

Giới thiệu Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư

Truyện Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư của tác giả D. Hien là một truyện đô thị, võng du, khoa huyền, xuyên không, dị năng. Đường hầm không gian đột ngột xuất hiện, mang đến vô số loài quái vật khủng bố.

Nhân loại chiến đấu với chúng suốt 10 năm, hàng trăm triệu anh hùng đã ngã xuống. Kết quả vẫn là liên tục bị săn giết, tận diệt, dồn ép đến phòng tuyến cuối cùng. Một kế hoạch ngược dòng thời gian để thay đổi dòng lịch sử, liệu có thể thay đổi được tương lai diệt vong? Một thiên tài trùng sinh sống lại, liệu có khám phá ra chân tướng của đường hầm không gian?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Tuyệt vọng đến hi vọng

Ngày 21 tháng 12 năm 2122

Tại thành phố Nuuk thủ đô nước Greenland - Bắc Mỹ, trong một căn phòng kín nằm dưới lòng đất, sau cánh cửa thép dày hơn cả cánh cửa của kho chứa vàng ở ngân hàng là một căn phòng thí nghiệm rộng lớn.

Đã hơn 10 năm trôi qua, kể từ khi những con quái vật ở một không gian khác bắt đầu xuất hiện. Những con quái vật này có chủng loài rất đa dạng. Chúng xâm chiếm, tàn phá và giết chóc mọi tồn tại trên Trái Đất, không phải vì thức ăn hay sinh tồn mà là vì bản tính thích hủy diệt của bọn chúng.

Con người ra sức chống cự nhưng hoàn toàn thúc thủ vô sách trước tốc độ sinh sản, tiến hóa, thích nghi kinh khủng của bọn quái vật.

Và cho đến hiện tại, phòng thí nghiệm nơi đây chính là phòng tuyến cuối cùng của loài người trên hành tinh xanh này.

Có hơn 40 người đang tập nập qua lại giữa những dây máy móc và dây điện được nối qua lại phức tạp. Gương mặt bọn họ đều mang một vẻ trầm trọng cùng với lo lắng, ngoài ra còn có một chút hoảng sợ.

Đây là một phòng thí nghiệm khá rộng lớn với diện tích hơn 800 mét vuông. Ngay tại vị trí trung tâm, trước một căn phòng kính, có một Ông lão râu tóc bạc trắng đang đứng.

Ông ta liên tục giơ tay chỉ huy, giọng nói uy nghiêm mà vang vọng:

- Mọi người khẩn trương lên. Thời gian của chúng ta có hạn, bên ngoài đã sắp không thể cầm cự được lâu hơn nữa rồi.

Nói xong, ông qìYRAV lão hai mắt chăm chú, nhìn chằm chằm vào một cái lồng trong suốt trong một căn phòng lấp đầy kính thủy tinh dày cộm ở trước mặt.

15 phút trôi qua...

“Rầm rầm rầm...”

Bất thành linh, một âm thanh chấn động như có vật gì đó vừa va đập vào cánh cửa sắt, vang vọng khắp cả phòng thí nghiệm.

Ông lão đang tập trung chỉ huy cũng bị âm thanh này làm cho biến sắc, lập tức hét hoảng hô to:

- Mọi người mau chuẩn bị. Nguồn điện đâu rồi? Nhanh khởi động lên! Đợi một bắt đầu gia tốc. Quartz, người chuẩn bị sẵn sàng đi. Ngay bây giờ, chúng ta sẽ bắt đầu thực hiện gia tốc.

Quartz, một người đàn ông hơn 40 tuổi, mặc bộ giáp bảo hiểm như một phi hành gia du hành vũ trụ, đang ngồi trong một cái lồng kín với đầy dây điện nối vào.

Nghe được lời nói của ông lão, hai tay hắn càng bấu chặt vào chiếc hộp kim loại đang ôm trước ngực.

Hai mắt đỏ hồng của hắn quét nhìn Ông lão và mọi người đang bận rộn thao tác trước những cỗ máy, trong căn phòng thí nghiệm này. Cổ kim nén nước mắt, hắn hướng về phía trước khăn giọng rống lên:

- Mọi người bảo trọng, Thầy Tà xin yên tâm ta nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ.

“Ầm ầm xoẹt xoẹt...”

Ánh điện lóe lên liên hồi trong phòng kính. Âm thanh va đập vào cửa sắt cùng với âm thanh dòng điện trộn lẫn vào nhau, trở nên càng lúc càng vang dội.

Đầu óc của những người có mặt ở đây cũng bị những âm thanh này làm cho quay cuồng, nhanh chóng chìm vào trong hôn mê.

Quartz chỉ nghe một tiếng “rầm” thật lớn, mặt đất chấn động như có vật gì đó thật nặng đang sụp đổ. Sau cùng trong mắt hắn đều bị bao trùm bởi ánh sáng trắng lóe lên, trắng xóa một lúc lâu.

Ngồi trong lồng kín, bắp thịt của Quartz co quắp, hai hàm răng cắn chặt với nhau, cố gắng chịu đựng cái cảm giác đau đớn như bị xé rách toàn bộ da thịt và cơ bắp trong người.

- Aaaa...

Một hồi sau, dường như không chịu đựng được nữa, hắn hét lên trong đau đớn rồi ngất đi lúc nào không hay.

...

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, bất chợt Quartz lại có cảm giác như đang có ánh sáng rọi vào mắt mình. Đầu óc mê muội như mới vừa tỉnh ngủ, chờ cho đến khi hắn sực nhớ lại nhiệm vụ của mình thì mới vội vàng muốn bật người dậy.

- Á!

Một cơn đau như muốn xé rách bắp thịt, chạy dọc khắp cơ thể làm hắn không nhận được hết thảm một tiếng.

Thế nhưng, Quartz vẫn không từ bỏ. Hắn nghiến răng, cố nén từng cơn đau đớn, để có thể đưa tay sờ soạn, kiểm tra chiếc hộp kim loại trước người.

- Học học...may quá... vẫn còn...

Bộ ngực liên tục phập phồng, Quartz thở dốc như đang phải dốc hết sức lực cuối cùng của mình. Đến khi cảm nhận được chiếc hộp vẫn còn đây, hắn mới yên tâm thở ra một hơi, buông lỏng thân thể nằm im một chỗ nghỉ ngơi hồi sức.

Một hồi lâu sau đó, Quartz cảm giác cơ thể đã khôi phục gần đủ. Hắn mới cố gắng chống đỡ thân thể mình ngồi dậy, rồi đưa mắt kiểm tra chiếc hộp, sau khi bảo đảm không có hư hao thì mới bắt đầu nhìn tình huống xung quanh.

Đây là một bãi cỏ xanh mượt, xung quanh cây cối thưa thớt. Nơi hắn đang nằm đã lồm sồm vào một cái động hệt như bị một tảng đá hơn 2 mét đâm lún vào.

Cũng may rằng xung quanh không có ai chú ý tới điều này, nếu không chắc Quartz sẽ không thể yên ổn mà nằm nghỉ được lâu như vậy.

Vì ở lâu trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất Quartz cũng không quen lắm cảm giác về thời gian ban ngày.

Nhìn quang cảnh xung quanh, lại thấy có người thưa thớt tản bộ. Quartz như bị sét đánh trúng người, cả thân thể cứng đờ ra.

- Nơi này... trông thật yên bình...

Miệng hắn lẩm bẩm thì thầm trong vô thức, thế nhưng tâm trí hắn thì đang điên cuồng gào thét lên: “Thành công rồi!”. Đến một hồi sau, gương mặt Quartz mới kịp biểu hiện ra vẻ mừng rỡ vốn có của nó.

Hắn cố gắng đứng dậy để coi bỏ bộ giáp bảo hiểm rồi tập tễnh đi về phía một Ông lão đang ngồi nghỉ ngơi đọc báo trên một băng ghế đá, cách nơi hắn đáp xuống không xa, để hỏi dò một số tin tức.

- Xin lỗi, xin cho hỏi bây giờ là mấy giờ? Hiện tại là ngày nào?

Đứng bên cạnh băng ghế đá của Ông lão Quartz mở giọng từ tốn mà hỏi.

Đang ngồi trên ghế, Ông lão ngẩng đầu nhìn lên, trông thấy trước mặt mình là một người đàn ông trung niên thì cũng không có chú ý gì nhiều, chỉ bình thản, hờ hững mà đáp lại.

- 6h35 ngày 14.

Quartz cố nén vui mừng, hai tay càng ôm chặt chiếc hộp kim loại trong tay vào lòng. Hắn suy nghĩ một hồi, nhìn vào tờ báo Ông lão đang cầm. Sau đó, nhẹ giọng như cầu xin mà nói:

- Có thể cho ta nhìn tờ báo một chút không?

Ông lão thoải mái gật đầu đồng ý, tiện tay gấp tờ báo lại đưa lên. Quartz lập tức một tay vẫn ôm chiếc hộp tay kia cầm tờ báo tìm kiếm trang đầu nơi nào có dấu hiệu ngày tháng năm.

Rốt cuộc Quartz đã rõ mình đang ở đâu. Thành phố Hà Nội nước Việt Nam thuộc Châu Á, ngày 14 tháng 12 năm 2109. Hắn liền trả lại tờ báo, nói

tiếng cảm ơn với Ông lão.

Sau đó, Quartz đưa mắt nhìn xung quanh tìm kiếm. Hắn lúc này cần tìm một nguồn tài chính để sử dụng vì hiện tại trong người hắn không có bất cứ thứ gì ngoài quần áo và chiếc hộp cả.

Đưa mắt nhìn sang bên kia đường, Quartz phát hiện một cửa hàng trang sức. Như nhớ lại thứ gì, hắn giơ lên tay trái rồi nhìn lại chiếc nhẫn trên ngón áp út của mình.

- Vì tương lai thế giới!

Phân vân do dự một hồi, hắn âm thầm cho mình một động lực. Cấn răng đưa ra quyết định cuối cùng, Quartz tập tễnh đi đến cửa hàng trang sức phía bên kia đường.

15 phút sau, giao dịch hoàn tất...

Vậy là hắn đã bán đi chiếc nhẫn cưới vẫn luôn đeo trên ngón áp út gần 20 năm, món đồ vật duy nhất để tưởng nhớ đến người vợ quá cố của mình. Nhưng bây giờ, trọng trách đang mang trên người không cho phép Quartz có thời gian để đau lòng hay tiếc nuối gì.

Ngay khi cầm được tiền, hắn lập tức rời đi khỏi tiệm kim hoàn, tiến thẳng đến một cửa hàng điện thoại gần đó, để mua một chiếc điện thoại và đăng kí một mã số.

Hoàn thành toàn bộ thủ tục, Quartz cầm lấy điện thoại trong tay, không chần chờ chút nào mà bấm lên số điện thoại đã ghi nhớ sẵn trong đầu. Một hồi chuông vang lên, trong điện thoại truyền ra thanh âm già nua mà uy nghiêm:

- Xin chào, ai vậy?

- Tà giáo sư, Tà Quân, sinh năm 2043 sống tại thành phố Hà Phương, thuộc tiểu bang Connecticut của nước Mỹ. 28 tuổi kết hôn cùng vợ là Trần Tâm. Một năm sau vợ ngài mang thai lần đầu, dự định sẽ đặt tên Tà Uyển nếu là con gái, Tà Hùng nếu là con trai, nhưng cả mẹ lẫn con đều mất đi khi sinh nở. Là một vị giáo sư quyền uy trong giới vật lý học. Cha đẻ của thuyết học không gian. Từng giúp đỡ giáo sư Ngô Bảo Trung trong đề án Lượng tử không gian công bố năm 2086.

Tà giáo sư ở bên kia đầu dây điện thoại chỉ truyền lại một hồi trầm lặng. Quartz cũng im lặng không nhiều lời đợi cho ông ta kịp tiêu hoá hết những lời hắn vừa nói.

Sau một hồi lâu, giọng khàn khàn của Tà giáo sư lại vang lên:

- Người là ai?

Quartz ngay lập tức khản trương tiếp lời:

- Xin Tà giáo sư bình tĩnh, ta không có ác ý. Những điều bí mật kia là chứng minh ta hiểu rõ về ngài cũng như ta có chuyện quan trọng muốn nói với ngài mới ra hạ sách này. Nếu như ngài tin tưởng xin cho ta một cơ hội được gặp mặt ngài để giải thích rõ hơn.

Một hồi lâu vẫn không có hồi đáp, Quartz nhẹ giọng khản cầu:

- Ta hiện tại không tiện đi đường dài đến tiếp kiến ngài, xin ngài hãy đến Thành phố Hà Nội nước Việt Nam thuộc Châu Á. Ta có một nhóm tài liệu đột phá về Quy tắc đường hầm thời gian mà ngài vẫn đang nghiên cứu. Một hồi sẽ phát qua email cho ngài kiểm tra, chỉ mong ngài tin tưởng ta, cấp cho chúng ta một cơ hội gặp mặt. Ta thật sự có rất nhiều vấn đề quan trọng cần gặp ngài.

Đầu bên kia lại im lặng một hồi, sau đó truyền ra giọng nói dứt khoát của Tà giáo sư.

– Được!

Một tuần sau đó...

Vượt qua hai chuyến bay đường dài, Tà giáo sư rốt cuộc cũng ngồi trong một căn phòng khách sạn mà trước mặt ông ta chính là người đàn ông trung niên đã thực hiện cuộc gọi đầy bí ẩn trước đó.

Ngồi ở đối diện Tà giáo sư, đôi tay của Quartz vốn ôm chặt chiếc hộp kim loại rốt cuộc cũng đã có thể buông lỏng.

Một tuần vừa qua, hắn đều ăn ngủ ở bên trong khách sạn không hề bước ra bên ngoài nửa bước, thời điểm nào cũng khur khur ôm chiếc hộp như vậy. Vì nếu có chuyện xảy ra với nó, hắn sẽ không còn mặt mũi nào để đối diện với hàng trăm nghìn sinh mạng đã ngã xuống để tạo nên chiếc cặp này.

Lúc này, hắn mới yên tâm buông lỏng cả thể xác lẫn tinh thần, nhẹ nhàng để chiếc hộp xuống bàn, sau đó cẩn trọng giới thiệu mình:

- Xin tự giới thiệu, ta tên gọi Quartz Finey. Ngài có thể gọi ta là Quartz. Trong tương lai có thể ngài sẽ có một người học trò giống như ta. Hiện tại ta rất tỉnh táo, những lời nói sau đây đều là thật, xin thề với chúa. Xin ngài đừng nghi ngờ ta vì những lời ta nói sẽ quyết định vận mệnh của cả nhân loại và Trái Đất.

Trong mắt Tạ giáo sư thoáng hiện vẻ ngưng trọng. Làm một vị giáo sư chuyên nghiên cứu về lĩnh vực lỗ đen, không gian và thời gian, ông ta vẫn luôn nghiên cứu về khả năng nghịch chuyển xuyên qua thời gian.

Trong đầu ông ta lúc này bất thành linh toát lên một ý nghĩ: “Người thanh niên này rất có thể là từ nơi đó đến”.

Lập tức ông ta ngồi thẳng lưng lên, đôi mắt chăm chú nhìn người đàn ông trung niên Quartz trước mặt mình, gạt nhẹ đầu ra hiệu cho y nói tiếp.

Quartz thấy Tạ giáo sư đã chăm chú lên, trong lòng lập tức thở ra một cái. Hắn giọng nói trầm ổn mà tiếp tục giải trình:

- Ta đến từ tương lai! Ngày 21 tháng 12 năm 2122, ngài trong tương lai và hàng nghìn vị giáo sư, tiến sĩ sau khi thông qua quá trình nghiên cứu và thử nghiệm hơn 6 năm, về lĩnh vực gia tốc chuyển động phân tử hạt nhân đã thành công trong việc đưa loài người đi du hành trên dòng thời gian. Ta là người được chọn để đưa tin. Chính ngài và mọi người đã đưa ta trở lại đây với ngài bây giờ.

Ngừng một hồi, Quartz lại tiếp tục:

- Mục đích của ta đến đây là giao cho ngài chiếc hộp này. Trong đó là 4 phần chip lưu trữ, nội dung bên trong của nó có liên quan đến vận mệnh của loài người.

Nói đến đây Quartz không kìm được nước mắt, giọng nói nghẹn ngào:

- Ngày 9 tháng 11 năm 2112, không gian bắt đầu có dấu hiệu xung động, mặc dù trước đó cũng đã có rất nhiều tin đồn thể nhưng đến sau khoảng thời gian này mới càng trở nên rõ ràng hơn.

- Nhiều khu vực ở biển Thái Bình Dương bị chấn động, sau đó nhiều nơi xuất hiện thông tin thuyền đi biển bị mất tích. Theo sự kiện này diễn ra, thiên tai xuất hiện liên tục và lan rộng ra từ châu Á đến châu Âu-Mĩ. Bên cạnh đó, nhiều khu vực bị thiên tai cũng bắt đầu thay đổi về mặt địa lý làm cho diện tích bề mặt Trái Đất liên tục mở rộng gấp hai, ba lần mà không rõ nguyên nhân.

- Đến ngày 21 tháng 12 năm 2112, Trái Đất đột nhiên phát sinh dị biến. Ở khu vực châu Phi mở đầu, nhiều loài động vật kì dị xuất hiện và săn giết mọi sự sống trên Trái Đất.

Nói đến đây, giọng của Quartz đã bắt đầu run lên, dường như chỉ cần nghĩ đến những điều mình sắp nói thôi thì hắn đã bắt đầu cảm thấy kinh khủng rồi.

- Thể tích cơ thể của chúng có to lớn, có nhỏ bé, nhưng tất cả đều có một điểm chung là rất khát máu, số lượng đông đúc và đặc biệt là do không có thiên địch nên khả năng sinh sản của chúng có thể so với gấp bốn lần loài chuột. Cả sức sống, tốc độ thích nghi và khả năng tiến hoá cũng thuộc hạng cực mạnh. Chúng săn giết, sinh sản, tiến hoá, thích nghi với môi trường trên Trái Đất với tốc độ mà chúng ta không thể tưởng tượng được.

Sau đó, mặc kệ Tạ giáo sư đang ngẩn ngơ. Quartz đưa tay ấn mở khoá chiếc hộp bằng kim loại, lấy ra trong đó là một chiếc hộp bằng da khác.

Mở hộp da bên trong thì có một chiếc máy tính mini quân dụng, bên cạnh sắp xếp bốn hộp thủy tinh cường lực chân không chứa bốn con chip và một cây bút ngòi kim cương.

Đưa tay lấy bút kim cương và ba hộp thủy tinh nhỏ, Quartz thao tác cẩn thận tỉ mỉ, ấn ngòi bút vào lỗ nhỏ trên hộp.

“Xoảng”

Mảnh vụn thủy tinh rơi xuống bàn, Quartz cẩn thận từng chút một cầm chip cắm vào máy tính rồi bật lên.

Một hồi im lặng, nội tâm của Quartz bắt đầu trở nên thấp thòm lo lắng. Tay hắn run run cẩn thận cầm lên một con chip khác đưa vào máy tính.

10 phút sau đó, vẫn như cũ không có động tĩnh gì xảy ra. Trên trán của Quartz nhanh chóng ứa ra mồ hôi lạnh.

Đối diện, ánh mắt của Tạ giáo sư có chút ngờ vực mà nhìn Quartz. Bất quá, hắn dường như cũng không để ý đến ông ta, trong miệng cứ lẩm bẩm

- Không thể nào... không thể nào như vậy được...

Lập tức, Quartz cầm lấy chiếc hộp thủy tinh còn lại, dùng bút kim cương đâm mạnh một cái, lấy ra con chip bên trong rồi cẩn thận đưa vào máy tính.

- Nhất định phải được, không được hư hại... không được bị hư!

Nội tâm hắn vẫn đang cầu trời vì lo lắng, thấp thòm

Rốt cuộc, không phải đợi lâu, máy tính cuối cùng cũng truyền ra tín hiệu. Khuôn mặt Quartz mừng rỡ như điên, nhanh tay thao tác để mở ra, kiểm tra dữ liệu trong đó.

Làm hắn thất vọng là dữ liệu bên trong con chip đã bị hỏng mất một nửa. Thở dài một hồi, Quartz ngẩng đầu nhìn Tạ giáo sư nói:

- Có lẽ do trong quá trình xuyên qua không gian và thời gian nên sóng điện từ trong phân tử đã ảnh hưởng đến dữ liệu của chip. Bên trong con chip này là

những dữ liệu về các loại động vật đến từ ngoại không gian được thu thập trong gần 10 năm. Nhưng do ảnh hưởng lúc đi xuyên đường hầm thời gian nên dữ liệu bên trong chip đã bị ảnh hưởng, chỉ còn lại một nửa.

Tạ giáo sư tò mò đưa mắt nhìn, tay thì thao tác máy tính. Có ảnh thì chụp từ xa, có ảnh thì chụp lúc giải phẫu thi thể của từng con động vật quái lạ và hung tợn. Tất cả đều xuất hiện trước mắt, đánh đổ toàn bộ thế giới quan của ông ta.

Sau một hồi lâu, Tạ giáo sư rút cuộc dời mắt khỏi màn hình, ngã nằm trên ghế sofa. Quartz biết ý, không nói gì mà lặng lẽ thao tác đem con chip còn lại đưa vào máy tính.

Đợi Tạ giáo sư hồi thần lại, Quartz nói tiếp:

- Khi thế giới bắt đầu thay đổi, các nhà khoa học chúng ta, trong đó bao gồm cả ngài, đã nghiên cứu tìm cách chặn lại sự phát tán cũng như sự xâm nhập của những loài động vật đó. Kết quả dự đoán sơ bộ là cần phải dùng đến 60 năm với toàn bộ tài nguyên con người trong các hạng lĩnh vực khoa học kỹ thuật mới có thể nghiên cứu ra kỹ thuật chặn lại đường hầm không gian đó.

- Vì vậy điều đó là không có khả năng cho tình thế cấp bách lúc bấy giờ cho nên phương án giải quyết được thay đổi. Chính là tìm đến phương pháp đưa người trở về quá khứ, chỉ dẫn cùng với lãnh đạo mọi người chuẩn bị ngăn chặn ngoại không gian động vật xâm lấn và sinh sản. Sau đó dùng thời gian dài, nâng cao trình độ khoa học kỹ thuật để có thể chặn lại đường hầm không gian.

Tạ giáo sư, cau mày suy nghĩ sau một hồi gật gù xem như đồng ý phương án này. Quartz nói tiếp:

- Thời gian rất gấp nên quá trình nghiên cứu cũng không phải quá hoàn mỹ. Việc xuyên qua thời gian trở về quá khứ là có thể thực hiện nhưng cũng có nhược điểm là chỉ có thể mang một người quay về quá khứ và những đồ vật điện tử cao cấp hầu như đều sẽ bị ảnh hưởng bởi dòng điện hoặc từ trường.

- Hơn nữa chúng ta không thể xác định được địa điểm cùng với thời gian chuẩn xác để đáp xuống. Chỉ có thể xác định khoảng thời gian cách lúc khởi động máy vượt thời gian là từ 12 năm đến 15 năm. Vì vậy nên kế hoạch được đặt ra trước đó là chuẩn bị 1 phần tài liệu về chi tiết thời gian, địa điểm, đặc tính động vật xâm lấn để các quốc gia trên thế giới có thể phòng ngừa ngăn chặn hiệu quả ngoại không gian động vật xâm lấn. Bên cạnh đó còn có một phần Game.

Tạ giáo sư nghe đến chữ “Game” thì ngây ngẩn cả người. Hơi khó tin mà hỏi lại Quartz:

- Người nói là Game? Người chắc chắn không nói lầm chứ?

Quartz gật đầu, thuận theo đó cắm một phần chip cuối cùng vào máy tính. Phần chip này khá đặc biệt, bề mặt nhựa cứng, hơi nhám màu tối. Hộp thủy tinh của nó cũng là ba lớp khác với ba hộp còn lại chỉ có một lớp. Bấy nhiêu đó cũng đủ để chứng minh tầm quan trọng của con chip này như thế nào, mới được bảo vệ kỹ lưỡng như vậy.

Quartz vừa thao tác trên máy tính vừa nói:

- Đúng vậy thưa Tạ giáo sư. Vì để thế giới không lâm vào khủng hoảng đồng thời có thể có chuẩn bị tinh thần đối kháng với ngoại không gian động vật. Game là một giải pháp tối ưu, mà trong chuyến đi nghịch dòng thời gian này nó cũng được xem như phần tài liệu quan trọng nhất.

- Đây cũng đều do ngài và hơn 12 vị giáo sư có tiếng tăm khác, mở cuộc họp cùng với lãnh đạo 173 quốc gia, để bỏ phiếu quyết định. Sau hơn 8 năm phát triển, sửa chữa, nâng cấp chúng ta có thể nói đây là một biện pháp toàn diện có thể nâng cao sức mạnh con người mà không lo lắng hậu quả về sau.

Quartz giọng nói âm trầm hướng Tạ giáo sư giải thích:

- Game này là toàn bộ những nghiên cứu về khả năng khai thác và phát triển sức mạnh của con người khi đối kháng ngoại không gian động vật trong hơn 10 năm.

- Khởi đầu chúng ta chỉ có quân đội, chính phủ hoặc quốc gia chiến đấu với quái vật. Bọn họ đều sử dụng các loại vũ khí hoặc các phương tiện chiến tranh cao cấp, tiên tiến nhất. Thậm chí cả vũ khí hạt nhân đều được dùng đến để áp chế, chống đỡ và càn quét ngoại không gian động vật.

- Nhưng dần dần ngoại không gian động vật đã vượt trội hơn. Bởi vì bọn chúng nhờ có tốc độ thích nghi, tiến hóa và sinh sản quá mạnh. Chẳng những vũ khí chiến tranh của chúng ta đều nhanh chóng trở nên vô hiệu, mà còn góp phần thúc đẩy cho đời sau của chúng càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Nghe những điều mà Quartz nói, Tạ giáo sư cũng càng lúc càng trở nên căng thẳng. Nhưng rất nhanh thì Quartz đã cho ông ta một liều thuốc an thần.

- May mắn là sau gần 5 năm chiến đấu cùng ngoại không gian động vật xâm lấn, chúng ta bắt đầu xuất hiện người dị năng, võ thuật gia, pháp sư và các phương pháp tu luyện gia tăng sức mạnh bản thân. Trong suốt 5 năm đó, từ lúc phát hiện phương hướng này cho đến lúc ta nghịch dòng thời gian, bọn họ đã tìm tòi và nghiên cứu cách thức để gia tăng sức mạnh, hình thành một xu thế mới đến chống đối ngoại không gian động vật hiệu quả hơn.

- Nhưng lúc ấy ngoại không gian động vật đã sinh sản quá đông. Chúng thích nghi và tiến hóa quá mạnh mẽ, đã đạt đến một mức độ mà chúng ta không thể chống lại. Con người quay trở lại thế yếu, liên tục bại lui trở về phòng tuyến cuối cùng, cho đến khi ta xuyên không quay về... U... á!

Nói đến đây, đột nhiên trong người Quartz đau nhói lên một hồi, không rõ lý do.

Hắn cảm giác dường như có ai đó đang nắm cả thân thể mình rồi vặn vẹo. Khuôn mặt nhăn nhó, hắn không nhìn được mà rên rĩ một tiếng, ngã nằm lên

ghế.

Tạ giáo sư thất kinh, nhanh chóng chạy chồm qua đỡ Quartz. Lo lắng hỏi thăm:

- Người làm sao vậy?

- Thừa thầy... ư...

Vừa rên rỉ, Quartz vừa cố gắng nói ra từng câu thì thảo đứt quãng, chẳng khác nào đang hấp hối.

-...Có lẽ việc ta quay lại quá khứ để liên hệ ngài đã dẫn đến sự kiện thời gian đều bị thay đổi. Hiện tại ảnh hưởng đã xảy ra, có lẽ ta sắp biến mất vì sự hiện diện của ta đã ảnh hưởng đến “ta trong tương lai”. Nhưng ta rất vui vì nhiệm vụ của mình đã được hoàn thành...

Giọng điệu tràn ngập sự bất đắc dĩ, đôi bàn tay cũng bấu chặt vào cánh tay Tạ giáo sư như sợ rằng mình có thể bị thổi bay đi bất cứ lúc nào.

- Có thể trong tương lai ta sẽ không thể là học sinh của ngài nữa, hoặc cũng có thể sau này ta sẽ chết trong miệng của ngoại không gian động vật nào đó. Cho nên... vận mệnh của ta, cùng với tất cả mọi chuyện còn lại chỉ còn trông cậy vào ngài thôi, thừa thầy. Hi vọng... của loài người... của Trái Đất giờ đây... đều... đặt... trong... tay... ng..à..i... ahhhh...

Quartz càng nói về sau thì càng trở nên run rẩy, bởi thân thể hắn mỗi lúc một đau đớn hơn.

Khi vừa nói xong câu cuối cùng, hắn không nhận được mà kêu rên thảm thiết một tiếng. Tạ giáo sư chưa kịp nói gì thì thân thể Quartz đang ôm trong tay bỗng dưng biến mất làm cho ông ta ngẩn ngơ cả người.

Một hồi sau, đến khi quay đầu nhìn lại chiếc máy tính và những vật dụng trên bàn, Tạ giáo sư mới hoàn hồn lại. Mọi việc đến rồi đi quá đột nhiên làm một ông lão như hắn cũng khó mà tiếp nhận được.

Thế nhưng khi nhìn thấy những sự thật bày ra trước mắt này, Tạ giáo sư lại không thể phủ nhận nó không tồn tại.

Nghĩ đến đây bàn tay không tự chủ mà xiết chặt lại, miệng ông ta nhẹ giọng thì thầm:

- Hi vọng của những con người đang tuyệt vọng trong tương lai đều nằm tại đây. Ta nhất định phải hoàn thành sứ mệnh của mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: For the mother earth, for the alliance

Ngay tại thời điểm Quartz đang trong quá trình nghịch dòng thời gian về quá khứ. Cửa sắt tiếng va đập càng lúc càng vang dội, sau đó một tiếng động thật lớn vang lên.

“Rầm”

Cánh cửa sắt dày nặng hơn 50 tấn bị đánh bật ra rồi ầm ầm đổ xuống đất làm chấn động cả phòng thí nghiệm. Tạ giáo sư cũng vì vậy mà giật mình kinh ngạc không thôi. Mặc dù đã biết việc này sẽ xảy ra nhưng không ngờ lại nhanh đến như vậy.

Trong phòng thí nghiệm bỗng chốc trở nên yên tĩnh, chỉ có tiếng gió lùa như than khóc truyền từ ngoài cửa sắt vào. Tạ giáo sư cố gắng trấn định, ra lệnh cho mọi người:

- Mọi người bình tĩnh, tiếp tục gia tốc không được gián đoạn. Đây là thời khắc mấu chốt. Vận mệnh nhân loại và trái đất đang nằm trong tay của chúng ta.

Nói đoạn, lão ta lập tức quay đầu nhìn về phía một vị trung niên đứng bên cạnh gật nhẹ đầu ra hiệu.

Người trung niên hơn 35 tuổi, gương mặt góc cạnh hơi sạm nắng. Vàng trán cao với mái tóc để dài phân làm đôi chia ra 2 bên, phủ xuống đến gò má. Dáng người cao ráo mà khô ngô mang trên mình một bộ áo giáp quân phục, bên ngoài trùm lấy một cái áo khoác vải che phủ đầu cùng bờ vai.

Hắn thần sắc nghiêm nghị, hướng về Tạ giáo sư kính chào theo kiểu quân đội một cái. Sau đó, liền dứt khoát xoay người, nghiêng đầu ra dấu cho đồng đội xung quanh hướng về phía cửa sắt đã bị phá mà đi.

Tạ giáo sư viền mắt hơi cay, nhìn bóng lưng trung niên và 29 người đồng đội của y, miệng thì thảo: “Bảo trọng, hẹn gặp lại...”. Lão ta cố đè nén tâm tình khó chịu trong lòng rồi mới bắt đầu tập trung tiếp tục chỉ đạo.

Người trung niên tên Đinh Tấn là sự kết hợp của hai dòng máu Á-Âu, sinh ra đã là một cô nhi. Mặc cảm vì không có người thân cho nên tính cách của hắn thật phần hướng nội. Từ nhỏ đến lớn hắn chỉ yêu thích làm bạn với chiếc máy tính.

12 năm trước hắn chỉ là một tên trạch nam, trốn ở trong phòng làm bạn cùng chiếc máy tính. Dựa vào kỹ thuật máy tính thượng thừa và IQ gần 200 của mình kiếm chút tiền, mơ mơ màng màng mà sống qua ngày.

Hắn chỉ mong ước có được một cuộc sống bình dị. Tìm một ngôi nhà ở, tìm một công việc, cưới một cô vợ, sinh con để cái rồi già đi. Thế nhưng tai nạn ập đến quá đột ngột làm cuộc sống của hắn mọi thứ đều thay đổi.

10 năm sống trong máu tanh giết chóc, dựa vào nghị lực, trí tuệ và một chút may mắn của mình, hắn vượt qua mọi thử thách đã đào thải hơn 4 tỉ người dân số trên trái đất.

Vượt qua những thống khổ khi mất đi bạn bè, đồng đội, mất đi người thân yêu, bước đi bên lề ranh giữa sống và chết. Đến hiện tại, những thứ đó đã trui rèn hắn trở thành một người lãnh đạo một tiểu đội như bây giờ.

Đã chiến đấu liên tục hơn mười ngày nhưng trong đôi mắt cùng suy nghĩ của Đinh Tấn và 29 người đồng đội không ai lại xuất hiện hai từ “Bỏ cuộc”. Như đã diễn luyện qua nhiều lần cho tình huống này, 30 người lập tức lấy ra vũ khí cầm chặt trong tay. Có cung có kiếm, có rìu có búa, có nỏ có pháp trượng.

30 người chia làm ba nhóm vây chặt lấy trong vòng 40m xung quanh cửa sắt. Nhóm của Đinh Tấn chỉ có 3 người đứng đối diện về phía cửa sắt, 27 người còn lại bọc thành một vòng cung bao vây lấy cửa sắt.

Tiếng bước chân chạy chồm vang lên liên hồi. Bởi cửa vào chỉ rộng 2m nên tiểu đội của Đinh Tấn không sợ quái vật ủa vào quá mà nhanh mà bị nhấn chìm. Xung phong vào đầu tiên là một con Wolfcore trưởng thành.

Thân cao hơn 3m, hình dáng nhìn như một tên người sói với cái đuôi bò cạp dài gần 2m chứa đầy nọc kịch độc. Hàm răng và móng vuốt sắc nhọn có thể xé rách cả tấm sắt dày 5cm.

Đây là một giống loài khát máu. Chúng luôn thích dùng móng vuốt sắc bén của mình xuyên thủng lồng ngực con mồi rồi mới bắt đầu nhấm nháp.

Đinh Tấn lập tức lấy ra pháp trượng vất trên lưng. Hắn dùng pháp trượng vẽ lên không trung những dấu hiệu kì bí, miệng đọc thầm chú ngữ. Bên cạnh Đinh Tấn, một người đàn ông da đen vạm vỡ xông lên.

Hắn gọi Terrell Donway là một đồng đội sớm nhất đi theo Đinh Tấn, 30 tuổi thân hình cao lớn đến 2.3m, cơ bắp lực lưỡng từng khối đường nét như được điêu khắc ra. Vũ khí là một cây búa dài 1.5m, hai lưỡi bệ ngang đến gần 1m.

Terrell chạy nhanh tới đón đầu con Wolfcore, hai tay nắm chặt kéo theo lưỡi búa ở phía sau. Đến khi Terrell chỉ cách con Wolfcore còn 2m, Wolfcore hai chân sau bật mạnh về phía trước hai chân trước vùng mạnh chụp vào đầu Terrell.

“GAHHH!”

Terrell bấp thính căng cứng giọng ồm ồm hét lớn một tiếng, hai chân chùng xuống, hai tay nắm chặt vùng mạnh lưỡi búa từ phía dưới lên, đồng thời đầu hơi nghiêng xuống một bên né tránh móng vuốt của Wolfcore.

Móng của Wolfcore lướt qua gò má Terrell để lại một vết máu, tiếp sau là một tiếng gào thét đau đớn của Wolfcore. Lưỡi búa sắc bén của Terrell cắt chém từ eo con Wolfcore lên tận vai nó. Cắt đôi con Wolfcore làm hai nửa làm nó chỉ kịp kêu gào thảm thiết một tiếng rồi chết ngay sau đó. Hoàn thành chém giết Wolfcore, Terrell lập tức rút lui lại trận hình.

“Vụt...”

Một mũi tên kẻ sát vánh tai của Terrell cắm thẳng vào mắt một con Wolfcore đang xông lên sát theo tên đồng bạn vừa bị giết. Mũi tên dư lực không hết xuyên ra sau đầu con Wolfcore kết thúc sinh mạng của nó.

Vừa lúc đó Đinh Tấn pháp trượng trong tay vừa hoàn thành dấu hiệu cuối cùng, trước mặt hình thành một đồ án hình tròn gồm những ký hiệu thần bí. Lập tức ngay tại vị trí con Wolfcore vừa bị mũi tên xuyên đầu kia giết chết xuất hiện những vòng xoáy đen ngòm.

Một giây sau đó, từ vòng xoáy trỗi dậy những bộ xương với giáp trụ rách rưới, trong tay là khiên và đao, rìu hoặc thương. Chính tề 36 tên Bộ xương chiến sĩ, chia ra 6 nhóm liên tục thay phiên nhau ngăn chặn cửa sắt. Đinh Tấn không dùng tay tiếp tục vùng vẫy pháp trượng vẽ ký hiệu lên không trung.

Ngay khi Đinh Tấn vừa hoàn thành kỹ năng triệu hoán Bộ xương binh sĩ, một giọng nói ngọt lịm của người phụ nữ đứng cạnh hắn vang lên:

- Tự do bản tịa.

Mệnh lệnh được tung ra, xung quanh hai nhóm người còn lại lập tức lấy ra vũ khí tầm xa khai hỏa.

Người phụ nữ này gọi Katelyn Jolly, là một vị da trắng 32 tuổi mỹ nữ. Với vóc người cao 1.75m, gương mặt trẻ trung hình trái tim, ngũ quan sắc sảo, đôi chân dài nóng bỏng và dáng người cân đối làm cho mọi người không nhận ra tuổi thật của nàng.

Mỹ nữ này là đồng đội đã theo sát Đình Tấn suốt 6 năm chiến đấu cùng nhau ra sức chiến đấu không hề thua kém Terrell. Sau khi ra lệnh Katelyn vẫn không dừng tay, hai mắt chăm chú nhìn phía cửa sắt, tay phải không ngừng vòng ra sau lấy tên, tay trái cầm chặt cung nhắm bắn.

Những con Wolfcore bị Bộ xương chiến sĩ chặn lại ngay cửa vào. Mũi tên, ma pháp kỹ năng xen kẽ xuyên vào liên tục giết chết những con Wolfcore xông lên phía trước. Trì hoãn Wolfcore không hơn 3 phút, 36 con Bộ xương chiến sĩ chỉ còn lại 6 con.

Ngay khi 6 con Bộ xương chiến sĩ còn lại sắp bị tận diệt, Đình Tấn hoàn thành xong phép triệu hoán thứ hai. Cố nén cảm giác đau đầu mà vùng pháp trường lên, vòng xoáy lại xuất hiện ngay phía sau 6 con Bộ xương chiến sĩ.

Lần này xuất hiện lại là 3 con Tang Thi Biến Dị, to lớn, bắp thịt vạm vỡ rắn chắc. Đình Tấn ngay lập tức ra lệnh cho chúng nó xông lên đè ép Bộ xương chiến sĩ không cho bọn Wolfcore bước qua khỏi cửa sắt.

Trong phòng thí nghiệm vẫn là một mảnh không khí căng thẳng. Mọi người vẫn tập trung vào vận chuyển máy móc. Đình Tấn mặc dù đau đầu do tiêu hao tinh thần vào việc triệu hoán vong linh sinh vật nhưng 10 năm chiến đấu đã rèn đúc ý chí hẳn trở nên cứng cỏi hơn thép.

Ngay khi Đình Tấn vẫn đang tập trung về ký hiệu, mọi người cũng đang hung hăng tấn công đám Wolfcore, đột nhiên dị biến phát sinh.

Một con Crocorhino, thân cao 4m dài 6m xông vào. Bức tường đúc lõi bằng thép xung quanh cánh cửa sắt cũng không thể chịu nổi sự va đập của nó mà đổ nát. Lỗ hổng bị mở rộng ra đến hơn 5m.

3 con Tang Thi Biến Dị và nhóm Wolfcore đang chiến đấu trước cửa cũng bị ùi bay lên không trung, ngã xuống phía sau nhóm 30 người Đình Tấn, đã chết đến không thể chết lại.

Cũng may con Crocorhino này vẫn còn chưa trưởng thành. Nó sở hữu bộ da sần và đầu như cá sấu nhưng ngắn hơn với răng nanh dài sắc bén của lợn rừng. Dọc theo sống mũi đến tận đuôi là một hàng dài sừng nhọn.

Bốn chân to to mà cơ bắp không làm cho nó ỳ ạch mà ngược lại lại linh hoạt, mạnh mẽ chống đỡ thân thể to lớn của nó gia tốc trong thời gian ngắn nhất. Bờ vai rộng thu nhỏ dần về phía sau, làm cho nó trông như một cỗ xe tăng bọc thép, sẵn sàng ùi bay mọi vật cản trước mặt. Cái đuôi mạnh mẽ có lực cũng là một trong những vũ khí đáng sợ của nó.

Sự hiện diện của con Crocorhino này làm cho trận hình bên phía Đình Tấn bị rối loạn ngay lập tức. Đối diện quái vật khủng bố, Đình Tấn mặt vẫn trầm tĩnh, ra lệnh:

- Thay đổi vũ khí cận chiến. Terrell, Katelyn chuẩn bị chiến đấu, mục tiêu Crocorhino. Đội 2 tiến lên đón đỡ, đội 3 tiếp tục ngắm bắn chú ý ngăn cản đàn Wolfcore tiến vào bằng mọi giá.

Nói xong Đình Tấn nhìn xung quanh đồng đội, đôi mắt dừng lại ở Katelyn, gật nhẹ đầu. Pháp trường trong tay vất xuống đất, Đình Tấn rút ra đại kiếm mang theo sau lưng, dài 1.5m rộng 20cm. Hắn hai mắt nhìn phía trước, tay hướng mũi kiếm về phía con Crocorhino đang lao tới, khàn giọng mà rống lên:

- FOR THE MOTHER EARTH!!! FOR THE ALLIANCE!!!

Hắn hai tay lôi theo đại kiếm liều chết xông về phía con Crocorhino đang lao tới. Ngay giây phút ấy, thời gian như dừng lại với Katelyn. Nàng nhìn theo bóng lưng Đình Tấn trong đôi mắt hàm chứa rất nhiều thứ hiện lên.

Nàng yêu người đàn ông này, dõi theo bóng lưng này suốt 6 năm. Lại nhìn Terrell, nhìn những người đồng đội xung quanh, nhìn thấy trong đôi mắt họ có như có những lời muốn nói giống như nàng. Nàng biết rõ giây phút này có lẽ sẽ là lần cuối cùng nàng có thể nhìn thấy những bóng dáng này.

Ngay khi nghe Đình Tấn hét lớn xông lên, Terrell giơ lên búa lớn, Katelyn cũng không chậm rút ra hai thanh Katana và Wakizashi mang hai bên hông. Đồng thanh cùng 27 người còn lại rống lên “FOR THE MOTHER EARTH! FOR THE ALLIANCE...” rồi hướng về phía đàn quái vật đang xông vào cửa sắt mà lao đi.

Trong phòng thí nghiệm Tạ giáo sư nghe được tiếng hô to của 30 người. Trong lòng nhảy một cái, vai lão rung rung, hai tay bấu chặt lấy bàn. Lão quay đầu nhìn về phía cửa sắt, nhìn 30 người đang dùng sinh mệnh của họ tranh thủ từng giây cho mình.

Tạ giáo sư cố kìm lại cảm xúc trong lòng, quay đầu tập trung chỉ huy quá trình vận hành bộ máy trong những giây phút cuối cùng. Không thể để phát sinh biến cố ngay lúc này.

Đình Tấn cầm kiếm xông lên đối với Crocorhino hướng tới. Khi khoảng cách còn 3-4m hắn lập tức nghiêng người trượt xuống phía dưới khe hẹp, chưa đến 2m, giữa bốn chân con Crocorhino. Đại kiếm hướng xéo lên cắm thẳng vào vùng da bụng mềm mại bên dưới thân thể như sắt thép của con Crocorhino.

Mũi kiếm chỉ cắm vào được khoảng 30cm, thì không thể đi vào sâu thêm được nữa, Đình Tấn hai tay cầm chặt lấy cán kiếm hướng lên trên. Mượn lực lao tới của con Crocorhino nhằm cắt ra khoang bụng của nó.

Con Crocorhino đau đớn khi bị đâm, trí tuệ của nó cũng không thấp. Chân sau dùng sức, bật thân thể bay lên nhằm thoát khỏi lưỡi kiếm. Ngay khi vừa bật người bay lên, đón lấy trước mặt con Crocorhino lại là một lưỡi búa lớn.

Terrell chạy vội theo phía sau Đình Tấn, ngay khi thấy con Crocorhino muốn nhảy lên hòng thoát khỏi lưỡi kiếm của Đình Tấn đang cắm vào bụng nó.

Terrell lập tức chùn người xuống, sức lực hai chân bật lên cao hơn 5m. Hai tay nắm chặt búa lớn, giờ cao quá khỏi đầu. Terrell dùng hết sức bỏ xuống phía bên mắt phải con Crocorhino đang hướng lên.

Một tiếng rú thảm thiết từ con Crocorhino khi lưỡi búa của Terrell cắm vào hàm trên của nó. Nó dùng sức vùng vẫy đầu, chân phải giờ lên muốn hất tung Terrell đi.

Terrell liều mạng nắm chặt lấy lưỡi búa, hai chân đạp vào đầu con Crocorhino, dùng sức kéo ra lưỡi búa, mở rộng miệng vết thương trên mõm con Crocorhino. Nương theo phản lực của lưỡi búa khi kéo ra, Terrell nặng nề đáp xuống đất.

Hai tay nắm chặt cán búa, lấy chân làm trụ, lấy eo làm trục hai tay Terrell vung búa vòng qua đầu. Mượn nhờ phản lực còn lại khi rút búa ra, gia tốc chặt một búa vào chân phải trước của con Crocorhino.

Đình Tấn lăn lộn một vòng, vừa thoát ra khỏi phần bụng dưới của con Crocorhino thì Katelyn cũng đã bật người bay đến. Nàng nhảy lên cao 4m, Katana cùng Wakizashi trong tay chuẩn xác đâm mạnh vào mắt trái của con Crocorhino.

Con Crocorhino bị tập kích liên tục, đau đớn làm kích thích huyết tính trong người nó. Nó như nổi điên lên, đuôi vung mạnh về Đình Tấn phía sau, chân phải vùng vẫy muốn đánh bay Terrell. Mắt trái nhắm chặt kẹp lại hai thanh kiếm của Katelyn, đầu cúi xuống, chân trái móng vuốt hướng về phía Katelyn mà tới.

Đình Tấn nhanh nhẹn, nằm rạp xuống thoát khỏi cái đuôi càng quét qua của con Crocorhino. Katelyn cũng nhanh tay buông bỏ hai thanh kiếm hướng phía sau lộn người bay ngược lại. Nhưng Terrell thì không may mắn như vậy.

Terrell thân thể to lớn làm cơ sở cho lợi thế sức mạnh của hắn nhưng cũng là điểm yếu chết người về độ nhanh nhẹn và phản ứng né tránh. Nhìn thấy con Crocorhino nhất lên chân phải quét về phía mình, Terrell lập tức buông bỏ lưỡi búa, bật người muốn lộn ngược về phía sau để tránh khỏi móng vuốt của con Crocorhino.

Nếu như bình thường hắn là có thể nhẹ nhàng tránh thoát cú tát này nhưng đã hơn 10 ngày cường độ cao chiến đấu. Thân thể to lớn lại mệt mỏi làm hắn trì trệ chậm mất một nhịp.

“Soạt...”

Móng vuốt sắc bén của con Crocorhino quét qua, đánh bay Terrell ra hơn 9-10m đập vào hàng rào bao vây lấy phòng thí nghiệm. Móng vuốt sắc bén cắt phá đồng phục chiến giáp đồng thời khai mở một rãnh lớn trên ngực hắn. Terrell ngã sấp xuống đất nằm im bất động, máu tươi tràn ra đất.

Đình Tấn nhìn thấy màn này, hai mắt đều đỏ. Hét lớn một tiếng, hắn bật người bay lên, chân đạp lên đuôi của con Crocorhino. Chạy dọc theo sống lưng đến đầu nó, hai chân sức lực bật người nhảy tới.

Tay hắn nắm chặt chuỗi kiếm, mũi kiếm hướng xuống nhắm ngay đầu não con Crocorhino. Đình Tấn dùng hết sức hai tay đâm kiếm xuống xuyên phá qua lớp xương sọ cứng như thép của con Crocorhino phá hư não vực của nó.

“Àm... ăm”

Thân thể khổng lồ của con Crocorhino ngã xuống. Cùng lúc đó tiếng hét thảm liên tục vang lên phía sau. Đình Tấn rút đại kiếm ra khỏi đầu nó, hướng về phía Terrell nhìn lại, lại quay đầu nhìn hướng cửa sắt. 27 người đội 2 và đội 3 liều mạng chặn lại không cho đàn Wolfcore tiến thêm một bước vào phía sau.

Thế nhưng cửa sắt quá rộng, làm cho đàn Wolfcore vượt vào càng ngày càng nhiều. Hiện tại đã ngã xuống 12 người, 15 người còn lại đang cố gắng liều mạng chống chọi. Có lẽ không lâu nữa họ cũng sẽ ngã xuống theo đồng đội của mình nhưng không một ai lùi bước.

Đình Tấn nhìn về phía Katelyn đã đến bên đầu con Crocorhino rút hai kiếm ra khỏi mắt nó. Hắn hướng về nàng cười nói:

- Hi vọng chúng ta có thể gặp lại nhau dưới địa ngục.

Katelyn nghe Đình Tấn nói đùa, ngẩng đầu đưa mắt nhìn hắn. Bốn mắt chạm nhau, nàng thấy trong mắt hắn có yêu có tiếc hận có giải thoát. Nàng hiểu được tình cảm của hắn cũng giống như nàng đối với hắn. Giây phút này Katelyn trái tim đập rộn lên, hạnh phúc mà mỉm cười ngọt ngào, hướng phía hắn gật đầu nói:

- Người đi nơi nào, ta đều sẽ theo đến cùng.

Đình Tấn ngửa mặt lên trời cười to, sau đó đưa tay chộp vào lưỡi kiếm cắt phá lòng bàn tay tay, cấp tốc dùng máu tươi vẽ đồ án triệu hồi lên đất. Chưa đến 10 giây, hắn hoàn thành đồ án, vòng xoáy hó đen xuất hiện như cán nuốt hết máu tươi. Một tên chiến sĩ mặc giáp đỏ như máu, cầm đại kiếm khí thế không hề thua kém Đình Tấn mà xuất hiện. Đình Tấn mặt trắng bệch nhưng vẫn cười to hét lớn:

- Theo ta đưa bọn chó này xuống địa ngục đi.

Katelyn cũng cười, cười đến rục rờ. Biết được tình cảm của Đình Tấn dành cho nàng, nàng cảm giác chưa bao giờ vui vẻ qua như bây giờ. Như sắp được giải thoát, sắp được theo hắn đến thiên đường vậy.

Ngay lập tức, nàng hai tay hai kiếm, im lặng mỉm cười xông lên theo hắn và tên chiến sĩ triệu hồi xông vào bầy Wolfcore đang bao vây lấy 15 người đồng đội còn lại.

15 phút sau, một cô gái trẻ, người cuối cùng trong số 15 người đồng đội còn lại của Đình Tấn, mang theo nụ cười ngả xuống. Nàng cười vì vui vẻ, vì đã hoàn thành nhiệm vụ của mình và không có tiếc nuối chỉ có mang theo vô tận vinh quang mà ngã xuống.

Katelyn và Đình Tấn cũng đang nằm trong vòng vây của 8 con Wolfcore. Quân phục chiến giáp rách rưới, vỡ nát. Trên người vết đen lốm đốm chứng tỏ đã nhiễm độc từ đuôi của bọn Wolfcore.

Một bên khác tên chiến sĩ được triệu hồi chiến đấu với 6 con Wolfcore cũng đã là nỏ mạnh hết đà. Áp lực càng lúc càng nặng, không đến nửa phút. Tên chiến sĩ bị một con Wolfcore sau lưng dùng vuốt xuyên thủng lồng ngực từ phía sau. Hắn thân thể liền tan ra, hóa thành một vũng máu.

Bên cạnh Katelyn và Đình Tấn áp lực tăng lớn. Hai người đã bị bao vây. Đình Tấn thì đang chém giết cùng 5 con Wolfcore, nghiêng người né tránh móng vuốt nhưng độc đã ngấm vào máu làm hành động của hắn bị đình trệ.

Mắt thấy sắp bị xé rách, móng vuốt càng ngày càng đến gần, chợt Katelyn bóng người bất ngờ xuất hiện. Nàng dùng thân thể của nàng ngăn cản trước mặt hắn. Móng vuốt con Wolfcore xuyên thủng lấy ngực nàng. Máu tươi từ miệng nàng tràn ra.

Thế nhưng, nàng vẫn mỉm cười như không hề cảm giác được đau đớn. Giọng nói ngọt ngào tràn đầy yêu thương, lấp bắp cố nói ra từng chữ:

- Xin... lỗi... ta... không muốn... nhìn... thấy người... ngã... xuống trước... mặt ta...

Máu từ miệng trào ra khiến cho khuôn mặt nàng lấm tấm độc ban càng thêm ghê rợn. Nhưng trong mắt Đình Tấn lúc này, nàng lại là người đẹp nhất thế gian. Nước trong khóe mắt Đình Tấn không kiềm được tràn ra.

“Ah...”

Hắn phần nộ vụng kiếm chém đứt đầu con Wolfcore sau lưng nàng. Nhanh tay ôm lấy eo Katelyn, đỡ nàng xoay người hướng về phía phòng thí nghiệm. Hắn cúi đầu, miệng kề bên má nàng thì thảo:

- Chúng ta nhiệm vụ đã xong, để ta cùng người dắt tay nhau xuống địa ngục.

Vừa nói đến đây, móng vuốt của một con Wolfcore vừa đến đâm xuyên qua lồng ngực của hắn từ phía sau. Katelyn cố đưa tay run rẩy vuốt ve mặt hắn, môi hai người chạm vào nhau sau đó mỉm cười nhắm mắt.

Chợt lúc này ánh sáng trắng xoá phát ra từ phòng thí nghiệm nhanh chóng lan ra xung quanh. Đình Tấn mất mông lung, nhìn một mảng trắng xoá, mí mắt nặng dần đóng lại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Trọng sinh

Tại thành phố LoDa thủ đô của nước Entire Land thuộc Bắc Mỹ, một đất nước chỉ vừa được thành lập không lâu ở trên một quần đảo được tách ra từ miền nam nước Canada và miền bắc nước Mỹ.

Trong một căn phòng nhỏ phía cuối hành lang lầu 3 ở khu chung cư Bristol. Âm thanh ồn ào huyền não tiếng người nói, tiếng còi xe hỗn loạn bên đường truyền vào.

Căn phòng nhỏ với diện tích khoảng 40 mét vuông, ngăn nắp sạch sẽ với một phòng khách, cùng một khu bếp nhỏ kẹp ở giữa phòng ngủ và phòng vệ sinh. Ánh nắng chiều tà từ cửa sổ bên bàn máy tính chiếu sáng rọi vào chàng thanh niên đang nằm trên chiếc giường đôi diện.

Chính là đang chìm trong bóng tối, ý thức của Đình Tấn từ từ phục hồi lại. Hắn nhát lên mí mắt nặng trĩu, đầu đau đớn, tay chân vô lực như vừa bị một cơn bạo bệnh cán quét qua.

Nhưng 10 năm đi bên lề ranh giữa sống và chết làm hắn phục hồi tinh thần lại ngay sau vài giây thất thần.

Đình Tấn lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu, mắt đảo quanh nhìn địa hình xung quanh, hai tay lần mò xung quanh tìm vũ khí.

Sau khi quét mắt nhìn một vòng quanh căn phòng, một khung cảnh quen thuộc đến không thể nào quên được từ trong trí nhớ của Đình Tấn xuất hiện. Đây chính là nơi đã gắn bó với hắn suốt hơn 10 năm cuộc đời kia mà.

Trái tim như ngưng lại một nhịp, hắn vội vàng quay xung quanh tìm kiếm điện thoại của mình.

Ngay tức khắc, Đinh Tấn chồm người, lao ra khỏi giường, với tay chớp lấy lấy điện thoại đặt trên bàn máy tính.

Hai chân vô lực làm hắn lập tức ngã xuống sau khi bắt được điện thoại. Thế nhưng hắn hầu như không quan tâm đến cảm giác đau đớn, chỉ có đôi tay đang run rẩy bấm mở điện thoại để kiểm tra thời gian ngày tháng.

15:43 ngày 16 tháng 6 năm 2110.

Nhìn những dòng ngày giờ đó, nhìn thấy gương mặt trẻ trung trắng trẻo phản chiếu trên màn ảnh điện thoại.

Tất cả những thứ đó chẳng khác gì một cây búa lớn, gõ vào tim Đinh Tấn làm cho một người cứng cỏi thấy chết không còn như hắn cũng phải chết lặng một hồi lâu.

Sau đó Đinh Tấn như nghĩ đến điều gì, lập tức ngồi thẳng nhắm mắt lại, tiến vào trạng thái tu luyện.

Một hồi lâu sau, trong đầu không còn tạp niệm, cả thân thể như rơi vào một bể nước trong chân không mà dòng nước mát kia lại như bao vây, thấm thấu vào trong đầu hắn tạo ra một cảm giác mát mẻ thoải mái.

- “Hahahaha... hức hức”

Lại 15 phút trôi qua, bất chợt hắn lại mở miệng bật cười, cười thật to nhưng nước mắt lại như không cần tiền mà tràn ra khóe mi không ngừng. Đinh Tấn không biết đã cách bao năm rồi, hắn mới lại khóc như một đứa trẻ như vậy.

Đúng vậy rồi, đây không phải là một giấc mơ. Hắn là trọng sinh, sống lại trước khi ngoại không gian động vật xâm lấn đến tận 2 năm.

Với kinh nghiệm hơn 10 năm chiến đấu, Đinh Tấn chắc chắn rằng, chỉ cần cho hắn 3 năm là có thể đạt đến cấp độ trước khi chết.

Đến lúc đó, hắn sẽ có thể bảo vệ những người đồng đội ấy, có thể bảo vệ cô gái đã theo chân hắn 6 năm và chết trong vòng tay hắn ngày đó.

Kích động một hồi lâu, Đinh Tấn dần dần bình tĩnh tâm tình của mình lại. Hắn chậm chạp kéo lê thân thể vô lực nằm lên giường.

Đôi mắt khép hờ, đại não với chỉ số IQ hơn 200 bắt đầu vận chuyển sắp xếp những sự kiện và lên kế hoạch cho sự phát triển sau này của mình.

Đầu tiên hắn cần tiền để sinh hoạt, tầm bổ cơ thể gây yếu hiện tại. Tiếp đó, phải khắc khổ liên tục rèn luyện từ trong ra ngoài...

Hiện tại khoảng cách thời điểm ngoại không gian động vật xâm lấn còn có hơn 2 năm. Hắn phải chuẩn bị cho mình đủ cường đại để chống đối lại bọn quái vật đó.

Nằm suy nghĩ một lúc lâu, bởi vì quá mệt mỏi nên Đinh Tấn đã chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay biết.

Đến khi hắn tỉnh dậy thì đã là sáng sớm 6:30 ngày hôm sau. Thân thể yếu ớt cũng đã phục hồi chút ít, có thể hoạt động nhẹ.

Thức dậy làm vệ sinh cá nhân xong, Đinh Tấn lập tức ngồi vào máy tính để kiểm tra tình huống kinh tế hiện tại và xem tin tức tìm kiếm con đường phát triển tài chính cho mình.

“Bộp bộp bộp...”

Tay liên tục thao tác với bàn phím ảo trên bàn, mắt thì nhìn chăm chăm vào màn hình thủy tinh trước mặt.

Một hồi lâu sau khi kiểm tra, Đinh Tấn tính toán ra trong vòng hai tháng nữa, hắn không phải lo vấn đề về tiền bạc.

Lại bỏ thêm thời gian một lúc để kiểm tra tình huống tin tức trong nước và thế giới, hắn lập tức chú ý được hai điểm quan trọng “Tạ Quân giáo sư” và “Game online Anh Hùng”.

Lật tìm kiếm thông tin game, hắn tìm thấy được sơ bộ giới thiệu. Đây là một game online với độ thực tế đến vô hạn tiếp cận 100% thể giới chân thực.

Nếu Đinh Tấn nhớ không lầm những tựa game đình đám trên thế giới ở thời điểm hiện tại như: Call Of Duty Reality 7D, Võ Lâm võng du, hay Final Fantasy 7D Online... đều chỉ nằm ở khoảng 30 - 50% độ chân thực so với thực tế.

Trên mạng hiện tại đang sôi lên sùng sục về những nghi vấn cho những thông tin này. Tuy nhiên đa số đều là háo hức chờ mong, bởi đã có rất nhiều nhóm tổ chức chính phủ, nhà khoa học và nhà phát hành game lên tiếng bảo đảm và xác nhận.

Với kỹ thuật vượt qua thời đại cần hơn 1000 vị giáo sư, tiến sĩ nổi tiếng trong nhiều lĩnh vực cùng hơn 36 nhà phát hành game lớn nhỏ và 193 quốc gia trong liên hiệp quốc cộng đồng nghiên cứu, phát triển mà vẫn phải tiêu tốn gần một năm mới hoàn thành.

Người chơi có thể thông qua mũ chơi game hoặc cabin trò chơi để kết nối, truyền tiếp sóng điện não kích thích 5 giác quan khi chơi game, tạo cảm giác chân thực như xuyên qua một thế giới khác.

Ngoài ra, khi tham gia vào thế giới Anh Hùng, người chơi còn có thể trợ giúp cho thân thể và tinh thần ở hiện thực được cải thiện thông qua việc rèn luyện trong game.

Đĩ nhiên hiệu quả rèn luyện khi sử dụng cabin trò chơi sẽ lớn hơn nhiều lần so với mũ game và giá tiền cũng là lật lên gấp năm lần.

Điều đặc biệt hơn hết là thời gian trong game sẽ gia tốc gấp hai lần làm cho người chơi có thể trải nghiệm sinh mệnh cuộc sống dài hơn. Kèm theo nhiều bí mật chờ đợi người chơi khám phá.

Bối cảnh trò chơi là lấy thế giới tương lai ngoại không gian động vật xâm chiếm trái đất. Chức nghiệp đa dạng phong phú không hạn chế tùy ý người chơi lựa chọn. Đồng thời cũng phù hợp cho phong cách cùng truyền thống của mỗi quốc gia khác nhau trên thế giới.

Vận hành game sẽ do một hệ thống trí tuệ nhân tạo đến điều khiển và quản lý. Không có quốc gia nào có quyền can thiệp cho đến khi trí năng được vận hành. Tạo ra tính công bằng cao nhất cho người chơi.

Ngoài ra các ngân hàng lớn trên thế giới sẽ liên thông với nhau cho phép chuyển đổi tiền tệ qua lại trong game, giúp cho người chơi còn có thể kiếm thêm thu nhập từ trong game dễ dàng hơn so với những tựa game khác.

Quan sát đến đây, Đinh Tấn đã có thể chắc chắn rằng đây chính là game online trong kế hoạch đó.

Vì dựa trên cơ sở khoa học hiện tại thì không cách nào có thể khai phá ra một game lại có thể ảnh hưởng đến hiện thực cao như vậy. Nói chi đến việc chi là tiêu tốn một năm thời gian thì đã làm ra được một game mang tính đột phá cách mạng kỹ thuật như vậy.

Đây chỉ có thể là từ những không gian xung động khi ngoại không gian động vật xâm lấn trong tương lai, đạt được những phần tài liệu quý giá xuyên qua từ không gian bên kia mới đủ khả năng phát triển game này.

Làm một người tham gia trong trận chiến đó, Đinh Tấn dĩ nhiên phải biết được là hắn đang bảo vệ cái gì và chuyện gì sẽ xảy ra nếu như mọi việc thành công.

Hắn lập tức ý thức được, có thể kế hoạch đi ngược dòng thời gian để thay đổi dòng lịch sử đã thành công. Và hiện tại, hắn đang ở trên con sông lịch sử đã được thay đổi dòng chảy đó.

Đinh Tấn khoe miệng nhếch lên mỉm cười, trên bàn kế hoạch đã viết ra trong đầu hắn lập tức lại thêm vào một mục “Tham gia game online Anh Hùng”.

Nghĩ đến đây, trong lòng Đinh Tấn lập tức cuộn trào lên rất nhiều ý tưởng và hoài bão.

Lúc này đây, hắn không còn là một người thanh niên 23 tuổi mong muốn một cuộc sống bình thân như hắn của 10 năm trước.

Hắn cũng không còn là một tên đội trưởng chỉ mong muốn hắn và đồng đội được sống sót lấy lát ngày qua ngày.

Hắn muốn trở nên cường đại, muốn tìm kiếm nguyên nhân xuất hiện của bọn quái vật này, muốn tìm ra kẻ đứng sau màn quá trình xâm lấn này.

Truy lùng hắn, tiêu diệt hắn và cứu vớt lấy trái đất. Còn hơn 6 tháng nữa Anh Hùng sẽ đổ bộ, hắn muốn mình chuẩn bị sẵn sàng ở tại trạng thái tốt nhất.

Lên kế hoạch xong, đóng lại máy tính, Đinh Tấn vươn mình thẳng lưng đứng dậy đi vào phòng tắm tẩy rửa một hồi, thay lên mình một bộ quần áo thể thao.

Bước ra khỏi cửa, hai tay dang ngang, hít sâu một cái, hắn muốn ghi nhớ cho lần đầu nhìn và cảm nhận lại thế giới của 10 năm trước, cũng là ngày đầu tiên tiến hành bước đầu trong kế hoạch của hắn.

...

‘Hộc... hộc...’

Chạy bộ một vòng quanh khu chung cư với chu vi chưa đầy 2km, mặc dù đã giảm chậm tốc độ đến mức bằng với một người đi bộ bình thường thế nhưng Đinh Tấn vẫn là có chút thở không ra hơi.

Cả người hắn đã đổ mồ hôi đầm đìa ướt đầm quần áo. Lá phổi nóng rát, nhịp tim đập hơn 130 lần trên phút.

Trong mắt Đinh Tấn lúc này, quan cảnh xung quanh mọi thứ như bị phủ lên một tầng chất lỏng màu vàng, trong bụng cũng liên tục co thắt như muốn nôn hết mọi thứ bên trong ra.

Đây chính là dấu hiệu cho việc đột ngột vận động quá sức chịu đựng của cơ thể. Rất khó để tin tưởng một vị đội trưởng cường đại đến có thể giết chết một con Crocorhino như Đinh Tấn lại chỉ có thể phát huy ra thể lực như vậy.

Nhưng sự thật là ở thời điểm hiện tại, thân thể của Đinh Tấn quá hư nhược. Quanh năm co ro, trốn trong phòng làm bạn với máy tính, thân thể hắn đã bị mòn rút đến mức không thể yếu hơn được nữa.

Thực ra nếu không nhờ ý chí sắt thép được rèn đúc hơn 10 năm, Đinh Tấn sợ rằng mình đã ngã quỵ ở nửa đoạn đường trước.

Bước chậm thả lỏng cơ thể một hồi, Đình Tấn tiện đường đi đến siêu thị gần đó thu thập một ít nguyên liệu nấu ăn.

Hắn phải chuẩn bị một chế độ dinh dưỡng hợp lý nhất cho quá trình rèn luyện, không thể tùy tiện ăn món ăn bên đường.

Trong tương lai tận thế, Đình Tấn cũng đã học được rất nhiều phương pháp luyện thuốc từ những người châu Á thần bí, hay những nghiên cứu về thực đơn giúp bồi bổ tăng cường thể chất và tinh thần lực cho chiến sĩ.

Nhưng vì đa số đều có dính dáng đến những con quái vật xâm lấn kia nên Đình Tấn chỉ có thể dành lựa chọn những loại thuốc và thực đơn món ăn đơn giản có nguyên liệu bình thường.

Trứng, Sữa, Thịt Gà, Rau Chân Vịt, Nhân Sâm, Long Cốt, Ô Mai Nhục... rất nhiều loại nguyên liệu nấu ăn và thuốc trong siêu thị đều bị Đình Tấn càn quét sạch sẽ.

Khi về đến phòng đã là hơn 8:00 giờ. Đình Tấn thu dọn đồ đạc, nguyên liệu nấu ăn vào tủ lạnh. Tẩy rửa mồ hôi trên cơ thể xong, hắn bắt đầu chế biến bữa ăn sáng với món gà hấp rau chân vịt và sữa trứng bò.

Trong rất nhiều cách chế biến món ăn trong tương lai, chủ đạo nhất vẫn là hai món hấp và ăn sống. Bởi vì hai cách này là có thể giữ lại cao nhất chất dinh dưỡng cho món ăn.

Hơn nữa khi chiến đấu với quái vật không phải lúc nào cũng có điều kiện nấu nướng. Không may trong lúc nấu lại hấp dẫn quái vật đến công kích thì lại khổ. Vì thế Đình Tấn cũng đã quen thuộc với hai cách nấu nướng như vậy.

Cách chế biến rất đơn giản nên không mất quá nhiều thời gian sau đó thì đã hoàn thành.

Nếu là người khác ở thời điểm hiện tại thì chắc sẽ không có ai nhai nếm một món hỗn hợp từ sữa tươi, trứng và thịt bò, nhưng với Đình Tấn thì cũng đã quen thuộc với cách ăn uống như vậy nên không hề có vấn đề gì.

Gần nửa giờ sau, thu thập chén đĩa. Hắn ngồi lên máy tính bắt đầu tìm kiếm công việc, gom góp tài chính.

Không khó cho một người có kỹ thuật máy tính và chỉ số IQ cao đến 200 như hắn tìm được một công việc có mức lương cao.

Đặc biệt là với những kiến thức mà Đình Tấn đã tích góp được trong tận thế, giúp hắn dễ dàng tiếp nhận một công việc kiến thiết lập trình phần mềm cho một công ty lớn khá có danh tiếng.

Mặc dù hắn cũng biết rất nhiều kỹ thuật về công nghệ thông tin trong tận thế, ví dụ như những hệ điều hành và phần mềm được áp dụng trên những máy móc chiến đấu.

Nhưng một thân một mình khai phá và phát triển thì sẽ tiêu tốn rất nhiều thời gian. Mà mục tiêu của hắn là gấp rút cải thiện, tăng lên thực lực bản thân nên hắn chỉ có thể lựa chọn tiếp nhận công việc này.

Và lại phần công việc này rất tiện lợi, có thể làm tại nhà, nhận lương thông qua ngân hàng chuyển khoản và trả lương theo sản phẩm, hiệu suất làm việc.

Với khả năng của Đình Tấn, thu nhập mức lương gần 2 triệu \$ cho một năm là chuyện trong tầm tay, bấy nhiêu đó cũng đã đủ cho hắn sử dụng cho kế hoạch. Phải biết rằng đó là mức lương cơ bản cho một vị tổng giám đốc một công ty tầm trung.

Bắt tay vào công việc ngay, Đình Tấn làm tập trung hiệu suất làm việc cao nhất kéo dài đến 12:00 trưa.

Ngừng tay, Đình Tấn lại bắt đầu một vòng chuẩn bị thức ăn trưa. Khoảng 1 giờ sau đó, lại bắt đầu công việc, liên tục làm việc cho đến gần 16:00 chiều. Hắn lại thay một bộ quần áo thể thao khác, bước ra ngoài đến phòng tập gym gần khu chung cư.

Vào phòng gym, đến bàn tiếp viên, Đình Tấn từ tốn nói:

- Ta muốn đăng ký dài hạn.

Tiếp viên lập tức lấy giấy đăng ký hướng dẫn Đình Tấn đăng ký. Mắt nàng nhìn Đình Tấn có một ít xem thường. Vì thể trạng Đình Tấn bây giờ, thật quá ốm yếu, sợ rằng một tay nàng cũng có thể vật ngã y.

Đình Tấn đăng ký, nộp tiền rất mau lẹ. 6 tháng tiêu tốn hơn 8,000 \$, gần như một nửa tài chính hiện tại của Đình Tấn. Không chậm trễ chút nào, Đình Tấn lập tức khởi động làm nóng người. Quá trình rèn luyện kéo dài đến 3 giờ.

Trong suốt 3 giờ rèn luyện, Đình Tấn gây ra rất nhiều sự chú ý. Bởi cách tập luyện của Đình Tấn rất khác người cũng rất điên cuồng.

Mọi người có chút không thể tin được trong thân thể ốm yếu kia làm sao lại hàm chứa sức mạnh nhiều như vậy. Liên tục vận động ở tần suất cao làm thân thể hư nhược như Đình Tấn có chút ăn không tiêu.

Thế nhưng những hình ảnh về tương lai trong đầu hắn lại là động lực giúp hắn liên tục đột phá cực hạn của mình. Đến lúc về, đến cả cô gái tiếp viên đều nhìn Đình Tấn bằng cái nhìn khác hẳn.

Bóng lưng gầy yếu bước đi khỏi phòng tập. Đình Tấn không biết rằng hôm nay, hắn đã thay đổi suy nghĩ, mang lại động lực cho rất nhiều người.

Kéo lê thân thể mệt mỏi về nhà, Đình Tấn tẩy rửa một lần nữa thay lại một bộ quần áo sạch sẽ. Giặt rửa hai bộ quần áo cũ, chế biến rồi thưởng thức bữa tối một mình trong phòng. Đình Tấn không nhanh không chậm bổ sung năng lượng lại cho cơ thể.

Trong lúc ăn, Đình Tấn luôn hồi ức lại những khoảnh khắc trong bữa tối khi hắn còn là một người đội trưởng. Đôi mắt lấp lánh, ẩn chứa rất nhiều cảm xúc. Hắn muốn liên lạc lại với những người đồng đội của mình đặc biệt là Terrell, Katelyn.

Nhưng khổ nỗi bọn họ là vô tình gặp nhau, sau đó trở thành đồng đội của nhau. Trong lúc thuận miệng thì trao đổi về quê hương của nhau rất ít khi bàn luận chi tiết về quá khứ của họ.

Vì 10 năm qua, nó chất chứa rất nhiều đau thương nên không ai muốn bóc mẽ những chuyện đó. Thế nên Đình Tấn cũng không biết rõ bọn họ hiện tại chính xác khu vực sinh sống nói chỉ là địa chỉ.

Dứt bỏ suy nghĩ vớ vẩn trong đầu nhanh chóng kết thúc bữa ăn. Đình Tấn dọn dẹp rồi bước lên giường. Hắn khoanh chân tiến vào trạng thái tu luyện. Mặc dù là một chiến sĩ có thể cận chiến, nhưng đó chỉ là bắt đầu khi trong thời kì đầu đó không có biện pháp tu luyện chính thức.

Chỉ khi đến 8 năm, sau khi ngoại không gian động vật xâm lấn, Đình Tấn phát hiện một quyển tàn phá bí tịch trong bụng một con Crocorhino. Đây chính là một quyển phương pháp tu luyện chức nghiệp triệu hoán sư ở không gian bên kia. Chính nhờ quyển bí tịch này, hắn từ một vị đội trưởng nhóm 3 người, dần dần cường đại lên đến khi là chỉ huy của 30 người.

Đình Tấn biết thể mạnh của mình là ở đâu. Hắn biết mình không thể nhanh nhẹn như Katelyn hay mạnh mẽ như Terrell. Ưu thế của hắn tại bộ não, vận dụng sức mạnh trí tuệ mà điều khiển cục diện trận chiến. Đó cũng là lý do Đình Tấn lựa chọn triệu hồi sư chức nghiệp thay vì làm một vị chiến sĩ cường đại.

Trong trận chiến cuối cùng đấy, nếu như hắn sớm phát hiện phương pháp tu luyện chức nghiệp vong linh pháp sư, có lẽ mọi chuyện đã khác. Nhưng không có nếu như, mọi chuyện đã xảy ra rồi. Đình Tấn bây giờ quyết tâm phải cường đại lên. Hắn muốn mình trở nên cường đại hơn, muốn có thể gần cận chiến, muốn xa có thể chưởng khống cục diện.

Màn đêm bao trùm, Đình Tấn bước vào trạng thái vô ngã. Đến khi tỉnh lại đã là sáng sớm hôm sau. Thờ ra một hơi nhẹ, mặc dù suốt đêm mình tưởng không ngủ nhưng tinh thần của hắn còn dồi dào tốt hơn so với giấc ngủ suốt 13 tiếng hôm qua.

Đình Tấn đuổi người bước xuống giường, vận động cơ thể đã sớm tê dại do ngồi suốt một đêm. Một cơn đau bất chợt truyền tới, di chứng do đột ngột vận động cơ thể kịch liệt hôm qua đã kéo tới. Nhưng đối với Đình Tấn mà nói, đây chỉ là chuyện thường gặp như cơm bữa. Hắn đã quá quen thuộc với nó.

5 tháng sau...

Hiện tại là ngày 14 tháng 12 năm 2110, một vòng tuần hoàn liên tục lặp lại suốt hơn 150 ngày. Đình Tấn mỗi ngày như một, giống như một con robot đã được lập trình sẵn. Mặc kệ gió mưa, nóng lạnh, hắn vẫn thực hiện một chuỗi hoạt động sinh hoạt như ngày đầu tiên suốt hơn 150 ngày.

Kết quả của 5 tháng này là cơ thể Đình Tấn đã có rất lớn khác biệt. Thân thể cao 1m86 đã tăng đến 1m92, cân nặng từ 62kg đã vượt qua mức 70kg. Cơ bắp rắn chắc, lượng mỡ thừa trong cơ thể không vượt quá 5%. Tinh thần lực tràn đầy sung mãn, vMU68un thân thái xán lạn. Trong 5 tháng này, Đình Tấn thay đổi không chỉ là bề ngoài.

Hắn tính cách không còn tự đóng kín bản thân như trước mà ngược lại trở nên cởi mở hơn khá nhiều so với trước kia. Điều này cũng làm cho nhân duyên của hắn tăng lên vùn vụt hấp dẫn rất nhiều cô gái trong khu chung cư Bristol này.

Cũng trong 5 tháng này, Đình Tấn liên tục dành thời gian và lợi dụng kỹ thuật, trí tuệ của mình. Hắn đột nhập vào hệ thống dữ liệu của cảnh sát trong nhiều quốc gia, dựa vào trí nhớ tìm đến thông tin những người đồng đội đó.

Nhưng ngoài Terrell và Katelyn, 27 người còn lại hầu như không có một manh mối nào. Đình Tấn không định liên hệ với hai người họ ngay bây giờ. Vì hiện tại bọn họ vẫn chưa có quan hệ, quen biết gì với nhau. Đột ngột liên hệ chỉ sẽ làm cho họ thêm nghi ngờ. Đình Tấn kế hoạch sẽ là từ từ tiếp cận và đặt mối quan hệ dần dần với bọn họ.

Cũng chỉ còn hơn một tháng nữa thôi, Anh Hùng sẽ bắt đầu vận hành. Hắn tình trạng bây giờ đã sẵn sàng cho việc đổ bộ vào game.

5 tháng làm việc cũng giúp hắn tích lũy một số lượng lớn tài chính. Khoảng 800.000 \$, Đình Tấn dùng toàn bộ số tiền này đặt hàng một cabin trò chơi và một lượng lớn dịch dinh dưỡng.

Hắn biết rõ, dịch dinh dưỡng này là theo tương lai nghiên cứu mang trở về đây. Nó có khả năng cải thiện thể chất con người rất lớn, đặc biệt hỗ trợ quá trình minh tưởng tăng cường tinh thần lực cao hơn so với bình thường đến 35%.

Ăn uống thức ăn có thể hấp thu dinh dưỡng cho cơ thể, nhưng chỉ đạt hiệu quả 80% còn lại 20% sẽ bị đào thải ra ngoài. Dịch dinh dưỡng thì không như vậy, vì thế cho nên phần lớn số tiền kiếm được trong 5 tháng qua đều bị Đình Tấn tiêu hao vào dịch dinh dưỡng.

Một tháng còn lại, hắn vẫn là một vòng tuần hoàn cũ. Nhưng chỉ có một thay đổi nho nhỏ, hắn sẽ bớt thời gian làm việc kiếm tiền lại dần dần, dành một

chút thời gian để nghiên cứu về Anh Hùng.

Đình Tấn dự định khi Anh Hùng khởi động cho đến 2 năm sắp tới, mọi tài chính sinh hoạt của hắn đều sẽ bắt nguồn từ game mà ra. Đình Tấn sẽ không có thời gian dành cho công việc hiện tại nữa.

Hai tuần sau đó, mọi sinh hoạt của Đình Tấn vẫn diễn ra bình thường. Ngược lại mọi người trên thế giới càng lúc càng xôn xao, nồn nóng lên. Họ chờ đợi game online Anh Hùng suốt một năm sắp được khởi động rồi.

Cuối tuần đầu tiên của tháng 12, game online Anh Hùng chính thức định ra thời điểm khởi động 21:00 ngày 21 tháng 12 năm 2112.

Một tuần sau đó, sáng ngày 14 tháng 12, sau khi vận động rèn luyện buổi sáng về đến nhà, Đình Tấn lập tức nhận được đơn đặt hàng của mình.

Năm người nhân viên thuộc công ty phát hành game Excalibur bận rộn vận chuyển cabin game và số lượng lớn dịch dinh dưỡng vào phòng Đình Tấn.

Việc lắp đặt mất hơn một giờ đến gần giữa trưa mới hoàn thành, Đình Tấn ký tên nhận hàng bắt đầu tìm hiểu cách sử dụng.

Lại một tuần nữa trôi qua, Đình Tấn hầu như đã nghỉ hẳn công việc kiếm tiền hiện tại. Tập trung nghiên cứu về Anh Hùng và tu luyện. Cuối cùng, ngày đó cũng đến 20:55 phút ngày 21 tháng 12 năm 2112, mặc một chiếc quần cộc Đình Tấn nằm vào cabin trò chơi đóng nắp khoang lại. Nhỏ giọng thì thầm:

- Anh Hùng, ta, Đình Tấn đến rồi đây!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Đồ bộ Anh Hùng

Nắp khoang cabin trò chơi đóng lại, Đình Tấn liền đeo lên mặt nạ dưỡng khí. Ấn nút khởi động trên đầu, dịch dinh dưỡng từ ống hai bên cabin bắt đầu tràn ra, nhấn chìm Đình Tấn đang nằm bên trong.

Hắn không hề cảm thấy một chút khó chịu nào, ngược lại dịch dinh dưỡng như một dòng nước suối mát lạnh từ từ bao bọc lấy cơ thể của hắn. Một cảm giác đau nhói xung quanh đầu xuất hiện, giống như có một dòng điện chạy qua đầu.

Mí mắt của hắn dần dần trở nên nặng trĩu, cuối cùng cũng nhắm lại. Ngay sau đó, Đình Tấn phát hiện mình đã tiến vào một không gian trắng xóa khác, mà cảm giác của hắn lúc này chẳng khác gì đang lơ lửng ở một môi trường không trọng lực, bay trên không trung.

Nơi này bề ngoài giống như một không gian vũ trụ màu trắng, thân thể của Đình Tấn bay bổng một hồi lâu. Cho đến khi đồng hồ điểm đúng 9 giờ tối thì đột nhiên, một giọng nói máy móc từ trong hư không vọng ra.

- Tiến hành lấy mẫu DNA đăng ký tài khoản.

...

- Hoàn tất. Tiến hành đo lường thể chất, cơ thể của ngài có thể sẽ hơi khó chịu một hồi. Xin chịu đựng.

Hệ thống vừa nói xong đoạn này, Đình Tấn liền nhanh chóng cảm giác được cơ bắp của mình đang co thắt một hồi. Cả thân thể dường như có hàng nghìn vạn cây kim nhỏ đang đâm vào.

Nội tạng ở bên trong như tim và phổi cũng nhanh chóng gia tốc hoạt động. Còn hai mắt thì lúc mờ lúc rõ, đôi tai cũng giống như bị mất đi tín hiệu, vang lên âm thanh ù ù một lúc lâu.

Đình Tấn đoán rằng, có lẽ hệ thống đang dùng sóng điện não kích thích cơ thể hắn hoạt động nhằm đo lường thể chất quyết định thông số cho nhân vật game của hắn.

Một hồi lâu trôi qua, âm thanh của hệ thống lại vang lên bên tai Đình Tấn.

- Đã kiểm tra xong. Đăng cấp phân chia Cực, Thượng, Trung, Hạ. Tư chất của ngài thuộc về hàng Thượng phẩm. Xin chờ kiểm tra tinh thần của trí não.

Lần này kiểm tra tinh thần của trí não này, Đình Tấn ngược lại không hề cảm thấy gì khác thường.

Hắn đoán rằng, các vị giáo sư khi phát triển đến giai đoạn kiểm tra này có thể là đã dựa trên cơ sở cường độ của sóng điện não để đo lường lực lượng của tinh thần.

Bởi vì tinh thần là một thứ khá là trừu tượng cho nên không có một cách cụ thể nào để xác định được cường độ mạnh mẽ của nó. Ngay cả một vị tu

luyện nghề nghiệp triệu hoán sư như hấn còn không biết đến hiện tại thì cường độ tinh thần của mình đã ở mức độ nào kia mà.

Thần thờ suy nghĩ một hồi, không quá thời gian một phút, quá trình đo lường này cuối cùng cũng kết thúc. Bảng thống kê thông số cơ thể Đình Tấn sau khi đo lường nhanh chóng hiển thị trước mặt hấn.

Cùng lúc đó âm thanh của hệ thống lại tiếp tục vang lên.

- Quá trình đo lường tinh thần kết thúc. Đăng cấp phân chia Cực, Thượng, Trung, Hạ. Cường độ tinh thần của ngài thuộc về hàng Cực phẩm. Xin mời kiểm tra thông số và lựa chọn thoát hoặc đăng nhập vào game.

Tính danh: Đình Tấn (Ẩn)

Biệt danh: Chưa chọn (Thay đổi) (Hiện thị)

Tuổi: 23

Chức nghiệp: Chưa chọn

---- Thông số ----

Lực lượng: 24 – Tips: Tăng sát thương cận chiến, khả năng mang vác

- 1 lực lượng = 1 sát thương vật lý
- 1 lực lượng = 1.5kg phụ trọng, vượt mức sẽ giảm tốc độ di chuyển
- 1 lực lượng = 0.03 phòng thủ

Nhanh nhẹn: 20 – Tips: Tăng tốc độ tấn công, di chuyển

- 1 nhanh nhẹn = 0.02 tốc độ tấn công cận chiến / 0.01 tấn công tầm xa
- 1 nhanh nhẹn = 0.01 m/s tốc độ di chuyển
- 1 nhanh nhẹn = 0.01 phòng thủ

Thể lực: 23 – Tips: Tăng HP, khả năng khôi phục HP

- 1 thể lực = 20 HP
- 1 thể lực = hồi phục 0.03 HP/s
- 1 thể lực = 0.1 phòng thủ

Tinh thần: 34 – Tips: Tăng MP, sát thương ma pháp, khả năng hồi phục ma pháp

- 1 tinh thần = 1 sát thương ma pháp
- 1 tinh thần = 12 MP
- 1 tinh thần = hồi phục 0.04 MP/s
- 1 tinh thần = 0.15 pháp thuật phòng thủ

---- Chi tiết ----

Level: 1

HP: 460/460 (+0.69/s)

MP: 408/408 (+1.36/s)

EXP: 0/100

Tốc độ tấn công: 1.4 lần/s (Vũ khí một tay và vũ khí tầm xa cơ bản +1 lần/s) - 0.9 lần/s (Vũ khí hai tay +0.5 lần/s)

Tốc độ di chuyển: 2.2 m/s

Sát thương vật lý: 24 – 24

Sát thương phép thuật: 34 – 34

Phòng thủ vật lý: 3.2

Phòng thủ phép thuật: 5.1

Phụ trọng: 41kg (Cơ bản 5kg)

May mắn: 0

Thiên phú: 7 (Thượng phẩm thể chất +3, Cực phẩm tinh thần +4) – Tips: Điều kiện để học tập một số nghề nghiệp hoặc kỹ năng có yêu cầu đặc biệt.

[Xác nhận vào game] [Thoát khỏi game]

Đình Tấn xem xét xong bảng thông số thống kê sau khi đã đo lường ra kết quả, thì không khỏi gật đầu thỏa mãn.

Không uống công hấn bỏ ra sáu tháng để liên tục rèn luyện, tăng cường tố chất thân thể. Hiện tại, cơ thể hấn đã bước vào hàng ngũ Thượng phẩm, còn riêng về cường độ của tinh thần thì càng đạt đến ngưỡng cực phẩm.

Với tố chất thân thể này, Đình Tấn có thể xem như là gần đứng ngang hàng với một tên quân nhân hoặc vận động viên thể thao rồi.

Xem xong thuộc tính, Đình Tấn cũng không vội vào game. Hấn lựa chọn ẩn đi tính danh của mình.

Bởi vì tuy là hấn chơi game nhưng có thể cũng sẽ không tránh khỏi gây xích mích, kéo thù hận với người chơi khác. Mà thời gian đối với hấn bây giờ thì còn quý hơn cả vàng bạc.

Nếu phiên toái liên tục kéo đến, thậm chí còn bị lôi ra đến thế giới hiện thực, thì hấn không có dư thừa thời gian và tinh lực đâu để giải quyết mấy vấn đề này.

Nghĩ vậy nên Đình Tấn quyết định thay đổi Biệt danh của mình lại thành “The Dawn” và đồng thời hấn cũng lựa chọn chỉ hiển thị Biệt danh thay vì hiển thị tên thật của mình.

Ngay sau đó, hệ thống tại tiếp tục kêu vang thông báo.

- Biệt danh chưa được sử dụng. Đã thay đổi thành công.

Hoàn tất những việc nhỏ này, Đình Tấn mới lựa chọn [Xác nhận vào game].

Bất thành linh, ánh sáng loé lên một cái làm Đình Tấn cũng không chịu được, phải nhắm mắt lại. Vài hơi thở sau đó, âm thanh hệ thống lại vang lên bên tai hấn.

- Đăng nhập thành công. Ngài hiện đang ở làng LD số 03 thuộc khu vực quốc gia Entire Land. Chúc ngài sớm ngày trở thành Anh Hùng, cứu vớt Trái Đất.

Mở mắt ra quan sát cảnh vật xung quanh, Đình Tấn cảm giác ấn tượng đầu tiên đó là lạc hậu. Một ngôi làng nghèo nàn, điển hình thôn quê. Bao quanh ngôi làng là một hàng rào dựng bằng những cây cọc gỗ đầu vuốt nhọn đan xen vào nhau.

Cả ngôi làng có diện tích không hơn 2 km vuông. Năm, sáu căn nhà lụp xụp thưa thớt, xoay quanh một cây đại thụ to lớn ở giữa, sau đó kéo dài ra cổng làng tạo thành một hình chữ U.

Do Đình Tấn đã sớm đăng nhập vào game, cho nên hiện tại xung quanh hấn cũng khá vắng vẻ, chỉ thưa thớt xuất hiện chưa đến hơn chục người.

Kiểm tra lại trang bị trên người, Đình Tấn phát hiện mình chỉ mang theo một bộ quần áo vải màu đen. Đây có thể xem như là quần áo lót che thân không chiếm vị trí trang bị cũng như tăng thêm chỉ số cho Đình Tấn.

Bên hông của hấn vắt theo một chiếc ba lô nhỏ, kích cỡ chỉ vừa đủ cho bàn tay thò vào. Đình Tấn sờ vào ba lô thì giao diện của hệ thống túi chứa đồ lập tức bật ra trước mặt. Bảng giao diện này khá đơn giản, không có giới hạn ô vật phẩm. Góc dưới bên phải của bảng giao diện có hình ba đồng tiền vàng, bạc và đồng cùng với ba con số 0. Đây ắt hẳn là tiền tệ rồi.

Về phía bên trái của bảng giao diện thì đang hiển thị con số 0/41, Đình Tấn nhanh chóng nhận ra, đây chắc là con số phụ trọng để hấn mang theo vật phẩm chứa đồ.

Đình Tấn thôi dò xét thân thể. Hấn bắt đầu tiến tới một Ông già đứng dưới gốc đại thụ ở khu trung tâm. Ông già mặc trên người một bộ áo vải màu nâu, lom khom chống gậy đứng dưới đại thụ nhìn người qua lại. Trên đầu Ông già hiển thị một dòng chữ xanh lá “Trưởng Làng”.

Trong tương lai, khi Đình Tấn còn ở trong căn cứ quân đội thì những lúc rảnh rỗi, hấn cũng thường hay chơi game để rèn luyện khả năng thực chiến của

mình.

Bởi vì Đình Tấn đã biết được trí tuệ nhân tạo trong tương lai rất phát triển, cho nên đối với một tựa game tập hợp đầy đủ những tinh hoa của vô số kỹ thuật nhất lưu lúc ấy như game Anh Hùng thì trí tuệ của NPC nhất định sẽ không hề thấp chút nào.

Nếu như hắn nói năng lung tung có khi lại bị phạt, lúc ấy thì chắc khóc cũng không ra nước mắt.

Đứng đối diện với Ông già, Đình Tấn trầm ổn, mờ giọng.

- Xin chào trưởng làng, ta vừa đi đến thế giới này. Trưởng làng có cần giúp đỡ gì không?

Ông già gật đầu, nhẹ giọng từ tốn đáp lại.

- The Dawn dừng sĩ đến vừa đúng lúc. Ngoài thông phía đông có một đám quái vật hung tợn không biết từ đâu mà đến. Dân làng đã nhiều người bị bọn chúng tấn công. Hi vọng dừng sĩ có thể ra sức tiêu diệt chúng, trợ giúp dân làng. Ta sẽ hậu tạ.

Đình Tấn gật đầu đáp lại.

- Nguyên vì dân làng ra sức.

Keng! – Tiếp nhận nhiệm vụ tiêu diệt Pholimodo.

Nội dung: Trưởng làng yêu cầu người tiêu diệt 0/20 con Pholimodo ở phía đông làng LD.

Ông già đưa tay vào trong giỏ cây dưới chân, lấy ra một túi vải đưa cho Đình Tấn nói:

- Dừng sĩ vừa đến chắc cũng chưa có trang bị thuận tay. Nếu không chê xin nhận lấy của lão đây.

Đình Tấn đưa tay tiếp lấy gói vải nói tiếng “Cảm ơn” sau đó xoay người bước đi ra cổng làng. Trên đường đi hắn thuận tay mở gói vải ra.

Ngay tức khắc, giao diện của hệ thống liền hiện lên hình ảnh nhiều món vũ khí khác nhau. Dao, kiếm, cung, pháp trượng, dao găm, rìu, búa v.v... mặc sức cho Đình Tấn chọn lựa.

Sau khi quan sát một lúc, hắn cũng hơi phân vân giữa hai món vũ khí kiếm và pháp trượng. Nhưng mà sau vài giây suy nghĩ, hắn cuối cùng cũng lựa chọn đại kiếm.

Hiện tại, Đình Tấn không biết kỹ năng triệu hồi vong linh của mình có thể sử dụng ở trong game được hay không. Nếu như lựa chọn pháp trượng mà không thể sử dụng được kỹ năng thì chắc hắn chỉ có mà dùng tay không đơn đầu quái thú mà thôi.

Không thể thuận lợi mà thăng cấp, như vậy hắn sẽ nhanh chóng bị người chơi khác bỏ lại phía sau, trở nên lạc hậu so với sự tiến bộ của thế giới game.

Điều đó sẽ làm trái ngược với kế hoạch dẫn trước người chơi khác, tìm kiếm chênh lệch mà Đình Tấn đã định ra lúc ban đầu. Đây không phải vì hắn háo thắng, mà là vì cuộc sống trong hai năm sắp tới của hắn đều phải hoàn toàn dựa vào cái game này.

Nắm giữ rất nhiều hoài bão, Đình Tấn không thể nào để cho mình xảy ra bất cứ sơ xuất nào dẫn đến thất bại. Chính vì thế sau khi chọn xác nhận vũ khí đại kiếm xong, hắn cũng không hề có bất cứ tiếc nuối gì.

Giao diện những món vũ khí kia biến mất thì gói vải trong tay hắn cũng đồng thời tan biến theo. Ngay sau đó, trong ba lô Đình Tấn lại có thêm một thanh đại kiếm.

Tân thủ đại kiếm (2 tay)

Chất lượng: Đồ trắng

Yêu cầu: Không

Trọng lượng: 6kg

Sát thương: 0 - 8

Lấy thanh kiếm ra kiểm tra, kích cỡ của nó cũng chỉ nhỏ hơn so với thanh kiếm trước kia trong tương lai của hắn.

Dù vậy nhưng điều đó cũng không là vấn đề gì lớn đối với Đình Tấn. 10 năm chiến đấu, vũ khí nào mà hắn chưa sử dụng đến chứ. Chỉ cần cho hắn thời gian, hắn đều có thể thích nghi, quen thuộc được ngay.

Trang bị lên đại kiếm, công kích vật lý của Đình Tấn liền thay đổi thành 24 – 32 điểm. Không hề chậm trễ một phút giây nào, hắn nhanh chân rời khỏi ngôi làng tân thủ này.

Theo như chỉ dẫn của hệ thống nhiệm vụ, Đình Tấn bước ra khỏi làng rồi đi thẳng về phía đông. Nơi đó là một bìa rừng, xung quanh cây cối rậm rạp, phía bên ngoài là một bãi cỏ rộng lớn, đang tụ tập đến 30 – 40 người. Bọn họ đang xoay quanh làm nhiệm vụ mà Trưởng làng đã giao cho giống như Đình Tấn.

Nhìn thấy mục tiêu nhiệm vụ những con quái vật này, Đình Tấn đã nhận ra nó ngay vì trong tương lai hắn không biết đã chém giết bao nhiêu con Pholimodo mà nói, nhưng ít nhất là không dưới con số hàng nghìn.

Những con Pholimodo có hình thể chỉ vừa cỡ những con cá sấu trên Trái Đất. Đầu nhỏ với hàm răng sắc nhọn đầy rẫy những loại virus kịch độc. Chiếc lưỡi kếp như lưỡi rắn của nó liên tục đưa ra rút vào để đánh hơi lấy con mồi trong không khí.

Toàn thân nó được bao trùm bởi vảy giáp chẳng khác nào loài tê tê. Đồng thời chiếc đuôi thon dài và bốn cái chân ngắn, chỉ đủ chống đỡ thân thể nó cách khỏi mặt đất 10 – 20 cm, cũng là một trong những loại vũ khí của nó.

Pholimodo

Level: 2

HP: 150/150

Kỹ năng: Không.

Giới thiệu: Một loài bò sát vảy giáp. Sức chịu đựng rất mạnh, điểm yếu là phần đầu và bụng không có vảy giáp.

Quan sát xong bảng hệ thống thông số của con vật này, Đình Tấn nắm chặt đại kiếm, rào bước tiến lên.

Bởi vì đại kiếm có trọng lượng cũng khá nặng, lại thêm Đình Tấn kéo lê đại kiếm dưới đất nên đã vô tình tạo thành một rãnh nhỏ.

Khi trông thấy khoảng cách giữa mình và một con Pholimodo chỉ còn lại khoảng 10 mét, hắn bắt đầu gia tốc.

Chạy đến trước mặt con Pholimodo chỉ cách nó khoảng hai mét, đôi chân Đình Tấn đột nhiên chùn xuống. Lấy eo làm trục, hắn xoay mạnh nửa người trên sang trái.

Cùng lúc đó, hai tay hắn nắm đại kiếm chặt, chém mạnh vào khe hở giữa phần bụng của con Pholimodo và mặt đất.

-38 (Điểm Yếu)

Ngay khi bị đại kiếm va chạm, con Pholimodo chỉ kịp ré lên một tiếng sau đó liền bị hất bay mấy vòng trên không trung. Đồng thời, trên đầu của nó cũng nổi lên một con số sát thương đỏ lòm, trông rất máu tanh.

Công kích vào Điểm Yếu sẽ tăng thêm sát thương nhận vào 100%, nhờ vậy ống HP của con Pholimodo nhanh chóng bị cắt giảm đi gần một phần tư.

Con Pholimodo vừa rơi xuống đất, muốn nghiêng mình lật người để che lại phần bụng, thế nhưng Đình Tấn nào có cho nó được như ý.

Thuận thế đang lúc vươn mình sau khi chém một kiếm kia, hắn liền xoay một vòng, bàn tay nắm chặt kiếm tiếp tục bổ xuống phần bụng đang ngửa lên trời của con Pholimodo kia.

-85 (Chí mạng)

Một kích Chí Mạng gia tăng thêm 200% lượng sát thương làm cho ống HP của con Pholimodo chỉ còn lại chưa đến một phần tư.

Thừa thế không buông tha, Đình Tấn lấy eo làm trục, nghiêng mình sang trái, hai tay đồng thời kéo theo kiếm lộn ngược một vòng từ sau ra trước, bổ mạnh lên trên tấm lưng đầy giáp xác của con Pholimodo.

-30

Con Pholimodo này vừa lật người lại, đang muốn chồm lên tấn công Đình Tấn thì một con số tồn thương đã nổi lên trên đầu, kết thúc sinh mệnh của nó. Từ trên xác con Pholimodo tung ra 3 đồng tiền kèm theo đó là thông báo hệ thống.

EXP + 5

Quá trình chiến đấu từ lúc Đình Tấn bắt đầu tiến công cho đến khi kết thúc sinh mệnh con Pholimodo nói thì dài nhưng thời gian diễn ra chưa đến 20 giây. Màn chiến đấu hoa lệ của Đình Tấn cũng đã gây nên sự chú ý từ nhiều người chơi xung quanh.

Có một tên người chơi nam gần đó đã liên tục chú ý Đình Tấn, không bỏ sót một giây phút nào. Từ lúc Đình Tấn gia tốc tiến về phía con Pholimodo cho đến khi hoàn thành chém giết mục tiêu, hai mắt hắn đã từ ngạc nhiên đi đến hâm mộ mà dõi theo Đình Tấn.

Nhìn lại thanh cung gỗ trong tay, giọng nói của hắn tràn đầy hối hận mà nói với tên đồng bạn bên cạnh:

- Mẹ nó, không ngờ chơi đại kiếm mà lại có thể chiến đấu đẹp trai đến như vậy. Cái này mới là vũ khí cho đàn ông mà. Biết vậy lúc đầu ta không chọn cung tiễn cái thanh vũ khí cùi bắp này. Tồn thương không đến được hai chữ số nữa.

Vài tên người chơi nhìn thấy thực lực Đình Tấn lúc này, đánh bạo chạy lại mời tởm đội. Thế nhưng đều bị sự im lặng của Đình Tấn từ chối hết.

Mặc kệ mọi người soi mói, hắn chậm rãi đi đến một bên khu vực trống trải để tiếp tục tiêu diệt bọn Pholimodo làm nhiệm vụ.

Hơn 10 phút sau đó, một kiếm cuối cùng kết liễu sinh mệnh con Pholimodo khác. Hai âm thanh của hệ thống cuối cùng cũng vang lên bên tai Đình Tấn:

EXP +5

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng một cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Đình Tấn rốt cục đã chém giết đủ 20 con Pholimodo. Hiện tại, game Anh Hùng đã mở cửa vận hành được hơn 20 phút, do đó người chơi ở thành phố LoDa đăng nhập vào càng lúc càng nhiều hơn. Quá trình chém giết của Đình Tấn diễn ra cũng trở nên chậm hơn rất nhiều vì phải đợi quái vật được đổi mới.

Tuy rằng có được điểm tiềm năng mới thế nhưng hắn cũng không vội sử dụng mà nhanh chóng lên đường trở về làng.

Chen chút qua một số đồng người chơi, Đình Tấn cuối cùng cũng đã trở lại khoảng sân rộng xung quanh cây đại thụ, nơi liên tục lấp lánh ánh sáng người chơi mới đăng nhập vào game.

Lúc bấy giờ đã có 20 - 30 người vẫn còn chen lấn đi vào để gặp trưởng làng nhận nhiệm vụ. Đình Tấn lại phải tốn công sức cùng với bỏ ra một hồi lâu mới tiến tới giao tiếp được với trưởng làng:

- Xin mời trưởng làng kiểm tra, ta đã chém giết hoàn thành nhiệm vụ ngài giao cho.

Trưởng làng vui vẻ, tán thưởng:

- Tốt, rất tốt. Cảm tạ dũng sĩ vì dân làng trừ hại. Ta đây chút lòng thành mong dũng sĩ nhận cho.

Keng! – Chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Tiêu diệt Pholimodo.

EXP +100

Nhặt được Giáp tân thủ x1.

Nhặt được tiền đồng x100

Trao thưởng xong, trưởng làng vẫn chưa dừng lại. Hắn nhẹ giọng khẩn cầu.

- Phía bên kia lò rèn người đàn ông tên gọi DeShawn, con trai của hắn đã bị mất tích đã ba ngày rồi. Đến giờ hắn đã sắp tuyệt vọng rồi, nếu có thể thì mong dũng sĩ giúp được thì giúp hắn một lần đi. Được không?

Đình Tấn gật đầu, đồng ý:

- Được, ta sẽ đi gặp hắn.

Quay đầu hướng về lò rèn duy nhất trong làng đi đến, khoảng cách không xa cũng chỉ hơn chục bước. Nhưng do người chơi quá đông, chen lấn nhau để vào gặp trưởng làng làm cho Đình Tấn di chuyển thập phần khó khăn.

Nhân tiện lúc chen lấn này, hắn mới mở ra hệ thống thông số nhân vật để kiểm tra. Bất quá, mọi thứ đều không có thay đổi duy nhất chỉ có dòng EXP gia tăng từ 0/100 thành 100/200.

Sau đó, Đình Tấn lại tiếp tục mở ra giao diện ba lô để kiểm tra áo giáp vừa được thưởng.

Giáp tân thủ

Chất lượng: Đồ trắng

Yêu cầu: Không

Cân nặng 2kg

Phòng ngự vật lý: +2

Không có gì đặc biệt lắm, Đình Tấn lựa chọn trang bị. Giáp màu nâu ngắn tay, dài quá rốn. Được làm từ da động vật nào đó, dùng móc sắt đan kết lại các bộ vị.

Trang bị lên bộ giáp da, Đinh Tấn không hề cảm thấy vướng víu khó chịu tí nào, dường như bộ giáp này được đo lường làm sẵn cho hắn vậy.

Rốt cục đi tới lò rèn, Đinh Tấn chậm rãi đi vào gặp người thợ rèn DeShawn đó, rồi mở lời.

- Xin chào chú DeShawn. Ta nghe trưởng làng nói ngài cần giúp đỡ phải không?

Người đàn ông thợ rèn DeShawn dừng lại động tác rèn trong tay. Hắn vắt cây búa rèn của mình sang một bên, sau đó ngẩng đầu lên kích động nhìn Đinh Tấn nói.

- Đúng, đúng vậy thưa dũng sĩ. Con trai ta đi dạo chơi ở khu rừng phía tây nay đã mất tích mấy ngày rồi. Xin dũng sĩ giúp ta tìm hắn.

Đinh Tấn không nhiều lời gật đầu đồng ý:

- Được, xin ngài đợi tin tốt lành.

Keng! – Tiếp nhận nhiệm vụ đi tìm con trai DeShawn.

Nội dung: Đi đến khu rừng phía tây, tìm kiếm tung tích con trai lão thợ rèn DeShawn.

Đinh Tấn xoay nhanh chóng bước đi ra khỏi làng hướng về khu rừng phía tây.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Kịch chiến trong rừng

Tính toán thời gian từ lúc đổ bộ vào game cho đến hiện tại cũng đã được gần một giờ. Để cho người chơi tiện lợi hơn về giờ giấc nên thời gian trong game được xếp đặt nghịch lại với thời gian ngoài hiện thực.

Có nghĩa là khi ở hiện thực là 9 giờ tối thì trong game sẽ là 9 giờ sáng. Thời gian trong game gấp đôi so với hiện thực, làm cho người chơi sẽ có thể trải nghiệm được nhiều thứ hơn. Cũng như là sẽ có thêm gấp đôi thời gian để rèn luyện và đó cũng chính là mục đích của game Anh Hùng được tạo ra.

Chậm rãi đi trên đường dẫn đến khu rừng phía tây, Đinh Tấn bắt gặp một vài nhóm tổ đội người chơi dặt nhau đi luyện cấp. Bởi vì game Anh Hùng có độ mô phỏng hiện thực vô hạn tiếp cận đến gần 100%, nên khi chiến đấu bị thương, mặc dù cơ thể ngoài hiện thực sẽ không bị ảnh hưởng gì, thế nhưng cảm giác đau đớn truyền đến não thì không khác gì bản thân người chơi bị thương thật sự.

Điều này cũng làm cho trò chơi trở nên càng khó hơn cho một số người, nhất là người chơi nữ và những tiểu thư, thiếu gia đã quen ăn sung mặc sướng. Nhưng vì để có được thêm gấp đôi sinh mệnh, vì muốn có được những bí mật về phương pháp rèn luyện. Người chơi vẫn ừn ừ kéo vào không dứt.

Ngược lại, với Đinh Tấn. Hắn hiểu rằng, chỉ có trải qua đau đớn và thật sự đổ máu thì mới có thể đủ can đảm đối mặt với những con quái vật khổng lồ ẩn giấu sâu trong những khu rừng đó. Nếu như cứ sợ sệt rồi trốn tránh, thì sớm muộn bản thân hắn cũng sẽ bị đào thải.

Những người tổ đội sang khu rừng phía tây này, đa số là những người chơi nam. Chỉ có một ít lẻ tẻ, khoảng 4 - 5 người còn lại, thì đều là người chơi nữ.

Bọn họ phân chia ra thành từng nhóm riêng biệt, đi cùng nhau săn đón những con quái vật lạc đàn. Điều này cũng không trách được họ, bởi không phải ai cũng không sợ đau, sợ hung thú.

Đinh Tấn là bởi vì đã có kinh nghiệm chiến đấu trong tận thế, còn bọn họ hiện tại vẫn đang sống trong an nhàn và hoà bình, bất chợt bảo họ đi chiến đấu thì cũng khó lòng mà có thể thích nghi ngay tức khắc được.

Đi bộ hơn 2 km, tiêu tốn của Đinh Tấn hơn 15 phút. Rốt cuộc, Đinh Tấn cũng đặt chân đến khu bìa rừng phía tây ngôi làng tân thủ này.

Trước mặt Đinh Tấn là một con sông nhỏ ngăn cách giữa khu rừng với ngôi làng. Có một cây cầu đá bắc qua phía bên kia sông, nối liền với một con đường mòn đi thẳng vào khu rừng. Hai bên đường bụi cây rậm rạp ẩm ướt, cỏ cây hoang dại, có cây còn mọc cao quá một nửa bắp chân của Đinh Tấn.

Bên trong bụi cây cỏ dại đó bất chợt lại lấp ló những cái đầu nhỏ. Nhìn kỹ thì Đinh Tấn phát hiện, bọn chúng đều là lũ chuột răng sắt.

Gọi như vậy không phải vì răng của nó cứng như sắt thép hay được làm bằng sắt, mà là vì tuy nhỏ yếu nhưng chúng nó sống thành đàn rất đông, nên nếu như bị bao vây thì dù người có mặc cả áo giáp sắt thì cũng sẽ bị chúng cắn xé thành muôn mảnh.

Nhìn chăm chăm một hồi bầy chuột này, trong đầu Đinh Tấn thầm kêu một tiếng “Đồ xét”, bảng giao diện hệ thống về thông tin quái vật liền hiện ra trong tầm nhìn của hắn.

Chuột răng sắt

Level: 1

HP: 60/60

Kỹ năng: Kêu gọi bầy đàn.

Giới thiệu: Một loài chuột biến dị, sức tấn công bình thường, sinh mệnh thấp, sống theo bầy đàn

Xung quanh bãi cỏ ven bờ sông có khá nhiều nhóm người chơi thi nhau đánh giết bầy chuột này để luyện cấp. Cũng phải thôi, bởi vì hiện tại, khu vực của đám Pholimodo đã tập trung quá đông người, quái vật đổi mới theo không kịp tốc độ chém giết của người chơi.

Không ai muốn phí phạm thời gian của mình vào lúc khởi điểm quan trọng này cả. Mặc dù chuột răng sắt không có tuyên bố nhiệm vụ gì, lại thêm đẳng cấp bọn chúng cũng chỉ có 1 cấp, nên chỉ tăng 2 EXP cho mỗi đầu bị giết chết.

Bất quá, bù lại những điểm bất cập kể trên thì chúng nó cũng có vài điểm ưu thế hơn như HP mỏng, số lượng nhiều rất thích hợp cho tân thủ tập luyện làm quen với game.

Đình Tấn đứng quan sát một lúc lâu. Sau đó, hắn quyết định men theo đường mòn tiến thẳng vào khu rừng rậm trước mặt luôn.

Xung quanh những tên người chơi cũng bị hành động này của Đình Tấn làm thu hút sự chú ý. Bọn họ đưa mắt nhìn hắn giống như nhìn người chết, có một người đàn ông da trắng tốt bụng, không kìm được hướng về Đình Tấn hô lớn.

- Này nhóc quay lại đi, quái vật trong rừng rất mạnh đó. Nhiều tổ đội đông SwbuxY7 người đi vào mà đều bị toàn diệt trong đó rồi, không muốn chết thảm thì đừng vào.

Đình Tấn dừng bước quay đầu nhìn người đàn ông này, gật đầu mỉm cười. Cảm tạ:

- Ta chỉ đi ven bờ rừng làm nhiệm vụ. Cảm tạ người nhắc nhở.

Nói đoạn, hắn dứt khoát xoay người, cất bước đi tiếp không dừng.

Người đàn ông kia cũng chỉ biết âm thầm lắc đầu, thở dài một hơi rồi quay lại tiếp tục đánh giết lũ chuột với đồng đội của hắn.

Còn với Đình Tấn. Hắn cũng không có nghĩ quá nhiều, cứ chậm rãi men theo đường mòn đi vào khu rừng.

Xung quanh không gian yên tĩnh, ánh nắng mặt trời ban trưa rọi qua từng tán lá cây, làm cho quan cảnh mỹ lệ do rừng phong thụ cấu thành càng thêm sáng sủa hơn.

Thời gian nhỏ giọt trôi qua, Đình Tấn vẫn cứ vừa bước đi, vừa cẩn thận ngó nhìn xung quanh để tìm manh mối của con trai ông thợ rèn DeShawn.

Ban đầu, hắn suy đoán, nếu theo logic thì con trai ông thợ rèn DeShawn chắc chắn sẽ không đi vào quá sâu trong rừng. Thế nhưng đã trôi qua một giờ kể từ khi hắn bước vào khu rừng này, cũng đã đi gần giáp vòng xung quanh bờ rừng.

Vậy mà Đình Tấn đều không tìm được thứ gì, dù chỉ là một manh mối nhỏ. Hắn cau mày bắt đầu nghi ngờ, chẳng lẽ con trai thợ rèn DeShawn đi vào sâu bên trong nữa.

Bất chợt, đang lúc Đình Tấn tập trung suy nghĩ thì một tiếng “sột... soạt” từ bụi cây gần đó truyền tới. Hắn như bản năng, gỡ đại kiếm trên lưng cầm chặt trong tay để che chắn và phòng thủ trước người, ánh mắt cẩn thận nhìn tứ phía.

“Gào...”

Trong một bụi rậm ở bên phải Đình Tấn, một con chó đột nhiên gào thét lao nhanh ra. Chân sau sức lực đập mạnh trên mặt đất phóng người bay lên, chân trước móng vuốt vồ tới phía trước mặt. Miệng rộng đỏ như máu, đầy răng nanh sắc bén mở rộng ra hướng về phía đầu của Đình Tấn cẩn tới.

Đình Tấn không suy nghĩ nhiều. Hắn hành động giống như là bản năng, nhún mạnh, nghiêng người nhảy về bên phải để né tránh cú vồ tới bất ngờ của con chó này.

Lộn người một vòng, nửa quỳ nửa ngồi trên mặt đất, Đình Tấn vội xoay người, hàm răng cắn chặt, một tay nắm lấy đại kiếm vung mạnh về phía sau.

Con chó vồ hụt con mồi, vừa đập chân trước xuống đất, quay đầu gào thét hướng Đình Tấn nhìn lại thì ập vào trong mắt nó là một thanh đại kiếm càn ngang phóng đại.

“Àm... bịch”

Con chó bị Đinh Tấn vùng kiếm chém trúng, kêu thảm một tiếng rồi bay người đập vào gốc cây đại thụ ở phía sau lưng nó.

Lực đánh quá mạnh làm nó va đập vào thân cây thì liền bị dội ngược ra. Hai lần điểm thương tổn nổi lên trên đầu nó.

Chiến đấu 10 năm dạy cho Đinh Tấn một chân lý là “Không bao giờ dừng tay khi chưa kết liễu được kẻ địch”. Vừa cảm giác chém trúng, hai mắt hắn lảng lệ ác liệt nhìn rõ phương hướng.

Hai chân lập tức phát lực bật người về phía con chó bay đi. Đại kiếm thuận thế mà vùng lên cao rồi chém xuống, mục tiêu là cái đầu con chó.

“Dùng”

-90 (Chỉ Mạng)

Lưỡi kiếm đập mạnh vào đầu con chó, lực đạo mạnh mẽ đè ép đầu nó đập mạnh xuống đất. Chưa có dấu hiệu chết đi, con chó vùng vẫy đầu chồm dậy muốn vồ đến Đinh Tấn. Nhưng có lẽ do liên tục bị ăn kiếm, động tác của nó đã trở nên chậm chạp, bị trì hoãn lại.

Đinh Tấn biết nó còn chưa chết, hai tay liền nắm ngược cán kiếm. Nhát mũi kiếm khời đầu con chó, tàn nhẫn mà chém mạnh xuống một lần nữa.

“Phập”

-34

Mũi kiếm đâm vào đầu, tổn thương cũng vừa hiển thị trên đầu con chó, âm thanh thông báo liền vang lên:

Keng!

EXP +20

Đinh Tấn mặc dù đã nghe thông báo nhận kinh nghiệm, chứng tỏ con chó đã chết, thế nhưng lòng cảnh giác của hắn vẫn chưa hết.

Mặc kệ kiểm tra vật phẩm rơi ra bên cạnh xác chết của con chó. Đinh Tấn giờ lên kiếm đỡ trước người, trở về trạng thái phòng thủ trước đó rồi chậm chạp lùi lại sau gốc cây.

Hắn đứng tại chỗ im lặng như một tảng đá, ánh mắt bình tĩnh quan sát xung quanh.

Sau một hồi lâu, không có động tĩnh gì khác lạ, Đinh Tấn mới dần dần thả lỏng cơ thể, bước chậm từng bước đi tới xác của con chó.

12 đồng tiền, cùng với một sợi dây chuyền răng nanh. Quan sát xác chết con quái vật, Đinh Tấn nhận ra đây là loài Dingo. Nó có vẻ bề ngoài hệt như loài chó Pit Pull trên trái đất, thế nhưng hình thể lớn hơn gấp đôi, lông mỏng, bộ da dày như da bò màu sậm, cơ bắp rắn chắc.

Đang lúc Đinh Tấn cúi người xuống nhặt vật phẩm. Chợt, trong bụi rậm ở ngay vị trí cách đó không xa, đột ngột lao ra một con Dingo khác, vồ tới trước mặt Đinh Tấn đang cúi người nhặt đồ vật.

Không cẩn thận cảnh giác, hai mắt Đinh Tấn kinh ngạc nhìn nó vồ trúng hai vai mình, rồi mất thăng bằng lùi lại mấy bước.

-26

“Ah...”

Một con sói thương tổn nổi lên, kèm theo đó là một con đau đớn như bị xé rách da thịt thật sự, truyền đến đại não, làm Đinh Tấn không nhận được kêu rên một tiếng.

Tuy rằng không đổ máu, quần áo không bị phá hoại, thế nhưng Đinh Tấn cảm giác được như có hai bộ móng vuốt thật đang cắm vào vai hắn.

Hệ thống trong game có thể điều chỉnh cài đặt để giảm xuống mức độ mô phỏng hiện thực, tức là giảm xuống mức độ cảm giác chân thật của game.

Thế nhưng làm một tên chiến sĩ, Đinh Tấn phải bảo đảm ngũ giác của mình không bị suy yếu thì mới có thể nắm bắt được hoàn cảnh nguy hiểm xung quanh.

Đây cũng như là một thói quen, một bản năng được thành lập qua nhiều năm chiến đấu của Đinh Tấn. Thế nên hắn không thể điều chỉnh gì cả mà vẫn phải giữ ở mức cao nhất.

Trong chớp mắt bị vồ tới, Đinh Tấn không hốt không hoảng. Ánh mắt hắn bình tĩnh, đầu hơi nghiêng sang một bên để né tránh cái miệng của con Dingo đang táp tới.

Đồng thời, hai tay cũng buông ra thanh đại kiếm rồi chộp vào hai chân đang vồ lấy vai mình của con chó Dingo. Một loạt các động tác liên tục nối tiếp nhau, không chậm trễ một giây, hấn ngã người về phía sau. Chân phải đập mạnh vào bụng con Dingo, vừa lộn ngược người vừa hất mạnh nó ra phía sau.

Ngay khi cảm giác hai móng vuốt con Dingo rời khỏi vai mình, Đinh Tấn nhanh chóng hoàn thành động tác lộn người. Sau đó hai chân một trước một sau chạy chồm về phía thanh đại kiếm đang nằm trên đất cách đó chưa đến 3m.

Chộp được đại kiếm vào tay, Đinh Tấn vẫn không dừng lại kéo dài khoảng cách với con Dingo ra đến 7 mét có hơn.

Cảm giác đã đạt đến khoảng cách an toàn, hấn liền trượt chân thẳng gấp xoay người lại, đồng thời giơ cao đại kiếm, tiến vào trạng thái phòng thủ, hai mắt chăm chăm nhìn vào con Dingo phía trước mặt mình.

Con Dingo hung hăng, vừa bị Đinh Tấn đập bay rơi xuống đất. Nó liền lập tức ngồi dậy, đuổi theo con mồi đang chạy vội. Nhưng khi trông thấy Đinh Tấn đã dừng lại và phòng thủ nhìn chăm chăm mình, nó cũng dừng lại theo rồi nhìn kỹ lấy Đinh Tấn như đang tìm kiếm cơ hội.

Đinh Tấn dường như đã quên cảm giác đau vừa rồi, ánh mắt sắc bén tập trung nhìn lấy từng động tác, từng chuyển động bắp thịt của con Dingo.

Chỉ cần nó lộ ra sơ hở, hấn đảm bảo chỉ cần dùng một combo là có thể đánh nó không ngóc đầu lên nổi. Trong đầu nghĩ đến “Dò xét”, hệ thống liền hiển thị ra bảng thuộc tính con Dingo

Dingo

Level: 4

HP: 220/220

Kỹ năng: Vô tời, cắn xé

Giới thiệu: Thuộc giống chó, sức mạnh bằng một người trưởng thành, nhanh nhẹn linh hoạt, khả năng ẩn nấp săn mồi rất mạnh. Điểm yếu ở bụng, đầu.

Đang tra xét thuộc tính con Dingo, Đinh Tấn cũng vừa nhanh chóng tính toán. Lúc này chém chết con Dingo trong ba kiếm, thế nên sức phòng ngự của nó cũng sẽ không cao. Hấn cười lạnh một cái rồi từ từ thả lỏng người, để lộ ra sơ hở.

Con Dingo liền lập tức mắc câu, nó phát lực vô tời con mồi không khác gì những lần đã làm trước đó.

Dường như đã đoán được, ngay giây phút con Dingo vừa có động tĩnh, Đinh Tấn lập tức nhẹ nhàng xoay người sang một bên, đại kiếm chém lên phương hướng ngược lại với phương hướng mà con Dingo đang vô tời.

Lưỡi kiếm chém ngay vào miệng máu đang mở rộng của nó.

‘Àm!’

-90

‘Àng...’

Con Dingo bị đánh bay ngược lên cao hơn 2 mét, kêu rên thảm thiết.

Đinh Tấn nào có bỏ qua cơ hội lần này. Hấn tiếp tục dự đoán phương hướng con Dingo sẽ hạ xuống, rồi tiếp tục vung kiếm nhắm vào bụng con Dingo mà chém tới.

‘Àm’

Như một quả bóng chày, con Dingo tiếp tục bị đại kiếm chém bay ngược lại một đoạn, đập mạnh cơ thể vào một gốc đại thụ, dội ngược ra lăn lộn vài vòng trên mặt đất.

-90

-21

Ông HP của con Dingo đã không còn được một phần mười, nhưng là nó vẫn hoạt động bình thường như không có chuyện gì xảy ra. Nếu như ở hiện thực, bị những đòn như vậy đánh lên cơ thể thì nó không chết cũng phải tàn phế rồi.

‘Gào...’

Lồm cồm bò dậy, nó hướng phía Đinh Tấn rống lớn như để hù dọa, lấy dũng khí.

Một chuỗi động tác chiến đấu hoa lệ đã xong, thế nhưng Đinh Tấn vẫn không muốn dừng lại tại đó. Hai mắt sắc lạnh, hấn xung phong kéo theo đại kiếm lao nhanh về phía con Dingo.

Thời gian khoảng cách không sai một ly, vung kiếm chém một nhát cuối cùng, kết liễu sinh mệnh của con Dingo.

Keng!

EXP +20

Dừng lại một hồi, Đình Tấn cẩn thận lại quan sát xung quanh. Rút kinh nghiệm lần trước đó, lúc này hắn dành thời gian lâu hơn mà quan sát.

Đến khi chắc chắn không còn uy hiếp nào nữa, Đình Tấn mới thở phào một hơi, cúi người xuống nhặt 10 đồng tiền, cùng một Chiếc Giày Vải.

Quá trình chiến đấu xảy ra rất nhanh. Giải quyết hai con Dingo, tiêu tốn Đình Tấn cũng không quá 5 phút. Chủ yếu thời gian vì cảnh giác, quan sát xung quanh.

Tìm một gốc cây tựa lưng vào, Đình Tấn bắt đầu kiểm tra món đồ vừa nảy nhặt được.

Sợi dây chuyền khá đơn giản, ba cái răng nanh đều nhỏ hơn một nửa ngón tay hắn, cột trên một sợi dây vải khoảng cách đều nhau. Trên mỗi cái răng có ghi lấy một cái tên DeShawn, Walock, Jenny. Đình Tấn thử kiểm tra thuộc tính của nó.

Dây chuyền răng nanh (Vật phẩm nhiệm vụ)

Chất lượng: Không

Yêu cầu: Không

Cân nặng 0kg

Là quà tặng của DeShawn cho con trai Walock.

Xem đến đây, hắn không khỏi trở nên mừng rỡ. Đây chắc chắn là manh mối vì có lẽ Walock chính là con trai của ông thợ rèn DeShawn, đã vô tình đi vào khu rừng và đã bị hai con Digo này giết chết rồi.

Lại tiếp tục xem xét Chiếc Giày Vải còn lại. Chiếc Giày Vải khá bền, bị rách nhiều chỗ, kích cỡ cũng không lớn lắm.

Chiếc Giày Vải (Nhiệm vụ vật phẩm)

Chất lượng: Không

Yêu cầu: Không

Cân nặng 0kg

Một chiếc giày vải rách rưới không rõ của ai.

Nhìn thấy vật phẩm nhiệm vụ, Đình Tấn cũng không nghĩ nhiều, cất vào balô. Bây giờ đã có kết quả, Đình Tấn phải lên đường trở về làng giao nhiệm vụ thôi.

20 phút sau, đứng trước mặt thợ rèn DeShawn, Đình Tấn lấy dây chuyền răng nanh từ trong ba lô đưa tới. Hắn nhẹ giọng nói.

- Xin lỗi chú DeShawn, ta đã tìm khắp khu rừng phía tây nhưng không tìm được tung tích con trai ngài. Nhưng tình cờ đánh giết hai con Dingo thì phát hiện vật này. Trên đó có ghi tên của ngài, ta nghĩ chắc có lẽ nó có liên quan đến ngài.

DeShawn nhìn thấy sợi dây chuyền răng nanh, hai vai run lên một cái. Hắn mắt nhanh chóng đỏ lên, đôi tay run run tiếp nhận sợi dây chuyền. Xem xét một lúc, hắn nghẹn ngào nói:

- Cảm tạ dũng sĩ.

Sau đó hắn im lặng, nắm chặt lấy sợi dây chuyền ôm vào ngực. Hệ thống âm thanh vang lên thay cho hắn:

Keng!

Chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Tìm tung tích con trai DeShawn.

EXP +400

Nhặt được tiền đồng +200

Ngài nhận được một lần mua đồ miễn phí ở cửa hàng rèn DeShawn

Keng!

Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 2 điểm tiềm năng. Xin mới cân nhắc lựa chọn.

Keng!

Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 3 điểm tiềm năng. Xin mới cân nhắc lựa chọn.

Mặc dù biết rằng đây không phải là thật, chỉ là hệ thống trí tuệ được lập trình, vài phút sau có lẽ mọi thứ sẽ lại phục hồi bộ dáng cũ.

Nhưng Đình Tấn vẫn không nhận được đau nhói trong lòng một cái. Hắn không phải là một người vô cảm, chỉ là cuộc sống làm cho hắn trầm lặng ít nói mà thôi.

Đội ông Thọ rèn DeShawn phục hồi lại như cũ, Đình Tấn dùng hệ thống lựa chọn giao dịch. Cửa sổ hiện ra hai cột với nhiều biểu tượng, tên vật phẩm khác nhau.

Xem xét một hồi hắn không biết nên dùng cơ hội miễn phí này mua cái gì. Theo hắn cảm thấy, các trang bị đối với hắn khá là vô dụng ở thời điểm hiện tại vì nó hỗ trợ cũng không được bao nhiêu.

Riêng vũ khí đại kiếm mà ông Thọ rèn DeShawn này bán, lượng công kích của nó cũng không hơn kiếm tân thủ của hắn là bao nhiêu.

Chợt nhìn thấy Pháp Trọng, Đình Tấn liền quyết định muốn thử xem trong game liệu có thể sử dụng phương pháp tu luyện hoặc kỹ năng triệu hồi của hắn hay không.

Vừa lựa chọn [Mua] Pháp Trọng xong, lão DeShawn liền tiếp lời:

- Thừa dừng sĩ, con gái lão Donald bên kia hiệu thuốc cũng rời đi theo con trai ta tiến vào khu rừng. Hiện cũng không rõ tung tích. Nếu dừng sĩ có tin tức xin qua giúp hắn báo một tiếng. Dù sao ta và hắn cũng là một thời là anh em.

Đến đây Đình Tấn liền liền tưởng đến Chiếc Giày Vải kia. Gật đầu đáp lại lão DeShawn, bước ra khỏi tiệm rèn. Hắn bước về phía hiệu thuốc đi đến.

Phía sau nhiều người chơi kinh ngạc vì dù sao nhiệm vụ này là của chung nhưng để hoàn thành đến nhiệm vụ này thì rất khó. Hiện tại có nhiều nhóm người chơi kinh nghiệm lâu năm đã nhận nhiệm vụ nhưng hoàn thành thì vẫn chưa có ai.

Có người không nhận được hỏi lại người xung quanh.

- Cái tên kia có phải là vừa hoàn thành nhiệm vụ tìm con lão DeShawn không vậy? Phải chăng là ta nhìn lầm... .

- Haha, chắc là vậy rồi. Dù sao rất nhiều chiến đội như Hoả Long, Xcalibur, DemonHunter... đã nhận nhiệm vụ nhưng đến giờ trên diễn đàn vẫn chưa có thông tin nào mà. Tên kia nhìn 'Noob' như vậy thì làm sao mà có thể một người mà hoàn thành sớm được chứ!

Đình Tấn rời đi mặc kệ giang hồ đồn đại, hắn hiện tại đang kiểm tra thu hoạch nhiệm vụ lần này. Thăng lên hai cấp cùng với một cây Pháp Trọng.

Điểm thuộc tính tự do chưa nâng, hắn cũng không muốn dùng bây giờ nên thuộc tính nhân vật cũng chưa có gì khác biệt hết. Riêng ổng kinh nghiệm thì đã thay đổi trở thành 40/500 rồi.

Mở balô Đình Tấn kiểm tra thuộc tính Pháp Trọng.

Pháp Trọng

Chất lượng: Đồ trắng

Yêu cầu: Không

Cân nặng 1kg

Công kích ma pháp 0 – 9

Không có gì đặc biệt, Đình Tấn chỉ muốn dùng cơ hội này thử xem suy đoán của mình là thế nào thôi.

Đóng lại giao diện balô, hắn chậm rãi bước về phía tiệm thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Trong game tu luyện

Khoảng cách từ lò rèn đến hiệu thuốc cũng không quá xa, một đoạn đường 200m rất nhanh Đình Tấn đã đến. Một người đàn ông trung niên cao gầy trạc tuổi lão DeShawn, gương mặt tiêu tụy, vầng mắt thâm đen đang đứng loay hoay bên cạnh đồng được thảo đã được phơi khô.

Đình Tấn tiến đến bên cạnh hắn, chấp tay lịch sự nói:

- Xin chào, bác sĩ Donald. Chú thợ rèn DeShawn nói với ta rằng ngài cần trợ giúp phải không?

Donald quay người lại nhìn vào Đình Tấn. Giọng nói tràn đầy buồn bã, lo âu:

- Ủm... Con gái Michelle của ta đi hái thuốc cùng thằng nhóc Walock kia đã 2-3 ngày nay vẫn chưa về. Không biết dùng sĩ có thể giúp ta tìm kiếm tung tích của nó hay không? Dù sống hay chết đều được.

Đình Tấn gật đầu nói:

- Được, xin ngài chờ.

Keng! – Tiếp nhận nhiệm vụ Tìm tung tích con gái Donald bác sĩ.

Nói xong Đình Tấn lấy Chiếc Giày Vải vật phẩm nhiệm vụ trong ba lô ra đưa cho lão Donald hỏi:

- Bên khu rừng phía tây sau khi đánh giết hai con Dingo ta tìm được chiếc hài này. Không biết ngài có nhận ra nó hay không?

Lão Donald vội vàng tiếp nhận Chiếc Giày Vải, kiểm tra cẩn thận. Ngay lập tức hắn kích động hỏi Đình Tấn:

- Đây chính là chiếc giày con gái ta mang khi đi. Không biết dùng sĩ có tìm được nó hay không?

Đình Tấn nghe câu hỏi này trong lòng ngổn ngang. Mặc dù là game nhưng hắn vẫn rất khó chịu mỗi lần báo tử cho người khác. Điều này làm hắn nhớ lại những đồng đội đã chết trong tương lai kia, cùng đôi mắt từ hi vọng đến tuyệt vọng của người thân họ khi mình đến báo tin.

Cố nén khó chịu trong lòng, Đình Tấn gắng gượng hoàn thành đối thoại:

- Xin lỗi, Donald bác sĩ. Ta đã tìm khắp bia rừng phía tây nhưng chỉ tìm được Chiếc giày này sau khi giết chết hai con Dingo. Xin ngài cố nén bi thương.

Lão Donald chết đứng lại. Thân hình loạng choạng bám trụ lấy bờ tường bên cạnh. Hắn rung giọng trả lời Đình Tấn:

- Vậy thì xin cảm tạ dùng sĩ.

Keng! – Chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Tìm tung tích con gái Donald bác sĩ.

EXP +400

Nhặt được HP thuốc (Nhỏ) x5

Nhặt được MP thuốc (Nhỏ) x5

Nhặt được tiền đồng x200

Hệ thống thông cáo hoàn thành nhiệm vụ, Đình Tấn cũng không nán lại lâu. Hắn rất sợ nhìn thấy cảnh này, nó làm hắn cảm thấy rất khó chịu.

Hoàn thành chuỗi nhiệm vụ, Đình Tấn tìm một khu vực trống trải yên tĩnh ở cuối làng trong một góc nhỏ phía sau một bụi cây. Ngồi xuống bên cạnh một góc cây đại thụ, Đình Tấn kiểm tra vật phẩm phần thưởng nhiệm vụ lần này:

HP thuốc (Nhỏ)

Chất lượng: Đồ dùng tiêu hao

Yêu cầu: Không

Hiệu quả: Hồi phục 15HP/s, tồn tại trong 5 giây. Cắt đứt khi bị tấn công.

MP thuốc (Nhỏ)

Chất lượng: Đồ dùng tiêu hao

Yêu cầu: Không

Hiệu quả: Hồi phục 20MP/s, tồn tại trong 5 giây. Cắt đứt khi bị tấn công.

- Hiệu quả cũng không tệ lắm.- Đình Tấn nói thầm

Đóng lại giao diện balô, Đình Tấn ngồi ngay ngắn lại, hai chân xếp bằng, lòng bàn chân hướng lên trời. Hai tay đặt ngay đầu gối, lòng bàn tay ngửa lên, mặt hơi ngửa lên, môi khép lại. Nhắm mắt thả lỏng tinh thần, Đình Tấn bắt đầu vận dụng Minh tướng thuật tu luyện như thường ngày ở hiện thực. Thế giới chung quanh như yên tĩnh lại, không một tiếng động.

Đình Tấn kiên nhẫn ngồi một mình trong góc hơn 15 phút như một lão tăng nhập định. Hắn vẫn không có cảm giác được hiệu quả như lúc tu luyện ở hiện thực dù là một chút mát mẻ bao quanh đại não cũng không có.

Mặc dù là một người kiên nhẫn thế nhưng điều này cũng làm Đình Tấn xuất hiện suy nghĩ muốn dừng lại. Nhưng suy nghĩ này liền bị Đình Tấn dập tắt ngay lập tức.

Nhớ lại ngày đó khi lần đầu tiên đạt được bí tịch, hắn phải tiêu tốn gần một tuần lễ mới có thể cảm giác được hiệu quả. Bấy giờ mới chỉ qua 15 phút hắn đã có chút nóng lòng, điều này cũng làm cảnh tỉnh lại hắn rằng tâm trí hắn đã không còn kiên định được như trước.

Đình Tấn thôi không suy nghĩ nữa. Hắn buông lỏng tinh thần mà tiếp tục vận chuyển đại não, điều chỉnh hô hấp phù hợp với tần suất trong phương pháp tu luyện. Mặc dù hắn mỗi ngày trong 6 tháng vừa qua đều tu luyện như một thói quen nhưng cẩn thận vẫn là tính cách của hắn.

Lại 15 phút trôi qua...

Đình Tấn vẫn nhắm mắt mọi thứ vẫn bình thường không có dị biến gì phát sinh.

Tiếp tục lại 30 phút trôi qua...

Đang trong tình trạng vong ngã Đình Tấn, đột nhiên âm thanh hệ thống lại vang lên bên tai làm Đình Tấn phục hồi tinh thần ngay lập tức.

Keng! – Phát hiện người chơi tự chủ sử dụng kỹ năng tu luyện “Minh tướng thuật”, kỹ năng sẽ được tự động thêm vào.

Chúc mừng ngài học được kỹ năng tu luyện “Minh tướng thuật”. Xin chăm chỉ tu luyện tăng cường thực lực.

Keng! – Chúc mừng ngài là người thứ nhất học được kỹ năng. Tặng thưởng EXP + 1000, điểm kỹ năng +1, túi bí kíp 1 phần.

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 4 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Thông báo keng keng vang lên liên tục như ai đó gõ chuông bên tai Đình Tấn làm hắn cảm thấy chói tai một hồi. Cùng lúc nó xung quanh Đình Tấn gió nổi lên, thổi mạnh cát bụi dưới đất bay lên như hình thành mòng vòng lốc xoáy nhỏ xoáy quanh Đình Tấn. Nhưng vui mừng kích động hắn lập tức liền bỏ qua chuyện này ngay.

Mở lên bảng kỹ năng, 20 ô chia hai cột xếp thành một hàng dài từ trên xuống dưới. Mà ngay ở ô đầu tiên bên trái, duy nhất một biểu tượng hình người đang ngồi xếp bằng màu xanh dương xuất hiện trên bảng. Bấm chọn vào kỹ năng, bảng thông tin liền xuất hiện trước mặt Đình Tấn:

Minh tướng thuật (Kỹ năng tu luyện)

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Một cách đồng bộ tần số sóng điện não với môi trường. Giúp đại não càng linh hoạt hơn, được bồi bổ và hấp thu chất dinh dưỡng trong môi trường. Gia tăng cường độ tinh thần, khả năng tư duy.

Tiêu hao: không

Hiệu quả: Mỗi giờ tu luyện gia tăng 2 điểm tinh thần. Lướt tu luyện không tròn một giờ sẽ không gia tăng thuộc tính.

Đồng bộ hiện thực: Gia tăng 2 điểm với người dùng cabin, 1 điểm với người dùng mũ game (Chỉ mở ra cho người dùng tự chủ sử dụng kỹ năng)

Xem xong dòng cuối cùng Đồng bộ hiện thực, Đình Tấn trái tim ngừng lại một nhịp. Hắn liền hiểu được không phải trong trò chơi học kỹ năng là sẽ ảnh hưởng đến hiện thực. Mà người phải hiểu, phải biết cách vận dụng được kỹ năng, chứ không phải như trong trò chơi lựa chọn, bấm nút, dùng suy nghĩ kích hoạt thì sẽ thi triển được.

Các nhà khoa học khi phát triển trò chơi này nhất định tính toán đến việc một số người chơi không có giáo dục, phần tử xấu sẽ sử dụng vào mục đích cá nhân gây rối loạn xã hội. Đến lúc đó, quái vật còn chưa đồ bộ thì con người cũng đã bị tận diệt bởi đồng loại của mình. Đồng thời cũng là cho quân đội, cảnh sát, chính quyền người có thời gian tu luyện dẫn trước thực lực bảo trì trị an.

Bên cạnh đó, Đình Tấn cũng suy nghĩ quá trình đồng bộ cũng quá thiên về người dùng \$\$\$\$ đi. Hiệu quả tu luyện kém nhau tận gấp đôi. Nhưng như vậy

cũng là đúng thôi vì dù sao giá cả cũng đã ép sát đến mức gần bằng tiền vốn bỏ ra, không thể thấp hơn được nữa. Thương nhân làm buôn bán không lời đã khó, bắt ép người ta lỗ vốn nữa là chắc chắn không được.

Phục hồi tinh thần lại, Đình Tấn lập tức dừng tu luyện. Hắn ngồi dậy thay đổi Đại Kiếm thành Pháp Trọng, chạy nhanh đến khu rừng phía tây. Hắn muốn kiểm tra liệu triệu hồi kỹ năng có thể sử dụng chăng.

Phát hiện mới làm cho Đình Tấn trong lòng nôn nóng, khó chịu như con kiến bò trên chảo nóng vậy. Nhưng khốn kiếp hệ thống giới hạn tốc độ di chuyển của hắn chỉ có 2.2m/s. Vừa chạy đi vừa chữa hệ thống. Sau hơn 15 phút, rốt cục hắn cũng đến bờ sông trước khu rừng.

Người chơi tại đây tụ tập càng ngày càng nhiều. Đã mở cửa hơn 3 giờ, Anh Hùng người chơi càng lúc càng đông. Vừa rồi trong làng tập trung cũng hơn trăm người. Bây giờ khu vực Chuột Răng Sắt nhìn sơ qua cũng có 200 người rồi.

Đình Tấn không muốn gây quá nhiều sự chú ý. Nếu bị mọi người biết hắn là học được kỹ năng, chắc chắn cuộc sống sắp tới của hắn sẽ không được yên ổn. Hắn là đăng nhập ở làng LD số 03, nghĩa là người chơi ở thành phố LoDa. Giương mắt dựa theo máy móc quét hình. Cho nên nếu muốn tìm được hắn cũng không quá khó khăn.

Tại chỗ đứng suy nghĩ một lúc, Đình Tấn quyết định chọn lựa một khu vực vắng vẻ một chút để thử nghiệm. Hắn qua cầu, đi bộ ven theo bờ sông hướng về hạ nguồn. Rốt cục đi bộ suốt hơn 500m Đình Tấn chọn được một góc khuất có vài cây đại thụ che chắn. Tại đây có 6 con Chuột Răng Sắt rải rác gặp nhấm cây cỏ xung quanh.

Đình Tấn đi vào trong góc phía sau cây đại thụ. Hắn tay cầm Pháp trọng, tinh thần tập trung. Dùng pháp trọng làm môi giới, tinh thần tập trung vào pháp trọng. Dựa theo kinh nghiệm, trí nhớ đã tu luyện thuật triệu hồi gần 2 năm của hắn, Đình Tấn giờ Pháp trọng về những thần bí ký hiệu lên không trung. Miệng đọc tụng chú ngữ như đã thuộc nằm lòng.

Trước khi trùng sinh, hắn chỉ cần chưa đến 10 giây thì sẽ vẽ xong. Lần này, vì cẩn thận Đình Tấn tiêu tốn gấp 5 lần thời gian. Hoàn tất ký hiệu cuối cùng, chờ đợi dị biến phát sinh.

Một 1 phút đã qua, xung quanh bốn phía yên tĩnh. Không có dị biến phát sinh. Đình Tấn trầm mặt một hồi, hắn sờ cảm bắt đầu suy nghĩ cẩn thận.

10 phút sau, Đình Tấn buông tay ra. Bắt đầu thử lại một lần nữa, dùng Pháp trọng vẽ ký hiệu, miệng đọc chú ngữ.

5 phút trôi qua, mặc dù đã cẩn thận nhưng Đình Tấn vẫn chưa thể thành công. Hắn ngừng lại ngồi xuống đất, nhắm mắt tĩnh lặng lại những cảm xúc trong lòng. Cẩn thận ra soát lại toàn bộ quá trình.

Sau nửa tiếng, Đình Tấn đứng dậy. Lần này hắn chú ý nhớ lại từng chữ, từng hình ảnh trong quyển bí tịch. Hắn cảm thấy rằng, trong 2 năm tu luyện triệu hồi sư chức nghiệp ở tương lai. Hắn tự nhủ mồm mà tu luyện làm cho quá trình đó khó tránh khỏi có chút sai lệch so với trong bí tịch ghi lại.

Không có bí tịch trong tay nhưng cũng may mắn là Đình Tấn IQ cao đến 200 làm cho hắn có được lợi thế học là không quên. Hắn bây giờ đừng nói là nhớ kỹ, hắn còn có thể vẽ ra cả quyển bí tịch, từng trang từng chữ từng hình ảnh nữa là.

Không chậm trễ, Đình Tấn chậm rãi kỹ lưỡng dùng Pháp trọng vẽ lên ký hiệu. Miệng chậm rãi đọc chú ngữ, thanh âm trầm ổn lúc cao lúc thấp, có vẻ có nhịp điệu.

Đình Tấn như đi vào cảnh giới vong ngã, hắn bây giờ không quan tâm thứ gì ngoài những gì trong bí tịch ghi lại. Từng chữ từng hình ảnh hiện lên trong đầu hắn.

Động tác không nhanh không chậm. Rốt cục, chưa đến 10 giây sau, sau khi đọc xong chú ngữ cuối cùng cũng là lúc do3hưuj ký hiệu cuối cùng nổi lên ký hiệu đầu tiên, hình thành một vòng hình tròn đỏ ẩn ki bí ẩn hiện trong không trung.

Đỏ án rơi dần xuống đất, lập tức hình thành một vòng xoáy đen ngòm. Một tên Bộ xương chiến sĩ từ trong vòng xoáy chậm rãi trôi lên. Bộ xương chiến sĩ này khác biệt rất nhiều so với trước kia Đình Tấn hay triệu hoán. Bộ xương màu trắng ngà, bóng loáng như ngà voi. Đốt xương to lớn gấp đôi người bình thường, nhất là từ chân trở xuống thô to hơn gấp ba bốn lần. Đầu đội mũ giáp với hai sừng nhọn hai bên hướng lên trời. Trên người mặc đơn một bộ giáp như sắt thép, màu đen bóng loáng bảo vệ thân mình. Bờ vai mọc ra hai bộ xương đầu bò trông rất “Soái”. Tay trái cầm khiên hình giọt nước xung quanh sừng nhọn tua tủa mọc ra. Tay phải cầm rìu lớn lưỡi rìu to gấp 3 lần rìu chữa cháy.

Thật sự nhìn sơ qua là đã nhận rõ sự khác biệt giữa con Bộ xương này và con Bộ xương trước kia của hắn. Nhìn tới Bộ xương, Đình Tấn trong đầu kêu lên “Dò xét”:

Bộ xương chiến sĩ (Sinh vật triệu hồi)

Chủ nhân: The Dawn

HP: 575/575

MP: 0/0

Sát thương vật lý: 34 – 37

Phòng thủ vật lý: 2.4

Phòng thủ ma pháp: 1.7

Nhìn lấy thuộc tính từng dòng từng chữ, Đình Tấn không nhận được than thở một hồi:

- Quả thật là kinh khủng.

Cùng lúc đó, hệ thống âm thanh vang lên liên tục bên tai Đình Tấn. Đánh thức hắn khỏi suy nghĩ ngẩn ngơ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bộ xương chiến sĩ

Keng! – Phát hiện người chơi tự chủ sử dụng kỹ năng “Triệu hoán Bộ xương chiến sĩ”, kỹ năng sẽ được tự động thêm vào.

Chúc mừng ngài học được kỹ năng “Triệu hoán Bộ xương chiến sĩ”.

Keng! – Chúc mừng ngài là người thứ hai học được kỹ năng. Tặng thưởng EXP + 800, điểm kỹ năng +1, túi bí kíp 1 phần.

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 5 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Đình Tấn ngửa mặt lên trời cuồng tiếu. Từ bất ngờ này đến ngạc nhiên khác làm Đình Tấn trái tim khó kìm nén được sự kích động. Có được kỹ năng, có được sức mạnh, có được Anh Hùng trợ giúp tương lai của hắn có nhiều hơn nắm chắc.

Liền tay gọi ra giao diện bảng kỹ năng. Lại một kỹ năng biểu tượng là hình ảnh thu nhỏ của Bộ xương chiến sĩ đứng nghiêng người xuất hiện ở ô đầu tiên cột bên trái. Tay run run, Đình Tấn bấm chọn vào biểu tượng đó trên giao diện.

Triệu hồi: Bộ xương chiến sĩ

Đăng cấp: Hạ cấp

Giới thiệu: Triệu hồi vong linh sinh vật Bộ xương chiến sĩ trợ giúp chiến đấu. Với ý thức và bản năng chiến đấu của một tên cường đại chiến sĩ, sức mạnh của một con quái thú và ý chí không sợ chết của sinh vật vong linh.

Tiêu hao ma pháp: 45MP (Kéo dài tiêu hao 15MP/s)

Hiệu quả:

HP = Thể chất người triệu hồi x 25

Sát thương vật lý thấp nhất = Tinh thần người triệu hồi

Sát thương vật lý cao nhất = Tinh thần người triệu hồi x 1.1

Phòng thủ vật lý = Sức mạnh người triệu hồi x 0.1

Phòng thủ ma pháp = Tinh thần người triệu hồi x 0.05

Số lượng triệu hồi cao nhất = Tinh thần người triệu hồi / 10

Chỉ nhìn qua bề ngoài, Đình Tấn đã thấy con Bộ xương chiến sĩ này quả thật là “Tàn khốc đến ngáy ngốc”. Bỏ xa mấy con phổ những tên Bộ xương chiến sĩ rách rưới, ốm yếu trước kia hắn triệu hồi ra đến. Nhưng xem xong bảng kỹ năng, hắn quả thật muốn thét dài lên giải toả ra niềm kích động trong lòng.

Bởi vì đây không chỉ là game, đây chính là dựa vào thông số đo lường trên thực tế mà làm ra game. Những kỹ năng này đều là có thật, mà họ, hàng nghìn nhà khoa học gia mà mỗi người so về độ thông minh đều không thấp hơn thậm chí có thể miêu sát hắn, phải bỏ ra gần 6 năm nghiên cứu để làm ra nó. Hắn đã hiểu ra, trước kia 2 năm tu luyện, hắn chỉ mới vừa là một tên học đồ thôi. Những thứ hắn mày mò mà học được đó, chưa bằng chỉ là một phần nhỏ của kho tàng trong bí tịch mà hắn phát hiện được.

Hắn dám chắc rằng, chỉ một tên Bộ xương chiến sĩ này thôi cũng đủ chém giết với 6 tên Bộ xương chiến sĩ trước kia của hắn. Điều kiện để triệu hồi cũng quá hà khắc đi. Đình Tấn phải hoàn mỹ vẽ kí hiệu không được phép sai sót nào, chú ngữ cũng phải đọc theo một ngữ điệu chuẩn xác.

Nghĩ lại những ký hiệu trước kia hần về hay cách đọc chú ngữ. Đình Tấn cảm khái lắc đầu thở dài. Nhưng lập tức hần liền cổ vũ tinh thần chính mình:

- Ta hôm nay làm được, ngày mai, ta có thể tiến bộ thêm một bước dài. Ta không tin với năng lực cùng sự cố gắng của mình mà lại không thể đi đến đỉnh phong.

Chợt một trận choáng váng truyền đến đầu Đình Tấn. Hai mắt hoa lên, đầu nặng trĩu. Đình Tấn loạn choạng, lấy lại thăng bằng đứng vững. Mặt mờ mịt không hiểu nguyên do.

Ngay khi ánh mắt nhìn đến Bộ xương chiến sĩ đang đứng im bất động đưa lưng về phía mình, Đình Tấn kiểm tra lại thanh MP: 46/408. Chỉ còn một phần mười. Đình Tấn vội vàng giải trừ triệu hồi Bộ xương chiến sĩ, một vòng xoáy đen ngòm xuất hiện dưới chân Bộ xương chiến sĩ nhanh chóng hút nó vào.

Đặt mông ngồi xuống đất nghỉ ngơi hồi phục MP, Đình Tấn tự trách bản thân thật sơ xuất. Chỉ vì quá kích động, hần quên mất kỹ năng triệu hồi phải liên tục tiêu hao tinh thần lực để duy trì chống đỡ.

Trong lúc nghỉ ngơi, Đình Tấn mở ra bảng thuộc tính kiểm tra thành quả hơn 4 giờ vừa qua:

Tính danh: Đình Tấn (Hiện thị)

Biệt danh: The Dawn (Ẩn)

Tuổi: 23

Chức nghiệp: Chưa chọn

---- Thông số ----

Lực lượng: 24

Nhanh nhẹn: 20

Thể lực: 23

Tinh thần: 34

Điểm tự do: 5

---- Chi tiết ----

Level: 6

HP: 460/460 (+0.69/s)

MP: 408/408 (+1.36/s)

EXP: 540/1300

Tốc độ tấn công: 0.9 lần/s

Tốc độ di chuyển: 2.2 m/s

Sát thương vật lý: 24 – 32

Sát thương phép thuật: 34 – 43

Phòng thủ vật lý: 5.2

Phòng thủ phép thuật: 5.1

Phụ trọng: 9/41kg (Cơ bản 5kg)

May mắn: 0

Thiên phú: 7

Hiện tại bình quân đẳng cấp người chơi đều ở 2 – 3 cấp, một số nhóm người chơi chuyên nghiệp ở thời điểm hiện tại như Hoả Long, Xcalibur, DemonHunter... có thể nhìn hơn 1 – 2 cấp nữa. Đình Tấn một độc hành người chơi, nếu như không có kỹ thuật hay không ngộ được cách áp dụng kỹ năng ở hiện thực vào game thì có lẽ giờ đây hần cũng chỉ quanh quẩn ở level 2 – 3.

Đẳng cấp tăng cao đến hiện tại, ngoài trang bị một vũ khí cùng một chiếc Áo giáp tân thủ. Đình Tấn vẫn chưa có động chạm gì đến điểm chỉ số. Hắn muốn làm thêm một thử nghiệm, liệu tăng điểm chỉ số ở trong game thì hiện thực có thể gia tăng theo hay không? Thế nhưng hiện tại hắn vẫn chưa có cách nào để phán đoán hay phân biệt được cường độ tinh thần của mình.

Đình Tấn từng nghĩ đến việc triệu hồi Bộ xương chiến sĩ rồi tính giờ, thế nhưng điều này cũng không khả thi cho lắm vì hắn là ở tại một khu chung cư. Nếu triệu hồi hắn không bảo đảm sẽ xuất hiện dị tượng hoặc xung quanh lẽ có ai nhìn thấy hay không. Đình Tấn không muốn bị người bắt mang về một phòng thí nghiệm nào đó mổ xẻ, tra hỏi suốt 24/7.

Liên Đình Tấn quyết định, sau này sẽ thử nghiệm sau. Hiện tại phải tăng lên thực lực tìm kiếm tiền cơ cho mình. Qua 2 giờ thử nghiệm Đình Tấn nhận ra rằng Anh Hùng chính là một bảo tàng mà những vị khoa học gia vĩ đại ấy tạo ra cho loài người. Hắn phải thật tốt lợi dụng được nó thực hiện mục tiêu của mình.

Dùng 3 điểm tự do thêm vào tinh thần, hắn muốn mình có thể duy trì Bộ xương chiến sĩ tồn tại được lâu hơn. Đồng thời trong tâm trí hắn vẫn mơ tưởng có một ngày hắn đứng trên tường thành chỉ huy nghìn vạn quân đoàn vong linh chiến đấu với những con quái thú kinh khủng.

Còn lại 2 điểm, Đình Tấn muốn giữ lại một chút phòng ngừa khi cần thiết. Nếu bất ngờ phát hiện cách đo lường tinh thần lực, hắn không ngại dùng ngay đến thí nghiệm.

Ngay khi tăng lên 3 điểm tinh thần. Đình Tấn trong đầu truyền ra một trận mát mẻ, tê dại mà hắn cũng không nhận được “Hur...” lên một tiếng.

---- Thông số ----

Lực lượng: 24

Nhanh nhẹn: 20

Thể lực: 23

Tinh thần: 37

Điểm tự do: 2

---- Chi tiết ----

Level: 6

HP: 460/460 (+0.69/s)

MP: 444/444 (+1.48/s)

EXP: 540/1300

Tốc độ tấn công: 0.9 lần/s

Tốc độ di chuyển: 2.2 m/s

Sát thương vật lý: 24 – 32

Sát thương phép thuật: 37 – 46

Phòng thủ vật lý: 5.2

Phòng thủ pháp thuật: 5.6

Phụ trọng: 9/41kg (Cơ bản 5kg)

Máy mắn: 0

Thiên phú: 7

Điểm chỉ số cũng không có quá nhiều thay đổi, Đình Tấn ngồi tại chỗ nghỉ ngơi phục hồi lại MP. Ngồi tại chỗ một hồi, tiện tay Đình Tấn bật lên giao diện balô. Bất chợt hắn phát hiện trong balô nhiều hơn hai túi vải. Lại nhớ đến khi hắn sử dụng được 2 kỹ năng, hệ thống có thưởng cho 2 phần túi bí kíp.

Tò mò Đình Tấn lựa chọn lấy ra xem xét.

Túi bí kíp

Chất lượng: Đặc biệt

Yêu cầu: Không

Vật phẩm thường cho chỉ có cơ hội đạt được khi làm nhiệm vụ. Mở ra sẽ được một phần ngẫu nhiên bí tịch.

Ngạc nhiên, Đình Tấn không ngờ lại có thể nhận thưởng được đồ vật này. Hắn không biết liệu cho kỹ năng có thể hay không sử dụng ở ngoài hiện thực?

Đình Tấn mở ra túi, hệ thống xuất hiện một vòng xoay. Vòng tròn không lớn đường kính chỉ gần 1m. Có khoảng 15 quyền sách đủ màu sắc nằm đều trên vòng tròn. Ở giữa có một nút tròn “Bắt đầu” được ghi lên phía trên bên cạnh là hình một mũi tên. Đình Tấn không do dự nhanh tay bấm chọn.

Vòng xoay bắt đầu gia tốc, Đình Tấn trong lòng hồi hộp không biết sẽ chọn trúng được cái gì đây. Hầu như không tốn thời gian bao lâu, vòng xoay bắt đầu giảm tốc khá nhanh. Sau đó chậm chậm dừng lại, mũi tên hướng ngay một quyển sách chỉ đến.

Âm thanh từ hệ thống vang lên nhắc nhở Đình Tấn:

Keng! - Nhật được Sách kỹ năng Cơ bắp cường hoá.

Vội vàng mở balô ra xem, một quyển sách dày cộm nằm trong balô. Đình Tấn lấy ra kiểm tra, bề ngoài quyển sách được bọc lại bằng một loại da dày, bóng loáng màu nâu đen không biết của động vật nào. Bốn góc dùng kim loại, khắc hoa văn giữ chặt lớp da. Tổng cộng chưa đến 20 trang nhưng rất dày đa phần do bìa da ở ngoài.

Lật ra xem, quả thật cảm giác như Đình Tấn đang đọc sách ở hiện thực không khác mấy. Trang giấy màu vàng ố, cũ kỹ không biết từ niên đại nào. Màu mực đen tuyền, in rõ từng chữ latin theo phong cách cổ. Một vài trang có vài hình ảnh con người minh hoạ tư thế luyện tập.

Nghe tên Đình Tấn cũng đoán được đại khái sơ sơ nội dung. Đình Tấn bắt đầu xem miêu tả:

- Cơ bắp cường hoá (Kỹ năng tu luyện)

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Phương thức tu luyện cơ bắp, cường hoá thể chất hiệu quả.

Tiêu hao: không

Hiệu quả: Hoàn thành một vòng tập luyện sẽ cường hoá 1 điểm thể lực cùng 1 điểm sức mạnh. Mỗi ngày giới hạn 5 lần. Thể chất vượt quá 150 điểm hiệu lực sẽ giảm đi 50%.

Đình Tấn hơi thất vọng. Nếu mở được kỹ năng cường hoá tinh thần, đó mới là đối với hắn có đại trợ giúp. Cơ bắp này... Bất chợt Đình Tấn nghĩ ngay đến Terrell.

Đúng vậy, kế hoạch sắp tới của hắn sẽ là đi tìm Terrell. Lưu lại sau này Terrell chắc chắn có đại trợ giúp cho hắn. Cũng xem như là quà gặp mặt dụ dỗ hắn. Đình Tấn trong lòng thầm mỉm cười. Đã có quyết định, Đình Tấn cất đi quyển kỹ năng này vào balô. Sau đó lựa chọn mở ra túi bí kíp còn lại.

Vòng tròn bắt đầu xoay quanh, một lúc sau. Một quyển sách nhỏ bí tịch lại xuất hiện ngay mũi tên. Âm thanh hệ thống không quên nhắc nhở Đình Tấn.

Keng! – Nhật được kỹ năng Từ vong màn che.

Lấy ra quyển sách nhìn sơ qua, cũng khá giống với quyển kỹ năng trước đó. Tuy nhiên bìa da bên ngoài lần này lại là màu xám, trên bìa có khắc lấy một biểu tượng màn sương. Viên bốn góc kim loại bạc làm nó trông có vẻ cao cấp hơn hẳn Cơ bắp cường hoá một cấp bậc. Đồng thời cũng dày hơn Cơ bắp cường hoá một phân, lật xem kỹ thì có 34 trang đều nhau.

Từ vong màn che

Cấp bậc: Trung cấp

Giới thiệu: Dùng phù hiệu và chú ngữ, triệu hồi không khí hắc ám từ dị không gian vong linh. Đầu độc làm suy yếu và che mắt kẻ địch trong một khu vực nhất định. (Vong linh, hắc ám sinh vật không bị ảnh hưởng)

Tiêu hao: 1MP/m2/giây

Hiệu quả:

- 1/ Đầu độc giảm 10% + (Tinh thần * 0.001)% thuộc tính kẻ địch, tầm nhìn giảm xuống 10% + (Tinh thần * 0.01)%

- 2/ Triệu hồi hắc ám sinh vật đồng minh thuộc tính đề kháng 10% + (Tinh thần * 0.01)%

- 3/ Diện tích bao phủ (Tinh thần * 0.1) mét

- Phụ trợ kỹ năng?!

Xem xong giới thiệu kỹ năng, Đình Tấn trong lòng nghi vấn cùng ngạc nhiên. Không ngờ lại có thể bắt được một kỹ năng như vậy. Hắn tuy học triệu hồi sư chức nghiệp nhiều kỹ năng, nhưng đa số là triệu hồi sinh vật.

- Triệu hồi ‘không khí’?! Cái này nghe có vẻ mới nha.

Đình Tấn mỉm cười suy nghĩ, kỹ năng này tuy không có lực sát thương nhưng nếu phụ trợ cho vong linh đại quân của hắn sau này. Đây quả thật có thể nói là do ni đóng giày cho hắn mà. Thỏa mãn, Đình Tấn lựa chọn học kỹ năng này ngay.

Bất quá, vừa giờ tay lên lựa chọn học tập nhưng đột nhiên có gì đó loé lên trong đầu Đình Tấn làm hắn khựng tay lại giữa không trung.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tình cờ gặp mặt

Nghĩ để trong cuốn sách kỹ năng vừa nhận được có ghi cách tu luyện, Đình Tấn chợt nảy ra ý nghĩ:

- Nếu ta ghi nhớ nó, sau đó mang hiện thực tu luyện. Rồi quay trở lại game kích hoạt không biết có hay không.

Có ý nghĩ này trong đầu, Đình Tấn dừng lại việc học tập Từ vong màn che. Ngồi nghỉ ngơi tốc độ hồi phục HP/MP gia tăng nên chỉ vài phút sau, MP của Đình Tấn rốt cục hồi phục đầy. Cầm lên Pháp trượng, hắn bắt đầu triệu hồi Bộ xương chiến sĩ.

Đình Tấn lần này về ấn ký cùng đọc chú ngữ có một điểm khác biệt so với lần đầu, còn lại đều giống như trước.

Vòng tròn triệu hồi xuất hiện, roi nhẹ nhàng vào mặt đất nơi Đình Tấn chỉ định, bên trong lập tức trồi ra 2 tên Bộ xương chiến sĩ. Thì ra, Đình Tấn muốn triệu hồi số lượng nhiều hơn Bộ xương chiến sĩ nên phải thay đổi trong ấn ký cùng chú ngữ.

Thời gian là MP, Đình Tấn không lè mề chỉ huy Bộ xương chiến sĩ xung phong tấn công những con Chuột răng sắt kia.

Hai tên Bộ xương chiến sĩ thực lực không chê vào đâu được, Đình Tấn cho chúng nó chia ra hai bên trái phải giáp công vào một con chuột gần đó. Cả hai nhanh chóng tiến đến trước mặt con chuột, tốc độ Bộ xương chiến sĩ gần như nhanh hơn gấp rưỡi Đình Tấn. Một trước một sau chém vào người con chuột.

-34

Riêu lớn của con Bộ xương chiến sĩ bên trái bổ lên thân con chuột. Nó rít gào, chồm người tới, muốn tấn công vào tên Bộ xương chiến sĩ bên trái vừa công kích mình. Thế nhưng chưa kịp giờ vuốt thì một lưới riêu khác đã “Chạm nhẹ” vào một bên đầu của nó.

-36

Lực lượng mạnh mẽ đánh bay nó về phía ngược lại, lăn lộn vài vòng trên mặt đất. Nhìn thấy một màn này, Đình Tấn không khỏi âm thầm tắc lưỡi.

Nếu đây là ở hiện thực, Đình Tấn trăm phần trăm chắc chắn, nó phải bị phế ngay lập tức, mặc cho người chém giết.

Thế nhưng hiện tại là game, con chuột vẫn sinh long hoạt hổ, lồm cồm bò dậy bay tới tấn công một con Bộ xương chiến sĩ ở bên trái.

Gã bộ xương chiến sĩ này theo bản năng, tay trái cầm khiên giờ lên đỡ lấy móng vuốt con chuột.

-1 (Đón đỡ)

Chờ đợi con chuột va vào tấm khiên, tên Bộ xương chiến sĩ này canh chuẩn thời điểm lực lao tới của nó vừa hết thì ngay tức khắc hất tung con chuột, dùng khiên đánh bay nó hướng về đồng đội mình bên kia.

Hai gã Bộ xương chiến sĩ như là đồng đội lâu năm, tên kia vừa đưa khiên lên đón đỡ thì tên này đã giờ lên riêu lớn ngang vai hướng về phía đồng đội bên kia chặt tới.

Lưỡi búa chuẩn chắc bổ vào bụng con chuột đang bay trên không. Lực lượng mạnh mẽ đánh bay nó ra một đoạn dài hơn 6m. Kết liễu sinh mệnh của nó.

-86

Keng!

EXP +1

Con chuột chỉ level 1, Đình Tấn hiện tại đã là level 6. Kinh nghiệm cách 5 cấp sẽ giảm 50%. Nhìn quá trình chiến đấu Đình Tấn âm thầm gạt đầu thoải mái.

Bộ xương chiến sĩ sức chiến đấu quả thật cực kỳ cường đại. Nếu là Đình Tấn hẳn phải mất 4 kiếm hoặc phải tấn công 2 lần vào điểm yếu là phần đầu hoặc bụng của con chuột thì may ra mới có thể miều sát nó.

Toàn bộ quá trình hẳn ít nhất phải tiêu tốn 5 giây hơn. Nhưng có 2 tên Bộ xương chiến sĩ hẳn chỉ tiêu tốn 3 giây. Thậm chí không phải mất công mất sức hoạt động. Quả thật thoải mái, tiết kiệm cho Đình Tấn rất nhiều thứ.

Trong tương lai nếu như có kỳ ngộ, hẳn có thể duy trì một số lượng Bộ xương chiến sĩ nhất định liên tục không ngừng nghỉ. Lúc ấy hẳn vừa có thể tu luyện vừa có thể luyện cấp. Quả thật sung sướng đến phát bạo.

MP vẫn đang rút dần, Đình Tấn ngừng tự sướng trong đầu. Hẳn giải trừ triệu hồi 2 con Bộ xương chiến sĩ. MP của hắn bây giờ chỉ đủ điều kiện để duy trì cho một con Bộ xương chiến sĩ trong nửa phút nói chi là đến 2 con.

Bỏ qua tiền đồng dưới xác con chuột, Đình Tấn kéo pháp trượng tiến vào khu rừng tìm những con chó Dingo luyện cấp. Hắn muốn tăng cấp nhanh chóng rời khỏi làng, chọn chức nghiệp, học tập kỹ năng rồi thử nghiệm ra ngoài hiện thực xem thế nào.

Liên cứ như vậy mà chậm rãi đi bộ vào trong rừng, không gian chung quanh vẫn là tĩnh lặng như lần trước hắn vào. Trong game bây giờ đã là xế trưa nhưng không khí trong rừng vẫn tươi mát làm người ta tinh thần sáng khoái đến khó tả.

Chỉ vừa đi vào chưa đến 10 phút, Đình Tấn đã phát hiện 2 con Dingo đang mò mẫm trong một khu đất trống như ổ chúng. Đình Tấn lập tức triệu hồi Bộ xương chiến sĩ ra chiến đấu.

Đầu pháp chiến thuật của hắn khá đơn giản, triệu hồi Bộ xương chiến sĩ ra lệnh 2 con tiến lên cùng lúc chém giết với một con Dingo. Hắn thì tiến lên dùng pháp trượng như côn, từng côn đánh bay 1 con Dingo khác, kéo dài thời gian.

Mặc dù Pháp trượng của hắn hệ thống không gia tăng bất cứ chỉ số sát thương vật lý nào. Nhưng với thể chất loại ưu làm cho cơ sở công kích vật lý của hắn cũng đã cao hơn khỏi người chơi.

Lại tăng thêm kinh nghiệm chiến đấu phong phú của Đình Tấn, nói chém giết có thể thời gian sẽ phải nhiều chút ít nhưng cầm chân con Dingo này thì dư sức.

Về phía 2 tên Bộ xương chiến sĩ, màn biểu diễn phối hợp trước kia làm cho Đình Tấn không chê vào đâu được. Thế nên hắn yên tâm giao cho bọn nó đối phó với một con Dingo khác.

Nếu hắn tách 2 tên kia ra, thời gian sẽ tiêu tốn nhiều hơn. Đồng thời điều khiển cùng phối hợp chiến đấu với bọn chúng, Đình Tấn cũng không có tự tin sẽ phát huy ra lực chiến đấu nhiều hơn để bọn nó tự phối hợp lẫn nhau là bao nhiêu.

Rất nhanh chưa đến 10 giây, 2 tên Bộ xương chiến sĩ đã hạ gục được một con Dingo. Đình Tấn bên này cũng mài được gần một nửa của con Dingo kia.

EXP +16

Ra lệnh cho 2 con Bộ xương chiến sĩ tiến lên chiến đấu, Đình Tấn lui lại nhặt trang bị bên con Dingo vừa chết này.

Nhặt được Tiền đồng +7

Nhặt được Khăn trùm đầu.

Mũ da trùm đầu

Chất lượng: Đồ trắng

Yêu cầu: Không

Cân nặng: 0kg

Gia tăng tinh thần + 2

Level hiện tại của Đình Tấn đã cao hơn Dingo 2 level nên kinh nghiệm nhận vào đã giảm đi 20% cũng không có gì quá bất ngờ. Đây xem như là hạn chế, cũng là thúc đẩy cho người chơi nên có tinh thần hướng tới. Khiêu chiến với đối thủ mạnh hơn thay vì dậm chân tại chỗ, lấy mạnh hiếp yếu.

Có trang bị mới, Đình Tấn cũng không ngại mang vào. Gia tăng 2 điểm tinh thần cũng không có gì quá khác biệt, giúp hắn hồi phục nhanh hơn một chút. Cho bọn Bộ xương chiến sĩ tồn tại lâu thêm 1 giây cũng như tăng cường sát thương của bọn nó.

Bên kia cũng rất nhanh kết thúc chiến đấu. Vừa thấy 2 tên Bộ xương chiến sĩ kết thúc sinh mệnh con Dingo, Đình Tấn lập tức giải trừ triệu hồi. MP của hắn cũng là vừa cạn thấy đấy.

Chậm rãi tiến tới kiểm tra xem có thu hoạch được gì từ con Dingo này không. Đình Tấn cũng khá là thất vọng. Nghèo rách rưới chỉ tung ra 8 đồng tiền.

Gom góp lại từ lúc đổ bộ Anh Hùng đến bây giờ, tổng tài sản của Đình Tấn cũng chỉ có 5 bạc 80 đồng. Trong đó 5 bạc là đến từ 3 nhiệm vụ hoàn thành. Còn lại 80 đồng là từ quái vật rơi ra.

Anh Hùng ti lệ rơi đồ phải nói là thảm, đánh quái luyện level đã khó, rơi đồ càng khó, tiền đồng càng là giảm một nửa so với kinh nghiệm nhận được. Nếu tổ đội luyện cấp không biết sẽ càng thảm đến FeoOrYCu mức nào. Nếu không làm nhiệm vụ thì chắc Đình Tấn phải chăm chỉ đánh quái luyện cấp trong 4 tiếng thì may ra...

Nhàn nhả ngồi xuống nghỉ ngơi, hiện tại cũng đã chơi được hơn 6h. Xung quanh khu rừng cũng rải rác một vài nhóm người chơi bắt đầu tiến vào luyện cấp. Đình Tấn vừa ngồi nghỉ vừa nhàn nhả quan sát chung quanh. Trong 6 tháng qua, sống trong yên bình cũng làm tâm tính trở dần lại, không còn khẩn trương như lúc vừa mới trọng sinh.

Nhìn xung quanh, bất chợt một thân ảnh có chút quen thuộc xuất hiện trong tầm mắt Đình Tấn, hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Một thiếu nữ, vóc người hơi ốm chỉ cao khoảng 1.5m. Đầu cột một mảnh vải trùm lấy bộ tóc được cột theo kiểu đuôi ngựa. Trên người mặc một bộ giáp tân thủ như Đình Tấn. Ngoài ra còn có một bộ Bao tay đặc biệt đầy gai góc.

Phải biết rất ít có người chơi độc hành luyện cấp như Đình Tấn. Điều này rất là nguy hiểm vì nếu như người không có thực lực, lại không có sự giúp đỡ vậy thì chắc chắn người sẽ có thể bị ném tư vị bị quái thú xé xác. Mà đặc biệt hơn đây lại là một cô thiếu nữ nhỏ bé.

Nhìn một hồi, bất chợt một thân ảnh loé lên trong đầu Đình Tấn. Ameerah Emiko Nada, sinh năm 2094 cao 1m68 cân nặng 65kg. Gia đình nàng cho đến khi ngoại không gian động vật xâm lấn vẫn còn đầy đủ người thân chỉ là mất đi trong lúc quái vật tấn công thành phố nơi nàng sống.

Giống như Đình Tấn, nàng là con lai giữa 2 dòng máu Mĩ-Á. Gương mặt tròn trịa, đôi mắt to với cặp chân mày màu nâu nhạt, làn da trắng hồng hào khỏe mạnh.

Là thành viên trẻ nhất trong nhóm 29 người Đình Tấn chỉ huy, cùng với Katelyn nàng là 2 thành viên nữ duy nhất trong đội. Phong cách chiến đấu khá bạo lực khi cận chiến thì dùng toàn bộ thân thể nàng làm vũ khí.

Nhìn thấy thân ảnh của nàng làm Đình Tấn nhớ lại ngày ấy dưới phòng thí nghiệm ngầm. Hắn vẫn còn nhớ rõ nụ cười ấy, ánh mắt ấy hoà cùng máu tươi của nàng khi móng vuốt một con Wolficore rút từ ngực nàng ra.

Hai thân hòa hợp lại với nhau. Đúng vậy, chính là nàng. Đình Tấn gần như bật thốt lên, hắn kích động đứng dậy bước đi lại gần nhìn thiếu nữ đang chiến đấu.

Cả người run run, đôi mắt gần như đỏ chót. Hàm răng cắn chặt vì cố kìm nén lại cảm xúc của mình. Sau bao cố gắng trong 6 tháng tìm kiếm những người đồng đội mà không có manh mối, Đình Tấn gần như chỉ hi vọng vào 2 chữ "số phận". Và hôm nay số phận lại an bài hắn gặp được nàng tại nơi này làm dấy lên hi vọng tìm lại những người đồng đội khác của Đình Tấn.

Ameerah đang chiến đấu cùng 1 con Dingo. Bên cạnh nằm một cái xác con Dingo khác, cái này chứng tỏ nàng đã chiến đấu với 2 con Dingo và hạ gục xong 1 con. Hiện tại tình hình rất gay gắt. Ameerah như là cạn kiệt sức lực, liên tục bị con Dingo dồn ép tấn công làm nàng ngã trái lộn phải tránh né.

Chợt con Dingo thừa cơ vồ lên, muốn chộp vào Ameerah. Nàng vội vàng đưa tay lên bắt lấy hai chân trước con Dingo. Nhưng 16 tuổi, lại là một thiếu nữ như nàng thì làm sao có sức mạnh của Ameerah mà Đình Tấn quen biết ở 12 năm sau?

Con Dingo vùng vẫy, miệng rộng như chậu máu mở ra. Hàm răng sắc bén như kìm sắt vào mặt Ameerah. Nàng dường như có thể người được mùi máu tươi từ trong miệng con Dingo. Ngay lúc này, Đình Tấn xuất thủ.

Vất bỏ Pháp trượng vào balô, Đình Tấn tay không bắt đầu gia tốc hướng phía con Dingo đang vồ lấy Ameerah mà đến. Khoảng cách hơn 20m rất nhanh là đến.

Ameerah đang nằm, cố bám trụ lấy con Dingo đang muốn xé xác nàng ra, chợt nàng nghe tiếng bước chân dồn dập hướng về phía mình mà đến. Thế nhưng tình huống trước mắt không có phép nàng phân tâm nhìn về phương hướng nào khác.

Đột nhiên, áp lực trên tay nàng nhẹ hẳn. Ameerah chỉ trông thấy con Dingo bay ngược về phía sau kéo theo một bóng người vượt qua trước mặt.

Lập tức ngồi bật dậy, nàng liền nhìn rõ được có một bóng người cao ráo đang chiến đấu với con Dingo, suýt nữa đã xé xác mình lúc nãy.

Đúng vậy, thân ảnh đó chính là Đình Tấn. Hắn trên đường gia tốc chạy về phía Ameerah. Đến khi chỉ còn cách không đến 1m Đình Tấn bật người lên. Đầu gối phải hướng về phía trước mà mục tiêu chính là đầu con Dingo kia.

“Àm...”

-36

Đầu gối Đình Tấn va chạm lấy mõm của con Dingo, lực đạo mạnh mẽ hất tung thân thể nó bay ngược về phía sau.

Chưa dừng lại tại đó, lợi dụng quán tính đang trên đà bay về phía trước theo con Dingo, hấn lập tức duỗi ra chân phải đang hướng về phía trước đập mạnh vào bụng con Dingo đang ở trước mặt.

-36

“Bịch...”

Con Dingo bị ấn liền 2 đòn vào điểm yếu lặn lộn về phía sau vài vòng. Vừa lồm cồm bò dậy, bàn chân của Đình Tấn lại tới trước mặt nó. Hình ảnh bóng chân càng lúc càng lớn trong mắt nó, làm nó chưa kịp phản ứng lại thì mu bàn chân Đình Tấn đã “Tiếp xúc thân mật” với cằm và ngực, hất tung thân thể nó lên không.

“Phịch...”

-36

Ameerah cũng không chịu thua kém. Khi đã nhận ra người đến là để giúp đỡ, nàng cũng không thể đứng đực người ra mà nhìn mãi được. Lập tức nàng bắt đầu chạy nhanh hướng đến phía Đình Tấn đang chiến đấu.

Khi nàng vừa chạy đến thì cũng là lúc con Dingo bị Đình Tấn đá bay lên không. Ameerah đang trên đà chạy đến liền xoay người dự phán phương hướng rơi xuống của con Dingo, 2 chân nàng sức lực bật người lên lộn một vòng. Chân phải duỗi thẳng ra bỏ xuống như một cây búa mà mục tiêu của nàng chính là đầu con Dingo.

Nhưng dù sao kinh nghiệm còn non nớt, tuy nàng dự phán gần đúng hướng rơi xuống của con Dingo thế nhưng động tác lại chệch đi. Gót chân bỏ xuống ngay hông con Dingo làm nó đau đớn kêu rên một tiếng.

Vừa lúc đó, Đình Tấn chân phải thuận thế xoay một vòng. Một đòn chân 360 độ hướng lên phía con Dingo vừa bị Ameerah đập xuống.

“Àm...”

-21

-72

EXP +8

Cùng lúc đó là âm thanh hệ thống thông báo sinh mệnh con Dingo đã đến hồi kết. Đứng tại chỗ thờ một hồi, Đình Tấn quay người lại đánh giá Ameerah. Cô nàng lúc này cũng đang mở to mắt, tò mò nhìn người thanh niên không lớn hơn mình bao nhiêu tuổi này.

Mỉm cười, Đình Tấn nắm tay đưa ra đến trước mặt, vừa tầm vai Ameerah, tự giới thiệu:

- Ta là The Dawn, người cũng có thể gọi ta là Tấn.

Ameerah hớn hờ cười, nàng cũng là một người coi mở. Chỉ là trong máu có chút huyết tính cùng bạo lực. Đồng thời Đình Tấn giúp nàng trong lúc nguy kịch cùng kỹ năng, phong cách chiến đấu của hắn cũng làm Ameerah trong lòng sôi trào. Giơ nắm đấm, chạm nhẹ vào nắm tay của Đình Tấn. Vừa cười vừa nói:

- Chào đại ca, ta gọi Ameerah. Kỹ năng của người rất khá nha. Cảm ơn vì sự giúp đỡ.

Đình Tấn cũng cười, hắn có cảm giác như lại gặp được người đồng đội bạo lực trước đây của hắn. Hắn trong lòng vui vẻ, mở miệng tán thưởng:

- Kỹ năng của người cũng rất khá. Người tập Muay Thái phải không?

Ameerah hớn hờ như gặp người tâm phúc của mình. Chắc có lẽ trong hiện thực nàng có rất ít bạn. Cũng phải, là một cô bé với tính cách bạo lực cùng thân thủ như nàng thì rất khó để tìm một cô bạn. Ameerah hồ hởi nói:

- Phải phải, cha ta là người Thái. Ông ấy dạy ta từ lúc rất nhỏ. Mẹ ta cũng là một võ sư Teakwondo. Đại ca, người cũng là người tập võ? Người tập võ gì? Lúc này thấy người ra đòn chân cuối rất giống thức 360 đá trong Teakwondo, người tập Teakwondo phải không? Người sống ở khu nào ở thành phố LoDa? Chúng ta có thể đi tập võ chung không? Nhà ta mở võ quán ở x.x....

Như là chim trong lồng bỏ ra ngoài, Ameerah liên tục nã câu hỏi như súng tự động làm cho Đình Tấn cũng không kịp trở tay. Trong trí nhớ của hắn, Ameerah là một người trầm lặng ít nói, rất bạo lực.

Nhưng Ameerah lúc này đây làm hấn có cảm giác như, đây mới là con người thật của nàng. Đình Tấn thầm nghĩ, chắc có lẽ do người thân chết đi làm tâm trạng của Ameerah dồn nén mới hình thành nên tính cách của hấn trong tương lai đó.

Đình Tấn liền xua tay hô to:

- Dừng!!!!!!

Ameerah giọng nói chột khựng lại. Đợi Ameerah im lặng, Đình Tấn mới nói tiếp:

- Chúng ta kết bạn đi. Lập nhóm không?

Ameerah mắt mở to, lông lánh như có ngôi sao gập gập đầu. Đình Tấn đưa ra lời mời kết bạn đồng thời mời tổ đội.

Keng! – Ngài và Siêu cấp Ammida đã trở thành bạn bè.

Keng! – Siêu cấp Ammida vừa vào đội.

- Đi thôi vừa đi vừa nói chuyện.

Đình Tấn dẫn đầu xoay người bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tập kích bất ngờ

Ameerah lẻo đẻo theo sau Đình Tấn, ánh mắt chăm chăm không rời hấn. Nàng từ nhỏ vì tính cách cùng với sở thích tập võ mà đồng lứa tuổi bạn bè đều tránh xa nàng.

Chỉ có ba mẹ luôn bên cạnh chỉ dạy, một ngày đi học, về nhà tập võ một chuỗi sinh hoạt như vậy diễn ra suốt hơn 10 năm với nàng.

Mặt ngoài luôn lạnh lùng, cứng rắn nàng chẳng ai biết được nội tâm nàng luôn mong muốn có được một người hiểu nàng, một người để làm bạn cùng nàng chia sẻ sở thích võ học.

Đang ngẩn ngơ suy nghĩ, Ameerah lại nghe được giọng Đình Tấn vang lên:

- Ta là sống ở khu phía tây gần trung tâm thành phố Loda. Nhà của người mở võ quán?

Ameerah nhìn qua thấy Đình Tấn đang nhìn mình mà hỏi nàng liền cả lăm trả lời:

- Đ...đ ...đúng vậy.

Đình Tấn thấy Ameerah có biểu hiện như vậy, liền bật cười lớn. Hấn thật không ngờ có lúc sẽ thấy Ameerah xấu hổ mà có biểu hiện như vậy. Có lẽ do lúc này quá mạnh động cắt đứt nàng làm nàng có chút sợ sệt.

Điều này lại càng làm cho hình tượng lạnh lùng lãnh khốc của Ameerah trong trí nhớ Đình Tấn lập tức đổ vỡ. Hấn vừa cười vừa nói:

- Hahaha, đừng khấn trương. Hãy xem ta là bạn người, bình tĩnh mà nói chuyện. Ta thấy người thân thù rất tốt, người rèn luyện bao nhiêu lâu rồi?

Ameerah hòa hoãn lại một chút mới lí nhí trả lời:

- Ta luyện cũng gần 8 năm rồi. Người cũng luyện võ?

Đình Tấn gật đầu, bình tĩnh nói:

- Không có, ta sống trong rừng rậm liên tục chiến đấu dã thú nên thành bản năng.

Ameerah ngạc nhiên tròn mắt to mà nhìn Đình Tấn. Nếu nói trong game nàng còn có thể tin còn hiện thực? Quả thực khó mà tin được. Ameerah bị Đình Tấn gọi nên sự tò mò, nàng liền quên đi sợ sệt cùng ngại ngùng mà bắt đầu “Nã” câu hỏi vào Đình Tấn:

- Người ở rừng nào? Tại sao lại ở rừng? Đánh với dã thú gì? Có thể đưa ta theo được không? Woah, thật hâm mộ người có thể tự do đi được xa như vậy.

Liên tục 5-6 câu hỏi làm cho Đinh Tấn cũng có chút đầu vầng mắt hoa. Rốt cục Ameerah cũng hỏi xong. Đinh Tấn bắt đầu lần lượt kiên nhẫn trả lời cho nàng.

- Ta đi du lịch ở rừng Amazon, nơi đó kể cả con kiến cũng có thể giết người. Người sẽ không muốn ở đó lâu đâu.

Ameerah nghe tới không thể đi liền cúi đầu trẻ môi. Đinh Tấn thấy vậy liền bắt nhịp hỏi:

- Nhà người võ quán có còn nhận người hay không? Ta nghĩ rèn rồi đến đó tập luyện chút ít.

Nghe được Đinh Tấn nói đi võ quán nhà nàng luyện tập Ameerah liền phấn khởi lên ngay lập tức.

- Có chứ, nếu người muốn có thể đến bất cứ lúc nào. Cứ nói là bạn của Ameerah là được.

Rất là khoa trương đi. Đinh Tấn cười cười gạt đầu. Giao lưu như thế đã đủ để rút ngắn khoảng cách rồi. Hắn không muốn Ameerah cảm thấy hắn quá đường đột tiếp cận nàng vì dụng ý khác. Không nói nữa tập trung đi tới khu vực sâu hơn tìm kiếm mục tiêu luyện cấp.

Đi dạo hơn 4 tiếng, Đinh Tấn cùng Ameerah bắt gặp con Dingo thì xem như là nó xui xẻo. Vì làm cho Ameerah ấn tượng và có hảo cảm, thậm chí là có suy nghĩ tôn sùng mình. Đinh Tấn coi như là dốc hết vốn liếng. Hắn buông bỏ vũ khí cùng Ameerah tay không cận chiến.

Đôi lúc khi xuất hiện 4-5 con Dingo, áp lực cao Đinh Tấn phải cố gắng bức lui tìm cơ hội triệu hoán Bộ xương chiến sĩ ra chiến đấu.

Nhưng nhờ có Ameerah bên cạnh Đinh Tấn cũng đỡ phải mệt mỏi rất nhiều. Nàng tuy không thể giết hết 4-5 con Dingo cùng một lúc nhưng bảo đảm cự trong vài giây thì vẫn là chuyện trong tầm tay.

Keng! – Chúc mừng ngài đã thắng 1 cấp, hiện ngài đang có 3 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Sau hơn 4 giờ chiến đấu, chém giết gần trăm con Dingo. Đinh Tấn cuối cùng cũng nghe được âm thanh thông báo thăng cấp từ hệ thống. Trong thời gian này Đinh Tấn thu hoạch được cũng khá khá, hai đôi Giày da thú, 1 đôi Bao tay da thú, 1 bộ Áo giáp da.

Giày da thú

Chất lượng: Đồ trắng

Yêu cầu: Không

Cân nặng 0.5kg

Thế lực +1

Gia tăng 20% tốc độ di chuyển

Bao tay da thú

Chất lượng: Đồ trắng

Yêu cầu: Không

Cân nặng 0.5kg

Thế lực +1

Gia tăng 10% tốc độ tấn công

Áo giáp da

Chất lượng: Đồ trắng

Yêu cầu: Không

Cân nặng 1kg

Nhanh nhẹn +1

Thế lực +1

Cùng 100 tiền đồng. Vì tiền đồng là tự phân chia ra cho thành viên trong đội, nên Đinh Tấn chém giết gần 100 con Dingo thì phải chia một nửa ra cho Ameerah. Nhưng vì đẳng cấp chênh lệch 2 cấp kinh nghiệm giảm, tiền đồng cũng giảm theo nên rất thảm.

Đồ vật nhặt được đều chia ra, vì Ameerah chọn vũ khí là một đôi Găng tay tân thủ nên Đình Tấn chọn dùng găng tay cùng giày da. Ameerah thì lựa chọn áo giáp da cùng giày da.

Mang lên đồ vật Đình Tấn thuộc tính liền thay đổi thêm một ít. Đình Tấn cũng quyết định dùng 1 điểm tự do vừa lên cấp kia tăng vào Tinh thần.

Tinh danh: Đình Tấn (Hiện thị)

Biệt danh: The Dawn (Ẩn)

Tuổi: 23

Chức nghiệp: Chưa chọn

---- Thông số ----

Lực lượng: 24

Nhanh nhẹn: 20

Thể lực: 23 (+2)

Tinh thần: 38 (+2)

Điểm tự do: 2

---- Chi tiết ----

Level: 7

HP: 500/500(+0.75/s)

MP: 468/468 (+1.56/s)

EXP: 0/2100

Tốc độ tấn công: 0.9 lần/s (+0.1 lần/s)

Tốc độ di chuyển: 2,2 m/s (+0.4 m/s)

Sát thương vật lý: 24 – 24

Sát thương phép thuật: 38 – 47

Phòng thủ vật lý: 5,2

Phòng thủ pháp thuật: 6

Phụ trọng: 10/41kg

May mắn: 0

Thiên phú: 7

Trang bị hiện tại:

Giáp tân thủ (+2 def – 2kg)

Mũ da trùm đầu (+2 int – 0kg)

Giày da thú (+1 vit, +20 ms)

Bao tay da thú (+1 vit, +10 as)

Pháp trọng: (mg atk 0-9 - 2kg)

Balô:

Sách skill cường hóa thể chất

Sách skill tử vong màn che

HP thuốc x5

MP thuốc x5

0 Vàng 06 Bạc 85 Đồng

Theo 4 tiếng này, quan hệ giữa Ameerah và Đình Tấn có thể nói là tiếng triền một đoạn dài. Đình Tấn xem Ameerah như một người em gái nhỏ trong đồng đội. Đọc toàn lực dạy dỗ nàng những kỹ năng chiến đấu.

Ameerah cũng xem Đình Tấn như một người anh trai. Nàng mơ ước đã lâu có một người anh, cũng như một người bạn. Hôm nay, ngày đầu tiên tiến vào Anh Hùng thỏa mãn dự vọng chiến đấu, nàng lại vô tình nhặt được một người anh trai. Điều này làm cho nàng cười toe toét mãi không ngậm được miệng.

Hiện tại sắc trời cũng đã tối, nhờ ánh trăng nên cũng không đến mức không thấy rõ được năm ngón tay. Điều kiện này ở trong rừng thật rất là bất lợi nên Đình Tấn quyết định đưa Ameerah về làng nghỉ ngơi đồng thời tìm kiếm nhiệm vụ. Cũng như dành thời gian bắt đầu nghiên cứu 2 quyền kỹ năng.

Vì mãi mê chiến đấu Đình Tấn cùng Ameerah đi khá sâu vào rừng. Đoạn đường này cũng ít nhất 2km nên quay về cũng phải mất một khoảng kha khá thời gian.

Chỉ vừa tiếp xúc được một buổi chiều, nàng bị Đình Tấn làm ngạc nhiên hết lần này đến lần khác, từ lúc vừa bắt đầu, đến lúc dùng kỹ năng chiến đấu, đến lúc triệu hồi Bộ xương chiến sĩ.

Bên cạnh vị anh trai này, nàng có một nhận định là “Không có gì hấn làm không được”; “Hắn là cao thủ”; “Bên cạnh hắn rất an toàn”. Thế nên trên đường, Ameerah như quên mất thời gian, quên mất nàng đang ở trong rừng, riu rít hỏi Đình Tấn những kỹ năng từ quyền đến cước, từ tư thế đến kỹ xảo...

Trong bóng đêm, một đôi mắt sáng như hai hạt trân châu lấp lóe, chăm chăm nhìn vào Ameerah đang riu rít nói chuyện, cùng với Đình Tấn đang đi bên cạnh.

Nhưng nấp trong một cành cây trên cao, hơn nửa thân hình ẩn trốn vào hốc cây làm Đình Tấn cũng không phát giác được. Đình Tấn không chú ý được đến trên đó. Nếu hắn chú ý, chắc hẳn phải bật thốt lên Panthiger.

Bộ lông đen tuyền bóng mượt như một con báo đen Nam Mỹ, thể hình to lớn hơn cả một con cạp trưởng thành. Thân hình từ đầu đến tận đuôi dài hơn 4m, đôi chân hữu lực, chiều cao vai gần 2m. Cơ bắp săn chắc, nhìn rất có lực bùng nổ. Đặc biệt làm người chú ý là một đôi răng nanh dài hơn một tấc ở hàm trên.

Nó nằm rạp cả thân mình xuống, hô hấp như ngừng lại. Chờ đợi Đình Tấn cùng Ameerah đi vào trong tầm bộc phát của nó mà lao ra giết chết.

Đình Tấn mặt tuy cười nói với Ameerah nhưng đôi mắt vẫn không ngừng quan sát chung quanh. Trong lòng hắn cảm giác bồn chồn khó chịu, hồi hộp.

Hắn luôn chán ghét cảm giác này, vì nó là báo hiệu cho sắp có nguy hiểm hướng về hắn mà đến. Đây là cảm giác mà 10 năm qua giúp cho hắn sống sót nhưng nếu có được lựa chọn Đình Tấn vẫn không muốn có được cảm giác này.

Rảo bước đi tiếp hơn 10m, một tiếng “Soạt...” từ trên cao tiến vào tai Đình Tấn. Hắn lập tức hô thảm hô

- Không ổn!

Lập tức, dùng tay đẩy mạnh đang nói chuyện Ameerah bên cạnh xô nàng ra 1m có hơn. Đình Tấn cũng không chậm nhún chân muốn nhảy sang một bên.

Con Panthiger này bản năng săn mồi quá kinh khủng. Nó nhận ra Đình Tấn là một hồi uy hiếp với nó nên nó lựa chọn lúc Đình Tấn đang lúc trả lời cho Ameerah mà lao ra tấn công. Thời cơ quá chuẩn xác, dù cho Đình Tấn có phát hiện nhưng cũng chậm hơn một nhịp hướng hồ hắn phải đẩy Ameerah ra khỏi khu vực nguy hiểm trước tiên.

Đình Tấn chưa kịp lao ra thì con Panthiger đã tới. Đã thấy chậm trễ không kịp tránh né, Đình Tấn liền thuận về phía sau ngã người xuống. Pháp trọng chống đất hướng lên phía con Panthiger đang lao tới.

“Phập”

-20

“Gào”

Pháp trọng chuẩn xác đâm vào ngực con Panthiger làm nó đau đớn gào lên một tiếng. Nhưng cũng không trì hoãn được bao lâu. Nó liền nhanh chóng vồ tới Đình Tấn đang nằm dưới đất. Miệng rộng với cặp răng nanh như hai thanh kiếm, há ra hướng Đình Tấn tấp tới.

Đình Tấn đại thể đã mất, chỉ có thể lăn lộn sang một bên. Nhưng làm sao nhanh được bằng con Panthiger đang vồ đến kia.

Tránh được một cú tấp, Đình Tấn lăn lộn thêm 2 vòng muốn tách ra nhưng móng vuốt của con Panthiger đã đến trước mặt. Đình Tấn nghiêng đầu sang một bên, móng vuốt con Panthiger trượt qua bên gò má hấn.

-64

Chỉ là một vết xước nhỏ nhưng hệ thống vẫn phán định ra lượng sát thương khi bị tấn công bình thường. Với phòng thủ vật lý 5,2 của Đình Tấn mà vẫn bị cắt giảm lượng máu lớn như vậy đủ biết sát thương của Panthiger to lớn thế nào.

Ameerah bị Đình Tấn đẩy ngã sang một bên chưa kịp hoàn hồn thì bóng dáng to lớn của con Panthiger đã lao đến trước mặt Đình Tấn làm Ameerah mới kịp phục hồi tinh thần.

Panthiger (Boss)

Level: 10

HP: 930/950

Kỹ năng: Cẩn xé, vồ tới.

Giới thiệu: Là một tên săn mồi độc hành, móng vuốt sắc bén, sức mạnh cùng tốc độ gấp 3 lần người bình thường với bản năng săn mồi kinh khủng làm cho nó trở thành một kẻ thợ săn cực kì nguy hiểm.

Ameerah nhìn thấy thân ảnh khổng lồ gấp 2 lần cơ thể của mình thì cũng có hơi chút run run, nhưng khi trông thấy Đình Tấn bị tấn công liên tục nàng liền phục hồi tinh thần. Huyết tính bộc phát, nàng hung mãnh lao lên. Dùng chân đạp mạnh vào đầu con Panthiger.

-12

Lực lượng nhỏ yếu chỉ làm con Panthiger loạn choạng một chút. Thế nhưng như vậy là đã đủ cho Đình Tấn, hấn lập tức lăn người sang phía Ameerah, bật dậy lập tức múa pháp trượng vẽ ký hiệu triệu hồi.

Ameerah hiểu ý, lao lên chặn lại con Panthiger tranh thủ chút ít thời gian cho Đình Tấn.

“Gào...”

Con Panthiger nhìn thấy Ameerah lao lên, nó gầm rống một tiếng chân sau bộc phát sức mạnh chồm người dậy, chân trước vung mạnh móng vuốt hướng về Ameerah.

Ameerah bình tĩnh không hoảng, nàng nghiêng người sang phải, chân trái đạp trên đất, nhún người bay lên, chân phải lại hướng về phía đầu con Panthiger đá tới.

Lợi dụng lực phản hồi từ cú đá, nàng ngã người lộn ngược về phía sau kéo dài khoảng cách chuẩn bị cho lần tấn công tới.

Con Panthiger bị đau, rống lớn một tiếng rồi lại lao lên. Thế nhưng lần này nó không vồ đến nữa mà chạy nhanh dùng miệng rộng hướng về phía người của Ameerah cắn mạnh.

Ameerah không chần chừ chút nào, xoay người bỏ chạy, hướng về phía một gốc cây đại thụ mà lao đến. Nhiệm vụ của nàng là câu giờ chứ không phải chém giết.

Một buổi chiều vừa qua, Đình Tấn đã dạy nàng rất nhiều điều. Hiện tại chính là lúc áp dụng vào thực tiễn.

Mọi việc diễn ra rất nhanh, Ameerah chân chạy 4 bước liền đến gốc cây. Thế tới không giảm, nàng có thể cảm giác được hơi thở của con Panthiger phía sau lưng mình.

Khoảng cách gốc cây còn 1m Ameerah chân trái dùng sức đạp mạnh bật người lên. Chân phải hướng phía gốc cây bước đến, hoàn thành một động tác lộn người 360 độ. Tránh né được hàm răng sắc bén của con Panthiger.

Con Panthiger không hổ là một thợ săn, nó không phải Gấu lớn hay Lợn rừng thô to, đầu óc không phát triển ỉu tới rồi đụng vào gốc cây tự bóp mình. Rừng cây chính là sân nhà của nó, thấy Ameerah lộn người nó cũng không giảm tốc mà cả người bật lên bốn chân thay phiên nhau đạp vào gốc cây bậc người lại hướng về phía Ameerah mà đến.

Về phía Đình Tấn, từ lúc Ameerah bắt đầu chạy, hấn cũng đã hoàn thành xong ký hiệu và đọc đoạn chú ngữ cuối cùng.

Lập tức dưới chân vòng triệu hồi hiện lên, 3 lên Bộ xương chiến sĩ thay phiên nhau lao ra hướng về phía Ameerah mà đến. Đây là số lượng tối đa Bộ xương chiến sĩ mà Đình Tấn có thể triệu hồi.

Không chậm trễ một giây, Đình Tấn lấy ra MP thuốc trong balô nốc sạch một bình để kéo dài thêm thời gian triệu hồi. Hấn chỉ có thể duy trì 3 tên Bộ

xương chiến sĩ được 7 giây, nếu như uống MP liền có thể cầm cự thêm 3 giây.

Thời gian là vàng, Đình Tấn cầm pháp trượng lao nhanh theo hướng gốc cây. Hắn đã chỉ dạy Ameerah, hắn đoán được Ameerah muốn làm gì. Đón đầu chặn đánh vẫn là tốt hơn truy đuổi theo sau.

Ngay khi con Panthiger vừa bậc ngược lại từ gốc cây, đón lấy nó không phải là bóng lưng Ameerah mà là một đầu Pháp trượng.

“Àm...”

-38

Chỉ mạng một kích, gập 3 lần sát thương đòn công kích bình thường thế nhưng chỉ lấy được của con Panthiger một tí HP.

Đình Tấn không thể không cảm khái Boss phòng thủ quả nhiên kinh khủng. Lực phản chấn cũng làm tay Đình Tấn tê dại một hồi. Nhưng điều đó hắn không quan tâm, Đình Tấn ra lệnh Bộ xương chiến sĩ lao lên chống đỡ lấy con Panthiger.

Con Panthiger vừa rơi xuống đất, thấy một tên Bộ xương chiến sĩ lao tới thì nó liền gào thét vỗ lên dùng móng vuốt vỗ tới.

Bộ xương chiến sĩ chiến sĩ tay trái khiên giơ lên, hướng móng vuốt vỗ tới đón đỡ.

“Rắc”

-38 (Đón đỡ)

Đón đỡ cắt giảm 80% sát thương. Tên Bộ xương chiến sĩ bị đẩy lùi lại hơn 2m, đôi chân xương cốt kéo lê trên đất làm thành 2 đường dài. Âm thanh xương cốt ma sát với mặt đất làm cho người ta không khỏi nổi một lớp da gà.

Bất quá cũng may là con Bộ Xương Chiến Sĩ không hề có cảm giác đau đớn, lại không sợ chết, tiếp tục cầm búa xông lên.

2 tên Bộ xương chiến sĩ còn lại lao đến lợi dụng lúc con Panthiger đánh tới một tên Bộ xương chiến sĩ khác, 2 tên này dùng búa bổ mạnh vào người con Panthiger.

-23

-22

3 tên Bộ xương chiến sĩ bao vây lấy con Panthiger. Chúng thay phiên nhau đón đỡ, tấn công con Panthiger liên tục. Làm nó không thể phát huy ra được lợi thế tốc độ của mình.

Đình Tấn cùng Ameerah cũng không nhàn nhả. Hai người đứng ngoài vòng vây cũng bọn Bộ xương chiến sĩ, chờ đợi con Panthiger đưa vuốt tấn công một tên Bộ xương chiến sĩ thì lao vào cho một cước, thương một gậy liền lập tức lao ra.

Con Panthiger vô cùng uất ức kêu gào liên tục, nhưng cũng không làm được gì. Chưa đến 8 giây sau nó gào thảm một tiếng ngã xuống. Vừa lúc đó MP của Đình Tấn cũng thấy đầy, triệu hồi tự động giải trừ 3 tên Bộ xương chiến sĩ bị vòng xoáy hút vào trong.

Đình Tấn đầu vàng mắt hoa ngồi bệt xuống đất. Ameerah thì nhanh chân chạy lại xác con Panthiger kiểm tra thu hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Dụ dỗ Ameerah

Cùng lúc con Panthiger ngã xuống, thông báo hiện lên bên tai hai người:

EXP +850

Tiền đồng +420

Keng! – Chúc mừng tổ đội ngài là người đầu tiên tiêu diệt boss khu vực tân thủ (Level 1 – 10)

Tặng thưởng EXP +1000, điểm kỹ năng +1, Túi bí kíp 1 phần.

Đình Tấn cùng Ameerah đều ngẩn ngơ, không ngờ vô tình lại gặp boss khu vực tân thủ thôn. Cũng vô tình đạt được sự kiện hệ thống thưởng cho.

Đình Tấn cũng đã trải qua hai lần nên cũng khá quen thuộc, không ngạc nhiên gì mấy. Thế nhưng Ameerah thì khác, nàng là lần đầu tiên đạt được loại thưởng cho này. Liền nhảy cẫng lên, hét to:

- Woa woah... ta được thưởng này anh Tấn ơi. Thật nhiều kinh nghiệm. Một lần thưởng bằng cả buổi chiều liền mạng.

Kinh nghiệm boss, kinh nghiệm thưởng thêm khi tổ đội, cộng thêm Đình Tấn cùng Ameerah là vượt cấp chém giết nên thưởng cho kinh nghiệm thật nhiều. Nhưng vì tổ đội nên chia ra mỗi người cũng không hơn được 1000.

Ameerah đánh chém cả buổi chiều với Đình Tấn đã từ cấp 5 thăng lên đến 6. Lại thêm hiện tại chém giết boss cùng thưởng cho của hệ thống nên Ameerah liền thăng lên cấp 7. Nàng vui vẻ cùng là chuyện bình thường.

Chỉ riêng Đình Tấn hiện tại đã lên đến cấp 7. Ông kinh nghiệm lên đến 2100 thưởng cho chỉ làm hân tăng lên 1850/2100. Còn kém một chút liền đến cấp 8.

Trong khi Đình Tấn đang ngồi tại chỗ khôi phục đồng thời cảnh giác xung quanh, Ameerah nhanh chóng chạy lại vơ vét đồ vật boss rơi ra. Lúc này Đình Tấn lại thấy được một mặt khác của Ameerah “Tham tài”... chém giết hơn 4 giờ buổi chiều, một đồng tiền nàng đều không bỏ sót.

Đình Tấn thậm chí suy nghĩ, nếu ở hiện thực, không biết nàng có lột da rút gân của xác mấy con vật ấy đem về bán hay không nữa.

Nhưng hôm nay chém giết cũng làm Đình Tấn lại có cảm giác của ngày xưa, huynh đệ cùng chiến hữu cùng nhau chiến đấu cùng nhau vui vẻ.

Rất nhanh Ameerah đã trở về. Trong tay nàng là một quyển sách.

Quyển sách bề ngoài to lớn hơn nhiều so với quyển sách kỹ năng. Kích cỡ cũng vừa như một chiếc laptop. Độ dày khoảng 30-40cm. Bìa ngoài cũng là da màu bạc, phía 4 góc của vỏ bìa đều được dùng vàng khắc ấn lên đồ án hoa văn rất đẹp. Ở giữa có một vòng tròn với những ký hiệu kỳ dị, tạo thành một ngôi sao 6 cánh. Phía sau khảm nạm vào một viên ngọc không màu nhưng bên trong lượn lờ khói xám làm nó tỏa ra ánh sáng bàng bạc, kì ảo.

Ameerah yêu thích không buông tay nhưng nhìn Đình Tấn đang ngồi vẫn là cần cần môi đưa cho hắn, dáng vẻ trông rất muốn bị đòn. Có lẽ quyển sách sắc sảo đẹp đẽ quá hấp dẫn nàng làm nàng yêu thích không buông tay nổi.

Dù sao đồ trang sức, kim cương, ngọc có tính sát thương rất mạnh nhất là với phụ nữ kia mà.

Cầm vào trong tay Đình Tấn cảm giác đầu tiên là nặng. Chắc cũng phải trên 3kg.

Sách ma thuật của Gauss

Giới thiệu: Là một di vật của Ma pháp sư Gauss để lại, người đã tự bạo hi sinh trong trận chiến bảo vệ thành phố LA khi quái vật tấn công.

Chất lượng: Đồ đồ

Yêu cầu: Triệu hoán sư/Pháp sư

Cân nặng: 3kg

Sát thương pháp thuật gia tăng 30%

Tốc độ thi pháp gia tăng 70%

Giảm kỹ năng ma pháp tiêu hao 50%

- Lại là Gauss?! – Đình Tấn bật thốt lên.

Ameerah tò mò nhìn Đình Tấn hỏi:

- Hắn là ai?

Đình Tấn cười cười, nói cho qua:

- Không chỉ là thấy quyển sách này quá kinh khủng thôi.

Đình Tấn trong lòng kích động không ngớt. Chất lượng quyển sách này làm hắn kinh ngạc nhưng cái tên Gauss lại làm hắn kinh ngạc, thậm chí là kích động nhiều hơn.

7 năm sau khi quái vật tấn công con người, tuy đã có người tu luyện, có pháp thuật có chiến kỹ nhưng phòng tuyến vẫn thất thủ từng ngày. Ngày nào cũng sẽ có người hi sinh, ít thì vài chục nhiều thì vài trăm. Ở thủ đô nước Mỹ thành phố Los Angeles, người ta xây dựng một tường thành. Những người chạy nạn sống tại đó ít nhất cũng có hơn fAv4KEx trăm triệu người như những con thú thịt bị nuôi nhốt.

Tổng tư lệnh tại đó là một vị trung niên hơn 50 tuổi tên Gauss Scarlett, đồng thời hắn cũng là một vị ma pháp sư vĩ đại. Khi tình cờ cũng như Đinh Tấn phát hiện một quyển phương pháp tu luyện, hắn mài mò trở thành một vị pháp sư. Cũng đồng thời dùng thiên tư kinh người của mình người mở đường cho phương pháp tu luyện ma thuật. Tăng lên sức mạnh cho phần lớn loài người lúc bấy giờ.

Nơi thủ đô Los Angeles đó có một lần quái vật tấn công, tràn lên như thủy triều. Binh lính, người dân chết rất nhiều cũng phải hơn chục triệu người. Đinh Tấn tuy không ở đó nhưng cũng biết cuộc chiến đó thể thảm đến mức nào.

Tổng tư lệnh Gauss chiến đấu suốt 5 ngày 5 đêm, sau khi đã cảm thấy không chống đỡ nổi cũng không còn đường để rút lui. Hắn dùng phương thức tự bạo phá tan cả khu vực hơn trăm km, ngoài thủ đô Los Angeles, tiêu diệt gần như toàn bộ đợt quái vật bạo loạn tấn công ở thời điểm đó.

Đinh Tấn rất ngưỡng mộ hắn, cũng như rất hâm mộ tài năng của hắn. Chỉ trong một thời gian ngắn hắn có thể lần mò, có thể đạt đến một mức độ như vậy. Đinh Tấn mặc cảm không bằng.

Bây giờ hắn lại đạt được một quyển sách di vật của Gauss. Đây quả thật là một điều bất ngờ với Đinh Tấn. Có thể đây chỉ là một giả thuyết các nhà khoa học tạo ra để tưởng nhớ đến hắn, nhưng cũng có thể đây là một quyển sách ma thuật của hắn thật. Đinh Tấn rất nôn nóng được chuyển chức nghiệp để nghiên cứu nó.

Theo như trên mạng diễn đàn có hướng dẫn, đẳng cấp đồ vật được chia làm Trắng, Xanh, Đỏ, Tím, Vàng. Hắn đây đạt được đồ vật có thể nói là độc nhất vô nhị ở thời điểm hiện tại. Game vừa mở ra được nửa ngày, đã có thể lấy được đồ đỏ thì quả là vận may nghịch thiên.

- Hoặc cũng có thể là do lần đầu tiên tiêu diệt Boss nên tỷ lệ rơi đồ cao cũng nên? - Đinh Tấn âm thầm suy nghĩ.

Ameerah trong tay cũng là một món vũ khí khác.

Bao tay gai độc

Chất lượng: Đồ xanh

Yêu cầu: Võ sư/Đấu sĩ

Cân nặng 2kg

Sát thương vật lý 12 – 22

Bỏ độc mục tiêu làm giảm 1HP/s trong 10 giây (Có thể chống chất)

Ameerah cầm bao tay là loại như bao tay vận động, để lộ ngón tay ra bên ngoài. Phía trên đính lên nhiều gai nhọn màu đen. Ameerah mang vào lại cười mê ly như vậy làm Đinh Tấn cũng phải nổi lên một trận ác hàn.

Ngồi nghỉ ngơi một hồi khôi phục MP cảm thấy đã đủ Đinh Tấn đứng dậy. Kéo theo Ameerah quay trở về làng.

Trên đường đi ra ngoài, Đinh Tấn cũng gặp không ít nhóm người chơi liều mạng mà giết quái thăng cấp. Càng hướng ra ngoài số lượng càng nhiều.

Sau 40 phút rút cuộc cũng về tới làng, giờ phút này xung quanh làng nằm rải rác vô số người. Nhìn cứ như cắm trại ngoài trời vậy.

Dù sao bây giờ cũng là trời tối, quái vật cùng hệ thống hoạt động không ảnh hưởng. Nhưng người chơi thì tầm nhìn bị hạn chế lại. Không ai muốn ra ngoài giờ này để bị quái vật ngược cả.

Đinh Tấn men theo đường mòn hướng đến một ngôi nhà. Đây là một quán ăn, cũng là một căn nhà 2 lầu duy nhất trong làng. Bên ngoài để một bảng hiệu “Hotel California”, một cái tên cũng để Đinh Tấn cảm thấy muốn cười một hồi. Không ngờ các nhà khoa học gia đó lại có một cách giải trí lạ đến như vậy.

Trước cửa tiệm được bố trí 5-6 chiếc bàn ăn bằng gỗ, mỗi bàn 4 ghế. Bên trong là quầy phục vụ cùng nhiều chiếc bàn ăn khác. Trong quán hiện tại cũng khá đông, các bàn đều gần như đầy. Đinh Tấn dẫn theo Ameerah tiến tới ngồi xuống một chiếc bàn còn trống phía bên ngoài.

Một tên bồi bàn mặc quần áo sạch sẽ tiến đến hỏi:

- Xin hỏi ngài dùng gì? – Bồi bàn tiện tay đưa ra menu cho Đinh Tấn cùng Ameerah để lựa chọn.

Menu cũng khá là nhiều. Đinh Tấn xem xét hầu như các món ăn trên thế giới đều có. Ameerah xem 2 mắt toả sáng, thế nhưng nhìn đến phần đơn giá làm nàng có chút chùn tay lại.

Đinh Tấn để ý thấy, cười cười nói:

- Hôm nay ta mời.

- Thật không? - Ameerah lập tức hỏi.

Đình Tấn gật gật đầu. Ameerah được câu trả lời liền liên tiếp gọi 3 – 4 món, nàng định gọi tiếp nhưng nghĩ đến điều gì liền khựng lại, không gọi nữa. Về phía Đình Tấn hẳn không lắm mê mẩn với món ăn, dù sao đây chỉ là game. Hệ thống gửi ra sóng điện kích thích vào thần kinh vị giác của người. Thoả mãn ham muốn ăn uống thôi chứ không hề bỏ béo gì nên Đình Tấn chỉ gọi một phần bò beafsteak.

Đang ăn Đình Tấn nói với Ameerah:

- Người chơi game điều chỉnh độ chân thật đến bao nhiêu?

Ameerah miệng đầy thức ăn, cố nói:

- Ta chỉ chọn có 80%. 100% quá đau hơn cả như bị baba ta đánh nữa.

Đình Tấn ngạc nhiên một hồi, không ngờ cô em này lại có thể li lợm đến như vậy. Phải biết 80% cũng là gần với thực tế 70% con đau, nhiều người chơi chỉ chọn ở mức 30-40%. Chuyên nghiệp người chơi, hay quân nhân người chơi thì máy ra mới được 60-70%. Đình Tấn liền tò mò hỏi:

- Người chơi như vậy không sợ đau chết à?

Ameerah lắc đầu:

- Baba ta nói, chỉ có chịu đau mới có thể không sợ đau, mới có thể trở nên mạnh mẽ. Với lại mỗi lần tập luyện ở võ quán nhà ta, ta cũng hay bị đánh, đánh hoài cũng thành thói quen. Chọn 80% mấy con vật này cắn ta, có đau nhưng mà cũng không quá như ở ngoài bị đánh.

Đình Tấn lý giải, gật gật đầu. Thảo nào cô nàng này bạo lực như vậy, hoá ra ở nhà bị đánh. Không giờ ba mẹ của Ameerah cũng tàn nhẫn đến vậy. Cô bé mới 16 chưa vị thành niên đã phải luyện tập khổ vậy. Không khó lý giải khi còn ở đội, nàng tiến bộ tốc độ lại là nhanh nhất. Nếu cho nàng thời gian, không quá 1-2 năm nàng liền có thể vượt qua mặt hẳn.

Chợt nhớ đến phần thưởng có một phần bí tịch, Đình Tấn liền lấy ra kiểm tra.

Bên kia Ameerah đang ăn cũng tò mò nhìn qua chợt nhớ cái này nàng cũng có. Liền tò mò hỏi Đình Tấn:

- Bí tịch là sách kỹ năng có phải không? Ta nghe nói kỹ năng ở đây có thể ảnh hưởng đến hiện thực. Không biết mở ra bí tịch có ảnh hưởng đến hiện thực không nhỉ?

Đình Tấn gật gật đầu, chồm người đến nhỏ giọng nói:

- Người nói nhỏ tiếng, tai vách mạch rừng. Có nhiều người hiện tại vẫn chưa có được một kỹ năng nữa. Nếu như người để họ biết được người có sách kỹ năng vậy thì liền thảm. Không bị cướp thì cũng bị quấy rối.

Ameerah đưa tay bịt miệng, gật gật đầu. Liền nàng chồm người lên nói nhỏ:

- Vậy bây giờ thế nào?

- Liền bình thường đi, người cứ ăn tiếp thôi. – Đình Tấn trả lời.

Hắn nói tiếp:

- Ta là tình cờ làm một nhiệm vụ ẩn dấu mà tìm được một quyển sách kỹ năng triệu hoán Bộ xương chiến sĩ. Cùng một quyển minh tướng thuật. Người biết hiệu quả thế nào không?

Ameerah lắc đầu tò mò nhìn Đình Tấn:

- Khi ta mang kỹ năng tu luyện ra hiện thực sau đó luyện một hồi, lại mang vào game luyện thì mỗi lần ở trong game tu luyện minh tướng thuật, ta tinh thần sẽ được cường hoá ở ngoài hiện thực!

Ameerah tròn to mắt nhìn Đình Tấn. Đình Tấn gật gật đầu nói tiếp giọng nói tràn đầy mùi vị dụ dỗ trẻ em vị thành niên:

- Nếu như ta tìm được một quyển luyện thể thuật, cường hoá sức mạnh gì gì đó, người biết sẽ như thế nào không?

Ameerah hai mắt toả sáng. Không đợi nàng nói tiếp, Đình Tấn chen ngang:

- Ta có thể trở thành siêu nhân, bất khả chiến bại ở hiện thực.

Nói đến đây Đình Tấn ngược mặt lên làm ra dáng cao thâm khó dò, dụ dỗ Ameerah nói:

- Người có muốn trở nên cường đại lên thành siêu nhân không?

Ameerah hai lông lánh ngôi sao, trong miệng đồ ăn quên cả nhai. Gật mạnh đầu liên tục.

Đình Tấn cười thoả mãn như thực hiện được mưu đồ, hắn nói:

- Ta có một quyền bí tịch luyện thể thuật. Một lát ăn xong ta thuê một phòng sau đó ta cùng ngươi nghiên cứu.

Ameerah nghe đến đây liền quay đầu càng quét thức ăn trên bàn. Nàng trong lòng hồi hận lúc này sao lại gọi nhiều như vậy đây. Bây giờ phải tốn thời gian ngồi ăn hết.

Đình Tấn thì ngược lại, mưu đồ dụ dỗ đã thành công. Hắn không nhanh không chậm ăn bò beafsteak của mình.

Một hồi sau 20 phút, Ameerah ngửa mình ra ghế. Bụng phình to lên một vòng, vừa thở vừa nói:

- Đình Tấn ca ca, ta ăn xong rồi. Ngươi đi thuê phòng đi.

Mọi người xung quanh dồn dập quay qua nhìn Đình Tấn, ánh mắt như nhìn một tên biến thái. Thậm chí người đi qua nói chuyện hỏi thăm, khuyên Ameerah đừng đi theo hắn nữa.

Vì game giả thuyết nếu như tình nguyện thì cái gì đều cũng có thể làm, kể cả xyz. Hơn nữa Ameerah nhìn đang người nhỏ bé, bề ngoài nếu so với những cô bé chính gốc phương tây kia thì chỉ cỡ 12-13 tuổi, cho nên cũng khó trách mọi người suy nghĩ Đình Tấn như vậy.

Đình Tấn trong lòng thầm chửi “Má nó, nha đầu này cũng thật biết hại người mà.”.

Tiền bữa ăn cũng không đắt chỉ hơn 80 đồng. Nhiều người thấy Đình Tấn chi trả như vậy cũng thầm hô một tiếng đại gia.

Hiện tại tiền bạc trong game rất hiếm. Một số phòng studio chuyên kinh doanh trong game buôn bán tiền đồng giá đã cao đến 1 đồng = 6\$ rồi. Một bữa ăn của Đình Tấn tiêu tốn gần 500\$ quả thật đại gia.

Với Đình Tấn hắn thì không nghĩ nhiều. Hắn mỗi năm có thể kiếm được trăm vạn đô la thì cũng có thể gọi là đại gia rồi. Hơn thế nữa hiện tại trong game số tiền này không là gì cả. Chỉ cần ra ngoài tìm con Panthiger đập chết nó thì được gấp 2-3 lần ngay.

Lại tốn thêm 1 bạc thuê một căn phòng, Ameerah liền nhanh chân đi trước. Nàng hiện tại đã nôn nóng muốn thành siêu nhân rồi. Đình Tấn thì chậm rãi theo sau. Nếu không phải vì tìm hiểu kỹ năng sách, né tránh sự chú ý. Hắn cũng thật muốn ra ngoài cắm trại ngoài trời như những người chơi kia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Thử nghiệm tu luyện

Không chậm trễ thời gian, 2 người theo nhau đi lên lầu một của khách sạn. Lầu cũng không cao, bậc thang được làm bằng gỗ thông màu sắc sáng sủa kết hợp với ánh sáng đèn làm cho khách sạn trở nên sang trọng hơn được một chút. Phía cửa bậc thang là một căn phòng duy nhất, cửa được làm bằng gỗ lớn sậm màu.

Người chơi rất nhiều, khách thuê phòng cũng có thể sẽ nhiều lên khi đồng tiền dễ thu nhập hơn. Thế nên nếu muốn xây phòng phục vụ hết không biết phải có bao nhiêu phòng cho đủ. Vì vậy người thiết kế chắc chỉ thiết lập một căn phòng sau đó sẽ được phân ra từng không gian, từng căn phòng riêng biệt theo người dùng. Không sợ lẫn lộn, không sợ bị đột nhập.

Đình Tấn chậm rãi tiến vào quan sát căn phòng. Diện tích khá rộng, hơn 100m vuông, 2 phòng ngủ, 1 phòng vệ sinh, 1 phòng khách lớn với một bộ salon bàn ghế nhìn rất sang trọng.

Ameerah hai mắt toả sáng. Nàng chưa bao giờ được nhìn thấy một căn phòng sang trọng thế này nói gì là được ở trong đó. Lao nhanh bay người bay lên bộ ghế salon, nàng thích thú hô:

- Woah, thật êm nha. Cho ta ngủ trên đây cả ngày cũng được.

Đình Tấn không nhanh không chậm đến bên ghế ngồi xuống, mang túi bí tịch hệ thống thưởng cho cùng hai quyền kỹ năng trong balô ra. Hắn bình tĩnh thao tác xoay quanh.

Vì là tổ đội, Ameerah bên cạnh cũng nhìn thấy giao diện xoay quanh. Nàng ngừng ngay động tác, bắt đầu tò mò nhìn sang. Vòng xoay xoay nhanh rồi cục dừng lại ngay tại một quyền sách cổ điển theo kiểu Trung Quốc.

Quyển sách nhỏ hơn nhiều so với những quyền kỹ năng trước đây của Đình Tấn, hắn thì thầm oán hận “Đúng là đồ Trung Quốc, chứa bí tịch mà cũng keo kiệt không thể làm đại khí hơn một chút sao?!”

Bìa ngoài quyển sách một bìa giấy dày, trên đó có ghi một hàng chữ “Thuật điều khiển vật thể”. Mỏng chỉ bằng 5cm, chất giấy cũng bình thường hơi hoen

ổ do thời gian. Bên trong khoảng hơn 20 trang giấy ghi lại cách sử dụng kỹ năng này.

Không vật thuật

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Dùng tinh thần điều khiển vật thể.

Tiêu hao: Trọng lượng vật thể * 10MP / giây

Hiệu quả: Mỗi điểm tinh thần tương đương 0.1kg

Đình Tấn chậm rãi lật xem nghiên cứu, cách sử dụng cũng không khó. Vận dụng tinh thần phát ra ngoài hình thành một vùng từ trường vây lấy vật thể khiến nó có thể di động theo ý mình. Hắn chăm chú đọc, ghi nhớ mà không để ý đến Ameerah đang ngồi một bên chăm chú nhìn lấy hắn.

Ameerah thấy Đình Tấn không màng đến mình mà chậm rãi ngồi xem sách. Nàng xụ mặt lại, giận dữ quay đầu đi. Chợt, nhớ đến mình cũng có túi bí tịch liền lấy ra bất chước Đình Tấn mở ra.

Một lúc sau, Ameerah cầm trong tay một quyển sách tựa như quyển cơ bắp cường hoá của Đình Tấn.

Dẻo dai cường hoá (Kỹ năng tu luyện)

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Thực hiện nhiều động tác co duỗi hợp lý, tạo cho cơ bắp được nâng cao tính dẻo dai. Đề cao độ nhanh nhẹn.

Tiêu hao: không

Hiệu quả: Mỗi giờ tu luyện gia tăng 2 điểm nhanh nhẹn. Nhanh nhẹn vượt quá 300 điểm sẽ giảm 50% tác dụng.

Có sách kỹ năng trong tay, nàng cũng quên mất Đình Tấn đang ngồi kế bên. Tựa lưng vào ghế mà nghiên cứu.

30 phút sau...

Xem xong một quyển dẻo dai cường hoá, chưa hết thòm thèm. Ameerah liền chồm qua phía Đình Tấn hướng quyển kỹ năng cơ bắp cường hoá chớp tới. Lại tựa lưng vào ghế nằm xem mê ly.

Nửa tiếng trôi qua. Xem xong quyển cơ bắp cường hoá, Ameerah nhìn không được nhảy lên khỏi ghế bắt đầu luyện tập ngay tại sảnh phòng khách. Từng động tác, cách hô hấp, cách vận chuyển thân thể cùng cơ bắp đều được Ameerah thực hiện gần sát với như trong sách.

Với một người luyện võ từ nhỏ như Ameerah độ dẻo dai cơ thể là có ở một mức cao hơn người bình thường. Các động tác uốn lượn người như tập Yoga thì có hơi khó khăn cho nàng chút ít.

Lại thêm 1 tiếng trôi qua. Lúc này Đình Tấn đã dứt ra khỏi sự tập trung ở quyển kỹ năng Không vật thuật. Nhìn thấy Ameerah đang tập luyện hắn tò mò nhìn xem quyển sách của nàng đang để trên bàn. Ồ lên một tiếng mỉm cười. Đây quả thật là lượng thân nàng mà làm.

Liên đới Ameerah hoàn thành xong một động tác cuối cùng, hắn nói:

- Ameerah, ngừng chút nghe ta nói. Hiện tại ta không chắc chắn là kỹ năng này có thể sử dụng ở hiện thực hay không. Thế nhưng thử nghiệm là tất yếu. Hiện tại ngươi cũng nắm giữ một ít chi tiết quan trọng rồi, chúng ta cùng thoát ra ngoài hiện thực tập luyện kiểm tra xem thế nào. Được chứ?

Ameerah suy nghĩ một chút rồi gật gật đầu. Sau đó 2 người lập tức đăng xuất khỏi game.

Mở mắt ra, Đình Tấn đang nằm trong khoảng cabin trò chơi với trần ngập dịch dinh dưỡng trong đó. Hắn nằm chờ đợi một hồi, đến khi dịch dinh dưỡng rút đi hết, nắp cabin trò chơi cũng tự động bật ra hắn mới lồm cồm bò dậy ra khỏi khoang.

Đình Tấn chậm rãi bước ra khỏi cabin, tinh thần sáng khoái khó tả. Hắn làm một động tác duỗi người một cái mặt hướng cửa sổ nhìn lại. Hiện tại cũng chỉ mới hơn 3:00 sáng một chút. Mặc dù là chơi game suốt đêm nhưng Đình Tấn lại không hề cảm thấy một chút mệt mỏi nào.

Tắm một cái, Đình Tấn làm một bữa ăn sáng đơn giản. Sau đó bắt đầu ngồi xếp bằng trong phòng khách. Vận dụng Không vật thuật hướng một thỏi sắt phụ trọng trên bàn mà thử nghiệm.

Bình thường chạy bộ, Đình Tấn hay kẹp thêm một ít thỏi sắt vào người, gia tăng phụ trọng. Nay hắn nảy ra suy nghĩ "Nếu dùng một thỏi sắt ở một cân nặng nhất định để đo cường độ tinh thần lực của mình có thể chăng", thế nên hắn liền không đo dự mà đi thí nghiệm.

Không vật thuật cũng không đơn giản như là trong sách ghi. Hắn phải điều tiết đại não bằng cách tập trung suy nghĩ đến đồ án theo trong sách ghi để đại não tạo ra một sóng điện kích thích ra đến tinh thần lực. Dùng tinh thần lực đó bao quanh vật thể sau đó bắt đầu di chuyển để điều khiển vật thể.

Diện tích bao phủ càng nhiều, tinh thần lực hần càng hao tổn. Đồng thời suy nghĩ cũng là phải tập trung. Hần chưa đến mức độ nghĩ một chuyện làm hai chuyện.

Vừa lúc bắt đầu, có chút khó để hoàn thành một vòng đồ án trong đầu vì rất khó tập trung khi chỉ dùng suy nghĩ để hình dung ra một vật đến mức độ chính xác không sai một ly. Nhưng với IQ 200 Đình Tấn điều này cũng không làm khó hắn được bao lâu.

Một lúc sau đã quen dần với việc “vẽ” đồ án trong đầu. Đình Tấn hoàn thành bước đầu tiên. Hắn đã có thể cảm giác được tinh thần lực là như thế nào. Nó giống như một cánh tay được làm từ nước mà người có thể điều khiển được nó thông qua “Bàn điều khiển” đồ hình ma pháp được vẽ trong đầu.

Đình Tấn như vứt bỏ hết mọi tạp niệm cùng suy nghĩ trong đầu tập trung vào “Điều khiển” bàn tay đó. Cục sắt bắt đầu lung lay sau đó từ từ bay lên không trung.

Đình Tấn lựa chọn cục sắt cân nặng 1kg vì hắn là muốn kiểm nghiệm cường độ tinh thần của mình có sát như ở trong game không. Ngay lúc cục sắt bay lên không trung, Đình Tấn lập tức kích hoạt chức năng tính giờ trong điện thoại đang cầm trên tay. Mắt vẫn chăm chăm tập trung nhìn lấy cục sắt đang bay trước mặt.

Từng giây từng phút trôi qua. Bất chợt một cơn choáng váng truyền đến đại não của Đình Tấn làm hắn không khỏi mê muội một giây. “Chính vào lúc này” như bản năng ngay khi choáng váng, tay Đình Tấn vẫn không quên bấm tắt tính giờ trong điện thoại.

Cục sắt rơi xuống sàn một tiếng vang dội, Đình Tấn cũng ngã người nằm lên sàn thờ hồn hển. Thuận tiện vận dụng minh tượng thuật gia tăng tốc độ khôi phục.

Nửa giờ sau, ngồi dậy Đình Tấn bắt đầu kiểm tra điện thoại. 44 giây. “Quá thế” Đình Tấn đã xác định hắn cường độ tinh thần bằng với chỉ số tinh thần trong game. Điều đó có nghĩa là, mỗi điểm thuộc tính ở game điều sẽ ảnh hưởng đến hắn ở hiện tại.

Đình Tấn hần ngửa mặt lên trời cười to giải toả tâm trạng vui sướng bây giờ của hắn.

Không chậm trễ tiếp tục tập luyện Từ vong màn che cùng cơ bắp cường hoá.

Xe nhẹ đường quen, những động tác trong sách kỹ năng cơ bắp cường hoá đa phần thiên về dùng trọng lượng làm gia tăng độ nỏ, độ cứng của cơ bắp. Làm cho Đình Tấn lập tức cảm giác cả người như bánh trưởng ra thêm một vòng.

Tuy nhiên Từ Vong Màn Che thì không thực hiện được. Hiện tại hắn cần một vật dụng môi giới để có thể dẫn tinh thần lực sang đó mà vẽ ký hiệu triệu hồi. Làm Đình Tấn tiếc nuối một hồi.

Sau 3 giờ rời khỏi game, thử nghiệm cũng đã xong. Đình Tấn không lè mề nữa, ngồi dậy thay một chiếc quần sọt. Hắn lập tức tiến vào cabin trò chơi, đăng nhập vào game.

Trở lại trong căn phòng trọ trước đó, âm thanh hệ thống liên vang lên bên tai Đình Tấn:

Keng! – Đo lường thể chất có sự thay đổi. Hệ thống làm ra thay đổi

Chúc mừng ngài thể chất gia tăng 1 điểm

Chúc mừng ngài sức mạnh gia tăng 1 điểm

Đình Tấn hơi ngẩn người một chút. Liền mỉm cười, ở hiện thực tu luyện một bộ hoàn chỉnh cường hoá cơ bắp, hắn cũng không có quá nhiều ngạc nhiên.

Nhìn xung quanh căn phòng Đình Tấn không thấy thân ảnh Ameerah đâu trầm nghĩ:

- Chắc lần đầu tu luyện những thứ này cũng là hơi khó cho cô bé.

Đình Tấn cũng không vội, hiện tại trời vẫn còn tối. Đình Tấn bước ra giữa phòng bắt đầu lặp lại một vòng các động tác trong cường hoá cơ bắp kỹ năng.

Không nhanh không chậm, xe nhẹ đường quen. Một hồi sau hơn 1 giờ tập luyện, thân ảnh của Ameerah lờ mờ xuất hiện. Cùng lúc đó Đình Tấn cũng là kết thúc động tác cuối cùng hoàn thành một vòng cường hoá cơ bắp. Âm thanh Ameerah trộn lẫn âm thanh hệ thống dồn dập chui vào lỗ tai Đình Tấn làm hắn đầu óc ong ong một hồi.

- Đình Tấn ca ca, ta thành công. Hahahaha ta thành công rồi.

Keng! – Chúc mừng ngài tự chủ sử dụng kỹ năng tu luyện Cơ bắp cường hoá. Kỹ năng tự động thêm vào.

Chúc mừng ngài học được kỹ năng tu luyện “Cơ bắp cường hoá”. Xin chăm chỉ tu luyện tăng cường thực lực.

Keng! – Chúc mừng ngài là người thứ ba học được kỹ năng. Tặng thưởng EXP + 500, điểm kỹ năng +1.

Thể chất +1

Sức mạnh +1

Keng! - Chúc mừng ngài đã thắng 1 cấp, hiện ngài đang có 3 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

- Cơ bắp cường hoá (Kỹ năng tu luyện)

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Phương thứ tu luyện cơ bắp, cường hoá thể chất hiệu quả.

Tiêu hao: không

Hiệu quả: Hoàn thành một vòng tập luyện sẽ cường hoá 1 điểm thể lực cùng 1 điểm sức mạnh. Mỗi ngày giới hạn 5 lần. Thể chất vượt quá 150 điểm hiệu lực sẽ giảm đi 50%.

Đồng bộ hiện thực: Gia tăng 1 điểm thể chất cùng 1 điểm sức mạnh với người dùng cabin hoặc gia tăng 1 điểm sức mạnh với người dùng mũ game (Chỉ mở ra cho người dùng tự chủ sử dụng kỹ năng)

Đã có chính xác suy nghĩ, Đình Tấn quyết định nâng toàn bộ điểm tự do vào tinh thần. Sau một ngày chiến đấu hắn nhận ra rằng, sức mạnh của hắn là ở triệu hoán sinh vật. Nếu không thể duy trì, cũng không thể triệu hoán số lượng nhiều hơn vậy thì hắn có thể yếu đi không phải chỉ là một cấp bậc.

Quay đầu nhìn lại Ameerah đang nhún nhảy vui vẻ bên kia. Đình Tấn cười cười hỏi thăm:

- Thế nào hiệu quả rõ rệt không?

Ameerah hớn hờ nói:

- Có, lúc này ta tập luyện xong cơ bắp cường hoá cùng dẻo dai cường hoá thì vừa vào game hệ thống thông báo ta rằng thể chất ta thay đổi.

Đình Tấn gật gù đầu suy tư: “Nói vậy nếu ốm đau bệnh tật chắc vào game cũng sẽ bị giảm mất”. Nhưng hắn cũng chỉ nghĩ vậy thôi, bây giờ suốt ngày nằm trong khoang cabin hắn mà nói bệnh là khó như lên trời. Huống chi một khi tu luyện thì kháng tính trong cơ thể người cũng sẽ tăng. Ngại gì bệnh tật.

Thôi không suy nghĩ nữa, Đình Tấn liền hỏi thúc Ameerah mau mau tập luyện để hệ thống xác nhận kỹ năng.

Đình Tấn cũng quay lại tập luyện cho đủ 5 lần cường hoá cơ bắp trong ngày. Một hồi sau Ameerah rốt cục cũng tu luyện xong. Đình Tấn cũng hoàn thành xong một vòng. Ngừng lại hỏi thăm Ameerah xem năng thể nào.

Ameerah nói:

- Hệ thống thông báo ta tự chủ kỹ năng thêm kỹ năng tu luyện vào bảng kỹ năng. Thêm điểm nhanh nhẹn, vậy thôi.

Đình Tấn ngạc nhiên “Sẽ không có thưởng cho?!” tay chống trán suy nghĩ. Chắc có lẽ hệ thống chỉ thưởng cho 3 lần đầu tiên kích hoạt thôi. Hắn cũng thôi không xoắn xứt vấn đề này, làm người vừa đủ là được không nên tham lam quá. Quay đầu tiếp tục tu luyện cùng với Ameerah.

Hai người không mệt mỏi, tiếp tục tập luyện trong đêm. Đến sáng tổng thu hoạch của hai người là Ameerah chỉ hoàn thành 4 lần dẻo dai cường hoá năng cũng cần phải ngủ một giấc để nghỉ ngơi.

Riêng Đình Tấn hoàn thành xong 5 vòng cường hoá thể chất, hắn liền ngồi tu luyện thêm 3 lần tinh thần lực. Sáng sớm thức dậy, cả hai người tinh thần thoải mái vui vẻ mà kiểm tra thông số đã thay đổi của mình:

Tính danh: Đình Tấn (Hiện thị)

Biệt danh: The Dawn (Ẩn)

Tuổi: 23

Chức nghiệp: Chưa chọn

---- Thông số ----

Lực lượng: 29

Nhanh nhẹn: 20

Thể lực: 28 (+2)

Tinh thần: 47 (+2)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 8

HP: 560/560 (+0.9/s)

MP: 588/588 (+1.96/s)

EXP: 250/3400

Sát thương vật lý: 29 – 29

Sát thương phép thuật: 49 – 58

Phòng thủ vật lý: 5,7

Phòng thủ phép thuật: 7.3

Phụ trọng: 12/41kg

May mắn: 0

Thiên phú: 7

Trang bị hiện tại:

Giáp tân thủ (+2 def – 2kg)

Mũ da trùn đầu (+2 tt – 0kg)

Giày da thú (+1 tc, +20 ms)

Bao tay da thú (+1 tc, +10 as)

Pháp trọng: (mg atk 0-9 - 2kg)

Items:

sách skill cường hoá thể chất

sách skill tử vong màn che

MP thuốc x4

HP thuốc x5

Sách ma thuật của Gauss

Kiếm tân thủ

0 Vàng 9 Bạc 0 Đồng

Đình Tấn kiểm tra xong, dắt Ameerah xuống lầu gọi một bàn đồ ăn thịnh soạn chúc mừng. Chuẩn bị cho một ngày mới làm nhiệm vụ, luyện cấp. Mục tiêu của hắn hôm nay là rời khỏi tân thủ thôn, chuyển chức.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Thủ lĩnh cấp Boss

Tiêu diệt xong một bàn thức ăn, Đình Tấn tiến lại chủ khách sạn hỏi dò nhiệm vụ tìm kiếm vận may.

- Chào ngài, ta hiện tại đang không có việc làm. Không biết ngài có cần giúp đỡ gì không?

Chủ khách sạn đang tính tiền, ngược mặt lên nhìn lấy Đình Tấn vừa nói vừa xua tay như đuổi ăn mày:

- Không có không có, ta ở đây đủ người rồi người đi nơi khác đi.

Đình Tấn cũng không có cảm giác gì dù sao đây là game cũng không cần phải chấp nhặt với NPC. Riêng Ameerah thì lại khác, nàng tính khí đã không được tốt, vừa định bực phát thì bị Đình Tấn cản lại. Kéo ra ngoài.

Vừa đi ra đến cửa chợt tiếng của ông chủ quán vang lên từ phía sau:

- Ah, nếu người rảnh rỗi có thể đến nhà lão thợ săn Carter, hán mấy hôm nay không đến chỗ ta giao hàng rồi. Gia đình hán chắc hán cần sự giúp đỡ của người. Nhà hán ở phía Nam gần bờ sông của làng.

Đình Tấn mỉm cười quay lại hướng chủ quán gật gật đầu. Xung quanh người chơi nghe thấy cũng đều dồn dập rời đi. Bọn họ từ khi hoàn thành chuỗi 3 nhiệm vụ của trưởng làng cũng đã là tự đi đánh quái không có nhiệm vụ. Làm nhiệm vụ vừa có kinh nghiệm vừa được thưởng không ai lại chê cả.

Đình Tấn không quan tâm lắm chuyện này. Dẫn Ameerah rời đi khách sạn, hướng về hiệu thuốc lão Donald đi đến. Lão Donald cũng không giống trước đây khi Đình Tấn lại giao trả nhiệm vụ mà tiêu tụy như vậy. Hần thần sắc bình thường vẫn là chăm chú làm việc với đồng được thảo của mình.

Đình Tấn lựa chọn giao dịch, menu cửa hàng hiển thị ra.

HP thuốc (Nhỏ)

Chất lượng: Đồ dùng tiêu hao

Yêu cầu: Không

Hiệu quả: Hồi phục 15HP/s, tồn tại trong 5 giây. Cắt đứt khi bị tấn công.

Giá: 10 đồng

MP thuốc (Nhỏ)

Chất lượng: Đồ dùng tiêu hao

Yêu cầu: Không

Hiệu quả: Hồi phục 20MP/s, tồn tại trong 5 giây. Cắt đứt khi bị tấn công.

Giá: 10 đồng

Thuốc giải độc

Chất lượng: Hạ cấp / Đồ dùng tiêu hao

Yêu cầu: Trạng thái trúng độc

Hiệu quả: Giải trừ trạng thái trúng độc từ các loại độc đẳng cấp Hạ cấp trở xuống.

Giá: 20 đồng

Dùng 2 bạc mua 20 bình MP thuốc, Đình Tấn muốn kéo dài thời gian triệu hồi thì phải có MP chống đỡ. Hiện tại tinh thần đã tăng lên giới hạn triệu hồi đã ở sát biên giới 5 con, chỉ một cấp nữa hán có thể cùng lúc triệu hồi ra 5 con Bộ xương chiến sĩ. Giải quyết một con Panthiger cũng sẽ giảm bớt thời gian gần một nửa. Thế nên điều kiện tiên quyết là có đủ MP duy trì 5 con Bộ xương chiến sĩ. Không hề không bổ sung thêm đạn dược.

Đồng thời hán cũng mua thêm 5 bình giải độc phòng hờ. Hán biết động vật xâm lấn trong đó có rất nhiều loài có độc. Không biết khi nào sẽ gặp phải, cũng không thể không đề phòng.

Ameerah thì ngơ ngác ngác nhìn xung quanh, một ngày vừa qua Đình Tấn làm cho nàng có thói quen có Đình Tấn ở đây thì chẳng thèm quan tâm thứ gì, mọi thứ cứ để Đình Tấn lo. Có thể nói là xem Đình Tấn như một bảo mẫu vậy.

Nhanh chóng tranh thủ thời gian chạy xuống phía nam ngôi làng. Đây là hạ du của con sông từ khu rừng tWvYCe phía tây. Cách bờ sông khoảng 400m là một ngôi nhà gỗ. Một đứa bé đang ngồi chơi trước sân, cùng một phụ nữ trung niên đang chặt củi.

Người chơi cũng có người đến người đi không đông lắm. Dù sao ở khách sạn nghe được tin tức người cũng không nhiều. Chờ đợi mọi người tiếp nhiệm vụ rồi đi. Đình Tấn tiến lại gần hỏi thăm

- Xin hỏi, đây có phải là nhà của thợ săn Carter không?

Phụ nhân vẫn tiếp tục bỏ củi, không ngước lên nhìn trả lời Đinh Tấn:

- Người tìm chồng ta làm gì?

Đinh Tấn vội vàng trả lời:

- Ông chủ quán khách sạn nói hẳn mấy hôm nay vẫn không thấy bóng dáng của Carter đâu. Hẳn nói ngài có thể cần ta giúp đỡ.

Phụ nữ trung niên tay đang giơ búa trên không trung lập tức khựng lại, giọng run run hỏi:

- Người nói Carter không có ở khách sạn?!

Dừng một chút bà lại nói tiếp:

- Carter là một thợ săn giỏi, hẳn thường đi săn ở cánh rừng phía bắc. Nơi đó có nhiều loài lợn rừng bán rất được giá. Thường thì hẳn đi 2-3 ngày mới về nhà một lần. Mỗi ngày buổi tối đi săn về hẳn sẽ ở lại khách sạn một đêm, nếu hẳn không về khách sạn có lẽ đã gặp nguy hiểm. Dừng sĩ người nguyện ý giúp ta đi tìm tung tích hẳn không?

Nói xong phụ nữ ánh mắt chờ mong nhìn lấy Đinh Tấn:

- Nguyện vì ngài ra sức.

Keng! – Tiếp nhận nhiệm vụ Tìm tung tích thợ săn Carter.

Người Phụ nữ mỉm cười giọng nghẹn ngào:

- Hi vọng Carter không gặp nguy hiểm, dừng sĩ xin mời ngài khấn trương. Xong việc ta sẽ có hậu tạ.

Đinh Tấn gật đầu nhanh chóng xoay người rời đi. Ameerah cũng nhanh chân theo sau, chạy nhanh đến khu rừng phía bắc.

Gần một giờ sau, hai người bước chân đã đạp lên mảnh đất trong khu rừng phía bắc này. Nơi đây đại thụ cao to hơn, ánh nắng cũng khó có thể xuyên vào làm cho không khí âm trầm, ẩm ướt hơn so với khu rừng phía tây. Xung quanh có người chơi chậm rãi đi vào luyện cấp, có người đi thám hiểm, có người làm nhiệm vụ đều đủ cả.

Tại trên con đường mòn vào khu rừng, Đinh Tấn phát hiện một mảnh vải màu xám cùng rất nhiều dấu chân. Chân của loài chó, cùng chân của người cũng có. Hẳn nghĩ có lẽ đây là của Carter, cùng một đám hung thú sông theo bầy đàn tấn công.

Đinh Tấn lần theo dấu chân đi vào sâu phía trong, trên đường đi cây cỏ bị đè xuống bẻ gãy rất nhiều, cứ như một đám thú triều vừa vượt qua đây vậy.

Kì lạ một điều từ lúc phát hiện dấu chân đi vào khu vực này, Đinh Tấn không hề phát hiện bóng một người nào. Hẳn không hiểu vì sao dấu hiệu rất dễ bị phát hiện thế nhưng tại sao người chơi đi làm nhiệm vụ lại không thể phát hiện kia chứ.

Nhưng sự việc đến mức này, suy nghĩ phân tâm là điều không có ý nghĩa. Đinh Tấn nhanh chóng vứt bỏ tạp niệm hướng phía trước mà đi. Ameerah leo theo sau, chậm rãi từng bước từng bước đi vào. Càng đi vào sâu phía trong Đinh Tấn càng có cảm giác bồn chồn, khó chịu. “Lại có nguy hiểm sắp tới” – Đinh Tấn suy nghĩ trong lòng.

Hắn liền lấy pháp trường triệu hồi ra một tên Bộ xương chiến sĩ. Ra lên cho tên Bộ xương chiến sĩ đi trước dẫn đường. Đinh Tấn cùng Ameerah chậm rãi theo sau, tinh thần tập trung ở trạng thái cao nhất cảnh giới xung quanh.

Bộ xương chiến sĩ (Sinh vật triệu hồi)

Chủ nhân: The Dawn

HP: 750/750

MP: 0/0

Sát thương vật lý: 49 – 54

Phòng thủ vật lý: 2.9

Phòng thủ ma pháp: 2.4

Đinh Tấn chỉ số gia tăng làm cho sức mạnh triệu hồi của Bộ xương chiến sĩ cũng gia tăng. Với lượng MP cùng khả năng khôi phục MP của Đinh Tấn bây giờ, tiêu hao cho một tên Bộ xương chiến sĩ cũng chỉ có 13MP/s hẳn có thể duy trì hơn 40 giây. Uống MP thuốc (Nhỏ) có thể giúp hẳn duy trì liên tục

không bị cắt đứt, chỉ là có hơi đốt tiền.

Vượt qua một đoạn đường ngắn, Đình Tấn, Ameerah 2 người liền phát hiện phía đối diện hơn 20m, có một con giống như sói đang đứng trước một vách đá cảnh giới. Bên cạnh vách đá có khoảng hơn 20 hang động chỉ cao khoảng 1m – 1m5.

Coywolf

Level: 8

HP: 300/300

Kỹ năng: Kêu gọi bầy đàn, cắn xé, vồ tới, truy tung.

Giới thiệu: một loài thuộc giống chó, có dấu hiệu lai tạp giữa Loài sói đồng cỏ, cùng sói xám Bắc Mỹ. Sống theo bầy đàn, có sự phân biệt lãnh đạo rất cao. Đề nghị không nên đơn đầu.

Khoảng cách cũng khá xa hơn 20m, nhưng Bộ xương chiến sĩ thân hình quá to lớn làm cho bọn Coywolf không muốn chú ý cũng không được. Đình Tấn biết đã bị phát hiện, nếu lao lên chắc chắn có khả năng sẽ rơi vào vòng vây của bọn Coywolf.

Hắn liền hướng Ameerah ra hiệu. Hai người nhanh chóng trèo lên một cây đại thụ gần đó. Kinh nghiệm chiến đấu với loài Coywolf này của Đình Tấn là không bao giờ nghĩ đến việc chạy. Chạy người cũng không thoát khỏi sự truy tung của bọn nó kể cả khi người có ẩn hình, trừ khi người mọc cánh bay đi.

Hoặc là chơi điều bắn tỉa, tiêu diệt từng phần một hoặc là đứng lại từ chiến đến cùng. Nếu người may mắn có thể đánh chết được con đầu đàn hoặc thực lực người cao tiêu diệt hết bọn Coywolf vậy thì người thoát nạn. Nếu không, vậy thì bỏ xác lại đi vì bọn Coywolf rất thù vật nhơ dai.

Trong lúc Ameerah đang trèo lên, Đình Tấn phía đứng dưới bắt đầu vung vẩy pháp trượng. Hắn muốn triệu hồi ra thêm 3 tên Bộ xương chiến sĩ. Bên cạnh đó hướng con Bộ xương chiến sĩ đi dò đường phía trước ra lệnh xông lên tiêu diệt con Coywolf.

Con Coywolf vừa thấy Bộ xương chiến sĩ lao lên liền hướng lên trời tru một tiếng vang vọng cả khu vực. Sau đó cả khu vực hang động, vách đá bìa rừng đều vang vọng tiếng sói tru không dứt.

Bộ xương chiến sĩ nhanh chóng tiếp cận với con Coywolf. Khiến đi phía trước lưỡi búa hướng phía sau súc lực. Con sói lao lên, khiến đòn đỡ phía sau lưỡi búa quét ngang hướng đầu con Coywolf bỏ tới.

“Àm”

- 133

Da mỏng thịt ít con Coywolf làm sao chịu nổi 1 đòn sát thương vào điểm yếu gấp 3 lần công kích của Bộ xương chiến sĩ. Liền ăn một búa vào đầu cắt giảm ngay gần một nửa thanh huyết của nó. Bộ xương chiến sĩ cũng không cho nó kịp thở, lại lao lên tấn công.

Đình Tấn đứng phía xa vung vẩy pháp trượng vẽ ấn ký cùng đọc chú ngữ. Xung quanh tiếng chó sủa cùng tiếng bước chân dồn dập càng ngày càng nhiều như đang hồi thúc hắn nhanh chóng hoàn thành triệu hoán. Nếu hắn không nhanh chân lên bị phát hiện, bao vây lại thì chắc chắn phải chết.

EXP +95

Ngay khi tên Bộ xương chiến sĩ phía trước vung lên một búa cuối cùng kết liễu sinh mệnh con Coywolf, Đình Tấn cũng vừa hoàn thành xong triệu hoán thuật.

Không kịp nhìn phép thuật đang được thi triển, Đình Tấn nhanh chóng cầm pháp trượng phía sau lưng, hai tay hai chân dùng sức leo lên cây. Hắn cũng không quên ra lệnh cho tên Bộ xương chiến sĩ lập tức quay trở lại cùng 3 tên khác tựa lưng vào đại thụ cố thủ.

Khoảng hơn 60 con Coywolf ồ ạt đến có lớn có nhỏ bao vây xung quanh 4 tên Bộ xương chiến sĩ sửa lên inh ỏi. Nhưng không con nào tấn công như là đang đợi lệnh.

Tại xác con Coywolf vừa chết xuất hiện một con Coywolf thể hình to lớn hơn rõ rệt so với những con Coywolf khác, không hề thua kém con Panthiger Đình Tấn đã tiêu diệt hôm qua.

Nó hướng phía xác con Coywolf vừa chết dùng đầu ừ ừ, dùng lưỡi liếm, sủa lên vài tiếng nhưng không có phản hồi. Nó biết con Coywolf này đã chết. Như là đau đơn nó hướng lên trời tru lên, trong tiếng tru có thể nghe được như có như không sự phẫn nộ cùng đau đớn của nó.

Ameerah ngồi trên cành cây phía trên cao nhìn xuống, trong lòng lo lắng thấp thòm như ngồi trên chảo nóng. Nhìn Đình Tấn đang nhanh chóng leo lên, nàng hận không thể bay xuống kéo hắn lên cho nhanh.

Bọn Coywolf nghe tiếng tru cũng lập tức hung mãnh hơn nhiều. Sửa lên inh ỏi sau đó bắt đầu lao vào tấn công bọn Bộ xương chiến sĩ.

Đình Tấn vừa leo lên đến chỗ cành cây Ameerah đang ngồi. Nàng liền tiến lên hỏi giọng nói tràn ngập lo lắng:

- Làm sao bây giờ Đình Tấn, bọn chúng đông quá. Ta có cần xuống dưới cận chiến với bọn chúng không?

Đình Tấn đỏ mặt vội gật đầu nói:

- Đừng lo lắng, bình tĩnh lại. Bọn Coywolf này không biết leo cây. Người cẩn thận ngồi im đừng động mạnh. Cành cây này rất giòn, té xuống thì nguy hiểm nữa. Người nếu mà leo xuống cận chiến, ta bảo đảm không đến 5 giây người sẽ bị bọn chúng xé xác.

Ameerah rốt cục yên tĩnh lại. Đình Tấn thở phào, đưa mắt nhìn sang con Coywolf to lớn bên kia Đình Tấn thầm nghĩ trong đầu “dò xét”:

Coywolf (Thủ Lĩnh Boss)

Cấp 12

HP: 1450/1450

Kỹ năng: Cuồng bạo, Kêu gọi bầy đàn, Cẩn xé, Vô tời, Gia tốc, Truy tung.

Giới thiệu: Là thủ lĩnh của đàn Coywolf, được chọn ra từ trăm con Coywolf có thực lực mạnh nhất đàn. Khuyến nghị: Không nên đơn đấu nếu đẳng cấp thấp hơn.

Đình Tấn hít một hơi lạnh. 12 cấp, hơn hẳn hẳn hiện tại đến 4 cấp. Nếu là hẳn trước kia, 1 vạn con này cũng không đủ cho hẳn giết. Nhưng hiện tại thì khác, hẳn đã không có sức mạnh của hẳn trước kia.

Trong lòng gấp rút suy nghĩ đối sách.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Phá vòng vây

Quan sát tình hình phía bên dưới, Đình Tấn vẫn không quên lấy ra một bình MP thuốc uống vào. Triệu hồi 4 con Bộ Xương chiến sĩ làm cho tốc độ tiêu hao MP của Đình Tấn quả thật như là thác đổ.

15 MP/s để duy trì một tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Mặc dù ngồi ở trên cành cây Đình Tấn ở trạng thái nghỉ ngơi, tốc độ khôi phục MP gia tăng đến xấp xỉ 4 MP/s nhưng tiêu hao quá to lớn, kể cả khi có thuốc MP gia tăng lên 24 MP/s cũng chỉ có thể duy trì trong 8 giây.

P phía bên dưới tình hình chiến đấu càng lúc càng kịch liệt, mặc dù tựa lưng vào gốc cây cố thủ nhưng một con Bộ Xương Chiến Sĩ phải chiến đấu với hơn 4 con Coywolf. Đỡ một đòn ăn lại 3 đòn, đồng thời bọn Coywolf quá giảo hoạt thay phiên nhau mà tấn công nên đến hiện tại vẫn chưa có con Coywolf nào bị giết chết. Chỉ có bị chém hụt hơn một nửa thanh HP.

Ngồi trên cây Đình Tấn bắt đầu quan sát địa hình xung quanh tìm hướng đột phá vòng vây của bọn Coywolf này. Hẳn không thể cứ tiêu tốn thời gian ở trên cây hoài được vì nếu 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ chết. Bọn Coywolf lập tức sẽ tràn lên phá đổ cây, hẳn cùng Ameerah sẽ bị rơi xuống lúc đó không liên sẽ nguy hiểm.

Đại thụ khu vực quanh đây rất cao lớn, có nhiều chỗ cành cây mọc ra liên tiếp nhau hình thành nên một cái võng bằng lá cây. Gần với vách đá là một khoảng trống trải, bên trên vách đá có khá nhiều hang động nhỏ là ổ của bọn Coywolf. Đình Tấn không rõ có thông nhau hay không nên hẳn không muốn đến đó. Nếu chui vào mà hàng động thông nhau thì hẳn khó không ra nước mất.

Tên thủ lĩnh Coywolf vẫn đứng ngoài chăm chú quan sát Đình Tấn chằm chằm. Một khi Đình Tấn có dấu hiệu muốn chạy hoặc rơi xuống, hẳn có thể đảm bảo con Coywolf thủ lĩnh này sẽ điều động bầy đàn đuổi theo đến cùng.

Quan sát một hồi Đình Tấn chú ý ở phía trước gần ngoài bia vách đá có một khe nhỏ, cửa miệng chỉ đủ cho 2 người chui vào. Bên trong cũng khá rộng rãi, phía sau nối tiếp là một con đường dốc hướng lên trên. Nếu để hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ đứng chặn ở miệng lối vào thì có thể chặn lại không cho dù chỉ một con Coywolf chui vào.

Nhưng nghĩ đến con thủ lĩnh Coywolf bên kia, hẳn lập tức huỷ bỏ kế hoạch này. Nơi đây quá nguy hiểm, nếu để con thủ lĩnh tiếp cận phá vòng vây của 2 con Bộ Xương Chiến Sĩ thì hẳn cùng Ameerah lập tức phải chết không thể nghi ngờ.

Lại tiếp tục quan sát xung quanh, làm Đình Tấn cảm thấy chán nản là khu vực này quả thật không có nơi để thủ. Hẳn thầm ước phải chỉ lúc này có Katelyn ở nơi này, nàng có thể tự dơ xà kích xuống phía dưới tiêu diệt từng bộ phận bọn dpV1K3lq Coywolf.

Chợt, một bóng người hướng về phía Đình Tấn vẫy tay gây ra sự chú ý của hẳn. Người này cũng không ở xa chỉ khoảng 30m, đu qua hai cành cây đại thụ Đình Tấn lập tức có thể đến chỗ hẳn.

Con người có thiên hướng tụ tập bầy đàn khi gặp nguy hiểm. Đinh Tấn cũng vậy. Hiện tại nơi của hắn rất là nguy hiểm rồi, tuy là hắn không muốn đặt sinh mệnh của mình vào tay người khác nhưng hắn lại không thể tìm được nơi để đột phá. Bây giờ tìm được một người khác, hắn cũng đành chịu.

Lập tức nắm tay kéo Ameerah chỉ nàng về phương hướng người kia. Hướng nàng kể rõ kế hoạch, Đinh Tấn nhanh chóng bắt người đu từ cành cây này qua cành cây khác hướng người kia đi đến. Mỗi lần đu qua một cành cây hắn ngừng lại đợi Ameerah, luôn trong tình trạng sẵn sàng tiếp cứu nếu nàng bị sảy chân.

Vượt qua 2 cây đại thụ rốt cục cũng đến được người kia. Đây là một người đàn ông trung niên, da vẻ ngăm đen, tóc tai rối bời, gương mặt dính đầy bùn đất, kèm theo một vài vết máu. Hắn nhỏ giọng giới thiệu:

- Các người ổn chứ? Ta gọi John Carter, là một thợ săn bị bọn Coywolf này tập kích nên phải trốn ở đây. Ta bị kẹt ở đây hai ngày rồi.

Đinh Tấn ồ lên, ngạc nhiên trả lời:

- Chào ngài Carter. Ta là được vợ ngài uỷ thác đến đây tìm ngài đây. Nhưng tình hình hiện tại chúng ta không thể trở về được rồi.

Carter cũng ngạc nhiên:

- Vợ con ta thế nào rồi, bọn hắn vẫn ổn chứ?

- Hai người họ vẫn ổn. Chỉ là phu nhân có hơi lo lắng cho ngài. — Đinh Tấn từ tốn nói.

Carter thở dài ngán ngẩm;

- Hải... thật xui xẻo khi gặp phải đàn Coywolf này. Nếu như có thể bắt được túi vũ khí của ta, ta sẽ để bọn Coywolf này chôn chôn hết tất cả.

Đinh Tấn tò mò hỏi:

- Túi vũ khí ở đâu?

Carter giơ tay chỉ một phương hướng phía xa kia không tới hơn 20m. Có một túi vải nhỏ nằm dưới một gốc đại thụ. Thể tích cũng không lớn chỉ vừa bằng một chiếc cặp balô.

Đinh Tấn gấp giọng hỏi:

- Trọng lượng khoảng bao nhiêu?

- 4kg. Trong đó chứa thuốc nổ ta chuẩn bị khi cần.

Quan sát địa hình xung quanh Đinh Tấn liền nghĩ ra một kế hoạch. Hắn lập tức thì thầm với Ameerah cùng thợ săn Carter. Sau đó giải trừ triệu hồi 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ đang hấp hối bên kia. Uống vào một bình khôi phục MP bắt đầu hồi phục.

Sau 5 giây, MP của Đinh Tấn hồi đầy. Hắn giơ lên giáp trụ tiếp tục triệu hồi 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Ngay khi vừa đọc ra câu chú ngữ cuối cùng, Đinh Tấn hét lớn:

- Hành động.

Lập tức 3 người chạy nhanh phóng sang một tán cây đại thụ bên cạnh. Lại tiếp tục phóng xuống từng tán cây cách xa bầy Coywolf, hạ thấp dần độ cao tiếp xuống mặt đất.

4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ triệu hồi ra ở bìa ngoài cùng của vòng vây bọn Coywolf. 3 tên lập tức xông lên, liều mạng cản lại không cho bầy Coywolf bước qua một bước. Một tên khác hướng về gốc cây có túi vũ khí phóng nhanh mà đi.

Đinh Tấn nhóm 3 người vừa 2 chân tiếp đất không chậm trễ một phút giây nào, phóng nhanh hướng một dốc hẹp bên vách núi cách đó không đến 10m mà đi.

Ngay khi ba người Đinh Tấn tiếp đất thì cũng là lúc tên Bộ Xương Chiến Sĩ đơn độc kia đã cầm trong tay túi vũ khí. Theo chỉ lệnh hắn không trì hoãn một giây nào, lập tức phóng ngược lại hướng Đinh Tấn đuổi theo.

3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ còn lại cũng không trì hoãn được bao lâu. Tên thứ nhất ở giữa ngã xuống, tiếp đó 2 tên trái phải cũng đi theo đồng đội mình. Chúng nó đã hoàn thành xong nhiệm vụ của mình.

Ngay khi 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ ngã xuống, Đinh Tấn đang chạy đầu đầu nhói một cái, hai chân lao đảo suýt té ngã. Triệu hồi sinh vật chết đi phản phệ làm cho hắn cảm giác tinh thần lực như một sợi dây cao su bắn ngược lại vào đại não của hắn vậy.

Ameerah đang chạy bên cạnh nhìn thấy Đinh Tấn lao đảo bước chân, nàng liền nhanh tay đưa ra đỡ lấy hắn. Đinh Tấn cũng phục hồi tinh thần, cố nén đau đón lấy từ trong balô ra một bình MP thuốc uống cạn rồi tiếp tục chạy đi.

Ngay khi tới hẻm núi, Đình Tấn quay đầu nhìn lại. Tên Bộ Xương Chiến Sĩ ôm trong tay túi vũ khí của Carter vẫn còn cách họ đến hơn 6m. Mà bọn Coywolf đã đuổi sát theo sau.

Đình Tấn liền ra lệnh cho nó ném mạnh túi vũ khí về phía này. Sau đó quay đầu lại, xông lên trì hoãn bọn Coywolf.

Túi vũ khí bay tới cách Đình Tấn còn 3m, hắn lập tức vận dụng tinh thần sử dụng kỹ năng “Không Vật Thuật”.

Keng! - Phát hiện người chơi tự chủ sử dụng kỹ năng tu luyện “Không Vật Thuật”, kỹ năng sẽ được tự động thêm vào.

Không kịp nhìn thông số kỹ năng, Đình Tấn chỉ lo tập trung điều khiển túi kỹ năng bay đến bên mình. Ngay khi bắt được túi vũ khí Đình Tấn liền lập tức ném ngược cho Carter ở phía sau. Còn hắn nhanh chóng uống MP thuốc, lấy ra pháp trượng tiếp tục triệu hoán.

Tên Bộ Xương Chiến Sĩ âm thầm ngã xuống vũ khí của nó bị bọn Coywolf càn quét, dẫm đạp qua vang lên thanh âm loảng xoảng. Nhưng nhiệm vụ của nó cũng đã hoàn thành. Đình Tấn nhờ có Bộ Xương Chiến Sĩ trì hoãn trở gian hoàn thành xong phép triệu hoán. 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ khác từ vòng xoáy trên mặt đất chui ra, chen ngang chặn lại đường lên dốc vào hẻm núi.

Đình Tấn lập tức xoay người chạy đi, trên đường vẫn không quên uống một bình MP khôi phục.

Phía trên cửa miệng lối vào là hai vách đá hơi nghiêng. Đình Tấn lên đến phía trên lập tức cùng Ameerah chia ra hai phía trái phải canh chừng. Cứ cách 2 – 3 phút lại có một con Coywolf cổ gấu bò lên liền bị hai người chém giết.

Ngay cửa miệng lối vào bị 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ thay phiên nhau chống đỡ tình hình đã ổn định lại. Đình Tấn ở phía trên canh gác vẫn không quên xem xét tình hình 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Khi thấy bất cứ tên Bộ Xương Chiến Sĩ nào sắp chống đỡ không nổi, hắn lập tức giải trừ triệu hoán sau đó dùng pháp trượng triệu hoán ra một tên Bộ Xương Chiến Sĩ khác tiếp tục chống đỡ.

MP thuốc không ngừng nghỉ bị hắn rót vào miệng như rót nước lã. Cũng may trước khi đi hắn có mua theo trữ sẵn 20 bình nên chống đỡ cũng được một đoạn thời gian.

Thợ săn Carter ngay khi giải xong thuốc nổ liền lập tức quay trở lại thế chỗ cho Đình Tấn để hắn ngồi nghỉ tăng lượng khôi phục MP đến chống đỡ bầy Coywolf.

Không quá 5 phút, đã có hơn 8 con Coywolf chết ngay ở miệng lối vào. Lúc này, Đình Tấn quan sát con thủ lĩnh Coywolf bắt đầu có dị động. Nó rống to một tiếng gia tốc đến miệng lối vào, đàn Coywolf lập tức nhường đường. Thế tới như gió lốc, nó sử dụng kỹ năng gia tốc làm tốc độ của nó tăng lên gấp đôi.

Dùng đầu ụ ụ lấy một tên Bộ Xương Chiến Sĩ bên trái làm hắn bay đi một đoạn dài. Không dừng lại tại đó, vừa ụ trúng nó liền vùng vút sắc hướng 2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ bên cạnh tạt tới.

2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ HP chỉ còn chưa đến một nửa, lại không thể thực hiện đón đỡ. Lập tức bị miểu sát.

Đình Tấn đứng ở cuối con đường, cổ họng khó chịu trong đầu vùng vẫy pháp trượng tiếp tục triệu hồi. Cũng không quên ra lệnh cho con Bộ Xương Chiến Sĩ vừa bị ụ bay xông lên chặn lại thủ lĩnh Coywolf.

Ngay khi tên Bộ Xương Chiến Sĩ đó vừa ngã xuống, Đình Tấn cũng hoàn thành triệu hồi 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ khác. Lập tức uống một bình MP Đình Tấn lùi lại chạy lên phía trên dốc nhìn xuống.

Đàn Coywolf được thủ lĩnh giải phóng tường rào lập tức ủa lên xông vào. Con Coywolf thủ lĩnh tiếp tục xông về phía 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ vừa được triệu hồi. Nó muốn tiêu diệt hết những tên đáng ghét này đã chém giết tộc nhân của nó.

Đứng ở phía trên quan sát, ngay khi thấy con thủ lĩnh Coywolf xông vào trung tâm khu vực gài bẫy mai phục, Đình Tấn lập tức hét lớn:

- Kích hoạt thuốc nổ.

Carter cầm trong tay cần kích hoạt lập tức ấn mạnh.

Hai bờ tường hai bên con hẻm nhỏ lên dốc lập tức bị thuốc nổ tàn phá tạo thành những khối đá lớn, rơi xuống nện vào bầy Coywolf đang sôi máu xông lên ở phía dưới.

EXP +95

EXP +95

Lúc này vô số âm thanh nhận exp vang lên bên tai Đình Tấn cùng Ameerah. Làm cho thanh kinh nghiệm của 2 người gia tăng với tốc độ chóng mặt. Ameerah hưng phấn vỗ tay hét lớn tràn đầy phấn khởi, sung sướng.

Thợ săn Carter ánh mắt tràn đầy hi vọng. Mấy ngày qua ăn lá cây uống sương sớm mà sống, trong lòng hi vọng sống càng ngày càng ít. Nếu không phải vì vợ và con hắn có lẽ đã không cầm cự nổi. Hôm nay, trước mắt 2 người dũng sĩ này đã cho hắn hi vọng.

Hai người kia hưng phấn, cùng tràn đầy hi vọng. Thế nhưng Đinh Tấn thì ngược lại, hắn vẫn quan sát lượng exp nhận được. Nhưng làm hắn nhũn mày, lo lắng là hiện tại hắn vẫn chưa thấy lượng exp nào vượt quá 95. Điều đó có nghĩa là tên thủ lĩnh Coywolf vẫn chưa chết. Bên ngoài bầy Coywolf vẫn còn hơn 20 con, chúng đứng nhìn núi đá rơi xuống sủa ồm ồm không dám tiến vào.

Đinh Tấn nhanh chóng ngồi xuống uống MP thuốc khôi phục MP của mình. Chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào phát sinh.

Hơn 1 phút sau, khi lượng núi đá rơi xuống kết thúc. Đinh Tấn đứng lên hướng phía dưới đi đến. Bên cạnh Ameerah cùng Carter theo sau.

Khu vực hẻm núi bây giờ từng khối từng khối đá lớn đá nhỏ nằm rải rác khắp nơi. Bên dưới mặt đất lấp ló ra chân, đầu đuôi v.v... của bọn Coywolf.

Chợt một tiếng rống lớn truyền vào tai Đinh Tấn làm hắn giật thót mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Chém giết thủ lĩnh, sóng ngầm nổi dậy

Hướng về phía âm thanh tiếng rống nhìn lại, Đinh Tấn phát hiện con thủ lĩnh Coywolf đang bị 2 tảng đá lớn đè lên thân hình làm nó bị kẹt lại. Nó đang gào thét cố gắng vương mình thoát ra chém giết tên địch nhân đáng hận này.

Đinh Tấn có thể thấy trong mắt nó đỏ chót một mảnh hung tàn. Hắn dám chắc chỉ cần nó thoát ra được thì mặc kệ hắn bên cạnh có ai. Hắn đều sẽ bị nó truy giết đến cùng.

Lão thợ săn Carter vừa móc thuốc nổ định ném về phía con thủ lĩnh Coywolf bị Đinh Tấn bắt gặp. Hắn hốt hoảng vương tay cản lại hét lớn:

- Ngươi điên sao?!

- Để ta ném thuốc nổ giết chết nó. – Lão thợ săn bướng bỉnh trả lời.

- Ngươi có chắc chắn thuốc nổ giết được nó không? Hay là nổ để giải thoát, đưa nó ra chém giết chúng ta? – Đinh Tấn tức giận hét vào mặt lão Carter.

Lão Carter mở hơi lạnh sau lưng ứa ra. Hắn lập tức bình tĩnh lại, tâm lý hốt hoảng làm hắn không nghĩ đến vấn đề phía sau. May nhờ có Đinh Tấn bình tĩnh suy nghĩ ngăn lại hắn.

Thấy lão Carter không có ý định dùng thuốc nổ nữa, Đinh Tấn buông tay ngăn lão. Tay chống lên trán gấp rút suy nghĩ phương hướng giải quyết.

Bên cạnh Ameerah thấy Đinh Tấn im lặng suy nghĩ, nàng không muốn xen vào chen ngang suy nghĩ của hắn. Thế nhưng tình huống trước mắt, con Coywolf thủ lĩnh đang vùng vẫy càng ngày càng mạnh. Không biết lúc nào sẽ thoát ra. Nàng liền đánh liều hỏi:

- Đinh Tấn ca ca, hay là dùng cây hoặc đá ném chết nó?

Đinh Tấn hướng Ameerah nhìn qua, cũng hơn nửa ngày rồi hắn mới thấy nàng bắt đầu đề ra ý kiến. Hắn bình tĩnh lắc đầu:

- Không thể, nó sức phòng thủ rất mạnh. Chúng ta sức tấn công vật lý không cao hệ thống sẽ phản định lượng sát thương rất thấp. Nếu dùng đá ném cũng không gây được đủ lượng sát thương giết nó, còn tiêu hao thời gian nữa. Chờ nó thoát ra được thì rất mệt.

Ameerah ỉu xiu lại, cúi đầu. Đinh Tấn thấy vậy không đành lòng nói:

- Đừng buồn, ý kiến của ngươi rất hay. Nếu không tìm được cách chắc chỉ có thể dùng cách đó đánh liều thôi.

Ameerah gật đầu, hưng tính bắt đầu nổi lên:

- Nếu ném đá không chết, ta ôm thuốc nổ lại nổ chết nó. Không giết chết thì cũng phải cạo được một lớp da của nó.

Đinh Tấn nghe đến câu “ôm thuốc nổ lại nổ chết nó” linh quang loé lên. Hắn kích động ôm Ameerah hôn lên má nàng nói:

- Haha Ameerah, ngươi quả thật thông minh. Đúng vậy ôm thuốc nổ nổ chết cha nó.

Ameerah bị Đinh Tấn tập kích bất ngờ, gương mặt ngẩn ngơ. Sau đó một luồng nhiệt từ dưới cằm hướng lên trán tràn lan lên. Nàng nay cũng đã 16 tuổi, sống ở một đất nước cởi mở phương tây, nàng cũng đã biết một chút những chuyện đó. E thẹn cúi đầu xuống tận ngực không dám ngẩng lên nhìn Đinh Tấn.

Đình Tấn như vẫn không hay biết chuyện mình vừa làm gây ra hậu quả thế nào. Hắn lập tức vung vẩy pháp trượng cùng niệm chú, lần lượt triệu hồi ra 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Sau đó gọi lão Carter lại nói với lão kế hoạch.

Lão Carter lập tức hành động, dùng thuốc nổ gắn vào rìu lớn của bọn Bộ Xương Chiến Sĩ. Sau khi gắn xong Đình Tấn ra lệnh cho bọn Bộ Xương Chiến Sĩ từng tên thay nhau tiến lên. Tiện tay lấy ra 1 bình MP thuốc nốc sạch vào.

Dùng rìu chém vào thân hình của con Coywolf thủ lĩnh bị lộ ra bên ngoài những tảng đá.

-12

-11

-12

-11

Coywolf (Thủ Lĩnh Boss)

Cấp 12

HP: 734/1450

Kỹ năng: Cuồng bGqzReK bạo, Kêu gọi bầy đàn, Cấn xé, Vô tời, Gia tốc, Truy tung.

Giới thiệu: Là thủ lĩnh của đàn Coywolf, được chọn ra từ trăm con Coywolf có thực lực mạnh nhất đàn. Khuyến nghị: Không nên đơn đấu nếu đẳng cấp thấp hơn.

Từng tên Bộ Xương Chiến Sĩ thay phiên nhau chém vào con thủ lĩnh Coywolf. Sát thương ít đến đáng thương nhưng 4 tên đồng thời phát ra 50 sát thương một giây cũng khá khả quan.

Khi HP con thủ lĩnh Coywolf tụt xuống còn khoảng 20%. Nó rống lớn gào thét, con người đỏ chót bộ lông xù lên. Bộ lông như có năng lượng truyền vào, trông cứng cỏi hơn có thể đâm thủng cả đá. Cả người nó cơ bắp như nở rộng ra, làm thân hình của nó bành trướng lên một vòng thấy rõ. Đình Tấn vội vàng tra xét xem chuyện gì xảy ra.

Coywolf (Thủ Lĩnh Boss)

Cấp 12

HP: 365/1450

Kỹ năng: Cuồng bạo, Kêu gọi bầy đàn, Cấn xé, Vô tời, Gia tốc, Truy tung.

Giới thiệu: Là thủ lĩnh của đàn Coywolf, được chọn ra từ trăm con Coywolf có thực lực mạnh nhất đàn. Khuyến nghị: Không nên đơn đấu nếu đẳng cấp thấp hơn.

Trạng thái hiện tại:

- Cuồng bạo: Kích hoạt khi HP thấp hơn 20%. Gia tăng sức mạnh cùng phòng thủ lên 100% duy trì trong 1 phút, sau một phút trạng thái suy yếu giảm toàn bộ thuộc tính xuống 50%.

Đình Tấn rõ ràng, đây là cuồng hoá. Chỉ là trong game thiết lập lại nhìn có hơi chút khoa trương. Hoặc, cũng có thể là trước kia hắn chiến đấu chém giết cùng quái thú chưa gặp phải thủ lĩnh của loài Coywolf này.

Liền Đình Tấn ra lệnh cho 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ xông lên dùng rìu của bọn chúng tấn công phía bên dưới của con Coywolf đang cố vùng lên.

Ngay khi 4 thanh rìu chặt vào bụng và ngực con Coywolf thủ lĩnh. Hắn quay sang hướng Carter gạt đầu trầm giọng: - Kích hoạt đi.

Gần 1kg thuốc nổ phát nổ cùng một lúc làm cho đất đá xung quanh cũng rung chuyển một hồi. Con Coywolf thủ lĩnh gào thét lên một tiếng thê thảm

-300

Thật kinh khủng sức phòng thủ. Mặc dù đã dự đoán đến tình huống thuốc nổ không thể giết chết con Coywolf thủ lĩnh này nhưng khi sự thực xảy ra trước mắt cũng làm cho Đình Tấn không kịp được kinh ngạc một hồi.

Giải trừ triệu hoá với 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ, Đình Tấn uống MP tranh thủ thời gian hồi phục. Triệu hồi ra 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ chém giết nãy giờ làm cho MP hắn cũng đã đến đáy, mặc dù chỉ khoảng 10 giây nhưng cũng là cực hạn của hắn.

Bên cạnh đó, hắn cũng hướng Ameerah cùng lão Carter đang đứng ở phía trên dốc ra hiệu. Hai người lập tức nhât lên tảng đá đã chuẩn bị xung quanh

chân, ném mạnh hướng phía con Coywolf thủ lĩnh đang vùng lên.

-1

-1

-1

-1

2 đợt ném đá -4 HP nhìn thanh máu của con Coywolf thủ lĩnh vẫn còn đến hơn 60 điểm tụt xuống từ từ. Đình Tấn tinh thần chăm chú nhìn chăm chăm lấy con Coywolf thủ lĩnh.

Vừa uống được 2 bình MP thuốc Đình Tấn cảm thấy con Coywolf thủ lĩnh sắp thoát ra được, mặc kệ MP vẫn chưa hồi đầy. Hắn đứng dậy vùng vẫy pháp trượng triệu hoán 4 tên Bộ xương chuẩn bị chiến đấu.

“Àm”

“Gào”

Con Coywolf thủ lĩnh cuối cùng cũng thoát ra được, đá tảng bị nó vùng ra vỡ nát. Nó rống lớn một tiếng hướng về Đình Tấn đang vùng vẫy pháp trượng gia tốc vô đến.

Ngay khi con Coywolf thủ lĩnh vừa thoát ra khỏi góc kẹt, Đình Tấn cũng đã hoàn thành triệu hoán. Nhìn con Coywolf thủ lĩnh ngày càng đến gần Đình Tấn trong lòng cũng khá hồi hộp. Nhưng bản năng làm cho hắn bình tĩnh lại ngay lập tức, giờ pháp trượng ra trước ngực chuẩn bị phòng thủ.

Con Coywolf thủ lĩnh vô lên hướng Đình Tấn cắn tới. Đình Tấn lập tức cúi người lăn lộn một vòng về phía trước. Nhìn như hắn đang tự hướng vào lợi trảo của con Coywolf thủ lĩnh vậy, nhưng chuẩn xác không sai một ly, móng vuốt của con Coywolf thủ lĩnh lướt ngang qua đầu hắn. Lúc này 4 con Bộ Xương Chiến Sĩ cũng đã lần lượt chui ra khỏi vòng xoáy đen ngòm dưới đất. Chúng quay người hướng phía sau con Coywolf thủ lĩnh mà đến.

-1

-1

Hai tảng đá đập lên người con Coywolf thủ lĩnh nhưng nó không hề quan tâm những vết thương muỗi cắn này. Mục tiêu của nó vẫn là Đình Tấn vì 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ tạo ra sát thương nên thù hận của nó vẫn là tập trung vào Đình Tấn nhiều nhất.

Con thủ lĩnh Coywolf lại hướng Đình Tấn vô tới, lúc này đây 1 con Bộ Xương Chiến Sĩ tiến lên tấn công nó. Đây là Đình Tấn chỉ lệnh vì hắn biết, có phòng thủ cũng vô ích vì sức mạnh con Coywolf thủ lĩnh này quá chênh lệch với bọn hắn hiện tại.

“Àm”

-436

-43

Một con số sát thương khủng bố hiện lên trên đầu con Bộ Xương Chiến Sĩ xông lên. Nó chưa kịp chém búa xuống thì đã bị con Coywolf một trảo vô trúng thân mình bay ngược ra phía sau đập vào vách vào tường và ngược lại. Tiêu diệt hơn một nửa lượng HP của nó.

Nhưng nó cũng hoàn thành nhiệm vụ, chặn lại con Coywolf thủ lĩnh một giây. Tranh thủ cơ hội cho 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ đồng đội phía sau tiến lên đột kích.

-12

-11

-13

Ba con số thương tổn hiện lên trên đầu con Coywolf thủ lĩnh cắt giảm đi một nửa lượng máu mong manh hiện tại của nó. Điều này càng làm kích phát huyết tính của con Coywolf thủ lĩnh. Nó rống lên giận dữ, vùng trảo quét ngang 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ, đánh bay bọn chúng về phía sau lăn lộn nhiều vòng trên đất.

Lập tức con Coywolf thủ lĩnh lại hướng Đình Tấn mà đến. Nó muốn tiêu diệt tên nhân loại này.

Tốc độ quá nhanh, mặc dù Đình Tấn đã biết, đã dự đoán được hướng phía sau lộn người. Nhưng vẫn không kịp tránh móng vuốt như dao cắt của con Coywolf thủ lĩnh.

“Àm”

-118

-11

Đình Tấn bị đập bay ngang qua một bên, lưng đập mạnh vào vách đá làm hắn đau xót. Mặc dù không tránh né nhưng hắn vẫn kịp thời giơ pháp trượng đón đỡ. Cánh tay chịu lực lượng cường đại làm cho hắn run rẩy dữ dội. Nhưng dù có chống đỡ cũng không thể giảm bớt sát thương hệ thống phán định ra. Đình Tấn lập tức bị cắt giảm 1/5 HP.

Nhanh chóng kìm nén đau đớn, Đình Tấn ngồi dậy hai tay run rẩy lấy từ trong túi một bình HP cùng MP thuốc ra uống vào. Hắn vừa uống xong thuốc, chưa kịp chuẩn bị thì lại đã thấy thân ảnh con Coywolf thủ lĩnh tiến đến trước mặt.

Một trào đến trước mặt làm Đình Tấn, với thể chất hiện tại mặc dù tốt nhưng vẫn không thể so với hắn trước khi. Hắn có thể phán đoán có thể làm ra phản ứng, thể nhưng sức bật, nhanh nhẹn cơ thể theo không kịp nhịp điệu suy nghĩ của hắn. Không thể tránh né, một vuốt của con Coywolf thủ lĩnh đập ngay vào bờ vai Đình Tấn. Vỗ hắn bay ngang hơn 3m lăn lộn nhiều vòng trên đất.

“soạt... phịch”

-236

Đòn tấn công vào bờ vai Đình Tấn của con Coywolf thủ lĩnh bị hệ thống phán định là tấn công vào điểm yếu. Gấp đôi thương tổn làm HP của hắn tụt một mảng lớn, chỉ cần một vuốt nữa vào đầu hoặc thân mình thôi thì hắn sẽ châu ông bà ngay.

Đình Tấn vai lưng cảm thấy đau rất, không có thời gian xuất xoa, suy nghĩ. Đình Tấn nhanh chóng lấy ra HP và MP thuốc bổ sung lượng máu đã thấy đầy của mình. Lồm cồm bò dậy ý định bỏ chạy.

Trong rủi có may, đòn đánh đó của con Coywolf thủ lĩnh đánh Đình Tấn bay về phía 4 con Bộ Xương Chiến Sĩ làm cho khoảng cách được rút ngắn lại. Lúc này 4 con Bộ Xương Chiến Sĩ vẫn đang hướng đến Đình Tấn hộ giá. Thế nhưng làm sao kịp được tốc độ cực hạn của con Coywolf thủ lĩnh đang cuồng bạo.

“Yaaah”

Chợt ngay tại thời khắc nẫu chốt từ trên trời giáng xuống một bóng người. Ameerah từ trên dốc hét lớn bay người xuống, nắm đầm hướng ngay đầu con Coywolf thủ lĩnh đầm xuống.

-8

-1 (Bỏ độc)

Nắm đầm vừa chạm vào con Coywolf thủ lĩnh gây ra sát thương thì lực đạo xông tới của nó cũng va đập mạnh vào người Ameerah hất tung nàng về vách đá phía sau.

“Àm”

“A..aah”

Ameerah đau đớn kêu rên một tiếng. Mặc dù không thể giết chết con Coywolf thủ lĩnh nhưng cũng làm nó chậm lại 1 giây cho Đình Tấn có thời gian thở lấy hơi. Đình Tấn xoay người, chạy nhanh về phía vách đá phía sau đồng thời chỉ huy 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ xông lại phía trước mặt hắn đón đầu.

Ngay khi Đình Tấn vừa tới trước mặt vách đá. Con Coywolf thủ lĩnh cũng đã đến ngay phía sau hắn. Nó nhảy chồm người lên hướng Đình Tấn sau lưng vỗ tới.

Ngay lúc này, Đình Tấn chân đập mạnh, nghiêng người bay người lên. Vững vàng thân mình song song với mặt đất, bước đi trên vách đá. Móng vuốt như dao của con Coywolf thủ lĩnh cắm sâu vào trong vách đá như cắt đậu hũ.

Cũng vừa tại thời khắc con Coywolf thủ lĩnh lợi trào chụp hụt Đình Tấn mà cắm móng vuốt vào vách đá. 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ đã tiến đến trước mặt Đình Tấn, vượt ra phía sau hắn hướng về con Coywolf thủ lĩnh vung búa mà tới. Ameerah cũng chạy nhanh hướng lại đây. Bộ Xương Chiến Sĩ vung lên rìu lớn bổ xuống người con Coywolf thủ lĩnh. Ameerah cũng nhanh chóng tung người lên chân đá mạnh vào bụng nó.

-12

-11

-13

-9

“Gàoooo”

“Rầm”

Con Coywolf thủ lĩnh gào thét không cam lòng thân mình lung lay ầm ầm ngã xuống. 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ cũng bị vòng xoáy đen hút vào trong lòng đất. MP của Đình Tấn đã cạn đến đáy.

Mặc dù có MP thuốc duy trì nhưng thời gian cũng không được nhiều. Từ lúc ngồi uống MP thuốc khôi phục đến lúc đứng dậy chiến đấu, thời gian cũng không quá 30 giây.

Hệ thống âm thanh thông báo vang dội lên bên tai Đình Tấn cùng Ameerah như là để chúc mừng hai người chiến đấu thắng lợi.

EXP +4760

Keng! - Chúc mừng ngài đã thắng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Keng! – Chúc mừng ngài tổ đội đã tiêu diệt Boss thủ lĩnh Coywolf hoàn thành phụ bản “Hang ổ Coywolf”.

Keng! – Chúc mừng tổ đội ngài là người đầu tiên tiêu diệt Boss thủ lĩnh khu vực tân thủ (Level 1 – 10)

Chúc mừng ngài là người đầu tiên hoàn thành phó bản, hệ thống ban thưởng EXP + 1500, Đồng tiền +800, Túi trang bị màu đỏ 1 phần.

Chúc mừng ngài là người đầu tiên hoàn thành phó bản, hệ thống thông cáo toàn bộ máy chủ thế giới.

Thế giới thông báo: Cùng nâng ly chúc mừng người chơi The Dawn đã dẫn dắt đội viên Siêu cấp Ammida hoàn thành phụ bản “Hang ổ Coywolf”

Thế giới thông báo: Cùng nâng ly chúc mừng người chơi The Dawn đã dẫn dắt đội viên Siêu cấp Ammida hoàn thành phụ bản “Hang ổ Coywolf”

Thế giới thông báo: Cùng nâng ly chúc mừng người chơi The Dawn đã dẫn dắt đội viên Siêu cấp Ammida hoàn thành phụ bản “Hang ổ Coywolf”

Tại một nơi khác, một nhóm tiểu đội hơn 20 người chính tề có quy luật đang vây quanh chiến đấu với những con Coywolf. Xung quanh con Coywolf thủ lĩnh đang cuồng bạo có hơn 10 xác chết, chứng tỏ tiểu đội có hơn 30 người này đã hi sinh mất 10.

Một người đàn ông trắng niên khoảng 36 tuổi nghe được hệ thống thông cáo lòng giật mình không thôi. Bọn họ sau khi bắt được thông tin về nhiệm vụ này lập tức rời đi thi hành. Đồng thời nơi đây có hơn 30 người nhưng lại không thể chém giết xong trước tổ đội 2 người quả thật có chút khó mà tin. Hân trầm giọng uy nghiêm hết lớn:

- Tiger Squad giữ vững không được phân tâm. Eagle Squad tiếp tục nhắm bắn. Nhiệm vụ sắp hoàn thành.

- Spider Squad, liên hệ FBI cùng CIA truy tìm tung tích người gọi The Dawn cùng Siêu cấp Ammida kia. Cả hiện thực lẫn trong game. Thượng tướng ra lệnh phải lôi kéo tất cả cao thủ thành lập một thế lực trong thời gian sớm nhất không được chậm trễ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Phong phú thưởng cho

Người chơi khắp nơi phản ứng kịch liệt.

- What the hell?! Có thật không vậy?! Ta chỉ mới vừa nghe tới nhận nhiệm vụ nơi này làm sao đã hoàn thành.

- Người thì biết gì, ta đã nhận nhiệm vụ sớm nhất đây. Cách đây hơn 3 giờ ngồi ở khách sạn ta nghe nói nơi bờ sông phía nam có nhiệm vụ lập tức đi mà vẫn làm không kịp.

Một người chơi khác đồng cảm khuyên:

- Đừng ganh tỵ làm gì, người có nhận cũng không làm nổi đâu. Ta đi vào đó gặp một bầy gọi là Coywolf còn có boss thủ lĩnh nữa. Ta dự đoán phải hơn 40 người hợp sức lại thì may ra.

Trong phụ bản một nhóm hơn 50 người hợp sức chiến đấu với thủ lĩnh Coywolf. Phía sau có một thanh niên da trắng, dáng người cao ráo đầu tóc rất được trau chuốt, trầm giọng nói với một tên ông lão bên cạnh:

- Cừ người đi điều tra về tên The Dawn này.

Ông lão bên cạnh cúi đầu cung kính nói:

- Vâng. Còn tên Siêu cấp Ammida thì sao?

- Nghe tên là biết chỉ là một tên gà con ăn theo rồi, không phải tốn thời gian. Với lại bọn họ tổ đội, tìm được The Dawn nhất định sẽ tìm được tên Siêu cấp Ammida kia.

- Rõ thừa thiếu gia. – Lão già cung kính nói

Các thể lực, công ty, băng nhóm thay phiên nhau gửi người đi truy tìm tung tích của Đình Tấn.

Đình Tấn lúc này cũng suy đoán được. Hẳn nhất định sẽ lọt vào tầm mắt của rất nhiều người. Quyết định bật bảng thông số lựa chọn ẩn đi luôn cả biệt danh.

Ngồi nghỉ ngơi một hồi khôi phục MP, phía bên ngoài vẫn còn hơn 20 con Coywolf đang chờ hấn giải quyết.

Trong khi ngồi nghỉ ngơi, Ameerah bản tính tham tài của nàng lại bị kích phát ra khi nhìn thấy đồng tiền đồng lấp lánh phía dưới những cái xác của con Coywolf cùng con Coywolf thủ lĩnh.

Tiền đồng +34

Tiền đồng +37

...

Tốc độ của Ameerah nhất tiền, thu dọn chiến trường có thể nói là nhất lưu. Lão Carter đứng bên cạnh, trầm ngâm chốc lát sau đó hấn như có quyết định tiến lại những cái xác mọc ra con dao găm nhỏ dưới ống giày bắt đầu lột da, róc thịt.

Đình Tấn nhìn thấy cũng ngạc nhiên một lúc, sau đó thì mặc kệ. Dù sao hấn cũng không thể làm gì với mấy cái xác đó. Riêng Ameerah thì khác, nàng nhìn thấy Carter làm được như vậy, lập tức quên đi việc hấn là NPC. Nàng nhanh chóng tiến lại gần nài nỉ hấn chỉ cho nàng cách lột da cùng lấy thịt những cái xác đó.

Carter không hề keo kiệt lập tức cho nàng cùng Đình Tấn 2 quyền kỹ năng thu thập:

Đồ tể (Kỹ năng thu thập)

Cấp bậc: Hạ phẩm

Giới thiệu: Là phương pháp thu thập.

Rất đơn giản nhưng cũng là rất hiệu quả. Có thể kiếm thêm thu nhập. Đình Tấn thật không ngờ lại có chuyện tốt ập xuống đến như vậy, âm thầm tán thưởng Ameerah lâu lâu cũng có biểu hiện đột xuất.

Ameerah rất nhanh lựa chọn học tập, quyền kỹ năng lập tức biến mất. Nàng cầm một thanh dao nhỏ vừa trăn lột được từ Carter chạy vòng khắp nơi hành xác những con Coywolf đã bị đá đè chết kia.

Sau một lúc Ameerah thoả mãn trở về. Tốc độ đi rất chậm chạp, nàng trong balô chắc hấn đã chứa đầy quá trọng lượng nên tốc độ bị hệ thống phán định giảm một nửa.

Lúc trở về nàng cầm trong tay một chiếc áo khoác:

Áo khoác lông thú

Chất lượng: Đồ đỏ

Yêu cầu: Cấp độ 15

Cân nặng 1kg

Giới thiệu: Dùng da lông của thủ lĩnh Coywolf làm thành áo choàng.

Hiệu quả:

Tốc độ di chuyển gia tăng 25%

Sát thương pháp thuật nhận vào giảm 10%

Sát thương vật lý nhận vào giảm 10%

Áo khoác chỉ bao trùm nửa người. Bề ngoài bao trùm một lớp lông màu xám và vàng giao nhau. Tay áo dài, phía trên có một phần mũ trùm đầu khá lớn. Nếu Ameerah mặc vào kéo lên mũ trùm đầu liền có thể che hết cả gương mặt ở phía trong. Nàng gợn bên trái lại xem bên phải, yêu thích không buông tay.

Nhìn cũng biết chiếc áo khoác này chắc chắn là tuôn ra từ con Coywolf thủ lĩnh. Đình Tấn nhìn thấy biểu hiện của Ameerah như vậy liền nói:

- Yêu thích thì giữ lại dùng đi, nhìn áo khoác này cũng rất phù hợp với ngươi.

Một hồi sau ngượng ngừng nàng tay nắm góc áo, nhỏ giọng thì thầm:

- Cảm ơn Đình Tấn ca ca.

- Không có gì. Chiến đấu ngươi cũng có phần, đây là ngươi nên có được.

Đình Tấn khoác tay nói. Dù là áo khoác này rất đẹp thể nhưng chi số vẫn là không phù hợp với hần. Hơn nữa hần vào game là muốn trui rèn tăng lên thực lực. Nếu như quá dựa dẫm vào trang bị, thực lực của hần ở thực tế cũng sẽ bị giảm sút.

Ameerah chợt nhớ đến trang bị mà mình nhặt được cùng với chiếc áo khoác lông thú kia. Tự trách quá không biết kìm chế đi. Nàng tự vỗ đầu, nói với Đình Tấn:

- Đình Tấn ca ca đây là những thứ lúc này Coywolf thủ lĩnh tuôn ra đến nè.

Riêng chiến hai lưỡi

Chất lượng: Đồ xanh

Yêu cầu: Đăng cấp 10

Cân nặng 7kg

Hiệu quả:

Sát thương vật lý gia tăng 20 – 28

Gây ra hiệu quả đổ máu: rút 5 HP /s kéo dài trong 5 giây (Có thể chồng chất)

Túi chứa đồ

Chất lượng: Đồ xanh

Yêu cầu: Không

Cân nặng 2kg

Hiệu quả: Chứa đựng hai vật phẩm không tính trọng lượng.

2 vật phẩm cùng 23 đồng bạc chưa kể chiếc áo khoác Ameerah đang giữ. Quả thật là một ngày thu hoạch bội thu.

Đình Tấn vừa định đứng lên chuẩn bị đi ra ngoài tiêu diệt nốt 20 con Coywolf còn lại. Chợt nghe Ameerah gọi:

- Đình Tấn ca ca, túi đồ đồ phần thưởng hệ thống tặng thưởng có nên mở ra luôn không?

Đình Tấn dừng lại, đứng vậy hệ thống hình như có tặng thưởng cho 2 túi đồ đồ. Hần một cái Ameerah một cái. Suy tư một chút Đình Tấn quyết định mở.

Dù sao chỉ là trang bị trong game, hiện tại hần đã dẫn trước so với rất nhiều người rồi. Sử dụng bây giờ hay để lại sau này túi đồ đồ thưởng cho đều không có quá lớn khác biệt.

Hiện tại game cũng chỉ vừa mới khai mở được một ngày, cố gắng dẫn trước càng nhiều càng có lợi thế. Nếu để sau này hệ thống quy đổi tiền tệ xuất hiện lúc đó càng khó bắt được tiền cơ.

- Mở đi. Dùng trang bị nghiền ép hết tất cả người khác, trở thành bá chủ.

Ameerah hai mắt lấp lánh, không chần chờ giây phút nào. Lập tức lấy túi đồ đồ phần thưởng từ trong ba lô ra sử dụng. Đình Tấn cũng không chậm trễ. Mở túi đồ giao diện xoay thưởng lập tức xuất hiện trong mắt Đình Tấn, bấm nút bắt đầu. chờ nhận thưởng.

Nhặt được Áo khoác ma pháp

Áo khoác ma pháp

Chất lượng: Đồ đồ

Yêu cầu: Cấp độ 15

Cân nặng 1kg

Giới thiệu: được làm từ da phần đuôi của loài chó 3 đầu

Hiệu quả:

Tốc độ di chuyển gia tăng F66VuEuC 10%

Tốc độ khôi phục ma pháp gia tăng 20%

Lượng MP cao nhất gia tăng 10%

Áo khoác có tay dài bao trùm toàn bộ thân người. Phía trên có mang theo một mũ trùm đầu tựa như áo khoác của Ameerah, có thể bao trùm che khuất toàn bộ gương mặt. Bề ngoài nhẵn mịn, bó sát cơ thể Đình Tấn. Từ phần bụng trở xuống tẻ ra 2 bên, tạo một khoảng không để lộ đôi chân của Đình Tấn. Tuy hiện tại không thể trang bị nhưng ước muốn của người thì vẫn được, chỉ là hệ thống sẽ không tính chỉ số và có khả năng bị cướp thôi.

Cực phẩm trang bị cầm trong tay, Đình Tấn cũng thích thú một hồi lâu không ngớt. Hắn không dựa dẫm vào trang bị, không có nghĩa là hắn không thích. Dù sao ai cũng muốn hưởng đến cái đẹp. Nhìn qua Ameerah Đình Tấn thấy nàng đang cầm trong tay một cái quần dài.

Quần đùi sĩ

Chất lượng: Đồ đồ

Yêu cầu: Cấp độ 15

Cân nặng 1kg

Giới thiệu: Được làm từ da lưng của loài Catoblepas.

Hiệu quả:

Sát thương vật lý gia tăng 10%

Tốc độ hồi phục HP tăng 25%

Lượng HP hạn mức cao nhất gia tăng 10%

Quần đùi bằng da bó sát, đôi chân ngắn của Ameerah. Bờ mông săn chắc này nở do có luyện tập càng được làm nổi bật lên. Bề ngoài là một lớp da dày và thô. Đầu gối bao trùm một lớp vảy dày xếp lớp như vảy cá, hướng xuống đất. Ameerah mang vào liền nhìn khác lạ hẳn lên. Rất có nét giống với cao lãnh Katelyn. Đình Tấn gật đầu đánh giá Ameerah.

Ameerah mặc chiếc quần đùi sĩ vào liền yêu thích không muốn cởi ra chút nào. Gặp Đình Tấn chăm chăm nhìn đánh giá như vậy càng làm nàng muốn mặc nó. Thế nhưng mặc thì không có tác dụng, nếu lại gây sự chú ý rất phiền phức. Thế nhưng nàng vẫn luyến tiếc không muốn cởi ra mà cứ nhìn trái xem phải một lúc.

Đình Tấn biết tổng con gái lựa đồ thì khó mà ngừng lại được, hắn thôi không để ý nữa, mặc kệ nàng một lúc nhìn chán thì sẽ ngừng thôi. Hắn quay lại mở bảng chỉ số cá nhân của mình quan sát. Đồng thời dùng 1 điểm tự do nâng lên tinh thần đột phá mức 50.

Giờ đây Đình Tấn có thể triệu hồi ra được một lúc 5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Vấn đề chỉ là ở lượng MP duy trì không thể kéo dài được lâu. Hiện tại sau khi nâng điểm thuộc tính, thông số của Đình Tấn cũng không có quá nhiều thay đổi:

Tính danh: Đình Tấn (Hiện thị)

Biệt danh: The Dawn (Hiện thị)

Tuổi: 23

Chức nghiệp: Chưa chọn

---- Thông số ----

Lực lượng: 29

Nhanh nhẹn: 20

Thể lực: 28 (+2)

Tinh thần: 48 (+2)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 9

HP: 560/560 (+0.9/s)

MP: 600/600 (+2/s)

EXP: 1610/5500

Sát thương vật lý: 29 – 29

Sát thương phép thuật: 50 – 59

Phòng thủ vật lý: 5,7

Phòng thủ phép thuật: 7.3

Phụ trọng: 13/43kg

May mắn: 0

Thiên phú: 7

Trang bị hiện tại:

Giáp tân thủ

Mũ da trùn đầu

Giày da thú

Bao tay da thú

Pháp trượng

Items:

sách skill cường hoá thể chất

sách skill tử vong màn che

MP thuốc x8

HP thuốc x2

Sách ma thuật của Gauss

Kiểm tân thủ

Áo khoác ma pháp

0 Vàng 31 Bạc 41 Đồng

Quan sát xong, bên kia Ameerah vẫn còn đang luyên tiết với chiếc quần cùng áo khoác của nàng. Đình Tấn nhanh chóng thúc giục để còn trở về giao trả nhiệm vụ. Hiện tại cũng đã gần 12:00 trưa.

Khu vực lối vào hẻm dốc bây giờ đầy rẫy những đá tảng. Đường đi hết sức khó khăn, phải leo trèo qua một đoạn dài. Đến miệng lối vào thì đã bị bị kín, Đình Tấn triệu hồi một tên Bộ Xương Chiến Sĩ bất hủ làm thang để cho 3 người thay phiên nhau trèo qua đồng đá tảng.

Ngay khi trèo lên tảng đá lớn chặn lại ở miệng lối vào, Đình Tấn thấy bên ngoài vẫn còn hơn 20 con Coywolf đang sửa ỉnh hời. Đội Ameerah cùng lão thợ săn Carter leo lên xong, Đình Tấn giải trừ triệu hồi, lại vung vẩy pháp trượng triệu hồi nhóm khác Bộ Xương Chiến Sĩ tiến công.

5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ được triệu hồi xuống bên dưới, lập tức cầm rìu lớn xông lên tiến công không sợ chết. Ameerah cũng không chậm nhanh chân nhảy xuống hướng một con Coywolf gần đó lao tới chém giết.

Quá trình chém giết khá thuận lợi không có bất kì khó khăn nào. Đình Tấn nhàn nhả hơn hẳn chỉ phải ngồi giữ trạng thái nghỉ ngơi cùng uống MP thuốc duy trì cho 5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ chiến đấu.

Một con Bộ Xương Chiến Sĩ của Đình Tấn bây giờ có thể nhẹ nhõm chống lại 2 – 3 con Coywolf. Ameerah cũng tiến bộ hơn rất nhiều, nàng có thể một lúc chống đối 2 con Coywolf không rơi vào hạ phong, dùng năm đám bỏ độc của mình mài chết từng con.

Hơn 20 con Coywolf này để EXP Đình Tấn tăng lên một đoạn dài. Từ 1610/5500 tăng lên đến 3495/5500. Chỉ một chút nữa thôi hẳn là có thể thăng lên cấp 10, rời khỏi ngôi làng này đi chuyển chức.

Đã hàng ổ bọn Coywolf bị tiêu diệt hết, nơi đây cũng không còn gì để làm. Đình Tấn cùng Ameerah hộ tống lão thợ săn Carter quay về nhà.

Hơn 1 giờ sau, Carter trở về trước nhà hắn. Người phụ nữ trung niên lệ nóng doanh tròng ôm chặt lấy lão Carter, làm cho Ameerah đứng bên cạnh cũng không kìm được khóc theo. Báo hại Đình Tấn phải hao tổn một lúc lâu mới dỗ dành được.

Phụ nhân cảm ơn Đình Tấn:

- Xin đa tạ dũng sĩ. Nhà không có gì nhiều chút lòng thành này mong dũng sĩ nhận cho.

Keng! - Chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Tim tung tích thợ săn Carter.

EXP +1500

Tiền đồng +200

Phần thưởng kinh nghiệm làm cho Đình Tấn ổng EXP đã đến sát biên giới thăng cấp 4995/5500

Nơi đây đã hết nhiệm vụ để làm, Đình Tấn lập tức lôi kéo Ameerah hướng tới khu rừng phía tây. Hắn muốn truy tìm tung tích con Panthiger ngày hôm qua liệu đã đổi mới hay chưa. Trước đó Đình Tấn ghé ngang qua hiệu thuốc tiếp tế thêm 20 bình MP thuốc, cùng 8 bình HP thuốc.

Chiến đấu hôm nay MP thuốc phải nói là đã đóng một vai trò rất quan trọng. Cũng đã làm Đình Tấn tiêu hao khá nhiều tiền bạc nhưng mà đáng giá.

Nhanh chóng tiến tới khu rừng phía tây, 2 người dạo quanh suốt 5 tiếng. Đến lúc xế chiều rốt cục vẫn không tìm thấy được bóng dáng con Panthiger đâu. Ngược lại thì Dingo vẫn là tìm được rất nhiều.

EXP +8

Keng!

Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng cùng 1 điểm kỹ năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

- Rốt cục cũng thăng cấp.

Đình Tấn thở dài một cái. Tìm Panthiger không thấy hẳn đành tìm bọn Dingo chết thế. Exp giảm thiểu do chênh lệch cấp độ làm Đình Tấn phải tiêu hao đến 5 giờ mới kiếm đủ kinh nghiệm thăng cấp.

Ameerah cũng đã rất nhanh muốn thăng cấp, thế nhưng hiện tại sắc trời đã tối. Hai người cũng không thể tiếp tục chu du ngoài này. Mặc dù chênh lệch cấp độ nhưng không ai biết liệu có nhảy ra con boss Dingo thủ lĩnh nào như của bọn Coywolf không. Nếu để chết rơi mất 1 cấp thì khóc không ra nước mắt.

Hai người chậm rãi kéo lê thân thể mệt mỏi về nhà. Đường đi cũng khá xa do hai người đã đi sâu vào trong rừng nên tiêu tốn thời gian cũng nhiều.

Trên đường đi bất chợt một bóng đen xuất hiện tấn công bất ngờ vào Ameerah. Ameerah cũng bị giật thót một cái suýt nữa hết lớn. Thế nhưng đội nàng nhìn kỹ đối tượng là ai thì nàng không phải là sợ hãi hết lớn mà là hưng phấn hết lớn:

- Đình Tấn ca ca, Đình Tấn ca ca, nó xuất hiện rồi. Tìm được Panthiger rồi. hahaha

Đình Tấn cũng trở mặt, hắn không biết là ông trời có chơi hắn hay không. Hay phải nói vận may của Ameerah cũng quá khéo đi chứ. Ameerah hiện tại đã cấp 9 sát biên giới thăng cấp. Nàng cũng giống như Đình Tấn lúc sáng chỉ cần một con Panthiger thì có thể rời khỏi tân thủ thôn ngay.

Không nói nhiều, Ameerah chặn lại con Panthiger, Đình Tấn đứng phía sau vung vẩy pháp trượng triệu hồi 5 tên đồng bọn. Với thực lực của Ameerah bây giờ đơn độc chém giết con Panthiger cũng là làm được nhưng sẽ mất rất nhiều thời gian cùng tinh lực.

5 con Bộ Xương Chiến Sĩ vừa ra, Panthiger liền ngậm ngùi chỉ biết chịu đòn. Vòng vây 5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ vây quanh lấy con Panthiger, thay phiên nhau hành hạ nó. Không đến 7 giây nó liền ngã gục cống nạp cho Đình Tấn một món đồ xanh cùng 2 bạc.

Đại kiếm titanium

Chất lượng: Đồ xanh

Yêu cầu: Đăng cấp 10

Cân nặng 5kg

Sát thương vật lý 10 - 18

Sát thương trí mạng tăng 10%

- Ừ cũng không tệ.

Đình Tấn gật đầu đánh giá. Cát đại kiếm vào balô. Hắn cũng đang muốn bán đi thanh tân thủ đại kiếm đã vô dụng. Thanh đại kiếm này liền có thể thay thế chuẩn bị sẵn sàng cho mọi tình huống.

Ameerah quyết tâm không bỏ sót thứ gì, bản tính tham tài lại hiện ra. Xác con Panthiger cũng bị nàng phanh phui sạch sẽ. Hai người lại lên đường trở về làng chuẩn bị cho một hành trình mới.

Đến nay đã viết xong 15 chương, anh main đã rời khỏi tân thủ thôn. Cảm tạ các bạn đọc đã ủng hộ bộ truyện đầu tay của mình.

Vì muốn bảo trì tốc độ mỗi ngày 2 chương, mỗi chương ~3k chữ nên với thời gian eo hẹp của mình phải tranh thủ trong những giờ làm, giải lao. Sẽ có những sai sót nhất định nên mong bạn đọc bỏ qua, hoặc nếu phát hiện xin cứ nhắc nhở mình ở comment bên dưới. Khi up chương mình sẽ kiểm tra và sửa chữa lại.

Hoặc nếu các bạn có thắc mắc về vấn đề gì xin tự nhiên đặt câu hỏi. Nếu không lộ tình tiết truyện mình sẽ giải đáp tận tình cho các bạn.

Và nếu thấy hay xin bấm like và đề cử cho mình một phiếu nhé. Đi làm về mệt mỏi nhìn thấy mọi người ủng hộ sẽ có động lực viết nhanh hơn.

Cuối cùng vẫn là cảm ơn các bạn đọc thời gian vừa qua.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chuyển chức

Quay trở về làng cũng là đã tiếp cận 7 giờ tối, Ameerah cùng Đình Tấn quay trở lại khách sạn hôm qua ăn một bữa tối thịnh soạn để chúc mừng.

Ở hiện thực tình hình kinh tế gia đình của Ameerah cũng thuộc khá giả nên nàng sử dụng cũng là cabin trò chơi. Chuyện ăn uống khi chơi game không cần phải quá lo lắng. Nếu như sử dụng mũ trò chơi thì cứ cách 3 tiếng hệ thống sẽ thông báo người chơi nên đăng xuất đi ăn uống giữ gìn cơ thể.

Hôm nay thu hoạch rất nhiều, rất đa dạng thể nên Ameerah cùng Đình Tấn đều không có bất kì tiếc rẻ nào, lựa chọn những món ăn ngon nhất, yêu thích nhất. Người chơi xung quanh cũng trở mắt khi xem hai người phung phí.

Sau một tiếng chiến đấu vật lộn cùng đồng thức ăn, rốt cục hai người ôm bụng đã phình lớn một vòng bước lên cầu thang vào phòng thuê.

Như thường lệ Ameerah rèn luyện cơ bắp cường hoá cùng dẻo dai cường hoá, Đình Tấn cũng rèn luyện cơ bắp cường hoá cùng tinh toạ tu luyện minh tướng thuật.

Ameerah do vẫn mới 16 tuổi lại không có tu luyện minh tướng thuật. Sau 5 vòng cơ bắp cường hoá cùng 2 vòng dẻo dai cường hoá, nàng muốn tu luyện suốt đêm lại bị Đình Tấn bắt đi ngủ. Do nàng thể chất vẫn là đang ở tuổi trưởng thành, phải có thời gian nghỉ ngơi điều độ. Dù cho có tu luyện đi chăng nữa, thời gian nghỉ ngơi vẫn là quan trọng.

Đình Tấn thì không như vậy tu luyện xong 5 vòng cơ bắp cường hoá thời gian tiếp cận 1 giờ đêm. Ngồi tu luyện thêm 2 vòng minh tướng thuật, sau đó cưỡng ép Ameerah đi ngủ. Hắn lại tiếp tục tu luyện minh tướng thuật đến sáng.

Minh tưởng thuật là một loại đưa đại não vào trạng thái nghỉ ngơi tằm bỏ tựa như nửa ngủ nửa tỉnh. Cơ thể trong thời gian đó cũng sẽ hoạt động như lúc người ngủ thể nên hẳn không lo cơ thể sẽ sản sinh hiệu ứng bất thường nào hay lao lực quá độ mà mệt nhọc.

Một đêm trôi qua 5 vòng cơ bắp cường hoá cùng 6 vòng minh tưởng thuật làm cho chỉ số nhân vật của Đình Tấn thay đổi đáng kể:

Tính danh: Đình Tấn (Hiện thị)

Biệt danh: The Dawn (Hiện thị)

Tuổi: 23

Chức nghiệp: Chưa chọn

---- Thông số ----

Lực lượng: 34

Nhanh nhẹn: 20

Thể lực: 33 (+2)

Tinh thần: 60 (+2)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 10

HP: 700/700 (+1/s)

MP: 720/720 (+2.48/s)

EXP: 0/8900

Sát thương vật lý: 34 – 34

Sát thương phép thuật: 62 – 71

Phòng thủ vật lý: 6,0

Phòng thủ pháp thuật: 9.3

Phụ trọng: 13/51kg

May mắn: 0

Thiên phú: 7

Trang bị hiện tại:

Giáp tân thủ (+2 def – 2kg)

Mũ da trùn đầu (+2 tt – 0kg)

Giày da thú (+1 def, +1 tc, +20 ms)

Bao tay da thú (+1 def, +1 tc, +10 as)

Pháp trượng: (mg atk 0-9 - 2kg)

Items:

sách skill cường hoá thể chất

sách skill tử vong màn che

MP thuốc x22

HP thuốc x5

Sách ma thuật của Gauss

Đại kiếm titanium

Áo khoát ma pháp

0 Vàng 30 Bạc 41 Đồng

Lên cấp 10 nếu chưa rời đi tân thủ thôn thì kinh nghiệm sẽ bị hạn chế lại 0, không tăng lên nữa. Tinh thần đột phá 60 của lớn làm hấn cũng khá vui vẻ, hiện tại 6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ đã có thể đồng loạt xuất chiến. Đình Tấn vẫn là khá quan tâm đến vấn đề duy trì, trong game không nói, thế nhưng tương lai khi hiện thực chiến đấu làm hấn khó có thể duy trì được lâu cũng không có trang bị hỗ trợ cùng MP hồi phục đầy khăng định sẽ là một điều bất lợi cho hấn.

Bên cạnh đó nhanh nhẹn cũng là một điểm yếu của hấn. Nếu nhanh nhẹn không trưởng thành, lại thiên hướng về tinh thần quá nhiều sẽ làm cho hấn bị mất đi cân đối. Đình Tấn muốn khắc phục điểm yếu này của pháp sư. Hấn biết có một vài loại quái vật không trung cùng ẩn hình, độ ồn, lưỡng cư đều có cả. Nếu hấn không thể tự né tránh thậm chí là chạy trốn khi gặp nguy hiểm thì hấn chết chắc. Đình Tấn bắt đầu đánh chủ ý lên Ameerah, tức quyền sách kỹ năng dẻo dai cường hoá.

- Tối nay phải dành chút ít thời gian luyện tập dẻo dai cường hoá tăng lên một ít nhanh nhẹn cơ thể mới được.

Trong lòng trầm suy tính, Đình Tấn đã lên kế hoạch cho buổi tu luyện tối nay. Trời cũng đã sáng, thời gian khoảng 6 giờ hơn. Đình Tấn đứng dậy vươn mình giãn gân cốt, sau đó đánh thức Ameerah. Hai người nều nòn nóng và chờ đợi cho kế hoạch hôm nay.

Bước ra khỏi khách sạn, Đình Tấn cùng Ameerah nhanh chân đi đến Trường làng ở đại thụ trung tâm làng. Người chơi cắm trại xung quanh đây một số vẫn là còn say giấc. Bên cạnh đó lâu lâu cũng có ánh sáng trắng lấp loé biểu trưng cho người chơi mới giảng làm tân thủ thôn này. Hiện tại trong game đã là ngày thứ hai, thế nhưng hiện thực mới chỉ qua một ngày một đêm khai mở Anh Hùng. Người chơi đến chậm, mua không được mũ trò chơi hoặc cabin cũng là chuyện bình thường.

Bước nhanh đến trước mặt lão trưởng làng, Đình Tấn nhanh chóng đối thoại:

- Xin chào trưởng làng, ta và đồng đội hiện đã đạt đến đẳng cấp giới hạn. Xin hỏi ngài có thể chỉ cho ta phương hướng để rời khỏi làng không?

Lão trưởng làng hai mắt kinh ngạc ồ lên, sau đó cảm khái nói:

- Dũng sĩ tiến bộ thật nhanh, ta chúc phúc cho ngài và đồng đội ngài thuận lợi trên con đường trở thành cường giả. Xin mời bước vào đây đi thẳng, ngài sẽ được truyền tống đến EL Thành. Nhớ không được quay lại.

Nói đoạn, lão trưởng làng hướng tay đưa về phía hốc cây đại thụ phía sau. Bên trong tối om om không thấy gì. Đình Tấn nhanh chân tiến vào, Ameerah cũng nhanh chóng theo sau. Hấn hiện tại đã nóng lòng muốn học cùng thử nghiệm vòng lĩnh ma pháp lắm rồi.

Tiến vào hốc cây, một vùng lấm tối không thấy được năm ngón tay, Ameerah cũng có chút sợ. Tay nhỏ ôm lấy tay phải Đình Tấn. Đình Tấn tay trái thuận thế vỗ vỗ vai nàng, để nàng bình tĩnh.

Một hồi bước đi khoảng 20m rốt cục Đình Tấn bắt gặp ánh sáng. Hấn lúi kéo Ameerah nhanh chóng hướng tới. Vì ở trong hầm tối khá lâu nên khi bước ra ngoài ánh mắt có chút không thích nghi được.

Đội một hồi mắt đã thích nghi với ánh sáng bên ngoài, đập vào mắt Đình Tấn là một cây đại thụ tựa như ở trung tâm làng. Xung quanh hai bên là nhà cùng nhà. Xa xa có những toà cao ốc, đường đi được lát xi măng. Nhà xanh quanh đường đa số đều là một tầng, bố cục như những cửa hàng ở hiện thực không khác mấy. Nhà ở đây đa phần đều là bỏ trống không có người cũng không có kinh doanh, chỉ có ngay ở khu vực quảng trường xung quanh đại thụ một số cửa hàng đại chúng như lò rèn, tiệm may, khách sạn, quán ăn, hiệu thuốc.

Đứng ở cạnh đại thụ cũng là một lão già, trên đầu có chữ “Quản gia thành EL” chắc hẳn là người hướng dẫn cho FhtsYgnj người mới đến. Sau lưng của lão già có một tảng thủy tinh màu đỏ trông rất bắt mắt.

Đình Tấn chậm rãi hướng lại gần hỏi thăm lão quản gia:

- Xin chào ngài, chúng ta là người mới tới EL Thành xin ngài hướng dẫn chúng ta muốn chuyển chức.

Lão quản gia nhìn Đình Tấn từ trên xuống dưới đánh giá hấn, giọng tán thưởng:

- Tốt, rất tốt. Ngươi là người đầu tiên rời đi đến EL Thành là minh chứng cho thực lực tốt nhất. Đi thẳng phía trước đến đại sảnh chức nghiệp, gặp gỡ đạo sư chức nghiệp mà ngươi mong muốn chuyển chức, làm xong nhiệm vụ hoặc thí luyện hấn giao cho liền ngươi sẽ có chức nghiệp. Chức nghiệp không giới hạn nhưng ngươi nên nhớ, tạp nghệ không tinh không bằng nhất tinh nhất nghệ. Lời đã hết, chúc các ngươi thuận buồm xuôi gió.

Đình Tấn cúi người cảm tạ lão quản gia. Hấn hiểu lão quản gia ý gì. Dù sao khi quái vật xâm lấn, không phải ai cũng có cơ hội để trở thành một tên ma

pháp sư. Bọn họ thường phải trở thành một tên chiến sĩ trước tiên, hiểu được cận chiến. Sau đó đã đảm bảo được an toàn của mình mới tiến tới một chức nghiệp khác nghiên cứu.

Đình Tấn trước kia cũng là như vậy, hắn không phải không muốn là một tên chỉ huy thiên quân vạn mã. Mà hắn không có cơ hội, mới bắt đầu hắn phải lăn lộn từ tầng dưới chót. Từ một tên lưu dân, không có sức chiến đấu, hắn phải học cách chém giết, giết từ con vật nhỏ cho đến đại quái thú mới có được thành tựu như bây giờ. Thế nên hắn không bao giờ quên đi thân phận một tên chiến sĩ của mình.

Tập nghệ không tinh chính là hàng rào chặn lại người tiến tới đỉnh phong sức mạnh. Đình Tấn muốn chuyển chức thành một tên chiến sĩ cùng vong linh ma pháp sư, đó là điều đã khẳng định. Riêng Ameerah cùng những người đồng đội sau này hắn quyết tâm không muốn bọn họ lạc lối, hắn sẽ nhanh chóng tìm họ hướng dẫn họ đi theo chức nghiệp thiên phú của mình.

Tựa như Ameerah, nàng sinh ra đã là một tên võ sư đấu sĩ. Bất nàng cảm lên vũ khí đối chiến kẻ địch, vất bỏ đi lợi thế của mình. Đó là hại nàng nhiều hơn. Cũng như Terrell hắn sinh ra đã là một tên Cuồng chiến sĩ. Thân hình, sức mạnh thiên phú dị bẩm của hắn chính là lợi thế mà ông trời ban cho. Katelyn kiên nhẫn, nhanh nhẹn cùng tỉ mỉ, nàng là điển hình cho một tên sát thủ nhất kích tất sát, nhất kích trí mạng.

Kế hoạch không có gì thay đổi, đã có phương hướng Đình Tấn dẫn dắt Ameerah hướng đại sảnh chức nghiệp mà đến. Men theo con đườngximãng rộng lớn hơn 10m Đình Tấn rốt cục đến được nơi gọi đại sảnh chức nghiệp.

Nơi đây đúng nghĩa là một đại sảnh, một sảnh nửa vòng tròn với đường kính hơn 25m. Xung quanh là những căn phòng xếp đều nhau tạo thành vòng cung của đại sảnh. Vòm mái che to lớn với trần nhà được điêu khắc hoa văn trán lệ, cùng với ánh đèn vàng từ những chiếc đèn kiểu nghệ thuật làm cho đại sảnh càng có khí thế.

Trước những căn phòng trong sảnh đều đứng một người với những trang phục khác nhau. Trên đầu hiển thị danh tính xác minh cho thân phận của họ. Đình Tấn tiến đến một tên bên phải ngoài cùng mặc một bộ áo choàng xám trùm kín thân người bên trong. Trên đầu hiển thị danh tính “Giáo viên Triệu hồn sư”

Đình Tấn muốn chuyển chức nghiệp đầu tiên dĩ nhiên là Vong linh pháp sư. Ameerah bên cạnh hướng đến ở giữa bên trong sản một tên đàn ông trung niên phanh ngực chỉ đeo găng bao trùm cánh tay, giày và bảo vệ đùi bằng thép. Mặt đeo mặt nạ, cả người như bùng nổ sức mạnh. Hắn dĩ nhiên là “Giáo viên Đấu sĩ”.

Đình Tấn tiến lại gần tên pháp sư, cúi người thành khẩn nói:

- Xin cho phép ta được trở thành một tên triệu hồn sư ta nguyện sẽ dùng sinh mệnh mình chiến đấu vì nhân loại.

Tên giáo viên Triệu hồn sư không nói gì, hướng một bên tránh qua để lộ ra cánh cửa căn phòng phía sau. Đình Tấn ngẩn đầu lên liền nghe được một giọng khàn khàn từ trong áo choàng phát ra:

- Vào đi, dùng tinh thần và ý chí của ngươi chứng minh cho ta thấy ngươi xứng đáng trở thành một tên triệu hồn sư.

Đình Tấn gật đầu, quyết tâm tiến đến. Cánh cửa tự động mở ra, Đình Tấn chậm rãi bước vào. Trước khi hoàn toàn vào trong căn phòng, hắn quay đầu nhìn lấy Ameerah. Ameerah như cảm nhận được điều gì, nàng cũng quay đầu lại hướng phía hắn nhìn lấy, nở một nụ cười. Đình Tấn cũng cười, hướng nàng giơ một ngón tay cái. Sau đó không do dự gì nữa mà bước vào.

Tiến vào trong như đi vào một không gian khác, cánh cửa tự động đóng lại khiến cho không gian xung quanh Đình Tấn chìm vào trong bóng tối. Không có một tia ánh sáng cùng âm thanh.

Không gian yên tĩnh đến làm cho người ta run sợ. Đình Tấn không nhanh không chậm từ từ bước đi. Hắn đã từng rơi vào cảm giác này khi lần đầu tiên triệu hồi ra Bộ Xương Chiến Sĩ trước kia. Hắn biết chỉ có vượt qua vô biên hắc ám, người mới có thể làm chủ được nó.

Liền cứ như vậy Đình Tấn bước đi. Không biết qua bao lâu, cũng không biết đã bước được bao nhiêu bước. Đình Tấn hai chân cũng cảm thấy đau mỏi thế nhưng hắn vẫn kiên trì bước tiến không giảm tốc độ.

Lại một quãng thời gian trôi qua không biết bao lâu. Đình Tấn cảm giác hai chân của mình như đã mất đi cảm giác. Hắn dùng ý chí của mình cưỡng ép hai chân cứ bước đi.

Từng giây từng phút trôi qua, Đình Tấn lúc này đã không còn sức bước đi. Hai chân hắn như đã bị mất đi vậy, không hề cảm giác được bất cứ sự tồn tại nào từ chân mình. Thế nhưng Đình Tấn vẫn dùng sức hai tay kéo lê thân thể mình đến phía trước.

Cấn rần trường tới, từng centimet một. Rốt cục ngay khi Đình Tấn sắp không chống đỡ được nữa, hắn cảm giác như đụng vào một thứ gì đó. Chợt lúc này ánh sáng rọi lên làm hắn không kim được nhắm mắt lại.

Đến khi mở mắt ra thích ứng được với ánh sáng hắn đã là nằm ngoài đại sảnh. Trước mặt hắn chính là tên giáo viên Triệu hồn sư.

- Ngươi là người đầu tiên đến đây, cũng là người đầu tiên chứng minh cho ta thấy ngươi xứng đáng nhận được sức mạnh này. Triệu hồn, bên trên nữa chính là vong linh nơi mà ngươi có thể dùng ma pháp tiến nhập thể thối của người chết. Mời họ về chiến đấu cho ngươi. Hãy nhớ dùng nó vào tín niệm của ngươi, thực hiện những lời ngươi đã nói với ta.

Keng! – Chúc mừng ngài đã chuyển chức thành công. Hiện tại chức nghiệp của ngài là “Vong linh ma pháp sư”

Keng! – Học được kỹ năng Nguyên rùa suy nhược

Keng! – Học được kỹ năng Cốt giáp

Keng! – Học được kỹ năng Cốt thứ

Keng! – Chúc mừng ngài là người đầu tiên chuyển chức thành công. Thưởng cho EXP +2000, Tiền đồng +1000, túi kỹ năng chức nghiệp 1 phần.

Keng! – Chúc mừng ngài là người đầu tiên chuyển chức thành công. Hệ thống thông báo đến toàn thể giới.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The Dawn là người đầu tiên hoàn thành chuyển chức. Xin mời nâng ly chúc mừng.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The Dawn là người đầu tiên hoàn thành chuyển chức. Xin mời nâng ly chúc mừng.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The Dawn là người đầu tiên hoàn thành chuyển chức. Xin mời nâng ly chúc mừng.

Cùng lúc đó, hệ thống vừa thông báo Đình Tấn chuyển chức thành công lại vang lên thêm 3 đầu thông báo khác.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi Siêu cấp Ammida là người thứ hai hoàn thành chuyển chức. Xin mời nâng ly chúc mừng.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi Siêu cấp Ammida là người thứ hai hoàn thành chuyển chức. Xin mời nâng ly chúc mừng.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi Siêu cấp Ammida là người thứ hai hoàn thành chuyển chức. Xin mời nâng ly chúc mừng.

Ameerah cũng vừa từ căn phòng đi ra đang đối thoại với giáo viên đấu sĩ của nàng. Đình Tấn mỉm cười thoả mãn. Hiện tại chỉ vừa có hai người bọn họ chuyển chức thành công, tiền cơ nhiệm vụ bọn họ đều có thể dẫn trước người chơi khác. Thế nhưng, dị biến phát sinh.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The King là người thứ ba hoàn thành chuyển chức. Xin mời nâng ly chúc mừng.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The King là người thứ ba hoàn thành chuyển chức. Xin mời nâng ly chúc mừng.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The King là người thứ ba hoàn thành chuyển chức. Xin mời nâng ly chúc mừng.

Đình Tấn có hơi ngạc nhiên, Không ngờ lại có người có thể nhanh đuổi kịp bọn họ. Phải biết Đình Tấn cùng Ameerah là 2 người đơn độc hoàn thành Hang ổ Coywolf, chém giết hai con Panthiger cùng nhận thưởng vài lần từ hệ thống mới nhanh vớt bỏ người chơi khác số lượng exp chênh lệch nhiều như vậy.

Đình Tấn cũng không khỏi cảm khái thiên hạ quả thật người tài đâu đâu cũng có, không thể xem thường.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Nâng cấp kỹ năng

Ngay khi Đình Tấn đang cảm khái, ở một đại sảnh chức nghiệp trong một thành khác, một tên thanh niên mang gương mặt góc cạnh điển trai điển hình phương tây, đầu tóc cắt ngắn được chải vuốt chỉnh tề. Mắt loé ra từng tia sát lạnh, giọng nghiêng răng đầy cảm xúc:

- Khốn kiếp, lại là hai tên này, lại là hạng ba. 50 người suốt một đêm thay phiên nhau đánh kinh nghiệm lại không thể so lại với 2 tên này. Khốn kiếp thật!!! Đừng để ta tìm thấy các ngươi, nếu không gia nhập làm thủ hạ của ta thì các ngươi chết chắc rồi.

Nói xong, hậm hực quay đầu hướng bên ngoài bước đi. Tên người chơi này ắt hẳn là The King như hệ thống đã thông cáo.

Đình Tấn lúc này đang ở bên cạnh Ameerah, hai người ngồi ngoài bậc thềm đại sảnh mở bảng kỹ năng cùng thông số mà kiểm tra. Thông số nhân vật không có thay đổi gì, chỉ riêng phần chức nghiệp lại thêm ra:

Tính danh: Đình Tấn (Hiện thị)

Biệt danh: The Dawn (Hiện thị)

Tuổi: 23

Chức nghiệp:

Vong linh ma pháp sư (Chức nghiệp ẩn) (Chi tiết)

Đình Tấn ngạc nhiên thốt lên:

- Lại là chức nghiệp ẩn?! Không hổ là người đầu tiên, lợi thế càng nhiều.

Bấm chọn vào chi tiết, kiểm tra xem có thông tin gì về chức nghiệp này không. Bảng hệ thống cũng nhanh chóng hiển thị ra trước mắt Đình Tấn:

Vong linh ma pháp sư (Chức nghiệp ẩn)

Giới thiệu: Một nhóm ma pháp sư luôn ẩn tại phía sau sự huy hoàng và tôn quý mà đáng lẽ ra bọn họ phải có được. Dùng sức mạnh và sinh mệnh của mình bảo vệ cho nhân loại, thế nhưng bọn họ luôn bị kì thị và khinh bỉ vì cách mà mình triệu hồi những kẻ đã chết để chiến đấu.

Vong linh ma pháp sư là những người dùng sinh mệnh và tinh thần của mình làm trung gian giao lưu giữa hai thế giới giữa cõi chết và hiện thực, dùng những thứ từ cõi chết mang về bên cạnh, chiến đấu thay cho bọn họ.

Kỹ năng chức nghiệp:

[Sinh Mệnh Hiến Tế]

Giới thiệu: Khi người chiến đấu đã đến cực hạn tinh thần chịu đựng, hãy dùng sinh mệnh của mình. Thiêu đốt nó lên đi, dùng nó để giết chết kẻ địch của mình.

Hiệu quả: Dùng HP để thay thế cho MP khi sử dụng kỹ năng. Mức qui đổi 1:5 (1 HP = 5 MP)

Điều đầu tiên khi thấy hiệu quả này, Đình Tấn chỉ có một ý nghĩ “Mang ra hiện thực” thế nhưng nghĩ kỹ lại, hắn liền bỏ qua ý tưởng này.

Dù sao Sinh mệnh lực không phải là điều nói chơi, nếu có thể hồi phục thì không sao nhưng nếu không thể hồi phục thì mất nhiều hơn được.

Ở trong game có thuốc HP, chết đi có thể FRZwe9jK lại phục sinh, thiệt hại nhiều lắm cũng chỉ là mất đi 1 cấp. Nhưng ở hiện thực không nên đùa giỡn với sinh mệnh của mình.

- Thôi, nếu sau này có cơ hội sẽ nghiên cứu sau. – Đình Tấn lắc đầu không xoắn xuýt chuyện này nữa.

Sau đó lại đưa mắt về bảng hệ thống kỹ năng, kiểm tra ba kỹ năng vừa được học.

Nguyên rửa suy nhược

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Nguyên rửa cùng là một trong những học thuật của vong linh ma pháp sư, suy yếu sức mạnh của kẻ địch.

Tiêu hao: [Điểm tinh thần] MP

Hiệu quả: Giảm thuộc tính của kẻ địch 10%, giảm tốc độ di chuyển cùng tấn công 20% tồn tại trong 15 giây. (Không thể chống chất)

Cốt giáp

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Triệu hồi xương cốt từ cõi chết hình thành tấm khiên, vây quanh tự động phòng thủ bảo vệ cho vong linh pháp sư khỏi nguy hiểm.

Tiêu hao: [Điểm tinh thần*2] MP

Hiệu quả: Hình thành 5 tấm khiên, mỗi tấm chống đỡ [50 + Điểm tinh thần] HP, duy trì trong 60 giây. Không thể liên tục sử dụng trong 5 phút nếu cường chế sử dụng sẽ tiêu hao gấp 5 lần.

Cốt thứ

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Triệu hồi một thanh xương cốt từ hư không, tấn công bất ngờ kẻ địch.

Tiêu hao: 40 MP

Hiệu quả: 150% sát thương phép

Kỹ năng mới rất hiệu quả và cường lực. Thế nhưng với một chức nghiệp ẩn như Đình Tấn kỹ năng mới cũng khá là không liên quan đến việc triệu hoán đây. Hay phải chăng kỹ năng triệu hoán cùng minh tướng thuật đã có nên hệ thống không học tập tiếp nữa. Nếu không có triệu hoán Bộ Xương Chiến Sĩ Đình Tấn không biết phải hình dung cảnh mình sẽ chiến đấu ra sao nữa.

Chợt nhìn thấy ngay góc bảng kỹ năng có hiển thị một con số 4. Đình Tấn tò mò suy nghĩ một chút, hần quay lại hướng giáo viên của mình thỉnh giáo thử một chút. Đình Tấn tiến lại tên Giáo Viên Triệu Hồn Sư cúi người hỏi:

- Thưa giáo viên, ta có một thắc mắc không biết người có thể hướng ta giải thích không?
- Nói – Giọng hần khàn khàn, ngắn gọn trả lời.
- Ta không biết sử dụng điểm kỹ năng làm gì, muốn hướng ngài cầu giải đáp. – Đình Tấn vẫn lễ phép nói.
- Sử dụng điểm kỹ năng giao diện ở ta nơi này. Người có thể nâng cấp kỹ năng lên một tầm cao mới.

Vẫn là giọng nói khàn khàn của tên Giáo Viên Triệu Hồn Sư. Thế nhưng được đáp án Đình Tấn vui vẻ lên. Nâng cấp lên, quả thật là niềm vui lớn với Đình Tấn. Hần 3 lần kích hoạt tự chủ kỹ năng, lại thêm một lần thăng cấp 10 tổng cộng được 4 điểm kỹ năng. Điều đó có nghĩa hần có thể thăng cấp 4 kỹ năng, hoặc một lần thăng liên tục 1 kỹ năng lên một cấp bậc cực kinh khủng. Lập tức nói điều này với Ameerah đang đứng bên cạnh, đuổi nàng đi về với giáo sư của mình. Sau đó không chậm trễ, Đình Tấn mở ra giao diện hệ thống chọn Giao dịch với tên Giáo Viên Triệu Hồn Sư.

Giao diện giao dịch cũng giống như giao diện kỹ năng thế nhưng ở cuối ô kỹ năng lại có thêm một dấu cộng. Đình Tấn thấy mình tướng thuật đã có dấu cộng hần lập tức chọn vào không do dự. Hệ thống liền hiển thị một thông tin cho Đình Tấn:

Ngài xác nhận nâng cấp kỹ năng Trung cấp Minh Tướng Thuật lên Đại Minh Tướng Thuật chứ?

Điều kiện:

- Cấp 40 (Chưa thỏa mãn)
- 1 điểm kỹ năng (Thỏa mãn)

[Quay lại]

Ngạc nhiên một hồi, Đình Tấn không biết khi nào Minh Tướng Thuật của hần đã biến thành Trung cấp Minh Tướng Thuật. Lập tức kiểm tra lại bảng kỹ năng. Đập vào mắt Đình Tấn ngay vị trí Minh Tướng Thuật trong bảng kỹ năng, hình ảnh biểu tượng từ màu xanh trước kia liền thay đổi thành màu đỏ:

Trung cấp Minh Tướng Thuật

Cấp bậc: Trung cấp

Giới thiệu: Một cách đồng bộ tần số sóng điện não với môi trường. Giúp đại não càng linh hoạt hơn, được bồi bổ và hấp thu chất dinh dưỡng trong môi trường. Gia tăng cường độ tinh thần, khả năng tư duy.

Tiêu hao: không

Hiệu quả: Mỗi giờ tu luyện gia tăng 3 điểm tinh thần. Lướt tu luyện không tròn một giờ sẽ không gia tăng t huộc tính.

Đồng bộ hiện thực: Gia tăng 3 điểm với người dùng cabin, 1,5 điểm với người dùng mũ game (Chỉ mở ra cho người dùng tự chủ sử dụng kỹ năng)

Đình Tấn ánh mắt sáng lên, đúng vậy. Hần đã học vậy thì chắc chắn là được nâng cấp lên. Liền xoay qua kiểm tra lại kỹ năng triệu hoán Bộ Xương Chiến Sĩ:

Triệu hoán: Trung cấp Bộ xương chiến sĩ

Đăng cấp: Trung cấp

Giới thiệu: Triệu hồi vong linh sinh vật Bộ xương chiến sĩ trợ giúp chiến đấu với ý thức của một tên chiến sĩ, sức mạnh của một con quái thú và ý chí không sợ chết của sinh vật vong linh.

Tiêu hao ma pháp: 45 MP (Kéo dài tiêu hao 15MP/s)

Hiệu quả:

HP = [Điểm Thẻ chất] x 30

Sát thương vật lý thấp nhất = [Điểm Tinh thần] 1,1

Sát thương vật lý cao nhất = [Điểm Tinh thần] x 1,2

Phòng thủ vật lý = [Điểm Sức mạnh] x 0.2

Phòng thủ ma pháp = [Điểm Tinh thần] x 0.1

Số lượng triệu hồi cao nhất = [Điểm Tinh thần] / 9

Đồng bộ hoá hiện thực: hiệu quả không đổi, tiêu hao không đổi. Độ chuẩn xác thông số 90%. Hệ thống sẽ khoá DNA của ngài nếu có tổ cáo ngài phạm tội từ phía chính phủ. Xin hãy cẩn thận sử dụng. (Chỉ mở ra cho người dùng tự chủ sử dụng kỹ năng)

Khoẻ miệng cong lên một vòng mỉm cười, Đình Tấn thật không ngờ có chuyện tốt như vậy mà hắn lại không để ý. Số lượng Bộ Xương Chiến Sĩ được tăng cao lên 10% chất lượng cũng được tăng cao. Đặc biệt hơn là Minh Thuật Tốc độ tu luyện sẽ gia tăng 50% thực lực của hắn lại tăng mạnh một vòng. Trong lòng vui vẻ Đình Tấn lại bắt giao dịch với NPC Triệu Hồn Sư. Nhưng nhớ lại điều kiện để nâng cấp lên cấp tiếp theo là đẳng cấp 40. Điều này cũng làm hắn hơi nôn nao.

Được rồi, 40 cấp thì 40 cấp. Hắn cũng không tiếc nuôi mấy. Dù sao kỹ năng này cũng đã miễn phí nâng lên Trung cấp, không nên quá tham lam. Đình Tấn liền quay lại nhìn những kỹ năng khác. Bộ Xương Chiến Sĩ kỹ năng hiệu quả nhất với Đình Tấn bây giờ. Mặc dù phía sau còn có những triệu hoán khác nhưng hiện tại hoặc giả sử sau này Bộ Xương Chiến Sĩ hiệu quả vẫn là hữu dụng. Đình Tấn muốn thử xem có thể tiếp tục nâng cấp lên tiếp không.

Ngài xác nhận nâng cấp kỹ năng Trung cấp Bộ Xương Chiến Sĩ lên Cao cấp Bộ Xương Chiến Sĩ chứ?

Điều kiện:

- Cấp 40 (Thoả mãn)
- 1 điểm kỹ năng (Thoả mãn)

[Quay lại]

- 2 kỹ năng trung cấp muốn thăng lên thượng cấp đều phải chờ đến level 40, đây ắt hẳn là một cột mốc khác.

Đình Tấn khoanh tay suy nghĩ. Có 4 điểm kỹ năng Đình Tấn suy tính nếu mỗi 10 cấp sẽ cho một điểm vậy chỉ 30 cấp hắn chỉ có 6 điểm kỹ năng. Nếu có kỹ năng mới hắn phải dự trù điểm kỹ năng để có thể nâng cấp lên. Hơn nữa hắn muốn chuyển chức chiến sĩ, vậy nên hắn cần dự trù thêm rất nhiều điểm kỹ năng nữa cho những hữu dụng kỹ năng. Mặc dù không biết có thể sử dụng ngoài hiện thực những kỹ năng này không nhưng chắc chắn hắn đều muốn thử một lần.

Vậy là Đình Tấn quyết định chỉ nâng với Cốt Giáp, bảo vệ sinh mệnh an toàn là trên hết. Những kỹ năng khác cũng không quá hữu dụng với hắn ở thời điểm hiện tại. Đã có quyết định Đình Tấn không do dự nữa sử dụng điểm kỹ năng vào Cốt Giáp:

Ngài xác nhận nâng cấp kỹ năng Cốt Giáp lên Trung cấp Cốt Giáp chứ?

Điều kiện:

- Cấp 10 (Thoả mãn)
- 1 điểm kỹ năng (Thoả mãn)

[Xác nhận] [Quay lại]

Lựa chọn xác nhận, Đình Tấn không có gì để do dự. Xong tất cả Đình Tấn lại kiểm tra kỹ năng một lần nữa, nắm giữ chính mình kỹ năng để có một phán đoán chính xác nhất.

Trung cấp Cốt giáp

Cấp bậc: Trung cấp

Giới thiệu: Triệu hồi xương cốt từ coi chết hình thành tám khiên, vây quanh bảo vệ cho vong linh pháp sư khỏi nguy hiểm.

Tiêu hao: [Điểm tinh thần] MP

Hiệu quả: Hình thành 6 tấm khiên, mỗi tấm khiên có thể chống đỡ (100 + Điểm tinh thần) HP. Duy trì [60 + Điểm tinh thần] giây. Không thể liên tục sử dụng trong 4 phút nếu cường chế sử dụng sẽ tiêu hao gấp 4 lần.

Kỹ năng cường lực là một chuyện đã làm Đình Tấn cảm thấy hạnh phúc, thế nhưng nhìn lấy triệu hoán Bộ Xương Chiến Sĩ đồng bộ hoá hiện thực làm Đình Tấn càng kích động hơn. Điều đó cho thấy suy đoán của hắn là chính xác. Kỹ năng học tập trong game sẽ là hình thái chuẩn cho ở hiện thực. Mặc dù trước kia hắn có thể triệu hoán ra được Bộ Xương Chiến Sĩ thế nhưng bọn chúng quá yếu. Điều đó cho thấy hắn cần phải chăm chỉ khắc khổ tu luyện nhiều hơn vì vẫn còn rất nhiều thứ phía cần hắn đi chinh phục.

Còn bị tố cáo, hấn không sợ. Dù sao hấn sẽ không sử dụng mấy kỹ năng đó cho mục đích riêng. Trừ phi có người hướng hấn mà tới. Hơn nữa trí não cũng tự nhận biết được tình huống. Tự vệ mà ngộ sát chắc hấn sẽ không phạt nặng như vậy.

Ameerah lúc này cũng đã nâng cấp xong. Đình Tấn trước đó đã hướng nàng khuyến khích nâng lên kỹ năng tu luyện Đẻo dai cường hoá đầu tiên, nếu không thể thì thay thành kỹ năng chức nghiệp nàng cho thấy phù hợp nhất.

Hấn chỉ có thể hướng nàng chỉ dạy kĩ xảo chiến đấu hoặc hướng đi tu luyện. Còn phong cách chiến đấu, hấn không muốn xen vào vì đó là sự phát triển của riêng nàng. Nàng phải tự tìm ra một lối đi riêng cho mình.

Đã hoàn thành nâng cấp, còn chưa lại đến 3 điểm kỹ năng. Đình Tấn tiến tới tên NPC Chiến Sĩ ở bên trái ngoài cùng. Người mặc trọng giáp, đội mũ giáp bao trùm cả gương mặt, lưng đeo đại kiếm trông như một gã khổng lồ. Tiến lại gần ngược lên nhìn tên NPC cao hơn mình đến 1 cái đầu này, Đình Tấn không nhanh không chậm nói:

- Xin chào giáo viên, xin cho ta được chuyển chức Chiến Sĩ.

Tên NPC Chiến sĩ cúi đầu nhìn Đình Tấn, chậm rãi lắc đầu giọng ồm ồm vang vọng cả đại sảnh:

- Ngươi không thích hợp. Ta có thể cho ngươi sức mạnh, thế nhưng không thể đưa ngươi đến đỉnh cao. Linh Mục, mới là người ngươi cần tìm. Đi đi chàng trai trẻ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Chức nghiệp thứ 2

Đình Tấn trong mắt ngạc nhiên không hết, hấn không ngờ lại có chuyện như vậy. NPC mặc dù có trí năng nhưng không nghĩ đến có thể nhân tính hóa đến như vậy.

- Hấn dựa vào gì mà khuyên mình? Chẳng lẽ là dựa theo thông số nhân vật?

Xoắn xuyết một hồi lâu vì Đình Tấn đã biết chức nghiệp này. Hấn đã từng bắt gặp vô số người vì chức nghiệp này mà lao đao. Bọn hấn sử dụng vũ khí là khiên và đoản trường, một tổ hợp khá kì lạ. Bọn họ có thể hồi máu thế nhưng hồi máu lại không sánh bằng một tên Sinh mệnh ma pháp sư. Dùng khiên chống đỡ quái vật thế nhưng làm sao bằng một tên Chiến sĩ. Có thể nói đây là lai tạp giữa một tên chiến sĩ cùng một tên sinh mệnh ma pháp sư.

Suy nghĩ một hồi, rốt cục Đình Tấn đành lựa chọn đánh liều nghe theo lời khuyên của hấn. Quay sang tìm kiếm một người có chữ NPC Linh Mục trên đầu. Rốt cục cũng bắt gặp. Hấn một tên gương mặt hiền lành. Người mặc một bộ giáo phục màu đen bên ngoài khoác một mảnh áo choàng rách rưới. Lưng đeo đại khiên, eo vắt một thanh đoản trường. Cầm trong tay một quyển sách lớn. Đầu cúi xuống, chậm rãi đọc sách. Đình Tấn đi tới hướng hấn cúi người nói:

- Xin chào Linh Mục giáo sư, có thể cho ta chuyển chức không? Ta muốn trở thành một vị Linh Mục.

Tên Linh Mục kia dừng lại đọc sách, ngẩng mặt lên nhìn Đình Tấn mỉm cười, từ tốn nói:

- Ta thấy được tiềm lực trong người ngươi. Đến đây đi chàng trai trẻ. Vượt qua thử thách này ngươi sẽ là một vị Linh Mục.

Nói xong hấn bước sang một bước để lộ cánh cửa đã mở phía sau. Đình Tấn lựa chọn chậm rãi bước vào.

- Lần này không biết sẽ là thử thách gì đây.

Đình Tấn thì thâm tò mò cùng nôn nao. Bước vào vẫn là căn phòng tối đen không thấy rõ 5 đầu ngón tay. Một hồi ánh sáng từ từ lan rộng ra, khắp cả không gian đều trở nên trắng xóa. Đình Tấn xung quanh xuất hiện vô số mũi tên từ hư không bắn thẳng về hấn.

Đình Tấn không biết gì, không kịp chuẩn bị liền trúng vô số mũi tên.

“Phập phập... phập”

Không có sát thương chỉ có đau đớn quanh quẩn trong đầu Đình Tấn. Lần đầu tiên hấn được cảm nhận vạn tiễn xuyên tâm là như thế nào. Chợt một đoàn ánh sáng từ trên trời giáng xuống hướng Đình Tấn chiếu rọi. Đau đớn giảm dần cho đến biến mất.

Cùng lúc đó, mũi tên liên tục xạ ra. Lần này có chuẩn bị Đình Tấn nghiêng người, nhào lộn, uốn cong thân thể, làm mọi thứ dựa theo kinh nghiệm cùng phản xạ mà hấn có thể làm. Thế nhưng hơn 20 mũi tên vẫn đâm trúng Đình Tấn cơ thể. Làm Đình Tấn thống khổ không thể tả.

Có ý nghĩ muốn điều chỉnh độ giả thuyết thực tế để cảm giác đau đớn thấp xuống một chút, thế nhưng hệ thống dập tắt suy nghĩ đó ngay của Đình Tấn:

Keng! – Không thể thay đổi mức độ giả thuyết thực tế, đây là yêu cầu phụ bản.

Đình Tấn lắc đầu cười khổ không thôi. Muốn gian lận cũng thật không dễ. Ánh sáng lại chiếu rọi xuống làm nhạt đi cảm giác đau thế nhưng không thể làm nhạt đi tinh thần áp lực cùng sự sợ hãi đau đớn.

Nhưng mà đó chỉ là với người bình thường đã quen sống trong sung sướng cùng hòa bình. Ở đây với Đình Tấn thì khác, hắn trải qua biết bao nhiêu trận chiến, có thương tích đau đớn nào mà chưa từng trải qua. Hắn đã từng đi trên ranh giới giữa sống và chết. Thế nên ở trong game nơi này hắn không có gì phải sợ hãi. Chỉ là đau đớn một chút vẫn không thể làm hắn bỏ cuộc.

Một đợt lại đến một đợt liên tục không ngừng từ hư không. Đình Tấn liên tục tránh né thế nhưng mũi tên quá nhiều, đau đớn cuộn trào mà đến như hành xác. Thế nhưng mũi tên bắn trúng số lượng ngày càng giảm dần dần theo từng đợt.

Rất cục không biết qua bao lâu, lại đến một đợt mũi tên bắn ra. Đình Tấn tránh né không nhanh không chậm, toàn bộ tên đều bắn hụt. Sau khi không còn mũi tên nào xuất hiện, ánh sáng trong phòng lóe mạnh lên, Đình Tấn lại bị đưa ra ngoài mà trước mặt hắn chính là vị linh mục giáo viên kia.

NPC Linh mục mở miệng cười nhạt, giọng nói uy nghiêm như trình bày tín ngưỡng của hắn:

- Là một linh mục, ngươi phải biết rõ đau đớn mới có thể chữa trị đau đớn cho người khác. Là một linh mục, ngươi phải hiểu được bảo vệ tính mạng của mình mới có quyền bảo vệ tính mạng cho người khác. Là một linh mục tinh thần của ngươi phải có kiên trì cùng tín niệm. Ngươi hợp cách, vì đó ta ban cho ngươi sức mạnh, trở thành một vị Linh Mục. Hãy dùng sức mạnh của mình đi cứu rỗi thế gian đi chàng trai trẻ.

Keng! – Chúc mừng ngài chuyển chức thành công, ngài chức nghiệp thứ hai là Linh Mục. Xin hãy cố gắng tu luyện.

Keng! – Học được kỹ năng Tái tạo

Keng! – Học được kỹ năng Sinh mệnh cứu rỗi

Keng! – Học được kỹ năng Ngự thuật thuật

Ngay khi thông báo kỹ năng học tập thành công, Đình Tấn lập tức trong đầu như được truyền vào một luồng thông tin. Tập trung suy nghĩ làm cho Đình Tấn ngơ ngàng sững sờ một hồi lâu.

Ameerah đã nâng cấp xong kỹ năng, nàng chạy lại bên cạnh nhìn Đình Tấn một lúc lâu. Thấy hắn không phản ứng cứ đồ người ra, nàng gờ tay quơ quơ trước mặt, thấy hắn vẫn không phản ứng. Ameerah mới đẩy tay Đình Tấn gọi:

- Đình Tấn ca ca, Đình Tấn ca ca. Ngươi sao vậy?

Lúc này Đình Tấn mới hoàn hồn lại. Nhìn qua Ameerah mới bình tĩnh nói:

- Không sao, chỉ là bị ngẩn ngơ 1 lúc mà thôi. Ngươi kỹ năng ra sao rồi?

- Ta nâng xong rồi, dẻo dai cường hóa hắn không cho ta nâng tiếp. Bắt ta 40 cấp mới cho nâng. Thế nên ta nâng vào kỹ năng tu luyện Nội khí. – Ameerah trẻ môi, mặt không vui nói.

Nói xong nàng đưa bảng thông tin kỹ năng ra cho Đình Tấn xem:

Tu luyện Nội Khí

Cấp bậc: Trung cấp

Yêu cầu: Võ sư

Giới thiệu: Một phương pháp tích trữ năng lượng vào trong máu, cơ bắp và các bộ phận trong cơ thể. Hình thành một luồng năng lượng bùng nổ khi cơ thể tiếp xúc với kẻ địch.

Tiêu hao: không

Hiệu quả: Mỗi giờ tu luyện sẽ gia tăng 1 điểm nội khí. Sát thương khi bộc phá bằng $[1 \text{ điểm nội khí} * 50]$ sát thương vật lý. Mỗi khi ngồi tu luyện 5 giây hoặc đánh 10 đòn sẽ hồi lại 1 điểm.

Đình Tấn gật gật đầu tán thưởng:

- Rất cường, ngươi nếu như biết lợi dụng nó thì tương lai ngươi sẽ càng trở nên mạnh mẽ. Một chốc chúng ta ra ngoài thử kỹ năng. Ngươi cố gắng tập trung ghi nhớ động tác cùng cảm giác. Sau đó đến tối, chúng ta sẽ thoát game ra ngoài vận dụng thử xem có thể kích hoạt đồng bộ hóa với hiện thực được hay không.

- Vâng Đình Tấn ca ca. – Ameerah nhu thuận gật đầu.

Đình Tấn gật đầu vỗ vỗ đầu nàng, im lặng hướng về bảng thông số của mình xem xét. Kiểm tra chi tiết chức nghiệp thứ 2 Linh Mục này.

Tính danh: Đình Tấn (Hiện thị)

Biệt danh: The Dawn (Hiện thị)

Tuổi: 23

Chức nghiệp:

Vong linh ma pháp sư (Chức nghiệp ẩn) (Chi tiết)

Linh Mục (Chi tiết)

Yêu cầu chuyển chức: Thiên phú trên 5

Giới thiệu: Một nhóm tu sĩ khắc khổ, luôn đi đầu chiến tuyến. Bọn họ không yêu cầu trang bị xa hoa, cũng không yêu cầu cường lực đại kỹ năng. Thế nhưng bọn họ cống hiến lại là không thể bỏ qua. Nhiệm vụ của hấn chính là mang lại sinh mệnh cho đồng đội.

Kỹ năng chức nghiệp:

Sinh mệnh cường hóa

Giới thiệu: Cơ thể của người trải qua vô số đau đớn rèn luyện tạo nên một nguồn năng lượng cùng sinh mệnh cường đại tích tụ trong cơ thể.

Hiệu quả: HP gia tăng 10%, MP gia tăng 10%

Tái tạo (Bị động)

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Linh mục do tuần hoàn tàn phá thân thể của mình sau đó lại phục hồi làm cho sinh mệnh càng ngày càng cường đại

Tiêu hao: không

Hiệu quả: Khi người chịu tổn thương 100 điểm HP, giới hạn HP cao nhất sẽ tăng lên 5 điểm

Đồng bộ hóa hiện thực: Chịu tổn thương 100 điểm HP, giới hạn HP cao nhất gia tăng 5 điểm. (Chỉ hiệu quả khi bật mức độ giả thuyết hiện thực 100%)

Sinh mệnh cứu rỗi

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Sử dụng ma pháp ít hồi của mình hồi phục một lượng nhỏ cho bản thân hoặc đồng đội.

Tiêu hao: [Điểm tinh thần*2] MP

Hiệu quả: Hồi phục [1% HP tối đa + Điểm tinh thần] HP cho người và đồng đội xung quanh người 5m. Liên tục sử dụng trong 1 phút tiêu hao gia tăng gấp đôi theo mỗi lần sử dụng, hiệu quả giảm đi một nửa.

Ngự thuật

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Dùng chú thuật yểm vào khiên của người, để nó chống chịu sát thương.

Tiêu hao: [Điểm tinh thần * 2] MP

Hiệu quả: Chịu đựng 3 lần thương tổn, tồn tại trong [60 + Điểm tinh thần] giây. Không thể sử dụng liên tục trong 5 phút, cường chế sử dụng tiêu hao gia tăng gấp 5 lần cho mỗi lần sử dụng.

Đình Tấn xem xong quả thật trở mặt ngoát mồm vì sự kinh khủng của chức nghiệp này. Có thể nói nó chính là vì Đình Tấn mà đo thân lượng thể mà tạo ra. Hấn có thể tưởng tượng ra khi hấn cầm hai chức nghiệp này phát huy đến cực hạn thì sẽ kinh khủng như thế nào nữa.

Lập tức chọn giao dịch bằng hệ thống với NPC Linh Mục kia. Hấn muốn khẩn cấp tăng cấp nhanh nhất có thể để phát huy ra sức mạnh này để nói cho những tên Chiến sĩ kia rằng ta mới chính là cường đại nhất tám khiên của nhân loại.

Không tiếc rẻ, Đình Tấn dùng ngay 3 điểm kỹ năng thăng cấp 3 kỹ năng Linh Mục này.

Tái tạo (Bị động)

Cấp bậc: Trung cấp cấp

Hiệu quả: Khi người chịu tổn thương 100 điểm HP, giới hạn HP cao nhất sẽ tăng lên 10 điểm

Đồng bộ hóa hiện thực: Chịu tổn thương 100 điểm HP, giới hạn HP cao nhất gia tăng 7 điểm (Chỉ hiệu quả khi bật mức độ giả thuyết hiện thực 100%)

Sinh mệnh cứu rỗi

Cấp bậc: Trung cấp

Tiêu hao: [Điểm tinh thần*1.5] MP

Hiệu quả: Hồi phục [2% HP tối đa + Điểm tinh thần*2] HP cho người và đồng đội xung quanh người 5m. Liên tục sử dụng trong 1 phút tiêu hao gia tăng gấp đôi theo mỗi lần sử dụng, hiệu quả giảm đi một nửa.

Ngự thuần thuật

Cấp bậc: Trung cấp

Tiêu hao: [Điểm tinh thần * 1.5] MP

Hiệu quả: Chịu đựng 4 lần thương tổn, tồn tại trong [90 + Điểm tinh thần*2] giây. Không thể sử dụng liên tục trong 4 phút, cường chế sử dụng tiêu hao gia tăng gấp 4 lần cho mỗi lần sử dụng.

Mở ra bảng thông số nhân vật Đình Tấn lúc này đã thay đổi đáng kể:

Tính danh: Đình Tấn (Hiện thị)

Biệt danh: The Dawn (Hiện thị)

Tuổi: 23

Chức nghiệp:

Vong linh ma pháp sư (Chức nghiệp ẩn) (Chi tiết)

Linh Mục (Chi tiết)

---- Thông số ----

Lực lượng: 34

Nhanh nhẹn: 20

Thể lực: 33 (+2)

Tinh thần: 60 (+2)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 10

HP: 770/770 (+1/s)

MP: 792/792 (+2.48/s)

EXP: 2000/8900

Sát thương vật lý: 34 – 34

Sát thương phép thuật: 62 – 71

Phòng thủ vật lý: 6,0

Phòng thủ pháp thuật: 9.3

Phụ trọng: 13/51kg

Đình Tấn ngay lúc này muốn rống lớn lên một tiếng giải toả kích động trong lòng mình. Hắn trong lòng rạo rực đầy chiến ý. Nhưng chuyển chức nghiệp đã xong, vậy nên hắn muốn đi làm nhiệm vụ thăng cấp.

Thời gian chuyển chức nghiệp cùng nghiên cứu nâng cấp kỹ năng, tuy Đình Tấn làm rất gọn ghẽ nhanh chóng nhưng cũng tiêu hao hơn 3 giờ.

Hiện tại sắc trời đã tiếp cận 10:00 trưa Đình Tấn xoay quanh không biết phải đi đâu. Chợt thấy phía đối diện đại sảnh chức nghiệp có một tòa nhà lớn không kém. Phía trước có ghi rõ “Lính đánh thuê công hội”. Đình Tấn liền mỉm cười, khá lăm ngay cả thứ này đều mang vào.

Lính đánh thuê công hội, trước kia chính là một tổ chức do chính phủ tổ chức. Cho người dân có năng lực đi làm việc, hỗ trợ bọn họ đồng thời cũng là cách để cho những người dân chúng kiếm sống khi mà xã hội khoa học đã bắt đầu sụp đổ.

Đình Tấn bước vào Lính đánh thuê công hội, lại trước quầy có một cô gái trẻ tiếp khách. Hắn liền tiến lên chào hỏi:

- Xin hỏi ta có thể tiếp nhiệm vụ ở đâu?

Cô gái trẻ lễ phép nói:

- Chào ngài, xin hỏi ngài có huy chương lính đánh thuê chưa?

Đình Tấn lắc đầu. Cô gái thấy vậy liền mỉm cười hỏi đáp:

- Xin lỗi, vì ngài chưa có huy chương lính đánh thuê nên chưa thể tiếp nhận nhiệm vụ. Xin ngài hãy qua cánh cửa phía bên kia tiến hành kiểm tra thực lực, để công hội cấp phát thẻ lính đánh thuê theo thực lực của ngài để tiến làm nhiệm vụ.

Hướng phía cô gái trẻ chỉ nhìn lại Đình Tấn thấy rõ nơi đó có 2 người mặc giáp quân phục màu đen như hắn từng mặc trước kia, eo cầm một thanh đao quân dụng. Đình Tấn nhanh chóng tiến lên giao tiếp:

- Xin chào, ta muốn tiến nhập khảo nghiệm lính đánh thuê.

Hai người gật đầu, người bên phải mở cổng, người bên trái chậm rãi nói với Đình Tấn:

- Đăng cấp phân chia SSS>SS>S>A>B>C>D>E>F, F cấp thấp nhất. Thử thách quy tắc chiến đấu với một số lượng quái vật ngang cấp mình. Từ F cấp 1 con bắt đầu cho đến C cấp 4 con cao nhất. Tiếp theo đăng cấp phải làm nhiệm vụ tìm điểm cống hiến để thăng cấp. Chúc ngài may mắn.

Đình Tấn gật đầu, hướng Ameerah nhìn sang. Mỉm cười vỗ vai nàng cổ vũ:

- Cố gắng đừng làm ta thất vọng.

Sau đó hắn nhanh chóng bước vào cánh cửa kia. Chờ đợi thử thách tiến đến.

Do một số kỹ năng hoặc chức nghiệp mình viết tiếng việt thì dài và đọc khá là chuối nên mình sẽ viết theo Hán Việt hoặc Tiếng anh nhé. Các bạn có lên mạng tìm hình ảnh để xem cũng sẽ dễ hơn. Mong các bạn thông cảm:)

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Thí luyện lính đánh thuê

Bên trong căn phòng này lại là một không gian khác. Diện tích rộng lớn, kiến trúc xung quanh được xây dựng và điêu khắc hết như một đấu trường thời trung cổ ở La Mã.

Bất quá, xung quanh khán đài không có một ai. Đình Tấn vừa quan sát vừa bước đi đến một vòng tròn ở giữa quảng trường.

Chợt, tiếng thông báo của hệ thống lại vang lên, cùng lúc đó, thân thể Đình Tấn như bị ai đó khống chế, đứng im bất động chỉ có thể nghe tiếng thông báo:

Keng! – Đối thủ sẽ được lựa chọn trong 5... 4... 3... 2... 1... Bắt đầu trận chiến.

Ngay khi tiếng khi tiếng “Bắt đầu” vừa vang lên thì ở khoảng cách 30m đối diện Đình Tấn, đột ngột xuất hiện một con Panthiger, thể nhưng hình thể nhỏ hơn nhiều so với 2 con Panthiger Đình Tấn đã chém giết ở tân thủ thôn.

Panthiger

Đẳng cấp: 10

HP: 450/450

Con Panthiger vừa xuất hiện lập tức xông lên tấn công Đình Tấn.

Hắn cũng không chậm trễ vùng pháp trượng lên, cấp tốc vẽ ký hiệu trên không trung kết hợp với niệm chú.

Ngay lúc vừa vùng pháp trượng thì triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ, một cảm giác huyền diệu xuất hiện trong đầu Đình Tấn.

Giống như có một ai đó in ấn một phương pháp khác để sử dụng triệu hoán Bộ Xương Chiến Sĩ vào đầu, làm Đình Tấn không tự chủ vận dụng theo quy luật đó.

Con Panthiger chỉ vừa đi được nửa đường thì Đình Tấn đã hoàn thành xong quá trình niệm chú. 1 con Bộ Xương Chiến Sĩ chậm rãi bò ra hố đen đứng chắn trước mặt Đình Tấn.

Bộ Xương Chiến Sĩ (Triệu hoán sinh vật)

HP: 1050/1050

Sát thương vật lý: 66-72

Phòng thủ vật lý: 6.8

Phòng thủ pháp thuật: 6

Con Panthiger vồ tới vồ móng vuốt sắc bén của nó vào tấm khiên đầy gai nhọn của tên Bộ Xương Chiến Sĩ.

-12 (Đón đỡ)

Bộ Xương Chiến Sĩ không lùi một bước, sức mạnh của nó hiện tại đã cách xa con Panthiger quá nhiều. Vùng một riu bỏ ngược lại con Panthiger

-127

“Grừ”

Con Panthiger đau đớn kêu gào một tiếng, xoay người quay lại tấp vào đầu Bộ Xương Chiến Sĩ. Nhưng tại thời điểm này Đình Tấn đã hoàn thành xong thuật triệu hoán của mình. 5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ khác xông lên thay phiên nhau hành hạ con Panthiger.

Chưa đến 1 giây, 6 đòn tấn công liên tiếp của Bộ Xương Chiến Sĩ Đình Tấn triệu hồi đã làm con Panthiger ngã xuống đất.

Trên đầu Đình Tấn cứ mỗi giây qua đi thì nổi lên một con số -18. Kỹ năng đặc thù của nghề nghiệp vong linh pháp sư: “Sinh mệnh hiển tế” tựa như là có một ma lực nào đó làm cho Đình Tấn có thể hiểu rõ được nó.

Chẳng khác nào hắn đã vận dụng qua vô số lần vậy. Nếu hiện tại bước ra hiện thực sử dụng, Đình Tấn chắc chắn có thể vận dụng nó thuận buồm xuôi gió.

Âm thanh máy móc từ hệ thống lại vang lên:

Keng! – Đối thủ sẽ được đưa đến trong 5... 4... 3... 2... 1... Bắt đầu

Lần này vẫn là Panthiger nhưng số lượng lại là 2 con. Chia quân ra hai hướng trái phải lao nhanh về phía Đình Tấn.

Đình Tấn không hốt không hoảng, ra lệnh cho 6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ dàn thành hàng ngang, phân đều ra 2 nhóm tiến về phía 2 con Panthiger đang tiến tới.

Hai bên va chạm nhau bên mạnh bên yếu liền thể hiện ra ngay lập tức, hai con Panthiger chỉ kịp vồ 1 cái thì lập tức ăn lại liên tiếp 3 búa no búng.

Đình Tấn quan sát chiến trường không có dị biến gì thì bắt đầu tập trung sự chú ý lên ống HP vẫn đang tiếp tục suy giảm trên đầu mình.

Ngay khi HP suy giảm đến 670/770, hệ thống báo cáo một tiếng làm Đình Tấn vui mừng khôn xiết:

Keng! – HP giá trị hạn mức cao nhất gia tăng 7 điểm.

Cùng lúc đó cuộc chiến giữa Panthiger và Bộ Xương Chiến Sĩ cũng đã kết thúc, phần thắng dĩ nhiên thuộc về bọn Bộ Xương Chiến Sĩ.

Keng! - Đối thủ sẽ được đưa đến trong 5... 4... 3... 2... 1... Bắt đầu

Lần này cấp độ đã tăng lên D, đối thủ là 3 con Panthiger. Đình Tấn không vội vàng hay nôn nóng gì, chia quân ra 3 đường đón đầu 3 con Panthiger.

Hắn thì lại đứng im tiếp tục chú ý lượng HP của mình. Rốt cục khi đạt đến mức 570/777, hệ thống lại tiếp tục thông báo HP gia tăng 7 điểm, Đình Tấn liền giờ lên pháp trường hét lớn

- “Sinh mệnh cứu rồi”

Một vòng ánh sáng hiện lên bán kính 5m, từng sợi từng sợi màu xanh lá từ đất bốc lên thấm thấu vào người Đình Tấn.

+139

HP lập tức hồi lại trở về mức 709/784. Đình Tấn cảm thấy trong lòng vô cùng thoải mái không tả được. Hắn rốt cục không lo vấn đề thời gian triệu hồi.

Đã vậy sinh mệnh lực của hắn liên tục gia tăng mà không phải chịu đau đớn gì như những Linh Mục chân chính phải chịu đựng. Đình Tấn ngửa mặt lên trời hét to cho giải tỏa kích động trong lòng. Tất cả âm thanh thông báo lượng HP gia tăng từ kỹ năng Tái Tạo, Đình Tấn tiếp tục quan sát chiến trường.

Chỉ qua chưa tới 10 giây 3 con Panthiger lại đi châu trời. Hệ thống tiếp tục triệu hồi quái vật, lần này là cấp C, Panthiger số lượng đã tăng lên 4 con.

Đình Tấn vẫn không có gì lo lắng vẫn chăm chú HP của mình. Cứ mỗi 5 giây hắn lại lấy ra 1 bình HP uống vào để HP trị của hắn luôn duy trì tại trên 90%.

4 con Panthiger vừa giải phong liền nhào tới phía hắn, 6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ đứng chặn ngang đường đi, gặp con nào tới thì lập tức vung khiên đón đỡ cùng chém lại 1 búa. Panthiger là loại hình thú săn tốc độ, nào có da dày thịt béo chống chịu được lâu. Mỗi con ăn 4 búa hay 3 búa vào đầu là chắc chắn phải chết.

Uống gần xong 5 bình HP nhỏ còn lại trong túi, Đình Tấn chiến đấu khảo nghiệm cũng đã đến lúc kết thúc. Chợt lúc này tiếng hệ thống lại là vang lên:

Keng! – Chúc mừng ngài là người đầu tiên khảo nghiệm thành công mức C lính đánh thuê. Hệ thống thưởng cho 1 cơ hội khiếu chiến bất kì cấp độ lính đánh thuê. Xin hỏi ngài có muốn sử dụng hay hủy bỏ

Đình Tấn ngạc nhiên thì thầm sử dụng. Dù sao cũng không mất gì, thử 1 lần cũng sẽ không chết. Hệ thống lại tiếp tục tìm đối thủ.

Keng! – Khiêu chiến cấp độ xin mời chọn

Đình Tấn cau mày suy nghĩ một chút. Quyết định chọn cấp A, hắn nghĩ 6 con Panthiger chỉ là chuyện nhỏ với mình tội gì không thử.

Keng! – Đối thủ đang được đưa tới trong 5... 4... 3... 2... 1... bắt đầu

Đối diện, một thân ảnh xuất hiện làm trái tim Đình Tấn không kiềm được đập nhanh đến nỗi vang lên âm thanh bịch bịch. Coywolf thủ lĩnh đang đứng tại trước mặt hắn, chứ không phải như hắn suy nghĩ là 6 con Panthiger.

Coywolf thủ lĩnh (Boss thủ lĩnh)

Đẳng cấp: 12

HP: 1450/1450

Vừa được tự do, con Coywolf nhanh chóng xông lên, hướng về phía Đình Tấn giết tới.

Đình Tấn cũng bình tĩnh tâm tình của mình lại, ra lệnh 6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ chia 2 nhóm. 1 tên xung phong đi trước 5 tên còn lại theo sau. Còn hắn thì đứng yên quan sát HP của mình cùng tình hình chiến trường

Cốt thứ!

Ngay khi con Coywolf thủ lĩnh giờ lên móng vuốt muốn vồ tới tên Bộ Xương Chiến Sĩ đi đầu, Đình Tấn canh chuẩn xác thời gian, vẽ ký hiệu cùng đọc chú ngữ, dự phán phương hướng nó sẽ đứng lại phát lực.

Một cây xương gai trắng nõn đầu nhọn, xung devmUPwx quanh gai nhọn tua tủa không biết của động vật gì. Từ bên dưới mặt đất ở chân đang giờ lên của con Coywolf thủ lĩnh, đâm lên, kịp thời ngăn chặn lại chân trước đang vồ tới của nó đồng thời đầu nhọn cắm thẳng vào cổ nó.

-189

Tên Bộ Xương Chiến Sĩ tới sau một bữa giờ lên cao hướng đầu con Coywolf thủ lĩnh bỏ xuống.

-135

Hai đòn đánh trúng con Coywolf thủ lĩnh đều trúng ngay điểm yếu tăng gấp đôi sát thương.

5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ còn lại cũng kịp thời xông lên từng bữa vỗ vào trên người nó.

-67

-68

-133

-69

-130

Hai đòn trí mệnh, 3 đòn bình thường HP con Coywolf thủ lĩnh liên tục lùi lại chỉ còn một nửa 655/1450. Hấn sau khi đâm ra chuẩn xác Cốt thứ liên liên tiếp vùng gậy về ẩn kỹ cùng đọc chú ngữ phát động kỹ năng

Sinh mệnh cứu rồi

+139

Nguyên rửa suy yếu

-145

Cốt thứ

-94

Nguyên Rửa Suy Yếu làm cho thuộc tính con Coywolf lập tức giảm xuống 10%, 1 phút giới hạn của Sinh Mệnh Cứu Rồi cũng vừa đến. Cùng lúc phát ra một cây Cốt Thứ đẩy thêm một lượng huyết con Coywolf thủ lĩnh về mức 474/1450.

Con Coywolf thủ lĩnh gầm rú lên nó hướng con Bộ Xương Chiến Sĩ gần nhất vùng một cái tát, làm cho tên Bộ Xương Chiến Sĩ này bay ngược lại hơn 3m lê lét trên đất.

Nhưng tên Bộ Xương Chiến Sĩ này đứng dậy ngay lập tức xông tới trả đũa. 5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ đồng bạn xung quanh không bỏ qua cơ hội này. Vùng bữa chém ngay con Coywolf thủ lĩnh.

-67

-69

-64

-65

-68

HP chỉ còn 141/1450 con Coywolf thủ lĩnh liền mở trạng thái Cuồng Bạo. Cùng lúc đó con Bộ Xương Chiến Sĩ vừa bị đánh bay lập tức vùng bữa đến bổ vào đầu nó.

“Xoạt”

-189

Con Coywolf thủ lĩnh chưa kịp mở xong trạng thái cuồng bạo đã bị một bữa cuối cùng nhất kích trí mệnh gấp 3 lần thương tổn kết liễu sinh mệnh. Thân thể to lớn ùng ùng ngã xuống.

Đình Tấn ở phía sau cũng thở phào một hơi. MP của hấn sau một vòng kỹ năng, mặc dù có uống thuốc nhưng cũng không chịu nổi. Mặc dù đã uống 3 bình MP thuốc nhỏ nhưng chỉ kéo MP hấn quá một nửa 482/792

Keng! – Chúc mừng ngài đạt thành công qua cửa thí luyện Linh đánh thuê cấp độ A.

Đinh Tẩn bị ánh sáng bao trùm, gấp lại sau đó là trước mặt 2 người quân nhân canh cửa thí luyện lúc này. Bọn hắn mỉm cười nói:

- Chào mừng người anh em. Đây là của người huy chương.

Một tấm huy chương một tấm khiên tam giác ẩn một đầu lâu bên trên, kèm theo một búa một kiếm vắt chéo nhau ở phía sau, màu đỏ như máu đưa tới trước mặt Đinh Tẩn.

Huy chương Lính đánh thuê

Chất lượng: Đồ đồ

Yêu cầu: Lính đánh thuê cấp độ A

Hiệu quả:

Thuộc tính +10%

HP giá trị lớn nhất +10%

MP giá trị lớn nhất +10%

Yêu cầu thăng cấp: 0/32000 Điểm Lính Đánh Thuê.

Huy chương đeo vào trước ngực làm thuộc tính Đinh Tẩn lập tức thay đổi.

---- Thông số ----

Lực lượng: 37

Nhanh nhẹn: 22

Thể lực: 36 (+2)

Tinh thần: 66 (+2)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 10

HP: 840/840 (+1.1/s)

MP: 871/871 (+2.7/s)

EXP: 2000/8900

Sát thương vật lý: 37 – 37

Sát thương phép thuật: 68 – 77

Phòng thủ vật lý: 6,1

Phòng thủ pháp thuật: 9.7

May mắn: 0

Thiên phú: 7

Trang bị hiện tại:

Giáp tân thủ

Mũ da trùn đầu

Giày da thú

Bao tay da thú

Pháp trượng

Huy chương lính đánh thuê (All +10%, HP +10%, MP +10%)

Items:

sách skill cường hoá thể chất

sách skill tử vong màn che

MP thuốc x18

Thuốc giải độc x5

Sách ma thuật của Gauss

Đại kiếm titanium

Áo khoác ma pháp

0 Vàng 30 Bạc 41 Đồng

Lại một bước nhảy vọt. Đình Tấn không ngờ tham gia Lính Đánh Thuê công hội lại có được món hời như vậy.

Nhìn xung quanh vẫn chưa thấy nha đầu Ameerah đâu. Đình Tấn tiến lại bàn tiếp viên hỏi:

- Xin hỏi ta đã có huy chương Lính Đánh Thuê rồi, bây giờ có thể nhận nhiệm vụ rồi chứ?
- Vâng, xin hỏi ngài là cấp mấy? – Cô gái tiếp viên trẻ mỉm cười dịu dàng nói.
- Cấp A – Đình Tấn ngắn gọn trả lời.
- ... Vâng xin ngài đợi chút – Cô gái trẻ có hơi ngạc nhiên, sau đó mỉm cười bình thường đáp lời.

Đình Tấn nhân nhả nhìn xem cô gái lật sách. Đến một hồi giao diện nhiệm vụ hiện lên đồng thời với giọng nói của cô gái:

- Đây là những nhiệm vụ ngài có thể nhận bây giờ. Xin ngài tự do lựa chọn. Ta sẽ nhanh chóng đăng ký.

Đình Tấn lật xem bảng giao diện, nhìn khá giống như bảng kỹ năng chia ra 2 cột xếp hạng từ cấp thấp nhất F cho đến cao dần lên. Đình Tấn bấm thử chọn vào một nhiệm vụ.

Săn lùng Jagger

Giới thiệu: Jagger một loài giống mèo, thân hình to lớn như được lai tạp giữa Báo và Hổ. Sống thành bầy, xuất hiện ở ngoài khu rừng phía đông ngoại thành 10km.

Yêu cầu: Tiêu diệt 20 con Jagger

Khuyến cáo: Cấp E tổ đội trên 2 người.

Thưởng cho: 2000 Kinh nghiệm, 800 đồng tiền, 25 điểm Lính Đánh Thuê.

- Ừm, rất chi tiết. Phần thưởng cũng rất tốt, nhưng chia ra thì hơi ít.

Xoa xoa cằm, Đình Tấn tính toán. Một hồi hần quyết định một phần nhiệm vụ khá bắt mắt.

Quét sạch Busuzima

Giới thiệu: Một nhà bác học điên đã thử nghiệm gen của loài tác kè hoa lên con người tạo ra một loài quái vật nửa người nửa tác kè hoa. Chúng chạy trốn đồng thời bắt đầu tàn sát mọi người ở thôn làng Broklin phía đông ngoại thành. Xin mau chóng tiêu diệt chúng trừ hại cho người dân.

Yêu cầu: Tiêu diệt 6 con Busuzima

Khuyến cáo: Cấp B tổ đội, 2 người trở lên.

Phần thưởng: 15000 Kinh nghiệm, 7000 Tiền đồng, 3100 Điểm Lính Đánh Thuê.

Đình Tấn khá là tò mò loài Busuzima này đến cùng là loài vật gì, hẳn 10 năm trước cũng chưa từng nghe qua. Cũng vừa đúng lúc Đình Tấn quyết định chọn nhiệm vụ này thì Ameerah từ trong cánh cửa truyền tống ra. Nhận được huy chương nàng nhảy nhót lại khoe với Đình Tấn.

- Anh Đình Tấn, anh Đình Tấn, xem ta có được huy chương B này. Thấy ta lợi hại không.

Gương mặt vênh lên, ngực nhỏ ưỡn ra như khoe cho Đình Tấn thấy chiếc huy chương xanh thẫm đang đeo trên đó. Bộ dáng rất giống như là muốn nói “Hãy khen ta đi, ta rất oách”. Đình Tấn phì cười xoa đầu nàng tán thưởng:

- Được, rất giỏi. Ta đã chọn được nhiệm vụ chúng ta lại đăng ký đi thôi.

Ameerah cao hứng đi theo sau, đến lúc giao ra huy chương. Nhìn thấy huy chương màu đỏ chói của Đình Tấn nàng xụ mặt xuống, miệng phồng ra. Trong bụng thầm mắng:

- Xấu anh Đình Tấn, thật xấu xa dĩ nhiên trên ghẹo ta.

Đình Tấn vẫn tập trung giao tiếp nhận nhiệm vụ nào biết mình đã đắc tội bà cô này rồi.

Giảm hiệu ứng (Nerf) lại một số skill:

- Tái tạo: Hiệu quả 100 HP giảm giá tăng 7 HP (10 HP) hạn mức cao nhất

- Nội Khí tu luyện: Yêu cầu: võ sư, một giờ tu luyện gia tăng 1 (10) điểm, ngồi 5 (3) giây tu luyện hồi phục 1 điểm, đánh 10 đòn hồi 1 điểm.

Do quá trình viết tính toán không kỹ làm skill quá bá đạo, mong các bạn đọc thông cảm ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Làng Broklin, Busuzima tập kích

Quá trình đăng ký rất nhanh, cô gái tiếp viên trẻ trả lại cho Đình Tấn và Ameerah huy chương Linh Đánh Thuê. Hai người liền vang lên bên tai hệ thống âm thanh:

Keng! – Nhận được nhiệm vụ Quét sạch Busuzima.

Đình Tấn kéo Ameerah nhanh chóng rời đi khu vực đại sảnh Linh Đánh Thuê. Quay trở lại nơi lão Quân gia khi vừa truyền tống qua EL Thành. Nơi đó có rất nhiều hiệu thuốc tạp hóa đồ dùng cần thiết cho Đình Tấn bổ sung.

Cửa hàng hiệu thuốc không xa, nằm trên con đường lớn đi từ lão quân gia đến đại sảnh chức nghiệp. Tiến vào giao dịch

HP thuốc (Nhỏ)

Chất lượng: Đồ dùng tiêu hao

Yêu cầu: Không

Hiệu quả: Hồi phục 15HP/s, tồn tại trong 5 giây. Cắt đứt khi bị tấn công.

Giá: 10 đồng

HP thuốc (Vừa)

Chất lượng: Đồ dùng tiêu hao

Yêu cầu: Không

Hiệu quả: Hồi phục 50HP/s, tồn tại trong 5 giây. Cắt đứt khi bị tấn công.

Giá: 10 bạc

Một hồi không có bất kì trả lời, đèn trong nhà cũng tắt ngay lập tức. Một hồi sau khi Đình Tấn định gõ lại một lần nữa, cửa bất chợt mở ra.

- Các người là ai? Tôi đây làm gì?

Một người đàn ông trung niên tóc hoa râm, gương mặt sạm đen vì phơi nắng già nua đầy nếp nhăn. Hắn lộ đầu ra cảnh giác hỏi.

Đình Tấn vội vàng tiếp lời:

- Chúng ta là Lính Đánh Thuê nhận nhiệm vụ tiêu diệt bọn Busuzima mà đến đây nhưng khu vực quanh đây vắng vẻ không có ai, chỉ có nhà của ngài là có ánh sáng. Thế nên chúng tôi mới tới đây dò hỏi.

Người đàn ông ánh mắt sáng lên, nhanh chóng mở rộng cửa vội vàng nói:

- Mời vào, nhanh nhanh vào đi. Trời sắp tối bọn chúng sắp tới nữa rồi.

Đình Tấn tò mò nhanh chóng đi vào, Ameerah cũng nhanh chóng theo sau. Mặc dù nàng không sợ đau không sợ quái thú thế nhưng những kiểu không khí huyền bí thế này làm nàng có chút ăn không tiêu.

Tiến vào căn nhà khá bừa bộn, như có trộm lục soát qua một lần. Giữa gian phòng có một bộ bàn ghế ăn. Người đàn ông nhanh chóng đi lại kéo ghế mời:

- Mời ngồi, mời ngồi.

Đình Tấn chậm rãi ngồi xuống ánh mắt đánh giá người đàn ông này. Người đàn ông cũng nhanh kéo ghế ngồi xuống nói:

- Chúng ta là đợt người cuối cùng rời khỏi nơi này. Thế nhưng do bỏ quên mất một bộ súng săn nên ta phải quay trở lại đây tìm. Định nhanh chóng tìm xong rồi rời đi nhưng nếu có các người ở đây vậy ta sẽ ở lại tử chiến đến cùng. Bọn quái vật này đã giết chết cả gia đình ta, vợ ta, con ta đều chết trong tay bọn chúng.

Nói đến đây người đàn ông ánh mắt lóe ra một tia căm hận sâu đậm, sát khí phát ra đến nỗi ngay cả ngồi ở đối diện Đình Tấn cũng có thể cảm thấy được. Đình Tấn tiếp lời ông ta:

- Người có thể miêu tả cho chúng ta bọn quái vật này thế nào không?

Người đàn ông suy nghĩ một hồi, sau đó khoả tay miêu tả:

- Bọn chúng giống như những con quái vật hình người. Đầu tắc kè, thân mình là của con người. Duy chỉ có bàn tay thì như tắc kè hoa vậy. Đặc biệt là có thể thay đổi màu da để hòa vào môi trường xung quanh. Nếu không chú ý thì rất khó phát hiện được chúng. Sức mạnh của chúng rất lớn, đồng thời cái lưỡi giống như một cây súng vậy. Nó bắn ra có thể phá thủng một vách tường dày.

Đình Tấn suy nghĩ một hồi lâu vẫn không nhớ ra được loài quái vật này có xuất hiện trước kia hay không.

- Chẳng lẽ là trí tưởng tượng do các nhà phát triển game thêm vào cho game thêm phần thú vị hấp dẫn người chơi?!

Đình Tấn tay chống cằm suy nghĩ. Lúc này người đàn ông trung niên đã bung lên đồ ăn, đi đường xa thêm trời đã tối. Đình Tấn cùng Ameerah tranh thủ chuẩn bị nghỉ ngơi ăn uống, tranh thủ thời gian tu luyện.

Hiện giờ bên ngoài cũng đã qua hơn 6h ánh mặt trời cũng đã ngã về phía tây. Màn đêm dần dần phủ xuống, bên ngoài lâu lâu lại văng vẳng tiếng sói tru. Trong phòng bây giờ chỉ còn Đình Tấn cùng Ameerah, người đàn ông trung niên lúc này đã lên gác phía trên nghỉ ngơi.

Ngồi yên trên sàn nhà tu luyện Đình Tấn cùng bên cạnh Ameerah, hai người đã sắp tu luyện gần xong 1 vòng, chợt bên ngoài vang lên tiếng đập cửa.

“Rầm... rầm... rầm”

Đình Tấn lập tức dừng lại việc tu luyện. Ameerah cũng đứng lên theo. Đình Tấn lấy ra pháp trượng.

Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ

Cốt Giáp (128 giây)

Ngự Thuần Thuật (226 giây)

Kỹ năng thăng cấp cùng Huy chương Lính Đánh Thuê làm cho thuộc tính Đình Tấn tăng nhanh hẳn hiện tại đã có thể triệu hồi một lúc 7 tên Bộ Xương Chiến Sĩ.

Sau khi đã chuẩn bị xong, Đình Tấn chậm rãi bước đến phía cửa. Tay nhẹ vận cửa không tiếng động nhẹ nhàng mở ra. Ra lệnh 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ ra ngoài trước.

Lập tức có 2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ xông ra ngoài chia hai bên trái phải vào tư thế phòng thủ sẵn sàng chiến đấu. Một tên khác đi nhanh lên phía trước

thềm nhà, giờ khiên tay trái, tay phải cầm rìu chuẩn bị phòng thủ bất cứ đòn tấn công nào bất ngờ.

Đình Tấn chậm rãi đi ra, phía sau hắn là Ameerah cùng 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ bao vây xung quanh như hộ tống. Ngay khi đi ra ngoài Đình Tấn kiểm tra xung quanh, không hề thấy có bất kì dấu hiệu nào của sự sống.

HP trên đầu của Đình Tấn vẫn đang từ từ giảm thiểu. Hắn lập tức uống 1 bình HP thuốc để giảm thiểu HP đang tiêu hao. Đồng thời uống thêm 1 bình MP khôi phục lượng MP sau đi sử dụng kỹ năng.

Đình Tấn nhớ kỹ đối phương có khả năng ẩn thân theo môi trường. Lập tức hắn đưa mắt nhìn những ngôi nhà, cái cây, mặt đất. Thế nhưng hắn lại quên nhìn lên mái nhà của mình. Lúc này đang quan sát, bỗng trên trời xuất hiện 6 bóng ánh lớn đánh về phía Đình Tấn.

“Băng” “Băng” “Băng” “Băng” “Băng” “Băng”

“Miễn dịch”

“Miễn dịch”

“Miễn dịch”

“Miễn dịch”

-168

-168

-168

-168

-20

6 con Người tắc kè Busuzima thay phiên nhau rơi xuống, dùng tay đập mạnh vào đầu Đình Tấn.

Nhưng Cốt Giáp như có mắt lập tức bay ra chặn lại đòn đánh này. 4 phần phòng ngự tuyệt đối Ngự Thuần Thuật lập tức bị đánh tan chặn lại 4 đòn đánh chí mạng vào đầu Đình Tấn.

Cốt Giáp từng cái từng cái chồng lên nhau đón đỡ hai đòn còn lại. Liên tục phá hủy 4 mảnh cốt giáp, đến mảnh thứ 5 mới hóa giải thành công.

Đình Tấn lập tức lộn người về phía trước 1 vòng chạy nhanh ra một đoạn, ra lệnh Bộ Xương Chiến Sĩ vây vào xung quanh 4 con Busuzima. Giờ khiên đón đỡ, vung búa chém tới không chút do dự. Đình Tấn cũng ngay lập tức uống ngay 1 bình MP cùng 1 bình HP.

Cốt Giáp! (64)

Ngự thuần thuật! (113)

Chấp nhận tiêu hao gấp 4 lần MP để triệu hồi ra hai kỹ năng bảo mệnh. Mặc dù chỉ có một nửa hiệu quả nhưng còn hơn là để bị tử trận rồi tiếc nuối không dùng. Đình Tấn tính toán chỉ cần chịu hai đòn trí mạng hắn chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

7 tên Bộ Xương Chiến Sĩ lao vào nhắm ngay một tên Busuzima dùng búa bổ tới, vì dư lực vừa lao xuống chúng chỉ mới đứng thẳng người. Con Busuzima liền bị ăn liên tục 7 búa vào người.

-48

-96

-94

-90

-135

-132

-43

Đình Tấn cũng đồng thời tranh thủ thời gian tra xét thông tin chỉ số con Busuzima này:

Quái nhân Busuzima (Tinh Anh)

Giới thiệu: một sản phẩm thí nghiệm thất bại của bác học điên Hajime Busuzima, dùng gen Tắc kè hoa dung hợp với cơ thể người sống. Thất bại thí nghiệm làm cho người sống hóa thành tắc kè hoa, mất đi suy nghĩ chỉ có bản năng săn mồi. Với sức mạnh kinh khủng, cùng khả năng ẩn hình và chiếc lưỡi mạnh mẽ làm cho hắn trở thành một tên sát thủ.

Đẳng cấp: 15

HP: 262/900

Kỹ năng: Ẩn hình, Xuyên thủng

Đình Tấn xem rất nhanh chưa đến 1 giây, hắn đã có phán đoán của mình. Lập tức vùng pháp trượng triệu hồi:

Cốt Thứ

“Xoẹt”

-274

EXP +450

Một thanh Cốt Thứ từ hư không bay thẳng ra hướng đầu của con Busuzima vừa bị 7 tên Bộ Xương Chiến Sĩ bổ trúng. Điểm yếu công kích gấp hai lần sát thương kết thúc sinh mệnh con Busuzima đó.

Thế nhưng vẫn còn lại 5 tên, 5 tên này đã sẵn sàng nhào đến công kích. Bộ Xương Chiến Sĩ đồng loạt giơ lên khiên bên tay trái, hai chân hơi khụy xuống, người nghiêng về phía trước.

“Rầm... rầm... rầm”

-96 (Đón đỡ)

-98 (Đón đỡ)

-94 (Đón đỡ)

-92 (Đón đỡ)

-91 (Đón đỡ)

Nguyên Rùa Suy Yếu

-90

Cốt Thứ

-278

Sinh mệnh cứu rỗi

+142

Giảm bớt 80% sát thương khi đón đỡ thành công nhưng vẫn gây ra một lượng sát thương kinh khủng rút đi gần một phần mười lượng huyết của từng tên Bộ Xương Chiến Sĩ.

Đình Tấn ở ngoài liên tục uống MP thuốc cùng HP thuốc duy trì trạng thái hoàn hảo nhất khi vượt quá sự kiểm soát của hắn thì Sinh Mệnh Cứu Rỗi lập tức được tung ra. Lại canh chuẩn xác thời gian cùng vị trí mà tung ra Cốt Thứ làm con Busuzima không thể tránh né, tự lao đầu vào chịu đòn.

7 con Bộ Xương Chiến Sĩ đồng loạt cử rìu chém xuống, tốc độ giảm đi 20% cùng thuộc tính suy yếu 10% làm con Busuzima này lập tức ngã xuống trong vũng máu.

EXP +450

Chỉ trong chưa tới 10 giây, Đình Tấn cùng bọn Bộ Xương Chiến Sĩ đã tiêu diệt đi 2 tên Busuzima. Bên cạnh Ameerah nhiều lần muốn xông lên đều bị Đình Tấn cản lại.

Đừng nói là đánh giết, nếu còn sống sót trở lại đã là điều may mắn. Vì Đình Tấn suýt chết dưới sự tập kích của 6 con. Sát thương mỗi con đều trên 300, nếu không phải có Bộ Xương Chiến Sĩ phòng ngự đầy đủ thì sẽ rất khó kiểm soát chiến trường. Đình Tấn không thể bảo đảm có thể xuyên qua xuyên lại giữa vòng vây 6 con Busuzima này.

Một vòng tấn công mới lại đến, 4 con Busuzima lần này học được khôn ngoan liên tục đánh vào một tên Bộ Xương Chiến Sĩ đứng gần Đình Tấn nhất. Đình Tấn nhận ra ý đồ của bọn chúng, lập tức ra lệnh Bộ Xương Chiến Sĩ xiết chặt hàng rào. Ra hiệu Ameerah bên cạnh:

- Tập trung tấn công giết chết tên Busuzima ta chỉ định. Đánh giết lập tức rút về. Người chỉ có 1 cơ hội. Dùng cường lực nhất kỹ năng của người.

Ameerah thần tình nghiêm túc gật đầu xông lên. Ngay lúc Đình Tấn giờ lên pháp trượng Nguyên Rùa Suy Yếu cùng Cốt Thử liên hoàn được tung ra, tiếp đến ra lệnh cho 7 tên Bộ Xương Chiến Sĩ giờ búa tấn công.

Lần này không có sát thương nào trí mạng hay điểm yếu. Con Busuzima chỉ còn sót lại hơn 300 máu. Ameerah lúc này vừa đến nâng bật người bay lên, chân đạp vai của tên Bộ Xương Chiến Sĩ đứng gần nhất dùng sức lại bật người bay lên cao hơn 3m. Nâng lộn người về phía trước, hai chân duỗi thẳng xếp theo một hàng bỏ xuống chuẩn xác vào đầu con Busuzima.

“Búa và rìu”

Ameerah hét lớn, dồn một nửa nội khí hiện tại vào lần tấn công này.

“Bùng” “Ầm”

-281

-281

EXP +450

Ầm thanh như một vụ bùng nổ núi lửa phát ra ngay khi chân Ameerah chạm vào đầu con Busuzima. Phía sau tiếng thét Đình Tấn liền vang lên.

- Tiếp tục tấn công con bên cạnh.

Ameerah hai mắt sắc bén, chân phải làm trụ chân trái bỏ xuống sau làm trục cả thân mình cuối xuống xoay một vòng, mạnh mẽ vung chân trái lên cao. Lại một đòn đá cao tung ra vào đầu con Busuzima bên cạnh. Còn lại 5 điểm nội khí lập tức bị nâng dồn hết vào một đòn chân này.

Ầm

-514

Một đòn điểm yếu vào mắt làm con Busuzima voi đi hơn một nửa huyết thanh. Đình Tấn không chậm trễ một giây nào Cốt Thử vừa chuẩn xác lao ra. Cắm ngay vào mắt con Busuzima vừa bị Ameerah đá trúng.

-397

Rầm

EXP +450

- Lui lại – Đình Tấn hét lên,

Ameerah không chậm trễ chút nào bật người lộn nhào về lỗ hổng giữa hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ ở phía sau. Bỗng nhiên lúc này, 2 con Busuzima bên cạnh há miệng bắn mạnh chiếc lưỡi của mình ra hướng ngay Ameerah đang lao ra. Hai chiếc lưỡi như một viên đạn lao nhanh về phía Ameerah.

Đình Tấn đứng sau nhìn thấy, lập tức ra lệnh 7 tên Bộ Xương Chiến Sĩ thắt chặt vòng vây chặn lại bọn Busuzima.

-158 (Đón đỡ)

-160 (Đón đỡ)

Hai chiếc lưỡi đánh ngay lên khiên của con Bộ Xương Chiến Sĩ. Sát thương đến hơn 700 điểm, may mắn đón đỡ thành công giảm thiểu 80% sát thương. Lâm đội hình vẫn trụ vững.

Hai đòn phối hợp chuẩn xác, đánh giết lập tức rút lui của Đình Tấn cùng Ameerah làm quân số bọn Busuzima chỉ còn lại 2 tên. Chỉ còn 2 tên cũng không lật nổi sóng gió, thế nhưng Đình Tấn không hề lơ là. Liên tục ra lệnh chỉ huy bọn Bộ Xương Chiến Sĩ, tinh thần tập trung cao độ đến Ameerah lui lại bên cạnh hẳn vẫn không chú ý.

Sau gần 1 phút, con cuối cùng Busuzima cũng ngã xuống trong vũng máu. Đình Tấn thở phào nhẹ nhõm. Ameerah thì nhanh chóng quét dọn chiến trường, nâng thế nhưng lần này không sử dụng thu thập kỹ năng. Chắc có lẽ do bọn này có nửa phần là người, năng cũng không ác tâm đến như vậy.

Đình Tấn không quan tâm xung quanh, hẳn thì ngồi xuống khôi phục lại MP cùng HP. Cuộc chiến chỉ duy trì không đến 3 phút. Đình Tấn HP bị rút đi liên tục 21 điểm mỗi giây làm cho lần này Tái Tạo kỹ năng gia tăng cho hẳn thêm 201 điểm nâng giới hạn HP lên thành 1041 phá ngàn.

Ngự thuần thuật trung cấp: Cooldown 4 phút, cường chế sử dụng tiêu hao gấp 4 giảm một nửa hiệu quả

Cốt giáp trung cấp: Cooldown 4 phút, cường chế sử dụng tiêu hao gấp 4 giảm một nửa hiệu quả

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Dị biến

“Àm”

“Áhhh...”

Ngay khi đang ngồi nghỉ ngơi kiểm tra thu hoạch lần này. Một tiếng động lớn vang lên. Ameerah F8kL7kbF kêu lên đau đớn, thân thể như điều đứt dây bay ngược ra khi đang nhặt đồ vật bên cạnh xác một con Busuzima.

-545

Một con số khủng bố nổi lên trên đầu Ameerah cắt giảm ống huyết của nàng từ tràn đầy xuống chỉ còn mong mạng chưa đến 10%.

Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ

Vòng tròn ma pháp vừa hoàn thành rơi xuống đất hình thành vòng xoáy đen ngòm. Đình Tấn chưa kịp thấy Bộ Xương Chiến Sĩ nào chui ra thì lập tức một chiếc lưới dài hơn 3m từ hướng đối diện bắn tới.

Àm

“Miễn dịch”

Đình Tấn nghiêng đầu né tránh nhưng chậm một nhịp, chiếc lưới đã đến ngay trước mặt. May mắn kỹ năng Cốt Giáp cùng Ngự Thuần Thuật vẫn chưa biến mất giúp hắn tránh thoát một kiếp.

Lúc này đối diện lộ ra một bóng mờ mờ ảo ảo của một tên Busuzima. Nhưng tên này có thân hình cao lớn hơn đến gấp rưỡi những tên Busuzima vừa chết kia. Đình Tấn lập tức dùng tra xét.

Giáo sư Hajime Busuzima (Boss)

Cấp độ 18

HP: 2200/2200

Giới thiệu: Là một tên sinh vật học giáo sư thiên tài, thử nghiệm GEN loài vật hoàn thiện quá trình kết hợp GEN động vật vào cơ thể con người. Hóa thân làm tên dân làng để phục kích bắt giữ những người Lính đánh thuê làm thí nghiệm.

Kỹ năng: Ấn hình, Độc lưới

Lại là Boss. Lại là bị nó lừa. Cũng may Đình Tấn vẫn luôn duy trì mình ở trạng thái tốt nhất khi trên chiến trường. Đình Tấn lập tức kéo dài khoảng cách, ra lệnh 7 tên Bộ Xương Chiến Sĩ vây quanh boss. Hắn thì lùi lại đến gần Ameerah vừa lồm cồm bò dậy.

Sinh Mệnh Cứu Rỗi

+150

+158

- Lập tức ngồi xuống tu luyện khôi phục trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

Đình Tấn gấp rút hướng Ameerah nói. Mắt không kịp nhìn nàng chỉ có thể tập trung trên chiến trường bên kia. Tay không chậm, cầm hai bình HP thuốc cùng MP thuốc uống vào.

Hai con số màu xanh lục nổi lên phục hồi cho Ameerah một lượng máu kéo HP từ trạng thái sắp cạn trở lại được gần một phần tư. Đình Tấn tiếp tục vung pháp trượng

Nguyễn Rùa Suy Yếu

-220

Thân hình của tên Busuzima từ từ hiện lộ ra. Đình Tấn ra lệnh cho 7 tên Bộ Xương Chiến Sĩ đồng loạt tiến lên bao vây lấy boss, không cho nó có cơ hội tách ra tiến đến gần Đình Tấn cùng Ameerah.

-26 -25 -24 -25 -26 -54 -26

Cốt Thứ

-88

“Gào”

- Các ngươi hãy bỏ tay chịu trời mà làm vật thí nghiệm cho ta đi. Ta có thể ban cho các ngươi sức mạnh.

Tên Giáo sư Busuzima liên tục bị tấn công đau đớn kêu gào lên. Con boss này tốc độ tuy không nhanh nhưng phản ứng rất lạnh lẽo. 7 tên Bộ Xương Chiến Sĩ liên tục tấn công nhưng chỉ 1 đòn đánh trúng mắt nó gây ra sát thương điểm yếu. Còn lại đều bị nó dùng tay hoặc lưng đón đỡ.

Đình Tấn học tập được kỹ năng từ khi chuyển chức, cách phát ra kỹ năng hệ thống sẽ tự điều khiển cơ thể hắn, hướng dẫn hắn cách thực hiện. Thế nhưng với kinh nghiệm thi triển kỹ năng, cùng trí thông minh của hắn.

Hiện tại một tên người chơi bình thường dựa theo hệ thống chỉ dẫn mà thi triển kỹ năng phải tiêu tốn ít nhất 5 giây. Đình Tấn tay vẽ nhanh miệng đọc chú ngữ lâu lâu, không vấp không sai, chỉ cần 2-3 giây hắn có thể thi triển ra một kỹ năng rút ngắn thời gian đến gấp đôi.

“Àm”

-570

Một tên Bộ Xương Chiến Sĩ vừa vung búa liền bị boss một tát đánh văng ra một đoạn bay ngược về phía sau. Hắn trên đầu lập tức nổi lên một con số cao hơn lượng sát thương mà Ameerah đã nhận phải.

Cũng đúng vì Ameerah có mang trang bị còn Bộ Xương Chiến Sĩ chỉ có thể dựa vào chỉ số của Đình Tấn mà tăng lên lượng phòng thủ. Tuy chỉ số nhân vật của Đình Tấn rất cao nhưng cũng là có chênh lệch nhất định, nếu không thể đón đỡ nó dĩ nhiên phải nhận sát thương lớn hơn nhiều.

Đình Tấn không chậm trễ chút nào tiếp tục tung ra kỹ năng đồng thời ra lệnh bọn Bộ Xương Chiến Sĩ xông lên tấn công.

-25, -25, -26, -24, -26, -24

Cốt Thứ

-91

Sát thương từ những tên Bộ Xương Chiến Sĩ chỉ nằm trong khoảng 20-30 vì đẳng cấp cao áp chế cùng sát thương giảm đi qua phòng thủ của boss. Tuy sát thương không cao nhưng “Kiến đông lại có thể cắn chết voi”. Sau hai đợt tiến công HP của tên giáo sư Busuzima tụt xuống nhanh chóng 1696/2200.

Lúc này Ameerah cũng đã khôi phục đủ 10 điểm nội khí. Nàng đứng dậy nhìn qua Đình Tấn chờ chỉ thị của hắn.

Đình Tấn trầm giọng:

- Chờ! Ngay khi hắn tấn công lập tức xông lên tung ra đòn mạnh nhất của ngươi, không chừa lại bất cứ thứ gì. Đánh xong lập tức rút lui.

Đã có kinh nghiệm phối hợp, Ameerah nghiêm nghị gật đầu, ánh mắt bắt đầu trở nên sắc bén. Cả người nghiêng về phía trước sức lực, như một con thú săn mồi chờ một giây khắc lập tức sẽ bùng nổ ngay.

Con Bộ Xương Chiến Sĩ vừa bị đánh bay lập tức xông về phía Boss. Đình Tấn phía sau ra lệnh 6 tên còn lại lập tức lùi lại giãn cách đội hình chờ đợi con Bộ Xương Chiến Sĩ kia vừa đến liền lần lượt xông lên.

Đúng như dự đoán của Đình Tấn, tên Boss giáo sư Busuzima lại hướng về tên Bộ Xương Chiến Sĩ đầu tiên xông lên vùng nắm đấm. Nhưng Đình Tấn đã có chuẩn bị tên Bộ Xương Chiến Sĩ này xông lên không phải để tấn công mà là chịu đòn.

Cốt Thứ

“Àm...”

-98 (Đón đỡ)

Đình Tấn canh chuẩn thời gian, đường đi nắm đấm cùng thân thể phương hướng của tên Boss mà tung ra Cốt Thứ vừa cản lại nắm đấm vừa tấn công boss. Thế nhưng sức mạnh của hắn quá kinh khủng mà đánh gãy Cốt Thứ của Đình Tấn, làm cho Cốt Thứ không thể gây sát thương nào.

Nắm đấm không những đánh gãy Cốt Thứ thế tới không bớt, mạnh mẽ va chạm vào khiên của tên Bộ Xương Chiến Sĩ, bùng nổ ra một làn sóng khí, hất tung cát bụi xung quanh.

Đồng thời tên Bộ Xương Chiến Sĩ này cũng bị đẩy lùi trượt về phía sau hơn 5m để lại trên đường mòn 2 vết hằn lún xuống sâu dần.

6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ còn lại lập tức xông lên dùng rìu đập mạnh vào đầu tên Boss này. Ameerah như một con báo săn rình mồi đã đợi đến thời cơ, hai chân đập mạnh xuống đất, phóng đi như một mũi tên.

-26, -25, -24, -26, -27, -23

Tên Boss giáo sư như đã đoán trước lập tức nhào người lên trước đưa lưng có lớp da dày của hắn ra đỡ đòn. Đầu ủa thẳng một tên Bộ Xương Chiến Sĩ muốn lao ra vòng vây, đồng thời tránh né 6 chiếc rìu lao tới.

Ameerah lúc này cũng đã đến. Nàng tung người bay lên, đầu gối hướng lên, đánh về phía đầu của con Boss khi nó đang cúi xuống ủa tới.

Hai tay co lại, khuỷu tay vùng mạnh xuống, kết hợp với đầu gối bên dưới làm thành một gọng kim kẹp chặt vào đầu con Boss Busuzima.

“ầm”

-420

Một đòn trí mệnh, 2 khuỷu tay đâm ngay xuống mắt của con Boss Busuzima gây một lượng sát thương khủng bố.

Vừa ra đòn xong nàng lập tức giơ chân lên đập vào đầu nó, lấy thế tung người lộn nhào ra sau hàng rào Bộ Xương Chiến Sĩ. Xoay người chạy nhanh về phía Đình Tấn.

Ameerah vừa trở lại, Đình Tấn lập tức tấn thương:

- Rất tốt ngồi nghỉ ngơi khôi phục đi, chuẩn bị xông vào đợt tiếp theo.

Boss giáo sư Busuzima bị Ameerah cho một đòn mạnh mẽ trí mạng vào mắt, thân thể loạng choạng mất phương hướng. HP chỉ còn một nửa kêu rên một tiếng đau đớn. Nó tức giận đứng dậy lè lưỡi vùng vẫy xung quanh như một cây roi, đánh mạnh vào người 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ bao vây nó.

6 con Bộ Xương Chiến Sĩ chia ra 2 vòng vây, 3 con Bộ Xương Chiến Sĩ lùi về phía sau đứng sau lưng 3 tên đồng đội mình may mắn không bị đánh trúng. 3 tên đứng trước bị chiếc lưỡi đánh trúng HP lập tức bị rút đi một đoạn.

-183 (Bỏ độc)

-184 (Bỏ độc)

-184 (Bỏ độc)

Từng tên Bộ Xương Chiến Sĩ bị đánh trúng khói đen bốc lên, chúng nó trên đầu HP mỗi giây liên tục bị rút đi gần 200 điểm.

Đình Tấn biết bọn nó đã bị trúng độc, độc tính đang ăn mòn dần dần xương cốt của những tên Bộ Xương Chiến Sĩ này, không có thời gian chần chừ hắn nhanh chóng ra lệnh tiến công. Nguyên Rùa Suy Yếu thời gian cũng vừa hết tác dụng. Đình Tấn không chậm trễ tung ra ngay cái Nguyên Rùa Suy Yếu thứ hai.

Nguyên Rùa Suy Yếu

-220

Cốt Thứ

-174

-25, -26, -27, -29, -30, -54, -24

“Gào” - Các ngươi phải chết, phải chết!!!

Chỉ còn lại một phần tư HP, Boss Busuzima vùng vẫy gào thét muốn thoát khỏi vòng vây của Đình Tấn cùng bọn Bộ Xương Chiến Sĩ này. Nó liên tục dùng chiếc lưỡi dài cùng nắm đấm của mình vùng vẫy đánh mạnh vào những tên Bộ Xương Chiến Sĩ.

Đình Tấn làm sao cho nó được như ý nguyện, vung pháp trượng tung ra kỹ năng, đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ 7 tên tiếp tục xông lên. Ameerah không đợi Đình Tấn gọi, nàng cấp tốc lao lên tốc độ tối đa.

Cốt Thứ

-89

-25, -50, -54, -26, -24, -25, -58

Chợt, con Boss Busuzima lúc này tìm được một khe hở khi hất tung được một tên Bộ Xương Chiến Sĩ đứng chắn phía trước Đình Tấn. Lưỡi từ trong miệng boss bắn mạnh ra hướng phía Đình Tấn mà lao tới.

Xung quanh Đình Tấn bây giờ không còn Cốt Giáp hay Ngự Thuần Thuật nào nữa. Nếu bị đánh trúng trí mạng hắn phải chết ngay lập tức. Nhún người nghiêng sang một bên thể nhưng nhìn chiếc lưỡi càng ngày càng gần Đình Tấn hầu như chỉ biết buông tay nhắm mắt chờ phán quyết từ hệ thống.

Đang xông lên Ameerah thấy Boss vừa bắn lưỡi ra, nàng cũng vừa lúc tung người lên lao đến Boss. Không chậm trễ một phút giây nào, Ameerah tung một đòn mạnh nhất của nàng.

Búa và rìu

-244

-245

Hai chân liên tục bổ vào đầu Boss Busuzima kết thúc sinh mệnh mỏng manh còn lại của nó. Chiếc lưỡi đang trên đường bay đến Đình Tấn lập tức dừng lại ở ngay trước mặt hắn, sau đó rơi xuống cùng lúc với xác của con Boss.

Đình Tấn mắt nhìn trùng trùng, trán đổ mồ hôi từng giọt.

EXP +3800

Soạt, 3 - 4 món đồ từ dưới xác chết của tên Boss tung bay ra làm Ameerah hai mắt tỏa sáng.

Đình Tấn lúc này thì ngã bệt xuống đất thở hổn hển như bị rút đi hết sức lực. Hắn có cảm giác như trở lại 10 năm trước đây khi hắn đứng ở sát bên rìa từ vong được kéo trở lại.

7 tên Bộ Xương Chiến Sĩ bây giờ cũng chỉ còn lại 4 tên, 3 tên vì bị bỏ độc ăn mòn hết HP mà tự biến mất. Cả khu vực đường mòn trước ngôi nhà cũ kĩ chỉ toàn xác của 7 con Busuzima.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Hồi thành

Ameerah lúc này cũng đã mang về vật phẩm rơi ra. Hai món đồ trắng, hai món đồ xanh cùng với một món đồ đỏ và kèm theo gần 3000 tiền đồng.

Trong đó, Boss rơi ra một món đồ xanh cùng một món đồ đỏ và hơn 1700 tiền đồng, số đồ vật còn lại là từ sáu con Busuzima bình thường rơi ra. Bởi vì vượt cấp giết quái nên thu hoạch chắc chắn sẽ phong phú hơn rất nhiều, nhưng là cũng phải xem người có thực lực để ăn phần béo bở này hay không.

Áo da

Chất lượng: Đồ xanh

Yêu cầu: Đẳng cấp 10

Phòng ngự vật lý: +1

Nhanh nhẹn +3

Mũ da

Chất lượng: Đồ xanh

Yêu cầu: Đẳng cấp 10

Phòng ngự vật lý: +1

Nhanh nhẹn +3

Áo vải

Chất lượng: Đồ đồ

Yêu cầu: Đẳng cấp 15

Tinh thần gia tăng 10%

Khả năng khôi phục MP gia tăng 30%

Lượng MP cao nhất gia tăng 10%

Xem xét thuộc tính của bộ Áo Vải này, đôi mắt Đình Tấn sáng lên. Quả thật là cực phẩm trang bị dành cho pháp sư, thế nhưng nhìn lại yêu cầu đẳng cấp 15 làm cho Đình Tấn có cảm giác như bị ai đó bóp ở cổ.

Giả dụ người cầm hai phần trang bị cực phẩm nhưng lại không thể sử dụng, đây chẳng khác nào là một liều thuốc kích thích, khiến người chơi liều mạng thăng cấp. Quả thật các nhà khoa học gia chơi tâm lý đã đạt đến cấp đại sư.

Hai món trang bị đồ trắng còn lại là một thanh dao găm cùng với một cây cung lớn. Đình Tấn liếc mắt cũng không thèm, chỉ giữ lại bộ Áo Vải còn toàn bộ những thứ khác đều giao cho Ameerah.

Cô nàng này quả thật tham tài như mạng, vừa cầm đồ vào trong tay liền cất vào túi ngay như sợ có ai đó sẽ giật mất đồ của mình. Đình Tấn không nhận được trêu đùa một câu:

- Sau này nếu có thành lập đội Linh đánh thuê ta sẽ cho người làm thủ quỹ.

Ameerah cười cười nhưng hai mắt như lại lấp lóe thành hình đồng tiền:

- Ta chắc chắn sẽ làm tốt thủ quỹ. Mọi chuyện cứ giao cho ta.

Nhìn bộ dáng của nàng, Đình Tấn không nhận được cười to.

Ameerah bây giờ quả thật quá khác biệt so với Ameerah mà Đình Tấn từng biết. Hắn luôn muốn đồng đội của mình vui vẻ, hạnh phúc được như vậy, đây cũng là mục tiêu mà hắn luôn muốn hướng tới.

Tổng kết lại lần chiến đấu này, bảy tên Bộ Xương Chiến Sĩ đã làm tiêu hao của Đình Tấn đến hơn 1200 HP, 50 bình HP thuốc chỉ còn lại 38 bình đồng thời MP thuốc cũng tiêu hao không kém số đó bao nhiêu.

Nhưng cũng nhờ vậy mà lượng HP tối đa của Đình Tấn đã được tăng vọt lên thêm 84 điểm nhờ kỹ năng Tái Tạo của nghề nghiệp Linh Mục.

Mà kinh nghiệm nhận được từ sáu con Busuzima và cả Boss giáo sư Busuzima cũng làm cho ống kinh nghiệm của Đình Tấn tăng lên một đoạn dài. Chỉ cần lần này về giao trả nhiệm vụ thì Đình Tấn lập tức sẽ thăng cấp.

---- Thông số ----

Lực lượng: 37

Nhanh nhẹn: 22

Thể lực: 36 (+2)

Tinh thần: 66 (+2)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 10

HP: 1125/1125 (+1.1/s)

MP: 871/871 (+2.7/s)

EXP: 8500/8900

Đã hoàn thành thu dọn và kiểm tra xung quanh chiến trường, cảm thấy không còn bỏ sót thứ gì nữa, cả hai người mới chậm rãi quay trở lại căn nhà cũ để tu luyện, chờ đợi thời gian trôi qua đến sáng sớm hôm sau thì hồi thành.

Trở lại căn phòng, Đình Tấn không quên mà dặn dò Ameerah:

- Người lên gác trên đi, vào phòng ngủ có giường lớn. Tranh thủ thời gian tu luyện sau đó nghỉ ngơi một giấc. 6 giờ sáng hôm sau, chúng ta sẽ xuất phát trở về EL thành.

- Đã biết, anh Đình Tấn.

Ameerah ngoan ngoãn trả lời, nhanh chóng xoay lưng đi lên gác. Nhưng Đình Tấn gọi nàng lại ngay sau đó.

- À, quên mất. Ameerah! Người cho ta mượn dùng quyền kỹ năng Dẻo Dai Cường Hóa đi. Ta đang cần dùng gấp.

Ameerah không do dự lấy ra đưa cho Đình Tấn. Hắn gật đầu bảo nàng đi sau đó trở lại phòng khách bắt đầu tu luyện.

Mặc dù hiện tại, hắn đã có thể tự động gia tăng lên hạn mức HP tối đa nhờ vào kỹ năng Tái Tạo, thế nhưng sức mạnh cùng với nhanh nhẹn thì cũng rất cần thiết cho hắn.

Trong những trận chiến gần đây, thuộc tính nhanh nhẹn của hắn đã có dấu hiệu theo không kịp với tiết tấu trận chiến. Hắn đã có thể dự đoán được hành động của kẻ địch nhưng phản ứng của cơ thể lại theo không kịp với suy nghĩ.

Né tránh không được, lại chạy không thoát. Nếu như bị tập kích thì dù có mang cả đội Bộ Xương Chiến Sĩ ra bảo vệ, hắn sợ rằng khó mà trốn thoát được.

Đối với Đình Tấn, tử chiến là chỉ khi mà hắn không có đường để đi nữa, cũng tựa như lần tử thủ đó ở dưới phòng nghiên cứu, trước khi hắn trọng sinh. Nếu như không đến bước đường cùng thì hắn luôn muốn giữ lại mạng của mình.

Chớp mắt hơn 10 tiếng đã trôi qua...

Tĩnh tọa tu luyện một vòng Minh Tường Thuật vừa xong, Đình Tấn đứng dậy vươn vai một cái cho giãn gân giãn cốt.

“Rộp rộp”

Âm thanh giòn giã như tiếng đậu rang vang lên. Tinh thần thoải mái, cơ thể tràn trề sức mạnh, hắn chậm rãi bước ra cửa để hưởng thụ ánh sáng bình minh.

Đã là ngày thứ tư trong game, hắn cảm giác thời gian trôi qua thật nhanh. Thu hoạch trong những gần đây làm hắn có cảm giác tràn trề hi vọng vào tương lai. Nhất là khi nhìn thấy Ameerah luôn vui vẻ, tràn trề sức sống như bây giờ.

Đột nhiên, một bóng hình cao lãnh với gương mặt dịu dàng xuất hiện trong đầu Đình Tấn.

- Không biết nàng bây giờ ra sao rồi? Katelyn... đợi ta, sẽ nhanh thôi, chúng ta sẽ lại được bên nhau như trước.

Siết chặt nắm đấm, Đình Tấn thầm nhủ trong lòng.

Một đêm vừa qua, Đình Tấn tu luyện đầy đủ 10 tiếng. Trong 10 tiếng này hắn dành một nửa để tu luyện Cơ Bấp Cường Hóa.

Mỗi ngày chỉ giới hạn 5 lượt, đồng thời đến khi hắn đạt đến mức 150 điểm sẽ bị giảm lại một nửa, cho nên Đình Tấn phải tranh thủ tu luyện để không lãng phí lượt tu luyện.

Hơn nữa, những tên Bộ Xương Chiến Sĩ đều phụ thuộc khá nhiều vào thông số thuộc tính cơ bản của hắn. Chính vì thế, nếu như không muốn đám vong linh chỉ được cái số lượng mà chất lượng thì không ra gì thì hắn không thể tiêu cực tập trung vào mỗi một thuộc tính tinh thần.

Với Dẻo Dai Cường Hóa cùng với Minh Tường Thuật, thời gian còn lại cũng đủ để Đình Tấn tu luyện mỗi loại 3 lượt.

Bởi vì Minh Tường Thuật cũng đã tăng lên trung cấp, tốc độ tu luyện cũng được rút ngắn đi một ít, tiện cho hắn tranh thủ thời gian tu luyện thêm những thứ khác.

Đó vẫn là chưa kể sau này, khi hắn đã có thể khống chế một đội quân vong linh, lúc ấy vừa luyện cấp làm nhiệm vụ, vừa nhàn nhã ngồi tu luyện thì hạnh phúc biết mấy.

Tự sướng trong lòng một ít, Đình Tấn khoe miệng kéo lên một vòng mỉm cười. Hắn mở bảng thông số kiểm tra lại thu hoạch đêm qua.

---- Thông số ----

Lực lượng: 42

Nhanh nhẹn: 28

Thể lực: 41 (+2)

Tinh thần: 76 (+2)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 10

HP: 1225/1225 (+1.3/s)

MP: 1029/1029(+3.1/s)

EXP: 8500/8900

Sát thương vật lý: 42 – 42

Sát thương phép thuật: 77 – 86

Phòng thủ vật lý: 6,4

Phòng thủ phép thuật: 10,1

Trang bị hiện tại:

Giáp tân thủ

Mũ da trùm đầu

Giày da thú

Bao tay da thú

Pháp trượng

Huy chương lính đánh thuê

Items:

sách skill cơ bắp cường hoá

sách skill tử vong màn che

sách skill dẻo dai cường hoá

MP thuốc x38

HP thuốc x38

Thuốc giải độc x5

Sách ma thuật của Gauss

Đại kiếm titanium

Áo khoác ma pháp

0 Vàng 12 Bạc 41 Đồng

Sức mạnh cùng thể lực không có quá nhiều ảnh hưởng với Đinh Tấn. Hai chỉ số đó hẳn chủ yếu tu luyện là vì đám Bộ Xương Chiến Sĩ của mình.

Thuộc tính nhanh nhẹn tăng lên 6 điểm làm Đình Tấn như có cảm giác cơ thể nhẹ nhàng hơn một chút.

Còn lại điểm thuộc tính tinh thần sau một đêm tu luyện cũng gia tăng lên giúp Đình Tấn có thể triệu hồi ra thêm một con Bộ Xương Chiến Sĩ, nâng quân số lên 8 con.

Mỗi ngày nhìn thấy mình có một bước tiến dài như vậy làm Đình Tấn cảm thấy trong lòng sôi trào nhiệt huyết mà phấn đấu. Không chậm trễ thời gian nữa, hắn nhanh chân lên gác đập cửa phòng kêu gọi Ameerah.

Đứng đập cửa một hồi lâu, Ameerah rốt cục cũng thò cái đầu nhỏ của mình ra. Hai mắt mông lung, không biết liệu có nhìn thấy được gì không nữa.

Đình Tấn nhẹ giọng nói:

- Tỉnh chưa? Chuẩn bị xuất phát trở về thành trả nhiệm vụ lấy tiền nè.

Đang còn mơ ngủ, nhưng chỉ vừa nghe đến chữ “Tiền” thì ngay tức khắc, con mông lung trong hai mắt Ameerah liền bốc hơi, thay vào đó là hai đồng tiền vàng lóe sáng, tinh thần minh do Yd4KUU miễn liền thức giấc Đình Tấn.

- Đi, đi nhanh đi anh Đình Tấn. Ta đợi ngươi này giờ rồi mà không thấy ngươi gọi thế nào đây.

Vội vàng thức dậy Đình Tấn, Ameerah nhanh chân dẫn đầu, rời khỏi căn nhà này.

Đình Tấn lắc đầu cười cười, xoay người đi xuống gác. Hai người chậm rãi bước đi trên đường mòn trở về thành trả nhiệm vụ.

Ameerah trên đường đi luôn miệng hối thúc Đình Tấn đi nhanh lên. Nhưng không phải hắn không muốn đi nhanh, mà là do nhanh nhẹn của hắn kém đến gặp đôi Ameerah.

Làm sao một tên chức nghiệp pháp sư, chủ tu thuộc tính tinh thần lại có thể đuổi kịp một tên võ sư, chủ tu thuộc tính nhanh nhẹn kia chứ.

Hôm trước, đoạn đường từ EL thành đi đến làng Brooklyn đã tiêu tốn của Ameerah và Đình Tấn hết 3 giờ. Chủ yếu vẫn là do nhanh nhẹn của Đình Tấn rất ít nên bị hệ thống hạn chế lại tốc độ di động. Hôm nay đã có chút thay đổi về nhanh nhẹn nên thời gian chắc chắn sẽ rút ngắn lại khá nhiều.

Lựa chọn đi trên đường mòn không có quái vật tập kích. Hơn 2 tiếng rưỡi sau, Hai người cuối cùng cũng đã đứng trước được cổng thành phía đông.

Hiện tại đã là sáng sớm hơn 9 giờ của ngày thứ 4 trong game, tức hai ngày sau khi game Anh Hùng được vận hành ở hiện thực. Người chơi cũng bắt đầu rải rác lên được cấp 10, dịch chuyển sang EL thành để chuyển chức.

EL thành có thể nói là một khu thành thị lớn. Trước kia, mỗi làng tân thủ là dành cho một khu vực thành thị trong hiện thực thì hiện tại EL thành chính là đại diện cho một quốc gia. Diện tích của nó có thể nói đủ để chứa hơn trăm triệu người cùng lúc.

Đình Tấn và Ameerah ngay khi vừa bước chân vào cổng thành thì lại bị một tên người chơi gần đó chú ý. Tên này lập tức kiểm tra lại lịch sử hình ảnh mà mỗi người chơi khi đi ra khỏi cổng thành đông này đều được chụp lên lưu lại.

Một lúc sau, không tìm thấy được hình ảnh trùng khớp của hai người, hắn không chần chờ gì mà đưa tay lên tai để liên lạc mật với một người khác, miệng thì lầm bầm nói khẽ.

Đình Tấn không hề hay biết rằng, mình đã lọt vào tầm ngắm của một nhóm người khác rồi. Hắn hiện tại vẫn chậm rãi đi trên đại lộ dẫn đến đại sảnh Lính đánh thuê công hội.

Tiến vào đại sảnh, Đình Tấn cùng Ameerah rào bước đến bàn tiếp viên. Giao cho Ameerah huy hiệu của mình Đình Tấn thì bắt đầu quan sát tìm kiếm nhiệm vụ mới thích hợp.

Còn Ameerah thì tiến lại bàn tiếp viên, giao huy chương cho cô tiếp viên trẻ rồi nói:

- Xin chào, ta muốn giao nhiệm vụ đã hoàn thành và nhận thưởng.

- Xin ngài chờ một chút.

Cô tiếp viên vừa lễ phép nói, vừa đưa tay tiếp nhận huy chương trong tay Ameerah.

Còn ở bên kia, Đình Tấn vẫn tiếp tục quan sát bảng danh sách nhiệm vụ. Mục tiêu của hắn luôn là từ độ khó cấp A, săn giết quái vật. Thế nhưng nhiệm vụ cấp A thì đa số đều thuộc loại tìm kiếm đồ vật.

Bất quá, sau một lúc tìm kiếm, một nhiệm vụ cấp A hay nói đúng hơn là phần thưởng của nhiệm vụ đó đã hấp dẫn sự chú ý của Đình Tấn.

Thăm hiểm khu hầm mỏ Sắt

Giới thiệu: Thành chủ Albert Jackson cần tìm một nhóm Lính đánh thuê có thực lực đi tìm hiểu những dị biến phát sinh ở khu hầm mỏ phía đông. Nếu ai có thể giải quyết được thì sẽ gia tăng thêm phần thưởng.

Yêu cầu: Nhận nhiệm vụ ở Tòa thị chính gặp Thành Chủ Albert Jackson. Sau đó đi dò thám khu vực hầm mỏ (Thường thêm nếu giải quyết vấn đề)

Khuyến cáo: Cấp C trở lên (Cấp A trở lên cho nhiệm vụ mở rộng)

Phần thưởng: 2000 Kinh nghiệm, 1000 Đồng tiền, 625 Điểm Lính đánh thuê. (20000 Kinh nghiệm, 10000 tiền đồng, 6250 Điểm Lính đánh thuê, một giấy khế ước nhà đất)

Nhiệm vụ này được chia ra làm hai phần, một phần chính tuyến và một phần mở rộng. Sự chú ý của Đình Tấn đều tập trung ở mục “Giấy Khế Ước Nhà Đất” kia.

Nghe tên cũng đoán được đại khái, đây chắc hẳn là một loại giấy tờ mua bán nhà đất. Phải biết người chơi hiện tại đều là cấm trại ở dã ngoại hoặc rải rác ở lại ngoài đường vì không có tiền thuê khách sạn.

Nếu có khế ước như vậy, hẳn có thể mua đất để làm nhà ở hoặc cửa hàng đều rất tiện lợi.

Keng! - Chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ Quét sạch Busuzima.

EXP +7500

Tiền đồng +3500

Điểm Lính đánh thuê +1550

Bên kia Ameerah rốt cục đã giao trả nhiệm vụ xong. Đình Tấn cũng thăng lên làm 11 cấp, hẳn nhanh chóng tiến lại tiếp chuyện hỏi cô gái tiếp viên:

- Xin hỏi, giấy khế ước nhà đất là để làm gì vậy?

- Chào ngài, giấy khế ước nhà đất là để ngài có thể mua sắm một vùng đất đai hoặc một khu vực nhà cửa có sẵn trong EL thành này. Nếu ngài muốn thành lập đội Lính đánh thuê thì điều kiện đầu tiên là phải có một căn nhà làm trụ sở chính.

Nghe cô gái trẻ từ tốn trả lời xong, hai mắt của Đình Tấn liền sáng lên, hẳn gấp gấp giật hai cái huy chương trong tay của Ameerah rồi giao cho cô gái:

- Ta muốn nhận nhiệm vụ Thám hiểm khu hầm mỏ Sắt.

Rất nhanh Đình Tấn và Ameerah hoàn thành thủ tục đăng ký, hai người bước ra khỏi Lính đánh thuê công hội đại sảnh rào bước về hướng Tòa Thị Chính, nơi họ vừa hỏi thăm được từ cô tiếp viên.

Tòa thị chính nằm ở phía bắc Tòa thành EL này. Đình Tấn hiện đang ở ngã tư của quảng trường trung tâm. Bước nhanh đến khu phía bắc, nằm cuối con đường này chính là một ngôi nhà cao tầng màu vàng, được xây theo kiểu phương tây trông rất uy nghiêm, sang trọng.

Phía trước cổng lớn có hai vị bảo vệ mặc áo giáp quân phục bó sát người. Vắt trên eo là một cây đao quân dụng, lưng đeo cung cùng ống tên đan chéo nhau.

Tiến lại gần, Đình Tấn bắt chuyện với một người bảo vệ bên phải.

- Xin chào, ta muốn gặp thành chủ Albert Jackson. Ta là Lính đánh thuê đến tiếp nhận nhiệm vụ Thám hiểm khu hầm mỏ Sắt.

Người thủ vệ gật đầu hướng về cửa lớn phía sau mở ra, giọng trầm trầm:

- Xin mời đi theo ta không được tách rời nếu không bảo vệ nơi khác sẽ tự động đánh gục.

Nói đoạn, hẳn không nhanh không chậm bước đi vào trong tòa nhà. Ameerah và Đình Tấn cũng nhanh chân bước theo sau.

Đi theo thủ vệ lên tầng lầu thứ ba, dừng chân trước một gian phòng lớn nằm ở vị trí cuối cùng trong tầng lầu này. Người bảo vệ gõ cửa, bên trong truyền ra một giọng người đàn ông trung niên rõ ràng mà mang theo một ít khí thế uy nghiêm.

- Mời vào.

Đình Tấn cùng Ameerah nhanh chóng bước vào. Đối diện hai người là một người đàn ông trung niên với mái tóc hoa râm, mặc trên người một bộ quân phục vải. Giương mặt hình vuông góc cạnh làm cho người ta có cảm giác ông ta lúc nào cũng nghiêm túc.

Đình Tấn tiến lên trước, nhanh chóng giới thiệu mình:

- Xin chào thành chủ, ta là Lính đánh thuê đến đây tiếp nhận nhiệm vụ của ngài Thám hiểm khu hầm mỏ Sắt.

Thành chủ gật đầu giới thiệu về nhiệm vụ lần này:

- Khu hầm mỏ xuất hiện một số quái vật dị dạng, tấn công các người công nhân làm cho khai thác gặp trở ngại. Người có thể đi dò xét tình hình phân bố quái vật cùng thông tin về đây cho ta là được. Còn nếu như có thể đánh đuổi được quái vật, ta nhất định sẽ trọng thưởng.

- Ta sẽ cố hết sức.

Đình Tấn đứng thẳng nghiêm túc nói. Sau đó nghiêm chào theo một kiểu quân đội mà hắn vẫn thường là thói quen.

Keng! - Chúc mừng ngài nhận nhiệm vụ Thăm hiểm khu hầm mỏ Sắt.

Thành chủ thấy Đình Tấn chào như vậy gương mặt có hơi chút ngạc nhiên. Sau đó ánh mắt nhìn chăm chăm lấy bóng lưng hai người đang từ từ rời đi, nhưng không có hành động gì khác, tiếp tục quay lại làm việc.

Đình Tấn nhanh chóng đi tìm một nhà hiệu thuốc gần đó tiếp tế MP thuốc cùng HP thuốc. Sử dụng hơn 14 bạc tiếp tế cho đủ 100 bình thuốc nhỏ mỗi loại để Đình Tấn có thể duy trì được lâu hơn.

Ameerah không sử dụng thuốc nhiều lắm nên cũng không cần mua thêm, hơn nữa cô bé này tay cầm được tiền thì rất khó để nàng giao ra. Đình Tấn cũng không nói nhiều, cứ để nàng té đầu một hồi thì sẽ hiểu được mạng quan trọng hay tiền quan trọng hơn. Hai người bắt đầu lên đường đi đến khu hầm mỏ ở công phía đông.

Ngay khi vừa bước ra khỏi cổng thành, trong một khu rừng nằm ngoài EL thành. Một người đàn ông trung niên nhận ngay tức khắc được một tín hiệu tin nhắn:

- Mục tiêu đã rời khỏi thành.

Một giọng nói vang lên bên tai người đàn ông trung niên này.

- Tiếp tục theo dõi. Không được đánh động mục tiêu, tra xét danh tính ở hiện thực, lập tức báo cáo lại cho ta.

Người đàn ông trung niên không hề chần chừ chút nào, nhanh chóng đưa ra mệnh lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Hầm mỏ do thám

Bước nhanh ra khỏi thành, Đình Tấn và Ameerah theo chỉ dẫn nhiệm vụ, hướng về phía hầm mỏ sắt mà đi. Bọn họ không biết rằng mình thân phận mình đã bị bại lộ và đang lọt vào tầm mắt của một nhóm người.

Sự tập trung của Đình Tấn bây giờ đều đang dồn vào kỹ năng cùng điểm thuộc tính của mình. Sau một quãng thời gian dài quan sát và sử dụng kỹ năng, hắn đã có nhiều ý nghĩ đã được chứng minh.

Những thông tin về kỹ năng đều được hệ thống truyền trực tiếp vào đại não thông qua sóng điện. Đến khi vào game, người chơi sẽ có cảm giác như hắn đang được hệ thống điều khiển bản thân để sử dụng.

Thế nhưng sự thực không phải là như vậy. Bọn họ không biết rằng, thực chất bản thân họ cũng là nắm rõ cách sử dụng kỹ năng này, chỉ là vì làm tưởng là do hệ thống làm ra cảm giác chân thực khi sử dụng kỹ năng mà thôi.

Chính điều này làm cho bọn họ xuất hiện một thói quen, bỏ mặt cho hệ thống vận hành toàn bộ quá trình sử dụng kỹ năng mà không tự chủ vận dụng theo như thông tin trong trí nhớ của mình giống như những gì Đình Tấn đã làm.

Vì vậy mà cho đến hiện tại, vẫn chưa có người chơi nào phát hiện ra bí mật về khả năng đồng bộ kỹ năng giữa game và hiện thực.

Đình Tấn vẫn rất băn khoăn về chuyện đó, trong một thời gian dài. Thế nên sách kỹ năng Từ Vong Mãn Che vẫn bị hắn tồn trữ lại mà không sử dụng ngay. Bởi hắn sợ, nếu một khi sử dụng thì sẽ chỉ nhận được một cường lực kỹ năng trong game chứ không phải ở thực tế.

Đây không phải là mục đích của Đình Tấn, vì game đối với hắn cũng chỉ là một môi trường để hắn luyện tập và tu luyện nhằm tăng lên tốc độ trưởng thành mà thôi. Còn thực lực ở hiện thực thì vẫn là điều quan trọng nhất, cần được ưu tiên hàng đầu.

Hiện tại, đã suy đoán được chính xác 80% khả năng đồng bộ giữa kỹ năng này với hiện thực, mà không cần phải thoát game tu luyện rồi vào lại game, sử dụng một lần để kích hoạt, nên Đình Tấn không còn do dự hay tiếc nuối gì nữa.

Hắn lập tức lấy sách kỹ năng “Từ Vong Mãn Che” từ trong ba lô ra, rồi lựa chọn học tập.

Keng! - Chúc mừng ngài đã học tập kỹ năng Tử vong màn che. Xin cố gắng chăm chỉ luyện tập.

Tử vong màn che

Cấp bậc: Trung cấp

Giới thiệu: Dùng phù hiệu và chú ngữ, triệu hồi không khí hắc ám từ cõi chết. Đầu độc làm suy yếu và che mắt kẻ địch trong một khu vực nhất định. (Vong linh, hắc ám sinh vật không bị ảnh hưởng)

Tiêu hao: 1MP/m vuông/giây

Hiệu quả:

- 1/ Đầu độc giảm 10% + (Tinh thần * 0.001)% thuộc tính kẻ địch, tầm nhìn giảm xuống 10% + (Tinh thần * 0.01)% (Không thể chống chất)
- 2/ Triệu hồi hắc ám sinh vật đồng minh thuộc tính đề kháng 10% + (Tinh thần * 0.01)%
- 3/ Diện tích bao phủ (Tinh thần * 0.1) mét

Với chỉ số thuộc tính hiện tại của Đình Tấn, kỹ năng Tử Vong Màn Che chỉ có thể bao trùm một khu vực gần 8m vuông. Suy yếu thuộc tính cùng với tầm nhìn của kẻ địch 10%, đồng thời làm gia tăng sức mạnh của đám vong linh lên 10%.

Hiệu quả kỹ năng này tương tự như “Nguyên Rùa Suy Yếu” nhưng nó đồng thời có thể làm gia tăng sức mạnh của vong linh nên lẽ dĩ nhiên cấp bậc phải cao hơn.

Nếu như kết hợp hai kỹ năng này lại với nhau, thì chẳng khác nào thông số thuộc tính của đối thủ vừa vào trận sẽ giảm mạnh xuống một phần năm. Với khả năng khống chế (debuff) thuộc tính trên diện rộng như vậy Đình Tấn dám chắc hẳn có thể một mình đơn đấu một bảy Wolfcore trong phòng thí nghiệm ngày hôm ấy.

Điểm thuộc tính tự do khi tăng cấp, Đình Tấn đều lựa chọn tăng vào tinh thần, vì dù sao đó cũng là cơ sở cho khá nhiều kỹ năng của hắn.

Ngoài ra, điểm thăng cấp của huy chương Lính Đánh Thuê đã từ 0 điểm nhảy lên đến 1550/32000 rồi. Khoảng cách thăng cấp còn một đoạn rất dài, thế nhưng Đình Tấn không hề nản chí bởi hắn biết mình đã dẫn trước người khác rất nhiều.

Trên đường đi, suy nghĩ của Đình Tấn đều tập trung trên chỉ số thuộc tính và cách vận dụng kỹ năng sao cho hoàn mỹ nhất. Đồng thời, hắn cũng hướng về Ameerah ở bên cạnh, chỉ dẫn cho nàng rất nhiều kinh nghiệm chiến đấu.

Từ EL thành thành đi đến khu hầm mỏ sắt này chỉ bằng một nửa đoạn đường mà hôm qua hai người phải đi, thế nên chỉ hơn 1 tiếng sau, hai người đã đến nơi mục tiêu chỉ định và đang đứng trước một cửa hang động nhân tạo rất lớn.

Hang động cao hơn 3 mét, bề ngang hơn 4 mét, được chống đỡ bằng những thanh gỗ xếp chồng lên nhau thành hình chữ U ngược, kéo dài đến tận sâu bên trong.

Bên ngoài vắng vẻ không có một bóng người, Đình Tấn đứng quan sát một hồi, sau đó đưa ra quyết định triệu hồi 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ, lập thành đội hình tam giác, bao vây lấy hắn và Ameerah vào bên trong.

Chuẩn bị xong xuôi, cả nhóm mới chậm rãi bước vào hang động. Bên trong không khí âm trầm ẩm mốc, ánh đèn dầu lấp lóe làm cho bầu không khí càng có thêm một vẻ quỷ dị.

Rất may là con đường bên trong hầm mỏ không có lối rẽ, nên hắn chỉ việc đi thẳng một mạch vào. Sau khi tiêu hao hơn 8 bình HP thuốc và 3 bình MP thuốc, cả nhóm rốt cục đi đến cuối con đường.

Đình Tấn bước đến bên cạnh một tên Bộ Xương Chiến Sĩ rồi leo lên vai nó để có thể với lấy mấy cái đèn vẫn còn đang chiếu sáng, gắn trên nóc của đường hầm.

Cầm trong tay một cái đèn, một cái còn lại thì hắn treo lên người một tên Bộ Xương Chiến Sĩ, rồi ra lệnh nó đi trước dò đường.

- Như vậy cũng được nữa hả?!

Ở phía sau Ameerah há hốc mồm kinh ngạc, không nhìn được mà bật thốt ra một câu. Trước giờ, nàng chơi game cũng chưa từng nghĩ tới có thể cùng cách này để đi mở đường. Hôm nay trông thấy hành động của Đình Tấn thì không khỏi mở mồm tầm mắt.

Bất quá, càng đi vào sâu, bầu không khí càng trở nên âm u, đen tối hơn. Ameerah có chút sợ hãi, đi sát vào Đình Tấn. Từ đầu đến giờ, nàng có vẻ sợ hãi bóng tối nên hai tay vẫn bám chặt lấy cánh tay của hắn.

Ánh đèn dầu chỉ chiếu sáng một vùng, bán kính không quá 5 mét, cho nên Đình Tấn phải luôn giữ khoảng cách với tên Bộ Xương Chiến Sĩ dò đường kia để phạm vi chiếu sáng luôn ở mức cao nhất, khoảng từ 8 – 10 mét.

Lúc này không gian dường như đã trở nên hẹp hơn, bề rộng cũng chỉ vừa đủ cho ba người dàn hàng ngang, đồng thời đường đi có vẻ như càng lúc càng đi xuống dốc.

Ba tên Bộ Xương Chiến Sĩ được Đình Tấn mệnh lệnh thay đổi đội hình, xếp theo một hàng dọc. Hắn cùng với một tên Bộ Xương Chiến Sĩ phân chia ra hai người hai bên, kẹp lại Ameerah ở giữa để cho nàng đỡ sợ hãi.

Tuy rằng bề ngoài của Bộ Xương Chiến Sĩ trông cũng có chút kinh dị, nhất là màu xanh của ánh lửa linh hồn đang nhấp nháy, lấp lóe trong hốc mắt. Thế nhưng chắc do có tiếp xúc từ lâu nên Ameerah không cảm thấy sợ hãi với nó nhiều.

‘Soạt soạt...’

Tại thời điểm Đình Tấn tiêu hao đến binh HP thuốc thứ 12 thì rốt cục cũng có động tĩnh, một âm thanh sột soạt ở phía trước vang lên.

Điều này lập tức làm hắn lên tinh thần cảnh giác, triệu hồi ra thêm hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ để đề phòng, đồng thời ra mệnh lệnh cho tên Bộ Xương Chiến Sĩ có mang đèn đi cùng với một tên khác ra dò đường.

Ở phía xa, khoảng cách có hơn 7 – 8 mét, một thân ảnh xuất hiện trong tầm nhìn của Đình Tấn. Một giống loài kì lạ mà hắn cũng chưa từng gặp qua, chỉ nghe nói và biết được thông qua sách vở.

Molebear (Tĩnh anh)

Đăng cấp: 18

HP: 1900/1900

Kỹ năng: ẩn nấp, cắn xé, đào đất

Giới thiệu: một chủng loại quý dị khó lường ở trong lòng đất, mang đặc điểm của loài chuột chũi nhưng lại có thân hình to lớn của loài gấu. Thường đào hố để bẫy con mồi. Sức mạnh rất lớn, nhưng thân thể chậm chạp và chỉ di chuyển nhanh trong lòng đất.

Rất có khả năng, do bọn chúng sống ở trong lòng đất nên thính giác cùng thị giác không được tốt. Hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ mặc dù đã đi đến gần sát bên, chỉ cách nó không đến 3 mét nhưng vẫn chưa có dấu hiệu bị phát hiện.

Lợi dụng điểm này, Đình Tấn ra lệnh cho hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ dò đường đi vòng ra phía sau của con Molebear. Đồng thời, hắn cũng không quên triệu hồi ra thêm ba con Bộ Xương Chiến Sĩ nữa, đây là số lượng tối đa Bộ Xương Chiến Sĩ mà hắn có thể triệu hồi.

Ra hiệu cho Ameerah tiếp tục chờ đợi, Đình Tấn không chậm trễ chút nào vùng pháp trượng tung ra kỹ năng với tốc độ nhanh nhất mà hắn có thể làm được.

“Tứ Vong Mãn Che”

-190

“Nguyên Rùa Suy Yếu”

-190

“Cốt Thử”

-102

Một làn khói đen bỗng dưng không biết từ đâu xuất hiện, bao phủ khu vực 2 mét vuông xung quanh con Molebear làm cho tầm nhìn của nó đã yếu lại càng trở nên mù mịt hơn. Hơn nữa thuộc tính cũng bị giảm xuống làm nó không thể phát huy ra sức mạnh của mình.

‘Chít...’

Bị tấn công con Molebear rít lên dữ dội. Bất quá, tiếp đón nó lại là một loạt bảy thanh rìu lớn vùng tới.

-55 -56 -57 -104 -58 -59 -118

“Cốt Thử”

-208 (Điểm yếu)

Con Molebear chịu đòn hết lần này đến lần khác, nhưng lại không nhìn thấy được gì làm nó càng thêm nổi khùng, vùng bừa móng vuốt, hướng về phía một con Bộ Xương Chiến Sĩ gần nhất mà tát ngang.

‘Ầm’

-120 (Đón đỡ)

Tên Bộ Xương Chiến Sĩ vùng khiên hướng lên phía trên đón đỡ làm lượng sát thương được giảm bớt lại 80%. Tuy vậy nhưng lực tác động từ cú tát của con Molebear lại không được giảm bớt đi. Cú tát làm nó phải khụy gối một chân xuống đập mạnh lên mặt đất bên dưới, cả cơ thể cũng bị đẩy lùi về sau hơn 1 mét có thừa.

Bất quá, một sinh vật đã chết thì làm sao biết sợ, nó không hề cảm giác đau đớn hay sợ hãi gì, ngay tức khắc xông lên cùng sáu tên đồng đội, tiếp tục lượt tấn công tiếp theo.

-55 -110 -112 -53 -57 -55 -118

“Cốt Thứ”

-206 (Điểm Yếu)

EXP +1800

‘Rầm’

‘Song quyền nan địch tứ thủ’, con Molebear tuy rằng sức mạnh rất lớn, thế nhưng nó chỉ lợi hại khi ở trong lòng đất mà không bị phát hiện.

Bảy tên Bộ Xương Chiến Sĩ cùng Đình Tấn liên thủ đã đủ để làm cho nó không kịp trở tay, huống chi bên cạnh vẫn còn có một tên bạo lực võ sư chưa tham chiến.

Chợt, tại thời điểm con Molebear vừa ngã xuống cống nạp điểm kinh nghiệm cho Đình Tấn và Ameerah, thì mặt đất ngay dưới chân một tên Bộ Xương Chiến Sĩ bỗng nhiên bị sụp lún.

Con Bộ Xương Chiến Sĩ này lập tức bị rơi vào ngay xuống một cái hố. Chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì từ trong cái hố sâu kia lại chui ra một con Molebear khác, dùng móng vuốt liên tục tát mạnh vào thân tên Bộ Xương Chiến Sĩ bị rơi xuống hố.

Đình Tấn nhận ra nguy hiểm đã đến thì không hề chần chờ gì, nhanh chóng tung ra kỹ năng bảo vệ mạng sống trước, phòng ngừa bị đột kích bất ngờ.

“Cốt Giáp” (139)

“Ngự Thuần Thuật” (236)

Hắn cũng không quên quay sang dặn dò Ameerah:

- Liên tục di chuyển, không được dừng lại. Khi cảm giác đất dưới chân mềm đi thì phải lập tức lao ra khỏi khu vực đó. FC20y7TL Rõ chưa?

Ameerah nghiêm túc gật gật đầu, sau đó bắt đầu cất bước chạy vòng quanh khu vực này.

Thấy vậy, Đình Tấn cũng yên tâm đôi chút, ánh mắt bắt đầu chuyển dời đến hố có tên Bộ Xương Chiến Sĩ đang bị con Molebear đập tới tấp mặt mũi. Không chậm trễ nữa, hắn bắt đầu tung ra kỹ năng công kích con Molebear dưới hố.

“Từ Vong Mãn Che”

-190

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

-190

“Cốt Thứ”

-321 (Chí Mạng)

Cũng không quên ra lệnh cho con Bộ Xương Chiến Sĩ thủ vững, để nó co cụm cả người lại, chân khụy xuống, lưng dựa vào tường đất phía sau, giờ khiên đón đỡ từng đòn đánh như trời giáng của con Molebear

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

+170 +170 +170

“Cốt Thứ”

-303 (Chí Mạng)

Vừa tung ra kỹ năng hồi máu thì khu vực xung quanh Đình Tấn 5 mét, ống HP của hai con Bộ Xương Chiến Sĩ lập tức được khôi phục một đoạn nhỏ. Tuy rằng không nhiều nhưng như vậy cũng đủ để cho con Bộ Xương Chiến Sĩ ở dưới hồ chống đỡ công kích của con Molebear thêm được một đợt tấn công.

Con Molebear ở dưới lòng đất cũng bị không gian chật hẹp làm cho không thể né tránh, liên tục nhận sát thương từ những kỹ năng công kích của Đình Tấn.

EXP +1800

Rốt cục sau sáu đòn “Cốt Thử” Chí Mạng đến từ Đình Tấn, con Molebear kia cuối cùng cũng phải nhận mệnh, ngã xuống cống hiến điểm kinh nghiệm.

Đối diện nó, tên Bộ Xương Chiến Sĩ cũng đã là đèn cạn dầu, ống HP còn không đến 100 điểm. Đình Tấn sau khi giải quyết xong con Molebear thì liền giải trừ triệu hồi với tên Bộ Xương Chiến Sĩ dưới hồ, sau đó lại triệu hồi ra một con khác.

Trong khoảng thời gian này, xung quanh Đình Tấn đã liên tục xuất hiện 3 con Molebear. Chắc do đã có kinh nghiệm bị kẹt rồi lại bị hành hạ đến chết của con Molebear dưới hồ kia, bọn chúng đều là ở trên vách tường lao ra công kích.

Đình Tấn chỉ huy 6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ xông lên, vây chặt lấy ba con Molebear này, “Tử Vong Mãn Che” cũng được tung ra đến diện tích ảnh hưởng lớn nhất của nó, với gần 8 mét vuông, làm cho những con Molebear này rơi vào cục diện tối tăm mặt mũi, không thấy được kẻ địch. Lại thêm kỹ năng “Nguyên Rửa Suy Yếu” làm cho thuộc tính của nó bị giảm một đoạn dài.

Lợi dụng điểm này, Đình Tấn chỉ huy cho sáu tên Bộ Xương Chiến Sĩ thay phiên nhau công kích, xong rồi thì lập tức lùi ra ngoài. Chiến thuật này làm bọn Molebear bị quấy rối đến không thể rời khỏi khu vực Tử Vong Mãn Che, mà công kích đa số cũng không trúng được mục tiêu nào.

Ameerah đứng bên ngoài quan sát, lâu lâu khi thấy có con Molebear nào ở rìa của khu vực màn khói đen bao trùm thì sẽ lao lên, cho một cước vào đầu nó, sau đó nhanh chân lui lại chờ đợi cơ hội tiếp theo.

Mọi chuyện diễn ra rất thuận lợi, Đình Tấn giải quyết xong con Molebear dưới hồ cũng là lúc 3 con Molebear kia bị hành hạ gần chết, mỗi con chỉ còn lại nửa ống HP.

Nhất là con ở rìa khu vực của Ameerah, liên tục bị ăn ba, bốn cú đập như trời giáng của nàng, làm lượng HP đã rất mỏng của nó chỉ một hai đòn của con Bộ Xương Chiến Sĩ liền có thể kết liễu sinh mệnh của nó.

Nhanh chóng tung ra kỹ năng, đồng thời dùng tinh thần điều khiển Bộ Xương Chiến Sĩ, Đình Tấn cũng phải tiêu hao rất nhiều thuốc khôi phục. Đến khi HP thuốc trong ba lô chỉ còn lại 78 bình, cũng là lúc con Molebear cuối cùng ngã xuống.

Lần này quá trình chiến đấu cứ ‘Hữu kinh vô hiểm’ mà vượt qua. Do Đình Tấn phải liên tục tiêu hao HP để duy trì đám Bộ Xương Chiến Sĩ nên kỹ năng Tái Tạo đã làm cho giới hạn HP của hắn tăng lên một đoạn dài.

Mà điểm kinh nghiệm từ năm con tinh anh cũng rất khả quan làm ống kinh nghiệm của Đình Tấn và Ameerah được lấp đầy một khoảng trống lớn.

Hiện tại người chơi bình thường, nếu chuyên tâm tu luyện hơn 10 tiếng một ngày, lại có thêm trang bị tốt. Chắc có lẽ thuộc tính cũng chỉ ở khoảng 30 – 40 điểm, vì không phải ai cũng có bí tịch tu luyện thuộc tính tinh thần như Đình Tấn, cũng không phải bất cứ ai đều sử dụng điểm kỹ năng quý giá, thứ mà có được khi đạt đến cấp 10, tống vào kỹ năng tu luyện của họ.

Hơn nữa, bởi vì Đình Tấn có Bộ Xương Chiến Sĩ làm khiên thịt quá tốt, lại thêm sự chỉ huy hợp lý nên rất dễ dàng gây ra nguồn sát thương cực lớn. Cuộc chiến mới nhẹ nhõm như vậy vượt qua.

Nhiệm vụ này nếu giao cho người khác thật không biết phải cần bao nhiêu người mới có thể chống đỡ nổi những cú tát từ sáu con Molebear này, nói chi là đến việc dùng lượng sát thương nghèo nàn, chỉ bằng một phần mười của đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Đình Tấn, đến giết nó.

Không biết phải dùng tới bao nhiêu thời gian, nhưng chắc chắn một điều là mấy người làm khiên thịt chặn ở phía trước sẽ chết sạch, trước khi bọn Molebear này ngã xuống.

Cố bình tĩnh lại tâm tình trong người, Đình Tấn thu hồi triệu hoán chỉ chừa lại 1 tên Bộ Xương Chiến Sĩ cầm đèn. Dặn dò Ameerah xem xét xung quanh, còn hắn thì ngồi xuống uống thuốc cùng kiểm tra tiêu hao cùng thu hoạch lần này.

Tiêu hao 22 bình HP thuốc cùng 18 bình MP thuốc.

Thu hoạch 40 bạc, 9000 EXP, 165 HP hạn mức cao nhất

Đình Tấn mỉm cười, tiêu hao thấp hơn nhiều so với thu hoạch. Chuyến đi này nếu thành công thì sẽ là một ngày thu hoạch lớn. Vừa đủ kinh nghiệm thăng lên 1 cấp, chỉ số cơ thể lại bước đi thêm được một đoạn dài.

Khi HP cùng MP đã hồi đầy, Đình Tấn đứng lên tiếp tục triệu hồi ra hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ, một trước một sau bảo hộ mình và Ameerah. Phía trước vẫn là tên Bộ Xương Chiến Sĩ cầm đèn kia dẫn đường.

Càng đi về sau, không khí của khu vực này càng trở nên ẩm thấp, đồng thời độ dốc cũng trở nên lớn hơn. Đi một đoạn đường hơn 30 mét nữa, Đình Tấn bắt gặp một hồ nước.

Xung quanh khu vực này nếu tắt đèn thì chắc sẽ tối om om không thấy rõ năm ngón tay. Càng quan sát hẩn càng cảm giác như có ai đó đang theo dõi hẩn, làm cho hẩn trong lòng cứ bồn chồn, bứt rứt.

Trong lúc Đình Tấn đang quan sát chung quanh, dưới hồ nước một đôi mắt lấp lờ ánh sáng cũng đang hướng lấy hẩn quan sát. Như chờ đợi một khi hẩn có sơ hở sẽ lập tức lao ra công kích.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Piranhaconda

Quan sát một hồi lâu, cảm giác bồn chồn và bứt rứt trong người vẫn không hề giảm bớt một chút nào, Đình Tấn biết chắc chắn bên dưới hồ nước động này có một thứ gì đó vẫn đang ẩn mình, chỉ là không gian tăm tối xung quanh cùng với địa hình quá bất lợi làm cho Đình Tấn không thể phát hiện ra thứ gì.

Xem xét lại trạng thái hiện tại của mình, 1400 điểm HP tối đa kết hợp với hai kỹ năng bảo hiểm vẫn còn hơn thời gian duy trì trong 1 phút nữa. Đình Tấn liền quyết đoán đánh liều thử một lần, lấy thân mình đem ra làm mồi nhử.

Hẩn hướng về phía Ameerah thì thầm nói nhỏ:

- Người lui lại phía sau xa xa một chút đứng chờ ta. Xung quanh khu vực này rất nguy hiểm, ta không thể bảo đảm được an toàn cho người.

Giọng nói ngưng trọng của Đình Tấn làm Ameerah nhanh chóng hiểu ra được tình hình bây giờ đang rất không ổn chút nào.

Nàng ngoan ngoãn lui lại từ từ, đến khi cách Đình Tấn khoảng chừng 15 mét thì dừng lại, đứng tại chỗ quan sát. Bất quá, cả người nàng vẫn luôn trong trạng thái phòng bị đề sẵn sàng ứng đối với bất cứ tình huống nào.

Đình Tấn trông thấy Ameerah rời đi thì không chần chờ gì nữa, nhanh chóng ra lệnh ba tên Bộ Xương Chiến Sĩ xoay người lại hướng về phía Ameerah đi tới.

Ngay khi, khoảng cách giữa Đình Tấn và hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ đi ở sau cùng có hơn 3 mét, hẩn cũng xoay người, chậm rãi cất bước đi theo.

Tại thời điểm Đình Tấn vừa xoay lưng đi, đột nhiên mặt nước bắt đầu xuất hiện gợn sóng, đồng thời bọt nước cũng sôi lên ừng ực dường như có thứ gì đó đang bơi đến với tốc độ rất cao.

‘Ừng ục... ục...’

Chỉ cách bờ chưa đến 2 mét, một cái đầu lớn đột ngột trồi lên khỏi mặt nước, lao nhanh đến phía sau lưng của Đình Tấn.

Tuy rằng đang quay lưng bỏ đi, nhưng sự tập trung của Đình Tấn đều đang dồn vào phía sau hồ nước, không dám lơ là một giây phút nào. Rốt cục khi nghe đến tiếng nước động, hẩn biết mình đã thành công dụ ra kẻ địch.

Bước chân vội vàng gia tốc, hẩn chạy nhanh về phía trước, đuổi theo bọn Bộ Xương Chiến Sĩ đang đứng cùng với Ameerah. Đồng thời, hẩn cũng dùng tinh thần mệnh lệnh cho hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ rời đi cuối cùng, cách mình không tới 3 mét kia, quay lại chặn đường, đón đỡ thay cho hẩn.

Âm thanh xé gió truyền đến từ phía sau làm cho Đình Tấn dù đang ở trạng thái tốt nhất, người mang 2 kỹ năng bảo hiểm “Cốt Giáp” và “Ngự Thuần Thuật” cũng không thể không giật thót tim một cái.

Nhưng bởi vì vẫn luôn giữ tinh thần tập trung cao độ, ngay khi Đình Tấn nghe được âm thanh ma sát của vật gì đó với không khí, cách mình càng ngày càng gần, hẩn lập tức chồm người như chộp ếch, lao về phía trước rồi lăn lộn một vòng trên mặt đất.

Mặc dù đã phản ứng rất nhanh nhưng với tốc độ của Đình Tấn cũng không thể theo kịp với tốc độ công kích của kẻ địch ẩn hình này.

“Àm”

“Miễn dịch”

Khoảng cách không đến 4 mét, chớp mắt chưa đến 2 giây thì một cái miệng rộng đầy răng nanh đã mở rộng, lại hướng về phía hẩn tấp tới.

Nhưng may nhờ có “Cốt Giáp” tự động bay ra đón đỡ, ngăn chặn cho Đình Tấn thoát khỏi một lần nguy cơ.

Trúng một đòn xong, Đinh Tấn đã dự đoán ra được, đối phương chắc chắn phải có thực lực vượt lên mình rất nhiều.

Đến lúc này, hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ cũng đã kịp thời lao đến chặn đường cho Đinh Tấn thoát đi.

Hắn vội vàng bật người đứng dậy, chạy nhanh về phía Ameerah để kéo dài khoảng cách với con quái vật kia.

Rất nhanh thì Đinh Tấn đã đuổi kịp đến bên cạnh Ameerah. Đến lúc này, hắn mới có cơ hội dừng lại thở dốc, đưa mắt quan sát kẻ địch đã ẩn nấp này giờ.

Trông thấy thân ảnh của đối phương, Đinh Tấn không khỏi giật mình thì thào một câu.

- Thì ra là nó...

Piranhaconda (Lãnh chúa boss)

Level: 25

HP: 4000/4000

Kỹ năng: Cẩn xé, bộc phá, gia tốc, siết chặt.

Giới thiệu: Loài trần thân thể khổng lồ không giới hạn, trưởng thành theo thời gian. Mang lớp vảy rắn sừng rắn chắc, hàm răng sắc bén. Đề nghị không nên chiến đấu ở nơi đầm lầy.

Một con quái vật với kích thước to lớn chỉ hơn chứ không kém trăm Nam Mỹ là bao. Chiều dài ước chừng trên dưới 30 mét, đường kính thân thể cũng không dưới 1.5 mét. Đầu con quái vật mọc đầy sừng và gai nhọn, hàm răng sắc bén bề ngoài chẳng khác gì loài cá ăn thịt Pirannha.

Đinh Tấn còn nhớ rõ, có một lần hành quân cần vượt qua một vùng đầm lầy đầy cây cỏ, mặt nước cao không quá 2 mét. Cũng chính là loài Piranhaconda này liên tục tàn sát hơn chục người trong đại đội của hắn thì mới bị phát hiện. Vô số chiến sĩ lao lên kẹp chặt, không cho nó ẩn thân đi mới có thể đem nó giết chết.

Đây quả là một nỗi ác mộng trong vùng sông nước hoặc đầm lầy khi phải đối mặt với loài Piranhaconda. Người không thấy được kẻ địch mà hắn lại lạnh lùng tàn sát từng người đồng đội, trong khi người không hề hay biết.

Đinh Tấn vừa chạy vừa nhớ lại những điểm yếu của con Piranhaconda này để tìm cách đối phó với nó. Trong khi đó, con Piranhaconda cũng không hề dừng lại tốc độ xông lên. Nó mở rộng cái miệng đầy răng nanh sắc nhọn, hướng về phía một tên Bộ Xương Chiến Sĩ cận tới.

“Rốp”

-1344

Một con số tổn thương kinh khủng hiện lên trên đầu con Bộ Xương Chiến Sĩ này, đồng thời cũng đập vào mắt của Đinh Tấn làm hắn giật thót tim. Hắn cũng không ngờ rằng, mình lại gặp phải một đối thủ quá cường đại như vậy.

Cũng may lúc này triệu hồi kỹ năng cũng đã hoàn thành, Đinh Tấn tiếp tục gọi ra sáu tên Bộ Xương Chiến Sĩ, rồi mệnh lệnh chúng nó xông lên, chia ra làm hai hàng dọc, xếp hình zic zac chặn đường đi của con Piranhaconda này.

“Tứ Vong Mãn Che”

-400

Tốc độ lao lên của con Piranhaconda quá nhanh, làm cho làn khói đen của kỹ năng “Tứ Vong Mãn Che” không thể bao trùm được nó. Đinh Tấn phải liên tục thu hồi rồi tung ra lại “Tứ Vong Mãn Che” để giảm thiểu tối đa thuộc tính của con Piranhaconda.

“Cốt Thứ”

-29

Một thanh Cốt Thứ đâm vào lớp vảy cứng của con Piranhaconda. Con số sát thương hiện lên làm cho Đinh Tấn trong lòng lạnh một nửa.

Đẳng cấp chênh lệch gấp đôi, HP cùng phòng thủ siêu cao làm cho lượng sát thương của kỹ năng bị giảm mạnh đi. Đinh Tấn nhứ chặt đôi chân mày, đại não vận chuyển thật nhanh để tìm ra phương pháp ứng đối.

Không quá lâu sau đó, Đinh Tấn liền ra hiệu cho Ameerah tiến lại gần, giao cho nàng chiếc đèn dầu mà hắn đã gắn lên người của tên Bộ Xương Chiến Sĩ dò đường trước đó, đồng thời cũng không quên dặn dò nàng vài câu.

Ameerah nhanh chóng cầm lấy đèn dầu, gạt đầu ra hiệu một cái, sau đó quay lưng nhanh chóng chạy trở về đoạn đường hầm mà bọn họ vừa chiến đấu

với những con Molebear lúc này.

Đình Tấn vừa đánh vừa lùi, mỗi khi con Piranhaconda cắn chết hoặc vồ lên lấy một tên Bộ Xương Chiến Sĩ thì lập tức mấy tên Bộ Xương Chiến Sĩ khác đứng bên cạnh và phía sau sẽ lao lên đánh trả. Sau đó, theo mệnh lệnh của Đình Tấn chúng sẽ đứng im phòng thủ, dùng mạng của mình để chặn đứng bước tiến của con Piranhaconda.

Đường đi chật hẹp cũng là một lợi thế cho Đình Tấn. Nhờ vậy mà con Piranhaconda có chiếc đuôi đầy lực lưỡng như một thanh búa lớn đã không thể phát huy. Chứ nếu không thì chắc có mấy trăm con vong linh cũng bị nó quật chết.

Ở phía sau, Đình Tấn vừa lùi vừa triệu hồi ra toàn bộ những kỹ năng mà hắn có thể dùng được. Mục đích của hắn chính là phải cố gắng kéo dài thời gian, càng lâu càng tốt cho kế hoạch phía sau.

Với HP và MP thuốc, cứ mỗi 5 giây thì sẽ được Đình Tấn uống một lần. Kỹ năng ‘Sinh Mệnh Cứu Rỗi’ cũng liên tục được tung ra mỗi khi ông HP bị hao hụt hơn 180 điểm.

Với lượng HP bị giảm thiểu qua mỗi giây để duy trì cho đám vong linh, thì giới hạn HP cao nhất của Đình Tấn sẽ càng được tăng lên nhiều hơn.

Chiến trường lúc này vẫn là như cũ, đội Bộ Xương Chiến Sĩ bị giết đến không còn mảnh giáp để chống đỡ.

Theo như tính toán của Đình Tấn thì đã có hơn 30 con Bộ Xương Chiến Sĩ rơi vào miệng của con Piranhaconda này rồi. Tuy nhiên, đường dốc ngược cùng với việc bị suy yếu 20% thuộc tính làm cho tốc độ tiến lên của con Piranhaconda chậm đi rất nhiều.

Đồng thời, 30 con Bộ Xương Chiến Sĩ này ngã xuống cũng không phải là vô ích. Tuy rằng mỗi con chỉ gây ra sát thương trong khoảng từ 15 - 20 điểm, thế nhưng cũng đã làm con Piranhaconda tiêu giảm hơn 400 điểm HP.

Đình Tấn kiểm tra lại thông số của con Piranhaconda lần nữa, HP của nó chỉ còn 2410/4000. Mà lúc này, khoảng cách từ Đình Tấn đến nơi đã bắt gặp và chiến đấu với bọn Molebear lúc trước cũng không còn quá xa. Chỉ khoảng 5 – 6 bước chân nữa thôi là hắn sẽ tiếp cận được chiếc hố lớn do con Molebear đào ra.

Đúng vậy! Hắn muốn lợi dụng chiếc hố này để gài bẫy con Piranhaconda. Đẩy nó xuống và dồn ép, không cho nó có cơ hội lùi lại. Hắn không biết trong game có giả lập trí năng cho bọn quái thú này khi đến giới hạn sắp chết sẽ bỏ chạy hay không. Nhưng theo như kinh nghiệm của hắn là phải luôn tìm cách tiêu diệt triệt để đối phương nếu như có thể.

Một bên dụ dỗ con Piranhaconda, một bên lùi lại. Đình Tấn bắt gặp Ameerah đang đứng. Hắn không quay đầu lại mà mở miệng hỏi:

- Thế nào rồi?

- Ta đã cố hết sức nhưng chỉ mở rộng ra được hơn 5 mét thôi.

Ameerah có hơi lo sợ, nàng nhận định Đình Tấn giao cho nhiệm vụ thì phải hoàn thành thật tốt. Thế nhưng lần này nàng có cảm giác làm không xong.

Đình Tấn quay qua nhìn chiếc hố rộng hơn 4 mét, dường như kích thước của nó còn lớn hơn cả đường đi. Mà chiều sâu cũng không dưới 7 mét. Gật gật đầu quay lại tập trung chiến đấu tiếp, Đình Tấn nhẹ giọng tán thưởng:

- Làm rất tốt. Người sang phía bên kia chuẩn bị trước đi.

Ameerah không nói gì nhanh chóng xoay người lấy đà, rồi tung người nhẹ nhàng bay qua miệng hố hơn 5 mét đường kính. Dù sao nàng chủ tu là thuộc tính nhanh nhẹn, có bay xa như vậy cũng là không phải chuyện gì quá khó khăn với nàng.

Trong khi đó, khoảng cách giữa Đình Tấn với con Piranhaconda đã chỉ còn không tới 8 mét. Những cũng may, Đình Tấn vẫn luôn duy trì số lượng Bộ Xương Chiến Sĩ ở mức tối đa để chặn đường phòng ngừa có bất trắc xảy ra.

Chờ Ameerah vượt qua đến bên kia của cái hố lớn, Đình Tấn lập tức giải trừ kỹ năng ‘Tử Vong Màn Che’ đang bao trùm lấy con Piranhaconda.

Đây không phải là vĩ kỹ năng hết hiệu lực mà là vì Đình Tấn muốn dùng nó để che lấp lại cái hố này. Hắn không biết con Piranhaconda có thể phát hiện ra hay không, nhưng dù sao đi nữa thì phòng ngừa vẫn sẽ tốt hơn.

“Tử Vong Màn Che”

“Cốt Giáp” (138)

“Ngự Thuần Thuật” (246)

Ngay khi con Piranhaconda tiêu diệt tên Bộ Xương Chiến Sĩ cuối cùng cũng là lúc Đình Tấn đã làm xong tất cả chuẩn bị.

Hắn nhanh chóng chạy lấy đà, thực hiện một màn đi trên vách tường vượt qua miệng hố 5 mét kia. Dù sao Đình Tấn không phải chủ tu thuộc tính nhanh nhẹn như Ameerah, thế nên hắn phải lợi dụng kỹ xảo mới có thể làm được.

Bất quá cũng chính vì thế mà tốc độ cũng là hạn chế của hắn. Khoảng cách bờ bên kia cái hố chỉ còn lại không đến 1 mét thì đà chạy tới của Đinh Tấn đã hết. Mắt thấy mình sắp phải rơi xuống hố sâu, hắn dùng chân đạp mạnh vào bức tường, mượn phản lực để bật người bay tới phía bờ bên kia. Không may là lực đạo không đủ để đưa Đinh Tấn bay qua khỏi miệng hố, nhưng cũng không đến nỗi bị rơi xuống bên dưới.

Bởi vì khi vừa tới miệng hố thì hắn đã đưa tay bám chặt vào vách đất, sau đó chồm người nhanh chóng leo lên.

Cùng lúc đó, con Piranhaconda cũng đang nhanh chóng chạy tới.

Đinh Tấn không hề chậm trễ một giây nào, nhanh chóng triệu hồi ra kỹ năng ‘Tử Vong Mãn Che’. Một màn khói đen nhanh chóng xuất hiện và lan tỏa ra xung quanh, che lấp lại miệng hố.

Tiếp đó, hắn lập tức người chùn xuống. Hai bàn tay xếp chồng lên nhau, lòng bàn tay ngửa lên, quay mặt về phía Ameerah mà không quan tâm đến con Piranhaconda đang lao đến ở phía sau lưng.

Ameerah canh chuẩn thời gian như kế hoạch Đinh Tấn đã nói lúc trước. Ngay khi con Piranhaconda đang lao tới chỉ còn cách bọn họ vài mét, nàng bắt đầu gia tốc, chạy nhanh về phía Đinh Tấn.

Bàn chân nhỏ của nàng đạp vào lòng bàn tay của Đinh Tấn. Cùng lúc đó thì hắn cũng kết hợp hất tay lên làm cho Ameerah bay càng cao hơn, gần như chạm đến nóc của đường hầm.

‘Búa và rìu’

“Dùng”

Ameerah tung ra đòn mạnh nhất của mình, với tất cả 10 điểm nội khí hiện có, giáng một đòn nặng nề vào đầu con Piranhaconda đang muốn vượt qua miệng hố lớn.

-82 (Điểm yếu)

-82 (Điểm yếu)

“Rít”

Đòn đánh gây ra sát thương điểm yếu thế nhưng không nhiều bao nhiêu. Trọng yếu hơn là đòn đánh này có lực đạo và sự bùng nổ của nội khí đủ để làm cho đầu con Piranhaconda đang bay lướt qua miệng hố mất đi thế tới, nhanh chóng rơi xuống phía bên dưới hố sâu.

Ameerah vừa cảm giác hai chân đã bỏ trống mục tiêu thì nhanh chóng cuộn người lại, hai tay vươn ra bám lấy thân mình con Piranhaconda đang rơi xuống bên cạnh.

Trong khoảnh khắc đó, nàng dùng tay kéo mạnh thân thể của mình về phía trước. Chính hành động nhỏ này đã giúp nàng nhanh chóng lấy lại được thăng bằng.

Hai chân Ameerah dẫm bước lên thân thể của con Piranhaconda như chạy trên mặt đất bằng phẳng, lao nhanh ra khỏi miệng hố. Ngay khi cảm giác tốc độ đã đủ, nàng dồn hết lực lên chân rồi đạp mạnh vào thân thể con Piranhaconda.

Cả người của Ameerah bay tự do trên không, lộn ngược trở lại miệng hố bên kia, nơi mà Đinh Tấn đang đứng.

Một pha bay lượn đẹp mắt hoàn mỹ không chỗ chê. Nàng vừa rơi xuống ổn định thân thể thì liền bị Đinh Tấn vỗ nhẹ lưng tán thưởng:

- Làm rất tốt, rất hoàn mỹ. Người tiến bộ rất nhanh đó, cố gắng lên nhé. Bây giờ ngồi nghỉ ngơi đi.

- Dĩ nhiên rồi, ta là thiên tài kia mà.

Ameerah mỉm cười ngênh mặt lên nói, trong lòng sung sướng vui vẻ vì được tán thưởng, đồng thời cũng làm theo lời Đinh Tấn, nhanh chóng ngồi xuống khôi phục lại nội khí chuẩn bị cho chiến đấu.

Đinh Tấn nói xong với Ameerah thì lại đưa mắt nhìn về phía con Piranhaconda trước mắt, vung pháp trượng triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ.

‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

Lỗ đen đường hầm không gian nối liền với cõi chết được Đinh Tấn sắp đặt ở bên dưới hố. Những con Bộ Xương Chiến Sĩ bò ra từ nơi đó đều nhanh chóng tiến lên, đứng trên thân thể con Piranhaconda rồi bắt đầu dùng rìu lớn vung vẩy chém loạn xạ.

Với thân dpeuQtF8 thể cồng kềnh to lớn của con Piranhaconda, rất khó để nó có thể hoạt động tự do mà lao ra khỏi cái hố này. Lại thêm tám tên Bộ Xương Chiến Sĩ liên tục quấy rối, làm nó càng nổi khùng lên vùng vẫy, rít gào, cắn giết những tên kiến hôi đang cắn mình.

Phía trên mặt đất, Đinh Tấn cũng không rảnh rỗi. Hiện tế 24 điểm HP mỗi giây khiến hắn phải liên tục uống HP thuốc để duy trì triệu hồi đám Bộ Xương Chiến Sĩ kia.

Đồng thời MP tiêu hao để duy trì cho kỹ năng ‘Tứ Vong Mãn Che’, ‘Nguyên Rửa Suy Yếu’, ‘Sinh Mệnh Cứu Rỗi’ cùng với việc tung ra ‘Cốt Thứ’ cũng đủ làm cho Đình Tấn ăn không tiêu rồi.

Nhưng cũng nhờ vậy mà hắn có thể duy trì việc triệu hồi bổ sung cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ. Mỗi khi một tên Bộ Xương Chiến Sĩ nào đó bị chém giết thì lập tức sẽ có một tên khác xuất hiện. Và tương tự như vậy, nếu chết hai tên, đến tên thứ ba vừa ngã xuống liền sẽ có ba con khác tiến lên thế chỗ.

Đình Tấn canh chuẩn thời gian mà tung ra kỹ năng ‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’, sai số có thể tính đến từng mili giây. Điều này chẳng khác nào làm cho con Piranhaconda phải chém giết với một đội quân Bộ Xương Chiến Sĩ vô cùng vô tận.

“Xi xi... rầm”

EXP +7920

Cuối cùng sau hơn một hồi lâu chém giết với cường độ cao. Con Piranhaconda rít gào trong căm phẫn mà ngã xuống công hiến một lượng kinh nghiệm to lớn. Đình Tấn mệt mỏi giải trừ toàn bộ kỹ năng đang triệu hồi, ngồi bệt xuống đất bắt đầu nghỉ ngơi.

Trận chiến này tiêu hao của hắn hơn 22 bình HP, MP cũng tiêu hao hơn 8 bình. Đồng thời thu hoạch cũng rất lạc quan. Chỉ riêng ổng HP gia tăng từ kỹ năng Tái Tạo cũng đủ làm cho Đình Tấn cười lớn, hạnh phúc một hồi. Tăng lên 179 điểm HP hạn mức cao nhất làm cho ổng HP của hắn vọt nhanh lên 1589 điểm.

Đã từng, Đình Tấn tuy rằng muốn giữ tiêu hao như vậy thế tăng lên ổng HP của mình thế nhưng khi thử nghiệm lại làm hắn không khỏi thất vọng. Vì nếu không ở trong trạng thái chiến đấu thì kỹ năng ‘Tái Tạo’ sẽ không được kích hoạt.

Nghĩ lại cũng thật đúng, vì nếu như đến một ngày, HP của hắn càng lúc càng cao có thể duy trì đám Bộ Xương Chiến Sĩ này không dứt, thế thì chỉ cần triệu hồi một đám rồi ngồi tu luyện. Hắn có thể vững vàng tăng lên thực lực mà không phải tốn sức rồi.

Game tuy rằng được tạo ra để hỗ trợ, thế nhưng cũng phải xem lại cách nó hỗ trợ thế nào. Các nhà khoa học cũng không muốn tạo ra một đám chỉ biết ngồi gian lận tăng lên thực lực.

Đình Tấn kìm nén lại kích động trong lòng. Chuyển đi này xem như là thành công, nếu như không lợi dụng ưu thế về địa hình và kỹ năng thì có lẽ Đình Tấn cũng không thể nhẹ nhõm như vậy mà tiêu diệt con Piranhaconda này.

Dù biết cao thủ tại dân gian vẫn có thể còn rất nhiều, không thể xem thường người khác. Thế nhưng thử nghĩ hiện tại người chơi chỉ ở khoảng 10-13 cấp, nếu như nhận nhiệm vụ này phải có ít nhất 50 người chơi thay phiên nhau tiến lên thí mạng, thương đối thương với con Piranhaconda.

Tiêu hao như vậy cho dù là cao thủ võ lâm cũng khó mà chống đỡ nổi. Đình Tấn không biết hắn có dẫn đầu về đẳng cấp hay không thế nhưng thực lực quần chiến hắn chắc chắn là đứng đầu.

Giao nhiệm vụ thu thập chiến trường cho Ameerah, Đình Tấn bắt đầu ngồi nghỉ ngơi. Căng thẳng thần kinh chiến đấu một hồi cũng làm cho hắn cảm thấy khá mệt mỏi. Nhưng nghĩ lại hôm nay, hồi thành xong hắn lại sẽ có một ngày thu hoạch bội thu. Đình Tấn mệt mỏi trong người dường như bay đi mất một nửa.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Phát hiện, giao trả nhiệm vụ

Ngồi nghỉ ngơi hơn 5 phút, Ameerah cuối cùng cũng hoàn thành xong thu dọn chiến trường. Chủ yếu thời gian nàng dùng để phân giải xác con Piranhaconda. Quay trở lại tốc độ rất chậm có thể thấy nàng phụ trọng đã vượt quá giới hạn.

- Anh Đình Tấn, ta nhặt được cái này. Con rắn này quá keo kiệt chỉ cấp cho chúng ta một chiếc thẻ cùng một cái áo chằng hào phóng như những tên boss trước đây.

Ameerah trở lại bên cạnh Đình Tấn lẳng lặng. Trong tay nàng là một chiếc thẻ không dày không mỏng, chỉ cỡ một chiếc điện thoại cùng một chiếc áo da màu đen. Đình Tấn cũng khá tò mò, phải biết đây là boss Lãnh chúa. Nghĩa là trong khu vực hầm mỏ cùng bán kính 10km quanh đây, nó chính là tên đầu to nhất. Thu hoạch phải phong phú hơn, nếu không thì hắn là chất lượng vật phẩm được tặng cao.

Lệnh bài thành lập đội Linh đánh thuê.

Giới thiệu: Dùng để thành lập một đội lính đánh thuê.

Yêu cầu: Phải có một cửa hàng hoặc một căn nhà ở để làm kho và trụ sở. Đội trưởng đẳng cấp 20 và cấp độ Lính đánh thuê từ B trở lên.

Đình Tấn hai mắt toả sáng, ngửa đầu lên trời cười dài. Hắn vừa muốn thành lập Linh đánh thuê đội liền Boss sẽ cung cấp cho hắn đủ đầy đủ vật thiết yếu để thành lập đội.

Đứng dậy Đình Tấn hướng Ameerah nói:

- Người đừng oán trách, chỉ một chiếc thẻ bài này cũng đủ để bù đắp lại những thứ khác. Dù sao hôm nay chúng ta cũng đã có thu hoạch rất nhiều rồi.

Những tiền đồng Ameerah nhặt được Đình Tấn cũng không quản nhiều dù sao nàng cũng là thủ quỹ tương lai để nàng tập quen dần với việc quản lý tiền quỹ, hơn nữa hắn cũng không dùng tiền bạc nhiều dù sao chỉ cần đủ dùng tiếp tế thuốc hồi phục là được.

Hắn bây giờ không vội kiếm tiền, ăn uống chỉ cần ở trong game là đã thỏa mãn còn vấn đề dinh dưỡng thì đã có Dinh dưỡng dịch. Hắn dùng tiền mua Dinh dưỡng dịch cũng đủ để dùng hơn nửa năm trong nửa năm này dần dần tăng lên thực lực mới là chuyện trọng yếu.

Xem xét một kiện trang bị còn lại. Một chiếc áo da màu đỏ, bó sát người không có phần tay. Màu đỏ như máu làm cho chiếc áo da này càng có thêm vẻ yêu dị. Bên trên phần lưng áo có những chiếc vảy kéo dài xuống làm cho nó trông càng có thêm vẻ chắc chắn.

Giáp da thợ săn

Chất lượng: Đồ Đỏ

Yêu cầu: Đẳng cấp 20

Giảm sát thương vật lý 20%

Gia tăng nhanh nhẹn 25%

Gia tăng tốc độ di chuyển 30%

Kỹ năng thêm vào: Bùng nổ: lập tức gia tốc đến một địa điểm chỉ định trong bán kính 10m đòn đánh thêm vào 200% sát thương phát ra. 10 phút chỉ có thể kích hoạt một lần.

Áo giáp da kiểu dáng bề ngoài cũng không bắt mắt, thế nhưng màu đỏ trang bị mang thuộc tính làm cho Đình Tấn phải lưu lưòi không thôi. C

Hơn nữa với bề ngoài có màu đỏ này lại mang đi phối hợp với trang bị của Ameerah hiện tại, Đình Tấn có hình dung ra một cô gái nhỏ nhỏ người mặc một bộ trang bị đỏ như máu xông vào chém giết. Quả thật là tàn bạo.

Chỉ là đồ vật đều yêu cầu đẳng cấp quá cao. Vượt cấp đánh quái kinh nghiệm thưởng cho thật nhiều nhưng trang bị thu nhặt được lại là một nỗi đau với Đình Tấn.

Hiện tại hắn chuyên hoạt động khu vực xung quanh quái vật đẳng cấp trên 15 cho nên trang bị đều là giới hạn đẳng cấp 15. Hắn dự định quay lại sẽ bắt đầu đi luyện cấp để có thể thay đổi trang bị.

Thôi suy nghĩ, Đình Tấn mỉm cười trao lại chiếc áo giáp da này cho Ameerah nhẹ nhàng nói:

- Thuộc tính rất thích hợp với người, hơn nữa ta thấy bề ngoài phối hợp với những trang bị trước người tích lũy rất hợp mắt.

Ameerah nghe vậy liền đưa tay nhận lấy áo, sau đó cất vào trong ba lô. Nàng nhẹ nhàng cười, hài lòng nói:

- Đội khi đủ cấp ta sẽ lập tức trang bị cho người xem.

Đình Tấn chuẩn bị đi xuống phía dưới tra xét xem có gì khác thường nữa không. Nếu như may mắn lại lọt ra một tên Piranhaconda thì có lẽ là sung sướng phát rồ. Cầm lấy đèn dầu, hai người lại chậm rãi bước xuống dốc.

Lần này đi xuống có vẻ bình thản hơn nhiều, chắc do trước đó dọn dẹp tiêu diệt quái vật xung quanh đây gần hết rồi cũng nên. Bước đến bên hồ nước Đình Tấn triệu hồi ra một tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Treo đèn dầu lên nón đội đầu của hắn sau đó ra lệnh cho hắn đi phía trước dò đường.

Bên dưới hồ nước cũng không sâu lắm. Chỉ có cao hơn đầu gối Đình Tấn một chút, dự đoán phải cao trên dưới 1 mét. Tên Bộ Xương Chiến Sĩ đi trước dần dần chìm vào trong nước sâu hơn. Đến khi cách bờ 7 mét thì mực nước đã cao đến ngực của nó.

Quan sát xung quanh một hồi, Đình Tấn có một nhận xét: “Hồ này không phải sâu tự nhiên mà thành”. Chắc chắn là do con Piranhaconda tự đào làm ổ, rồi nước từ trong mạch nước ngầm hay từ phía trên mặt đất ngấm xuống dần dần mới trở nên sâu như vậy.

Lại triệu hồi ra hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ, Đình Tấn cùng Ameerah ngồi lên vai chúng nó để chúng nó bước đi phía dưới.

Đi thêm 3m, lúc này đã cách bờ đến hơn 10m, ngay khi nước sắp ngập quá đầu con Bộ Xương Chiến Sĩ. Đình Tấn chợt phát hiện con Bộ Xương Chiến Sĩ phía trước dường như càng ngày càng đi lên. Mặt nước trước kia đã ngập đến miệng, hiện tại đang thấp dần xuống ngực nó.

Dứt bỏ ý nghĩ quay lại Đình Tấn quyết định tiếp tục đi tới. Không quá lâu sau đó, cuối cùng hắn cũng thấy được bờ bên kia.

Một vách đá dựng thẳng, phía dưới có một hang động lớn hơn 5m đường kính. Vừa bước vào trong động là một mùi tanh phả vào mặt hai người, làm Ameerah có chút buồn nôn không chịu được.

Đình Tấn đã quen thuộc với những thứ này nên không có phản ứng khác lạ gì mấy. Nhìn thấy Ameerah như vậy hắn lắc đầu không lộ biểu tình nói:

- Người ở ngoài đợi đi, ta vào trong xem xét một chút liền ra.

Ameerah cúi đầu nhỏ gật gật vâng lời vòng lại đi ra ngoài. Dù sao nàng còn nhỏ vẫn chưa quen được với những thứ này, Đình Tấn cũng không trách được nàng.

Chậm chậm bước vào sâu bên trong hơn 30m. Con Bộ Xương Chiến Sĩ dừng lại vì đã gặp đường cụt, Đình Tấn phía sau chậm rãi tiến lên. Hắn phía trước mặt là một chiếc ổ đầy bùn đất với hơn chục quả trứng.

Nhặt lên một quả, trọng lượng cũng khá nặng đến hơn 3kg. Bề mặt còn chất nhờn, Đình Tấn suy đoán chắc vừa được sinh ra. Thăm nghĩ trong đầu tra xét, hắn muốn kiểm tra bằng hệ thống game xem thông số ra sao:

Trứng Piranhaconda (Vật phẩm nhiệm vụ)

Đẳng cấp 0

HP 10/10

Giới thiệu: là trứng loài Piranhaconda. Sau một tháng sẽ sinh ra con non.

Đình Tấn nghĩ đây chắc hẳn là vật phẩm nhiệm vụ rồi. Liền hắn thu thập tất cả các quả trứng bỏ vào ba lô để trở về giao phó cho thành chủ Albert. Ngay khi vừa thu thập xong, trong vùng Đình Tấn lại phát hiện một chiếc rương bằng gỗ.

Nhặt lên trọng lượng cũng không nặng chỉ hơn 3kg, có ổ khoá nên Đình Tấn cũng không mở ra được. Bề ngoài khá bắt mắt được khảm nạm nhiều viên ngọc đủ màu sắc. Trên viền gần ổ khoá được khắc hoạ nhiều đồ hình hoa văn phức tạp hơn cả đồ hình triệu hội pháp thuật của Đình Tấn nữa. Hắn lại dùng tra xét bằng hệ thống để kiểm tra xem thế nào.

Rương bí mật (Vật phẩm nhiệm vụ)

Giới thiệu: Không ai biết trong nó là gì. Mang về giao cho thành chủ Albert Jackson chắc sẽ có manh mối.

- Lại một vật phẩm nhiệm vụ.

Đình Tấn nghĩ thầm, hắn bây giờ chỉ khẩn trương nhanh chóng thăng cấp thôi. Nhưng thôi kệ làm nhiệm vụ cũng được, dù sao cũng kinh nghiệm nhiều thu hoạch lại phong phú.

Kiểm tra xung quanh không còn sót lại thứ gì. Đình Tấn mới xoay người ra khỏi hang. Đình Tấn bây giờ đi có chút chậm vì hơn chục quả trứng Piranhaconda cũng làm cho hắn bị vượt quá phụ trọng mang vác.

Chợt nhìn thấy tên Bộ Xương Chiến Sĩ đang mang đèn Đình Tấn lộ ra ý tưởng sao không dùng nó mang vác chính mình như một con thú cưỡi. Như vậy tốc độ chắc chắn sẽ tăng nhanh.

Nhưng làm Đình Tấn bị hụt một vố. Các nhà khoa học làm sao không tính tới chuyện người chơi gian lận như vậy. Cho nên kế hoạch của Đình Tấn liền phá sản.

Vừa leo lên Bộ Xương Chiến Sĩ tốc độ của Đình Tấn sẽ thay thế vào tốc độ của nó ngay lập tức, việc di chuyển liền trở nên chậm chạp lại ngay. Đình Tấn nghĩ thầm: “Thôi quen mang phụ trọng của ta tính toán cũng có hơn 10 năm. Những cái này đâu cần phải học nữa chứ... thật là tiêu tốn biết bao nhiêu thời gian”.

Thôi không lãng phí những thứ này, Đình Tấn ngồi trên lưng Bộ Xương Chiến Sĩ chậm rãi ra khỏi hang.

Ameerah lúc này đang ngồi buồn chán ngoài hang động, tay cầm đèn dầu ngần ngừ nhìn xung quanh không biết đang nghĩ gì. Đình Tấn ra đến bên cạnh nàng mới giật mình tỉnh lại.

Hai leo lên ngồi trên vai Bộ Xương Chiến Sĩ lội nước đi ngược trở về thành trả nhiệm vụ. Do lần này phụ trọng hai người mang đều là vượt quá giới hạn làm cho tốc độ giảm gấp đôi, thời gian vì thế cũng tiêu hao đến gấp đôi so lúc đi.

Bước ra khỏi hang tới hai người có chút không thích nghi với ánh sáng mạnh, một lúc nhắm mắt sau đó mới dần dần mở mắt ra. Hiện tại thời gian cũng đã hơn 12.00 trưa, chiến đấu thời gian không nhiều bao nhiêu chủ yếu là đi đường dò xét cẩn thận nên tiêu tốn nhiều thời gian.

Lên đường trở về thành, khi đi chỉ tốn gần hai giờ bây giờ hai người tiêu tốn đến hơn 4 giờ mới về đến thành. Cả người mệt mỏi không thôi.

Nhanh chóng theo trí nhớ đi trở về Toà thị chính. Hơn nửa giờ sau, theo sau bảo vệ cổng Toà thị chính, hai người cuối cùng cũng đứng trước mặt thành chủ Albert Jackson. Đình Tấn nghiêm người đứng thẳng lớn giọng nói:

- Thừa thành chủ, nhiệm vụ đã hoàn thành.

Albert Jackson ngẩng đầu lên nhìn Đình Tấn cùng Ameerah bên cạnh. Giọng nói âm trầm mà uy nghiêm truyền ra:

- Rất tốt, báo cáo tình hình trong hầm mộ cho ta nghe.

Đình Tấn không nhanh không chậm nói rõ tình huống hẩn tra xét được từ lúc bước vào hầm mộ cho đến quá trình chém giết Piranhaconda cùng dò xét ổ của nó.

Hẩn móc từ trong ba lô ra một đồng hồ hơn chục cái trứng hướng mặt đất phía trước bàn làm việc của thành chủ đặt xuống. Thành chủ Albert Jackson giật mình kinh ngạc đứng dậy đi về phía những cái trứng kia cuối người cầm lên quan sát.

Một hồi sau hẩn nhìn Đình Tấn cùng Ameerah mặt tràn đầy vui vẻ mà tán dương:

- Hai người các ngươi làm việc rất tốt. Ta có lời khen dành cho hai ngươi. Hiện tại nhiệm vụ lại được hoàn thành sớm, có lẽ ta phải thưởng thêm cho các ngươi.

Thành chủ Albert đưa tay rút lấy một tờ giấy trong đồng hồ sơ tài liệu trên bàn của hẩn. Đưa đến cho Đình Tấn rồi nói:

- Đây là giấy khế ước nhà đất. Mang nó xuống phòng quản lý đất đai bên dưới ngươi có quyền lựa chọn một mảnh đất hoặc một ngôi nhà trong EL thành này mà ngươi muốn. Theo như nhiệm vụ trước kia, các ngươi phải trả phí mua đất, nhưng vì tưởng thưởng vượt mức hoàn thành nhiệm vụ nên ta sẽ cho các ngươi miễn phí.

Keng! - Chúc mừng ngài đã hoàn thành nhiệm vụ Thám hiểm khu hầm mộ sắt.

Exp +10000

Tiền đồng +5000

Điểm Lính đánh thuê +3125

Đình Tấn nhận lấy tờ giấy, nghiêm người kính chào theo kiểu quân đội. Thành chủ Albert cũng nghiêm người chào lại. Đình Tấn đây là thói quen khi báo cáo nhiệm vụ với cấp trên. Từ khi bước vào quân đội, hẩn luôn là một mẫu người nghiêm túc. Chỉ khi đi ra ngoài làm nhiệm vụ với đồng đội, hẩn mới trở nên thoải mái tự do hơn.

Mim cười quay lưng đi ra ngoài. Chợt nhớ tới chiếc rương, Đình Tấn liền dừng lại quay người lấy chiếc rương từ trong ba lô ra hướng Thành chủ hỏi dò:

- Thừa thành chủ, ta trong lúc dò xét hang ổ Piranhaconda có bắt gặp được thứ này. Không biết ngài có manh mối gì hay không?

Thành chủ Albert quay người nhìn lại thấy chiếc rương trong dFbRGhVr tay Đình Tấn, thần sắc lập tức thay đổi trở nên phức tạp, có nghiêm trọng có vui mừng có lo lắng. Hẩn nghiêm túc hướng Đình Tấn chào một cái rồi nói:

- Chàng trai trẻ, hôm nay ngươi mang lại cho ta rất nhiều bất ngờ. Chiếc rương này là tình báo được gửi về từ Quân khu Bắc Mỹ, nó rất quan trọng đối với chúng ta cùng nhân loại. Ngươi hiện tại thực lực còn yếu lắm. Quay trở lại đây khi ngươi đạt cấp 20 cùng đội của ngươi. Ta sẽ để cho ngươi đi chấp hành nhiệm vụ lần này.

Đình Tấn mặt trầm trọng, nghiêm người chào. Hẩn lại có cảm giác như ngày đó khi Tổng tư lệnh mặc quân phục trên đài cao hướng về hẩn và trăm ngàn người động viên một lần cuối cùng đó. Đồng thời nhắc tới đồng đội cũng làm trong lòng hẩn một mục tiêu ấp ủ bấy lâu lại sôi lên. Đình Tấn xoay người bước đi cùng Ameerah ra ngoài. Hẩn khoé miệng kéo lên một vòng cung.

“Đã đến lúc trở lại rồi đồng đội của ta”

Cùng lúc đó ở bên ngoài hiện thực, một người đàn ông cung kính đưa một xấp tài liệu cho một ông lão mặc quân phục tướng quân đang ngồi trên bàn phía trước cung kính trình bày:

- Đã tìm được thừa tướng quân.

- Nói! - Ông lão giọng khàn khàn, ngắn gọn mà uy nghiêm.

- Đình Tấn, nam, sinh năm 2087. Đang sống tại khu chung cư Bristol, thành phố LoDa. Cao 1m96 cân nặng 78kg theo đo đạt từ hội quán GYM hẩn đã tham gia. Mỏ còi độc thân sống một mình chưa từng có quan hệ hẹn hò nào. Từ nhỏ sống ở viện mồ côi, sau 15 tuổi rời viện ra ngoài tự kiếm sống đến nay. Chưa có tiền án tiền sự, giao tiếp với hàng xóm rất ít, đạo đức theo nhận xét người đã từng gặp thuộc loại tốt. Từng là nhân viên cho công ty ABC, làm việc tại nhà với hạng mục phát triển ứng dụng mạng. Mức lương gần nhất nhận được là 120,000 \$ / tháng.

- Ameerah Emiko Nada, nữ, sinh năm 2094. Đang sống tại võ quán NADA thành phố LoDa. Cao 1m58 nặng 55kg theo đo đạt từ trường Entire Land

mà nàng đang theo học. Con một trong gia đình, có cha là người Thailand, mẹ là người Entire Land. Gia đình có truyền thống võ đạo lâu năm, cha hẳn từng là vô địch Muay Thai cấp thế giới, mẹ cũng từng vô địch Teakwondo cấp quốc gia. Bản thân nàng cũng từng vô địch võ thuật tự do cấp khu vực. Đạo đức theo đánh giá từ nhà trường cùng người đã từng tiếp xúc xếp loại tốt.

- Báo cáo hết - Người đàn ông giọng nói trôi chảy dứt khoát đọc thuộc lòng toàn bộ thông tin trong xấp tài liệu đưa cho ông lão.

Ông lão đối diện rơi vào trầm tư, sau đó mỉm cười đặt tài liệu lên bàn nói:

- Có lẽ chúng ta nên dành chút ít thời gian tiếp xúc với họ trong game trước. Gọi Báo Đen tranh thủ thời gian tiếp xúc với mục tiêu. Không nên làm quá căng thẳng. Nếu không gia nhập thì cứ bình thường giữ vững quan hệ tốt. Dù sao bọn họ cũng còn trẻ

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Mua nhà

Hiện tại thời gian cũng đã là hơn 16:00 chiều. Đình Tấn cùng Ameerah bước nhanh xuống lầu, hướng về phòng quản lý nhà đất mà thành chủ Albert đã nói đi đến.

Đạo một vòng trên hành lang, Đình Tấn cuối cùng cũng tìm được căn phòng có để biển hiệu “Phòng quản lý nhà đất” bên trên. Cửa mở nên Đình Tấn tiện thể tiến vào trong.

Một người đàn ông hơi mập mạp ngồi gác chân trên bàn lớn để nhiều chồng giấy tài liệu nằm lộn xộn không được sắp xếp kỹ lưỡng. Nếu để ý sẽ thấy trên mặt bàn là dùng kính lót chồng lên một tấm bản đồ phân bố khu vực nhà và đất trống trong EL thành này.

Đình Tấn chậm rãi hướng đến, cầm trong tay tờ giấy khế ước nhà đất hướng về người đàn ông đưa đến từ tốn nói:

- Chào ngài, ta được thành chủ Albert Jackson cấp phép phê chuẩn được nhận miễn phí tự chọn một khu nhà đất. Xin ngài hỗ trợ giúp ta.

Người đàn ông ngẩng đầu lên hướng về Đình Tấn phui phui bàn tay giọng nói đầy kiêu ngạo không kiên nhẫn:

- Về đi, về đi, hôm nay đã hết giờ làm việc. Ta không có thời gian giải quyết vấn đề của người.

Đình Tấn lông mày cau lại, giọng nói đã không còn từ tốn như trước:

- Hiện tại chưa đến giờ tan ca vẫn còn hơn nửa giờ. Thành chủ Albert Jackson đại nhân vẫn còn đang làm việc phía trên lầu. Ngài chắc rằng đã hết giờ làm việc?

Người đàn ông lúc này mới đổi tư thế, chân gác lên bàn đã bỏ xuống đồng thời hướng phía Đình Tấn trầm giọng đầy uy hiếp mà nói:

- Người muốn ta giúp người làm việc ngay bây giờ? Người biết ta là ai không?

Đình Tấn không ngờ NPC lại có thể kiêu ngạo được như vậy, hẳn tuy không muốn chấp nhất với một tên NPC nhưng tên này thái độ lại là hắn căm ghét nhất một loại người. Giọng nói đã có chút tức giận:

- Ta không biết người là ai, cũng không quan nổi người làm gì. Ta chỉ biết người ngồi tại chiếc ghế trong phòng này thì phải có trách nhiệm với công việc mà người ngồi trong phòng này có.

Người đàn ông nhú mày chăm chú nhìn Đình Tấn thật lâu. Cuối cùng một lúc sau hắn mới nhoen miệng cười nói:

- Người rất tốt. Hôm nay ta nói không làm việc là không làm việc. Người có thể đứng ở 3c3Zkyr đây chờ.

Nói xong hắn quay mặt đi hướng về cửa sổ nhìn. Đình Tấn dù là một tên lập trình viên nhưng cũng không thể hiểu nổi tại sao lại lập trình thêm cái NPC khôn nặn này. Đúng lúc này ngoài cửa vang lên thanh âm uy nghiêm mà quen thuộc với Đình Tấn.

- Nếu người không làm vậy thì tốt bây giờ người có thể về rồi. Ngày mai cũng không cần trở lại.

Người đàn ông béo mập đang ngồi trên ghế thân hình giật thót một cái làm hắn đang gác chân lên bàn liền bị mất thăng bằng ngã lăn xuống đất. Hắn nhanh chóng chồm vật ngồi dậy nghênh tiếp thành chủ Albert. Mặt mày cười rạng rỡ cúi người thấp xuống giọng đầy nịnh nọt mà nói:

- Thưa thành chủ, ngài đại giá quang lâm sao không báo cho ta một tiếng để tiện nghênh đón ngài.

Đình Tấn thật không thể nói nổi tên mập này, thái độ xoay chuyển có thể nói là bậc thầy đủ để làm nhất tuyến diễn viên. Bây giờ Đình Tấn mới hiểu tại

sao lại thiết lập một cái trình tự như vậy. Lòng không khỏi thán thở người nào lại chơi trò tâm lý thiết kế ra cả đoạn này.

Tương lai tàn khốc làm cho một số người không thể tin vào chính phủ, quân đội nên thường sẽ có một số thể lực dân gian. Không như những câu chuyện tận thế khác thức ăn khan hiếm mà con người phải giết chóc lẫn nhau. Tương lai ở đây thì ngược lại, quái vật đều là động vật chỉ cần không có độc thì chúng đều ăn được. Tương lai thức ăn chủ yếu đều là thịt từ bọn thú săn được. Duy chỉ có những người thực lực mạnh cùng yếu, phân cấp nhau làm cho chính phủ cùng quân đội càng khó quản lý. Đến cuối cùng dẫn đến chia rẽ mà bị quái thú tiêu diệt.

Hiện tại thiết lập một số kịch bản như vậy lại làm cho người chơi có vẻ cảm thấy người lãnh đạo của chính phủ cùng quân đội rất công bằng đáng tin. Tương lai lại dễ chiều mộ hơn.

Thành chủ Albert gương mặt thâm trầm không hề lay chuyển trước những lời nịnh nọt của người đàn ông kia. Hắn bước chậm tới trước mặt Đinh Tấn hơi cúi người xin lỗi:

- Xin lỗi, dẫu thuộc hạ không nghiêm làm người thiết thời. Ta sẽ tự mình xử lý chuyện này cho người.

Nói xong hắn hướng tay về địa đồ EL thành trên bàn mà chỉ:

- Đây là địa đồ của EL thành đều có chú thích đầy đủ, người xem xét nơi nào thích thì nói ta.

Đinh Tấn quan sát địa đồ, Địa đồ rất rộng gần như chiếm hết cái bàn. Dài ngang đều hơn 4m. Cả toà thành có 3 cổng đông tây nam. Phía bắc là toà thị chính tựa lưng vào núi cao, phía nam gần công ra là nơi lão quân gia đứng tiếp kiến người chơi từ tận thủ thôn đi ra. Có hai đại lộ lớn đông tây và nam bắc giao nhau ở ngay giữa thành.

Trung tâm quảng trường là một khu mua sắm tập nập, đầy đủ các cửa hiệu mua bán đồ vật dụng, trang bị, thuốc. Đồng thời nơi đây cũng là chỗ toạ lạc chức nghiệp đại sảnh cùng Linh đánh thuê công hội đại sảnh. 2 sảnh đều là nằm trên mỗi góc quảng trường hướng chéo đối diện nhau.

Nếu như mở cửa hàng ở trung tâm quảng trường chắc chắn buôn bán sẽ rất thuận tiện. Quan sát một hồi Đinh Tấn liền lựa chọn một căn nhà ở một góc trái bên dưới của quảng trường, 2 phía đối diện là đại sảnh chức nghiệp cùng Linh đánh thuê công hội đại sảnh.

Giao ra giấy khế ước nhà đất, thành chủ Albert Jackson liền lật tài liệu ra viết ký một ít gì đó. Hệ thống âm thanh liền vang lên.

Keng! - Chúc mừng ngài vừa mua nhà thành công. Ngài hiện đang sở hữu một căn nhà.

Keng! - Chúc mừng ngài là người thứ nhất sở hữu nhà riêng. Hệ thống thưởng cho Người hầu x3.

Cùng lúc đó giọng nói của thành chủ cũng vang lên bên tai Đinh Tấn:

- Ta đã đăng ký xong, khu nhà đó hiện tại là của người. Chúc người có một buổi tối tốt lành.

Đinh Tấn mỉm cười cảm tạ thành chủ, sau đó nhanh chóng kéo Ameerah rời đi. Hắn đang rất nôn nóng muốn xem căn nhà này thế nào cùng người hầu là cái gì.

Bước nhanh trên đại lộ sau 15 phút, cuối cùng hai người cũng đứng trước một căn nhà ngay góc trái quảng trường, Đinh Tấn không khỏi có cảm giác thoải mái. Hắn quay đầu sang hướng Ameerah nhìn lấy rồi nói:

- Nơi này sau này sẽ là trụ sở của chúng ta.

Sau đó Đinh Tấn nhanh chóng đi vào trong kiểm tra bên trong xem thế nào. Căn nhà có 3 tầng. Đại sảnh cũng khá rộng rãi hơn 10m bề ngang và 15m chiều dài. Trần nhà cao hơn 3m nhìn rất rộng rãi đại khí.

Ngay khi vừa bước vào không lâu, bên trong 3 người mặc áo vải màu xám, 2 nam 1 nữ cúi đầu đi ra. Hướng về Đinh Tấn cúi chào đồng thanh nói:

- Xin chào chủ nhân, chúng ta là người hầu của ngài. Xin ngài ban tên cho.

Nhìn kỹ Đinh Tấn thấy 3 người đều có một làn da màu xanh dương nhạt. Chắc có lẽ do EL là một nước đa chủng tộc, để một tên da màu hay da trắng làm người hầu chắc chắn sẽ làm cho bọn họ phản cảm. Đinh Tấn cũng không quan tâm vấn đề này lắm, liền chỉ mặt đặt tên cho 3 người.

- Người số 1 - Một người đàn ông trung niên có râu bao quanh cằm và miệng.

- Người số 2 - Một chàng trai trẻ chỉ khoảng 19-20 tuổi

- Người số 3 - Một cô gái trẻ cũng chỉ khoảng 19-20 tuổi

Bọn họ nhận được tên gọi đều nhanh chóng báo danh của mình

- Số 1/Số 2/Số 3 sẵn sàng vì ngài phục vụ. Xin mời ngài thiết lập ban đầu cho căn nhà.

Đinh Tấn ngăn ra, liền hướng về người đàn ông trung niên hỏi:

- Thiết lập ban đầu là gì?

Người đàn ông cung kính trả lời:

- Mời ngài lên lầu 3 trong phòng của ngài có một quyển sách. Mở ra sẽ có chỉ dẫn thiết lập.

Thế là Đình Tấn liền nhanh chóng bước lên lầu 3. Cả hai lầu 1 và lầu 2 đều như nhau trông trải rộng rãi như đại sảnh. Lầu 3 cũng như vậy chỉ khác là có 1 căn phòng ngay góc cầu thang đi lên. Đình Tấn bước vào phòng này thì có cảm giác đây là một kiểu như văn phòng, trên bàn để một quyển nhìn như tập tài liệu.

Mở ra quyển tài liệu này hệ thống giao diện quản lý nhà liền hiện lên.

Có 2 trang giao diện trang đầu tiên khá đơn giản, chia làm 4 mục đại diện cho mỗi tầng lầu, mỗi mục bao gồm loại hình chia cùng người hầu phân bổ. Loại hình là hình thức kinh doanh buôn bán, cho thuê, nhà ở, trụ sở hay kho hàng. Người hầu phân bổ tên như ý nghĩa chỉ phân bổ số lượng người hầu phục vụ.

Trang thứ 2 là một đồ hình mặt cắt từ trên xuống cho người sắp xếp đồ vật trong căn phòng theo ý muốn.

Đơn giản chỉ có bấy nhiêu đó, Đình Tấn thấy cũng không khó khăn lắm. Liền hắn thiết lập đại sảnh làm cửa hàng buôn bán. Tầng 1 làm trụ sở, hắn muốn thành lập đội vậy nên hắn cần phải có trụ sở trước tiên. Tầng 2 làm nhà ở cho đội viên sau này cùng tầng 3 làm kho chứa đồ cho cửa hàng.

Đình Tấn muốn mở cửa hàng kiếm một ít tiền nhưng không phải cho hắn mà là hắn muốn giúp đỡ những người đồng đội của mình. Có lẽ họ trong cuộc sống nếu gặp khó khăn thì sẽ có thể giúp ít được đôi chút.

Đã thiết lập xong tất cả, Đình Tấn xuống lầu kéo Ameerah đi ra quán ăn bên quảng trường ăn một bữa tối no nê. Mới kéo thân thể đầy áp về nhà.

Quần quật một ngày một mỏi cuối cùng cũng đến được một căn nhà, Ameerah hôm nay có vẻ vô cùng sung sướng vì nàng cảm giác như mình đã có một căn nhà riêng cho mình.

Hôm nay kết thúc công việc khá sớm chỉ hơn 17:00 giờ thì Đình Tấn cùng Ameerah đã về đến nhà. Một buổi tối nữa lại đến, Đình Tấn cùng Ameerah đều trở lại phòng của mình Đình Tấn ở lầu 3, Ameerah ở lầu 2. Lại một vòng tu luyện nữa bắt đầu.

Đình Tấn cũng như thường lệ 5 vòng cường hoá cơ bắp đều phải làm đầy đủ, dẻo dai cường hoá cũng phải làm 2 vòng, còn lại thời gian dành cho tu luyện mình tướng thuật. Ameerah chủ tu nhanh nhẹn cùng sức mạnh và một ít thể chất, hôm nay ngoài ngạch còn phải tu luyện thêm nội khí. Nên Đình Tấn khuyên nàng nên giảm bớt lại nhanh nhẹn một ít vì dù sao lên cấp 15 trang bị cũng sẽ mang đến cho nàng một lượng không nhỏ nhanh nhẹn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, chớp mắt khi mở mắt ra khỏi phục từ trạng thái mình tướng thuật, Đình Tấn thấy trời đã sáng. Đứng dậy vươn mình làm động một ít động tác thư giãn. Đình Tấn liền xuống lầu gọi Ameerah dậy. Nha đầu này vẫn còn đang ngủ nướng vì khí trời lạnh dần tháng 12 làm nàng không muốn rời khỏi giường.

Trong game không cần phải vệ sinh nếu như người dùng cabin trò chơi. Điều này đã là rất tiện lợi. Đình Tấn có hỏi Ameerah sao nàng lại được ba mẹ cho phép mua cabin. Đình Tấn rất ngạc nhiên vì đáp án của nàng là nàng tự dùng tiền của mình mua.

Ameerah là một tuyển thủ võ thuật của trường nàng, vừa rồi giải vô địch khu vực mang lại cho nàng được một bút tài phú không nhỏ. Vừa thấy game này giới thiệu có thể tăng lên thực lực, đánh bại đánh bại liền xách tiền thưởng đi mua. Đang lo lắng sắp tới không có tiền mua dinh dưỡng dịch thì Đình Tấn xuất hiện giúp nàng kiếm lời một đồng tiền. Mỗi ngày tiền đồng nàng đều lại cửa hàng giao dịch dùng đổi ra tiền hiện thực. Tính đến nay đã dư ra rất nhiều tiền, làm bố mẹ nàng cũng ngạc nhiên. Học cũng dự định mua cabin tiền vào trò chơi đây.

Kể đến đây hai mắt Ameerah đều là lấp lánh đồng tiền. Nàng trước kia chưa bao giờ cảm quá nhiều tiền trừ lúc thắng giải vô địch võ thuật khu vực đó thôi. Đi với Đình Tấn mỗi ngày nàng lại có thể kiếm lời gấp đôi số tiền đó làm nàng có chút không tin được. Đình Tấn chỉ biết cười haha vì nàng quá thật quá thơ ngây. Cũng may chưa bị dụ dỗ bán luôn cả mình đi.

Bước nhanh đi đến đại sảnh Linh đánh thuê, Đình Tấn hôm nay muốn nhận nhiệm vụ quét sạch quái vật vừa thăng cấp vừa làm nhiệm vụ luôn. Sẵn tiện hỏi thăm quá trình thành lập đội Linh đánh thuê thì phải như thế nào.

Ngay khi Đình Tấn tiến vào đại sảnh Linh đánh thuê. Phía sau một bóng người hướng về một người khác liên hệ.

- Spider gọi Báo Đen, mục tiêu đã rời nhà. Hiện tại đang ở đại sảnh Linh đánh thuê. Xin nhanh chóng tiếp cận.

Phía bên kia trong phòng khách sạn, một người đàn ông trung niên giọng nghiêm túc trả lời.

- Đã rõ. Ta sẽ đến ngay...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Giao dịch tình báo

Đình Tấn bước đi trên đường lớn, bên cạnh là Ameerah vẫn còn đang bước đi trong giấc mơ chưa tỉnh lại.

Hai người nhanh chóng tiến đến Lính đánh thuê công hội đại sảnh nhận nhiệm vụ. Đã có nhà kho, hai người tốc độ cũng không còn như rùa bò hôm qua, hơn nữa vị trí nhà ở đối diện với Đại sảnh Lính đánh thuê công hội nên chỉ cần vọt qua đường là đến nơi.

Hiện tại EL thành thành người chơi càng ngày càng nhiều, rất đông người hiện tại đã hoạt động. Đại sảnh công hội Lính đánh thuê hiện tại cũng xếp hàng đông nghẹt người.

Cũng may chỉ cần sử dụng chức năng hệ thống giao dịch với tiếp viên sẽ có thể xem được bảng nhiệm vụ không phải tiếp xúc, vừa xếp hàng vừa lựa chọn nhiệm vụ sau đó đến bàn tiếp viên đăng ký. Chứ nếu không chắc chỉ đứng xếp hàng chờ tới lượt mình lựa chọn cùng đăng ký nhiệm vụ sẽ mất càng nhiều thời gian hơn.

Lật từng trang từng trang nhiệm vụ bảng, cấp cao trên B cấp dường như đã không còn mấy. Đình Tấn hôm trước lựa chọn nhiệm vụ cấp cao Thám hiểm khu hầm mỏ sắt cũng là nhiệm vụ cấp C chỉ phải làm thêm điều kiện phụ mới lên được cấp cao.

Vẫn không có nhiệm vụ nào thưởng cho phong phú hơn, đều là kinh nghiệm, tiền đồng cùng điểm Lính đánh thuê.

Đình Tấn thôi không dò xét nữa, lựa chọn một nhiệm vụ quét sạch quái vật khu vực phía nam.

Tiêu diệt đàn Ragora

Giới thiệu: Phía nam ngoại thành đột nhiên xuất hiện một loại cây ăn thịt gọi Ragora. Thân cây to tròn nhiều kích thước tùy vào số tuổi, to lớn nhất phát hiện được là ở 6 mét. Có 4 cành lá với nhiều răng cưa sắc bén cùng gai nhọn tiết độc gây tê liệt thần kinh.

Yêu cầu: Chém giết 100 con Ragora

Khuyến nghị: Tổ đội trên 5 người, Đăng cấp Lính đánh thuê C cấp trở lên.

Phần thưởng: Kinh nghiệm 5000, Tiền bạc 23, Điểm lính đánh thuê 3100.

Keng! - Chúc mừng ngài đã nhận nhiệm vụ Tiêu diệt đàn Ragora.

Xếp hàng hơn 15 phút Đình Tấn, cuối cùng cũng tới lượt Đình Tấn. Hắn giao huy chương Lính đánh thuê của mình và Ameerah cho tiếp viên đăng ký nhận được nhiệm vụ.

Đình Tấn đã đủ yêu cầu thành lập đội Lính đánh thuê thế nhưng đăng cấp lại chưa đạt yêu cầu nên đành dờ lại một quãng thời gian. Hắn hiện tại rất gấp rút thăng cấp vì muốn thành lập đội rồi đi tìm đồng đội của mình.

Katelyn hiện đang ở nước Anh hay nước Ý thì hắn vẫn chưa biết được. Phải đợi đến khi đạt được đăng cấp 40 trở lên thì hắn mới có thể truyền tống đi qua khu vực thành thị của quốc gia khác.

Còn Terrell hiện vẫn đang sống tại nước EL. Chỉ là không biết một khu EL thành này có cơ hội gặp Terrell không. Riêng 26 người còn lại Đình Tấn không hề có manh mối nào, chắc chỉ có thể trông vào cơ duyên thôi.

Thờ dài một hơi, Đình Tấn cố chen lấn ra khỏi đám người rồi đi đại sảnh Lính đánh thuê công hội.

Ameerah đứng chờ ở ngoài, bên cạnh nàng có một người đàn ông trung niên cũng đang đứng chờ thỉnh thoảng quay đầu sang nói chuyện với nàng làm Đình Tấn hết sức tò mò.

Đình Tấn vừa đi lại đưa huy chương Lính đánh thuê cho Ameerah, sau đó người đàn ông liền từ tốn nói:

- Xin chào, chúng ta có thể tìm chỗ ngồi nói chuyện một chút không?

Đình Tấn mỉm cười, người tới thân thiện nói chuyện hắn cũng không thể mặt lạnh với người khác. Hắn chỉ căm ghét một số người như tên mập hôm qua thôi.

Thế là 3 người chậm rãi đi đến quán ăn gần đó, Đình Tấn cùng Ameerah hiện tại cũng chưa ăn sáng cũng hơi có chút đói bụng.

Trên bàn đầy thức ăn, Đình Tấn ngồi đối diện với người đàn ông. Bên phải là Ameerah đang chiến đấu khí thế với bàn thức ăn, còn Đình Tấn cùng người đàn ông đều từ tốn mà ăn phần ăn của riêng mình.

Người đàn ông giới thiệu rất khiêm tốn:

- Chào cậu, ta biệt hiệu gọi Báo Đen là người trực thuộc quân đội nước EL. Hôm nay tới đây muốn mời cậu gia nhập một tổ chức đặc biệt dành cho game thủ Anh Hùng được chính phủ thành lập.

Đình Tấn gật đầu suy nghĩ một chút mới hỏi:

- Tổ chức có yêu cầu phải làm gì không?

Người đàn ông lắc đầu giải thích:

- Không, tổ chức này tạo ra chỉ để quản lý một số người có thực lực như ngươi ở hiện thực. Dù sao trên mạng đã có thông báo về khả năng ảnh hưởng đến hiện thực của game, cũng một số bí mật chưa được phát hiện. Thế nên vì để tránh người chơi sử dụng năng lực của mình mà mưu lợi cá nhân nên tổ chức này được thành lập. Chúng ta không thể phân công người giám sát người mỗi ngày nên chỉ có thể mời người hợp tác.

- Hơn nữa trong game đôi lúc sẽ có những nhiệm vụ khó khăn. Người biết đó, quân đội người chơi cũng không phải là vạn năng. Thế nên sẽ có lúc chúng ta cần sự giúp đỡ của người, đôi lại người nếu cần sự hỗ trợ gì từ tài chính hoặc một số tình báo ở hạn mức cho phép chúng ta sẽ cấp cho người.

Đình Tấn gật gù đầu. Suy nghĩ một hồi nghiêm túc nói:

- Được, ta sẽ gia nhập. Nhưng với 1 điều kiện, ta phải có được tự do của mình. Đồng thời, để báo đáp lại người nhiệt tình. Ta sẽ cấp cho người một số tình báo nhất định.

Nói xong Đình Tấn mỉm cười nhìn qua Ameerah vẫn đang mãi mê ăn hỏi:

- Người có theo ta không?

Ameerah một miệng toàn thức ăn đang cố gắng nhai nuốt vội vàng gật gù đầu, hai mắt tràn đầy thần tình nghiêm túc. Đình Tấn khoé miệng kéo lên một vòng. Vậy là hắn đã chinh phục được một người đồng đội đầu tiên.

Sau đó, Đình Tấn quay sang hướng Báo Đen nói:

- Đồng đội của ta điều kiện cũng như vậy. Chúng ta sẽ trợ giúp khi các người cần, nàng vẫn còn đang đi học. Sắp tới qua mùa nghỉ đông, hi vọng các người có thể hỗ trợ nhiều hơn. Một chuyện nữa, ta có thể nhờ người tìm liên hệ giúp một vài người không?

Báo Đen ngờ vực hỏi:

- Người nói thử người nào có quan hệ gì với người.

Đình Tấn vẫn từ tốn, đôi mắt hiện ra một tia hoài niệm:

- Bọn họ đều là anh em của ta. Trong đó một người da đen gọi Terrell Donway sinh năm 2092. Hiện tại hắn sống ở nước EL ta, nhưng lưu lạc nơi nào ta cũng không rõ. Về phần nhân diện hình dáng cùng thông tin một số người nữa nếu người có thể giúp được, ta sẽ kqYRAV gửi qua sau. Đôi lại, ta sẽ cho người 1 tình báo về đồng bộ hiện thực.

Báo Đen nghe xong lời này của Đình Tấn thì như bị giật thót tim một cái. Hắn không ngờ người thanh niên trẻ này đã phát hiện được bí mật của game rồi.

Cái này cũng quá nhanh đi, chỉ mới hơn 2 ngày mở game thôi mà. Hắn cố kìm nén kích động trong lòng hướng về Đình Tấn nói:

- Người chờ một chút, việc này hơi có quá tầm tay. Người nên biết tìm kiếm thông tin cá nhân cung cấp cho một người ngoài là điều cấm kỵ đối với ngành cảnh sát hoặc quân đội. Ta đi báo cáo với cấp trên sẽ trở lại ngay.

Gật nhẹ đầu một cái, Đình Tấn đưa tay làm ra tư thế mời. Báo Đen ngồi đối diện bóng ảnh mờ đi sau đó biến mất.

Đình Tấn ngồi ăn tán dóc hỏi thăm tình hình nghỉ đông của Ameerah khi nào kết thúc. Nàng vẫn còn đi học chỉ là game mở ngay dịp nghỉ đông nên hiện có nhiều thời gian để chơi hơn.

Qua kì nghỉ này thời gian sẽ dần hạn chế nàng lại, cũng khó để thuyết phục ba mẹ nàng để nàng nghỉ học chơi game trong 2 năm, nên Đình Tấn quyết định để nó thuận theo tự nhiên thôi.

Sau 5 phút, Báo Đen đã trở lại. Hắn tinh thần phấn chấn tràn đầy nụ cười gương mặt hướng về Đình Tấn nói:

- Được, ta sẽ cho người địa chỉ liên lạc. Gửi qua cho ta thông tin về người người cần tìm ta sẽ thay người tìm và liên hệ lại cho người. Đồng thời người phải đảm bảo giữ bảo mật tuyệt đối về chuyện chúng ta cung cấp tình báo. Đôi lại tình báo về đồng bộ hiện thực liền nhờ vào người.

Đình Tấn gật đầu cười, đưa tay phải ra phía trước. Hai người bắt tay nhau, hợp tác chính thức thành lập. Đình Tấn nhìn xung quanh đồng người mới nói:

- Chỗ này quá đông người không tiện. Ta sẽ liên hệ mật với người về vấn đề đồng bộ hiện thực này sau.

Vậy là Báo Đen chấp thuận, hai người vui vẻ chia tay. Đình Tấn đạt được bảo đảm trợ giúp tìm kiếm đồng đội. Còn Báo Đen cũng có được tình báo quan trọng từ Đình Tấn.

Ameerah nhanh chóng quét dọn xong thức ăn trên bàn, nhóm Đình Tấn 2 người kéo nhau đi đến khu vực phía nam ngoại thành hơn 5 km. Trên đường đi Đình Tấn miệng lầm bầm liên hệ mật với Báo Đen nói hần biết khác biệt về cabin trò chơi cùng mũ trò chơi.

Ngoài ra những thứ khác hần sẽ không nói trước khi nhận được tình báo của hần. Điều này làm cho Báo Đen bên kia oán hận không thôi.

Đình Tấn thì mặc kệ thái độ hay cách nghĩ của đối phương thế nào.

Giao dịch là khi hai bên lấy ra được vật mình có để giao dịch, hần đã lấy ra được chứng minh hần biết về đồng bộ hiện thực rồi.

Thế nhưng bên kia chưa lấy ra được tình báo, đại đột giao ra thì mình sẽ bị thiệt không ít. Phải luôn nắm giữ thế chủ động trong tay, đây là phương châm sống của Đình Tấn.

Dẫn dắt Ameerah bước vào một cánh rừng nhiệt đới rậm rạp đầy cây đại thụ. Theo chỉ dẫn của nhiệm vụ, Đình Tấn đi hơn 30 phút vào rừng, cuối cùng hai người cũng bắt gặp vài bụi cây Ragora.

Ragora

Level: 16

HP: 1600/1600

Giới thiệu: Là một loài thực vật ăn thịt, lá có răng cưa sắc bén cứng cáp như có pha kim loại trong đó. Đồng thời trên lá cũng tiết ra chất độc gây tê liệt thần kinh. Người trưởng thành bị đánh trúng lập tức trong 1 phút sẽ bị tê liệt.

Kỹ năng: Quán quanh, bỏ độc (Trung cấp).

Triệu hồi ra 6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ, Đình Tấn uống vào một bình HP thuốc rồi ra lệnh cho chúng nó tiến lên, xông vào đánh bọn cây ăn thịt này.

Đình Tấn không gọi ra nhiều, vì khi liên tục uống HP thuốc thì hần vẫn có thể duy trì 6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ này trong hơn 800 giây.

Càng triệu hồi nhiều hần sẽ càng phải tập trung canh thời gian sử dụng Sinh Mệnh Cứu Rỗi. Hiện tại xung quanh cây ăn thịt cũng rải rác vài cái mà thôi, lại thêm thời gian còn nhiều, chậm rãi tiêu diệt là được rồi, không cần phải quá gấp gáp để hần còn làm việc khác.

Vì là thực vật nên những con Ragora này không thể di chuyển được. Bọn chúng đều đứng im một chỗ, chịu đấm ăn xôi với bọn Bộ Xương Chiến Sĩ.

Bất ngờ cho Đình Tấn là bọn Bộ Xương Chiến Sĩ lại không có phản ứng mặt trái gì với loại độc của cây Ragora này, chỉ có một số chiếc lá sắc bén hơi phiền phức một chút, nhưng cứ như vậy thì hần cũng không cần phải quan tâm nữa, mà cứ để mặc bọn nó chiến đấu.

Ameerah cũng hào hứng lao lên đánh giết với một con Ragora đơn độc ngoài kia. Nàng tu luyện một đêm tinh thần sáng khoái liền muốn phát tiết đồng thời kiểm tra tiến bộ của mình một chút đi.

Ngồi xuống nghỉ ngơi, Đình Tấn kiểm tra thông số của mình sau 1 đêm tu luyện. Đêm qua trở về sớm làm hần có nhiều thời gian hơn để tu luyện.

Ngoài 5 vòng cơ bắp cường hoá cùng 2 vòng dẻo dai cường hoá, mình tưởng thuật tu luyện suốt đến sáng cũng được 5 vòng. Chỉ số của Đình Tấn liền bạo tăng mạnh ngày hôm nay.

Chợt, nhìn thấy quyển sách ma thuật của Gauss trong ba lô, Đình Tấn hơi sững sờ. Hần vậy mà đã quên mất cái đồ chơi này một thời gian dài.

Đình Tấn lập tức mở giao diện trang bị gỡ bỏ pháp trượng để thay vào quyển sách ma thuật này ngay. Đến khi vừa mang vào quyển sách này, đầu óc của hần liền xuất hiện một luồng khí lạnh, làm hần có cảm giác cứ như vừa đập đá xong, tinh thần trở nên tỉnh táo nhiều hơn.

Sách ma thuật của Gauss

Chất lượng: Đồ đồ

Giới thiệu: Là một di vật của Ma pháp sư Gauss để lại, người đã tự bạo hi sinh trong trận chiến bảo vệ thành phố LA khi quái vật tấn công.

Yêu cầu: Triệu hoán sư/Pháp sư

Sát thương pháp thuật gia tăng 30%

Tốc độ thi pháp gia tăng 70%

Giảm kỹ năng ma pháp tiêu hao 50%

Mở quyển sách bên trong toàn giấy trắng chả có cóc khô gì trong đó làm Đình Tấn không khỏi thất vọng chửi rủa một hồi. Hắn còn nhớ lúc nhận được quyển sách này thì trong lòng đầy chờ mong bên trong có ghi lại kinh nghiệm của Gauss đây.

Quyển sách này ắt hẳn là trang bị kỷ niệm vì thuộc tính gia tăng đến 150%, gấp ba lần so với một món đồ đồ thông thường. Đình Tấn không khỏi tự sướng nghĩ thầm nếu có thể mang ra ngoài thì thật tốt. Không biết đời này Gauss có thể có được kì ngộ như trước kia không.

Tay liền tay lấy ra HP thuốc uống liên tục mỗi 5 giây. Thuận tiện mở ra giao diện nhân vật tra xét thông số.

---- Thông số ----

Lực lượng: 48

Nhanh nhẹn: 33

Thể lực: 47 (+2)

Tinh thần: 93 (+2)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 11

HP: 1510/1510 (+1.4/s)

MP: 1041/1041(+3.8/s)

EXP: 11600/23300

Sát thương vật lý: 48 – 48

Sát thương phép thuật: 123 – 123

Phòng thủ vật lý: 6,5

Phòng thủ pháp thuật: 10,3

Tinh thần lực đã đạt đến mức 90, hắn liền có thể gọi ra 10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ rồi. Sách ma thuật của Gauss làm ma pháp tiêu hao giảm một nửa, tức là hiện tại hắn gọi 10 tên thì giống như chỉ cần uống HP thuốc để duy trì cho 5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ như trước kia.

Đình Tấn không chậm trễ, lại đứng dậy tiếp tục triệu hồi thêm 5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ nữa.

Đặt tay vào quyển sách, trong đầu thầm nghĩ đến đồ hình ma pháp miệng tụng niệm chú ngữ. Bên trong trang giấy trắng liền bắt đầu xuất hiện từng ký hiệu tượng hình, lóe sáng lên theo từng đường nét tựa như đang có người cầm bút vẽ lên vậy.

Đình Tấn có cảm giác dường như tốc độ vẽ đã trở nên nhanh hơn, nhưng không phải chỉ đơn giản là 70% so với khi hắn sử dụng pháp trượng.

Theo hắn, tốc độ này ít nhất cũng phải gấp đôi, gấp ba là ít. Vì không tới 2 giây, quá trình triệu hồi ra vòng tròn ma pháp đã hoàn thành. Để nó bay từ trong trang sách ra ngoài và phóng đại lên, sau đó rơi lên mặt đất thì Đình Tấn không tính tới.

Sát thương gia tăng cũng làm cho bọn Bộ Xương Chiến Sĩ này trở nên càng cường đại hơn trước. Đình Tấn thử tra xét thông số một tên Bộ Xương Chiến Sĩ.

Bộ Xương Chiến Sĩ (Triệu hoán sinh vật)

HP: 1410/1410

Sát thương vật lý: 104-114

Phòng thủ vật lý: 9.4

Phòng thủ pháp thuật: 9.5

Rất cường đại, hiện tại một tên Bộ Xương Chiến Sĩ đã có thể so với một tên TOP người chơi chiến sĩ rồi.

Lại thêm 10 tên thì Đình Tấn mỗi lúc chiến đấu có thể bằng 10 tên chiến sĩ đánh một người. Nếu hắn không ngã xuống thì 10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ kia không biết sẽ càn quét đến thế nào nữa.

Exp +700

Exp +700

Âm thanh kinh nghiệm nhận đến vang lên bên tai Đình Tấn liên tục làm hấn khoé miệng mỉm cười không hết. Ameerah chiến đấu một hồi chém giết 3 còn liền có vẻ thoả mãn quay trở lại ngồi bên Đình Tấn khôi phục trạng thái.

Xung quanh 10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ chia nhau ra hướng về phía những cái cây ăn thịt Ragora mà chém giết. Hai người Đình Tấn cùng Ameerah cứ nhàn nhả như vậy dạo chơi bên trong cánh rừng nhiệt đới này không có chút nào cảm giác nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Khai trương cửa hàng

Sau một hồi nhàn nhả dạo chơi quanh khu rừng nhiệt đới phía Nam EL thành, Đình Tấn đứng tại chỗ, liên tục uống HP thuốc và MP thuốc.

Đồng thời, hấn cũng chăm chú quan sát đám Bộ Xương Chiến Sĩ có tử vong hay không để có thể kịp thời triệu hồi ra con mới, bù đắp vào vị trí của những con đã tử vong.

Ameerah cũng không chịu nhàn rỗi, xông lên chiến đấu rất nhiệt tình. Đến khi tiêu xài hết nội khí tích trữ trong người thì lại lui về.

Bởi vì được Đình Tấn khuyến khích tập luyện thực chiến nhiều hơn có thể nâng cao lên trình độ của mình, cho nên mỗi khi có cơ hội thì nàng rất chăm chỉ luyện tập.

Nhờ vậy mà quá trình làm nhiệm vụ vô cùng thuận lợi và nhẹ nhõm, không mất quá lâu thời gian thì đã đạt đến 79 / 100 trong tổng số những con Ragora cần phải giết.

Kinh nghiệm của Đình Tấn cùng với Ameerah cũng tăng lên như vũ bão. Đình Tấn từ cấp 11 đã một mạch đi thẳng đến cấp 13, ổng kinh nghiệm cũng dư ra được một đoạn dài.

Còn đẳng cấp của Ameerah cũng đã tăng lên 12 cấp, bất quá vẫn kinh nghiệm vẫn chưa đủ để đưa nàng vượt qua được cột mốc 13 cấp.

Nhưng bù lại, ngoài kinh nghiệm ra FiW6rFGV thì kẻ tham tài Ameerah cũng thu hoạch được không ít vật phẩm. Có thể nói, nàng không hề bỏ sót thứ gì rơi ra từ cây ăn thịt Ragora, kể cả xác của nó.

Nhờ vậy mà Ameerah đã thu hoạch được tổng cộng tám món đồ trắng, một món đồ xanh cùng với hơn 260 đồng bạc.

Áo vải

Chất lượng: Đồ xanh

Yêu cầu: Đẳng cấp 10

Hiệu quả:

Tinh thần +4

MP hồi phục gia tăng 10%

Đình Tấn hiện tại vẫn còn mặc áo giáp tân thủ đây, thế nên hấn liền thay đổi bộ áo vải này ngay. Thuộc tính tinh thần cũng vì vậy mà lại gia tăng thêm một đoạn.

Bên cạnh đó, giới hạn HP cao nhất của hấn cũng tăng lên rất nhanh nhờ có kỹ năng Tái Tạo.

Với hơn một giờ chiến đấu, hấn đã tiêu hao 30 bình HP cùng 20 bình MP để duy trì triệu hoán Bộ Xương Chiến Sĩ cùng sử dụng Sinh Mệnh Cứu Rỗi. Điểm giới hạn HP của Đình Tấn đã tăng lên đến 276 điểm.

Điểm thuộc tính tự do vừa có được sau khi tăng cấp cũng được hấn sử dụng để nâng cấp thuộc tính tinh thần của mình.

Một loạt những thua hoạch làm cho chỉ số hiện tại của Đình Tấn đã có rất nhiều sự thay đổi.

Mặc dù bây giờ tiền tệ đã giảm xuống đôi chút, nhưng giá cả vẫn còn đang ở mức rất cao. Giá ngân hàng quy đổi tiền hiện thực vào tiền trong game bây giờ đang là 1\$ sẽ có thể đổi lấy 0.75 tiền đồng trong game.

Nhưng đến khi bọn họ thu tiền trong game để đổi ra tiền hiện thực thì chỉ bằng một phần mười giá đó. Có nghĩa là cần phải bỏ ra 7.5 tiền đồng thì mới có thể đổi lại được 1\$.

Tỉ giá quy đổi như vậy làm người chơi chỉ cần ăn một bữa ăn thì phải tiêu tốn đến hơn 50\$, mà nếu còn ngủ tại khách sạn một đêm phải trả thêm 30\$.

Giá cả quả thật rất đắt đỏ, cho nên người chơi thường lựa chọn phương án quy đổi tiền game từ những công ty, phòng làm việc, nhóm người chơi chuyên nghiệp hoặc từ web trung gian. Giá cả rẻ hơn khoảng 20-50% tùy nơi tùy số lượng.

Hiện tại Anh Hùng đang là game online có tầm cỡ quốc tế, vì nhờ có thời gian gấp đôi làm cho các công ty trụ sở đều là dòi vào game làm việc.

Nói đơn giản chỉ cần một người vào game làm việc thì hiệu suất sẽ tăng lên ít nhất là gấp rưỡi lần so với thời điểm bọn họ làm việc ở hiện thực.

Người trẻ tuổi thì vào game làm việc, còn người già thì vào game hưởng thụ tuổi già, nhân nhả dạo chơi thư giãn mà không lo về vấn đề nguy cơ phát bệnh hay tai nạn gì đó.

Chính vì thế mà dù cho giá tiền tệ quy đổi rất cao nhưng cũng có rất nhiều người chấp nhận điều này. Bởi vì đây chính là một chuyện rất trọng yếu.

Bây giờ, Đình Tấn và Ameerah đang có 260 đồng bạc. Điều đó cũng đồng nghĩa với việc, hai người bọn họ có thể quy đổi ra được số tiền thực là gần 3.500\$.

Hiệu suất làm việc để trong nửa ngày có thể kiếm được hơn 3.500\$ thì đã là một con số không tưởng.

Phải biết trước đó, Đình Tấn quần quật tập trung làm việc bên bàn máy tính suốt một ngày trời cũng chỉ được trả 4000\$ thôi, mà đó còn là nhờ vào bộ não thông minh với kiến thức đến từ tương lai nên hẳn mới được trả mức lương cao như thế.

Cảm khái một hồi, Đình Tấn liền vung tay, giải trừ triệu hồi đám Bộ Xương Chiến Sĩ. Sau đó lại tiếp tục tiến vào sâu trong rừng, tìm kiếm những khu vực có nhiều cây hoa ăn thịt Ragora hơn.

Vừa đi, hắn cũng vừa âm thầm hi vọng sẽ có thể tiến vào phụ bản hoặc xuất hiện một con Boss Thủ Lĩnh hay Tinh Anh gì đó, để tìm thêm thu hoạch.

Nhưng làm hắn thất vọng là sau hơn 30 phút đi dạo một vòng quanh khu rừng này, Đình Tấn không hề phát hiện bất cứ Boss thủ lĩnh hay quái vật Tinh Anh gì cả, mà chỉ bắt gặp nhiều nhóm người cặp đôi tổ đội nhau đi vào đây đi luyện cấp, làm nhiệm vụ, đi du ngoạn hoặc “đánh dã chiến” tìm cảm hứng.

Dù sao cây ăn thịt này là mục tiêu cố định không thể di chuyển được cho nên chỉ cần đứng xa xa nó một chút rồi công kích vậy thì có thể đơn giản mà nhặt kinh nghiệm.

Rất nhiều quái vật trong game đều là loại hình thú săn mồi, rất ít có loài giống như cây ăn thịt này. Có thể nói đây chính là “Cây kinh nghiệm” và khu vực này cũng chỉ dành cho người chơi luyện cấp thì đúng hơn.

Chính vì thế mà việc nơi này không có Boss hay quái vật Tinh Anh cũng không phải là một điều khó hiểu.

Đến hiện tại, nhiệm vụ Linh Đánh Thuê của hai người cũng đã hoàn thành. Hai người Đình Tấn nhanh chóng bước đi về thành trả nhiệm vụ, đồng thời cũng là để tiếp tế thuốc và dọn dẹp bớt rương đồ.

Chém giết thêm 27 con Ragora, ngoài kinh nghiệm cùng với 89 đồng bạc thì hai người còn thu hoạch được thêm ba món đồ trắng. Đó là chưa kể một số rễ cây, vỏ cây, thân cây, lá cây, gai nhọn các loại... đều bị Ameerah đào ra từ xác của những con Ragora tội nghiệp kia.

Những thứ này có thể mang về bán cho cửa hàng hoặc bán cho những tên người chơi có nhận nhiệm vụ Linh Đánh Thuê yêu cầu đi thu thập những thứ này.

Hai người chậm rãi rời đi khỏi khu rừng nhiệt đới quay trở về thành. Ngay lúc này bên cạnh bọn họ đột nhiên có rất nhiều người chơi tụ tập tạo thành một vòng vây. Trong đó có một tên thanh niên dẫn đầu đang hét lớn, giọng rất hống hách:

- Bang hội [The Throne] đặt bao toàn bộ khu vực này xin. Mời mọi người nhanh chóng rời đi, nếu không sẽ bị miễn phí tiền về thành. Các người có 5 phút. Sau 5 phút, ai còn đứng tại đây thì xác định đi.

Dường như sợ mọi người không nghe thấy giọng nói của mình, hắn liên tục hô lớn vài lần.

Có một vài cặp đôi hoặc nhóm người chơi không muốn bị dính tới phiền phức nên đã rời đi. Nhưng cũng có một số nhóm người chơi trẻ tuổi, tính khí nóng nảy thì bắt đầu tiến lại đối coi.

- Các người có quyền gì đuổi chúng ta đi.

- Phải, nơi này là của các người sao mà nói đặt là đặt.

- Chúng ta không rời đi, có ngon thì động thủ vào tao xem. Mẹ nó, tao mà không dám chém chết bọn mày thì đi bằng đầu cho xem.

...

Người chơi có đôi lúc chỉ vì một ít lòng tham mà dẫn đến đổ máu như vậy đấy.

Trông thấy những cảnh tượng như vậy thì Đình Tấn đứng ở bên ngoài cũng cảm khái không thôi.

Riêng Ameerah đứng bên cạnh hắn thì tính khí cũng thuộc dạng rất táo bạo. Nàng nghe đối phương phách lối như vậy thì đã muốn xông lên dạy dỗ đám người này rồi.

Bất quá, do bị Đình Tấn cản lại nên Ameerah mới không thể xông lên được thôi. Hiện tại, nàng đang giận Đình Tấn, phùng má đỏ mặt đứng phía sau hắn đây.

Đình Tấn không phải sợ bọn này, mà hắn cảm thấy làm như vậy thì không đáng. Lý trí nói cho hắn biết, đây dựa vào đám khi vọc này cũng không được lợi ích gì.

Dù sao thì nhiệm vụ cũng đã làm xong, lại thêm bọn nhóc này gây ra quần chúng phản nộ, vậy thì có ngày đi lẻ tẻ thì chúng chết chắc. Cho nên bây giờ có đây dựa vào thì cũng là chuyện không cần thiết, thà rằng dùng thời gian đó để nhanh chóng trở về trả nhiệm vụ vẫn tốt hơn.

Cứ như vậy, Đình Tấn lôi kéo Ameerah đang tức giận ở bên cạnh, đi trở về thành trả nhiệm vụ.

Hắn cười lạnh nói đùa, dụ dỗ rất nhiều thứ mới làm cho cô nàng thôi không lằng nhằng nữa. Thật là số khổ mà.

Nửa giờ sau ...

Keng! - Chúc mừng ngài đã hoàn thành nhiệm vụ Tiêu diệt đàn Ragora

EXP +2500

Tiền bạc +12

Điểm Lính đánh thuê +1550

Đình Tấn cũng với Ameerah rút cuộc cũng đã về đến Đại Sảnh Lính Đánh Thuê Công Hội. Giao trả nhiệm vụ và nhận lấy phần thưởng xong, cả hai người liền cất bước đi đến quán ăn để làm một bữa trưa thịnh soạn, rồi sau đó mới quay trở về cửa hàng.

Cửa hàng có ba tầng lầu. Đình Tấn thiết lập tầng trệt để làm cửa hàng, thế nhưng đồ vật đều tồn trong kho hàng, không có lấy ra ngoài, cho nên hiện tại cửa hàng vẫn đang ngừng kinh doanh.

Tiến vào cửa hàng, nhìn xung quanh bày biện các loại tủ kính cùng với bàn, ghế. Đình Tấn bắt đầu thu dọn sắp xếp lại nội thất để nhìn cho phù hợp thẩm mỹ.

Hắn tuy rằng không có học kiến trúc, nhưng IQ 200 của hắn cũng không phải là dễ không. Chỉ cần nhìn lướt qua một số kiểu cửa hàng thì Đình Tấn đã có thể tự quy hoạch lại nội thất của cửa hàng mình. Đây là một chuyện quá đối bình thường đối với hắn.

Việc sắp xếp lại cửa hàng cũng rất đơn giản. Hai bên trên tường được đóng lên các tủ gỗ chứa vật phẩm trưng bày, phía dưới là tủ kính chứa vật liệu.

Bước vào ở giữa sảnh là bốn bộ bàn ghế, được đặt giữa cửa hàng để cho người dùng có thể ngồi thương lượng hoặc bàn luận có nên mua hàng hay không.

Vào trong là quầy giao dịch, với tên người hầu số 3 đang đứng sau quầy. Bên cạnh là một số tủ kính trưng bày vài món đồ vật cao cấp hơn, để làm thu hút sự tò mò của người chơi.

Bảo Ameerah lấy hết ra mấy món đồ trắng cùng đồ xanh không dùng. Đình Tấn đặt hết vào trong giao diện cửa hàng.

Hắn thiết lập giá Đồ Trắng là theo một nửa giá của những NPC hoặc cửa hàng hệ thống bán ra, chỉ có 5 đồng bạc cho một món đồ. Còn Đồ Xanh thì tăng giá lên thêm gấp 10 lần Đồ Trắng, bởi vì có rất ít người chơi cũng như NPC và cửa hàng hệ thống bán ra những món đồ vật này.

Đồ Xanh chỉ có được khi đánh giết quái vật Tinh Anh hoặc Boss mà thôi. Còn về phần Đồ Đỏ thì đừng đùa, kể cả Đình Tấn bây giờ còn không có mà dùng thì nói chi là có người đồng ý đem bán.

Riêng các loại nguyên liệu hoặc vật phẩm thu thập được từ xác quái vật, Đình Tấn thiết lập cửa hàng bán ra với giá gấp đôi với giá tiền mà những NPC hoặc cửa hàng hệ thống thu mua. Bởi vì đa số những đồ vật này hầu như không hề có NPC hoặc cửa hàng hệ thống nào bán ra.

Ngoài việc bán đồ ra, trong giao diện cửa hàng cũng có chức năng thu mua vật phẩm nữa.

Đình Tấn đã bỏ vào trong quỹ của cửa hàng thêm 3 đồng tiền vàng để làm vốn thu mua. Trong đó, 2 đồng tiền vàng là từ túi tiền riêng của hắn, còn 1

đồng tiền vàng khác khác là từ trần lột kẻ tham tài Ameerah.

Hành động này của Đình Tấn đã làm nàng khóc thét một hồi lâu đây. Nhưng vì tương lai của cửa hàng nên hẳn phải thật nhẫn tâm mới được.

Giá cả mua vật phẩm được hẳn thiết lập cao hơn 5% so với giá của NPC hoặc cửa hàng hệ thống thu mua.

Đình Tấn cũng không muốn làm một tên thương nhân gian ác, nhưng mà nghĩ đến chuyện sau này còn phải nuôi cả một đội quân đông người nữa thế nên hẳn cũng chỉ đành bỏ qua lòng tốt vô ích này thôi.

Trong lúc Đình Tấn thiết lập giá cả vật phẩm thu vào và bán ra, Ameerah cũng góp ý rất nhiều. Nhưng mà đừng trông mong gì vào một kẻ tham tài như nàng cả, bởi ý kiến của nàng toàn là muốn thiết lập giá cao hơn để kiếm lợi nhiều hơn nữa mà thôi.

Bởi vậy mới nói, góp ý của nàng đều bị Đình Tấn bác bỏ hoàn toàn. Thậm chí còn bị hất cho một gở vào trán lên tiếng hăm dọa.

- Tham tiền cũng ở mức độ vừa phải thôi nếu không sẽ chết vì tiền đó.

- Biết rồi...

Ameerah lùi thui cúi đầu giọng lý nhí vài chữ.

Đình Tấn không nói gì nhiều, dù sao nàng cũng còn là trẻ vị thành niên. Để một vài năm nữa, nàng ra đời lẫn lộn thì mới hiểu được thế sự đời.

Hoàn tất toàn bộ quá trình thiết lập giá cả, Đình Tấn còn phải kiểm tra lại một lần cuối cùng. Sau khi đã cảm thấy không còn bất cứ sơ sót nào, hẳn mới lựa chọn mở cửa bắt đầu kinh doanh.

Cùng lúc đó, âm thanh thông báo của hệ thống liền lên.

Keng! - Xin mời ngài lựa chọn tên gọi cửa hàng.

Đình Tấn suy nghĩ một hồi liền đặt tên cho cửa hàng là "Trading Hall". Ngay khi vừa bấm xác nhận hệ thống lại tiếp tục thông báo cho hắn.

Keng! - Chúc mừng ngài là người đầu tiên khai trương cửa hàng cá nhân. Hệ thống thưởng cho Người hầu +2, 3 lần thông cáo thế giới xin mời lựa chọn.

Âm thanh thông báo vừa kết thúc, trước cửa hàng liền đi vào hai người mặc áo vải. Một ông lão khoảng 50 tuổi cùng với một cô gái hơn 25 tuổi, cả hai đều có làn da màu xanh kì lạ.

Đình Tấn quyết định gọi bọn họ là lão quản gia cùng với số 4. Sự nhớ đến việc trong cửa hàng có thiết lập nhân viên bán hàng, hẳn liền mở lại giao diện quản lý cửa hàng, đặt thiết lập thêm cho một phần gửi bán vật phẩm, người quản lý là số 4.

Sau đó, cho lão quản gia làm người quản lý kho và tiền thu chi. Quầy và bàn làm việc của hai người đều ở cạnh quầy tính tiền mà tên người hầu số 3 đang làm việc.

Dù sao cửa hàng này cũng được gọi là [Trung Tâm Giao Dịch] - (Trading Hall). Vậy nên cũng phải có một phần cho người khác gửi bán, lấy phí là 10% thời hạn giao dịch là 7 ngày.

[Cửa Hàng Trading Hall] là đầu tiên được dựng lên nên chắc chắn sẽ có rất đông khách. Qua đó, chỉ cần người dùng thường xuyên lại đây mua bán thì nhất định sẽ tạo thành thói quen. Cũng chính vì thế mà nếu đặt giá cả quá cao thì sẽ rất không ổn nhưng nếu quá thấp thì cũng không xong. Một thành tiền lời là vừa đủ cho hắn kiếm lời rồi.

Đình Tấn sau khi thiết lập xong tất cả thì mới suy nghĩ đến việc gõ chữ để thông báo lên thế giới, giới thiệu sản phẩm cho cửa hàng mình.

Trong lòng cũng âm thầm khen ngợi mấy tên lập trình viên của hệ thống này cũng thật hảo tâm, vừa khai trương liền được miễn phí quảng cáo mấy lần.

Thế giới thông báo: Cửa hàng Trading Hall vừa được khai trương ở trung tâm quảng trường EL thành, giá cả công đạo rẻ bèo mời mọi người đại giá quang lâm

Thế giới thông báo: Cửa hàng Trading Hall vừa được khai trương ở trung tâm quảng trường EL thành, giá cả công đạo rẻ bèo mời mọi người đại giá quang lâm

Thế giới thông báo: Cửa hàng Trading Hall vừa được khai trương ở trung tâm quảng trường EL thành, giá cả công đạo rẻ bèo mời mọi người đại giá quang lâm

Âm thanh thông báo vừa vang lên thì người chơi trên khắp thế giới cũng bị làm cho kinh ngạc không thôi.

- Woa, người Entire Land thật là đại gia. Chưa gì đã có tiền mua cửa hàng. Ta hiện tại mỗi ngày nhịn ăn nhịn uống, ngủ ngoài quảng trường cũng chỉ mới để dành được 2 bạc đây.

- Mẹ kiếp, lại ở ngay nước mình. Phải lại ngay xem mới được, khai trương chắc chắn sẽ có đồ tốt đây.

- Ông xã, họ mở cửa hàng ở nước mình kia đi shopping đi. Lại đó xem có gì mới mẻ không.

...

Người chơi ở khắp nơi trên thế giới đều bất ngờ trước tốc độ phát triển của Đình Tấn.

Hiện tại, đa số mọi người vẫn còn phải quần quật đi làm nhiệm vụ kiếm chút ít tiền mua thuốc khôi phục đây, còn hắn thì đã thành lập xong cửa hàng.

Phải biết Giấy Phép Mua Đất hay Lệnh Bài đều là những vật phẩm chỉ có một cơ hội nhỏ nhận được khi đánh chết Boss. Hơn nữa, còn phải tiêu tốn thêm 10 đồng tiền vàng cho một mảnh đất và 50 đồng tiền vàng cho một căn nhà.

Giá trị này tương đương với một căn nhà ở hiện thực rồi. Tuy rằng chuyện tiền bạc đối với một tên người chơi bình thường sẽ rất khó, nhưng với những tập thể hay tổ chức, công ty lớn thì đó chỉ là một vấn đề nhỏ. Cái khó là ở chỗ, bọn họ vẫn chưa tìm ra được giấy khế ước nhà đất.

...

Tại khu vực hoa ăn thịt Ragora, một tên thanh niên đang nhàn nhã ngồi tu luyện đã bị âm thanh thông báo của hệ thống đánh thức. Gương mặt lạnh nhạt nhìn không ra cảm xúc, hắn hướng về phía ông lão đang đứng bên cạnh mình cất tiếng.

- Đã tra ra được tên này chưa?

Ông lão cung kính cúi người trả lời:

- Đã tra được một nửa nhưng bị người phía trên chặn lại rồi, thiếu gia.

- Nói ta nghe thử. - Người thanh niên bình tĩnh nói.

- Tên gọi Đình Tấn, 23 tuổi. Sống một mình ở thành phố LoDa. Từng làm việc cho công ty ABC, chỉ cung cấp tài khoản ngân hàng nên không tra được địa chỉ chính xác. Đường như bên phía chính phủ cùng quân đội cũng có hứng thú với hắn.

Ông lão trôi chảy đọc thuộc lòng thông tin của Đình Tấn. Người thanh niên đôi mắt híp lại, càng sắc bén toả ra một tia ý lạnh.

- Tìm cơ hội gọi hắn đến, ta muốn gặp hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Hẻm núi Beraldo (1)

Trở lại với Đình Tấn...

Ngay sau khi vừa thiết lập xong cửa hàng, hắn nhanh chân chạy đi đến Đại Sảnh Linh Đánh Thuê Công Hội để hội họp cùng với Ameerah, đồng thời tiếp nhận nhiệm vụ khác.

Hiện tại thời gian cũng còn sớm chưa đến 1 giờ trưa nữa, hắn dự định đi làm thêm một vòng nhiệm vụ Linh Đánh Thuê, đến khi trời sập tối thì lui về nhà tu luyện là vừa đẹp.

Đến Đại Sảnh Linh Đánh Thuê Công Hội, Đình Tấn theo thói quen kiểm tra nhiệm vụ trước, thế nhưng lại nhận được thông báo từ hệ thống làm hắn không khỏi bất ngờ một hồi.

Keng! - Ngài đã làm đủ 3/3 nhiệm vụ Linh đánh thuê trong tuần. Xin quay trở lại vào tuần sau.

Cẩn thận ngẫm nghĩ lại một hồi, Đình Tấn cũng hiểu ra vì sao lại phải giới hạn lại lượt làm nhiệm vụ.

Tất cả đều là vì số lượng nhiệm vụ Linh Đánh Thuê là có hạn. Nếu mỗi ngày mỗi nhận thì làm sao mà có đủ nhiệm vụ cung cấp cho hơn vô số người chơi Anh Hùng trong cả một quốc gia chứ.

Hơn nữa nhiệm vụ sẽ không có tính lặp lại, nếu một người nhận thì lập tức nhiệm vụ trên bảng sẽ biến mất. Chỉ trừ một số nhiệm vụ dùng chung, ví như nhiệm vụ càn quét quái vật thì may ra mới có thể lặp lại.

Đây chắc là vì các nhà lập trình game muốn gia tăng tính cạnh tranh giữa những người chơi với nhau, dựa trên cơ sở của 'Quy luật chọn lọc tự nhiên' nhằm tạo ra một cá thể cường đại hơn.

Đã hiểu rõ được vấn đề, Đình Tấn chỉ có thể dắt tay Ameerah, lui thủ đi ra ngoài Đại Sân Linh Đánh Thuê.

Ngay lúc hắn đang không biết làm gì, thì bất chợt liền nảy ra một ý định. Hắn sẽ đi dạo một vòng xung quanh thành, để xem có thông tin về nhiệm vụ hay phụ bản gì hay không.

Còn Ameerah thì bị Đình Tấn đuổi về cửa hàng nghỉ ngơi tu luyện. Dắt nàng đi theo chỉ thêm phiền phức, đồng thời cũng làm phí phạm thời gian của nàng. Dành thời gian đó để nghỉ ngơi tu luyện thì sẽ tốt hơn là đi lang bang ngoài phố cùng với hắn.

Một lúc sau đó, Đình Tấn bước ra ngoài quảng trường lớn, nơi có một số người chơi đang bày bàn dọn dẹp, rao bán một vài thứ trang bị hoặc vật phẩm lật vật. Bọn người này đa phần đều là những người trong một nhóm, phụ trách công việc hậu cần, buôn bán trao đổi những vật phẩm mà cả nhóm đã đánh ra từ quái vật.

Dạo vòng quanh một hồi, sự chú ý của Đình Tấn liền bị một người hấp dẫn. Người này rao bán không phải là vật phẩm hay là trang bị gì. Mà hắn buôn bán chính là một loại tin tức tình báo về thông tin của các khu vực phân bố, đẳng cấp cùng với thông tin của quái vật xung quanh EL thành.

Tiến lại gần quan sát, trên sạp hàng của đối phương bày biện mấy tấm da thú. Trên đó có những vùng địa đồ được vẽ lên bằng bút màu.

Những loại nguyên liệu để làm ra thứ này đều có thể dễ dàng mua ở những cửa hàng tạp hoá hoặc từ người chơi ở trong thành.

Thử cầm lên một tấm bản đồ để quan sát, Đình Tấn trông thấy đối phương cũng rất có năng khiếu hội họa. Ở giữa bản đồ có một biểu tượng tòa thành màu trắng, đại diện cho EL thành này. Xung quanh đông tây nam bắc có khoanh vùng rất nhiều khu vực và mỗi một chỗ đều được chú thích kỹ lưỡng.

Trên bản đồ hầu như khu vực xung quanh thành 30 km trở lại đều có chú thích, thậm chí hắn còn phát hiện mấy khu vực quen thuộc như ngôi làng Broklin của con Boss Busuzima, được đánh dấu màu đỏ, hay khu vực rừng cây ăn thịt Ragora thì được đánh dấu màu xanh lam, mà khu vực hầm mỏ thì được đánh dấu màu tím.

Đây chắc hẳn là một kiểu phân loại mức độ nguy hiểm của mỗi khu vực dựa trên màu sắc, giống như màu của trang bị trong game Anh Hùng, bao gồm trắng, xanh, đỏ, tím, vàng theo thứ tự tăng dần.

Bởi vì EL thành chỉ bao gồm từ cấp 10 - 30 cấp, cho nên với đẳng cấp hiện tại, quái vật ở trong vòng 30 km xung quanh thành đều nằm trong khoảng cấp 20 trở lại. Nếu ra ngoài khu vực 30 km trở đi, thì chắc chắn sẽ là khu vực của quái vật 20 - 30 cấp.

Về phần giá cả của bản đồ thì cũng khá cao, cần phải trả 10 đồng bạc mới mua được một bức. Phải biết ở thời điểm hiện tại, một món trang bị Đồ Trắng thì Đình Tấn chỉ bán đi có 5 đồng bạc mà thôi.

Đặt tấm bản đồ trở lại quầy bán hàng, Đình Tấn bắt đầu đánh giá người thanh niên này.

Hắn có dáng người cao ráo không hề thua kém Đình Tấn, tuy thon nhưng lại không ốm. Làn da sạm màu, mái tóc hơi xoăn, cùng với gương mặt hơi vuông vức và cặp mắt híp lại đứng im khoanh tay trước phía sau sạp hàng.

Nếu người thanh niên này chịu khó chú ý chăm sóc cho cơ thể thì chắc hẳn cũng đủ tiêu chuẩn để thành người mẫu ngay.

Nhìn lại những tấm bản đồ đang được bày bán trên sạp hàng, Đình Tấn không khỏi thờ dãi một hồi, bởi vì thứ này rất dễ bị sao chép. Nếu như bị người mua sao chép, sau đó đem bán lại với một mức giá rẻ hơn thì khoảng thời gian tên thanh niên này bỏ ra để đi do thám sẽ trở thành công không.

Dù sao thứ này Đình Tấn cũng khá cần, thế là hắn không nghĩ nhiều nữa, lựa chọn chức năng giao dịch của hệ thống, mua ủng hộ một phần bản đồ của tên thanh niên.

Bây giờ, 10 đồng bạc đối với hắn, một ông chủ của một cửa hàng độc nhất trong game, cũng chỉ là một khoảng tiền nhỏ, không cần mất quá nhiều thời gian thì có thể tìm trở lại được ngay.

Điều khiến hắn muốn mua chiếc bản đồ này, ngoài việc tích góp thêm thông tin cho mình thì một phần khác nữa chính là đến từ người thanh niên này. Đình Tấn đã nhìn thấy được tiềm chất của một tên trinh sát viên bên trong con người của hắn.

Sau khi giao dịch xong, Đình Tấn liền cười cười chào hỏi.

- Người anh em, bán thứ này không sợ bị sao chép sao?

Tên thanh niên kia có vẻ khá ngạc nhiên khi nghe Đình Tấn hỏi như vậy, hắn cũng thành thật trả lời.

- Ta cần tiền gấp thế nhưng đánh quái vật hay làm nhiệm vụ thì lại quá chậm, cho nên chỉ còn có thể nhờ vào cách này thôi. Gửi hi vọng vào lòng tốt của người khác cùng với vận may mà thôi.

Đình Tấn khoe miệng liền kéo lên một vòng tươi cười. Hắn bắt đầu cảm thấy thích người thanh niên này rồi. Nếu như có thể kéo đối phương vào đội để làm trinh sát viên cho hắn thì chắc chắn là điều tốt nhất.

Bất quá, tuy rằng có ý tưởng, thế nhưng Đình Tấn cũng không vội vàng làm gì. Hiện tại, hắn vẫn chưa hề biết gì về người thanh niên này, chắc có lẽ phải

dành ra một ít thời gian để quan sát thêm thì mới có thể làm ra được quyết định cuối cùng.

Nghĩ vậy, Đinh Tấn chậm rãi đưa tay về phía trước tự giới thiệu nói.

- Ta gọi là The Dawn, kết một cái bạn bè để tiện cho việc liên lạc đi. Nếu có thứ gì tốt thì nhớ liên hệ ta.

Người thanh niên có chút giật mình. Vì theo như trong trí nhớ của hắn thì cái tên The Dawn này là một trong số hai người đầu tiên trong thế giới game Anh Hùng đã hoàn thành phụ bản “Hang ổ Coywolf” ở tân thủ thôn.

Tuy nhiên, dù đã nhận ra thân phận của Đinh Tấn, nhưng thái độ của hắn cũng không hề thay đổi chút nào. Không nịnh bợ, không khinh thường mà vẫn bình tĩnh đáp lại.

- Ta gọi David Levi, người có thể gọi ta là David. Nếu người muốn tìm thêm sự thú vị thì ở đây, ta có một tình báo về con Boss thủ lĩnh cấp 20. Người có hứng thú không?

Nghe đến một chữ ‘Boss’ thôi thì hai mắt của Đinh Tấn lập tức sáng lên ngay. Tuy nhiên về mặt của hắn vẫn không hề có biểu hiện quá lớn, khoé miệng của hắn vẫn duy trì vẻ mỉm cười, lạnh nhạt đáp lại.

- Giá tiền?

- 20 bạc. - d8EF07NO Dứt khoát gọn gàng, David trả lời.

- Giao dịch đi.

Dùng hệ thống tách tiền đang mang trong người ra 20 đồng bạc, Đinh Tấn cầm lấy một túi vải đưa ra.

David ở phía đối diện cũng bị hành động dứt khoát này của Đinh Tấn làm ngạc nhiên không thôi. Hắn cũng không ngờ rằng người thanh niên này lại phóng khoáng đến như vậy.

Dù sao đây cũng là 20 đồng bạc tương đương với hơn 600\$. Người thanh niên này không hề ngần ngại giao ra số tiền như vậy thì phỏng chừng đối phương cũng không hề coi trọng số tiền này cho lắm.

Nghĩ một hồi, David cũng mặc kệ đối phương là giàu hay nghèo. Bất kể thế nào thì hắn chỉ muốn bán tình báo lấy tiền mà thôi. Nếu có người mua thì dĩ nhiên là chuyện tốt, còn mấy thứ khác đều không liên quan đến hắn.

Tay cầm tiền, David hướng về Đinh Tấn nói.

- Toạ độ ta sẽ gửi mật thư qua cho người.

Nói xong, miệng của David lẩm nhẩm, thì thầm một hồi, dường như đang nói chuyện một mình. Nhưng thực ra là hắn đang gọi một cuộc gọi riêng tư với Đinh Tấn, để phòng tránh có người khác nghe lén.

Cùng lúc đó, bên tai của Đinh Tấn nhanh chóng vang lên giọng nói của David, đang nói rõ toạ độ của con Boss này.

Một hồi sau, Đinh Tấn gật đầu mỉm cười, dứt khoát xoay người bước đi. Để lại David ở phía sau vẫn còn đang giương mắt nhìn theo bóng lưng của hắn một hồi lâu, trong lòng suy nghĩ những gì thì không ai biết rõ...

Về phần Đinh Tấn. Hắn xoay người đi về hướng của cổng thành phía tây, đồng thời cũng truyền tin cho Ameerah, để nàng gấp rút đi ra hội họp.

Thực chất lúc này, Đinh Tấn cũng không phải phóng khoáng đơn giản như vậy. Mục đích của hắn, thứ nhất là muốn gây ấn tượng cho người thanh niên gọi là David kia.

Còn về phần mục đích thứ hai, hắn muốn thử xem phẩm chất của đối phương có thật sự là trung thực hay không khi bán ra tin tức này. Nếu thực sự là có, vậy thì cũng thuận tiện cho Đinh Tấn kiểm tra năng lực của đối phương ra sao mà lại có thể do thám ra được con Boss này.

Trên đường đi, Đinh Tấn tiện thể ghé sang tiệm thuốc tiếp tế cho đủ 100 bình HP và MP thuốc. Với hơn 45 đồng bạc chừa lại sau một hồi mua sắm, hắn chỉ còn dư lại không được bao nhiêu tiền.

Nhưng dù vậy, Đinh Tấn không tiếc rẻ gì nhiều, bởi vì những thứ này đều là cần thiết, rất xứng đáng với cái giá như vậy. Hơn nữa, việc đầu tư kinh doanh cho [Cửa Hàng Trading Hall] sớm muộn sẽ có hồi báo, cũng không cần phải gấp gáp làm gì.

Vậy là Đinh Tấn cứ nhàn nhả đi bộ ra đến cổng tây của EL thành, mà không đến 15 phút sau đó, Ameerah cũng đã đuổi kịp bước chân hắn. Dù sao thuộc tính nhanh nhẹn của hai người chênh lệch nhau khá nhiều, thế nên tốc độ của Đinh Tấn chậm hơn Ameerah thì cũng không có gì là lạ.

Mục tiêu lần này cũng không xa lắm, nằm ở hướng tây, cách EL thành khoảng chừng 15km. Địa hình của khu vực nơi đây chủ yếu là đồi núi với nhiều vách đá dốc đứng, mà toạ độ David đưa cho Đinh Tấn nằm ở sâu trong một hẻm núi đá.

Dọc đường đi tới nơi đây, Đinh Tấn cũng gặp một ít người chơi rải rác xung quanh đánh quái vật luyện cấp hoặc làm nhiệm vụ. Số lượng cũng ít hơn rất

hiều so với khu vực cây ăn thịt.

Đình Tấn cùng với Ameerah đi bộ khoảng 2 giờ, tính từ lúc rời thành đến đi đặt chân vào khu hẻm núi đá. Khi đến nơi đây thì hầu như đã không còn có bóng người chơi nào nữa, còn về phần quái vật thì cũng chỉ xuất hiện một vài con lẻ tẻ mà thôi.

Bearaldo (Tình anh)

Đăng cấp: 19

HP: 2250/2250

Giới thiệu: Một loài gấu biến dị với hai chi trước phát triển mạnh trở nên to lớn hơn. Cơ thể thu nhỏ lại để có thể đi đứng bằng hai chân, toàn thân mọc sừng và giáp xác bảo vệ các khu vực yếu hại. Phòng thủ cao tốc độ di chuyển chậm.

Kiểm tra thử thông tin của một con quái vật đứng trước mặt mình không xa, Đình Tấn nhớ ra. Trước kia hắn cũng đã có một đoạn thời gian từng đi săn lùng, chém giết qua chủng loại này.

Bọn nó có một vài đặc điểm rất khó chịu, ví như da dày, thịt béo, sống bầy đàn. Nếu đánh nhau với bọn nó thì cần phải rất tiêu tốn rất nhiều thời gian, vì mỗi lần đánh, đến khi nó cảm thấy nguy hiểm đến tính mạng thì sẽ cuộn tròn người lại, chỉ để lộ ra bên ngoài một lớp vỏ xương cứng như đá.

Chỉ có đánh vào những vùng da lộ ra ngoài, chờ nó chết vì mất máu hoặc một kích Chí Mạng, đâm thẳng vào miệng thông lên não của nó thì mới có thể nhanh chóng kết thúc chiến đấu được.

Nhưng bù lại chủng loài này cũng khá ù lì, một nhóm chỉ cần ba người cẩn thận chú ý, phân công ra công ba phía thì muốn giết nó cũng không có gì khó khăn.

Đình Tấn nhanh chóng lật sách, triệu hồi ra binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ của mình.

“Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” (x10)

Ngay khi vừa hoàn thành phép triệu hồi, hắn lập tức lấy ngay ra một bình HP thuốc cùng một bình MP thuốc uống vào. Sau đó mới ra lệnh cho 10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ chia làm bốn đội, xông tới vây công bốn con Beraldo đang nằm rải rác ở phía trước.

Một tên Bộ Xương Chiến Sĩ chặn ở trước mặt, những tên còn lại vòng ra phía sau lưng liên tục phát ra công kích. Nếu như con Beraldo quay lại thì lập tức lùi về sau.

Cả đội Bộ Xương Chiến Sĩ cứ thay phiên nhau tấn công, tranh thủ thời gian cho Đình Tấn cùng Ameerah dồn lực giết chết 2 con khác.

“Tứ Vong Mãn Che”

-225 -225 -225 -225

Làn khói đen từ kỹ năng “Tứ Vong Mãn Che” nhanh chóng lan tỏa ra xung quanh, bao trùm cả khu vực gần 10 mét vuông.

“Nguyên Rửa Suy Yếu” (x4)

-225

Từng kỹ năng nguyên rửa suy giảm thuộc tính được Đình Tấn tung ra, nhắm vào bốn con Beraldo.

“Cốt Thứ”

-21 (Đón đỡ)

Ngay tại vị trí con Beraldo đang giằng co với nhóm hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ, Đình Tấn còn sử dụng thêm “Cốt Thứ” để tấn công. Tuy nhiên, thanh “Cốt Thứ” chỉ đánh trúng ngay giáp xác của nó, làm đòn đánh bị hệ thống phán định đã bị đón đỡ.

Ameerah cũng xông lên, né tránh móng vuốt sắc bén và mạnh mẽ của con Beraldo, để vòng ra phía sau tung cước, đá vào một bên đầu của nó.

Đối với loại quái vật ù lì, chậm chạp như con Beraldo này thì loại hình tốc độ như Ameerah chính là thiên địch của nó. Từng đòn bộc phá nội khí vang lên âm thanh ‘Ầm ầm’ như tiếng sấm. Lượng sát thương rất khả quan, đều nằm trong khoảng từ 40 - 50 điểm, liên tục nổi lên trên đầu của con Beraldo.

Mặc dù sát thương rất thấp thế nhưng nhiều người thì lại khác. Đình Tấn ở phía sau liên tục tung HP, MP thuốc để duy trì trạng thái của mình ở mức 90% trở lên, đồng thời cũng tung kỹ năng ra, xả vào bọn Beraldo.

EXP +1960

Không đến nửa phút sau, một con Beraldo đã ngã xuống đất chết trong uất ức. Một con chết đi làm cho chiến trường ngả ngù, rất nhanh thì có kết quả.

Tiêu diệt xong một con Đình Tấn liền lập tức chuyển dời sang mục tiêu khác. Ba con còn lại tiêu tốn thời gian không quá 2 phút, đây chính là lấy số lượng bù đắp cho chất lượng.

Thu hồi đám Bộ Xương Chiến Sĩ, Đình Tấn bổ sung lại MP cùng với HP đã tiêu hao của mình. Còn Ameerah thì lại đi làm nhiệm vụ vinh quang của mình.

Bốn con tinh anh quái vật cấp lại cho Đình Tấn hai món đồ xanh cùng với 39 đồng bạc. Hai món đồ xanh là một bao tay và một cái quần ngắn, bề ngoài kiểu dáng rất bình thường, màu sắc nâu sậm trùng với màu lông của ngực của con Beraldo.

Kết hợp với lớp lông ngắn sát, mịn như nhung, nếu mặc vào đủ bộ chắc nhìn không khác gì người tiền sử.

Quần da Beraldo

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: Đăng cấp 15

Hiệu quả:

Gia tăng HP Hạn mức cao nhất 5%

Giảm sát thương nhận vào 5%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Tay da Beraldo

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: Đăng cấp 15

Hiệu quả:

Gia tăng HP Hạn mức cao nhất 2%

Giảm sát thương nhận vào 5%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Ánh mắt Đình Tấn sáng lên một hồi. Cái này chắc hẳn là vật phẩm đồ bộ (SET) đầu tiên của game đây. Trước đó, hắn đã kiểm tra sơ qua một hồi chợ giao dịch mà không có một món SET nào xuất hiện cho đến hiện tại. Nếu đem bán ra SET này thì chắc mấy đại gia \$ sẽ tranh nhau vỡ đầu mất.

Cho đến bây giờ cũng chỉ vừa qua hơn 2 giờ sau khi Đình Tấn mở cửa hàng. Trong thành hiện tại đã bắt đầu bị làm dấy lên một trận săn lùng Boss, truy tìm giấy phép mua nhà. Các nhà công ty tư bản đã bắt đầu đánh hơi thấy lợi ích, nên cũng đã bơm tiền vào đầu tư thành lập hoặc thu mua các phòng làm việc hoặc chiêu mộ các nhóm người chơi chuyên nghiệp.

Mặc dù có nhiều người nhưng muốn săn được Boss thì cũng cần phải có thực lực. Mà trang bị là con đường đi ngắn nhất, nhanh nhất để tăng lên thực lực. Với bộ trang bị này của Đình Tấn hẳn có thể chắc rằng sẽ tăng lên một mảng lớn thực lực của một người, giá cả vì vậy nhất định sẽ không thể nào thấp được.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Hẻm núi Beraldo (2)

Không chậm trễ thời gian nữa, Đình Tấn vội vàng hồi thúc Ameerah để tiến vào càng sâu bên trong hẻm núi.

Chưa đến 30 phút sau, trên đường đi tới nơi này thì lại có thêm sáu con Beraldo nữa chết vào tay 10 tên đàn em Bộ Xương Chiến Sĩ của Đình Tấn. Ameerah đã thu hoạch thêm được áo cùng giày và mũ của SET trang bị Đồ Xanh Beraldo.

Áo da Beraldo

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: Đẳng cấp 15

Hiệu quả:

Giá tăng HP Hạn mức cao nhất 10%

Giảm sát thương nhận vào 10%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Giày da Beraldo

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: Đẳng cấp 15

Hiệu quả:

Giá tăng HP Hạn mức cao nhất 3%

Giảm sát thương nhận vào 5%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Mũ da Beraldo

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: Đẳng cấp 15

Hiệu quả:

Giá tăng HP Hạn mức cao nhất 5%

Giảm sát thương nhận vào 5%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Như vậy là đã thu thập đủ một bộ. Đình Tấn nhìn thôi thì cũng đã thèm chảy nước dãi rồi.

Nhưng bởi vì đã có mục đích sử dụng cho SET trang bị này nên Đình Tấn liền giao lại cho Ameerah. Nàng tuy tham tài thế nhưng nhìn bộ đồ da như mọi rợ này cũng làm nàng hết hứng thú.

Đi càng sâu vào hẻm núi thì cứ như chui vào một hang cốc không lồ vậy. Ánh sáng không rọi vào tới làm cho khu vực này càng có vẻ tối tăm hơn.

Ở phía trước mặt hơn 30 mét, Đình Tấn chú ý đến một tảng đá lớn, có chiều cao đến hơn 4 mét.

Từ lúc phát hiện nó đến hiện tại, Đình Tấn luôn có cảm giác như nó đang trập trùng lên xuống chẳng khác nào một con vật đang hít thở. Hắn suy nghĩ một chút thì mới ra lệnh cho một tên Bộ Xương Chiến Sĩ bước lên tra xét.

Tên Bộ Xương Chiến Sĩ này bước chậm từng bước đến gần tảng đá. Ngay khi bước vào trong khoảng cách 4 mét, tảng đá bất thình lình có cử động. Nó vùng dậy, đứng thẳng người lên.

Beraldo thủ lĩnh (Boss thủ lĩnh)

Level: 20

HP: 3400/3400

Thông tin dò xét rất đơn giản, nhưng xem xong thì cũng không khác gì muốn làm cho người ta như hít cái khí lạnh vào người.

Đình Tấn cau mày ra lệnh cho 10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ sử dụng chiến thuật cũ. Một tên xông lên phía trước dẫn dụ con quái vật, năm tên còn lại thì vòng ra sau công kích. Thế nhưng làm hắn thất vọng là đầu pháp này không hề có bất cứ hiệu quả nào với con Boss này.

Cánh tay con Beraldo này dài đến hơn ba mét, chỉ cần nó vung nhẹ một cái thôi thì trong vòng bán kính ba mét xung quanh, toàn bộ những tên Bộ Xương Chiến Sĩ đều sẽ bị đập vỡ thành những mảnh xương vụn.

Đã có một số tên Bộ Xương Chiến Sĩ vòng ra được phía sau lưng của con Boss Beraldo Thủ Lĩnh này.

Bọn chúng thay phiên nhau chém vào lưng con Boss nhưng chỉ có thể gây nên một lượng sát thương từ 3 - 5 điểm. Tất cả cũng là vì phòng ngự của Boss quá cao, lại thêm đẳng cấp áp chế đã làm giảm bớt đi lượng sát thương nhận vào nữa.

Đến khi con Beraldo Thủ Lĩnh này vừa quay người lại tung một cú tát, thì mấy tên Bộ Xương Chiến Sĩ cũng không thể chống đỡ nổi sức mạnh của đối phương, đồng loạt bị nghiền thành bột xương.

Cảm thấy tình thế không ổn, Đình Tấn nhanh chóng suy nghĩ tìm cách giải quyết. Hắn đưa mắt quan sát tình hình địa thế xung quanh, như để tìm kiếm lợi thế về địa hình cho mình.

Bất chợt, Đình Tấn đã chú ý đến một tảng đá lớn phía trên cao. Tảng đá này phải cao đến hơn tám mét, bề ngang trên dưới chín mét, nằm kẹt giữa hai vách đá, cách mặt đất có độ cao đến gần 10 mét.

Mắt Đình Tấn đảo quanh vừa quan sát, vừa suy nghĩ thật nhanh, một hồi sau hắn đã có kế hoạch cho mình.

Trước tiên, Đình Tấn lại triệu hồi ra lại 10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Sau đó hắn mới ra lệnh cho chúng nó sắp xếp thành một đường thẳng cách nhau năm mét. Cứ mỗi một lúc những tên Bộ Xương Chiến Sĩ này sẽ thay phiên nhau bước lên, dẫn dụ cho con Beraldo tiến lên công kích.

Đình Tấn đứng bên ngoài gọi Ameerah tới rồi bàn bạc. Không tốn quá nhiều thời gian, hắn đã giải thích kĩ càng từng bước trong kế hoạch. Đợi đến khi Ameerah nắm rõ thì hắn liền bắt đầu hành động.

Tay hắn vừa đặt lên sách vẽ ký hiệu vòng tròn ma pháp, vừa tập trung tinh thần đọc chú ngữ để tung ra kỹ năng.

“Cốt Thứ”

“Khống Vật Thuật”

Đứng ở phía sau, ngay khi vừa thấy Đình Tấn ra tay lật sách, Ameerah liền lao nhanh đến vị trí đã hoạch định sẵn trong kế hoạch đặt ra trước đó. Thanh cốt thứ vừa lao ra khỏi hồ đen liền bị Đình Tấn dùng khống vật thuật điều khiển để tăng thêm tốc độ, hướng lên phía trên vách đá bay đi.

Ameerah lao tới đúng địa điểm thì lập tức nhún chân, bật người nhảy lên cao, mục tiêu của nàng chính là thanh “Cốt Thứ” đang bay lên trên không kia.

Tốc độ bay lên của nàng cao hơn chút ít so với tốc độ bay của thanh “Cốt Thứ”, thế nên nàng dễ dàng vươn tay ra nắm vào vị trí không có gai góc trên thân của thanh “Cốt Thứ”.

Ngay sau đó, Ameerah mượn lực, lại tiếp tục nhảy lên trên vách đá lồm chồm trước mặt, nơi có tảng đá khổng lồ đang bị kẹt giữa hai mỏm đá mà Đình Tấn đã phát hiện lúc này.

Thanh Cốt Thứ đã hết lực bay lên thì chậm rãi rơi xuống tiêu tán trở về với thế giới của nó.

Ở bên dưới, Đình Tấn cũng không rảnh rỗi, “Khống Vật Thuật” vừa giải trừ, không tiếp tục điều khiển thanh “Cốt Thứ” nữa mà quay sang hướng Ameerah sử dụng.

Mục đích của hắn là muốn đẩy nàng lên trên cao, đồng thời cũng giảm bớt trọng lực. Với lượng tinh thần của Đình Tấn bây giờ, hắn chỉ có thể điều khiển vật thể dưới 10 kg, cho nên không hắn cũng không thể trực tiếp mà nâng Ameerah lên được.

“Yahhh”

“Àm”

Ameerah hét lớn, dồn hết nội khí tung một cước thật mạnh vào vách đá bên dưới tảng đá lớn. Nội khí bộc phát ra như một vụ nổ, âm thanh chấn động vang lên khắp hẻm núi.

Vách đá vững chắc lập tức xuất hiện vết nứt thật lớn, sau đó nhanh chóng lan rộng ra xung quanh như một tấm mạng nhện.

Sau khi hoàn thành chuỗi động tác có độ khó cao này xong, Ameerah cũng đã là nò mạnh hết đà, rơi nhanh xuống khỏi vách đá.

Ngay khi chỉ còn cách mặt đất khoảng ba mét, nàng lộn người một vòng, để hai chân đạp mạnh vào vách đá, cả thân thể cũng vì thế mà thay đổi phương hướng, bay lệch ra phía bên ngoài.

Cả ZcSv3IO thân thể Ameerah thô bạo tiếp đất, sau đó lại lăn lộn nhiều vòng trên mặt đất đầy cát và đá. Ông HP trên đầu của nàng cũng nhanh chóng hao hụt đi một đoạn lớn.

Nhưng cũng may nhờ có Đình Tấn liên tục thi triển “Khống Vật Thuật”, không ngừng lại dù chỉ là một giây, cho nên tốc độ rơi xuống của Ameerah đã giảm bớt đi được một phần nào.

Rất nhanh thì Ameerah cũng đã ngừng lại được, tuy nhiên ông HP của nàng cũng chỉ còn lại khoảng chừng một nửa mà thôi.

Ấy vậy mà nàng cũng không màng đau đớn trên người, lập tức bật người ngồi dậy để có thể tiến vào trạng thái tu luyện, nhanh chóng khôi phục nội khí của mình.

Bên cạnh đó, Đình Tấn cũng không rảnh rỗi một giây phút nào. Ngay khi nhìn thấy Ameerah đã an toàn, hắn liền quay trở lại tiếp tục quan sát chiến trường và điều khiển binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ của mình.

Ở thời điểm hiện tại, 10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ cũng chỉ còn lại hai tên. Bọn chúng đang cố gắng chèo chống, ngăn cản con Boss Beraldo Thủ Lĩnh đang bước từng bước chậm chạp đi đến gần.

Khoảng cách giữa con Beraldo Thủ Lĩnh và địa điểm được Đình Tấn chỉ định, theo như kế hoạch được đề ra vẫn còn chênh lệch có hơn 15 mét.

Âm thầm tính toán thời gian cùng với tốc độ của con Beraldo Thủ Lĩnh, Đình Tấn cảm thấy vẫn còn quá chậm. Nếu như con Beraldo Thủ Lĩnh không kịp thời đi đến như hắn đã dự tính thì rất có thể, tất cả những kế hoạch hắn đề ra trước đó sẽ hoàn toàn bị đổ vỡ.

Nghĩ vậy, Đình Tấn mau chóng tìm kiếm phương án cứu chữa cho tình thế nguy cấp lúc này.

‘Lộp cộp...’

Đột nhiên ngay lúc này, những viên đá nhỏ nằm trên vách đá cao thay phiên nhau lăn xuống, rơi rải xung quanh Đình Tấn.

Điều này giống như một lời hồi thúc, khiến Đình Tấn phải cẩn trọng, quyết định dùng thân làm mồi nhử.

Không chần chừ gì nữa, hắn vung tay giải trừ triệu hồi với hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ còn lại, sau đó nhanh chóng lật sách tung ra kỹ năng.

“Cốt Thứ”

-16

“Cốt Thứ”

-4 (Đón đỡ)

Đứng ngoài tám mét có hơn, Đình Tấn liên tục tung ra “Cốt Thứ”, công kích con Beraldo Thủ Lĩnh.

“Gào”

Bị công kích, con Beraldo Thủ Lĩnh rống lên giận dữ. Đôi chân thô to của nó bước từng bước nặng nề hướng về phía Đình Tấn đi đến.

Mặc dù khoảng cách vẫn còn hơi xa, nhưng Đình Tấn vẫn có thể cảm nhận được mặt đất đang run rẩy, chấn động mỗi khi con Beraldo thủ lĩnh nện bàn chân của nó lên mặt đất.

‘Rầm... rầm... rầm’

13 mét

10 mét

Từng giây trôi qua, khoảng cách con Beraldo Thủ Lĩnh tiến đến càng lúc càng gần hơn, tốc độ của nó nhanh hơn rất nhiều so với lúc đám Bộ Xương Chiến Sĩ đứng ra dẫn dụ trước đó.

Đến khi chỉ còn cách mình 5 mét, Đình Tấn lập tức triệu hồi ra Bộ Xương Chiến Sĩ tiếp tục dẫn dụ nó vào vị trí bẫy rập này. Tiếp theo đó, hắn liếc mắt nhìn về phía Ameerah.

Đúng lúc này, cô nàng cũng vừa khôi phục xong, đã đứng dậy hướng về Đình Tấn gật nhẹ đầu một cái ra hiệu mình đã sẵn sàng.

“Cốt Thứ” + “Không Vật Thuật”

Đình Tấn không chậm trễ chút nào, vội vàng tung ra combo kỹ năng.

Dựa vào kinh nghiệm của lần hành động trước đó, Ameerah canh chuẩn xác thời gian để lấy đà, chạy nhanh, bật người bay lên, dễ dàng bắt được thanh “Cốt Thứ” của Đình Tấn.

Từng động tác nối liền nhau được Ameerah thuần thục thể hiện ra, chẳng khác nào đã diễn luyện qua nhiều lần trước đó.

‘Rầm ầm ầm...’

Thanh “Cốt Thứ” vừa rơi xuống biến mất thì cũng là lúc bàn chân của Ameerah đã đập mạnh lên vách đá đang rạn nứt kia. Nội khí bộc phát như từng

đọt sóng lớn, mạnh mẽ đập lên mặt đá lồi chồm, vang lên thanh âm như sấm rền.

Vách đá nhanh chóng sụp đổ như gặp phải bão lũ, từng viên đá lớn nhỏ lần lượt vỡ ra, vừa lăn vừa rơi tự do xuống bên dưới theo Ameerah.

Đình Tấn tranh thủ một ít thời gian nghỉ mắt quan sát bên phía con Beraldo Thủ Lĩnh. Hiện giờ, bước chân của nó đang chậm chạp tiến đến bên phía bầy rập mà không hề hay biết, khoảng cách cũng chỉ còn không đến ba mét nữa thôi thì nó sẽ đứng ở vị trí phía bên dưới của vách đá đang bị sụp đổ.

Cũng ngay lúc này, Ameerah đang thả người tự do rơi xuống. Nhưng nhờ có kỹ năng “Không Vật Thuật” của Đình Tấn nên trọng lượng của nàng đã được giảm bớt đi hơn 10 kg. Chính vì thế mà tốc độ rơi xuống của nàng cũng không phải quá nhanh.

Rút kinh nghiệm từ lần tiếp đất thất bại trước đó, đọt này Ameerah chờ đến khi cách mặt đất hơn năm mét thì đã hành động lộn ngược thân thể lại, đập mạnh vào vách đá.

Mượn nhờ phản lực từ cú đập chân này, nàng bật người bay xéo ra bên ngoài, hướng về phía Đình Tấn đang đứng mà lao đến.

Đình Tấn lần này không đứng khoanh tay bỏ mặc Ameerah rơi tự do tiếp đất nữa nữa. Hắn chạy vội đến địa điểm Ameerah sắp rơi xuống, rồi giang hai tay ra đón đỡ nàng.

‘Phịch’

Vừa ôm lấy Ameerah thì Đình Tấn lập tức bị một nguồn lực mạnh mẽ tác động vào làm cho thân thể hắn cũng không thể chống đỡ nổi.

Cả hai người cứ như vậy ngã về phía sau, té lăn quay nhiều vòng trên đất mát, mất thêm một đoạn HP.

Vừa dừng lại được thân thể của mình, đồng thời cũng đã xác nhận Ameerah đã an toàn thì Đình Tấn cũng không còn màng đến đau đớn trên người nữa. Hắn nhanh chóng lộn người đứng dậy quan sát bước tiến của con Beraldo thủ lĩnh cùng những tảng đá đang rơi xuống.

4 mét

3 mét

Khoảng cách giữa con Beraldo Thủ Lĩnh với Đình Tấn chỉ còn lại có ba mét, đây chính là địa điểm mà Đình Tấn muốn dụ cho nó đi đến.

Nhưng nhìn thấy tảng đá lớn trên vách đá vẫn chưa có dấu hiệu muốn rơi xuống, đôi chân mảy của Đình Tấn hơi nhúu lại, còn đôi tay thì không chậm trễ lật sách tung ra kỹ năng.

“Cốt Thứ” + “Không Vật Thuật”

Nhắm vào vách đá trên cao, từng thanh “Cốt Thứ” liên tục bay lên, đánh vào những khe nứt tua tủa trên bề mặt vách đá lồi chồm.

Tuy rằng sức va chạm rất yếu, không thể cắm sâu trong mặt đá, nhưng đến khi thanh “Cốt Thứ” biến mất thì cũng đã để lại một lỗ hổng khá lớn. Số lượng viên đá lớn nhỏ khác nhau rơi xuống càng lúc càng nhiều.

Và ngay khi con Beraldo Thủ Lĩnh nhất lên bàn chân để bước đi đến bên dưới tảng đá lớn, thì vách đá đã tiến vào quá trình sụp đổ của nó.

Càng lúc càng nhanh, không quá hai giây, từ những viên đá nhỏ ban đầu đã thay bằng những viên to lớn hơn, có đường kính đến hơn ba, bốn mét rơi xuống.

Đồng thời, vách đá sụp đổ cũng làm cho tảng đá to lớn mà Đình Tấn phát hiện đang bị kẹt trên hai bờ vách đá phía trên, không còn gì để ngăn lại. Tảng đá đó bắt đầu lăn nhanh, hướng về phía đầu của con Beraldo Thủ Lĩnh mà rơi xuống.

“Từ Vong Mãn Che”

-340

“Nguyên Rùa Suy Yếu”

-340

“Cốt Thứ”

-26 (Đón đỡ)

Đình Tấn cũng không khoanh tay đứng nhìn chờ đợi như vậy, ngay khi thấy có dấu hiệu sụp đổ hắn cũng không dừng lại việc tung ra kỹ năng

‘Gào... grừ...’

Tảng đá to lớn rơi xuống, đập mạnh vào đầu con Beraldo Thủ Lĩnh làm nó đau đớn rít gào lên.

Nhưng với tốc độ rùa bò, lại còn bị suy yếu của nó thì không thể nào thoát ra được vòng vây của những tảng đá rơi xuống. Đó vẫn là chưa kể đến việc những tảng đá bị đập vỡ tung ra, bao vây lấy xung quanh làm nó không thể thoát ra, chỉ có thể đứng im chịu trận.

Khói bụi bốc lên bốn phía, làm tầm nhìn của Đình Tấn cũng dần dần trở nên mờ mịt, nhìn không rõ cả nắm đầu ngón tay.

Một hồi lâu sau khi khói bụi đã tán đi, Đình Tấn bước từng bước cẩn thận đi vào, quan sát tình trạng của con Beraldo Thủ Lĩnh này đã đến mức nào rồi.

Nhưng có một điều hẳn biết rõ, đó là con Beraldo Thủ Lĩnh vẫn chưa chết vì hệ thống chưa thông báo nhận kinh nghiệm.

Nhìn kỹ lại bên trong đồng đá chất chồng cao như một ngọn núi nhỏ, con Beraldo Thủ Lĩnh đã bị tảng đá lớn đập trúng, đồng thời tảng đá lớn còn bị vỡ ra, đè lên người làm nó không thể thoát ra được.

‘Gàoooo...’

Nó rít gào và vùng vẫy thân thể, muốn thoát ra ngoài, nhưng vì trọng lượng cơ thể quá lớn, lại thêm những tảng đá này đè lên ngăn cản làm nó càng thêm lực bất tòng tâm.

‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

10 tên đàn em của Đình Tấn thay phiên nhau bò ra khỏi hố đen.

Bọn chúng leo nhanh lên những tảng đá, tay cầm rìu bọn chúng liên tục chặt chém vào những bộ phận bị lộ ra bên ngoài lớp đá của con Beraldo Thủ Lĩnh.

-4 (Đón đỡ)

-5 (Đón đỡ)

Những con só sát thương từ 4 - 5 điểm nối liền nhau nhảy lên trên đầu con Beraldo thủ lĩnh, làm cho ổng HP chỉ còn lại chưa đầy một phần ba của nó hao hụt đi nhanh chóng.

Beraldo thủ lĩnh (Boss thủ lĩnh)

Level: 20

HP: 1020/3400

Kiểm tra xong thông số của con Beraldo Thủ Lĩnh, Đình Tấn nhận ra rằng ổng HP của nó cũng chỉ còn hơn 1000 điểm một chút mà thôi. Chắc có lẽ là do những tảng đá lớn rơi xuống đã gây ra một lượng sát thương rất lớn.

Đứng ở bên ngoài, hắn liên tục triệu hồi ra mấy cây “Cốt Thứ”, đánh lên người của con Beraldo Thủ Lĩnh. Còn Ameerah cũng lợi dụng cơ hội này để tiến lên đập bồi thêm vài cước dường như để trả thù cho mấy cú ngã trước đó của nàng.

Cứ như vậy, đám người Đình Tấn đã thành công khống chế lại con Beraldo Thủ Lĩnh. Có thể nói, quá trình này cũng rất nguy hiểm, bởi vì phải tính toán thời gian kỹ lưỡng cũng như những nhân tố phụ trợ khác.

Ví dụ như vị trí an toàn để dụ con Beraldo Thủ Lĩnh tiến vào nơi những tảng đá đổ vỡ mà không để nó tấn công mình trước tiên, hoặc thời gian và tốc độ phù hợp để ngay khi con Beraldo Thủ Lĩnh tiến vào vị trí chỉ định, thì những tảng đá kia phải rơi xuống ngay lập tức, ngoài ra còn có những yếu tố phụ như sức gió, hoặc sự chấn động đến từ việc di chuyển nặng nề của con Beraldo Thủ Lĩnh...

Có thể nói, kế hoạch này ngoài sự tính toán tỉ mỉ của Đình Tấn thì còn có rất nhiều yếu tố may mắn trong đó.

5 phút sau

Exp +14250

Keng! - Chúc mừng ngài đã hoàn thành phụ bản “Hẻm núi Beraldo” hệ thống thông báo lên toàn thể giới.

Keng! - Chúc mừng ngài là nhóm đầu tiên hoàn thành phụ bản “Hẻm núi Beraldo”. Chúc ngài mau chóng trở thành Anh Hùng.

Exp +20000

Tiền bạc +100

Túi đồ đồ +1

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng lên 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The Dawn đã dẫn dắt đồng đội Siêu cấp Ammida thành công thông qua phụ bản “Hẻm núi Beraldo”. Xin mọi người nâng ly chúc mừng họ nào.

Liên tục ba lần thế giới thông báo làm cho người chơi ở khắp nơi trên thế giới cũng có chút sững sờ.

Phải biết thế giới thông báo không phải lúc nào cũng có, cho nên mọi người khó tránh khỏi ngạc nhiên cũng là chuyện bình thường.

Đó vẫn là chưa kể đến việc lần thông báo này lại là của ‘hai người quen’, cũng đã từng được thông báo một lần hai ngày trước đó, khi đang ở trong phụ bản tấn thủ thôn.

...

“Xoảng!”

Một bàn tay quét ngang qua mặt bàn làm cho toàn bộ những đĩa thức ăn bên trên đều bị gạt rơi xuống đất, vỡ nát ra thành từng mảnh nhỏ.

- Khốn kiếp!! Tại sao người nói tình báo này chỉ có chúng ta biết?!

Một thanh niên giận dữ, hướng về một ông lão bên cạnh phần nộ quá lớn. Ấy thế mà ông lão này chỉ biết cúi thấp đầu xuống, không dám nhìn thẳng tên thanh niên. Giọng nói của lão hơi run rẩy, thì thào nói ra.

- Thừa thiếu gia... ta... ta đã phái người giám sát hành tung của hấn nhưng không thấy hấn có tiếp xúc với người nào cả. Chắc có lẽ hấn đã bán tin tức này cho người khác trước khi bán lại cho chúng ta.

Gương mặt của người thanh niên đỏ lên vì tức giận, đôi mắt của hấn đầy rẫy sát khí trong đó, giọng nói lạnh lùng, nghiêng răng nói ra từng chữ.

- Khốn nạn!!! Dám lừa gạt cả người của [The Throne] thì cũng nên nghĩ đến hậu quả. Lập tức phái người tìm cái tên David lừa đảo kia cho ta. Chém giết, chặn đường, phong sát hấn đừng cho hấn bước ra khỏi cái thành này.

Nói đoạn, dường như lại chợt nhớ thứ gì đó, người thanh niên này lại tiếp tục hỏi thêm.

- Người liên lạc với cái tên gọi Đình Tấn kia thế nào rồi?

Nghe giọng nói của tên thanh niên đã hòa hoãn, bớt giận đi thì lúc này ông lão mới kịp bình tĩnh đáp lại.

- Thừa thiếu gia, chúng ta không có kết bạn được với hấn nên không thể liên hệ mặt được. Hấn rời đi phá phụ bản cả buổi chiều vẫn chưa hồi thành, nếu như trở về thì ta sẽ dẫn hấn đến gặp thiếu gia ngay lập tức.

Người thanh niên trên người mặc một bộ áo giáp nhẹ, bên ngoài khoác áo choàng lông thú. Giày cùng găng tay cũng đều là đồ thời trang đắt tiền được bán trong cửa hàng Ngoại trang trong thành. Trên đầu tính danh ‘The King’ như đã biểu hiện rõ ràng cho sự phách lối của hấn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Thu hoạch tổng kết

Đình Tấn chém giết xong Beraldo thủ lĩnh thì âm thanh hệ thống vang vọng bên tai làm hấn có chút chóng mặt. Thế nhưng cũng là kèm theo vui sướng nhiều hơn vì đó cũng là chứng minh cho thu hoạch của hấn sẽ rất phong phú.

Lúc này Ameerah cũng nhanh chân chạy lại bên xác con Beraldo mà vơ vét. Thế nhưng đá lớn quá nhiều làm che lấp mất đi xác của nó nên Ameerah không thể thu thập được. Thế là nàng nghĩ ngay đến Đình Tấn. Hướng về Đình Tấn Ameerah hét lớn:

- Đình Tấn ca ca, nhanh lại giúp ta dọn đồng đá này ra với.

Đình Tấn đang định ngồi xuống khôi phục, chợt nghe tiếng Ameerah rống gọi không khỏi lắc đầu cười khổ. Nói thật sự ra hấn không rõ nàng thích thu thập những thứ này nhiều quá làm gì. Dù sao trang bị chế tạo ra cũng không thể nào sánh bằng trang bị nhặt được mà bán đi thì tiền cũng không được nhiều. Nhưng thôi, muốn hay không muốn thì hấn cũng phải đi lại trợ giúp vì nếu không lại sẽ phải tốn thêm thời gian đồ ngọt Ameerah nếu nàng giận dữ nữa.

Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ.

10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ bước ra từ hồ đen bắt đầu vây quanh những tảng đá lớn, dùng khiên hóp sức mà hất ra. Hơn nửa giờ sau, cuối cùng Ameerah

cũng thực hiện được ý đồ của mình. Xác con Beraldo thủ lĩnh cũng đã không còn nguyên vẹn như trước nữa.

Đồng thời đồ vật rơi ra cũng được thu nhặt lại. Một chiếc quần màu đen, một tấm thẻ sắt, 3 món đồ xanh và hơn 70 bạc.

Khiên đá Beraldo

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: 15

Hiệu quả:

Giảm sát thương khi đón đỡ thành công 10%

Gia tăng HP hạn mức cao nhất 15%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Búa đá Beraldo

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: 15

Hiệu quả:

Sát thương vật lý gia tăng 15%

Tự mang kỹ năng - Phá Vỡ (Bị động): Gia tăng thêm lượng sát thương dựa theo sức mạnh. Tiêu hao: không. Sát thương thêm vào 1.5*Sức mạnh

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Hai món vũ khí nhìn bề ngoài cũng khá chuối, khiến Beraldo dùng vỏ xương trên lưng con Beraldo làm thành một chiếc khiên tròn lớn, Đinh Tấn nếu ngồi xuống liền có thể che chắn hết cả thân mình hẳn. Chiếc búa to lớn dài hơn 1.5m, đầu búa phía trước thô to phía sau lại vuốt nhọn. Cán búa được làm từ xương hai chiếc tay rắn chắc của con Beraldo ghép lại, dũa mỏng mà làm thành. Dùng xương đầu dũa lại làm đầu búa. Cầm trong tay trọng lượng cũng phải hơn 10kg.

Lại có thêm hai món trong bộ trang phục, vậy là Đinh Tấn đã thu thập được đủ bộ 7 món gồm mũ, quần, áo, bao tay, giày cùng hai món vũ khí. Không biết có trang sức hay áo choàng gì nữa không nhưng với 7 món này Đinh Tấn cảm thấy những thứ sau đã không có khả năng có thêm rồi. Quay đầu nhìn sang vật phẩm còn lại.

Một cái quần đen dài hơi bó nhưng vừa đủ không hạn chế động tác di chuyển. Bên ngoài trơn bóng, phía trong lót bằng lông sát màu đen tuyền như nhung Đinh Tấn mặc thử cảm giác êm ái rất thoải mái mà không khó chịu nóng nực đây.

Quần Prometheus

Giới thiệu: Dùng mãi mê truy đuổi sức mạnh của kẻ khác mà quên mất đi lợi thế của mình.

Chất lượng: Đồ đỏ

Yêu cầu: không

Hiệu quả:

Tốc độ di chuyển gia tăng 30%

Sinh mệnh khôi phục tăng 200%

Tự mang kỹ năng - Lá Chấn Ma Pháp (Chủ động): Sử dụng MP làm thành một lá chắn vây quanh toàn thân. Chống đỡ hoặc giảm thiểu lượng sát thương nhận vào. Tiêu hao 100 MP khi kích hoạt, 5 MP/s để duy trì. 1 MP chống đỡ 1.5 sát thương nhận vào.

- Một món đồ kỷ niệm chăng?!

Đinh Tấn trầm suy nghĩ, thuộc tính cái quần này quá cường hơn nữa lại không yêu cầu đẳng cấp như quyển sách của Gauss. Thế nhưng cái tên Prometheus này làm Đinh Tấn có hơi chút lạ. Đây không phải vị đại nhân vật nào trong tương lai mà chỉ là một vị thần hư cấu trong thần thoại. Không biết các nhà lập trình ở đây là chơi trò gì nữa.

Chợt để ý đến dòng giới thiệu, Đinh Tấn suy nghĩ một rồi lại hỏi tự hỏi lấy chính mình. Bỗng dưng hấn gật mình dường như ngộ ra được điều gì, cả người

nổi da gà, mồ hôi trên trán không tự chủ được chảy ra. Một nỗi sợ hãi trong lòng bất ngờ nổi lên, sau đó thật nhanh hấn lại thở phào ra một hơi. Rồi lại mỉm cười lắc đầu, thế nhưng không ai thấy ngay lúc này. Đình Tấn cả người như một trận đổi mới, có cảm giác khác lạ nhưng lại không hề có thay đổi nào bên ngoài. Chỉ là nội tâm của hấn đã có thay đổi, đã có định hướng.

Mỉm cười tự tin, Đình Tấn lại mở tra xét xem nốt cái thẻ bài trong tay.

Tình báo do thám (Vật phẩm nhiệm vụ)

Giới thiệu: Mang về giao cho thành chủ bất cứ thành nào sẽ nhận được trọng thưởng

Đình Tấn ô lên kinh ngạc, không ngờ lại nhận được cái nhiệm vụ vật phẩm trong này. Đây đúng là một niềm vui bất ngờ, không biết nhiệm vụ sẽ thưởng cho gì đây. Quay đầu nhìn sang phía Ameerah, vừa định gọi nàng chuẩn bị trở về thành thì Đình Tấn bắt gặp đúng lúc nàng đang cầm trong tay một túi vải quen thuộc. Chợt nhớ tới hệ thống có tặng thưởng túi đồ đồ. Đình Tấn liền mở balo lấy ra sử dụng. Vòng xoay lại xuất hiện, một hồi sau âm thanh hệ thống lại vang lên:

Nhận được Bao tay Nemesis

Bao tay Nemesis

Giới thiệu: Có nhân thì sẽ có quả, là người thì dễ làm người thì khó.

Chất lượng: Đồ đồ

Yêu cầu: không

Hiệu quả:

Tốc độ thi pháp gia tăng 30%

Tất cả thuộc tính tăng 20%

Tự mang kỹ năng - Phán xét (Bị động): Mỗi 5 giây khi bị người khác chủ động tấn công bằng kỹ năng sẽ tạo ra một lòng năng lượng phản lại người tấn công, đồng thời dùng tinh thần lực gia tăng sát thương kỹ năng phản lại. Tiêu hao: không. Sát thương gia tăng = [Điểm tinh thần]. (Chỉ tác dụng với người chơi)

Bao tay màu đen, chỉ bao trùm lòng bàn tay để lộ ra ngoài 5 đầu ngón tay. Bó sát từ bàn tay đến đến khuỷu tay. Phía trên có khắc hoa văn màu lam lượn lờ ánh sáng. Lòng bàn tay có khắc thêm đồ hình ma pháp, một vòng tròn xung quanh 2 hình vuông chồng lệch nhau, tạo thành một ngôi sao 8 cánh. Giữa ngôi sao có hình bát giác, mỗi góc có một vòng cung nhỏ lại khắc lên nhiều hoa văn phức tạp. Ánh sáng xanh lam lượn lờ càng làm nó trở nên huyền ảo.

Đình Tấn đeo lên bao tay quan sát qua lại, càng nhìn càng yêu thích. Bên trong như có lót thêm vải lông rất êm mà lại không nóng không kín. Lại thêm một trang bị kỷ niệm, quả thật bội thu. Đình Tấn cứ tưởng rằng hôm nay sẽ phải nhàm chán đánh quái thăng cấp không ngờ lại bắt được một tình báo. Phá được phó bản còn tìm được nhiều món trang bị khủng bố như vậy.

Những trang bị này chắc chắn là may mắn lắm khi mở túi phần thưởng hoặc thông qua phụ bản lần đầu tiên mới có khả năng rơi ra. Nhớ trước kia Đình Tấn mở ra được một chiếc áo choàng đồ đồ thuộc tính tổng hợp lại cũng không quá một nửa những món đồ này. Đình Tấn mặc dù yêu thích là yêu thích thế nhưng cũng có một tiếc nuối. Đó là không thể mang chúng ra hiện thực, hiện thực mới là quan trọng nhất với hấn.

Thờ dài, mặc trang bị lên người, Đình Tấn lên đường trở về thành. Hiện tại đã hơn 18:00 giờ rồi. Mặt trời xuống núi trời đã bắt đầu tối dần, Đình Tấn nhanh chóng chạy nhanh theo Ameerah trở về thành. Khi đi nhận nhả nên tiêu tốn cũng khá lâu thời gian, hiện tại cấp tốc chạy lại rút ngắn được nửa giờ. Về tới thành, 2 người đi thẳng tới quán ăn quen thuộc làm một bữa tối ngon lành. Đình Tấn cùng Ameerah lại trở về phòng đã là 20:00 đúng.

Ai về phòng này, Ameerah trở lại phòng bắt đầu tu luyện. Đình Tấn gọi lão quản gia lên kiểm tra sổ sách thu chi hôm nay. Cửa hàng duy nhất hơn nữa là vừa khai trương nên làm cho người chơi đổ xô đến đông nghẹt người. Xem lại một trang lịch sử mua bán trên bảng hệ thống, Đình Tấn khoé miệng không khỏi vui vẻ mỉm cười.

Hơn 10 món đồ Đình Tấn bỏ vào cửa hàng đều bị mua đi từ rất sớm. Sau đó liên tục có người vào mua bán tài liệu. Vật phẩm gửi bán cũng rất nhiều hơn 60 món. Số tiền còn tồn trong cửa hàng bao gồm 3 đồng vàng Đình Tấn bỏ vào lúc trưa đã trở thành 6 đồng còn dư ra được 70 bạc.

Một ngày tiền lời liền gấp đôi. Đình Tấn càng xem càng thỏa mãn. Cầm 7 món trang bị xanh Beraldo, cùng vài quyển sách kỹ năng đưa cho lão quản gia bỏ vào kho cất giữ, căn dặn không được bán trang bị có thể đem ra trưng bày lấy nhân khí. Đồng thời lấy những món trang bị bị đào thải đều đưa cho lão quản gia xếp vào cửa hàng. Đình Tấn tập trung bắt đầu tu luyện cho đêm nay.

Đã là hơn 8 giờ tối, Đình Tấn tu luyện thẳng đến 7 giờ sáng mới dừng lại sau khi hoàn thành một vòng minh tường thuật. 5 vòng cường hoá thể chất vẫn như cũ không bớt, dẻo dai hấn chỉ luyện 2 lần còn lại là tu luyện 5 vòng minh tường thuật.

Hôm qua thăng cấp có điểm tự do, Đình Tấn cũng thẳng thẳng nâng vào tinh thần. Lại thêm chiến đấu tiêu hao HP được Tái Tạo kỹ năng chuyển đổi thành HP giới hạn. Đình Tấn HP lại tăng thêm 140 điểm, đột phá giới hạn 2000.

Ngồi kiểm tra thuộc tính cùng trang bị kỹ năng của bản thân tổng kết lại thời gian qua thu hoạch Đình Tấn không khỏi cảm khái tốc độ trưởng thành quá nhanh, không chỉ là 5 lần, 10 lần như hần trước kia khi vừa bắt được bí tịch.

Tính danh: Đình Tấn (Hiện thị)

Biệt danh: The Dawn (Hiện thị)

Tuổi: 23

Chức nghiệp:

Vong linh ma pháp sư (Chức nghiệp ẩn) (Chi tiết)

Linh Mục (Chi tiết)

---- Thông số ----

Lực lượng: 63

Nhanh nhẹn: 44

Thể lực: 62 (+1)

Tinh thần: 132 (+6)

---- Chi tiết ----

Level: 14

HP: 2100/2100 (+4.2/s)

MP: 1460/1460 (+4.1/s)

EXP: 18750/61000

Sát thương vật lý: 63 – 63

Sát thương phép thuật: 179 – 179

Phòng thủ vật lý: 8.2

Phòng thủ phép thuật: 20.7

Trang bị hiện tại:

Mũ da trùn đầu

Áo vải

Quần Prometheus

Sách ma thuật của Gauss

Bao tay Nemesis

Giày da thú

Huy chương lính đánh thuê

Balô:

MP thuốc x30

HP thuốc x30

Áo khoác ma pháp

Tinh báo do thám (Vật phẩm nhiệm vụ)

0 Vàng 15 Bạc 20 Đồng

Kỹ năng:

Nguyên rửa suy nhược [Hạ cấp]

Cốt thứ [Hạ cấp]

Không vật thuật [Hạ cấp]

Cốt giáp [Trung cấp]

Triệu hoán: Trung cấp Bộ xương chiến sĩ [Trung cấp]

Tái tạo [Trung cấp cấp]

Sinh mệnh cứu rỗi [Trung cấp]

Ngự thuần thuật [Trung cấp]

Từ vong màn che [Trung cấp]

Trung cấp Minh Tường Thuật [Trung cấp]

Đeo dai cường hoá [Hạ cấp]

Cơ bắp cường hoá [Hạ cấp]

Lá chắn ma pháp [trang bị]

Phán xét [trang bị]

Kiểm tra xong tất cả Đình Tấn khoe miệng mỉm cười. Hôm qua đồn ngộ ra vài chuyện để hắn hiểu được con đường hắn muốn đi, vừa đi vào một ngã rẽ khác nhưng may mắn hắn được được nhắc nhở, đã kịp thời lui lại. Nghĩ lại thật cảm ơn những người giáo sư này, chỉ một câu nói lại nói trúng ngay điểm yếu của hắn.

Đình Tấn lợi thế chính hắn biết, thế nhưng lại luôn có ý nghĩ sợ hãi khi người khác ở bên cạnh sẽ hãm hại hắn hay bị quái vật áp sát tập kích giết chết hắn. Hắn luôn sợ sẽ có một ngày như vậy nên hắn luôn giữ một thanh kiếm. Giữ ý nghĩ sẽ trở thành một tên chiến sĩ khi cần dù bên cạnh hắn có đồng đội, có những tên đàn em kia nữa.

Trước kia hắn đã sai, hiện tại hắn vẫn sai. Chính vì truy tìm sức mạnh của kẻ khác mà bỏ quên đi lợi thế của mình nên trước kia hắn thất bại. Bây giờ nếu tiếp tục hắn sẽ thất bại tiếp. Kịp thời tỉnh ngộ làm hắn đã có được không chỉ là sự tự tin mà còn có định hướng rõ cho tương lai. Hắn muốn làm một tên Ma pháp sư đứng sau chỉ huy thiên quân vạn mã.

Đình Tấn đứng dậy khỏi giường lớn, vươn mình giãn gân cốt một cái rồi mở cửa phòng đi ra ngoài chuẩn bị cho một ngày mới. Xuống dưới lầu bắt gặp Ameerah cũng vừa đi ra. Hôm nay Đình Tấn cũng dậy hơi trễ hơn mọi ngày một chút nên Ameerah cũng đã kịp thức dậy. Đình Tấn lại mỉm cười hướng Ameerah chào hỏi:

- Đói bụng chưa? Đi ăn sáng thôi, sau đó theo ta tới Toà thị chính giao nhiệm vụ. hôm nay mục tiêu 15 cấp, thay trang bị mới.

Ameerah mỉm cười hai mắt híp lại:

- Vâng, Đình Tấn ca ca Noel vui vẻ nhé.

Đình Tấn hơi ngạc nhiên. Cũng đúng, hôm nay đã là ngày thứ 3 game khai mở rồi. Thời gian trong game gấp đôi so với ở ngoài làm Đình Tấn cũng không biết rõ thời gian đầu là đầu nữa. Nhưng cũng hơi thương cảm dù sao hắn cũng không còn ai để chia sẻ ngày lễ lớn này, chợt nhớ đến bóng hình một người làm lòng hắn lại hơi nôn nao. Đình Tấn cố gượng cười nói:

- Người cũng vậy nhé. Mau ăn chóng lớn. Có muốn quà gì không?

Ameerah e thẹn cúi đầu, mặt hơi đỏ. Ngượng ngùng, giọng lí nhí:

- Đình Tấn ca ca có thể bồi ta đi mua đồ không? Dinh dưỡng dịch của ta sắp hết rồi. Phải đi mua sắm, với lại ta cũng muốn mua quà Noel cho ba mẹ.

Lại thêm một lần bất ngờ, Đình Tấn không nghĩ hôm nay lại được nhờ vả chuyện như vậy nữa. Liền hắn mỉm cười gật đầu đồng ý nói:

- Được rồi, người theo ta đi trả nhiệm vụ đi. Hiện tại mới hơn 3 - 4 giờ sáng ở ngoài thôi, tối nay chúng ta trở về sẽ là sáng hôm sau ở hiện thực. Ta cho

người số liên lạc, gọi ta rồi chúng ta cùng đi.

Ameerah mặt đầy vui mừng, gật đầu FrRDpkI7 liên tục, theo sau Đình Tấn đến quán ăn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Phiền phức đến, nghề nghiệp phụ trợ

Rời nhà đi ra ngoài, 2 người đi đến quán cơm quen thuộc gọi 1 bàn đồ ăn phong phú đầy đủ thịt, cá, trứng, sữa. Thế nhưng chưa kịp động đũa thì lại có một giọng nói phách lối bên cạnh vang lên.

- Người là The Dawn có phải không? Thiếu gia nhà ta muốn gặp người. Mời nhanh chóng đi theo ta.

Đình Tấn tò mò ngẩng đầu lên nhìn đến người đang đứng bên cạnh. Một tên thanh niên không tới 25 tuổi lưng vác một cái cung. Trên người ăn mặc đầy đủ trang bị khá bắt mắt. Nhìn có hơi quen mặt, Đình Tấn suy nghĩ một chút liền nhớ ra. Tên này chính là cái tên trong hội gì gọi là Throne gì đó, lần trước đặt bao khu vực cây ăn thịt Ragora.

Tên này tính cách phách lối, Đình Tấn ghét nhất loại người như vậy. Hơn nữa hắn cũng đã không xem mình ra gì nên Đình Tấn lựa chọn mặc kệ. Bên cạnh Ameerah tính khí nóng nảy, nàng chỉ là dịu ngoan với Đình Tấn mà thôi còn với kẻ khác thì... haha. Hơn nữa tên thanh niên này Ameerah cũng nhớ rõ mặt hắn vì hôm đó nàng định xông lên cho hắn một trận mà bị Đình Tấn cản lại. Thế là Ameerah hôm nay thù cũ nợ mới đều dồn vào, không khách khi hướng tên thanh niên bạo:

- Người cái tên khi ho có gáy ở đâu ra vậy? Thiếu gia nhà người thì có liên hệ gì với chúng ta mà bắt chúng ta phải đi tiếp kiến hắn? Hắn nếu muốn gặp thì bảo hắn tới đây.

Tên thanh niên thấy Ameerah quá hung dữ trong lòng cũng có chút sợ sệt, hơn nữa hắn lớn lối sĩ diện đã quen vì The Throne là tập đoàn lớn đầu tư vào nên thành viên rất đông. Hắn trong lòng nổi sợ cũng giảm bớt, mở miệng hăm dọa:

- Ta... ta nói cho các người biết, nếu các người không đi thì chắc chắn sẽ hối hận. The Throne sẽ hướng về các người mà phong sát.

Đình Tấn lúc này trong lòng bắt đầu khó chịu. Ngay từ đầu hắn đã không muốn dính líu gì đến bọn này nên lựa chọn im lặng. Thế nhưng không muốn dính líu không có nghĩa là hắn sợ. Đình Tấn mặt không đổi sắc giọng bình thản nói ra:

- Người trở về nói cho thiếu gia người, hắn muốn gặp ta thì gọi người đến hẹn trước hoặc đích thân đến đây. Còn muốn giờ chiều trò gì thì thả ngựa mà đến, ta sẵn sàng tiếp đón. Người, một tên cáo mượn oai hùm, chưa đủ tư cách đứng ở đây nói chuyện với ta.

Nói xong Đình Tấn mặc kệ không quan tâm đến hắn nữa. Tên thanh niên kia đứng nói hăm dọa, cáo mượn oai hùm một hồi đều bị Đình Tấn một câu nói mà cảm lạnh đi. Hắn cảm thấy bị sỉ nhục dữ dội. Liều hướng Đình Tấn quăng một câu hăm dọa:

- Đừng nghĩ rằng phá hai cái phụ bản liền là vô địch. Người sẽ phải hối hận, cứ chờ xem.

Nói xong hắn lập tức quay lưng bỏ chạy. Đình Tấn mặc kệ không quan tâm đến hắn, Ameerah phía bên kia thì không như vậy liên tục chế nhạo hắn cho Đình Tấn nghe nhưng sau đó cũng quên dần đi bắt đầu ăn sáng. Chỉ là một nốt nhạc lỗi trong bài nhạc nên không có quá nhiều ảnh hưởng đến tâm tình của hai người.

Ngồi ăn xong bữa sáng, Đình Tấn cùng Ameerah hai người liền đi đến Toà thị chính. Trong tay hắn còn một phần vật phẩm nhiệm vụ phải giao cho Thành chủ Albert Jackson.

Tiến đến Toà thị chính, Đình Tấn như thường lệ đứng bên dưới chờ đợi Thủ vệ đưa lên gặp mặt Thành chủ Albert. Sau 15 phút, Đình Tấn cũng đứng trước mặt thành chủ. Hắn nghiêm chào, chưa kịp nói giọng thành chủ đã vang lên:

- Không phải ta bảo người 20 cấp mang đội của người đến gặp ta sao?

Đình Tấn nghiêm cẩn đáp:

- Không thưa thành chủ, ta có chuyện khác muốn cấp báo cho ngài nên mới đến đây.

Nói xong Đình Tấn liền lấy ra Tình báo do thám trong ba lô hướng về Thành chủ Albert đưa đến. Thành chủ cầm lấy Tình báo do thám Đình Tấn đưa cho quan sát một hồi. Sau đó hơi kinh ngạc hướng Đình Tấn nhìn lại hỏi:

- Người lấy được thứ này ở đâu?

Đình Tấn chậm rãi trình báo lại toàn bộ sự kiện ngày hôm qua ở hẻm núi.

- ... Sau khi giết chết tên thủ lĩnh Beraldo, ta nhặt được vật này từ trong người của nó.

Thành chủ gật đầu suy tư một chút, sau đó mỉm cười nói với Đình Tấn cùng Ameerah phía sau:

- Ta rất cảm ơn hai người đã làm ra nhiều công hiến như vậy. Đây là tư liệu các khu vực không gian chấn động do thám được nhưng lúc chuyển đi về phòng nghiên cứu thì bị mất. Các người tìm lại được, vậy ta chắc chắn sẽ có thưởng cho. Nhưng trước tiên ta muốn hỏi, hai người yêu thích nghề nghiệp phụ trợ gì?

Đình Tấn quay sang nhìn Ameerah một chút sau đó mới hướng Thành Chủ Albert hỏi:

- Ý ngài là chức nghiệp thợ rèn, may mặc, nấu nướng?

- Đúng. Ta sẽ giới thiệu các người đến một trong những đại sư nghề nghiệp mà người thích. - Thành Chủ Albert gật đầu đáp.

- Nếu sau này đồng đội của ta muốn học thì có được không?

Đình Tấn tiếp tục truy hỏi. Thành Chủ Albert vẫn kiên nhẫn giải đáp cho hắn:

- Không thể, người là vì đã lập được công lao nên lần này ta mới có ý nghĩ tiến cử người.

Đình Tấn mất đảo quanh một vòng, thử đánh bạo hỏi:

- Ta có thể chọn nhiều loại nghề nghiệp cùng lúc được không?

Đình Tấn đây là suy nghĩ nếu có thể có hai, ba nghề nghiệp hẳn cũng đỡ phải mệt mỏi hơn nhờ vả người khác. Dù sao hắn sống tự lập từ nhỏ đã quen rồi, muốn chuyện của mình làm thật tốt thì chỉ có thể tự thân mà làm. Hơn nữa lần này là nhờ có vật phẩm nhiệm vụ. Đình Tấn cũng không biết lần sau nếu muốn học mà không có vật phẩm nhiệm vụ có được không nên chỉ có thể đánh liều hỏi thử.

Thành Chủ Albert suy nghĩ một chút rồi nói:

- Được nhưng với một điều kiện, người phải trả thêm phí là 5 đồng vàng cho một nghề nghiệp vì bọn họ phải nhận thù lao. Ta chỉ có thể chi trả cho các người mỗi người 1 phần.

- Cái gì 5 đồng vàng? Đi ăn cơm... ừm... umm

Ameerah bên cạnh đang nhăm chán nhồm ngó xung quanh phòng nhưng chỉ vừa nghe câu “trả phí 5 đồng vàng” như bị người khác dẫm vào đuôi của mình, không nhận được hết lên.

Đình Tấn vừa nghe Ameerah hét lên liền giật mình vội vàng quay qua bịt miệng nàng. Đây là một cơ hội ngoại lệ, nếu lỡ Thành Chủ Albert đổi ý thì khôn nạn mất. Đình Tấn cười xùy xòa, hướng Thành Chủ Albert xin lỗi:

- Vâng, vâng ta đồng ý. Xin ngài cho phép chúng ta được nhận. Nhưng hiện tại chúng ta tài chính có hạn ngài có thể thư giãn cho chúng ta một ít thời gian không?

- Được, vậy người đi đi. Khi nào tập hợp đủ thì quay trở lại đây tìm ta.

Đình Tấn gật đầu nghiêm chào Thành Chủ Albert sau đó lúi lét vẫn đang hậm hực Ameerah đi ra ngoài. Ameerah vừa đi vừa mân mê cái miệng nhỏ, khi ra đến bên ngoài Tòa thị chính nàng không nhận được kéo Đình Tấn mà nói:

- Đình Tấn ca ca hay là thôi đi. Học một cái cũng được rồi.

Hai tay chấp lại, hai mắt long lanh ngấn nước như sắp chảy ra nước mắt mà chờ mong nhìn Đình Tấn. Đình Tấn trong lòng quả thật có xung động muốn “Ừ” đại một tiếng thế nhưng hắn định lực vẫn là còn tốt, nghiêm giọng dạy dỗ:

- Tiền có thể kiếm được thế nhưng kỳ ngộ là có mà không thể cầu. Người đừng có ảo tưởng như vậy, không tốt cho tương lai phát triển.

Ameerah cúi đầu buồn thiu gật gù, hai mắt rung rung nước như sắp trào ra vậy. Đình Tấn lắc đầu cũng đành mặc kệ, chuyện này là nhất thiết phải làm không thể thương lượng. Hôm nay hai người đã hết nhiệm vụ, cũng không có tình báo boss như hôm qua. Đình Tấn lựa chọn đi đánh quái thăng cấp. Mờ ra bản đồ hôm qua vừa mua của tên David Levi kia, Đình Tấn nhanh chóng tìm khu vực để luyện cấp ngày hôm nay.

Quét mắt nhìn xung quanh một vòng bản đồ, cuối cùng Đình Tấn quyết định đi khu vực phía tây. Nơi đó thưa thớt người chơi đồng thời Đình Tấn chú ý đến có một khu vực Biển Dị Heo Rừng rất thích hợp để hắn đi luyện cấp.

Trở lại tiệm thuốc dùng còn sót lại 15 đồng bạc Đình Tấn mua tiếp tế cho đủ 100 bình thuốc mỗi loại như mọi khi. Sau đó hai người lên đường đi tới khu vực Biển Dị Heo Rừng này.

Theo trong trí nhớ của Đình Tấn, Biển Dị Heo Rừng là một loài giống như heo rừng trên trái đất. Bọn nó chỉ có một vài điểm nhỏ khác biệt là thân thể con trưởng thành kích thước lớn hơn gấp 2 – 3 lần heo rừng trên trái đất, đồng thời mọc sừng dọc theo sống lưng. Răng nanh có 2 đôi mọc ngược hướng lên.

Khu vực Biển Dị Heo Rừng này nằm ở một vùng chệch về phía tây bắc một chút. Nơi này có khá nhiều loài dã thú nguy hiểm, trên đường đi đến đây Đình Tấn bị tập kích bởi những con Jagger hơn 4 lần. Nhưng cũng may nhờ có Ameerah cùng nhiều kỹ năng bảo mệnh đều là hữu kinh vô hiểm mà vượt qua.

Sau hơn 1 tiếng rưỡi đi bộ, hai người cuối cùng cũng đến được khu vực được đánh dấu này. Nơi đánh dấu là một khu rừng cây cối khá thưa thớt 7-8m mới có 1 cây to. Ở đây có một dòng suối khá nông cắt ngang qua. Đình Tấn thấy được bên bờ suối có vài con Biển Dị Heo Rừng đang uống nước.

Nhìn thân thể con nào cũng hơn 1,5m Đình Tấn tự dung trong miệng lại nhớ lại mùi thịt heo nước ngày xưa khi đi dã ngoại cùng đồng đội. Hoài niệm một chút rồi thôi, Đình Tấn không chậm trễ nữa lật sách tay ấn vào bắt đầu khắc họa ký hiệu ma pháp, miệng nhanh chóng đọc thần chú.

Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ

“Lộc cộc rắc rắc”

15 con Bộ Xương Chiến Sĩ từ dưới hố đen chui lên. Thay đổi thuộc tính từ trạng bị quả thật là cách tăng lên thực lực nhanh nhất. Đình Tấn 138 điểm tinh thần hiện tại đã có thể triệu hồi 15 tên Bộ Xương Chiến Sĩ chiến sĩ. Dàn 3 hàng ngang nhìn trông rất khí thế, đã có thể xem như một tiểu đội rồi.

Hắn theo như trong bí tịch có ghi lại, Bộ Xương Chiến Sĩ chính là sơ cấp nhất, cấp thấp nhất triệu hồi. Bộ Xương Chiến Sĩ chỉ có một ngọn lửa linh hồn chứa nhiều những thứ bản năng thực chiến khi còn tại thế, không có ý thức. Tinh thần lực của chúng rất thấp nên sẽ đơn giản mà nhận mệnh, không phản kháng người triệu hồi như những loại quái vật vong linh khác.

Khi không chế được trên 10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ thì xem như đã chính thức bước vào con đường tu luyện Triệu hồi vong linh ma pháp. Đi qua được chức danh Học Đồ để trở thành một tên Vong Linh Ma Pháp Sư. Lúc đó, hắn mới có thể sử dụng triệu hồi những sinh vật đẳng cấp cao hơn một chút. Nếu thực lực không đủ mà lại cưỡng chế thi hành triệu hồi, tinh thần không đủ để không chế thì hắn sẽ phải trả giá không chỉ là tinh thần suy nhược không thôi, mà có thể phải bồi thêm vào linh hồn cùng sinh mệnh của mình.

Đình Tấn không dám đánh liều với những thứ huyền bí, tâm linh mà khoa học không giải đáp được như thế này. Hắn lúc ở trận chiến cuối cùng dưới phòng thí nghiệm đó cũng đã tu luyện hai năm. Theo như trong bí tịch đẳng cấp phân chia, triệu hồi ra 36 tên Bộ Xương Chiến Sĩ thì cũng đã được tính miễn cưỡng là một tên Vong Linh Đại Ma Pháp Sư. Chỉ là hắn tu luyện có chút không nói nổi, triệu hồi ra Bộ Xương Chiến Sĩ cũng là xiêu xiêu vẹo vẹo chứ không đại khí như bây giờ.

Chỉ có ở những giây phút cuối cùng của trận chiến đó hắn dùng cảm thuật hiển tế sinh mệnh cùng linh hồn để thực hiện cao cấp triệu hồi. Xác suất thất bại rất cao vì hắn thực lực không đủ, thế nhưng không biết lúc đó đánh bậy đánh bạ thế nào mà lại thành công triệu hồi ra được một tên Tu La Huyết Chiến Sĩ. Nhưng cũng là đền đầu trước gió thôi, đẳng cấp cùng tinh thần lực quá thấp làm cho sức mạnh của Tu La Huyết Chiến Sĩ bị áp chế, không thể phát huy ra được.

Đình Tấn quan sát chiến trường xung quanh, hắn vừa liên tục ra lệnh chỉ huy lại vừa lấy HP thuốc ra uống khôi phục, canh chuẩn lượng máu để dùng Sinh Mệnh Cứu Rỗi. 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ vây xung quanh một con Biển Dị Heo Rừng thành hình tam giác. Con Biển Dị Heo Rừng vừa xông lên 1 tên Bộ Xương Chiến Sĩ nào thì hai tên còn lại liền xông lên nó ngay. Một trên dùng khiên hất vào đầu nó, một dưới dùng khiên hất vào mông làm nó mất thăng bằng ngã ngay lên mặt đất đầy cát đá. Sau đó 3 tên thay phiên nhau dùng búa chặt như giã gạo làm bánh.

Đứng ở ngoài Đình Tấn thấy tình hình ổn định rồi cũng nhàn nhả hơn. Vừa nghĩ đến đã thăng cấp làm một tên Vong linh Ma Pháp Sư hắn liền liếm liếm môi muốn thử triệu hồi một chút xem sẽ có hiệu quả thế nào. Nghĩ là làm Đình Tấn mở sách, đặt tay vào trên đó bắt đầu theo trí nhớ cùng thói quen trước kia mà vẽ đồ hình, niệm chú ngữ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 33: Tang Thi sức mạnh

Cao cấp hơn Bộ Xương Chiến Sĩ có rất nhiều chủng loại thế nhưng phù hợp với đẳng cấp Vong Linh Ma Pháp Sư của Đình Tấn hiện tại thì chỉ có Tang thi cùng Bộ Xương Cung Thủ. Trước kia Đình Tấn rất ít khi triệu hồi bọn Tang thi, ngoại trừ lần triệu hồi tang thi biển dị, Đình Tấn từng sử dụng trong trận chiến cuối cùng đó.

Lúc ấy là do 30 người bao gồm cả hắn đã gần như kiệt quệ sau 10 ngày liên tục chiến đấu. Hắn cần một cái khiên thịt chặn đường bọn Wolfcore cho đồng đội hắn có thời gian chuẩn bị. Mà thực lực Đình Tấn lúc ấy ngoại trừ bọn Bộ Xương Chiến Sĩ thì Tang Thi Biển Dị chính là hắn có thể triệu hồi ra cao cấp nhất khiên thịt. Thế nên hắn mới miễn cưỡng triệu hồi ra sử dụng một lúc.

Tang thi theo trong sách cổ có ghi chép, bọn họ là thân xác người khi chết đi vẫn còn vương vấn chút ít linh hồn oán niệm mà hình thành. Do đó trong linh

hồn của chúng vẫn sẽ có nhiều hơn một vài thứ so với Bộ Xương Chiến Sĩ. Bộ Xương Chiến Sĩ cũng là từ tang thi trải qua quá trình xương hóa mà sinh thành. Thế nhưng chúng do quá trình thời gian áp ủ lâu dài, thân xác chỉ còn lại bộ xương mà linh hồn cũng là còn lưu lại những bản năng chiến đấu. Vì vậy nên để điều khiển chúng Đỉnh Tán phải tiêu hao nhiều tinh thần hơn để áp chế linh hồn của bọn nó lại.

Đỉnh Tán triệu hồi ra tang thi không phải loại ù lì chậm chạp như trong phim ảnh mà ngược lại, bọn chúng tốc độ rất nhanh, nhanh hơn so với Bộ Xương Chiến Sĩ nhiều. Do không có vũ khí nên có thể nói chúng cũng là cùng một loại hình quái thú hình người hay một loại hình võ sư như Ameerah. Nhưng Ameerah có nội khí có trang bị, còn bọn tang thi chỉ có móng vuốt, răng, cơ thể thế nên thực lực chênh lệch nhau không phải là một cấp độ không thôi.

Thân hình nhỏ bé hơn cũng là nhược điểm của chúng so với những con quái vật này. Biến dị tang thi thân thể to lớn, lực lượng cũng mạnh hơn nên vẫn là con dùng được, còn bọn tang thi chỉ có tốc độ thì cũng không làm được gì. Vì vậy nên tuy so thực lực với Bộ Xương Chiến Sĩ thì tang thi không bằng. Thế nhưng để triệu hồi và điều khiển chúng thì lại tiêu hao nhiều hơn.

Đỉnh Tán từng có ý nghĩ, bọn tang thi này tạo ra chắc chỉ có thể dùng với người hoặc một vài con vật kích cỡ như trên trái đất thôi. Chứ còn sử dụng cho quái vật ngoại không gian thì chắc không ăn thua được bao nhiêu. Phòng thủ không được, tấn công cũng không xong làm Đỉnh Tán chỉ có thể đánh giá Tang Thi quá vô dụng so với Bộ Xương Chiến Sĩ thôi.

Còn Bộ Xương Cung Thủ cũng là một loại hình như Bộ Xương Chiến Sĩ thế nhưng cách chúng chiến đấu là dùng cung vào dao nhỏ. Có thể nói nó chính là một thể biến dị của Bộ Xương Chiến Sĩ, cũng là một loại hình tốc độ thợ săn như Katelyn. Tấn công từ xa thì dùng cung, gần người cận chiến thì dùng dao nhỏ.

Sát thương cũng khá khả quan khi viễn trình, còn cận chiến thì Đỉnh Tán không dám nói. Bởi vì mang giáp nặng sẽ ảnh hưởng đến tốc độ của nó nên trang bị không phải trọng giáp uy vũ như Bộ Xương Chiến Sĩ mà chỉ có vài bộ giáp da rách nát che lại vị trí trọng yếu như đầu, ngực, bao tay, quần, chân thôi. Phòng thủ không cường như Bộ Xương Chiến Sĩ cho nên cận chiến đối với nó khá là khó khăn.

Tuy nhiên Bộ Xương Cung Thủ lại khác với Bộ Xương Chiến Sĩ. Bọn chúng trong ngọn lửa linh hồn ẩn chứa không chỉ là bản năng chiến đấu không thôi, vẫn còn lưu lại một chút ý thức vì viễn trình tấn công cùng tốc độ áp sát, phán đoán, né tránh đều không phải chỉ có thể dựa vào bản năng mà làm được. Vì vậy đẳng cấp cùng tiêu hao cũng là nhiều hơn so với Bộ Xương Chiến Sĩ.

Trở lại với Đỉnh Tán, tay hắn đang đặt lên sách, phía trên trang sách ánh sáng lờ lờ càng lúc càng sáng lên, một vòng ma pháp dần dần hoàn thiện. Miệng đọc chú ngữ càng lúc càng nhanh như đang đi lên dốc cao. Bỗng Đỉnh Tán hét lớn:

“Triệu hoán Tang Thi”

Keng! – Phát hiện người chơi tự chủ sử dụng kỹ năng “Triệu hoán: Tang Thi”, kỹ năng sẽ được tự động thêm vào.

Chúc mừng ngài học được kỹ năng “Triệu hoán: Tang Thi”.

Triệu hoán Tang Thi

Đẳng cấp: Trung cấp

Giới thiệu: Triệu Hồi Vong Linh Sinh Vật Tang Thi trợ giúp chiến đấu với ý thức và bản năng của một con dã thú kết hợp cùng ý chí không sợ chết của sinh vật vong linh.

Tiêu hao ma pháp: 90 MP (Kéo dài tiêu hao 30MP/s)

Hiệu quả:

HP = [Điểm Thể chất] x 20

Sát thương vật lý thấp nhất = [Điểm Tinh thần] x 1

Sát thương vật lý cao nhất = [Điểm Tinh thần] x 1.5

Phòng thủ vật lý = [Điểm Sức mạnh] x 0.05

Phòng thủ ma pháp = [Điểm Tinh thần] x 0.1

Số lượng triệu hồi cao nhất = [Điểm Tinh thần] / 12

Mang theo kỹ năng:

- Bỏ Độc (Bị động): [Tang Thi ở Tử vong thể giới lâu ngày, thi thể phân hủy mang theo nhiều loại độc tính hòa trộn cùng nhau khi công kích có thể làm kẻ địch bị trúng thi độc] - Thi Độc (Trung cấp) = sát thương vật lý thấp nhất của Tang Thi / 5, kéo dài 5 giây [Có thể chống chất]. (Chỉ có tác dụng khi xuất hiện Xé Rách)

- Xé Rách (Bị động): [Tang Thi quá trình phân hủy lâu dài làm cho làn da co rút, xương và móng vuốt từ đó kéo dài ra cũng trở nên sắc bén. Khi tấn công có khả năng Xé Rách làn da của kẻ địch gây ra hiệu ứng Đổ Máu] – Đổ Máu (Trung Cấp) = Sát thương vật lý thấp nhất của Tang Thi / 2, kéo dài

10 giây [Không thể chống chất]

Đồng bộ hoá hiện thực: hiệu quả không đổi, tiêu hao không đổi. Độ chuẩn xác thông số 90%. Hệ thống sẽ khoá DNA của ngài nếu có tổ cáo ngài phạm tội từ phía chính phủ. Xin hãy cẩn thận sử dụng d07YerBb dụng. (Chỉ mở ra cho người dùng tự chủ sử dụng kỹ năng)

Một tên Tang Thi bò ra từ trong lòng đất mà không phải là từ hố đen như Bộ Xương Chiến Sĩ. Trước mặt Đình Tấn, hắn đứng hai chân hai tay dang rộng, lưng hơi khom như chờ chỉ lệnh xông lên tấn công. Đình Tấn không vội mà trước tiên là mở kiểm tra thông số:

Tang Thi (Sinh vật triệu hồi)

HP: 1240/1240

Sát thương vật lý: 138 – 207

Phòng thủ vật lý: 3.1

Phòng thủ ma pháp: 13.8

Chỉ số rất cường, nhất là sức tấn công nếu cùng kết hợp với hai kỹ năng Xé Rách, Bỏ Độc thì đã cao hơn gấp đôi so với Bộ Xương Chiến Sĩ. Đình Tấn lại quay sang quan sát bề ngoài. Tên Tang Thi này cao hơn Đình Tấn một chút chắc có lẽ ở khoảng 2m, dáng người cao lớn hơn so với trong trí nhớ của Đình Tấn. Trước kia Bộ Xương Chiến Sĩ triệu hồi ra làm Đình Tấn cũng kinh ngạc một hồi, hiện tại có nhiều thuộc tính phụ trợ lại thêm Đình Tấn đã nắm được bí quyết nên nó có chút khác biệt cũng không làm hắn ngạc nhiên mấy.

Cả người để trần chỉ đơn độc mặc một chiếc quần da bó sát, ngắn đến bắp chân. Bề ngoài làn da trắng xám, khô héo co rút lại. Mỡ cùng lông tóc đều đã bị phân hủy đi làm cho Tang Thi nhìn có vẻ ốm hơn. Thế nhưng cơ bắp của nó lại nhìn lộ ra càng rõ ràng càng có lực bộc phá hơn, hết như một tên võ sư.

Đôi bàn tay, cùng bàn chân các ngón đều thon dài hơn người bình thường. Bộ móng thâm đen như được vuốt nhọn, càng trở nên dài hơn, sắc bén hơn. Nhìn tựa như hắn đang mang một bộ móng vuốt. Hàm răng của nó bây giờ không còn là của con người nữa. Bộ răng nhìn đặc biệt kì dị, hàm trên vẫn là của con người bình thường. Hàm dưới như một đồng gai nhọn không có thứ tự mà gắn vào. Từng cái răng giống như dao sắc, mọc lên tua tủa hướng ra ngoài. Vì bộ hàm dưới trề ra ngoài và quá to lớn làm nó phần da tại 2 bên má rách toát ra, lộ rõ lớp cơ bên trong.

Đình Tấn ra lệnh cho nó xông lên tấn công thử một con Biến Dị Heo Rừng thử kiểm tra sức mạnh nó thế nào. “Xoạt” Vừa ra lệnh, con Tang Thi liền lao vút lên như một vận động viên điền kinh. Trọng tâm thân thể của nó hơi hạ thấp xuống, hai tay dang ngang ra giữ thăng bằng, cả người nghiêng về phía trước khoảng 60 độ mà lao đi. Móng chân sắc nhọn của nó cắm vào mặt đất xới tung lên tạo thành một cái hố. Thông qua quan sát tính toán, Đình Tấn đoán tốc độ của nó ở khoảng gấp đôi so với mình.

Khoảng cách con Tang Thi còn cách mục tiêu chỉ có hơn 15m rất nhanh bị rút ngắn. Ameerah đang chiến đấu bên cạnh con Biến Dị Heo Rừng chợt thấy một cái bóng vụt đến tốc độ quá nhanh làm nàng kinh hồn ngộ nhận kẻ địch. Lập tức, chân nàng đang thuận thể vừa đá vào đầu con Biến Dị Heo Rừng xong liền quay ngang thêm nửa vòng rồi đập mạnh xuống đất vòng thêm một cú 360 độ đá xoáy hướng về phía đầu con Tang Thi.

Con Tang Thi tốc độ vẫn không giảm, Đình Tấn cũng không bảo nó dừng lại, hắn vung tay ra lệnh cho 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ đang kìm kẹp con Biến Dị Heo Rừng Ameerah vừa đá xong ở phía sau rồi đi tấn công một con khác. Đình Tấn là muốn thử xem con Tang Thi sẽ xử lý thế nào.

Kết quả, con Tang Thi cũng không làm cho Đình Tấn thất vọng. Nó lao đến như không nhìn thấy Ameerah. Chỉ khi cái chân Ameerah còn 2 tấc nữa thì sẽ chạm vào đầu nó và khoảng cách 1m nữa thôi là nó sẽ đụng trúng nàng, con Tang Thi lúc này mới có động tác. Đầu hơi cúi xuống, chân nhỏ của Ameerah lướt ngang qua sau gáy nó, khoảng cách không quá 5cm. 1 phần mười giây sau, người nó lại vùng mạnh người lên. Vai lưng nó như đỡ lấy eo Ameerah, hất nàng bay lên một đoạn về phía sau.

Nhẹ nhàng đáp xuống đất, Ameerah hơi nghi ngờ nhìn lấy con Tang Thi này. Nàng mới ngờ vực nhìn qua Đình Tấn đang chậm rãi đi đến, liền chạy nhanh đến hỏi:

- Đình Tấn ca ca, cái này là tiểu đệ mới của ngươi hả?

Đình Tấn gật đầu, mắt vẫn chăm chú quan sát. Hắn không nhanh không chậm nói:

- Ngươi quan sát đi, có khi lại học được cái gì có lợi cho ngươi.

Ameerah lúc này mới quay đầu lại quan sát chiến trường. Con Tang Thi lúc này cũng đã đến cách con Biến Dị Heo Rừng chỉ còn 4m. Lúc này nó không quan tâm phía sau, mục tiêu của nó chính là con Biến Dị Heo Rừng phía trước mặt kia.

“Réc... éc...”

Con Biến Dị Heo Rừng thoát khỏi kìm kẹp của 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ, nó lớn giọng gào rú xông về người phía sau con Tang Thi là Ameerah, nàng vừa đập nó mấy cước đau điếng.

Đối với Biến Dị Heo Rừng đang lao tới trước mặt, con Tang Thi vẫn giữ nguyên tốc độ. Ngay khi khoảng cách chỉ còn hơn 2m, nó nhún người bay lên. Chân hướng ngược lên trời, đầu hướng xuống mặt đất. Cánh tay phải vươn ra, móng vuốt sắc nhọn hướng về phía mắt con Biến Dị Heo Rừng vùng tới.

-396 (Điểm yếu)

-69 (Xé rách)

-27 (Bỏ độc)

“Ếc... Ếc...”

Móng vuốt cắm sâu vào trong hốc mắt con Biển Dị Heo Rừng làm nó không khỏi đau đớn mà kêu gào thảm thiết. Thế nhưng tất cả vẫn chưa dừng lại tại đó, con Tang Thi tay phải vừa chụp trúng, tay trái tiếp tục vươn ra hướng về phía con mắt còn lại.

Lợi dụng lực quán tính đang lao người về phía trước, cùng phản lực mà con Biển Dị Heo Rừng đang xông tới. Hai bộ móng vuốt cắm sâu vào da thịt con Biển Dị Heo Rừng cắt đi một đường dài từ đầu xuống bụng nó.

-376 (Điểm yếu)

-69 (Xé rách)

-54 (Bỏ độc)

Con Tang Thi chân hướng xuống, cả người co lại. Móng vuốt trên chân bấu chặt vào bắp đùi con Biển Dị Heo Rừng đâm sâu vào da thịt nó. Cả người dán lên móng con Biển Dị Heo Rừng, mở rộng miệng đầy răng nhọn cắn vào sườn con Biển Dị Heo Rừng giật mạnh, xé ra một mảng thịt.

-185

-179

-69 (Xé rách)

-81 (Bỏ độc)

EXP + 980

Chỉ vừa chạm mặt không đến 3 hơi thở, con Tang Thi gây ra hơn 1500 lượng sát thương. Khiến con Biển Dị Heo Rừng lượng máu chỉ còn 1200/1900 không kịp trở mình liền đã chết. Đứng phía xa Đình Tấn quan sát toàn bộ quá không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Đình Tấn triệu hồi Tang Thi ra đến lúc mệnh lệnh nó đi cũng không quá 20 giây đây là tính luôn cả đoạn đường nó chạy đến cùng thời gian Đình Tấn đứng quan sát nó. Sát thương khủng bố như vậy cũng làm Đình Tấn không khỏi thay đổi thái độ với loài Tang Thi sinh vật này.

Hiện tại với 138 điểm tinh thần, Đình Tấn có thể triệu hồi ra được 11 con Tang Thi. Lại hợp thêm 15 tên Bộ Xương Chiến Sĩ thì sẽ trở thành một trung đội rồi. Thế nhưng ngặt nỗi cho dù Đình Tấn có liên tục uống HP thì cũng không trụ vững được những tên hút máu này.

15 tên Bộ Xương Chiến Sĩ mỗi giây tiêu hao hần đến 45 HP, 11 con Tang Thi mỗi giây tiêu hao đến 66 HP. Cho dù có trang bị Quyền sách ma thuật của Gauss có hỗ trợ giảm đi 50% lượng tiêu hao thì vẫn phải tiêu tốn 55.5 HP mỗi giây. Với HP của Đình Tấn hiện tại hần chỉ có thể trụ lại trong 74 giây, đó là hần phải sử dụng Sinh Mệnh Cứu Rỗi để tiếp tục duy trì rồi. Đây là dùng HP để duy trì chứ nếu dùng MP thời gian lại rút ngắn đi nữa.

Chuyện này làm cho Đình Tấn không khỏi đau đầu một hồi. Làm một tên nam nhân, trụ lại hơn 1 phút thì có ý nghĩa gì thì hần cũng không khỏi đau xót. Thế nhưng cũng phải cố gắng thôi vì tương lai của hần cũng như của thân nhân hần sau này.

Ngắn gọn như vậy đã đủ rồi. Đình Tấn liền gọi ra thêm 10 tên Tang Thi lại thêm tên đã triệu hồi là 11 tên, ra lệnh chia ra 5 đội càn quét hết nhanh chóng khu vực xung quanh.

Sinh Mệnh Cứu Rỗi

+318

EXP +980

EXP +980

Không đến 7 giây sau, xung quanh bờ sông 6 con Biển Dị Heo Rừng xuất hiện trong tầm mắt Đình Tấn đều bị tiêu diệt sạch sẽ chỉ để lại xác cùng vật phẩm rơi ra. Kinh nghiệm của Đình Tấn cùng Ameerah lao nhanh vùn vụt như đang ngồi hỏa tiễn, gần 2 giờ đi bộ chiến đấu thu hoạch được hơn 7000 kinh nghiệm. Chưa kể vật phẩm trang bị cùng tiền đồng rơi xuống nữa. Trong khi người chơi khác đang cực khổ, vật vã với đám Jagger hay Leopon cấp 11 – 12 hay tranh nhau vớ đầu ở một khu vực cây ăn thịt Ragora cấp 16 thì Đình Tấn đã vượt cấp chém giết đến bọn Biển Dị Heo Rừng cấp 19.

Cũng phải, trong khi người ta tổ đội cả một khu vực 20 người thì mới so được như Đình Tấn. Đó là chưa kể một số người chơi gà mờ không có kinh nghiệm hay kỹ năng phối hợp như bọn Bộ Xương Chiến Sĩ cùng Tang Thi này. Thế mà kinh nghiệm lại chia ra 20. Đình Tấn ở đây kinh nghiệm vừa được

thường khi vượt cấp giết quái, vừa chỉ chia cho 2 người. Chênh lệch đi gấp 10 lần.

Đăng cấp sẽ vì đó sẽ càng ngày càng tăng nhanh, kéo dài khoảng cách với những người chơi khác. Hiện tại game vẫn chưa mở ra chức năng xếp hạng nên Đình Tấn cũng không biết đăng cấp cao nhất là bao nhiêu.

Nhưng điều đó cũng không ảnh hưởng mục tiêu của Đình Tấn. Hẳn dự định vẫn là thăng cấp nhanh chóng đến 20 cấp để thành lập hội Linh Đánh Thuê sau đó đi tìm đồng đội của mình mà thêm vào bắt đầu bồi dưỡng họ từ bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Không lối thoát (1)

Đình Tấn giải trừ triệu hồi tất cả, ngồi khôi phục đội cho Ameerah quét dọn xong chiến trường thì lại triệu hồi ra 2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Hiện tại mỗi giây lượng HP khôi phục của Đình Tấn là 4.2 nên không cần uống HP thuốc thì hẳn vẫn có thể giữ được gần 1 giờ.

Đi dạo vòng quanh khu vực rừng cây này, Đình Tấn đôi khi cũng bắt gặp người chơi. Thấy đi bên cạnh hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ đều có nhiều người trầm trồ ngạc nhiên:

- Nhìn thấy 2 tên Bộ Xương đi bên cạnh hẳn không? Không biết kỹ năng hay là thú nuôi nữa.
- Người bị ngu à? Không thấy hẳn có 2 con sao, một người làm hai con thú nuôi làm sao có thể? Hơn nữa cho đến giờ vẫn chưa có hệ thống thông báo về thú nuôi nữa làm sao hẳn có được chứ.
- Đúng đúng, tên này nhìn như pháp sư. Trang bị trên người hẳn nhìn cũng rất bắt mắt. Người thấy có bao tay cùng quyền sách đó đang phát sáng không?
- Tên này chắc chắn là \$\$\$ người chơi rồi, ta thấy nhiều người bỏ vài trăm nghìn \$\$\$ vào đây chỉ để mua vài món ngoại trang khoe của đấy. Hẳn đây chắc chắn là mua sách kỹ năng thêm vào. Đi luyện cấp còn có người đẹp theo hầu, đúng là đại gia.

Một đội nhóm người chơi ở phía xa quan sát bàn luận Đình Tấn cùng hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Bọn họ dù sao cũng rất ít gặp lấy những người có chức nghiệp ẩn. Đình Tấn là do đến sớm nhất, là người thử nhất chuyển chức nghiệp nên làm cho hẳn nhận được chức nghiệp Vong linh pháp sư thay vì Triệu hồn sư. Ameerah cũng có thể được chức nghiệp ẩn, chỉ là Đình Tấn vẫn chưa hỏi nài nhưng nhìn vào kỹ năng nội khí nài có được thì điều đó cũng không cần phải hỏi rồi.

Hai người không quan tâm đến những người xung quanh nghĩ gì, vẫn tiếp tục bước đi đến khi không còn gặp thấy bóng dáng người nào nữa. Tìm kiếm khu vực có Biển Dị Heo Rừng tiếp tục săn giết luyện cấp. Hẳn hôm nay cần tìm 20 đồng vàng, mà hiện tại đã là gần 11:00 trưa mà chỉ mới thu hoạch được 29 bạc, sợ rằng không thể kịp thời gian rồi.

Ameerah thì không lo lắng nhiều như vậy, nài vẫn là dD9xQVR4 vui vẻ thu thập chiến lợi phẩm từ những đồng xác heo rồi trở lại bên người Đình Tấn. Hai người vẫn cứ tiến lên đi vào sâu trong rừng.

Từ bờ sông đi vào càng sâu bên trong, cây cối cũng bắt đầu thất chặt lại, càng trở nên rậm rạp hơn. Đôi lúc bắt gặp 1 – 2 con Biển Dị Heo Rừng Đình Tấn ra lệnh cho 2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ lao lên chém giết hỗ trợ cho Ameerah, hẳn chỉ đứng ở phía sau tung ra Suy Yếu Nguyên Rùa cùng Tử Vong Mãn Che, Cốt Thử hỗ trợ chút ít. Nhiều hơn số lượng này hẳn phải kêu gọi cả trung đội vong linh ra hội đồng.

“Rầm rầm... xoạt xoạt xoạt”

Vừa đi vừa săn giết không tới 1 giờ đã vào sâu hơn 10km vào trong rừng, chợt mặt đất bắt đầu chấn động. Cây cối xung quanh rung lên dữ dội lá cây ở phía trên không chịu được rơi rụng như mưa. Đình Tấn cúi người áp tai xuống đất kiểm tra. Âm thanh “Rầm rầm” vang vọng bên tai hẳn càng rõ ràng hơn, hơn nữa biên độ rất lớn. Đình Tấn dự đoán có khoảng hơn 30 con vật đang chạy về phía này. Lập tức Đình Tấn đứng lên làm chuẩn bị.

Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ

Triệu hồi Tang Thi

“Lộp cộp”

“Soạt soạt”

Mặt đất phía trước lập tức xuất hiện Tang Thi cùng Bộ Xương Chiến Sĩ bò ra. Đình Tấn uống 1 bình HP thuốc cùng 1 bình MP thuốc vào, ra lệnh cho Bộ Xương Chiến Sĩ cùng tang thi công kích cây cối xung quanh theo hướng khác nhau.

Từng cây từng cây bị công kích gãy đổ xuống đất. Một lúc sau cảm thấy đủ Đỉnh Tấn ra lệnh dừng chặt cây. Thay vào đó hắn tiếp tục chỉ huy bọn Bộ Xương Chiến Sĩ cùng Tang Thi đẩy các cây này vào một chỗ. Hắn cũng lao vào vừa đẩy từng cây vừa uống HP thuốc cùng canh chừng sử dụng Sinh Mệnh Cứu Rỗi.

1 phút sau, giải trừ triệu hồi. Đỉnh Tấn ngồi xuống bắt đầu tranh thủ thời gian khôi phục. Trước mặt hắn là thành quả của 25 tên tiểu đệ, từng cây nằm ngang chất chồng lên nhau hình thành nên một bức tường. Do cây cối quanh đây cũng không lớn lắm nên bức tường này cũng không dày được bao nhiêu, cũng chỉ cao hơn 1.5m.

Vừa uống HP thuốc vừa ngồi khôi phục tốc độ rất nhanh, lại thêm Đỉnh Tấn tranh thủ thời gian đứng dậy sử dụng Sinh Mệnh Cứu Rỗi nên không quá 30 giây là đã đầy huyết. Lại tiếp tục kêu gọi 25 tên tiểu đệ.

Đỉnh Tấn ra lệnh cho bọn Bộ Xương Chiến Sĩ dựng thành một hình tam giác với 4 hàng ngang, người hơi chồm tới, khụy gối đưa khiên ra đón đỡ phía sau bức tường khoảng 5m. Tang Thi Đỉnh Tấn cho chúng nó làm thành hình cung bao vây ra phía sau. Đỉnh Tấn cùng Ameerah chỉ đứng phía sau đội hình của bọn Bộ Xương Chiến Sĩ.

“Rầm rầm... xoạt xoạt”

“Gào”

Phía trước cây cối sụp đổ mạnh dần, nếu nhìn từ trên cao có thể thấy từng mảng lớn cây cối bị gãy đổ như một làn sóng thủy triều kéo tới. Không quá lâu, Đỉnh Tấn đã bắt đầu thấy được cái gì đang đuổi tới.

Một đàn Biến Dị Heo Rừng dẫn đầu là một con hình thể to lớn hơn hẳn gấp 2-3 lần những con Biến Dị Heo Rừng bình thường. Sừng trên lưng cùng răng nanh cũng dài hơn nhọn hơn.

Đỉnh Tấn không khỏi hít một ngụm khí lạnh. Hắn trong lòng thầm tính toán, tuy rằng lần này có thể sẽ nguy hiểm thế nhưng Đỉnh Tấn quyết định không bỏ chạy. Đây là một đàn Biến Dị Heo Rừng bị bạo động do Biến Dị Heo Rừng đầu đàn kia kêu gọi hoặc do Đỉnh Tấn đã xâm nhập vào lãnh thổ của bọn nó. Có nguy hiểm nhưng cũng là một lần kỳ ngộ. Đỉnh Tấn có thể thu hoạch thêm nhiều tiền đủ cho kế hoạch của hắn.

Hơn nữa nhìn tốc độ của bọn chúng, Đỉnh Tấn không dám chắc rằng mình có thể chạy nhanh hơn mà thoát khỏi sự truy lùng của bọn chúng. Hắn cũng chỉ có thể cố gắng phòng thủ vượt qua nguy hiểm này.

Từ Vong Mãn Che

Ngay khi bọn Biến Dị Heo Rừng tiến đến khu vực 5m bán kính xung quanh bức tường cây. Đỉnh Tấn liền tung ra kỹ năng Từ Vong Mãn Che bao trùm khu vực 13m vuông xung quanh bụi cây bao gồm cả bọn Bộ Xương Chiến Sĩ cùng Đỉnh Tấn phía sau.

Khói bụi cùng với hiệu ứng từ Từ Vong Mãn Che làm cho khung cảnh xung quanh càng trở nên mờ mịt không thể nhìn rõ khoảng cách 10m trở lại nữa. Âm thanh rầm rầm càng lúc càng gần, Đỉnh Tấn tay nắm chặt quyển sách nhìn lấy phía trước. Ngay khi thấy được một thân ảnh to lớn, Đỉnh Tấn lập tức mở sách đặt tay vào trên trang giấy niệm chú ngữ.

Suy Yếu Nguyên Rửa

-487

-487

-190

-190

Bọn Biến Dị Heo Rừng bước vào trong khu vực Từ Vong Mãn Che lập tức liền bị suy yếu đi 10% thuộc tính. Lại thêm Đỉnh Tấn Suy Yếu Nguyên Rửa cho con đầu đàn làm nó mất đi 20% thuộc tính, tốc độ giảm mạnh lại.

Thế nhưng vẫn không ăn thua được bao nhiêu, tốc độ bọn Biến Dị Heo Rừng vẫn lao nhanh đâm thẳng vào tường cây.

“Ầm... rắc rắc”

Tường cây như một trang giấy bị con Biến Dị Heo Rừng đầu đàn này đâm thủng, xuyên qua tiến thẳng đến đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ. Những con còn lại đâm vào tường cây nhưng không làm gãy được chỉ ngã đổ 1 ít những cành cây phía trên. Lỗ hổng con đầu đàn tạo ra làm cho bọn Biến Dị Heo Rừng theo sau nó xông vào.

“Ầm”

-487 (Đón đỡ)

Đỉnh Tấn đứng phía sau từng chỉ lệnh tung ra nối tiếp nối tiếp nhau. Ngay khi tên Bộ Xương Chiến Sĩ đứng ở hàng đầu thành công đón đỡ thì nó cũng bị ửi bay về sau, lập tức 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ đứng sau xông lên dùng khiên làm thành một bức tường chống đỡ thân thể tên Bộ Xương Chiến Sĩ đứng

đón đầu, cố gắng chống đỡ con Biển Dị Heo Rừng thủ lĩnh. Phía sau 5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ khác, ngoại trừ 2 tên ở 2 bìa ngoài, còn lại 3 tên đều tiến sát lên phía trước làm thành 1 bức tường thứ 2 chống đỡ lại.

6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ còn lại ở hàng cuối cùng cũng không chậm, chia 2 nhóm 3 tên lao nhanh từ hai bên ra làm thành một vòng khác bao vây lấy con Biển Dị Heo Rừng đầu đàn này. Phía sau làm thành vòng cung khác 11 tên Tang Thi chia ra 2 nhóm, 1 nhóm 6 con lao vào vây Biển Dị Heo Rừng chém giết. 1 nhóm khác 5 con lao vào tấn công con Biển Dị Heo Rừng thủ lĩnh đang bị bao vây.

Biển Dị Heo Rừng thủ lĩnh (Boss Thủ lĩnh)

Level: 25

HP: 3901/4875

Kỹ năng: Gia tốc, Xung phong, Kêu gọi bầy đàn, Hất tung

“Gào”

-2245

Con Biển Dị Heo Rừng gầm rú lên tức giận, mồm nó hướng phía con Bộ Xương Chiến Sĩ ở vị trí đầu tiên ủa tới sau đó hất tung tên trời. Răng nanh nó xuyên qua cái khiên cầm chặt vào xương ngực của tên Bộ Xương Chiến Sĩ gây ra một lượng sát thương khủng bố. Kết thúc sinh mệnh con Bộ Xương Chiến Sĩ đầu đàn kia.

Đình Tấn mặt bình tĩnh không gấp, tay đặt vào sách bắt đầu triệu hồi ra Bộ Xương Chiến Sĩ bù đắp lại lỗ hổng. Lúc này phía sau 5 con Tang Thi cũng đã lao đến con thủ lĩnh. Vì thân hình quá to lớn cao hơn 3m của con Biển Dị Heo Rừng thủ lĩnh làm cho nó không thể né tránh được bọn Tang Thi nhanh nhẹn này.

Lúc này con Biển Dị Heo Rừng thủ lĩnh bị những con Tang Thi nhảy lên người, móng vuốt cắm chặt vào trong thịt mỡ của nó. Cảnh tượng như một đám ve hút máu bám lên người con vật vậy. Chúng dùng móng vuốt bấu chặt bám lấy thân thể con Biển Dị Heo Rừng, hàm răng sắt bén liên tục cắn xé từ miếng thịt của nó.

-29

-16

-19

-21

-25

-8 (Xé Rách)

-1 (Bỏ Độc)

-5 (Bỏ Độc)

...

-20 (Bỏ Độc)

5 con Tang Thi lao vào cắn xé trong 5 giây, hiệu ứng Bỏ Độc chất chồng lên làm cho sát thương mỗi lúc mỗi lớn. Thế nhưng cũng chỉ gây cho con Biển Dị Heo Rừng hơn 200 sát thương. Lượng HP của con Biển Dị Heo Rừng quá nhiều làm cho lượng sát thương đó như chìm vào biển lớn.

Đình Tấn đứng sau quan sát lấy xung quanh chiến trường, đồng thời cũng cẩn thận con Biển Dị Heo Rừng đang nổi điên hết ủa rồi lại hất tung những tên Bộ Xương Chiến Sĩ xung quanh. Mỗi khi con Biển Dị Heo Rừng hất tung hay ủa chết một tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Đình Tấn lập tức bổ sung vào một tên khác.

Cốt Giáp (198)

Ngự Thuần Thuật (366)

Hiện tại đàn Bộ Xương Chiến Sĩ đã chia ra 10 con bao vây lấy con Biển Dị Heo Rừng thủ lĩnh rồi, 5 con còn lại cũng xông vào ngăn cản bọn Biển Dị Heo Rừng đang vượt qua bức tường cây. Bộ Xương Chiến Sĩ không còn đứng xếp thành hàng xung quanh Đình Tấn nữa, thế nên hấn xung quanh khá trống trải nguy hiểm. Vì để bảo đảm an toàn, Đình Tấn cũng sử dụng hai kỹ năng bảo mệnh của hấn.

Cũng may nhóm thứ 2 Tang Thi khá ra sức. Chúng lao vào đàn Biển Dị Heo Rừng liên cào cào cắn xé, lướt đi trên lưng, bám vào thân hình của bọn Biển Dị Heo Rừng như những con đũa mà mài mòn dần HP của bọn nó. Trung bình cứ 5-6 giây thì sẽ có 1 con Biển Dị Heo Rừng ngã xuống.

Sinh Mệnh Cứu Rồi

+308

Cốt Thứ

-113

Uống một bình MP cùng HP thuốc lại tung ra Sinh Mệnh Cứu Rồi khôi phục một ít máu. Đình Tấn cố gắng duy trì trạng thái của mình để có thể liên tục triệu hồi. Hơn nữa cứ cách một lúc hắn sẽ lại tung ra Suy Yếu Nguyên Rửa vào bọn Biến Dị Heo Rừng làm cho chúng chết càng nhanh hơn.

Ameerah từ lúc bắt đầu cũng đã lao theo 5 tên Tang Thi trong nhóm thứ 2 vào bầy Biến Dị Heo Rừng. Nàng không có móng vuốt thể nhưng lại rất nhanh nhẹn. Liên tục bay nhảy đạp lên đầu của những con Biến Dị Heo Rừng dùng nội khí chấn động vào đầu làm cho đội hình chúng nó càng thêm rối loạn.

Bầy Biến Dị Heo Rừng này đông hơn so với Đình Tấn ước lượng rất nhiều. Ước tính ban đầu là có khoảng hơn 30 con. Thế nhưng bây giờ nhìn lại, vượt qua bức tường đã có hơn 18 con rồi. Phía bên kia còn kẹt lại nhìn qua Đình Tấn tính đại khái cũng phải có 30 - 40 con.

Từng giây từng phút trôi qua, HP Đình Tấn cũng đang mài mòn dần dần. Đình Tấn cũng cố gắng đánh giết bọn Biến Dị Heo Rừng xung quanh để có thể kéo bớt quân số qua đánh giết boss Biến Dị Heo Rừng. Thế nhưng chúng lại đông như kiến đánh chết 1 con lại 1 con khác xông lên liều chết.

Sinh Mệnh Cứu Rồi

+308

Sinh Mệnh Cứu Rồi

+154

Sinh Mệnh Cứu Rồi

+77

Liên tục tung 3 lần Sinh Mệnh Cứu Rồi khôi phục lại thanh sinh mệnh đã hao hụt hơn 2/3 của mình. Đình Tấn MP cũng nhanh chóng tiêu hao theo cấp số nhân, vẫn còn hơn 1450 điểm lập tức rút đi 828 điểm. Đình Tấn không chậm trễ liên tục uống HP thuốc cùng MP thuốc khôi phục.

Con Biến Dị Heo Rừng thủ lĩnh hiện tại chỉ còn lại không quá 700 điểm HP. Đình Tấn kiên trì cố gắng trụ vững, đồng lớn giọng gọi Ameerah:

- Ameerah, tấn công con boss thủ lĩnh. Ta sắp không cầm cự được nữa rồi.

Ameerah không chần chờ chút nào, chân đang đạp trên lưng một con Biến Dị Heo Rừng, nàng liền xoay người bật lên bay đến một con Biến Dị Heo Rừng khác. Nhanh chóng tiếp cận Biến Dị Heo Rừng thủ lĩnh.

Ameerah lợi dụng bọn Tang Thi đeo bám trên lưng con Biến Dị Heo Rừng thủ lĩnh, nàng tựa vào nó giữ vững cơ thể. Tung quyền cước như mưa vào mình con Biến Dị Heo Rừng thủ lĩnh. Thế nhưng nàng chiến đấu nội khí hao hụt đã thấy đáy, chỉ có thể sử dụng đòn đánh bình thường hoặc kỹ năng. Sát thương cũng là không được bao nhiêu chỉ ở khoảng 20 - 40.

HP của Đình Tấn hiện tại chỉ có thể duy trì được thêm 30 giây nếu tính luôn việc hắn sẽ sử dụng kỹ năng Sinh Mệnh Cứu Rồi liên tục, nhờ vào đến khi tiêu hao hết MP. Thế nhưng nếu làm như vậy hắn sẽ không thể tiếp tục sử dụng kỹ năng hay triệu hồi bù đắp lại những con Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi đã chết.

Ameerah cùng Đình Tấn liều mạng ra đòn. Cứ mỗi 10 đấm hay 10 đá thì Ameerah lại bộc phá 1 điểm nội khí, gây ra một lượng sát thương không nhỏ. Về phía Đình Tấn hiện tại không còn ra lệnh cho bọn Bộ Xương Chiến Sĩ phòng thủ nữa mà là xông lên chém giết. Lấy mạng đổi một ít sát thương. Điều này làm cho hắn phải liên tục triệu hồi, MP rút đi nhanh chóng. Cho dù bây giờ có muốn sử dụng Sinh Mệnh Cứu Rồi cũng không khôi phục lại được bao nhiêu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Không lối thoát (2)

Đình Tấn cũng không có quá nhiều lo lắng Ameerah sẽ gặp nguy hiểm. Biến Dị Heo Rừng không có móng vuốt nên đối phó với nó, chỉ cần né tránh

không chính diện đối kháng thì sẽ đơn giản hơn rất nhiều. Chỉ là lượng sát thương so với mình đồng da sắt, huyết cao của nó thì không thấm vào đâu.

HP của Đình Tấn dần dần tụt xuống đến mức nguy hiểm. Từ mới vừa khôi phục lại sau 3 lượt Sinh Mệnh Cứu Rỗi thì tiếp tục trượt xuống 700 điểm. Cứ mỗi giây HP hấn lại hụt đi 33 điểm nhưng may mắn một điều, con boss Biển Dị Heo Rừng HP tụt còn xuống nhanh chóng hơn cả Đình Tấn.

Chiến thuật liều chết, mạng đổi thương của Đình Tấn hiệu quả rõ rệt. Tuy mỗi con Bộ Xương Chiến Sĩ chỉ có sát thương 10-15 thế nhưng 15 con gom lại cũng là một con số không nhỏ. Tốc độ tụt HP của con Biển Dị Heo Rừng thủ lĩnh bắt đầu gia tốc, hai bên chênh lệch càng lúc càng rõ ràng hơn. Nếu không phải cần phân ra một phần lực lượng để đối phó với đám Biển Dị Heo Rừng bên ngoài kia thì con boss thủ lĩnh này đã nằm xuống từ lâu.

“Rét... ết ết...”

Một lúc sau, tiếng thét lên đau đớn của con Biển Dị Heo Rừng thủ lĩnh cùng âm thanh hệ thống vang lên bên tai Đình Tấn thông báo cho hấn nguy hiểm lớn nhất đã được giải trừ:

Exp +18900

Keng! - Chúc mừng ngài hoàn thành phụ bản “Không lối thoát” hệ thống thông báo lên toàn thế giới.

Keng! - Chúc mừng ngài là nhóm đầu tiên hoàn thành phụ bản “Không lối thoát” hệ thống thưởng cho. Chúc ngài mau chóng trở thành Anh Hùng.

Exp +25000

Tiền bạc +200

Túi đồ đồ +1

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng lên 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The Dawn đã dẫn dắt đồng đội Ameerah thành công thông qua phụ bản “Không lối thoát”. Xin mọi người nâng ly chúc mừng họ nào.

Thông báo vang lên 3 lần như thường lệ thế nhưng Đình Tấn không quản được những thứ này. Phía trước mặt vẫn còn hơn 30 con Biển Dị Heo Rừng vẫn phải giải quyết. Mà hiện giờ HP của hấn đã bắt đầu sắp thấy đáy.

Đình Tấn liền bắt tay chỉ huy bọn Bộ Xương Chiến Sĩ lập lại trận hình mũi tên xông lên chặn lại tường cây. Bọn Tang Thi vẫn là vây xung quanh tường cây, bất cứ con Biển Dị Heo Rừng nào lọt lưới đều sẽ bị bọn nó bay đến chém giết.

Ameerah lao lên tiếp tục nhảy nhót, bay qua lại trên lưng và đầu bọn Biển Dị Heo Rừng. Nàng bây giờ kỹ năng cùng phản ứng đều đã tiến bộ rất kinh người. Chỉ chuyện giữ thăng bằng, dự phán hướng chạy tốc độ bọn heo rừng để có thể đặt chân đáp chính xác lên trên lưng, trên đầu nó đã là rất khó.

Đình Tấn đứng phía sau ngoài việc chỉ huy, hấn còn tiện tay vung vài cái Suy Yếu Nguyên Rửa cùng Cốt Thứ vào đám Biển Dị Heo Rừng. Tay cũng không ngừng canh thời gian mở ra ba lô sử dụng MP thuốc cùng HP thuốc.

HP chỉ còn lại không quá 200 điểm Đình Tấn chỉ có thể giải trừ triệu hồi 10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ cùng 5 tên Tang Thi để giảm bớt tiêu hao. Sinh Mệnh Cứu Rỗi thời gian làm lạnh vẫn chưa xong. Hấn HP sắp cạn, muốn chuyển qua MP để tiếp tục triệu hồi thế nhưng, MP của Đình Tấn sau một lượt lại một lượt triệu hồi bỏ sung cho lỗ thủng cũng đã sắp thấy đáy rồi. Hấn chỉ có thể chờ đợi, co rút lại đội hình cố gắng phòng thủ.

HP biên độ tiêu hao liên giảm xuống ngay khi Đình Tấn giải trừ triệu hồi, chỉ còn giảm 6.3 HP mỗi giây. Nhưng vì giải trừ triệu hồi áp lực lên bọn Bộ Xương Chiến Sĩ, Tang Thi kể cả Đình Tấn phải chịu lại càng nhiều.

3 con Bộ Xương Chiến Sĩ bao vây xung quanh Đình Tấn, 2 con còn lại chặn lại lỗ hổng ở bức tường cây. Ameerah cùng 5 con Tang Thi vẫn là bay lượn, chém vào giết ra trong bầy Biển Dị Heo Rừng.

Kinh nghiệm nổi lên liên tục, thế nhưng Đình Tấn như không cảm thấy vui bao nhiêu. Vẫn có còn hơn 15 con Biển Dị Heo Rừng mà hiện tại Đình Tấn đã không còn đủ 100 HP. Chỉ cần một con Biển Dị Heo Rừng ulti trúng hấn chắc chắn phải chết.

Đình Tấn đại não vận động hết mức có thể, tính toán thời gian, lượng sát thương cùng tiêu hao. Cuối cùng, hấn cắn răng đứng trong vòng vây của 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ, hướng về Ameerah hét lớn.

- Ameerah ta không trụ được nữa, người nhanh rút lui.

Nói xong Đình Tấn không chậm trễ, uống 2 bình MP thuốc cùng HP thuốc rồi đặt tay lên sách tung ra kỹ năng.

Triệu hoán Tang Thi

6 tên Tang Thi từ trong lòng đất bò ra, không chờ một giây nào Đình Tấn bắt đầu né phải tránh trái, lui dần về phía sau. Đồng khXbeUr thời hấn cũng không quên ra lệnh cho bọn Tang Thi tấn ra tấn công bọn Biển Dị Heo Rừng. Ngay khi rời khỏi vòng vây bọn Biển Dị Heo Rừng được 5m Đình Tấn lập tức giải trừ triệu hoán tất cả Bộ Xương Chiến Sĩ. HP của hấn bây giờ chỉ còn 84 điểm. Uống HP thuốc liên tục thì vẫn có thể duy trì đám Tang Thi trong

6 giây. Sinh Mệnh Cứu Rỗi sẽ làm lạnh xong trong 5 giây nữa, hắn có thể duy trì trong 5 giây vậy thì lại có thể trụ thêm một ít thời gian.

“Rau...ét...”

Thế nhưng không phải đều dễ dàng như Đình Tấn nghĩ. Đã không có đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ chặn lại, một con Biến Dị Heo Rừng từ bên phải vượt qua, xông về phía Đình Tấn. Đình Tấn lộn người né tránh qua một bên, con Biến Dị Heo Rừng tốc độ lao tới đâm thẳng vào gốc cây phía sau Đình Tấn. Gốc cây gãy đổ ngã ra đất hướng Đình Tấn đè xuống. Vừa lộn lộn vẫn chưa kịp ngồi dậy, Đình Tấn liền nhìn thấy một thân cây cao ngã đổ xuống phía mình.

Phản xạ tự nhiên hắn lần tiếp một vòng. Đình Tấn bên tai lại vang lên tiếng bước chân dồn dập, liền ngay khi người đang úp sấp Đình Tấn hai tay vỗ mạnh xuống mặt tung người lộn một vòng trên không 1 đoạn cao hơn 1.5m. Chân nhẹ nhàng tiếp đất, xoay đầu quan sát xung quanh. 2 con Biến Dị Heo Rừng 1 trước một sau vừa đi ngang qua khu vực hắn vừa lộn lộn. Nếu không phải bật tung người bay lên một đoạn thì chắc chắn của bọn chúng đã dẫm lên người Đình Tấn.

Đình Tấn không kịp thở một hơi, con Biến Dị Heo Rừng vừa đâm đổ gốc cây đã quay trở lại. Tốc độ không giảm mà hướng thẳng Đình Tấn ủa tới. Hắn trong đầu đã có được địa hình xung quanh, không chần chờ chút nào xoay lưng hướng bên trái chạy đến. Khu vực này do Tang Thi liên tục săn giết nên Biến Dị Heo Rừng số lượng mỏng manh nhất.

Tốc độ chỉ có 3.9m/s mặc dù đã cố gắng tu luyện dẻo dai cường hóa tăng cường nhanh nhẹn lại thêm trang bị gia tăng 50% tốc độ lại thêm Từ Vong Mãn Che giảm đi 10% thuộc tính bọn Biến Dị Heo Rừng xung quanh, thế nhưng Đình Tấn cũng không thể nhanh hơn bọn Biến Dị Heo Rừng. Không quá 4 giây Đình Tấn sắp bị đuổi kịp. Hắn liền hướng một gốc cây chạy đến, chân đạp bước lên gốc cây bật người bay ngược trở lại.

Bên kia thế trận dần dần đã xong. Biến Dị Heo Rừng số lượng giảm dần hơn 15 con đến giờ chỉ còn 6 con. Tang Thi tuy rằng cường, có thể đeo bám chém giết bọn Biến Dị Heo Rừng. Thế nhưng bọn Biến Dị Heo Rừng cũng quá điên cuồng, chúng thay phiên ủa thẳng vào đồng bạn mình, vì vậy đồng thời cũng đâm trúng con Tang Thi đang đeo bám phía trên. Tang Thi tuy rằng nhanh nhẹn có thừa thế nhưng phòng thủ cùng máu giấy là điểm yếu của nó. 4 con Tang Thi của Đình Tấn chính vì nguyên nhân như vậy đã bị giết chết. HP Đình Tấn vẫn liên tục giảm nhưng do có 4 con tang thi đã chết nên biên độ giảm xuống đã chậm lại.

Hiện tại Đình Tấn HP chỉ còn đủ 31 điểm, lợi dụng lúc chạy và bay ngược lại, Đình Tấn lấy ngay ra 1 bình HP thuốc uống ngay vào khôi phục. Sinh Mệnh Cứu Rỗi của hắn đã làm lạnh xong, nhưng bị truy đuổi quá gắt gao nên không có cơ hội tung ra.

Ngay khi vừa bật người bay ra từ gốc cây, con Biến Dị Heo Rừng truy đuổi Đình Tấn đã đâm thẳng vào gốc cây đó làm nó bị gãy ngang hướng về phía Đình Tấn ngã xuống. Đình Tấn chân vừa chạm đất liền nhún người chạy tiếp tục hướng về phía những gốc cây mà chạy.

Ameerah thấy Đình Tấn liên tục bị truy đuổi liền từ bỏ chém giết bên này. Lập tức nàng lao về hướng Đình Tấn đang chạy tới. Đình Tấn lần này vẫn dùng chiêu trò cũ, đuổi đến gốc cây sau đó tung người chân đạp bay ngược lại. Thế nhưng 3 con không phải cùng một lượt chạy đến. Đình Tấn vừa tung người bay ra vượt qua 2 con Biến Dị Heo Rừng thì con thứ 3 chạy đến.

Đang trên đà rơi xuống, Đình Tấn trong mắt con Biến Dị Heo Rừng càng ngày càng gần. Ngay lúc này Ameerah đã đến.

“Yahhh”

“Phịch”

“Ét...”

Lấy hết tốc độ chạy đến, Ameerah bay người đưa lên đầu gối về phía trước, hướng ngay đầu con Biến Dị Heo Rừng đâm tới. Lực đạo cùng nội khí bùng nổ làm cả thân hình con Biến Dị Heo Rừng bị đập ngược sang 1 bên. Đình Tấn may mắn trong phút chót được Ameerah viện trợ kịp thời, vừa đáp người xuống liền lộn một vòng rồi đứng lên. Tay lật sách tung ra kỹ năng.

Sinh Mệnh Cứu Rỗi

+308

Triệu hoán Tang Thi

Triệu hoán Bộ Xương Chiến Sĩ

4 tên Tang Thi cùng 5 tên Bộ Xương Chiến Sĩ được triệu hồi ra, Đình Tấn điều động chúng nhanh chóng chém giết còn lại 8 con Biến Dị Heo Rừng. Rất nhanh không quá 20 giây toàn bộ Biến Dị Heo Rừng đều được giải quyết. Khu vực bán kính 10m xung quanh không nơi nào là không có xác của bọn Biến Dị Heo Rừng.

Giải trừ triệu hồi

Ngồi bệt xuống đất Đình Tấn thở hổn hển, căng thẳng suy tính trí não cùng liên tục vận động cơ thể làm cơ thể Đình Tấn cũng mệt mỏi không thôi. Riêng Ameerah vẫn liên tục vận động thể nhưng nàng vẫn hăng hái làm nhiệm vụ của mình.

Thanh kinh nghiệm của Đình Tấn như ngồi hỏa tiễn tăng lên. Từ chém giết boss cùng hơn 50 con Biến Dị Heo Rừng theo sau, phần thưởng từ hệ thống

lại thêm kinh nghiệm chém giết quái trên đường dạo quanh cả buổi sáng. Đình Tấn thu hoạch được hơn 110.000 điểm kinh nghiệm. Hiện tại đã là 68330/84300 chỉ cần một chút nữa thời hấn liền có thể thăng lên cấp 16.

Hơn nữa trong trận chiến này, do phải kéo dài phòng thủ, 100 bình HP thuốc cùng MP thuốc của Đình Tấn tiêu hao nhanh như nước đổ. Chỉ không tới 10 phút chiến đấu đã tiêu hao Đình Tấn 82 bình HP thuốc cùng 60 bình MP thuốc. Nhưng tiêu hao cũng đồng nghĩa cho việc thực lực Đình Tấn được tăng cao. 615 HP được tăng lên gần như gia tăng Đình Tấn 30% lượng HP hiện giờ của hấn. Mở bảng thông số kiểm tra, bây giờ HP của hấn đã tăng lên đến 2715 điểm. Chỉ một khoảng nữa sẽ đột phát 3000 cột mốc. Dùng điểm tự do sau khi thăng cấp tăng vào tinh thần, Đình Tấn thỏa mãn mỉm cười, sau đó đứng dậy bắt đầu thu thập chiến trường.

Có lẽ bây giờ là lúc nên đổi lại sử dụng thuốc khôi phục loại Vừa. Loại Nhỏ đã không kịp bù đắp cho tiêu hao của Đình Tấn, đồng thời hấn đánh quái cũng đã có thu nhập đủ để sử dụng.

Chiến trường lần này có rất nhiều, Đình Tấn triệu hồi ra 1 tên Bộ Xương Chiến Sĩ phụ giúp Ameerah gom xác bọn Biến Dị Heo Rừng lại cho nàng thu thập. Hấn khôi phục xong cũng tranh thủ lại trợ giúp nàng. Hiện tại đã là 1 giờ trưa, hấn cũng muốn nhanh chóng hồi thành tiếp tế thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Tân trang đổi mới

Đình Tấn cùng Ameerah loanh quanh một hồi hơn nửa giờ mới thu thập xong đồng đồ này. Kiểm tra lại thu hoạch hơn 4 tiếng từ sáng đến hiện tại, ngoài tiền bạc có hơn 500 thì còn thu giữ được 12 món đồ trắng, 8 món đồ xanh cùng 1 món đồ màu xám khá kì quái. Ngoài ra, tại xác boss thủ lĩnh Biến Dị Heo Rừng còn thu được một mảnh giấy, kiểm tra xem thì làm cho Đình Tấn vui mừng một hồi hai mắt lại tỏa sáng lấp lánh tiền vàng.

Tờ giấy này chính là giấy khế ước nhà đất, với nó Đình Tấn lại có thể mua thêm được 1 căn nhà nữa ở trong thành. Nếu như mở cửa hàng quán ăn hay trụ sở nhà kho hoặc là phòng trọ thì tất cả đều là kiếm tiền. Khóe miệng kéo lên 1 vòng, Đình Tấn cất ngay vào túi ba lô. Kiểm tra những món đồ xanh còn lại, 6 món đồ xanh trong đó làm cho Đình Tấn bắt mắt nhất một bộ 5 món:

Mũ da thợ săn:

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: Thợ săn chức nghiệp

Hiệu quả:

Giá tăng 5% nhanh nhẹn điểm thuộc tính

Giá tăng sức bật 10%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Áo da thợ săn:

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: Thợ săn chức nghiệp

Hiệu quả:

Giá tăng 5% nhanh nhẹn điểm thuộc tính

Giá tăng sức bật 15%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Quần da thợ săn:

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: Thợ săn chức nghiệp

Hiệu quả:

Gia tăng 5% nhanh nhẹn điểm thuộc tính

Tốc độ di chuyển 15%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Bao tay da thợ săn:

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: Thợ săn chức nghiệp

Hiệu quả:

Gia tăng 5% nhanh nhẹn điểm thuộc tính

Gia tăng tốc độ tấn công 30%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Giày da thợ săn:

Chất lượng: Đồ xanh bộ

Yêu cầu: Thợ săn chức nghiệp

Hiệu quả:

Tốc độ di chuyển 30%

Gia tăng sức bật 15%

Đồ bộ hiệu quả: (Chưa kích hoạt)

Đình Tấn nhìn trong tay Ameerah bộ đồ này cũng không kìm được thêm thường một phen. Nhưng cũng thôi, dù sao hắn cũng không dùng được. Ameerah cũng không dùng vì nàng đã có đến 3 món đồ đỏ, nếu thay vào thì sẽ phí phạm rất nhiều.

Chợt nhớ đến một người rất thích hợp cho bộ đồ này, Đình Tấn khòe miệng không tự chủ được mỉm cười, đôi mắt tỏa ra nồng đậm yêu thương. Vậy là hắn cũng gom hết 5 món đồ bộ này cất vào ba lô. Dù chỉ là đồ xanh nhưng nếu mang vào thuộc tính không thua kém gì với 3 món đồ đỏ hợp lại. Hơn nữa đó là chưa kể hiệu ứng đồ bộ chưa được kích hoạt.

Ameerah nhìn Đình Tấn cười cười một mình không nhịn được cười theo, thuận tiện khoe khoang:

- Đình Tấn ca ca làm sao mà cười một mình vậy? Không cần kích động như vậy đâu, ta đây lúc nào chẳng may mắn. Lần sau sẽ còn có nữa. Hi hi.

Đình Tấn đang vui vẻ chợt bị cắt ngang liền quay qua lờm Ameerah 1 cái, sau đó bất ngờ ra tay gõ vào đầu nàng, giả bộ nghiêm túc dạy dỗ:

- Còn nhỏ phải biết khiêm tốn, nếu không lớn lên không làm được đại sự. Còn lại cái gì mau lấy ra đi.

Ameerah một tay xoa xoa đầu một tay khác cầm một chiếc nhẫn đưa ra. Gương mặt giận dữ trông rất đáng yêu. Miệng nhỏ chu ra, oán hận nói:

- Người đừng gõ đầu ta nữa, gõ nữa ta ngốc mất.

Đình Tấn giả bộ không nghe, tay cầm Fwai4Tlz lấy chiếc nhẫn này xem thử. Một chiếc nhẫn màu xám, toàn bộ từ đế nhẫn đến mặt nhẫn đều làm từ một loại chất liệu đá như ngọc thạch bóng loáng trong suốt. Mà kì lạ một điều, khói xám bên trong liên tục bay ra như vô cùng vô tận, làm chiếc nhẫn càng có thêm hắc ám, tà dị.

Đình Tấn trong lòng tò mò không khỏi không khỏi bị chiếc nhẫn khơi dậy. Vật này sao lại là biểu thị là trang bị màu xám. Hắn trước đây 1 tháng chuyên tâm nghiên cứu cũng chưa từng thấy thông tin công bố trên mạng có nói về loại hình trang bị này.

Nhẫn Bjorketorp (Trang bị nguyên rủa)

Chất lượng: Đồ xám

Yêu cầu: không

Giới thiệu: Ta, chủ nhân của chiếc nhẫn che dấu sức mạnh của chúng tại đây. Người sẽ ngập tràn trong vận rủi, phải chịu sinh mệnh dày vò đến chết nếu

là người mang chiếc nhẫn này. Ta dự đoán được hủy diệt!

Hiệu quả:

Sinh mệnh khôi phục -1000%

Toàn bộ kỹ năng hiệu quả +100%

Kỹ năng tiêu hao -50%

‘Quá kinh khủng’ đây là điều đầu tiên, cũng là điều duy nhất khi Đình Tấn xem xong hiệu quả phụ trợ của chiếc nhẫn này. Khả năng hồi phục cơ bản của Đình Tấn hiện tại là 1.8, nếu mang chiếc nhẫn này lên sẽ bị -1000% sinh mệnh khôi phục. Như vậy mỗi giây hắn phải tiêu hao 18 HP thể nhưng do có Quần Prometheus nên Đình Tấn chỉ phải tiêu hao 15 HP. Nhưng bù lại, thuộc tính kia làm trái tim Đình Tấn đập mạnh liên hồi không ngừng được.

Đây chính là gấp đôi số lượng quân đội, kết hợp với Quyển sách của Gauss thì đây chính là không tiêu hao HP khi triệu hồi. Trả giá chính là 1 bình HP thuốc mỗi khi liên tục triệu hồi. Hắn sẽ không còn gặp cảnh như ngày hôm nay. Đình Tấn cố kìm nén nội tâm đang cuộn trào sóng gió. Cầm chiếc nhẫn bỏ vào trong ba lô. Chiếc nhẫn này chỉ thích hợp sử dụng khi chiến đấu. Còn lại bình thường vẫn là cất trong người thì tốt hơn.

- Hô! Hôm nay đến đây là đủ. Chúng ta tranh thủ về ăn uống nghỉ ngơi một chút thôi Ameerah, chiều nay còn phải đi luyện cấp tiếp.

Đình Tấn thờ dãi một hơi miệng khí, hướng về phía bên cạnh Ameerah mà nói. Bất quá, ngay khi đầu quay sang, ánh mắt nhìn lấy Ameerah, Đình Tấn không khỏi đại ra.

Ameerah nay đã 16 tuổi, trước kia khi gặp nàng nhìn vẫn có vẻ hơi tròn trịa một chút theo kiểu những đứa trẻ. Thế nhưng qua mấy ngày nay liên tục luyện tập tu luyện, cơ thể phát triển trở nên tốt hơn. Cơ thịt săn chắc lại, mỡ thừa cũng ít đi. Nhất là gương mặt lại có thêm nhiều đường nét chững chạc hơn. Đình Tấn có chú ý nhưng cũng không đặc biệt quan tâm là mấy, vì trước kia làm đồng đội nhìn nàng cũng đã quen rồi.

Thế nhưng bây giờ vừa quay sang, Ameerah hiện tại như một người khác. Dáng người thon gọn, đầu quấn khăn với mái tóc búi cao. Chiếc áo khoác dài bó sát lấy cánh tay cùng bờ vai nàng, đặc biệt chiếc quần đồ trước kia nàng giữ lại nay lại lấy ra mang lên. Chiếc quần bó sát đôi chân thon dài cùng bờ mông căng tròn, ẩn hiện sau tà áo khoác dài liền làm cho Ameerah trở nên đặc biệt có hương vị như Katelyn. Đình Tấn không khỏi ngẩn ngơ cũng phải.

Ameerah lại lấy ra áo choàng mang lên che khuất gương mặt. Đình Tấn mới phục hồi tinh thần lại. Lúc này, Ameerah mới chú ý tới Đình Tấn đang đứng nhìn mình bên cạnh. Miệng nhỏ kéo lên một nửa, đầu hơi cúi mắt không dám nhìn thẳng Đình Tấn. Giọng nói then thùng hỏi hắn:

- Đình Tấn ca ca thấy sao? Trông ta nhìn được không?

Đình Tấn hồi phục tinh thần, mặt mỉm đưa tay xoa xoa đầu nàng, mặt cười tán thưởng:

- Rất đẹp, rất hợp với người. Hôm nay mới nhìn ra người là một mỹ nữ như vậy áy. Đây là lúc này đồ mới nhất được à?

Ameerah lắc lắc đầu giải thích:

- Không phải, cái áo này vừa nãy ta mở phần thưởng hệ thống cho. Còn cái quần này là Quần đấu sĩ. Lúc trước, sau khi giết xong thủ lĩnh Coywolf có rơi ra đó.

Nghe Ameerah nói Đình Tấn mới sực nhớ, hệ thống có thưởng cho một túi trang bị đồ. Lúc nãy chiến đấu quá căng thẳng, tinh thần tập trung cao độ nên hắn cũng không để ý lắm cái vấn đề này.

Liền Đình Tấn mở balo lấy túi trang bị ra sử dụng ngay. Vòng xoay quen thuộc lại xuất hiện. Ameerah bên cạnh đứng tò mò nhìn lấy Đình Tấn đang xoay. Mắt to chớp chớp chờ mong nhìn thấy đồ xịn, bảo vật.

Nhật được Giày Mercuries

Đình Tấn cầm lên xem xét, trong tay là một đôi ủng vải màu đen. Độ cao ước lượng đến nửa bắp chân mình. Đế được làm bằng một loại gỗ đen như gỗ mun, phía trên lót một lớp da mềm. Bề ngoài thon gọn, bó sát bắp chân. Mặt trước có 4 sợi dây nịt lại, khảm nam lên 1 viên ngọc xanh lam phía trên mỗi chiếc khóa. Trên mũi ủng có vài đường hoa văn như được khắc ấn ma pháp vào đó, lượn lờ ánh sáng xanh lam huyền bí.

Giày Mercuries

Chất lượng: Đồ đồ

Yêu cầu: không

Giới thiệu: Di vật của Mục Sư Mercuries, người khởi đầu cho liên minh chống quái thú xâm lấn.

Hiệu quả:

Tốc độ di chuyển gia tăng 50%

Tốc độ khôi phục HP và MP gia tăng 100%

Tự mang kỹ năng - Cầu Phúc Trị Liệu (Chủ Động): Cầu nguyện triệu hồi ánh sáng hướng mục tiêu khôi phục một ít HP trong một đoạn thời gian ngắn.
Tiêu hao: [Tinh thần]. Hiệu quả: HP khôi phục mỗi giây [Tinh thần/10] điểm, kéo dài [Tinh thần]. Không thể sử dụng liên tục trong 10 phút. Cường chế sử dụng hiệu quả giảm 10 lần tiêu hao tăng 10 lần, gia tăng theo mỗi lần sử dụng.

Đình Tấn há hốc mồm, nhìn lấy đôi giày trong tay này. Cái này có phải là vận số hần may mắn, hay do phần thưởng hệ thống cho người ta luôn hậu hĩnh đến như vậy?! Lập tức trang bị vào ngay. Chỉ cần kỹ năng Cầu Phúc Trị Liệu thôi Đình Tấn đã mãn nguyện rồi. Những thứ khác quả thật chỉ là tēju hoa trên gắm. Đình Tấn bây giờ thiếu nhất chính là khả năng duy trì đám vong linh hút máu kia. Có được Cầu Phúc Trị Liệu hần chắc chắn lại có thể càng lúc càng trụ được lâu hơn.

Chợt khi mở ba lô Đình Tấn lại thấy một chiếc áo choàng, hần nhớ chiếc áo choàng này đã nằm đây hơn mấy ngày rồi. Đúng vậy, lúc chém giết Coywolf thủ lĩnh, Đình Tấn cũng có nhặt được một chiếc áo choàng như Ameerah chỉ là không đủ cấp độ để mang lên. Hiện tại hần đã 15 cấp, đã đủ cấp độ mang lên rồi. Liền Đình Tấn mở ra xem lại

Áo khoác ma pháp

Chất lượng: Đồ đồ

Yêu cầu: Cấp độ 15

Giới thiệu: được làm từ da phần đuôi của loài chó 3 đầu Cerberus canh giữ địa ngục.

Hiệu quả:

Tốc độ di chuyển gia tăng 10%

Tốc độ khôi phục ma pháp gia tăng 20%

Lượng MP cao nhất gia tăng 10%

Thuộc tính đều yếu đến khốc tét so với những món đồ đồ danh nhân Đình Tấn đang mang này. Thờ dài một hồi, Đình Tấn cũng mang lên. Có còn hơn không, dù sao áo choàng vật phẩm cũng rất hiếm. Đây là mớ túi mớ thương cho, Đình Tấn chém giết quái vật suốt 3-4 ngày nay vẫn chưa thấy rơi ra cái áo choàng nào. Người chơi hiện tại muốn mang áo choàng chỉ có đi vào cửa hàng thời trang trong thành mà bỏ \$\$\$ ra mua thôi.

Mang lên áo choàng cùng giày Đình Tấn bề ngoài hiện giờ thay đổi như Ameerah ngay. Áo khoác dài bao trùm toàn thân từ đầu đến bắp chân. Ở giữa thân mình không cài nút lại để lộ ra thân hình tiêu chuẩn trải qua trui rèn, luyện tập khắc khổ trong nửa năm của Đình Tấn. Cả người đều bao trùm trong màu đen, làm cho bộ áo vải lam bên trong càng nổi bật lên. Giày cùng găng tay lại có ánh sáng lượn lờ từ những hoa văn ma pháp càng làm tăng thêm vẻ huyền bí. Đình Tấn bây giờ trông chẳng khác nào một tên sát thủ ẩn mình trong một bộ màn đêm.

Ameerah bên cạnh cũng như Đình Tấn lúc vừa nãy, nàng hai mắt sáng lên toàn ngôi sao. Miệng ngậm lại không được nước cứ ào ào chảy ra. Một lúc sau Đình Tấn quay sang nhìn nàng mới giật mình hồi thần. Đầu cúi xuống thấp đến cổ, mặt đỏ chót không dám ngẩng đầu lên. Đình Tấn mang theo một tia bí ẩn tràn đầy lôi cuốn làm nàng không nhìn được muốn nhìn mãi.

- Đi thôi, đứng chân chờ cái gì nữa vậy? Có chuyện gì hả?

Giọng nói Đình Tấn ở phía trước vang lên. Ameerah giật mình hốt hoảng chạy theo, tim đập loạn không biết bao nhiêu nhịp một phút nhưng chắc chắn là cao hơn cả lúc nàng chiến đấu.

Trên đường đi trở về, người chơi cũng bắt đầu xuất hiện nhiều hơn. Hai người Đình Tấn áo khoác che lấp gương mặt chậm rãi bước đi gây vô số sự chú ý từ những người xung quanh. Bởi vì kiểu dáng quá phong cách, bí ẩn lại thêm ánh sáng huyền bí lượn lờ. Nhiều người có tiền đánh bạo lại hỏi Đình Tấn:

- Đây chờ chút, người anh em, mua cái áo ở đâu vậy? Có thể bán lại cho ta không?

Đình Tấn lắc lắc đầu, giọng thản nhiên:

- Boss rơi ra, không có bán.

Người kia gấp gấp không thôi:

- Đây này, không bán thì chỉ ta chỗ mua cũng được.

Đình Tấn lắc lắc đầu, xoay người tiếp tục hướng đi về thành. Trên đường, người chơi xung quanh vẫn tiếp tục ngạc nhiên, có người thốt lên bàn luận cùng bạn bè. Có người lấy hệ thống chụp ảnh, quay phim ra ghi hình lại Đình Tấn cùng Ameerah.

Ameerah, Đình Tấn vẫn thản nhiên không hay biết họ sắp trở thành hot VIP trên diễn đàn mạng Anh Hùng. Đồng thời lọt vào tầm mắt của rất nhiều người. Hai người vẫn bình tĩnh đi bộ trở về thành. Ngay lúc còn hơn 2km nữa là về đến thành, hệ thống lại phát một câu thông báo.

Khu vực thông báo: The Throne đệ nhất công hội với hàng trăm cao thủ trên khắp thế giới bắt đầu chiêu thu thành viên. Người chơi có đẳng cấp có thực lực muốn tham gia xin mời nhanh chân đến Trading Hall quảng trường trung tâm.

Đình Tấn cũng hơi ngạc nhiên, hắn không nghĩ tới có người lại chịu đầu tư số tiền lớn chỉ để phát một đầu thông báo. Dựa theo tỉ lệ quy đổi tiền hiện giờ, phát một câu thông báo như vậy phải tiêu tốn 10 đồng vàng tức là tương đương với 75.000\$. Đây không phải là một số tiền nhỏ. Với con số này đủ để trang bị cho một tiểu đội 20 người rồi, là bằng với một phòng làm việc cỡ nhỏ.

Hơn nữa người thông báo ở đây lại là người quen của Đình Tấn, The Throne. Lúc sáng tên tác ké kia quấy rầy Đình Tấn vẫn còn nhớ đây. Nhưng chuyện này cũng không ảnh hưởng bao nhiêu. Hắn chủ trương là “Người không phạm ta thì ta không phạm người”, vậy thôi. Nếu như bọn chúng đến làm phiền hắn, hắn không ngại lại gọi bọn đàn em ra hành hạ chúng.

Bất quá chưa đi được bao nhiêu bước, lại có một giọng nói vang lên bên tai Đình Tấn. Là tin tức mật từ người đã kết bạn nhắn đến:

- Chào, Người Hùng Phụ Bản, chúc mừng ngươi vừa phá phụ bản thành công nhé. Ta có một tin tức tốt và 1 tin tức xấu ngươi muốn nghe cái nào trước?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Tin tức đến tay, Thành viên mới

Đình Tấn cũng giật mình vì đột ngột nhận được tin nhắn của Báo Đen. Hắn càng vui mừng hơn vì nếu Báo Đen báo tin có nghĩa hắn đồng đội đã tìm được. Đình Tấn nhanh chóng trả lời.

- Tin tức tốt.

Bên kia giọng Báo Đen truyền lại có chút mùi vị đùa giỡn trong đó:

- Tin tức tốt là cậu đã nổi tiếng. Ha ha ha...

Đình Tấn đang trong tâm trạng nôn nóng muốn biết tin tức đồng đội, bị trêu ghẹo hắn cũng không khỏi nổi nóng. Thế nhưng hắn vẫn là thoáng hiện lên một chút rồi thôi. Giọng nói cũng có chút câu:

- Có tin tức nói nhanh, ta không có thời gian đâu.

Bên kia Báo Đen trong lòng cảm thấy thỏa mãn, cực kỳ vui vẻ. Hắn lần trước bị Đình Tấn hớ cho một cái. Làm cho hắn khi trở về báo cáo cấp trên lại bị nắn một trận. Hiện tại trêu ghẹo Đình Tấn một chút làm hắn cũng cảm thấy thỏa mãn.

- Không đùa giỡn nữa. Tin tức tốt, một trong những người ngươi muốn tìm chúng ta đã tìm được. Có lẽ ngươi nên báo đáp lại cho công sức cố gắng vừa qua của ta một ít gì đó đúng không?

Đình Tấn không khỏi lắc đầu với tên Báo Đen này. Hắn không biết liệu mình có phải đang nói chuyện với một tên quân nhân người của quân đội chính phủ không nữa.

- Được rồi, chuyện đó tính sau. Còn tin tức xấu?

Báo Đen lúc này cũng nghiêm túc lại. Hắn bây giờ mới giống như một tên quân nhân, giọng hơi trầm:

- Tin xấu là ngươi bị người khác điều tra. Chúng ta đã kịp thời chặn lại thế nhưng không biết bọn chúng có tìm tới những nơi khác có thông tin của ngươi không. Thời gian tới tốt nhất là hãy cẩn thận.

Đình Tấn một trận ngạc nhiên, suy nghĩ một chút. Hắn liền biết mình là bị ai để ý tới. Nhưng hắn cũng không quan tâm lắm bọn này muốn làm gì. Chỉ là một đám có tiền có quyền quen thói làm việc bá đạo thôi. Đình Tấn giọng nói bình thản đáp lại:

- Đã biết. Nói cho ta biết đồng đội của ta, cùng thứ ngươi muốn.

Đầu bên kia liền vang lên giọng nói bình thản của Báo Đen:

- Terrell Donway người Entire Land, da đen, sinh năm 2092, cao 2m1 nặng 110kg. Sinh sống tại khu dân nghèo phía bắc thành phố LoDa, mồ côi, độc thân. Sống với một ông lão gọi Marc Donway. Đang làm việc cho trùm tội phạm ngầm Romain Bricbon. Anh bạn của ngươi cũng đang khá là khó khăn đấy. Ngày mai hắn phải có trận đấu đầu tiên với một tên mang tiếng man rợ trong đó, có muốn bọn ta làm chút gì đó không?

Đình Tấn trầm ngâm một chút, sau đó hướng Báo Đen nói:

- Cho ta địa chỉ, số điện thoại liên hệ, tình trạng tài chính. Sau khi ta mang hân đi, nếu bọn Bricbon có phản ứng gì mời người ra tay dẹp yên. Ta muốn yên tĩnh chơi game. Về phần giao dịch, sách kỹ năng thay vì học người có thể đọc chúng rồi học.

Báo Đen trầm ngâm, yên lặng suy tính một chút. Sau đó tựa như đồng ý giao dịch này mà gật gật đầu nói:

- Tốt, như người mong muốn. Chúng ta sẽ thay người giải quyết phiền phức. Hẹn gặp lại.

Nói đoạn, Báo Đen ngắt liên lạc. Đình Tấn vẫn bình thản đi bộ tằn tằn với Ameerah về đến thành. Thế nhưng nội tâm của hắn thì không như vậy. Chúng đang gào thét lên 'Người anh em, ta tới đón người về nhà đây. Chờ ta!'

Đình Tấn cùng Ameerah trở về thành là gần 15 phút sau. Hai người ghé vào quán ăn cũ. Làm xong một bữa trưa thịnh soạn, hắn lại bắt đầu bước đi đến hiệu thuốc tiếp tế.

Chuyến đi này thu hoạch được hơn 9 đồng tiền vàng. Khoảng cách tới 20 đồng vàng vẫn còn rất xa. Đình Tấn sợ rằng trong ngày hôm nay không thể kiếm đủ để hoàn thành nhiệm vụ của Thành Chủ Albert rồi.

Trở về kiểm tra cửa hàng, hôm qua tổng số tiền trong quỹ là gần 7 đồng vàng. Một buổi sáng liền tăng mạnh lên 10 đồng. Đình Tấn cũng không ngạc nhiên gì mấy. Nếu gom góp luôn cả số tiền này thì Đình Tấn đã hoàn thành xong một nửa nhiệm vụ. Thế nhưng để cửa hàng vận hành thì không thể rút hết tiền, lác đác ngăn ngấm Đình Tấn suy tư định tìm một lối thoát khác. Nhưng mà một hồi lâu vẫn chưa có kết quả nên Đình Tấn đành thôi không nghĩ nữa.

Cất vào kho 5 món đồ thợ săn cùng giấy khế ước nhà đất, gửi bán đi 12 món đồ trắng kia. Đình Tấn liền dẫn Ameerah rời đi tiếp tục luyện quái. Hiện tại thời gian mới gần 1 giờ trưa. Tranh thủ luyện cấp tăng nhanh thực lực mới là đạo lý tối cao.

Thế nhưng Đình Tấn lại phân vân không biết nên đi đâu. Anh Hùng không giống như những trò chơi trực tuyến khác. Nó bao gồm rất nhiều bí mật, cùng rất nhiều giả thuyết đến từ hiện thực, quái vật cũng là như vậy. Chúng cũng được thiết lập theo chỉ số dựa trên thực tế. Hiện tại khu vực ở chỗ bọn Biển Dị Heo Rừng đã bị Đình Tấn thanh lý quét dọn gần như hết sạch rồi. Quay trở lại cũng rải rác không được bao nhiêu con 1-2 ngày sau trở lại đó thì may ra, còn hiện tại hắn cần tìm một khu vực khác có đông quái hơn.

Vừa định lấy bản đồ ra xem, chợt Đình Tấn lại nghĩ đến anh chàng David kia. Khóe miệng kéo lên một chút, Đình Tấn liền mở ra hệ thống giao diện liên hệ. Thấy cái tên kia còn sáng liền mở một cuộc mật thoại.

- Chào, có thể nói chuyện một chút không?

Im lặng chờ đợi một hồi, David giọng nói cũng vang lên:

- Chuyện gì?

- Ta cần thông tin tình báo khu vực quái vật tập trung nhiều để luyện cấp.

Đình Tấn sẵn giọng trả lời. Đầu bên kia dường như đang nghĩ hay suy tính điều gì một lúc lâu vẫn chưa trả lời lại Đình Tấn.

Một hồi lâu sau, Đình Tấn cũng nhận được câu trả lời của David:

- Có, nhưng ta có điều kiện.

- Người nói. - Đình Tấn ngắn gọn đáp lại.

- Ta muốn người mang theo ta.

David lần này giọng nói có chút hồi hộp cùng chờ mong. Đình Tấn bên kia nghe được yêu cầu của David cũng làm hắn ngạc nhiên không hết. Theo như Đình Tấn nhận biết về David, hắn là một người có nguyên tắc làm việc và thích hành động tự do một mình. Chắc chắn sẽ không nhờ vả một chuyện theo sau ăn bám. Tò mò Đình Tấn liền quay lại hỏi:

- Được nhưng có thể nói cho ta biết lý do không? Chỉ là tò mò thôi.

David im lặng một chút, sau đó giọng có hơi khàn khàn cùng tức giận, nghiêng răng mà q0scxuZ nói:

- Ta bị The Throne chặn giết vì bị nghi ngờ bán tình báo giả lừa đảo. Hiện tại trang bị mất hết, đẳng cấp cũng rơi mất 3 cấp, tiền cũng đều hết sạch. Bên cạnh ta luôn có người theo dõi, ta không thể ra ngoài luyện cấp, không thể tìm cách kiếm tiền. Ta đang cần tiền gấp cho chuyện riêng ở hiện thực, mọi thứ ta có đều dồn vào đây vì ta tin tưởng nơi đây có thể giúp ta kiếm tiền. Hiện tại ta đang rất cần sự trợ giúp nhưng ta không quen biết một ai ở đây. Xem như ta cầu người giúp ta một lần. Sau này có việc cần ta chắc chắn ta sẽ không từ chối

Đình Tấn khóe miệng mỉm cười, không ngờ lại là The Throne. Hắn tuy rằng không muốn vướng vào phiền phức thế nhưng không có nghĩa là hắn sợ phiền phức. Hơn nữa, David tính cách làm cho hắn khâm phục, cùng yêu thích. Người đồng đội này, Đình Tấn đã định rồi ai ngăn cản hắn cũng không được. Qua chuyện này Đình Tấn còn phải cảm ơn The Throne giúp hắn tìm một cơ hội thông qua David đây.

Liên Đình Tấn cũng không chậm trễ, giọng nói chân thành mời David:

- Ta đang thiếu một người đồng đội có năng lực truy tìm tình báo, ta ở đây bây giờ hướng về người mời. Trở thành đội viên của ta đi, có yêu cầu gì ta sẽ trợ giúp người hoàn thành.

David bên này cũng hơi ngạc nhiên, hẳn là không nghĩ đến Đình Tấn sẽ lại mời lấy hắn như vậy. Dù sao hai người chỉ mới gặp nhau hai lần. Suy tư một chút, David cảm thấy ở Anh Hùng đơn độc hành động cũng quá khó khăn. Cả luyện cấp lẫn đi làm nhiệm vụ, chứ nói gì là phó bản sẵn boss. Cuối cùng là vì mục đích của hắn, David cần tiền cho gia đình hắn. Em trai và em gái hắn cần tiền để học, chi tiêu trong nhà cũng cần hắn. Cha mẹ hắn đều đã li hôn bỏ lại hắn cùng 2 người em, hắn phải tự mình lo lắng, giải quyết rất nhiều chuyện. Bây giờ chắc là đã đến lúc nên tìm một người đồng hành giúp đỡ.

- Ta đồng ý. Ta không có yêu cầu gì, thế nhưng hiện giờ ta cần 1 số tiền để trả cho học phí cùng sinh hoạt cho hai người em của ta. 10 đồng vàng, nếu người có thể giúp ta sẽ rất cảm tạ.

- Trading Hall.

Ngắn gọn, dứt khoát Đình Tấn trả lời, miệng không tự chủ mà cười lớn. Một tên trinh thám có tiềm năng ý vị thế nào Đình Tấn rất rõ ràng. Chỉ cần một tên do thám giỏi, vậy thì cả đội sẽ gia tăng 30% tỉ lệ sống sót. Đó chính là 30%, Đình Tấn trước kia mỗi ngày ra ngoài chém giết. Hắn đều không chắc rằng mình có thể trở về. Rất nhiều lần, hắn đều là bỏ tù xác chết đồng đội mà ra nên hắn biết 30% đó ý nghĩa lớn lao đến cỡ nào.

10 phút sau, bóng dáng một người thanh niên quen thuộc xuất hiện trước cửa cửa hàng Trading Hall của Đình Tấn. Hắn mặc một bộ quần áo vải lót. Đây chính là không có trang bị nào chỉ có một bộ đồ lót.

Đình Tấn tiến ra đưa tay mỉm cười nói:

- Tự giới thiệu lại một lần nữa. Ta gọi Đình Tấn, chào mừng người vào đội của ta.

Đưa tay nắm lấy tay Đình Tấn, David mở miệng giọng nói bình thản:

- Chào người, David Levi. Hân hạnh được biết người.

Đình Tấn rút tay về, hướng phía Ameerah vừa chỉ vừa giới thiệu:

- Nàng gọi Ameerah Emiko Nada, người có thể gọi nàng là Ameerah. Ameerah đây là David.

Ameerah bên cạnh như có chuẩn bị sẵn, lấy từ trong balo ra một túi tiền cùng một bộ trang bị 5 món trắng hướng phía David đưa tới.

- Cho người nè. Chăm cẩn thận nha, nhớ trả cho ta đó.

Cầm đưa túi tiền cùng trang bị thế nhưng trong mắt Ameerah không có chút nào muốn đưa. Tay vẫn nắm chặt, Đình Tấn phía sau không nhìn được vô nài một cái.

- Đừng có phá nữa.

Ameerah trẻ môi đưa cho David. Sau đó lùi lại đứng phía sau Đình Tấn. David cầm chặt đồ vật trong tay hướng Đình Tấn gật đầu.

- Cảm ơn, ta sẽ làm tốt công việc của mình.

- Tốt rồi, đi thôi. David tiếp tế thuốc cùng thức ăn cần thiết đi. Chúng ta đi luyện cấp.

Keng! - David Levi đã gia nhập vào đội ngũ.

Đình Tấn chen lời, dẫn David khỏi ngai ngừng ban đầu. 3 người kéo nhau đi ra hiệu thuốc. David mua 50 bình thuốc mỗi loại cùng một số vật dụng cần thiết. Xong hắn quay sang hỏi Đình Tấn:

- Người có nắm chắc không? Số lượng quái vật nơi này rất đông, ta không chắc có thể toàn thân trở ra nữa.

Đình Tấn khẳng định gật đầu, giọng nói bình tĩnh:

- Người cứ dẫn đường đi, mọi chuyện còn lại để ta.

David gật đầu xoay người sau đó đi trước dẫn đường. Ba người ra khỏi thành đi về phía bắc. Lúc này ngay trong một con hẻm nhỏ giữa hai căn nhà đi lộ ra bóng dáng một người đang nhỏ giọng nói thầm:

- Bọn họ rồi đi hướng bắc, góc 1 giờ.

...

Phía bắc EL Thành là một vùng đất đá cằn cỗi, David dẫn cả nhóm đi càng lúc càng xa. Đã qua 1 giờ, 3 người dần dần tiến vào một vùng sa mạc, cảm giác khô nóng như thực khiến cho Ameerah cùng Đình Tấn mồ hôi nhễ nhại. Trông thấy David không có quá nhiều mồ hôi, Đình Tấn lên tiếng hỏi:

- David, người nâng giá trị mô phỏng thực tế ở mức bao nhiêu?

- 50% - David ngắn gọn mà trả lời.

Đình Tấn lắc đầu giọng trầm mà nói:

- Ta muốn người nâng lên trên 80%, tốt nhất là 100%. Đây là của ta yêu cầu, Ameerah hiện tại cũng đã là 90% rồi. Nâng lên chỉ có lợi cho thực lực của người thôi, người cũng đã biết không có thực lực thì sẽ bị người khác đối xử như thế nào mà. Làm nam nhân đâu một chút mà không chịu được thì làm sao gánh vác cả gia đình.

David nghe Đình Tấn nói, tâm trí đều lâm vào trầm tư. Hẳn quả thật muốn có thực lực, bởi vì thời gian qua hắn bị người chèn ép đủ nhiều rồi. Cảm giác vô lực ấy hắn không muốn chịu đựng nữa.

- Tốt, ta sẽ nâng lên. Cảm tạ

David giọng nói tràn đầy quyết tâm hướng về Đình Tấn gật đầu. Đình Tấn trong lòng tràn đầy vui mừng. Hắn biết người có quyết tâm thì không gì không làm được.

Ngay lúc đó 3 người cũng đã đến một vách núi đá. Phía trước là một cửa hang động thật sâu, bên trong tối om không thấy được 5 ngón tay.

David lấy ra một cây đuốc mua trước đó đốt lên, dẫn đầu tiến vào trong hang động. Bên trong không có cảm giác khô nóng dữ dội như bên ngoài, Đình Tấn cùng Ameerah nối tiếp theo sau David.

Phía trước đang đi dẫn đường, David giọng nói chậm rãi giới thiệu:

- Khu vực này ta phát hiện cách đây 2 ngày khi đi dò xét bản đồ. Nơi này quái vật là một loài gọi Scropider đẳng cấp 17. Số lượng tính ở hàng nghìn con. Chúng lượng HP rất mỏng manh, sát thương cũng thấp thế nhưng độc của nó thì rất đau.

Nghe đến Scropider, Đình Tấn liền đã hình dung ra được số lượng bọn nó ra sao. Đây là một chủng loại mang hình dáng của Nhện và Bò cạp. 8 chân cùng thân thể mọc ra giáp xác, cái đuôi dài cùng hàm răng kịch độc. Có thể bật người bay lên cao, dùng chân bám vào con mồi cần hoặc đâm đuôi tiêm nọc độc vào cơ thể con mồi, gây ra tê liệt.

Chúng sống theo bầy, khả năng sinh sản rất mạnh. 1 ngày mỗi con có thể sinh ra hơn 300 con non, trưởng thành trong 3 ngày. Đây là con vật nguy hiểm mà lại khó tiêu diệt sạch nhất trong tương lai. Chỉ cần để lại 1 con, chúng vẫn có thể sinh sản được đời sau.

Tiến vào hơn 20m, hang động càng ngày càng nhỏ chỉ đủ cho một người lớn đi qua, đồng thời chia ra nhiều ngã rẽ. Sau nhiều lần rẽ trái rẽ phải, David cuối cùng cũng dừng lại. 3 người hiện đang đứng tại một hang động cao 6m so với mặt đất mà phía phía trước là một động thiên lớn gấp ba lần so với 1 sân bóng đá. Phía trên vách tường đều là những hang lỗ nhỏ như ổ chó, giăng đầy tơ nhện cùng những tổ trứng được treo lên như những chùm nho. Phía dưới những con Scropider kích cỡ to bằng những con chó liên tục bò qua lại giữa những cuộn tơ bó chặt lấy con mồi.

Đình Tấn nhìn sang Ameerah cùng David hai người, ra hiệu không phải động tay. Tay trái đưa vào ba lô lấy ra một chiếc nhẫn, đưa lên đeo vào ngón giữa tay phải. Khóe môi nhếch lên mỉm cười mà nhắc Quyền sách của Gauss lên, miệng nói nhỏ:

- Để bữa tiệc bắt đầu thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Luyện cấp

Scropider

Level: 17

HP: 1300/1300

Kỹ năng: bỏ độc, sinh sản, kêu gọi bầy đàn.

Tra xét xong thuộc tính Đình Tấn cảm nhận được bọn Scropider này yếu hơn rất nhiều so với những con quái vật đồng cấp. Bọn chúng đây chính là dùng chiến thuật như Đình Tấn, lấy số lượng thủ thắng chất lượng. Nhưng với số lượng cùng chất lượng vượt trội thì chúng chết chắc. Đình Tấn khòe miệng

trên gương mặt vẫn duy trì mỉm cười như tử thần, tay đặt vào sách niệm chú ngữ tụng ra kỹ năng.

Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ

Triệu hồi Tang Thi

Cầu Phúc Trị Liệu (276)

Từ Vong Mãn Che

-260

-260

“Rút rút...”

Liên tục những con số sát thương từ hiệu ứng giảm thuộc tính từ trên đầu bọn Scropider nhảy lên. Đứng từ trên cao nhìn xuống Đình Tấn như thấy được cả một biển máu đang sôi trào bên dưới.

30 tên Bộ Xương Chiến Sĩ cùng 22 tên Tang Thi từ lòng đất chen nhau chui ra khỏi mặt đất. Đình Tấn ra lệnh giữ lại 5 con Bộ Xương Chiến Sĩ hộ vệ bên mình. Còn lại 47 tên đàn em, từng tên từng tên chui ra rồi hướng phía bọn Scropider bên dưới mặt đất kia lao nhanh xuống tự do chiến đấu.

Từ Vong Mãn Che bao trùm toàn bộ khu vực 26m vuông trong sân đồng thời cũng bao trùm khu vực trong vòng 7m xung quanh của Đình Tấn. Phòng hờ có quái vật bò vào trong đường hầm thông nhau, đi qua đây đánh lên thì sẽ bị giảm thuộc tính đi.

Đứng trong hang động trên vách đá, hai bên 2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ thủ hộ, phía sau 3 con Bộ Xương Chiến Sĩ khác cũng chặn lại đường vào đây. Để lại một khoảng trống ở giữa cho David cùng Ameerah ngồi. Hẳn ra hiệu cho Ameerah cùng David ngồi xuống nghỉ ngơi. Còn bản thân thì vẫn đứng quan sát xung quanh.

Đình Tấn chỉ đứng phía trên quan sát, HP tiêu hao mỗi giây chỉ có 26 HP, do thuộc tính từ Sách của Gauss cùng Nhẫn nguyên rửa nên tiêu hao kỹ năng của Đình Tấn bị khấu trừ đi hết. HP tiêu hao này chính là đến từ thuộc tính -1000% của chiếc nhẫn, qua khấu trừ đi 300% hồi phục thuộc tính đến từ những vật phẩm trang bị của Đình Tấn nên HP tiêu hao rơi xuống khá chậm.

Hơn nữa bây giờ Đình Tấn đang sử dụng Cầu Phúc Trị Liệu. Kỹ năng này mỗi giây hồi phục lại cho hắn 26 HP duy trì lại là 276 giây. Đình Tấn hiện tại có thể nhàn nhã đứng quan sát toàn bộ chiến trường, đồ thời tụng ra kỹ năng triệu hồi bù lấp lại chỗ trống. Rảnh rỗi, Đình Tấn xem xét thuộc tính những tên đàn em này được gia tăng thể nào.

Bộ Xương Chiến Sĩ

HP: 3780/3780

Sát thương vật lý: 302 - 330

Phòng thủ vật lý: 24.8

Phòng thủ phép thuật: 27.6

Tang Thi

HP: 2520/2520

Sát thương vật lý: 276 - 414

Phòng thủ vật lý: 6.2

Phòng thủ phép thuật: 27.6

Thuộc tính tăng cường 100% hiệu quả kỹ năng đến từ chiếc nhẫn bị nguyên rửa Bjorketorp làm cho thuộc tính toàn bộ kỹ năng của Đình Tấn xảy ra một biến đổi to lớn. Chỉ riêng số lượng triệu hồi vong linh sinh vật đã tăng cường gấp đôi chính là hiệu quả cường đại nhất đối với Đình Tấn rồi. Nhưng không dừng lại tại đó, thuộc tính bọn Bộ Xương Chiến Sĩ cùng Tang Thi cũng đều gia tăng lên gấp đôi làm Đình Tấn không khỏi càng thêm phấn khởi.

Lúc này trong thời gian chờ đợi David, Đình Tấn có dùng hệ thống mà lên mạng diễn đàn Anh Hùng điều tra tình hình người chơi ở thời điểm hiện tại. Theo khảo sát của một nhóm người rảnh rỗi, người chơi bình thường chỉ nằm trong đẳng cấp 12 - 13. Thuộc tính HP nằm trong vòng 2000-3000 điểm nếu tăng điểm tự do tập trung chỉ thuộc tính thể lực, đồng thời kết hợp thêm trang bị tăng thuộc tính HP, thể lực.

Ở đây, Đình Tấn chỉ cần cầm một tên vong linh Bộ Xương Chiến Sĩ đã là gấp rưỡi so với người bình thường rồi. Thuộc tính tăng mạnh làm cho chúng nó càng quét phía bên dưới càng trở nên nhanh chóng như quét rom rạ.

Không chỉ dừng lại tại triệu hồi kỹ năng, tăng cường cũng làm cho kỹ năng Tử Vong Mãn Che giảm thiểu thuộc tính tăng lên 20% cùng diện tích bao phủ cũng kéo theo tăng lên gấp đôi 26m. Cầu Phúc Trị Liệu cũng tăng gấp đôi lượng HP hồi được cùng thời gian kéo dài. Đình Tấn ngồi kiểm tra mà tắc lưỡi không thôi, vượt 11 cấp chém giết cũng là thưởng cho càn phong phú đây.

Bên dưới tình hình rất loạn. Bộ Xương Chiến Sĩ lao ra lập thành một hàng ngang chặn lại bức tường không cho những con Scropider vượt qua để bò lên chỗ của Đình Tấn. Bọn Tang Thi làm việc rất tích cực, chúng dùng móng vuốt sắc nhọn của mình đâm thủng vào vách đá đeo bám thật chặt rồi lao nhanh đến những con Scropider kia. Vung móng vuốt, dùng răng cắn sát thương đều rất khả quan.

Exp +720

Exp +720

...

Sau hơn 10 giây chiến đấu điểm số kinh nghiệm bắt đầu hiện lên trong mắt nhóm 3 người. Ameerah đã tập thành thói quen không có quá nhiều phản ứng. Riêng David vừa gia nhập nhóm, hẳn từ lúc bắt đầu có chút không tin. Theo sau đó là ngạc nhiên, khiếp sợ đến hiện tại thì đã chết lặng rồi.

Một người mang theo một đội quân vong linh, chiến lực mỗi tên triệu hồi cường đại không chỉ là gấp đôi so với một người chơi bình thường. Chỉ riêng điểm này đã đủ hấn trái tim ngừng đập rồi. Thảo nào lúc trước hẳn nghi ngờ những phụ bản kia Boss cường đại như vậy, nhiều nhóm người chơi có tin đồn phải cần 40-50 người cho một con Boss. Thế nhưng Đình Tấn lại chỉ dẫn theo đội 2 người liền có thể qua được.

Ngay lúc này Đình Tấn giọng nói vang lên:

- David người sinh sống ở đâu? Gia đình người hiện tại thế nào?

Ngồi dưới đất, David ngẩng đầu lên vừa nhìn thấy Đình Tấn đang đứng nhìn phía dưới cùng đang triệu hồi kỹ năng. Hiện tại nhân nhà không việc gì, hẳn cũng thuận miệng tán dóc:

- Ta sống ở CLF cùng hai người em, một trai một gái. Chúng nó đang học trung học. Ba mẹ chúng ta ly hôn, bỏ lại chúng ta cho ông bà ngoại. Mỗi tháng họ trợ cấp ít tiền rồi thôi cũng không ghé đến lần nào. Nhà không có ai, ta cũng phải đi làm kiếm tiền nên không có thời gian chăm sóc hai đứa nhỏ. Ta gửi lại bọn chúng ở tại trường luôn thế nên chi phí sinh hoạt cao hơn một chút.

Giọng nói hẳn rất bình thản, không nhìn ra được cảm xúc có quá nhiều biến động. Cứ như chuyện này đối với hẳn đều là bình thường. Thế nhưng bên cạnh Ameerah thì khác, nàng cảm thấy hẳn rất đáng thương. Xót xa từ tiền cùng trang bị vừa đưa lúc này đã không cánh bay đi.

Đình Tấn thì cũng coi như bình thường, hoàn cảnh của hẳn cũng không khá hơn bao nhiêu. Hẳn cũng là cô nhi, không có ai trợ cấp cho, chỉ có trợ cấp chính phủ cũng không được bao nhiêu. Nhỏ hơn Ameerah thì hẳn đã bắt đầu lăn lộn kiếm sống rồi. Suy tính một chút, Đình Tấn nói tiếp với David:

- Nếu người cảm thấy được thì dọn đến chỗ ta đi. Sắp tới ta sẽ chuyển đi đến một nơi bí mật hơn. Chúng ta trên người bí mật quá nhiều, đã có người truy tìm tình báo của ta nên sợ rằng sắp tới sẽ không yên ổn. Người nên biết người đó là ai rồi đó David.

David cũng trầm ngâm trong phút chốc. Ở nhà hẳn cũng không có ai chỉ có hai người em thì cũng đến ở trong trường học. Với nghe Đình Tấn nói như vậy hẳn cũng có chút lo lắng dù sao người đơn thế độc, nếu như đang chơi game mà bị vài tên đột nhập vào cho một dao. Hẳn không sợ mình sẽ có mệnh hệ gì, chỉ là nghĩ đến tương lai 2 người em của mình hẳn không chịu được.

- Được, ta sẽ sắp xếp một chút. Người khi nào dọn đi thì gửi cho ta địa chỉ.

Đình Tấn gật đầu im lặng không nói gì. Trầm ngâm chút rồi lại nói:

- Về phía em người, nếu có cần sự trợ giúp người cứ việc nói. Chúng ta có bắt được liên lạc phía chính phủ. Cùng họ nói chuyện giao dịch, một chút hỗ trợ nhỏ nhỏ chắc họ cũng sẽ có thể giúp đỡ cho người. Tài chính nếu cạn kiệt thì nói chúng ta. Chuyện quan trọng nhất với người bây giờ là tăng lên thực lực. Cả trong game lẫn ngoài hiện thực.

David gật đầu, hẳn cũng tin tưởng Đình Tấn. Người này mang đến cho hẳn quá nhiều tò mò. Thực lực cường đại, tài chính sung túc, biết hướng đi biết cách chiến đấu giờ lại thêm quan hệ với chính phủ, quân đội. David cảm giác rằng, hẳn đã tìm cho mình được một bến đỗ mới.

Một vòng ánh sáng thoáng hiện lên bên người David. Chỉ chưa đến 1' David đã thăng lên cấp 11. Hẳn vì bị bọn người của Throne săn giết liên tục mà tụt mất 2 cấp. Do đã truyền tống qua EL Thành thành nên đăng cấp không thể tụt xuống 9 mà dừng lại ở cấp 10 - 0%. Đồ vật mỗi khi chết sẽ có xác suất rơi ra, tùy theo điểm tội ác. 0 điểm sẽ rơi 1 món, 10 điểm hai món, 20 điểm 3 món cứ như vậy tính tới... tiền bạc cũng sẽ rơi theo % tổng số tiền, số % này cũng tùy vào điểm tội ác cứ 1 điểm thì sẽ gia tăng 1%.

Đình Tấn từ lúc bắt đầu chơi game đến nay hẳn chỉ cùng Ameerah đi luyện quái, thăng cấp cho nên rất ít tiếp xúc với người chơi khác nói chỉ là mâu thuẫn giữa các công hội. Thế nên chém giết gì với người chơi Đình Tấn cùng Ameerah đều không có tham gia.

Tình hình bên dưới hang ổ kia cũng càng ngày càng căng hơn. Bọn Bộ Xương Chiến Sĩ cùng Tang Thi đã phải co rút lại đội hình. Bên dưới Scropider càng ngày càng đông như vô cùng vô tận. Mỗi giây mỗi khắc đều có một con Scropider chui ra từ trong những lỗ nhỏ trong hang trên vách đá, sau đó chúng bò xuống hướng về những con Bộ Xương Chiến Sĩ cùng Tang Thi.

Độc của chúng đối với Bộ Xương Chiến Sĩ là vô hiệu, chỉ có đối với Tang Thi mới xuất hiện bBpIJWJ hiệu quả trúng độc thôi. Tang Thi mặc dù tốc độ nhanh thế nhưng bọn Scropider số lượng quá đông, chúng tràn ra ngoài bịt kín cả mặt đất. Chỗ trống rất ít nên Tang Thi tốc độ rất khó được phát huy. 22 con Tang Thi đều bị dính trạng thái trúng độc, HP mỗi giây giảm thiểu hơn 50 điểm lại thêm bị bọn Scropider nhảy lên cắn trúng hay dùng đuôi đâm xuyên người đều mang đi một lượng HP trong khoảng 100-200. Với lượng HP 2500 của Tang Thi thì chúng có thể trụ được hơn nửa phút. Đổi lại mỗi con Tang Thi đều đánh giết được ít nhất 1 con Scropider mỗi khi bị chúng gần người. Có thể nói là mạng đổi mạng.

Phía trên Đình Tấn luôn tập trung xem xét trạng thái chỉ huy chiến đấu. Vì có Nhẫn nguyên rùa nên triệu hồi ra cũng không tiêu hao, sử dụng kỹ năng cũng không tiêu hao nên Đình Tấn rất lẩn xả. Kỹ năng không tiếc mà tung ra liên tục, từ Cốt Thử đến Nguyên Rùa Suy Yếu. Không Vật Thuật cũng được Đình Tấn sử dụng, hần nâng những tảng đá lớn hơn 25 kg nhất lên cao rồi quăng mạnh vào giữa bầy Scropider làm cho chúng ăn phải một lượng sát thương sát thương không nhỏ.

Hiện tại đã qua hơn 5 phút, Cầu Phúc Trị Liệu đã hết thời gian duy trì. Đình Tấn phải canh thời gian mà uống HP thuốc giá trị HP vừa tụt xuống 600 Sinh Mệnh Cứu Rỗi sẽ được tung ra kéo lên lại.

Số lượng bầy Scropider càng ngày càng đông, Đình Tấn đã xếp bọn Bộ Xương Chiến Sĩ thành một hình tam giác 5 hàng tựa sát vào nhau chống đỡ như lúc chiến đấu với bọn Biển Dị Heo Rừng. Mỗi khi dùng khiến hất bọn Scropider ra một đoạn liền tên đứng phía sau sẽ lao ra cho một búa vào đám Scropider phía trước.

Mỗi khi có con Scropider nào bò lên phía trên đỉnh chui vào trong đội hình liền bị tên Bộ Xương Chiến Sĩ đứng sau dùng khiến đón đỡ lại bị những tên bên trong vung búa chém ra. Chỉ là bọn Bộ Xương Chiến Sĩ bị ép lại làm lộ ra vách đá phía sau, những con Scropider không bò vào được chỗ của chúng liền bò lên vách đá hướng phía Đình Tấn mà tới.

Đình Tấn cũng không hoảng loạn lắm, điều động Tang Thi lại trèo lên vách đá bao vây khu vực quanh miệng hang của hần, làm thành mộ chiến trường khác trên vách đá.

Ameerah là võ sư, David là một tên Đạo tặc. Cả hai đều là loại hình cận chiến nên cũng không thể giúp đỡ gì cho Đình Tấn. Cũng chỉ có thể nghe theo lời của Đình Tấn, ngồi tranh thủ thời gian tu luyện.

“Rít rít rít”

Âm thanh vang lên từ phía sau làm cho Ameerah cùng David giật mình quay đầu nhìn lại. Phía sau 3 tên Bộ Xương Chiến Sĩ chặn lấy toàn bộ đường đi trong hang, ngăn chặn lại một đám Scropider ở phía sau. Thế nhưng rất tiếc cho bọn chúng, đường đi quá nhỏ lại thêm có 3 con Bộ Xương Chiến Sĩ chặn đường, đưa khiến đón đỡ liên tục làm chúng nó không thể tiến thêm một tấc. Ngược lại phía sau dồn ép không thể chạy lui về phía trước có Bộ Xương Chiến Sĩ liên tục vung rìu bổ xuống đầu nó làm HP giảm liên tục, không quá 5 giây liền lật ra đất chỉ còn là một cái xác. Phía sau con Scropider liền tiến lên thế chỗ rồi lại noi theo đồng bạn để lại cái xác cùng vài đồng tiền và kinh nghiệm.

Đình Tấn sức chiến đấu đã dẻo dai hơn quá nhiều, Bộ Xương Chiến Sĩ liên tục được gọi ra thế lấp vị trí bị hỏng bên dưới. Mỗi khi có một con Bộ Xương Chiến Sĩ ngã xuống, con phía sau liền sẽ tiến lên lấp lại không tới 1 giây sau phía trên liền rơi xuống một vòng ma pháp hố đen lại xuất hiện chui ra một tên Bộ Xương Chiến Sĩ thế lấp chỗ trống.

Kinh nghiệm cứ như vậy từng bước dâng lên cao. Kế tiếp David lần thứ hai thăng cấp, Đình Tấn không lâu sau đó cũng nhận được âm thanh hệ thống.

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Ameerah ánh sáng thăng cấp cũng xuất hiện cả nhóm 3 người thanh kinh nghiệm cứ như đồng hồ đếm giây nhảy lên liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Trường kỳ chiến đấu, quét dọn chiến trường

Cầu Phúc Trị Liệu (276)

10 phút trôi qua, Cầu Phúc Trị Liệu thời gian làm lạnh kỹ năng đã xong. Đình Tấn lập tức tung ra để giảm tiêu hao HP thuốc. Hần chỉ mang theo 100 bình HP thuốc vừa, tiêu tốn của hần hết 10 đồng tiền vàng, phải sử dụng tiết kiệm lại được bao nhiêu thì tiết kiệm.

HP thuốc (Vừa)

Chất lượng: Đồ dùng tiêu hao

Yêu cầu: Không

Hiệu quả: Hồi phục 60HP/s, tồn tại trong 5 giây. Cắt đứt khi bị tấn công.

Giá: 10 bạc

Trong 10 phút này, Đình Tấn tiểu đội chém giết cũng được hơn 130 con. Liền không đến 20 phút sau, âm thanh hệ thống thông báo Đình Tấn thăng cấp vang lên.

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Vậy là không đến nửa giờ Đình Tấn đã kiếm đủ 180000 kinh nghiệm để thăng lên liên tục 2 cấp từ 15 cấp - 70% kinh nghiệm, tăng lên đến cấp 17. Bên cạnh đó, David cũng đã thăng lên đến 15 cấp. Một hồi không đến nửa giờ tăng lên 5 cấp làm hẳn cũng có chút cảm giác mơ mộng giữa ban ngày. Tốc độ thăng cấp hiện tại làm cho hẳn có chút không dám tin trước kia mình là thể nào luyện cấp.

David khoe miệng nổi lên một vòng nụ cười. Hẳn cảm giác vị đội trưởng này càng ngày càng thú vị. Hẳn thật chờ mong cuộc sống sau này, chắc chắn là sẽ không tẻ nhạt như trước đây nữa.

Ameerah thì đã quen dần với cường độ thăng cấp như vậy. Hiện tại nàng cũng đã 16 cấp - 40%, cứ theo tốc độ giết quái như vậy không quá lâu nữa nàng cũng sẽ lên đến 17 cấp. Cho nên nàng vẫn không có quá nhiều phản ứng, chỉ là trông bộ dáng có chút xót xa mỗi khi nhìn xuống những bãi tiền đồng bên dưới.

Thời gian chậm rãi trôi qua, ngồi rảnh rỗi Đình Tấn vừa chỉ huy chiến đấu vừa nói chuyện hỏi thăm tình hình cuộc sống cùng phương hướng tương lai sau này của hai người David cùng Ameerah. Đồng thời chỉ dẫn thêm cho David một số kỹ xảo, kinh nghiệm về do thám.

- Bây giờ rồi David? - Chợt Đình Tấn hỏi.

- Gần 5 giờ kém 10 rồi.

David lấy một chiếc đồng hồ chuẩn bị sẵn trong balo ra rọi dưới ánh sáng chớp chồn từ đuốc mà xem. Đình Tấn cũng định đêm nay không trở về thành. Dù sao họ có mang theo chút ít đồ ăn, với trong game có ăn hay không cũng không ảnh hưởng với người chơi cabin. Chợt nhớ không biết David có sử dụng cabin trò chơi không, Đình Tấn hỏi thăm

- Người sử dụng mũ trò chơi hay cabin, David?

- Không có. Điều kiện kinh tế khó khăn, chỉ đủ mua một cái mũ trò chơi thôi. - David ngại ngùng nói.

Liền Đình Tấn căn dặn hẳn:

- David, trưa mai ở hiện thực ta có chuyện phải ra ngoài với Ameerah, người ở lại tranh thủ nghỉ ngơi tu luyện. Ngày mai, nếu ở đây ở Scorpider sinh sản kịp, chúng ta sẽ tiếp tục vào đây luyện cấp tiếp. Người nếu có thời gian thoát ra ngoài thì mua một cái cabin trò chơi đi. Tiền nếu thiếu thì nói ta biết, mũ giáp không có tác dụng nhiều như cabin đâu.

David ngại ngùng gật đầu đáp ứng. Hẳn tình hình kinh tế gia đình dù sao cũng là thuộc diện khó khăn. Mua một cái mũ trò chơi đã là xa xỉ đối với hẳn lắm rồi nói chi là sử dụng cabin. Nhưng hiện giờ thì khác, có Đình Tấn tài trợ hẳn cũng không ngại. Dù sao hẳn đã nợ Đình Tấn rồi, có nợ thêm cũng không khác gì nấy. Quá lắm thì bán mạng trả nợ thôi. Hẳn cũng quyết định theo sau bước chân Đình Tấn đến cùng rồi.

Đình Tấn không ngờ một câu nói vô ý của mình lại có thể làm cho một người xa lạ vừa mới quen lại trở nên thân cận hơn với hẳn. Việc này giúp hẳn bớt đi rất nhiều thời gian cần thiết để bồi dưỡng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, bên dưới Bộ Xương Chiến Sĩ chiến đấu vẫn là thủ vững đội hình tam giác 5 hàng ngang. Cả đội hình trông như một mũi tên xuyên qua đám Scorpider. Trên vách đá 22 con Tang Thi bao vây thành vòng tròn xung quanh miệng hang, liên tục bò qua lại chém giết đám Scorpider đang bò lên.

Một chơi 2, có khi một chơi 3, chơi 4 cũng là bình thường. Phía sau, ngay lối vào trong hang động, 3 con Bộ Xương Chiến Sĩ chặn đường cũng đã chết vài con. Nhưng đều được Đình Tấn kịp thời triệu hồi bổ sung nên cũng không có con Scorpider nào có thể vượt qua được.

Đình Tấn mỗi khi trong đầu cảm thấy nhói một cái, hẳn sẽ cảm giác được mình mất đi liên hệ với tên tiểu đệ ở vị trí nào ngay lập tức. Xong thì tức khắc hẳn triệu hồi ra một tên khác bù đắp lại vị trí lỗ hổng. Sau đó thì liên tục tung Cốt Thử, Không Vật Thuật ném đá, Nguyên Rùa Suy Yếu.

Nơi này dù sao là hang ổ của bọn Scorpider, số lượng quá nhiều như vậy cũng là bình thường. Đình Tấn tính sơ nếu như giết hết cái ổ này cũng phải đến cả ngày. Mà đồ vật trang bị, tiền đồng rơi ra chỉ có thể duy trì trong 8 tiếng. Sợ rằng không kịp thu nhặt được hết đồng này.

Ameerah từ lúc đi vào ngôi tu luyện đến giờ cũng đã đủ một vòng. Ngay khi nhìn ra sau, nàng thấy một đồng xác bọn Scorpider phía sau đám Bộ Xương Chiến Sĩ đang chặn lại đường vào và những đồng tiền lóe sáng trong bóng tối. Vậy là trong hang động lại thêm một bóng người nhỏ bé liên tục đứng lên khom xuống giữa đồng xác bọn Scorpider, thu nhặt hết tất cả những gì có trên đường.

Ameerah bỏ mặc tu luyện, nhanh chóng lao lên thu hoạch, vơ vét. Nãy giờ ngôi tu luyện, nàng cứ mỗi lần nghĩ đến đồng tiền đồng bên dưới kia mà không thu được thì đau xót không thôi. Bây giờ có thể thu được, nàng quyết tâm không bỏ sót một đồng

Đình Tấn cũng mặc kệ nàng, hẳn cũng tự hỏi trong lòng nhiều lần ‘Tại sao trước kia Ameerah đâu có tham tài như vậy’. Nhưng nghĩ đi nghĩ lại cũng chỉ

có thể lý do ba mẹ nàng còn sống, nên tâm tính của nàng luôn muốn chứng tỏ cùng giúp đỡ. Đến khi họ mất đi, nàng trong lòng duy nhất chỉ có báo thù. Thôi, không xoắn xuýt vấn đề này nữa. Đình Tấn quay lại tiếp tục với trận chiến bên ngoài.

Tuy rằng có hàng rào 22 con Tang Thi bảo vệ xung quanh miệng hang, thế nhưng đôi lúc cũng có những con lọt lưới. Chúng nó đều nhanh chóng bò đến miệng hang nơi Đình Tấn đang đứng. Nhưng vừa bước vào, chưa kịp chạm đến Đình Tấn thì đã bị 2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ như vệ sĩ đứng bên cạnh dùng khiên hất rơi xuống bên dưới. Thời gian cứ như thế hữu kinh vô hiểm mà vượt qua.

Lại một giờ nữa trôi qua, lúc này Đình Tấn đã chém giết thu hoạch được thêm 170.000 kinh nghiệm. Tốc độ chém giết Scorpider bị chậm lại gấp đôi so với khi mới vừa bước vào. Do lúc ban đầu, bọn Scorpider còn phân tán xung quanh nên Bộ Xương Chiến Sĩ cùng Tang Thi có thể nhanh chóng tàn ra phát huy chiến lực của bọn nó.

Thế nhưng theo thời gian trôi đi, bọn Scorpider từ trong hang ồ chui ra càng lúc càng đông nên thực lực của quân đội vong linh không thể phát huy ra hoàn toàn được nữa. Chỉ có thể co rút lại một dU3uq4ty khu vực vừa thủ vừa chém giết.

Hơn nữa Scorpider đẳng cấp 17, Đình Tấn 2 giờ trước chỉ mới 15 cấp. Chênh lệch hai cấp làm cho hắn lại được thưởng thêm một phần nhỏ kinh nghiệm vượt cấp. Thế nhưng do đẳng cấp tăng lên làm cho phần kinh nghiệm này cũng giảm dần theo. Kinh nghiệm thu được rút ngắn lại làm cho tốc độ thăng cấp của Đình Tấn cũng giảm lại.

Mặc dù đã giết rất nhiều, thế nhưng nhìn lại bên dưới chúng nó vẫn còn đông nghẹt lít nhít vây quanh bọn Bộ Xương Chiến Sĩ. Đình Tấn dự tính hôm nay chắc cũng không trở lại được dù sao hắn tiêu hao HP giảm thấp đi, lại có kỹ năng Cầu Phúc Trị Liệu nên việc sử dụng HP thuốc cũng giảm đi. Hiện tại HP thuốc vẫn còn hơn 70 bình đủ để hắn duy trì thêm 4 tiếng nữa.

Mà cũng thông qua 2 giờ chém giết này, Đình Tấn nhận ra một điều. HP tiêu hao do -1000% khôi phục sinh mệnh, đến từ nhân bị nguyên rủa, không được Tái Tạo kỹ năng chấp thuận làm tôn thương để chuyển hóa thành HP hạn mức cao nhất. Đình Tấn có thể lý giải đây là do thuộc về tự thân HP khôi phục bị số âm chứ không phải là sát thương.

Lắc đầu cười khổ không thôi, dù sao thì có lợi cũng có hại mà. Như vậy thì mạng trang bị này đồng nghĩa với Tái Tạo của Đình Tấn là trở thành vô dụng. Nhưng thôi, đành vậy vì luyện cấp vì kiếm tiền làm nhiệm vụ phải hi sinh thôi.

Cứ như vậy, triệu hồi rồi lại tung ra kỹ năng xuống bên dưới rồi lại triệu hồi. Đình Tấn như một cái máy không biết mệt mỏi, tinh thần tập trung quan sát, suy nghĩ, ra lệnh, tung ra kỹ năng liên tục. Thời gian cũng nhanh chóng trôi qua.

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Đình Tấn cũng tăng lên 18 cấp. Tiêu tốn gần 1 giờ, Đình Tấn thu hoạch được thêm hơn 80000 điểm kinh nghiệm, vừa đủ để thăng lên cấp 18. Lúc này đây mỗi con Scorpider cống hiến điểm kinh nghiệm cho Đình Tấn bị giảm đi 10% do chênh lệch đẳng cấp. Cho nên tuy rằng giết chết số lượng không thấp hơn so với khi vừa mới vào, thế nhưng kinh nghiệm nhận được lại thấp hơn nhiều.

Ameerah hiện tại đã là 17 cấp, David cũng đã tăng lên 16 cấp. Nàng và David vẫn ngồi tu luyện không quan tâm xung quanh nữa. Đây là do Đình Tấn yêu cầu vì chạy đi chạy lại trong hang động quá mất thời gian quý giá. Cứ để đồ vật ở đó 7 giờ sau lại thu hoạch cũng không muộn.

- Hàiz... kinh nghiệm đã ít giờ lại còn ít hơn.

Nhìn kinh nghiệm nhận được Đình Tấn cũng chỉ biết mệt mỏi mà thở dài, đành phải chấp nhận chuyện này. Dù sao cũng phải hạn chế kinh nghiệm giảm lại vì người chơi phải có chỉ tiền lên mới có thể phát triển. Tìm kiếm quái vật thấp hơn mình hành hạ thì không sớm thì muộn cũng sẽ quen với hành động sợ người mạnh bắt nạt kẻ yếu.

- Tiếp tục!

Thầm cổ vũ trong lòng, Đình Tấn tiếp tục chỉ huy càn quét. HP của Đình Tấn hiện tại chỉ còn lại 55 bình. Đủ để hắn trụ vững trong 3 tiếng, hắn phải trong 3 tiếng này chém giết nhanh nhất có thể bọn Scorpider này. Bởi vì thu hoạch tiền đồng cùng trang bị bên dưới kia.

Vì chuyến đi này hắn đã phải bóc lột của ‘thủ quỹ’ Ameerah 10 đồng vàng làm nàng khóc thét một hồi. Nếu như không thể thu hoạch lại, hắn sẽ phải tiêu tốn nhiều hơn thời gian để có thể học nghề nghiệp phụ.

Thế là từng giây từng phút trôi qua, số lượng bọn Scorpider giảm dần đi. Sau 3 giờ Đình Tấn đứng tập trung tinh thần cao độ chỉ huy, số lượng con Scorpider chỉ còn lại vài trăm con. Bọn Bộ Xương Chiến Sĩ cũng không phải co rút lại dựng đội hình tam giác nữa mà đã tàn ra thành hình vòng cung bao quanh một khu đất trống đầy xác bọn Scorpider đã bị giết trước đó. Bọn Tang Thi cũng mở rộng khu vực bao vây tàn ra xung quanh bán kính hơn 10m bắt đầu săn giết những con Scorpider còn lại trên vách đá.

Trong 3 giờ này, Đình Tấn cùng đồng bọn vong linh sinh vật của hắn đã chém giết giúp hắn thu hoạch hơn 430.000 điểm kinh nghiệm. Vận động tinh thần ở cường độ cao liên tục quá lâu làm cho Đình Tấn cũng đã có chút mệt mỏi.

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Thăng lên 19 cấp, Đình Tấn nhìn thanh kinh nghiệm. Hắn cần đến 676.500 để tiến lên đến cấp 20. Quả thật là một con số quá kinh khủng đối với Đình Tấn. Phải biết hắn chém giết Scorpider liên tục trong suốt 7 giờ, đội quân của Đình Tấn đã giết hơn ngàn con Scorpider. Thu hoạch kinh nghiệm cũng là hơn 830.000 điểm kinh nghiệm. Thế nhưng đó là dưới tình trạng Đình Tấn vượt cấp và đồng cấp chém giết.

Hiện tại Đỉnh Tán đẳng cấp đã cao hơn bọn Scorpider 2 cấp, kinh nghiệm giảm xuống 20% chỉ còn 540 điểm một con, đồng nghĩa với việc hắn phải giết lại 1400 con Scorpider nữa. Cũng là phải đứng tập trung tinh thần điều khiển trận đấu trong gần 8 giờ. Nghĩ đến làm Đỉnh Tán có chút không chịu nổi.

Thở dài một hơi, nhìn thời gian cùng HP thuốc còn lại trong ba lô đã không còn mấy. Đỉnh Tán gọi dậy David cùng Ameerah đang tập luyện dẻo dai cường hóa.

- Đến giờ thu dọn chiến trường rồi, dậy thôi.

Ameerah nghe đến ‘Thu dọn chiến trường’ mấy chữ này liền bật người đứng dậy ngay lập tức, làm như đã có phản ứng tự nhiên. Hai mắt sáng lấp lánh đồng tiền, cả người hưng phấn khác lạ.

David cũng bắt đầu có chút nôn nóng, hắn từ lúc bước vào hang động này. Ngoài dẫn đường ra, hắn vẫn chưa làm được gì cả. Điều này làm cho tâm lý muốn chứng tỏ giá trị bản thân cho Đỉnh Tán thấy bị kìm nén đã lâu.

Ra lệnh cho 6 tên Tang Thi hướng phía dưới hang động bám vào vách đá làm thành một cái thang người. Nhóm 3 người thay phiên nhau đạp lên vai từng con chậm rãi đi xuống.

Cầm đuốc đi xuống phía dưới, ánh sáng chập chờn càng làm cho chiến trường thêm ghê rợn. Xác bọn Scorpider ở khắp nơi chất đống thành một núi ở ngay gần nơi Đỉnh Tán chỉ huy bọn Bộ Xương Chiến Sĩ thủ đội hình.

Không chậm trễ 3 người chia nhau ra, Đỉnh Tán phân công hắn cùng Ameerah phân ra thu thập nguyên liệu từ xác chết, David chạy vòng quanh nhặt trang bị cùng với tiền đồng. Đỉnh Tán cũng chỉ huy cho bọn Bộ Xương Chiến Sĩ lập thành một hàng rào mà bảo vệ quanh khu vực này.

3 người chạy nhanh xung quanh, số tiền David nhặt được càng ngày càng nhiều. 1 đồng vàng, 2 đồng vàng... cầm trong tay David run run, cho đến khi hắn nhặt đến đồng vàng thứ 10 thì đã có chút chết lặng. Trang bị cũng nhiều vô số kể thế nhưng chỉ có đồ trắng.

Đỉnh Tán cùng Ameerah quen thuộc mà lột da bóc thịt những cái xác. Thu thập không chỉ vỏ da mà còn có đuôi túi độc, răng nanh độc. Thế nhưng bọn Scorpider này không thể lấy thịt nên cũng làm Ameerah tiếc hận không thôi.

Một lúc hơn nửa giờ sau, nhóm 3 người đã trở lại trên hang động. Phía dưới rải rác hơn chục con Scorpider vẫn chưa giết chết Đỉnh Tán cũng mặc kệ. Hôm nay thu hoạch cũng đã quá nhiều rồi, hắn cũng không tiếc một chút đó.

Giải trừ triệu hồi hết những con Bộ Xương Chiến Sĩ cùng Tang Thi bên dưới, Đỉnh Tán chỉ chừa lại 2 con thủ ngay cửa hang sau đó chỉ huy 3 tên phía sau bắt đầu đè ép, dùng thương đôi thương chém giết những con Scorpider đang cố gắng chui vào, mở đường đi ra ngoài.

Vừa đi vừa tổng kết. Lần này đi luyện cấp hết 8 giờ, Đỉnh Tán thăng lên 19 cấp [5%], Ameerah cũng đã 18 cấp [80%], David hát vang một đường bước vào 17 cấp [90%]. Trong đội đều là bình tĩnh kiểm tra, duy nhất chỉ có vừa gia nhập David là kích động muốn khóc. Hắn vì kiếm tiền đã hi sinh niềm vui thú chơi game thăng cấp, dành đa số thời gian để đi thăm dò khu vực tình báo kiếm chút tiền. Hiện tại nhìn lại đẳng cấp hắn có chút không dám tin tưởng.

Tiền bạc thì càng không phải nói. Hơn ngàn con Scorpider cố gắng vượt qua 1 triệu kinh nghiệm, tiền rơi ra nhặt lại được cũng là gần một nửa kinh nghiệm. Ngay khi David giao lại hơn 48 đồng tiền vàng cho Ameerah, tiểu nha đầu thét lên nhảy nhót vui vẻ làm Đỉnh Tán cùng David không nhịn được cười. Dù sao trong đội có một thành viên tràn đầy sức sống như vậy cũng là một niềm vui thú.

Trang bị nhặt được không có gì đặc biệt vì ở hang ổ bọn Scorpider này không có boss hay tinh anh quái vật nên đa số đồ vật nhặt được chỉ là đồ trắng. Trang bị nhặt được 184 món. Đa số là các loại trang bị xương cùng dao găm tề liệt.

3 người không nhanh không chậm, theo sau bọn Tang Thi cùng Bộ Xương Chiến Sĩ đang mở đường đi ra bên ngoài. Thế nhưng vì tiện cho lần sau luyện cấp 3 người cũng không có ra khỏi hang động mà dừng lại ở một vị trí ngã rẽ nào đó không xa miệng hang.

Đỉnh Tán không biết rằng, chỉ vì một điểm vô ý này lại giúp hắn và đồng đội mình tránh thoát một cuộc tập kích. Phía bên ngoài cửa hang bao vây hơn 15 tên người chơi, đa số là chiến sĩ và cung thủ, thợ săn. Bọn họ chính là nhóm người The Throne được cử đi theo dõi David và săn giết hắn về 10 cấp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Gặp nhau ở hiện thực

Thời gian nhàn nhã đi ra ngoài, Đỉnh Tán cũng rảnh rỗi nói chuyện. Chợt đột nhiên Đỉnh Tán lại hỏi một câu làm hai người cũng khá bất ngờ:

- Nếu như... ta nói là nếu như nhé. Nếu như một ngày, thế giới hiện thực cũng giống như game chúng ta đang chơi bây giờ. Các người sẽ như thế nào?

David bị Đình Tấn nhìn chăm chăm đầu tiên, hẳn biết Đình Tấn muốn hắn trả lời trước. Vậy là David cũng chậm rãi nói.

- Ta sẽ mang em ta đi đến một nơi an toàn như trong thành, sau đó ra ngoài tìm kiếm tình báo. Bán lấy tiền nuôi bọn chúng.

Đình Tấn lắc đầu, quay sang mỉm cười hỏi Ameerah:

- Người thì sao nha đầu?

Ameerah tay chống cằm suy nghĩ này giờ, đầu nghiêng qua nghiêng lại như không biết phải nói như thế nào. Liên quay lại cười nói với Đình Tấn:

- Mang theo ba mẹ ta đi tìm Đình Tấn ca ca.

Lại là một câu trả lời khá bất ngờ của Ameerah. Đình Tấn lắc đầu cười khổ không thôi, không ngờ cô nàng này lại xem hắn như bảo mẫu. Cấu trúc lại ngôn ngữ một chút, Đình Tấn trầm giọng nói:

- Nếu thật sự có một ngày như vậy, các người phải trở thành một cường giả. David, ta biết người rất yêu thương em mình, thế nhưng người cũng không thể bảo đảm người có thể do thám thành công mãi, có thể an toàn trở về mỗi ngày. Người phải cho chúng nó một tương lai, mà thực lực chính là tương lai của chúng nó. Người mạnh sống, kẻ yếu chết. Người mạnh được an toàn, được tự do, người yếu thì nguy hiểm, phải lệ thuộc. Người phải hiểu điều đó.

David cũng không hiểu tại sao Đình Tấn lại hỏi những câu như vậy. Hơn nữa lại nghe hắn nghiêm túc dạy dỗ, David cũng không hiểu tại sao lại phải nghiêm túc như vậy dù sao cũng chỉ là giả dụ. Liên hắn cười xòa:

- Được rồi, được rồi, ta sẽ thay đổi suy nghĩ của mình.

Hiện tại đã là 5 giờ sáng trong game ngày thứ 7. Đúng theo như Đình Tấn tính toán thì bây giờ cũng là 1 giờ chiều ở hiện thực. Hắn thông báo với Ameerah cùng David:

- Chúng ta đăng xuất thôi, David người đi chuẩn bị cabin trò chơi đi. Hơn nữa ăn uống thuận tiện giao dịch tiền của người giải quyết chuyện gia đình đi.

- Ameerah ra ngoài chuẩn bị đi, nửa giờ sau ta sẽ đến nhà người đi mua sắm quà Noel. Mọi người Noel vui vẻ nhé. Nhớ 12 giờ tối ở hiện thực thì đăng nhập, hẹn gặp lại.

David chỉ là bình tĩnh gật đầu, hôm nay dù sao cũng quá nhiều bất ngờ rồi. Hắn cũng đã tập thành thói quen. Ameerah thì ngược lại hưng phấn hét lên xong thì lập tức đăng xuất không chào hỏi ai. Hai người David cùng Đình Tấn nhìn nhau lắc đầu cười, sau đó thân ảnh mờ dần rồi biến mất.

Ánh sáng mờ mờ thông qua dịch dinh dưỡng truyền vào mắt Đình Tấn. Hắn chờ đợi cho dịch dinh dưỡng rút đi, sau đó mới bật ra nắp khoang cabin ngồi dậy. Tắm rửa sạch sẽ, thay một bộ áo sơ mi đen, quần jean.

Đình Tấn tu luyện vòng linh pháp thuật, cùng với sức mạnh, thể chất và nhanh nhẹn trong game đã lâu. Lại thêm dáng người cao ráo, cùng đường nét cơ bắp nổi bật. Mái tóc hơi dài chia ra hai bên, xoắn xoáy che phủ hai bên gò má. Khỏe miệng cong lên làm thành một vòng mỉm cười, càng làm Đình Tấn trông có vẻ tà dị, hấp dẫn.

Ra ngoài Đình Tấn gọi xe taxi đi đến địa chỉ nhà mà Ameerah gửi cho hắn. Trên đường đi, tiện tay, hắn mở điện thoại xem tỉ giá quy đổi tiền tệ trong game. Hiện giờ tỉ giá là 0.75\$:1 đồng, suy nghĩ một chút Đình Tấn lựa chọn đổi 10 đồng vàng thành 75.000\$ chuyển vào thẻ tín dụng của hắn. Hắn muốn cầm nhiều một ít phòng hờ có việc khẩn cấp xảy ra.

Một lúc sau, đứng trước một võ quán phía trên khắc ghi biển hiệu NADA. Phong cách cũng như một phòng tập GYM công suất, sàn gỗ. Bên trong có 2 lối đi cùng nhiều bao cát, nhiều người vẫn đang luyện tập bên trong.

Phía trước cổng đứng một cô bé, vóc người không cao chỉ 1.6m. Bên cạnh có một người đàn ông trung niên cùng một người phụ nữ dáng người nóng bỏng, có vài nét giống với gương mặt của Ameerah. Ba người đang đứng nói chuyện với nhau, thỉnh thoảng dòm ngó xung quanh. Ngay khi xe taxi dừng lại, Đình Tấn bước xuống liền bị 3 cặp mắt bắn tới.

Cô bé kia chính là Ameerah, nàng hôm nay bận một chiếc váy dài sát tay. Đầu không cột khăn nữa mà chỉ buộc lên một cái đuôi ngựa. 2 tay đang cầm một chiếc túi xách, nhìn thấy Đình Tấn tới không tự chủ siết chặt. Đình Tấn xuống xe vừa đi tới liền chào hỏi lễ phép:

- Chào chú, chào cô ta gọi Đình Tấn. Chào người Ameerah. Lần đầu tiên được gặp mặt, thật làm người ngạc nhiên.

Khỏe miệng luôn giữ một nụ cười tự tin, Đình Tấn nói chuyện một cách thông dong làm cho người người đàn ông cùng phụ nữ trung niên bên kia cũng gật đầu thỏa mãn không thôi. Phải, hai người đó chính là ba mẹ của Ameerah. Đôi mắt luôn tò mò đánh giá Đình Tấn như xem con rể làm cho Đình Tấn cũng có chút chịu không nổi.

Lúc này ba của Ameerah mới mở miệng đánh gãy trầm mặc:

- Ta giao con gái cho người, đưa đi bao nhiêu kg đem về bấy nhiêu kg. Mất cọng tóc nào thì người coi chừng ta.

Tuy rằng hăm dọa thế nhưng trong giọng nói chỉ có trêu đùa. Đình Tấn biết chỉ là trêu hắn. Đình Tấn cũng gật đầu nghiêm túc đáp:

- Xin ngài yên tâm, ta sẽ trông chừng nàng cẩn thận. Ameerah chúng ta đi thôi.

Bên cạnh người phụ nữ cũng đầy đặn Ameerah giọng chiều chuộng cùng yêu thương nói:

- Đi thôi, cẩn thận đường đi.

Ameerah ngượng ngùng, từ đầu đến giờ gương mặt cứ đỏ, tim đập nhanh không dám ngắt đầu. Nhỏ giọng chào ba mẹ, sau đó lúi thủi đi theo Đình Tấn. Đình Tấn cũng gật đầu chào 2 người, sau đó kéo Ameerah lên xe taxi. Hai người lên đường đi đến khu mua sắm trung tâm.

2 giờ sau, xe cũng đã đến khu mua sắm. Đây là một khu cao ốc hơn chục tầng buôn bán đủ loại sản phẩm. Thời gian này Ameerah tỏ ra hoạt bát hơn. Nàng như một con chim sổ lồng, lúi rúi nói chuyện chạy hết cửa hàng này đến cửa hàng khác. Là 1 điều nàng tuy rằng là ‘thần giữ cửa’ thế nhưng bản tính nữ nhân vùng tiền như rác khi mua sắm thì lại không thay đổi.

Ameerah đi suốt 5 giờ, mua sắm không mệt mỏi thế nhưng Đình Tấn thì khác. Hắn gần như là tan vỡ, suốt 8 giờ chiến đấu hắn có thể trụ vững không ngã. Nhưng vừa đi với Ameerah 5 tiếng hắn đã đến cực hạn của mình. Tay chân, cơ thể rã rời vì xách đồ.

7 giờ xe taxi đưa hai người về đến võ quán, Đình Tấn như ô sin liên tục chạy ra vào cốp xe lấy đồ mang vào nhà. Nhìn Ameerah vui vẻ tươi cười khác trước đây, ba mẹ nàng cũng liên tục cười không ngậm được miệng.

Đình Tấn chào hai người sau đó lên xe đi, để lại không gian cho gia đình họ. Hắn còn có việc quan trọng hơn phải đi. Ngày hôm nay, người anh em của hắn có một trận đấu đầu tiên trong thế giới ngầm. Hắn phải đến đó xem xem tình hình thế nào.

Theo như tình báo Báo Đen đưa cho Đình Tấn, nơi tổ chức lời đài ngầm lần này là một vùng ngoại ô khu vực phía bắc thành phố. Nơi đây được mệnh danh là khu người nghèo, vì đa số khu vực quanh đây đều là người vô gia cư cùng những thành phần trong đáy xã hội.

Xe taxi đi dần dần ra ngoài đại lộ, nhà cửa xung quanh cũng càng lúc càng ít đi, cây cối càng nhiều lên. Một lúc sau xe từ từ dừng lại trước một khu nhà máy bỏ hoang, xung quanh cỏ dại mọc lên san sát nhau. Đình Tấn quẹt thẻ trả tiền, sau đó yêu cầu xe chờ đợi. Hắn bước ra, đi trên con đường mòn tiến vào bên trong nhà máy.

Nhà máy diện tích không lớn, có hơn 400m vuông. Bên trong máy móc cũng đã cũ kỹ bụi bám dày từng lớp chồng lên. Móc cùn xích sắt rỉ sét treo khắp nơi. Đình Tấn bước đến một nhà kho bên trong lại có 2 người đàn ông da đen cao lớn, mặc áo sát tay xăm trổ đầy cả người. Hai người thấy Đình Tấn đến liền tiến lên ngăn lại.

- Tiểu tử, mặt hiệu.

Một người trong đó giọng thâm trầm hướng về Đình Tấn hỏi. Người khác tay đã nắm chặt sức lực. Chỉ cần Đình Tấn nói không biết hắn chắc chắn sẽ bị tên này 1 đòn hạ gục đưa ra ngoài.

Đình Tấn khoe miệng mỉm cười giọng bình thản đáp:

- 3850471269

Đây chính là mặt mã mà Báo Đen giao cho Đình Tấn. Hai người đàn ông da đen nghe xong Đình Tấn nói con số, liền buông tay ra chặn lại. Cung kính cúi người lách sang hai bên.

- Ngài vị trí VIP phòng số 8 đã chuẩn bị sẵn. Chúc ngài buổi tối vui vẻ.

Đình Tấn thong dong gật đầu bước vào. Nói thật VIP là thế nào hắn không biết, cũng không quan tâm. Hắn chỉ là muốn nhanh chóng tiến vào. Cửa sắt phía sau vừa mở ra, âm thanh ồn ào huyền ảo, tiếng nhạc tiếng người hét lớn truyền ra. Đình Tấn có chút nhũn mẩy đi vào, hắn là không thích nơi quá ồn ào. Như vậy sẽ ảnh hưởng đến thính giác của hắn.

Đi vào bên trong là một cầu thang bộ kéo dài xuống dưới. Đình Tấn chậm rãi bước xuống không quá 5m liền đến một đường hầm. Xuyên qua chính là một cái sân lớn, xung quanh khán đài cao lớn như một sân đấu bóng rổ. Ở giữa là 1 lời đài được lồng sắt bao quanh đồng thời quần đầy kẽm gai. Dưới đất có vô số vũ khí rìu, búa, dao, kiếm, gậy... rải rác khắp nơi.

Bên trong có hai người đàn ông để trần, 1 người da đen cơ bắp lực lưỡng người khác da trắng hơi mập mạp. Hai người đang đánh nhau, một người đè lên một người. Năm nắm liên tục tung ra vào mặt người khác. Đình Tấn chỉ nhìn một cái, không phải người hắn cần tìm liền không thèm chú ý nữa.

Đình Tấn đứng trên khán đài xem xét xung quanh, có hơn ngàn người. Kế đứng người ngồi đang hò hét. Bên trái Đình Tấn là một hành lang khác, có những căn phòng xếp đối diện với khán đài. Phía trên hành lang có một bảng nhỏ ghi ‘VIP khu vực’. Đình Tấn vừa đi đến thì một cô gái ăn mặc bộ váy bó sát ngắn chưa được nửa bắp đùi tiến lên đón đầu.

- Thưa ngài, xin hỏi mã số của ngài là?

Đình Tấn lặp lại một lần mã số Báo Đen đưa cho. Cô gái cúi người hướng Đình Tấn nói.

- Xin hân hạnh được phục vụ ngài. Xin mời đi theo ta.

Nói O1tnhW4 xong liền xoay người hướng phía sau đi vào hành lang. Đinh Tấn cũng nhanh chóng theo sau. Một chốc đi bộ liền đã đến một căn phòng phía trên đánh số 8. Cô gái mở cửa bước vào, cúi người làm ra tư thế mời. Đinh Tấn cũng không do dự đi vào trong.

Bên trong phòng bày biện rất đơn giản, ánh đèn trắng phía trên làm căn phòng trông rất sạch sẽ, sáng sủa. Ở giữa có một bộ ghế salon cùng một cái bàn bày đầy đồ ăn. Đinh Tấn ngồi lên ghế, thuận tiện hỏi:

- Đêm nay còn lượt nào đánh?

Cô gái dùng remote trên bàn, bấm mở một bảng kính hình chiếu. Phía trên mặt kính liền hiện ra từng dòng từng dòng với hình ảnh cùng tên những cặp đấu, nằm vị trí đối lập nhau. Làm Đinh Tấn chú ý là hàng chờ trận đấu vị trí thứ 2, có một hình ảnh gương mặt ở bên trái và cái tên ‘Terrell Donway’ hiện lên phía sau.

Khóe miệng cong lên thì thầm:

- Cuối cùng cũng tìm được người. Để xem “Chiến Cuồng” trong tương lai hiện tại thực lực ra sao.

Cô gái vẫn đứng bên cạnh, nhìn lấy Đinh Tấn quan sát bản danh sách hàng chờ. Liền nàng biết hắn có hứng thú với một trận nào đó. Vậy là tiến lên nàng mở lời:

- Thừa thiếu gia, nếu ngài có yêu thích đánh cược và hứng thú với một cặp đấu nào đó thì có thể đặt ngay bây giờ.

Đinh Tấn ngạc nhiên, suy nghĩ một chút móc ra thẻ tín dụng:

- Trận đấu kế tiếp. Đặt cho ‘Terrell Donway’ 75.000\$.

Cô gái nghe xong nhìn lên bảng xếp hàng chờ liền ngạc nhiên, ‘Terrell Donway’ là lính mới mà. Liền nàng nghi ngờ hỏi lại:

- Ngài nói là ‘Terrell Donway’? Xin lỗi có lẽ ngài chưa biết, hắn tuy chỉ số thân hình đều rất tốt thể nhưng là lính mới. Đây là trận đấu đầu tiên với hắn. Đối thủ là ‘Đồ Tề’ đã có danh tiếng, đối thủ của hắn đều bị hắn hành hạ đến chết, rất thâm. Ngài có thể suy nghĩ lại, đặt cược xong không thể rút lại đâu.

Đinh Tấn khóe miệng vẫn giữ vững vẻ mỉm cười, gạt đầu. Phúi phúi tay nói:

- Đi đăng ký đi, ta không đổi ý. Nhớ rõ, là ‘Terrell Donway’ 75.000\$.

Cô gái hai mắt ngò vức, còn có một chút tỏa sáng mê luyến. Chẳng thanh niên này trên người mang một loại tà mị, bí ẩn mị lực làm cho nàng bị cuốn hút. Lại thêm hắn là người có tiền, đáng vẻ cũng đẹp trai. Làm cho nàng thật khó cưỡng lại. Vậy là không chần chừ, nàng hai tay tiếp nhận thẻ tín dụng của Đinh Tấn nhanh chóng bước ra ngoài.

Đinh Tấn đặt cược hết tiền cho Terrell vì hắn tin tưởng thực lực của Terrell. Dù cho bây giờ vẫn chưa là ngày quái vật xâm lấn. Thế nhưng là huynh đệ là đồng đội với Terrell lâu năm Đinh Tấn luôn là lựa chọn tin tưởng Terrell bằng mọi giá, cũng như Terrell luôn tin tưởng hắn giao cả sinh mạng cho hắn.

Không lâu sau đó cô gái tiếp viên trở lại, hai tay dâng trả lại Đinh Tấn thẻ tín dụng cùng một tấm thẻ khác.

- Của ngài đặt cược đã được ghi nhận, tỉ lệ 1 bởi 5, đây là thẻ thông tin cược. Nếu ngài thắng cược sẽ phải cần dùng nó mang đến để đổi tiền thắng.

Đinh Tấn nhàn nhã ngồi tựa lưng, tay gác lên lưng ghế. Đầu gật gù, tay đưa ra tiếp nhận hai chiếc thẻ còn mất thì vẫn tiếp tục quan sát bên ngoài trận chiến. Trong lồng sắt vô đài hiện tại cuộc chiến đã đến hồi kết. Hai người một người nằm, một kẻ ngồi dè lên. Người đàn ông da đen ngồi trên hai tay dùng một cán búa chấn ngay cổ họng người đàn ông da trắng mập mạp đang nằm bên dưới.

Người đàn ông da trắng chống cự trong vô lực, tay hướng người đàn ông da đen quơ loạn. Một lúc không lâu sau, sức cùng lực kiệt dường khí cũng đã hết. Người đàn ông nằm dưới cánh tay vô lực ngã xuống, hai mắt trợn trừng, đã chết đến không chết lại. Người đàn ông da đen đứng lên nhìn đối thủ đã chết, vung tay dạo vòng quanh lồng sắt hướng khán giả vỗ ngực như chứng tỏ ‘Ta là kẻ chiến thắng’.

Lắc lắc đầu, mấy người này chiến đấu quá man rợ. Chỉ vô tội, đâm đá cầm vũ khí vung loạn xạ không có quy tắc cùng gài bẫy hậu chiêu, như dùng mạng đổi mạng. Nếu như là Đinh Tấn, hắn có thể chắc chắn trong 3 đòn giết chết một người trong số họ. Nhưng lúc này phía trên khán đài bắt đầu xuất hiện thân ảnh làm cho Đinh Tấn chú ý,

Sau khi nhân viên tiến lên thu dọn xác chết, đổi lại các loại vũ khí hư hại. Người giới thiệu tiến ra bắt đầu đọc lời kêu gọi:

- Đêm nay chúng ta sẽ bắt gặp một trận chiến gây nhiều bất ngờ nhất trong lịch sử. Một chàng trai trẻ bắt đầu trận chiến đầu tiên của mình bằng việc hướng về ‘Đồ Tề’ của chúng ta thách đấu. Hãy hoan nghênh cho chàng trai trẻ can đảm của chúng ta. Ter...rell... Donwayyyy

Một thân ảnh cao lớn hơn 2.1m bước ra từ trong đường hầm ở khán đài bên tay phải Đinh Tấn. Da đen, đầu tóc cao tọc. Gương mặt góc cạnh, mũi to, môi dày điển hình của người da đen. Cả người để trần cơ bắp chắc nịch như sắp nổ tung, từng tảng thịt nổi lên cuộn cuộn như được đắp nặn vào. Hắn nhanh chóng tiến vào trong lồng sắt. Cửa lồng khóa chặt lại như phán quyết hắn đã không có đường lùi.

Đinh Tẩn bên ngoài ánh mắt sáng lên miệng thì thầm:

- Rất khá, đã có bộ dáng của ‘Chiến Cuồng’ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Sinh tử chiến

Ngay khi Terrell vừa lên đài, người giới thiệu cũng vừa đọc xong phần giới thiệu cho đối thủ. Ở đường hầm khán đài đối diện hắn, một tên to xác cao lớn không thua kém hắn đi ra, chậm rãi mà đi vào lồng sắt.

Đây là ‘Đồ Tề’ một tên da trắng tội phạm giết người. Hắn cả người đầy sẹo, gương mặt thô to mang theo một vết sẹo lớn như một con rết đang bò. Cả người để trần mặc một chiếc quần jean.

Cả hai người nhìn nhau, ngay khi tiếng chuông vang lên. Đồ tề lao lên dùng vai húc mạnh vào bụng Terrell. Terrell kinh nghiệm non nớt chưa kịp phản ứng đã cảm thấy bụng như bị xe ủi trúng đau đến một hồi.

Đồ Tề không dừng lại, vừa cảm giác ủi trúng đối phương. Hai tay hắn liền vòng xuống dưới ôm lấy bắp chân Terrell, cả người vùng lên đồng thời nhát hai chân của Terrell lên khỏi mặt đất. Cả người Terrell mất thăng bằng té ngã, đầu đập mạnh xuống đất.

Terrell đau đớn nhưng cũng giúp hắn tỉnh táo lại, gấp gáp vùng vẫy mạnh hai chân. Lợi dụng Đồ Tề cơ thể mở ôi trơn trượt làm tuột ra chân hắn, Terrell chân đập mạnh vào bụng Đồ Tề. Lực chân với sức mạnh bẩm sinh thiên phú của Terrell đã mạnh mẽ hất tung tên Đồ Tề lên không trung.

Đồ Tề ngã ngửa người, lưng đập mạnh lên đất. Hắn cả người đau đớn lẫn lộn qua một bên, sau đó chụp lấy một cây gậy bóng chày gần đó. Đồ Tề bật người đứng dậy hướng phía Terrell chạy đến, vùng gậy bóng chày đập mạnh xuống hết sức có thể.

Terrell đang choáng váng đầu, vừa ngồi dậy chưa kịp phản ứng lại liền lại tiếp tục bị một cây gậy đập mạnh vào một bên trán.

“Rắc”

Lực lượng va đập mạnh mẽ làm cây gậy bóng chày gãy ngay. Đồng thời trên trán của Terrell cũng bị phá vỡ một lớp da. Đầu Terrell sưng lên, máu tươi trào ra ướt cả nửa gương mặt, chảy dài xuống ngực Terrell làm hắn trông càng FjyDzNAq đặc biệt khủng bố.

Bên ngoài khán giả trên khán đài hò reo cổ vũ cho Đồ Tề, có người phấn khích hét lớn:

- Giết nó đi Đồ Tề. Giết nó...

- Kết liễu nó đi...

- Tiền ta đặt hết vào người đó Đồ Tề, chém giết nó nhanh đi

Thanh âm ồn ào cổ vũ đều là gọi “Đồ Tề” làm cho hắn lòng hưng phấn nổi lên. Vất đi khúc gậy bóng chày đã gãy, hai tay giơ lên cao quay lưng đi dạo một vòng xung quanh. Sau đó mới cúi người nhặt một khúc cây khác định bồi tiếp một gậy cho Terrell.

Terrell bị đập trúng, cả người loạng choạng lùi về phía sau gần sát với lồng sắt đầy kẽm gai. Hắn đau nhưng đau đớn không làm cho hắn sợ. Máu tươi chảy xuống, vị mặn tanh từ máu làm cho Terrell càng có cảm giác lạ lẫm. Cả người hắn gân nổi lên, mắt trở nên đỏ. Hắn tức giận, đau đớn làm hắn như nổi điên lên. Trước đó hắn còn sợ hãi muốn né tránh, nhưng bây giờ hắn chỉ có một ý nghĩ “Liều mạng giết chết tên này, giết hắn, giết chết hắn”

“Ahhhh”

Terrell hét lớn, cả người to lớn như một con trâu nhuộm máu. Hắn cắn răng xông về phía Đồ Tề. Đồ Tề ở đối diện cũng vừa trên đà lao đến thì bị Terrell làm cho kinh ngạc. Tay đang vùng gậy lên chưa kịp thu lại, người cũng không kịp né tránh.

Liền sau đó hắn bị Terrell vai ủi trúng ngực, cả người bay ngược về phía sau lẫn lộn hai vòng trên mặt đất. Đồ Tề cảm giác như cả lồng ngực của hắn xương đã bị gãy vỡ, lá phổi cũng nổ tung ra rồi. Hô hấp khó khăn, muốn lật người chống tay muốn đứng dậy.

Terrell nổi điên ủa tới đụng trúng Đồ Tề phản lực cũng làm hắn loạng choạng một chút. Nhưng hắn không dừng lại lâu, tiếp tục lao tới. Đồ Tề đang nằm dưới đất chưa kịp đứng dậy, liền bị Terrell ngồi lên trên ngực.

“bịch bịch bịch”

Từng đám từng đám như tảng đá đập mạnh vào mặt làm Đồ Tề choáng váng cả mặt mũi. Đồ Tề không hề kinh nghiệm chiến đấu phong phú, hai tay hắn

keo lại che bảo vệ mặt. Chân bật mạnh lên, bụng và lưng co gập lại, đầu gối vung lên hướng đầu của Terrell đá tới.

Terrell đang vừa hét vừa đâm, không để ý liền bị đá một đá trúng mào tai ngã sang một bên. Hắn lắc lắc đầu đang choáng váng, lồm cồm ngồi dậy. Bên kia Đồ Tề vừa lăn qua một bên, trước mặt hắn là một cây búa. Với tay muốn chộp lấy cây búa nhưng mắt hoa lên vì bị Terrell đâm nhiều lần. Sau khi chụp hụt mấy lần Đồ Tề mới bắt được cây búa tới tay. Cảm giác như mất thăng bằng nhưng Đồ Tề vẫn cố gắng bò đứng dậy.

Hai người vừa đứng lên cùng lúc, Đồ Tề liền vung cao búa quá khỏi đầu hướng phía Terrell đang lao tới bỏ xuống. Terrell may mắn vượt qua được lưỡi búa, thế nhưng cán búa đập mạnh vào vai hắn gây lìa ra làm đôi.

“Rắc”

“Gaaah”

Không biết tiếng xương đứt gãy hay là do cán búa bị gãy mà trộn lẫn vào. Terrell đau đớn, thế nhưng vẫn hung hăng lao tới ôm lấy eo Đồ Tề. Vòng ra sau người hắn, hai tay nổi lên gân xanh mà siết chặt. Cơ bắp trên đùi nhô lên cuộn cuộn, Terrell vung người lên nhất bỗng tên Đồ Tề quăng ra phía sau.

Đầu Đồ Tề đập mạnh xuống đất, đầu choáng váng, trong mắt là một vùng tối tăm. Chợt, hắn cảm giác như có ai nắm lấy chân mình. Nhưng thân thể bị va đập mạnh, mắt lơ mơ nằm trên đất làm hắn không thể chống trả được gì.

Terrell ngay khi nhất bỗng rồi quăng được Đồ Tề ra phía sau, hắn lồm cồm ngồi dậy. Cúi người hai tay ôm lấy hai bắp chân Đồ Tề kẹp vào nách. Hơi ngã người ra sau, Terrell bắt đầu xoay vòng.

Đồ Tề thân thể cọ sát mặt đất rồi từ từ bay lên. Lấy Terrell làm trục mà xoay vòng trên không trung, cách mặt đất hơn 1m. Terrell xoay được vài vòng, cảm thấy vừa đủ liền buông thả hai tay.

“Ầm”

Đồ Tề cả người đập mạnh vào lồng sắt, bật ngược ra rơi xuống đất. Cả tấm lưng vì bị kẽm gai đâm rách vài đường sâu cỡ lông tay máu tươi chảy ra ướt cả lưng hắn.

“Ọc ọc”

Miệng hôc ra mấy ngụm máu Đồ Tề trên mặt đỏ lên vì khó thở. Đầu đang cúi xuống từ từ ngẩng lên, chợt hắn nhìn thấy một cây dao găm Đồ Tề lên lên, cầm dao găm giấu vào gốc tối bên hông.

Khán giả lúc này rất tức giận vì biểu hiện của Đồ Tề. Người lớn tiếng la hét chửi rủa có người quả khích dùng giày dép, ly nhựa, giấy... trong tay hướng về phía lối đi ném tới.

- Mẹ kiếp! Ngươi làm gì vậy Đồ Tề.

- Đứng dậy giết nó đi Đồ Tề. Nó chỉ là một thằng nhóc con thôi.

- Giết hắn đi, nhanh lên đứng lên giết hắn. Tiền của tao đặt vào mày đây Đồ Tề thằng khốn...

Terrell như không biết hắn lại chạy nhanh đến, tay trái nắm chặt lấy lỗ tai của Đồ Tề tay phải vung ra sau gân xanh nổi lên đập mạnh vào mặt của tên Đồ Tề. Ngay lúc nắm đầm vừa đập trúng mặt Đồ Tề thì cũng là lúc một con dao nhọn đâm ngay vào bụng Terrell.

“Ah ah”

Đồ Tề lỗ mũi gãy sang một bên, răng cửa cũng gãy mất mấy cái. Máu tươi tràn ra khắp cằm cùng cổ hắn. Terrell trên bụng thanh đao găm đâm vào làm hắn đau đớn hết lên. Tay trái đang nắm lấy lỗ tai Đồ Tề cũng không tự chủ được mà buông ra.

Đồ Tề không đứng vững được mà ngã xuống đất, nằm yên hít vào thì ít thở ra thì nhiều. Terrell đau đớn kích phát huyết tính cùng sự tàn bạo của hắn. Chân giờ lên đập xuống hướng tay của tên Đồ Tề mà đập xuống.

“Rắc... ahhhh”

Âm thanh giòn vang từ cánh tay xiêu vẹo của Đồ Tề truyền ra, đau đớn làm hắn không nhận được ôm cánh tay đã quẹo đi mà hét lên đau đớn. Phía ngoài khán đài, tiếng ồn ào hò reo bỗng ngưng im bật đi.

Terrell không dừng lại tại đó, hắn nắm chân Đồ Tề kéo ra giữa lồng sắt. Giờ chân lên lần lượt đập mạnh xuống hai đầu gối của Đồ Tề.

“Rắc rắc”

“Ahhhhh, giết tao đi...”

Terrell nghe Đồ Tề nói xong càng nổi điên, chân hướng về phía đầu hắn đập mạnh xuống mấy cái.

“Rầm rầm rầm”

Gương mặt tên Đồ Tề bây giờ đã bê bết vết máu, hơi thở yếu ớt gần như không còn. Terrell như giải thoát cho hắn, chân vung mạnh ra sau như đá một quả bóng, sút thẳng vào mặt Đồ Tề.

“Rắc”

Đầu tên Đồ Tề nghẹo sang một bên đã chết không thể chết lại. Terrell đứng giữa lối dài thờ dốc. Cả khán đài lúc này im bật đi không có một âm thanh.

Lúc này một người đàn ông trung niên lên đài hướng Terrell đi tới. Hắn cầm lấy tay Terrell giơ lên cao tuyên bố cho mọi người biết, hắn đã chiến thắng. Khán giả bên ngoài bỗng dưng như vỡ tung, hết lớn hò reo lên cổ vũ. Bọn họ đến đây vì cái dã man tàn bạo của lối đài này mới có thể kích thích sự khát máu trong người họ. Terrell chiến đấu phong cách bạo ngược, liều mạng cùng máu tanh đã nhận được sự tán đồng từ họ.

Không biết lúc này là ai hô lên “Terrell”, liền như lây nhiễm sóng biển lan rộng ra khắp cả sân rộng. Terrell trên lối đài, thanh đao găm vẫn cắm vào bụng bị kéo giơ tay lên làm cho hắn đau đớn, nhin không được kêu rên một tiếng. Hắn lập tức ôm bụng tiến vào phòng nghỉ phía dưới khán đài.

Bên ngoài trên khán đài vẫn tiếp tục hò reo tên hắn. Trong phòng VIP số 8, Đình Tấn gật đầu thỏa mãn. Khóe miệng kéo lên một vòng mỉm cười tà mị. Quay đầu hướng về cô gái tiếp viên bên cạnh nói:

- Dẫn ta đi gặp hắn được không?

Cô gái hơi bất ngờ, đi lại mở cửa làm ra thế mời:

- Mời ngài đi theo ta.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Bị chặn đường

Cô gái trẻ hướng phía trước mà đi, Đình Tấn bình thân theo sau. Đồng thời theo thói quen quan sát xung quanh. Hắn chậm chậm hướng phía dưới khán đài đi xuống.

Ngay khi vừa rời khỏi khán đài, hai người rẽ vào một đường hầm. Trong đây ánh đèn lờ mờ tối tăm, rẽ trái rẽ phải vài vòng cuối cùng hai người đứng trước một căn phòng.

Phía trên cánh cửa phòng này có ghi rõ “Phòng Nghỉ”. Cô gái mở cửa mời Đình Tấn vào. Hắn cũng không chậm chạp lễ mễ, bước vào quan sát bên trong. Giọng nói của cô gái từ phía sau truyền tới:

- Hắn hiện tại đang phẫu thuật khâu lại miệng vết thương xin ngài đợi một chút. Nếu ngài có ý định chiêu thu hắn, ta nghĩ ngài nên nói một tiếng với “ông chủ”.

Cô gái có lòng tốt nhắc nhở, đặc biệt nhấn mạnh “ông chủ”. Nàng là sợ Đình Tấn không biết rõ về “ông chủ” của mình nên mới trực tiếp lại đây. Đình Tấn mỉm cười gật đầu, sau đó ngồi lên 1 băng ghế dài trong phòng. Bên trong phòng không có gì nhiều, 2 băng ghế dài dựa sát tường, 1 cái bao cát cùng 1 cái tủ chứa đồ nhiều ngăn. Cả phòng không rộng hơn 16m vuông. Đình Tấn trong lòng nóng, hồi hộp, tò mò chờ đợi.

Hơn nửa giờ sau, một người thanh niên da đen từ cánh cửa khác bước ra. Cả người dề trắn. Bụng, đầu và vai bị đều bị quần băng vải dày một lớp. Nhìn thấy Đình Tấn cùng một cô gái tiếp viên trong phòng, hắn tò mò suy nghĩ “Không lẽ hai người này đến đây thi đấu?!”.

Lắc đầu hắn cũng không tin dù sao Đình Tấn thì nhìn không giống một tên võ sĩ thế giới ngầm chút nào. Còn cô gái kia mặc đồ như vậy chỉ có phục vụ viên ở khu này thôi. Vậy là hắn không suy nghĩ nữa, tự nhiên đi lại tủ chứa đồ lấy ra bộ quần áo và 1 đôi giày rồi ngồi xuống băng ghế đối diện Đình Tấn mà thay.

Lúc này cánh cửa phía sau nơi Đình Tấn đi vào mở ra, một người đàn ông da đen mập mạp đi vào. Cô gái tiếp viên trông thấy hắn thì hơi hốt hoảng, có chút sợ hãi cúi người chào.

- Chào ông chủ.

Tên mập không quan tâm đến nàng lắm, liếc nhìn một cái rồi đi đến phía Terrell đang ngồi. Giơ ra một xấp tiền mặt đưa cho Terrell, cười lớn mà tán thưởng:

- Làm rất tốt, đây là phần của ngươi. Nhớ hiệp ước của chúng ta, tuần sau ngày giờ này ngươi sẽ có 1 trận đấu nữa.

Đình Tấn thấy tên mập mập đi vào, lúc này hắn mới lấy điện thoại ra. Bấm số của Báo Đen, chờ đợi một hồi Báo Đen bắt máy mà hỏi:

- Chào, Noel vui về. Ta muốn đưa bạn ta đi, thế nhưng mắc kẹt hiệp ước của hắn với nơi này. Người giải quyết được không.

Bên kia Báo Đen im lặng suy tính một chút sau đó thương lượng:

- Được, ta cần phương pháp thông qua phụ bản Hẻm núi Bernaldo. Nếu người chấp thuận thì giao điện thoại cho 1 tên mập mập gọi Romain Bricbon.

Đình Tấn vừa nghe được cũng không chần chờ. Đợi bên kia tên mập thương lượng với Terrell xong, Đình Tấn cầm theo điện thoại đi lại hỏi:

- Xin chào, xin hỏi người có phải Romain Bricbon không?

Người đàn ông mập mập này hơi ngạc nhiên, không biết tên thanh niên này là có ý đồ gì. Mặt vẫn giữ mỉm cười đáp:

- Chính là ta. Người là ai? Có chuyện gì?

Đình Tấn không nói gì, chỉ đưa điện thoại đang gọi Báo Đen cho hắn. Tên Romain này nghi ngờ một chút nhưng cũng cầm điện thoại lên nghe. Giọng nói bên trong điện thoại truyền ra làm hắn ngạc nhiên giật mình.

Một hồi sau khi liên tục văng vẳng dạ dạ, hắn tắt máy điện thoại. Hai tay cung kính đưa trả Đình Tấn. Báo Đen đã nói vấn đề của ngài. Xin ngài cứ yên tâm ta hiểu phải làm thế nào.

- Tốt, người không cần làm gì nhiều. Hiệp ước gì đó với Terrell người hủy bỏ là được. Hắn là bạn của ta. Tốt rồi người đi làm việc đi.

Chờ Romain đi khuất, Đình Tấn xoay người đi hướng về phía cô gái tiếp viên nói:

- Cảm lấy, đổi giúp ta rồi chuyển vào tài khoản của ta một nửa. Một nửa cho người vì thời gian phục vụ vừa qua, người làm việc rất tốt.

Cầm lấy 2 tấm thẻ Đình Tấn đưa cô gái có chút mừng, sau đó là vui mừng gật đầu xoay người chạy đi. Trong lúc Đình Tấn đang thương lượng chuyện này thì Terrell đã bỏ đi ra ngoài. Hắn bị thương nên đi cũng không nhanh hơn nữa võ đài ngầm này chỉ có một lối đi ra, Đình Tấn cũng không sợ đuổi không kịp.

Cô gái tiếp viên rất nhanh trở về, thở hồng hển nàng giao thẻ tín dụng lại cho Đình Tấn, liên tục gật đầu cảm ơn. Đình Tấn xua tay không nói gì, xoay người chạy đi tìm Terrell.

Trở lại khán đài, leo lên cầu thang, sau khi vọt ra ngoài cửa nhà kho có hai người bảo vệ, Đình Tấn liền nhìn thấy thân ảnh Terrell đang khập khiễng bước đi. Hắn sắp đi ra khỏi khu vực cô đại rồi, Đình Tấn cũng gấp nhanh chóng chạy theo.

Đang chạy hơn nửa đường, Đình Tấn ngạc nhiên nhìn lấy phía trước. 10 người mặc áo khoác bịt mặt cầm ống thép lao ra từ trong rừng cây, đứng bao vây lấy Terrell. Một người trong đó có vẻ như là tên dẫn đầu gần giọng khàn khàn:

- Muốn sống thì giao tiền ra đây, nếu không tao đập chết mày.

Terrell trên người đầy sát khí khi vừa mới giết người bộc phát ra, làm cho một số tên nhát gan cũng sợ hãi lùi một bước. Những sợi gân đỏ trong máu đã bắt đầu nổi lên.

Số tiền này là hắn phải liều mạng mới có được. Muốn giao ra thì làm sao hắn cam tâm tình nguyện được kia chứ.

Nắm tay siết chặt, ánh mắt quét nhìn 10 người xung quanh, Terrell đang cố tìm một con đường máu để trốn thoát. Thế nhưng bị 10 người vây quanh chặt chẽ như nêm cối vậy, hắn không thể tìm được dù chỉ là một khe hở.

Một tên khác cầm một đoạn ống thép, đẩy đẩy vào ngực Terrell đùa giỡn:

- Không có đường trốn đâu, giao tiền ra đây rồi bọn tao đi. Không thì mày no đòn. Nên nhớ ông già của mày ở nhà vẫn còn chờ mày về đút đồ ăn đấy.

Nghe đến đó, Terrell hầu như không kiểm soát được mình nữa. Hắn muốn xông lên giết chết bọn chó này. Hắn biết bọn này là ai. Ngoại trừ bọn hàng xóm du thủ du thực chuyên kết bè đi bắt nạt những người khác trong khu dân nghèo thì làm gì còn có ai biết được, hắn ở FjITIZPO nhà vẫn còn một người cha bị ốm.

Tên cầm đầu nhìn thấy Terrell có dấu hiệu muốn động tay, hắn liền ra tay trước một bước. Tay cầm ống thép vung mạnh vào mặt Terrell, những tên xung quanh nhìn thấy tên dẫn đầu ra tay liền không chần chừ chút nào bắt đầu vung ống thép thay phiên đánh vào khắp cơ thể của Terrell.

Terrell bị thương sau trận đấu chưa kịp khôi phục liền bị bọn này tập kích đánh hội đồng, không có sức chống trả. Một ống thép không biết từ tên nào đánh vào chân của Terrell làm hắn rên lên đau đớn ngã lăn ra đất, nằm ôm đầu trên đất chịu trận.

Cảm thấy đánh đã đủ, tên dẫn đầu ra hiệu ngừng tay. Hắn giọng nói khàn khàn lại truyền ra;

- Đẻ nó ra, lục soát trên người nó.

Ngay khi bọn đàn em vừa định động tay vào lục soát trên người Terrell, một giọng nói vang lên từ phía sau:

- Dừng lại, nếu không bọn mày đều phải chết!!

Phía sau Đình Tấn đã đi đến, hấn hai tay siết chặt gấu sau lưng chậm rãi đi đến. Giọng nói như gần từ chữ kèm theo vô tận băng lãnh mà ra. Ánh mắt đầy sát khí quan sát xung quanh, đồng thời cũng quan sát lấy những tên côn đồ kia.

Tên đầu dẫn đầu liếc mắt với 2 tên phía sau, hơi ngước mặt lên ra hiệu. Hai tên kia gật đầu xoay người lại, cầm trong tay gậy thép hướng về phía Đình Tấn đi đến.

Đình Tấn nhìn bọn nó đi đến càng lúc càng gần, hấn cũng không vội mà cứ bình thản đi bộ đến. Terrell nằm trên mặt đất phía sau, cổ mở mắt bị che khuất bởi máu tươi của mình mà nhìn thấy Đình Tấn. Hấn trong lòng sắp tuyệt vọng lại gặp người thanh niên này trong phòng chờ, trong lòng không khỏi hi vọng.

Nhưng hấn lại không biết Đình Tấn định làm gì với thân thể nhỏ bé đó đây. Phải biết Terrell cao 2.1m cả người cũng như một con trâu thể nhưng hấn cũng không dám chắc có thể chống lại 10 tên cầm ống thép vây quanh như vậy.

Terrell chờ cũng không lâu liền có động tĩnh, 1 trong hai tên bật mặt lao đến. Vung ống thép hướng phía đầu Đình Tấn đập mạnh tới. Đình Tấn không hoảng, cánh tay giơ lên cao nhẹ nhàng chặn lại cổ tay cầm ống thép của tên này. Miệng cười mỉm nhưng lòng không cười, gần từng chữ nói:

- Bọn mày chết chắc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Chào mừng người về nhà, người anh em

Nói đoạn, hấn cổ tay đảo một cái. Bàn tay nắm lấy cổ tay tên bật mặt, kéo mạnh về phía sau, đầu gối giơ lên. Tên bật mặt bị Đình Tấn kéo một cái, lực lượng quá lớn làm hấn không cưỡng lại được, cả người bị kéo lúi cúi lao về phía trước. Nhưng đối mặt với hấn chính là đầu gối Đình Tấn vừa giơ lên. Thế là tên bật mặt này như tự lao đầu tới lấy mặt đâm thẳng vào đầu gối của Đình Tấn.

“Phịch... ahhh”

Với thể chất có thể so với một tên quân nhân ngay khi ngày đầu game mở cửa, lại tu luyện suốt 7 ngày ở trong game. Sức mạnh cùng tốc độ của Đình Tấn được tiếp tục tăng lên không chỉ là gấp đôi. Hơn nữa với 10 năm kinh nghiệm chiến đấu lão luyện, giải quyết những tên này chỉ là vấn đề thời gian.

Trở lại với hiện trường. Tên côn đồ mặt đập vào đầu gối Đình Tấn, lực tay kéo tới của Đình Tấn quá mạnh làm cho sống mũi cùng răng cửa của hấn bị gãy đi mấy cái. Tên côn đồ nằm trên mặt đất đau đớn, kêu gào thảm thiết.

Đình Tấn chậm rãi cúi người xuống nhặt lấy ống thép của tên này. Tên côn đồ đi sau vừa thấy Đình Tấn cúi người, nghĩ cơ hội đã đến liền lao nhanh lên vung ống thép hướng về phía Đình Tấn đang cúi đầu về phía hấn.

Ngay khi cầm được ống thép vào trong tay, Đình Tấn lùi một bước đầu hơi nghiêng sang phải.

“vù vù”

Âm thanh xé gió từ ống thép lướt qua vành tai Đình Tấn hất tung tóc của hấn lên. Mí mắt không chớp Đình Tấn đứng thẳng người nhìn tên côn đồ vừa nghiêng người vung ống thép kia. Chân phải duỗi ra, đập mạnh vào ống quyển chân đang bước tới của tên côn đồ.

“Rắc... á á”

Tên côn đồ đau đớn buông bỏ ống thép, ôm lấy cái chân đã bị xiêu vẹo của mình. Xương ống quyển đã bị Đình Tấn đập gãy lìa đi, có khôi phục cũng không được lành lặn như trước đây.

Không dừng lại tại đó, Đình Tấn quay đầu nhìn sang tên cô đồ đầu tiên đang ôm mặt nằm ngửa ra đất. Khóe miệng kéo lên một nửa vòng cung, nghiêng răng mà giơ chân đập mạnh xuống đùi tên côn đồ này.

“Rắc... a a”

- Đại ca ơi, cứu em... cứu em... a a...

Âm thanh xương gãy vỡ giòn vang, tên côn đồ đau đớn không nhịn được kêu la, hai tay ôm lấy chân đã gãy cầu cứu tên dẫn đầu. Phía bên kia 8 tên côn

đồ mới tỉnh hồn lại, tên dẫn đầu sợ hãi hốt hoảng hét lớn:

- Xông lên, giết chết thằng khốn này.

8 tên còn đồ đồng thời xông lên, Đình Tấn không hoảng không sợ. Nhặt lên thêm một chiếc ống thép khác, hai tay hai ống thép giang ra hai bên. Chậm rãi bước đi đến những tên còn đồ đang chạy dẫn đầu.

Vừa chạy vừa giơ lên ống thép, một tên còn đồ tới trước hướng Đình Tấn vùng mạnh ra. Đình Tấn trong mắt mọi thứ như phim quay chậm, lách người sang bên trái ống thép vụt nhanh qua trước mặt hắn. Đình Tấn mí mắt không chớp, chân phải đưa ra sau như đá bóng, sút mạnh vào ống quyển chân trụ của tên còn đồ.

“Rắc... á”

Vừa lúc đó một tên khác vừa đến vùng mạnh ống thép hướng Đình Tấn đập tới. Đình Tấn tay trái cầm chặt ống thép giơ lên đón đỡ, tay phải ống thép tạt mạnh vào đầu tên này. Tốc độ quá nhanh làm tên còn đồ này muốn giơ tay lên đỡ cũng đã chậm.

“Rốp”

Âm thanh va đập giữa kim loại và xương thịt như tiếng bẻ rau bắp cải. Tên còn đồ này té ngã, não chấn động bất tỉnh ngay lập tức. Phía sau hai tên khác lại đến, mỗi tên một bên trái một bên phải, đều cũng là một tư thế nghiêng người vùng ống thép không hiểu được rút kinh nghiệm.

Đình Tấn bình tĩnh tay cầm ống thép, xoay người đứng đứng dọc theo khe hẹp giữa hai ống thép đang vùng tới.

“vụt vụt”

Ống thép vượt qua trước mặt cùng sau đầu của Đình Tấn, làm cho tóc dài bị gió cuốn lên lộ ra gương mặt với vẻ cười mỉm tà dị.

Đình Tấn hai tay cầm hai ống thép, tiếp tục xoay lưng về phía sau. Hai đầu ống thép như hai thanh kiếm, hướng phía cổ họng của hai tên còn đồ đâm từ dưới lên.

“Bịch bịch”

Lực lượng mạnh mẽ xóc cả thân mình hai tên còn đồ bay bổng lên khỏi mặt đất, ngã ngửa người rơi xuống rồi bất tỉnh.

Một hồi giao chiến không đến 3 phút, đã có 6 tên bị hạ gục. 4 tên còn lại bao gồm tên dẫn đầu có chút sợ hãi, run cầm cập không dám tiến lên. Ngay lúc này, Đình Tấn bắt đầu db2ddQr gia tốc, hướng về tên dẫn đầu đang ở phía sau chạy tới.

2 tên đứng trước sợ hãi giơ tay muốn vùng ống thép theo phản xạ tự nhiên, thế nhưng vừa giơ tay chưa kịp vùng xuống thì Đình Tấn đã đến.

Đình Tấn chạy lấy đà, cách còn 1m hắn bay người lên, đầu gối hai bên đưa ra hướng ngực của hai tên còn đồ đập tới.

“Bịch bịch rắc rắc”

Âm thanh xương gãy vỡ lại vang lên, Đình Tấn lao đến tốc độ khá nhanh. Lực tác động mạnh mẽ va đập vào ngực hai tên còn đồ này, làm họ ngay lập tức bị đầu gối của Đình Tấn đè lên ngã xuống đất. Xương lồng ngực bị bẻ gãy, chưa kịp thét lên đau đớn thì đã bất tỉnh nhân sự.

P phía sau chỉ còn 2 tên một tên dùng ống thép đẩy Terrell lúc ban đầu, một tên khác chính là tên cầm đầu. Tên còn đồ đàn em có vẻ sợ hãi, bước chân lùi về phía sau càng lúc càng nhanh. Chợt hắn xoay người quăng ống thép rồi bỏ chạy.

“Gahhhh”

Đình Tấn làm sao cho hắn chạy dễ dàng như vậy, tay phải cầm ống thép vùng ra phía sau, gân tay cùng cơ bắp nổi lên vì cố gồng hết sức. Hắn quăng mạnh ống thép về phía tên còn đồ đàn em vừa chạy. Lực lượng mạnh mẽ đến gấp 3 lần so với một tên quân nhân lại là một kích toàn lực thì làm sao tên này chịu nổi.

Ống thép bay tới, xuyên thẳng qua bắp đùi tên còn đồ này như một thanh kiếm để lại một cái lỗ lớn. Máu tươi từ đó rỉ ra ngoài rơi vãi xuống đất.

“Ahhh”

Tiếng thét tên đàn em truyền vào tai tên dẫn đầu. Hắn từ lúc bắt đầu chỉ đứng quan sát, đến khi bọn đàn em bị hạ mất một nửa hắn cũng đã muốn bỏ chạy nhưng lại chậm hơn tên đàn em một nhịp. Hiện tại, nhìn thấy tên đàn em đang ôm lấy chân bị ống thép xuyên qua bắp đùi thế kia, hắn cũng mất đi can đảm bỏ chạy mà đứng im không dám nhúc nhích.

Đình Tấn chậm chậm bước đến, bỏ qua tên cầm đầu mà đi đến bên Terrell đang gắng gượng ngồi trên đất. Hắn hướng về Terrell đưa tay ra:

- Ta gọi Đình Tấn, ta biết rõ về người Terrell Donway. Theo ta đi người anh em, người không thuộc về nơi này. Theo ta mở ra một chân trời mới.

Terrell hai mắt nhìn chăm chú lấy người thanh niên này. Từ lúc bắt đầu tò mò, đến khi 2 tên còn đồ đầu tiên bị hạ gục thì kinh ngạc, lại đến sợ hãi khi thấy

hắn dùng thủ đoạn tàn nhẫn nhất để phé hết tên côn đồ này đến tên côn đồ khác. Hâm mộ vì thực lực của hắn, thán phục vì hắn còn trẻ mà đã có thực lực như vậy.

Terrell cảm xúc bây giờ đang rất phức tạp. Hắn cũng muốn được giống người thanh niên này, bản lĩnh lợi hại không phải sợ một ai. Chợt nghe hắn lại nói như vậy làm Terrell có chút mơ mộng, không dám tin mà hỏi lại:

- Ta có thể được như người sao?

Đình Tấn khoe miệng kéo lên, rồi lại ngửa mặt lên trời cười to ‘Chiến Cuồng’ không hổ là chiến cuồng. Trời sinh là vì chiến, trong máu chỉ có chiến. Điều này lại khơi gợi lên rất nhiều hình ảnh trong đầu Đình Tấn. Nhất là giây phút khi Terrell bị con Crocorhino tát bay đi, ngã trong vũng máu.

Nước trong hốc mắt bắt đầu rung rung, tên này vẫn như vậy vẫn là gốc thế nhưng gốc lại làm hắn không xấu đi, trở thành một mị lực hấp dẫn người khác của hắn.

- Người sẽ là anh em của ta. Điều ta biết, người sẽ biết. Mang theo cha của người đến chỗ ta, chúng ta cùng nhau đi cứu thế giới.

Mắt Đình Tấn nhìn thẳng vào mắt Terrell, khẳng định từng chữ mà nói ra như chém đinh chặt sắt. Nếu như một người bình thường nghe được mấy câu này, hẳn chắc chắn sẽ là ánh mắt ngờ vực nhìn Đình Tấn hỏi “Người bị tâm thần à?”.

Thế nhưng Terrell thì không, vì hắn đã hâm mộ thực lực người thanh niên trước mặt này, cùng sự nhiệt tình trong đôi mắt Đình Tấn làm cho Terrell lựa chọn tin tưởng. Vươn bàn tay to lớn ra nắm chặt lấy bàn tay trắng nhỏ đầy lực lượng của Đình Tấn. Terrell nghiêm túc nói:

- Được, người dạy ta. Ta sẽ là anh em của người.

Đình Tấn lại cười, cả hai người cùng cười. Nhịn không được, Đình Tấn chồm lên ôm lấy Terrell, vỗ vỗ lưng hắn.

- Chào mừng người về nhà, người anh em...

Terrell không hiểu sao lại có một cổ cảm giác quen thuộc ập đến trong tim, giống như hắn đã từng quen biết người thanh niên này trước đây vậy. Bàn tay cũng không nhịn được vỗ vỗ vai Đình Tấn.

Đình Tấn rất nhanh thì buông Terrell ra, quay đầu hướng tên côn đồ đại ca nhìn lại. Terrell trong mắt toàn là lửa giận ngập trời. Ngay lúc này, bên cạnh Đình Tấn làm ra thủ thế ‘Mời’. Terrell cười to không chần chờ mà xông lên.

Cả khu vực hoang vắng vang lên âm thanh kêu thảm thiết liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Trở lại trò chơi

Sau khi giải quyết xong bọn côn đồ, Đình Tấn mang theo Terrell lên xe taxi đang đợi gần đó. Nói ra địa chỉ nhà Terrell xe lại bắt đầu lăn bánh. Hai người trên xe tán gẫu hỏi thăm một số chuyện, tình hình cuộc sống. Thuận tiện Đình Tấn cũng gọi điện đặt hàng 2 cabin trò chơi cùng một số dinh dưỡng dịch. 1 cho Terrell và 1 cho cha hắn.

Nửa tiếng sau, xe đi đến một khu dân cư. Nơi này nhà khá lụp xụp cũ kỹ. Tường gạch bị sơn vết loàn khắp nơi. Trả tiền xe, Đình Tấn lại yêu cầu hệ thống trí năng xe chờ đợi. Hai người nối đuôi nhau đi vào trong, một căn nhà cho thuê 4 tầng khá lớn cũng khá cũ kỹ.

Bên trong vệ sinh không được tốt cho lắm, giấy rác bụi bặm ở khắp nơi. Lên tới lầu hai dừng lại trước một căn phòng, Terrell lấy chìa khóa mở cửa đi vào. Bên trong căn phòng cũng tựa tựa như ở nhà Đình Tấn nhưng cũ và hơi bẩn hơn một chút.

Trong phòng ngủ, một db4YuF5Q ông lão hơn 70 tuổi đang nằm nghỉ. Hắn gương mặt tiêu tụy môi tái nhợt, tóc rụng hết răng cũng trở nên thưa thớt. Bên cạnh Terrell nhìn hắn trong lòng không khỏi đau xót kẻ:

- Đây là cha nuôi ta. Ta là cô nhi được ông ấy nhặt từ một bãi rác gần đây mang về nuôi lớn. Ông ấy dạo trước đi làm nhân viên vệ sinh bị trượt ngã. Bây giờ sức khỏe và sức đề kháng càng ngày càng yếu cần tiền mua thuốc. Ta trước đây đi làm bốc vác, vận chuyển nhà có tiền đều lấy mua thuốc cho ông ấy nhưng không đủ. Mắt thấy ông ấy càng ngày càng nguy không nhịn được ta mới phải đi đấu võ đài ngầm.

Đình Tấn gật đầu, quan sát xung quanh phòng ở. Sau đó nghiêm túc nói.

- Người bế cha người theo ta đi. Về nhà của ta ở. Nơi này không sạch sẽ không tốt cho sức khỏe của cha người.

Terrell hơi bất ngờ về đề nghị này. Hắn suy nghĩ một chút liền đồng ý. Mọi chuyện chỉ cần là tốt cho cha hắn, hắn đều sẽ làm. Vậy là Terrell gọi dậy lão

Marc, với thể trạng của Terrell bé một ông lão hơn 70 tuổi bị bệnh thì không có gì khó. 3 người nhanh chóng xuống nhà, lên xe taxi trở về khu chung cư Bristol của Đình Tấn.

Đến 10 giờ khuya, hai người cuối cùng cũng về đến nhà. Khi đến lầu 3, Đình Tấn điện thoại liền vang lên. Gọi đến là người của công ty Excalibur gọi đến vì đã vận chuyển tới 2 cabin. Đình Tấn cũng đã thấy một đám người và 2 cái thùng lớn đang đứng trước cửa phòng hắn.

Chờ Đình Tấn mở cửa, 10 người nhân viên thuộc công ty Excalibur bận rộn vận chuyển cabin game và số lượng lớn dịch dinh dưỡng vào phòng bên trong. Việc lắp đặt mất hơn một giờ đến gần 11 giờ mới hoàn thành, trong thời gian đó, Đình Tấn hướng Terrell cùng lão Marc cách sử dụng cabin cùng một số chú ý khi mới bắt đầu chơi game.

Vì đề trường kỳ ở trong game, Đình Tấn đặt hàng thêm một bộ tự thay đổi dịch dinh dưỡng. Đây giống như một cái bồn chứa sẵn có dịch dinh dưỡng, được chia ra cắm vào trong 3 cabin trò chơi của Đình Tấn và 2 cha con Terrell. Khi dịch dinh dưỡng cũ bị Đình Tấn hấp thu xong sẽ được máy tự động theo đường ống thải ra cống. Bồn chứa sẽ tự động bơm dịch mới vào cabin của hắn. Như vậy sẽ tiện lợi và tiết kiệm thời gian hơn.

Marc là vì bệnh tật nên hệ miễn dịch bị suy yếu. Vào cabin ngâm trong dinh dưỡng dịch hắn sẽ cách biệt khỏi những độc hại trong không khí. Đồng thời cơ thể cũng sẽ được tắm bổ. Sức khỏe sức đề kháng cũng sẽ hồi phục lại.

Riêng Terrell, hắn là có một chút mộng. Hắn cũng là bị Đình Tấn làm cho giật mình kinh ngạc không thôi bởi vì Terrell chưa từng nghe ai nói “Chơi game để giải cứu thế giới”. Thế nhưng người này lại là Đình Tấn, cứu mạng hắn lại mang cha con hắn về nhà để đùm bọc. Nên Đình Tấn nói gì hắn đều cũng sẽ lựa chọn tin tưởng. Có đôi khi người ngốc là đơn giản như vậy đấy, nhưng cũng là vì vậy mà hắn lại luôn đáng giá người khác tín nhiệm.

Terrell được Đình Tấn chỉ dẫn rất nhiều thứ, từ nhiệm vụ đến các khu vực quái vật. Kỹ xảo chiến đấu, đồ vật cửa hàng. Đình Tấn lo xa vậy là bởi vì 2 cha con Terrell thì chắc chắn Terrell phải mang theo cha mình đi luyện cấp rồi. Hơn nữa hắn sẽ là chủ lực nên Đình Tấn mới nói nhiều như vậy. Đồng thời Đình Tấn yêu cầu hắn phải đạt độ giả thuyết ở 100% vì với tính cách của Terrell phải có đau đớn kích thích hắn mới có thể phát huy ra được “Chiến Cuồng” sức mạnh đang ẩn giấu bên trong mình.

Đình Tấn ký tên nhận hàng. Sau đó lần lượt mỗi người chui vô cabin tiến vào game. Đình Tấn là xuất hiện ở vị trí ngã rẽ cũ trong hang. Lúc này trong game là 1 giờ trưa, thời gian sớm hơn so với Đình Tấn đã hẹn trước Ameerah cùng David. Vậy nên tranh thủ trong thời gian này hắn nhanh chóng chạy về thành tiếp tế HP thuốc.

Lúc này bên ngoài miệng hang động, 15 người chơi trước đó đứng canh sẵn Đình Tấn nhóm người đầu đã tấn đi. Họ chờ đợi hơn nửa ngày để nhóm người Đình Tấn hết HP đi ra ngoài rồi chém giết. Thế nhưng đợi đến đêm khuya qua rạng sáng hôm sau cũng không thấy ra. Vậy nên tên đội trưởng nhóm người này phải một tên đạo tặc vào dò đường. Lúc này bên trong 3 người Đình Tấn cũng vừa đăng xuất khỏi game.

Tên đạo tặc đi sâu vào tìm kiếm hơn 3 giờ không thấy một bóng người, đã vậy còn bị Scropider bao vây chém giết đưa về thành. Cả nhóm người vì vậy mà nghĩ rằng, Đình Tấn là đánh lạc hướng, đi hướng này xong chuyển sang đường khác rồi. Vậy nên giữa trưa bọn họ đều đã trở về thành.

Đình Tấn những chuyện này đều không biết. Hắn lúc này đã trở về thành ngay ở hiệu thuốc rồi. Vì lúc đi hắn chỉ báo Ameerah đưa một nửa số vàng thu được cho hắn. Đổi 10 đồng vàng khi đi với Ameerah nên giờ đây trong tay hắn chỉ còn 14 đồng vàng. MP thuốc Đình Tấn cảm thấy rằng không cần thiết mua quá nhiều. Nhấn bị nguyên rùa, sinh mệnh hiển tế đều làm cho MP của Đình Tấn khá vô dụng, chỉ có thể dùng cho kỹ năng Lá Chấn Ma Pháp.

Hơn nữa trong 8 giờ thăng cấp tối qua, hắn hầu như không dùng lấy MP thuốc là bao nhiêu. Nên Đình Tấn quyết định không mua MP thuốc nữa mà chỉ tiếp tế HP thuốc thôi. 14 đồng vàng dùng toàn bộ cho thuốc và mua một ít thức ăn, Đình Tấn lại quay trở lại hang động.

Bất quá lúc đi hắn cũng kịp mang theo 2 quyển sách kỹ năng, Dẻo dai cường hóa, Cơ bắp cường hóa để cho David học tập. Hôm qua trong lúc rảnh rỗi, Đình Tấn có nghe David nói hắn nhận được một kỹ năng gọi là “Nhanh Nhẹn Luyện Tập” có thể tăng lên 1 nhanh nhẹn sau khi hoàn thành đủ bộ động tác.

Đình Tấn nhớ rõ tu luyện dẻo dai cường hóa gia tăng 2 nhanh nhẹn một lần nên mới quyết định mang theo cho David. Hơn nữa “Cơ Bắp Cường Hóa” cũng là bắt buộc mỗi ngày phải luyện tập.

Gấp rút chạy nhanh hai giờ sau khi đăng nhập Đình Tấn cũng đã hoàn thành tiếp tế, đến khi trở lại trong hang động hắn đã bắt gặp David cùng Ameerah đang đứng ở vị trí cũ trong hang chờ đợi. Đình Tấn cũng nhanh chóng tiến lên chào hỏi:

- Chào mọi người, Noel với gia đình thế nào?

Ameerah liú ríu kể về biểu tình của ba mẹ nàng trong ngày hôm nay. David thì có vẻ trầm tĩnh hơn chỉ sơ sài nói một chút, thế nhưng điều đó cũng không giấu được về hạnh phúc trong mắt hắn. Đình Tấn mỉm cười, sau đó lấy trong balo ra hai quyển sách đưa cho David:

- David, quà cho ngươi. Một chút nữa vào trong, ngươi lật sách ra xem nội dung bên trong sau đó luyện tập theo. Sau khi luyện tập xong thì đưa lại cho ta. Được rồi đi luyện cấp thôi.

David ánh mắt tò mò nhìn lấy hai quyển sách cổ điển dày cộm này, hắn không biết tại sao Đình Tấn lại bắt hắn đi học thứ trong sách này. Không phải chỉ cần sử dụng hệ thống bấm chọn là có thể học sao. Thế nhưng Đình Tấn nói ra sự việc, hắn đều sẽ đi làm. Cất sách vào ba lô, David quay hướng hướng phía sau dẫn đường.

Đình Tấn trong thời gian chạy bộ này, vì đường đi là sa mạc cũng không có chướng ngại nhiều nên hắn cũng phân tâm ra mà xem xét đồng thời tăng điểm cho thông số nhân vật hắn.

---- Thông số ----

Lực lượng: 63

Nhanh nhẹn: 44

Thể lực: 62 (+1)

Tinh thần: 136 (+6)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 19

HP: 2715/2715 (+4.2/s)

MP: 2045/2045 (+13/s)

EXP: 35100/676500

Sát thương vật lý: 47 – 47

Sát thương phép thuật: 183 – 183

Phòng thủ vật lý: 8.2

Phòng thủ phép thuật: 21

Tăng lên 4 điểm tự do, Đình Tấn đều dùng vào tinh thần. 142 điểm tinh thần cũng không làm cho số lượng quân đội của Đình Tấn gia tăng thêm chút nào. Thế nên mọi chuyện đều không có quá nhiều thay đổi.

3 người chậm rãi trở lại trong hang động kia. Qua một đêm, bọn Scorpider số lượng có vẻ đã đông trở lại hơn một chút. Lại theo như trước đó chiến thuật đề ra, Đình Tấn lấy ra nhân bị nguyên rùa mang lên.

Triệu hoán Bộ Xương Chiến Sĩ

Triệu hoán Tang Thi

Cầu Phúc Trị Liệu (284)

Tử Vong Mãn Che

Theo kế hoạch giống như lần trước, Đình Tấn triệu hồi ra Bộ Xương Chiến Sĩ cùng Tang Thi. Giữ lại 5 tên canh chừng, còn lại Đình Tấn đều thả ra cho chúng nó tự do hoạt động.

Lúc này trong những hang ổ phía bên kia vách đá, những con Scorpider cũng từ từ chui ra. Số lượng đông dần theo thời gian, Đình Tấn cũng bắt đầu điều khiển đám vong linh sinh vật co rút lại đội hình.

“Ah”

Thời gian cứ như vậy trôi qua từ từ, sau một hồi lâu hơn một giờ, chợt phía sau Đình Tấn vang lên tiếng la kinh ngạc của David.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Kẻ thù tiềm ẩn

Đình Tấn đang chỉ huy đám vong linh đánh giết bọn Scorpider thì bị tiếng la của David làm cho giật mình. Ameerah đang tu luyện cũng vậy, hai người đồng loạt quay đầu lại nhìn lấy David xem có chuyện gì.

- Có chuyện gì vậy David?

Đình Tấn quan tâm hỏi, bên cạnh Ameerah đôi mắt cũng tràn đầy tò mò. David gương mặt ngạc nhiên lắp bắp nói:

- Ta học được kỹ năng, hơn nữa trong hệ thống thông tin kỹ dCsQVrm năng có nói là Đồng Bộ Hiện Thực được.

Hắn hai mắt tròn to, kinh ngạc nói ra cho Đình Tấn cùng Ameerah biết điều làm hắn giật mình. Ameerah bên cạnh nghe xong thì cười to. Nàng lập tức liền nói:

- Hahaha, chuyện bình thường thôi mà. Trên trang web game cũng có thông báo rõ rồi.

Đình Tấn cũng hiểu ra, điều này cũng quá bất ngờ bởi vì theo David biết được game có thông báo nhưng đến hiện tại vẫn chưa có ai biết là thực hay giả. Hầu hết người ta chơi game đều là hướng đến thời gian gấp đôi so với hiện thực. Lúc này Đình Tấn mới nói:

- Người giữ kín chuyện này đừng truyền ra, chúng ta phải giữ vững lợi thế của mình trong một thời gian đã. Tiếp tục luyện tập đi, thực lực nắm trong tay người, cô giữ lấy cơ hội.

Vậy là David như uống máu gà, hứng khởi cùng hưng phấn mà tu luyện. Đình Tấn cũng mặc kệ tranh thủ quay trở lại quan sát điều khiển vòng linh sinh vật tiếp tục chiến đấu.

Hắn đã dự tính chiều ngày mai, 2 cha con Terrell cùng Marc sẽ hoàn thành tăng lên đến đẳng cấp 10 mà đến đây nên hắn phải gấp rút hoàn thành cấp 20 mà đủ điều kiện xây dựng đội Lính Đánh Thuê.

Bất quá ngay lúc Đình Tấn đang vừa suy tư chút, hệ thống thông báo vang lên:

Thông báo thế giới: Chúc mừng người chơi The King khu vực EL Thành đã thành công dẫn dắt đội viên Tướng Quân, Bò Cạp, Ai Kiu Ai, Ollay, Huyền Thoại 27... (79 người khác) hoàn thành phụ bản “Khu Rừng Bò Sát”. Cùng nhau nâng ly chúc mừng cho họ nào.

Liên tục 3 lần thông báo thế giới làm cho cả thế giới đều trở nên sôi trào.

- The King tên cũng thật phách lối. ... dẫn dắt theo 80 tên tiểu đệ mới qua nổi phụ bản chẳng bằng anh hùng phụ bản The Dawn của ta.

- Khốn kiếp, lại dám bắt phò bản của chúng ta?! Có ai nói cho ta biết bọn này ở đâu ra không?

- Cầu hướng dẫn, cầu tổ đội chiến sĩ 13 cấp cường lực phát ra đây.

Đình Tấn cũng bất ngờ về tin tức này, không ngờ bọn họ lại có thể thủ thông một phụ bản. Phải biết hiện tại đẳng cấp người chơi đều là 13-14 cấp thôi hơn nữa trang bị cũng là một vấn đề. Nhiều người đến nay vẫn chưa thu thập đủ một bộ đồ nữa. Thế nhưng nhìn thấy số lượng đội viên, chợt Đình Tấn cười. Cũng đúng là chịu xuất lực, 85 người đánh 1 phụ bản. Thu hoạch khẳng định chỉ là vừa đủ nếu không thì là lỗ vốn.

Bọn người The Throne này dạo gần đây cũng là biết điều. Không có đi gây chuyện với hắn và David nữa, nếu không thì Đình Tấn bảo đảm cho chúng đẹp mặt. Lắc đầu ngừng suy nghĩ vẫn vợ Đình Tấn tiếp tục chiến sự của mình.

Lúc này ở một nơi khác trong một khu rừng rậm, một nhóm người đang tất bật qua lại. Ở vị trí trên cao trông trải hơn, một tên thanh niên hướng ông lão hỏi:

- Thiết hại thế nào, thu hoạch được gì?

Ông lão bên cạnh cung kính trả lời:

- Mỗi người đều chết 2 lần một số chết 3 lần, thu hoạch được 12 món đồ trắng, 5 món đồ xanh, 1 món đồ đỏ.

Tên thanh niên ngạc nhiên, có chút khó chịu hỏi tiếp:

- Làm sao chết nhiều như vậy? Mang món đồ đỏ ra cho ta xem.

- Vâng, thiếu gia. - Ông lão mang ra một chiếc nón ống màu đen đưa cho thiếu niên, sau đó nói tiếp.

- Phụ bản này quái vật là các loại rắn kịch độc kích thước lớn nhỏ khác nhau. Đa phần người của chúng ta đều chết vì bị trúng độc do không có mang thuốc giải độc.

Thanh niên gạt đầu kiểm tra thuộc tính chiếc nón ống này

Nón ma thuật sư

Chất lượng: Đồ Đỏ

Yêu cầu: Đẳng cấp 20

Hiệu quả:

Gia tăng thuộc tính tinh thần 10%

Gia tăng lượng MP tối đa 30%

Gia tăng khả năng phục hồi MP 30%

- Thuộc tính rất tốt, kiểu dáng bề ngoài cũng rất hợp thời trang. Chỉ là yêu cầu đẳng cấp có chút cao, vẫn còn 4 cấp nữa mới mang được. Đứng rồi bọn người Đình Tấn làm sao chưa đến đây gặp ta?

Thanh niên gật đầu đánh giá. Chợt như sực nhớ ra chuyện mà hỏi. Ông lão bên cạnh nghiêm túc trình bày:

- Người của ta đã đi gặp tên Đình Tấn kia mời hắn đến gặp thiếu gia nhưng do thái độ không tốt lắm nên hắn không đồng ý. Bây giờ yêu cầu thiếu gia đến gặp hắn.

Tên thanh niên khinh thường cười nhẹ một cái:

- Hừ, chỉ là một tên người chơi độc hành cũng muốn ta đi gặp hắn thật không biết điều. Cho người quan sát theo dõi hắn, khi nào hắn đi luyện cấp thì nói ta. Chúng ta tập kích giết hắn vài lần để hắn biết điều lại một chút. Còn tên bán tình báo giả thế nào rồi?

- Cái tên bán tình báo giả trước đó đã bị chúng ta giết vài lần, đồ vật đều rơi ra hết. Đẳng cấp cũng rơi xuống 10 cấp. Hiện tại hành tung không biết, nhưng xem ra cũng là bị phế đi rồi.

Tên thanh niên kia gật gù đầu. Chợt giọng nói có chút khó chịu:

- Việc thành lập đội Linh Đánh Thuê thế nào rồi, bao giờ mới có Thẻ Linh Đánh Thuê, với giấy khế ước nhà đất?

Ông lão cũng có chút lo sợ đáp:

- Hiện tại vẫn chưa có thừa thiếu gia, có lẽ hiện tại chỉ có làm nhiệm vụ may mắn thì mới rơi ra. Xin thiếu gia đừng gấp, hiện tại ta cũng đang hối thúc người cấp dưới truy tìm thông tin. Sẽ sớm có ngay thôi thừa thiếu gia.

Người thanh niên gật gù đầu im lặng không nói nữa. Hắn xem như là chấp nhận với tin tức này.

Phải, tên thanh niên này chính là The King thủ lĩnh của bang hội The Throne. Hắn ở hiện thực tên gọi là Henry William, hiện tại đã 25 tuổi là con trai út trong gia đình quyền quý William, bá tước thế tập gia tộc ở nước PA. Gia đình hắn trụ sở ở PA, có chi nhánh phân ra khắp các nơi trên thế giới đồng thời phân chia ra làm việc trong nhiều lĩnh vực. Chính trị, kinh thương, thế giới ngầm các nơi đều có dấu chân của bọn họ.

Ở chính trị, thế lực bọn họ đều là tập trung ở nước PA. Một số khác đều phân tán ở các nơi trên thế giới, thế nhưng sức mạnh cũng thuộc tầm thấp chỉ đủ giải quyết các vấn đề về kinh doanh hoặc thủ tục nhỏ nhặt.

Trong kinh tế, bọn họ công ty tài chính William thuộc hàng đứng đầu top 10 trên thế giới. Nắm giữ cổ phần nhiều công ty lớn, đồng thời đặt chân trong nhiều lĩnh vực sản xuất. Từ một cục tẩy đến máy bay hàng không, vũ khí đều không thoát khỏi tầm tay của họ.

Thế giới ngầm thế lực, bọn họ làm việc rất bí mật. Không một ai biết rõ sức ảnh hưởng mạnh là bao nhiêu thế nhưng một số nước chính phủ điều tra được, họ có dấu hiệu dính líu với một vài ông trùm khét tiếng.

Đình Tấn không biết rằng hắn đã lọt vào tầm ngắm của một tên đối thủ cường đại như vậy. Thế nhưng nếu biết được chắc chắn hắn cũng không sợ hãi. Hắn ngay lúc này đây vẫn đang tập trung chỉ huy đám vong linh sinh vật của mình mà chiến đấu. Hiện giờ phía dưới kia bọn Scorpider số lượng cũng đã giảm bớt rất nhiều, nhìn sơ qua số lượng đại khái có thể ở 300 con.

Trải qua hơn 7 giờ đánh giết, Đình Tấn thanh kinh nghiệm đã sắp đạt đến mục tiêu cấp 20 rồi. Ameerah cũng đã thăng đến cấp 19, David cũng không kém hiện tại đã là 18 cấp. 7 giờ này, hai người liên tục tu luyện Đeo Đại Cường Hóa cùng Cơ Bấp Cường Hóa làm cho thực lực có một bước tiến lớn.

Đi theo Đình Tấn bọn họ không phải phân sức ra để chiến đấu quá nhiều, chỉ việc bảo vệ hắn khỏi đám quái vật xung quanh là đủ. Còn lại thời gian, tập trung gia tăng lên thực lực mới là việc chính.

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Cuối cùng, sau hơn 1 giờ liên tục chiến đấu Đình Tấn cũng nghe được âm thanh mà hắn muốn nghe. Suốt 8 giờ liên tục thần kinh căng thẳng điều khiển cục diện trận chiến, hắn cũng có chút ăn không tiêu.

Gọi dậy Ameerah cùng David xuống bên dưới thu hoạch, hắn chuẩn bị trở về thành thành lập đội Linh Đánh Thuê của mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Bị tập kích (1)

Đình Tấn theo cách cũ, ra lệnh cho bọn Tang Thi lại bám vào vách đá làm thành một bậc thang đi xuống. 3 người chia nhau ra, phân công như cũ. Đình Tấn cùng Ameerah thu gom nguyên liệu từ xác chết, David gom góp tiền đồng.

Lần này thu hoạch khá tệ, Đình Tấn do đẳng cấp vượt qua bọn Scorpider 2 cấp làm cho kinh nghiệm kéo thấp xuống. Tiền đồng cũng vì thế mà giảm nói chi đến vật phẩm rơi ra.

Gom góp thu hoạch sạch sẽ, cả nhóm người lại leo lên trở lại hang động. Đình Tấn giải trừ triệu hoán bớt đi quân đội của hắn lại, chỉ chừa lại vài con để đi mở đường đi ra khỏi hang động. Thuận tiện trên đường đi tổng kết thu hoạch lần này.

Tiền lần này chỉ kiếm được 36 đồng tiền vàng, trang bị nhặt được 22 món cũng là toàn đồ trắng. Không có vật phẩm đặc biệt hay nhiệm vụ nên tổng thu hoạch tính ra chỉ là không lời mà cũng không lỗ.

Gom góp thu hoạch số tiền hôm qua đến hôm nay, Đình Tấn đã có được 60 đồng tiền vàng. Đó là chưa kể số tiền vốn tích trong cửa hàng, dù sao tiền trong cửa hàng cũng chỉ có thể lấy ra một phần. Phần còn lại phải chừa để cho cửa hàng vận hành.

Cả nhóm 3 người chậm rãi đi theo sau bọn vong linh của Đình Tấn đang hi hục chém giết những con Scorpider còn sót lại để mở đường. Trên đường đi cả nhóm đùa giỡn cười nói liên tục. Đình Tấn mặc dù cười nói nhưng tinh thần vẫn tập trung xem xét trước sau.

Đến khi vừa ra khỏi hang hắn mới thở phào một hơi. 8 giờ cường độ cao tập trung, nếu là người bình thường đã ngã lăn ra đất mà ngủ rồi nói chi là Đình Tấn chỉ có hơi mệt mỏi. Chợt lúc này, một mũi tên từ một bãi đá bên trái hướng về Đình Tấn bay tới. Mũi tên như một tia chớp, lóe ra ánh sáng bằng bạc bay thẳng đến đầu của Đình Tấn.

“Phập”

-0 (Miễn dịch)

“Á...”

Keng! - Ngài bị người chơi Tướng Quân dẫn đội (14 người) ác ý tấn công, trong vòng 1 giờ ngài có quyền tấn công lại người chơi Tướng Quân và tổ đội của hắn để tự vệ.

Ngay khi mũi tên còn cách Đình Tấn 2m, 1 vòng ánh sáng phát ra từ đôi Bao tay Nemesis của Đình Tấn bao trùm lấy hắn. Rất là may mắn, đối phương sử dụng kỹ năng ác ý tấn công Đình Tấn nên hiệu quả kỹ năng bị động Phán Xét được kích hoạt.

Mũi tên vừa chạm vào vòng ánh sáng liền thay đổi phương hướng, bay ngược trở lại. Không biết mũi tên đã cắm trúng vị trí nào của hắn, thế nhưng một tiếng hét thảm vang lên là đủ để biết mũi tên đã cắm trúng vị trí điểm yếu.

Phán xét (Bị động)

Giới thiệu: Mỗi 5 giây khi bị người khác chủ động tấn công bằng kỹ năng sẽ tạo ra một lòng năng lượng phản lại người tấn công, đồng thời dùng tinh thần lực gia tăng sát thương kỹ năng phản lại.

Hiệu quả: Sát thương gia tăng = [Điểm tinh thần]. (Chỉ tác dụng với người chơi)

Trước đó, vì để tiết kiệm một chút HP thuốc, Đình Tấn trên đoạn đường này chỉ sử dụng Sinh Mệnh Cứu Rỗi cùng với Cầu Phúc Trị Liệu. Hiện tại Cầu Phúc Trị Liệu đã hết HP thuốc của Đình Tấn cũng đang rút dần. Hắn dự đến đến khi ra khỏi cửa động không còn nguy hiểm thì sẽ giải trừ triệu hồi, cất đi nhẫn bị nguyền rủa.

Thế nhưng hắn không ngờ rằng mình lại bị tập kích ngay khi vừa bước ra ngoài. Tuy rằng không mất HP nhưng hiện giờ HP Đình Tấn chỉ còn lại 480/2715 đã ở mức nguy hiểm. Nếu như mũi tên lúc này bắn trúng đầu Đình Tấn, trí mệnh đòn đánh gấp 3 lần sát thương đủ để hắn rơi vào thể vụn kiếp bất phục.

Trở lại trước đó 10 tiếng, The Throne bọn gián điệp đã báo cáo về việc phát hiện hành tung của Đình Tấn khi hắn đang đi tiếp tế HP thuốc. Tên Tướng Quân này được thiếu gia The King mệnh lệnh dẫn theo đội 14 người đi chém giết Đình Tấn. Hắn đã ở bên ngoài hang động, đợi suốt 6 tiếng để sẵn sàng phục kích Đình Tấn.

Ngay khi tên trưởng nhóm Tướng Quân vừa dẫn đầu bắn ra kỹ năng, 14 tên đàn em đồng loạt bước ra khỏi vị trí đang mai phục, nhanh chóng xông lên tấn công. Đình Tấn khi vừa phát hiện mình bị phục kích liền lập tức rút vào trong hang động. Cũng may, còn 2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ mở đường mà Đình Tấn chưa kịp giải trừ triệu hồi nên miệng hang động bị chúng chặn lại.

Thế nhưng hang động cũng khá lớn nên 2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ không thể che được hết. Ameerah cùng David thấy vậy liền nhanh chóng tiến lên đập bay một tên người chơi chiến sĩ vừa định lên qua khe hở tiến vào trong. Căn lại bước tiến của đám người chơi, tranh thủ thời gian cho Đình Tấn.

Phía sau Đình Tấn uống ngay một bình HP thuốc, đồng thời mở sách của Gauss trên tay ra triệu hồi vong linh.

Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ (x2)

Triệu Hồi Tang Thi (x3)

Từ Vong Mãn Che

Cốt Giáp (568)

Ngự Thuần Thuật (728)

Sinh Mệnh Cứu Rỗi

+338

+324

+328

Tốc độ tung ra kỹ năng quá kinh khủng, hầu như là thuận phát. Không đến 10 giây Đình Tấn đã hoàn thành xong một loạt các kỹ năng. Đây là kết quả đến từ hơn 18 tiếng liên tục chiến đấu, đồng thời cũng có một phần trang bị hỗ trợ. Đình Tấn mang trang bị hỗ trợ tốc độ sử dụng phép thuật gia tăng đến 80%. Với người tự chủ sử dụng kỹ năng như Đình Tấn, phần này hỗ trợ cũng không lớn lắm nhưng cảm giác tăng lên tồn tại đặc biệt rõ rệt.

Vì để giữ an toàn, Đình Tấn cường chế sử dụng kỹ năng Sinh Mệnh Cứu Rỗi hồi lại một ít HP. Tuy hiệu quả giảm đi gấp đôi thế nhưng nhờ có nhân bị nguyên rủa nên cũng không khác gì lúc bình thường Đình Tấn sử dụng. Đứng bên cạnh Ameerah cùng David cũng được khôi phục lại chút HP đã bị mất.

3 tên Tang Thi như ong vỡ tổ ùa ra khỏi hang động, mặt khác 2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ cũng được triệu hồi ra thủ vững miệng hang trước mặt Đình Tấn. Hắn bây giờ chẳng khác gì một nhân vật lớn, tầm cỡ tổng thống được vệ sĩ vây quanh bảo vệ gắt gao.

“Gào”

-648 (Điểm yếu)

-138 (Xé Rách)

-55 (Bò Độc)

- Ah... cứu mạng...

- Á... chạy mau tang thi

Bên ngoài, 3 tên Tang Thi vừa ùa ra làm cho 15 tên người chơi cũng bất ngờ. Chưa hiểu vì sao thì đã bị mấy con Tang Thi vỡ tới đè ra đất. Dùng móng vuốt, hàm răng sắc bén của chúng cào cấu, cắn xé từng tên người chơi. Làm cho họ gào thét trong đau đớn.

Xung quanh khu vực 28m vuông bị Từ Vong Mãn Che khói đen bao phủ, lại thêm hình dáng bề ngoài Tang Thi kinh khủng, ghê rợn làm cho vài tên nhát gan cũng sợ mất mật, xoay người bỏ chạy.

Thế trận đã vỡ, Ameerah cùng David cũng không muốn thủ tại chỗ nữa mà bắt đầu xông lên chém giết. Ameerah tốc độ nhanh nhất, nòng hướng đến một tên cung thủ ở bên trái ngoài 15m lao đến. Cả người nghiêng về phía trước 1 góc 60 độ so với mặt đất. Lực chân đạp xuống mặt đất quá mạnh làm cho cát đá bị xới bay lên cao hơn 1m.

Ameerah ánh mắt sắc lạnh, tập trung xem khoảng cách chuẩn xác ngay khi vừa tới Fez00S8e liền tung người lộn 1 vòng trên không trung miệng hét lớn:

“Búa và rìu, yahhh”

“rắc... ầm”

-1169 (Trí mạng)

-1169 (Trí mạng)

Chân Ameerah trên không vung xuống, tên cung thủ theo phản xạ đưa tay cầm cung lên đỡ. Chân Ammerah một trước một sau bổ mạnh xuống, đá gãy cây cung rồi bổ mạnh vào đầu tên cung thủ này.

Cung thủ là 1 chức nghiệp phòng thủ yếu, máu lại ít. Hơn nữa tên này đẳng cấp lại thấp hơn Ameerah, kỹ năng tu luyện cùng thời gian tu luyện cũng ít hơn nàng. 12 điểm nội khí bị nàng dồn vào một đòn này. Sát thương từ kỹ năng lại thêm bộc phá từ nội khí gây lên một con số sát thương khủng bố.

Tên cung thủ hai mắt tròn tròn lên, thân thể như một khúc gỗ bị gió thổi, ngã phịch ra đất.

“Phập”

-92

“Ah”

Một mũi tên từ bên cạnh bay tới cắm vào vai của Ameerah đang rơi xuống. Đau đớn làm nàng không nhìn được thốt lên 1 tiếng. Ameerah không dừng lại bước chân, dùng một tư thế xinh đẹp đáp người xuống đất. Sau đó lập tức bắn người sang phải, nơi đó có một tên cung thủ khác đang chĩa cung tên về phía nàng.

“Phịch”

-1367 (Trí mạng)

Cả thân thể bay trên không, một đòn đá xoáy 360 độ được Ameerah hoàn mỹ thi triển ra. Gót chân đập mạnh vào huyết thái dương trên đầu tên cung thủ. Cả người hấn choáng váng, thân thể lúi cuí chồm sang bên phải.

Ameerah không cho hắn thờ dốc. Vừa cảm giác chân phải đá trúng chân trái đầu gối lập tức vung mạnh lên hướng về phía mặt tên cung thủ đang cúi đầu chồm người về bên phải.

“Rắc”

-926 (Trí mạng)

Đầu gối theo lực lao đến kèm theo sức mạnh bộc phá từ 5 điểm nội khí cuối cùng của Ameerah, chuẩn xác đập mạnh vào đầu tên cung thủ kết liễu sinh mệnh của hắn. Ameerah lực bay tới đã hết, đưa lưng tiếp đất thời điểm hai chân nàng liền búng mạnh, hai tay cũng chống đỡ thân thể bật người đứng lên. Tư thế phòng thủ quay đầu lại quan sát chiến trường xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Bị tập kích (2)

Tên người chơi gọi Tướng Quân nhìn thấy đội hình bị vỡ, mặt nóng giận hét lên:

- Tập trung tấn công đừng chạy, tên nào chạy ta về báo cáo lại hội trưởng.

Nói xong hắn cũng không chậm rút một mũi tên hướng về miệng hang động bắn tới. Khói đen bao phủ xung quanh làm cho tầm nhìn của hắn cũng bị hạn chế lại. Không thấy rõ được mục tiêu ở trong hang động nên hắn chỉ có thể ước lượng theo thân thể người bình thường rồi bắn đại vào.

“Cheng”

-23 (Đón đỡ)

Trước miệng hang động, 2 tên Bộ Xương Chiến Sĩ vẫn giữ vững tư thế nghiêng vai đưa khiên ra đón đỡ. Mũi tên bắn vào trúng khiến xương vang lên một âm thanh giòn vang. Sát thương bị đón đỡ -80% thấp đến đáng thương làm cho tên Tướng Quân người chơi kia há hốc mồm kinh ngạc. Cảm giác bất lực liền xông lên đầu hắn.

Ngay lúc này thân ảnh David xuất hiện phía sau hắn. David từ lúc lao ra ngoài liền mang theo thiên phú cảm giác của mình. Hắn lợi dụng màn khói đen, góc khuất giữa những bãi cát hay giữa những thân ảnh đang chiến đấu mà len ra phía sau đội hình của kẻ địch.

-360 (Trí mạng)

Vung tay lên, dao găm sắc nhọn một kích đâm thẳng vào sau ót tên Tướng Quân. Công kích kỹ năng Tê Liệt được hoàn mỹ thi triển ra làm cho tên Tướng Quân lâm vào trạng thái tê cứng trong 5 giây, chỉ có thể đứng im bất động chịu trận.

David quan sát xung quanh, màn khói đen lại thêm bọn Tang Thi quá khủng bố làm cho mọi người sự chú ý hầu như đều bị bọn chúng thu hút. David không nhanh không chậm đi một vòng xung quanh tên Tướng Quân này. David nhớ rất rõ gương mặt này, chính vì hắn là hung thủ giết chết bản thân

mình. Lại dùng chân đạp vào mặt mình, phun nước bọt sỉ nhục mình.

Trước kia, vì không có thể lực vì vẫn phải lo lắng cho 2 người em, David chỉ có thể nhẫn nhục chịu đựng. Nhưng hiện tại đã khác, hắn có đồng đội. 2 người em cũng đã được lo lót đầy đủ cho bọn nó trong suốt 5 năm học sắp tới. Hắn bây giờ có thể thoải mái mà không phải sợ đầu sợ đuôi. Cúi người sát xuống David thì thào vào tai tên Tướng Quân:

- Nhớ ngày đó mày làm gì với tao chứ?

Vừa nói xong, David lập tức tung một tát mạnh vào mặt tên Tướng Quân.

“Chát”

-26

Đòn đánh tay bình thường cũng được hệ thống xác nhận là công kích. Chỉ là lực hơi yếu nên sát thương có chút thấp. Tên Tướng Quân tuy rằng bị tê liệt, thể nhưng cảm giác cùng tầm nhìn đều vẫn là giữ nguyên. Hắn đôi mắt sung đỏ vì tức giận, cảm giác nhục nhã xông lên đầu vì bị một tên hắn từng truy giết như chó mất nhà sỉ nhục.

Đúng lúc này hắn trạng thái tê liệt cũng là kết thúc. Tên Tướng Quân vừa tỉnh lại liền lao đến David, thể nhưng David như đã dự đoán được trước. Lập tức tránh người sang một bên, dao găm vừa tung vừa hứng từ tay phải sang trái. Vừa chụp được dao găm, David giờ lên hướng về phía ngang cổ của tên Tướng Quân đang lao tới.

Mọi chuyện diễn ra quá nhanh, người ngoài nhìn thấy chỉ có thể tự hỏi “Tên Tướng Quân này mất trí rồi sao? Sao lại lao đầu vào dao găm của người ta?”

“Phập”

“á...”

-325

Tên Tướng Quân bị đâm trúng, hai tay lập tức ôm cổ theo phản xạ tự nhiên. David cũng không đùa giỡn hắn nữa, tay trái dao găm lại tung sang tay phải. Cảm ngược dao hướng về phía con mắt của tên Tướng Quân đâm tới.

Tên Tướng Quân trông thấy lập tức muốn đưa tay ra đón đỡ, hai mắt cũng theo phản xạ mà nhắm lại. Nhưng đã chậm...

“Phập”

-348

“Ahhh”

Dao găm đâm sâu vào mắt tên Tướng Quân làm hắn đau đớn mà gào lên, David không cho hắn cơ hội thở dốc. Vòng người ra sau hắn, tay trái ôm lấy cổ tựa sát người vào lưng hắn, tay phải cầm dao găm lập tức đâm liên tục vào lưng tên Tướng Quân.

“Phập phập phập phập...”

-88 -76 -85 -79

Tên Tướng Quân bị David kẹp lấy cổ đâm liên tục. Hắn muốn vùng vẫy thoát ra. Nhưng bị lọt vào thế bí lại liên tục bị đau đớn kích thích làm hắn không trí óc mụ mị đi không tài nào thoát ra được. Hắn gào thét vì sợ hãi, đau đớn. Sau đó hướng David hung hăng trả lại một câu:

- Các ngươi sẽ phải chịu The Throne truy sát đến cùng. Các ngươi cứ chờ đó đi. Ah... ah...

David tay vẫn không ngừng đâm, hắn muốn phát tiết những áp lực trong những ngày bị truy sát vừa qua. Miệng kẻ sát bên tai tên Tướng Quân thì thào:

- Tao không biết bọn mày mạnh thế nào nhưng gặp một thằng tao sẽ giết một thằng. Gặp một đám bao vây, có chết tao cũng sẽ kéo theo một thằng. Mày cũng có thể thử.

Liên tục nhiều nhát dao đâm vào cho tới khi David nhận được xác nhận từ hệ thống, hắn đã giết người.

Keng! - Ngài vừa giết chết người chơi Tướng Quân. PK điểm là 0.

Phía bên này Tang Thi vẫn không dừng lại, sát thương trung bình 345 lại thêm 2 kỹ năng bị động Xé Rách cùng Bò Độc quá kinh khủng. Những tên người chơi còn yếu hơn so với bọn Scorpider làm sao chịu được, từng tên bị đánh giết nhanh chóng. Bọn họ bị những con Tang Thi đè xuống đất, chỉ có thể nằm vùng vẫy, la hét trong tuyệt vọng.

Không biết tên nào phát hiện đội trưởng Tướng Quân đã chết, hắn lập tức la lớn gióng nói vang vọng cả khu vực vách đá:

- Quân ca chết rồi, tất cả anh em rút lui thôi, nhanh rút lui. . .

Đã đội trưởng bị bỏ mình, lại có thêm người đào ngũ. Từng tên đàn em cũng hốt hoảng chạy theo như ong vỡ tổ. Cục diện đã ngã ngũ rất nhanh sau đó thì kết thúc. 15 tên người chơi, chưa đến 1 phút đã bị chém giết gần hết chỉ còn lại 5 tên đang cố gắng bỏ chạy. Thế nhưng bọn Tang Thi tốc độ quá nhanh, từng con từng con như báo săn đuổi theo chém tận giết tuyệt.

Lại thêm Ameerah cùng với David đều là loại hình tốc độ. Hai người lập tức không ngừng nghỉ lao nhanh lên hướng hai tên đàn em đang chạy đi kia phi chân đá tới lưng họ.

Thân thể nhanh nhẹn, Ameerah lao đến dấn lên lưng tên kia, nhún người bay lên rồi xuống lại đập xuống đầu hắn. Tiếp tục bật người lên lộn một vòng tại chỗ trên không trung, đầu gối lại tiếp xúc thân mật với mặt của tên đàn em này. Liên tục đè ép hắn đến nỗi muốn vùng lên thoát đi cũng không được. Cuối cùng Ameerah một chân như sút bóng đá thẳng vào mặt, kết liễu sinh mệnh hắn.

Bên kia David cũng không chịu thua kém, đối thủ là một tên chiến sĩ cầm đại kiếm. Hắn vùng kiếm tốc độ quá chậm làm cho David đều có thể dự đoán được phương hướng, nhẹ nhàng né tránh đồng thời vùng ra dao găm đâm vào các vị trí điểm yếu bụng, eo, nách, cổ, đầu. . . mà không cần sử dụng kỹ năng. Không quá lâu sau đó tên chiến sĩ này cũng ngã xuống trong uất ức.

Một hồi phục kích rồi bị đánh giết của tên Tướng Quân cùng 14 tên đàn em kết thúc. Âm thanh la hét trong đau đớn và tuyệt vọng cũng đã im bật đi. Khu vực xung quanh vách núi đá trở lại về yên tĩnh vốn có của nó. Mặt đất bây giờ chỉ còn lại vài món trang bị rơi vãi khắp nơi. Xác chết thì sau khi người chơi chết đi lựa chọn hồi sinh tại vị trí an toàn sẽ bị hệ thống làm biến mất rồi.

Gió thổi cát bay, không khí ban đêm ở sa mạc làm cho người ta không tự chủ được mà có cảm giác lạnh lẽo. Đinh Tấn chậm rãi bước ra khỏi hang đá. Hắn là đứng từ phía sau quan sát trận chiến này, cũng như quan sát cách Ameerah cùng David chiến đấu.

Hắn muốn kiểm tra những thứ mình đã dạy họ, xem họ đã hiểu rõ được bao nhiêu. Kết quả cũng không làm cho Đinh Tấn thất vọng. Nhân tài chỉ cần cho họ cơ hội, chắc chắn có thể sẽ tỏa sáng.

- Quét dọn chiến trường, chúng ta hồi thành.

- Ameerah người chiến đấu rất tốt, nhưng không quan sát kỹ phân bố của kẻ địch trên chiến trường, lại thiếu tính cảnh giác xung quanh. Nếu bọn hắn có kỹ năng khống chế người lại thì người sẽ chết chắc. Sau này cần sửa chữa.

- David người thái độ làm ta rất không hài lòng. 5 giây đủ cho người giết chết hắn vài lần thế nhưng vì mục đích thỏa mãn tâm lý cá nhân người lại không ra tay. Nếu hắn có còn là bài tẩy nào thì người đã không phải an nhân như vậy thậm chí có thể trả giá bằng sinh mạng của mình. Lần sau ta không muốn thấy chuyện như vậy xảy ra nữa.

Đinh Tấn bước ra bắt đầu tuyên bố cùng nhận xét hai người David cùng Ameerah. Lắc đầu cảm khái, Đinh Tấn không khỏi phải suy nghĩ:

- Tuy là thiên tài nhưng còn có quá nhiều thứ phải học.

David cùng Ameerah đều xấu hổ cúi đầu bắt đầu thu dọn chiến trường, rất nhanh 3 người lại lên đường trở về thành.

Ở phía xa xa, một tên người chơi nam gương mặt Fe86UJdy hèn mọn nằm dán sát người trên mặt cát. Hắn kích động mà nhìn xem 1 đoạn video trên hệ thống quay phim của game, đây chính là đoạn video hắn vừa quay được. Một hồi sau khi xem xong hết hắn nhỏ thì thầm:

- Giàu to rồi, đăng lên web thì thế nào cũng kiếm được một đồng tiền. Bọn The Throne này kiêu ngạo đã quen, không biết bọn chúng sẽ có cảm tưởng gì khi xem cái video này hahahaha.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Trở nên nổi tiếng

Đinh Tấn không biết rằng toàn bộ trận chiến vừa rồi của cả đội đã bị quay phim lại. Nhưng cũng may mắn là chỉ có mỗi David là bị lộ diện, Đinh Tấn và Ameerah vì có áo choàng che phủ gương mặt nên mọi người chỉ thấy quần áo và vẻ bề ngoài.

Tại EL Thành lúc này đã là 10 giờ tối, đa số người chơi đều đã quay trở lại thành ăn uống, nghỉ ngơi. Một số thì tụ tập băng nhóm, bạn bè lại tán dóc đủ chuyện. Nhất là ở những tụ điểm quán ăn hay quảng trường bây giờ người cũng đã rất đông.

Lúc này, ngay ở một góc quảng trường có một nhóm 7 người tụ tập. Một tên người chơi đang lướt mạng diễn đàn Anh Hùng xem tin tức. Chợt không biết hắn xem phải cái gì, lớn giọng hét lên:

- Con mẹ nó, thật không vậy? Đây người nhìn xem có phải ta nhìn lầm không?!

Vừa nói hần vừa lựa chọn phóng to màn hình hệ thống, thế là một đám 6 tên bên cạnh liền thấy một đoạn video. Video không ngắn cũng không dài, chỉ khoảng 10 phút. Hình ảnh có nhiều hiệu ứng được thêm vào, rõ ràng cho thấy đã có qua chỉnh sửa biên tập lại.

Một nhóm 15 người vây quanh lấy một cái hang động. Cung thủ, pháp sư, thợ săn, chiến sĩ đều xếp thành hàng ngay ngắn. Rõ ràng bọn họ là có huấn luyện qua không phải nhóm người chơi bình thường có thể so sánh. Chiến sĩ, thích khách, võ sư... các chức nghiệp cận chiến lao lên tấn công vào hai tên Bộ Xương Chiến Sĩ to con đứng chắn ngay cửa hang động.

Cung thủ, pháp sư, thợ săn chức nghiệp công kích viễn trình đứng ngoài nã đạn vào. 7-8 tên cận chiến chức nghiệp lao vào mà tấn công lấy tên Bộ Xương Chiến Sĩ, cố lườn lách để vượt qua bọn chúng đi vào trong hang động.

Chợt một tên chiến sĩ như bị vật gì va đập phải, bay ngược ra ngoài lăn lộn vài vòng trên mặt đất. Sau đó khói đen bắt đầu xuất hiện, bao trùm khắp cả một vùng xung quanh miệng hang.

Không quá lâu sau đó, từ miệng hang xuất hiện 3 con hình người quái vật bị khói đen che phủ không rõ hình dáng nhưng cặp mắt lóe lên ánh lửa lại làm cho người ta rợn cả gáy. Chúng lao nhanh ra khỏi hang động vào lấy 3 tên cận chiến chức nghiệp gần nhất.

Trong video lập tức truyền ra tiếng gào thét hoảng sợ, tiếng hét thảm vang vọng cả khu vực xung quanh. Chưa dừng lại tại đó, trong hang động lại tiếp tục lao ra hai bóng người. Một trong số đó có vóc người nhỏ bé, mang áo khoác trùm đầu màu đen viền đỏ, khói đen lượn lờ càng làm cho không thể nhìn rõ mặt người đó. Chỉ thấy một người mặc áo khoác bó sát, tay áo dài. Bộ ngực hơi nhô lên kết hợp với vóc dáng nhỏ bé làm cho người ta nhận ra ngay đó là một nữ người chơi không quá lớn tuổi.

Người này lao ra hướng về một tên cung thủ ở phía ngoài khu vực khói đen mà tới. Tốc độ di động quá nhanh mà không phải người chơi bình thường có thể so sánh. Ngay khi phóng người nhào lộn bay lên không trung, đôi chân thon dài cùng bờ mông tròn sấn chắc được cái quần màu đỏ bó sát lấy càng làm cho người ta chú ý. 2-3 tên người chơi nam đang xem clip, liền ánh mắt không nháy một cái nhìn lấy đoạn video này. Khóe miệng há ra, dường như có nước đang chảy xuống. Nhưng một màn sau đó làm bọn họ thét lên:

- Ah đầu xanh. Thiệt không vậy?!

- Khốn kiếp đừng nói với ta đây không phải là chỉnh sửa đi

Một loạt các động tác nhào lộn đẹp đẽ, lại thêm một đòn “Búa và rìu” cơ bản kỹ năng chức nghiệp võ sư của tên người chơi nữ này bày ra. Thế nhưng làm một cho bọn họ kinh ngạc không phải là kỹ năng mà là lượng sát thương kia. 2 đòn tung ra chuẩn xác vào đầu tên cung thủ gây ra tổng số sát thương hơn 2000 làm cho 7 tên người chơi trợn mắt hốc mồm. Có tên nhin không được chửi thề một tiếng.

Kế tiếp lại là bộc phá, bay sang giết tới một tên cung thủ khác, động tác hay sát thương cũng là đẹp đẽ, kinh khủng như vậy. Đám người gần như chết lặng đi, những ý nghĩ mơ tưởng trong đầu đều bị dập tắt hơn một nửa. Thân ảnh nhỏ bé nóng bỏng với chiếc áo choàng thần bí kia làm cho bọn họ ánh mắt không thể rời đi. Bất quá lúc này, màn hình đã chuyển sang một vị trí khác.

Một tên người chơi trong làn khói đen từ từ tiếp cận một tên cung thủ đang chỉ huy bên ngoài. Hần công kích, đùa bỡn đối phương, sau đó lại là một cảnh dã man kẹp cổ đâm liên tục vào lưng làm cho cả bọn 7 người đang xem có chút lạnh ở sống lưng.

Bên kia, 3 con quái vật hình người vẫn tiếp tục lượn lờ thân ảnh trong làn khói đen. Chúng đề từng tên người chơi ra cào cào cắn xé, đôi mắt lóe lên ánh lửa làm cho 7 người nghĩ thầm đặt mình trong tình huống đó thì không khỏi rùng mình 1 cái.

Chiến đấu rất nhanh kết thúc, khi bên trong truyền ra âm thanh kêu gọi rút lui. Đám người cố gắng chạy đi trong tuyệt vọng thế nhưng không thành công. Lại thêm một ít phút, tên người chơi cuối cùng cũng ngã xuống. Xung quanh khung cảnh trở nên yên tĩnh lại.

Lúc này từ trong hang động lại đi ra một tên người chơi khác, hần toàn thân bao trùm trong áo khoác dài. Đôi bao tay, cùng giày lóe lên ánh sáng xanh lượn lờ trong làn khói đen càng thêm tà dị. Chợt hần vùng quyền sách trong tay một cái. Làn khói đen cùng những tên vong linh sinh vật xung quanh tự động biến mất.

Đúng lúc này video kết thúc. 7 tên người chơi đang xem video nhìn thấy thân ảnh cuối cùng đi ra kia không khỏi hít một ngụm khí lạnh, hai mắt tỏa sáng. Một tên nhin không được chửi tục:

- Mẹ nó, quá phong cách. Nhìn hệt như Assassins Creed cùng Matrix kết hợp lại vậy. Nhất định phải mua được cái áo khoác này.

- Ta cũng vậy, ngày mai đi lại Trading Hall coi thử có áo khoác trùm đầu không.

- Giờ ta mới biết được mình cũng là Lolicon. Nhìn bờ mông kia, đôi chân nhỏ kia. Con mẹ nó chứ không nhin được chảy nước miếng.

- Đồng chí, chúng ta ngày mai đi hỏi thăm tin tức cô nàng này đi.

- Nhìn cái tên cung thủ bị đâm kia quen quen. Hình như hần là một trưởng đội trong hội The Throne đi.

- Chắc là thói quen bao bãi bị cao thủ giết chết chứ gì. Đáng đời bọn chúng.

Chỉ trong vài giờ, đoạn video này trên trang web Anh Hùng liền đột phá 5 triệu lượt xem. Phải biết hiện tại ở khu vực nước EL cũng chỉ có khoảng 30

triệu người chơi thôi. Con số đó vẫn tiếp tục tăng nhanh theo đơn vị trăm ngàn mỗi phút.

Hai người mặc áo khoác trùm đầu trong clip liền trong một đêm trở thành nhân vật hot nhất trong game vượt qua một số ngôi sao người mẫu nổi tiếng. Đồng thời áo khoác trùm đầu cũng trở thành một trào lưu, hot trang bị trong vòng một đêm. Nhiều người đổ xô đi tìm thậm chí bỏ ra 1 số tiền lớn để có được một áo khoác đồ trắng.

Phải, 3 người trong đoạn video kia chính là nhóm người Đình Tấn vừa chiến đấu trong trận mai phục cách đây không lâu. Họ hiện tại vẫn đang đi bộ trở về thành mà không hay biết chuyện đang diễn ra trên mạng.

Tại một căn phòng khác, The King tên chủ hội The Throne đang phần nộ đập vỡ ly, đĩa trong một phòng ăn VIP. Hắn tức giận rống lên:

- Phế vật, thật là phế vật mà. Chỉ có chút chuyện cũng không làm I2sSKxK xong, còn bôi cả mạng của mình vào nữa. Thật mất mặt mà.

Bên cạnh, tên Tướng Quân người chơi đầu cúi thấp xuống không dám hé răng một lời. Ông lão quản gia hướng về phía The King khuyên bảo:

- Thiếu gia xin bớt giận, lần này chúng ta do đánh giá thấp thực lực của bọn chúng mà bị lật thuyền trong mương. Ta sẽ lập tức điều tra giám sát bất cứ động tĩnh nào của hắn, đồng thời sẽ phái một trung đội đi chém giết hắn về 10 cấp.

Tên The King lúc này hai tay chống bàn thờ hỗn hển. Ánh mắt đảo quanh như đang suy tính cái gì. Hắn chậm rãi ngồi xuống ghế quay sang hướng ông lão nói:

- Cừ một đại đội 80 người đi. Ta không muốn lại bị lật thuyền trong mương thêm lần nữa. Lần này chúng ta công hội bị tổn thất danh tiếng không phải là nhỏ rồi.

Ông lão quản gia cúi đầu thưa vâng.

Khi kim đồng hồ chỉ đúng 11 giờ cũng là lúc Đình Tấn nhóm người trở về đến thành. Trên đường đi đồ ăn trong balo cũng đã đủ cho bữa tối thế nên bây giờ bọn họ nhàn nhã bước trên đường lớn, đi thẳng về nhà. Xung quanh người chơi kinh ngạc chỉ trỏ, thì thầm bàn tán.

Đình Tấn không biết gì về chuyện video, hắn đều là mặc kệ cứ tiếp tục bước đi. Thế nhưng Ameerah thì không như vậy. Nàng cảm giác như mình trở thành một con khỉ trong sở thú bị mọi người vây xem chỉ trỏ. Trong lòng rất khó chịu lạnh giọng hướng về bọn họ quát.

- Nhìn cái gì!

Giọng nói lạnh lạnh của một cô bé vị thành niên làm người chơi xung quanh cũng không sợ hãi là mấy. Chỉ có vài người né tránh sang một bên, thế nhưng đa số vẫn không dừng lại mà tiếp tục tò mò đi theo quay phim chụp ảnh. 3 người cứ như vậy mà chịu đựng đến khi trở về nhà.

- Trời, ta không nhìn lầm chứ. Bọn họ đi vào Trading Hall kia.

- Người không nhìn lầm đâu. Ta nghĩ chắc chắn bọn họ cũng là Anh Hùng Phụ bản The Dawn cùng với đồng đội hắn Siêu Cấp Ammida. Tên đạo tặc kia không biết là ai chắc là thành viên mới đi. Thật hâm mộ hắn.

- Woa thật là hâm mộ, EL Thành chúng ta cuối cùng cũng xuất hiện cao thủ rồi.

Nhìn thấy 3 người thay phiên nhau tiến vào trong cửa hàng Trading Hall, đồng thời bước lên lầu. Người chơi xung quanh ríu rít bàn tán cùng kinh ngạc. Đến nay chủ cửa hàng này vẫn chưa lộ ra ánh sáng, nhiều người chơi vẫn đang tò mò suy đoán là ai. Đến nay nhìn thấy 3 người họ đều có chút khẳng định rồi.

3 người Đình Tấn không quan tâm những phiền phức này. Phân biệt ai về phòng nấy, chuẩn bị 1 vòng tu luyện trong đêm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: [The Alliance]

Đã 2 đêm Đình Tấn không có thời gian tu luyện, chỉ lo luyện cấp, chạy đi chạy lại khắp nơi. Đêm nay cũng đã trễ hắn cũng nhanh chóng tiến vào tu luyện. Theo thói quen, 5 lượt Cơ Bấp Cường Hóa cùng 2 lượt Dẻo Dai Cường Hóa làm xong Đình Tấn ngồi lên giường bắt đầu tu luyện Minh Tường Thuật.

Đến khi tỉnh lại, kiểm tra thời gian thì đã là 10 giờ sáng hôm sau. Thời gian 2 ngày qua căng thẳng chiến đấu lại thêm không được nghỉ ngơi làm cho Đình Tấn có chút mệt mỏi. Minh tường thuật cũng có diệu dụng giúp cho tinh thần người tu luyện tiến vào trạng thái nghỉ ngơi. Thế nên Đình Tấn mới tiêu tốn thêm một ít thời gian để tu luyện đủ 5 vòng Minh Tường Thuật, tranh thủ khôi phục lại sức khỏe.

---- Thông số ----

Lực lượng: 69

Nhanh nhẹn: 49

Thể lực: 68 (+1)

Tinh thần: 155 (+6)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 20

HP: 2847/2847 (+5/s)

MP: 2318/2318 (+14.5/s)

EXP: 0/756350

Sát thương vật lý: 69 – 69

Sát thương phép thuật: 209 – 209

Phòng thủ vật lý: 8.4

Phòng thủ phép thuật: 21.8

161 điểm tinh thần, số lượng Tang Thi cùng Bộ Xương Chiến Sĩ đều được tăng lên 2 con mỗi loại. Lại thêm nhận bị nguyên rửa phụ trợ, Đình Tấn quân đội lại bước thêm một bước tiến mới.

“Rộp rộp”

Đình Tấn bước chân xuống giường, vươn người thư giãn gân cốt. Ngồi tu luyện một đêm tinh thần một mối của hắn lại trở về sung mãn. Mỗi ngày nhìn thấy thực lực của mình tăng lên cũng là một niềm hạnh phúc. Thuận tiện lúc này Đình Tấn cũng kiểm tra thu nhập của cửa hàng.

Cửa hàng Trading Hall kinh doanh gần đây nhờ có Đình Tấn mang về một số lượng lớn trang bị trắng nên cũng rất hút khách. Số tiền kiếm được cùng với tích lũy trước đó đã tăng lên đến 1SM71gS 40 đồng vàng. Đình Tấn vui vẻ rút ra một nửa, đồng thời mang theo Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê theo.

Nhanh chóng xuống lầu gọi Ameerah cùng David. Hai người cũng tu luyện thể nhưng nhiều hơn là ngủ nghỉ. Bọn họ không có Minh Tường Thuật như Đình Tấn nên không thể chuyên tâm tu luyện suốt đêm không ngủ không nghỉ. 3 người nhanh chóng rời nhà, đi đến quán ăn gần đó làm một bữa sáng phong phú.

Lúc này người chơi xung quanh tuy đông nhưng cũng ít ai chú ý tới Đình Tấn đám người đang mang áo khoác. Hiện tại trong game rất nhiều người chơi vì ham mộ hoặc muốn lấy le em gái nên đều đổ xô đi tìm mua áo khoác trùm đầu như vậy. Việc Đình Tấn mang áo khoác, gương mặt đều không lộ ra ngoài nên mọi người đều không có chú ý nhiều.

Đình Tấn hôm nay mục tiêu chính là thành lập đội Linh Đánh Thuê. Theo như điều kiện, hắn đã có đủ nhà trụ sở, có lệnh bài, đội trưởng lại phải là B cấp Linh Đánh Thuê trở lên cùng với đẳng cấp 20. Trước kia vì chưa đủ đẳng cấp nên mới phải trì hoãn. Hiện tại phải nhanh chóng thành lập nếu không lại bị người khác giành mất.

3 người nhanh chóng giải quyết món ăn, sau đó Đình Tấn đuổi 2 người về phòng tiếp tục tu luyện. Còn hắn một mình đi đến Đại sảnh Linh Đánh Thuê công hội. Hôm nay là đầu tuần, lượt làm nhiệm vụ được đổi mới nên người chơi tranh thủ lại sớm nhận nhiệm vụ cũng khá đông.

Đình Tấn chen lấn một hồi mới tiến tới được bàn tiếp viên. Hắn mới gấp gấp nói:

- Xin chào, ta muốn thành lập Linh Đánh Thuê đội. Xin hỏi phải thao tác thế nào?

Cô gái tiếp viên khuôn mặt vẫn giữ nụ cười, nhìn Đình Tấn một chút như kiểm tra điều kiện sau đó nói:

- Ngài điều kiện đã đủ xin mời giao ra Lệnh Bài thành lập Linh Đánh Thuê.

Đình Tấn vội vã lấy từ trong balô lệnh bài ra. Cô gái tiếp nhận lệnh bài, lúc này mới hỏi Đình Tấn:

- Xin mời ngài lựa chọn đặt tên Đội Linh Đánh Thuê, ngài chỉ có một lần đặt tên xin cẩn trọng suy nghĩ.

Đình Tấn suy nghĩ một chút liền thốt ra hai chữ:

- Đồng Minh (The Alliance)

Đình Tấn có chút ảnh hưởng từ tương lai. Bởi vì sau khi bị xâm lấn, các quốc gia trên thế giới tụ tập lại dần dần hình thành một khối Đồng Minh. Hẳn cùng những tên chiến sĩ khác, gọi là Quân Đồng Minh, đều chiến đấu vì khối liên minh này. Khẩu hiệu “FOR THE ALLIANCE” như khắc vào trong trái tim hắn. Nó như một cái Quân Hồn mà mỗi tên chiến sĩ sẽ sẵn sàng hi sinh vì nó.

Cô gái tiếp viên nghe xong, cẩn thận dùng viết ghi vài chữ rồi đóng dấu vào một tờ giấy. Ngay sau đó lập tức âm thanh hệ thống cùng âm thanh thông báo vang lên bên tai Đình Tấn làm khoe miệng hắn không tự chủ kéo lên một vòng.

Keng! - Chúc mừng người chơi The Dawn thành lập đội Linh Đánh Thuê đầu tiên. Hệ thống ban thưởng Đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] đẳng cấp +3, 3 lần thông báo trên thế giới. Chúc ngài mau chóng thành lập Công Hội.

Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The Dawn lần đầu tiên trên thế giới thành lập Đội Linh Đánh Thuê [The Alliance]. Hệ thống đẳng cấp xếp hạng mở ra. Mọi người xin nâng ly chúc mừng nào.

Liên tục 3 lần thế giới thông báo làm cho người chơi sôi trào. Một là vì cái tên The Dawn này đi qua vừa trở nên hot, lúc này lại gây ra dư chấn nữa. Thứ 2 chính là đến từ đội Linh Đánh Thuê đầu tiên gọi [The Alliance] này. Thứ 3 chính là bảng xếp hạng đẳng cấp kia.

Phải biết hiện tại rất nhiều người chơi đều đã biết đến việc thành lập đội Linh Đánh Thuê. Thế nhưng muốn là một chuyện còn làm được thì quả thật khó mà nhai nổi vì điều kiện quá hà khắc với người chơi ở thời điểm hiện tại.

Còn về bảng xếp hạng, đây chính là do hệ thống bình xét ra chứ không phải là từ người chơi lựa chọn ra như trước kia. Nó dĩ nhiên sẽ chính xác hơn, đồng thời phạm vi bao trùm cũng là cấp thế giới chứ không phải chỉ thu hẹp trong khu vực như bảng xếp hạng do người chơi bình chọn ra.

Người chơi xung quanh đều kinh ngạc thốt lên:

- Con mẹ nó, chưa gì đã thành lập đội Linh Đánh Thuê rồi. Người tuy trâu bò nhưng cũng phải chừa cho người khác thể hiện nữa chứ.

- Này này mở bảng xếp hạng ra xem, đúng như ta đoán The Dawn phải là người dẫn đầu.

- Ah... Ta muốn gia nhập đội của hắn, cầu liên hệ.

- Thôi đi thực lực như người ai mà cho vào đội.

Thế là khu vực xung quanh Đại Sảnh Linh Đánh Thuê lập tức nháo nhào lên. Đình Tấn làm xong việc thành lập này, hắn cũng không vội. Nghe người chơi xung quanh nói bảng xếp hạng, hắn cũng tò mò mở giao diện hệ thống ra kiểm tra.

Keng! - Chúc mừng ngài đạt được Top 1 Đẳng cấp. Cuối tháng hệ thống sẽ phát thưởng, xin hãy giữ vững phong độ.

Keng! - Chúc mừng ngài đạt được Top 1 Đội Linh Đánh Thuê. Cuối tháng hệ thống sẽ phát thưởng, xin hãy giữ vững phong độ.

Chỉ vừa mở ra giao diện bảng xếp hạng liền hai đợt thông báo nữa ập đến. Đình Tấn cũng khá kinh ngạc, xem kỹ lại một chút bảng xếp hạng. Đây giao diện làm cũng rất tỉ mỉ, vàng ròng khảm nạm kim cương xung quanh. Chỉ có 3 mục lần lượt là [Đẳng Cấp], [Đội] và [Tiền Tài].

Giao diện theo từng dòng ghi rõ biệt danh và đẳng cấp ngoài ra không có bất cứ thông tin gì khác. Đặc biệt ở các 3 vị trí đầu có lót nền màu khác nhau. Top 1 vàng, top 2 bạc, top 3 đồng, top 4 trở đi đều không có lót nền.

Bảng Xếp Hạng [Đẳng Cấp]

1/ The Dawn - Đẳng cấp: 20

2/ Siêu cấp Ammida - Đẳng cấp: 19

3/ David Levi - Đẳng cấp: 18

4/ Hồ No.01 - Đẳng cấp: 16

5/ Đại Bảng No.01 - Đẳng cấp: 16

6/ Báo Đen - Đẳng cấp: 16

7/ The King - Đẳng cấp: 16

8/ Trần Cận Hùng - Đẳng cấp: 15

9/ John Rothschild - Đẳng cấp: 15

10/ Exxon Mobil - Đẳng cấp: 14

...

Đình Tấn cũng hơi kinh ngạc một chút vì người chơi thực lực đẳng cấp tăng lên cũng khá nhanh chứ không chậm. Tiếp tục xem qua bảng xếp hạng [Đội] Đình Tấn khoe miệng không nhận được mỉm cười. Bởi vì nơi đó chỉ độc nhất một dòng.

Bảng Xếp Hạng [Đội]

1/ The Alliance - Đẳng cấp: 4

Cũng đúng vì hiện tại chỉ mỗi hần mới đủ điều kiện để thành lập đội thôi nói gì người khác. Lại tiếp tục xem qua bảng [Tiền Tài]

Bảng Xếp Hạng [Tiền Tài]

1/ John Rothschild - 10.000 vàng

2/ Berkshire Hathaway - 10.000 vàng

3/ Exxon Mobil - 9.990 vàng

4/ The King - 5.000 vàng

5/ Trần Cận Hùng - 2000 vàng

6/ Ta Yêu Tiền Vàng - 1500 vàng

7/ The Dawn - 60 vàng

8/ Báo Đen - 50 vàng

9/ Siêu cấp Ammida - 43 vàng

10/ Yuan Lee - 20 vàng

...

Vì một số tài chính tập đoàn đổ xô bỏ tiền vào nên hiện tại người chơi có tiền cũng không thiếu. Nhìn những vị trí đầu, Đình Tấn đều có thể nhận ra một số gương mặt nổi tiếng. Gia tộc Rothschild, Tập đoàn tài chính Berkshire Hathaway, Tập đoàn dầu khí Exxon Mobil, cùng với tên The King. Những người này đều là những con buôn có khứu giác rất nhạy, sẵn sàng đầu tư một món tiền lớn vào game. Đình Tấn không khỏi cảm khái, người có tiền thật nhiều.

Đã xem xong, Đình Tấn tắt đi bảng giao diện hệ thống xoay người về nhà, xung quanh nơi này càng lúc càng ồn ào lên rồi. Đình Tấn không biết rằng, chính lúc này đây hần trở nên nổi tiếng trong mắt rất nhiều thế lực. Từ chính phủ đến tập đoàn tài chính, cho đến kẻ đang ghi thù với hần, Henry William biệt hiệu The King.

Trong một căn phòng làm việc, một vị ông lão hướng về Báo Đen hỏi:

- Hần lại gây ra động tĩnh à?

Báo Đen cất đi điện thoại, gật đầu đáp:

- Vừa xây dựng một đội Linh Đánh Thuê, đứng đầu 2 bảng xếp hạng. Hần quả thật là có tiềm năng rất lớn. Cũng may đã đồng ý gia nhập tổ chức, chúng ta có thể yêu cầu hần giúp đỡ một chút chuyện thành lập đội Linh Đánh Thuê của chúng ta.

Gật đầu ông lão cười đáp:

- Được rồi, ta cấp phép người có thể sử dụng thêm một số tài nguyên. Tranh thủ đi tìm kiếm tình báo mà hần cần đi. Nếu hần có động tĩnh gì quá lớn thì báo cáo cho ta biết. Người này tính cách rất tình cảm, chỉ cần đừng chạm vào điểm mấu chốt của hần thôi. Cứ giữ mối quan hệ tốt sau này có việc lại sẽ nhờ được hần.

Báo Đen nghiêng người chào sau đó xoay người rời khỏi phòng, miệng cũng không nhận được nữa mà mỉm cười. Cũng vào thời khắc thông báo vang lên, tên Henry phấn nộ gào lên:

- Mẹ kiếp vị trí số 1 của ta. Có ai giải thích cho ta biết tại sao hần làm được không?! Tại sao tập đoàn tiêu tốn hơn trăm triệu \$ lại không thể sánh bằng một tên người chơi độc hành?! Nói cho ta nghe, hay là vì các người quá vô dụng?!

Ông lão quản gia cùng với một nhóm đội trưởng 5 người Tướng Quân, Ai Kiu Ai, Ollay, Bò Cạp, Huyền Thoại 27... đứng xung quanh cúi đầu không dám nâng mặt lên. Bọn hắn là cố gắng tìm kiếm thông tin, tình báo về boss và phụ bản. Thế nhưng muốn vượt qua một khu phụ bản không phải chỉ có thể dựa vào số đông. Chỉ lần trước thông qua phó bản bọn hắn đã phải trả giá rất nhiều rồi.

Lúc này ông lão quản gia mới lên tiếng:

- Thừa thiếu gia, chúng ta cũng đã cố hết sức rồi nhưng phụ bản quá khó khăn nên tốc độ phải chậm hơn rất nhiều. Xin ngài bình tĩnh, chúng ta vẫn có thể bắt được vị trí thứ hai mà.

Lúc này Henry mới bình tĩnh ngồi lại.

- Gia tốc tìm kiếm lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê. Ta muốn trong tuần này phải hoàn thành. Càng sớm càng tốt.

Cả đám người đồng loạt hô "Rõ" sau đó bước ra ngoài để lại một mình Henry trong phòng. Hắn ngồi im khoanh tay, gương mặt âm trầm:

- Chờ đó, chúng ta sẽ sớm thanh toán thôi.

Tại một khu nhà cho thuê trong PA Thành, một nhóm người vây quanh bàn làm việc của một người thanh niên da trắng khoảng 25 tuổi, gương mặt đường nét sắc sảo. Cặp mắt xanh như một viên ngọc, mái tóc vàng quý phái. Hắn chính là John Rothschild người đứng đầu bảng xếp hạng Tiền Tài, người thừa kế duy nhất của đế chế nghìn tỷ \$, gia tộc Rothschild. Lúc này người thanh niên trầm tĩnh nhìn xung quanh đám người nói:

- Chúng ta đã chậm so với kế hoạch rất nhiều, vị trí thứ nhất đã mất. Thế nên gia tộc muốn chúng ta phải nhanh chóng chiếm được vị trí thứ 2. Các người có nghe rõ không?

- Rõ! - Đám người đồng thanh hô.

John Rothschild tiếp tục nói:

- Tốt nhanh chóng gọi người tập hợp. Ta phải đi luyện cấp, thuận tiện cho người tìm kiếm người gọi The Dawn kia. Sau này có thể chúng ta sẽ gặp mặt, tiếp xúc chiêu mộ hắn thử xem.

Nói xong không chờ mọi người trả lời, hắn đứng dậy bỏ đi ra bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Tụ Hợp

Đình Tấn lúc này đã trở lại nhà. Bị vây quanh làm hắn không thể nhận nhiệm vụ Linh Đánh Thuê được chỉ có thể chờ người chơi bỏ đi rồi quay lại nhận. Hơn nữa hiện tại đã là xế trưa, nếu không có gì thay đổi thì theo như Đình Tấn tính toán, hắn sẽ gặp được cha con Terrell vào chiều nay.

Thế nên hắn quyết định lúc này trở về nhà tu luyện chờ đợi cha con Terrell đến rồi cùng nhau đi làm nhiệm vụ luôn một thể. Trở về phòng ngồi xuống tu luyện ngay khi Đình Tấn vừa hoàn thành xong 2 lượt Minh Tường Thuật thì có tin nhắn mật đến.

- Chào, chúc mừng người vừa thành lập đội Linh Đánh Thuê nhé.

Bên kia truyền đến giọng nói của Báo Đen làm cho Đình Tấn cũng hơi kinh ngạc. Hắn cũng cười đáp lại:

- Haha cảm tạ, không phải lòng vòng mất thời gian của nhau. Người tìm ta có chuyện gì không?

Báo Đen cũng cười nói:

- Sân khoái, ta thích người như vậy. Ta cần người giúp ta thành lập một đội lính đánh thuê. Đáp lại, cấp trên sẽ cung cấp thêm tài nguyên tình báo cho ta để giúp người tìm người.

Đình Tấn trầm ngâm một chút đồng ý đáp:

- Được, đến Trading Hall gặp ta. Hiện tại vẫn còn dư một tờ khế ước nhà đất.

Báo Đen bên kia giật mình kinh hãi thốt lên:

- Cái gì?! Người có giấy khế ước nhà đất?! Chờ chút ta tới ngay.

Báo Đen giọng nói rất gấp gáp, vừa nói xong không chờ Đình Tấn đáp lại hắn lập tức cúp máy ngay. Cũng phải, vì hắn chỉ là hỏi dò xem đối phương có thể giúp đỡ đánh boss phụ bản gì không. Nếu may mắn lỡ như tìm được một tờ giấy khế ước nhà đất thì trúng lớn. Nhưng hắn lại không ngờ Đình Tấn lại cấp cho hắn một ngạc nhiên lớn như vậy.

Rất nhanh, không quá 5 phút. Báo Đen thân ảnh đã xuất hiện ngay trước cửa hàng Trading Hall của Đình Tấn. Lúc này Đình Tấn cũng đã ngồi ngay trước cửa chờ hắn.

- Nhanh như vậy, coi bộ ngươi cũng thật không kìm chế được rồi. Haha

Đình Tấn cười đùa trêu chọc nói. Đối diện Báo Đen vẫn không nói gì ánh mắt nhìn chăm chăm lấy Đình Tấn. Đình Tấn biết đối phương thật cần gấp không muốn đùa giỡn rồi, vậy là hắn liền cầm một tờ giấy từ trong balo ra đưa cho Báo Đen mỉm cười nói:

- Cầm! Nhớ rõ nhanh chóng tìm tình báo cho ta.

Báo Đen hấp tấp gật đầu không nói gì, đưa tay chớp ngay lấy tờ giấy này. Kiểm tra một hồi cắt tờ giấy vào balo, lúc này hắn mới cười lớn nói với Đình Tấn:

- Ngươi cứ bình tĩnh chờ, chúng ta rất nhanh sẽ tìm tới người ngươi cần. Tien thể tặng ngươi một tình báo khác. Chúng ta phát hiện bọn người The Throne đang có dấu hiệu nhằm vào ngươi. Thời gian sắp tới nên cẩn thận. Lần này sẽ không chỉ là 15 tên thôi đâu.

Đình Tấn nghe xong nghiêm trọng gật đầu. Hắn cũng đoán được dù sao thì hai bên cũng đã kết thù. Đối phương cường đại như vậy nếu như không thể đánh giết hắn lấy lại thanh danh thì thời gian sắp tới thành lập đội Lính Đánh Thuê sẽ bị suy giảm danh tiếng ngay.

Lúc này cũng đã 3 giờ chiều, Đình Tấn trở lại phòng ngồi tu luyện thêm một chút chợt nhớ đến Lính Đánh Thuê đội đã thành lập, Đình Tấn lập tức mở ra giao diện hệ thống kiểm tra một chút.

Đội Lính Đánh Thuê: [Đồng Minh]

Đội trưởng: The Dawn

Đẳng cấp: 4

Số lượng thành viên: 1/1000 (Chi tiết)

Kinh nghiệm: 6.225/300.000

Tài chính: 45 vàng

Điều kiện thăng cấp: Thành viên trên 500, đủ điểm kinh nghiệm, tài chính 500 vàng.

Hiệu quả hỗ trợ cho thành viên: Điểm kinh nghiệm khi lập đội cùng nhau gia tăng 50%.

Rất tốt mà, hiệu quả 50% kinh nghiệm làm cho đội viên như là chiến đấu với quái vật vượt qua mình 5 cấp rồi. Chỉ là yêu cầu thăng cấp có làm cho Đình Tấn hơi mệt mỏi một chút. 500 vàng không phải là một con số nhỏ hơn nữa 300.000 điểm kinh nghiệm chính là cần 60.000 lượt làm xong nhiệm vụ F cấp Lính Đánh Thuê. Tức mỗi người F cấp Lính Đánh Thuê phải làm nhiệm vụ Lính Đánh Thuê liên tục trong 20 tuần mới đủ kinh nghiệm.

Lắc đầu thờ dài, Đình Tấn không quan tâm nữa. Dù sao đội của hắn cũng là dẫn trước người khác 3 cấp rồi, không nên quá tham lam. Ngồi trở lại giường Đình Tấn tiếp tục tu luyện Minh Vương Thuật chờ đợi bố con Terrell đến.

Một lúc sau, ngay khi Đình Tấn vừa định bắt đầu vòng thứ 3 tu luyện thì lại bị người hầu quản gia kêu gọi.

- Thưa chủ nhân, 2 người ngài cần đến ta chú ý đã tới. Bọn họ hiện đang bên dưới cửa hàng chờ ngài.

Đình Tấn lập tức dừng lại việc tu luyện. Gọi Ameerah cùng David cùng xuống lầu. Bên dưới cửa hàng đang ngồi trên bộ bàn ghế sắt cửa chính là 2 cha con Terrell, Marc. Đình Tấn tiến lên chào hỏi:

- Chào chú Marc, Terrell ngươi cũng đến nhanh nhỉ. Nhanh hơn so với ta dự tính 2 giờ đấy.

Lúc này Terrell mặc một áo tân thủ hai cánh tay cơ bắp nổi lên cuộn cuộn. Hắn mang theo một thanh Búa lớn nhìn về bên ngoài thôi cũng thấy đủ nặng nề rồi. Thế nhưng nhìn Terrell vác trên lưng lại có vẻ nhẹ nhõm không có trọng lượng. Đình Tấn mới bắt đầu giới thiệu 2 cha con Terrell cho David và Ameerah.

3 người nhanh chóng làm quen với nhau. Sau đó thêm bạn để tiện cho việc liên lạc. Giao lưu đã xong, Đình Tấn mở giao diện đội Lính Đánh Thuê hướng về 4 người gửi lời mời gia nhập.

Keng! - Siêu cấp Ammida gia nhập đội Lính Đánh Thuê [Đồng Minh].

Keng! - David Levi gia nhập đội Lính Đánh Thuê [Đồng Minh].

Keng! - Chiến Cuồng Terrell gia nhập đội Linh Đánh Thuê [Đồng Minh]

Keng! - Marc gia nhập đội Linh Đánh Thuê [Đồng Minh].

Liên tục nhiều lần thông báo vang lên bên tai mọi người. Vậy là [Đồng Minh] của Đình Tấn hiện tại đã có 4 thành viên. Cười lớn hân hoan kéo mọi người đến quán ăn làm một bữa tiệc lớn tiếp đãi 2 cha con Terrell.

Lúc này ông cụ Marc mới nói:

- Đình Tấn à. Chủ chắc không thể tham gia với cháu ra ngoài đánh giết giết được. Chắc ta sẽ ở lại trong thành tìm việc gì đó mà làm thôi. Các cháu cứ đi đi. Terrell nhờ cháu trông chừng nó giúp chú.

Đình Tấn mỉm cười hướng Marc nói:

- Chú yên tâm cháu sẽ tận lực chăm sóc cho Terrell. Nếu chú đã không thích đi đánh giết vậy thì cửa hàng cháu sẽ cho chú quản lý. Lương tháng 10.000\$ chú cảm thấy thế nào?

Lão Marc giật mình kinh ngạc nhìn Đình Tấn. Hắn không nhận được bật thốt lên:

- Không được, 10.000\$ nhiều quá. Chú không nhận được.

Đình Tấn lắc đầu tiếp tục nói:

- Cửa hàng cháu, cháu biết. Cháu sắp tới có thể sẽ thiết lập thêm nhiều cửa hàng. Lúc đó chú sẽ vất vả rất nhiều, 10.000\$ là đáng giá. Xin chú cứ yên tâm.

Suy nghĩ một chút Lão Marc gật đầu thờ dãi:

- Vậy thì cháu yên tâm, chú sẽ cố hết sức quản lý tốt cửa hàng.

Đình Tấn mỉm cười mời mọi người ăn để giải tỏa ngại ngùng. Dù sao thì lão Marc cũng đã lớn tuổi không thích hợp cho việc vận động cao này. Hơn nữa ở cửa hàng có một người chơi quản lý vẫn tốt hơn là để NPC toàn quyền, người mua người bán có thể thương lượng với nhau. Riêng Terrell vẫn ăn từ đầu đến cuối. Con hàng này cũng giống Ameerah như động không đầy ăn lấy ăn để.

Ăn xong một bữa cơm Đình Tấn dẫn 2 cha con Terrell đi đổi chức nghiệp, cùng thí luyện Linh Đánh Thuê để lấy huy chương Linh Đánh Thuê. Sẵn tiện hắn nhận luôn một nhiệm vụ.

Quét sạch Biển Dị Heo Rừng

Giới thiệu: Khu rừng phía bắc EL Thành bỗng xuất hiện rất nhiều Biển Dị Heo Rừng xin mời nhanh chóng tiến tới chém giết bảo vệ người dân.

Yêu cầu: Chém giết 100 con Biển Dị Heo Rừng

Khuyến cáo: Cấp B tổ đội, 2 người trở lên.

Phần thưởng: 15000 Kinh nghiệm, 7000 Tiền đồng, 3100 Điểm Linh Đánh Thuê.

Bây giờ đã có đội Linh Đánh Thuê, Đình Tấn không phải mang huy hiệu từng người đến nữa mà trực tiếp nhận luôn. Nhiệm vụ này là đánh đánh heo rừng ở phó bản Không lối thoát trước đó Đình Tấn đã thông qua. Tuy kinh nghiệm không nhiều nhưng cũng đành phải nhận vì đây là nhiệm vụ cao cấp FjYJWGjC nhất Đình Tấn thấy rồi. Ít ra thì cũng có điểm Linh Đánh Thuê để thăng cấp đội.

Đi đổi chức nghiệp, lão Marc lựa chọn trở thành một tên Cung Thủ. Hắn lớn tuổi rồi không thể cận chiến, hơn nữa thí luyện chức nghiệp cung thủ là dễ dàng nhất. Chỉ việc nhắm bắn vài cái bia tập bắn thôi nên Đình Tấn khuyên lão Marc lựa chọn chức nghiệp này. Dù sao lão cũng chỉ lòng vòng ở nhà, chức nghiệp có hay không cũng không quan trọng với hắn lắm.

Terrell dĩ nhiên lựa chọn Chiến Sĩ. Không ngờ khi hệ thống kiểm tra thông số cơ thể hắn lại được đánh giá là thiên phú 5 điểm cao hơn cả Đình Tấn 1 điểm. Điều này làm cho hắn kích hoạt được chức nghiệp ẩn trở thành một tên Cuồng Chiến Sĩ. Tuy rằng không hiểu nguyên lý tính điểm thiên phú, thế nhưng đây quả là niềm vui bất ngờ cho Đình Tấn cùng Terrell.

Tu luyện Nộ Khí [Kỹ năng tu luyện]

Đăng cấp: Trung cấp

Yêu cầu: Cuồng Chiến Sĩ

Giới thiệu: Tu luyện góp nhặt một phần năng lượng tồn vào trong máu và các bộ phận. Khi bị đau đớn phần nộ kích thích, cơ thể trở vào trạng thái Cuồng Nộ. Phần nộ khí này làm tăng lên sức mạnh cơ thể. Sau khi kết thúc Cuồng Nộ, năng lượng cơ bắp sẽ chịu quá tải mà suy yếu trong một thời gian.

Hiệu quả: Mỗi giờ tu luyện sẽ gia tăng 1 điểm Nội Khí. Sức mạnh khi kích hoạt Cường Nội gia tăng [1 điểm nội khí * 30]. Mỗi điểm nội khí sử dụng sẽ gia tăng 5 giây thời gian duy trì đồng thời kéo dài thời gian suy yếu [50% thuộc tính] trong 10 giây. Thời gian tu luyện 20 giây hoặc đánh ra 20 đòn sẽ khôi phục 1 điểm nội khí.

Terrell lên 10 cấp liền có 1 điểm kỹ năng, với chức nghiệp ẩn có kỹ năng tu luyện Nội Khí này. Đình Tấn không do dự mà khuyên Terrell dùng điểm kỹ năng đó nâng lên thành trung cấp. Hiệu quả khi Cường Nội điểm sức mạnh gia tăng lên gấp đôi, đồng thời thời gian suy yếu cũng giảm đi gấp đôi.

Kỹ năng này cường lực chính là trực tiếp tăng lên thuộc tính của Terrell, tuy có thời gian suy yếu nhưng cũng không ảnh hưởng gì nhiều lắm. Do đó, nếu Terrell mang lên trang bị có gia tăng % thuộc tính sức mạnh thì lập tức sẽ phát huy ra sự cường đại của Cường Nội đến mức tận cùng.

Đã xong hết mọi việc, Đình Tấn dẫn 2 người trở về nhà. Khi về tới phòng, Đình Tấn lại phải điều chỉnh nội thất phân ra thêm 2 phòng riêng ở lầu 1. Sau đó, Đình Tấn giao cho Terrell 2 quyển kỹ năng Dẻo Dai Cường Hóa cùng Cơ Bấp Cường Hóa dặn dò hẳn cùng lão Marc phải tu luyện như thế nào để kích hoạt. Hoàn thành những chuyện này, Đình Tấn trở về phòng tiếp tục tu luyện.

Một ngày hôm nay không đánh đấm, không làm nhiệm vụ. Đình Tấn xem như một ngày nghỉ ngơi, thư giãn cho cả đội. Mọi người vui vẻ bắt đầu một đêm nhàn nhã hiếm có.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Vận chuyển tiếp tế

Một đêm chậm rãi cứ thế trôi qua. 2 lượt Dẻo Dai Cường Hóa, 5 lượt Cơ Bấp Cường Hóa như cũ, sau đó Đình Tấn tu luyện thêm 6 lượt Minh Tường Thuật đến sáng. Lại thêm hôm qua buổi chiều, hẳn tu luyện được 4 lượt Minh Tường Thuật nữa nên Đình Tấn chỉ số có một lần biến động lớn, xem như đã bù đắp cho mấy ngày luyện cấp không thể tu luyện.

---- Thông số ----

Lực lượng: 75

Nhanh nhẹn: 54

Thể lực: 74 (+1)

Tinh thần: 194 (+6)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 20

HP: 2980/2980 (+5.7/s)

MP: 2879/2879 (+18/s)

EXP: 0/756350

Sát thương vật lý: 75 – 75

Sát thương phép thuật: 260 – 260

Phòng thủ vật lý: 8.7

Phòng thủ phép thuật: 22

Trang bị hiện tại:

Áo vải (Đỏ xanh)

Mũ da trùn đầu (Đỏ trắng)

Sách ma thuật của Gauss (Đồ Đồ)

Bao tay Nemesis (Đồ Đồ)

Quần Prometheus (Đồ Đồ)

Giày Mercuries (Đồ Đồ)

Áo khoác ma pháp (Đồ Đồ)

Huy chương lính đánh thuê

Thuộc tính hiện tại của Đình Tấn đã có thay đổi rất lớn 200 điểm tinh thần đồng nghĩa với việc hắn có thể triệu hồi 22 tên Bộ Xương Chiến Sĩ cùng với 16 tên Tang Thi. Lại thêm chiếc nhẫn bị nguyên rửa hỗ trợ nữa, nghĩ đến đây thôi Đình Tấn đã không nhận được nôn nóng muốn đi thử nghiệm.

Ôm tâm tình này, hắn nhanh chóng bước xuống lầu gọi cả nhóm Ameerah, David, cùng với Terrell dậy. Hôm nay hắn muốn đến gặp Thành Chủ Albert để hoàn thành nhiệm vụ chức nghiệp phụ.

Rời khỏi nhà đi đến quán ăn, 4 người nhanh chóng làm một bàn ăn sáng thịnh soạn sau đó bước lên đường lớn đi đến Tòa Thị Chính.

15 phút sau, 4 người đã đứng trước bàn làm việc của Thành Chủ Albert.

- Rất tốt, không ngờ nhanh như vậy đã đạt đến yêu cầu của ta. Thế nhưng đồng đội của ngươi có phải là quá ít không?

Thành Chủ Albert giọng uy nghiêm mà tán thưởng Đình Tấn. Đình Tấn không chậm đáp lại:

- Thưa thành chủ chúng ta muốn làm nhiệm vụ chức nghiệp phụ xin ngài cấp phép. Hoàn thành yêu cầu của chúng ta.

Lúc này Thành Chủ Albert lắc đầu nói:

- Về chức nghiệp phụ, ta thỏa thuận cho ngươi chỉ có 2 người. Ngươi mang đội hôm nay đến 4 người, tha thứ ta không thể thỏa mãn được.

Đình Tấn khuôn mặt có chút bất ngờ, chân mày hơi nhíu lại. Lúc này Thành Chủ Albert lại nói tiếp:

- Thế nhưng... ta có thể thay đổi số lượng người nếu ngươi có thể hoàn thành nhiệm vụ lần này ta giao cho.

Đình Tấn thờ phào ra khi nghe được điều kiện này, lập tức mắt nhìn chăm chăm chờ đợi Thành Chủ Albert nói tiếp.

- Doanh trại quân đội đóng quân ở phía Nam đang thiếu đạn dược, lương thực cần phải tiếp tế. Nếu ngươi có thể dẫn đội giúp ta vận chuyển tiếp tế đến nơi, ta sẽ cấp cho ngươi 5 vị trí để học tập nghề nghiệp phụ.

Đình Tấn vui vẻ, có cách giải quyết là tốt rồi. Hắn nghiêm ngời, hô lớn:

- Xin ngài ra chỉ lệnh.

Thành Chủ Albert gật đầu nghiêm túc nói:

- Lần này chuyến đi sẽ rất nguy hiểm, các ngươi cần chuẩn bị sung túc đầy đủ được phẩm thức ăn khôi phục. Nếu có thể thì mang thêm vài người nữa sẽ an toàn hơn. Mang lấy tờ giấy này đi đến kho vũ khí phía nam thành gặp trung úy Ammite hắn sẽ nói chi tiết cho ngươi phần còn lại của nhiệm vụ.

Đình Tấn đưa hai tay tiếp nhận tờ giấy từ tay Thành Chủ Albert. Ngay khi cầm lấy tờ giấy hệ thống âm thanh liền vang lên.

Keng! - Chúc mừng ngài đã nhận được nhiệm vụ “Vận chuyển tiếp tế”.

Nghiêm ngời chào Thành Chủ Albert một cái. Đình Tấn xoay người dẫn đội bước đi đến địa điểm kho vũ khí mà nhiệm vụ chỉ dẫn. Trên đường đi, thuận tiện cả đội 4 người ghé qua hiệu thuốc và khách sạn để tiếp tế nhu yếu phẩm. Đình Tấn lần này mang 300 bình HP vừa và lượng lớn thức ăn phòng hờ thời gian làm nhiệm vụ quá dài không thể trở về.

Chuyến đi này không biết sẽ phải tiêu tốn thời gian bao lâu nên hắn phải dự trữ sẵn. 3 người David, Ameerah, Terrell cũng tiếp tế hơn 100 bình mỗi loại cùng với thức ăn. Sau đó cả nhóm lại tiếp tục lên đường đi đến kho vũ khí. Từ Tòa Thị Chính đi đến khu phía nam thành tiêu tốn của nhóm người Đình Tấn hơn nửa giờ.

Ở phía nam thành, trong một khu đất rộng lớn có một nhà kho được rào sắt bao vây xung quanh, cách ly hoàn toàn với khu dân cư. Nhà kho xung quanh được nhiều người thủ vệ liên tục tuần tra qua lại. Đình Tấn tiến đến trước cổng rào sắt nơi có 2 người lính thủ vệ chào hỏi:

- Xin chào, ta là đội Lính Đánh Thuê [The Alliance] nhận mệnh lệnh từ Thành Chủ Albert đến đây để gặp ngài Ammite, tiếp nhận vận chuyển nhóm tiếp tế cho doanh trại quân đội phía nam.

- Xin chờ. - Người thủ vệ nghiêm cẩn nói. Sau đó xoay người đi vào bên trong.

Một lúc sau hắn đi ra cùng một người đàn ông trung niên tóc hoa râm, da hơi sạm nắng, dáng người cao to lực lưỡng. Người đàn ông trung niên gương mặt thô to có vài vết sẹo, hướng về Đình Tấn chào.

- Chào người, xin xuất trình giấy chỉ lệnh của Thành Chủ Albert.

Đình Tấn giao ra tờ giấy thành chủ đưa cho hắn. Tên trung úy Ammite này tiếp nhận tờ giấy sau đó kiểm tra một chút. Nghiêm người chào Đình Tấn lại, rồi nói:

- Xin mời theo ta.

Nói xong hắn xoay người dẫn đầu hướng vào nhà kho bên trong rào sắt đi đến. Vừa đi hắn vừa nói:

- Chúng ta lần này tiếp tế yêu cầu đội Linh Đánh Thuê phải có người cấp A dẫn đội. Các người vừa đủ yêu cầu để nhận nhiệm vụ, thế nhưng ta khuyên các người nên tìm thêm một ít người nữa vì trên đường đi sẽ rất nguy hiểm.

- Chuyến đi bắt đầu từ EL Thành xuyên qua 20km khu rừng nhiệt đới ở phía nam. Sau đó sẽ đến vùng bình nguyên, các người tiến vào 10km trong vùng bình nguyên thì sẽ đến được một doanh trại lớn nơi quân đội đang trú đóng. Gặp tướng Mark bàn giao tài nguyên tiếp tế cho hắn thì các người hoàn thành nhiệm vụ.

Lúc hắn nói xong cũng là lúc cả nhóm người đi đến bên trong kho. Nơi đây khá rộng lớn, xung quanh nhiều thùng chứa đạn, pháo cùng các kệ gác súng chất đầy các loại vũ khí nóng. Ở giữa sân trống có một cái ván trượt từ trường rất lớn, ngang 3m dài 5m, đang trôi nổi trên không cách mặt đất hơn 1m. Phía bên trên ván trượt chở đầy nhiều thùng đủ kích cỡ khác nhau, cùng với một bộ điều khiển ở phần đuôi ván trượt.

Trung úy Ammite hướng về Đình Tấn giới thiệu:

- Đây là xe ván trượt từ trường chuyên chở vũ khí. Nó có thể vượt mọi địa hình, kèm theo một vòng năng lượng phòng hộ có thể chống đỡ 10.000 lượng sát thương. Năng lượng được nạp lại bằng ánh sáng mặt trời với tốc độ 600 điểm mỗi tiếng. Ở đây là bảng điều khiển phía trên có bản đồ cùng với các lệnh điều khiển.

Nói xong Trung Úy Ammite leo lên 1 cái bục phía trên, đối mặt có một bảng máy tính cảm ứng. Điều khiển khá đơn giản một góc hiển thị con số 10.000, bên cạnh là các nút bấm chạy, tạm dừng. Ở giữa là một bản đồ có đánh dấu vị trí hiện tại và con đường sẽ đi cùng với các loại thông số như khoảng cách, tốc độ.

Đã giải thích xong, lúc này Trung Úy Ammite hướng về Đình Tấn hỏi.

- Các người chắc chắn với quyết định sẽ đi ngay bây giờ? Ta xin nhắc lại nhiệm vụ này rất nguy hiểm, nhiều người khả năng sẽ gia tăng tỉ lệ thành công của nhiệm vụ. Tiếp tế lần này rất quan trọng, nếu như thất bại các người đội Linh Đánh Thuê sẽ bị trừng phạt rất FUVvHgJK nặng.

Đình Tấn quay lại nhìn 3 người Ameerah, David cùng Terrell rồi hướng Trung úy Ammite gật đầu. Trung Úy Ammite không nói gì, tay giờ lên bấm nút chạy trên bảng điều khiển. Hệ thống âm thanh lập tức vang lên bên tai 4 người.

Keng! - Vận chuyển đã bắt đầu xin hãy cẩn trọng đường đi.

- Cẩn trọng quái vật công kích vì trên xe có rất nhiều lương thực hấp dẫn chúng. Chúc các người thuận buồm xuôi gió.

Trung Úy Ammite mở miệng cảnh báo cho cả đội. Sau đó đứng tại chỗ, nhìn lấy chiếc ván trượt lơ lửng trên không chậm chậm chạy đi. Đình Tấn đứng phía trên bục điều khiển quan sát các thông số, hắn nhận ra tốc độ chậm đến đáng thương. Đoạn đường phải đi cần vượt qua 30km thế nhưng tốc độ này có thể nói là ít nhất hai ngày sau mới đến được doanh trại.

Làm Đình Tấn chú ý thêm một điều nữa, chính là xe chạy năng lượng là dùng chung với năng lượng lá chắn nên nếu xe bị hết năng lượng, lá chắn cũng sẽ biến mất. Bọn họ phải dừng lại chờ xe nạp điện rồi mới tiếp tục đi được. Nhưng cũng may tiêu tốn năng lượng cũng không nhiều, dựa theo Đình Tấn tính toán một giờ chỉ 100 điểm thôi.

Vậy là cả nhóm ngồi lên trên ván trượt dần dần đi ra khỏi thành trong ánh mắt kinh ngạc, tò mò của nhiều người chơi.

Lúc này, tên Henry đang tu luyện ở bãi quái vật cây ăn thịt Ragora. Xung quanh hắn là hơn trăm người hội viên The Throne đang càn quét các con quái vật, góp nhặt về chút ít điểm kinh nghiệm cho hắn. Chợt, hắn nhận được một tin nhắn mật từ một tên chó săn. Sau khi mở ra xem xong hắn khóe miệng mỉm cười giọng thì thầm:

- Cơ hội cuối cùng cũng đến.

Vung tay ra lệnh cho lão quản gia bên cạnh, sau đó Henry lại tiếp tục tiến vào trạng thái tu luyện. Những tên hội viên xung quanh vẫn tiếp tục hi hục mà đánh quái vật.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 52: Bọn ta là [The Alliance]

Đình Tấn lúc này không biết mình đang bị người khác tính toán. Hắn cùng với cả nhóm ngồi trên xe lơ lửng mà chậm chạp tiến về phía khu rừng nhiệt đới. Trong thời gian này, Đình Tấn đưa cho Terrell 7 món trang bị của bộ đồ xanh Beraldo mà hắn thu thập được.

- Cát kỹ, hàng nóng đấy.

Đình Tấn không kém trâu lừa Terrell một câu. Terrell bất ngờ mở ra kiểm tra đồ vật liền ngay lập tức bị ấn tượng bởi cây búa Beraldo kia. Hai tay nâng lên mắt dán sát vào như kiểm tra từng đường hoa văn trên cây búa.

Rất tiếc yêu cầu cấp 15 nên Terrell không thể trang bị làm cho hắn tắc lưỡi mãi không thôi. Ameerah thì ngược lại với Terrell, nàng khi nhìn thấy cái bộ đồ man rợ này liền không thích. Bây giờ nhìn lấy Terrell như đấm đui với nó trong lòng liền khó chịu với Terrell ngay. Ameerah không khỏi tròn mắt hỏi hắn:

- Ngươi không thấy bộ đồ này rất xấu xí sao?

Terrell vẫn say mê quan sát Cây búa cùng với cái Khiên Beraldo. Không nhìn nàng bình thản trả lời:

- Cái này có gì xấu mà chứ? Nhìn cây búa này xem, có bao nhiêu thô bạo. Cái khiên này cũng vừa chắc vừa tiện tay. Cầm lên cũng đủ hù chết khối tên nhát gan.

Vừa nói hắn vừa giơ giơ cây búa trong tay như khoe khoang với Ameerah làm nha đầu lập tức khó chịu hơn miệng lẩm bẩm:

- Có gì hay ho chứ. Nhìn man rợ như ăn cướp, cho ta cũng không thèm.

- Ai cho ngươi đầu mà thèm hay không thèm. Ngồi im, xê ra chỗ khác chơi đi nha đầu.

Terrell cũng không chịu thua đáp trả lại. Đôi bên bắt đầu đấu võ mồm làm Đình Tấn cảm thấy không khí sinh động không ngớt. Nhớ ngày xưa Terrell cũng hay đùa giỡn với các anh em trong đội, thế nhưng Ameerah thì không như vậy nàng thường trầm lặng ngồi một mình một góc. Chắc có lẽ bây giờ sẽ khác, nghĩ đến đây Đình Tấn không khỏi nheo miệng cười.

Bên kia David đôi lúc nhìn qua đây, ánh mắt cũng hay rơi vào bộ đồ Beraldo trong tay Terrell. Đình Tấn mới sực nhớ hắn từ lúc gia nhập hội đến nay vẫn chưa có trang bị nào ngoài một bộ đồ trắng Ameerah đưa cho lúc mới gia nhập. Liền hắn quay sang an ủi David:

- David, hiện tại chúng ta vẫn chưa tìm được bộ nào thích hợp cho Đạo Tặc. Đừng nôn nóng, sắp tới sẽ có thôi.

David nín cười gật gật đầu. Đình Tấn cũng gật đầu đáp lại sau đó không nói nữa vấn đề này. Đình Tấn là có một bộ đồ xanh khác, nhưng lại dùng cho thợ săn chức nghiệp. Đạo Tặc hệ thống lại không chấp nhận nên hắn cũng đành chịu.

Lúc này đã ra khỏi thành được 4km, thời gian cũng đã là gần 1 giờ trưa. Đình Tấn không đeo nhẫn bị nguyên rủa, HP hắn khôi phục tốc độ là 5.7 đủ để Đình Tấn triệu hồi ra 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ trong một thời gian dài. Thế nên từ lúc ra khỏi thành, Đình Tấn vẫn luôn giữ 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ bên cạnh đi theo 4 góc xe. Khi có quái vật xuất hiện nhỏ lẻ, 4 con Bộ Xương Chiến Sĩ sẽ đồng thời tiến lên vây giết. Mọi người có thể vì thế mà yên tâm ngồi lên xe tu luyện.

Sau khi vừa hoàn thành một vòng Minh Tường Thuật, Đình Tấn định tiếp tục một vòng. Chợt lúc này, một đám người lao ra bao vây quanh xe chờ hàng. Đám người này có hơn 60 người, dẫn đầu là người quen cũ, chính là tên Tướng Quân trong cuộc phục kích ở vách đá lần trước. Hắn bước lên trước đối diện với đầu xe chờ hàng vẫn đang di chuyển mà hét lớn:

- Dừng xe lại nếu không chúng ta lập tức tấn công.

Phía trên xe cả đội Đình Tấn lúc này đều đã đứng lên. Mọi người lấy ra vũ khí chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu. Đình Tấn quan sát xung quanh một đám người đang bao vây nhưng không nói gì. Một lúc sau hắn mới lựa chọn dừng xe lại lớn tiếng nói:

- Các ngươi là muốn cướp xe? Đây là nhiệm vụ, không có giá trị tiền tài đâu.

Tên Tướng Quân hướng về Đình Tấn nhìn chăm chú một hồi sau đó cười khinh thường:

- Lần trước ngươi giết hết 15 người của ta sau đó còn quay video tung lên mạng. Lần này thấy đông người hơn nên sợ sệt muốn chúng ta ngừng tay? Dừng có mơ!

- Nhìn thấy ngươi chiếc xe hàng hóa này thì ta biết nhiệm vụ này không tầm thường rồi. Nếu sợ thì khôn hồn giao ra hết đồ vật cùng vàng trong balo ra đây. Nếu không chúng ta bảo đảm giết hết bọn ngươi đập luôn cả xe hàng hóa của ngươi để ngươi mất nhiệm vụ.

Tên Tướng Quân này vẫn là lớn lối như vậy, giọng nói mỉa mai khinh thường không có chút nào che giấu. Đinh Tấn khước miệng kéo lên một vòng, hai mắt lạnh lùng nhìn những tên thành viên hội [The Throne] xung quanh sau đó lớn giọng nói:

- Bọn ta là [The Alliance]. Người của [The Alliance] không bao giờ sợ hãi hay lùi bước trước kẻ địch cho dù hắn có thể sẽ phải chết. Chúng ta sẽ chiến đấu đến cùng vì mỗi người anh em, mỗi người đồng đội của chúng ta.

Phía sau 3 người Ameerah, Terrell và nhất là David nghe được đến đây đều cảm thấy máu trong người đang sôi trào lên. Bọn hắn đã sẵn sàng để từ chiến đến cùng. Ở trên bục điều khiển, Đinh Tấn giờ tay chỉ về phía Tướng Quân nói tiếp:

- Người [The Throne] đã truy sát thành viên của ta, lại cừ người ám sát ta. Thất bại một lần chưa đủ để răn dạy ngươi sao?!

Đinh Tấn nói đến đây, mặt tên Tướng Quân đã đỏ lên vì nhục nhã và tức giận. Nhưng Đinh Tấn không cho hắn cơ hội phản bác, khước miệng nhếch lên nụ cười khinh thường mà nói:

- Muốn chiến phải không? Vậy thì đến đây đi, để cho ta khơi mào cuộc chiến này.

Nói xong hắn lập tức rống lớn:

- [The Alliance] GIỮ NGUYỄN ĐỘI HÌNH.

Đinh Tấn vừa nói tay cũng không do dự ấn vào nút kích hoạt vòng bảo hộ trên xe chờ hàng, 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ theo FOXUOjOu lệnh cũng tiến vào trạng thái phòng thủ. Ameerah, Terrell cùng David cả người máu đã sôi trào, đều cầm vũ khí lên tiến vào trạng thái phòng thủ, đứng im trên xe chờ đợi mệnh lệnh tiếp theo của Đinh Tấn.

Ngay lúc Đinh Tấn vừa hét lên, Tướng Quân thấy không ổn hắn cũng lập tức la lớn theo:

- TOÀN LỰC TẤN CÔNG, GIẾT CHẾT BỌN CHÚNG KHÔNG CHỪA MỘT AI.

Bọn thành viên The Throne nghe lệnh liền tung ra vô số kỹ năng cùng công kích đánh tới xe chờ hàng. Thế nhưng mọi công kích đều bị một màng ánh sáng màu xanh lam chặn lại bên ngoài. Phía bên trong màn chắn, Đinh Tấn cũng không chậm 1 giây, vừa bật lồng phòng hộ xong liền lấy ra nhẫn bị nguyên rủa mang lên tay đồng thời lật sách tung kỹ năng.

-24 -13 ....

Keng! - Ngài bị người chơi Tướng Quân dẫn đội (80 người) ác ý tấn công. Trong vòng 1 giờ ngài có quyền công kích tự vệ sẽ không bị gia tăng điểm PK.

Không quá 3 giây, một loạt các đòn sát thương trong vòng 15-25 từ đợt đầu tiên điểm đập vào lồng phòng hộ làm cho con số năng lượng 10.000 trên bàn điều khiển rơi mất 1600 điểm. Cũng ngay lúc này, Đinh Tấn đã hoàn thành xong Triệu Hồi kỹ năng.

Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ (x44)

Triệu Hồi Tang Thi (x32)

Hơn 70 con vong linh sinh vật từ trên mặt đất bò ra. Theo lệnh của Đinh Tấn, Bộ Xương Chiến Sĩ lập tức hình thành một vòng tròn, bao vây xung quanh xe chờ hàng. Còn Tang Thi thì phóng vào đội hình của đối phương mục tiêu chính là những tên viên trình chức nghiệp đứng ở phía sau. Trên đường đi móng vuốt của bọn chúng cũng không quên cắt chém những tên thành viên [The Throne] xung quanh.

Cầu Phúc Trị Liệu (400)

Từ Vong Mãn Che

-256 -354 -464...

Ngay sau đó một đám khói đen dày đặc xuất hiện bao vây lấy khu vực bán 40m vuông xung quanh xe chờ hàng. Hạ thấp 24% thuộc tính cùng tầm nhìn của quân đội đối phương. Đinh Tấn tung ra Từ Vong Mãn Che cũng đồng thời tung ra Cầu Phúc Trị Liệu để duy trì HP đang tiêu hao của hắn.

- [The Alliance] TIẾN CÔNG. GIẾT...!

Đứng trên xe Đinh Tấn hét lớn ra lệnh, đồng thời điều chỉnh cho xe chờ hàng tiếp tục di chuyển. Bộ Xương Chiến Sĩ mở rộng ra đội hình, làm thành một vòng tròn càng lúc càng lớn chen ép đám người The Throne liên tục lui về phía sau không thể tiếp cận xe chờ hàng trong bán kính 7m.

Cốt Thử, Không Vật Thuật

-580

Cốt Thử, Không Vật Thuật

-1130 (Điểm yếu)

Cốt Thử, Không Vật Thuật

-1710 (Trí mạng)

Đứng ở trên xe, Đình Tấn tung ra Cốt Thử như không cần tiền. Những thanh Cốt Thử từ dưới đất bay ra lại được hấn dùng Không Vật Thuật làm thành những mũi tên bắn phá vào đội hình của đối phương. Cốt Thử đầy gai góc từ mọi hướng đâm về phía những tên thành viên [The Throne] xò xiên qua những vị trí điểm yếu của bọn chúng gây nên sát thương khủng bố. Có những tên máu mỏng, gặp yếu liền ngay lập tức bị giết chết. Cốt Thử với gấp 1.5 lần sát thương ma pháp của Đình Tấn thì không phải là chuyện đùa.

Ở phía bên trái không xa, Ameerah như một con bão táp bật người nhảy lên hơn 5m rơi vào trong một đám người thành viên [The Throne]. Cả người từ trên không lao xuống, chân của nàng liên tục đập vào ngực một tên cung thủ. Chưa chờ hấn ngã xuống đất thì lập tức nàng hai chân dẫm mạnh một cú vào mặt tên cung thủ đó, nội khí bùng nổ ra khiến tên cung thủ mất thăng bằng ngã sang một bên.

-754 (Trí mạng)

Ameerah mượn phản lực bật người bay sang một hướng khác. Nơi nàng vừa đứng lập tức mũi tên cùng ma pháp kỹ năng bay xuyên qua như mưa. Cứ như vậy Ameerah liên tục vừa tấn công vừa thay đổi vị trí không cố định, tốc độ lại nhanh làm cho đám người [The Throne] không thể bắt được phương hướng.

Một phương hướng khác, bọn Tang Thi cùng David và Terrell cũng không kém cạnh mà lao vào chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Thực lực nghiên ép

Ở phía bên phải xe chờ hàng, David mượn lấy màn khói đen, lặng lẽ tiến đến phía sau bức tường vây Bộ Xương Chiến Sĩ dựng lên, rồi lên ra ngoài. Như một cái bóng, David bước đi theo khe hở giữa đội hình của đám người thành viên [The Throne]. Dù không tàng hình thế như mọi người dường như đều không hề nhìn thấy David mà vẫn tiếp tục chém giết. Hấn tiến ra phía sau của chúng rồi ẩn nấp vào trong rừng rậm, đứng trong đó ẩn nấp tìm kiếm con mồi.

David chậm chậm bước đến sau lưng một tên ma pháp sư. “Tê Liệt” được tung ra, sau đó là từ phía sau luồn tay ra kẹp lấy cổ, liên tục đâm nhiều nhát vào tim hấn. Đến khi hệ thống thông báo David rằng đã thành công giết chết kẻ địch thì lập tức, hấn ẩn nấp vào phía sau một gốc cây, quan sát xung quanh cùng chờ đợi cơ hội khác mà ra tay. Chuyện diễn ra cũng không quá 3 giây.

“Ahhhhh”

Một tiếng hét lớn của Terrell đang ở đầu xe chờ hàng. Hấn vừa bắt đầu liền kích hoạt Cuồng Nộ, hai mắt đỏ như máu cả người cơ bắp như phình ra một vòng làm cho chiếc áo tân thủ của hấn như muốn vỡ tung ra.

Terrell nhảy xuống xe, gia tốc chạy tới như một cỗ xe tăng. Chân đạp lên lưng một tên Bộ Xương Chiến Sĩ, bay lên cao 4m hướng về phía một đám người tụ tập ở trước đầu xe chờ hàng. Hai tay nắm chắc búa lớn tân thủ, hướng về phía đầu một tên [The Throne] chiến sĩ thành viên đập xuống.

Tên người chơi này đang chú ý tấn công phía trước mặt bọn Bộ Xương Chiến Sĩ, chợt thấy bóng ảnh từ trên trời nên ngước lên nhìn. Làm hấn hoảng sợ là một cái đầu búa càng ngày càng phóng lớn như sắp đập vào mặt hấn. Hấn theo phản xạ tự nhiên của cơ thể, tay giơ lên kiếm muốn ngăn chặn. Thế nhưng đã chậm...

“Àm... phịch”

-981 (Trí mạng)

Một đêm tu luyện nộ khí của Terrell đã đạt được 10 điểm. Hiện tại Cuồng Nộ làm cho hấn sức mạnh đột phá 330 điểm vượt qua cả tinh thần của Đình Tấn nữa. Sát thương trí mạng gấp 3 lần từ sức mạnh kinh khủng kia bùng nổ ra làm cho hấn không hổ thẹn với cái chức nghiệp Cuồng Chiến Sĩ này.

Tên chiến sĩ của [The Throne] kia không chịu được sức mạnh này của Terrell liền bị đè ngã ra đất. Sát thương hơn 900 điểm cắt đứt một phần ba ống HP của hấn, thế nhưng tên Cuồng Chiến Sĩ đang đứng bên trên hấn không dừng lại tại đó.

Terrell như một tên điên, cuồng loạn vung búa một vòng tròn đập trúng nhiều tên thành viên [The Throne] đang vây xung quanh. Vừa quay xong, chân Terrell liền giơ cao quá đầu vừa giẫm mạnh xuống vừa gân cổ rống lên.

“ĐỊA CHẤN”

“Àm... Àm”

-1954 (Trí mạng)

-650

-650

...

Địa Chấn

Cấp bậc: Hạ cấp

Yêu cầu: Cuồng Chiến Sĩ

Giới thiệu: Sử dụng sức mạnh khi cuồng nộ, Cuồng Chiến Sĩ giảm mạnh xuống gây ra dao gió sát thương khu vực xung quanh.

Tiêu hao: 200 MP

Hiệu quả:

Sát thương = [Sức mạnh * 2]. Khu vực ảnh hưởng 5m

Giảm tốc độ di chuyển cùng tấn công 10% tồn tại trong 10 giây. (Không thể chống chất). Không thể sử dụng liên tục trong 3 phút nếu không cơ bắp quá tải sẽ bị tàn phế.

Một kỹ năng cơ bản của riêng chức nghiệp Cuồng Chiến Sĩ. Ngay khi kỹ năng được tung ra, xung quanh Terrell lập tức cát đá bị lốc lên. Những tên thành viên [The Throne] xung quanh Terrell đều như cây cỏ bị gió mạnh lướt qua, đẩy ngã trái ngã phải khắp nơi. Đáng thương nhất là tên chiến sĩ nằm dưới chân Terrell. Một chân giảm xuống ngay giữa ngực hắn làm gây ra sát thương trí mạng gấp 3, chết ngay lập tức.

“Á... cứu mạng”

“Cứu ta... cứu ta”

...

Toàn bộ khu vực phía sau xe chở hàng bị 32 con Tang Thi lao ra chém giết xung quanh. Tang Thi tốc độ cũng không chậm, chúng vồ tới dùng móng vuốt chop lấy từng tên người chơi sau đó dùng hàm răng khủng bố của chúng mà cắn xé làm cho xung quanh người chơi hoảng sợ hét thảm lên liên tục.

Tướng Quân gương mặt hoảng sợ vì sức mạnh kinh khủng của nhóm người này. Ngay từ đầu hắn liên tục tung ra kỹ năng bắn tia vào nhưng không phá được vòng phòng hộ. Lại thêm xung quanh thành viên lại từng người từng người bị ngã xuống. Hắn bắt đầu sợ hãi cũng xuất hiện ý nghĩ muốn rút lui đi. Ngay lúc đó David thân ảnh xuất hiện sau lưng hắn

-368 (Trí mạng)

“Tê liệt” được tung ra. Tên Tướng Quân lại bị dính đòn của David hắn trong nỗi hoảng sợ muốn vùng chạy đi nhưng hệ thống cưỡng chế làm cho thân thể hắn bị tê liệt đứng im. Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy một cánh tay vòng qua cổ mình. David lại giờ trò cũ luôn tay kẹp lấy cổ tên Tướng Quân, liên tục đâm vào tim hắn. Đồng thời miệng David cũng kề sát tai hắn rồi thì thầm:

- Chạm đến [The Alliance] thì [The Throne] các người đã đến hồi tận diệt rồi. Lên đường bình an.

Vừa nói xong câu cuối cùng, tên Tướng Quân cũng đã ngã xuống. David ngược mặt lên mắt nhìn lấy chiến trường xung quanh. Lúc này thể trận đã ngã ngũ, người chơi xung quanh bị cả nhóm Tang Thi đuổi giết chạy khắp nơi.

Đình Tấn trên xe quan sát xung quanh. Những tên thành viên [The Throne] bị Bộ Xương Chiến Sĩ ngăn chặn lại không thể tiến vào bán kính 7m quanh xe. Các chức nghiệp viên trình cũng bị Tang Thi đuổi giết gần hết. Nhìn thấy tình hình đã ổn định, hắn cũng tắt đi hệ thống lỏng bảo hộ của xe để tiết kiệm năng lượng.

- “FOR THE ALLIANCE”

Ngay khi tên thành viên [The Throne] cuối cùng ngã xuống đất, Ameerah không hiểu sao lại giờ lên hai tay, hét lớn sau đó cười vang thật vui vẻ. Đình Tấn trên xe nhìn thấy màn này cũng hơi ngẩn ngơ, khóe miệng từ từ kéo lên sau đó cười lớn. Tay cầm sách đồng thời cũng giờ lên, bên cạnh David cùng Terrell sự chú ý cũng bị hấp dẫn qua. 2 người không tự chủ được mà bắt chước làm theo một tay giờ búa một tay giờ lên dao găm hết lớn.

- “FOR THE ALLIANCE”

Nói ra câu nói này xong, bọn họ cũng cười lớn vui vẻ nhưng trong lòng lại sôi trào lên một cảm giác vinh quang. Ngay lúc này, ngay trong lòng bọn họ như rực cháy lên một ngọn lửa quân hồn, gắn bọn họ lại cùng với nhau một chỗ.

Chiến đấu cho [The Alliance] như chính là vinh quang của bọn họ. Đình Tấn đoán người không biết rằng, hình ảnh này lại được một tên người chơi khác nấp trong lùm cây gần đó thu lại được. Miệng hắn cũng kìm chế được mà lầm bầm: “FOR THE ALLIANCE”

Qua trận chiến này, Đình Tấn kiểm tra năng lượng của xe đã tiêu hao mất 2400 điểm. Đó là do hắn ra tay đánh phủ đầu trước. Nếu như để bọn [The Throne] này ra tay trước thì ít nhất phải mất 3000 điểm.

Không quá 15 phút sau toàn bộ chiến trường yên tĩnh đi. Đồ vật trên mặt đất cũng được thu gom sạch sẽ. Terrell chỉ bạo phá ra được 1 phút, sau đó Đình Tấn lập tức mệnh lệnh hắn trở về trên xe rồi. Trong 15 phút này, chủ lực vẫn là bọn Tang Thi. Ameerah và David chuyên bắt lẻ những tên thành viên bị lạc đàn đi lẻ hoặc chạy trốn.

Đồ vật trang bị rơi ra trên mặt đất được Ameerah cùng David chia nhau đi nhặt lại. Đoạn đường này rơi vãi cũng được 27 món đồ. Nhưng cũng chỉ là toàn đồ trắng. Chắc có lẽ đây là nhóm người chơi bình thường của [The Throne] chứ không phải là tinh anh.

Đình Tấn quan sát 3 người gương mặt có vẻ hưng phấn, giọng nói tán thưởng:

- Làm rất tốt. Đầu rất có tiến bộ. Riêng Terrell ngươi nên nhớ rõ thời gian Cuồng Nộ cùng thời gian suy yếu sau khi Cuồng Nộ của ngươi. Trên chiến trường đột nhiên bị suy yếu đi thì không ai có thể cứu được ngươi đâu.

Terrell đầu trục cúi xuống, tay đưa lên gãi gãi đầu như một tên học sinh làm sai bị thầy giáo trách mắng. Thật ra hắn biểu hiện hôm nay cũng làm cho Đình Tấn nhìn với 1 con mắt khác. 10 cấp có thể xông vào một đàn người chơi hơn mình 2-3 cấp mà tung hoành đã là rất khó có được.

- Tốt rồi, trở lại lên xe thôi.

Đình Tấn nói xong thì dẫn đầu lên xe ngồi, tay gỡ chiếc nhẫn ra đồng thời giải trừ triệu hồi với đám vong linh kia, chỉ chừa lại 4 con Bộ Xương Chiến Sĩ chia làm 4 góc đi theo hộ tống xe chờ hàng.

Tại phía tây EL Thành Tướng Quân cúi đầu đứng trước mặt tên Henry. Hắn là vừa mới hồi sinh liền bị kêu gọi ra đây. Lúc này Henry gương mặt thâm trầm muốn kết thành băng, giọng nói băng lãnh:

- Ngươi có gì đề giải thích không?

Tướng Quân cúi đầu, hắn lúc trước là được lệnh đi gọi Đình Tấn về gặp Henry nhưng bị Đình Tấn sỉ nhục nên mang thù từ đó. Cho đến bây giờ, sau 2 lần phục kích đều bị đối phương giết ngược trở về. Tướng Quân cảm giác như Đình Tấn chính là khắc tinh, là vận xui của hắn vậy. Bây giờ nghe Henry nói như vậy hắn lại cảm thấy sợ, sợ sẽ bị Henry đuổi ra khỏi [The Throne]. Thế nên lập tức Tướng Quân hoảng hốt nói:

- Xin lỗi thiếu gia. Ta không ngờ đối phương lại có thể triệu hồi hơn 100 con vong linh sinh vật ra như vậy. Hơn nữa mỗi con còn cường đại hơn cả người chơi. Lại thêm chiếc xe kia có lồng bảo vệ quá mạnh, người của ta tuy đông nhưng không thể tấn công hắn được. Lại bị bọn vong linh đó đè ép bại lui về phía sau mới thành cục diện như vậy.

- Xin ngài cho ta một cơ hội nữa. Ta sẽ chuộc lại lỗi lầm của mình.

Lúc này quân gia bên cạnh mới tiến lên nói giúp cho Tướng Quân:

- Đúng vậy đó thiếu gia, tên Đình Tấn này quá xảo quyệt. Lần trước hắn chỉ triệu hồi ra vài tên vong linh che giấu thực lực, đánh lạc hướng chúng ta. Lần này chắc chắn là toàn lực của hắn rồi. Xin thiếu gia cho Tướng Quân một cơ hội nữa. Lần này chúng ta mang theo 200 người liền chắc chắn có thể chém giết hắn về thành. Hơn nữa hắn thực lực mạnh như vậy chắc chắn có trang bị rất tốt. Chúng ta giết chết hắn, thu hoạch chắc chắn không thấp hơn giết một con boss.

Henry thâm trầm, cúi đầu suy nghĩ. Sau đó hắn ngẩng đầu lên chăm chú nhìn lấy tên Tướng Quân, giọng nói tràn đầy uy hiếp:

- Được, nể tình quân gia, ta cho ngươi thêm cơ hội. Tướng Quân lần này mang theo 200 người nếu như ngươi không làm xong việc thì đừng quay trở lại [The Throne] nữa. Rõ chưa?

Tướng Quân hô một tiếng, cúi người rồi đi. Hắn âm thầm thì lần này phải giết Đình Tấn nhóm người về 10 cấp rơi hết trang bị mới thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Lan truyền, dị biến trong đêm

Alvin một thanh niên da đen 19 tuổi. Hồi kỉ nghỉ đông này được bố mẹ tặng cho một cái mũ trò chơi Anh Hùng. Từ lúc Anh Hùng trò chơi bắt đầu mở cửa đến nay, đa số thời gian trong ngày của hắn đều là chìm đắm trong game.

Hắn yêu thích rong ruổi dạo chơi trong thế giới Anh Hùng này. Kết bạn lập nhóm cùng với đám anh em của hắn. Cùng nhau đi giết quái, đi PK trả thù, đi giải quyết mâu thuẫn giữa băng nhóm.

Hôm trước, hắn được một người bạn gửi cho một đoạn video trên diễn đàn Anh Hùng. Video là về một nhóm 3 người với kỹ năng chiến đấu điêu luyện, cùng thực lực vượt trội mà nghiền ép lấy một băng nhóm khác 15 người phục kích họ.

Từ đó Alvin liền hâm mộ nhóm người đó. Hâm mộ tên Ma Pháp Sư cường đại hay người nữ Võ Sư đẹp mắt hay tên Đạo Tặc tàn nhẫn kia. Gần đây. Hắn nghe nói rằng bọn họ chính là đội Linh Đánh Thuê [The Alliance]. Vậy là Alvin và đám bạn tìm mọi cách để gia nhập đội Linh Đánh Thuê đó nhưng vẫn chưa được. Chán nản, hắn đang định buông bỏ mà đi tìm đội khác.

Lúc này gần 3 giờ trưa, Alvin và đám bạn đang ngồi nghỉ ngơi sau một trận chém giết quái vật. Cả đám mỗi người làm một chuyện, Alvin thì đang lướt diễn đàn Anh Hùng xem thông tin. Chợt, đột nhiên xuất hiện một bài đăng hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Bài đăng tiêu đề “FOR THE ALLIANCE” rất đơn giản không hề có giới thiệu gì. Người đăng gọi là “HappyLife413” cũng rất có tiếng trong diễn đàn với nhiều bài giới thiệu, hướng dẫn. Tò mò Alvin liền click vào xem, nội dung cũng chỉ có một đoạn giới thiệu cùng một đoạn video.

[Đang đi dạo quay phim làm nghiên cứu ở rừng phía nam, chợt bắt gặp một cảnh tượng làm ta đến giờ vẫn không thể quên. Tại chỗ chứng kiến xong, máu ta lại như sôi lên hừng hực, không kìm được phải bỏ việc đi tìm quái vật xa ra. Trong đầu bây giờ chỉ còn có 3 chữ “FOR THE ALLIANCE”. Gửi lên đây chia sẻ cho các anh chị em, hi vọng có thể tìm được Đồng Minh cho mình]

Alvin xem xong giới thiệu lại thêm tò mò, cũng không do dự mà bấm chạy. Video bắt đầu là ở một khu rừng rậm nhiệt đới, cây cối xung quanh rậm rạp. Mục tiêu máy quay đang hướng về là một nhóm 4 người. Bọn họ đang ngồi trên một chiếc xe vận chuyển lơ lửng bay về phía trước. Alvin nhìn kỹ một chút liền kích động vì hắn nhận ra 3 người trong nhóm, đó là thần tượng của hắn.

Chưa kịp suy nghĩ chuyện gì thì đột ngột xung quanh chiếc xe xuất hiện vô số người chơi bao vây. Lúc này kẻ cầm đầu bên đám người bao vây tiến lên uy hiếp. Trên xe 4 người đều bình tĩnh không có vẻ gì là đang sợ hãi.

Ngay khi tên cầm đầu uy hiếp xong, Ma Pháp Sư trên xe, thân mình mang một bộ áo khoác trùm lấy cả người, đứng lên nhìn về tên dẫn đầu lớn giọng nói:

“Bọn ta là [The Alliance]. Người của [The Alliance] không bao giờ sợ hãi hay lùi bước trước kẻ địch cho dù hắn có thể sẽ phải chết. Chúng ta sẽ chiến đấu đến cùng vì mỗi người anh em, mỗi người đồng đội của chúng ta.

Người [The Throne] đã truy sát thành viên của ta, lại cử người ám sát ta. Thất bại một lần chưa đủ để răn dạy người sao?!

Muốn chiến phải không? Vậy thì đến đây đi, để cho ta khơi mào cuộc chiến này.

[The Alliance] GIỮ NGUYÊN ĐỘI HÌNH.”

Sau đó tiếng hét này của tên Ma Pháp Sư, cả hai bên bắt đầu lao vào chém giết. Alvin chăm chú nhìn lấy video kia không chớp mắt. Sự cường đại của tiểu đội này không phải chỉ là dùng một chữ “Mạnh” là có thể hình dung.

Đặc biệt khi Alvin xem đến đoạn tên Cuồng Chiến Sĩ như một kẻ hủy diệt. Hắn hai tay cầm búa bay lên cao lao thẳng vào đội hình của quân địch mà tung hoành. Lại thêm một tiếng rống lớn “Địa Chấn” cùng hiệu quả địa chấn gây ra làm cho trái tim nhỏ bé của Alvin đập nhanh hơn gấp 2 lần. Cuồng bạo, dã man nhưng càng như vậy hắn lại càng thích.

Video không quá dài cũng chỉ khoảng 15 phút, tiến vào đoạn kết video. Người của [The Throne] bị tàn sát thê thảm, chết không còn manh giáp. Ngay khi tên [The Throne] cuối cùng ngã xuống:

“FOR THE ALLIANCE”

4 người cầm lấy vũ khí của họ, tay giơ lên cao tung hô lên khẩu hiệu của mình như chứng minh cho mọi người thấy được họ chiến đấu và thắng vì vinh quang của [The Alliance].

Chẳng biết lúc nào bên cạnh Alvin 5 tên thiếu niên khác cũng bầu vào xem video. Video kết thúc thế nhưng ngọn lửa trong lòng bọn họ như chỉ mới vừa được khơi dậy thôi. Lúc này Alvin mới mở miệng:

- Ta cảm giác trong người đang sôi trào lên máu nóng đây. Thật muốn gia nhập vào [The Alliance] nếu không được vậy thì chúng ta đi thành lập một [The Alliance] khác.

Bên cạnh một tên thiếu niên khác bạn hắn tiếp lời:

- Ta theo người Alvin, ta cũng muốn vào [The Alliance]. Nơi này mới thật sự là nơi mà ta luôn muốn theo đuổi. [The Throne] chỉ là bọn cút chó có chút tiền, có chút đông. Ý thế hiếp người thôi, chả có gì hay ho.

Xung quanh 4 tên thiếu niên khác cũng phụ họa muốn gia nhập theo. Một hồi dbZyBzyB sau, máu nóng trong người càng lúc càng sôi trào. 6 tên thiếu niên cầm vũ khí của mình đứng lên. Alvin quay sang nhìn đám bạn của mình, cả đám nhìn nhau miệng cười như hiểu ý. Alvin tay giờ vũ khí hướng đám Jagger phía trước hét lớn:

- “FOR THE ALLIANCE”

5 tên còn lại đồng loạt hét lên theo rồi cả đám cầm vũ khí xông lên chém giết.

Sự việc giống như thế này xảy ra không chỉ ở một nơi, cũng không chỉ ở một quốc gia. Nó lan rộng ra từ Bắc Mỹ đến Nam Mỹ, đến châu Âu rồi lan rộng ra khắp thế giới.

Cái tên [The Alliance] lúc này bắt đầu lọt vào tầm mắt của dân chúng. Đồng thời nó cũng lọt vào mắt của nhiều thế lực khác.

Báo Đen cũng vừa kịp xem xong đoạn video này. Nói thật lòng, hắn trong tim cũng đang có một đoàn lửa cháy. Vì hắn là quân nhân, hắn hiểu chiến đấu vì đồng đội điều đó ý nghĩa thế nào. Lắc đầu cười khổ, Báo Đen đóng lại giao diện lướt web mà tiến lên giết quái vật để xả ra bớt cảm xúc dồn nén trong lòng.

...

Ở một nơi phương xa khác, tại một khu rừng rậm, một nhóm hơn 10 người đang ngồi trên mặt đất, trong đó có 3 người con gái chụm lại một chỗ cùng nhau xem 1 đoạn video.

Một cô gái ngồi ngoài cùng, bên trái quay sang hỏi cả đám:

- Trông tên Ma Pháp Sư đó thật là nam tính quá. Người có thấy vậy không May?

Cô gái ngồi ngoài cùng bên phải, tên May trả lời:

- Nhìn dáng người cũng được nhưng không thấy được gương mặt. Không biết có đẹp trai hay không. Nhưng mang ra so sánh với vị hôn phu của Katelyn thì chắc chắn thua xa hìhì. Phải vậy không Katelyn?

Lúc này, ngay sát bên cạnh có một nhóm thanh niên, trong đó một tên dáng người cũng cao ráo rất điển trai. Hắn dường như là người dẫn đầu cả nhóm, từ đầu đến giờ 5 - 6 tên người chơi nam còn lại đều đứng vây quanh hắn tản bố.

Nghe được những cô gái kia nói, tên thanh niên này mới mở miệng kiểu ngao nói:

- Hừ, chỉ là một tên người chơi bình thường. Nhìn lên bảng xếp hạng tiền tài cũng đủ biết hắn nghèo mạt rồi. Katelyn làm sao có thể hứng thú với hắn chứ. Hôn phu của Katelyn cái gì đó cũng chẳng ra gì... chỉ là ta đến chậm một bước thôi. Cuối tháng này kí kết hợp đồng xong, hôn phu liền sẽ đổi lại là ta, Billy D. Rockefeller thôi.

Ngồi ở giữa trong số 3 cô gái lúc này là một thiếu nữ da trắng, môi hồng miệng nhỏ. Cặp mắt bồ câu to tròn với đôi chân mày nằm ngang, đậm mà sắc sảo làm cho nàng có một vẻ lạnh lùng, đã tính tự nhiên. Mái tóc vàng cắt ngắn, xoắn xoóng một bên che đi một nửa gương mặt oval của nàng.

Khỏe miệng với nụ cười nhếch mép cùng dáng vẻ lạnh lùng, đã tính kia của nàng làm hấp dẫn một đám người chơi nam bên cạnh. Nhất là tên Billy kia, làm họ không tự chủ muốn đi chinh phục nàng.

Nghe những đám người xung quanh nói chuyện, cô gái gọi Katelyn không trả lời mà chỉ lắc lắc đầu, trên miệng vẫn giữ nụ cười nhếch mép, dường như rất khinh thường đám người này. Ánh mắt của nàng vẫn chăm chăm nhìn vào thân ảnh trùm trong áo khoác đen trên màn hình trình chiếu video.

...

Trong khi đó, Đình Tấn không hề hay biết những chuyện này. Hắn vẫn ngồi trên xe ván trượt chậm rãi tiến về phía trước. Trời càng lúc càng tối, thế nên bọn hắn càng phải cẩn thận hơn đã thú xung quanh.

Thỉnh thoảng hắn cũng có nói chuyện tán dóc với 3 người khác. Nhưng chủ yếu là hỏi và chỉ dạy thêm về kỹ xảo chiến đấu. Ameerah, David thì cũng được một thời gian nên cũng đã có nhiều tâm đắc của họ. Thế nhưng Terrell thì khác, hắn dù sao cũng là mới nhập đội hôm qua.

Thời gian dần dần trôi qua, lúc này đã hơn 6 giờ, trời cũng đã sụp tối. Đình Tấn cho xe dừng lại, sau đó cả nhóm dùng đuốc đốt lửa lấy ra đồ ăn mang theo làm bữa tối.

Thời gian cả buổi chiều cũng đã đi được hơn 12km. Năng lượng do lòng bảo vệ tiêu hao trong trận chiến lúc chiều cũng đã khôi phục lại trạng thái đầy.

Hiện giờ cả nhóm ngồi trên đất ở giữa một khu rừng nhiệt đới. Cây cối xung quanh che khuất ánh trăng sáng, lại thêm xung quanh tối om không thấy rõ có vật gì đang trong đó làm cho mọi người có chút bồn chồn.

Đình Tấn từ lúc nhóm lửa bắt đầu ăn uống là đã có cảm giác bồn chồn khó chịu trong lòng. Hắn là có cảm giác về nguy hiểm, thế nên 4 con Bộ Xương Chiến Sĩ triệu hoán ra vẫn là giữ nguyên đến giờ. Ở trong rừng rậm thì dù có lo lắng cũng không có tác dụng, nên Đình Tấn chỉ có thể bị động phòng thủ.

Tiền thể, Đình Tấn kiểm tra lại thu hoạch trong cả buổi chiều này. Hấn tu luyện thêm được 3 lượt Minh Tướng Thuật. Đồng thời 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ chém giết một số nhóm quái vật lẻ tẻ ven đoạn đường đi kích hoạt kỹ năng Tái Tạo làm cho HP Đình Tấn lại tăng lên thêm được 420 điểm.

---- Thông số ----

Lực lượng: 75

Nhanh nhẹn: 54

Thể lực: 74 (+1)

Tinh thần: 205 (+6)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 20

HP: 3442/3442(+5.7/s)

MP: 3037/3037 (+18.5/s)

EXP: 8500/756350

Sát thương phép thuật: 266 – 266

Gia tăng lên một ít tinh thần, kèm theo thuộc tính trang bị hỗ trợ làm cho Đình Tấn quân đội số lượng lại tăng lên 2 tên. HP đồng thời cũng đột phá giới hạn 3000 điểm.

Chợt lúc này một tiếng sói tru vang vọng cả khu rừng. Xung quanh Đình Tấn lập tức xuất hiện vô số ánh sáng lờ lờ lơ lửng trong bóng đêm như đom đóm. Nhìn kỹ thì sẽ phát hiện ra, chúng là những cặp mắt quan sát lấy cả đội của Đình Tấn cùng với chiếc xe chở hàng. Cả nhóm người lập tức khẩn trương lên, Đình Tấn cũng nhanh chóng leo lên bục điều khiển trên xe.

Xung quanh số lượng cặp mắt càng lúc càng nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Đại chiến trong đêm (1)

Đứng ở trên bục, Đình Tấn thân hình không nhúc nhích quan sát lấy tình thế xung quanh. Thấy càng lúc càng không ổn, hấn liền thò tay vào balô lấy ra một chiếc nhẫn, đồng thời hướng về bên dưới, thì thảo nói nhỏ chỉ đủ cho 3 người Terrell nghe:

- Từ từ... chậm rãi di chuyển, tiến vào vòng bảo vệ.

3 người Terrell bên dưới đồng lửa cũng chậm rãi đứng dậy, thân mình hơi khom, bước lùi từng bước đến bên xe nhưng chuyện không may mắn lại đến. Terrell vụng về đâm phải một gPxg5Q hòn đá, thân mình trượt một cái mất thăng bằng, ngã ngửa ra đất. Đình Tấn thầm hô không ổn, lập tức hét lớn:

- Nhanh. Lập tức tiến vào đây...

David đi trước mặt nhanh chóng quay lại kéo Terrell dậy, hai người lập tức lao nhanh lên xe. Đình Tấn vừa nói xong hấn cũng lật sách Triệu Hồi sinh vật vong linh ra. Bấy quái vật trong bóng tối như bị tiếng hét của Đình Tấn làm cho kinh động mà bắt đầu gào rú xông lên.

“Gào... Hú...”

Lộ ra ánh sáng là những con sói với thân hình to lớn như những con trâu. Toàn thân lông nâu xám không khác gì một con sói nhưng giữa trán trên đầu lại mọc lên một sừng nhọn dài.

Uniwolf

Đẳng cấp: 20

HP: 2600/2600

Kỹ năng: Truy Lùng, Cẩn Xé, Tê Liệt

Chúng khoảng cách không quá 5m, Terrell vừa được kéo dậy lập tức xoay người hướng xe chờ hàng lao tới. David tốc độ nhanh hơn đã kịp leo lên xe, khụy gối đưa tay tiếp lấy Terrell miệng cũng hô lớn:

- Nhanh lên, nhanh Terrell!

Lúc này phía sau có 1 con Uniwolf, nó nhắm ngay phía Terrell đang đưa lưng trước mặt nó mà tới. Ameerah phía sau hét lớn:

- Cẩn thận!

“Gào”

Uniwolf nhảy chồm lên vồ tới Terrell. Ngay lúc này, màng ánh sáng màu xanh được Đình Tấn kích hoạt dựng lên. Móng vuốt con Uniwolf cách lưng Terrell không đến 10cm liền bị dội ngược ra ngoài. Con số 10.000 trên bảng điều khiển lập tức bị tụt xuống 9355.

Terrell cũng kịp bật người chân đạp lên vành xe vắn trượt, tay nắm lấy tay David. Hai người lập tức được Ameerah phía sau hỗ trợ kéo ngược lên xe.

Chỉ một đòn sát thương của con Uniwolf này gần bằng với một nửa đợt tấn công của cả nhóm 80 người chơi làm Đình Tấn không khỏi hít một ngụm khí lạnh. Không thể để chúng tiếp cận được vòng phòng hộ, nếu không không quá 1 phút năng lượng liền sẽ bị cạn kiệt. Trong lòng suy nghĩ nhưng tay vẫn đặt lên sách mà sử dụng kỹ năng

Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ (x46)

Đình Tấn vừa hoàn thành Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ xong. Từng con Bộ Xương Chiến Sĩ thay nhau bò ra từ trong 4 cái hố đen trên mặt đất, nằm ở 4 góc xe chờ hàng. Theo mệnh lệnh Đình Tấn, chúng xếp thành một vòng tròn bán kính 8m bao vây lấy quanh xe chờ hàng.

Lúc này đàn Uniwolf cũng đã lao tới, tiếp xúc với những con Bộ Xương Chiến Sĩ đầu tiên. Vì chưa kịp chui ra khỏi hố đen còn có hơn 10 tên Bộ Xương Chiến Sĩ thể nên vòng phòng hộ vẫn còn nhiều lỗ hổng.

Con số năng lượng trên bảng điều khiển rút đi nhanh chóng. Cho đến khi toàn bộ Bộ Xương Chiến Sĩ chui ra lập thành một vòng vây bao quanh lấy bán kính 8m quanh xe chờ hàng thì năng lượng sụt giảm mới dừng lại.

Mức năng lượng bây giờ chỉ còn 4705 điểm. Tiêu hao mất hơn một nửa chỉ trong chưa tới 10 giây. Sau khi lập thành hàng rào xong, một số tên Bộ Xương Chiến Sĩ còn dư ra, Đình Tấn mệnh lệnh cho chúng đứng sát xe chờ hàng chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào

Triệu Hồi Tang Thi (x34)

Đình Tấn không chỉ đứng mãi mê quan sát, hần này giờ tay vẫn là đặt trên sách miệng đọc chú ngữ, tinh thần tập trung về kí hiệu, mắt vẫn quan sát tính toán chiến trường diễn biến. Lúc này triệu hoán ra được 34 tên Tang Thi, Đình Tấn lập tức mệnh lệnh chúng nó lao ra chém giết những con thể hình to lớn Uniwolf.

Uniwolf (Tinh Anh)

Đẳng cấp: 22

HP: 3750/3750

Kỹ năng: Truy Lùng, Cẩn Xé, Tê Liệt, Đổ Máu

Đình Tấn vẫn quan sát chú ý tình huống, hần đề ý trong đàn Uniwolf có những con thể hình đặc biệt to lớn. Chúng có khoảng 20 con nên hần lập tức ra lệnh vây giết trước những mối uy hiếp này.

Lúc này, hần mới hướng bên cạnh Terrell, Ameerah cùng David nói:

- Trận chiến này thực lực quá chênh lệch. Bọn này Uniwolf quái vật có đến 20 cấp lại cường đại hơn so với quái vật chúng ta vẫn hay chém giết nhiều lần. Thế nên ta muốn các người bình tĩnh quan sát tình huống quanh đây không được manh động lao lên. Rõ chứ?

3 người gương mặt nghiêm trọng đồng thanh hô lớn một tiếng “Rồ”, sau đó mắt chăm chú mà quan sát tình huống xung quanh. Cũng vào lúc này đã có con Uniwolf đầu tiên ngã xuống cống hiến một lượng kinh nghiệm rất khả quan cho cả đội.

EXP +1600

Đình Tấn lúc này cũng quay lại quan sát chiến trường đồng thời tiếp tục tung ra kỹ năng. Theo như hần tính toán, lượng quái vật ở đây kinh nghiệm cao hơn 50% so với những con quái vật mà Đình Tấn đã chém giết trước đây. Đồng thời lại có thêm hiệu ứng của đội Linh Đánh Thuê nên kinh nghiệm lập tức được nhân đôi.

Đặc biệt là Terrell chênh lệch 10 cấp làm hắn nhận được kinh nghiệm là gấp 3 lần. Sau khi 4 con Uniwolf ngã xuống, đẳng cấp của hắn liền tăng lên 11. Tốc độ thăng cấp như ngồi hỏa tiễn.

Từ Vong Mãn Che

-744-744-384-384...

Nguyễn Rửa Suy Yếu

-640

Cầu Phúc Trị Liệu (420)

Liên tục tung ra kỹ năng, từng đám sát thương do suy giảm thuộc tính từ kỹ năng Từ Vong Mãn Che nổi lên trên đầu bọn Uniwolf như một mảng thủy triều màu đỏ.

Cốt Thử, Không Vật Thuật

-238 (Điểm yếu)

-430 (Xé Rách)

-645 (Thi Độc)

“Gào... hử”

Trên lưng một con Uniwolf tinh anh, 2 con Tang Thi đang đeo bám rất gắt gao. Chúng liên tục cắn xé, dùng móng vuốt cắm sâu vào trong da thịt con Uniwolf Tinh Anh. Lượng sát thương gây ra từ hai kỹ năng Xé Rách, Bỏ Độc rất khả quan. Lại thêm Nguyễn Rửa Suy Yếu cùng Cốt Thử và Không Vật Thuật kết hợp, con Uniwolf Tinh Anh thân thể chậm chạp, chỉ biết vùng vẫy gào rú. Không lâu sau nó cũng ngã xuống công hiến kinh nghiệm cho nhóm người Đình Tấn.

Exp +3200

“Àm”

-488 (Đón đỡ)

Vừa kết liễu 1 con Uniwolf Tinh Anh đó thì một âm thanh va đập lồng nằng nằng vang lên từ phía sau chấn kinh Đình Tấn cùng 3 người khác. Đình Tấn đang đứng trên bục xe, kinh ngạc quay đầu lại quan sát.

Tình cảnh trước mắt Đình Tấn là 1 tên Bộ Xương Chiến Sĩ bị tát bay ngược lại, đập mạnh vào lồng phòng hộ phía sau lưng hắn. Cú va đập này dù chỉ là gián tiếp nhưng cũng làm mức năng lượng trên bảng điều khiển tiếp tục bị giảm xuống hơn 100 điểm.

Phía sau xe chở hàng, Bộ Xương Chiến Sĩ hàng rào đã xuất hiện một lỗ hổng. Tại vị trí tên Bộ Xương Chiến Sĩ vừa bị đập bay, một con Uniwolf thể hình gấp đôi so với những con Uniwolf bình thường, to lớn hơn cả bọn Uniwolf Tinh Anh. Đình Tấn âm thầm tính toán, nếu để con Uniwolf này tiếp cận được vòng phòng hộ, chỉ 3 tát của nó thôi thì năng lượng sẽ cạn kiệt.

Uniwolf (Boss)

Đẳng cấp: 24

HP: 5100/5100

Kỹ năng: Kêu Gọi Đồng Bọn, Truy Lùng, Cắn Xé, Tê Liệt.

“Hú... Gào...”

Con Uniwolf Boss này vừa tát bay tên Bộ Xương Chiến Sĩ xong thì nhanh chóng lao tới xe chở hàng. Nó vừa chạy vừa ngửa đầu lên trời gào rú như kêu gọi đồng bọn.

Phía sau bọn Uniwolf cũng bắt đầu tập trung lại hướng này. Đình Tấn trên xe gương mặt âm trầm như tảng băng. Lập tức mệnh lệnh những tên Bộ Xương Chiến Sĩ dự phòng ở phía sau tiến lên lấp lại lỗ trống. Sau đó bắt đầu co rút lại đội hình.

Hàng rào Bộ Xương Chiến Sĩ co rút lại từ 8m xuống còn 5m, sau đó những tên dư ra sẽ lùi về phía sau hình thành nên một hàng rào khác, chống đỡ sau lưng bọn Bộ Xương Chiến Sĩ ở tuyến đầu không cho chúng ngã xuống. Tang Thi mục tiêu cũng bị Đình Tấn đổi sang con Uniwolf Boss này.

Con Uniwolf Boss chạy vượt qua hàng rào Bộ Xương Chiến Sĩ thì cũng không dừng lại. Đình Tấn nhìn lấy nó đang lao tới tay đặt trên sách miệng hét lớn:

- [The Alliance] xông lên, mục tiêu Uniwolf Boss. Giết...!

- Giết...!

Đinh Tấn nói xong thì dẫn đầu xông về phía con Uniwolf Boss đang lao tới. Phía sau 3 người Terrell, Ameerah, David cũng hét lớn cầm vũ khí xông lên theo.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Đại chiến trong đêm (2)

Cốt Giáp (542)

Đinh Tấn vừa xông lên vừa triệu hồi kỹ năng, 6 tấm khiên xương được triệu hồi ra xoay xung quanh hắn.

“Àm”

-610

-610

-610

Con Uniwolf Boss đầu hơi cúi xuống, chìa cái sừng trên trán nó về phía Đinh Tấn đang lao tới. Bộ dáng như một con trâu đang dùng sừng húc tới. Âm thanh va chạm vang lên chấn động một vùng.

12 mảnh khiên xương của Đinh Tấn xếp theo một hàng chống đỡ lấy cái sừng của con Uniwolf Boss kia. Hai bên vừa tiếp xúc, khiên xương của Đinh Tấn liền bị hủy diệt đi ngay 3 cái. Từng cái bị phá tan biến thành nhiều mảnh xương nhỏ bay tứ tán khắp nơi.

Thân thể của Đinh Tấn cũng bị bắn ngược trở lại thân thể lộn ngược nhiều vòng trên mặt đất. Nhưng nhờ vậy mà hắn đã thành công chặn lại bước tiến của con Uniwolf Boss. Không chậm trễ chút nào, Đinh Tấn tiếp tục đứng lên tung ra kỹ năng.

Nguyên Rùa Suy Yếu

-960

Phía sau 10 con Tang Thi cũng đã tới, chân của chúng đạp lên vai bọn Bộ Xương Chiến Sĩ bay lên bám vào lưng con Uniwolf Boss. Từng con Tang Thi ra sức dùng móng vuốt, hàm răng cắn xé lấy.

-120

-100 (Xé Rách)

-389 (Thi Độc)

“Thương Cước... phịch”

-440 (Điểm yếu)

-440 (Điểm yếu)

Ameerah lúc này cũng đã tới, nâng tốc độ cực nhanh hướng bên phải hàng rào Bộ Xương Chiến Sĩ lao tới. Khoảng cách vừa đủ Ameerah liền đạp lên vai một tên Bộ Xương Chiến Sĩ, bật người bay ngược lại phía con Uniwolf Boss.

Ameerah thân mình nằm ngang, lộn một vòng trên không. Vừa hét lớn vừa tung ra chân phải. Bàn chân như một cây thương cắm vào ngay mắt con Uniwolf Boss. 10 điểm nội khí kết hợp điểm yếu bộc phát ra phá đi 1 phần 4 lượng máu của Boss. Thế nhưng mí mắt con Uniwolf Boss khép chặt lại vì đau đớn nhưng cũng làm cho chân của Ameerah bị kẹt lại.

Ngay lúc đó Terrell cũng đã tới, Cuồng Nộ phóng thích ra từ 13 điểm nội khí làm cơ thể hắn phình ra lớn hơn cả trận chiến trước đó. Bước chạy như một cỗ xe tăng mà lao đến phía cái đầu đang cúi xuống của nó sau khi ủi trúng Đinh Tấn.

Nhảy lên đầu nó, Terrell hét lớn chân phải dậm mạnh xuống:

“Đạp chân”

“Àm”

-985 (Trí mạng)

“Gào”

Liên tục bị đánh trúng làm con Uniwolf giận dữ, nó hét lớn vung lên móng vuốt hướng về phía đầu cùng mắt phải mà vung tới. Đinh Tấn phía xa nhìn thấy móng vuốt hướng về phía Ameerah cùng với Terrell thăm hồ một tiếng không xong.

“Tê Liệt”

-124

Nhưng ngay khi móng vuốt sắp chạm trúng Ameerah cùng Terrell, thân ảnh David xuất hiện bên một con mắt khác của nó. Dao găm không chậm trễ đâm mạnh vào. Hiệu ứng “Tê Liệt” từ kỹ năng cũng phát huy ra tác dụng của nó, làm cho con Uniwolf Boss thân thể khựng lại một giây.

Ameerah cùng Terrell không chậm trễ, chân đạp mạnh bật người rơi xuống đất thoát đi. Cùng lúc đó 10 con Tang Thi cũng không dừng tay chút nào, vẫn liên tục cắn xé máu thịt trên lưng con. Tiêu diệt đi hơn 800 HP còn lại của con Uniwolf Boss.

“Àm”

EXP +11520

Đinh Tấn thở phào nhẹ nhõm một hồi nhưng cũng không ngừng lại quan sát chiến trường. 10 con Tang Thi cũng bị hấn ra lệnh bay ra ngoài tấn công bọn Uniwolf bình thường và Tinh Anh đang cố gắng công kích Bộ Xương Chiến Sĩ.

Cả nhóm 4 người thu đội, nhanh chóng trở về xe chờ hàng. Terrell có vẻ mệt mỏi vì mỗi lần Cuồng Nộ xong hấn đều bị hệ thống cường chế suy yếu đi. Kinh nghiệm giết chết Boss cùng với vài con Tinh Anh Uniwolf giúp Terrell cũng tăng lên 12 cấp.

Hàng rào Bộ Xương Chiến Sĩ bây giờ mỗi lúc đều sẽ có 1 tên Bộ Xương Chiến Sĩ ngã xuống. Đinh Tấn luôn chú ý trước sau. Chỉ cần một tên ngã xuống, hấn sẽ lập tức lệnh cho tên Bộ Xương Chiến Sĩ đứng sau tiến lên lấp lại chỗ trống. Sau đó triệu hồi ra tên khác bù đắp lại.

“Àm Àm”

-4989 (Chí mạng)

-4885 (Chí mạng)

...

Thế nhưng không được bao lâu, điều làm Đinh Tấn lo sợ đã tới. Lúc này lại xuất hiện thêm 2 thân ảnh to lớn khác từ hai phía trái phải xông lại. 2 con Uniwolf Boss xông tới dùng sừng của nó xỏ xiên qua 2 con Bộ Xương Chiến Sĩ giờ đầu hất tung bọn chúng lên trời, chết ngay lập tức.

4 con Bộ Xương Chiến Sĩ chết đi, Đinh Tấn không chậm trễ lập tức ra lệnh lùi lại siết chặt đội hình không để lộ khe hở cho những con Uniwolf khác chui vào. Tang Thi 34 con chia ra 2 nhóm xông lên tập trung tấn công 2 con Uniwolf Boss.

Nguyễn Rùa Suy Yếu

-960

Nguyễn Rùa Suy Yếu

-960

Cốt Thứ, Không Vật Thuật

-130

Đinh Tấn liên tục tung ra kỹ năng xong, sau đó hơi quay đầu hướng về phía sau nói:

- David, người kiểm chế con bên trái. Ameerah người kiểm chế con bên phải. Nhớ, ta nói là kiểm chế không phải chém giết.

- Terrell người quan sát xung quanh thấy con nào vượt qua hàng rào thì tiến lên chặn lại. Hành động!

- RỒ!

3 người đồng thanh hét lên, sau đó dựa theo Đinh Tấn phân công mà lao đi. Ameerah nhanh chóng gia tốc chạy tới bên phải, đập lên vai một tên Bộ Xương Chiến Sĩ bật người nhảy lên đầu của Uniwolf Boss. Nàng tựa sát vào một con Tang Thi, sau đó liên tục vung tay đâm. Mỗi khi con Boss có muốn tấn công, Ameerah liền nhảy sang phía một con Tang Thi khác sau đó lại tiếp tục vung đâm.

David cũng sử dụng chiến thuật như vậy. Ngay khi bay lên đầu Boss, hắn không chậm trễ giây phút nào. Dao găm đâm vào sau đầu Uniwolf Boss làm nó tê liệt 1 giây sau đó liên tục công kích chờ đợi Tê Liệt làm lạnh xong. Đến khi con Uniwolf Boss muốn vung móng vuốt tát hắn, David liền bật người nhảy lộn ngược lại né tránh móng vuốt của con Uniwolf Boss, trụ vững trên lưng nó mà tiếp tục công kích.

Terrell đứng bên dưới phía sau xe, lưng đối lưng với Đinh Tấn. Bất cứ con Uniwolf nào vượt qua được hàng rào Bộ Xương Chiến Sĩ đều sẽ bị hắn dùng búa như đánh bóng chày đánh bay ngược lại, không cho tiếp cận lòng năng lượng của xe. Sau đó hô lên báo cho Đinh Tấn chỉ huy vài tên Bộ Xương Chiến Sĩ bao vây lấy nó, phụ trợ chém giết.

EXP +11520

EXP +11520

Không quá lâu sau, 2 con Uniwolf Boss cũng bị đám Tang Thi cùng Ameerah và David mài chết. Lòng năng lượng cũng không bị tiêu hao thêm điểm nào. Đinh Tấn lập tức ra lệnh Tang Thi lao ra bên ngoài chém giết tiếp.

Trong lúc này, Tang Thi đều đã chết mất 30 con. Mỗi lần chúng bị Boss giết đi, Đinh Tấn đều sẽ ngay lập tức Triệu Hồi lại bổ sung. Chiến cuộc sau khi mất đi hai tên Uniwolf Boss đã dần dần ổn định lại. Hàng rào Bộ Xương Chiến Sĩ cũng đã vững chắc trở lại.

Vì để phòng ngừa, Đinh Tấn tiếp tục cho Bộ Xương Chiến Sĩ thắt chặt lại đội hình. Vòng vây bao trùm giảm lại, chỉ có bán kính 4m xung quanh xe chờ hàng. Số lượng Bộ Xương Chiến Sĩ cũng dư ra được một chút, Đinh Tấn cho chúng nó đều tập trung sát lại vây quanh xe.

Cả nhóm người tập trung trở về xe chờ hàng. Đinh Tấn cũng uống vào một bình HP thuốc khôi phục chuẩn bị cho biến cố có thể phát sinh. Bởi vì theo hắn suy đoán, đã có tấn công theo từng đợt, số lượng mỗi đợt cũng tăng lên. Vậy thì không chỉ đơn giản là 2 đợt vậy thôi. Hơn nữa, trong rừng bây giờ đàn Uniwolf vẫn đang ồ ạt xông lên không dứt nên chắc chắn sẽ có nhiều đợt nữa.

Đúng theo như Đinh Tấn đã dự đoán, không quá lâu sau đó từ trong bóng đêm chậm rãi đi ra 3 thân ảnh to lớn khác. Chúng từ phía sau xe chậm rãi bước đến, lũ Uniwolf đều lui qua một bên nhường đường. Trong đó 2 con Đinh Tấn đã có thể dự đoán trước, thế nhưng nhìn lấy con thứ 3 Đinh Tấn không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Uniwolf Thủ Lĩnh (Boss Thủ Lĩnh)

Đẳng cấp: 26

HP: 6650/6650

Kỹ năng: Kêu Gọi Đồng Bọn, Truy Lùng, Cẩn Xé, Tê Liệt, Cuồng Bạo

Con Uniwolf Thủ Lĩnh này như một vị vương giả, nó chậm chậm bước đi ra như không thèm để ý đến một đám người cùng vong linh quái vật ở phía trước mặt. Thân hình cao gần 5m, cả chiều dài 8m làm nó trông như một chiếc xe buýt 2 tầng, sẽ ủi thẳng vào rồi càn quét quân đoàn vong linh của Đinh Tấn vậy.

“Gào...huuu...”

Con Uniwolf Thủ Lĩnh ngửa đầu lên trời gào rú một tiếng như thị uy với đám người Đinh Tấn. Đồng thời đám Uniwolf cũng tránh ra sang một bên nhường đường cho nó. Ameerah, David cùng Terrell trong tay cầm vũ khí cũng siết chặt lại, có chút run lên.

- CHẤN CHỈNH ĐỘI HÌNH!

Đúng lúc này giọng nói Đinh Tấn hét vang lên xông thẳng vào tai làm cả 3 người làm bọn họ giật cả mình. Đinh Tấn thân mình từ từ xoay người lại mặt đối mặt, mắt nhìn thẳng vào mắt từng người như không quan tâm đến đám Uniwolf đang vây công ở phía sau. Hắn vì lớn giọng mà âm thanh đã trở nên khàn khàn:

- Các ngươi là người của [The Alliance]! Sự hãi chính là kẻ địch của các ngươi. Chúng ta có thể chấp nhận kẻ yếu, có dùng khí liều mạng. Chứ không chấp nhận một tên hèn nhát, làm trợn lùi bước bỏ lại anh em, bỏ lại đồng đội. Cầm lấy vũ khí của các ngươi lên, hôm nay có chết cũng phải chém giết được nó.

Nói đến đây Đinh Tấn chỉ tay hướng con Uniwolf thủ lĩnh đang càn ngày ZcSv3IO càn đến gần.

- Hôm nay ta chỉ nhắc nhở một lần, cũng chỉ duy nhất lần này. ĐÃ RỒ CHƯA?!

Nói đến sau cùng, Đinh Tấn càng cao giọng hơn.

- RỒ

3 người Terrell, David, Ameerah máu như đang sôi lên, đồng thanh hét lớn. Bây giờ cho dù có một mình đối mặt với bầy Uniwolf số lượng gấp 10 lần thế này. Bọn họ trong lòng cũng sẽ không cảm thấy sợ hãi mà chỉ có sẵn sàng tử chiến đến cùng.

- Ameerah bên trái, David bên phải. Ta giao 2 tên đó cho các người, ta muốn các người một mình giết chết chúng nó. Làm được không?!

Đình Tấn bắt đầu phân công việc cho Ameerah cùng David, lần này không còn là kiềm chế nữa mà là chém giết. Thế nhưng David cùng Ameerah đều không hề sợ hãi, bọn họ trong mắt bây giờ chỉ có một chữ “Chiến”.

- Được! - David cùng Ameerah đồng thời gật đầu nghiêm túc đáp lại.

- Terrell, ta giao chiếc xe hàng này cho người. Dùng mạng sống của người bảo vệ nó. Làm được không?! - Đình Tấn quay đầu hướng về Terrell nghiêm trọng nói.

- Được! Giao cho ta.

Đình Tấn gật đầu quay lại nhìn về phía con Uniwolf Thủ Lĩnh rống lớn:

- [The Alliance] xông lên. Giết!!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Tìm đường sống trong chỗ chết

Cốt Giáp (542)

Ngự Thuần Thuật (1024)

Đình Tấn hét lên liền dẫn đầu xông về phía con Uniwolf Thủ Lĩnh đang bước đến. Tay đặt trên sách, miệng đọc chú ngữ tung ra 2 kỹ năng hỗ trợ. 34 con Tang Thi cũng được mệnh lệnh theo sau hắn, chờ đợi thời cơ.

“Gào”

Con Uniwolf Thủ Lĩnh nhìn thấy Đình Tấn đang lao tới liền ngửa mặt lên trời gào rú vượt qua 2 tên Uniwolf Boss bên cạnh lao về phía Đình Tấn. Cả đàn Uniwolf cũng lần tránh ra một bên chừa lại một khoảng trống.

Nguyên Rùa Suy Yếu

-1330

Một đòn suy yếu nguyên rùa tung ra làm tốc độ của con Thủ Lĩnh giảm chậm lại gần một nửa. Lại thêm Từ Vong Mãn Che giảm đi 24% thuộc tính, HP của con Thủ Lĩnh chỉ còn lại 60%. Thế nhưng sức mạnh còn lại của nó ở mức bao nhiêu thì khó mà nói được.

Con Thủ Lĩnh đầu hơi cúi xuống, xông lên ủa thẳng về phía Đình Tấn. Đình Tấn như không hề trông thấy, hắn vẫn tiếp tục xông lên. Xung quanh những con Uniwolf khác như không dám xen vào cuộc chiến của các ông lớn. Chúng nó đều quay đầu lại trùng kích vào vòng vây của bọn Bộ Xương Chiến Sĩ.

“Àm”

“Miễn dịch”

“Miễn dịch”

Khiên xương lao ra chống đỡ mũi sừng, Đình Tấn thân hình bay ngược trở lại đập mạnh vào một con Uniwolf ở phía sau làm cho nó với HP chỉ còn lại 600 điểm lập tức chết ngay. Đình Tấn do được khiên xương bảo hộ cùng với lá bùa Ngự Thuần Thuật nên không nhận một tí sát thương nào. Thế nhưng sức mạnh phản lực đã kinh khủng như vậy đủ biết sát thương từ một sừng này của con Uniwolf Thủ Lĩnh này mạnh đến nhường nào.

Nhưng như vậy cũng đã đủ, Đình Tấn mục đích chính là cản lại nó. Con Uniwolf Thủ Lĩnh bị Đình Tấn đón đỡ thành công, thân thể cũng như bị va đập vào một bức tường, lùi lại mấy bước. 34 con Tang Thi lập tức theo lệnh của Đình Tấn xông lên, bám víu từ chân con Thủ Lĩnh mà leo lên người nó. Bắt đầu cắn xe như những con bọ hút máu.

-50 -100 ...

-25 (Xé rách)

-10 (Thi độc)

Liên tục nhiều con số sát thương hiện lên trên đầu con Uniwolf Thủ Lĩnh. Rút nhanh HP của nó xuống còn 3240/6650. Con Uniwolf Thủ Lĩnh giận giữ, nhảy chồm lên đồng thời vung móng vuốt tạt tới những con Tang Thi đang bò tới.

“Gào”

-4975

-5450

...

13 con Tang Thi chưa kịp leo lên bị Uniwolf Thủ Lĩnh 1 tạt giết chết. Chân sau gãi lên người, phui sạch hơn 7 con Tang Thi đang bầu vịu, cắn xé nó. Đồng thời, 4 con Tang Thi còn lại trên lưng Boss cũng bị rơi xuống khi nó đang nhảy chồm lên.

Triệu Hồi Tang Thi

Đình Tấn đã đoán trước được tình huống này sẽ phát sinh. Ngay khi đám Tang Thi này vừa chết, một đám mới lại được triệu hồi ra. Triệu Hồi xong, Đình Tấn lại xông tới. Lúc này ngay bên chân hắn, một đoạn Cốt Thử trôi lên.

Cốt Thử, Không Vật Thuật

-246 (Trí mạng)

“Gào...”

Cây Cốt Thử như một thanh lao được Đình Tấn dùng Không Vật Thuật đâm thẳng vào mắt trái của con Uniwolf Thủ Lĩnh. Con Uniwolf Thủ Lĩnh gào lên phẫn nộ. Nó hướng về phía Đình Tấn mà lao đến, lần này nó không dùng sừng mà ùi Đình Tấn nữa. Móng vuốt vung lên, hướng về phía Đình Tấn đang tới mà quét ngang qua.

“Soạt”

Đình Tấn ngã nghiêng người, tay trái ôm sách, tay phải duỗi lên đỡ lấy đầu mà trượt tới. Bàn chân với 4 cái móng vuốt sắc bén của con Uniwolf Thủ Lĩnh lướt ngang qua đầu hắn, hất tung lên mũ trùm để lộ ra gương mặt lạnh lùng với đôi mắt bình tĩnh, không chớp một cái mà nhìn lấy bộ vuốt kia.

34 con Tang Thi cũng không chậm trễ chút nào lợi dụng thời cơ này, chúng lao tới bầu vịu lấy chân con Uniwolf Thủ Lĩnh, leo nhanh lên người nó.

-50 -100 ...

-25 (Xé rách)

-130 (Thi độc)

“Gào...”

Một loạt những con số sát thương nổi lên trên đầu con Uniwolf Thủ Lĩnh. Nhưng nó chỉ gào lên đau đớn một tiếng liền mặc kệ bọn Tang Thi đang cắn xé. Nó tiếp tục vung móng vuốt, hướng về phía Đình Tấn mà đập xuống. Đình Tấn lập tức lật người lăn lộn tránh né.

“Rầm... Rầm... Rầm”

“Gào”

“Soạt”

“Ầm” “Miễn dịch” (x4)

Liên tục đập hụt vài lần, con Uniwolf Thủ Lĩnh không tiếp tục đập xuống nữa mà vung mạnh móng vuốt tạt ngang, quét tới Đình Tấn đang nằm trên đất. Móng vuốt lại va chạm với những cái khiên xương, 4 cái khiên tạo thành một tấm khiên lớn hơn chống đỡ lấy móng vuốt sau đó là 4 cái bùa Ngự Thuần Thuật bị hủy đi.

Đình Tấn bị đập bay ngang một đoạn lăn lộn vài vòng trên mặt đất mới dừng lại. May mắn là hắn rơi vào một khoảng đất trống nên không có con Uniwolf nào quanh đó thừa cơ tấn công.

-50 -100 ...

-25 (Xé rách)

-340 (Thi độc)

“Gào...khà... khà”

Lúc này bọn Tang Thi đã bấu dầy trên lưng con Uniwolf Thủ Lĩnh. Chúng liên tục cắn xé, truyền thi độc làm cho HP của nó tụt giảm nhanh chóng chỉ còn lại 1300/6650 điểm. Con Uniwolf Thủ Lĩnh gào rống lên một tiếng sau đó cả người xù lông lên, 89uDEWM nhẹ nhàng ra mà hít khà. Cả người bắt đầu phồng lớn lên như lúc Terrell sử dụng cuồng nộ.

Đình Tấn kinh ngạc lập tức nhớ tới, con Thủ Lĩnh này cũng có một kỹ năng Cuồng Bạo. Không nghĩ nhiều nữa, hắn xoay người hướng phía rừng cây bỏ chạy. Con Thủ Lĩnh cũng không đứng lại quá lâu, Đình Tấn vừa chạy được 4-5m thì nó đã bắt đầu phóng người lao tới.

“Ầm”

“Miễn dịch” x2

-644

-644

Vừa chạy đuổi kịp Đình Tấn con Thủ Lĩnh liền vùng móng vuốt hướng về phía sau lưng hắn chụp tới. Mặc dù Đình Tấn đã cố gắng hết sức chạy nhưng tốc độ làm sao thoát được móng vuốt của con Thủ Lĩnh này. Cả thân mình hắn liền bị tát bay đi, may mắn va chạm vào lưng Đình Tấn chỉ là một cái móng vuốt dài nhất với tới được nên chỉ có 2 cái bùa Ngự Thuần Thuật cuối cùng kèm theo 2 cái khiên xương bị hủy.

-25 -40 ...

-12 (Xé rách)

-170 (Thi độc)

Bị tát trúng, Đình Tấn thân mình bay tới một đoạn. Đang bay trên không, hắn chồm người tới trước lấy thăng bằng. Người hơi nghiêng sau đó vai lưng tiếp đất lăn lộn vài vòng liền lập tức đứng lên chạy tiếp.

Trong lúc lao tới này, bọn Tang Thi trên lưng con Thủ Lĩnh cũng bị rơi xuống đất vài con. Hơn nữa, Cuồng Bạo của con Thủ Lĩnh chắc có tăng thêm phòng thủ nên lượng sát thương gây ra đã bị giảm lại. Sau một lượt tấn công, bọn Tang Thi chỉ gây ra được 400 sát thương. Trong đó đa phần đều đến từ Thi Độc do được chồng chất lên.

Đình Tấn lúc này hướng về phía rừng cây chạy tới. Hắn muốn lợi dụng chướng ngại vật để câu giờ nhưng tốc độ con Uniwolf Thủ Lĩnh quá nhanh. Chớp mắt đã đuổi tới hắn. Đình Tấn biết không chạy kịp, thân hình đứng lại đối mặt với con Uniwolf Thủ Lĩnh.

8m

5m

...

Hai mắt bình tĩnh nhìn khoảng cách càng ngày càng gần, ngay khi chỉ còn lại 2m, Đình Tấn chồm người nhảy sang một bên. Con Uniwolf Thủ Lĩnh vồ hụt chân trước, nó quay đầu nhìn lại giờ chân sau đã tới Đình Tấn.

Đình Tấn tìm đập nhanh, nghe tiếng gió gào thét ở phía sau thảm họa không ổn. Nhưng đã chậm

“Ầm... Ầm...”

-542 (x9)

Đình Tấn bị móng vuốt đập trúng, 10 chiếc khiên xương lập tức bao vây lấy phía sau lưng hắn, liên tục bị đánh tan 9 cái mới dừng lại. Đình Tấn lại bị tát bay ra một đoạn khá xa.

-25 -35 ...

-12 (Xé rách)

-380 (Thi độc)

Lại một lượt sát thương nữa đến từ bọn Tang Thi, lần này lượng sát thương đã có gia tăng lên 500 điểm, lượng HP của con Thủ Lĩnh chỉ còn lại hơn 600 một ít. Đình Tấn lồm cồm bò dậy, lập tức xoay người hướng phía con Uniwolf Thủ Lĩnh đang lao tới mà nhìn lại. Âm thầm tính toán, hắn liền quyết định

xông lên.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, mắt chăm chú quan sát lấy động tĩnh con Uniwolf Thủ Lĩnh. Ngay khi cơ bắp chân sau nó có dị động muốn giơ lên tát tới, Đinh Tấn lập tức tung người bay vào khe hẹp giữa 4 chân con Uniwolf Thủ Lĩnh. Nhưng rất không may, con Thủ Lĩnh không dùng móng vuốt mà cúi đầu xuống, vô tình làm sừng của nó hướng phía Đinh Tấn đâm tới.

Mắt thấy chiếc sừng cách đầu hắn càng ngày càng gần, Đinh Tấn gần như tuyệt vọng thầm nghĩ xong rồi. Nhưng ngay lúc này, một tia sáng trong đầu Đinh Tấn lóe lên...

“Cheng... Xoảng”

-3037 (Lá Chấn Ma Pháp)

“Àm”

-542

Kịp thời bật Lá Chấn Ma Pháp lên cứu Đinh Tấn một mạng. Chiếc sừng con Uniwolf Thủ Lĩnh đâm trúng màn năng lượng từ MP của Đinh Tấn, ngay sau đó màn năng lượng vỡ vụn loãng xoảng như thủy tinh. Lực đến chưa hết một cái khiến xương cuối cùng lao ra đón đỡ cũng bị đập vụn tan.

“Phập”

-2435 (Trí mạng)

“Ahhh...”

Đinh Tấn hai mắt vẫn bình tĩnh, chăm chú nhìn lấy cái sừng. Ngay khi cái khiến xương bị vỡ, hắn nghiêng đầu sang một bên tránh né. Chiếc sừng lướt qua mặt Đinh Tấn, cắm ngay bờ vai của hắn xuyên thẳng xuống eo hắn. Đau đớn làm Đinh Tấn không nhịn được kêu lên một tiếng.

-25 -35 ...

-12 (Xé rách)

-490 (Thi độc)

“Gào”

EXP +29120

Cũng ngay lúc này con Uniwolf Thủ Lĩnh cũng bị đám Tang Thi cắn xé đến chết. Thân thể ảm ảm ngã xuống rơi vãi ra vài món đồ, cùng công hiến một đồng kinh nghiệm.

“Aaaaa”

Đinh Tấn hít sâu, cố nén đau đớn mà rút người ra khỏi cái sừng. Thế nhưng 100% độ mô phỏng hiện thực làm hắn không kim được hét lên một tiếng. Đinh Tấn cũng không quên ra lệnh bọn Tang Thi lao lên tấn công đám Uniwolf đang vây quanh hắn muốn trả thù cho con Thủ Lĩnh.

-120 (Đổ máu)

Bị hiệu ứng Xuyên Thủng làm cho Đinh Tấn HP liên tục giảm xuống. Ngã người ra đất, nhìn ống HP cạn kiệt chỉ còn 488 điểm Đinh Tấn không chậm trễ liền uống ngay một bình HP thuốc và MP thuốc khôi phục lại.

Cầu Phúc Trị Liệu (422)

+42

Sinh Mệnh Cứu Rỗi

+980

Liên tục tung ra kỹ năng khôi phục, Đinh Tấn kéo lại HP còn lại chưa đến 500 điểm của mình về lại mức an toàn. Đứng lên quan sát chiến trường, hắn bỏ qua đau đớn nhanh chóng phóng người theo bọn Tang Thi mở đường mà trở về với xe chờ hàng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Tàn cuộc

Xung quanh Đình Tấn được bọn Tang Thi bao vây chống đỡ lấy những con Uniwolf muốn tấn công hắn. Không quá 5 phút sau Đình Tấn đã tới trước mặt vòng vây Bộ Xương Chiến Sĩ. Chạy nhanh tới, chân đạp lên lưng một con Tang Thi, Đình Tấn bật người bay vào bên trong vòng vây.

Lúc này hàng rào thứ hai đã không còn chỉ còn rải rác vài con Bộ Xương Chiến Sĩ đứng phía sau chờ đợi để tiến lên lấp lại lỗ hổng. Phía trước đầu xe, là Terrell đang khò sở vật lộn cùng với 3 con Uniwolf, một tay dùng khiên đón đỡ sau đó lại vung búa tạt vào đầu con bên cạnh. Phía sau 1 con khác liên lợi dụng sơ hở của Terrell chồm lên, miệng đầy răng nanh cắn vào đùi hắn. Đầu nó vung vẩy như muốn xé rách ra mảng thịt trên đùi Terrell.

-431

“Ahh...”

Đau đớn làm Terrell rên lên 1 tiếng, hấn vung tấm khiên tạt vào đầu con phía sau đẩy lùi nó ra. HP của hắn hiện tại chỉ còn không quá 500 điểm. Thế nhưng Terrell vẫn không hề có ý định lùi đi một bước bởi vì nhiệm vụ của hắn chính là bảo vệ chiếc xe hàng này. Đình Tấn không chậm trễ vung tay ra lên bọn Tang Thi lao lên tiêu diệt, chia ra xung quanh chém giết.

Leo lên bục điều khiển, hắn nhìn thấy Ameerah vẫn đang lộn người trái phải né tránh lấy móng vuốt con Uniwolf Boss đang vung lên đập xuống liên tục. David bên kia có vẻ ổn hơn, hắn đang trên lưng một con Uniwolf Boss dùng dao găm liên tục đâm mạnh vào lưng nó. Sát thương mặc dù thấp nhưng do tốc độ tấn công nhanh nên cũng rất khả quan.

Lại nhìn nguồn năng lượng trên bảng điều khiển. Terrell thời gian này làm việc rất tốt, năng lượng tuy có sụt giảm nhưng vẫn ở mức 4000. Đặt tay lên sách, Đình Tấn bắt đầu đọc chú ngữ tung ra kỹ năng.

Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ

Một đám 20 con Bộ Xương Chiến Sĩ bò ra tiến lên lấp lại chỗ trống. Terrell sau khi chém giết xong 1 con Uniwolf cuối cùng, đã quay trở lại xe chờ hàng nghỉ ngơi khôi phục. Lúc này hắn đã 15 cấp, mang vào bộ đồ xanh Beraldo, cả thân mình lộ ra ngoài.

Bộ áo sát tay, ngực phanh ra, quần ngắn không qua đầu gối. Đầu mang một cái 2SMXCSj mũ ni bằng da, chân mang một đôi ủng được thắt lại bằng những sợi dây nịt. Bao tay là một lớp da bao lấy bàn tay, dùng những sợi dây nịt giữ chặt lại ở cổ tay. Hắn bây giờ một tay cầm búa, một tay cầm khiên nghiêng ngang đi đến cạnh Đình Tấn.

- Đội trưởng, nhìn thế nào? Trông rất thô bạo chứ. Haha

Terrell nhưng không để ý những đau đớn trong trận chiến vừa qua, vui vẻ mà khoe khoang. Hắn có vẻ rất vừa ý với bộ đồ này. Đình Tấn cười cười nói:

- Ngồi nghỉ ngơi khôi phục đi. Sau đó ra ngoài chém giết đi bọn Uniwolf con, ta phải giúp Ameerah cùng David nữa.

Terrell gật đầu, ngồi xuống nghỉ ngơi. HP vừa khôi phục lại hơn 2000 điểm thì hắn lập tức hưng phấn xoay người ra ngoài chém giết. Đình Tấn cũng không chậm chạp tung ra kỹ năng.

Triệu Hồi Tang Thi.

16 con Tang Thi được Đình Tấn triệu hồi lại bù đắp cho số lượng Tang Thi đã chết khi chém giết với con Thủ Lĩnh và bảo vệ Đình Tấn trên đường trở lại xe chờ hàng.

Phân ra 2 đội, 17 con Tang Thi lao nhanh về phía 2 con Uniwolf Boss đang chiến đấu với Ameerah và David. Chúng tiếp cận rồi nhanh chóng leo lên người nó, cào cấu cắn xé.

Đình Tấn bên này cũng không nghỉ tay giây phút nào, hắn liên tục tung ra Cốt Thử và Không Vật Thuật tấn công lấy những con Uniwolf nhỏ ở ngoài kia. Chém giết với con Thủ Lĩnh xong làm cho hắn có cảm giác như những con Uniwolf này trở nên yếu đi.

EXP +13440

EXP +13440

Rất nhanh không đến 15 phút, 2 con Uniwolf Boss đều bị bọn Tang Thi và Ameerah cùng David hợp lực chém giết. Phía bên này, Đình Tấn cũng bắt đầu mở rộng đội hình bọn Bộ Xương Chiến Sĩ, chen ép ra phía ngoài. Phía bên ngoài Tang Thi lại lập thành một vòng vây khác, bao vây chém giết lấy đám Uniwolf còn sống.

Terrell đám 3 người cũng lao vào chém giết. Ngay khi con Uniwolf cuối cùng ngã xuống cũng là lúc đồng hồ điểm tới 10 giờ đêm. Đình Tấn phân công cả nhóm chia nhau ra đi thu thập. Hắn và Ameerah đi nhặt xác, còn David và Terrell thì đi gom tiền cùng trang bị.

Rất nhanh không quá 30 phút cả nhóm người đều đã tụ tập lại bên đồng lửa trại tổng kết thu hoạch lần này.

Đình Tấn tính toán qua, lần này tấn công có 70 con Uniwolf thường, 20 con Tinh Anh, 5 con Boss thường và 1 con Thủ Lĩnh. Kinh nghiệm Đình Tấn nhận được không biết bao nhiêu nhưng ổng kinh nghiệm của hần bây giờ đã là 319540/756350.

David tăng lên 19 cấp, Ameerah cũng đã đột phá 20 cấp. riêng Terrell liền thăng lên đến 16 cấp. Gương mặt của hần cũng đã xuất hiện trên bảng xếp hạng đẳng cấp.

Bảng xếp hạng [Đẳng Cấp]

1/ The Dawn - Đẳng cấp: 20

2/ Siêu Cấp Ammida - Đẳng cấp: 20

3/ David Levi - Đẳng cấp: 19

4/ Đại Bảng No.01 - Đẳng cấp: 17

5/ Hồ No.01 - Đẳng cấp: 17

6/ Chiến Cuồng Terrell - Đẳng cấp: 16

7/ Báo Đen - Đẳng cấp: 16

8/ The King - Đẳng cấp: 16

9/ John Rothschild - Đẳng cấp: 16

10/ Trần Cận Hùng - Đẳng cấp: 15

Hiện tại Terrell cũng sắp thăng lên 17 cấp thế nên vượt lên hết người chơi 16 cấp cũng là không có gì khó hiểu lắm. Nhìn bảng xếp hạng, Đình Tấn không khỏi nghĩ thầm không biết khi mọi người sẽ nghĩ sao nếu biết được top 4/10 bảng xếp hạng đều thuộc về [The Alliance].

Về phần vật phẩm trang bị, lần này thu hoạch có 18 món đồ trắng, 5 món đồ xanh, 2 món đồ đỏ. Một số da lông, răng nanh, xương của bọn Uniwolf cùng với 16 đồng tiền vàng.

Khăn da bịt mặt

Chất lượng: Đồ bộ xanh

Yêu cầu: Đẳng cấp 18

Thuộc tính:

- HP gia tăng 10%

- Tầm nhìn tăng 50%

Đồ bộ hiệu ứng: (Chưa kích hoạt)

Giáp da nhẹ

Chất lượng: Đồ bộ xanh

Yêu cầu: Đẳng cấp 18

Thuộc tính:

- Nhanh nhẹn thuộc tính tăng 10%

- Tốc độ gia tăng 15%

Đồ bộ hiệu ứng: (Chưa kích hoạt)

Quần da nhẹ

Chất lượng: Đồ bộ xanh

Yêu cầu: Đăng cấp 18

Thuộc tính:

- Nhanh nhẹn thuộc tính tăng 10%
- Tốc độ di chuyển gia tăng 10%

Đồ bộ hiệu ứng: (Chưa kích hoạt)

Bao tay da

Chất lượng: Đồ bộ xanh

Yêu cầu: Đăng cấp 18

Thuộc tính:

- Nhanh nhẹn thuộc tính tăng 5%
- Tốc độ tấn công gia tăng 25%

Đồ bộ hiệu ứng: (Chưa kích hoạt)

Giày da nhẹ

Chất lượng: Đồ bộ xanh

Yêu cầu: Đăng cấp 18

Thuộc tính:

- Gia tăng nhanh nhẹn thuộc tính 5%
- Tốc độ di chuyển gia tăng 50%

Đồ bộ hiệu ứng: (Chưa kích hoạt)

Áo khoác da trùm đầu

Chất lượng: Đồ Đỏ

Yêu cầu: Đăng cấp 18

Thuộc tính:

- Gia tăng nhanh nhẹn thuộc tính 10%
- Tốc độ gia tăng 50%
- Gia tăng lượng HP 10%

Băng đô da

Chất lượng: Đồ Đỏ

Yêu cầu: Đăng cấp 20

Thuộc tính:

- Gia tăng nhanh nhẹn thuộc tính 10%
- Gia tăng lượng HP 20%
- Tốc độ gia tăng 20%

Đình Tấn quan sát xong đồng hồ này liền đã biết sẽ phân đồ thế nào. Cầm lên 5 món đồ xanh bộ kia, cùng với chiếc áo khoác trùm đầu đưa cho David nói:

- David của ngươi.

David ngẩn người một hồi, sau đó hai mắt lóe ra ánh sáng hưng phấn nhưng gương mặt lại cố kìm chế lại, nghiêm túc mà trân trọng mà giờ tay tiếp lấy 6 món đồ. Cúi đầu nói tiếng cảm ơn.

- Anh em với nhau không phải câu nệ như vậy. - Đình Tấn khoác tay nói.

David gạt đầu bắt đầu trang bị lên đồ vật. Hắn cả người lập tức thay đổi ngay lập tức.

Áo khoác phủ lên đầu như Đình Tấn và Ameerah thế nhưng không quá rộng nên vẫn có thể nhìn thấy bên trong. Gương mặt được một chiếc khăn da bịt kín lại một nửa, chỉ chừa ra cặp mắt sắc lạnh của hắn. Cả người được bao kín lại trong một bộ đồ da bó sát, chỉ chừa lộ ra mấy ngón tay thon gọn.

David đứng lên nhìn trước nhìn sau thân mình, khăn che mặt bịt kín lại làm cho mọi người không thấy rõ được sắc mặt hiện tại của hắn. Thế nhưng đôi mắt tràn đầy yêu thích cùng hưng phấn kia lại không thể dấu diếm được mọi người.

Đình Tấn mỉm cười thỏa mãn vì được nhìn thấy đồng đội vui vẻ như vậy. Thế nhưng miệng hắn lại nói khác:

- Kìm chế lại hưng phấn. Những món đồ này chỉ là vật ngoại thân, cho các ngươi cường đại lên một chút trong thế giới ảo này. Thực lực vẫn là quan trọng nhất, đừng tự kiêu đề rồi tự giết lấy lợi thế của mình.

David dừng lại, nhìn lấy Đình Tấn. Thần sắc trịnh trọng nghiêm người nói:

- Rõ thưa đội trưởng. Ta vẫn sẽ cố gắng luyện tập tăng cường thực lực.

Đình Tấn cầm lại một món đồ cuối cùng, quay đầu nhìn lại Ameerah. Nha đầu này bây giờ hai mắt lom lom nhìn lấy Đình Tấn, gương mặt tỏ ra vẻ đáng thương như con cún con đòi ăn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: [The Alliance]... CHUẨN BỊ TỬ THỦ !

- Hahaha...

Đình Tấn nhìn thấy bộ dáng của Ameerah không nhịn được cười lớn một tiếng. Ameerah xấu hổ cúi đầu không nói gì, bộ dáng vẫn tỏ ra đáng thương chờ đợi Đình Tấn. Bởi vì nàng nhìn thấy món đồ trong tay Đình Tấn kia thì cặp mắt không thể tách rời ra được. Hơn nữa cho dù có nát thuộc tính thì nàng cũng sẽ mang nó, bởi vì nó... đẹp.

Đình Tấn không chậm trễ nữa lập tức đưa chiếc băng đô trong tay cho nàng. Ameerah sung sướng nhận lấy, vui vẻ nói:

- Cảm ơn Đình Tấn ca ca, ngươi là tốt nhất. Hi hi.

Trang bị lên chiếc băng đô này, bề mặt hơi dày phía trên đó có một chút ít lông ngắn màu trắng làm cho chiếc băng đô trông rất dễ thương. Ameerah yêu thích cũng là phải thôi. Nàng vừa đeo lên sau đó liền mở ra hệ thống quay phim tự sướng mà xem trái xem phải. Đình Tấn cũng không nhịn được mà khen:

- Dễ thương lắm, trông rất hợp với ngươi.

Ameerah đỏ mặt, nắc cù cúi đầu im lặng không dám ngước mặt lên nhìn Đình Tấn. Phía bên kia Terrell nhìn thấy liền cười trêu chọc nàng:

- Ôi a...! Có người tương tư đội trưởng nha... haha.

Giọng nói kéo dài ra cùng với tiếng cười lớn làm cho Ameerah bên này ánh mắt có hoảng sợ cùng giận dữ nhìn về phía hắn. Vừa định nói gì thì lúc này, Đinh Tấn vỗ vỗ tay thu hút sự chú ý của mọi người rồi nói:

- Quái vật khu này chắc cũng đã chém giết gần hết. Đêm nay chúng ta sẽ nghỉ lại tại đây. Trời đã khuya rồi, chúng ta bắt đầu tu luyện thôi. Ta sẽ cảnh giới mọi người nếu cảm thấy mệt mỏi thì có thể nghỉ ngơi. Được rồi, giải tán thôi.

Sau đó hắn vung tay bắt đầu tu luyện. Ameerah quay PdoJyXQ qua trùng mắt nhìn Terrell một chút. Hừ lạnh một tiếng rồi chui vào một góc gần Đinh Tấn bắt đầu tu luyện nội khí.

Terrell cười cười không để ý nàng cũng bắt đầu tu luyện nội khí. David thì im lặng, từ đầu đến cuối đều không nói gì, coi như mọi chuyện xung quanh đều không liên quan đến hắn. Hắn chỉ là nghe lời Đinh Tấn nói thôi nên đã ngồi tại chỗ bắt đầu tu luyện Dẻo Dai Cường Hóa của hắn.

Đinh Tấn cho 4 con Bộ Xương Chiến Sĩ chia ra 4 phía cách xe 3m bắt đầu cảnh giới. Ngọn lửa chấp chôn từ cây đuốc được gắn lên các thân cây xung quanh chiếu sáng một vùng làm cho mọi người yên tâm hơn mà tu luyện.

Xung quanh bóng đêm tĩnh lặng lại cùng không khí tươi mát, một đêm cứ như vậy chậm rãi trôi qua. Đến khi tia nắng đầu tiên rọi vào mắt Đinh Tấn thì đã là 8 giờ sáng hôm sau. Đinh Tấn sau khi hoàn thành xong một vòng Minh Tường Thuật liền chống người đứng dậy làm các động tác thư giãn gân cốt.

“Rộp rộp”

Tiếng xương cốt giòn giã vang lên làm cho David đang nằm trên mặt ván xe ngủ say bị đánh thức. Hắn lập tức bật người ngồi dậy sau đó xoay người cảnh giác nhìn xung quanh. Đinh Tấn nhìn thấy như vậy thì thỏa mãn gật đầu nói:

- Được rồi, xung quanh an toàn không có nguy hiểm. Gọi mọi người dậy thôi, chúng ta tiếp tục lên đường. Hôm nay cố gắng rời khỏi được khu rừng rậm nhiệt đới này.

Nói xong Đinh Tấn chậm rãi bước lại bục điều khiển bấm nút cho xe chạy. David cũng đi tới gọi dậy Ameerah cùng với Terrell. Hai người bây giờ vẫn còn đang ngủ say như chết trên mặt ván xe.

Hơn nửa giờ sau, mọi người lấy ra bữa sáng chuẩn bị trong balo rồi chén sạch. 3 người lại tiếp tục tu luyện. Đinh Tấn thì kiểm tra lại trạng thái của hắn sau một đêm tu luyện: 5 lần cơ bắp, 2 lần dẻo dai cùng 4 lần Minh Tường Thuật.

---- Thông số ----

Lực lượng: 81

Nhanh nhẹn: 63

Thể lực: 80 (+1)

Tinh thần: 221 (+6)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 20

HP: 3574/3574(+6.2/s)

MP: 3267/3267(+19.9/s)

EXP: 319540/756350

Sát thương vật lý: 81 – 81

Sát thương phép thuật: 287 – 287

Phòng thủ vật lý: 8.8

Phòng thủ pháp thuật: 22.3

Thuộc tính lại tăng cường thêm, Đinh Tấn hài lòng mỉm cười, đóng lại cửa sổ nhân vật. Hắn lại bắt đầu ngồi tu luyện Minh Tường Thuật để mặc cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ chậm rãi bước theo hộ tống đoàn xe.

6 giờ sau...

Lúc này đã qua 2 giờ trưa, cả đoàn xe cũng đi thêm được 7km. Chỉ còn 1km nữa là đoàn xe sẽ vượt ra khỏi khu rừng nhiệt đới. Đoàn xe di chuyển cũng chậm do trên đường đôi lúc nhiều chướng ngại vật, cây cối ngã xuống chặn đường hoặc đồi dốc. Vượt qua khỏi rừng nhiệt đới đến vùng bình nguyên tốc độ sẽ nhanh hơn. Thế như càng đi ra ngoài xa thì cấp độ quái sẽ càng tăng cao, độ nguy hiểm cũng vì đó sẽ tăng theo.

Trên đoạn đường này, Đình Tấn sau khi tu luyện xong 1 vòng “Minh Tường Thuật” hắn sẽ sử dụng “Sinh Mệnh Cứu Rỗi” 1 lần kéo lại lượng HP đã mất do Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ. Hắn đôi lúc bắt gặp vài con quái vật đủ mọi chủng loại nhưng vì chúng chỉ có số lượng 1-2 con nên đều bị 4 con Bộ Xương Chiến Sĩ đẩy lùi giết chết.

Đình Tấn thời gian này vẫn tu luyện Minh Tường Thuật, đôi lúc bị gián đoạn vài lần do bọn quái vật tấn công hắn phải dừng lại để kiểm tra, quan sát. 3 lần “Minh Tường Thuật” làm tinh thần của Đình Tấn thăng lên 227 điểm. Thanh kinh nghiệm của Đình Tấn cũng tăng lên thêm được hơn 10.000 điểm. Bên cạnh đó, HP do Tái Tạo kích hoạt cũng tăng lên cho hắn thêm 350 điểm HP.

Ngồi trên xe, Đình Tấn mãi mê quan sát thuộc tính thông tin mà không chú ý đến dưới đất, trên mặt những vũng nước đọng đang gợn sóng liên tục với tần suất càng ngày càng lớn.

“Réc...”

Lại đi qua nửa giờ, Đình Tấn vẫn ngồi tu luyện trên xe. Lúc này ở trên cành cây cao, phía bên phải xe chở hàng, đột ngột xõng ra một con khi lông đỏ. Cả người nó như một đóm lửa lao nhanh xuống xe chở hàng. Đình Tấn lập tức ra lệnh ngay cho một tên Bộ Xương Chiến Sĩ leo lên đứng trên xe chặn ngay đường rơi xuống của con khi.

“Àm...”

-122 (Đón Đỡ)

Con khi bị va phải tấm khiên xương mà bắn ngược lại, rơi xuống đất. Đình Tấn cũng không buông tha nó dễ như vậy. Một cây gai xương từ dưới đất trồi lên hướng về phía tấm lưng con khi đang rơi xuống chĩa tới.

“Nguyên Rùa Suy Yếu”

-600

“Cốt Thử”

“Phập... Réc...”

-425

Con khi bị cây gai xương đâm xuyên qua bụng treo ngửa người lên trên không. Nó gào thét lên đau đớn cổ vùng vẫy để thoát ra. Ngay lúc này, tên Bộ Xương Chiến Sĩ đang đứng trên xe cũng lao xuống, tiến tới vùng riu bắt đầu chặt chém lấy con khi. Nhìn thấy tình hình đã ổn định lại, Đình Tấn ngừng đầu quan sát trên những cành cây xung quanh xem còn có mối uy hiếp nào không.

Chợt hắn chú ý đến, những cành cây phía trên cao run run như có ai đó đang lung lay lấy chúng. Đình Tấn nhũn mảy suy nghĩ một chút, lập tức như nghĩ đến cái gì biến sắc mặt, lao nhanh xuống mặt đất. Hắn tìm đập càng lúc càng nhanh, cả người nằm rạp xuống, tai áp sát mặt đất tập trung tinh thần kiểm tra tình huống.

“Rầm rầm... rầm rầm...”

Liên tục âm thanh rầm rầm như có một ngọn núi lửa chuẩn bị bộc phát. Đình Tấn lập tức đứng dậy rống lớn:

- [The Alliance] TẬP HỢP... CHUẨN BỊ CHIẾN ĐẤU!

Tay không chạm lại chút nào, đưa vào trong balo lấy ra chiếc nhẫn bị nguyên rùa mang vào trong tay. Sau đó liền lật sách áp tay vào đọc chú ngữ. Phía trên xe đang tung luyện Ameerah, David cùng Terrell cũng bị tiếng rống làm cho giật mình thoát khỏi trạng thái tu luyện. Cả 3 người khẩn trương lấy ra vũ khí nhảy xuống đất, tiến vào trạng thái chiến đấu.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” x46

“Triệu Hồi Tang Thi” x38

Một đám vong linh sinh vật ngay lập tức được Đình Tấn triệu hồi ra. Hắn nhanh chóng truyền đạt mệnh lệnh. Gần 90 tên vong linh sinh vật lập tức tàn ra tấn công cây cối xung quanh làm chúng ngã đổ ra bốn phía. Lúc này Đình Tấn cũng hướng về 3 người trên xe hét lên:

- NHẶT CÂY XÉP CHỒNG THÀNH TƯỜNG CHẮN.

Nói xong Đình Tấn lao lên ôm lấy một cây to chặn ngay đường thẳng phía sau xe chở hàng. 3 người Terrell, Ameerah, David cũng cấp tốc ôm lấy cây

đặt ngay chỗ Đình Tấn chỉ định. Mặt đất rung động cường độ càng lúc càng lớn. Cây cối xung quanh bị rung càng lúc càng mạnh, lá khô trên cây liên tục rơi xuống như một trận mưa rào.

Tim đập, phổi hô hấp, tốc độ máu lưu thông càng lúc càng nhanh. Đình Tấn cảm giác như đã trở lại 10 năm trước, trở lại những ngày rơi vào bước đường cùng phải đối mặt giữa sống và chết.

- [The Alliance] GIỮ VỮNG ĐỘI HÌNH, CHUẨN BỊ TỬ THỦ...

Tiếng hét khàn khàn của Đình Tấn vang vọng cả một khu vực rừng cây.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Tử thủ

Đình Tấn 2 mắt chăm chú nhìn lấy phía xa xa, trước mặt hắn bây giờ là một bức tường bằng cây cao hơn 3m, dày hơn 2m được dựng từ những cây cối xếp lộn xộn chồng lên nhau.

Bên kia bức tường chắn, bụi mù bốc lên cùng một loạt cây cối ngã đổ xuống như chứng minh cho sự cường đại cùng đông đúc của đối thủ Đình Tấn lần này. Cảm thấy tình huống càng lúc càng không ổn, Đình Tấn lập tức cho xe chở hàng bắt đầu lùi lại phía sau. Đáng tiếc chiếc xe tốc độ quá chậm, chỉ có thể từ từ di chuyển từng chút một.

Đình Tấn đầu óc nhanh chóng hoạt động tìm ra phương hướng giải quyết. Một lúc sau hắn bắt đầu ra lệnh dàn trận.

Nhận được mệnh lệnh của chủ nhân, đám Tang Thi lập tức lao lên phía trước 15m dàn thành một hình mũi tên. Bộ Xương Chiến Sĩ lập thành một bức tường hình chữ nhật với 5 cột 10 hàng chắn phía sau bức tường cây, chặn hậu cho xe chở hàng rút lui.

“Rầm rầm... rầm rầm...”

400m

300m

...

100m

Cường Nộ Bò Sát

Đẳng cấp: 22

HP: 3300/3300

Kỹ năng: Xông Tới, Hất Tung.

Cường Nộ Bò Sát (Tinh Anh)

Đẳng cấp: 24

HP: 4600/4600

Kỹ năng: Xông Tới, Hất Tung, Giẫm Đạp

Khoảng cách 50m, cả nhóm người Đình Tấn đã có thể thấy được đối thủ lần này. Đây không phải là những con bò bằng sắt mà chúng được gọi như vậy là bởi vì cả người bao bọc một lớp vảy bạc như bằng sắt thép phản chiếu dưới ánh mặt trời.

Cơ thể một con bình thường gần như to gấp 2 lần so với một con bò xanh Bi trên trái đất. Cặp sừng dài, uốn cong ra 2 bên tai như một con sơn dương, mũi sừng nhọn như một đầu thương chìa ra trước mặt nó như muốn đâm thủng mọi vật cản trên bước tiến của nó. Mà đây cũng chỉ là hình thể một con Bò Sát bình thường. Đối với con Bò Sát Tinh Anh thì thể hình của nó còn lớn hơn gấp rưỡi so với con Bò Sát thường.

Khoảng cách cũng rút ngắn dần dần, trên đường đi cây cối san sát trong rừng đều bị đàn Bò Sát này dùng vai, đầu ủi cho đứt gãy, ngã đổ rải rác trên mặt đất. Những con Bò Sát phía sau xông lên liên tục đâm đạp tiếp làm cho nó trở thành một đám bột phấn.

Đình Tấn tính toán có khoảng hơn 30 con Bò Sát đang lao tới. Hắn cũng bắt đầu mở sách tung ra thêm kỹ năng.

“Tử Vong Mãn Che”

“Cốt Giáp” (586)

“Ngự Thuần Thuật” (1292)

“Lá Chấn Ma Pháp”

“Cầu Phúc Trị Liệu” (466)

+46

Đình Tấn mang vào nhẫn bị nguyên rủa, mỗi giây hắn sẽ bị rút đi gần 20 HP. Triệu hoán ra Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi để dàn xếp địa hình cũng tiêu tốn của hắn hơn 800 máu. Sắp bước vào cuộc chiến Đình Tấn phải luôn giữ cho mình ở trạng thái tốt nhất.

Tử Vong Mãn Che được Đình Tấn tung ra bao trùm khu vực 46m vuông xung quanh bức tường cây.

Hắn lúc này mới phân công cho Ameerah, David cùng Terrell:

- Ameerah và David tiến về phía trước theo sau bọn Tang Thi, không cần cậy mạnh chống đỡ bọn Bò Sát. Chỉ cần lao lên trên lưng mà tấn công bảo máu bọn chúng từ từ là được. Tập trung nhắm vào những con Tinh Anh.

- Terrell người đi theo hộ tống xe chở hàng. Gặp quái vật xuất hiện thì lập tức tiêu diệt. Đã rõ hết chưa?!

- Rõ - 3 người đồng thanh hô to một tiếng rõ.

Ngay khi đám Bò Sát bước vào khoảng cách 30m, Đình Tấn lập tức ra lệnh cho bọn Tang Thi xông lên. Đình Tấn vung tay tay phải rống lớn một tiếng:

- [The Alliance] GIẾT...!

3 người liền lao đi về phía khu vực đã được chỉ định. Trong mắt không hề có ý sợ hãi muốn lùi bước. Đình Tấn cũng không đứng im một chỗ hắn xông lên trước nhất tay đặt trên sách liền tục tung ra “Cốt Thứ” cùng “Không Vật Thuật”. Nhìn thấy con Tinh Anh nào liền ngay lập tức quăng qua cho nó một cái “Nguyên Rủa Suy Yếu”.

“Àm”

“Miễn dịch”

“Miễn dịch”

Chỉ vừa tiếp xúc một chiếc khiên xương lao ra đón đỡ lấy 2 chiếc sừng đâm về phía Đình Tấn. Một lá bùa “Ngự Thuần Thuật” bị phá hủy, Đình Tấn thân hình liền như điều đứt dây bay ngược trở lại. Vượt qua cả tường cây cao 3m kia đập người vào một thân cây, bật ngược lại rơi xuống đất lăn lộn vài vòng.

Lúc này con Bò Sát ừ phải Đình Tấn cũng không dễ chịu, đầu nó bị chặn lại. Cả thân mình nhào lộn tới trên không trung. Ngay khi nó rơi xuống đất liền bị đám đồng bạn phía sau dầm đạp bước qua, vài con bị cản lại vấp té lộn nhào. Đội hình đều đặn của đám Bò Sát liền bị rối loạn. Những con bị đồng bạn dẫm phải tuy rằng không có sát thương nhưng chắc chắn cảm giác không dễ chịu chút nào.

“Môu... Môu...”

Đàn Bò rống lên như thị uy với Đình Tấn. Hắn lúc này đã lồm cồm bò dậy, tiếp tục xông lên vượt qua tường rào chạy tới đàn bò chỉ còn cách bức tường cây 10m.

“Àm”

“Miễn dịch”

Lại một màn va chạm nữa xảy ra, Đình Tấn thân thể bay ngược trở lại. Lần này hắn không đập trúng chiếc cây nào. Cả người bị ừ bay ra phía sau đội hình bọn Bộ Xương Chiến Sĩ.

Lắc lắc đầu có hơi choáng, Đình Tấn tiếp tục đứng lên. “Nguyên Rủa Suy Yếu” như không cần tiền mà tung ra.

“Àm”

Bức tường cây chống đỡ không được bao nhiêu liền bị đàn bò ừ cho gãy đổ. Đàn Bò Sát tiếp tục hướng về phía đám Bộ Xương Chiến Sĩ xông tới. Tuy bức tường không ngăn được đàn bò thể nhưng tốc độ cùng thể tới cũng chúng đã giảm đi một nửa. Một vài con vì vấp phải cũng bị té ngã xuống cản lại

đồng bạn của nó ở phía sau.

“Rầm... Rầm... Rầm”

-231 (Đón Đỡ)

-193 (Đón Đỡ)

-214 (Đón Đỡ)

-225 (Đón Đỡ)

-207 (Đón Đỡ)

...

Những con Bò Sắt đi đầu va chạm với hàng đầu tiên của đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ. Những tên Bộ Xương Chiến Sĩ phía sau lập tức đưa khiên ngăn đón, đỡ lấy lưng những tên phía trước. Bọn chúng giờ khiên bên tay trái lên, ép sát vào vai lưng, cả người nghiêng về phía trước gần như 60 độ. Hai chân một trước một sau hơi khụy xuống trượt dài trên đất để lại từng vết hằn.

“Rầm rầm... ầm”

-236 (Đón Đỡ)

-198 (Đón Đỡ)

-203 (Đón Đỡ)

...

Đình Tấn đứng phía sau vẫn liên tục tung ra “Nguyên Rửa Suy Yếu” giảm lại tốc độ của đàn Bò Sắt đang lao tới. 5 con Bộ Xương Chiến Sĩ hàng đầu tiên đã bị ùi chết, bộ xương cùng vũ khí của chúng vỡ vụn ra rơi vào hố đen trở về với thế giới tử vong của chúng. Hàng thứ hai 5 con Bộ Xương Chiến Sĩ lập tức tiến lên và 8AYYn2y chạm với đàn bò.

-78

-39

-20 (Xé Rách)

-16 (Bò Độc)

Đám Tang Thi ở phía sau, mỗi 2 con sẽ bám chặt vào lưng con Bò Sắt Tinh Anh, những con còn lại sẽ bám vào một con Bò Sắt bình thường mà cần xé. Thế nhưng lớp vảy da quá dày làm cho móng vuốt của chúng không thể đâm vào quá sâu. Lượng sát thương gây ra cũng là khá thấp, nhưng nhờ có thi độc chôn chặt lên làm cho lượng sát thương cũng gia tăng dần dần.

15m

10m

5m

Đàn bò vẫn ùi tới, đẩy lùi bức tường Bộ Xương Chiến Sĩ về sau. Khoảng cách với xe chở hàng càng ngày càng gần, ngay khi chỉ còn cách xe chở hàng 5m. Rốt cuộc chúng cũng bị chặn đứng.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” x5

Đình Tấn lập tức triệu hồi ra lại 5 con Bộ Xương Chiến Sĩ thay cho những con bị ùi chết trước đó, bù đắp lại đủ nhân số. Ngay khi đàn bò đã bị chặn đứng, Đình Tấn ra lệnh cho bọn Bộ Xương Chiến Sĩ thay đổi đội hình.

4 hàng Bộ Xương Chiến Sĩ ở phía sau vòng ra hai bên cánh bao bọc lấy đàn bò làm chúng bị gom lại một vòng tròn ở giữa. Đình Tấn vừa điều khiển Bộ Xương Chiến Sĩ triển khai đội hình, vừa hét lớn về phía Ameerah, David:

- Toàn lực tấn công. Nhanh chóng tiêu diệt đàn bò này.

Ở bên ngoài, Đình Tấn tung ra kỹ năng “Nguyên Rửa Suy Yếu” cũng không dừng lại phút giây nào, nhắm ngay những con Tinh Anh mà tung ra. Ngay khi cảm thấy số lượng Tinh Anh đều đã bị trúng “Nguyên Rửa Suy Yếu” hắn lập tức thay đổi sang “Cốt Thử” kết hợp cùng “Khống Vật Thuật”.

“Cốt Thứ” “Khổng Vật Thuật”

-280

“Cốt Thứ” “Khổng Vật Thuật”

-250

...

EXP +2400

EXP +6700

...

Vòng tròn Bộ Xương Chiến Sĩ đường kính 10m, liên tục bị xiêu vẹo do bọn Bò Sắt ủi vào muốn thoát ra ngoài. Thế nhưng do bị kẹp lại đám Bò Sắt không thể gia tốc ủi tới. Lại thêm bên ngoài hàng rào Bộ Xương Chiến Sĩ với 2 hàng siết chặt nhau mà chống đỡ làm nó xiêu vẹo nhưng cực kì dẻo dai, không có dấu hiệu sẽ bị đâm thủng.

Tang Thi, Ameerah, David và Đình Tấn thay phiên tấn công vào. Đàn Bò Sắt hơn 30 con này rất nhanh chóng số lượng giảm thiểu đi cống hiến điểm kinh nghiệm cho Đình Tấn và cả đội.

Đình Tấn tập trung chiến đấu, tung ra kỹ năng. Hắn không thể chú ý được lúc này mặt đất, cảnh cây thế nhưng vẫn tiếp tục rung chuyển. Cường độ càng lúc càng cao.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Một đàn tới một đàn

Từ lúc va chạm đến giờ cũng không quá 5 phút. Ngay khi chỉ còn lại 10 con Bò Sắt bình thường bên trong vòng vây của bọn Bộ Xương Chiến Sĩ. Đình Tấn bắt đầu cảm giác được mặt đất đang rung chuyển càng lúc càng mạnh.

Cúi người xuống áp tai vào mặt đất nghe ngóng, chân mày của Đình Tấn lập tức nhíu lại. Như để xác nhận cho Đình Tấn biết suy đoán của hắn là đúng, phía xa kia hướng mà đàn Bò Sắt vừa chạy tới lại xuất hiện một đám khác số lượng không thua kém.

“Rống... môuu”

Thế nhưng lần này một thân ảnh to lớn, nổi bật giữa đàn bò làm cho Đình Tấn chú ý ngay lập tức. 1 con Bò Sắt thể hình to gấp 3 lần so với những con còn lại xông lên đầu tiên. Tiếng rống của nó cũng đặc biệt lớn hơn, thô bạo hơn so với những con Bò Sắt còn lại.

Đình Tấn biến sắc mặt, hắn quay về Terrell, Ameerah và David hét lên:

- Xông lên nhanh chóng giết chết những con còn lại. Hoàn thành lập tức rút lui về phía sau.

Ngay sau khi nói xong Đình Tấn tay đặt lên sách cả người cấp tốc vượt lên phía trước chặn đầu con Bò Sắt to lớn kia.

Cường Nộ Bò Sắt (Boss)

Đẳng cấp: 26

HP: 6850/6850

Kỹ năng: Xông Tới, Hất Tung, Giẫm Đạp, Xuyên Thủng

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

-1370

“Tư Vong Mân Che”

-1644

“Cốt Thứ” “Khổng Vật Thuật”

-134

“Cốt Thứ”

“Khổng Vật Thuật”

-134

...

Vừa chạy tới trong vòng 100m, Đinh Tấn liên tục tung ra kỹ năng nhắm vào con Bò Sát Boss này. Suy giảm thuộc tính lại thêm giảm lấy tốc độ từ con Boss làm cho đàn bò có vẻ chậm lại theo.

80m

40m

...

Tung ra hơn 10 đòn kết hợp “Cốt Thứ”, “Khổng Vật Thuật”, khoảng cách giữa Đinh Tấn với con Bò Sát Boss cũng rút ngắn dần. Ngay khi vừa tiếp cận được kẻ địch con Bò Sát Boss liền rống lên một tiếng giận dữ.

“Môu...môu...”

“Àm”

“Miễn dịch”

Thân thể nhỏ bé của Đinh Tấn như bị một chiếc xe lửa đụng phải, cả người bay ngược ra sau hơn 10m. Ngay khi đang lơ lửng trên không Đinh Tấn lộn ngược người về phía sau, chân tiếp xúc mặt đất cả người trong tư thế bò. Tay trái ôm lấy quyền sách, tay phải vươn ra cắm vào trong đất giảm lại tốc độ trượt về sau.

Trên mặt đất để lại 3 vết hằn sâu hơn cả gang tay. Ngay khi tốc độ trượt lại chậm dần, Đinh Tấn hai chân đẩy mạnh lao đi như một tên vận động viên điền kinh, cả người nghiêng một góc 45 độ như sắp ngã về phía trước. Hắn tiếp tục hướng về con Boss Bò Sát xông lên.

Về phần Bò Sát Boss, ngay khi va chạm nó cũng bị phản lực làm cho hai chân sau nhô lên khỏi mặt đất. Thế nhưng do thể hình và thể trọng quá lớn nên cũng lập tức rơi xuống. Đàn bò theo sau cũng vì vậy mà bị trì hoãn đi vài giây. Con Bò Sát lập tức giận dữ rống lên rồi tiếp tục lao tới.

“Môu...”

“Cốt Thứ” “Khổng Vật Thuật”

-125

“Cốt Thứ” “Khổng Vật Thuật”

-142

...

Đón lấy Qarxe5L con Bò Sát Boss chính là những thanh gai xương liên tục từ nhiều hướng đâm về phía nó. Nhưng điều đó cũng không làm giảm được tốc độ của nó. Không quá lâu sau, hai bên lại tiếp tục lần thứ hai va chạm.

“Àm”

“Miễn dịch”

“Miễn dịch”

-906

Thân thể Đinh Tấn vừa va chạm với con Boss Bò Sát thì ngay lập tức lại bị bắn ngược ra sau. Lần này khoảng cách đã quá gần với vòng vây Bộ Xương Chiến Sĩ nên Đinh Tấn bay ngược trở lại liền bị đập trúng một tên Bộ Xương Chiến Sĩ.

Tuy rằng nhờ có “Ngự thuần thuật” tồn tại nên hắn không bị thương, thế nhưng tên Bộ Xương Chiến Sĩ này lại nhận một con số sát thương khủng bố

không kém. Còn con Boss Bò Sát kia thì cũng không khá hơn bao nhiêu, HP sau khi bị Đình Tấn hai lần xông lên mãi mòn chỉ còn lại hơn 1000 điểm không nhiều.

Nhìn lấy vòng vây Bộ Xương Chiến Sĩ bên trong đã không còn con Bò Sát nào còn sống, Đình Tấn lập tức tung ra kỹ năng Triệu Hồi lại bù đắp quân số đã mất.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” x16

Kiên trì cố gắng tiến lên, Đình Tấn lại tiếp tục tung ra “Cốt Thử” “Khổng Vật Thuật” mãi mòn con Bò Sát Boss. Đồng thời lúc này cũng ra lệnh cho Tang Thi xông lên lao vào bầu vùi lấy đám Bò Sát, cố gắng cắn xé giết chết chúng. Về phần Bộ Xương Chiến Sĩ thì lập tức dựng thành đội hình như trước chuẩn bị nghênh đón bão táp.

“Cốt Thử” “Khổng Vật Thuật”

-142

“Cốt Thử” “Khổng Vật Thuật”

-125

“Àm”

“Miễn dịch”

-666

-666

-666

Vừa tung ra 2 đòn “Cốt Thử”, Đình Tấn lại bị đánh bay đi. Rơi ngay phía bên cạnh đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ đang thủ vững. Đối mặt 2 chiếc sừng kia, 1 cái búa “Ngự Thuần Thuật” cuối cùng cũng bị biến mất. Nhưng bên cạnh nhiều con Bò Sát cũng ụi tới khiến 3 cái khiên xương thay nhau đón đỡ cho Đình Tấn cũng bị hủy diệt đi.

Đình Tấn lợi dụng lúc con Bò Sát ụi trúng mình mà bị trì hoãn một hồi, ra lệnh cho bọn Tang Thi lập tức leo lên trên người nó. Đến giờ trên lưng con Bò Sát Boss cũng đã bầu đầy lấy 16 con Tang Thi rồi. Chúng liên tục dùng móng vuốt cào xé hay dùng răng mà cắn xé đi lớp vẩy bên ngoài.

-40

-20

-10 (Xé Rách)

-28 (Bò Độc)

...

Vì thể tích Bò Sát rất lớn nên số lượng Tang Thi cũng càng nhiều, khả năng bám vào người cũng càng dễ dàng hơn. Lượng sát thương gây ra trung bình cũng rất khả quan làm cho HP con Bò Sát Boss tụt xuống nhanh chóng.

“Àm”

EXP +14560

3 phút sau, chưa kịp vượt qua được bức tường cây thì thân thể con Boss Bò Sát cũng đã ngã xuống trước. Lúc này đám đàn em của nó cũng vượt lên xông vào, sau đó là va chạm với bọn Bộ Xương Chiến Sĩ.

“Rầm rầm...”

Tiếng va đập giữa khiên xương với sừng bọn Bò Sát liên tục vang lên. Trên mặt đất, do liên tục bị đẩy lùi về sau, những cái chân của bọn Bộ Xương Chiến Sĩ xới tung đất đá lên như những lưỡi cày để lại những vết hằn dài sâu hoắm trên mặt đất.

Từ sau bức tường cây, bọn Bộ Xương Chiến Sĩ bị đẩy lùi lại hơn 15m mới ngăn cản được đám Bò Sát thể xông lên. Đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ cũng bị sụp đổ hết 2 hàng trước mới chống lại được bọn chúng. Lần này có hơn 50 con Bò Sát bao gồm bình thường lẫn Tinh Anh.

Đình Tấn lập tức ra lệnh cho Tang Thi xông vào tấn công. Bên ngoài hán cũng hét lên hướng về David, Ameerah gọi:

- David, Ameerah xông lên tốc độ cao nhất chém giết chúng.

Terrell phía sau cũng rất gấp gáp. Hắn cũng muốn xông lên giúp đỡ chém giết. Thế nhưng Đinh Tấn đã có lệnh giao cho hắn bảo vệ xe hàng nên dù có nôn nóng thế nào hắn cũng cố nén lại đứng tại chỗ thủ vững.

50 con này trong đó bao gồm 5 con Tinh Anh còn lại đều là Bò Sát bình thường. Đinh Tấn liên tục nhắm ngay 5 con Tinh Anh tung ra “Nguyên Rùa Suy Yếu” sau đó quay qua quan sát Ameerah và David cùng đám Tang Thi, mỗi khi bọn họ công kích con Bò Sát nào thì hắn sẽ lập tức cho nó ngay một cái “Nguyên Rùa Suy Yếu” để giảm bớt phòng thủ cùng chỉ số thuộc tính.

Không quá lâu, 30 phút sau, số lượng 50 con Bò Sát này cũng bị chém giết gần hết còn lại không đến 10 con. Mặt đất lại bắt đầu rung chuyển báo hiệu cho một đàn Bò Sát khác nữa đang hướng về bọn họ lao đến.

Đinh Tấn trong mắt có chút mệt mỏi cùng uể oải. 30 phút này hắn phải cường độ cao tinh thần tập trung, phân tâm làm nhiều việc cùng lúc. Vừa phải chỉ huy, ra lệnh cho đồng đội cùng đám vong linh sinh vật, vừa phải tung ra kỹ năng, vừa phải quan sát để ý động tĩnh đề phòng đàn Bò Sát sắp tới.

Cố gắng cưỡng ép cho mình tỉnh táo lại, Đinh Tấn bắt đầu chuẩn bị ứng đối với kẻ địch sắp tới này.

“Cốt Giáp” x12 (586)

“Ngự Thuần Thuật” x8 (1112)

“Triệu Hồi Tang Thi” x12

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” x7

Bù đắp lại đầy đủ số lượng quân vong linh, lưu lại bên trong vòng vây Bộ Xương Chiến Sĩ 14 con Tang Thi cho chúng chém giết với đám Bò Sát còn lại không đến 10 con. Đinh Tấn nhìn về phía trước hơn 200m, nơi đó xuất hiện một đàn bò, số lượng cũng gần bằng với đàn đầu tiên. Thế nhưng hình thể chúng thì chênh lệch rất xa.

Đinh Tấn tay cầm sách bắt đầu siết chặt lại, ánh mắt đỏ lên, hàm răng cắn chặt bắt đầu tiến lên. Đàn Tang Thi 20 con nhận được mệnh lệnh cũng nổi đuôi theo sau hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Chém giết thủ lĩnh

Khoảng cách càng lúc càng gần, Đinh Tấn đã thấy rõ được con đầu đàn dẫn trước đám Bò Sát lần này. Đúng như hắn dự đoán, số lượng thấp đi chất lượng sẽ cao hơn. Kích thước cao hơn 4m với chiều dài gần 7m, thân thể như 2 chiếc thùng container chồng lên nhau. Với lớp vảy bên ngoài màu bạc sáng bóng, nhìn nó chẳng khác nào một con bò được đúc từ sắt thép.

Cường Nộ Bò Sát Thủ Lĩnh (Boss Thủ Lĩnh)

Đẳng cấp: 28

HP: 7550/7550

Kỹ năng: Hát Tung, Xung Phong, Dẫm Đạp, Cuồng Hóa.

Nhìn lấy con quái vật thân thể gấp 4-5 lần mình, Đinh Tấn ánh mắt giấu trong áo choàng vẫn bình tĩnh không gợn sóng, chăm chú tính toán và quan sát khoảng cách của hắn với đàn bò phía trước. Ngay khi bước vào 100m, hắn bắt đầu tới tấp tung ra kỹ năng hướng về con Thủ Lĩnh.

“Nguyên Rùa Suy Yếu”

-1510

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-60

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-60

...

Mặc dù cố gắng hết sức nhắm ngay điểm yếu là mắt và các khớp chân con Thủ Lĩnh thể nhưng lớp vảy da quá dày làm sát thương của hắc tháp đến đáng thương. Lại thêm tốc độ của con Thủ dVv2yGE7 Lĩnh này nhanh hơn gấp đôi so với 1 con Boss bình thường cho nên Đình Tấn chỉ kịp tung ra 7 cái “Cốt Thứ” thì hai bên đã đối mặt nhau.

“Àm”

“Miễn dịch” (x2)

So với thể hình to lớn kia, Đình Tấn chỉ như một viên đá nhỏ bị ùi bay đi hơn 20m. Đồi sừng kích thước to lớn hơn, làm cho hắc tháp tiêu tốn 2 tấm khiên mới có thể che chắn hết. Đình Tấn cố lấy lại thăng bằng, lộn người trên không rồi sử dụng kỹ thuật như trước đó, tay trái và hai chân cắm xuống đất xới tung đất cát lên. Ngăn không cho thân thể lù lại, sau đó bật người tiếp tục xông tới.

“Rống...”

Con Thủ Lĩnh cũng chỉ khựng lại một chút, nó rống lớn một tiếng như một con khủng long biểu lộ sự tức giận khi bị một thứ nhỏ hơn mình nhiều lần chặn lại. Sau đó nó tiếp tục gia tốc xông tới. Đàn Bò Sát phía sau cũng không dám vượt qua Thủ Lĩnh của chúng, chỉ có thể chậm lại tốc độ rồi tiếp tục xông tới theo.

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-120 (Điểm yếu)

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-60

...

Không có kỹ năng nào khác ngoài “Cốt Thứ” Đình Tấn chỉ có thể tận dụng tất cả mọi thứ hắc có. 3 đòn “Cốt Thứ” lại được tung ra thì đôi sừng sắc nhọn của con Thủ Lĩnh đã tới trước mặt Đình Tấn.

“Àm”

“Miễn dịch” (x2)

“Môu... môu...”

Con Bò Sát Thủ Lĩnh lần này tốc độ trùng kích đã yếu đi rất nhiều so với lúc ban đầu. Lăn va chạm này, Đình Tấn đã thành công chặn đứng nó, phản lực tác dụng làm nó phải lùi lại vài bước. Đình Tấn trước đó đã đoán trước được chuyện này nên hắc đã ra lệnh cho đám Tang Thi chờ sẵn chuẩn bị xông lên bất cứ lúc nào.

Ngay khi 2 bên va chạm nhau, 20 con Tang Thi cũng nhanh chóng xông lên tiếp cận được con Thủ Lĩnh đang loạng choạng lùi bước. Chúng leo nhanh lên người nó rồi bắt đầu dùng răng cắn xé, dùng móng vuốt cắt ra từng đạo vết thương.

Kích thước thô to hơn cả những con Boss bình thường làm cho con Thủ Lĩnh bị đám Tang Thi rất nhanh bám đầy trên lưng. Chúng gặm nhấm từng chút từng chút một, HP con Thủ Lĩnh tốc độ giảm xuống nhanh hơn nhiều lần so với Đình Tấn đối đầu con Bò Sát Boss trước đó.

-60

-30...

-15 (Xé Rách)

-6 (Bỏ Độc)

...

-15 (Xé Rách)

-26 (Bỏ Độc)

Chỉ qua 2 đợt công kích, con Thủ Lĩnh bị đám Tang Thi cắn xé lây nhiễm Thi Độc, HP liên tục giảm thiểu chỉ còn lại 3580. Thế nhưng nó cũng chỉ còn cách bức tường cây phía sau 30m.

Đình Tấn lần này hắc bị ùi đi không xa, thân thể mất cân đối làm hắc bị ngã ngửa ra sau rồi lộn ngược mấy vòng mới nằm lại trước mặt bức tường cây khoảng 10m.

Nhắm mắt lại, cố nén cảm giác quay cuồng, Đinh Tấn lồm cồm bò dậy tiếp tục lao lên. Hắn vẫn còn cần phải đối phó với 2 con Bò Sát Boss. Nếu để chúng ỉ vào trong, Đinh Tấn không dám chắc bức tường gỗ kia cùng đám Bộ Xương Chiến Sĩ có thể ngăn lại được chúng nó.

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-60

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-60

...

3 đòn “Cốt Thứ” được tung ra, sau đó lại là một màn bay tự do của Đinh Tấn. Lúc này con Thủ Lĩnh đã dẫn đầu đàn bò đã đạp bước vào khu vực bao trùm của màn khói đen. Hiệu quả suy giảm thuộc tính của “Tử Vong Màn Che” liền phát huy ra.

“Tử Vong Màn Che”

-1812

-1644

-1644...

Đồng thời trong khoảng thời gian này, đám Tang Thi cũng đã bị rơi mất 4-5 tên khỏi người con Thủ Lĩnh. Nhưng những tên còn lại vẫn ổn định mà tiếp tục đợt tấn công thứ 3, thứ 4 của chúng.

-60

-30...

-15 (Xé Rách)

-46 (Bò Độc)

Con Thủ Lĩnh lúc này HP chỉ vòn vẹn còn lại 150 điểm. Nó cuồng nộ gào thét một tiếng. Hai mắt đỏ lên, cả lớp vảy cũng bắt đầu dựng ngược lên như những chiếc đao thép, cắt chém vào những con Tang Thi đang đeo bám trên lưng nó.

Toàn bộ những con Tang Thi bị lớp vảy kia cắt chém, một phần thì chết ngay lập tức. Một phần khác chỉ còn nửa cái mạng rơi rải rác xuống đất, sau đó bị những con Bò Sát phía sau dẫm đạp mà chết.

Quá trình “Cuồng Hóa” của con Thủ Lĩnh không đến 5 giây. Thân hình to hơn gần gấp rưỡi, hai mắt như một cặp chuông đồng của con Thủ Lĩnh nhìn chăm chăm vào Đinh Tấn. Miệng rộng lớn lên như muốn ăn tươi nuốt sống hắn.

“Rống...”

Thân thể nó bắt đầu gia tốc xông lên. Đinh Tấn cho dù có kinh ngạc nhưng vẫn không dừng tay. “Cốt Thứ” cùng “Khống Vật Thuật” vẫn liên tục thay nhau kết hợp, bắn từng cây xương đầy gai góc về phía con Thủ Lĩnh.

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-40

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-40

...

“Àm”

“Miễn dịch” (x3)

Phòng thủ sau khi “Cuồng Hóa” của con Thủ Lĩnh lại được tăng lên quá nhiều. Đinh Tấn lúc này không thể kịp thời giết chết được con thủ lĩnh.

Qua nhiều lần ăn thiệt thòi từ Đinh Tấn, con Thủ Lĩnh lần này không dùng sừng hay đầu để ỉ vào nữa. Lần này nó hướng mũi sừng xuống phía dưới người Đinh Tấn rồi hất tung hắn lên không, đồng thời phá đi 3 lá bùa “Ngự Thuần Thuật” của Đinh Tấn.

Đình Tấn bị con Thủ Lĩnh dùng súng hất tung lên trời cách mặt đất hơn 7m, làm một vòng parabol bay về phía sau. Đang ở trên không Đình Tấn lúc này mới hoảng sợ vì hắn nhìn thấy ở phía bên dưới, con Thủ Lĩnh vẫn không buông tha hắn.

Nó đang lao tới đón đầu hắn. Mà hiện tại hắn chỉ còn 1 tấm bùa “Ngự Thuần Thuật” cùng 12 chiếc khiên xương. Hắn không chắc chắn mình có thể chống cự nổi nếu con Thủ Lĩnh ủa trúng hắn.

Nhưng ngay lúc này phía sau bức tường cây truyền ra một tiếng hét lớn.

“THƯỜNG CUỐC”

Ameerah lao nhanh tới. Nàng đạp chân lên bức tường cây bay người về phía con Thủ Lĩnh đang lao đến, tung ra một chân hướng ngay đầu của nó đạp tới.

“Phịch”

-230

“Rồng...”

EXP +35840

Chân Ameerah đạp ngay vào một bên tai của con Thủ Lĩnh Bò Sắt. Nội khí bộc phá ra tiêu diệt đi lượng máu ít ỏi còn lại của nó. Nhưng đồng thời vảy đao sắc bén trên người con Thủ Lĩnh cũng cắt chém vào chân nàng, gây ra một lượng sát thương không hề nhỏ. Ameerah không nhận được đau đớn kêu rên một tiếng.

-933 (Phản Đòn)

“Á...”

“Bịch”

-642

-58

Đình Tấn ngã xuống từ trên không khiến xương chủ động đỡ lấy đồng thời chịu sát thương thay hắn. Ameerah cũng ngã xuống ngay bên cạnh xác con Thủ Lĩnh cách Đình Tấn không xa. Đình Tấn lập tức đứng lên chạy lại kéo Ameerah dậy dận dò.

- Trở về gọi David rút lui ra phía sau xe chở hàng thủ cùng Terrell. Bất cứ giá nào cũng không được tự tiện rời đi.

Ameerah ngưng trọng gật đầu lập tức chạy đi. Đình Tấn ngẩng đầu nhìn lấy đàn bò đang lao tới chỉ còn cách không tới 15m. Nơi đó vẫn còn 2 con Boss Bò Sắt khó chơi đang chờ hắn đi giải quyết.

“Triệu Hồi Tang Thi” x28

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” x12

Đình Tấn lập tức Triệu Hồi ra đầy đủ số lượng quân đội vong linh của hắn đồng thời ra lệnh cho 50 tên Bộ Xương Chiến Sĩ tiến lên phía trước tường cây, xếp thành 10 hàng ngang tập trung đón đầu lấy 2 con Boss Bò Sắt. Tang Thi được mệnh lệnh chia ra 2 nhóm xông lên, mục tiêu là 2 con Bò Sắt Boss.

“Nguyên Rùa Suy Yếu”

-1370

...

Tung ra 2 đòn “Nguyên Rùa Suy Yếu” Đình Tấn đứng tại phía sau hàng rào Bộ Xương Chiến Sĩ liên tục sử dụng “Cốt Thứ” kết hợp với “Khống Vật Thuật” tập trung vào một con Bò Sắt Boss.

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-130

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

133

...

Mặc dù tốc độ đã bị giảm xuống hơn một nửa nhưng 15m cũng không quá xa so với những con Bò Sát Boss này. Khi Đinh Tấn tung ra combo “Cốt Thử” lần thứ 4 cũng là lúc đàn bò bắt đầu va chạm lấy đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ.

“Rầm rầm... rầm”

-654 (Đón Đỡ)

-634 (Đón Đỡ)

-689 (Đón Đỡ)

-623 (Đón Đỡ)

-633 (Đón Đỡ)

...

Liên tục những con số tổn thương hiện lên ở 5 con Bộ Xương Chiến Sĩ hàng đầu tiên. Rất nhanh không quá 3 giây, Đinh Tấn trong đầu liền cảm thấy nhói một cái. Đã chuẩn bị sẵn trước đó chờ đợi tình huống này xảy ra Đinh Tấn lập tức ra tay.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” x5

5 con Bộ Xương Chiến Sĩ được Đinh Tấn triệu hồi ra ở hàng cuối cùng. Chúng vừa ra liền lao vào phía sau đội hình chống đỡ cho 5 tên đồng đội ở hàng phía trên.

Thế nhưng sức trùng kích của đàn bò sát quá lớn, 50 con Bộ Xương Chiến Sĩ liên tục bị đẩy lùi, trượt về phía sau. Chân bọn chúng đều lún vào sâu trong đất, đá cát đều bị xói lên thành từng đồng phía sau bấp chân.

Ở phía sau, chiếc xe chở hàng vẫn chậm chậm lùi lại, kéo dài khoảng cách với đội Bộ Xương Chiến Sĩ đang liều mạng chống đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Chống đỡ đến cùng

“Triệu Hồi Tang Thi” x38

38 con Tang Thi lại được Đinh Tấn Triệu Hồi ra. Hai nhóm Tang Thi cảm tử trước đó đã bị giết chết không còn một mống. Mặc dù tốc độ đàn Bò Sát không nhanh nhưng nhiều con thì lại khác. Độ trùng kích của chúng không phải vài chục con Tang Thi là có thể chịu đựng được.

Tuy là chết hết nhưng chúng cũng gây ra được một lượng sát thương khả quan vào hai con Boss Bò Sát. Hiện tại con Bò Sát Boss bị Đinh Tấn tập trung trước đó chỉ còn lại 2950 điểm, con Boss còn lại HP cũng đã giảm hơn một nửa còn 3430 điểm.

“Rầm rầm...”

Chưa kịp ra lệnh cho bọn Tang Thi xông lên thì đám Bò Sát lại có dị động. Do diện tích quá đông không thể xông vào ở giữa nữa nên chúng bắt đầu tề ra hai bên, muốn vượt qua đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ.

Đinh Tấn kinh hoàng vội vàng ra lệnh cho bọn Bộ Xương Chiến Sĩ phân chia đội hình dạt ra 2 bên cánh để chặn lại đàn bò.

Ở 4 hàng ngang dưới cùng, 20 tên Bộ Xương Chiến Sĩ chia ra 2 bên lập thành một bức tường khác chặn lại đàn bò. 2 con Boss cũng không chỉ trùng kích chúng liên tục dùng cặp sừng dài nhọn kia, đâm xuyên qua những tấm khiên hất tung những con Bộ Xương Chiến Sĩ về phía sau chúng.

“Rầm rầm... rầm”

-3254

-3387

-689 (Đón Đỡ)

-623 (Đón Đỡ)

-3144

...

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

Đình Tấn không chậm trễ một phút giây nào, lại triệu hồi ra tiếp Bộ Xương Chiến Sĩ bù đắp vào đội hình phía trước. Đồng thời hắn cũng không quên cho đám Tang Thi chia ra hai nhóm xông lên mục tiêu là con Bò Sát Boss.

Lần này thì dễ dàng hơn, bọn Bò Sát Boss đang trùng kích vào đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ nên tốc độ bị giảm lại rất nhiều. 19 con Tang Thi dễ dàng bước lên người đám Bộ Xương Chiến Sĩ rồi leo lên người Boss.

Thế nhưng do thể hình con Boss Bò Sát cũng không lớn bằng Thủ Lĩnh của chúng nên chỉ có 7 con thôi thì đã kín chỗ. Đình Tấn lại tiếp tục phân chia ra mục tiêu là những con Tinh Anh.

“Rầm rầm... rầm”

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

Lại có thêm 12 con Bộ Xương Chiến Sĩ bị hất tung ra sau, dầm đạp đến chết. Đình Tấn lập tức Triệu Hồi ra bù đắp lại lỗ hổng. Hắn tuy rằng đã cố gắng hết sức nhưng tốc độ cùng sức mạnh của đàn bò quá kinh khủng. Quân đội của hắn đã liên tục bị đẩy lùi ra sau chỉ còn cách chiếc xe chở hàng 10m.

Đột nhiên lúc này một con Boss Bò Sát ỉu qua bên hàng rào mỏng manh bên cánh trái. Cặp sừng nhọn hất tung 2 con Bộ Xương Chiến Sĩ ở hàng trước nhất, sau đó dầm đạp một con Bộ Xương Chiến Sĩ còn lại ở hàng phía sau, bước qua tường cây mà xông về phía xe chở hàng.

Đình Tấn quay đầu lại rống lên với 3 người Terrell, Ameerah, David:

- Xông lên giết, xả hết kỹ năng ra không chừa lại thứ gì. Chặn lại không cho nó tiếp cận xe.

- Để ta chặn lại nó trước. Aaa... “Cuồng Nộ”!

Xuất hiện biến cố, Terrell khàn giọng ngửa mặt hét lên, cả người bắt đầu bành trướng. Đôi mắt hắn đỏ lên như điên cuồng không còn sợ hãi, trong đầu chỉ có ý định liều chết.

Hắn đưa khiên lên trước mặt, vai ép sát vào tấm khiên. Sau đó, Terrell sử dụng kỹ năng “Xung Phong”, điên cuồng lao thẳng đến Boss trước tiên. Vai của hắn kề sát tấm khiên mà ỉu thẳng đến cặp sừng nhọn kia của Boss.

“Xung Phong”

Xung Phong

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Dùng toàn lực xung phong lao tới kẻ địch, gây một lượng sát thương cùng đánh bay nó đi. Nếu trúng điểm yếu sẽ làm kẻ địch bị choáng.

Tiêu hao: 100MP

Hiệu quả: Khoảng cách trong vòng 10m, sát thương = [Sức mạnh], gây choáng 3 giây nếu trúng điểm yếu

---

“Ầm”

-160

-210 (Đón đỡ)

Chớp mắt, Terrell và Boss đã va chạm nhau. Hắn như một bao cát bị đánh bay ngược lại 2-3m. Cũng may mắn nhờ có khiên Beraldo nên Terrell đã chống đỡ được lượng sát thương khủng bố của Boss.

Đồng thời Terrell cũng đã thành công chặn lại Boss. Ngay khi nó vừa bị khựng lại 1 giây, Ameerah cùng David phía sau như 2 con báo săn xông lên. 2 người liên tục xả kỹ năng vào con Boss.

“Tê Liệt”

-266 (Điểm yếu)

“Búa Và Rìu”

-440 (Điểm yếu)

-440 (Điểm yếu)

...

Sát thương 3 người gây ra làm giảm đi hơn 1300 máu của Boss. Thế nhưng, con Boss này lại không phải con Boss Đinh Tấn đã tập trung muốn giết chết trước. Nó HP vẫn còn lại hơn 1500 điểm.

“Rống...”

Rống lớn một tiếng, Bò Sát Boss mặc kệ những con kiến hôi bên cạnh. Điện cuồng xông lên, ủa tới xe chở hàng đang chậm chạp di chuyển phía sau.

- Ah... đi chết đi.

Ở đối mặt Boss, Terrell hai mắt đầy sát khí. Hắn vừa rống lớn vừa nắm chặt lấy búa Beraldo đập xéo từ trên xuống, quát mạnh vào mắt con Boss. Đầu Boss bị lệch qua một bên, tốc độ cũng bị trì hoãn loạn choạng mấy bước.

-180 (Điểm yếu)

Đinh Tấn bên kia quay đầu nhìn lại, mắt cũng đã đỏ lên vì điên cuồng. Thế nhưng hắn không thể rời đi trợ giúp bọn họ. Nơi đây vẫn còn 1 con Boss cùng một đám 10 con Tinh Anh đang trùng kích. Nếu hắn buông tay đội hình lập tức sẽ tan vỡ. Mọi cố gắng 2 ngày nay đều sẽ tan thành mây khói.

Trên đầu Boss, Ameerah và David chia ra hai bên, chân kẹp chặt lấy sừng Boss. Đôi mắt hai người bây giờ cũng đã đỏ lên đầy sát khí trông rất đáng sợ. Tay họ không ngừng nghỉ công kích lấy Boss.

Khoảng cách chỉ còn 2m nó sẽ ủa trúng xe chở hàng. Với lượng sát thương của nó, 8500 điểm năng lượng trên xe cũng chỉ đủ cho nó ủa 4 cái.

-25 -30 -15...

Hai người tu luyện chủ yếu nhanh nhẹn, sức mạnh không bao nhiêu khi không sử dụng kỹ năng. Boss giáp cũng quá dày làm cho sát thương của bọn họ gây ra thấp đến đáng thương. Ameerah cứ mỗi vung ra được 10 đấm thì sẽ lại tung ra một đòn kèm theo nội khí.

Boss rống giận một tiếng, nó lập tức ủa tới Terrell vị trí gần nhất. 1 chiếc sừng xuyên thủng qua chân hắn.

“Rống...”

“Phập”

-2230

- Aaaa... “Địa Chấn”

Terrell càng đau đớn càng trở nên điên cuồng. Hắn mặt kệ chiếc sừng đang cắm vào chân trái mình, cũng mặc kệ ống HP của mình chỉ còn chưa tới 700 điểm. Giờ lên chân phải, vừa giẫm vào đầu Boss vừa hét lớn.

“Ầm”

-660 (Trí mạng)

Một đòn trí mạng cắt giảm đi hơn 2/3 lượng HP còn lại của Bò Sát Boss. Phía trên Ameerah và David vẫn liên tục tấn công vào mắt, tai, mũi... các bộ vị điểm yếu của nó. Họ muốn nhanh chóng diệt đi 200 HP còn lại kia.

“Môu...”

Boss bị Terrell giẫm đạp, đầu nó cuối rạp xuống đất, sừng của nó cũng rút ra khỏi chân Terrell. Nó giận dữ rống giận một tiếng muốn ủa tới đám sừng vào người Terrell. Ngay lúc này trên đầu nó David vung dao giẫm đâm vào mắt, kèm theo chính là kỹ năng d7xLWEs1 “Tê Liệt” của hắn.

“Tê Liệt”

-123 (Trí mạng)

- Aaaa...

1 giây dừng lại, 1 giây giữa sống và chết. Ameerah hét lớn một tiếng. Buông đôi chân đang kẹp chặt cặp sừng của Boss, bay lên lộn người tung ra “Búa và rìu”, gót chân bổ vào đầu Boss. Terrell bên cạnh cũng không chậm trễ rống lớn một tiếng theo Ameerah mà vung búa đập xuống mõm bò.

“Búa và rìu”

-85

-89

Con Bò Sắt Boss rống lên một tiếng cuối cùng, đôi mắt to lớn chứa đầy không cam lòng mà ngã xuống. Nó đã cách chiếc xe rất gần rồi, chỉ cần 1m nữa thôi. Thế nhưng nó không thể làm được điều đó mà phải công hiến điểm kinh nghiệm cho cả đội.

“Môu...”

EXP +14560

Terrell mệt mỏi không quan tâm xung quanh an toàn hay không, cũng không quan tâm HP mình còn bao nhiêu. Hắn nằm ngã vật ra đất thở hổn hển vì suy yếu kì của “Cuồng Nộ” cũng vì chiến đấu vừa rồi quá căng thẳng với hắn. David và Ameerah vẫn đầy máu đứng quan sát cảnh giác xung quanh.

EXP +14560

Bên này Đình Tấn cũng đã tập trung chém giết gần xong Boss. Không quá mấy giây sau, con Boss cuối cùng cũng ngã xuống. Đàn Bò Sắt 20 con cũng bị Đình Tấn mài chết gần hết chỉ còn rải rác 2 con Tinh Anh xen lẫn 7 con bình thường.

Cuộc chiến dần tiến vào hồi kết.

Hiệu quả bộ đồ Beraldo của Terrell:

- Gia tăng HP Hạn mức cao nhất 50%
- Giảm sát thương nhận vào 25%
- Giảm sát thương khi đón đỡ thành công 10%
- Sát thương vật lý gia tăng 15%
- Tự mang kỹ năng - Phá Vỡ (Bị động): Gia tăng thêm lượng sát thương dựa theo sức mạnh. Tiêu hao: không. Sát thương thêm vào 1.5*Sức mạnh

Đồ bộ hiệu quả:

- Gia tăng HP Hạn mức cao nhất 50%
- Giảm sát thương nhận vào 25%

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Thu dọn tàn cục

Ngay khi con Boss Bò Sắt cuối cùng vừa chết, Đình Tấn ra lệnh cho Bộ Xương Chiến Sĩ thay đổi đội hình. Chúng lao ra lập thành một vòng tròn, bao vây lấy bọn Bò Sắt không cho bọn nó có cơ hội chạy đi.

Đồng thời toàn bộ đều từ bỏ phòng ngự mà toàn lực tấn công. Đám Tang Thi thì vẫn tiếp tục công việc của chúng. Từng cặp Tang Thi bầu vúi vào chém giết những con bò còn sót lại bên trong vòng vây.

EXP +2400

Keng! - Chúc mừng ngài đã thắng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Sau 5 phút, con Bò Sắt Tinh Anh cuối cùng cũng ngã xuống. Đình Tấn cũng đã nhận đủ kinh nghiệm để thăng lên 21 cấp. Xung quanh cây cối bây giờ

hoang tàn đồ ngã khắp nơi.

Nhất là trên đoạn đường đuổi tới xe chở hàng, đất đai cũng bị xói tung lên. Vị trí bọn Bộ Xương Chiến Sĩ đứng lập thành hàng rào trước đó để lại những vết hằn, sâu đến đầu gối Đình Tấn.

Nhìn xung quanh khu vực này chẳng khác nào vừa bị ném bom. Đình Tấn bề ngoài cũng không khá hơn chút nào. Quần áo xộc xệch, mũ áo choàng bị xóc lên để lộ mái tóc rối tung bên trong. Trong đôi mắt hắn cũng tràn đầy mệt mỏi, uể oải. Thế nhưng Đình Tấn không ngã nằm xuống đất mà cường chế cho mình đứng đó quan sát lấy xung quanh phòng hồ có bất trắc xảy ra nữa.

Khoảng 5 phút sau đó, Đình Tấn cảm thấy xung quanh đã an toàn. Hắn mới ngồi xuống khoanh chân, nhắm mắt tu luyện “Minh Tướng Thuật” để khôi phục lại tinh thần mệt mỏi.

Ameerah và David cũng hiểu ý không làm phiền hắn, hai người chia nhau đi ra nhất trang bị cùng thu thập đồ vật từ xác những con Bò Sát này. Đối với một số loại hình quái vật phòng thủ này, thu thập nguyên liệu từ cơ thể nó cũng dBoONdFL rất đa dạng. Chúng bao gồm sừng, da lông, xương cốt, thịt, nội tạng, răng, móng v.v...

Lần này nếu có thể hoàn thành nhiệm vụ trở về, cả đội có thể học tập được nghề nghiệp phụ. Như vậy những nguyên liệu đã gom góp thu thập được này liền sẽ thể hiện ra tác dụng của nó.

Một hồi khoảng nửa tiếng sau, Đình Tấn rốt cuộc đứng dậy. Hắn cũng đã khôi phục được bảy tám phần rồi. Sắc mặt cũng không còn mệt mỏi, uể oải như trước đó. Ameerah trở lại đưa cho Đình Tấn vài món đồ đồng thời tổng kết thu hoạch lần này.

3 đợt sống công kích, đàn bò này có gần 75 con Bò Sát bình thường, 25 con Tinh Anh, 3 con Boss, 1 con Thủ Lĩnh. Chém giết cả quá trình đàn Bò Sát cung cấp kinh nghiệm cho Đình Tấn thăng được 1 cấp, David cũng thăng lên 20 cấp - 10%, Terrell cũng thăng lên 18 cấp chỉ riêng Ameerah không thăng cấp nào nhưng thanh kinh nghiệm của nàng cũng đã đạt đến 60%.

Đình Tấn dùng điểm tiềm năng tăng vào tinh thần, sau đó mới bắt đầu quan sát đồ vật Ameerah đưa cho. 2 mảnh giấy, 1 món đồ đỏ, 3 món đồ xanh ngoài ra còn có 20 đồng tiền vàng cùng với 16 món đồ trắng.

Trong đó 2 mảnh giấy 1 đến từ Thủ Lĩnh và 1 đến từ Boss rơi ra, trang bị đỏ cũng là từ Boss. 3 món đồ xanh là từ Boss rơi ra 2 món còn lại đều là từ tinh anh quái vật. Lần này quái vật bình thường xác xuất rơi đồ có chút thấp. Đa số chúng chỉ rơi ra tiền đồng hoặc bạc.

Bán nguyệt quyền (Moon Blade Knuckles)

Chất lượng: Đồ Đỏ

Yêu cầu: Đẳng cấp 20

Sát thương vật lý tăng 30%

Tốc độ tấn công 30%

Mang hiệu quả:

- Đổ Máu (Bị Động): Bán nguyệt đao gắn bên trên được chế từ pha trộn vảy giáp, xương, sừng Bò Sát và một ít hợp kim. Đồng thời ngâm trong dung dịch thuốc làm chống đông máu. Nó sắc bén và cứng cáp có thể xé rách làn da của kẻ địch làm cho đối phương chảy máu liên tục.

o Hiệu quả: sát thương = [sát thương vật lý / 2], kéo dài 5 giây (Không chống chất)

Đây là một vòng nắm đấm thép có các lỗ nhỏ vừa vặn cho ngón tay có thể xỏ vào. Mặt trong có một phần da vải lót đệm, phía trên có gắn thêm một vòng bán nguyệt đao lượn lò ánh sáng kim loại sắc lạnh. Đây là một bộ quyền sáo, dĩ nhiên là dành cho võ sư hoặc đấu sĩ chức nghiệp chuyên dùng tay không làm vũ khí.

- Cho người.

Đình Tấn không có suy nghĩ gì, đưa vòng nắm đấm thép cho Ameerah đang dòm ngó bên cạnh. Nha đầu vui vẻ lập tức thay đổi cho bộ bao tay gai nàng đang dùng.

Ngón tay nhỏ nhỏ xinh xắn, thế như khi xỏ vào bộ vòng nắm tay này liền che lấp đi vẻ xinh xắn đó ngay. Thay vào một loại lạnh lẽo từ kim loại làm người sợ hãi. Nàng vui vẻ đưa tay lên ngắm nghía cũng không quên cảm ơn Đình Tấn.

- Cảm ơn Đình Tấn ca ca.

Tiếp tục kiểm tra chiến lợi phẩm, đồ xanh là 1 cây nỏ, 1 đôi dao găm. Nhìn chiếc nỏ trong tay Đình Tấn cảm thấy dở khóc dở cười. Không ngờ vẫn có loại vũ khí này ở đây. Không phải vì nó xấu mà vì trong tương lai theo hắn nhớ, nó là vũ khí ít người sử dụng nhất. Thà rằng dùng súng còn hơn cầm 1 cây nỏ đi bắn tên.

Nỏ tiễn

Chất lượng: Đồ xanh

Yêu cầu: Đăng cấp 20

Sát thương vật lý tăng 30 điểm

Tốc độ tấn công 20%

Đa số mọi người nếu muốn đánh tầm xa đều sử dụng cung. Một số vì để cho đẹp mắt, một số khác vì cung là có không gian phát triển lớn nhất trong các loại vũ khí tầm xa.

Dây cung đều là được làm từ gân các loại quái thú, sau đó cung thủ khi kéo cung có thể truyền nội khí, nội khí, ma pháp hoặc tinh thần các loại vào dây cung mà tác động lên mũi tên. Cũng nhờ đó sát thương gây ra sẽ mạnh hơn so với súng đạn.

Riêng nỏ thì khác, mặc dù đã có nhiều thợ rèn cố gắng cải tiến thế nhưng có cải tiến nhiều cách mấy cũng không cải thiện được sức sát thương của nó. Mọi người gần như vứt bỏ, xe nỏ như là một món vũ khí phế vật nhất. Đình Tấn lúc đầu thất vọng cất lại chiếc nỏ này vào trong ba lô

Nanh Độc Karambit

Chất lượng: Đồ xanh

Yêu cầu: Đăng cấp 20

Tốc độ tấn công 15%

Mang theo hiệu ứng:

- Bò Độc (Bị động): Ngâm trong hỗn hợp thuốc độc có thể giết chết 5 con trâu cùng lúc, mỗi khi công kích sẽ làm cho đối thủ nhiễm độc càng nặng cho đến khi tử vong.

o Hiệu quả: Đầu độc đối thủ gây sát thương = 10% sát thương vật lý. Kéo dài 10 giây. (Có thể chống chất)

Đôi dao găm này không thẳng mà là cong, 2 chiếc dao đặt đối diện nhau liền có thể trở thành một vòng tròn. Dao có hai lưỡi trước và sau, hình dáng nhìn như một chiếc móng vuốt của chim đại bàng. Chuôi dao có một khuyên tròn có thể xỏ một ngón tay vào thuận tiện người dùng có thể xoay ngược lại.

Chất liệu Đình Tấn có thể đoán được chính là từ đôi sừng nhọn của con Bò Sát nhưng không biết có pha thêm kim loại gì không vì bề ngoài lưỡi dao lại là màu đen nhẵn mịn.

David sử dụng là dao găm, hẳn hiện tại cũng đang sử dụng là một đôi dao găm đồ trắng thuộc tính không hỗ trợ nhiều được mấy. Thế nên Đình Tấn cũng là phân phát cho hắn luôn một thể. Còn lại 2 mảnh giấy, Đình Tấn xem xong thì trong lòng vui vẻ không nhịn được cười lớn.

Giấy khế ước nhà đất

Giới thiệu: Dùng để mua nhà hoặc đất ở khu vực xung quanh thành thị.

Sẽ lại có thêm 2 căn nhà. Đình Tấn cũng không khỏi mơ mộng một chút 2 căn nhà này sẽ nên kinh doanh cái gì đây.

Phân chia chiến lợi phẩm xong, Đình Tấn đứng dậy bắt đầu động viên mọi người:

- Tiếp tục lên đường thôi tranh thủ trước khi trời sụp tối thì chúng ta thoát ra khu rừng nhiệt đới này. Mọi người cố gắng lên chỉ còn hơn 10km nữa là chúng ta sẽ hoàn thành nhiệm vụ.

Cả nhóm 4 người mệt mỏi, bước lên xe bắt đầu đi tiếp. Trận chiến này tiêu hao đến gần 2 giờ. Hiện tại đã 4 giờ chiều mà bọn họ vẫn còn chưa ra khỏi rừng. Đình Tấn không muốn trong đêm lại phải lo lắng có quái vật lè tè tập kích nên tranh thủ thời gian rời đi sớm thì tốt hơn.

Đình Tấn trở lại trên xe liền tháo nhẫn bị nguyên rửa cùng giải trừ triệu hồi. Chừa lại 6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ cho chúng hộ tống theo sau như trước kia. 3 người Terrell cũng lên xe chờ hàng ngồi tiếp tục tu luyện.

Trước kia, Đình Tấn cũng là có đi vận chuyển tiếp tế như thế này nhiều lần nhưng chiến đấu cũng không dữ dội căng thẳng như vậy. Chắc có thể vì trong game nên có thiết lập độ khó cao cho mọi người tập thành thói quen. Thở dài Đình Tấn cất bỏ suy nghĩ vẫn vơ bắt đầu chìm vào tu luyện.

Xe chờ hàng lại chậm chạp mà tiến về phía trước, vượt qua đồng cây cối gãy đổ nằm la liệt trên mặt đất. Tiến vào khu vực vùng bình nguyên

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Vượt qua rừng rậm, đối thủ cường đại

6 giờ tối...

Đoàn người Đình Tấn hiện tại đang ở trên một vùng bình nguyên khô cằn. Xung quanh đều là cát đá với nhiều bụi cây gai, cây cối cũng rất thưa thớt. Vài chục mét mới thấy được một vài cây thông khô héo cao cao.

2 giờ trước, xe chở hàng cũng đã rời khỏi khu rừng rậm nhiệt đới. Tuy rằng trên đường đi có vài nhóm quái vật lao ra tấn công. Thế nhưng đều là nhỏ lẻ không quá nguy hiểm, đều được Đình Tấn chỉ huy Bộ Xương Chiến Sĩ tiêu diệt gọn.

Thấy sắc trời đã sập tối, Đình Tấn lựa chọn cắm trại tại một gốc cây thông lớn đã khô héo.

- Được rồi trời đã tối, chúng ta đêm nay sẽ cắm trại tại đây. Mọi người đi thu thập củi khô đi. Chúng ta nhóm lửa rồi chuẩn bị ăn tối.

Nói xong Đình Tấn bắt đầu sắp xếp xung quanh. Phân chia 4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ ra bốn phía sau đó hắt dùng đuốc cầm rải rác xung quanh. Ba người Ameerah, David và Terrell cũng nhanh chóng thu thập củi khô từ những bụi cây gai gần đó.

Nhóm lửa, 4 người vây xung quanh 1 bên bắt đầu lấy ra đồ ăn. Đình Tấn lúc này vừa ăn vừa phân tích:

- Chúng ta hiện tại còn cách mục tiêu 8km, ta nghĩ ở trong rừng 20km chúng ta đã chịu 2 đợt tập kích. Vậy thì trong 10km này chắc chắn sẽ có đợt tập kích thứ 3. Hơn nữa theo như đẳng cấp phân chia, càng ra ngoài thành càng xa thì đẳng cấp quái vật sẽ càng cao. Vậy nên ta nghĩ có thể ngày mai chúng ta sẽ phải đối mặt với 30 cấp Boss thủ lĩnh.

3 người ngưng trọng trầm hồi tưởng lại. Hôm nay chiến đấu đã rất căng thẳng rồi, bọn họ suýt chút thất thủ ở phút cuối nếu ngày mai phải đối mặt với một đàn nữa vậy thì tỉ lệ thất bại sẽ tăng cao hơn. Ameerah gương mặt tràn đầy lo lắng, không nhận được quay sang hỏi Đình Tấn:

- Đình Tấn ca ca, có khi nào sẽ thất bại không? Quái vật mạnh như vậy...

Ameerah chưa nói xong liền bị Đình Tấn ngắt lời:

- Ta đây chỉ là suy đoán thôi, các người không được bi quan như vậy. Hơn nữa các người không có chút nào tự tin vào chính mình sao?

Ngừng lại một chút hắt mỉm cười nói tiếp:

- Thôi, vất bỏ suy nghĩ sẽ thua đó đi. Thay vào đó thành có chết cũng phải hoàn thành nhiệm vụ.

Nói xong Đình Tấn giơ bàn tay phải của mình ra giữa. Ameerah, David và Terrell mắt nhìn nhau, sau đó đều giơ bàn tay của mình ra chạm vào một chỗ, đồng loạt hô:

- For The Alliance.

4 người cười lớn, quên đi lo lắng mà bắt đầu ăn bữa tối. Gương mặt nUIPfXg họ cũng không còn trầm trọng như trước đó nữa, trong mắt họ bây giờ nhiều hơn chính là một phần kiên định.

30 phút sau bữa tối kết thúc trong tiếng cười nói vui vẻ. Xung quanh đồng lửa, 4 người đều tiến vào trạng thái tu luyện. Không gian lại trở nên yên tĩnh chỉ còn âm thanh lộp bộp từ những cây củi bị đốt cháy.

...

Rất nhanh thì trời sáng, khu vực bình nguyên cây cối thưa thớt nên sắc trời sáng lên nhanh hơn là ở trong rừng rậm nhiều. Đình Tấn hiện tại đã tu luyện ở vòng “Minh Tường Thuật” thứ 3. Ngay khi đồng hồ điểm đúng 7 giờ sáng, cả nhóm 4 người đều đã tỉnh lại.

1 đêm nghỉ ngơi làm cho bọn họ tinh thần đều ở trạng thái tốt nhất. Những phiền muộn, lo lắng hôm qua đều tan thành mây khói nhiều hơn mấy phần chờ mong sẽ hoàn thành nhiệm vụ.

- Nhanh chóng khởi hành thôi. Ngày hôm nay chúng ta sẽ hoàn thành nhiệm vụ.

Nhảy lên bục điều khiển Đình Tấn vừa cười nói vừa khởi hành cho xe chạy. Cả nhóm người tiếp tục lên đường. Ameerah cười giòn:

- Đình Tấn ca ca khi nào chúng ta mới có thành viên mới đây?

Đình Tấn lúc này cũng hơi ngạc nhiên một chút, chợt mới nhớ hắt đội Linh Đánh Thuê vẫn chưa chiêu thu thêm thành viên. Khóe miệng mỉm cười, hắt lại có dự định mới:

- Sau khi trở về ta sẽ sắp xếp. Mọi người tiếp tục tu luyện đi, ta sẽ cảnh giới.

3 người Terrell bắt đầu trở lại tu luyện. Đình Tấn cũng ngồi xuống kiểm tra lại những thông số của mình. 3 lượt “Minh Tường Thuật” cùng với 2 phần Dẻo Dai, 5 phần Cơ Bắp Cường Hóa.

Một đêm tu luyện không những giúp Đình Tấn khôi phục lại tinh thần mệt mỏi do căng thẳng lại tăng thêm thực lực của hắn một chút. Lại thêm hôm qua chống đỡ một số đợt kích của quái vật, HP Đình Tấn cũng được tăng lên 280 điểm từ kỹ năng Tái Tạo.

---- Thông số ----

Lực lượng: 88

Nhanh nhẹn: 68

Thể lực: 87 (+1)

Tinh thần: 239 (+6)

---- Chi tiết ----

Level: 21

HP: 4422/4422(+10.5/s)

MP: 3512/3512(+21.6/s)

EXP: 830/928617

Sát thương vật lý: 87 – 87

Sát thương phép thuật: 310 – 310

Phòng thủ vật lý: 8.9

Phòng thủ pháp thuật: 22.4

88 điểm thể lực cùng với Tái Tạo kỹ năng làm cho HP của Đình Tấn đột phá 4000 điểm cửa ải. Đồng thời nhờ có trang bị thuộc tính trợ giúp nên khả năng khôi phục của hắn cũng đạt đến 10 điểm mỗi giây.

Hiện tại dù không đeo nhẫn bị nguyên rửa, Đình Tấn vẫn có thể duy trì cho 6 con Bộ Xương Chiến Sĩ hoặc 3 con Tang Thi trong một đoạn thời gian dài. Ngồi trên xe Đình Tấn Triệu Hồi ra 6 con Bộ Xương Chiến Sĩ bao vây quanh xe chậm rãi đi theo hộ tống. Hắn cũng bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện.

Khu vực vùng bình nguyên này quái vật đa số là các loài bò sát. Một số giống loài báo, sư tử hoặc linh cẩu đôi lúc cũng xuất hiện. Nhưng đa số đều nằm vòng 25-28 cấp. Đình Tấn cũng không lo lắng gì mấy với số lượng vài con này.

Hiện tại khoảng cách đến mục tiêu vẫn còn hơn 8km. Nếu tính theo tốc độ hiện tại, không mất 4 tiếng bọn họ liền có thể đến nơi. Nhưng không hiểu sao càng đi về phía trước trong lòng Đình Tấn càng bồn chồn lên như có gì đó sắp phát sinh.

Sau 3 đợt “Minh Tường Thuật” Đình Tấn mở mắt ra đứng dậy nhìn xung quanh. Khu vực này cũng trống trải hơn nhiều, cây cối rất ít. Trong tầm mắt chỉ nhìn thấy một vùng hoang vu toàn cát đá không có sinh vật sống. Không gian xung quanh cũng quá mức yên tĩnh.

Chỉ cách mục tiêu còn 2km nữa thôi, thế nhưng Đình Tấn trong lòng càng lúc càng khó chịu làm hắn không thể ngồi yên tập trung tu luyện.

- Mọi người dừng tu luyện, chuẩn bị phòng thủ quan sát xung quanh. Ta có cảm giác không lành.

Đình Tấn trầm giọng gọi 3 người Ameerah, Terrell và David. Đồng thời tay hắn cũng lấy ra nhẫn bị nguyên rửa mang vào, bắt đầu triệu hồi.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” x56

“Triệu Hồi Tang Thi” x42

Hắn là tin vào cảm giác của mình, hơn nữa cũng chỉ còn 2km nữa là đến nơi. Hắn cũng không muốn lật thuyền trong mương.

“Quát...”

Đột nhiên một tiếng chim kêu vang vọng cả một vùng. 4 người nghe được âm thanh liền kinh ngạc, lập tức ngẩng đầu lên trời quan sát.

Nheo mắt lại, Đình Tấn cố gắng muốn nhìn rõ. Nhưng vì ánh mặt trời quá chói mắt làm hắn chỉ thấy có một điểm nhỏ đang bay lượn vòng quanh ở phía

trên vị trí bọn hắn. Đinh Tấn trong lòng thầm hồi hộp, 3 người khác gương mặt cũng trở nên lo lắng.

Chợt, điểm nhỏ trên kia dần dần phóng to ra với tốc độ nhanh không tưởng. Thân ảnh nó dần dần hiện lên trong tầm mắt mọi người. Đinh Tấn không nhận được kinh hoàng, bật thốt lên:

- Griffin?!

“Àm...”

Một thân ảnh to lớn như một chiếc xe tải đáp xuống đất, dừng lại ở 50m trước mặt xe chở hàng. Nó ngẩng đầu ưỡn ngực như khoe mẽ sức mạnh của nó với đám người Đinh Tấn.

Đây là một con chim đại bàng có 4 chân, toàn thân bao trùm một lớp lông vũ màu đen. Riêng phần đầu lại là một màu trắng tinh. 4 bộ móng vuốt chim đâm vỡ những tảng đá, cắm sâu vào trong mặt đất. Đôi cánh sải ra dài hơn 8m nhìn tựa như một chiếc máy bay chở khách ở trước mặt họ vậy.

Griffin (Lãnh chúa Boss)

Đẳng cấp: 30

HP: 11625/11625

Kỹ năng: Gia Tộc, Cuồng Phong Bảo Táp, Vuốt Ưng, Cẩn Xé

Cả 4 người đều không nhận được hít một ngụm khí lạnh. Đinh Tấn dù đã suy đoán rất nhiều nhưng cũng không nhận được kinh ngạc ngấy người một hồi. Đối thủ lần này chỉ có một nhưng lại là một con Griffin lãnh chúa. Đầu óc hắn cũng không ngừng suy nghĩ tìm kế sách ứng đối.

Bên kia con Griffin cũng không có động tĩnh gì khác, nó giương mắt nhìn đám vong linh cùng 4 người Đinh Tấn như có khinh thường cùng chán ghét. Đinh Tấn lúc này mới thầm nói nhỏ với 3 người khác:

- Có lẽ nhiệm vụ ngày hôm nay sẽ thất bại rồi. Nhưng ta muốn nói một lời với các ngươi.

Đinh Tấn xoay người lại, ánh mắt chăm chú nhìn về mọi người. Hắn nắm tay siết chặt giò ra trước mặt:

- [The Alliance] sẽ không sợ hãi hay lùi bước trước bất cứ kẻ nào.

Terrell tiến lên một bước đưa nắm tay chạm vào tay Đinh Tấn mặt nghiêm nghị nói:

- Đội trưởng, ngươi chỉ cần nói cho ta biết phải làm thế nào.

Ameerah cũng nhanh chóng bước lên đưa tay vào giữa. Nàng lờm Terrell 1 cái như tranh giành mà nói:

- Ta cũng vậy.

David không nói gì chỉ bước tới rồi đưa lên nắm tay mình. Thế nhưng cặp mắt lạnh lùng kiên định kia đã nói lên tất cả. Đinh Tấn nhìn qua tất cả mọi người, khóe miệng mỉm cười nhẹ giọng nói:

- Quyết chiến đến cùng, vì [The Alliance].

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Tính toán từng bước

Nhìn trên bảng điều khiển xe chở hàng, Đinh Tấn lựa chọn cho xe lùi lại. Rời khỏi khu vực chiến trường để tránh đạn lạc, Đinh Tấn còn không chắc có thể bảo vệ được cho mình hay không huống hồ bảo vệ xe chở hàng.

Ra lệnh cho Bộ Xương Chiến Sĩ lập thành một hàng ngang chắn ở phía trước xe xong, Đinh Tấn quay sang nói với 3 người Terrell:

- Ở đây chờ lệnh, không được tự ý xông lên!

Ánh mắt nghiêm nghị, giọng nói trầm trầm làm cho 3 người không tự chủ được nghiêng người đứng thẳng sống lưng. Đinh Tấn nói xong liền bước xuống xe đi về phía con Griffin, vừa đi tay vừa đặt trên sách vừa đọc chú ngữ.

“Cốt Giáp” x12 (636)

“Ngự Thuần Thuật” x8 (1208)

Một đám 42 con Tang Thi xếp thành đội hình chữ nhật với 3 hàng ngang đi theo sau Đình Tấn tiến về phía con Griffin.

“Quát...”

Con Griffin nhìn thấy Đình Tấn bước đến, nó há miệng quát lớn 1 tiếng đầy tính khiêu khích.

“Từ Vong Mân Che”

-2906

Đình Tấn tung ra “Từ Vong Mân Che” bao trùm lấy con Griffin cùng bán kính 50m vuông xung quanh nó. Một làn khói đen đột nhiên xuất hiện, lan ra như một cái lồng trùm lấy con Griffin vào trong, làm cho HP của nó sụt giảm đi 25%.

“Quát...”

Không biết vì đau đớn hay vì bị khiêu khích, con Griffin giận dữ đập mạnh đôi cánh trên lưng. Gió lớn thổi tới trước mặt Đình Tấn như một cơn bão, cuốn bay cát bụi và đất đá ra tứ tán khắp nơi xung quanh.

Đình Tấn đứng trước đứng mũi chịu sào. Những hòn đá lớn nhỏ kích cỡ khác nhau thay phiên hướng về hắn bay đến như những viên đạn. Hắn sắc mặt bình tĩnh, chỉ huy cho Tang Thi xông về phía con Griffin đồng thời cũng theo sát bọn chúng để tránh những viên đá bắn tới.

-190

-185

...

Những viên đá đập mạnh vào người bọn Tang Thi gây ra một lượng lớn sát thương. Di chuyển chưa đến 10m đã có hơn 5 con Tang Thi ngã xuống. Đình Tấn theo sau cũng không ngừng lại việc tung ra kỹ năng.

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

-2325

“Triệu Hồi Tang Thi”

Ném ra một cái nguyên rửa, Đình Tấn tiếp tục triệu hồi Tang Thi bù đắp lại số lượng. Con Griffin lãnh chúa rất thông minh, nó thấy một đám những con Tang Thi đang bò tới liền xoay người chạy một vòng lấy đà.

Đôi cánh đập mạnh nâng thân thể nó từ từ bay lên cao hơn 10m. Bọn Tang Thi đến đây thì chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn. Đình Tấn thấy vậy liền ra lệnh thu quân lại, co cụm một chỗ gần với đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ gần đó.

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

Miss

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-55

...

Hắn liên tục sử dụng đòn kết hợp, từng thanh “Cốt Thứ” được hắn dùng “Khống Vật Thuật” bắn lên không trung. Tuy rằng trật nhiều hơn trúng nhưng cũng là đã lấy máu được con Griffin.

Ở trên không trung, con Griffin vỗ cánh bay lượn một vòng xung quanh chiến trường. Từng cây gai xương hướng về phía nó bay tới. Tuy chỉ bị trúng vài cây nhưng cũng là chọc giận nó.

Lượn một vòng, nó như phát hiện ra hung thủ bắn những cây gai xương kia. Con Griffin đầu hướng xuống lao nhanh về phía Đình Tấn đang lùi lại ẩn nấp phía sau bọn Tang Thi.

“Phản phạt...”

Ngay khi sắp rơi xuống đất, con Griffin vỗ mạnh cánh liên tục. Gió lốc tạt mạnh ra giảm nhanh lại tốc độ đang lao xuống của nó. Đến khi cách mặt đất 7-

8m nó giữ vững một tần suất đập cánh, bay lơ lửng trên đầu Đình Tấn.

Gió mạnh ập xuống làm cho bọn Tang Thi xung quanh bị cuốn bay về phía sau, bụi mù cùng khói đen lẫn lộn bốc lên bốn phía. Đình Tấn ở bên dưới bị gió mạnh đè ép không chịu nổi, thân thể quỵ bò trên đất.

Phía sau 3 người David, Ameerah và Terrell gương mặt tràn đầy lo lắng, nội tâm tràn ngập tức giận cùng bất lực vì không biết làm thế nào giúp đỡ Đình Tấn. Bọn họ chỉ có thể đứng tại chỗ trông mắt nhìn đội trưởng của mình bị đối phương hành hạ. Terrell hai nắm tay đã siết chặt lại từ lâu, móng tay hằn cắm sâu vào lòng bàn tay. Nếu không phải có mệnh lệnh ở lại chờ lệnh kia, hẳn bây giờ đã xông lên rồi.

Đình Tấn lúc này rất chật vật, sức gió quá mạnh làm hắn không làm gì được. Hắn chỉ có thể cố gắng chống chịu không để cho thân thể nằm rạp xuống mặt đất. Miệng hắn thì thảo gì đó nhưng tiếng gió “Ù ù” quá lớn lấn át đi cả giọng nói của hắn.

Bỗng lúc này con Griffin có hành động.

“Àm...”

“Quát”

Ngừng vung cánh, thân thể nó rơi mạnh xuống trước mặt Đình Tấn. Đầu nghiêng qua một bên cúi xuống nhìn Đình Tấn kêu một tiếng như là muốn hỏi hắn “Người thực lực cũng chỉ có như vậy?”.

“Rầm”

“Miễn dịch” x5

Không có báo trước, con Griffin nhấc chân trước của nó đập lên người Đình Tấn. 4 cái móng sắc như dao kẹp chặt lại thân thể hắn, đầu cúi xuống như muốn ăn tươi. Terrell đám người phía sau nhìn thấy một màn này liền như tức nước vỡ bờ.

- Ahhhh! “Cuồng Nộ” ...

Không quan tâm đến mệnh lệnh nữa. Terrell rống lớn một tiếng, kích hoạt “Cuồng Nộ” hắn thân thể bắt đầu bành trướng. Xung phong lao nhanh lên như một cỗ xe tăng, dùng khiên ủi mạnh vào đầu con Griffin.

“Xung Phong”

“Àm...”

-130 (Điểm yếu)

Bên cạnh Ameerah cũng cấp tốc lao lên. Nàng chạy nhanh, bước lên vai một con Tang Thi gần đó, bật người lộn một vòng tung ra “Búa và rìu” vào một bên cánh của con Griffin.

“Búa và rìu”

-845

-845

40 điểm nội khí là tất cả những gì Ameerah có. Nàng dồn tất cả vào một đòn này, nội khí bộc phát ra diệt đi hơn gần 1700 máu của con Griffin.

Bị Terrell “Xung Phong” trúng điểm yếu, con Griffin bị tê liệt mất 1 giây. Liên tục bị công kích làm nó rất tức giận. Vừa tỉnh lại, con Griffin liền bỏ qua chân đang đập lên Đình Tấn mà vung ngang chụp lấy Terrell bên cạnh.

“Tê Liệt”

-25

-2 (Bỏ Độc)

Thân ảnh của David đột ngột xuất hiện phía trên lưng con Griffin. Cầm ngược cặp Nanh Độc Karambit trong tay, David nhảy lên cắm vào giữa đầu con Griffin sau đó bám chặt vào cổ nó.

Chân con Griffin đang vung ra liền bị khựng lại giữa không trung 1 giây. Terrell cùng Đình Tấn đều lợi dụng cơ hội này thoát thân ra khỏi khu vực nguy hiểm xung quanh nó.

“Quát...”

Con Griffin tỉnh lại, giận giữ rống lớn một tiếng. Nó muốn đùa giỡn với những con kiến hôi này một chút nhưng không ngờ lại bị cắn lại mấy cái đau đớn.

Lông trên cổ dựng ngược lên, nó giờ chân giẫm mạnh xuống Đỉnh Tấn đang cố chạy trốn.

“Àm...”

“Miễn dịch” x3

Đỉnh Tấn vừa đứng lên cất bước chạy đi thì thân thể như bị một tảng đá đè lên. Tuy rằng không bị sát thương nhưng hắn cảm thấy bị đè ép cơ thể, không thể di chuyển chút nào. 3 tấm bùa “Ngự Thuần Thuật” cuối cùng của hắn cũng bị hủy theo. Nhưng cũng may mắn lúc này đám Tang Thi đã tiếp cận được con Griffin.

Trở lại 3 phút trước đó, ngay khi con Griffin vỗ cánh bay lên trời. Đỉnh Tấn đầu não bắt đầu tính toán ở tốc độ cao nhất. Nhìn về phía nhóm 3 người Terrell, Ameerah và David đang đứng ở sau đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ. Hắn phán đoán chỉ cần cách bọn họ 10m thì liền có thể tiếp cận được con Griffin trong nháy mắt.

Vậy là hắn ra lệnh Tang Thi rút quân lùi lại tập hợp cùng đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ. Đồng thời hắn cũng bắt đầu tung ra “Cốt Thử” chọc giận con Griffin, dẫn dụ nó hướng về phía hắn lao đến.

Và kế hoạch của hắn đã thành công, con Griffin đã bị Đỉnh Tấn chọc giận lao vào vòng vây mà tấn công hắn. Tuy rằng đám Tang Thi bị nó thổi bay ra xung quanh nhưng chỉ cần vài giây thôi thì chúng liền có thể tiếp cận được con Griffin ngay.

Đỉnh Tấn vừa ra lệnh cho Tang Thi tấn công, vừa định quay lại truyền lệnh tấn công cho 3 người đồng đội thì bị một cơn gió mạnh đè ép đến quỳ rạp xuống. Hắn cố gắng quay đầu ra hiệu cho 3 người nhưng âm thanh không truyền được đến bọn họ.

Ngay khi bị con Griffin bắt được hắn thậm chí còn nghĩ rằng đã xong. Nhưng không ngờ 3 người lúc này lại xông lên. Vui mừng, hắn tiếp tục dùng tinh thần truyền lệnh cho đám vong linh tiến lên.

Hiện giờ, một đám Bộ Xương Chiến Sĩ nằm rải rác khắp nơi lục tục ngồi dậy xông tới. Đám Tang Thi cũng đã tiếp cận, bò từ chân lên lưng của con Griffin.

David dùng Nanh Độc của mình cắm vào thân thể con Griffin, 1 tay bám 1 tay đâm liên tục vào người nó. Ameerah bên cạnh cũng không nghỉ tay, một tay nắm chặt lấy lông vũ trên người con Griffin bám vào cơ thể nó. Tay còn lại liên tục đâm vào phần thịt lộ ra giữa những cái lông vũ, xé rách lớp da nó làm máu liên tục chảy ra.

“Quát... quát...”

Con Griffin bị một đám người liên tục vây công, nó phần nộ gầm rú chân chạy một vòng lấy đà, cánh đập mạnh muốn bay lên không trung. Đỉnh Tấn lúc này ở dưới chân nó cũng chịu ảnh hưởng, móng vuốt sắc bén vô tình xới tung lên đất cát đồng thời cũng cắt chém vào thân hình của hắn.

“Soạt soạt soạt”

-714 (x9)

9 cái khiên xương thay nhau đón đỡ nLucTZS 3 cái móng vuốt lướt qua người Đỉnh Tấn. Hắn thân thể bị hất tung bay lộn nhiều vòng trên không mới rơi xuống cách đó không xa. Lồm cồm bò dậy, Đỉnh Tấn ngẩng mặt nhìn lấy con Griffin, hai mắt đầy sát khí rùng rợn:

- Terrell lùi lại. David, Ameerah toàn lực công kích giết chết nó!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Sơ hở chí mạng

Griffin (Lãnh chúa Boss)

Đăng cấp: 30

HP: 4383/11625

Kỹ năng: Gia Tộc, Cuồng Phong Bảo Táp, Vuốt Ưng, Cẩn Xé

Nhìn HP con Griffin chỉ còn chưa đến một nửa, Đỉnh Tấn trong lòng thầm tính toán. Xe chở hàng bây giờ đã rút lui vào một gốc cây thông khô héo cách xa chiến trường hơn 80m. Hắn hi vọng con Griffin sẽ bị chọc giận mà đuổi giết mình, nếu nó quay sang tấn công xe hàng thì hắn sợ rằng vòng năng lượng cũng chỉ có thể chống đỡ 2 đòn của nó.

Con Griffin chạy một vòng quanh chiến trường, ngay khi chân nó vừa nhấc lên khỏi mặt đất. David chuẩn xác 2 dao đâm vào sau ót nó.

“Tê Liệt”

-25

-15 (Bỏ Độc)

Con Griffin thân thể đang trên đà lao tới, đôi cánh đang vung vẩy của nó liền bị khựng lại 1 giây. Thân thể lập tức rơi xuống, chân trước vấp phải mặt đất mà té lộn nhào.

- Terrell!

Vừa nghe giọng Đinh Tấn hét lớn, Terrell chuẩn xác nắm khiến Beraldo “Xung Phong” lao tới đầu con Griffin đang cúi xuống.

“Ầm”

-130 (Điểm yếu)

Tầm khiến chuẩn xác đánh mạnh vào đầu nó. Tồn thương điểm yếu gây ra sát thương gấp đôi, nhưng quan trọng hơn là hiệu ứng làm choáng được hệ thống xác nhận cường chế con Griffin tê liệt thêm 1 giây.

- Terrell lui lại!

Đinh Tấn dHDBsCGJ tiếng rống truyền từ phía sau đến. Terrell nghe được lập tức xoay chuyển thân mình chạy nhanh trở lại. Thời gian là vàng bạc, đám Tang Thi lợi dụng lúc con Griffin ngã xuống mà lao tới. Chúng dùng móng vuốt cắm sâu vào trong da thịt của nó, miệng không ngừng nghiến mà cắn xé.

-35 -55 ...

-15 (Xé Rách)

-7 (Thi Độc)

Tuy rằng có 42 con Tang Thi thể nhưng có thể tiếp cận được con Griffin cũng không đến 10 con. Chúng một phần là bị con Griffin đập cánh thổi bay đi, một phần nhiều là bị giết chết.

50 con Bộ Xương Chiến Sĩ được Đinh Tấn mệnh lệnh xông lên dùng khiên ủi lấy con Griffin, không cho nó có cơ hội trở mình ngồi dậy.

“Gào... Quát”

Nhưng sức lực con Griffin quá lớn, quát lớn một tiếng nó vung trao tạt ngang vào một đám Bộ Xương Chiến Sĩ.

“Rầm rầm rầm...”

-6685 -6788 -6589...

Chỉ trong chớp mắt, một loạt các con số kinh khủng từ 6500-6800 nổi lên trên đầu những con Bộ Xương Chiến Sĩ này biến chúng thành những mảnh xương vụn bị hố đen hút trở về cõi chết.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu Hồi Tang Thi”

Con Griffin đã lật người ngồi dậy. Nó vỗ cánh thổi bay đi một đám Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ đang vây xung quanh nó.

Đinh Tấn lập tức ra lệnh, Bộ Xương Chiến Sĩ dàn thành đội hình chữ nhật, Tang Thi lần vào trong, chen vào xen kẽ giữa những con Bộ Xương Chiến Sĩ.

Hiệu quả lập tức phát huy ra, gió mạnh thổi tới đều bị những con Bộ Xương Chiến Sĩ đưa khiên cản lại. Chúng đỡ lấy lẫn nhau, bước đều từng bước đi đến gần con Griffin.

-35 -55 ...

-15 (Xé Rách)

-7 (Thi Độc)

8 con Tang Thi cùng với Ameerah và David vẫn còn đeo bám trên lưng con Griffin. Bọn họ liên tục tấn công không ngừng nghỉ, chậm chạp rút đi từng

điểm HP của con Griffin.

Nó HP hiện tại đã giảm xuống 3870 điểm. Tuy rất cố gắng nhưng do đẳng cấp áp chế, lại thêm phòng thủ Boss Lãnh Chúa quá cao nên lượng HP rút đi cũng không nhiều.

Con Griffin lúc này càng phần nộ vì công kích đã không hiệu quả. Nó quay đầu chạy lấy đà đập mạnh cánh để bay lên không trung. Ngay khi thấy con Griffin muốn chạy, Đình Tấn liền ra lệnh đám Tang Thi rời khỏi đội hình đuổi theo nó.

“Cốt Thứ” “Khổng Vật Thuật”

-55

“Cốt Thứ” “Khổng Vật Thuật”

Miss

...

- Terrell đuổi theo chờ đợi cơ hội Xung Phong vào đầu nó.

Ở bên ngoài, Đình Tấn hướng về Terrell rống lên. Sau đó lại liên tục quan sát, chỉ huy cùng triệu hồi.

“Tê Liệt”

-25

-25 (Bỏ Độc)

David lại chuẩn xác tung ra một lần “Tê Liệt” làm cho con Griffin chưa kịp cất cánh lại vấp ngã, lộn nhào trên mặt đất. Terrell cũng kịp thời xông tới bồi thêm một cú “Xung Phong” vào đầu.

“Xung Phong”

“Àm”

-130 (Điểm yếu)

Một đám Tang Thi cùng Bộ Xương Chiến Sĩ tiếp tục vây lại tấn công. Đình Tấn lần này không cho Bộ Xương Chiến Sĩ ừ đầy gì nữa mà lệnh cho chúng nó liều mạng công kích.

-12 -15 -25...

Do lần này có chuẩn bị, đám vong linh sinh vật của Đình Tấn tiếp cận được con Griffin có hơn một nửa. Con số sát thương nổi lên thành một cột dài. HP của con Griffin lúc này giảm nhanh xuống mức 3200 điểm.

Sau 3 giây, con Griffin đã ngồi dậy. Nó đồng thời vùng móng vuốt, đập cánh thổi bay một đám vong linh đi. Sau đó lắc mạnh thân thể, muốn phui bay những con vật hút máu trên người mình xuống.

Giận dữ vì không thể bay lên không trung, con Griffin vùng móng vuốt tát mạnh vào đám vong linh sinh vật xung quanh. Thế nhưng với Đình Tấn mà nói, hấn sợ nhất chính là con Griffin sẽ cất cánh bay lên trời. Còn khi nó đã ở dưới mặt đất vậy thì mọi chuyện đều có thể bàn tính.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu Hồi Tang Thi”

...

Đứng bên ngoài Đình Tấn liên tục triệu hồi bù đắp lại đàn vong linh bị con Griffin giết chết. Đồng thời cũng ra lệnh chúng xông lên chém giết với con Griffin.

Mỗi cú đập cánh hay mỗi lần vùng móng vuốt của con Griffin đều chém giết đi một mớ Tang Thi cùng Bộ Xương Chiến Sĩ. Nhưng chúng lại giống như những con kiến nhỏ bé, không hề sợ chết mà lại đông đúc vây chặt lấy 4 phía xung quanh thân thể khổng lồ của con Griffin.

Một lúc sau, khi HP giảm xuống chỉ còn 2800 điểm. Con Griffin cảm thấy đám vong linh quá đông và nó không thể địch lại. Lập tức, nó xoay người đập lên người những con Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ đang vây quanh, bỏ chạy ra khỏi vòng vây. Hai cánh đồng thời cũng đập mạnh, nó đây là lại muốn bay lên không trung.

“Tê Liệt”

-25

-25 (Bò Độc)

David lần này tung ra “Tê Liệt” đã có phần nóng vội, con Griffin vẫn chưa kịp rời khỏi mặt đất nên chỉ bị chậm trễ 1 giây. Thân thể nó bị loạn choạng mất thăng bằng một chút liền khôi phục. Thân thể chậm rãi cất cánh bay lên không trung. Tốc độ chạy đi của nó cũng quá nhanh làm đám Tang Thi không thể đuổi kịp.

Đình Tấn về mặt ngưng trọng, đôi chân mày nhíu lại suy nghĩ tìm cách giải quyết. Trong lúc suy nghĩ Đình Tấn cũng không ngừng triệu hồi ra lại cho đủ quân số.

Một lúc sau hắn bắt đầu ra lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ tụ tập, co cụm lại làm một đội hình tam giác. Tang Thi cũng chui vào bên trong xen kẽ giữa những khe hở.

“Cốt Giáp”

“Ngự Thuần Thuật”

“Cầu Phúc Trị Liệu”

“Lá Chấn Ma Pháp”

Toàn bộ kỹ năng bảo mạng của Đình Tấn đều được hắn tung ra. Đình Tấn đứng im nhìn lấy con Griffin đang lượn một vòng rồi quay lại. Nó hướng về phía hắn mà bay tới với tốc độ cực nhanh.

300m

100m

...

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

Miss

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-60

...

Con Griffin liên tục đập cánh gia tốc lao tới, khoảng cách với mặt đất chỉ hơn 5m. Đình Tấn đứng bên ngoài, ngay khi vào tầm tấn công hắn liên tục tung ra “Cốt Thứ” bắn về con Griffin.

Thân thể tuy to lớn nhưng con Griffin cũng rất nhanh nhẹn, nó liên tục nghiêng ngửa thân thể né tránh lấy “Cốt Thứ” của Đình Tấn làm xác xuất trúng giảm xuống chỉ còn 20%.

Chỉ tung ra được 10 lần “Cốt Thứ”, con Griffin đã đến đối mặt với Đình Tấn. Nó giờ lên móng trước hướng về Đình Tấn chụp tới.

Đình Tấn đứng quan sát chăm chú, con Griffin lướt ngang qua đội hình vong linh. Móng vuốt của nó liên tục cắt chém giết chết một số lượng lớn bọn chúng. Một số con Tang Thi được lên lao lên thế nhưng tốc độ con Griffin lướt đi quá nhanh làm bọn chúng toàn bộ đều vô dụng.

Ngay khi con Griffin sắp vượt qua đám vong linh, Đình Tấn liền nhún người bay sang ngang. Nhưng con Griffin tốc độ cùng phản ứng lại nhanh hơn hắn nữa. Nó móng trước chụp hụt móng sau liền quét tới.

“Phập”

“Miễn dịch” (x4)

Vừa chụp trúng được chân Đình Tấn, ngay tức khắc con Griffin đập cánh bay lên không trung.

Đình Tấn thân thể bị treo ngược ở chân sau nó. Hắn đang lơ lửng, cố gắng vùng vẫy để thoát ra. Thế nhưng bộ móng vuốt của con Griffin như một cái kiềm sắt kẹp chặt lấy chân hắn.

Con Griffin bay lên không trung cách mặt đất 50m, nó lượn một vòng, móng sau tung Đình Tấn lên không trung, sau đó móng vuốt trước lập tức chụp hắn trở lại, kẹp chặt vào giữa móng vuốt.

“Phập”

“Miễn dịch” (x4)

4 cái móng vuốt bầu chặt lấy Đinh Tấn làm cho hắn không thể động đậy, đồng thời phá hủy đi 4 cái bùa “Ngự Thuần Thuật” còn lại của hắn. Trên lưng con Griffin, Ameerah và David không thể làm gì được vì họ phải bám chặt vào thân thể con Griffin.

Tốc độ quá cao làm cho sức gió rất lớn lại thêm con Griffin liên tục lộn người trên không, bọn họ không thể làm gì khác được. Nếu như sơ hở họ có thể bị nó vắt đi, từ khoảng cách 50m rơi xuống mặt đất bọn họ chắc chắn phải chết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Không có hi sinh, không có chiến thắng

Nhào lộn nhiều vòng trên không trung, những con Tang Thi đều bị con Griffin hất tung ra khỏi người. Chúng rơi xuống mặt đất đã chết đến không thể chết lại. Đột nhiên móng vuốt trước của con Griffin quăng Đinh Tấn lên không trung. Miệng nó há rộng ra muốn nuốt sống Đinh Tấn.

Ngay lúc này, David hai mắt lóe ra một tia sắc lạnh. Liều mạng buông bỏ tay bám chặt vào người con Griffin, chân hắn đạp mạnh vào lưng nó. Hai tay cầm ngược 2 thanh Nanh Độc cắm mạnh vào đầu con Griffin làm thân thể nó bị khựng lại một giây.

“Tê Liệt”

-25

-25 (Bò Độc)

Sau đó, David lập tức bám chặt lấy 2 thanh Nanh Độc trụ vững thân thể. Sức gió thổi mạnh làm hắn liên tục trượt xuống. Hai thanh Nanh Độc đồng thời trượt theo thân thể David mà xé rách một vết thương lớn trên cổ con Griffin. Ngay khi David trượt đến lưng con Griffin hắn mới ngừng lại, tránh thoát một kiếp bị rơi xuống từ độ cao 50m.

Bị nuốt hụt, Đinh Tấn thân thể bắt đầu rơi tự do xuống bên dưới. Con Griffin tỉnh lại ngay sau đó. Nó quát lớn một tiếng tức giận, đầu cắm xuống, cả người liên tục xoay vòng để gia tăng tốc độ lao xuống đuổi theo Đinh Tấn.

“Quát...”

Đinh Tấn hiện tại HP tuy vẫn còn đầy đồng thời vẫn còn 12 mảnh “Cốt Giáp” thế nhưng nếu như để con Griffin chụp trúng, hắn chắc chắn phải chết vì trên bầu trời chính là sân nhà của nó. Đinh Tấn mà rơi dCUHneEJ vào móng vuốt của nó thì không thể làm gì khác là bỏ tay chịu chết.

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-60

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-55

...

Đinh Tấn gương mặt bình tĩnh, ánh mắt đầy sát khí cùng điên cuồng. Hắn lật ngựa người hướng lên trên, liên tục triệu hồi “Cốt Thứ” cùng “Khống Vật Thuật” bắn về phía con Griffin đang lao xuống.

Tuy rằng “Cốt Thứ” đều bắn trúng thế nhưng lại không thể ngăn cản hay giảm tốc độ của nó. Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn con Griffin lao tới, khoảng cách càng ngày càng gần.

30m

20m

...

10m

“Búa và rìu”

-245

-245

Ngay khi chiếc mỏ con Griffin chỉ còn cách Đình Tấn 1m, Ameerah hét lớn một tiếng, chân đạp lên lưng con Griffin lao ra. 6 điểm nội khí trước đó tụ tập được nàng đều dồn vào một đòn này. 2 gót chân nhỏ bé nhưng đầy lực lượng bổ mạnh vào đầu con Griffin kèm theo lực bộc phá từ nội khí làm đầu nó lệch sang một bên lại dóp hụp lấy Đình Tấn.

Ameerah sau khi đạp xong một cước, thân thể do phản lực lại lao xuống nhanh hơn. Khi nàng lướt ngang qua Đình Tấn vùng nắm tay nhỏ đang mang nắm đấm thép, lớn giọng hướng về Đình Tấn hét lên:

- “FOR THE ALLIANCE”

“Àm...”

-5000

Keng! - Đồng đội của ngài Siêu cấp Ammida đã tử vong.

Ameerah thân thể đập mạnh xuống mặt đất làm cho cát bụi bốc lên. Thân thể nàng nằm im bất động chỉ có 1 con số sát thương nổi lên trên đầu cùng âm thanh hệ thống vang lên bên tai 3 người còn lại trong đội.

“Bịch”

-714 (x7)

Đình Tấn 1 giây sau đó cũng rơi xuống tiếp đất. Đình Tấn nhớ có 7 chiếc khiên xương thay nhau đón đỡ nên ông HP không bị sụt giảm một điểm nào thế nhưng Ameerah thì không. Hắn siết chặt nắm đấm, cắn răng nhìn qua thân thể Ameerah chưa bị hệ thống đổi mới, đang nằm bên cạnh không xa.

“Àm...”

-2300

Thân thể to lớn của con Griffin như một quả thiên thạch đập mạnh xuống mặt đất bên cạnh Đình Tấn cách đó không quá 3m. Nó ngay khi bị Ameerah đá một cước thân thể mất đi trọng tâm mà lệch hướng, không thể lượn đi mà chỉ có thể vỗ mạnh đôi cánh giảm bớt tốc độ rơi xuống.

David vẫn bám chặt vào trên đầu của nó. Ngay khi con Griffin rơi xuống tiếp đất, hắn cũng đập mạnh vào lưng nó bay ngang sang một bên. Nghiêng người vai tiếp đất sau đó lăn lộn nhiều vòng, tránh được bị thân thể con Griffin đè trúng.

Rơi xuống làm cho HP bị mất đi 2300 điểm, bây giờ ông HP của con Griffin chỉ còn lại hơn 300 điểm một chút. Đình Tấn cũng không chậm trễ giây phút nào, ngay khi con Griffin rơi xuống, hắn cũng đã truyền ra mệnh lệnh cho Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ lao lên chém giết.

“Quát... quát”

Nằm trên đất, con Griffin gằn dữ rống lớn một tiếng. Nó lồm cồm bò dậy lập tức xông về phía Đình Tấn đang đứng gần nó. Mỏ chim sắc bén há rộng ra mổ về phía Đình Tấn.

Khoảng cách quá gần làm cho Đình Tấn muốn xoay người né tránh nhưng đã không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn lấy cái mỏ chim càng ngày càng phóng lớn. Ngay lúc này, một tiếng rống lớn của Terrell truyền từ phía sau Đình Tấn.

- “Xung Phong”

Hắn một tay cầm khiên đưa ra phía trước 1 tay cầm búa vung ra sau. Cấp tốc dùng xung phong lao lên. Nhưng mục tiêu của hắn không phải là con Griffin đang cuối xuống, mổ tới mà chính là Đình Tấn đang cố gắng bỏ chạy.

“Àm”

-65

Đình Tấn thân thể bị Terrell ùi bay đi một đoạn dài tránh đi được cái mỏ nguy hiểm kia. Hắn bật người đứng dậy chạy nhanh đi, vừa quay đầu lại hướng về Terrell hét lớn:

- Terrell rút lui nhanh.

“Quát... gào”

Thế nhưng đã không kịp, con Griffin đã tỉnh lại. Nó vung ra móng vuốt hướng về bên cạnh Terrell quét tới.

Terrell khi lao đến đã không nghĩ rằng có thể sống sót. Tay cầm búa đang giờ lên cao, ánh mắt nhìn về phía Đình Tấn như truyền một thông điệp “Phải Thắng”, miệng hấn mấp máy nhưng không ra lời. Móng vuốt của con Griffin cũng không dừng lại, hướng về Terrell quét ngang tới.

“Phập”

-13240 (Điểm yếu)

Keng! - Đồng đội của ngài Chiến Cuồng Terrell đã tử vong.

Móng vuốt của nó lướt qua ngực của Terrell, lấy đi toàn bộ điểm HP của hắn. Thân thể Terrell như điều đứt dây bị tạt bay ra một đoạn dài ngã sấp trên đất. Để lại một con số sát thương kinh khủng cùng với âm thanh thông báo tử vong của hệ thống.

Đình Tấn nhìn thấy cảnh này, hai mắt nổi gân đỏ lên, điên cuồng hét lớn:

- Aaaaa...!

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-60

Hắn bị con phần nộ làm che mất lí trí, quên mất đi việc phải bỏ chạy mà đứng tại chỗ tung ra kỹ năng vào con Griffin. Nhưng chỉ vừa tung ra được 1 đòn “Cốt Thứ”, con Griffin bị Đình Tấn tấn công lập tức xoay người hướng về hắn lao tới.

Đình Tấn trong đầu bây giờ chỉ có ý nghĩ muốn giết chết nó thôi. Hắn điên cuồng tiếp tục tung ra “Cốt Thứ” cùng “Khống Vật Thuật” bắn về phía con Griffin.

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-60

Ngay khi thanh “Cốt Thứ” thứ 2 cắm vào người con Griffin cũng là lúc móng vuốt của nó hướng về Đình Tấn chụp tới. Đình Tấn điên cuồng vẫn không né không tránh đứng im tại chỗ triệu hồi ra thêm 1 lần “Cốt Thứ”.

“Phập”

Ngay tại thời khắc nguy hiểm nhất, móng vuốt của con Griffin chỉ còn cách Đình Tấn không đến 3m. David đang trên đà chạy đến, chân đạp mạnh lên mặt đất bay lên hơn 3m đối mặt với con Griffin. Hai thanh Nanh Độc cầm ngược trong tay, David vung lên cao qua khỏi đầu cắm ngay vào mắt nó.

“Tê Liệt”

-50 (Điểm yếu)

-5 (Bỏ Độc)

Cũng ngay lúc này, thời gian như dừng lại với Đình Tấn. Thanh “Cốt Thứ” thứ 3 cũng được hắn triệu hồi xong.

“Cốt Thứ” “Khống Vật Thuật”

-60

EXP +92800

Con Griffin thân thể khựng lại 1 giây, làm cho Đình Tấn kịp thời tung ra “Cốt Thứ” trước khi móng vuốt nó kịp chạm tay đến hắn. “Cốt Thứ” cắm vào người con Griffin làm cho thân thể nó như một bức tượng đứng im tại chỗ.

Ông kinh nghiệm tăng lên một đoạn biểu thị cho 2 người Đình Tấn và David biết rằng. Họ đã chiến thắng kẻ địch mạnh gấp nhiều lần so với bọn họ. Nhưng đồng thời, họ cũng mất đi 2 người đồng đội.

Đình Tấn quá mệt mỏi ngồi bệch xuống đất. Hắn bây giờ không còn cẩn thận được như những trận chiến trước đó nữa. Mặc dù chỉ là trong game thế nhưng ở giây phút nhìn thấy 2 người Ameerah và Terrell chết đi. Ký ức kia lại tràn về làm hắn không kìm chế được cảm xúc của mình.

David rút ra hai thanh Nanh Độc đang cắm vào mắt con Griffin, thả người rơi xuống. Hắn chậm chậm tiến lại bên cạnh Đình Tấn vờn 1 tay ra. Đình Tấn ngẩng đầu nhìn lấy David sau đó nắm lấy tay hắn. Được kéo dậy, Đình Tấn mắt vẫn còn đỏ, nhìn lấy David sau đó giọng trầm thấp nói:

- Xin lỗi! Ta không kìm chế được bản thân.

David lắc lắc đầu, giọng nói đồng cảm như cũng đang an ủi lấy bản thân:

- Không có hi sinh, không có chiến thắng. Họ đã làm mọi thứ có thể vì chiến thắng của cả đội.

Nói xong hắn giờ ra một nắm tay hướng về Đình Tấn đưa đến. Đình Tấn trong lòng gọn sóng mãnh liệt. Ánh mắt nhìn về phía nơi Ameerah và Terrell ngã xuống, hắn lại có được thêm một bài học sau trận chiến này.

Hai nắm tay chạm vào nhau, 2 giọng nói tràn ngập quyết tâm:

- “For The Alliance”.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Thu hoạch, tiếp tục lên đường

Tuy rằng cả hai người đều mệt mỏi nhưng vẫn còn nhiều chuyện phải làm. David trở lại xe chờ hàng, điều chỉnh cho nó tiếp tục di chuyển. Còn Đình Tấn thì tranh thủ thời gian thu thập vật phẩm rơi ra cùng với xác của con Griffin.

Lần này thu hoạch rất đồ vật tuy rằng ít thể nhưng đều là hàng chất lượng cao. 1 cái thẻ bài cùng và hơn 4 đồng vàng, đặc biệt được 2 món đồ đỏ. Ngoài ra từ xác con Griffin Đình Tấn còn thu nhặt được 4 bộ móng vuốt, một đôi cánh, xương cốt và rất nhiều thịt.

Không đến 15 phút, cái xác con Griffin đã bị Đình Tấn thu dọn sạch sẽ. Xung quanh chỉ còn lại những bãi cát đá với nhiều cái hố lớn. David và Đình Tấn sau khi làm xong đều đã lên xe ngồi.

Đình Tấn bây giờ đã tháo gỡ nhẫn bị nguyên rủa và giải trừ triệu hồi với đám vong linh của hắn, chỉ giữ lại 6 con Bộ Xương Chiến Sĩ để hộ tống.

- Người tiếp tục tu luyện đi. Ta sẽ cảnh giới xung quanh.

Đình Tấn quay sang nói với David. Chờ đợi hắn bắt đầu tu luyện, lúc này Đình Tấn mới mở giao diện tin nhắn mật liên lạc với Terrell:

- Hai người các người sao rồi?

Bên kia truyền ra giọng nói khó chịu của Terrell:

- Ta đang ở cùng với Ameerah. Chúng ta hiện tại đang bị giữ ở một căn phòng giống như nhà giam vậy. Có cửa dịch chuyển đi ra thể nhưng mỗi lần bước vào thì hệ thống lại thông báo là đội chúng ta đang trong nhiệm vụ đặc biệt không thể rời đi. Chỉ có sau khi đội viên chết hết hoặc nhiệm vụ hoàn thành thì mới được chấp thuận. Nếu rời khỏi đội thì cũng có thể ra được nhưng hậu quả là sẽ không nhận được phần thưởng nếu như nhiệm vụ hoàn thành.

Đình Tấn trầm ngâm chốc lát mới dặn dò với Terrell:

- Ủ, ta biết rồi. Các người chịu khó ở lại trong đó một khoảng thời gian. Chúng ta chỉ phải đi 2km nữa là hoàn thành nhiệm vụ rồi. Đoạn đường sắp tới chắc sẽ không có đợt quái vật nào nữa đâu nên sẽ nhanh thôi.

Terrell truyền lại một câu “Đã biết, gặp lại sau” rồi tự đóng giao diện trò chuyện. Đình Tấn thở phào một hơi, ít nhất bọn họ cũng có được thu hoạch chứ không phải về tay không. Vì chết đi một mạng sẽ rơi mất 50% kinh nghiệm, nếu không có thưởng cho thì sẽ thiệt thòi bọn họ nhiều lắm.

Đã không có lo lắng nữa, Đình Tấn mới bắt đầu quan sát lấy những món đồ mình đã thu nhặt được từ con Griffin. Một cái áo khoác cùng một chiếc nhẫn kim cương.

Nhẫn nhanh nhẹn (Ring of speed)

Chất lượng: Đồ Đỏ

Đẳng cấp: 20

Hiệu quả:

Nhanh nhẹn thuộc tính tăng 10%

Tốc độ tăng 20%

Mang theo kỹ năng:

- Ngự Phong (Chủ động): Truyền năng lượng tinh thần của người vào trong nhẫn, kích hoạt vòng ma thuật đã được ma pháp đại sư điêu khắc vào. Mượn gió làm cho thân thể nhẹ đi, gia tăng tốc độ.

o Tiêu hao: 100MP

o Hiệu quả: Tốc độ gia tăng 100% kéo dài 30 giây. Mỗi ngày chỉ được sử dụng 2 lần.

Một chiếc nhẫn rất nhẹ với phần đế được làm từ xương cốt của con Griffin, phía trên mặt nhẫn là một miếng như ngọc hồ phách. Để ý kỹ, Đình Tấn phát hiện màu miếng ngọc rất giống màu tròng mắt con Griffin.

Miếng ngọc tròn và đẹp được ép lại từ 2 miếng nhỏ hơn. Nhìn kỹ Đình Tấn có thể thấy rõ bên trong miếng ngọc đó điêu khắc lấy một vòng tròn ma pháp với nhiều ký hiệu nhỏ bé mắt thường rất khó nhìn rõ.

Hiệu quả chiếc nhẫn cũng rất tốt, nhất là với hiệu ứng gia tăng tốc độ kia. Với những người chủ tu nhanh nhẹn như David hay Ameerah thì nó quả thật là bảo vật với họ. Đình Tấn ngẩng đầu nhìn qua David, thấy hắn cũng chỉ vừa bắt đầu tu luyện được vài động tác. Đình Tấn lên tiếng kêu gọi, đưa nhẫn cho hắn.

David cầm lấy nhẫn nhìn xem, một hồi sau giọng do dự mà nói với Đình Tấn:

- Hay là để cho Ameerah thì tốt hơn.

Hắn nhìn cũng rất thích chiếc nhẫn này thế nhưng dù sao Ameerah cũng là đã chết 1 mạng. Mất đi 50% kinh nghiệm cũng nên bù đắp lại cho nàng nhiều hơn.

Đình Tấn khước miệng mỉm cười, giọng nói bình thản nhưng lại không cho phép từ chối:

- Ameerah ta sẽ có sắp xếp. Đây là cho người, cầm lấy.

David không do dự nữa mà tiếp nhận chiếc nhẫn mang vào. Nói tiếng cảm ơn, sau đó hắn lại bắt đầu tu luyện. Đình Tấn cũng tiếp tục quan sát xem món đồ vật thứ 2.

Áo khoác lông vũ

Chất lượng: Đồ Đồ

Đẳng cấp: 20

Hiệu quả:

Thế lực thuộc tính gia tăng 10%

Lượng HP hạn mức cao nhất tăng 20%

Tốc độ tăng 20%

Đây là một bộ áo khoác kiểu dáng bề ngoài tương tự với áo khoác của Đình Tấn. Thế nhưng nó được bao trùm thêm một lớp lông vũ. Màu trắng mũ trùn đầu nhìn rất sạch sẽ, trùm lên đầu liền sẽ che khuất đi 1 nửa gương mặt. Từ cổ áo trở xuống đen tuyền lông vũ, phản chiếu ánh sáng càng có thêm nhiều màu sắc.

dbZyBzyB

Đình Tấn nhìn thuộc tính liền sẽ nghĩ ngay đến Terrell. Dù sao trong đội chỉ hắn mới tu luyện thế lực nhiều, hơn nữa hắn vẫn chưa có trang bị áo khoác. Có cái này liền thuộc tính của hắn lại sẽ tăng lên thêm một ít.

Cất lại áo khoác Đình Tấn xem xét còn lại món đồ vật cuối cùng. Đây là một chiếc thẻ bài Đình Tấn nhìn rất quen mắt nhưng không nhớ rõ đã gặp qua ở đâu.

Lệnh bài thành lập đội Linh đánh thuê.

Giới thiệu: Dùng để thành lập một đội lính đánh thuê.

Yêu cầu: Phải có một cửa hàng hoặc một căn nhà ở để làm kho và trụ sở. Đội trưởng đẳng cấp 20 và cấp độ Linh đánh thuê từ B trở lên.

Khóe miệng nhếch lên mỉm cười, Đình Tấn không khỏi âm thầm vui vẻ vì lại nhặt được cái đồ chơi này. Suy nghĩ một chút, Đình Tấn mới chú ý tới. Hắn chém giết 2 lần lãnh chúa Boss đều thu hoạch được 1 cái lệnh bài Linh Đánh Thuê. Cho nên có lẽ đây là điều kiện để thu được nó.

Hiện tại người chơi càng lúc càng nhiều, thực lực cũng dần tăng cao. Đội Lĩnh Đánh Thuê hay công hội chính là nhu cầu tất yếu. Nhưng tự chủ thành lập thì sẽ không có hiệu quả thêm 50% kinh nghiệm, quản lý cũng sẽ rất khó. Cho nên ai cũng đều muốn thành lập hoặc gia nhập vào đội Lĩnh Đánh Thuê được hệ thống chấp nhận.

Mặc dù hệ thống yêu cầu 20 cấp với B cấp Lĩnh Đánh Thuê nhưng là mọi người không sớm thì muộn đều có thể làm được. Vấn đề lớn hơn lại là không tìm được cái thẻ bài này vì phải chém giết với Boss Lãnh Chúa mới có cơ hội nhặt được.

Cho nên rất nhiều hội nhóm, tổ chức đều đổ xô đi tìm, đặt mua. Giá cả thậm chí đã đội lên hơn chục triệu \$.

Đình Tấn cất lại cái thẻ bài này. Đây là một gia tài lớn nhưng giá trị của nó không phải ở số tiền nó bán được mà là một vụ giao dịch. Phải biết hắn với Báo Đen có liên hệ, nếu dùng vật này hoặc tình báo để thu được vật này trao đổi với bên phía quân đội chính phủ thì chắc chắn họ sẽ phải nới ra rất nhiều thứ cho hắn.

Chém giết Griffin Đình Tấn thanh kinh nghiệm lại tăng lên được gần 100.000. Nhìn lấy ông kinh nghiệm kia, vẫn còn 800.000 nữa để phấn đấu. Lắc đầu ngao ngán thờ dài. Đình Tấn không suy nghĩ nữa, bắt đầu tu luyện “Minh Tường Thuật” của hắn.

Chiếc xe chậm chạp di chuyển đến mục tiêu. Chỉ còn 2km nữa thôi bọn họ liền sẽ đến nơi nhiệm vụ chỉ định và hoàn thành nhiệm vụ lần này. Nếu so sánh độ khó, nhiệm vụ này ít nhất phải đạt S cấp. Thường cho chắc chắn sẽ rất phong phú.

Nửa giờ sau, đang tu luyện trên xe, Đình Tấn chợt nghe có tiếng ai đó đang kêu gọi gần đó.

- Cứu với...! Có ai đó giúp chúng tôi!

Đình Tấn kinh ngạc quay đầu quan sát xung quanh tìm kiếm. Sau đó hắn liền chú ý đến ở trên một cồn cát cao phía bên phải cách hắn hơn 60m, có một nhóm 4-5 cô gái đang nằm ngang dọc trên đất.

David lúc này cũng dừng lại việc tu luyện mà nhìn thấy cảnh tượng đó. Liền, hắn quay đầu qua nhìn Đình Tấn như xin ý kiến. Đình Tấn nhú mày như suy nghĩ, sau đó quay qua nhìn David gật nhẹ đầu một cái.

Hai người xuống xe, chậm rãi bước đi về phía những cô gái kia. Lúc này, phía sau cồn cát đang lấp ló hơn trăm thân ảnh người khác.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Bị gài bẫy

Đình Tấn vừa bước đi vừa cúi đầu suy nghĩ. Càng nghĩ thì lại càng cảm thấy kì quái. Làm sao một nhóm người chơi nữ lại có mặt ở khu vực này. Phải biết hiện tại đẳng cấp trung bình của người chơi chỉ mới 14-15 cấp thôi, mà khu vực này đã thuộc về 30 cấp quái vật rồi.

Nhưng lúc này hắn và David cũng đã đi đến bên cạnh họ rồi, có suy nghĩ cũng đã muộn. Vậy là cả 2 người đồng thời tiến tới bên cạnh 1 cô gái da trắng tóc vàng nằm ngoài cùng hỏi thăm.

- Các người bị sao vậy?

Cô gái tóc vàng nghe thấy giọng nói một người, lúc này mới mở mắt ra ngẩng đầu lên nhìn Đình Tấn đang cúi người. Giọng nói yếu ớt:

- Chúng ta bị người đuổi tới đây. Bọn họ bắt chúng ta phải nằm ở đây không được đi đâu.

Đình Tấn chân mày nhíu lại. Hắn mới cúi người xuống kề sát vào cô gái, nửa quỳ nửa ngồi rồi hỏi tiếp:

- Người nào? Có cần chúng ta giúp gì không?

Cô gái bây giờ giọng nói đột nhiên không còn mệt mỏi nữa mà tràn đầy sát khí:

- Người của [The Throne]. Cần người đi chết đi!

Càng nói về sau, giọng cô gái như hét lên. Tay nàng cũng đồng thời rút một con dao ra đâm về phía Đình Tấn.

“Phập”

-60

Keng! - Ngài bị người chơi Emily do Tướng Quân dẫn dắt tổ đội (161 người) ác ý tấn công. Trong vòng 1 giờ ngài có quyền công kích tự vệ sẽ không bị

gia tăng điểm PK.

Biến cố xảy ra bất ngờ làm Đình Tấn và David không kịp trở tay. Đình Tấn giật mình khi nhìn thấy cô gái rút dao ra. Hắn phản ứng cũng không chậm, ngay tức khắc bật người né sang một bên. Con dao cắm ngay vào đùi phải của hắn.

Lúc này phía sau những cô gái khác cũng lập tức đứng dậy cầm vũ khí xông về phía Đình Tấn. David lúc này mới phản ứng lại, tiến lên che chắn trước người Đình Tấn, chân giò lên đập mạnh về phía cô gái vừa cầm dao đâm Đình Tấn. Quay đầu lại, David hét lên:

- Chạy mau đội trưởng, bọn họ gài bẫy chúng ta.

“Phập phập âm âm”

-90 -95 -100

2 mũi tên cùng 2 quả cầu lửa ma pháp bắn vào người David rút đi một lượng lớn HP của hắn. Đình Tấn nhanh chóng bình tĩnh phản ứng lại. Hắn bật người ngồi dậy, chạy nhanh về phía xe chờ hàng. Đồng thời dùng tinh thần truyền lệnh cho 6 con Bộ Xương Chiến Sĩ xông lên chặn hậu giúp đỡ David thoát khỏi vòng vây.

- Đừng ham chiến David, nhanh rút lui về xe chờ hàng.

Đình Tấn quay đầu lại hướng về David hét lên. Chợt lúc này ở phía sau cồn cát vang lên âm thanh của rất nhiều người hò hét.

- Xông lên giết chết hắn.

- Mẹ kiếp lần trước dám làm bố mày mất 50% EXP lần này thì mày xong đời rồi con ạ.

- Giết...

Đình Tấn kinh hoàng nhìn thấy một đồng người xuất hiện trên cồn cát tấn công về phía mình, gấp rút chạy nhanh hơn về xe hàng. Đồng thời cũng vừa chạy vừa triệu hồi kỹ năng.

David lúc này cũng nhanh chóng theo sau Đình Tấn. Phía sau bọn họ một nhóm người chơi kia đứng tại chỗ bắt đầu 1 đợt công kích khác. Có khoảng 20 người, đa số đều là đánh xa chức nghiệp. Bọn họ đứng trên đỉnh cồn cát, bắn loạn mũi tên cùng ma pháp xuống công kích David và Đình Tấn.

Mũi tên cùng ma pháp kỹ năng hướng về phía Đình Tấn lao tới. David không né không tránh, chạy theo sau cản lại toàn bộ công kích để cho Đình Tấn không bị cắt đứt triệu hồi kỹ năng.

“Phập phập phập...”

-90 -80 -85

Những con số sát thương liên tục hiện lên trên đầu David. Đau đớn nhưng mắt hắn không chớp lấy 1 cái, vẫn bám sát theo sau Đình Tấn.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

Cùng lúc này, Đình YAFUBDJ Tấn cũng vừa hoàn thành xong triệu hồi. Vì gấp rút không kịp mang lên nhẫn bị nguyên rủa Đình Tấn chỉ có thể triệu hồi ra 25 con Bộ Xương Chiến Sĩ. Chúng bò ra từ 5 hố đen trên mặt đất bắt đầu dựng lên một hàng rào.

5 con Bộ Xương Chiến Sĩ làm thành một vòng cung để lộ một khe hở. Sau khi Đình Tấn và David vừa vượt qua thì 5 con Bộ Xương Chiến Sĩ liền thất chặt lại hàng rào, chặn đường lại đám người đang đuổi theo phía sau. Những con Bộ Xương Chiến Sĩ còn lại nhanh chóng chui ra khỏi hố đen, tiến lên gia cố cho hàng rào càng thêm chắc chắn.

“Cốt Giáp” (317)

“Ngự Thuần Thuật” (604)

Tiếp tục tung ra 2 kỹ năng phòng thủ, Đình Tấn mới chú ý David lúc này vì che chắn phía sau hắn HP đã không còn đủ một nửa. Hắn là nhanh nhẹn loại hình, không phải phòng thủ cao máu trâu như Terrell.

Vậy là Đình Tấn hạ chậm lại tốc độ cho đến khi chạy ngang hàng với David hắn mới mở miệng trầm giọng nói:

- Người đi trước đi.

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

+554

+594

Sau đó hắn lập tức tung ra “Sinh Mệnh Cứu Rỗi” kéo lại một đoạn HP cho David. Đồng thời ra lệnh cho Bộ Xương Chiến Sĩ chia ra 5 tên theo sau che chắn cho hắn và David. Tay hắn cũng nhanh chóng lấy ra nhẫn bị nguyên rùa mang vào, sau đó đặt lên sách bắt đầu triệu hồi Tang Thi.

Nhưng Đinh Tấn còn chưa kịp triệu hồi ra thì phía bên dưới cồn cát, một đội ngũ hơn trăm người từ hai bên vòng ra chia đều làm hai nhóm. Một nhóm bao vây chặn lấy đường lui của hắn. Một nhóm khác hướng về xe chở hàng chạy đến.

Đinh Tấn bị công kích, “Ngự Thuần Thuật” kích hoạt làm cho hắn triệu hồi kỹ năng bị cắt đứt. Một loạt các kỹ năng cùng mũi tên ập tới trước mặt làm hắn không kịp trở tay, chỉ kịp theo phản xạ giơ hai tay lên che đầu.

“Phán xét”

“Miễn dịch” (x4)

-357 (x6)

-50 -55...

Các đòn đánh phá hủy đi toàn bộ kỹ năng bảo vệ, đánh thẳng vào người Đinh Tấn, làm cho HP hắn bị tuột xuống không phanh.

“Lá Chấn Ma Pháp”

-35 -45...

Vội vàng bật lên “Lá Chấn Ma Pháp” chặn lại được một số công kích tới sau. Đinh Tấn HP chỉ bị rút đi một nửa, nhưng ống MP của hắn cũng đã sắp cạn.

Lúc này Bộ Xương Chiến Sĩ cũng được mệnh lệnh thu hẹp đội hình lại. Lập thành một vòng tròn nhiều lớp, che chắn cho hắn và David.

Đinh Tấn nhủ mảy, đầu óc nhanh chóng suy nghĩ đối sách, thế nhưng phía bên kia vẫn không ngừng tay. Liên tục các kỹ năng cùng mũi tên từ trên cao bay tới đập vào những chiếc khiên của bọn Bộ Xương Chiến Sĩ, vang lên âm thanh lộp bộp như mưa rơi trên mái nhà.

“Lộp bộp... rầm rầm”

-5 (Đón đỡ)

-8 (Đón đỡ)...

Một số mũi tên nhiều xạ vượt qua được tường rào bắn tới Đinh Tấn và David nhưng may mắn đa số đều hụt.

Nhanh chóng có quyết định, Đinh Tấn ra lệnh bọn Bộ Xương Chiến Sĩ giữ vững đội hình, chậm chậm bước lên vượt qua kẻ địch. Đồng thời hắn cũng mau chóng uống thuốc khôi phục MP cùng HP, bắt đầu triệu hồi lại Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu Hồi Tang Thi”

Lần này do có nhiều pháp sư chức nghiệp người chơi nên lượng sát thương lan ra rất rộng. Hơn trăm người liên tục công kích, có nhiều kỹ năng không đón đỡ được làm cho Đinh Tấn và David cũng bị dính đạn. Lượng máu của cả bọn Bộ Xương Chiến Sĩ rút bị đi nhanh chóng.

Nhìn thấy đối phương đang nhanh chóng tiếp cận xe chở hàng mà nhóm mình vẫn còn bị kẹt ở đây Đinh Tấn trong lòng càng lúc càng lo lắng. David lúc này âm thanh mới vang lên:

- Đề ta công người đi.

Đinh Tấn gương mặt trầm trọng, hắn cũng nghĩ đến chuyện David đang nghĩ. Thế nhưng cách này thì không được, lúc đầu hắn khẳng định nói:

- Ta từng thử với Bộ Xương Chiến Sĩ khi bị quá tải trọng. Chúng tốc độ đều bị giảm lại bằng với tốc độ của ta. Cách này không được đâu

David mặt nghiêm túc nói:

- Vậy đề ta đi kích hoạt lòng phòng ngự. Nếu không xe sẽ bị hủy.

Đinh Tấn chần chờ một lúc không đưa ra quyết định. Hắn nếu để David đi vậy thì David chắc chắn phải chết. Lúc này David mới gấp rút khuyên bảo:

- Đội trưởng! Ameerah và Terrell đều dùng mạng của họ đánh đổi mạng của người để chiến thắng Griffin. Nếu chúng ta thất bại tại đây vậy thì mọi hi sinh của họ đều là vô ích.

Đình Tấn lúc này cũng không còn cách nào khác. Không chần chờ nữa, hắn nhắm mắt gật đầu. David chỉ chờ có thế, hắn hét lớn một tiếng rồi lao nhanh hướng về xe chờ hàng chạy đến.

- “Ngự Phong”

Kích hoạt kỹ năng gia tăng 100% tốc độ trên nền nhanh nhẹn, David thân ảnh như một cơn gió lướt nhanh xuống. Đình Tấn cũng không đứng nhìn. Hắn một tay đỡ sách một tay đặt lên trên bất triệu hồi kỹ năng.

“Cầu Phúc Trị Liệu” (514)

+51

“Triệu Hồi Tang Thi”

“Tử Vong Mãn Che”

Ném ra một cái “Cầu Phúc Trị Liệu” để duy trì khôi phục sinh mệnh cho David. Đồng thời, Đình Tấn còn triệu hồi một đám Tang Thi, mệnh lệnh cho chúng đuổi theo David. Sau đó lại tiếp tục tung ra “Tử Vong Mãn Che”, hi vọng có thể giúp hắn có cơ hội sống sót cao hơn.

“Cốt Thử” “Khống Vật Thuật”

-440

“Cốt Thử” “Khống Vật Thuật”

-1320 (Chỉ mạng)

...

Đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ chậm rãi tiến tới. Đứng ở bên trong, Đình Tấn liên tục tung ra “Cốt Thử” bắn về phía nhóm người đang chặn đường kia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: [The Alliance] sẽ không bao giờ gục ngã!

David thân ảnh lao nhanh xuống bên dưới. Lần này hắn không phải che chắn cho Đình Tấn nên bớt đi rất nhiều vướng bận.

Bằng vào sự nhanh nhạy cùng mượn nhờ làn khói đen, David đã tiếp cận được đội hình quân địch đang chặn đường. Khoảng cách chỉ có hơn 10m, hắn chạy zic zac né tránh đa số các đòn tấn công tầm xa bay về phía mình.

Phía bên kia, đám người [The Throne] đang đuổi tới xe chờ hàng chỉ còn không đến 40m liền sẽ tiếp cận được mục tiêu. Với tốc độ của David chỉ cần không bị chặn lại thì chỉ vài giây thôi hắn liền có thể vượt qua bọn họ.

10m rất nhanh đã đến, David đã tiếp cận được với hàng rào của đám người [The Throne] kia. Lựa chọn một bên cánh gần nhất, David muốn vòng qua đội hình của đối phương. Thế nhưng đám người chơi cận chiến chức nghiệp làm sao để hắn được như ý.

Hơn 10 tên đủ loại chức nghiệp từ chiến sĩ, thợ săn, thích khách... xông lên chặn lại David. Bọn họ đa số là công kích bình thường nhưng cũng có người sử dụng kỹ năng để không chế hắn lại.

David như một con cá trích, hơi ngã người về sau né tránh một thanh kiếm chém tới, lại xoay một vòng 360 độ thì đã lách qua một tên chiến sĩ.

Lập tức gia tốc, David nhảy lên đập vào ngực một tên thích khách đang chạy tới bên cạnh, sau đó mượn nhờ phản lực bật người nhảy ra khỏi vòng vây của 3 tên khác ở phía sau.

Lúc này vô số mũi tên cùng ma pháp kỹ năng bay tới bắn vào người David đang bay trên không. HP nhanh chóng bị rút đi, David thân thể vừa tiếp đất lập tức bắn đi như một mũi tên. Công kích vượt qua chỗ hắn vừa đứng không 10 đòn thì cũng phải có 9 đòn.

Một loạt các động tác độ khó cao được hắn thực hiện. Thế nhưng David trong mắt không có hưng phấn gì, chỉ là một mảnh bình tĩnh, chăm chú mà nhìn lấy đường đi phía trước cùng các chướng ngại xung quanh. David rất nhanh thoát ra được vòng vây rồi chạy nhanh về phía xe chờ hàng.

- Á... cứu ta

Ngay lúc David vượt qua được vòng vây, một đám Tang Thi đã xông vào giao chiến với đám người [The Throne] chặn đường. Tiếng hét thảm vang lên hấp dẫn sự chú ý của bọn họ mà bỏ qua cho David.

David thuận lợi vượt qua được một cửa ải, thế nhưng HP của hắn cũng đã mất đi một nửa. Uống vào một bình HP thuốc, lại mượn nhờ “Cầu Phúc Trị Liệu” của Đình Tấn, ông HP của David cũng chậm rãi khôi phục lại gần đầy.

Tốc độ cao xông tới, không quá 10 giây David đã đến được sau đuôi đám người chơi [The Throne] đang đuổi về phía xe chờ hàng.

Hắn mượn nhờ làn khói đen cùng đám người đồng đức không chú ý mà lách qua một nhóm người này. Nhưng rất không may, hắn một lần sơ suất đụng phải một tên thành viên [The Throne] bên cạnh nên bị phát hiện.

- Ah! Tên đó không phải người của chúng ta.

- Giết hắn! Hắn là người của [The Alliance]

Lúc này đám người nháo nhào lên vì phát hiện David, chợt một giọng hét lớn khá quen thuộc với David vang lên:

- Đạo tặc, thích khách, chiến sĩ đâu? Mau chặn hắn lại.

Tên Tướng Quân dẫn đầu chỉ huy, một nhóm người chơi cận chiến chức nghiệp lập tức nghe lệnh xông lên cản lại David.

David cảm thấy đã không thể lẫn lộn được nữa liền đạp lên một người nhảy ra khỏi vòng vây. Hắn nhanh chóng vòng ra bên ngoài chạy nhanh về phía xe chờ hàng.

Xung Phong, Hỏa cầu, tê liệt, xuyên tâm tiễn... liên tục các kỹ năng hướng về David mà tới. Nhưng mắt hắn vẫn bình tĩnh không gợn sóng, lẫn lộn uốn éo thân thể né tránh khi có thể.

Tuy nhiên với số lượng hơn 50 người công kích, David không thể hoàn toàn né tránh hết. HP chỉ còn lại một phần tư, nhưng may mắn là hắn đã tiếp cận được xe chờ hàng.

“Rầm...”

David phóng người lên xe. Bàn tay đập mạnh vào bàn điều khiển ngay vị trí nút kích hoạt lồng năng lượng. Màn ánh sáng màu xanh ngay tức khắc hiện lên chặn lại toàn bộ công kích, cứu được hắn một mạng.

-25 -30 -15...

Bên ngoài đám người vẫn tiếp tục tấn công, con số năng lượng trên bảng điều khiển nhanh chóng giảm thiểu theo chữ số hàng trăm. Không quá 15 giây, lồng năng lượng chắc chắn sẽ bị hủy.

David sắc mặt nghiêm trọng nhìn lại lượng HP của mình, lại nhìn về phía một đám vong linh đang chiến đấu với đám người bên kia. Một hồi suy nghĩ như đã có quyết định, David hai tay nắm chặt lấy thanh Nanh Độc.

Hắn kích hoạt “Ngư Phong” một lần nữa rồi nhảy xuống xe, đạp lên đầu một tên chiến sĩ đang công kích lồng năng lượng.

- A! Tên khốn kia dám đạp đầu ta.

- Nhanh giết hắn giết hết bọn [The Alliance]

- Thế nhưng... Quân ca ra lệnh công kích lồng năng lượng... á! Khốn nạn, người dám đâm ta!

David không thoát đi mà chạy vòng quanh dùng Nanh Độc đâm một nhát, dùng chân đạp một cái rồi bỏ chạy. Vô số tên người chơi bị hắn chọc giận quên mất mệnh lệnh xoay người đuổi theo hắn.

Tốc độ giảm thiểu năng lượng trên bảng điều khiển giảm dần đi một cách rõ rệt. Bên kia Tướng Quân thấy tình hình không ổn thì hét lên:

- Quay trở lại! Mặc kệ hắn, tập trung đánh lồng năng lượng cho ta.

Thế nhưng những tên người chơi chức nghiệp cận chiến đa số đều là máu nóng tràn đầy. Bị chọc giận như vậy làm sao nhịn được. Bọn họ không quan tâm đến mệnh lệnh của tên Tướng Quân vẫn tiếp tục đuổi theo David.

- Khốn nạn! Bọn ngu ngốc này, quay trở lại đây công kích xe chờ hàng nhanh.

Tên Tướng Quân tức giận, nhao nhao hét lớn ra lệnh cho những tên thuộc hạ. Từ lần thất bại trước đó hắn đã bị Henry ánh mắt nhìn chằm chằm, nếu không phải có lão quân gia là chú hắn ra nói tiếng giúp đỡ. Có lẽ hắn đã bị đuổi khỏi hội [The Throne].

Hôm nay, hắn lãnh đội tới đây. Đã sắp xếp, thăm dò kỹ lưỡng còn vất óc mà sắp đặt ra một kế hoạch bẫy rập này. Nếu không thành công nữa thì khi trở về tên Henry liền sẽ cho hắn đập nát. Không bị đuổi thì cũng phải xuống chức đội trưởng.

Trở lại với khu vực xung quanh xe chờ hàng...

Lúc này David dẫn theo một đám người chạy lòng vòng câu giờ. Tuy hấn tốc độ cùng phản ứng rất nhanh nhưng quá nhiều người đuổi theo làm hấn cũng không tránh thoát khỏi bị dính vài lần công kích.

Nhờ có David cầm cự cũng được hơn 30 giây thời gian quý giá, Đình Tấn bên kia quân đội vong linh đã tiêu diệt xong đám người cản đường. Hấn cũng đang nhanh chóng tiến lại đây trợ giúp.

Nhưng lúc này hiệu quả kỹ năng “Ngự Phong” của David đã kết thúc, tốc độ của hấn giảm mạnh mà HP cũng không còn đến một phần ba. Một đám người chơi bọc đầu bọc đuôi đã bao vây lấy hấn.

Nhìn trạng thái của mình, David liền biết hấn đã không thoát được nữa rồi. Đứng im đối mặt với một đám người đang lao tới mình, ánh mắt hấn trở nên cực kì bình tĩnh.

David tay phải cầm Nanh Độc, giờ cao qua đầu hướng về phía Đình Tấn rống lên:

- [The Alliance] SẼ KHÔNG BAO GIỜ GỤC NGÃ!

Đình Tấn đang chạy đến trông thấy một màn hơn chục tên người chơi ủa vào một chỗ đâm chém lấy David. Hấn thân ảnh cao cao với khăn bịt mặt, mũi trùn đầu. Đứng thẳng sống lưng, tay hấn giờ cao mà rống lên rồi lại ngã xuống làm Đình Tấn trong nội tâm dấy lên một đoàn lửa giận.

Đôi mắt Đình Tấn không kìm được cũng bắt đầu đỏ lên. Hấn muốn toàn lực chém chết bọn người [The Throne] này. Tận diệt bọn chúng, không chừa một tên.

Đình Tấn đặt tay lên sách, miệng niệm chú ngữ. Hấn lần này là đang sử dụng một kỹ năng mới mà trước đó hấn đã dự tính thử nghiệm nhưng chưa thực hiện được.

Hôm nay kích thích đến với hấn quá nhiều lần. Vì thực lực không đủ mạnh để điều khiển cục diện chiến trường làm 2 người đồng đội phải hi sinh vì hấn. Đến bây giờ lại vì sơ suất chủ quan của hấn đã hại chết đồng đội.

Trước kia hấn đã bị nhiều lần, hiện tại lại mắc phải những lỗi lầm như vậy nữa làm hấn không thể không tức giận với bản thân mình. Cũng may mắn đây là ở trong game, nếu như ở hiện thực chắc chắn hấn sẽ hối hận đến suốt đời.

Hấn cần thực lực mạnh hơn nữa! Hấn muốn đồng đội của mình được sống mà vượt qua tận thế. Đình Tấn phẫn nộ hét lên:

- “Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ”

Keng! - Phát eNtG5qj hiện người chơi tự chủ sử dụng kỹ năng “Triệu Hồi: Bộ Xương Cung Thủ”, kỹ năng sẽ được tự động thêm vào.

Chúc mừng ngài học được kỹ năng “Triệu Hồi: Bộ Xương Cung Thủ”. Xin chăm chỉ tu luyện tăng cường thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Quét sạch

Một đoàn tin tức được truyền vào não của Đình Tấn, làm cho hấn từ mờ mịt trở nên hiểu rõ như đã học qua nhiều lần. Cách thay đổi số lượng, vị trí Triệu Hồi, cách điều khiển, cách sử dụng kỹ năng v.v... đều được hấn nắm giữ trong lòng bàn tay.

Thế nhưng hấn không quan tâm những thứ này. Vẫn dựa theo cảm giác và bản năng của mình mà triệu hồi ra đám Bộ Xương Cung Thủ.

“Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ”

Từng con Bộ Xương Cung Thủ bò ra từ hố đen trên mặt đất giống hệt như Bộ Xương Chiến Sĩ. Khi chúng bò ra được khoảng 20 tên, thì mới dừng lại. Chúng vừa bò ra khỏi hố đen liền nhanh chóng theo lệnh Đình Tấn đuổi tới xe chờ hàng.

Bộ Xương Cung Thủ thân mình nhỏ gầy hơn so với Bộ Xương Chiến Sĩ. Đầu không mang mũ giáp, để lộ một cái đầu lâu với 2 hốc mắt bốc lên ngọn lửa xanh lam bập bùng. Trên mình mặc một bộ giáp da ngắn tay, quần da dài không quá bắp chân được bó lại bởi một đôi ủng da bên dưới.

Trên tay cầm lấy một thanh cung bằng xương, dây cung là một sợi gân màu xám không biết của động vật gì. Sợi gân liên tục bốc lên khói đen lượn lờ giống như nó vẫn còn sống.

Hai bên hông vắt lên 2 thanh dao găm, được chứa đựng trong một bao da dày. Dao găm làm từ 1 khúc xương được mài dũa sắc bén.

Sau lưng vác theo một ống tên nhưng kì lạ là không có một mũi tên nào. Miệng ống tên có một hố đen. Vòng xoay ở giữa liên tục xoay vòng như muốn nuốt chửng tất cả.

Đình Tấn hai mắt đã đỏ. Hắn không màn phía trước còn bao nhiêu người, ra lệnh đội quân vong linh xông lên, giết chết tất cả những gì cản đường chúng.

Đội quân vong linh của Đình Tấn giống như một đàn quái thú. Lần này chúng không có chiến thuật cũng không có đội hình, chỉ có thực lực cùng quân số nghiền ép tất cả.

Vì số lượng bị chia ra một phần để chặn lại đám vong linh của Đình Tấn. Nên hiện tại số người [The Throne] còn lại cũng không đủ 70 người. Đối mặt với hơn trăm con vong linh sinh vật, hầu như đám người [The Throne] không có sức chống cự. Tiếng kêu thảm thiết bắt đầu vang lên, cả khu vực xung quanh giống như một cuộc tàn sát đôn phương.

Đàn Tang Thi rất nhanh đến được nơi đám người chơi viễn trình chức nghiệp. Bọn họ được tên Tướng Quân chỉ huy tấn công lòng năng lượng không để ý đến phía sau đám Tang Thi đang ủa lên. Số lượng người chơi viễn trình chức nghiệp chỉ có hơn 20 người, nên đàn Tang Thi xông vào đều là mỗi 2 con vồ lấy một người.

Chúng dùng móng vuốt đâm vào thân thể vạch ra rồi mới bắt đầu dùng miệng cắn xé. Tuy rằng không bị thương cũng không chảy máu. Người khác nhìn thấy chỉ là cảnh tượng móng vuốt Tang Thi cắm xuyên qua tên người chơi như đâm vào mặt nước. Thế nhưng chuyện kinh khủng như vậy không phải là ai cũng có thể tiếp nhận được.

Sau đàn Tang Thi, tiếp đến chính là bọn Bộ Xương Cung Thủ. Sau khi bỏ ra khỏi hố đen, chúng tuy có thể đứng tại chỗ công kích rồi. Nhưng vì tuân theo chỉ lệnh của Đình Tấn nên chúng phải xông về phía đám người đang tấn công xe chở hàng.

Tốc độ của Bộ Xương Cung Thủ nhanh hơn bọn Bộ Xương Chiến Sĩ nhiều nhưng vẫn còn kém đàn Tang Thi. Chúng cấp tốc vượt qua bãi chiến trường của bọn Tang Thi mà lao về phía xe chở hàng. Nơi đó có hơn 40 tên cận chiến người chơi đang vây công màn năng lượng.

Đeo cung tên trên lưng, một con Bộ Xương Cung Thủ đã tiếp cận được một tên chiến sĩ thành viên [The Throne]. Nó vung hai tay đan chéo nhau mà cầm ngược lấy 2 thanh dao găm mắc ở hai bên hông.

Tốc độ cao chạy tới, ngay khi khoảng cách vừa đủ 2m, FsgEmRwq nó cấp tốc nhảy lên đồng thời cũng vung hai thanh dao găm quá đầu. Như một con khi, nó dùng hai thanh dao găm đâm thẳng vào đầu tên chiến sĩ kia.

“Phập”

-1290 (Chí mạng)

Hai chân con Bộ Xương Cung Thủ cũng đồng thời bước lên lưng tên chiến sĩ kia. Nó dùng lực đập mạnh một cái làm hắn kia ngã sấp xuống đất, phản lực làm cho con Bộ Xương Cung Thủ bật ngược lại. Hai thanh dao găm cũng vì thế mà bị tuột ra, nhưng rất nhanh con Bộ Xương Cung Thủ lao trở lại khụy gối xuống cắm dao liên tục vào đầu tên chiến sĩ.

“Phập”

-1260 (Chí mạng)

“Phập”

-1230 (Chí mạng)

...

Từng đòn sát thương chí mạng được tung ra liên tục. Tên chiến sĩ kia cũng là thuộc tính khá tốt hơn 3.000 HP thế như chỉ chịu được 3 đòn liền ngóm.

Cảnh tượng như vậy xuất hiện liên tục cho đến khi đàn Bộ Xương Chiến Sĩ tiếp cận thì gần như bọn người thành viên [The Throne] đều đã chết gần hết. Sức mạnh cận chiến của bọn Bộ Xương Cung Thủ cũng được chứng minh. Chúng không hề thua kém bất cứ tên thích khách hay đạo tặc nào.

Ánh sáng cùng màu sắc lòng năng lượng bảo vệ xe chở hàng lúc này nhạt đi thấy rõ, gần như là mờ ảo trong suốt.

Đình Tấn nhìn xung quanh, nghe tiếng kêu thảm thiết. Gương mặt hắn vẫn là lạnh như băng. Hắn trong lòng vẫn còn tức giận, tự trách lấy chính mình. Chợt hắn để ý đến một thân ảnh.

Một tên thanh niên tay cầm cung đang cố tránh né chạy trốn hai con Tang Thi truy đuổi. Đình Tấn nhận ra ngay được tên này, hắn chính là Tướng Quân kẻ chủ mưu dẫn đầu cuộc tập kích lần này.

Ra lệnh cho bọn Bộ Xương Chiến Sĩ đang rảnh lơi bao vây lấy hắn. Đình Tấn bắt đầu bước đi chậm rãi hướng về tên Tướng Quân mà tới.

Không đến 3 phút, đàn vong linh sinh vật đã tiêu diệt xong đám người chơi thành viên [The Throne]. Xung quanh âm thanh trở lại tĩnh lặng như lúc trước,

hiện tại trên chiến trường chỉ còn lại đám vong linh đang bao vây lấy một tên cung thủ người chơi.

Đình Tấn bước chậm đến vòng vây của đám Bộ Xương Chiến Sĩ. Theo mệnh lệnh của hắn, mỗi khi hắn bước đi đến đâu, bọn Bộ Xương Chiến Sĩ ở phía trước liền tách ra chừa cho hắn một lối đi.

Rất nhanh Đình Tấn đã đứng đối mặt lấy tên Tướng Quân. Hắn gương mặt băng lãnh đôi mắt đầy sát khí mà nhìn lấy đối phương.

Tên Tướng Quân bị Đình Tấn nhìn lấy một hồi không nói gì, trong lòng có chút bồn chồn khó chịu. Liền, hắn mở miệng hỏi:

- Ngươi muốn gì?!

Đình Tấn lúc này mới lên tiếng, giọng nói thâm trầm đến đáng sợ:

- Ta muốn hỏi ngươi, ngươi đây là tự chủ ý mình hay là tên The King kia sai ngươi làm?

Dừng một chút hắn liền bổ sung thêm.

- Nhớ rõ, ngươi chỉ có một lần cơ hội. Mạng là của ngươi, nếu ngươi muốn vì hắn mà bị ta săn lùng, hủy diệt thì cũng đừng trách ta.

Mất không chớp, Đình Tấn nhìn thẳng vào mắt tên Tướng Quân. Đồng thời cũng chú ý đối phương hành động cử chỉ.

- Là... là hội trưởng bảo ta làm.

Tên Tướng Quân áp ứng trả lời Đình Tấn. Đình Tấn quan sát thấy hắn mắt cũng hơi liếc về phía bên trái. Hắn liền gần giọng nói:

- Ngươi nói dối!

Lúc này tên Tướng Quân mới hốt hoảng bào chữa:

- Không... không có. Hội trưởng quả thật kêu ta làm. Ta chỉ là có chút hận vì ngươi mà ta bị mắng nhiều lần thôi. Tha cho ta đi.

Đình Tấn lúc này mới xác nhận được hắn là nói thật. Gật nhẹ đầu hắn nói:

- Trở về báo cho tên the king. Ta [The Alliance] sẽ sớm hỏi báo hắn đủ cả vốn lẫn lời.

Nói xong không chờ tên Tướng Quân có phản ứng gì, Đình Tấn dùng tinh thần truyền lệnh cho một đám Bộ Xương Chiến Sĩ ở đó tiến lên. Chúng trong tay cầm búa chặt chém liên tục vào người tên Tướng Quân. Không đến 2 giây, tên Tướng Quân đã ngã xuống.

Nhìn xung quanh chiến trường, xác nhận không bỏ sót một ai. Đình Tấn mới bắt đầu thu dọn. Hắn là không dám giải trừ triệu hồi ngay, lỡ như có ai đó lợi dụng tiếp tục kích hắn thì có mà khóc không ra nước mắt.

15' sau, Đình Tấn kéo lê thân thể chậm chạp do mang đồ vật quá thể trọng mà trở lại xe chở hàng. Cho xe chở hàng chạy đi, Đình Tấn mới tìm một chỗ mà ngồi xuống nghỉ ngơi. Chuyện đầu tiên hắn làm chính là mở ra bảng tin nhắn mật hỏi thăm tình hình David.

Bên kia David đã đoạn tụ với 2 người Terrell và Ameerah, bọn họ nghe kể lại sự tình đều rất tức giận mắng bọn người [The Throne]. Nhưng mọi chuyện cũng coi như được sắp xếp ổn thỏa.

Đình Tấn lúc này mới bắt đầu kiểm tra thu hoạch lần này.

Hơn một trăm món đồ rơi ra từ những tên người chơi thành viên [The Throne]. Đa số đều là đồ trắng, vì không thể mang hết vào balô nên hắn để rải rác trên xe. Còn lại vài món đồ xanh đều được Đình Tấn cất vào trong balô

Đồ xanh đa số đều là ở đẳng cấp 10, Đình Tấn cũng không định sử dụng những món đồ này mà sẽ đem bán đi. Tên Tướng Quân bị Đình Tấn đánh rớt ra thanh cung của mình, đây lại là một vũ khí xanh 15 cấp rất có giá trị. Thế nhưng Đình Tấn cũng không hào hứng gì mấy.

Lúc này hắn mới mở lên bảng kỹ năng của mình kiểm tra kỹ năng mới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Bộ Xương Cung Thủ

Trong bảng kỹ năng lúc này bên góc trái có một con số [1]. Đình Tấn lập tức nhớ lại đây là điểm kỹ năng khi hắn tăng lên 20 cấp được thưởng cho. Suy

nghỉ một chút Đình Tấn quyết định để dành lại điểm kỹ năng này.

Hiện tại toàn bộ cường lực kỹ năng hắn cũng đã tăng lên, hơn nữa hắn cũng chưa biết sau này có cách nào tìm được điểm kỹ năng hay không. Đồng thời hắn cũng muốn dự trù nếu sau này có học được kỹ năng gì khác hữu dụng cho mình nữa. Cho nên giữ lại vẫn là tốt hơn.

Nhìn xuống phía dưới phần danh sách kỹ năng. Nằm trên cùng ở khu vực của những kỹ năng Trung Cấp, biểu tượng một bộ xương hết như của kỹ năng “Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” nhưng lại có thêm một thanh cung cầm trên tay.

Góc trên kỹ năng có để thêm một ký tự “Mới” nhưng để nhắc nhở cho người chơi không phải mất công tìm kiếm lẫn lộn. Đình Tấn lựa chọn bấm vào để xem thông tin kỹ năng.

Triệu hoán Bộ Xương Cung Thủ

Đăng cấp: Trung cấp

Giới thiệu: Triệu Hồi Vong Linh Sinh Vật Bộ Xương Cung Thủ trợ giúp chiến đấu với ý thức và bản năng của một tên thợ săn nghìn năm tuổi, kết hợp cùng ý chí không sợ chết của sinh vật vong linh.

Tiêu hao ma pháp: 180 MP (Kéo dài tiêu hao 60MP/s)

Hiệu quả:

HP = [Điểm Thể chất] x 15

Sát thương vật lý thấp nhất = [Điểm Tinh thần] x 1.5

Sát thương vật lý cao nhất = [Điểm Tinh thần] x 1.5

Số lượng triệu hồi cao nhất = [Điểm Tinh thần] / 18

Mang theo kỹ năng:

- Linh Hồn Chi Tiền (Chủ động): [Khi người triệu hồi kích hoạt, Bộ Xương Cung Thủ sẽ dùng toàn bộ linh hồn của nó bám vào vũ khí. Khi đánh trúng kẻ địch sẽ gây ra chấn động linh hồn, nhẹ thì bị thương choáng váng, nặng thì bất tỉnh một thời gian hoặc chết.]

o Linh Hồn Chấn Động (Trung cấp): Sát thương = sát thương vật lý*2, gây ra tê liệt trạng thái kéo dài 3 giây [Giảm theo cấp độ kẻ địch]. (Sử dụng xong Bộ Xương Cung Thủ sẽ từ vong)

Đồng bộ hoá hiện thực: hiệu quả không đổi, tiêu hao không đổi. Độ chuẩn xác thông số 90%. Hệ thống sẽ khoá DNA của ngài nếu có tổ cáo ngài phạm tội từ phía chính phủ. Xin hãy cẩn thận sử dụng. (Chỉ mở ra cho người dùng tự chủ sử dụng kỹ năng)

Một loạt các con số được Đình Tấn tính nhẩm. Kết quả làm hắn rất là khiếp sợ, vì bộ Bộ Xương Cung Thủ này chính là một phiên bản “Cốt Thử” khác của hắn lại kết hợp với “Tê Liệt” của David.

Hiện tại, với lượng tinh thần của Đình Tấn, hắn có thể triệu hồi ra 14 tên cùng lúc. Hơn nữa nếu có nhận bị nguyên rủa trợ giúp thì số lượng lại sẽ được nhân lên gấp đôi.

Nếu như hắn có thể vừa phân tâm triệu hồi vừa chỉ huy được đám Bộ Xương Cung Thủ này. Vậy thì chắc chắn con Griffin cũng sẽ không phải khó như vậy để giết chết.

Lắc đầu không khỏi tiếc nuối, nếu hắn trước đó chuẩn bị kỹ càng hơn. Có được kỹ năng này thì mọi người sẽ không phải vất vả như vậy. Terrell và Ameerah cũng không phải hi sinh.

Nhưng mọi chuyện đã lỡ, cứ coi như đây là một lần sinh tử rèn luyện cho cả nhóm. Đình Tấn quan sát bản đồ, khoảng 2km nữa hắn sẽ tới nơi. Trên xe 4 người trước kia, hiện tại chỉ còn mỗi mình hắn. Đình Tấn trong lòng cũng cảm thấy khá khó chịu.

Nhắm mắt tiến vào trạng thái tu luyện “Minh Tường Thuật”. Đình Tấn mặc kệ những cảm giác trong lòng, để cho 6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ hộ tống xe chở hàng còn hắn thì bắt đầu tu luyện.

Gần 1 giờ sau...

Ngay khi Đình Tấn vừa hoàn thành một vòng “Minh Tường Thuật”, xe chở hàng cũng đã đi đến điểm cuối. Đình Tấn đã có thể thấy được phía xa xa kia có một sơn cốc nhân tạo. Xung quanh là một vùng đầy đất đá khô cằn, có nhiều chỗ trũng và hố nước khô để lại.

Phía lối vào có một bức tường chắn ngang, diện tích tuy lớn nhưng vẫn chưa thể sánh bằng với EL Thành thành. Ở giữa bức tường, có 1 cánh cổng sắt lớn với cửa là một tấm sắt dày đóng sập xuống, bề ngang đủ lớn để cho 2 chiếc xe chở hàng của Đình Tấn ra vào cùng lúc.

Ở trên bức tường ngay cổng vào có 2 người lính mặc áo giáp quân đội đứng canh giữ. Bọn họ trông thấy chiếc xe chở hàng của Đình Tấn liền nhanh

chóng đi ra ngoài ngăn lại:

- Xin chào, xin cho chúng ta được kiểm tra xe hàng của người.

Nói xong người quân nhân kia nghiêm chào một cái chờ đợi Đình Tấn phản hồi. Đình Tấn lúc này đang đứng trên bục điều khiển, hần lập tức cho xe ngừng lại. Sau đó xuống xe đi tới trước mặt người quân nhân, nghiêm người chào lại rồi nói.

- Ta theo chỉ thị của Thành Chủ Albert cùng Trung Úy Ammite tới đây để tiếp tế. Xin cho phép ta được gặp Tướng Mark.

Người quân nhân kia tiến lên mở ra thử một thùng chứa đồ trên xe, sau đó hần gương mặt kính hi vội vàng quay lại cúi chào với Đình Tấn:

- Xin ngài chờ trong chốc lát!

Nhìn thấy Đình Tấn gật đầu, hần nhanh chóng quay người chạy vào bên trong. Một lúc sau một vị trung niên dáng người cao to, gương mặt góc cạnh. Khỏe miệng lúc này không ngừng mỉm cười lên vì vui vẻ.

- Xin chào, ta là Mark. Xin hỏi chỉ một mình người vận chuyển tiếp tế đến sao?

Đình Tấn hướng về tướng Mark nghiêm chào. Giọng nói bình tĩnh:

- Ta thuộc đội Linh Đánh Thuê [The Alliance]. Đội chúng ta 4 người đã hi sinh mất 3 người, chỉ còn lại một mình ta đến được đây.

Tướng Mark gật đầu, sau đó xoay người sang kiểm tra các thùng tiếp tế. Gương mặt hần lúc này tràn đầy kính hi. Sau khi kiểm tra xong hần lại như an ủi mà nói với Đình Tấn:

- Rất cảm ơn người và các đồng đội khác đã hi sinh thân mình để mang tiếp tế đến đây. Chúng ta sẽ báo cáo lại với Thành Chủ Albert để trọng thưởng người.

Keng! - Chúc mừng người và đồng đội đã hoàn thành nhiệm vụ “Vận chuyển tiếp tế”, xin mời trở về gặp Thành Chủ Albert để nhận thưởng. Hệ thống vận chuyển tiếp tế và doanh trại trú đóng khu vực dã ngoại cho người chơi mở ra.

Keng! - Chúc mừng đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] thành công vận chuyển tiếp tế lần đầu tiên. Hệ thống thưởng cho 75.000 điểm Linh Đánh Thuê, một khu doanh trại tư nhân. Hệ thống xin thông báo đến toàn thể giới.

Thông báo thế giới: Chúc mừng đội Linh Đánh Thuê FbnczoGz [The Alliance] đã thành công vận chuyển tiếp tế cho doanh trại dã ngoại. Hệ thống vận chuyển tiếp tế và doanh trại trú đóng dã ngoại mở ra hoang nghênh người chơi tham gia.

Liên tục sau 3 lần thông báo đến từ hệ thống, người chơi từ khắp thế giới cũng nổi loạn. Vì cái tên [The Alliance] này chính lại đại diện cho chính nghĩa và thực lực cường đại trong lòng người chơi không có bang hội.

Người chơi bây giờ lý luận rất đơn giản. Người lấy yếu chống mạnh, giúp đỡ người yếu, tiêu diệt đi kẻ xấu. Vậy thì người chính là anh hùng, bọn ta sẽ ủng hộ và hâm mộ người. Có thể đây là vì ảnh hưởng đến từ phim ảnh quá nhiều đi.

Chờ tiếng hệ thống vang lên xong, tướng Mark ra hiệu cho 2 tên quân nhân tiếp nhận xe chở hàng. Sau đó lại tiếp tục nói với Đình Tấn.

- Người chắc cũng đã mệt mỏi, theo ta vào doanh trại đi. Sẵn tiện giới thiệu cho người một chút tình hình bên trong để người không phải ngỡ sau này.

Đình Tấn lúc này vừa ngạc nhiên về thông báo thưởng cho từ hệ thống, lại thêm Tướng Mark muốn làm hướng dẫn viên cho hần. Đình Tấn không nghĩ ngợi nhiều gật đầu theo sau Tướng Mark.

Tiến vào bên trong, Đình Tấn mới để ý. Bức tường bên ngoài được dựng lên cao khoảng 8m. Độ dày cũng xấp xỉ 2m, có thể chống đỡ được va đập từ những con quái thú có thể hình lớn.

Nhìn xung quanh Đình Tấn ước tính doanh trại này diện tích khoảng hơn 10km vuông. Bên trong là một khoảng trống trải, với nhiều túp lều san sát nhau chừa ra một con đường lớn. Các túp lều trại kích cỡ cũng khác nhau, có lớn có nhỏ khung bằng thép và sợi thủy tinh.

Bên ngoài bao trùm bằng vải dù, có thể tránh gió tránh mưa cực tốt. Chúng đều được dựng thành một hình tam giác, nếu kích cỡ lớn hơn một chút thì dựng thêm hai bức tường chống đỡ hai bên.

Bên trong túp lều nhỏ thì chỉ lót một hoặc hai túi ngủ tùy kích cỡ túp lều. Còn lều lớn thì có thêm vài chiếc giường xếp vải có gối và chăn xếp sẵn. Vừa đi, Tướng Mark vừa chậm rãi giải thích:

- Bên ngoài kia quái vật càng ngày càng đông chúng ta hiện tại có chút chống đỡ không nổi. Doanh trại quân đội hiện tại rất cần những người có thực lực mạnh mẽ như người.

Ngừng một chút, Tướng Mark tiếp tục chăm chú nói:

- Người lần này vận chuyển tiếp tế đến có thể nói rất là đúng lúc. Chúng ta đạn dược đã không còn mấy. Thức ăn cũng chỉ đủ cầm cự trong vài ngày

nữa. Ta tại đây đại diện cho quân khu Nam hướng về đội Lính Đánh Thuê [The Alliance] của người chân thành cảm tạ.

Nói xong Tướng Mark nghiêm người chào một cái làm Đình Tấn cũng không chịu được phải nghiêm chào lại. Hắn là không bỏ được thói quen của mình trong quân đội trước kia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Trở về

Chào cảm ơn xong, Tướng Mark bỏ tay xuống mỉm cười nói:

- Ngoài việc báo cáo với Thành Chủ Albert tường thuật cho người, ta sẽ tự nhân tặng thêm một phần quà cho đội của người.

Lúc này 2 người đã đến tận cùng bên trong doanh trại, cuối đường chính là một khu nhà hết như Tòa Thị Chính. Tướng Mark dừng lại cách đó không xa, đứng sau hắn chính là một túp lều trại cỡ lớn. Bên ngoài nhìn giống như một căn nhà vải, cao hơn 4m bề ngang 6m. Tướng Mark vén lên màn che làm ra tư thế mời, Đình Tấn cũng không ngại ngần gì mà tiến vào.

Bên trong diện tích càng rộng rãi hơn, bề dài ước tính khoảng 15m đủ cho 10 người ở trong sinh hoạt. Hai hàng hai bên có sẵn 4 cái giường 2 tầng, với đệm chăn gối đầy đủ xếp sẵn bên trên.

Phía trong cùng của căn lều có 2 căn phòng vải được dựng lên. Cửa vào là một tấm màn đen.

Tướng Mark lúc này mới mở miệng, mang theo vui vẻ nói với Đình Tấn:

- Chúng ta nơi này không có gì nhiều, chỉ có vài nơi ở còn trống có thể cấp cho người. Sau này người và đồng đội có chiến đấu ở đây ngoại cũng không phải bận tâm về nơi ở.

- Nơi này là cỡ lều lớn nhất ở doanh trại. Phía dưới kia căn phòng có thể cho 2000 người vào ở.

Đình Tấn lúc này mới hiểu ra căn phòng dưới kia thì ra là một không gian như ở phòng trọ khách sạn trong thành. Còn phần thưởng “một khu doanh trại tự nhân” mà hệ thống nói đến chính là đây. Khoe miệng nhếch lên, đứng là người ăn con của đầu tiên luôn là có lợi ích lớn nhất.

- Cảm tạ, vậy thì đêm nay ta sẽ trú lại đây. Ngày mai sẽ lên đường trở về.

Tướng Mark gật đầu chào một cái rồi rời khỏi lều. Đình Tấn tiến lên ngồi trên một chiếc giường gần nhất. Hiện tại đồng hồ chỉ vừa điểm đúng 5 giờ chiều. Đình Tấn cũng không vội vàng tu luyện, hắn mở tin nhắn mật ra liên lạc cho 3 người đồng đội hỏi thăm tình hình. Sau đó bắt đầu lấy ra đồ ăn làm bữa tối, vừa ăn vừa nói chuyện.

Hơn nửa giờ sau, mọi chuyện cũng đâu vào đấy. 3 người Terrell, Ameerah và David đã được ra khỏi căn phòng kia. Hiện tại họ đang ở nhà, Đình Tấn cũng không còn lo lắng gì nữa mà yên tâm tu luyện.

Thời gian nhanh chóng trôi qua...

Như có đồng hồ báo thức, Đình Tấn tỉnh lại sau khi hoàn thành xong một vòng “Minh Tướng Thuật” cuối cùng thì đã là 7 giờ sáng hôm sau. Hắn vừa rời khỏi giường vận động thư giãn gân cốt được một chút thì Tướng Mark đã bước vào.

Đình Tấn ngạc nhiên nghiêm chào, sau đó tò mò hỏi:

- Có chuyện gì không thưa ngài?

Tướng Mark gật đầu xem như chào lại, sau đó lấy ra một tấm thẻ đưa cho Đình Tấn nói:

- Đây là báo cáo về nhiệm vụ, người mang thứ này về cho Thành Chủ Albert để xác nhận nhiệm vụ đã hoàn thành.

Đình Tấn tiếp nhận tấm thẻ, bỏ vào balo sau đó mới hỏi tiếp:

- Còn chuyện gì nữa không thưa Mark tướng quân?

Tướng Mark lắc đầu, chào hắn một tiếng rồi trở về văn phòng của hắn. Đình Tấn đã không còn chuyện gì để làm ở đây nữa vậy là hắn lên đường trở về. Đoạn đường này tiêu tốn của hắn hết 2 ngày 2 đêm. Hiện tại không cần phải hộ tống xe chở hàng nữa nhưng vì Đình Tấn mang đồ vật quá phụ trọng nên hắn tiêu tốn hơn 4 giờ thì mới về đến thành.

Hơn 12 giờ trưa...

Đình Tấn lúc này đã về đến EL Thành. Hắn chậm rãi đi về Trading Hall ở trung tâm quảng trường. Ngay khi đến nơi, vừa định bước vào trong cửa hàng thì một thân ảnh chắn ngang trước mặt hắn.

Nhíu mày Đình Tấn định mở miệng hỏi thì người này đã ngắt lời hắn trước:

- Ta biết ngươi là ai. Ta đã chờ ở đây 1 ngày một đêm, để nói chuyện quan trọng với ngươi. Có thể đi nơi nào đó yên tĩnh một chút không.

Nhìn thấy người chắn trước mặt mình là một người bí ẩn, cả thân thể trùm kín trong một cái áo choàng trùm đầu màu đen. Che khuất cả gương mặt lẫn dáng người của hắn. Thế nhưng giọng nói lại là của nữ, nên Đình Tấn cũng không khỏi có chút nghi ngờ, hắn là không có quen với ai là nữ ngoài Ameerah cả.

Nhưng lúc này, hắn tâm tình rất tốt vì đã hoàn thành nhiệm vụ lại thêm hiện tại là ở trong thành. Không thể PK, không phải sợ bị mai phục nên hắn cũng không ngại theo cô gái nói chuyện một chút.

Đình Tấn gật đầu hướng về cô gái thấp giọng nói hai chữ “Theo ta” sau đó bước ngang qua người cô gái đi vào trong cửa hàng. Hiện tại Trading Hall vẫn đang rất đông đúc khách hàng. Người mua người bán người coi hàng khắp nơi đều có.

Đình Tấn mặc áo khoác ẩn nấp gương mặt, rất nhanh lên qua hết đám người chơi tiến vào phía sau cửa hàng rồi đi thẳng lên phòng của hắn. Cô gái cũng nhanh chân đi theo sau hắn. Rất nhanh 2 người trở lại phòng của Đình Tấn.

Lúc này Đình Tấn ngồi trên bàn làm việc quay ra nhìn cô gái, gương mặt bình tĩnh, không cảm xúc nói:

- Có chuyện gì nói đi.

Cô gái tự nhiên như ở nhà, cởi áo choàng ra rồi kéo một chiếc ghế lại ngồi đối diện với hắn, gương mặt bình tĩnh mỉm cười. Giọng nói ngọt như đường:

- Ta xin tự giới thiệu, ta gọi Lý Uyên. Hôm nay, ta đến đây là để tự tiến cử mình với ngươi về khả năng của ta. Chỉ cần ngươi chấp thuận cho ta vào đội Linh Đánh Thuê của ngươi và giao cho ta quản lý cửa hàng Trading Hall. Ta bảo đảm nó có thể gia tăng lên 30% lợi nhuận trong 1 tuần. Sau một tháng nếu như ta làm được những việc này, ta muốn có được 20% cổ phần của [The Alliance].

Nàng đôi mắt chăm chú nhìn lấy Đình Tấn. Khi nhìn thấy đối phương lúc này gương mặt bình tĩnh mà duy trì một vẻ nhếch miệng mỉm cười. Ngoài ra không có chút biểu hiện nào khác. Đôi mắt hắn từ đầu tới giờ vẫn là chăm chú quan sát lấy mình. Trong lòng nàng không khỏi hồi hộp, tim đập nhanh.

Đình Tấn vẻ mặt bình tĩnh nhưng trong lòng thì gợn sóng mãnh liệt. Ngay khi đối phương cởi chiếc áo khoác kia ra, hắn có chút không dám xác nhận. Nhưng nghe đối phương giới thiệu Đình Tấn đã không kìm chế được cảm xúc, khóe miệng kéo lên một vòng.

Cô gái này ước chừng hơn 22 tuổi, tóc đen dài uốn xoắn óng. Đôi mắt hai mí, to tròn với gương mặt hình trái tim. Môi anh đào hé mở để lộ ra một chiếc răng mọc lệch trông rất duyên dáng. Một kiểu điển hình của một cô gái châu Á.

Thế nhưng chiếc mũi cao và đẹp của nàng cùng đôi chân mày hơi mỏng làm nàng lại có thêm một chút gì đó của một cô gái phương Tây.

Đặc biệt dáng người cao ráo phát dục cực tốt của nàng. Bộ ngực căng tròn săn chắc không thể che giấu nổi bởi chiếc áo tân thủ. Vòng eo thon gọn vừa đủ một cánh tay vòng qua ôm trọn. Cả 2 thứ trên kết hợp với bờ mông đầy đặn săn chắc kia làm thành một chữ S có thể làm mê một bất cứ tên đàn ông nào.

Đình Tấn nhìn lấy gương mặt quen thuộc kia thì liền đã quyết định nàng phải là người của [The Alliance]. Thế nhưng cũng không thể quá dễ dàng chấp nhận vì để không cho nàng có ý nghĩ khinh thường sau này. Vậy là hắn liền giả vờ thâm trầm nói:

- Ngươi có gì để bảo đảm? Nếu ngươi không làm được như lời mình nói mà còn làm cho cửa hàng tổn thất thì sao? Lúc đó ngươi lấy gì để bù đắp XwWEQTz lại?

Lý Uyên lúc này mới khần trương nói:

- Ta có thể bảo đảm mình chắc chắn có thể hoàn thành nhiệm vụ. Hơn nữa nếu ngươi muốn tiền đặt cọc vậy ta ở đây có tình báo rất có giá trị. Chỉ cần ngươi muốn ta có thể cung cấp ngay cho ngươi.

- Mời nói. - Đình Tấn âm thanh cụt ngắn, lạnh lùng nói.

Lý Uyên thờ phào một hơi, cổ bình tĩnh tâm thần của mình bắt đầu giao dịch:

- Ta có được tình báo là Hồng Môn Hội có phát hiện một con Boss, cách EL thành 20km về phía tây. Trong vòng 3 ngày nữa, bọn họ sẽ tập hợp đủ nhân số rồi đi giết Boss. Khả năng Boss này rơi ra lệnh bài thành lập hội Linh Đánh Thuê rất cao.

Đình Tấn nghe xong tình báo của Lý Uyên không nhịn được ngửa đầu lên mà cười lớn một tiếng. Hắn thân thể lười biếng ngã dựa vào ghế, chân bắt chéo, hai bàn tay đan chéo nhau chấp tay lên bụng. Mặt hơi ngước lên lạnh lùng nhìn lấy Lý Uyên, bình thản nói:

- Người muốn ta đi cướp Boss của người khác? Không biết người có nghĩ tới hay không thực lực của ta liệu có thể solo Boss. Hoặc là người có nghĩ tới hay không ta không muốn gây thù với thế lực khác? Hà Lý Uyên tiểu thư?!

Lúc này Lý Uyên ở đối diện cũng hơi lúng túng, hai tay đan xéo vào nhau, liên tục chà sát mà im lặng không biết nói gì. Đinh Tấn không dừng lại ở đó, hần khoé miệng mỉm cười tung ra đòn tối hậu:

- Ta có quen một người bạn. Nàng tên đầy đủ khi sinh ra là Lý Uyên Rothschild con gái riêng của James Rothschild, người đứng đầu gia tộc lớn nhất nước FR đồng thời cũng là người đang quản lý của một đế chế nghìn tỷ \$. Người vợ chính thức là Nicky Hilton, hai người có một con trai gọi John Rothschild. Hần là em trai cùng cha khác mẹ của nàng nhưng lại là người thừa kế hợp pháp của gia tộc nghìn tỷ này.

Nói xong câu cuối cùng hần lập tức chồm người lên vượt qua gần nửa mặt bàn. Đôi mắt hần chăm chú nhìn thẳng vào mắt Lý Uyên. Dừng một chút, hần tiếp tục bình tĩnh như kê chuyện:

- Ta nghe nói Rothschild gia tộc rất coi trọng sự thuần huyết, họ không chấp nhận sự tồn tại nào khác ngoài dòng máu FR cao quý của mình. Có phải vậy không Lý Uyên tiểu thư?

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Nữ hoàng của giới kinh doanh

Lúc này phía đối diện Lý Uyên gương mặt trắng bệch vì sợ hãi. Làm sao tên này có thể biết được danh tính thật của nàng?! Phải chăng hần là người của gia tộc? Trong lúc hoảng sợ, nàng đầu óc không thể bình tĩnh suy nghĩ phân tích, mà lập tức đứng dậy xoay người rời đi.

Đinh Tấn lúc này vươn tay ra bắt lại cổ tay nàng. Lý Uyên hốt hoảng xoay người cố rút tay lại nhưng không được. Giọng run run hét lên:

- Người muốn làm gì?!

Đinh Tấn nắm lấy tay mềm chột buông ra trong đầu không thoát khỏi tán thưởng “Làn da cũng thật mềm mà”. Hần nhanh chóng giơ bàn tay ngang hai vai, rồi đứng lên giải thích:

- Ta thật không có ác ý. Người nên bình tĩnh lại, ngồi xuống ta nghe ta nói hết đã.

Giọng nói của Đinh Tấn như có chứa từ tính làm cho Lý Uyên cũng bình tĩnh lại. Bình tĩnh lại mà suy nghĩ, lập tức nàng liền bác bỏ đi suy nghĩ trước đó. Người của Rothschild gia tộc hiện tại đều tập trung ở FR thành rồi làm sao có thể ở lại đây mà tung hoành ngang dọc được.

Vậy là Lý Uyên bình tĩnh tâm thần, từ từ ngồi trở lại chiếc ghế trước bàn nghe Đinh Tấn nói tiếp. Lúc này Đinh Tấn đứng thẳng người đi một vòng ra sau lưng của Lý Uyên bắt đầu giải thích.

- Người không cần phải hoảng sợ, ta không có ác ý gì với người. Hiện tại cũng là ở trong game, có làm gì được người thì cũng phải qua hệ thống cho phép. Đúng chứ?

Hần giọng nói như có ma lực làm Lý Uyên không tự chủ gật đầu theo. Ngưng một chút Đinh Tấn tiếp tục nói.

- Ta biết rõ về người, còn về phần làm thế nào hay tại sao thì chúng ta bỏ qua phần này đi. Người muốn chứng minh hay muốn báo thù cho mẹ mình, ta không quan tâm. Ta chỉ muốn nói. Ta, Đinh Tấn, tại đây, mời người gia nhập vào gia đình [The Alliance] này!

- Người sau này sẽ có một gia đình mới. Sẽ có người cho người niềm tin, cùng sự che chở. Cho dù người không làm được những chuyện như người đã nói, ta vẫn sẽ cho người ở lại [The Alliance]. Người đồng ý chứ Lý Uyên tiểu thư?

Lý Uyên ngồi trên ghế, trong đầu như có một quả bom nổ tung. Cả thân thể không nhận được mà run rẩy, bởi vì mọi thứ hần nói đều là những thứ được giấu kín trong nội tâm của nàng nơi sâu xa nhất.

Nàng thân thể cứng đờ, đôi mắt rung rung không có tiêu cự. Đinh Tấn lúc này cũng là đang đứng phía sau, chờ đợi nàng cho hần một câu trả lời.

- ... Tại sao?

Bờ môi đỏ run rẩy lấp lấp, nàng cố gắng kìm chế cảm xúc. Âm thanh khàn khàn nói ra được một chữ. Đinh Tấn thân nhiên mỉm cười.

- Bởi vì ta là người hiểu rõ người nhất.

Thân thể Lý Uyên càng run mạnh lên. Đinh Tấn ở phía sau dừng một chút, sau đó cúi người miệng kề sát vào tai của Lý Uyên giọng nói thì thầm:

- Bởi vì chỉ có ta mới hiểu rõ trong lòng người muốn gì. Là được khao khát chứng minh mình ưu tú đến nhường nào? Hay muốn dùng thực lực của mình đâm đập bọn người Rothschild kia? Hoặc là muốn để cho bọn họ hối hận vì những việc họ đã làm cho mẹ con người?

Giọng nói Đinh Tấn như một con ác quỷ đang dụ dỗ một người bán đi linh hồn cho hắn để đổi lại được những thứ mà họ ham muốn có được nhất.

Hơi thở nóng bỏng phả vào tai của Lý Uyên làm cho cả người nàng tê rần. Gương mặt xinh đẹp của nàng nổi lên hai rặng mây đỏ. Trái tim cũng bắt đầu gia tốc đập mạnh, điều mà nàng chưa bao giờ có từ khi sinh ra đến hiện tại.

Nhưng hơn thế nữa, sau khi nghe được những lời của Đinh Tấn. Nàng trong lòng nổi lên một trận lửa nóng. Bị nói trúng những suy nghĩ giấu kín trong lòng, nàng những năm qua dồn nén đã bắt đầu bộc phát ra.

Lý Uyên xoay người lại nhìn thẳng Đinh Tấn, đôi mắt kia vẫn còn vương lại những mảng hơi nước. Thế nhưng bên trong lại ẩn chứa những ngọn lửa đang bùng cháy. Nàng giọng nói bình tĩnh đến kì lạ hướng về Đinh Tấn hỏi:

- Nếu ta không gia nhập thì sao?

Đinh Tấn vẫn giữ nụ cười mỉm, hắn nhún vai hai tay đưa ngang. Thái độ bất cần mà nói:

- Đây là cơ hội cùng kỳ ngộ. Biết nắm bắt nó thì người sẽ tiết kiệm được rất nhiều thời gian. Còn nếu không, vậy cũng chẳng sao. Chuyện này cũng không liên quan gì đến ta.

Lý Uyên chỉ suy nghĩ trong 3 giây liền đứng lên nghiêm túc nói:

- Ta muốn 10% cổ phần cùng toàn quyền quản lý việc kinh doanh của [The Alliance].

- Tốt! Ta gọi Đinh Tấn. Chào mừng người đến với gia đình [The Alliance].

Đinh Tấn mỉm cười, lớn tiếng vui vẻ mà nói. Đồng thời hắn giơ bàn tay phải ra, Lý Uyên mỉm cười không còn sợ hãi gì mà nắm lấy tay hắn.

- Tối rồi. Nhanh theo ta đi gặp những người anh em khác nào.

Vừa nói Đinh Tấn vừa xoay người mở cửa cũi đầu làm ra tư thế mời như một tên quý tộc. 2 người nhanh chóng tiến xuống bên dưới lầu, Đinh Tấn gọi ra 4 người David, Ameerah, 2 cha con Terrell và Marc, cùng nhau đến quán cơm ăn trưa.

Trên bàn ăn, Đinh Tấn giới thiệu Lý Uyên cho 4 người kia. Cả 4 rất nhanh làm quen với nhau, chỉ riêng Ameerah hơi có chút biểu hiện lạ. Nhưng cả nhóm cũng không ai để ý là mấy.

Nói về Lý Uyên, Đinh Tấn biết đến nàng cũng là rất rõ ràng. Bởi vì 10 năm trước hai người đã từng quen biết nhau cũng nhận rất nhiều sự giúp đỡ từ nàng. Thậm chí, Đinh Tấn còn từng làm vệ sĩ riêng cho nàng.

Quá khứ của nàng cũng rất khốn khó. Nàng là con gái riêng của James Rothschild gia chủ gia tộc Rothschild, cũng là người đang quản lý để chế nghìn tỷ \$ Rothschild. Hắn trong một lần sang công tác ở nước khu vực châu Á, vô tình gặp phải mẹ của Lý Uyên.

Hai người rất nhanh đến với nhau. Mẹ Lý Uyên mặc h2ZauS kẻ sọc phản đối của gia đình mà rời nhà đi theo hắn, rồi sau đó mới sinh ra nàng.

Thế nhưng vì mẹ nàng là người châu Á cho nên không được cao tăng trong gia tộc Rothschild chấp nhận. Bọn họ lên tiếng phản đối mãnh liệt bởi vì cái truyền thống không chấp nhận có sự pha trộn huyết thống.

Vợ chính thức của cha nàng là Nicky Hilton cũng là một người rất ích kỷ. Bà ta không chấp nhận mẹ con nàng ở lại trong gia tộc. Khi còn ở chung thì rất hà khắc với 2 mẹ con, đến khi có được sự chống đỡ từ cao tầng trong gia tộc thì bà ta lập tức đuổi mẹ con nàng ra khỏi nhà. Cha nàng cũng là từ đó bỏ mất sự sống chết của hai mẹ con nàng.

Mẹ của Lý Uyên, một cô gái chỉ mới 28 tuổi, thế nhưng chất chứa bên trong thân thể nhỏ bé kia chính là một sự quật cường và tình mẫu tử đáng nể. Bà ôm lấy nàng khi đó chỉ mới 4 tuổi rồi đi căn biệt thự xa hoa của Rothschild gia tộc. Tự tìm nơi ở, tự vất vả làm mọi việc nuôi lớn Lý Uyên. Nhưng đến khi nàng tròn 18 tuổi thì bà rời khỏi thế giới này vì bệnh tật, để lại nàng một thân một mình.

Nàng lăn lộn đủ mọi nghề nghiệp từ phục vụ đến tiếp tân. Một cô gái trẻ với vẻ bề ngoài nóng bỏng như nàng, lại thân đơn thể cô nên phải chịu rất nhiều tủ nhục mà trải qua 4 năm đại học, sau đó thi tốt nghiệp.

Lý Uyên mang theo tâm tính kiên cường của mẹ nàng mà lang thang khắp nơi tìm đường quật khởi. Nhưng vì có sự cản trở từ “Bà mẹ cả” của nàng mà mãi đến 2 năm sau khi quái vật xâm lấn, Lý Uyên mới bắt đầu tỏa sáng.

Bằng vào đôi bàn tay trắng cùng tài năng trời cho về buôn bán của mình, Lý Uyên bắt đầu kinh doanh các loại quái thú. Kết quả nàng được mọi người mệnh danh “Nữ Hoàng Của Giới Kinh Doanh” duy nhất ở tận thế.

Tuy không có thực lực cường đại nhưng nàng lại là người thành lập nên một đế chế khác có thể sánh ngang với Rothschild gia tộc lúc huy hoàng nhất.

Đinh Tấn khi bị lưu lạc trong suốt 1-2 năm đầu tiên đều nhận được sự giúp đỡ cứu tế từ tổ chức thương hội mà nàng thành lập. Nhiều lần gặp gỡ làm vệ

sĩ cho nàng, Đình Tấn cũng có cơ hội tiếp xúc nói chuyện với nàng nhiều hơn ai hết.

Hồi tưởng lại một số chuyện trong quá khứ làm Đình Tấn không nhịn được mỉm cười nghĩ thầm: “Đã đến lúc trả lại ân tình cho người rồi”.

Bữa ăn trưa cũng diễn ra rất suôn sẻ. Đình Tấn lúc này cũng đã hiểu sơ sơ về tình hình của Lý Uyên nên mới khuyên nàng:

- Nếu người có thiếu thốn gì thì cứ trực tiếp nói cho ta. Một hồi ta sẽ chuyển qua cho người một số tiền vốn lưu động. Người làm gì ta không cần biết, thế nhưng 1 cabin trò chơi là phải có. Đồng thời một lát ta sẽ giao cho người hướng dẫn làm thế nào để tu luyện. Mỗi ngày dù cho có bận cách mấy cũng phải luyện một chút. Người rõ ràng chứ?

Bị Đình Tấn nhìn chăm chăm, Lý Uyên trong đầu nhớ lại chuyện lúc nãy. Nàng gương mặt hơi đỏ lên, cúi đầu nhẹ giọng nói “Ừ” một tiếng. Sau đó liền im miệng cắn cúi mà ăn. Ngồi ở bên cạnh, Ameerah không nhịn được hừ một tiếng.

Lý Uyên nghe thấy tiếng “hừ”, mắt cũng liếc qua nhìn Ameerah một chút khoe miệng mỉm cười, không nói gì mà tiếp tục ăn.

Không khí trong bàn ăn lại có vẻ giảm đi vài độ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Thế lực phân chia

Ăn xong bữa trưa, 6 người trở về cửa hàng. Đình Tấn gọi lại lão Marc và Lý Uyên lên phòng hắn để bắt đầu bàn giao công việc.

Trở lại phòng, Đình Tấn ngồi trên bàn làm việc. Ở phía đối diện là 2 người Lý Uyên và lão Marc. Đình Tấn quay sang nhìn lão Marc giọng có hơi áy náy:

- Chú Marc, Lý Uyên là người cháu tìm tới để quản lý và mở rộng các sản nghiệp của đội. Chú sau này xin phối hợp với cô ấy nhé.

Lão Marc gương mặt có chút sa sút nhưng vẫn cố gượng cười nói:

- Ta biết rồi, ta sẽ cố gắng phối hợp.

Đình Tấn chỉ biết thờ dài, lúc này ngồi bên cạnh lão Marc, Lý Uyên cũng nhận ra điều gì. Mỉm cười quay sang nói với lão:

- Cháu kính nghiệm dù sao vẫn còn non nớt lắm xin chú Marc giúp đỡ cháu nhiều hơn.

Nói xong nàng đứng dậy khom người rất lễ phép, điều này làm cho lão Marc gương mặt cũng là giãn ra không ít. Hắn mới vội vàng đứng dậy đỡ lấy nàng:

- Được rồi, được rồi. Ta biết bao nhiêu sẽ giúp bấy nhiêu mà.

Nhìn hai người bắt đầu hòa hợp với nhau, Đình Tấn trong lòng cũng bớt đi lo lắng. Lúc này hắn mới lấy ra một tờ giấy đưa đến trước mặt của Lý Uyên:

- Đây là hiệp ước cổ phần phân chia ta vừa soạn xong người kiểm tra kỹ nếu không có vấn đề gì thì ký vào.

Lý Uyên ngẩn người ngạc nhiên nhìn Đình Tấn. Nàng hôm nay chỉ mới gặp hắn lần đầu cũng chưa có bất kì cống hiến, thành quả gì. Thế nhưng hắn lại cam tâm đem cổ phần ra cho nàng. Lý Uyên nội tâm chứa đầy tò mò không hiểu mà hỏi lại:

- Tại sao? Ta cũng chưa làm việc được kết quả gì.

Đình Tấn ánh mắt chăm chú nhìn lấy nàng mà nói:

- Bởi vì ta tin tưởng năng lực của người. Ta tin người có thể tỏa sáng!

Lý Uyên tâm tình phức tạp hơn khi nghe Đình Tấn nói như vậy. Nàng đây là lần đầu tiên được cảm nhận có một người tin tưởng mình hơn cả người mẹ quá cố.

Cầm tờ hiệp ước nhìn sơ một cái, Lý Uyên cũng không xem hết hiệp ước mà ký thẳng vào. Sau đó trả lại cho Đình Tấn 1 phần hiệp ước, còn nàng giữ một phần. Đình Tấn cũng hơi mỉm cười nói:

- Người không sợ ta ghi hiệp ước bán thân sao?

Lý Uyên lúc này mới mỉm cười, gương mặt đầy mỉa mai mà đáp trả lại hắn:

- Người muốn thu nhận ta sao? Nếu như người muốn đêm nay chúng ta có thể dành chút thời gian tâm sự.

Nhìn Lý Uyên biểu hiện như một con hổ ly đang quẩn rũ một anh nông dân, Đình Tấn không chịu nổi phải bại lui. Hắn gương mặt hơi cứng đờ giả vờ đánh sang chuyện khác:

- Tốt rồi, hiện tại ta có vài chuyện cần bàn bạc. Đầu tiên, ta muốn chiêu thu thêm thành viên cho đội Linh Đánh Thuê. Hai người có kiến nghị gì không?

Đối diện hai người lão Marc và Lý Uyên hơi trầm mặt một chút. Sau đó lão Marc dẫn đầu nói:

- Hiện tại chiêu thu hội viên cũng được nhưng phải có chỗ ở cùng với quy định mức cống hiến mức lương rõ ràng. Cái này cần phải có thời gian để sắp xếp.

Bên cạnh lão Marc, Lý Uyên chờ đợi hắn nói xong cũng tiếp lời:

- Thế lực phân chia trong thành bây giờ khá phức tạp. Chúng ta chỉ có thể chiêu thu một số khu vực khác nhau thôi để tránh va chạm không đáng có.

Đình Tấn nhũn mảy lại suy nghĩ. Chuyện lão Marc nói hắn cũng đã từng nghĩ qua. Đại khái hắn đã có một hệ thống luật lệ sơ bộ rồi, chỉ cần chỉnh sửa một chút thì chắc có thể dùng được. Còn chuyện thứ 2 Lý Uyên nói, hắn là không rõ ràng lắm việc thế lực nào phân chia cái gì. Liền hắn quay sang hỏi Lý Uyên:

- Người giải thích rõ một chút. Thế lực gì, phân chia thế nào?

Lý Uyên trầm ngâm một chút để sắp xếp lại ngôn ngữ sau đó chậm rãi nói:

- Thế lực phân chia rất phức tạp, đa số đều là dựa trên thực lực của các công ty chống đỡ phía sau thế lực đó mà phân chia ra làm nhiều cấp. Cấp 3 thế lực thấp nhất, S cấp thế lực là cao nhất. Hiện tại chúng ta [The Alliance] được đánh giá là cấp 1 thế lực vì vẫn chưa có ai đứng ra thành lập đội Linh Đánh Thuê cả.

Đình Tấn gật gù đầu xem như hiểu rõ một chút. Lúc này Lý Uyên ngừng một chút cho Đình Tấn tiêu hóa xong mới nói tiếp.

- Cấp 2-3 thế lực ta sẽ không bàn tới vì nó ảnh hưởng cũng không lớn. Đa số đều là một số nhóm người chơi nhỏ gom góp lại mà hình thành thôi. Cấp 1 thế lực ngoài chúng ta còn có các đội, các phòng làm việc như Hỏa Long, Xcalibur, DemonHunter.

- Cao cấp hơn là S cấp thế lực gồm có Hồng Môn Hội ta trước đó có nhắc qua, [The Throne] và Special Squad. Trong đó Hồng Môn Hội là một tổ chức của người EL gốc Hoa, bọn họ chủ lực là ở TJ thế nhưng lại có phân hội ở khắp các nơi trên thế giới, nhân số rất đông. Người quản lý là Trần Cận Hùng nghe nói là người của họ Trần gia tộc lớn ở TJ.

- [The Throne] thì ta nghĩ người chắc cũng đã hiểu sơ sơ rồi. Bọn họ là người của tập đoàn William. Ta từng nghe nói, quản lý [The Throne] ở EL Thành chính là Henry William, tiểu thiếu gia của gia tộc William. Chúng ta đã có một số mâu thuẫn nhỏ thì ta nghĩ trong tương lai nên hạn chế va chạm với bọn họ. Tránh làm cho mâu thuẫn trở nên căng thẳng hơn...n.

Lý Uyên chưa nói xong thì Đình Tấn đưa tay chặn lại không cho nói tiếp. Nàng sắc mặt có chút ngờ vực, không phải đang nghe tốt sao. Lúc này Đình Tấn chăm chú nhìn lấy nàng, giọng nói tràn ngập khẳng định nói ra:

- Ta không muốn người có lỗi suy nghĩ thương nhân đó nữa. Ở một số trường hợp, chúng ta có thể dùng “Hòa khí để cùng phát tài”. Thế nhưng với những kẻ đã muốn đâm đạp lên đầu ta như [The Throne]. Vậy thì dù cho hắn có mạnh thế nào đi nữa ta cũng không ngại đâm lại hắn. Người rõ ràng?

Lý Uyên sắc mặt mê ly nhìn Đình Tấn, không hiểu sao nhìn Đình Tấn gương mặt sát phạt quyết đoán như vậy làm nàng không tự chủ sa ngã. Nghe Đình Tấn hỏi, nàng không tự chủ được gật nhẹ đầu. Lúc này Đình Tấn mới ra hiệu cho nàng tiếp tục.

- Special Squad ta không rõ ràng lắm tổ chức này. Bọn họ nhân số rất đông nhưng cũng không tiếp nhận thành viên từ bên ngoài gia nhập. Giống như bọn họ là một tổ chức ở hiện thực di chuyển vào trong game vậy. Người dẫn đầu theo ta suy đoán chính là 1 trong ba người Báo Đen hoặc Tiger No.1 hoặc Eagle No.1 đang đứng trên bảng xếp hạng đẳng cấp kia.

Đình Tấn khoe miệng mỉm cười, nghe đến Báo Đen hắn liền đã suy đoán ra có thể thế lực này chính là của quân đội chính phủ rồi. Đình Tấn đang suy nghĩ nhưng Lý Uyên cũng không dừng lại.

- Bởi vì 4 góc của thành đều có công dịch chuyển từ các làng tân thủ, chi nhánh Đại Sát Thủ Linh Đánh Thuê cùng với Đại Sát Thủ Chức Nghiệp đều có. Cho nên 3 thế lực này chia nhau ra mà chiếm cứ 4 góc của EL Thành thành.

- [The Throne] thế lực mạnh mẽ nhất chiếm cứ toàn bộ khu vực phía nam. Phía đông bắc chính là khu vực hoạt động của Hồng Môn Hội. Phía tây bắc đều là khu vực tập trung của Special Squad.

- Còn lại một vùng trung tâm đông đúc nhưng chưa có ai dám đứng ra nhận là địa bàn của mình, thế nhưng ngầm bên trong ta nghe nói bị 3 đội Hỏa Long, Xcalibur, DemonHunter cùng với nhiều thế lực nhỏ chia cắt. Nhưng thế lực này tuy nhỏ nhưng nếu kết hợp lại sẽ là một sức mạnh rất đáng gờm, đến 3 thế lực lớn cũng không dám quá dồn ép bọn họ.

Nói đến đây Lý Uyên im lặng không nói nữa như chờ đợi Đình Tấn tiếp thu xong rồi đưa ra quyết định.

- Người cũng biết rõ nhỉ. Có quen ai trong các thế lực đó sao?

Đình Tấn trả lời nhưng không phải là quyết định chiếm cứ địa bàn của ai mà hỏi ngược lại Lý Uyên. Cô nàng này cũng cảm thấy như có chút bị Đình Tấn lừa, giọng nói hơi chua:

- Trước khi đến đây ta đã điều tra rất kỹ tất cả các thế lực tiềm năng. Cứ nghĩ chỗ của người là dễ tiếp cận nhất nhưng không ngờ, nơi đây lại là khó nhai nhất hơn nữa đi đến đây thì rơi vào tay một con quỷ Satan không thoát được.

Đình Tấn không nhận được vừa lắc đầu vừa cười lớn. Lý Uyên biểu hiện bây giờ khá đáng yêu làm hắn không khỏi nhớ lại gương mặt lúc nào cũng như tảng băng lạnh của nàng trước kia.

Cười xong Đình Tấn lúc mới nghiêm túc đưa ra quyết định:

- Ta muốn chiếm cứ cả thành EL Thành này. Thậm chí là cả chiến trường thế giới sau này. Thế nên bắt đầu từ ai cũng sẽ là gây thù, vậy thì bắt đầu từ kẻ thù hiện tại [The Throne] đi.

Ngồi đối diện, đã im lặng này giờ lão Marc cùng với Lý Uyên đều kinh ngạc há hốc mồm với lời nói ngông cuồng của Đình Tấn. Hai người không hiểu từ đâu mà hắn có lớn như vậy tự tin.

Lý Uyên sau một hồi kinh ngạc liền trở nên kích động, trong lòng hừng hực ý chí chiến đấu. Đúng! Nàng là muốn chứng minh cho đám người Rothschild kia, nếu như chỉ luân quần ở trong nước EL hay khu vực Bắc Mỹ này thì cũng quá nhỏ bé, không đủ lực trừng kích đi.

- Được! Người chỉ cần chiến đấu, mọi việc còn lại giao cho ta. Ta chắc chắn sẽ không làm phụ sự chờ mong của người.

Lý Uyên gương mặt kích động mà chồm lên bàn nhìn Đình Tấn nói. Lão Marc bên cạnh không khỏi cảm khái, già rồi đúng là có khác với tuổi trẻ nhiệt huyết.

Đình Tấn bây giờ mới phân chia công việc sau cùng:

- Tốt, người và chú Marc sẽ lo chuyện kinh doanh quản lý tất cả những gì thuộc về [The Alliance]. Ý ta là cả trong game và hiện thực. Về phần luật lệ, ta sẽ ra đại khái một phần đề cương. Các người từ đó mà tham khảo rồi phát triển thêm. Ta giao toàn quyền quyết định cho các người, nếu như có gì khó khăn hay thắc mắc thì cứ việc nói với ta. Có làm được không?!

Nghe hai người đối diện đồng thanh hô lớn một tiếng “Được!”, Đình Tấn trong lòng yên tâm hơn 1 nửa. Hắn mới đứng dậy giải tán chuẩn bị rồi đi làm công việc khác.

- Chú Marc, bây giờ chú xuống bên dưới tiếp tục quản lý cửa hàng nhé. Bọn cháu có chuyện phải đi nơi này một lúc.

Nói xong Đình Tấn lôi kéo Lý Uyên hướng về cửa đi thẳng. Phía sau lão Marc thờ dài bước theo sau Lý Uyên cùng Đình Tấn..

Hai người nhanh chóng xuống lầu gọi 3 người David, Ameerah và Terrell. Cả nhóm nhanh chóng theo sau Đình Tấn tiến tới Tòa Thị Chính. Hiện tại đã là 2 giờ trưa, Đình Tấn muốn dẫn dắt cả nhóm đi đến trả nhiệm vụ vận chuyển tiếp tế.

Chức nghiệp phụ hắn cũng khá tò mò không biết sẽ có thể trở thành cái nghề nghiệp gì nữa đây.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Các loại nghề nghiệp phụ

30' phút sau, cả nhóm 5 người đã đứng trước mặt Thành Chủ Albert. Đình Tấn tiến lên đưa cho thành chủ một tấm thẻ mà Tướng Mark đã giao cho hắn trước đó.

- Tốt, rất tốt. Ta quả thật không nhìn lầm các người. Các người đã hoàn thành nhiệm vụ của mình, vậy thì cũng nên đến lượt ta hoàn thành lời hứa.

Keng! - Chúng mừng ngài và đồng đội đã hoàn thành bước cuối cùng nhiệm vụ “Vận chuyển tiếp tế”.

EXP +75.000

Tiền vàng +7

Thành Chủ Albert vừa vui mừng vừa tán thưởng xong thì âm thanh hệ thống liên vang lên bên tai 4 người Đinh Tấn, Ameerah, David và Terrell. Ngay sau đó Thành Chủ Albert lại lấy ra 2 tờ giấy đưa cho Đinh Tấn rồi nói:

- Đây là 2 phần kế ước nhà đất là một chút thành ý của ta. Hi vọng có thể giúp được người chút ít.

Đinh Tấn nhanh tay tiếp nhận lấy 2 tờ giấy kế ước nhà đất. Không ngờ lần này lại thu hoạch được 2 phần thưởng lớn như vậy. Phải biết giấy kế ước nhà đất này chỉ rơi ra từ Boss và Thủ lĩnh quái vật thôi, hơn nữa là phải vượt cấp chém giết tí lệ rơi ra mới cao.

Đi vận tiêu một chuyến, giết chết vô số Boss cũng thủ lĩnh mà Đinh Tấn vẫn chưa thu hoạch được phần giấy kế ước nào đủ thấy độ hiếm có của nó.

Đinh Tấn cất đi hai tờ giấy chờ đợi Thành Chủ Albert nói chuyện quan trọng kế tiếp, cũng là mục đích của chuyến đi này.

- Đây là 5 phần giấy đề cử như đã hứa. Các người có thể đi tới Trung Tâm Nghề Nghiệp ở quảng trường trung tâm mà đăng ký lựa chọn một môn nghề nghiệp phụ mà mình muốn học. Chi phí cho một môn đầu tiên sẽ được miễn phí những môn tiếp theo nếu muốn học thì các người phải tự trả thêm.

Keng! - Hệ thống chức nghiệp phụ mở ra, công hiến của ngài sẽ được cả thế giới ghi nhận.

Thế giới thông báo: Người chơi The Dawn dẫn dắt đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] thành công hoàn thành nhiệm vụ mở ra hệ thống chức nghiệp phụ. Xin mọi người nâng ly cảm ơn cho công hiến của họ nào.

- Ôi trời! Vừa mở ra vận chuyển tiếp tế, bây giờ lại mở ra chức nghiệp phụ. Có còn để cho người ta sống không?!

- Mẹ kiếp, vận chuyển tiếp tế nhiệm vụ yêu cầu cấp độ B Linh Đánh Thuê dẫn đội. Không biết lần này chức nghiệp phụ yêu cầu cái gì nữa đây.

- Cầu hướng dẫn, cầu chiến thuật. Xin hậu tạ 10.000\$

- Cái chức nghiệp phụ này chắc chắn 100% lại là một cái hố lớn. Mà ta lại không thể không nhảy vào *Roi lệ*

Cả thế giới đã chấn động chỉ trong một ngày. Đầu tiên là vì vận chuyển tiếp tế mở ra. Bọn họ người người kéo nhau đi thử nhưng kết quả làm bọn họ bất ngờ. Toàn bộ người chơi đều bị loại từ vòng “Gửi xe”, tức là không có ai đủ điều kiện để nhận nhiệm vụ này cả.

B cấp Linh Đánh Thuê dẫn đội, đây là điều không thể đối với người chơi bình thường cho đến hiện tại. Bởi vì chỉ có 3 người đầu tiên tham gia kiểm tra Linh Đánh Thuê và lần đầu tiên thí luyện thông qua được toàn bộ thử thách mới có cơ hội khiêu chiến vượt cấp. Nếu không phải tiêu tốn hơn 1 tháng làm nhiệm vụ mới có thể từ cấp C tăng lên cấp B.

Nhưng không phải ai cũng như Đinh Tấn hay Ameerah mà có thực lực khiêu chiến thắng được B cấp. Tên The King, tức Henry, tuy rằng là người thứ 3 hoàn thành chuyển chức nhưng hắn lại thất bại khi thí luyện Linh Đánh Thuê, chỉ đạt được D cấp.

Một tên người chơi khác gọi Vinh Hằng, thuộc đội Hòa Long đã công bố thông tin này. Hắn đã hoàn thành toàn bộ thử thách nhưng vì thất bại ở lần vượt cấp khiêu chiến nên chỉ có thể đạt được C cấp Linh Đánh Thuê. Còn đẳng cấp Linh Đánh Thuê của 2 người đầu tiên hoàn thành thí luyện vẫn còn là một ẩn số.

Cho đến khi Đinh Tấn hoàn thành xong vận chuyển tiếp tế. Thì mọi người mới suy đoán ra được đẳng cấp Linh Đánh Thuê của hắn chính là B cấp trở lên.

Cả đội của Đinh Tấn lúc này đều không hay biết tình hình đang diễn ra bên ngoài. Bọn họ hiện tại đang tiếp nhận thông tin từ Thành Chủ Albert. Theo như thành chủ giảng giải cho cả nhóm nghề nghiệp có rất nhiều loại, đa dạng phong phú.

Trong đó bao gồm rèn đúc, may mặc, chế dược, đào quặng, thu thập, đầu bếp, ngư dân, thợ kim hoàn, phù văn sư, tuần thú sư, hiến tế sư.

Rèn đúc tên như ý nghĩa, liền là chế tạo vũ khí trang bị thợ rèn. Theo chức nghiệp phụ đẳng cấp tăng lên liền có thể rèn đúc cấp bậc cao hơn vũ khí hoặc trang bị.

May mặc cũng như rèn đúc, là một chức nghiệp dùng để chế tạo các loại trang bị đồ vải, đồ da, các loại áo khoác áo choàng. Ngoài ra khi chức nghiệp phụ ở đẳng cấp cao, người có thể may thêm các loại ngoại trang đẹp để phong cách thời thượng mà trong game không có.

Chế dược thì là chế tác trong trò chơi HP hay MP thuốc, các loại thuốc phụ trợ. Đến nhất định đẳng cấp, còn có thể chế tác càng cao cấp hơn các loại thuốc như tạm thời thêm công kích, thêm thuộc tính. Thậm chí còn có thể luyện chế ra vĩnh cửu gia tăng thuộc tính, một lần gia tăng kinh nghiệm thuốc.

Đào quặng và thu thập, căn bản không cần nói nhiều, danh tự bên trong đã biểu đạt ra hàm nghĩa trong đó.

Về phần đầu bếp, cái nghề nghiệp này chủ yếu là để thỏa mãn cho nhu cầu sinh hoạt của con người. Nhưng về sau, ở một đẳng cấp nhất định, đầu bếp còn có khả năng làm ra các loại cao cấp món ăn cùng loại với thuốc gia tăng công kích, thuộc tính, hồi phục HP hay MP chậm. Đặc biệt những món ăn này còn có thể chống chất với hiệu quả của thuốc.

Ngư dân liền là một cái đơn thuần kiếm tiền nghề nghiệp. Thông qua câu cá có thể bán cho người chơi hoặc cửa hàng để thu hoạch một số tiền nhất định. Lợi dụng tiền của trò chơi thì có thể mua trang bị tăng lên bản thân thuộc tính. Ngoài ra, các nhà lập trình giống như là muốn tạo một không gian giải trí cho mọi người. Ngư dân nếu may mắn còn có thể câu ra hộp báu, mở ra có khả năng nhận được các loại bảo vật, trang bị.

Thợ kim hoàn thì có thể đem các loại đá quý, ngọc thạch mài, cắt và đánh bóng để chế tạo thành những viên rực rỡ chói mắt đá quý, có thể làm trang sức. Một số loại đặc biệt có thể khảm nạm ở trên các loại trang bị, gia tăng nhất định thuộc tính.

Phù văn sư là một loại có thể lợi dụng các loại nguyên tố như ma pháp sư, cải tạo các loại trang bị nguyên thủy thuộc tính. Chẳng những có thể gia tăng công kích, mà còn có các loại như tăng tốc độ, tăng thuộc tính. Đến đẳng cấp càng cao, phù văn sư còn có thể phân tách phù văn từ trang bị đã có sẵn, đem trở lại thành nguyên thủy tinh hoa năng lượng, sau đó lại kết hợp hình thành một phù văn lớn mạnh hơn. Thậm chí còn có thể chế tạo ra các mảnh bùa như “Ngự Thuần Thuật” của Đình Tấn.

Tuần thú sư, cái tên đã nổi lên tất cả. Bọn họ nuôi nấng một loại vật nuôi phụ trợ mình chiến đấu. Đẳng cấp càng cao số lượng vật nuôi càng tăng lên.

Hiển tế sư, đây là một cái dựa vào nhân phẩm nghề nghiệp phụ. Ăn ở tốt, nhân phẩm cao có thể hiển tế phổ thông vật phẩm đổi lấy gấp mười lần, gấp trăm lần thu hoạch. Hiển tế có đủ loại, từ tiền tài cho đến được phẩm, vật liệu hoặc trang bị. Nếu là gặp thời điểm xui xẻo thì có thể làm cho người chơi táng gia bại sản cũng không được gì. Nói chung nghề nghiệp này mang theo một loại tính chất đánh cược.

Hơn nữa tất cả các chức nghiệp đều cần bỏ thời gian nghiên cứu phát triển mà FwIn5Ng nâng cao đẳng cấp. Đình Tấn cùng Ameerah học được thu thập thuật, bởi vì trước kia hệ thống chưa mở ra chức nghiệp phụ cho nên đẳng cấp không biết là bao nhiêu. Hiện tại mở ra xem mới biết, Ameerah đã là 3 cấp còn Đình Tấn cũng đã ở cấp 2 - 90%.

Mỗi người chỉ học được 2 nghề nghiệp phụ, đẳng cấp giới hạn để học mỗi nghề nghiệp phụ cũng là khác nhau. Ngự Dân, Đầu Bếp và Hiển Tế Sư chỉ cần 0 cấp liền có thể học được. Đào Quảng và Thu Thập yêu cầu người chơi 10 cấp mới có thể học. Riêng những nghề nghiệp còn lại đều yêu cầu đến 30 cấp làm cả nhóm 5 người há hốc mồm.

Nhưng may mắn vì lần này có Thành Chủ Albert đề cử nên nhóm người vừa được miễn phí lại vừa được bỏ đi phần yêu cầu đẳng cấp.

Thở phào một hơi, Đình Tấn cảm tạ Thành Chủ sau đó dẫn dắt cả nhóm rời đi đến khỏi Tòa Thị Chính hướng tới quảng trường trung tâm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Học tập chức nghiệp phụ

Nơi quảng trường trung tâm, nếu theo như chỉ dẫn của Thành Chủ Albert thì Trung Tâm Nghề Nghiệp chính là căn nhà cao lớn nằm ở chéo hướng với cửa hàng Trading Hall của Đình Tấn.

5 người rất nhanh đến được ngôi nhà này. Kiến trúc hiện đại hơn so với Đại Sảnh Lĩnh Đánh Thuê hay Đại Sảnh Chức Nghiệp. Một tòa cao ốc hình trụ 12 tầng với nhiều cửa kính hiện đại. Bước vào đại sảnh, bên trong không gian rất rộng lớn. Nền lát gạch, trần nhà được gắn đèn đều là màu vàng nhìn rất sang trọng như một cung điện.

Đình Tấn tiến tới một bàn tiếp viên hỏi thăm:

- Xin chào, chúng ta muốn học nghề nghiệp phụ. Xin hỏi phải làm thế nào?

Cô gái tiếp viên ngồi sau bàn làm việc mỉm cười hướng Đình Tấn giải đáp:

- Chúng ta ở đây phân chia nghề nghiệp theo từng tầng. Xin ngài cảm bản đồ hướng dẫn này rồi đi theo chỉ dẫn trong đó nhé.

Nói xong cô gái đưa cho Đình Tấn một tờ giấy địa đồ của cao ốc. Nghề nghiệp ở mỗi tầng mỗi khác nhau.

Trong đó Tầng 1 Rèn Đúc, Tầng 2 May Mặc, Tầng 3 Chế Dược, Tầng 4 Đào Quảng, Tầng 5 Thu Thập, Tầng 6 Đầu Bếp, Tầng 7 Ngự Dân, Tầng 8 Thợ Kim Hoàn, Tầng 9 Phù Văn Sư, Tầng 10 Tuần Thú Sư, Tầng Cuối Cùng Là Hiển Tế Sư.

Đình Tấn cũng đưa cho mọi người xem, sau đó phát cho mỗi người một phần giấy đề cử cùng với 10 đồng tiền vàng. Bởi vì mỗi người chỉ có thể học 2 chức nghiệp nên theo như phân công, Đình Tấn thu thập nghề nghiệp đẳng cấp thấp hơn Ameerah nên hắn sẽ hủy bỏ đi nghề nghiệp thu thập đã học mà lựa chọn phù văn sư và đào quảng.

Ameerah vì đã có thu thập nghề phụ đẳng cấp 3 nên nghề nghiệp còn lại năng hồ hết phải chọn hiển tế sư nên Đình Tấn cũng không còn cách nào khác.

David với tính cách trầm tĩnh, kiên nhẫn mà cẩn thận của mình. Đình Tấn giao cho hắn 2 nghề nghiệp chế dược và thợ kim hoàn.

Terrell với dáng người của hắn không lựa chọn thợ rèn thì quả thật là một sự phí phạm. Nghề nghiệp còn lại hắn chọn tuần thú sư, không biết bọn thú sau này bị hắn bạo hành ra hình dáng gì nữa.

Còn lại Lý Uyên nàng lựa chọn đầu bếp chức nghiệp và may mặc để về sau có thể tại cửa hàng tự tập luyện cũng đồng thời kinh doanh luôn.

Sau khi phân chia lựa chọn xong nghề nghiệp phụ, 5 người lên thang máy gần đó chia nhau ra đến từng tầng nghề nghiệp của mình để học.

Đình Tấn tiến lên khu vực tầng thứ 9 thì đã đi ra. Nơi đây là một sảnh lớn khác, đại sảnh này hình tròn có các phòng nhỏ vây xung quanh. Ở giữa có một cụ già đang ngồi vẽ viết gì đó trên bàn.

Đình Tấn tiến lại gần cụ già sau đó từ tốn nói:

- Xin chào, xin hỏi ngài có phải là giáo viên chức nghiệp phụ văn sư không?

Ông cụ không nói gì vẫn tiếp tục vẽ, Đình Tấn cũng im lặng không nhiều lời. Một lúc sau như đã vẽ xong, ông cụ sắc mặt có chút mệt mỏi nhưng trong mắt là một mảnh vui vẻ. Ngẩng đầu lên nhìn Đình Tấn, cụ ông hỏi:

- Người tới đây học chức nghiệp? Ồ.. Người chưa đủ đẳng cấp quy định để học nghề nghiệp này đâu chàng trai trẻ.

Ông cụ lắc lắc đầu thở dài. Đình Tấn lúc này mới lấy ra giấy đề cử của Thành Chủ Albert đưa cho ông cụ.

Lúc này, ông cụ tiếp nhận đọc xong tờ giấy thì mỉm cười vui vẻ ký tên một cái lên trên đó rồi trả lại tờ giấy cho Đình Tấn:

- Hóa ra là người Thành Chủ đề cử. Tốt, đây là tài liệu chức nghiệp. Người học xong nếu như sau đó không có phòng hoặc dụng cụ để tập luyện thì có thể tới đây lựa chọn một cái. Nhưng phải trả phí nhé.

Đình Tấn gật đầu sau đó cúi chào ông cụ rồi rời đi. Mục tiêu của hắn lần này là tầng 4 đào quặng nghề nghiệp.

Những người khác lúc này cũng đã trở lại trong thang máy. Quá trình học tập chức nghiệp này cũng như sử dụng sách kỹ năng thôi nên cũng không quá tốn thời gian.

Cầm quyển sách trong tay, bề ngoài hết như quyển sách thu thập trước đó Đình Tấn đã học qua. Chỉ có màu và bìa ngoài hơi khác một chút. Lật ra xem bên trong cũng có ghi nhiều thứ.

Bất chợt Đình Tấn nghĩ tới, có khi nào mang ra ngoài chế tạo đồ vật được không nhỉ. Vậy là ý nghĩ này lóe lên trong đầu Đình Tấn, hắn lập tức quay sang nói với những người đồng đội.

Mọi người nghe xong tin tức này trong lòng chấn động, háo hức chờ mong không dứt. Nhất là Lý Uyên đôi mắt lấp lóe không ngừng bởi vì nàng hiểu giá trị của những thứ này là lớn đến nhường nào.

30 phút sau...

5 người đã rời khỏi cao ốc Trung Tâm Nghề Nghiệp. Bọn họ đang trên đường trở về cửa hàng. Đình Tấn lúc này mới giao giấy khế ước nhà đất cho Lý Uyên rồi nói:

- Giao cho người. Tận dụng nhé, ta rất trông mong với tài năng của người thì 1 tháng sau [The Alliance] sẽ trưởng thành đến mức độ nào.

Lý Uyên lúc này cũng rất nôn nóng muốn được chứng tỏ bản thân. Nàng sắc mặt nghiêm túc hướng về Đình Tấn mà nói:

- Người yên tâm, ta chắc chắn sẽ không phụ sự chờ mong của người.

Trở về nhà, ai về phòng người đó. Đình Tấn trở về lập tức lấy sách nghề nghiệp ra nghiên cứu. Thực sự phụ văn cũng không khó với hắn bởi vì hắn là đã nghiên cứu qua nhiều ký hiệu và vòng tròn mà pháp còn phức tạp hơn thế này nhiều lần.

Các phụ văn cũng khá đơn giản, một vài loại tượng hình kết hợp với nhau tạo thành một vài câu chú ngữ gì đó như để tụ tập sức mạnh. Chúng có nhiều nét tương đồng với ngôn ngữ Ả Rập và Ai Cập cổ xưa.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, ngồi nghiên cứu không biết giờ giấc. Đến khi bên ngoài có người gọi cửa Đình Tấn mới giật mình thức tỉnh.

- Đình Tấn ca ca, chúng ta ra ngoài ăn tối thôi. Còn phải tu luyện nữa.

Bên ngoài âm thanh của Ameerah vang lên. Đình Tấn nhanh chóng chạy ra mở cửa. Lúc này hắn mới để ý, thời gian đã qua 5 giờ rồi. Hắn nhanh chóng xuống lầu gọi những người còn lại đi ra quán ăn.

Trên bàn ăn, Lý Uyên lúc này ngồi bên trái Đình Tấn, bên phải chính là Ameerah. Hai người cũng hơi lờm lờm nhau một chút nhưng không nói gì.

Một lúc sau, Lý Uyên mới mở lời:

- Đình Tấn, ta định sẽ mời thêm khách sạn và quán ăn. Chúng ta có thể chiêu thu một số người chơi về làm giúp việc. Người thấy như vậy có được không?

Đình Tấn ngồi bên cạnh vừa ăn vừa suy nghĩ một chút liền nói:

- Tốt rồi, tùy người sắp xếp. Nhưng FowPnsmS chiêu thu đầu bếp thôi, ta bên này vẫn còn 2 tên người hầu. Người có thể mang bọn họ qua dùng làm tiếp viên.

Lý Uyên gật gù đầu, cũng không có kinh ngạc gì lắm. Nàng từ khi theo sau Đình Tấn tiến lên lầu thì đã chú ý 2 tên người đầu da xanh đang quét dọn kia.

Nói thật, với 2 tên người hầu như robot, làm việc suốt ngày không mệt mỏi lại không phải trả lương. Lý Uyên có chút hâm mộ, cũng không khỏi có ý nghĩ tham lam “Phải chi có thêm vài chục tên như vậy thì tốt”.

Bên cạnh Ameerah cảm thấy như bị Đình Tấn bắt đầu xa lánh, miệng nhỏ chu chu lên không buồn ăn. Đình Tấn nhìn qua liền buồn cười, tay không tự chủ đưa lên xoa xoa đầu nàng.

Hành động này chỉ là vô ý thôi, thế mà hiệu quả lại rất cao. Đình Tấn không biết rằng, nhờ có hành động nhỏ này mà giúp hắn thoát khỏi một kiếp khổ sở về sau.

Bữa cơm rất nhanh bị càn quét sạch sẽ. Đình Tấn trên đường trở về thuận tiện giao hai quyền kỹ năng Đẻo Dai Cường Hóa cùng với Cơ Bấp Cường Hóa cho Lý Uyên. Dặn dò nàng mỗi ngày phải tập đủ 5 lần Cơ Bấp Cường Hóa, cái còn lại thì khi nào rảnh rồi thì hãy tập.

Lý Uyên khi biết được tin tức này trong lòng chấn động không ngớt. Bí mật này giá trị có thể nói là vô giá, thậm chí chỉ cần tung ra liền có thể bị cả giang hồ truy sát. Thế nhưng sau đó, mắt nàng rung rung cảm động lại càng nhiều hơn.

Bởi vì nhờ có như vậy, nàng mới hiểu rằng hắn là không có lừa dối, muốn lợi dụng nàng. Mà là thật sự quan tâm nàng, xem nàng là một thành viên trong gia đình này.

Đình Tấn nhìn thấy Lý Uyên như vậy cũng không biết phải làm sao. Bối rối quá hắn liền đánh bài chuẩn mà chạy nhanh trở về phòng, để lại Lý Uyên nơi đó vừa cười vừa khóc vì hắn.

Trở lại phòng, Đình Tấn lại bắt đầu một đêm tu luyện. Thời gian cứ như vậy chậm chạp trôi qua.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Thực lực tăng nhanh, tin tức lộ ra

7 giờ sáng hôm sau...

Đứng dậy làm một vài động tác làm nóng cơ thể sau khi vừa tu luyện xong. Đình Tấn bắt đầu tự động viên mình cho một ngày mới bằng việc kiểm tra thông số thuộc tính.

Chức nghiệp:

Vong linh ma pháp sư (Chức nghiệp ẩn) (Chi tiết)

Linh Mục (Chi tiết)

Đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] (Đội trưởng) [87450/300.000]

---- Thông số ----

Lực lượng: 101

Nhanh nhẹn: 78

Thể lực: 100 (+1)

Tinh thần: 290 (+6)

Điểm tự do: 0

---- Chi tiết ----

Level: 21

HP: 4710/4710 (+12/s)

MP: 4245/4245(+26.2/s)

EXP: 168630/928617

Sát thương vật lý: 101 – 101

Sát thương phép thuật: 377– 377

Phòng thủ vật lý: 9.1

Phòng thủ pháp thuật: 22.8

Nhìn lại bảng thuộc tính sau 2 ngày tu luyện, Đình Tấn lại có cảm giác hạnh phúc vì thực lực tăng trưởng đều và nhanh như vậy. Tinh thần phấn chấn hẳn liền muốn ra ngoài thăng cấp tiếp.

Với 296 điểm tinh thần thì đồng nghĩa là hắn sẽ có 32 con Bộ Xương Chiến Sĩ, 24 con Tang Thi, 16 con Bộ Xương Cung Thủ. Số lượng này sẽ được nhân lên gấp đôi nếu hắn mang lên nhân bị nguyên rủa.

Một mình mang theo một đại đội hơn trăm con vong linh, Đình Tấn hiện tại thực lực đã có một bước tiến lớn. Nhưng vấn đề tự thân an toàn vẫn là nỗi lo lắng của hắn. Nếu như bị tập kích thì chắc chắn hắn sẽ rơi vào vòng nguy hiểm.

Đóng lại bảng thông số, Đình Tấn tinh thần phấn chấn rời khỏi phòng đi tìm cả đội. Hôm nay hắn muốn hoàn thành xong nhiệm vụ Lĩnh Đánh Thuê trong tuần. Dù sao hiện tại đã sắp hết tuần, mà mỗi tuần mỗi người cũng chỉ có 3 lượt làm nhiệm vụ. Không làm thì sẽ bị người ở phía sau đuổi kịp, thậm chí vượt qua.

Chợt nhắc đến Lĩnh Đánh Thuê Đình Tấn mới nhớ tới hắn có thu thập được một lệnh bài thành lập đội Lĩnh Đánh Thuê khi đánh giết con Griffin. Trầm ngâm một chút hắn muốn dùng thứ này đánh động tên Báo Đen và phía quân đội chính phủ bên kia.

Trong khoảng thời gian này, ngoại trừ lần giao dịch trước đó tìm tin tức của Terrell ra. Bọn họ vẫn chưa giúp hắn được gì, có vẻ như bọn họ không coi trọng hắn nữa. Nghĩ liền lắm, Đình Tấn lập tức mở tin nhắn mật liên hệ với Báo Đen.

- Có ở đó không?

Một hồi lâu sau, Báo Đen giọng nói mới truyền tới:

- Ở đây, có chuyện gì?

Giọng nói rất lạnh lùng, cụt ngủn. Đình Tấn trong lòng liền khó chịu hơn nhiều phần. Giao dịch đã đưa ra, thế mà bọn họ thái độ lại như vậy. Xem ta là con nít chắc, Đình Tấn âm thầm oán hận.

- Có vẻ như các ngươi không cần tới ta nữa phải không?

Giọng nói Đình Tấn hơi lạnh đi vì đã có chút không hài lòng. Lúc này đầu bên kia Báo Đen hơi hạ giọng như để giảng hòa.

- Không. Chỉ là hơi mệt mỏi chút thôi. Ngươi có chuyện gì sao?

Đình Tấn lúc này đã hòa hoãn đi đôi chút thế nhưng vẫn còn hơi hậm hực trong lòng, hắn giọng nói có chút chua ngoa.

- Vốn là ta định đưa các ngươi vài thứ quan trọng. Nhưng các ngươi thái độ cùng cách làm việc để cho ta rất, rất khó chịu. Cho nên ta quyết định giữ lại. Khi nào các ngươi tìm được thứ gì để bày tỏ lại thành ý của các ngươi ta sẽ suy nghĩ lại. Nhớ! Các ngươi chỉ có 1 tuần, sau 1 tuần ta sẽ thanh lý cái thẻ này.

Nói xong Đình Tấn truyền đi thông tin của một chiếc thẻ bài rồi lập tức tắt liên lạc. Ở đầu dây bên kia, Báo Đen gương mặt có chút đen xạm đi. Hắn dù sao cũng là chỉ huy trưởng của một nhóm quân đội. Vậy mà lại bị một tên oắt con xài xê như vậy làm cho hắn rất không vui.

Nhưng mà nhìn tin tức Đình Tấn truyền tới sau đó làm cho Báo Đen trái tim không khỏi ngừng lại một nhịp.

- Mẹ kiếp thằng nhóc này!

Báo Đen không nhịn được mở miệng nói tục mắng Đình Tấn. Hắn mấy ngày hôm nay mệt mỏi vì phải chạy chơi chạy lui lo lót việc mua đất cho đội Lĩnh Đánh Thuê. Thế nhưng tài chính lại không đủ làm hắn phải quay lại trấn lột với đám người cấp dưới.

Hôm nay nếu biết Đình Tấn có mang cái lệnh bài này, cho dù cho hắn mắng vài câu Báo Đen cũng sẽ vui cười đáp lại. Vậy mà...

Thở dài, Báo Đen tắt đi giao diện tin nhắn sau đó liền đăng xuất khỏi game. Hắn là phải đi báo cáo với ông lão Tướng Quân kia, vừa đi hắn vừa thầm

ngồi trong bụng “Lần này chắc sẽ bị mắng tiếp thôi”.

Đình Tấn lúc này đã cùng với bốn người Terrell rời đi. Trước khi ra khỏi thành cả nhóm đều tập vào hiệu thuốc để tiếp tế một số thuốc khôi phục HP và MP. Đồng thời cũng không quên mang theo một ít đồ ăn và vật dụng cần thiết dự phòng.

Bởi vì bọn họ trước khi đi vận chuyển tiếp tế thì đã nhận một nhiệm vụ Quét sạch biến dị heo rừng. Bất quá ngay khi ra khỏi thành, phía sau lại vang lên tiếng gọi của Lý Uyên:

- Đình Tấn! Chờ chút...

Đình Tấn nghe được người gọi mình liền xoay người lại tìm kiếm. Rất nhanh Lý Uyên đã chạy đến trước mặt hắn gấp rút nói:

- Ngươi muốn đi săn Boss sao?

Đình Tấn hơi nhíu mày. Chợt nhớ lại hôm qua nàng có nói về chuyện Boss rơi ra lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê. Suy nghĩ một chút hắn gật đầu đáp:

- Phải, đúng là có dự định. Có gì không?

- Không có gì, chỉ là dặn ngươi phải cẩn thận tai mắt xung quanh. Đừng để có tên người chơi nào bắt lại được nếu không sẽ rất phiền phức.

Lý Uyên lo lắng nói. Dù sao Boss này là của Hồng Môn Hội phát hiện trước. Bọn hắn là đi phò tay trên của người ta. Nếu như để bị phát hiện chắc chắn sẽ có chút mâu thuẫn xảy ra.

- Ta biết rồi. Ngươi trở lại lo lắng thành Fc1tZNpF lập nhà hàng cùng khách sạn đi.

Lý Uyên gật gù đầu, vừa xoay người đi nhưng chợt nhớ cái gì đó liền xoay lại. Mắt nhìn lấy Đình Tấn giọng mềm nhẹ lo lắng như vợ gửi gắm chồng đi xa:

- Ngươi cẩn thận, nhanh về sớm.

Nói xong liền lập tức xoay người chạy đi như sợ bị Đình Tấn phát hiện. Nàng gương mặt bây giờ đã đỏ hồng cả rồi.

Ameerah bên cạnh Đình Tấn nhìn thấy hết màn này, miệng liền chu nhận ra. Gương mặt sụp xuống như có ai vừa giật đồ của nàng. Đình Tấn không hiểu chuyện gì xảy ra thì đã bị nàng lôi đi.

Đứng ở bên cạnh, Terrell và David không khỏi lắc đầu cười thầm “Đội trưởng sức hấp dẫn quá là cao”.

Cả nhóm người rất nhanh đến được khu rừng phía tây bắc nơi của bọn heo rừng biến dị. Nhìn thấy những con biến dị heo rừng này, Đình Tấn không khỏi nhớ lại trước đây khi gặp phải con biến dị heo rừng Thủ Lĩnh dẫn cả đàn heo tấn công hắn.

Khi đó chỉ có hắn và Ameerah phải vật lộn đến suýt chết. Hiện tại đã thực lực có nhảy vọt lại thêm David và Terrell hộ tống nên chuyến đi này cũng không còn nguy hiểm như trước nữa.

Cũng như lần trước lại đây chém giết heo rừng, Đình Tấn nhóm người bắt đầu từ ven bờ suối. Bên cạnh dòng suối là lẻ tẻ vài con heo rừng biến dị đang cúi đầu uống nước.

Đình Tấn cũng không vội triệu hoán nhiều vong linh. Với 12 điểm HP hồi phục trên giây, Đình Tấn có thể gọi ra và duy trì liên tục 8 con Bộ Xương Chiến Sĩ mà không cần phải uống HP thuốc.

Với thực lực của 3 người kia nữa, đám biến dị heo rừng bị quét dọn sạch sẽ. Cả đội rất nhanh tiến sâu vào trong rừng. Xung quanh vài người chơi cũng đã bắt đầu chú ý và nhận ra bọn họ.

- Đây người xem bên kia phải đội nhóm của Vong linh pháp sư The Dawn không?

- Đầu đề ta xem... Ồi trời! Là họ, mặc dù mặc áo khoác thể nhưng vóc người 4 người hết như đực.

Đình Tấn nhóm người đang đi chợt bên cạnh xông tới một tên người chơi. David vì sợ có người đột kích ám sát như lần trước liền định tiến lên nhưng bị Đình Tấn đưa tay chặn lại.

Đây là một cô gái trẻ chức nghiệp cung thủ. Nàng bộ dáng bên ngoài chắc cũng chỉ trạc tuổi Ameerah. Tiến lại gần với Đình Tấn, gương mặt tò mò, có chút hồi hộp, ửng đỏ. Giọng lí nhí mà nói:

- Xin hỏi ngài có phải là The Dawn của [The Alliance] không?

Nhìn thấy người đối diện bao trùm trong áo khoác không thấy rõ gương mặt, đầu có hơi gật gù. Cô gái gương mặt kinh hi vội vàng tiếp lời:

- Có thể cho ta gia nhập vào [The Alliance] không? Ta rất hâm mộ người, rất chịu khó luyện cấp. Có thể cống hiến thêm tiền vàng mỗi tháng.

Nói xong cô gái gương mặt chờ mong mà nhìn lấy gương mặt bị che khuất trong bóng đen của áo khoác kia.

- Hiện tại thì chưa. Nhưng vài ngày nữa, [The Alliance] sẽ thông báo về việc thu nhận thành viên mới. Xin mời người lúc đó đến tham gia nhé.

Cô gái gương mặt có chút thất vọng, cúi đầu nhỏ giọng nói cảm ơn rồi xoay người rời đi. Xung quanh người chơi cũng vây quanh lại hỏi thăm chuyện gì. Sau đó đều ồ lên kinh ngạc, có người kích động hét lớn.

Thế là tin tức [The Alliance] bắt đầu thu nhận thành viên được lan truyền ra trong giới người chơi bình dân như một cơn bão đổ bộ xuống EL Thành.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Lý Uyên hành động

Ngay khi đám người Đình Tấn rời đi khỏi EL Thành, Lý Uyên nhanh chân trở lại cửa hàng để bắt đầu thao tác.

Đầu tiên, nàng đình chỉ kinh doanh cửa hàng Trading Hall, kiểm tra tài sản còn lại trong cửa hàng.

Hơn 200 món đồ trắng và gần 50 món đồ xanh trong đó đã bao gồm những món hôm qua Đình Tấn đã mang về. Khi Lý Uyên tính toán ra những con số này, trái tim nhỏ bé của nàng đập nhanh lên gấp đôi có thừa.

Đây chính là một trong những sản phẩm rất hút hàng mà mọi người chơi đều hướng tới. Thương nhân cũng là như vậy, có sản phẩm mới có được tiếng tăm và khách hàng.

Tiếp tục kiểm tra làm cho Lý Uyên không khỏi chết lặng đi. Trong quỹ lưu động của cửa hàng có gần 400 đồng tiền vàng, tính cả tiền vốn và lãi suất trong thời gian gần đây.

Nếu quy đổi ra tiền ở hiện thực thì chính là hơn 2 triệu \$. Phải biết hiện tại tỉ lệ quy đổi tiền tệ trong game vẫn còn ở mức 0.5\$: 1 tiền đồng. Với 1 cửa hàng rách nát không được quan tâm, bị để mặc cho tự sinh tự diệt mà đã kiếm ra bao nhiêu đây tiền. Nàng không biết phải nói thế nào nữa.

Về phần thu mua tài liệu và dụng cụ dùng cho chức nghiệp phụ thì có vô số. Nguyên nhân cũng chính là mọi người trong thời gian gần đây đều có chú ý được rằng, có nguyên liệu mà không có chức nghiệp phụ cũng là vô dụng. Nên trừ lại cũng không làm được gì chi bằng bán đi hết.

Cho nên trong kho hiện tại đa số nguyên liệu đã chiếm lấy hơn phân nửa không gian của kho. Lý Uyên đôi mắt lóe lên một tia kích động, bởi vì nàng và cả nhóm đều đã học xong chức nghiệp phụ. Chỉ cần bỏ chút ít thời gian ra mua công thức thì đồng tài liệu và dụng cụ này lập tức sẽ trở thành tiền tươi.

Ngồi một chút bình tĩnh lại tâm tình, Lý Uyên tính toán một chút. Sau đó nàng lập tức thu lấy hết tiền vàng trong cửa hàng rồi đi đến Tòa Thị Chính đăng ký mua đất, mua nhà.

30 phút sau. . .

Keng! - Chúc mừng, ngài vừa mua nhà thành công. Ngài hiện đang sở hữu 1 căn nhà.

Keng! - Chúc mừng, ngài là người thứ 2 sở hữu nhà riêng. Hệ thống thưởng cho Người hầu x2.

Keng! - Chúc mừng, ngài vừa mua nhà thành công. Ngài hiện đang sở hữu 2 căn nhà.

Keng! - Chúc mừng, ngài là người thứ 3 sở hữu nhà riêng. Hệ thống thưởng cho Người hầu x1.

Liên tục hai lần hệ thống thông báo vang lên bên tai Lý Uyên làm nàng trong lòng vui sướng, càng trở nên nôn nóng hơn.

Không chần chờ chút nào, Lý Uyên lúc này nhanh chóng trở lại Trading Hall. Nhà mà nàng mua chính là hai căn bên cạnh Trading Hall, nằm trên con đường đi xuống phía nam EL Thành.

Trong đó một căn 3 lầu Lý Uyên dự định sẽ mở một cửa hàng quán ăn

và 1 căn cao ốc lớn tựa như Trung Tâm Nghề Nghiệp với 8 lầu, nàng dự định làm khách sạn.

Giá tiền tiêu tốn cho hai căn nhà hết gần 190 đồng tiền vàng. Giá tiền này đội lên chủ yếu do số lượng người chơi tăng lên, đồng thời đẳng cấp cũng tăng theo làm cho giá đất đai càng tăng lên. Với số tiền Lý Uyên vừa bỏ ra cũng đã tiêu tốn hơn 1 triệu \$ rồi chứ không ít.

Chưa dừng lại tại đó, khi Lý Uyên trở về căn nhà 3 lầu thì lập tức phải dùng tiền nữa. Căn nhà này ở sát bên cạnh Trading Hall, bề ngoài 2 căn nhà cũng không khác gì nhau.

Nội thất chưa được trang trí nên có chút trống trải. Căn nhà được chấn bằng những miếng gỗ xếp nối sát cạnh nhau, nhìn rất đơn sơ. Khi Lý Uyên bước vào bên trong thì đã có 2 tên người hầu 1 nam 1 nữ đều khoảng 20 tuổi đang đứng chờ sẵn.

Trước kia, với Trading Hall, Đinh Tấn là lựa chọn trang trí theo kiểu đơn sơ không tốn tiền, toàn bộ đều là dùng đồ dùng miễn phí. Đa số bằng cây và gỗ thô. Thế nhưng Lý Uyên thì khác, nàng vừa bắt đầu lựa chọn trang trí nội thất đồ dùng đều là lựa chọn những món có giá đắt nhất rồi tìm dần xuống rẻ nhất.

Không quá 30 phút sau, căn nhà 3 tầng này liền đổi mới từ trong ra ngoài. Bên ngoài biển hiệu treo ngang với trần nhà đại sảnh, sáng lên đèn vàng sang trọng với nội dung “Đệ Nhất Quán” làm hấp dẫn ánh mắt, khơi dậy lòng tò mò của người chơi đi ngang qua.

Phía bên trong 3 bức tường cùng với trần nhà, từ một màu trắng đơn giản được sơn lại thành màu vàng kim. Phối hợp với ánh đèn vàng phía trên trần nhà làm cho cả đại sảnh bên dưới trở nên ấm áp, sang trọng hơn rất nhiều.

Bên dưới sàn nhà được lót bằng sơn epoxy với màu vân gỗ vàng óng. Sàn nhà bóng loáng phản chiếu lấy ánh sáng trên trần nhà làm cho Lý Uyên có cảm giác như đang đi trên sàn được lót bằng vàng.

Các bàn ghế đều được nàng chọn dùng loại tốt nhất, khung gỗ lót đệm da. Ngồi lên rất êm và thoải mái. Mặt bàn vuông vức cũng được trải lên một tấm khăn trắng tinh, xung quanh 4 phía đều có để sẵn 4 bộ chén đĩa, dao nĩa thìa và một bình hoa tươi.

Cầu thang cũng được Lý Uyên sắp xếp lại ở cuối căn phòng. Phía trên tầng 1 và tầng 2 đều được trang trí giống như đại sảnh. Nhưng đến tầng thứ 3 thì lại khác. Tầng 3 được nàng chọn dùng theo kiểu không gian phòng riêng.

Khi lên lầu sẽ thấy một chiếc phòng duy nhất, mở cửa sẽ tiến ngay vào một phòng riêng. Có 5 không gian phòng làm người dùng có thể tự nhiên nói chuyện quan trọng không sợ bị người khác nghe lén.

Trong phòng được lót thảm lông màu trắng rất êm và sạch sẽ. Phối hợp với 4 chiếc bàn gỗ được xếp sát vào nhau làm thành 2 hàng. Khách có thể ngồi xếp bằng bên dưới rồi ăn uống, thậm chí là nằm.

Lý Uyên phân chia 4 tên người hầu cho cửa hàng này. Sau đó lựa chọn hình thức kinh doanh thì âm thanh hệ thống liền vang lên.

Keng! - Chúc mừng ngài là người thứ 2 khai trương cửa hàng cá nhân. Hệ thống thưởng cho Người hầu +1, 3 lần thông báo thể giới xin mời lựa chọn.

Lý Uyên không do dự bắt đầu soạn tin nhắn thông báo. Bên này nhóm người Đinh Tấn đang can cù đánh đập những con biến dị heo rừng để làm nhiệm vụ. Chợt âm thanh hệ thống vang lên làm cả nhóm người không khỏi dừng tay lại chăm chú một hồi.

Thể giới thông báo: Ngày mai 7 giờ sáng, Đệ Nhất Quán tiệm ăn khai trương ở cạnh Trading Hall tại EL Thành, người chơi được giảm giá 50% trong 1 ngày. Tuyển dụng chức nghiệp phụ đầu bếp người chơi, số lượng có hạn xin mời nhanh chân tới sớm.

- Ôi đợt giảm 50%, đêm nay phải nhịn cơm ngày mai lại Đệ nhất quán mà ăn cho thỏa thích mới được.

- Chết tiệt ta còn thiếu 5 đồng bạc nữa mới đủ 5 đồng vàng đi học nghề nghiệp phụ. Phải đi đòi tiền mới được.

Tại EL Thành vang lên 3 lần thông báo làm cho người chơi từ già đến trẻ sôi trào lên. Một số người vì để kiếm được công việc đầu bếp này thậm chí dùng tiền tiết kiệm của mình quy đổi ra tiền game để đi học nghề nghiệp phụ.

Đinh Tấn bên này khoe miệng mỉm cười lên. Không ngờ nhanh như vậy đã có hành động rồi. Cô nàng này chắc là đang sốt ruột lắm đây.

Lý Uyên bên này quả đúng như Đinh Tấn nói, hiện tại nàng đang nóng lòng muốn tạo dựng nên một đế chế tài chính nghìn tỷ khác để chống lại Rothschild gia tộc. Làm sao có thể dừng lại giây phút nào được chứ.

Liền vừa mở cửa quán ăn xong, Lý Uyên lập tức chạy sang tòa cao ốc bên cạnh. Tòa cao ốc hiện tại khá đơn sơ, bề ngoài hình hộp chữ nhật dựng đứng lên đối lập với Trung Tâm Nghề Nghiệp như làm thành 2 cây cột chống trời vậy.

Lý Uyên vừa tới liền bắt đầu vào thay đổi nội thất. Bên này thì đơn giản hơn khá nhiều. 8 tầng lầu có hơn 800 phòng bởi vì mỗi lầu không phải là phòng khác nhau mà lợi dụng không gian để chia ra làm từng phòng riêng biệt.

Chỉ cần bước lên lầu liền sẽ gặp một hành lang dẫn đến một căn phòng duy nhất. Người nào mở cửa, liền sẽ mở ra một không gian riêng cho người đó.

Đại sảnh chỉ có độc nhất một quầy đăng ký và vài dãy ghế ngồi để cho người chơi chờ đợi. Trong mỗi phòng đều được Lý Uyên trang trí như nhau. Một phòng khách, một phòng ngủ, phòng tắm và toilet cùng chung.

Trong phòng trang trí hệt như một phòng khách sạn 5 sao cho tổng thống, với bàn ghế salon tiếp khách đều là bằng da đắt tiền. Giường, chăn, gối đều bằng lông rất mềm và êm không như giường lò xo khá cứng.

Trên tường màu trắng sạch sẽ treo thêm vài bức tranh nghệ thuật làm cho không khí càng thêm phần sinh động. Duy chỉ có khác một điểm ở mỗi phòng chính là ban công đi ra ngoài.

Người chơi có thể đứng từ ban công nhìn xuống phía dưới đường đi. Mỗi lầu mỗi phòng sẽ có góc nhìn khác nhau. Và giá tiền đều tăng theo từng tầng riêng biệt.

Hoàn thành xong tất cả, Lý Uyên lại tiếp tục lựa chọn mở ra kinh doanh. Hệ thống âm thanh lại tiếp tục thông báo cho nàng.

Keng! - Chúc mừng ngài là người thứ 3 khai trương cửa hàng cá nhân. Hệ thống thưởng cho 3 lần thông báo thể giới xin mời lựa chọn.

Lần này chỉ còn ban thưởng cho 3 lần thông báo thể giới chứ không còn người hầu nào. Đây cũng là một chút thiệt thòi nhỏ. Nhưng Lý Uyên thì lại tiết đứt ruột. 1 người chính là 1 nguồn nhân lực miễn phí nha.

Đau lòng thế nhưng nàng cũng không chậm bắt đầu soạn thảo thông báo.

Thể giới thông báo: Ngươi là fan hâm mộ của [The Alliance] và muốn gia nhập đội bọn họ? Ngươi cũng muốn nhìn thấy thần tượng của mình The Dawn, Siêu Cấp Annida, Chiến Cuồng Terrell hay David Levi? Vậy hãy đến Khách Sạn [The Alliance] để ứng tuyển đi. Đồng thời khách sạn cho thuê giá cả rẻ không gian sang trọng. Sẵn sàng phục vụ ngươi 24/24.

- Ô mai gót! Thiệt là điên cuồng, ta phải tới gặp thần tượng... tránh ra tránh ra...

- Trời [The Alliance] bắt đầu chiêu thu thành viên rồi à?! Bỏ mày phải về gấp nếu không bị chúng nó giành hết.

- Ta không quan tâm lắm tới [The Alliance] thế nhưng cũng muốn tới xem cái khách sạn này sang trọng ra sao.

Lại thêm 3 lần thông báo thể giới làm cho người chơi đã trở nên điên cuồng. Đây chẳng khác nào một quả bom nặng ký ném thẳng vào đám fan cuồng kia.

Phải nói Lý Uyên lựa chọn quảng cáo và người đại diện quá mức thích hợp. Bởi [The Alliance] sau 2 trận chiến thành danh đã làm nên tên tuổi của bọn họ trong quần chúng. Hiện tại người muốn gia nhập [The Alliance] đã lên tới con số hàng triệu. Thông báo này vừa ra liền có vô số người chơi bắt đầu lên đường trở về quảng trường trung tâm.

Lý Uyên lúc này cũng không dừng lại mà tiếp tục trở về Trading Hall, nàng sửa sang lại nội thất giống hệt như bên Đệ Nhất Quán. Chỉ có duy nhất thay đổi là toàn bộ bàn ghế ở đại sảnh đều bị nàng dẹp bỏ đi hết. Thay vào đó là những dãy tủ kính trưng bày các đồ vật, trang bị đặc sắc.

Đồng thời đại sảnh cũng được sửa lại chỉ giao dịch đồ trắng, tầng 1 FMSbA4fV chỉ giao dịch đồ xanh. Tầng 2 chỉ tiếp nhận giao dịch đồ đỏ trở lên, tầng 3 dùng để làm kho chứa đồ. Phân chia 3 tên người hầu ở mỗi tầng để quản lý.

Ngoài ra còn phân phát thẻ VIP phân chia thành 9 cấp. cấp 1 chỉ có thể mua đồ trắng và bán nguyên liệu, cấp 2 mới có thể bán đồ trắng, cấp 3 thì có thể mua được nguyên liệu trắng nhưng có giới hạn số lượng. Dưới 3 cấp thì chỉ được hoạt động ở đại sảnh. Cứ như vậy mà được tính tới mỗi 3 cấp tiếp theo.

Sau khi hoàn thành hết các việc này, Lý Uyên mới bắt đầu mở cửa Trading Hall kinh doanh lại. Đôi mắt nàng lóe lên hừng hực chiến ý thầm nói:

- “Đây chỉ mới là bắt đầu.”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 81: Quái vật thăng cấp

Lý Uyên lúc này bận tới mắt tới mày vì phải đối mặt với đám fan cuồng muốn gia nhập [The Alliance] kia.

Còn Đình Tấn bên này vẫn nhàn nhả đi tản bộ trong rừng săn heo. Lúc này xung quanh người chơi đã không còn ai. Đình Tấn đã có lưu ý, mỗi khi bước vào phụ bản liền sẽ bị tách rời ra khỏi khu vực người chơi xung quanh, tiến vào một không gian khác.

Hiện tại xung quanh đã không còn bóng người chơi nào, không khí xung quanh cũng khá yên tĩnh. Cho nên Đình Tấn không chần chờ mà mang lên nhẫn bị nguyên rửa. Sau đó bắt đầu triệu hồi vong linh chuẩn bị sẵn cho mọi tình huống.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu Hồi Tang Thi”

“Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ”

Đúng như Đình Tấn dự đoán không đến 10 phút sau, một đám Biến Dị Heo Rừng ở phía xa xa đang chạy tới. Dẫn đầu vẫn là con Biến Dị Heo Rừng

Thủ Lĩnh kia.

64 con Bộ Xương Chiến Sĩ được Đình Tấn ra lệnh xông lên xếp thành đội hình tam giác chuẩn bị chống đối với đám heo. 42 con Tang Thi làm thành một vòng cung bao bọc phía sau đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ.

Chỉ cần bọn Biến Dị Heo Rừng va chạm với đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ thì đám Tang Thi lập tức sẽ xông lên lao vào trong bắt đầu cắn xé.

28 con Bộ Xương Cung Thủ dàn thành hàng ngang đứng sau đám Tang Thi. Tay trái cầm cung, tay phải nắm lấy dây cung. Chờ đợi bọn Biến Dị Heo Rừng lọt vào tầm bắn.

110m vừa đứng, lập tức hàng ngang Bộ Xương Cung Thủ đồng loạt giơ lên cung, tay phải của chúng vòng ra phía sau, xuyên qua hố đen trên miệng ống tên. Nhanh chóng nắm lấy ra từ đó một thanh mũi tên bằng xương rồi đặt lên dây cung. Lực kéo quá mạnh về phía sau làm cả thanh cung biến dạng thành một nửa vòng tròn.

“Soạt soạt”

Đồng loạt buông tay, cốt tiễn như một trận mưa rào bay lên không. Sau đó từ từ rơi xuống làm thành một vòng cung, hướng về đàn Biến Dị Heo Rừng lao tới.

“Phập... phập...”

“Éc... éc...”

-380 -750 (Điểm yếu)...

-140...

Sát thương rất lớn, mạnh hơn bọn Tang Thi gần như gấp đôi giống như có trọng lực trợ giúp. Tuy là sát thương rất cao nhưng khi công kích trúng con Thủ Lĩnh thì bị giảm đi hơn phân nửa.

Liên tục nhiều con số sát thương nổi lên trên đầu đám Biến Dị Heo Rừng. Đau đớn làm cho chúng không nhận được gào thét, nhưng điều đó cũng không dừng lại bọn Bộ Xương Cung Thủ.

Chúng vừa bắn xong mũi tên này liền lập tức lấy ra mũi tên khác lắp vào. Liên tục cứ như vậy từng đợt mũi tên bắn xả vào đám Biến Dị Heo Rừng.

EXP +720

...

Từng đợt kinh nghiệm tràn tới, nhanh chóng kéo lên thanh kinh nghiệm của Đình Tấn. Bên kia 3 người Terrell cũng kinh ngạc vì sức mạnh của bọn Bộ Xương Cung Thủ.

Trước kia khi Đình Tấn lần đầu tiên triệu hồi ra Bộ Xương Cung Thủ bọn họ đều đã chết trở về thành. Hiện tại mới là lần đầu tiên chứng kiến sức mạnh kia của bọn chúng nên ngạc nhiên cũng không có gì lạ.

“Từ Vong Mãn Che”

Đình Tấn canh đứng 50m khoảng cách liền tung ra “Từ Vong Mãn Che”. Bao trùm cả khu vực 60m vuông. Làm giảm đi thuộc tính của đám Biến Dị Heo Rừng.

Một đợt công kích nữa của đám Bộ Xương Cung Thủ lại tới. Lần này vì có giảm đi thuộc tính nên HP giảm xuống, phòng thủ và kể cả tốc độ của đàn Biến Dị Heo Rừng cũng giảm đi một ít. Điều này làm cho bọn Biến Dị Heo Rừng chết càng nhanh hơn.

Sau hơn 15 lượt bắn tên, gần 100 con Biến Dị Heo Rừng chưa tiếp cận được kẻ địch của chúng thì đã bị đánh giết hơn một nửa rồi. Ngay lúc này đàn Biến Dị Heo Rừng cũng đã đối mặt với đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ.

“rầm rầm”

Con Biến Dị Heo Rừng Thủ Lĩnh xông đến đầu tiên, nó đâm thẳng vào đỉnh tam giác của đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ. Thế nhưng với chiến thuật hình tam giác thì đây cũng là nơi phòng thủ mạnh mẽ nhất.

Vậy là bọn Bộ Xương Chiến Sĩ thay phiên nhau, chống đỡ lấy đồng đội của mình ở hàng ngang phía trước. Dần dần chặn đứng được thế xông tới của đàn Biến Dị Heo Rừng.

Ngay khi bọn Biến Dị Heo FB1J06v Rừng xông tới đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ thì đám Tang Thi cũng đã nhận được mệnh lệnh “Xông lên” từ Đình Tấn. Chúng chia nhau ra, 5 con lập tức xông về phía con Biến Dị Heo Rừng Thủ Lĩnh số còn lại mỗi con đều chọn cho mình 1 đối thủ.

Đàn Bộ Xương Cung Thủ ở phía sau cũng không dừng lại việc bắn tên. Chúng từ lúc bắt đầu đến bây giờ như một cái máy tự động. Cả hàng đồng loạt

rút tên, rồi bắn ra, cứ như vậy mà lặp lại cho đến bây giờ.

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

-975

Đình Tấn đứng bên ngoài tung một đòn nguyên rửa vào đầu con Thủ Lĩnh làm cho thuộc tính của nó lập tức bị giảm xuống 20%. Phòng thủ cũng bị giảm xuống làm lượng sát thương gia tăng. Tốc độ tụt máu của con Thủ Lĩnh cũng nhanh hơn một chút.

“Ếc... gào”

EXP +16800

Không quá 5 phút sau con Thủ Lĩnh ằm ằm ngã xuống, cống hiến một lượng lớn kinh nghiệm cho cả nhóm. Lần này nhờ con bọn Bộ Xương Cung Thủ bù đắp điểm yếu của cả đội, chính là “thiếu sát thương”, cho nên chiến cuộc rất nhanh kết thúc.

Keng! - Chúc mừng, ngài và đồng đội đã vượt qua phó bản “Không lối thoát”.

Âm thanh hệ thống thông báo nhưng không mấy ai quan tâm lắm vì dù sao cũng không có thưởng. Mọi người chia nhau ra, Ameerah đi thu thập đồ vật từ xác chết. Terrell và David thì đi nhặt đồ vật.

Sau khi nhặt xong và tổng kết lại, làm Đình Tấn có chút thất vọng là lần này không có món đồ đỏ hay vật phẩm đặc biệt gì cả. Chỉ một đồng đồ trắng và một ít đồ xanh khác nhau.

Nguyên nhân có lẽ do Đình Tấn đã chém giết bọn chúng trước đây 1 lần, hiện tại xác xuất rơi đồ cũng bị giảm mạnh xuống rất nhiều đi. Cho nên có thể nói tìm kiếm đồ vật hiếm và quý đều là phải dựa vào may mắn.

Cuối cùng vẫn là kinh nghiệm và tiền vàng khả quan hơn. Thanh kinh nghiệm của Đình Tấn lập tức nhiều hơn 73.000 điểm, tiền vàng cũng thu nhặt được gần 3 đồng vàng.

Sau khi thu thập xong, Đình Tấn bắt đầu hướng về phía tây mà đi. Hắn muốn thử kiểm tra xem Boss mà Lý Uyên nói chính là cái gì. Bởi vì hắn chú ý một điểm khi Lý Uyên kể về tình báo này, chính là “Có khả năng rơi ra lệnh bài Lính Đánh Thuê”.

Phải biết vật này chỉ rơi ra khi gặp phải Thủ Lĩnh Boss trở lên hoặc là Lãnh Chúa thì xác xuất cao một chút. Nếu như nói nơi này có Boss thì khó mà tin nổi, vì một tin tình báo như vậy chỉ có thể có cao tăng của hội mới biết. Làm sao một tên thành viên bình thường có thể biết được.

“Không biết năng có lừa gạt gì không đây.” Đình Tấn không nhận được trong bụng nghĩ thầm.

Rất nhanh cả nhóm người đều đã đến phía tây khu vực hoang mạc. Theo như Lý Uyên chỉ dẫn, đường đi là có hơi chút vòng vèo vì phải né tránh khá nhiều khu vực quá vật và tế lục khác.

Chậm chạp đi bộ trên con đường đầy đất cát đá nóng. Hơn nửa giờ sau Đình Tấn và cả nhóm 3 người mới tới được đây. Nhìn thấy nơi này Đình Tấn có hơi chút quen mắt.

Chợt nhìn thấy con quái vật xa xa kia làm hắn mỉm cười, thì ra là vậy. Nơi đây chúng là khu vực quái vật Beraldo. Lập tức, Đình Tấn hiểu ra. Thì ra phụ bản mỗi tuần sẽ đổi mới một lần, Boss sẽ được đổi mới theo.

Đã có kết luận, Đình Tấn không cần mang nhẫn bị nguyên rửa mà trực tiếp triệu hồi ra đám 8 con Bộ Xương Chiến Sĩ luôn. Sau đó hắn ra lệnh bọn chúng xông lên chém giết với những con Beraldo gần đó.

Vì đã vào phụ bản nên Đình Tấn cũng không sợ bị người khác quấy rối. Chỉ có khi như lúc chém giết với con lãnh chúa thì mới sợ có người muốn phòng tay trên thôi.

“Rầm rầm”

EXP +1440

...

Vì là quái vật tinh anh cho nên kinh nghiệm cũng nhiều hơn gấp đôi so với bọn Biến Dị Heo Rừng đồng cấp. Nhưng thực lực thì lại ở một cấp bậc khác, Đình Tấn thử kiểm tra lại xem số liệu của bọn Beraldo này.

Beraldo (Tinh Anh)

Đẳng cấp: 20

HP: 2600/2600

Chợt Đình Tấn cảm thấy có điều gì đó là lạ ở đây. Chú ý nhìn kỹ sau đó suy nghĩ một hồi, Đình Tấn phát hiện ra bọn Beraldo này đang mạnh hơn. Trước đây khi Đình Tấn và Ameerah ở đây chém giết, bọn chúng đẳng cấp chỉ ở 19 cấp Tỉnh Anh. Nhưng hiện tại đã là 20 cấp.

Vậy là lập tức hấn suy luận ra, mỗi khi đổi mới 1 lần chúng sẽ tăng lên 1 cấp. “Vậy nếu như không chém giết thì sẽ thế nào nhỉ?” Đình Tấn không khỏi thắc mắc trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Tái Tạo bình cảnh

Tiến sâu vào bên trong hẻm núi, Đình Tấn phát hiện nơi sâu trong bóng tối đó vẫn là một tảng đá to lớn nằm chờ hấn.

Beraldo thủ lĩnh (Boss thủ lĩnh)

Level: 21

HP: 4900/4900

Mang lên nhẫn bị nguyên rửa, Đình Tấn lại tiếp tục triệu hồi ra quân đoàn của mình. Nhưng con Beraldo này có vẻ khó xoi hơn vì lớp vỏ cứng chắc kia của nó làm cho bọn Tang Thi không cần xé nổi.

Cuối cùng vẫn là dùng theo cách cũ, Đình Tấn cho bọn Bộ Xương Chiến Sĩ dẫn dụ con Thủ Lĩnh đi lại tảng đá lớn bị kẹt giữa 2 vách núi bên ngoài. Lại ra lệnh Bộ Xương Cung Thủ công kích vách núi làm rơi tảng đá xuống, cuối cùng là toàn quân xông lên công kích giết chết con Thủ lĩnh.

EXP +7200

Keng! - Chúc mừng, ngài và đồng đội đã hoàn thành phụ bản “Hẻm núi Beraldo”.

Đẳng cấp chỉ có 21 cấp làm Đình Tấn không được nhận kinh nghiệm thưởng thêm. Lắc đầu cười khổ, mọi người lại phân công chia nhau ra mà đi thu thập chiến lợi phẩm.

Không đến 5 phút Ameerah đã quét dọn sạch sẽ chiến trường, Đình Tấn nhìn lại đồng hồ. Thời gian hiện tại vẫn còn rất sớm chỉ mới hơn 10 giờ trưa, toàn bộ tiêu hao chủ yếu do phải đi bộ khoảng cách rất xa.

Nhớ ngày trước mỗi lần hành quân đều cũng phải như vậy là Đình Tấn không khỏi hoài niệm. Trước kia hấn cũng là muốn đi xe, thế nhưng hành quân giữa rừng thú dữ mang theo xe chạy chẳng khác nào tự sát. Cho nên cũng là quen dần theo thời gian.

Sau khi nghỉ ngơi một hồi, cả nhóm Đình Tấn quyết định trở về thành trả nhiệm vụ trước tiên sau đó sẽ ăn trưa rồi đi làm nhiệm vụ khác. Ngay khi rời khỏi hẻm núi, một nhóm người chơi đã liên tục chú ý cả nhóm Đình Tấn mãi cho đến khi bọn họ rời khỏi khu vực.

Không để ý người chơi xung quanh theo dõi mình, Đình Tấn vẫn mãi mê kiểm tra lại lần này chỉ số HP được gia tăng.

Bởi vì lúc đầu khi tiêu diệt những con Biến Dị Heo Rừng cùng với Beraldo Tỉnh Anh thì hấn không sử dụng nhẫn bị nguyên rửa để kích hoạt cho Tái Tạo kỹ năng hoạt động. Hiện tại giới hạn của HP đã từ 4710 tăng lên đến 5565. Trọn vẹn tăng hơn 850 điểm làm HP Đình Tấn lập tức đột phá giới hạn 5000.

Hơn gần 2 giờ sau cả nhóm đã trở về thành. Nhưng lúc này David lại có chuyện cần phải đi, hấn gương mặt có chút áy náy nói:

- Xin lỗi Đội Trưởng, ta có việc ở hiện thực. Phải đi thăm bọn nhỏ một chút, vài tiếng sau ta sẽ trở lại. Ngươi và mọi người đi trước đi, có việc gì cứ gửi lại cho ta tọa độ một chút. Nếu vào kịp ta sẽ đến sau, không phải đợi ta.

Đình Tấn gật đầu đồng ý, rồi bắt đầu phân công. Thế là Terrell và Ameerah chia nhau ra một bên chuẩn bị vật tư. Đình Tấn vì là đội trưởng nên phân đi trả nhiệm vụ thuộc về hấn. David thì đã đăng xuất khỏi game đi thăm em của hấn.

Trở lại Đại Sảnh Linh Đánh Thuê Đình Tấn bắt đầu lựa chọn nhiệm vụ thích hợp cho cả nhóm. Hiện tại đã là cuối tuần, các nhiệm vụ tốt còn lại rất ít. Nhưng những nhiệm vụ cấp cao thì vẫn còn lại đó do người chơi đẳng cấp để nhận không đủ. Đình Tấn rất nhanh lựa chọn được 1 nhiệm vụ vừa tầm.

Quét sạch quái vật trong hầm mỏ.

Giới thiệu: Quái vật lại xuất hiện trong hầm mỏ quấy rầy người dân. Xin người hãy mau đi tiêu diệt bọn chúng cứu giúp nhân dân.

Yêu cầu: Tiêu diệt Piranhaconda

Khuyến cáo: Cấp A trở lên

Phần thưởng: 75000 Kinh nghiệm, 37000 tiền đồng, 15000 Điểm Linh đánh thuê.

Đình Tấn không chần chờ gì mà tiến tới bàn tiếp viên giao trả nhiệm vụ săn heo rừng trước đó. Cô gái tiếp tân vẫn là gương mặt tươi cười chào hỏi. Rất nhanh, âm thanh hệ thống vang lên bên tai Đình Tấn.

Keng! - Chúc mừng, ngài hoàn thành nhiệm vụ “Quét sạch Biển Dị Heo Rừng”.

EXP +3750

Tiền bạc +17

Điểm Linh Đánh Thuê +775

Đình Tấn do dẫn đội 4 người thế nên lần này chia phần thưởng có chút ít đi. Lắc đầu thở dài, cũng đành chịu vì 3 người kia vẫn chưa đủ sức đơn độc đánh giết Thủ Linh cấp Boss.

Ngay sau khi trả và nhận thưởng xong, Đình Tấn lập tức nhận lại nhiệm vụ mới rồi kêu gọi cả nhóm đi ăn. Lúc này Lý Uyên cũng tới, vừa ngồi vào bàn ăn nàng lập tức bắt đầu bàn bạc về việc của đội Linh Đánh Thuê.

Đình Tấn suy nghĩ một chút rồi mới yêu cầu:

- Tuyển người thực lực yếu một chút cũng được nhưng ta yêu cầu phải có can đảm cùng với kiên trì và chịu khó. Phần gián điệp thì phải nhờ vào người rồi.

- Về chuyện luật lệ ta không quá khắt khe trong chuyện này, chỉ có yêu cầu là phải trung thành, làm nhiệm vụ Linh Đánh Thuê đầy đủ và không bắt nạt hay cố ý gây chuyện với người khác. Ai vi phạm sẽ bị đuổi khỏi đội, không có khoan dung. Nếu như nặng hơn ta sẽ đích thân xử lý.

- Còn về việc cống hiến và thưởng cho thì cái này người xem rồi tự xử lý ta không có ý kiến.

Lý Uyên chăm chú lắng nghe, từng mục nói xong đều gật đầu xem như đã hiểu. Sau khi Đình Tấn nói xong nàng như đã có ý nghĩ của riêng mình mà quyết đoán hô 1 tiếng “Được!”

Đã bàn luận công việc xong, cả nhóm lại tiếp tục ngồi ăn trong vui vẻ cho đến gần 1 tiếng sau mới kết thúc. Tiếp tục kế hoạch, Đình Tấn vừa đi vừa nhắn tin cho David về tọa độ điểm đến, Lý Uyên thì trở lại cửa hàng tiếp tục quản lý tuyển nhận thành viên mới.

Cả nhóm 3 người nhanh chóng lên đường đi đến khu vực hầm mỏ phía đông EL Thành. Trên đoạn đường đi này, Đình Tấn cũng thường xuyên bắt gặp những con quái vật lè tè lạc đàn.

Vì luôn giữ 8 tên Bộ Xương Chiến Sĩ triệu hồi bên cạnh nên mọi người cũng không có quá nhiều lo lắng. Bất quá ngay khi sắp đến nơi, đột nhiên âm thanh hệ thống vang lên bên tai làm Đình Tấn khá kinh ngạc.

Keng! - HP của ngài đã đạt đến giới hạn thể chất cho phép. Xin mời tu luyện thêm thể chất để có thể tăng thêm giới hạn.

Đình Tấn vội vàng mở bảng thông số nhân vật ra xem. HP hạn mức cao nhất hiện tại của hắn đã đạt đến 6600 điểm. Theo như thông báo hệ thống đã nói, vậy thì 100 điểm thể chất hiện tại của hắn được Tái Tạo kỹ năng gia tăng lên giới hạn HP gấp 3 lần. Lại thêm thuộc tính trạng bị gia tăng 10% hạn mức HP là vừa đúng.

Không ngờ Tái Tạo kỹ năng lại gặp phải loại bình cảnh thế này. Đình Tấn không khỏi lắc đầu cười khổ. Với kế hoạch sau này của hắn thì giới hạn HP rất quan trọng. Nếu như không thể tăng lên vậy thì Triệu Hồi vong linh sinh vật sẽ duy trì không được lâu.

Nhưng Đình Tấn lúc này cũng vừa đến nơi, hắn cũng không muốn suy nghĩ gì thêm. Dù sao thời gian vẫn còn nhiều, cứ tiếp tục tiến tới rồi chắc sẽ có phương án giải quyết thôi.

Ra lệnh cho 6 con Bộ Xương Chiến Sĩ phân làm 3 hàng đi ở phía trước mở đường, 2 con còn lại ở sau lưng chặn hậu.

Đoàn người nhanh chóng đi sâu vào phía trong. Do có kinh nghiệm của lần do thám trước, Đình Tấn không có lẽ h5PL70g mà tốn thời gian ở đoạn đường đầu mà nhanh chóng dẫn dắt mọi người đi đến khu vực không còn đèn chiếu sáng. Sau đó lại lấy vài cái đèn mỗi người cầm một cái, còn lại treo lên người những con Bộ Xương Chiến Sĩ đi trước làm sáng lên cả một khu vực.

Nhớ trước kia đến đây, Đình Tấn mỗi lúc phải uống 1 bình HP, mà cũng chỉ có thể triệu hồi 3-4 tên Bộ Xương Chiến Sĩ. Đến hiện tại từ chất lượng đến số lượng cái gì cũng khác làm hắn không khỏi cảm khái.

Đột nhiên một đám Molebear (Tinh Anh) lao ra tập kích bất ngờ những con Bộ Xương Chiến Sĩ đi trước.

Molebear (Tinh anh)

Đẳng cấp: 19

HP: 2600/2600

Kỹ năng: ản nấp, cắn xé, đào đất

Đám Molebear đẳng cấp đã tăng lên 1, do đó HP cũng tăng lên một lượng lớn, phòng thủ chắc chắn cũng sẽ tăng theo. Thế nhưng với 6 tên Bộ Xương Chiến Sĩ cùng với nhóm 3 người Đình Tấn, thì những con Molebear này quả thật không đủ để nhét kẻ răng.

“Tử Vong Mân Che”

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

Để “Tử Vong Mân Che” bao phủ trong một khu vực chiến đấu, lại lần lượt tung ra từng cái “Nguyên Rửa Suy Yếu” vào từng con Molebear, Đình Tấn liền dùng tay.

Bên cạnh 2 người Terrell và Ameerah đã xông lên bắt đầu chém giết. Theo trong khoảng thời gian này, Đình Tấn liên tục hướng dẫn thêm nhiều kỹ xảo làm bọn họ rất nóng lòng muốn thử nhưng vẫn chưa có cơ hội. Hiện tại những con tinh anh này số lượng không đông lại thừa thớt, rất thích hợp cho 2 người mài dũa.

Hơn 10 phút trôi qua, tiêu diệt xong đám Molebear cả nhóm rất nhanh tiếp tục đi sâu xuống bên dưới hang động. Dựa theo trí nhớ của Đình Tấn, phía dưới sẽ còn có một con Piranhaconda cấp lãnh chúa.

Quả đúng như vậy, ngay khi 2 con Bộ Xương Chiến Sĩ đi đầu vừa đặt chân đến sát bờ hồ. Ngay tức khắc con Piranhaconda lao ra khỏi mặt nước. Nhưng cũng may, Đình Tấn đã mang lên nhãn bị nguyên rửa chuẩn bị trước. Ngay khi thấy mặt nước có dị động, Đình Tấn lập tức liền Triệu Hồi ra quân đoàn vong linh.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu Hồi Tang Thi”

“Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ”

Piranhaconda (Lãnh chúa boss)

Level: 26

HP: 7600/7600

Kỹ năng: Cắn xé, bọc phá, gia tốc, xiết chặt.

Hơn 60 con Bộ Xương Chiến Sĩ xông lên, chia làm 2 vòng tròn bao vây lấy con Piranhaconda làm nó không thể vượt qua tới tấn công được Đình Tấn. Với thân hình dài và mập mạp của con Piranhaconda thì chính là món mồi ngon cho bọn Tang Thi mặc sức cắn xé.

“Tử Vong Mân Che”

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

-1975

Bên ngoài Đình Tấn vừa tung kỹ năng vừa liên tục chăm chú quan sát hành động của con Piranhaconda. Ngay khi nó muốn lướt qua đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ thì lập tức, Đình Tấn sẽ chỉ huy 3 con Bộ Xương Cung Thủ sử dụng “Linh Hồn Chấn Động” làm nó bị choáng.

Diễn biến cuộc chiến diễn ra rất thuận lợi cho Đình Tấn. Con Piranhaconda mặc dù đã cố gắng vượt qua vòng vây bọn Bộ Xương Chiến Sĩ nhiều lần nhưng đều bị Đình Tấn đúng lúc ra lệnh tung ra “Linh Hồn Chấn Động” chặn lại nó.

EXP +31360

Ngay khi còn cách miệng hang động, nơi Đình Tấn đang đứng, hơn 10m thì nó đã ngã gục. Ở bên cạnh Terrell và Ameerah đều là đứng cạnh bảo vệ Đình Tấn.

Bọn họ nhiều lần nóng lòng muốn lên thử sức nhưng đều bị Đình Tấn cản lại. Vì đối phương thực lực vẫn còn quá mạnh lại ở dưới nước bất tiện, để bọn họ đi chẳng khác nào chịu chết.

Trong lúc Ameerah quét dọn chiến chiến lợi phẩm, Đình Tấn cũng thuận tiện tranh thủ thời gian mà cuời Bộ Xương Chiến Sĩ vượt qua ao nước, đi vào hang ổ của con Piranhaconda để kiểm tra. Nhưng lần này làm hấn thất vọng là không có bất cứ gì bên trong.

Thời gian cũng đã hơn 4 giờ chiều, Đình Tấn dẫn đầu cả nhóm nhanh chân quay trở về thành. Lúc này David cũng đã trở lại game. Trước đó, hắn có nhắn tin mật cho Đình Tấn lần này mang theo 1 người anh em của hắn.

Đình Tấn cũng nhanh chóng trở lại để gặp mặt xem thành viên mới ra sao, hi vọng cũng không phải quá tệ đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Thành quả một ngày

Trên đường trở về, Đình Tấn nhân tiện không có chuyện gì làm mà kiểm tra lại thu hoạch trong cả ngày hôm nay.

Hơn 30 con Beraldo (Tinh Anh) cùng với 1 con thù lĩnh. Tuy rằng kinh nghiệm có được hơn 49.000 điểm, tiền vàng cũng được 4 đồng. Thế nhưng vật phẩm trang bị thì khá thê thảm, chỉ gom góp được 7 món đồ trắng cùng với 2 món đồ xanh.

Chém giết 20 con Molebear (Tinh Anh) cùng với con Piranhaconda công hiến cho cả đội 56560 điểm kinh nghiệm hơn 2 đồng tiền vàng. 8 món trang bị trắng, 5 món màu xanh, 1 món màu đỏ. Trong đó đồ đỏ chính là rơi ra từ con Piranhaconda.

Quần da rắn

Chất lượng: Đồ đỏ

Yêu cầu: Đăng cấp 15

Hiệu quả:

- HP hạn mức cao nhất tăng 10%
- Gia tăng tốc độ khôi phục HP 30%
- Tốc độ di chuyển tăng 10%

Chiếc quần dài này được làm bằng da của con Piranhaconda, kiểu dáng cũng thuộc tính cũng bình thường không có gì đặc biệt. Lại không thích hợp ai trong đội nên Đình Tấn quyết định để lại cho Ameerah cất giữ.

Gần 7 giờ tối, cả nhóm đã trở về thành. Đình Tấn đã thông báo và nhắn tin mật cho mọi người là tập trung ở quán ăn. Riêng hắn thì nhanh chân chạy trở lại Đại Sảnh Lính Đánh Thuê trả nhiệm vụ.

Keng! - Chúc mừng, ngài hoàn thành nhiệm vụ “Quét sạch quái vật trong hầm mỏ.”

EXP +25000

Tiền bạc +120

Điểm Lính đánh thuê +5000

Nhìn lướt qua bảng nhiệm vụ, Đình Tấn cũng không tìm thấy được 1 cái thích hợp cho cả đội. Một số thì độ khó quá thấp, một số lại quá cao làm cho Đình Tấn rất khó lựa chọn.

Thất vọng mà lắc đầu, Đình Tấn không khỏi nghĩ thầm “chắc có lẽ phải chia nhỏ cả nhóm ra để làm nhiệm vụ thôi”. Khẽ thở dài, Đình Tấn đóng bảng nhiệm vụ rồi khỏi Đại Sảnh Lính Đánh Thuê.

Hiện giờ mọi người đều đã tới được quán ăn, chỉ còn đang chờ đợi Đình Tấn. Hắn ở phía xa xa đã nhìn thấy một nhóm 5 thân ảnh quen thuộc cùng với 1 bóng người xa lạ trên bàn ăn.

Khóe miệng Đình Tấn không khỏi mỉm cười vì vui vẻ. Nhớ ngày nào trên bàn ăn chỉ có hắn và Ameerah, nay lại có thêm nhiều người như vậy làm cho hắn càng vững tin vào tương lai.

Bàn ăn là do 2 bàn nhỏ ghép lại với nhau làm thành 1 bàn lớn. Đình Tấn vừa tới liền biết mình phải ngồi ở vị trí nào. Ở đầu bàn ăn, bên trái là Ameerah, bên phải là Lý Uyên có một cái ghế còn trống. Hắn cũng không ngại ngần ngồi thẳng vào đó.

Nhìn một vòng bàn ăn đầy đủ các món ăn hắn cười lớn vui vẻ mà nói:

- Ăn tối, ăn tối! Đói chết ta rồi haha.

Mọi người cũng không chán chờ nữa mà tự nhiên ăn uống, duy nhất chỉ có một thân ảnh cuối bàn ngồi cạnh David khá là chậm chạp vì ngại ngùng. Hắn đôi mắt đen tuyền sắc bén, thỉnh thoảng nhìn thoáng qua Đinh Tấn lại liếc mắt nhìn về phía Ameerah.

Vừa ăn mọi người vừa bàn luận đủ thứ chuyện, không khí rất ấm áp và vui vẻ. Ăn FvmcxscM được một lúc, Lý Uyên mới báo cáo cho Đinh Tấn về việc thu nhận thành viên mới:

- Buổi chiều này ta đã tiếp thu hơn 5000 đơn xin gia nhập đội Lĩnh Đánh Thuê. Thế nhưng người đủ điều kiện mà người yêu cầu có quá nhiều. Cho nên ta đã thêm vào một tiêu chuẩn nữa đó là đẳng cấp hoặc thực lực.

- Cho đến hiện tại thì chúng ta đã có gần 130 thành viên mới và sẽ tiếp tục tăng nhanh hơn vào ngày mai. Dự kiến 3 ngày sau [The Alliance] sẽ đủ 980 người. Các vị trí còn lại sẽ để trống, phòng khi cần thêm người vào đột xuất.

Đinh Tấn gật đầu xem như hài lòng với kết quả này. Nửa ngày đã giải quyết 5000 lượt thu nhận 130 người, đây xem như là tuyển dụng tốc độ nhanh nhất rồi.

Lý Uyên nhìn thấy Đinh Tấn không nói gì mà chỉ gật đầu liền bắt đầu báo cáo tiếp những thu hoạch từ khách sạn và Trading Hall trong hôm nay.

- Hiện tại, khách sạn đang rất hot. 800 phòng hầu như bị đặt thuê dài hạn hết, chỉ còn lại khoảng 60 phòng ở những tầng dưới. Nhiều người vì để được ở trên tầng 8 mà đã phải mua vé chợ đen với giá gấp 3-4 lần. Số tiền thuê nhà thu được trong hôm nay là hơn 4 đồng vàng.

- Mặt khác, bây giờ người chơi sức mua vẫn còn đang tăng mạnh. Ngay khi Trading Hall mở cửa lại không lâu thì đã có gần 500 người đã thăng lên đến VIP cấp 4-6.

- Cấp 7-9 VIP chỉ có một người, còn lại VIP cấp 1-3 đã có hơn 10.000 người. Những con số này vẫn đang tăng lên chỉ đến bao nhiêu đây đều do chúng ta giải quyết vấn đề thẻ VIP quá chậm.

- Ngoài ra ta còn cần một vài món Đồ Đồ để thu hút khách hàng ở lầu 3, người có khả năng cung cấp không?

Đinh Tấn suy nghĩ một chút sau đó hướng về Ameerah gật đầu. Cô nàng hơi chần chừ một chút rồi mới lấy hết những vật phẩm thu hoạch được trong hôm nay giao cho Lý Uyên.

Ameerah gương mặt hơi xụ xuống, tỏ vẻ không tình nguyện khi Đinh Tấn bảo nàng đưa đồ cho Lý Uyên. Thế nhưng đồ là do Đinh Tấn quyết định cho nên nàng cũng không dám không đưa.

Ngược lại Lý Uyên thái độ rất thoải mái vui vẻ tiếp nhận đồ rồi nói 1 tiếng "Cảm ơn!". Đôi mắt thì liếc nhìn Đinh Tấn mãi, để hắn không hiểu nổi mình bị làm sao.

Bàn ăn đang vui vẻ cười nói, chợt Lý Uyên như nghĩ đến chuyện gì, liền kẻ sát vào Đinh Tấn thì thầm:

- Ta nghe nói [The Throne] đang tập kết người, chuẩn bị đi săn giết 1 con Boss lãnh chúa đẳng cấp rất cao. Lần này bọn họ đã chết rất nhiều người khi đi do thám mới tìm được con Boss này.

Đinh Tấn nghe Lý Uyên nói xong có chút giật mình. Hắn không ngờ khả năng tổ chức tình báo của Lý Uyên lại mạnh mẽ đến như vậy. Kể cả chuyện bí mật của [The Throne] cũng bị nàng tra được.

Đôi mắt không tự chủ liếc nhìn lại Lý Uyên mà đánh giá. Bất quá bề ngoài hôm nay của nàng lại làm hắn trợn mắt, quên cả việc nhai thức ăn trong miệng.

Lý Uyên mặc lấy một bộ áo dài, bên dưới là chiếc quần da đen bó sát cặp mông đầy đà. Phía trên cổ áo cao, tay áo dài đến khuỷu tay che kín cả cơ thể. Nhưng chúng không kín mà ngược lại hở ra rất nhiều.

Cặp ngực như 2 quả bóng nước, đội lên phía trên lúc ẩn lúc hiện sau lớp áo vải làm Đinh Tấn không tự chủ xuất hiện những ý nghĩ đen tối.

Ameerah bên cạnh nhìn không được về mặt đại ra của Đinh Tấn, khuỷu tay thọc mạnh vào eo làm hắn tí nữa thì sặc hết cơm ra ngoài.

Nhìn thấy tình hình của Đinh Tấn khổ sở như vậy, Lý Uyên không nhìn được che miệng cười khúc khích. Ở phía cuối bàn ăn bên kia, Terrell và David đang nói chuyện cũng bị tiếng cười của nàng hấp dẫn mà nhìn qua.

Mặt Đinh Tấn đỏ lên vì ghen. Hắn cố nuốt trôi đồ ăn trong miệng, sau đó ho nhẹ vài tiếng như để bình tĩnh tâm tình. Mặt trịnh trọng nói:

- [The Alliance] tập trung!

Đinh Tấn nói tới đây liền ngừng lại một chút. Trên bàn ăn, Terrell, David ngay cả Ameerah đang hậm hực bên cạnh lập tức lấy lại tinh thần, đôi mắt nghiêm túc nhìn lấy Đinh Tấn như chờ đợi mệnh lệnh của hắn.

- Ăn nhanh thôi, đêm nay về tu luyện sớm. Ngày mai chúng ta sẽ có chuyện để làm.

Khóe miệng nổi lên một vẻ cười tà, hắn quay sang nói với Lý Uyên:

- Một hồi nữa về tin nhắn mật qua cho ta tọa độ. Nhớ giữ kín chuyện này.

Lý Uyên nét mặt nghiêm túc nhìn Đinh Tấn rồi gật đầu. Lần này chắc chắn sẽ có máu đổ nữa rồi. Nhưng nàng biết chắc chắn sẽ không phải là máu của [The Alliance].

Lúc này Đinh Tấn mới sực nhớ David có dẫn theo một người bạn của hắn. Đinh Tấn mới lớn tiếng gọi:

- David, người ăn xong chưa vậy? Tranh thủ giới thiệu người anh em mới cho chúng ta nào.

Ở phía cuối bàn, David liền hướng về người thiếu niên bên cạnh gật đầu ra hiệu cho hắn. Hai người chậm rãi buông dao nĩa xuống, chậm rãi đứng lên, đi ra một khu vực mọi người dễ nhìn thấy để tiện cho việc giới thiệu.

Bất quá David chưa kịp mở lời thì Đinh Tấn ngồi ở đầu bàn kinh ngạc, miệng không tự chủ được bật thốt ra một cái tên:

- Louis?!

Cả David và người thiếu niên kia đều ngạc nhiên ngậy người, đứng im tại chỗ. David mới tò mò hỏi người thanh niên:

- Hai người các người biết nhau à?

Chàng thiếu niên ngơ ngác mà lắc lắc đầu, không hiểu chuyện gì đang diễn ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Lycan dòng tộc, âm mưu

Đây là một chàng thiếu niên trạc tuổi Ameerah với mái tóc bù xù và đôi mắt to đều một màu đen tuyền mang một nét đặc trưng của người châu Á. Thế nhưng gương mặt góc cạnh với đôi chân mày thẳng dán sát vào đôi mắt sắc bén như một con dã thú làm cho người khác nhìn vào liền nhận ra ngay lập tức 1 điều: “Hắn là con lai”.

Tuy còn nhỏ tuổi nhưng dáng người của hắn đã cao lớn gần bằng với Đinh Tấn. Cơ bắp và thân thể phát dục vô cùng tốt đã bỏ xa Ameerah đến hơn 1 cái đầu.

Bởi vì Đinh Tấn đã có chút thất thố. Bây giờ trông thấy mọi người biểu hiện tò mò nhìn mình, hắn mới cố gắng kìm chế cảm xúc mà bình tĩnh lại. Khóe miệng gượng cười giải thích:

- Không có gì, là ta nhìn nhầm thôi. Các người tiếp tục đi.

David lúc này đứng bên cạnh mới thở ra một hơi. Cẩn thận tổ chức lại ngôn ngữ rồi trình trọng giới thiệu:

- Xin giới thiệu với mọi người, đây là Louis. Tên đầy đủ là Wer Louis Nguyễn, 17 tuổi. Các người có thể gọi là Louis hoặc Louis Nguyễn là được đừng gọi Wer Louis. Hắn không thích bị gọi như vậy.

- Hắn là hàng xóm cũng là anh em của ta. Trước giờ đều sống bằng việc đi săn thú trong khu rừng bên cạnh thành phố. Ta có nhiều lần túng quẫn vì tiền bạc, em ta bị bắt nạt cũng chính là hắn đã giúp anh em nhà ta vượt qua. Cho nên lần này, xin mọi người nể tình ta đã cố gắng trong thời gian qua mà cho Louis gia nhập vào đại gia đình [The Alliance].

“Bộp bộp bộp”

Mọi người chăm chú lắng nghe David giới thiệu, sau đó đều vui vẻ vỗ tay ủng hộ. David thì vẫn chăm chú nhìn lấy Đinh Tấn vì hắn mới là người quyết định ở đây. Nhìn thấy hắn nhẹ gật đầu, David trong lòng vui vẻ, cũng thở phào ra một hơi. Chờ mọi người vỗ tay xong hắn liền dẫn dắt Louis đi dạo quanh một vòng bàn ăn để giới thiệu với từng người.

Louis tính cách cũng khá là giống David. Cả 2 đều rất ít cười, ít nói lại rất tỉ mỉ, cẩn trọng, chắc vì do hoàn cảnh cuộc sống buộc họ phải như vậy.

Khi chào hỏi, hắn đều rất chừng mực gật đầu bắt tay với từng người. Bất quá ngay khi đến lượt giới thiệu với Ameerah thì có chuyện.

Hiện tại nàng đã cởi mũ trùm của áo khoác ra để lộ gương mặt vui vẻ, rất thân thiện. Mái tóc cột theo kiểu đuôi ngựa, giơ một tay ra vừa tươi cười vừa nói:

- Chào người, Louis. Ta gọi là Ameerah cũng 17 tuổi, sau này xin giúp đỡ nhiều hơn.

Louis có vẻ khá ngại ngùng, gương mặt đều đỏ lên. Tay hơi run gờ lên bắt lấy bàn tay nhỏ bé của Ameerah. Giọng cả lăm mà trả lời cụt ngủn:

- Chào, rất... vui dS1dhBDV được quen biết... sẽ cố hết sức.

Ameerah vì gần đây có Đình Tấn chỉ bảo nên đã trở nên tự nhiên rất nhiều. Hơn nữa nàng cũng đã quen dần với việc có thành viên mới cho nên cũng không có cảm giác gì nhiều.

Louis thì ngược lại, hẳn chắc vì ít tiếp xúc nên rất ngại ngùng mà quên mất cả việc phải buông tay. Ameerah cũng bị nắm tay mãi, gương mặt đỏ dần lên không chịu được phải rút tay về.

Hành động này lại càng làm cho Louis túng quẫn không biết làm sao, gờ tay gãi gãi đầu. Về mặt lúng túng, hẳn quay lại nhìn David nhờ hẳn cứu giúp.

Đứng ở phía sau, David nhìn thấy tình cảnh túng quẫn của Louis cũng không khỏi buồn cười. Thăng nhóc này dám đi săn cả thú rừng một mình mà bây giờ bắt tay với 1 cô em cũng run. Thật là làm hẳn hình tượng lạnh lùng trước kia đều bị đổ vỡ.

Mọi người cũng vì chuyện này mà bị làm cho buồn cười không ngừng. Thậm chí Terrell còn bắt đầu kiểm chuyện trêu chọc Ameerah. David bối rối cũng không biết giải vây thế nào. Xung quanh bàn ăn lại bắt đầu trở nên náo nhiệt hơn.

Chỉ riêng Đình Tấn thì khác. Hẳn từ đầu đến cuối đều là một cặp mắt chăm chăm nhìn vào Louis. Đúng vậy! Hẳn dĩ nhiên là nhận ra người thiếu niên này bởi vì hẳn rất đặc biệt.

Hẳn chính là nằm trong số 29 người đồng đội cuối cùng của Đình Tấn đã tham gia vào trận tử chiến giữ cửa phòng thí nghiệm ngày đó. Nhưng như vậy là chưa đủ để Đình Tấn ấn tượng sâu đến nỗi không nhận được bật thốt ra tên hẳn.

Điểm nổi bật của hẳn chính là ở cái tên đệm Wer của Louis. Nguồn gốc của nó bắt đầu từ thời chiến tranh thế giới thứ nhất, khi người FR bắt đầu sang xâm chiếm nước châu Á. Lúc đó, một quân nhân FR đã để lại một dòng máu của mình cho Bà sơ của hẳn rồi bỏ đi vĩnh viễn không quay lại. Kể từ đó, cả dòng họ của hẳn đều phải mang một cái tên đệm kì lạ này.

Sau chiến tranh thế giới thứ 2, cả gia đình Ông cố của Louis từ chuyển sang sinh sống tại bang CLF của EL. Điều kì lạ là mỗi thế hệ của dòng họ Louis đều có bất hạnh xảy ra.

Vài chục năm trước, Bác và Cô hẳn đều bị khủng bố hại chết khi đưa Ông Bà hẳn đi mua sắm. Chỉ còn lại bố hẳn sống một mình, thế nhưng đến khi hẳn được sinh ra không bao lâu thì Bố Mẹ hẳn lại chết vì tai nạn giao thông. Louis mồ côi từ đó và sống một mình cho đến hiện tại.

Hẳn định ninh cho rằng cái tên đệm này chính là nguyên nhân gây ra tất cả những điều không may đó. Louis cũng không hiểu tại sao nhưng hẳn rất không thích nó, cho nên hẳn quyết tâm không dùng tới nó nữa.

Cho đến khi quái vật bắt đầu tràn vào xâm lấn, săn lùng con người. Louis mới biết rằng, cái dòng họ này đại diện cho điều gì.

- “Ta... mang trên người dòng máu của tộc Lycan, cô độc và tàn bạo. Vận mệnh sẽ không để cho ta tồn tại cùng bất cứ thân nhân nào...”

Đây là những điều hẳn đã tâm sự khi còn là đội viên của Đình Tấn lúc đó. Trước đó, hẳn và Ameerah rất thân thiết với nhau. Nhưng cũng không đi quá giới hạn “Bạn thân”.

Họ có nhiều điểm tương đồng, từ hoàn cảnh gia đình cho đến tuổi tác và sở thích. Cho nên hiện tại nhìn thấy 2 người như vậy Đình Tấn không khỏi hoài niệm nhớ về ngày xưa.

Lắc đầu thoát khỏi dòng suy nghĩ của hồi ức, Đình Tấn đứng dậy vỗ vỗ tay tập trung sự chú ý của mọi người.

- Tốt rồi, tốt rồi! Mọi người đã chào hỏi xong. Chúng ta về nhà bắt đầu tu luyện thôi.

Sau đó hẳn liền quay lại nhìn về phía Louis, khuôn mặt trịnh trọng mà nói:

- Người sau này chính là người của [The Alliance]. Nhớ! [The Alliance] sẽ là gia đình mới của người. Nếu như người gặp rắc rối hoặc cần bất cứ sự giúp đỡ nào, [The Alliance] đều sẽ sẵn sàng vì người mà trả giá tất cả.

Nói xong, Đình Tấn gờ lên bàn tay trước mặt Louis. Cặp mắt vẫn chăm chú nhìn vào đôi mắt đen như khoáng không vũ trụ.

Louis trong lòng từng lần sóng cảm xúc bị lời nói của Đình Tấn dân trào lên. Hẳn cảm nhận được sự chân thành từ người đội trưởng này. Bàn tay run run nhưng không phải vì do dự mà là vì kích động.

Hẳn gờ tay nắm chặt lấy bàn tay Đình Tấn. Hai người nắm chặt tay, kéo sát vào ngực rồi cho nhau một cái ôm chào đón. Vậy là từ bây giờ, [The Alliance] lại có thêm một thành viên chủ lực nữa.

Bình tĩnh lại tâm tình, Đình Tấn vung tay dẫn đầu mọi người trở về Khách Sạn chuẩn bị tu luyện. Trước khi về phòng vẫn là giao cho Louis 2 quyển kỹ năng dặn dò hẳn phải chăm chỉ luyện tập. Sau đó ai về phòng người đó bắt đầu một đêm tu luyện.

Tầng thứ 8 - Khách Sạn [The Alliance]...

Ngay lúc cả nhóm người Đình Tấn trở về phòng, tại một căn phòng khác. Một tên thanh niên gương mặt dài với nụ cười nhếch miệng. Đôi mắt hơi híp lại, đứng thẳng người trước mặt tên Henry cung kính mà báo cáo:

- Hehe... thừa thiếu gia, hôm nay ta đã phát hiện con mồi có động tĩnh.

Tên Henry đang ngồi trước bàn làm việc cầm cúi xem sổ sách, vẫn không ngẩng đầu lên, khó chịu nói:

- Có việc gì thì nhanh báo cáo rồi rút. Đừng có làm tốn thời gian của ta!

Tên đàn em này cũng không có tỏ thái độ gì, vẫn cung kính trình báo:

- Hôm nay, con mồi đã rời khỏi nhà đến một trường Trung Học gần đó tiếp xúc với 2 tên nhóc khác. Ta nghi ngờ có quan hệ thân thiết với con mồi, chúng ta có thể tìm được điểm đột phá từ đây thừa thiếu gia.

Lúc này, Henry tay đang lật sách bỗng nhiên ngừng lại. Hắn ngẩng đầu lên nhìn chăm chú tên đàn em này, đôi mắt hơi híp lại. Giọng nói bình tĩnh làm cho người ta không nhận ra được đang vui hay giận:

- Bò Cạp, người biết mình đang nói gì không?

Tên Bò Cạp lúc này vẫn cúi đầu im lặng không lên tiếng. Henry con mắt đảo một vòng, sau đó vung tay rồi nói:

- Người lui ra đi gọi người chuẩn bị cho đại sự ngày mai trước đi. Có chuyện ta sẽ gọi.

Bò Cạp cung kính cúi chào một cái, sau đó dứt khoát xoay người đi ra ngoài. Lúc này, đứng im lặng đã lâu lão quản gia ở phía sau Henry mới lên tiếng:

- Thiếu gia, dù sao cũng là những va chạm nhỏ nhặt. Nếu có thể thì cũng đừng nên gây thù hận thêm sâu sắc nữa.

Henry mắt liếc về phía lão quản gia ở phía sau. Giọng thâm trầm trả lời:

- Cũng nhờ tên cháu khốn kiếp của người làm hư từ việc này tới việc khác mới ra thế sự như hôm nay. Ta cũng tự biết phải làm gì, không cần phải nhắc nhở ta.

Lão quản gia hơi run một chút, bước lui lại không dám nói nữa. Henry gương mặt trầm tư nhìn đồng giấy tờ và tài liệu trước mặt, không biết đang nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Chuẩn bị rời thành

Một đêm cứ như vậy chậm rãi trôi qua, sáng hôm sau khi Đình Tấn tu luyện xong vòng thứ 3 “Minh Tướng Thuật” thì đồng hồ cũng vừa điểm tới 6 giờ đúng.

Đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] (Đội trưởng) [92450/300.000]

---- Thông số ----

Lực lượng: 107

Nhanh nhẹn: 83

Thể lực: 106 (+1)

Tinh thần: 306 (+6)

---- Chi tiết ----

Level: 21

HP: 6754/6754 (+12.7/s)

MP: 4494/4494(+27.4/s)

EXP: 225190/928617

Sát thương vật lý: 101 – 101

Sát thương phép thuật: 405– 405

Phòng thủ vật lý: 9.2

Phòng thủ pháp thuật: 23

Nghĩ tới hôm qua Tái Tạo kỹ năng đạt tới giới hạn, Đình Tấn không khỏi đau đầu một hồi. Nếu như ở hiện thực hắn sử dụng tinh thần để triệu hồi thì chắc sẽ có thể bù đắp được việc thiếu HP.

Nhưng MP tiêu hao quá nhiều lại không có sách của Gauss hỗ trợ giảm thiểu một nửa lượng MP tiêu hao thì Đình Tấn cũng không duy trì được bao lâu. Lắc đầu cười khổ, cuối cùng vẫn là đường cụt.

Dứt bỏ suy nghĩ vẩn vơ, Đình Tấn xoay người rời đi khỏi phòng. Vì là ở không gian phòng riêng nên Đình Tấn cũng không gọi mọi người được, hắn chỉ có thể xuống đại sảnh ngồi chờ đợi.

Người chơi ra vào đều chú ý đến Đình Tấn, nhiều người còn tò mò lại gần chào hỏi thậm chí là hỏi lộ đề xin vào [The Alliance]. Nhưng tất cả đều bị Đình Tấn nhã nhặn từ chối.

Gần 1 giờ sau, cả nhóm mới tụ họp đầy đủ. Đình Tấn dẫn đầu đi đến Độ Nhất Quán để ăn sáng, thuận tiện kiểm tra tình hình kinh doanh. Vì là sát bên nhau nên cũng không tốn thời gian gì nhiều.

Hiện tại đã 7 giờ sáng nên quán ăn vẫn còn đông kín người. Lý Uyên cũng không rảnh rỗi, dđpP62xZ nàng chức nghiệp phụ là đầu bếp và may mặc nên thuận tiện cũng lao vào bếp để chuẩn bị các món ăn.

Công việc nấu ăn cũng không phức tạp lắm, chỉ cần mua sách công thức của từng món ở NPC dạy nghề, sau đó sử dụng hệ thống để học tập thì liền có thể thông thạo chế biến món ăn.

Một hồi sau, trong một căn phòng ăn ở tầng thứ 3. Cả nhóm ngồi trên đất xoay quanh 2 chiếc bàn ăn dài ghép lại với nhau. Lý Uyên vừa ăn vừa thuận tiện nói thêm một số chuyện nàng biết được về lần săn Boss lần này của [The Throne].

- Ta nghe nói hôm qua bọn người [The Throne] đã bắt đầu tập kết hướng về phương bắc di chuyển dần rồi. Có lẽ ở khoảng giữa trưa họ sẽ bắt đầu tiến công Boss.

Đình Tấn chăm chú lắng nghe cùng suy tính. Nếu như Lý Uyên tình báo chính xác vậy thì hắn phải nhanh chóng dẫn đội đi tiếp cận khu vực để quan sát địa hình, bắt đầu bố trí mai phục.

Ngẩng đầu lên nhìn mọi người xung quanh bàn ăn, Đình Tấn bắt đầu nghiêm túc tuyên bố:

- Mọi người ăn nhanh đi. Chúng ta phải tranh thủ thời gian đi tới mục tiêu trước bọn [The Throne] nữa.

- David người bây giờ dẫn dắt Louis đi chuyển chức đi. Xong rồi thì trở lại làm luôn thí luyện Lính Đánh Thuê. Một chút lên đường rồi vừa đi vừa ăn sau.

David cũng không lè mè nhanh chóng kéo Louis đi. Nửa giờ sau, Đình Tấn dẫn đầu cả đội đi đến Đại Sảnh Lính Đánh Thuê. Hôm qua dù đã xem qua một lần, hắn vẫn cẩn thận kiểm tra lại danh sách nhiệm vụ rồi mới quyết định nhận một cái ở hướng bắc EL Thành cho tiện đường.

Thu hoạch ngà voi

Giới thiệu: Phương bắc đột nhiên xuất hiện rất nhiều con voi đột biến về gen thủy tổ Mammuthus. Ngà của chúng có rất nhiều tác dụng lớn cho EL Thành, xin mời người chơi nhanh chóng đi tiêu diệt chúng và thu thập ngà voi về cống hiến.

Yêu cầu: Tiêu diệt và thu thập 200 cặp ngà voi.

Khuyến cáo: Cấp A trở lên

Phần thưởng: 75000 Kinh nghiệm, 37000 tiền đồng, 15000 Điểm Lính đánh thuê.

Keng! - Chúc mừng, ngài đã nhận nhiệm vụ “Thu hoạch ngà voi” thành công.

Ngay khi nhận nhiệm vụ xong, không quá lâu sau đó thì Louis cũng đã hoàn thành chuyển chức cùng với thí luyện Lính Đánh Thuê của mình. Hắn lựa chọn chức nghiệp thợ săn, với vũ khí là một con dao găm và một chiếc nỏ nhỏ có gắn một cuộn tên tự động bên dưới. Chắc có lẽ vì cái nghề săn thú đã nuôi sống hắn nhiều năm nên Louis có thiện cảm với nó nhiều hơn hết.

Đình Tấn cũng không lẽ mề tốn thời gian nữa, lập tức dẫn đội hướng về phương bắc EL Thành mà đi. Vì EL Thành không có cổng phía bắc nên cả nhóm đều phải đi cửa đông thành rồi vòng qua. Trên đường đi, thuận tiện ghé ngang qua hiệu thuốc để chuẩn bị thêm một số thuốc và vật dụng cần thiết.

Ra khỏi thành khoảng 1km Đình Tấn triệu hồi ra 8 con Bộ Xương Chiến Sĩ để hộ tống, đỡ phải mất công động tay khi bắt gặp những con quái vật lẻ tẻ. Đây là vì thuận tiện rèn luyện Tái Tạo kỹ năng, lại kiếm thêm một ít điểm kinh nghiệm cho Louis.

Theo như tọa độ của Lý Uyên gửi cho Đình Tấn, lần này mục tiêu phải băng qua một khu rừng rậm khoảng 20km đi đến vùng thảo nguyên. Vì càng đi xa khỏi thành, đẳng cấp quái vật tăng dần lên cho nên kinh nghiệm cũng tăng theo.

Louis chỉ mới 10 cấp, đi theo cả nhóm tuy EXP có bị giảm đi do chia ra cho nhiều người nhưng chênh lệch đẳng cấp nên lại bù đắp lại được 1 phần. Thăng cấp vẫn là nhanh hơn rất nhiều lần so với hấn phải tự một mình đi luyện cấp.

3 giờ sau... Ngay khi vừa ra khỏi khu rừng, Louis đẳng cấp từ 10 đã tăng lên đến 15 cấp.

Rõ ràng tăng lên hơn 244.000 điểm kinh nghiệm, cũng làm cho Đình Tấn ổng kinh nghiệm được lấp đầy một nửa. HP hạn mức cao nhất cũng chạm đến 7062 điểm, là giới hạn Tái Tạo kỹ năng cho phép.

3 người còn lại do trước đó vận chuyển tiếp tế bị chết và mất đi 50% kinh nghiệm nên từ hôm qua đến nay chỉ mới đủ bù đắp lại số kinh nghiệm đã bị tổn thất của họ thôi.

Đi ra khỏi rừng chính là một vùng thảo nguyên mênh mông. Gió thổi, cỏ lay không khí phảng phất mang theo một mùi cỏ và hơi nước làm cho tinh thần người ta trở nên sáng khoái. Bầu trời nhiều mây, lại thêm cây cối cũng khá nhiều nên dù hiện tại đã hơn 11 giờ trưa nhưng không khí vẫn không nóng lắm.

Đình Tấn bởi vì không thể đi theo đường thẳng đến mục tiêu, cho nên chỉ có thể tiêu tốn thêm một chút thời gian để đi đường vòng. Bất chợt trên đường đi, Đình Tấn phát hiện phía trước khoảng 50m có những thân ảnh to lớn đang nhàn nhả đi dạo quanh bên cạnh một bờ hồ.

Mammuthus Trogon

Đẳng cấp: 22

HP: 3000/3000

Giới thiệu: Giống loài đã tuyệt chủng được tái sinh lại nhờ công nghệ.

Kỹ năng: Xung Phong, Hất Tung

Mammuthus Trogon (Tình Anh)

Đẳng cấp: 24

HP: 3750/3750

Kỹ năng: Xung Phong, Địa Chấn, Hất Tung

- Đẳng cấp thật cao mà, lại còn có tình anh nữa. Thảo nào phải yêu cầu cấp A Lĩnh Đánh Thuê.

Nhìn những con voi khổng lồ với cặp ngà dài hơn 1m kia, Đình Tấn không khỏi cảm khái thì thảo nói. Nhưng tay hấn cũng không chậm trễ mà mang lên nhân Bjorketorp rồi bắt đầu Triệu Hồi vong linh.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” (x68)

“Triệu Hồi Tang Thi” (x52)

“Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ” (34)

Phía trước có khoảng 85 con Mammuthus, Đình Tấn cũng không vội cho bọn Tang Thi xông lên trước. Hấn ra lệnh cho đội Bộ Xương Chiến Sĩ dàn trận hình chữ nhật, Bộ Xương Cung Thủ xếp thành hàng đứng phía sau bắt đầu bắn tên.

“Phập phập...”

-685

-1360 (Điểm yếu)

...

“Rồng...”

Những con Mammuthus bị mũi tên xương bắn trúng, đau đớn mà ngửa đầu lên trời gào rú. Sắt thương quá khủng bố lại thêm thân thể to lớn nên rất khó mà bắn hụt được, đa số mũi tên đều trúng mục tiêu. Một vài con xui xẻo, cùng lúc bị bắn trúng 4-5 mũi tên làm cho chúng vẫn chưa kịp kêu gào thì đã ngã xuống cống hiến điểm kinh nghiệm.

EXP +1100

EXP +3120

...

Mặc dù bị bọn Bộ Xương Cung Thủ bắn tên công kích liên tục nhưng đàn voi cũng chỉ bị giết khoảng 5-10 con. Số còn lại vẫn tiếp tục xông tới.

Đình Tấn nhìn bọn Mammuthus nhanh chóng xung phong mà đến, ngay khi khoảng cách chỉ còn 30m. Một màn khói đen từ từ lan rộng ra 60m vuông quanh khu vực bờ hồ.

“Tứ Vong Mãn Che”

-780 -975...

Từng con số màu đỏ nổi lên trên đầu bọn Mammuthus như một trận thủy triều đỏ. Tốc độ cùng sức phòng thủ của chúng bị giảm lại rõ rệt.

“Rầm rầm”

-245 (Đón đỡ)

-1225

...

Tốc độ xông tới cũng không cao nhưng thể trọng cùng sức mạnh bọn Mammuthus quá lớn làm cho đội Bộ Xương Chiến Sĩ rất vất vả chống đỡ mới ngăn chặn được bước tiến của chúng.

Thế nhưng những cái ngà voi vừa dài vừa sắc nhọn kia rất khó để dùng khiên chống đỡ hết. Nhiều con Bộ Xương Chiến Sĩ bị chúng đâm xuyên qua người hất tung lên.

Đình Tấn ngay khi vừa trông thấy 2 bên va chạm thì lập tức cho Tang Thi xông lên. Chúng leo lên người cũng những con Bộ Xương Chiến Sĩ rồi bò lên trên lưng của đám Mammuthus, bắt đầu cắn xé.

Sắt thương từ đám Bộ Xương Cung Thủ cũng rất khả quan, mỗi lượt bắn đều sẽ có một đám Mammuthus ngã xuống cống hiến điểm kinh nghiệm.

Lúc này ở phía sau Đình Tấn 4 người Ameerah, David, Terrell và Louis đều đã xông lên tấn công. Bọn họ vòng ra bên cánh phải của đám Bộ Xương Chiến Sĩ mà công kích những con Mammuthus ở phía ngoài cùng.

Terrell phong cách vẫn là “Cuồng Nộ” xông vào, dùng cách thô bạo nhất mà chiến đấu. Mặc dù nhanh nhẹn không cao nhưng né tránh những cái vòi voi quét tới hay những cú ừ, hất tung của đám Mammuthus vẫn là ổn thỏa làm được.

David và Ameerah cũng là lợi dụng điểm yếu thân thể to lớn, hành động bất tiện mà leo lên lưng của chúng rồi liên tục công kích. Louis cũng theo sát ở phía sau hai người.

Hắn phong cách chiến đấu rất tàn nhẫn, thâm độc. Với gương mặt lạnh lùng cùng đôi mắt bình tĩnh, Louis quan sát lấy từng động tác của con Mammuthus để tìm ra sơ hở như một tên thợ săn thực thụ.

Một tay hắn cầm nỏ có lắp sẵn một cuộn tên, 1 tay khác thì cầm dao găm di chuyển xung quanh thân thể to lớn của con Mammuthus. Louis chuyên dùng nỏ nhắm vào những bộ vị mềm yếu của nó như mắt, vòi voi, bụng, miệng... mà bắn vào.

Mỗi khi bị con Mammuthus nào tập trung tấn công thì Louis lập tức sẽ vòng ra phía sau. Dùng dao găm như một cái móc, đâm vào sâu trong da thịt của nó làm điểm tựa mà bật người leo lên lưng nó.

Đình Tấn vừa triệu hồi vong linh vừa quan sát cả đám đồng đội chiến đấu. Hắn đặc biệt chú ý Louis vì thân thể nhanh nhẹn cũng rất có quy luật di chuyển. Thỏa mãn gật đầu, Đình Tấn không khỏi nghĩ thầm

- “Tên này kỹ xảo và phản ứng đều rất tốt, nhưng cũng chỉ là bản năng thôi vẫn còn phải mài dũa lại.”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Bắt đầu kế hoạch

Chiến cuộc rất nhanh kết thúc, 85 con Mammuthus bị đàn Bộ Xương Chiến Sĩ liều mạng chặn lại. Cứ mỗi khi bị đám Mammuthus giết đi một đám thì sẽ được Đình Tấn lập tức triệu hồi ra một đám bù đắp lại.

“Cầu Phúc Trị Liệu” (612)

+61

Không quá 20 phút toàn bộ đàn Mammuthus đều bị tiêu diệt gọn. Đình Tấn cũng tranh thủ sử dụng một cái “Cầu Phúc Trị Liệu” cho mình để khôi phục lại lượng HP tiêu hao trong cả quá trình chiến đấu.

Đình Tấn giải trừ triệu hồi vong linh, giao cho Ameerah đi thu thập nguyên liệu, những người còn lại thì dạo xung quanh nhặt vật phẩm rơi ra.

Quét dọn xong thì lập tức lên đường, 30 phút chiến đấu cũng không chậm trễ bao nhiêu thời gian. Hơn nữa khoảng cách với mục tiêu cũng còn không quá 1km nữa là đến nơi.

85 con Mammuthus trong đó có 15 con Tinh Anh, 70 con bình thường. Cả đội thu lần này thu được 124.000 kinh nghiệm, 12 đồng vàng, cùng với 20 món đồ trắng, 3 món đồ xanh.

Louis và Terrell đều đã tăng lên 1 cấp. Còn lại Ameerah và David đều là tăng lên một mảng lớn kinh nghiệm, nhưng vẫn chưa đủ để thăng cấp. Mọi người chậm rãi đi theo Đình Tấn tiến về phía trước thảo nguyên vô bờ.

Đột nhiên đang đi ở phía trước, Đình Tấn lập tức nằm sấp người xuống đất. 4 người ở phía sau cũng hấn làm cho giật mình, không hiểu gì mà ngã xuống theo. Đình Tấn đưa 1 ngón tay lên miệng, ra hiệu im lặng rồi chỉ chỉ về phía sau.

Trước mặt cả nhóm khoảng 60m là một vùng đất trũng, hai bên có 2 ngọn đồi đối lập nhau. Ở giữa là một hồ nước rộng lớn hơn cả cái hồ lúc nãy của đàn Mammuthus.

Hiện giờ, bên bờ hồ lít nha lít nhít người đang vây lấy một con voi thể hình khổng lồ. Chính là một con Mammuthus với lưng cao đến hơn 6m, cả thân thể cũng dài hơn 8m.

Nhất là cặp ngà và chiếc vòi như một cánh tay cơ bắp dài hơn 3m. Mỗi khi nó ụi tới hay vung vòi của mình thì một đám người xung quanh đều không tránh khỏi số kiếp bị giết chết ngay lập tức. Ngay cả xác chết đều bị nó hất bay ra bốn phía.

Cảnh tượng này chẳng khác nào những con kiến thợ đang vây quanh lấy kẻ địch mà xâu xé. Phía sau ngọn đồi Đình Tấn trông thấy vẫn có người đang trên đường chạy lại đây. Chắc hẳn là đám người đã chết rồi bị lệnh triệu tập trở lại.

Ở phía trên một ngọn đồi hơi cao hơn so với mặt hồ nước, thân ảnh của tên Henry quen thuộc đang đứng phẫn nộ, hò hét chỉ huy ra lệnh cho những tên đội trưởng bên dưới:

- Khốn kiếp! Đội chiến sĩ, đầu sĩ, lính mục đâu rồi? Mau tiến lên chống đỡ đừng cho nó tiếp cận.

- Đội pháp sư, các người không biết uống MP thuốc khôi phục sao?! Hết MP thì đứng chờ ra đó mà nhìn ngó à?

- Nhanh lên, công kích nhanh lên! Cung thủ không có kỹ năng thì công kích bình thường, làm gì mà đứng đực ra chờ cái gì đó.

Phía sau hán ông lão quân gia vẫn im lặng đứng quan sát tình hình. Đình Tấn liền quay sang kiểm tra xem con Boss này tình trạng thế nào rồi.

Mammuthus Trogon (Lãnh chúa)

Đẳng cấp: 30

HP: 7780/10450

Kỹ năng: Xung Phong, Địa Chấn, Hất Tung, Cuồng Bạo

Vùng đất trũng này cũng không rộng lắm, chỉ khoảng 100m vuông. Con Mammuthus Lãnh Chúa bị vây bởi một đám cận chiến người chơi. Bọn họ thay phiên sử dụng những kỹ năng khống chế, làm choáng như “Tê Liệt”, “Xung Phong”...

Nhưng đa số đều thất bại vì thể hình con Mammuthus quá lớn, rất khó để đánh trúng điểm yếu mắt, đầu nó. Lại thêm chiếc vòi to lớn mà linh động kia làm cho bọn họ vô phương tiếp cận chỉ có thể dùng sinh mạng để chặn lại nó.

Mỗi khi con Mammuthus vung vòi voi của mình thì một đám 5-6 người lại sẽ hi sinh. Duy chỉ có lẽ tề vai tên Linh Mục vì sử dụng “Ngự Thuần Thuật” mà con sống qua được 1-2 đợt.

May mắn là có vài tên Triệu Hồi Sư dẫn theo vài con thú triệu hồi Chó Biển Di, Heo Rừng Biển Di... xông lên cản lại Boss, giảm thiểu được một phần hi sinh.

Xung quanh trên sườn đồi đều bao quanh bởi một đám chức nghiệp đánh xa như pháp sư, cung thủ, thợ săn... Bọn họ liên tục sử dụng kỹ năng, công kích bắn xả vào con Mammuthus Lãnh Chúa. Nhưng sát thương phải nói là thê thảm vì phòng thủ quá cao bọn họ chỉ có thể lấy đi 5-20 máu của nó cho một lần công kích.

Đình Tấn nhìn xung quanh địa hình một chút, khoe miệng liền kéo lên một vòng mỉm cười tà ác. Quay lại bàn bạc với 4 người trong đội xong, Đình Tấn bắt đầu hành động. Hắn khom người di chuyển vòng ra ngọn đồi phía sau hồ nước nơi đối diện với trận hình của những tên thành viên [The Throne].

Chờ đợi một hồi, đám người [The Throne] số lượng càng lúc càng giảm, đa số đều là đội cận chiến người chơi chống đỡ Boss. Ngay khi HP con Lãnh Chúa Mammuthus chạm đến cột mốc 6000 Đình Tấn liền lập tức tung ra kỹ năng triệu hồi.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” (x68)

“Triệu Hồi Tang Thi” (x52)

120 con vong linh được Đình Tấn triệu hồi ra xong, chúng lập thành một đội hình mũi tên bước đều về NDh6tFu phía đám người chơi đánh xa đang đứng trên đồi dốc.

Phía bên kia trên đồi, Ai Kiu Ai, một tên đội trưởng chức nghiệp ma pháp sư hòa hệ, đang chỉ huy đội của mình tấn công con Lãnh Chúa Mammuthus. Bất chợt, hắn phát hiện một đám vong linh đang xông tới đội hình của mình. Chưa kịp phát ra mệnh lệnh gì thì vài tên đàn em bắt đầu hướng về đám Tang Thi đang xông tới mà phát ra công kích.

Một số tên người chơi trước đó được cử đi đánh giết Đình Tấn, gương mặt trắng bệch lập tức nhận ra ngay những con Tang Thi khủng bố kia. Nỗi sợ hãi, ám ảnh trong lòng của bọn họ khi bị bọn Tang Thi đè xuống cán xé trời dậy.

Đầu óc rối loạn, bọn họ không tự chủ được mà vùng pháp trượng tung ra kỹ năng công kích về phía đám vong linh. Những tên đồng đội bên cạnh không hiểu ra sao cứ tưởng đội trưởng ra lệnh nên cũng quay sang công kích theo. Chuyện tương tự như vậy liên tục xảy ra, cứ như hiệu ứng hồ điệp lan dần ra cả đội.

Keng! - Ngài bị người chơi Alex thuộc tổ đội do Ai Kiu Ai đội trưởng dẫn dắt (832 người) ác ý công kích. Trong vòng 1 giờ có thể tự do phản kích không bị tính điểm PK.

Keng! - Ngài bị người chơi Rhto...

Chỉ chờ có thế, những tin nhắn bị người chơi công kích vang lên bên tai Đình Tấn làm khoe miệng hắn không ngừng mỉm cười. Tay đặt lên sách tung ra kỹ năng đánh úp vào đám người [The Throne].

“Tứ Vong Mãn Che”

-2717

-240 -360...

Khói đen bao trùm lấy 60m vuông quanh khu vực con Lãnh Chúa Mammuthus làm HP của nó rút đi một mảng lớn. Từng đám người chơi cũng đều bị suy giảm thuộc tính mà rút đi một lượng máu. Henry kinh ngạc nhìn khói đen xung quanh, giận dữ hét lên:

- Cái quỷ gì thế? Chuyện gì xảy ra?!

Không có ai trả lời hắn bởi vì lúc này bọn đàn em, kể cả lão quản gia xung quanh hắn đều cũng bị ngạc nhiên trước tình cảnh như vậy.

Đình Tấn đôi mắt đầy ánh sáng sắc lạnh, miệng lẩm bẩm 1 chữ: “Giết!”. Một mệnh lệnh lạnh lùng được Đình Tấn dùng tinh thần truyền tới những con vong linh.

Chúng như những con dã thú được thả ra khỏi chuồng, lao nhanh về phía đám người [The Throne] trước mặt. Vì đã bước vào khu vực bao trùm của màn khói đen, thuộc tính được gia tăng. Cả tốc độ và sức phòng thủ đều tăng mạnh làm chúng nhanh chóng tiếp cận được mục tiêu.

- Rút lui! Dịch tập kích, vừa đánh vừa rút lui. Nhanh lên!

- Chỉ huy, báo cáo, chỉ huy nghe rõ trả lời chúng ta bị tập kích. Xin viện trợ.

Tên Ai Kiu Ai hoảng sợ, gương mặt trắng bệch vừa ra lệnh vừa lùi lại phía cao trên đồi, vừa nhắn tin mật với tên Henry xin giúp đỡ. Nhưng đám vong linh cũng không ngừng tay, chúng nhanh chóng ủa vào đè xuống những tên gần nhất rồi cầu xé.

- Á! Cứu...

- Đừng chạy, mau công kích bọn chúng

Lúc này ở trên đỉnh đồi, tên Henry đã nghe thấy những tiếng kêu thảm thiết bên dưới. Hắn nắm tay siết chặt, nghiêng răng nghiêng lợi gần từng chữ:

- Khốn nạn! Là bọn [The Alliance]...

Hắn tức giận phần nộ muốn ngàn dao đâm chết Đình Tấn nhưng hiện tại đang tới thời khắc quyết định. Nếu phân tâm ra có thể sẽ mất trắng hơn 4 giờ cố gắng của hắn. Cố gắng nén lại sự tức giận, Henry nhanh chóng suy nghĩ rồi liên tục ra lệnh:

- Bò Cạp, phân chia ra 500 tên cận chiến chặn lại đám vong linh.

- Ai Kiu Ai, tiếp tục công kích Lãnh Chúa Mammuthus. Bọn vong linh đã có Bò Cạp lo rồi.

Ở phía dưới đang trực diện chiến đấu với con Mammuthus Lãnh Chúa, tên Bò Cạp giận dữ muốn mắng người. Hắn nơi đây đã chết nhiều lần rồi, phân chia ra nữa thì chẳng khác nào là tự sát.

Nhưng hắn lại không thể không nghe theo lệnh. Vậy là Bò Cạp đành nén giận hướng về đám đàn em phía trước đang liều mạng mà hô lớn:

- Đội 3, đội 4 rút lui trở về chặn lại đám vong linh đang xông tới kia. Những đội còn lại tiếp tục ngăn chặn Boss.

Hắn vừa ra lệnh xong, khoảng 500 tên người chơi đang vây chặt Mammuthus Lãnh Chúa ở vòng ngoài liền bứt ra. Bọn họ lập tức xông về phía đám vong linh đang đuổi theo những tên người chơi phe mình trên đồi.

“Rầm rầm... Cheng keng”

Hai bên bộ đội 1 bên chỉ hơn trăm tên vong linh, 1 bên gần 500 người va chạm với nhau. Âm thanh va chạm giữa vũ khí với nhau vang vọng lên cả một vùng. Đám người [The Throne] bởi vì nhân số áp đảo nên đã thành công chặn lại được bọn vong linh của Đình Tấn.

Tuy nhiên bởi vì sức mạnh của bọn vong linh dựa trên chỉ số của Đình Tấn lại được nhân bị nguyên rùa tăng lên gấp đôi, cho nên thực lực của chúng có thể lấy 1 đấu với 3 tên người chơi bình thường. 500 tên cận chiến này tuy khó sở chống đỡ nhưng vẫn bị đẩy lùi lại từ từ, ép sát đội đánh xa ở phía sau.

Keng! - Ngài bị người chơi Irex thuộc tổ đội do Bò Cạp đội trưởng dẫn dắt (1224 người) ác ý công kích. Trong vòng 1 giờ có thể tự do phản kích không bị tính điểm PK.

Keng! - Ngài bị người chơi Nitus...

Hoi khom người, Đình Tấn nhìn thấy đối phương phân chia một đám người vòng về phía đội quân vong linh của mình. Chờ đợi đến khi nghe được tiếng hệ thống thông báo, hắn lập tức vung tay triệu hồi Bộ Xương Cung Thủ, thực hiện bước tiếp theo kế hoạch.

“Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ” (x34)

34 con Bộ Xương Cung Thủ dàn thành 2 hàng ngang, đứng xen kẽ nhau trên đồi cao ở hướng đối diện với đám người [The Throne]. Đình Tấn sắc mặt lạnh lùng ra lệnh:

- Bắn tên!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 87: Tập kích

Hàng trước 17 tên Bộ Xương Cung Thủ lập tức tay nắm tên, tay giờ cung kéo căng dây cung làm thành một vòng rồi buông tay. Mũi tên hướng về phía xa xa đám người chơi cận chiến lao tới như một trận mưa rào.

“Phập phập”

- Á! Có mai phục...

- Định tập kích! Chiến sĩ đâu mau đón đỡ.

Đám người thành viên [The Throne] liên tục bị trúng tên, kêu gào thảm thiết. Bọn họ hoảng loạn không biết nên tiến hay lùi. Tên Bò Cạp cũng không ngờ đối phương cũng có 1 đội quân đánh xa đã chờ sẵn. Hắn phần nộ, gấp rút ra lệnh:

- Chiến sĩ, đấu sĩ, linh mục tiến lên dùng khiên chống đỡ công kích. Các chức nghiệp khác ẩn nấp phía sau chiến sĩ, chặn lại những con vong linh vượt qua được.

Ngay khi có lệnh của tên Bò Cạp đội trưởng, đám người này mới bắt hoảng loạn. Bọn họ những ai có sử dụng khiên đều tiến lên chia nhau ra chống đỡ lấy đám Bộ Xương Chiến Sĩ. Một số khác cố chen vào giữa mà đưa khiên lên đầu để chống đỡ lấy những mũi tên xương kinh khủng đang rơi xuống kia.

Với lượng sát thương vật lý tương đương gấp 3 lần trí lực của Đinh Tấn, đám Bộ Xương Cung Thủ như những cỗ máy bắn tỉa nhắm vào đám người [The Throne].

Những tên này lượng HP nhiều lắm cũng chỉ tầm cỡ 3000-4000, đối mặt với những đòn sát thương chí mạng từ mũi tên xương kia, bọn họ chỉ cần bị bắn trúng thì có thể lập tức mất đi hơn một nửa ổng HP.

Tuy rằng bị đón đỡ 1 ít, nhưng một số mũi tên cũng xuyên qua được khe hở mà cắm vào người của những tên chiến sĩ kia. Hơn nữa, 2 hàng Bộ Xương Chiến Sĩ như những tên quân nhân đã trải huấn luyện lâu năm.

Chúng thay phiên nhau, một hàng bắn xong lập tức lùi lại phía sau đưa tay lấy ra cốt tiễn lắp lên cung chờ sẵn để thay thế hàng phía trước. Cứ như vậy, mũi tên từng đợt cách nhau không quá 2 giây hướng về phía đám người [The Throne] liên tục bay tới. Bọn họ nhân số 500 người lúc đầu đang bị tụt giảm theo chữ số hàng chục.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu Hồi Tang Thi”

Đinh Tấn ở bên ngoài vẫn bình tĩnh, tiếp tục triệu hồi ra Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ bù đắp lại cho những con đã chết. Những con Bộ Xương Chiến Sĩ như một đám mây ối. Chúng sắp xếp thành đội hình chữ nhật rất có thứ tự, 1 lượt đẩy, 1 lượt thủ, liên tục lần áp đám người [The Throne] phải lùi về phía sau.

Tang Thi mặc kệ phía sau có ai cản lại, chúng đều xông lên vượt qua 2 bức tường người. Bất gặp phải tên nào sơ hở liền sẽ xông lên vỗ tới cán xé như những con dã thú khát máu.

Lúc này, Mammuthus Lãnh Chúa cũng còn không quá 2500 máu mà số lượng người chơi cận chiến cùng với bọn thú triệu hồi ngăn chặn nó cũng đang ít dần. Tên Henry ở trên đồi cao, vừa quan sát tình hình vừa liên tục hồi thúc tấn công nhanh.

Thế nhưng bọn họ hiện tại người thì hết MP, người thì chỉ có công kích bình thường. Đầu đã cạn kiệt năng lượng rồi, tốc độ làm sao nhanh được như mới đầu còn sung sức.

“Ầm ầm”

Sau hơn 15 phút chống cự, bên kia 500 người chặn đón bọn vong linh đều đã bị tiêu diệt sạch sẽ. Đinh Tấn cũng không ngại ngừng gì nữa mà ra lệnh cho đám vong linh tổng tiến công.

Tang Thi cùng Bộ Xương Chiến Sĩ như hổ lạc vào bầy dê. Với thuộc tính bỏ xa đám người chơi bình thường, chúng đuổi tận giết tuyệt những tên máu yếu giáp mỏng chức nghiệp viễn trình.

Tên Henry đứng trên đồi nhìn thấy thế trận bị vỡ, hấn con tức giận đã tới đỉnh điểm rồi. Nhưng ngay lúc này bên cạnh lão quân gia đứng ra bình tĩnh phân tích:

- Thiếu gia, ta để ý đám vong linh xuất hiện ở K1NgadM bên kia đồi cho nên chắc chắn là đám người [The Alliance] sẽ ở bên đó. Chúng ta chỉ cần chém giết tên cầm đầu triệu hồi những con vong linh này liền sẽ giải quyết được vấn đề hiện tại.

Tên Henry lúc này mới bình tĩnh lại hướng về phía bên kia đồi nhìn lại một chút. Sau đó mới gấp rút ra lệnh cho tên Bò Cạp:

- Nhanh cử một nhóm thích khách, đạo tặc qua bên kia tìm kiếm tên pháp sư triệu hồi vong linh kia rồi chém giết hấn cho ta.

Tên Bò Cạp lúc này cũng đã hết đường để rút lui rồi. Đội của hấn chỉ còn không tới 400 người. Ngay khi nghe được lệnh của Henry hấn như tìm được đường thoát.

Lập tức, Bò Cạp dẫn theo 40 tên thích khách và đạo tặc rời khỏi khu vực công kích của Boss. Vòng qua hồ nước hướng về phía đồi bên kia chạy tới, hấn mặc kệ sống chết của những tên đàn em còn lại khổ sở chống chọi với Boss.

Bất quá ngay khi hấn vừa bước lên đến sườn ngọn đồi thì một tiếng rống lớn làm cho cả đám bọn họ giật thót tim.

- For the alliance! Giết!!!

Nhìn thấy chỉ 2 tên người chơi không sợ chết hò hét xông về phía mình. Tên Bò Cạp không khỏi thờ phào một hơi, sau đó nhếch mép cười khinh thường, ra lệnh cho đám đàn em tiếp tục xông lên.

- Cuồng Nộ! Xung Phong...

Thân thể to lớn, cao hơn 2m của Terrell như phồng to ra có thêm một nửa. Hắn như một con quái vật khổng lồ hình người, tay nắm khiến xông thẳng về phía 41 người đao leo lên đồi.

“Àm”

Một tên thích khách chạy đi đầu chưa kịp phản ứng liền bị ùi bay đi rơi ngược xuống đồi dốc bên dưới. Chưa dừng lại tại đó, Terrell vừa dùng khiên đón đỡ vừa liên tục vung mạnh búa đập mạnh vào người những tên [The Throne]. Sức lực quá mạnh làm cho bọn chúng bị đánh bay ra xung quanh.

Ngay khi bị hơn 10 tên vây quanh và tấn công liên tục, Terrell cảm thấy đã không thể chống đỡ được nữa rồi. Hắn gân cổ rống lên, nâng cao đuôi dậm mạnh xuống đất.

- ĐỊA CHẤN!

“Àm àm”

25 điểm nội khí cuồng nội lên chính là hơn 750 điểm sức mạnh không phải là chuyện đùa. Bắp chân bị lún xuống đất hơn phân nửa làm cho mặt đất chấn động như một con địa chấn thực thụ.

Xung quanh chân Terrell như có đao gió tạt mạnh ra xung quanh. Bò Cạp và hơn 10 tên đàn em còn lại đang vây quanh công kích Terrell đều bị đánh trúng. Thân thể bay ngược lại đập vào những tên phía sau, lăn lộn xuống dưới chân ngọn đồi.

Một tên thích khách khác ở vòng ngoài đang định xông vào công kích Terrell thì đột nhiên 1 thân ảnh xuất hiện phía sau lưng hắn. Chính là David đã len lút vòng ra phía sau bọn chúng từ lâu, hắn dùng 2 thanh Nanh Độc kề sát cổ tên thích khách này kéo mạnh ra 2 bên rồi lại liên tục rút ra đâm vào đầu hắn.

Con số sát thương nổi lên từng cặp nối liền nhau tính theo từng mili giây làm cho HP không đến 3000 của tên thích khách này nhanh chóng bị rút cạn.

Ngay khi một tên [The Throne] bên cạnh lao tới tấn công, David ánh mắt bình tĩnh, không chớp lấy một cái mà nhìn thẳng vào con dao găm lấp ló ánh sáng sắc lạnh đang càng lúc càng phóng to, đâm tới đầu mình.

Lập tức làm ra phản ứng, David vừa nghiêng đầu né tránh để con dao lướt ngang qua gò má mình, vừa xoay người vòng ra phía sau lưng kẻ địch. Tay hắn đã cảm ngược lấy Nanh Độc, chuẩn xác vung ra cắm mạnh vào sau đầu tên này.

“Tê Liệt”

Miss

...

“Tê Liệt”

-360 (Chỉ mạng)

Tên thích khách đã trúng kỹ năng tê liệt của David thân thể hắn bị hệ thống cưỡng chế đứng im, mặc cho David dùng dao đâm liên tục vào người mình.

Về phần Đình Tấn, hắn tin tưởng giao phía sau lưng của mình cho đồng đội bảo vệ, chỉ tập trung tinh thần nhìn về chiến trường phía trước. Boss Mammuthus Lãnh Chúa bây giờ chỉ còn lại hơn 2500 HP. Hắn đội quân vong linh bây giờ đã tiến công ép sát vào đám người chơi đánh xa ở phía sau.

Từng con Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ liên tục chặt chém, cắn xé những tên thành viên [The Throne] dám cản đường chúng nó.

Bên dưới hơn 400 người đàn em của tên Bò Cạp đã bị con Mammuthus Lãnh Chúa càn quét gần hết. Đứng ở trên đồi, tên Henry hai tay chà sát, trong lòng càng lúc càng gấp.

Hắn ánh mắt đỏ lên, nghiêng răng lạnh lùng ra lệnh:

- Ai Kiu Ai, cho toàn bộ những tên pháp sư hết MP và thuốc khôi phục tiến lên chặn lại đám vong linh.

- Ollay, người dẫn theo 1 đội thợ săn vòng qua phía bên kia đồi đánh giết tên vong linh pháp sư chết tiệt kia cho ta.

Đang đứng bên dưới sườn dốc, một tên chức nghiệp thợ săn đang chỉ huy đám đàn em vừa dùng nỏ bắn về đám vong linh vừa lui lại. Nghe được mệnh lệnh, hắn ánh mắt sáng lên, lập tức ra lệnh cho 30 tên thợ săn bên cạnh đi theo hắn. Những tên còn lại trong đội của hắn vẫn tiếp tục vừa công kích vừa lui.

Ở một bên khác của ngọn đồi, nơi Đình Tấn đang đứng, Louis và Ameerah đang chuẩn bị chặn đón quân địch. Ameerah nằm dán sát thân thể lên trên thảm cỏ, đầu nhỏ lấp ló ra quan sát tình hình. Phía sau Louis gương mặt vẫn lạnh lùng, bình tĩnh cầm cúi mài mò trên mặt đất.

- Địch tấn công!

Bỗng dung Ameerah xoay người lại, gương mặt nghiêm trọng khẽ nói với Louis nhưng hắn không có phản ứng gì mà vẫn tiếp tục chăm chú cầm cúi làm việc. Một hồi sau, đã hoàn thành xong, Louis mới nhìn Ameerah rồi gật đầu ra hiệu với nàng.

2 người chậm rãi đứng lên chuẩn bị chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Hóa Hình

Ollay dẫn theo 30 tên đàn em, vòng qua hồ lớn rồi hướng về phía ngọn đồi dốc đồi diện leo lên. Không tốn bao nhiêu thời gian, 31 người đều đã lên đến đỉnh ngọn đồi.

Đã phát hiện được tên vong linh pháp sư cầm sách đứng ở phía xa, Ollay gương mặt vui mừng chuẩn bị ra lệnh xông lên tấn công. Nhưng giữa chừng hắn bị khựng lại vì phát hiện có 2 người chắn đường.

Trước mặt hắn là 1 nam 1 nữ, gương mặt non nớt vẫn còn là vị thành niên nhưng đối diện với một đám người gấp 15 lần nhân số bọn họ gương mặt vẫn bình tĩnh. Cả cơ thể hơi khom xuống như chuẩn bị tấn công.

Ollay nhìn thấy chỉ là 2 đứa nhóc liền cười nhạo khinh thường nói:

- Đây 2 nhóc, ngoan ngoãn tránh ra đừng có làm mất thời gian của ta. Điểm kinh nghiệm không dễ kiếm đâu.

Ollay đinh ninh có thể hù sợ bọn nhóc này. Thế nhưng làm hắn càng tức giận là 2 đứa nhóc này chẳng thèm để ý lời nói của hắn mà gương mặt vẫn lạnh lùng, im lặng đứng thủ tại chỗ.

Thẹn quá hóa giận, tên Ollay ánh mắt lạnh lùng, vung tay ra lệnh cho 30 tên đàn em xông lên chém giết.

“Cạch... phập...”

- 130 (Tê liệt)

...

- Á...

- Cẩn thận có bẫy rập

Liên tục những âm thanh của miếng sắt va chạm vào nhau vang lên. Trên mặt đất rải đầy những chiếc bẫy gấu được phủ lên 1 lớp cỏ che giấu cẩn thận làm người ta khó bề nhận ra.

Những tên đi trước đạp trúng bẫy, đau đớn mà ôm chân kêu rên làm cho đám người đi sau run chân, không dám xông lên. Tên Ollay nhìn thấy đám đàn em mình lại sợ sệt lui lại như vậy càng tức giận thêm. Hắn phần nộ quát lớn:

- Con mẹ nó! Đứa nào không lên một chút về sẽ bị đá ra khỏi hội, đuổi giết về 10 cấp.

Đám đàn em này nghe Ollay hô dọa thì dừng lại. Phân vân một hồi, bọn họ mới cắn răng liều mạng xông lên. Dù sao đạp trúng bẫy rập thôi cùng lắm là chết mất 50% kinh nghiệm vẫn tốt hơn là về 10 cấp luyện lại thì càng khổ sở thêm.

Đứng ở phía đối diện, Ameerah vẫn bình tĩnh đứng im thủ sẵn. Louis thì dùng nỏ bắn tia lấy đám người [The Throne] đang cố gắng vượt qua bãi bẫy rập của hắn.

Louis đặt bẫy rất tinh tế, hắn không dồn lại một chỗ mà chia ra rải rác các nơi. Nhưng không phải tùy tiện mà là đặt theo một quy luật nhất định. Một khi bị đạp trúng bẫy những tên kia sẽ bị tê liệt thêm 2 giây, đứng im chịu trận cho Louis tự do bắn tia.

Hắn vừa dùng nỏ bắn tên, vừa nhớ rõ từng bước đi mà lui lại giữ khoảng cách với đám người [The Throne] kia. Ngay khi một tên thợ săn vượt qua khỏi khu vực bãi bẫy rập, Ameerah và Louis lập tức xông lên, công kích tên đó.

“Búa và rìu”

“Tên độc”

Ameerah chân đạp lên vai của Louis, bật người lộn nhào một vòng trên không, hai gót chân bổ xuống giữa đầu tên thợ săn kia. 10 điểm nội khí bộc phát ra một lượng sát thương khủng bố kéo đi gần hết thanh HP nhưng chưa dừng lại tại đó, Ameerah vừa rơi xuống liền dùng nắm tay thép đâm mạnh vào mặt tên này.

Louis cũng không chịu thua kém, dùng nỏ bắn liên tiếp vào các vị trí điểm yếu, sau đó nhanh chóng tiếp cận, dùng dao găm trên tay còn lại đâm vào cổ lấy đi vài giọt HP cuối cùng của hắn.

Những đòn công kích hoàn mỹ kết hợp với nhau, kết liễu sinh mạng của tên thợ săn này chỉ trong 3 giây. Không dừng lại giây phút nào, 2 người lưng đối lưng, nhào lộn qua lại tránh né những công kích và kỹ năng khống chế của đám thợ săn.

Sát thương lớn do chênh lệch đẳng cấp và trang bị, lại thêm Ameerah liên tục bộc phát 130 điểm nội khí của mình. 30 tên thợ săn do Ollay chỉ huy nhanh chóng bị 2 người giết đi 14 tên.

“Phập”

- Á!

Một phút sơ hở, Ameerah không cẩn thận bỏ quên mất phía sau mình để cho tên Ollay thừa cơ đâm một dao vào giữa lưng. Bởi vì năng lực điều chỉnh độ chân thực của game đã lên tới 95% nên một đòn này cảm giác chẳng khác nào bị đâm thật.

Đau đớn làm Ameerah không nhận được kêu rên một tiếng, nàng lập tức xoay người lại tung ra một cú đá cao chân.

“Ầm”

Tên Ollay cũng nhanh nhẹn kịp thời phản ứng mà giơ 2 cánh tay lên đón đỡ lấy đòn đá này của Ameerah. Thế nhưng nội khí bộc phát cùng với sát thương cơ bản thì hắn lại không đỡ được, thân thể bị đẩy lùi về phía sau mấy bước.

Bên cạnh Louis nghe được tiếng kêu rên đau đớn của Ameerah, liền quay đầu nhìn lại. Hắn phần nộ bỏ qua tên thợ săn đang chiến đấu với mình mà hướng về phía tên Ollay kia lao tới.

Ngay lúc này cũng có nhiều tên đàn em khác của Ollay xông lên cản lại Louis, thế nhưng đều bị hắn tránh né được. Gương mặt lạnh lùng, đôi mắt tĩnh lặng mà tràn đầy sát khí, bạo ngược. Hắn phần nộ nhưng không mất đi lí trí ngược lại Louis trở nên bình tĩnh cực kì.

Xoay người, né tránh, bắn tên, chém, đâm, cắt... toàn bộ hành động nối liền nhau như đã được hắn tính toán trước. Louis nhanh chóng vượt qua những cản trở tiếp cận Ameerah.

Nếu như lúc này có ai đo lường chỉ số thân thể hắn, chắc chắn sẽ rất ngạc nhiên khi thấy tất cả chỉ số từ phản xạ cơ bắp, tốc độ xử lý trong não đều nhanh gấp 3-4 lần người bình thường.

Nhưng dù vậy vẫn có một điểm yếu là thuộc tính nhân vật lại theo không kịp với phản xạ thần kinh của hắn. Ngay khi muốn lộn người tránh né một tên thợ săn công kích từ phía sau, Louis không kịp hành động thì đã bị đối phương đâm trúng eo.

“Tê Liệt”

Bị kỹ năng đánh trúng, thân thể của hắn phải đứng im lại 2 giây. Lúc này 7 tên thợ săn ở phía sau đã xông tới, thay phiên nhau sử dụng “Tê Liệt” không chế lại Louis.

Sát thương nổi lên liên tục trên đầu Louis làm cho thanh HP chưa đến 2000 của hắn cấp tốc tụt xuống mức nguy hiểm. Bên kia Ameerah cũng bị tên Ollay và 7 tên đàn em khác giữ chặt, năng nội khí đã tiêu hao hết không thể tiếp tục bộc phát ra sát thương lớn mà thoát đi trợ giúp Louis.

Mất thấy Louis sắp ngã xuống, Ameerah cắn môi, quyết tâm liều mạng chống đỡ công kích của 3 tên thợ săn bên cạnh. Rên lên một tiếng đau đớn nàng lao nhanh về phía của Louis.

Thế nhưng đối phương quá đông, Ameerah dù nhanh nhẹn cao, liên tục tránh né nhưng cũng không thể thoát khỏi bị trúng đòn.

Cách đó không xa, Louis những màn này đều lọt vào mắt của hắn. Hai mắt hắn bây giờ đã đỏ lên vì tức giận. Máu trong người cũng đang sôi lên, trong đầu hắn như có một âm thanh đang kêu gọi: “Giết đi! Giết hết đám người này đi!”

Nhìn HP cả 2 người nhanh chóng tụt xuống mức nguy hiểm chỉ còn vài trăm nữa là sẽ chết, tên Ollay gương mặt nổi lên một nụ cười tàn F527FvHq nhấn định tung ra đòn chí mạng kết thúc.

“Gào...”

Bất chợt ngay lúc này một tiếng gào thét như một cơn bão thổi từ miệng Louis truyền ra. Thân thể hắn đang trở nên cao to lên như lúc Terrell mở ra “Cuồng Nộ” vậy, nhưng đặc biệt hơn tay và mặt hắn lại đang biến đổi.

Cánh tay kéo dài ra, nhất là móng tay trở nên dài hơn như những thanh dao sắc. Gương mặt hắn cũng biến dạng từ từ, mũi miệng kéo dài ra thành một chiếc mõm chó. Hai tai cũng di chuyển dần dần lên đỉnh đầu, vành tai biến lớn và nhọn hơn. Đuôi và lông chó cũng mọc ra khắp những bộ phận cơ thể

không được trang bị che lại. Dáng người của hắn bây giờ đã cao vượt qua cả Terrell rồi.

“A Hú...”

Ngửa đầu lên trời tru lên một tiếng như một con sói cô độc, Louis bây giờ đã biến thành một tên người sói trong truyền thuyết.

Lycan

Yêu cầu chuyển chức: Người có mang Lycan huyết thống và thiên phú trên 5.

Ghi chú: Một dòng tộc cổ xưa xuất phát từ châu Âu, mỗi khi tinh thần bị kích động hoặc khi trăng tròn sẽ biến thành một tên nửa người nửa sói. Chúng là những tên thợ săn cô độc và tàn bạo bị nguyên rủa.

Kỹ năng chức nghiệp:

- Hóa hình: [Biến thân thành nửa người nửa sói]

- Hiệu quả:

o Sức mạnh và nhanh nhẹn gia tăng gấp ba.

o Tốc độ khôi phục HP gia tăng 1000%.

o Không thể sử dụng một số kỹ năng.

o Thời gian duy trì [Tinh thần*3] giây. (Nếu không hủy biến hình sẽ vĩnh viễn mất đi lý trí, mãi mãi trở thành 1 con dã thú)

Đám người [The Throne] xung quanh, kể cả Ameerah đều ngơ ngác nhìn Louis ở dạng người sói không biết chuyện gì xảy ra. Mọi chuyện diễn ra đã vượt quá sức tưởng tượng của bọn họ. Bởi vì cho đến hiện tại, vẫn chưa có chức nghiệp được công khai nào có khả năng biến hình như vậy.

Tru lên một tiếng xon, Louis cặp mắt sói lạnh lùng nhìn quét qua những tên thợ săn xung quanh. Móng vuốt nhanh như chớp quét ngang, hướng về đầu những tên người chơi xung quanh tất tưởi.

“Soạt soạt”

Bàn tay 5 cái móng vuốt như những con dao sắc bén cắt ngang qua đầu những tên thợ săn đang vây lấy Louis. Lực lượng gia tăng gấp ba lần làm cho cú tát của hắn đủ sức đánh bay đi những tên thợ săn này.

Chưa dừng lại tại đó, Louis bật người bay lên tại chỗ. 2 chân sau đập mạnh vào người một tên khác ở phía sau, mượn nhờ phản lực vồ tới 1 tên thợ săn vừa bị hắn tát bay ra ngoài.

- Á! Cứu ta...

Móng vuốt chụp tới giữ lấy vai tên này làm cho hắn đau đớn kêu rên cầu cứu đồng đội xung quanh.

Louis như đã trở thành một con dã thú thực thụ vậy. Hắn vừa vồ được con mồi liền mở rộng miệng đầy răng nanh tấp tới cổ đối phương, giật mạnh về phía sau như muốn xé rách cổ hắn.

Đồng thời hiệu ứng khôi phục gấp 10 lần bắt đầu phát huy hiệu quả. Ông HP của Louis chỉ còn chưa đến 400 điểm nhanh chóng được khôi phục lại với tốc độ nhanh hơn cả khi uống HP thuốc.

- Nhanh công kích hắn! Làm gì đứng đờ người ra vậy.

Đám người [The Throne] lúc này mới kịp phản ứng lại, tên Ollay dẫn đầu tức giận hét lớn. Cả đám người nhanh chóng lao lên tấn công nhưng thân thể linh hoạt bởi chỉ số nhanh nhẹn được gia tăng gấp đôi, làm cho Louis di chuyển trước đó bị che lấp hết.

Hắn dựa vào thính giác và cảm giác nguy hiểm của loài sói, nhanh chóng làm ra phản ứng nghiêng người, nhào lộn, bay nhảy né tránh công kích. Đồng thời cũng vùng móng vuốt giáng trả lại kẻ địch xung quanh.

Mọi sự chú ý đều bị Louis thu hút hết. Ameerah lúc này đã không bị tập trung nữa, nàng cũng bắt đầu lao vào vòng chiến trợ giúp Louis chém giết đám người [The Throne] này.

Với sức chiến đấu kinh khủng của Louis, số lượng đám người thợ săn do Ollay chỉ huy nhanh chóng giảm thiểu đi. Không quá 1 phút, 15 tên còn lại đều bị Louis và Ameerah chém giết sạch.

Bỗng nhiên lúc này, hai mắt sói sắc lạnh của Louis nhìn về phía Ameerah như nhìn lấy con mồi. Hắn hai tay rũ xuống đất, bước chân chậm chạp đi tới. Cả thân thể cũng hơi khom tiến vào tư thế chuẩn bị vồ mồi.

Ameerah cũng hơi kinh sợ trước hành động của Louis. Đang không biết phải làm sao thì một thân ảnh từ phía sau vượt qua mặt nàng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Mất trí, bại cục đã định

Trước đó vài phút...

Khi đám người Ollay vừa rút OtwezB đi, Đình Tấn đã bắt đầu chú ý. Nhưng hắn cũng tin tưởng Ameerah và Louis có thể kìm chế được một chút thời gian cho hắn nên mọi sự tập trung đều dồn vào chiến trường bên dưới.

Đội Tang Thi của Đình Tấn đã công kích thẳng tới nơi của đám cung thủ bên phía [The Throne]. Với tốc độ, sát thương và vẻ bề ngoài kinh khủng của chúng, đám người [The Throne] đã không còn ý chí chiến đấu.

Bên dưới gần 600 tên cận chiến chức nghiệp và thú triệu hồi đều đã bị con Mammuthus Lãnh Chúa chém giết hết. Đình Tấn âm mưu muốn “gấp lửa bỏ tay người” nên đã ra lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ tiến lên chống đỡ, dẫn dụ nó về phía đám người của [The Throne].

Đội Bộ Xương Cung Thủ từ lúc được triệu hồi ra đến hiện tại vẫn không dừng tay một giây phút nào, chúng liên tục lặp lại các động tác đổi vị trí, lấy tên, bắn tên liên tục làm cho đám người [The Throne] phải khổ sở chống đỡ.

Đình Tấn lúc này mới nhìn về phía David và Terrell, hai người kết hợp rất hoàn mỹ. Một xe tăng chống đỡ, một sát thủ dạo vòng quanh lấy mạng người. 41 tên đạo tặc, thích khách kẻ cả tên Bò Cạp đều bị giết chết không còn một móng.

Nhưng khi nhìn qua bên Ameerah và Louis, Đình Tấn liền đã thấy không ổn. 2 người đang bị vây công cũng sắp bị giết chết, Đình Tấn vừa định ra lệnh cho bọn Bộ Xương Cung Thủ trợ giúp thì Louis dị biến xảy ra.

Ngẩn ngơ nhìn lấy thân ảnh người sói quen thuộc kia, Đình Tấn trong đầu không khỏi nhớ lại những thời khắc giống như vậy trước kia. Đồng thời cũng âm thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Tình hình tạm thời đã trở lại an toàn, Đình Tấn tiếp tục chú ý quan sát chiến trường xung quanh cho đến khi Louis chém giết xong đám người [The Throne]. Chợt Đình Tấn thấy Louis quay về phía Ameerah tiến tới. Âm thầm suy nghĩ một hồi thì hắn sắc mặt đại biến, trong lòng thầm hô không ổn.

“Cốt Giáp”

“Ngự Thuần Thuật”

Ngay khi sử dụng 2 kỹ năng bảo hộ cho mình xong, Đình Tấn lập tức lao về phía Louis, ý đồ muốn ngăn cản hắn công kích Ameerah.

“Gào...”

“Rầm” (Miễn dịch)

Louis nhìn thấy Đình Tấn đang lao về phía mình, hắn gào thét một tiếng rồi vung móng vuốt tát vào đầu Đình Tấn. Thế nhưng bị khiên xương lao ra đón đỡ nên cú tát chỉ phá hủy đi một chiếc bùa “Ngự Thuần Thuật”.

Bởi vì Louis mới chuyển chức hôm nay, cũng tu luyện sức mạnh không lâu nên hắn không thể đánh bay được Đình Tấn như đã làm với những tên [The Throne] trước đó.

Đình Tấn đối diện móng vuốt của Louis không tránh không né mà lao thẳng tới. Ngay khi móng vuốt vừa chạm trúng khiên xương, Đình Tấn lập tức nghiêng người, gió ra cánh tay vòng lên ôm lấy bả vai của Louis.

Nhanh chóng cúi đầu lên ra phía sau Louis, Đình Tấn dùng cánh tay còn lại kẹp chặt lấy vai sói to lớn. Bởi vì Louis biến thân chiều cao đã vượt qua cả Terrell nên Đình Tấn phải dùng chân mình kẹp chặt vào eo, cả người đeo dính trên lưng, khổng chế hai cánh tay Louis.

Vừa ôm Đình Tấn vừa khàn giọng hét vào tai của Louis:

- Tỉnh lại! Louis. Là ta Đình Tấn đây. Ngươi muốn giết cả ta và Ameerah sao?! Tỉnh lại...

“Gào...Gừ”

Louis như mất đi lý trí, hai tay bị Đinh Tấn kẹp chặt giờ ngang ra hai bên, quơ quào loạn xạ. Hắn cố gắng vùng vẫy xoay mạnh người thậm chí lăn lộn trên đất muốn vắt bỏ Đinh Tấn trên lưng mình.

Ameerah lúc này bên ngoài mới biết tình hình không ổn, nàng cũng lập tức xông vào ôm chặt lấy hai chân sau của Louis, đè hắn xuống đất. Miệng cũng không ngừng hét lên:

- Tên khốn Louis! Đội Trưởng kêu người dừng lại. Có nghe không vậy?!

Louis thân thể to lớn vùng vẫy một hồi trong vô lực. Bởi vì hai người tu luyện trước hắn đã lâu nên cho dù hắn có biến sói bá đạo cỡ nào cũng chưa thể đuổi kịp được sức mạnh khi 2 người hợp lực ra sức kìm chế mình.

Một hồi sau, như nghe được 2 người Đinh Tấn kêu gọi, Louis vùng vẫy cường độ càng lúc càng giảm. Cuối cùng là nằm im, thân thể hắn bắt đầu co rút nhỏ đi biến trở lại bình thường, lông và đuôi cũng rút vào cơ thể.

Sau khi biến trở lại bình thường, một hồi mê mang áp tới trong đầu Louis như di chứng do biến hình. Louis loạn choạng ngồi dậy, tay chống lấy đầu mà lắc lắc, uể oải mở miệng hỏi:

- Ta bị làm sao vậy? Đầu cứ như bị ai dùng búa đập trúng ấy.

Đinh Tấn thở phào một hơi, mọi chuyện đã ổn định lại. Hắn không nói gì mà gấp rút quay trở lại điều khiển vong linh. Ameerah lúc này mới bắt đầu hướng về Louis giải thích, thậm chí mắng hắn liên tục.

Đáng thương cho Louis không hiểu chuyện gì xảy ra, gương mặt tội nghiệp chỉ biết cúi đầu nghe Ameerah mắng xối xả.

Mammuthus Trogon (Lãnh chúa)

HP: 1745/10450

Đinh Tấn kiểm tra HP còn lại của con Mammuthus Lãnh Chúa thì không nhận được khỏe miệng mỉm cười. HP nó đã thấp lắm rồi, chỉ cần 1 cái “Nguyên Rùa Suy Yếu” thì Đinh Tấn có thể hạ nó ngay.

Nhưng hắn chưa muốn kết thúc nhanh như vậy. Bởi vì bên phía đám người [The Throne] bây giờ chỉ còn lại hơn 800 người. Đa số vẫn là cung thủ, pháp sư, thợ săn... các loại áo vải, giáp da chức nghiệp. Con Lãnh Chúa Mammuthus vẫn còn giá trị lợi dụng.

Cho đến hiện tại đội Bộ Xương Chiến Sĩ theo chỉ lệnh của Đinh Tấn đã dẫn dụ Boss tới bên cạnh của đám người [The Throne]. Sau đó chúng cũng buông bỏ chống đỡ với Boss rồi lao vào chém giết.

Con Lãnh Chúa Mammuthus bây giờ đã cuồng bạo, thân thể phình to lên gấp rưỡi so với lúc trước. Nó như phát điên xông vào đám người, vừa dùng cặp ngà ủi tới vừa vung vờ tấn công những ai ở trước mặt mình, bất kể là đám vong linh hay người chơi.

Ở một hướng ngược lại, 34 con Bộ Xương Cung Thủ đứng bên ngoài thay phiên nhau bắn xả mưa tên vào đội hình kẻ địch. Phía trước bọn chúng chính là 52 con Tang Thi hung tợn như những con dã thú xông vào chia cắt, dồn ép lấy đội hình của đối phương.

Tội nghiệp nhất vẫn là đám thành viên [The Throne]. Bọn họ bị dồn ép từ 2 phía chỉ có thể co cụm lại rút lui dần về phía đỉnh đồi.

Tất cả những khung cảnh này đều rơi vào mắt của tên Henry đang đứng trên cao kia. Nói về Henry, hắn bây giờ mắt đã đỏ lên vì phẫn nộ. Tập hợp hơn 3000 người lại không giết được Boss, còn để cho 1 đội chưa đến 10 người đến phá hoại, hại chết hơn một nửa số thành viên.

Hắn nhìn xuống bên dưới, với số thành viên còn lại chỉ còn chưa đến 1/3 quân số đang hoảng sợ rút lui về phía sau. Lại nhìn tới con Boss mà hắn đã khổ cực bỏ ra biết bao nhiêu công sức tìm kiếm chuẩn bị, hiện giờ đã bị kẻ địch phỗng tay trên.

Lúc này lão quản gia vẫn đứng sau Henry nhìn thấy tình hình càng lúc càng không ổn mới bước lên nhẹ giọng khuyên bảo:

- Thiếu gia, rút quân thôi. Đám vong linh này quá mạnh, đội của 2 tên Bò Cạp và Ollay chắc đã chết hết rồi. Chúng ta nếu không giết được tên pháp sư kia thì có hi sinh hết thành viên cũng không thu hoạch được gì đâu.

Henry nghe lão quản gia nói, trầm ngâm một chút rồi chăm chú nhìn về phía thân ảnh mặc áo khoác đen, trùm kín đầu đứng trên ngọn đồi đối diện. Hắn gương mặt lạnh lẽo, ánh mắt tàn nhẫn gần từ chữ thì thầm:

- Mà sẽ phải hối hận!

Nói xong, Henry gửi tin nhắn mật cho 2 tên đội trưởng còn lại, hạ lệnh rút quân.

Lúc này, Huyền Thoại và Ai Kiu Ai đang khổ cực chỉ huy đám đàn em của mình. Một bên phải chống đối với đám Tang Thi cùng với những con mưa mũi tên xương, 1 bên khác phải chống đỡ và công kích với hi vọng giết được Boss Lãnh Chúa. Ngay khi nhận được mệnh lệnh của Henry, bọn họ mừng rỡ vội vàng ra lệnh cho đám đàn em rồi nhanh chóng rút đi.

Nhưng nói rút đi thì cũng không phải dễ dàng như vậy. Bọn họ vừa quay lưng chạy thì đám Tang Thi liền có cơ hội công kích nhiều hơn. Không có ai kìm chế, chúng xông lên vô tội một đám người mà cần xé.

Nhìn thấy một màn này, Đình Tấn miệng nhếch lên một nụ cười khinh thường, giờ cao tay lên rồi rồng lớn vang dội cả vùng:

- [The Alliance] Xông lên! Giết!

Ngay tại thời khắc đó, [The Throne] bại cục đã định.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Thắng lợi

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu Hồi Tang Thi”

Hắn cũng không còn đứng tại chỗ nữa mà cũng xông về phía 9kPIF7C đám người [The Throne] đang cố gắng tháo chạy. Vừa chạy vừa triệu hồi đồng thời ra lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ lập tức ngừng bắn tên để đuổi theo chém giết với đám người [The Throne].

Bên cạnh hai sườn đồi, 4 người Ameerah, Louis, David và Terrell cũng nhanh chóng cầm vũ khí hét lớn xông tới chém giết.

Hơn 150 con vong linh sinh vật tràn lên tấn công đám người [The Throne]. Mặc dù bọn họ nhân số nhiều hơn gấp mấy lần nhưng không ai có can đảm dám chiến, đều nhanh cong chân mạnh ai nấy chạy.

David nhờ có trang bị hỗ trợ, tốc độ nhanh nhất tiếp cận đến những tên chạy chậm phía sau. Kế đến là Ameerah từ trên cao bay xuống, đưa lên đầu gối đá mạnh vào lưng một tên pháp sư làm hắn té lăn lộn trên đất.

Terrell cũng nối tiếp mở ra “Cuồng Nộ” xung phong vào giữa lòng địch, dùng búa mà càn quét xung quanh hắn. Louis do đẳng cấp và trang bị chênh lệch nên đến sau, dùng nỏ và dao găm của mình liên tục công kích kẻ địch. Khi bị truy kích ngược lại hắn liền vừa lùi lại vừa vất ra bầy gấu ngăn chặn đám người [The Throne]

Đình Tấn chỉ đứng ở vòng ngoài dùng “Không Vật Thuật” bắn “Cốt Thử” vào. Mỗi cây “Cốt Thử” đều gây ra 1 lượng sát thương kinh khủng, lấy đi một lượng lớn HP của những tên [The Throne].

Số lượng người cũng vì vậy mà giảm dần đi. Ngay lúc này, David chợt chú ý đến 1 tên pháp sư chạy dẫn đầu được 5 người vây quanh bảo vệ. Hắn lập tức nhận ra đây là tên The King đã gặp mặt mua tình báo rồi cho người truy sát, giết hắn về 10 cấp.

David đôi mắt sát khí lấp lóe, lập tức xoay người đuổi theo. Đình Tấn cũng chú ý đến David dị động, mệnh lệnh cho 5 con Bộ Xương Cung Thủ theo sát phía sau hắn.

Boss Mammuthus Lãnh Chúa truy sát đám người [The Throne] và đám vong linh của Đình Tấn này giờ. Đến hiện tại HP nó chỉ còn lại không tới 1000 điểm. Nhưng nó Cuồng Bạo thời gian hiệu quả vẫn còn cho nên sức phòng thủ, tốc độ, sát thương đều là tăng mạnh gấp đôi.

Đình Tấn luôn chăm chú quan sát chú ý, một khi nó hết thời gian hiệu quả Cuồng Bạo hắn lập tức sẽ từ bỏ truy đuổi mà quay lại giết chết nó ngay lập tức.

Henry đang liều mạng chạy trốn, 2 bên được bảo hộ bởi 2 tên Ai Kiu Ai và Huyền Thoại, phía sau là lão quản gia và 2 tên thành viên [The Throne] khác.

Lúc này lão quản gia thân thể bỗng nhiên cứng đờ lại, phía sau hắn hiện lên một thân ảnh. Hai tay cầm dao đâm liên tục vào người lão, tốc độ nhanh đến nỗi không ai thấy rõ được bàn tay của hắn ở vị trí nào.

3 giây không tới, lão quản gia đã ngã xuống đất chết đi. Lúc này 2 tên đàn em chạy ở phía sau mới kịp chú ý lão quản gia bị bỏ lại ở phía sau. Bọn họ vừa quay đầu lại thì đã thấy 1 cái chân và một con dao dần dần phóng lớn, đang hướng về đầu của mình lao tới.

“Bịch... phập”

Hai tên đàn em 1 tên bị David đá trúng đầu, ngã sang một bên. Một tên bị hắn dùng Nanh Độc cắm thẳng vào mắt. Bị David đâm trúng bộ phận hiểm yếu, tên này hai tay ôm mặt, đau đớn mà quên cả phản kích.

David lợi dụng sơ hở này lại tiếp tục đâm vào người đối phương liên tục. Cũng ngay lúc này, tên bị David đá ngã đã kịp ngồi dậy lao tới viện trợ đồng đội

mình.

“Phốc”

Một mũi tên ngắn từ phía sau bay tới cắm thẳng vào đầu tên [The Throne] đang định đánh lên David. Chính là Louis từ phía sau kịp thời chạy đến trợ giúp, nhờ vậy David đã thuận lợi chém giết tên đàn em kia.

Đã giết chết kẻ địch, David quay đầu về phía sau liền nhìn thấy Louis hướng về mình gật đầu. David lập tức hiểu ý, bỏ qua cho tên đàn em kia mà hướng về 3 người Henry đang chạy phía trước giết tới.

Louis bắt đầu 1 đầu 1 với tên thành viên [The Throne] còn lại này. Với phản xạ của Louis, giải quyết tên này cũng không khó. Hắn chưa kịp công kích trúng được 1 đòn thì đã bị Louis hành hạ đến chết. Chém giết xong, Louis liền nhanh chóng tiếp tục đuổi theo David.

Hiện tại với tốc độ cực nhanh của mình, David không tốn 3 giây thì đã đuổi kịp lấy tên Henry. Hắn tung người bay tới, dùng hai thanh Nanh Độc cầm ngược, cắm mạnh vào người tên Henry.

“Tê Liệt”

-170 (Điểm yếu)

Hai tên đội trưởng Ai Kiu Ai và Huyền Thoại bên cạnh cũng bị giật mình sửng người, sau đó là hốt hoảng ra tay phản kích. Nhưng David đã điên cuồng rồi, hắn mặc kệ hai tên bên cạnh đang công kích lấy mình. Chân dè lên người tên Henry, tay vẫn liên tục dùng Nanh Độc đâm hắn.

Henry nằm bên dưới tức giận và phẫn nộ muốn bùng nổ, nhưng hắn đã bị hệ thống cường chế tê liệt không thể hành động, chỉ có thể gằn cổ hét lên:

- Mày sẽ phải hối hận thằng con hoang, tao thề! Tao thề...

Chưa kịp nói xong, Henry đã bị giết chết. David lúc này mới bình tĩnh bắt người bay ngược lại. HP của hắn cũng chỉ còn không tới 400 điểm. May mắn 2 tên kia một là pháp sư, một là thợ săn đều đã hết MP nên không dùng kỹ năng được.

Lúc này Louis cũng đã tới, hắn lập tức xông lên che chắn trước mặt David. 1 tay cầm nỏ nhắm chuẩn kẻ địch ở trước, 1 tay cầm dao đưa lên ngang ngực phòng thủ. Đôi mắt bình tĩnh nhìn chăm chăm lấy kẻ địch.

EXP +90800

Cũng ngay giây phút đó, một lượng lớn kinh nghiệm tràn vào ống kinh nghiệm của hai người. David và Louis lập tức tăng lên 1 cấp.

5 phút trước, nhìn thấy đám người [The Throne] càng ngày càng ít dần. Đình Tấn liền ra lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ quay trở lại. Vừa tập trung vây quanh con Mammuthus Lãnh Chúa xong thì thời gian hiệu quả của kỹ năng cuồng bạo cũng đã hết. Nó thuộc tính lập tức bị giảm xuống gấp đôi, HP cũng chỉ còn lại hơn 300 điểm.

“Nguyên Rùa Suy Yếu”

Đình Tấn không do dự gì nữa tung ra 1 cái “Nguyên Rùa Suy Yếu”. HP đã thấp thuộc tính lại bị giảm đi nữa làm cho con Lãnh Chúa Mammuthus HP lập tức tuột xuống chỉ còn lại duy nhất 1 điểm. Tuy nhiên tốc độ khôi phục của nó cũng rất nhanh có hơn 75 HP/giây.

Đám Bộ Xương Chiến Sĩ ngay tức khắc được Đình Tấn mệnh lệnh xông lên chém giết, nhưng Lãnh Chúa cũng không phải nói muốn chém là chém. Những con Bộ Xương Chiến Sĩ đầu tiên xông vào đều bị ủi và hất tung vãi con thì bị vùi vùi quất trúng bay ngược ra ngoài chết ngay lập tức.

Nhưng số lượng đông đúc, lại được Đình Tấn bên ngoài liên tục Triệu Hồi bù đắp nên chúng dường như bất tận. Bộ Xương Chiến Sĩ không sợ chết tràn lên, mỗi con chặt 1 cái, tuy sát thương thấp nhưng bù lại số đông cũng mài mòn dần được con Mammuthus Lãnh Chúa.

“Cốt Thử” “Khống Vật Thuật”

-138

EXP +90800

“Ầm ầm”

1 thanh “Cốt Thử” được Đình Tấn triệu hồi ra, nhắm ngay thân mình của con Mammuthus Lãnh Chúa mà đâm vào, kết liễu sinh mạng của nó. Thân thể to lớn ầm ầm ngã xuống như một trận tuyết lở, rung động cả mặt đất.

David và Louis ngay khi nhận được kinh nghiệm thì âm thanh của Đình Tấn cũng vang lên bên tai bọn họ:

- Rút lui, thu đội! Đừng truy giết những tên đã đến đường cùng.

Hai người khó hiểu đưa mắt nhìn nhau nhưng cũng không làm trái mệnh lệnh. Chăm chú nhìn lấy 2 tên đội trưởng trước mặt, chậm rãi lùi lại.

2 tên đội trưởng nhìn lấy đám thành viên còn lại cũng chỉ còn hơn 200 người, vẫn là đang liều mạng tháo chạy khỏi móng vuốt của bọn vong linh. Lại thêm hội trưởng đã chết, làm cho 2 người bọn hắn cũng không còn ý chí chiến đấu nữa. Đề ý thấy phía sau có 5 con Bộ Xương Cung Thủ đang chạy tới, bọn chúng liền kinh hoàng vội vàng bỏ chạy.

Terrell vừa chém giết xong một tên pháp sư cũng nghe được mệnh lệnh của Đình Tấn. Hắn là muốn tiếp tục đuổi theo chém giết nhưng lại không muốn làm trái lệnh. Kim nén chiến ý trong lòng quá khó chịu, Terrell không nhận được ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng.

10 phút sau, cả nhóm đã tập trung lại ngay xác con Boss. Lần này may mắn lợi dụng con Mammuthus Lãnh Chúa mà chém giết gần 3.000 người. Đồng thời nhờ có Đình Tấn bố trí hợp lý, cả nhóm chỉ là phòng vệ chính đáng không phải ác ý công kích, nên điểm PK chỉ bị tăng vài chục điểm.

- Ameerah thu thập vật liệu, những người khác chia nhau ra gom trang bị rơi ra.

Đình Tấn nhanh chóng phân công làm việc, sau đó bắt đầu tắt bật chạy vòng quanh bờ hồ và 2 ngọn đồi tìm kiếm trang bị rơi ra từ đám người [The Throne].

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Thu hoạch phong phú

6 giờ tối tại một bia rừng, bên cạnh một bờ hồ có một nhóm 5 người đang nhàn nhã ngồi nghỉ ngơi. Chính là nhóm người của Đình Tấn sau khi quét dọn xong chiến trường đã rút đi.

Đình Tấn sau khi thu hoạch chiến lợi phẩm xong liền lập tức rời đi. Nhưng hắn không trở về thành ngay mà quyết định đã ngoại qua đêm, nguyên nhân vẫn là cẩn thận trước đám người [The Throne] đang điên cuồng kia.

Không ai biết bọn chúng có liều mạng gọi người trở lại phục kích hắn trên đường về không. Nếu bị giết thì với vài chục điểm PK trên người hắn và 4 tên đồng đội cũng đủ để bạo rơi hết vật phẩm đang trang bị rồi.

Xung quanh hồ có 8 con Bộ Xương Chiến Sĩ chia nhau đứng canh gác lại thêm gió mát hiu hiu thổi, mặt hồ lăn tăn gợn sóng làm cho người ta có cảm giác không khí xung quanh yên tĩnh mà lại an toàn hơn. Cả nhóm 5 người vui vẻ ngồi bên đồng lửa lấy ra thức ăn đã chuẩn bị sẵn vừa ăn vừa nói.

- Đội trưởng, người nói thử xem bây giờ bọn [The Throne] nhất là tên The King đang biểu hiện thế nào? Haha, nghĩ tới không nhận được muốn cười.

Terrell giọng nói ồm ồm vang lên, vừa nói vừa cầm miếng thịt nướng to dày mà gặm. Louis và David ngồi cạnh hắn gương mặt vẫn bình tĩnh không có phản ứng gì chăm chú ăn lấy thịt, chỉ có Đình Tấn lắc đầu cười cười.

- Woa... lần này phát tài rồi, hơn 600 món trang bị trắng, 50 món màu xanh, 2 món màu đỏ, lại thêm 1 cái giấy mua đất và 1 cái lệnh bài Lính Đánh Thuê.

Ameerah hai mắt lóe ra ánh kim, đếm ngón tay tính toán mà miệng không ngừng sung sướng kêu rên. Terrell hừ một tiếng, cao giọng trêu chọc nàng:

- Này này, mau giao đồ ra chia đi đừng có ôm mà ăn hết một mình chứ. Xem người lúc này bước đi còn không nổi nữa, đừng có đem kiếp sống con lợn gắn lên người mình chứ.

Nghe Terrell nói đến chữ “Lợn” Ameerah lập tức xù lông lên, giận mắng lại hắn liên tục. Đình Tấn lúc này vừa cười vừa nói với Ameerah:

- Thôi thôi, mang đồ ra đi. Người cũng chia đồ ra cho mọi người cầm giúp đi. Một mình người giành mang hết đồ, đến đi còn không nổi nữa thì cũng không khác lắm đâu.

Bị Đình Tấn chế giễu, Ameerah liền cảm thấy như bị mọi người ăn hiếp, miệng nhỏ chu ra, hai má phồng lên. Thấy mặt nàng bắt đầu rung rung rồi, 4 tên đàn ông mới lục tục, vội vàng đồ ngọt.

Một hồi sau rốt cuộc cũng gió êm sóng lặng. Trong tay Đình Tấn bây giờ là 2 món đồ đỏ, 1 tờ giấy và 1 cái lệnh bài.

Nón ma thuật sư

Chất lượng: Đồ Đồ

Yêu cầu: Đăng cấp 20

Hiệu quả:

Gia tăng thuộc tính tinh thần 10%

Gia tăng lượng MP tối đa 30%

Gia tăng khả năng phục hồi MP 30%

Áo choàng lông

Chất lượng: Đồ Đồ

Yêu cầu: Đẳng cấp 20

Hiệu quả:

Gia tăng thuộc tính sức mạnh 15%

Gia tăng thuộc tính nhanh nhẹn 15%

Gia tăng lượng HP tối đa 30%

Hai món trang bị đồ, trong đó có 1 bộ áo choàng với lớp lông dày bên ngoài màu nâu đậm như màu lông của con Mammuthus. Đình Tấn nhìn Terrell một chút lại nhìn qua Louis.

Phân vân một chút Đình Tấn mới hỏi thăm Louis:

- Louis người khi biến sói có gia tăng cái gì không?

Louis gật gật đầu không nói gì chỉ mở ra bảng thông tin kỹ năng rồi phóng to xoay ra ngoài cho mọi người cùng xem. 4 người cũng hơi tò mò về chuyện Louis biến hình nên cũng tạm lại một chỗ nghiên cứu.

Đình Tấn xem lướt qua một cái liền gật đầu hiểu ra. Hẳn trước đó đã thử sức với Louis khi hắn mất đi lý trí, hiện tại xem thông số mới nhận ra Louis sức mạnh lớn như vậy là vì sao.

Những người khác cũng trầm trồ một tiếng, nhất là Ameerah liên tục đặt câu hỏi. 100 câu hỏi “Tại sao? Thế nào?” nối tiếp Cz7s1P4 nhau đập vào lỗ tai Louis làm hắn bối rối không kịp trở tay.

Lúc này Đình Tấn cũng đã có quyết định. Hắn đưa ra chiếc Áo Choàng Lông đến trước mặt Louis.

Louis kinh ngạc nhìn Đình Tấn, ngần ngừ một hồi vừa định mở miệng từ chối thì Ameerah nhanh tay chớp lấy áo choàng nhét vào tay hắn. Lờn chưa kịp ra khỏi miệng thì như bị chặn lại, Louis cúi đầu nhìn lấy áo choàng trong tay, mắt lên lút nhìn lấy Ameerah. Một hồi mới nhỏ giọng lắp bắp nói:

- Cảm ơn người, Đội Trưởng. Cảm ơn... Ameerah.

- Không có gì. Người trong nhà không phải ngại.

Ameerah rất có dáng vẻ của “Đại Tỷ”, tay vừa vỗ vai Louis vừa nghênh mặt lên mà nói. Hành động này lại làm cho Louis càng cúi thấp đầu không dám nhìn nàng, tay liên tục gãi đầu cười ngây ngớ.

Đình Tấn trông thấy 2 đứa nhóc đã thân nhau như vậy cũng không nhịn được vui vẻ cười theo, sau đó cúi đầu nhìn lại cái mũ ống trong tay. Chiếc mũ này theo như David nói là rơi từ trong balo của tên Henry ra. Thuộc tính cũng không tệ lắm, cũng rất thích hợp cho hắn, không ngờ lại có thêm 1 phần lợi tức.

Lập tức trang bị lên thay cho chiếc mũ đồ trắng cũ của hắn, thuộc tính nhân vật của Đình Tấn lập tức tăng trưởng lên một đoạn lớn. Lại thêm buổi chiều Đình Tấn đã tranh thủ cày quét xong một đàn Mammuthus nữa ở bờ hồ này. Hiện tại đẳng cấp của cả nhóm đã thay đổi rất nhiều.

Chợt nhớ đến bảng xếp hạng, Đình Tấn mấy hôm nay cũng quên mất. Hắn liền thuận tiện mở ra kiểm tra.

Bảng Xếp Hạng [Đẳng Cấp]

1/ The Dawn - Đẳng cấp: 22

2/ Siêu cấp Ammida - Đẳng cấp: 21

3/ David Levi - Đẳng cấp: 21

4/ Chiến Cuồng Terrell - Đẳng cấp: 20

5/ John Rothschild - Đẳng cấp: 19

6/ Trần Cận Hùng - Đẳng cấp: 19

7/ Exxon Mobil - Đẳng cấp: 19

8/ Louis Nguyễn - Đẳng cấp: 18

9/ The King - Đẳng cấp: 18

10/ Báo Đen - Đẳng cấp: 18

...

Bảng Xếp Hạng [Tiền Tài]

1/ John Rothschild - 13.000 vàng

2/ Berkshire Hathaway - 12.500 vàng

3/ Exxon Mobil - 12.000 vàng

4/ The King - 10.000 vàng

5/ Trần Cận Hùng - 9.000 vàng

6/ Báo Đen - 2.850 vàng

7/ Lý Uyên - 1.200 vàng

8/ The Dawn - 560 vàng

9/ Siêu cấp Ammida - 443 vàng

...

Ngoài bảng xếp hạng đẳng cấp, những bảng xếp hạng khác đều không có quá nhiều thay đổi. Đặc biệt [The Alliance] vẫn là độc nhất vô nhị đội Lính Đánh Thuê cho đến hiện tại.

Đây là nhờ có Đinh Tấn, 1 người mang 1 đội quân vong linh cho nên lượng kinh nghiệm cả nhóm thu được nhiều hơn gấp mấy lần so với đa số những tên người chơi khác trên bảng xếp hạng.

Trong khi người khác phải đi theo đoàn đội, đánh giết quái vật ngày đêm để thăng cấp thì những tên có tiền như Henry có thể thuê người tìm kiếm những khu vực đông quái vật rồi đứng hưởng kinh nghiệm được chia thôi. Tuy số chỉ lẻ tẻ vài điểm nhưng nhiều người gom góp lại số lượng lớn liền sẽ khác.

Đó là lý do trong Anh Hùng rất dễ kiếm tiền, người chơi nhân số càng lúc càng đông. Hệ thống cũng sẽ làm ra điều chỉnh như mở rộng ra diện tích của các thành dựa trên số người chơi.

Thỏa mãn tất đi giao diện hệ thống, Đinh Tấn tiếp tục vui vẻ trò chuyện cùng ăn bữa tối với đám đồng bọn của hắn.

Cũng ngay lúc này, tại một căn phòng riêng ở hiện thực, trên mặt đất xung quanh căn phòng rơi vãi rất nhiều mảnh thủy tinh vỡ. Gần cửa sổ có một chiếc bàn làm việc, ngồi trên đó chính là tên Henry với vẻ mặt thâm trầm muốn đóng băng.

Đột nhiên cửa mở, một tên đàn ông với gương mặt dài và cặp mắt nhỏ bước vào. Tên này chẳng phải ai khác chính là tên đội trưởng Bò Cạp. Hắn bước vào không dám nói một tiếng vẫn cúi đầu đứng im, chấp tay trước bụng.

- Bò Cạp nói lại kế hoạch của người ngày hôm qua xem.

Trong phòng im lặng một hồi, bỗng tên Henry giọng khàn khàn truyền ra. Tên Bò Cạp rung mình một cái nhanh chóng trả lời.

- Dạ thiếu gia. Chúng ta có thể...

Nghe Bò Cạp nói về kế hoạch, Henry gương mặt từ thâm trầm bắt đầu bình tĩnh trở lại làm người ta không thể đoán được hắn đang vui hay giận. Một lúc sau, tên Bò Cạp mới ngừng lại, lúc này Henry ngồi thẳng lưng, ngón tay đan nhau tựa lên bàn. Hắn hơi chồm người tới trước, cười gần giọng lạnh lẽo nói:

- Đi liên hệ với cơ sở ngầm thực hiện kế hoạch người nói. Ta muốn gặp hắn vào ngày mai. Nhớ làm bí mật vào đừng để lộ ra "cái đuôi" nào. Chỉ là một đám nghèo hèn, con hoang mà cũng muốn chơi với ta... Hừ!

Nghe Henry nói xong, Bò Cạp phân vân một chút mới lo sợ ngập ngừng nói:

- Thưa... thiếu gia. Ở khu vực CLF là địa bàn của Hồng Môn Hội. Ta nghĩ nên liên lạc ở bên đó, trả giá nhiều thêm một chút thì chắc có thể để bọn họ lo lót hết. Có bất trắc bọn họ cũng sẽ thay chúng ta gánh, đỡ phải phiền phức về sau.

Henry trầm ngâm một chút, liền gạt đầu xuống. Tên Bò Cạp lúc này mới cúi đầu chào rồi xoay người đi ra ngoài. Gương mặt hắn lúc này cũng là nổi lên một nụ cười tàn nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Trở về, phiền phức của David

7 giờ sáng hôm sau, Đinh Tấn lúc này vừa làm xong một vòng khởi động. Những người khác cũng đã tỉnh lại sau một đêm nghỉ ngơi tu luyện. Đêm nay nghỉ sớm ngoài 2 lần Dẻo dai và 5 lần Cơ Bắp Cường Hóa Đinh Tấn còn luyện thêm được một ít kinh nghiệm chế tác phù văn cùng 5 lần “Minh Tường Thuật”.

Theo thói quen mọi ngày, Đinh Tấn mở ra bảng kiểm tra thông số nhân vật. Nhìn thấy ống kính nghiệm yêu để cầu thăng cấp đã tăng đến 1 triệu, hắn không khỏi lắc đầu cười khổ.

Muốn lên cấp để chuyển chức cũng không phải dễ, dù sao có thăng cấp mới có kỹ năng mới hoặc mới có thể nâng cấp kỹ năng. Hắn cũng chưa đến mức ngạo mạn tự cho mình là giỏi rồi bỏ đi nghiên cứu cải tiến kỹ năng, lỡ như không thể khống chế được còn phải bồi cả mạng vào thì khổ.

Không xoắn xýt vấn đề này nữa, Đinh Tấn gọi mọi người lên đường, cả nhóm bắt đầu quay trở lại thành. Qua một đêm, Đinh Tấn đã liên lạc với Lý Uyên hỏi về động tĩnh của [The Throne]. Đã biết rõ đối phương không có hành động gì khác thường nên bây giờ bọn họ đã có thể yên tâm quay trở về.

Trên đường đi, Đinh Tấn giữ lại 9 con Bộ Xương Chiến Sĩ để bảo hộ, thuận tiện chém giết những con quái vật lẻ tẻ trong rừng, tẩy đi số điểm PK còn lại. Dù cả buổi chiều hôm qua chém giết Mammothus làm nhiệm vụ, cũng đã giảm đi một ít rồi nhưng bởi vì mỗi điểm PK cần phải giết 15 con quái vật nên vẫn là còn thiếu một chút nữa mới có thể rửa sạch sẽ hết.

Ngay khi vừa trở về cách thành 1km thì điểm PK của cả nhóm đều đã được rửa sạch trở về 0. Chia nhau ra, Đinh Tấn đi trả nhiệm vụ, những người còn lại trở về gặp Lý Uyên bàn giao chiến lợi phẩm thu được bán đi.

Keng! - Chúc mừng, ngài đã hoàn thành nhiệm vụ “Thu hoạch ngà voi”.

EXP +15000

Tiền bạc +37

Điểm Linh đánh thuê +3000

Hôm nay là ngày cuối tuần rồi, số lượt làm nhiệm vụ cũng đã hết nên Đinh Tấn cũng không có việc gì làm. Hắn trả xong nhiệm vụ liền quay trở lại Đế Nhất Quán hội họp với cả nhóm như đã hẹn trước.

Gần 5h giờ chiều, trên bàn ăn, cả nhóm vui vẻ ngồi vừa ăn vừa tán gẫu. Tuy nhiên, David không biết bận việc gì đã đăng xuất khỏi game, cũng không báo lại cho ai. Kể cả người hàng xóm Louis đều không rõ nguyên nhân, cho nên mọi người chỉ có thể bắt đầu bữa ăn trước.

Lúc này Lý Uyên mới báo cáo tình hình kinh doanh. Chỉ trong vài ngày, 3 cửa hàng được nàng chăm chú quản lý, doanh thu đã tăng lên không chỉ 30% như nàng nói.

Hiện tại tổng tài sản trong game của [The Alliance] đã là hơn 1.200 vàng, tức là gần 6 triệu \$ tiền hiện thực, ròn rã tăng gấp 3 lần doanh thu trước đó của cửa hàng.

Đa số nguồn thu đều là đến từ cửa hàng Trading Hall và Đế Nhất Quán. Lý Uyên sắp tới dự định sẽ dùng số tiền này thành lập công ty và mở rộng kinh doanh các sản phẩm liên quan đến game ở ngoài hiện thực.

[The Alliance] bây giờ cũng đã đạt 890 thành viên, đẳng cấp trung bình đều là ở 16 cấp. Nghe đến tin tức này Đinh Tấn trong lòng cảm thấy càng thêm vui vẻ. Phải biết hiện tại đẳng cấp 18 là đã có mặt trên bảng xếp hạng, 16 cấp cũng được xem như là một cao thủ chịu chơi rồi.

Hơn nữa thành viên đông rồi liền sẽ có thể làm được nhiều nhiệm vụ, đội Linh Đánh Thuê thăng cấp sẽ nhanh hơn. Đinh Tấn lập tức mở ra giao diện hệ thống mới chú ý, thanh kinh nghiệm của đội Linh Đánh Thuê đã được lấp đầy một nửa rồi.

Thỏa mãn mỉm cười, Đinh Tấn gọi mọi người ăn uống rồi sau đó trở về phòng đi tu luyện, nhân tiện rảnh rỗi luyện thêm một chút chức nghiệp phụ. Hôm nay cũng không quá thích hợp đi ra ngoài, ai biết bọn [The Throne] có nổi điên phá người truy đuổi hắn hay không nên tránh mặt vẫn là tốt hơn.

Trái ngược lại với sự nhàn nhả của mọi người trong đội, David lúc này đang vội vã ở đi tới 1 căn nhà trong khu phố người Hoa. Gương mặt lạnh lùng bây giờ đã thay vào một vẻ lo lắng, đồng thời cũng đỏ lên vì phải chạy vội liên tục.

Bởi vì đây là hiện thực cho nên không thể giữ tốc độ tối đa mãi như trong game, hơn nữa bây giờ đã là gần 5 giờ chiều, trên đường người đi càng lúc càng đông có khi kẹt xe kéo dài nên dù có gọi taxi cũng không thể nhanh bằng chạy bộ.

Chạy nhanh liên tục làm hai lá phổi hẳn cảm giác như muốn bốc cháy nhưng David như không cảm giác được mệt mỏi mà vẫn giữ tốc độ cao nhất có thể.

Nói đến nguyên nhân chuyện này chính là ở nửa tiếng trước, David sau khi giao lại toàn bộ vật phẩm trong người cho Lý Uyên thì nhận được một tin nhắn mật.

- Ngậm mồm và đi đến đây, MỘT MÌNH!

Chỉ một đoạn tin nhắn, kèm theo là 1 cái địa chỉ tại khu phố người Hoa gần nơi David ở và một bức ảnh. Hình ảnh là 2 đứa nhóc, 1 trai 1 gái, khoảng 13-14 tuổi bị trói lại trên ghế, miệng bị bịt kín đáng vẻ rất tội nghiệp. Nếu nhìn kỹ sẽ thấy rõ 2 đứa trẻ này có vài nét giống với David.

Sau nửa giờ chạy bộ, David cuối cùng cũng đến nơi. Hắn đang đứng trước một xưởng sửa chữa xe hơi nằm ở một góc hẻo lánh ngoài trung tâm của khu phố người Hoa.

Đây là một căn nhà cũ kỹ lụp xụp được dựng lên bởi những viên gạch nung sứt mẻ và những tấm tôn cũ nát. Xung quanh được rào lại bởi hàng rào kẽm B40, cổng kéo bằng sắt đã đóng lại, chỉ chừa ra một khe hở đủ cho một người đi qua.

David không chần chừ, lên vào khe hở đi vào bên trong. Cánh cửa cuốn lớn đã đóng, chỉ còn một cánh cửa phụ nhỏ bên cạnh. Hắn thử vặn nắm tay khóa cửa thì phát hiện không có khóa trái.

Đi vào trong không gian tối om, không khí xung quanh trộn lẫn 1 mùi ẩm mốc và mùi của dầu nhớt. Tay hắn mò vách tường cứ đi thẳng về phía cuối đường nơi có ánh đèn sợi đốt nổi bật trong bóng tối.

Một hồi thì đến cuối đường, theo ánh sáng lơ mơ, David phát hiện nơi đây lại có một cầu thang đi xuống. David trong lòng hồi hộp nhưng nhớ đến hình ảnh các em bị trói, bị bịt miệng lại. Hắn cắn răng đi xuống bên dưới tìm hiểu.

Cầu thang dạng xoắn ốc, hắn không biết mình đã đi bao nhiêu vòng. Đến khi chạm đất thì ánh đèn lơ mơ bên trên đã khuất đi thay bằng một cái đèn neon màu đỏ trông rất dị.

Xung quanh là một căn phòng giống như một nhà kho, trên tường dựng đầy các kệ chứa phụ kiện xe hơi. Ngay bên dưới ánh đèn có một cái bàn, 1 cái tivi có gắn camera bên trên. David từ từ đi tới bên cái bàn này thì bất chợt một giọng nói đã bị máy móc biến đổi truyền từ tivi ra:

- Chào David! Chúc mừng ngươi đã có lựa chọn chính xác không mang theo ai đến đây. Nếu không thì giờ này chắc 2 thằng nhóc kia chắc chỉ còn là cái xác.

David nhìn huY3VsV tới tivi thì phát hiện bên trong chỉ có một người đàn ông đầu trọc hơi mập mạp, đeo mặt nạ ngồi tựa trên ghế nhìn hắn mà nói. David ánh mắt đã không giữ vững được bình tĩnh nhìn lấy camera phía trên tivi, phần nộ thét vào tivi:

- Các ngươi muốn gì? Thả em tao ra, đừng để tao phải báo cảnh sát.

Lúc này người đàn ông kia như gặp chuyện buồn cười nhất thế gian. Hắn cười lớn một tiếng mở giọng trêu chọc:

- Ngươi nghĩ rằng mình là ai? 1 thằng con hoang không tiền, không nghề nghiệp, không học vấn, không chỗ dựa... thế giới này pháp luật chỉ dành cho những thằng như mày thôi. Mà mày biết tao là ai không? Đợi đến khi mày biết tao là ai thì em mày đã chết rồi con ạ.

David trầm mặc không nói gì nắm tay siết chặt lại, móng tay đâm sâu vào da thịt chảy cả máu nhưng hắn như không hề cảm giác được đau đớn.

Một hồi lâu sau, hắn mới quỳ xuống trước bàn tivi, đôi mắt đỏ lên mà khàn giọng bắt lực cầu xin:

- Xin các ngươi bỏ qua cho bọn nhỏ, chúng nó vẫn chưa biết gì cả. Chuyện ta làm đắc tội đến ai, nếu họ tức giận muốn giết thì xin để ta gánh chịu một mình. Xin các ngươi...

Nói đoạn, David đập đầu mạnh xuống đất như muốn dùng đầu mình đập bể lớp xi-măng bên dưới sàn nhà. Người đàn ông trong tivi nhìn thấy David đập đầu một hồi mới trầm giọng nói:

- Đứng lên đi. Đừng có tốn sức đập đầu làm gì, chuyện đó không thay đổi được quyết định của ta đâu. Có người muốn ngươi hợp tác và cung cấp 1 vài thông tin thôi. Chỉ cần ngươi chịu hợp tác thì mọi chuyện đều sẽ dễ giải quyết.

Đang quỳ gối đập đầu, David như nắm được một cọng cỏ cứu mạng. Vội vàng đứng dậy, chợt một con choáng váng truyền tới làm David trượt chân ngã xoài ra đất.

Người đàn ông trong tivi như cũng không quan tâm tới David tình trạng thế nào mà tiếp tục nói:

- Ta cần biết tên tuổi, địa chỉ, thông tin của một vài người trong game Anh Hùng. Nói ra thì chắc người sẽ biết ngay thôi. Đầu tiên, hẳn gọi là The Dawn, top 1 bảng xếp hạng đẳng cấp, hội trưởng [The Alliance]. Người thứ 2 là Siêu cấp Ammida, cuối cùng là Chiến Cuồng Terrell.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Phản bội, quyết định của David

David vừa nghe người đàn ông nói xong, trong đầu như có một vụ nổ làm cho đầu óc của hắn đã hơi choáng vì phải liên tục đập đầu, bây giờ lại càng thêm chóng mặt muốn ngất xỉu.

“Bốp”

Tự tay tát mạnh vào mặt mình một cái, David mới tỉnh táo lại một chút. Hắn lồm cồm bò dậy, mắt nổi lên từng sợi gân đỏ trông rất dữ tợn. David trừng trừng nhìn lấy thân ảnh mập mạp kia trong tivi như muốn khắc ghi hết tất cả những đặc điểm để nhận dạng hắn vào trong đầu.

Người đàn ông kia dường như không biết việc David đang suy nghĩ, cũng như việc hắn đang làm hoặc cũng có thể là hắn chẳng quan tâm lắm đến những chuyện này.

Một hồi lâu sau, David giọng nói bình tĩnh truyền tới:

- “Ta hiện tại không biết những thứ người yêu cầu. Cho ta thời gian 1 ngày, ta sẽ về thăm dò tìm hiểu bọn họ.”

Nói xong David cố gắng tỏ ra bình tĩnh nhìn lấy bóng người kia. Lúc này, người đàn ông trong tivi mới đưa tay lên chống cằm, cúi đầu dường như đang trầm tư. Hắn im lặng không nói gì một lúc lâu thì càng làm cho David trong lòng hồi hộp, thấp thỏm hơn.

David sợ rằng đối phương nghĩ mình nói dối rồi sẽ ra tay với em hắn nên vội vàng nói thêm vào:

- “Ta nói là thật. Ta chỉ biết mỗi The Dawn đang ở thành phố LD. Chúng ta không có trao đổi thông tin nơi ở. Hắn đã từng mời ta chuyển qua ở chung để tiện cho việc chơi game. Chỉ cần cho ta thời gian 1 ngày ta liền có thể thăm dò ra được toàn bộ thông tin của bọn họ.”

Lần này, David lộ ra được một số thông tin thật. Trong tivi, người đàn ông nghe David nói xong đoạn này thì dường như đã có quyết định. Hắn ngẩng đầu lên nhìn vào David rồi trầm giọng đe dọa:

- “Được rồi, ta cho người thời gian một ngày. Hạn chót cũng là giờ này ngày mai, nếu không mang về được thông tin hữu ích nào thì chuẩn bị nhặt xác em người đi.

À, suýt nữa quên mất, ta nghe nói bọn người thu được 1 phần Lệnh bài thành lập Linh Đánh Thuê và giấy khế ước nhà đất rơi ra từ con Lãnh Chúa mà các người đã cướp ngày hôm đó. Sẵn tiện mang thứ đó về luôn đi.”

David hoảng hốt vội vàng nói.

- “Chúng ta chỉ nhặt được mấy món đồ đồ thôi, không có Lệnh bài Linh Đánh Thuê hay giấy khế ước nhà đất gì cả.”

Người đàn ông trong tivi hừ lạnh một tiếng khinh thường.

- “Đừng có cố nói dối nếu như người muốn ta gửi lại cho người trước vài bộ phận trên cơ thể của 2 đứa nhóc kia thì cứ tiếp tục đi. Ngày mai giờ này, không mang được cái gì về thì xác định đi.”

Nói đến đây hắn liền vung tay ngắt đi kết nối. Nhìn thấy trên tivi chỉ còn lại một màu đen, David vô lực ngồi bệt xuống đất, đôi mắt không có tiêu cự nhìn lấy cái bàn ở phía trước. Hắn bây giờ trong lòng rối như tơ vò, một bên là gia đình ở hiện thực của hắn, một bên là một gia đình mới của hắn, cả 2 cũng đều là anh em.

David gương mặt tái nhợt như vừa trải qua một cơn bạo bệnh, tay chống bàn kéo lê thân thể mệt mỏi đứng lên. Hắn bước từng bước thất tha thất thểu như một cái xác sống không có linh hồn trở về căn phòng nhỏ của mình.

Nửa giờ sau, ngồi trên bàn trong phòng khách, David trên tay là tấm hình của hắn chụp cùng với 2 người em. Nhìn lấy 2 thân ảnh nhỏ bé với gương mặt vẫn còn non nớt kia, David nhìn không được nắm tay siết chặt, đầu rúc vào khung ảnh, nấc từng tiếng nấc nhẹ vì bất lực, vì khó xử.

Ngẩng đầu lên nhìn lấy chiếc cabin trò chơi to lớn nằm giữa căn phòng khách, David lại cúi đầu nhìn tấm ảnh. Hơn một giờ sau, như đã có quyết định hắn nhẹ nhàng đặt lại bức ảnh lên bàn, chậm rãi bước đi đến cabin trò chơi...

Ở giữa đại sảnh Đệ Nhất Quán, nơi David đã đăng xuất trước đó, hân thân ảnh lơ mờ xuất hiện.

- “Ồ! David, đúng lúc vậy. Lại đây ngồi ăn chung luôn đi.”

Chợt, nghe âm thanh của Đình Tấn vang lên sau lưng David giật bắn người. Hắn lập tức xoay người lại thì nhìn thấy phía sau đã có 2 bàn ăn ghép lại. 6 gương mặt quen thuộc đang ngồi trên bàn ăn với bữa sáng vẫn thịnh soạn như mọi ngày.

David cố gắng giữ bình tĩnh, cố nặn ra một vẻ mỉm cười gật đầu xem như chào mọi người, sau đó ngồi xuống vị trí còn trống, bắt đầu ăn phần của mình. Trong lòng lo lắng nên thức ăn đưa vào miệng thì nhạt nhẽo vô vị làm David chẳng muốn ăn nhiều.

Nhưng không muốn để cho mọi người nghi ngờ hắn vẫn cố ăn thêm. Ngay lúc này, Đình Tấn đột nhiên mở miệng hỏi:

- “David, Người hôm qua bị sao vậy? Không nói năng gì đã thoát game rồi, có chuyện gì sao?”

David đang tay cầm nĩa đang đưa thức ăn lên tới miệng thì khựng lại một hồi, sau đó trở lại bình thường. Hắn tiếp tục tự nhiên như không có gì vừa ăn vừa trả lời Đình Tấn rất tùy ý:

- “Hàng xóm gọi cửa nhờ giúp đỡ sửa điện thoại, ta phải ra ngoài vật vả một hồi mới sửa xong.”

Nói xong hắn lắc lắc đầu, cười khờ cứ như đem qua chuyện đó xảy ra thật vậy. Terrell nghe vậy cũng nhanh miệng, nói thêm vào trêu chọc:

- “Àh! Cô hàng xóm không biết sửa điện nên gọi người qua vật lộn với nhau trên giường đến sáng phải không? Hahaha, đến thời điểm nhớ mời ta nha.”

Terrell đùa giỡn làm Lý Uyên và Đình Tấn cũng không khỏi nở nụ cười, Louis và Ameerah thì mặt không hiểu gì ngơ ngác nhìn mọi người xung quanh. Lúc này, Lão Marc bên cạnh mới hừ lạnh, vung tay vỗ đầu Terrell mắng to:

- “Người xem người đến bây giờ vẫn chưa có vật được với ai, còn trêu người ta. Không biết xấu hổ, định cho lão già ta đến chết cũng không nhìn thấy mặt cháu sao?”

Terrell bị lão Marc mắng xong, mặt đỏ như ớt khi không dám cãi lại mà cầm đầu tiếp tục ăn. Mọi người xung quanh không nhịn được cũng cười lớn theo, riêng David chỉ mỉm mỉm có vẻ hơi ngượng ngịu.

Đình Tấn ánh mắt liếc qua, cũng hơi nghi hoặc. Nhưng vì là anh em nên hắn lựa chọn tin tưởng, cũng thăm nghĩ “Chắc David cũng có chuyện khó xử của hắn, đến khi cần giúp đỡ chắc hắn sẽ nói thôi.”

Mỉm cười dứt bỏ suy nghĩ lung tung, Đình Tấn không tiếp tục nghi ngờ gì mà tiếp tục ăn.

Khi đồng hồ điểm đúng 8 giờ sáng cũng là lúc cả nhóm đã lên đường đi đến khu dã ngoại ở phía nam EL Thành. Lựa chọn khu vực này chính là Đình Tấn, vì sau khi hoàn thành nhiệm vụ vận chuyển tiếp tế, đội Lính Đánh Thuê đã nhận thêm được 1 phần thưởng 1 doanh trại rồi.

Nếu ra ngoài săn giết sẽ đỡ tốn thời gian để quay trở lại thành, cũng bớt được 1 phần nguy hiểm khi ra ngoài dã ngoại cắm trại. Phải biết đêm cắm trại ở dã ngoại trước đó né tránh bọn người [The Throne], Đình Tấn suốt đêm phải canh gác. Cả nhóm liên tục bị quái vật tấn công.

Đẳng cấp có khi lên đến 30 cấp, có khi đơn độc có khi cả đàn hơn 10 con. Đó chỉ là ở khu vực bìa rừng, đẳng cấp quái trong vòng 20-30 cấp. Nếu qua đêm dã ngoại ở khu vực bình nguyên hẳn không biết sẽ có thể xảy ra biến cố gì nữa.

Trên đường đi thuận tiện Đình Tấn cũng kiểm tra lại thông số nhân vật của mình.

Chức nghiệp phụ trợ:

Phù văn sư (Đẳng cấp 1: 80/100)

Đào quáng (Đẳng cấp 0: 0/50)

Đội Lính Đánh Thuê [The Alliance] (Đội trưởng) [137450/300.000]

---- Thông số ----

Lực lượng: 120

Nhanh nhẹn: 94

Thể lực: 119

Tinh thần: 372 (+6)

---- Chi tiết ----

Level: 22

HP: 8568/8568 (+14.4/s)

MP: 7133/7133(+39.4/s)

EXP: 15000/1065889

Sát thương vật lý: 120 – 120

Sát thương phép thuật: 491– 491

Phòng thủ vật lý: 15.5

Phòng thủ phép thuật: 56.7

Hai ngày liên tục tu luyện, chăm chỉ Đình Tấn thực lực bây giờ đã có thể triệu hồi ra 42 con Bộ Xương Chiến Sĩ, 31 con Tang Thi và 21 con Bộ Xương Cung Thủ đây là chưa kể số lượng sẽ được gia tăng gấp đôi khi hắn sử dụng nhẫn bị nguyên rủa.

HP của hắn cũng nhờ Tái Tạo mà đã dX8rl6iq đột phá cửa ải 8000, lượng HP khôi phục cũng đủ giúp hắn duy trì liên tục 9 con Bộ Xương Chiến Sĩ mà không phải uống thuốc hay sử dụng kỹ năng khôi phục HP.

Theo như trong sách bí kíp của hắn có ghi lại, số lượng Bộ Xương Cung Thủ khi đạt đến ngưỡng 30 con hắn liền có thể triệu hồi chủng loại vong linh đẳng cấp cao hơn một chút.

Tuy nhiên đây là chủng loại vong linh cao cấp nên Đình Tấn tò mò không biết hệ thống có cho phép hắn triệu hồi ra hay không đây. Bởi vì kỹ năng cao cấp bị giới hạn phải đạt cấp 40 hắn mới có thể sử dụng.

Lắc đầu cười khổ Đình Tấn thôi không nghĩ vấn đề này nữa, thẳng bước đi. 10 con Bộ Xương Chiến Sĩ được hắn triệu hồi ra bao vây xung quanh như một đoàn vệ sĩ thực thụ. Bất cứ con quái vật nào đến gần đều bị chúng chặn đón, chém giết sạch.

Trên đoạn đường này, David vẫn là im lặng như mọi ngày. Hắn tuy không nói gì nhưng trong lòng lại suy nghĩ rất nhiều thứ. Nhắm mắt hít sâu một hơi, David trong mắt thoáng hiện một vẻ quyết tâm. Hắn giọng nói bình tĩnh mà hỏi lấy Đình Tấn:

- “Đội trưởng, tuần tới ta quyết định chuyển nhà đi qua người ở có được không?”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Thăm dò, quái vật tiến hóa

Đình Tấn đang đi phía trước đột nhiên nghe David hỏi mới quay lại nhìn hắn. Khóe miệng nhếch lên có chút gian tà, Đình Tấn cặp cổ David tò mò thì thầm hỏi:

- Đây đừng nói với ta, người thật sự xảy ra chuyện với cô hàng xóm rồi bỏ của chạy lấy người nha.

Nói đến cuối giọng Đình Tấn càng cao, ý trêu đùa cũng là lộ rõ ra. Terrell không nhịn được cười lớn ngã tới ngã lui. Louis vẫn gương mặt vẫn không nóng không lạnh, chỉ có đôi mắt vẫn thảnh thơi nhìn Ameerah, không quan tâm lắm mấy chuyện đùa này.

David cũng hơi lúng túng, gãi gãi đầu nói:

- Không chỉ là ta thấy ở xa cũng không quá thuận tiện, muốn dọn đến ở chung. Nhờ có chuyện gì cũng có thể chiếu cố lẫn nhau nhiều hơn.

Đình Tấn khóe miệng ý cười vẫn không giảm, mà nghe David nói như vậy thì trong lòng hắn cũng là hơi động. Hắn đã muốn David dọn đi từ lâu là vì sợ đám người nhà giàu kiêu căng kia một khi điên cuồng sẽ không biết làm ra hành động gì nữa.

Liền Đình Tấn cũng không đùa giỡn nữa, nghiêng ngả một chút mới vừa gật đầu vừa nói:

- Ừm, ta hiểu rồi. Hiện tại ta và 2 cha con Terrell cũng đang ở chung. Có gì cần bàn bạc mà không thể gửi tin nhắn mật thì cũng tiện hơn.

Nói xong, Đình Tấn lập tức gửi tin nhắn mật số điện thoại và địa chỉ nhà qua cho David, cũng không quên dặn dò:

- Đừng để lộ ra ngoài. Có sắp xếp nhanh lên nhé, ta cũng muốn nhìn người ở hiện thực sẽ trông thế nào đây.

Đình Tấn vỗ vỗ vai David vài cái rồi xoay người tiếp tục dẫn đường đi. David cúi đầu nắm tay siết chặt, nghiêng rằng không cho mình mềm lòng. Hắn trong lòng bây giờ bồn chồn, khó chịu và ray rứt nhưng cũng vì các em mình hắn phải nhận.

Chợt Đình Tấn đột nhiên xoay người lại “Àh” một tiếng làm David giật bản mình.

- Àh!... Nếu được thì dẫn Louis theo luôn nhé, ta cũng có nhiều chuyện muốn nói với hắn.

Đình Tấn kẹp cổ Louis kéo lại trước mặt David nói. Trên mặt vẫn mang theo vẻ tươi cười làm người ta không khỏi xuất hiện hảo cảm với hắn ngay.

Vừa nói xong với David, Đình Tấn cúi đầu xuống dí miệng sát vào tai Louis thì thảo:

- Ameerah cũng ở gần nhà ta, có gì cũng tiện qua lại hoặc là... hẹn nàng đi chơi luôn.

Louis gương mặt lạnh lùng, đôi mắt bình tĩnh sau khi nghe Đình Tấn thì thảo xong liền xuất hiện một tia ý động. Hắn quay đầu về sau nhìn Ameerah một cái, lại quay sang nhìn Đình Tấn. Hai mắt lấp lánh ngôi sao, đầu liên tiếp gật gật.

Đình Tấn nhìn thấy biểu hiện của Louis không nhận được cười lớn, tay vỗ vỗ ngực hắn rồi bỏ đi tiếp, để lại Louis thần thờ nhìn Ameerah. Không biết trong đầu hắn có ý nghĩ lung tung gì không.

David lúc này không dám nói nhiều lo lắng vì sợ bị phát hiện mình là kẻ phản bội. Hắn lặng lẽ theo sau cả nhóm hưởng kinh nghiệm cùng với thu nhặt trang bị rơi ra từ quái vật.

Một lúc sau, ngay khi Ameerah đang ngồi thu thập vật liệu từ xác quái vật, David cũng chậm rãi đi tới thu nhặt vật phẩm và tiền đồng rơi ra. Hắn vừa nhặt trang bị vừa to mò quay sang hỏi Ameerah:

- Ameerah, người cũng là ở gần khu vực với đội trưởng sao?

Ameerah chăm chú thu thập không đầu nhỏ lắc lắc không ngẩng lên nhìn David mà nói:

- Không phải, ta ở phía tây thành phố. Còn đội trưởng là ở trung tâm thành phố.

David gật gù một chút, lúc này Ameerah cũng đã thu thập xong. David mới nhân tiện hỏi thêm:

- Ba mẹ người là nhân viên văn phòng à?

Ameerah lại lắc đầu ngây ngô khai hết hoàn cảnh gia đình. David lúc này thấy Đình Tấn đã trở lại liền không hỏi nữa, đuổi bước đi theo cả nhóm.

10 giờ sáng, 5 người đã đặt chân tới vùng đất bình nguyên quen thuộc. Lần trước đi vận chuyển tiếp tế gặp phải đàn Bò Sát cường nộ chính là ở nơi đây. Đình Tấn cẩn thận ngó nhìn xung quanh.

Sau khi cảm thấy không có gì đáng ngờ, hắn liền tiếp tục bước đi theo hướng doanh trại đóng quân. Trên đường đi lúc này cũng rải rác gặp phải những con quái vật như sư tử, linh cầu, bò sát...

Đột nhiên sau khi đi qua một bãi đá lớn, Đình Tấn phát hiện phía trước có một đàn Bò Sát đang vây xung quanh một hồ nước nhỏ, số lượng đoán chừng ở 100 con. Trong đó có vài con kích cỡ lớn hơn số còn lại, chắc hẳn là cấp Tinh Anh quái vật. Hắn khòe miệng liền mỉm cười vui vẻ, bắt đầu phân công:

- Kinh nghiệm tới rồi đây. Ta sẽ ra sức cản trở, một lát các người xem z9fPNMb con nào lè tè còn ít máu thì xông lên kết liễu. Cố gắng luyện tập kỹ năng chiến đấu của mình.

Nói xong hắn mang lên nhãn bị nguyên rửa bắt đầu triệu hồi.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” (x84)

“Triệu Hồi Tang Thủ” (x62)

“Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ” (x42)

Số lượng và sức mạnh vong linh tăng lên làm cho đàn Bò Sát như có vẻ yếu đi rất nhiều so với lần trước chạm trán. Sát thương đánh vào cũng không còn bị đăng cấp áp chế nữa cho nên tuy khoảng cách chỉ có hơn 100m nhưng chưa kịp chạy đến gần đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ thì đã bị giết đi gần 1/3 số lượng của đàn bò.

EXP +1000

EXP +1320...

Diễn kinh nghiệm cứ như vậy liên tục tràn vào ống kinh nghiệm của Đình Tấn và những người trong cả nhóm. Cho đến hơn 30 phút sau, với tốc độ cao

triệu hồi bù đắp lỗ thủng cho đội quân vong linh, đàn bò với hơn 100 con cứ nhẹ nhõm như vậy mà bị giết đi gần hết.

4 người còn lại trong đội cũng rất ra sức, hầu như những con chạy lạc ra ngoài muông vòng ra phía sau tấn công đám Bộ Xương Cung Thủ đều bị bọn họ đơn độc chặn giết.

Ngay khi con cuối cùng ngã xuống, Louis cũng đủ kinh nghiệm tăng lên cấp 19. Đình Tấn không chần chờ tốn thời gian, bắt đầu phân công chia nhau ra đi thu thập chiến lợi phẩm.

Sau nửa giờ, nhóm người Đình Tấn mới tiếp tục bước lên đường đi đến doanh trại quân đội. Hiện tại thời gian cũng chỉ mới là trưa 12h hơn, Đình Tấn không lập tức trở lại doanh mà ngồi xuống nghỉ ngơi ăn uống rồi mới dẫn dắt cả đội đi dạo một vòng quanh khu vực này tiếp tục luyện cấp.

Vượt qua doanh trại đóng quân đi về phía ngoài một chút gần như là một hoang mạc. Ngay khi đi qua một bãi cát đá, Đình Tấn phát hiện có 40 thân ảnh to lớn tụ tập với nhau ngay tại một gốc cây tránh nắng. Mỗi con kích cỡ đều đã gần bằng với một con Mammuthus cấp Tinh Anh, thậm chí có vài con kích cỡ còn to hơn.

Thân cao gần 4m với chiều dài cơ thể xấp xỉ 7m. Miệng đầy răng, hai bên mép và chóp mũi mọc ra sừng và răng nanh sắc nhọn. Dáng vẻ tựa như loài tê giác nhưng thon gọn và cơ bắp hơn rất nhiều.

Trông thấy con quái vật này, Đình Tấn trong lòng không khỏi nhớ về một số hình ảnh rừng rậm lúc trước khi trọng sinh. Nếu như đem nó so sánh với những giống loài đầu tiên được phát hiện thì loài quái vật này giống như một bước tiến hóa nhảy vọt vậy.

Ngoài việc dùng thân thể công kích như những con quái vật xuất hiện trước đó, chúng nó còn có thể phun ra lửa với nhiệt độ vượt qua 8000 độ C. Một điều bí ẩn mà khoa học không thể chứng minh được.

Chúng cũng là loài đầu tiên tràn vào thành phố săn giết con người, những nơi chúng đi qua đều bị phá hủy và đốt trụi thành một hoang mạc. Với thân thể nhanh nhẹn, lớp da dày và nhất là số lượng đông như kiến, súng ống cũ chỉ có thể trấn áp một chút chứ không thể ngăn cản sức tàn quét của chúng. Chỉ cần tiếp xúc với ngọn lửa kia thì dù có là xe tăng thiết giáp cũng sẽ bị nung chảy.

Lắc đầu không nghĩ nhiều nữa, Đình Tấn mang lên nhãn bị nguyên rủa bắt đầu triệu hồi ra vong linh đại quân của mình, sau đó sắp xếp cho chúng xông lên chém giết như đã làm với đàn Bò Sắt.

Gần 200 con vong linh, phải mất hơn 10 giây sau khi triệu hồi mới bò hết ra khỏi hố đen. Chúng lập tức tập kết thành đội hình theo mệnh lệnh của Đình Tấn.

Nhìn thấy đã ra đủ số lượng, hắn mới ra lệnh chúng nó tiến công về phía đàn Reek này. Đàn Bộ Xương Cung Thủ đi sau cùng nhưng ngay khi vào khoảng cách 110m nó lập tức giơ cung công kích đầu tiên.

“Băng băng băng...”

Liên tục những âm thanh dây cung ma sát với không khí truyền ra, kèm theo đó là một cơn mưa cốt tiễn ngay ở vị trí đàn Reek đang nhón nhơ gặm xương ăn thịt dưới bóng cây.

“Phập phập...”

“Gào... gầm...”

-195...

Từng mũi tên cắm sâu vào trong da thịt của những con Reek làm chúng đau đớn gào thét lên. Ngay tức khắc, chúng liền chú ý đến bộ đội vong linh của Đình Tấn bên này, 1 con dẫn đầu xông lên sau đó lan dần ra cả đàn.

Đình Tấn kinh ngạc khi phát hiện sát thương của đám Bộ Xương Cung Thủ đối với đàn Reek này quá thấp đi. Hắn lập tức mở ra bảng dò thám thông số quái vật mà xem xét tình hình.

Reek

Đẳng cấp: 32

HP: 6450/6450

Kỹ năng: Xung Phong, Cẩn Xé

Reek (Tinh Anh)

Đẳng cấp: 34

HP: 12375/12375

Kỹ năng: Xung Phong, Cẩn Xé, Đốt Cháy

Từ kinh ngạc này đi đến kinh ngạc khác, đàn Reek này không chỉ có vẻ bề ngoài to hơn mà chỉ số thuộc tính còn cao hơn so với những con quái vật lúc trước nữa. Không nói về phòng thủ hay HP khôi phục, chỉ riêng lượng HP giới hạn của 1 con tinh anh cũng đã đủ làm cho Đình Tấn giật mình.

Nhưng tự tin với số lượng vong linh gấp đôi, Đình Tấn nghĩ thầm “chắc cũng sẽ không nguy hiểm gì”. Hắn không nhanh không chậm tay đặt lên sách miệng đọc chú ngữ bắt đầu sử dụng kỹ năng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Bại lui tháo chạy

Đội Bộ Xương Chiến Sĩ đưa khiên ra trước mặt, theo trận hình chữ nhật bước đều chậm rãi tiến lên, theo sau chính là đàn Tang Thi.

Bộ Xương Cung Thủ cũng xếp thành hàng đứng phía sau cùng, vẫn tiếp tục công kích không ngừng nghỉ bọn Reek đang xông tới.

“Tứ Vong Mãn Che”

-1290...

“Linh Hồn Chấn Động”

Ngay khi đàn Reek xông lên sắp va chạm với đội Bộ Xương Chiến Sĩ, Đình Tấn lập tức ra lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ sử dụng kỹ năng đồng quy vu tận của chúng. Đồng thời hắn cũng thả ra “Tứ Vong Mãn Che” để giảm tốc độ và phòng thủ của chúng, tăng lên một ít chỉ số cho quân mình.

Toàn bộ những tên Bộ Xương Cung Thủ đồng loạt lấy từ trong ống tên ra một mũi tên xương bóng loáng lấp lóe ánh sáng xanh như bóng đèn neon. Sau khi chúng đặt mũi tên này lên dây cung thì ánh sáng trên đó càng trở nên mạnh hơn. Cho đến khi ánh sáng như hóa thành một ngọn lửa màu xanh đang bốc cháy thì chúng mới buông tay.

42 mũi tên như những đốm lửa xanh bay lên trời rồi rơi vào đám Reek đang điên cuồng lao tới kia. Những con số sát thương kinh khủng nổi lên trên đầu chúng, kèm theo đó chính là hiệu quả tê liệt từ kỹ năng phát động ra.

Thân thể tê cứng, lại kết hợp với tốc độ đang lao tới của chúng thì không thể tránh được bị vấp té liên tục lăn lộn trên mặt đất. Những con chạy sau cũng bị cản trở mà giảm tốc độ lại.

Hiệu quả tuy rất lớn nhưng tổn thất cũng không nhỏ. 42 con Bộ Xương Cung Thủ sau khi sử dụng kỹ năng, bắn ra mũi tên kia cả bộ xương giống như mất đi sự kết dính, sụp đổ xuống đất chỉ để lại một bộ xương cốt trắng ngà và vài món đồ vật mà chúng trang bị.

“Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ”

Đã chuẩn bị sẵn trước đó, Đình Tấn lập tức triệu hồi lại đám Bộ Xương Cung Thủ ra mệnh lệnh cho chúng tiếp tục bắn tia.

“Rầm rầm...”

Đàn Reek đã nhảy vồ vào giữa đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ, âm thanh ầm ầm vang lên liên tục. Cũng ngay lúc này đám Tang Thi lập tức leo lên người những con Bộ Xương Chiến Sĩ, xông về phía những con Reek đang bị cản lại kia.

“Gào... phùng phùng”

-1300...

Nhưng một màn sắp tới đây làm Đình Tấn trái tim lạnh đi một nửa, từng con Reek tinh anh như những cỗ máy phun lửa. Trong miệng chúng xuất hiện một bản thu nhỏ của vòng tròn ma thuật như khi pháp sư sử dụng kỹ năng. Những đám lửa đỏ lờm từ trong đó liên tục bay ra ngoài đốt cháy đám vong linh của Đình Tấn.

Chỉ có 5 con Reek Tinh Anh thôi nhưng những đám lửa đỏ từ miệng của chúng đã liên tục thiêu cháy bao trùm gần hết đám vong linh của Đình Tấn. Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi hầu như không thể chống đỡ với kỹ năng này của chúng.

Ở phía sau, đội Bộ Xương Cung Thủ tuy đã liên tục bắn tên nhưng là lượng sát thương không cao bao nhiêu, cũng quá phân tán không đủ lượng sát thương để giết 1 con Reek.

Hơn nữa lượng HP khôi phục của những con Reek này quá cao làm cho ổng HP của chúng từ đầu đến cuối đều chỉ bị hụt đi một chút do hiệu ứng của

“Tử Vong Mãn Che”.

Ngay sau đó một lúc, tốc độ triệu hồi bù đắp quân số của Đình Tấn đã bắt đầu đuối sức, không đuổi kịp tốc độ vong linh bị đám Reek giết chết.

- “Dừng lại! Rút lui thôi, bọn quái vật này quá mạnh rồi. Chúng ta hiện tại vẫn chưa đủ sức nhai chúng đâu. Đi nhanh thôi, đám vong linh không trụ được lâu đâu.”

4 người còn lại trong đội đang định xông lên chém giết liền bị Đình Tấn cản lại. Hắn trầm giọng mà phân tích cho 4 người, sau đó triệu hồi cho đủ số lượng vong linh rồi dẫn đầu xoay người rời đi. Trước khi đi hắn cũng không quên ra lệnh cho đám vong linh tập trung vào một con Reek mà chém giết.

EXP +12000

Chạy đi một đoạn đường cách chiến trường hơn 200m, một con số kinh nghiệm tràn vào ống kinh nghiệm của 5 người. Đình Tấn cũng há hốc mồm nhìn điểm kinh nghiệm thưởng cho kia. Hắn lẩm nhẩm tính toán thì càng ngạc nhiên vì điểm kinh nghiệm quá nhiều đi.

Nhưng quay đầu nhìn lại thì Đình Tấn cũng không ham gì mấy, vì gần 200 con vong linh của hắn đã bị đám Reek kia nướng khét chỉ còn gần 10 con Tang Thi đang đeo bám trên người chúng thôi.

Đình Tấn không khỏi trầm nghĩ, 30 cấp ắt hẳn là một cột mốc cho sự thay đổi về chất. Những con quái vật lúc đầu đa số có hình dạng đều khá tương tự với động vật trên trái đất, nhưng càng về sau thì càng có nhiều sự thay đổi.

Dĩ nhiên sức mạnh và độ khủng bố của chúng cũng sẽ tăng theo. Chứ nếu như chỉ vồn vện là như những con quái vật dưới 30 cấp kia thì không đến nỗi dồn ép loài người đi vào hướng diệt vong.

Lắc đầu thở dài cảm thán vì thực lực vẫn còn yếu, Đình Tấn chỉ có thể dẫn đội quay trở về khu vực xung quanh doanh trại quân đội săn giết lấy những con quái vật dưới 30 cấp.

5 giờ chiều...

Sau khi giết xong một đàn Bò Sắt, Đình Tấn ngẩng đầu nhìn mặt trời đã dần ngã về phía tây, hắn lập tức dẫn dắt cả đội về doanh trại. Trong cả buổi chiều rong ruổi này, Đình Tấn thu hoạch kinh nghiệm cũng rất phong phú, cả nhóm đã gần đủ để thăng lên một cấp, riêng Terrell đã đủ kinh nghiệm bước lên hàng 2x cao thủ.

Cũng trong đoạn thời gian này Đình Tấn đã chú ý khá nhiều hành động bất thường của David. Gương mặt bịt kín đôi lúc cúi trầm tư, ngần ngại. Trong mắt đôi lúc tràn đầy lo lắng, mệt mỏi. Trong quá trình chiến đấu cũng thường hay mắc phải những sai lầm.

Đình Tấn lúc này mới tiến lại gần David giọng quan tâm, nhẹ nhàng hỏi dò:

- “Người bị sao vậy? Có chuyện gì sao?”

David đang trầm tư cúi đầu bước đi, đột nhiên nghe đến giọng của Đình Tấn bên cạnh thì hốt hoảng ngẩng đầu lên nhìn hắn. Tuy gương mặt đã bịt kín bằng khăn che mặt nhưng điều này cũng không giấu được những biểu hiện trong đôi mắt kia, cửa sổ tâm hồn của hắn.

Đình Tấn nhìn thấy David có biểu hiện như vậy càng thêm nghi ngờ. Đưa tay vịn lấy đầu David, Đình Tấn chăm chú nhìn vào mắt hắn, trầm giọng ép hỏi:

- “Người có còn xem chúng ta là anh em không?”

David bị Đình Tấn vịn lấy đầu, 2 đôi mắt nhìn thẳng vào nhau. David trong lòng càng thêm nao nao. Hắn cắn răng im lặng một lúc lâu, đôi mắt chột đỏ lên một chút, không kìm FvIT6y8b được mà gật nhẹ đầu.

Trong lúc David im lặng, Đình Tấn trong lòng càng thêm nghi ngờ, những người khác xung quanh cũng bắt đầu tiến lại gần. Trong đầu họ bây giờ đã có suy nghĩ.

- “Chắc chắn có chuyện đã xảy ra!”

Đình Tấn nhìn mọi người xung quanh một chút, lại nhìn về phía David. Nắm lấy tay hắn xiết lại rồi buông lỏng ra. Thở dài một hơi, hắn vừa vỗ vào vai David, vừa nhẹ giọng thì thào:

- “Người anh em, chúng ta vốn sinh ra đều đã gặp phải đủ mọi chuyện bất hạnh rồi.

Louis và ta đều mất đi cha mẹ. Terrell và người thì bị vất bỏ. Cuộc sống này cũng đã đủ khắc nghiệt rồi, đừng cố làm nó thêm khó khăn hơn nữa.

Từ ngày người bước chân vào [The Alliance] này, mọi người ở đây đều xem người như là anh em trong một gia đình. Sẵn sàng cho người chỗ dựa, sẵn sàng trợ giúp khi người gặp khó khăn. Cho nên... đừng làm chúng ta phải lo lắng.”

David ngẩng đầu lên nhìn Đình Tấn và mọi người xung quanh. Hắn bây giờ hàm răng phải cắn chặt, bờ môi cũng đang run rẩy vì cố kìm nén không cho mình phát ra âm thanh nào. Chỉ có đôi mắt đã hơi đỏ, David hơi gật nhẹ một cái như nói rằng “Ta hiểu”.

Đình Tấn mỉm cười gật đầu rồi xoay người dẫn đầu đi về doanh trại đóng quân. Nhưng trong đầu vẫn tự trấn an mình.

- “Miễn cưỡng cũng không làm được gì, chỉ làm tình hình trở nên tệ thêm. Khi nào David hẳn đã thông suốt chắc sẽ nói thôi.”

David trong lòng rối bời, một phần vì không muốn nói dối phản bội mọi người. Một phần lại lo nghĩ cho đám em út của mình đang chịu nguy hiểm. Hắn cứ thần thờ bước đi theo sau cả nhóm trở về doanh trại đóng quân.

1 giờ sau, cả nhóm 5 người đã ngồi vây quanh một đồng lửa trước lều trại của họ trong doanh trại quân đội ở khu vực dã ngoại. Ánh lửa bập bùng cùng với 4 cặp mắt chăm chăm nhìn vào gương mặt tiêu tụy của David.

Bầu không khí yên lặng đến đáng sợ, thức ăn được bày ra nhưng không có ai muốn ăn. David thì ngồi đó hai tay chống gối, đưa lên ôm đầu đã được một lúc lâu.

Nhìn thấy tình huống của David như vậy, Đình Tấn biết không thể ép hỏi hắn nữa nếu không hắn sẽ bùng nổ đăng xuất khỏi game thì càng khó khuyên bảo. Đầu óc nhanh chóng suy luận từng điểm mấu chốt.

Cả nhóm chìm trong một bầu không khí trầm trọng, xung quanh im ắng chỉ có tiếng lộp bộp từ những thanh củi bị đốt cháy truyền ra. Trong lòng mọi người bây giờ đều nghi ngờ và lo lắng thay cho David.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: David trở lại hiện thực

Bỗng dưng lúc này, giọng nói khàn khàn của David phát ra, phá vỡ bầu không khí im lặng chết chóc:

- “Ta không đói, mọi người tiếp tục ăn đi nhé. Ta về phòng tu luyện trước.”

Cố gắng làm cho giọng nói của mình không có gì khác thường, David hướng về Đình Tấn và mọi người vừa nói vừa gật đầu sau đó xoay người đi thẳng vào trong lều vải.

- “Nếu có việc gì nhớ nói anh em cùng biết mà giải quyết. Đừng tự chủ trương, tự xem mình là người ngoài.”

Ngay khi David sắp bước vào trong lều vải, giọng nói của Đình Tấn vang lên từ phía sau làm cho bước chân hắn khựng lại. Thân thể hắn rung mạnh lên ngay khi nghe xong câu nói của Đình Tấn.

- “Bọn họ quá tốt... quá tốt với ta. Hơn cả 2 người cha mẹ đã rời bỏ ta, hơn cả ông bà chỉ biết dùng chúng ta để kiếm tiền. Nhưng còn Anni và Dendi...”

Những suy nghĩ như vậy luân phiên xuất hiện trong đầu hắn. Trong lòng David như đang có 2 tên thiên thần và ác quỷ đang đánh nhau, làm trái tim của hắn đau đớn muốn rỉ máu.

Khẽ lắc lắc đầu, David không quay đầu lại trầm giọng nói:

- “Không có chuyện gì đâu. Ta chỉ là hơi mệt mỏi muốn nghỉ ngơi sớm một chút thôi...”

Nói xong, không đợi ai hỏi đáp, hắn liền tiếp tục bước đi vào trong lều vải lớn. Để lại mọi người ngồi bên ngoài xoay quanh đồng lửa, với gương mặt trầm trọng, 4 cặp mắt nhìn lấy bóng lưng gầy của hắn, có lo lắng có không hiểu.

Sáng hôm sau, cả nhóm thức dậy đúng 7 giờ, Đình Tấn sau một đêm tu luyện tinh thần có vẻ tốt hơn rất nhiều. Mọi người bước ra khỏi lều lớn làm vận động cơ thể rồi chuẩn bị lên đường tiếp tục luyện cấp.

Chợt lúc này Đình Tấn phát hiện phía bên cạnh trung tâm chỉ huy của doanh trại, có một văn phòng nhỏ. Bề ngoài tựa như một khu bán vé vào cửa vậy. Phía bên trên cửa kính văn phòng là một biển hiệu ‘Lính Đánh Thuê chi nhánh dã ngoại miền Nam’

Đình Tấn đôi mắt sáng lên, hôm nay đã là đầu của tuần mới rồi. Lướt làm nhiệm vụ công hội cũng đã được làm mới lại, thế nên nếu muốn nhận nhiệm vụ Lính Đánh Thuê thì phải quay trở về thành.

Hiện tại nhìn thấy có chi nhánh Lính Đánh Thuê công hội ở đây vậy thì ắt hẳn là có thể nhận nhiệm vụ và trả nhiệm vụ mà không phải quay trở về thành rồi.

Nghĩ vậy Đình Tấn lập tức bước về phía văn phòng Lính Đánh Thuê này. Như thường lệ hắn sử dụng chức năng giao dịch của hệ thống, mở ra bảng giao diện nhiệm vụ.

- “Chà! Nhiệm vụ cũng khá phong phú.”

Đình Tấn khoe miệng cong lên một vòng, nhìn lướt qua bảng nhiệm vụ, chợt xuất hiện 1 cái nằm ở vị trí đầu tiên làm có hơi kinh ngạc.

Thu thập Hạt Nhân Nguyên Tố quái thú

Giới thiệu: Phương bắc đột nhiên xuất hiện rất nhiều con ma thú Reek. Chúng với sức mạnh khủng bố và khả năng phun ra lửa kì dị làm cho khoa học không giải thích được. Hiện tại văn phòng nghiên cứu quái vật xâm lấn đang cần thu thập số lượng lớn một loại vật chất được phát hiện nằm trong đầu con Reek này.

Yêu cầu: Tiêu diệt và thu thập 200 viên Hạt Nhân Nguyên Tố của quái thú Reek.

Khuyến cáo: Cấp S trở lên

(Điều kiện nhận Nhiệm vụ: S cấp Lính Đánh Thuê dẫn đội)

Phần thưởng: 225.000 Kinh nghiệm, 1.150 tiền bạc, 75.000 Điểm Lính đánh thuê.

Mới tuần trước, Đình Tấn vẫn chưa từng phát hiện nhiệm vụ nào có đẳng cấp cao hơn A cấp. Hiện tại xuất hiện S cấp nhiệm vụ làm hắn có chút ngạc nhiên không hiểu.

- “Không biết vì việc xuất hiện nhiệm vụ S cấp này dựa trên tiêu chí nào, là đẳng cấp trung bình của người chơi được tăng cao hay là do ta đang ở khu vực dã ngoại nên mới như vậy?”

Còn có Hạt Nhân Nguyên Tố là cái gì? Sao trước kia hơn 10 năm, chém giết với biết bao nhiêu loài quái vật, làm sao ta vẫn chưa biết có cái gọi là Hạt Nhân Nguyên Tố trong đầu 1 con quái vật nhỉ. Chẳng lẽ là do hệ thống được lập trình để thêm phần thú vị hấp dẫn người chơi chăng?”

Hơi trầm ngâm suy nghĩ một chút, Đình Tấn liền bỏ qua. Hiện tại điều này cũng không quan trọng lắm, dù sao hắn cũng không đủ điều kiện để nhận nhiệm vụ.

Quét mắt xem hết bảng danh sách nhiệm vụ, Đình Tấn lựa chọn một cái độ khó A cấp, chỉ đứng sau cái S cấp kia. Thế nhưng Đình Tấn biết 1 cấp độ này là chênh lệch cỡ nào.

Thu thập da bò

Giới thiệu: Xung quanh bình nguyên có rất nhiều Bò Sắt, da của chúng có rất nhiều tác dụng cho rèn đúc, may mặc. Xin mời người chơi nhanh chóng tiêu diệt Bò Sắt giúp đỡ doanh trại quân đội, thuận tiện thu thập da của chúng về.

Yêu cầu: Tiêu diệt và thu thập 200 viên bộ da của Bò Sắt.

Khuyến cáo: Cấp A trở lên

(Điều kiện nhận Nhiệm vụ: A cấp Lính Đánh Thuê dẫn đội)

Phần thưởng: 75.000 Kinh nghiệm, 37.000 tiền đồng, 15.000 Điểm Lính đánh thuê.

Keng! - Chúc mừng, ngài đã nhận nhiệm vụ “Thu thập da bò” thành công.

Nghe được âm thanh hệ thống thông báo nhận thành công, Đình Tấn liền xoay người rời đi. Phía sau 4 người David, Terrell, Ameerah và Louis đã đợi sẵn bên đường. Cả đội nhanh chóng rời khỏi doanh trại quân đội, lên đường đi tìm săn giết đám Bò Sắt.

Trên đường đi Đình Tấn thuận tiện triệu hồi ra 10 con Bộ Xương Chiến Sĩ bảo hộ, sẵn tiện rèn chém giết các con quái vật lẻ tẻ trên đường đi. Đồng thời cũng nhờ đó luyện cho Tái Tạo kỹ năng tăng lên HP đến đỉnh điểm.

Một đêm tu luyện đã nâng mức giới hạn HP của hắn lên 9000, đồng thời lượng khôi phục HP mỗi giây cũng được tăng lên giúp hắn có thể duy trì 10 con cùng lúc.

Đêm qua tu luyện không được nhiều, Đình Tấn không có rèn luyện thêm chức nghiệp phụ. Hiện tại Phù Văn Sư chức nghiệp của hắn đã ở cấp 2 (0/200). Có nghĩa là Đình Tấn phải luyện thêm 200 lần khắc phù văn nữa mới có thể thăng lên cấp 3.

Đi hơn 3 giờ, Đình Tấn chỉ dẫn dắt cả nhóm lòng vòng trong bán kính 30km. Vì ngoài khu vực 30km chính là địa vực của một tầng cấp bậc khác trên kim tự tháp quái vật. Địa hình chính là những con Reek hôm qua vừa chạm trán.

Thời gian gần đây, ưu thế trọng sinh làm cho hắn sức mạnh tăng nhanh vùn vụt. Mọi chuyện diễn ra quá thuận lợi gây ra cho Đình Tấn một loại ảo giác, một cái mầm của sự ngạo mạn xem thường mọi thứ. Cũng may nhờ có đàn Reek hôm qua đã dạy cho hắn một bài học đắt giá, kịp thời hồi tỉnh lại.

Đình Tấn cẩn thận dẫn dắt cả đội đi thêm 2 giờ nữa, ngay khi Ameerah vừa thu nhặt đủ 200 bộ da. Đình Tấn lập tức dẫn đầu cả nhóm trở về doanh trại đóng quân trả nhiệm vụ, thuận tiện nghỉ ngơi ăn uống.

Keng! - Chúc mừng, ngài đã hoàn thành nhiệm vụ “Thu thập da bò”.

EXP +15000

Tiền bạc +37

Điểm Linh đánh thuê +3000

Cả buổi sáng chém giết làm cả nhóm đẳng cấp cũng được đề thăng rất lớn. Đinh Tấn, Louis và Terrell đều đã sắp tăng cấp. Ameerah và David đều đã đạt đến cấp 22 bỏ xa người chơi trên bảng xếp hạng phía sau họ đến 4 cấp.

Cũng trong khoảng thời gian này, David tinh thần luôn bị mất tập trung nhiều khi bị Đinh Tấn hay ai đó trong nhóm gọi 2-3 tiếng mới kịp thời tỉnh táo lại. Đinh Tấn đã nhiều lần chú ý đến sự dị thường này của hắn nhưng cũng không nói gì. Mọi người hiểu ý cũng im lặng mà bỏ qua.

Ngay khi trả xong nhiệm vụ, cả nhóm liền trở về lều trại của đội mà ăn uống nghỉ ngơi. Đinh Tấn lúc này mới lên tiếng:

- “Hôm nay ta có việc bận nên cả đội buổi chiều tự do hoạt động nhé. Sáng mai chúng ta sẽ lại đi làm Nhiệm vụ Linh Đánh Thuê tiếp.”

Nghe Đinh Tấn nói vậy, mọi người đều không có ý kiến gì. Đều trở về trong lều vào không gian phòng riêng mà tu luyện.

David lúc này cũng theo mọi người trở về trong không gian riêng của lều trại. Không có ai xung quanh, hắn ngồi bên mép giường. Hai tay chống lấy gối, đôi mắt chăm chăm nhìn mặt đất mà tràn đầy sự phân vân, do dự, lo lắng... đủ mọi loại cảm xúc trộn lẫn trong đó. Bấy nhiêu đó thôi đã đủ để nói lên hắn bấy giờ trong lòng tâm trạng phức tạp khó chịu ra sao.

Nhắm mắt ngửa đầu lên trời, David hít sâu một hơi lại thở dài ra. Sau đó như đã trút bỏ mọi do dự, hắn nắm tay siết chặt lại như đã làm ra một quyết định. Miệng run run lắm lắm.

- “Xin lỗi...!”

Sau đó thân ảnh hắn mờ nhạt dần, đăng xuất khỏi game. Trở về với thế giới hiện thực nơi đầy rẫy sự tàn khốc đang chờ đón hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Giao dịch (1)

Đôi mắt từ từ mở ra, xung quanh chất lỏng đặt sệt bao vây lấy tầm nhìn của David. Hắn đôi mắt hơi nhói lên vì ánh sáng bên ngoài rọi vào. Tuy rằng ở trong game đều có cảm giác nhìn bằng mắt nhưng thật ra mắt của hắn là nhắm lại không hoạt động, chỉ nhìn bằng những tín hiệu truyền bằng sóng điện tới đại não.

Chờ Dinh dưỡng dịch rút đi hết, David mới chống đỡ lấy thân thể ngồi dậy. Hơi híp mắt một chút, chờ cho cơ thể dần dần thích nghi với cảm giác lạ lẫm giữa game và hiện thực, hắn mới bước ra khỏi cabin trò chơi, đi vào nhà tắm để tẩy rửa đi lớp dịch nhờn Dinh dưỡng dịch còn sót lại trên cơ thể.

Đứng trong phòng tắm, David một tay chống lên tường để cho nước phun ra từ vòi sen xối lên người mình. Nước lạnh xối lên người làm dịu đi cơn đau trong lòng hắn. Hắn cảm giác 10 năm gần đây một mối cộng dồn lại cũng không bằng hai ngày vừa qua.

Nửa giờ sau, thân thể trần chỉ mặc đơn độc một chiếc quần cộc, David ngã nằm trên ghế. Liên tục ở trong game, thời gian gấp đôi chênh lệch nhau, cơ thể tuy vẫn đang phát triển mỗi ngày nhờ tu luyện nhưng vì cơ bắp ít hoạt động làm hắn có chút không thích ứng. Đầu hắn ngửa lên nhìn trần nhà suy nghĩ mông lung. Một hồi sau mí mắt nặng nề, hắn chìm dần vào trong giấc ngủ lúc nào không hay.

...

Không biết đã qua bao lâu, chợt David giật mình tỉnh giấc. Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ thì thấy sắc trời đã bắt đầu sụp tối. Ngẩng đầu nhìn xem đồng hồ trên tường thì chỉ mới hơn 6 giờ tối một chút, David hít sâu một hơi bắt đầu thay đồ rồi đi khỏi khu chung cư.

Lúc này thời gian tan ca làm việc, học sinh cũng bắt đầu trên đường về nhà. Đường phố đông đúc người qua lại giữa khí trời lạnh lạnh của mùa đông chuyển xuân, David hai tay bỏ vào túi áo khoác chậm rãi đi tới khu xưởng sửa xe hôm trước.

Càng tới gần khu xưởng, số người trên đường càng ngày càng giảm dần. Ngay khi David đến nơi, trên đường cũng đã không còn một bóng người, nhà cửa xung quanh cũng đã đóng lại, không có ánh đèn. Chắc có lẽ nơi này người đã không ở hoặc đi làm về đêm.

Nửa giờ sau, dựa theo trí nhớ, David bước chậm xuống tầng hầm. Nơi đây vẫn là tối om như lần trước hắn đến. Lúc này trên bàn chiếc bàn gỗ ở giữa

phòng vẫn là chiếc tivi có gắn camera như trước đó.

Dựa vào ánh đèn đỏ mờ mờ David thấy được trên bàn có một mảnh giấy nhỏ, mặt bàn và chiếc tivi đều phủ một lớp bụi mỏng. Chắc hẳn là lần trước có người ở đây chờ hắn rồi đi liền để lại mảnh giấy này rồi không hề động vào những thứ này nữa.

David cầm mảnh giấy lên xem thì thấy bên trong chỉ ghi một dòng địa chỉ. Suy nghĩ một chút, chắc vì đối phương muốn đề phòng mình gây bất ngờ dẫn người đến chờ sẵn bọn hắn chui vào rọ nên đã sắp đặt sẵn như thế này.

Vo tròn tấm giấy vào trong tay, David nắm tay xiết chặt bỏ vào trong túi áo xoay người rời khỏi khu xưởng sửa xe này.

Nơi hắn cần đến là một nhà xưởng mộc, gần với khu rừng nơi hắn sống. Louis cũng thường hay săn bắn trong khu rừng này. Khu vực này xung quanh càng thêm vắng vẻ so với xưởng sửa chữa xe trước đó. Hầu như xung quanh cách vài chục mét mới có một căn nhà ở.

Cuối đường là một căn nhà xưởng bằng gỗ có hàng rào sắt bao vây, xung quanh có cây cối to lớn được trồng ven con đường đất đá, phủ đầy tuyết của mùa đông. David bước đi trên lớp tuyết dày, tiến đến cánh cổng vào gần đó.

Bước qua cánh cổng đủ lớn cho một chiếc xe tải ra vào, David vừa đi vừa quan sát địa hình xung quanh. Nơi này rất hoang tàn, hầu như không có dấu hiệu của người sống hay làm việc, đâu đâu cũng có rác rưởi thối rữa nằm trên đất.

Vượt qua sân rộng, David bước nhanh đi tới cửa nhà xưởng. Hai cánh cửa gỗ, bề ngang hơn 4 mét đã đóng kín. Hắn thử dùng tay kéo nhẹ thì phát hiện cửa không khóa, thuận tiện mở ra luôn.

Ngay lúc cửa vừa hé ra, một bóng người xuất hiện trước mặt David. Hắn chỉ vừa ngẩng đầu lên, muốn nhìn xem là ai thì đối phương đã đặt một vật thể đen ngòm, lạnh như băng lên giữa trán hắn.

Nhiệt độ lạnh lẽo của sắt thép truyền đến làm cho David như không cảm giác được khí lạnh của mùa đông nữa. Cả người hắn như vừa vận động với cường độ cao mà liên tục ứa ra mồ hôi lạnh.

Cố giữ cho mình được bình tĩnh, David ánh mắt lạnh lẽo nhìn vào người đàn ông mang khăn bịt mặt thấp hơn mình một cái đầu này trầm giọng nói.

- “Ta đến làm theo ước định hôm qua.”

Người đàn ông này ánh mắt lạnh lẽo nhìn từ trên xuống dưới, rồi nắm lấy cổ áo kéo David vào bên trong. Sau đó hắn lập tức chồm người ra ngoài quan sát xung quanh xem có ai theo dõi không. Cuối cùng mới lùi về, hai tay nhanh chóng kéo cửa đóng lại.

David vừa bị tên này lôi vào trong, cả người lui cúi chồm tới mắt thẳng băng. Vừa định đứng lên xoay người nhìn kẻ đã lôi mình vào thì lại có một khẩu súng đặt vào huyệt thái dương của hắn.

Một tên đàn ông khác, thân cao xấp xỉ David, đầu trùm kín trong áo khoác, mặt cũng bịt lại bởi một chiếc khăn. Hắn nhìn chằm chằm lấy David, tay nắm chặt lấy khẩu Colt M1911 đã mở khóa an toàn lên đạn sẵn.

David cẩn thận, chăm chú nhìn lấy đối phương. Hai tay giơ lên hai bên, từ từ đứng thẳng. Tên này ánh mắt nguy hiểm, liên tục đề nghị khẩu súng đi sát vào đầu. David có thể chắc chắn rằng chỉ cần mình hành động lỗ mãng một chút thôi, đối phương lập tức sẽ nổ súng.

Chờ David đứng lên, tên phía sau đã đóng cửa quay trở lại. Hắn đẩy mạnh vào lưng David về phía trước, ý đồ muốn David đi thẳng.

Bị đối phương đẩy mạnh bất ngờ, David thân thể không tự chủ lao nhanh về phía trước vài bước. Hắn phần nộ quay đầu lại thì liền nhìn thấy hai khẩu súng đang chĩa về phía mình. David ánh mắt lạnh lẽo, chỉ có thể nén giận lại trong lòng, bước chậm về 3tyquA7 phía trước.

Đi về phía cuối khu xưởng, David phát hiện nơi tận cùng bên trong chất chồng những cây gỗ lớn. Ánh sáng mờ mờ từ phía trên trần nhà chỉ rọi đến những cây gỗ bên dưới.

Bên trên chồng gỗ ngồi 4-5 người, trong đó có một thân ảnh quen thuộc làm David con phần nộ trong lòng bị khơi dậy. Hắn muốn xông tới đề tên đó ra, dùng nắm đấm của mình “tắm quất” cho hắn đến khi không còn cử động được nữa mới thôi.

Thế nhưng nhớ lại phía sau vẫn còn hai tên vẫn đang dùng súng chĩa vào người mình, David chỉ có thể cố gắng kìm chế lại.

- “Thế nào? Cả ngày hôm nay người thu hoạch được gì nói ra xem thử. Ta là không có chấp nhận chuyện tay trắng mà tới đâu nhé.”

Ngồi phía trên cùng chồng cây gỗ ở trước mặt David, một người đàn ông mập mạp lớn giọng nói. Trong lời nói của hắn, hàm ý bốn cột đùa giỡn rõ ràng lộ ra. Ở bên cạnh, hai thân ảnh thon ốm hơn tựa sát vào người hắn cũng truyền ra giọng cười khúc khích của cô gái trẻ.

David hai mắt tràn đầy căm thù, sát khí. Nắm tay giấu trong túi áo khoác xiết chặt lại, móng tay hắn đã muốn cắm sâu vào da thịt ứa ra máu. Cố gắng kìm nén lại cảm xúc của mình, David gằn giọng mà nói.

- “Em tao đâu? Tao muốn nhìn thấy bọn nhỏ trước.”

Người đàn ông kia lúc này tự dưng mở miệng cười lớn, không ngại ngừng mà tiếp tục chế nhạo.

- “Này, ta đang rất lịch sự mời ngươi hợp tác nhé. Đừng có để ta phải xách ra đây vài bộ phận cơ thể còn tươi của hai thằng nhóc kia thì ngươi mới chịu làm việc.”

David nghe hắn nói xong cơ mặt liền giật giật liên hồi, trong lòng cũng bắt đầu lo lắng, hốt hoảng. Nhưng hắn cố gắng giữ cho nét mặt của mình bình thường nhất có thể, chỉ có bình tĩnh mới có thể ngang hàng mà trao đổi với đám người này nếu không thì hắn chỉ có thể chịu thiệt.

Một lúc sau, David mới nghiêng răng nghiêng lợi mà nói.

- “Giao hàng giao tiền, đây là quy luật. Ngươi cũng nên cho ta thấy ngươi có hàng. Nếu không có tức là bọn nhỏ đã bị ngươi làm gì đó rồi, vậy thì đừng mong có gì cả.”

Tên thủ lĩnh kia dường như đang suy nghĩ lời của David, sau đó cánh tay đang vòng ra phía sau ôm lấy cô gái được hắn giữ lên cao.

“Bóc”

Hắn vừa bung tay một cái thì một trong hai tên đứng bên dưới chồng gỗ liền đứng lên, bước đi đến một góc tối đen như mực trong nhà xưởng.

“Cạch”

Tên đàn em kéo một sợi dây để bật lên một bóng đèn sợi tóc, ánh sáng ám vàng chiếu sáng cả góc tối đó.

Có ánh sáng, David liền nhìn thấy hai thân ảnh nhỏ bé ngồi trên ghế lưng đối lưng, hai tay bị bẻ ra phía sau ghế, trói chặt lại với nhau. Hai chân cũng đều bị cột chặt trên chân ghế, đầu gục sát xuống ngực.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Giao dịch (2)

David nhìn thấy hai em của mình gục đầu không có động tĩnh gì thì liền không giữ được bình tĩnh nữa. Gương mặt giận dữ, phẫn nộ, hắn lập tức muốn xông lên xem xét tình trạng em của mình thế nào.

“Đừng”

Âm thanh một phát súng vang lên từ phía sau lưng David. Ngay bên cạnh cách hắn không xa có một đồng đất cát bị bốc tung lên, trên mặt đất cũng để lại một cái lỗ lớn. Phía sau lập tức vang lên giọng nói của một tên đàn ông.

- “Đứng im, đừng có làm thêm hành động thiếu năng gì nữa.”

David đang trong tư thế xông tới liền khựng lại giữa chừng. Lý trí nói cho hắn biết, không nên liều lĩnh trong lúc này. Thế nhưng lo lắng cho hai đứa em, David không nhịn được ngẩng đầu lên hỏi tên thủ lĩnh.

- “Em của ta bị làm sao rồi?! Đừng để ta biết ngươi làm hại gì đến chúng, nếu không... ta có chết cũng phải liều mạng với ngươi!”

Lúc này, ngồi trên trên cùng chồng gỗ trong bóng tối, tên thủ lĩnh mới chồm lên trước, hai tay đang dang ra ôm hai cô gái cũng vòng trở lại chống lên gối nhìn David khinh thường nói.

- “Mày đang uy hiếp tao? Một con kiến cũng đòi chống đối với tao?! Nực cười... Hừ!”

Tên thủ lĩnh nói xong liền hừ lạnh một tiếng, sau đó im lặng một hồi lâu. Nhưng dường như đã có suy tính gì đó, hắn liền mở miệng giải thích cho David.

- “Bọn nó không sao, chỉ là hơi ồn ào nên ta cho chúng nó ngủ một chút thôi. Bây giờ thì tới lượt ngươi giao ‘hàng’!”

David ánh mắt lo lắng nhìn qua hai đứa em nhỏ bên kia, lại nhìn về phía tên thủ lĩnh thì ánh mắt như muốn phun ra lửa. Hắn im lặng không nói gì một lúc lâu.

Tên thủ lĩnh thấy David dường như không có dấu hiệu muốn khai báo. Hắn cau mày một chút, liền giơ tay lên búng một cái âm thanh rõ to.

Lúc này tên đàn em đứng bên cạnh trông giữ hai em của David mới tiến lên, dùng bàn tay tát mạnh vào mặt hai đứa.

“Bốp bốp...”

Âm thanh vang vọng khắp cả nhà xưởng, David hai mắt như muốn giết người nhìn chăm chăm lấy kẻ vừa đánh em hắn. Nếu như không phải có hai tên đang cầm súng chia vào người hắn ở phía sau, David chắc chắn sẽ lập tức xông lên đè hắn ra mà liều mạng.

Hai đứa trẻ bị tát một cái, đầu đều bị nghiêng sang một bên. Đau đớn làm cho chúng liền tỉnh lại từ trong giấc ngủ mê. Thế nhưng đôi mắt lơ đãng vì chưa tỉnh táo lại làm cho chúng nó không phân biệt được đây là đâu và tình thế hiện tại cũng chúng là như thế nào.

“Bốp bốp...”

Lại tiếp tục vang lên hai âm thanh chất chứa, tên kia tiếp tục bạt tai lấy hai đứa trẻ chưa đến 16 tuổi. Gương mặt non nớt, trắng trẻo của chúng, dưới ánh đèn vàng cũng có thể thấy rõ được hai dấu tay in chồng lên nhau. Cú tát làm cho gương mặt của hai đứa trẻ lập tức bị sưng phồng, đỏ lên.

Đứa bé trai, một trong hai đứa em của David, ánh mắt lơ đãng nhìn xung quanh. Một hồi sau, nó mới nhớ ra tình hình hiện tại của mình.

“Oa...um um”

Nhìn khung cảnh âm u đen tối xung quanh nó lập tức hoảng sợ khóc lên. Tiếp theo đó, đứa bé gái vừa tỉnh táo lại cũng khóc theo. David đau lòng nhìn hai em không kìm được hết lên.

- “Dendi! Ami! Đừng khóc! Có anh hai ở đây rồi!”

Hai đứa trẻ nghe được âm thanh quen thuộc của David lập tức quay đầu xung quanh tìm kiếm. Ngay khi nhìn thấy được thân ảnh của hắn, mV26hPx chúng nó như nhìn thấy được hi vọng vừa khóc vừa liên tục gào thét.

“Um... um...”

Bị khăn bịt lấy miệng, hai đứa trẻ gào thét chỉ là những tiếng kêu không rõ.

- “Thế nào?! Vừa lòng rồi chứ? Bây giờ thì đến lượt người lấy ‘hàng’ ra!”

Bàn tay của David đã siết chặt lại vì phẫn nộ, móng tay cắm sâu vào trong lòng bàn tay. Thế nhưng không được bao lâu thì hắn liền buông lỏng như đã đầu hàng.

- “Phòng 409, khu chung cư Bristol, đường Maria, thành phố LoDa”

David giọng nói thì thào, có bất lực, có chán nản mà nhiều nhất chính là áy náy và khổ sở. Hắn đã suy nghĩ nhiều ngày giữa hai lựa chọn nhưng hai đứa em nhỏ đối với hắn vẫn là trên hết.

- “Chỉ có như vậy thôi à?! Thông tin những người còn lại thì sao? Còn Lệnh bài thành lập Linh Đánh Thuê với giấy khế ước nhà đất đâu?”

David không kìm được phẫn nộ hướng về tên thủ lĩnh quát lớn.

- “Ta không biết, thời gian quá ngắn ta không hỏi được. Bọn họ đều có đề phòng không ai nói cho ta cả.”

Tên thủ lĩnh nghe David nói xong liền suy nghĩ một chút. Sau đó ngã người ra sau, hai tay lại vòng ra phía sau ôm lấy hai cô gái hai bên. Hắn giọng nói lười biếng như phàn nàn mà nói với David.

- “Người làm việc hiệu suất quá chậm, kết quả này để ta rất không hài lòng. Nhưng mà nghĩ lại thấy người cũng có cố gắng cho nên, ta sẽ làm phước cho người một chút. Giờ thì người có thể qua thăm em mình rồi, hơn nữa sẽ lại được ở cùng với chúng nó luôn. Có vui không? Ahahaha”

Nói xong hắn ngửa mặt lên trời cười lớn, vung tay lên ra hiệu cho đám đàn em bắt đầu làm việc.

David khuôn mặt hoảng sợ, lập tức muốn lao tới tên thủ lĩnh. Thế nhưng phía sau hai tên đàn em lập tức tiến lên, một tên kìm kẹp lại hắn, một tên khác đứng bên cạnh súng chia vào đầu David.

Điều hắn lo sợ nhất đã tới, David đôi mắt tuyệt vọng nhìn lấy họng súng đang chĩa vào đầu mình. Hắn tức giận quay đầu nhìn tên thủ lĩnh mà lớn giọng gào thét lên.

- “Chúng ta đã giao dịch xong tại sao người không làm theo ước định?!”

Tên thủ lĩnh bước chậm từng bước đi xuống đồng cây gỗ, hai cô gái bên cạnh cũng đứng dậy đi theo sau hắn. Vừa đi hắn vừa bình thản nói.

- “Ngày hôm qua, ta nói yêu cầu giao dịch là thông tin của ba người, một Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê và một giấy khế ước nhà đất. Thế nhưng người nhìn xem mình đem về cái gì? Điều kiện giao dịch của người đã không đáp ứng được thôi.

Nhưng đừng lo, ta cũng chỉ là muốn người ở vài ngày thôi. Sau khi xong việc thì sẽ thả các người ra thôi. Không ai sẽ làm phiền người nữa.”

David nghe tên thủ lĩnh nói, lại nhìn xung quanh tình huống thì trong lòng cảm giác bất lực càng lúc càng dâng lên, không còn sức lực để tiếp tục vùng vẫy.

Cũng ngay lúc này, tên đứng sau lưng đang kim giữ David cảm thấy hắn đã không phản kháng nữa mới từ từ buông tay ra. Sau đó vừa đưa tay đẩy David về phía hai đứa em của hắn vừa ra lệnh.

- “Đi!”

David bị đẩy đi, không thể làm gì khác bước nhanh về phía em mình. Hai đứa trẻ bây giờ ắt hẳn đã hoảng sợ đến tột cùng rồi.

Nhanh chóng tiến lại cõm trói cho hai đứa, David nhẹ nhàng vòng tay ra ôm lấy chúng vào lòng. Vừa xoa đầu vừa cố gượng cười trấn an bọn chúng.

- “Không sao đâu, ổn rồi. Có anh hai ở đây rồi. Dendi ngoan, Ami cũng ngoan đừng khóc nữa...”

Nhìn hai đứa trẻ gương mặt lấm lem, tiều tụy. Trong mắt cũng đều là một mảnh hoảng sợ. David không nhìn được trong lòng đau xót. Chúng nó vẫn còn quá nhỏ những chuyện như thế này là quá sức chịu đựng đối với chúng.

Trái ngược lại với David, tên thủ lĩnh lúc này gương mặt bình tĩnh. Khóe miệng mỉm cười ngoắc tay gọi lại một tên đàn em dạn dò.

- “Gọi người đi đến địa chỉ tên kia vừa nói kiểm tra. Nếu thuận tiện thì “giải quyết” luôn, kiểm thêm một ít thù lao.”

- “Dạ rõ, Chu ca.”

Tên đàn em nghe nói xong lập tức cúi đầu hô lớn. Đợi cho tên thủ lĩnh đưa tay lên phẩy phẩy, hắn mới lập tức xoay người rời đi.

Chờ cho tên đàn em đi, hắn rồi mới lấy điện thoại ra bấm gọi.

- “Bẩm báo Đường chủ, mọi chuyện diễn ra rất thuận lợi. Ta đang cử người đến nơi xem xét tình hình.”

Bên trong điện thoại lập tức truyền lại một giọng nói uy nghiêm của một người đàn ông.

- “Ừm, người làm rất tốt. Nếu thuận tiện thì giải quyết mục tiêu luôn. Chúng ta giao dịch lần này, điều kiện sau khi giải quyết được mục tiêu rất quan trọng cho việc mở rộng Hồng Môn Hội. Máy lão đường chủ khác cũng đang nhắm me ta nơi này rồi. Cho nên người phải cố gắng nhanh chóng hoàn thành! Biết không?”

- “Dạ rõ. Đường chủ xin yên tâm, ta sẽ giao lại kết quả hoàn mỹ cho ngài.”

Dù là đang gọi điện, tên thủ lĩnh cũng không nhìn được gật đầu cúi mình lia lịa. Bấy nhiêu đó đã đủ để thấy rõ thái độ của hắn đối với tên “Đường chủ” kia thế nào rồi.

Một hồi bị dặn dò vài thứ không quan trọng xong, tên thủ lĩnh cuối cùng cũng cúp máy. Cất điện thoại vào túi, hắn vừa cười lớn vừa xoay người đi về phía sau, dang rộng hai tay ôm lấy hai cô gái trẻ nóng bỏng bên cạnh đi vào cửa sau của nhà xưởng. Để lại nơi này chỉ còn bốn tên đàn em của hắn với ba anh em nhà David.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Người đến (1)

Cũng ngay tại thời điểm này, Đinh Tấn đang ở trong game cùng với nhóm hai người Terrell và Ameerah đi ngược trở về khu rừng nhiệt đới để tiếp tục làm nhiệm vụ *Lính Đánh Thuê*.

Trong game hiện giờ đã là 9 giờ sáng, Đinh Tấn cũng chỉ vừa đăng nhập trở lại game cách đây hai tiếng thôi. Sau khi nhận nhiệm vụ thì hắn dẫn đầu cả nhóm rất gấp gáp mà lên đường. Dường như thời gian của hắn không có nhiều.

Quét sạch đàn sói Uniwolf

Giới thiệu: Thời gian sắp tới sẽ có xe vận chuyển tiếp tế đi tới doanh trại dã ngoại. Thế nhưng trên đoạn đường vượt qua khu rừng rậm nhiệt đới, đạo gài đây lục tục xuất hiện nhiều đàn Uniwolf quấy phá. Xin người chơi hãy nhanh chóng xuất quân tiêu diệt.

Yêu cầu: Đánh giết 500 con Uniwolf. (0/500)

Khuyến cáo: Cấp A trở lên

(Điều kiện nhận Nhiệm vụ: A cấp *Lính Đánh Thuê* dẫn đội)

Phần thưởng: 75.000 Kinh nghiệm, 37.000 tiền đồng, 15.000 Điểm Lính đánh thuê.

Hôm nay Đình Tấn nhận lấy một Nhiệm vụ thanh lý hang ổ Uniwolf. Hắn tiêu tốn gần 1 giờ mới dẫn dắt cả đội đến được nơi nhiệm vụ chỉ định.

Trên đường đi, Đình Tấn vẫn giữ 10 con Bộ Xương Chiến Sĩ để làm hộ vệ. Khu vực rừng rậm quái vật tuy yếu nhưng số lượng lại nhiều hơn so với ở ngoài vùng bình nguyên kia.

Ngay khi đến nơi, Đình Tấn bắt đầu mang nhẫn, mở sách triệu hồi ra vong linh đại quân như thường lệ. Tuy rằng nơi này vẫn chưa bắt gặp được một con sói nào thế nhưng giữ an toàn vẫn là trên hết.

Chờ cho đám vong linh đã tập hợp đầy đủ, hắn mệnh lệnh chúng tản ra xung quanh bắt đầu tìm kiếm tung tích đám Uniwolf. 200 con vong linh chia ra tìm kiếm, diện tích bao phủ của chúng có thể mở rộng lên đến gần 1km vuông.

Với một phạm vi bao phủ rộng như vậy, không mất quá nhiều thời gian, Đình Tấn nhóm người đã phát hiện được tung tích của đàn sói Uniwolf. Số lượng cũng không nhiều chỉ ở khoảng 150 con.

Tuy rằng trong lần vận chuyển tiếp tế trước đó, con Thủ Lĩnh Boss bị Đình Tấn giết đi. Hiện tại thực lực của Đình Tấn đã có một bước tiến lớn nên đã không còn sợ hãi những con Uniwolf này như trước nữa. Nhưng bởi vì đã có bài học với đám Reek lần trước, hắn vẫn không hề chủ quan mà vẫn tập trung ở mức cao nhất quan sát chiến trường.

Hai người Ameerah và Terrell cũng đã xông lên bắt đầu chém giết với những con lẻ tẻ vòng ngoài. Thời gian vừa qua, bọn họ vẫn không ngừng nghỉ tiếp thu sự hướng dẫn của Đình Tấn.

Nhưng vì quái vật thực lực đều là quá mạnh làm bọn họ không có cơ hội xuất thủ nên chỉ có thể lạng lẹ đứng bên cạnh làm vệ sĩ cho Đình Tấn. Hiện tại có cơ hội luyện tập trước mắt, bọn họ làm thế nào có thể bỏ qua được.

Terrell dùng 25 điểm nội khí bật lên “Cuồng Nộ” xông vào một nhóm có vài con sói. Ameerah cũng nhanh chóng gia tốc xông tới bạo phát ra gần 150 điểm nội khí đã tu luyện tích lũy bấy lâu nay.

Sau cuộc chiến cướp Boss, giành thắng lợi với đám người [The Throne] hôm đó, hai người vẫn không tự ngạo mạn mà ngừng tu luyện. Ngược lại, bọn họ đều được Đình Tấn chỉ dạy và thúc dục nên mỗi ngày đều chăm chỉ luyện tập không lười biếng một giây phút nào.

Với thực lực nghiền ép, 150 con Uniwolf rất nhanh bị hai người phối hợp với đám vong linh nhanh chóng giết sạch. Đình Tấn chỉ đứng bên ngoài quan sát đồng thời tranh thủ nhắc nhở họ một chút chứ không động tay giúp đỡ.

Cả nhóm nhanh chóng phân chia nhau ra thu thập vật liệu và trang bị rơi ra, sau đó Đình Tấn lập tức dẫn đội tiếp tục đi sâu vào trong rừng săn giết Uniwolf để đủ số lượng nhiệm vụ yêu cầu.

EXP +42560

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua. Đến gần hai tiếng sau, Đình Tấn đã chém giết xong con Uniwolf Thủ Lĩnh vừa được đổi mới và cả hang ổ của nó. Điểm kinh nghiệm vừa đủ bù đắp vào chỗ trống giúp hắn tăng lên 23 cấp.

Terrell lúc này đã tăng lên 21 cấp, Ameerah thanh kinh nghiệm cũng tăng lên được một đoạn lớn. Nhiệm vụ lúc này cũng vừa đủ số lượng hoàn thành, cả nhóm ba người nhanh chóng chia nhau ra quét dọn chiến trường.

Lại tiêu tốn 1 giờ đi bộ, Đình Tấn ba người đã trở về doanh trại quân đội giao trả nhiệm vụ.

Keng! - Chúc mừng, ngài đã hoàn thành nhiệm vụ “Quét sạch đàn sói Uniwolf”.

EXP +15000

Tiền bạc +37

Điểm Lính đánh thuê +3000

Buổi chiều hôm nay, Đình Tấn không định sẽ dẫn dắt cả đội đi làm nhiệm vụ nữa, mà sẽ ở lại doanh trại tu luyện.

Cũng trong khoảng thời gian Đình Tấn đi làm nhiệm vụ này...

Ở thế giới hiện thực, ngay sau khi nhận được thông tin lộ ra từ David, một nhóm người của Hồng Môn Hội đã bắt đầu hành động lên đường đi đến LoDa thành phố.

Dù đã tranh thủ xuất phát sớm nhưng do phải làm một số chuẩn bị. Hơn nữa khoảng cách giữa hai thành phố rất xa, một ở miền Tây một ở miền Đông nước Entire Land cho nên chỉ có thể ngồi máy bay mà đến.

Ngay khi đồng hồ điểm đúng 4 giờ sáng, ở sân bay thành phố LoDa, một nhóm ba người đàn ông tóc đen da vàng, ăn mặc một bộ áo thun quần jean sơ sài chậm rãi bước ra khu vực đón xe taxi.

Rất nhanh, ba người đã ngồi trên xe đi đến một vùng ngoại ô phía bắc thành phố. Gần 5 giờ sáng, sau một hồi vòng vèo xe taxi cuối cùng cũng dừng bánh trước một khu nhà máy bỏ hoang.

Nếu như có Đình Tấn hay Terrell ở đây, ắt hẳn họ sẽ nhận ra được nơi này chính là khu vực tổ chức lời đài ngầm. Nơi mà Terrell đã có một trận sinh tử chiến cũng là nơi mà hắn và Đình Tấn lần đầu tiên gặp mặt.

Ba người đàn ông nhanh chóng xuống xe tiến vào bên trong. Họ dường như rất quen thuộc với khu vực này mà bước nhanh trên con đường mòn đầy cỏ dại vào nhà máy.

Ngay khi bọn họ tiến vào căn phòng ở phía tận cùng trong nhà máy.

- “Hồng Môn Hội cần gặp Romain Bricbon”

Không đợi hai người đàn ông da đen đứng gác lối vào lời đài ngầm lên tiếng hỏi mật hiệu. Một tên dáng người thấp bé nhất trong ba người của Hồng Môn Hội đã lên tiếng. Giọng nói ngạo mạn không hề ẩn giấu làm cho hai tên da đen gác cổng kia cũng khó chịu.

Nhưng là bọn họ không dám hó hé gì, bởi vì ông chủ của bọn họ trước đó đã có dặn dò nếu người của Hồng Môn Hội tới thì dẫn lên gặp hắn. Hai tên gác cổng chỉ có thể nén giận vào trong bụng, một tên bên trái tiến lên một bước gạt đầu trả lời.

- “Mời đi theo ta.”

Nói xong không đợi ba tên kia trả lời, hắn lập tức xoay người mở cửa đi xuống cầu thang vào lời đài ngầm bên dưới.

Ba người của Hồng Môn Hội cũng không có tỏ thái độ nhìn, nối đuôi nhau bước theo sau hắn.

Sau một hồi vòng vèo qua nhiều ngõ ngách, ba người cũng đến được một căn phòng làm việc. Bên trong phòng, thân ảnh mập mạp của Romain Bricbon vẫn không có thay đổi gì, đang ngồi chờ sẵn.

Ngay khi thấy ba người bước vào, tên Romain Bricbon mới đứng dậy tươi cười chào hỏi.

- “Ồ, xin chào những người bạn Hồng Môn Hội. Thật hân hạnh được gặp mặt và hợp tác với các người.”

Vừa nói hắn vừa bắt tay lấy từng người, gương mặt ngấn mỡ vẫn giữ nụ cười tươi như hoa.

Ba người đàn ông thuộc Hồng Môn Hội không nói gì, chỉ nắm tay sau đó gạt đầu ra hiệu ‘chào hỏi’ với tên Romain Bricbon. Sau đó, tên thấp bé dẫn đầu lập tức lên tiếng đi thẳng vào vấn đề.

- “Chúng ta yêu cầu ‘hàng’ đã có chưa?”

Tên Romain Bricbon tuy bị đối phương “mông lạnh đập mặt nóng” nhưng cũng không có buồn bực gì, nụ cười trên mặt vẫn còn đó. Nghe xong câu hỏi của tên dẫn đầu, Romain Bricbon mỉm cười vội vàng gạt đầu lia lịa nói.

- “Đều đã chuẩn bị xong, mấy vị muốn lấy ngay bây giờ sao? Không ngồi chơi một chút sao? Nơi này của ta tối nay sẽ có một trận rất hay.”

- “Đừng có lái nhai, lấy hàng cho chúng ta nhanh đi!”

Tên dáng người thấp bé dường như không chịu nổi khi Romain Bricbon lăm lăm, hắn bực mình lớn giọng nói.

Tên mập Romain Bricbon cũng không nói gì nhanh chóng xoay người đi tới một cái tủ, mở khóa rồi lấy từ trong đó ra ba cái vali nhôm bóng loáng.

Ba người của Hồng Môn Hội lập tức tiến lên, mỗi người nhận lấy vali xong liền không chần chừ gì mà mở ra kiểm tra bên trong.

“Cạch... cạch... cạch...”

Ba chiếc vali cùng lúc mở ra, bên trong đều giống nhau chứa một khẩu Glock-17, 4 băng đạn và một ống giảm thanh. Cả ba người đều nhanh chóng lấy súng ra, lắp ráp rồi tháo chốt an toàn, lên đạn.

“Chú... Xoảng”

Đột nhiên tên dẫn đầu cầm súng chĩa về phía một bình hoa trong phòng bóp cò. Âm thanh hơi gió lùa qua khe hở vừa vang lên thì bình hoa bằng thủy tinh lập tức vỡ tung thành từng mảnh nhỏ rơi xuống đất.

Ba người nhìn nhau không nói gì, chỉ gạt đầu sau đó nhét súng vào phía sau lưng. Nhanh chóng xoay người rời đi. Để lại tên mập da đen Romain Bricbon đứng nhìn tại chỗ từ đầu đến cuối.

Chương 100: Người đến (2)

Trở lại với David, tình hình của hắn hiện tại cũng không ổn chút nào. Ngay sau khi khai ra địa chỉ nơi sống của Đinh Tấn thì đám người Hồng Môn Hội đã bắt hắn và hai đứa em giam vào một căn nhà kho của trại mộc.

Hắn bây giờ hai tay ôm lấy hai đứa em, cả người ngồi bệt xuống đất, dựa lưng vào góc tường. Gương mặt tràn đầy vẻ mệt mỏi, David rất muốn ngủ một giấc. Nhưng tâm trạng lo lắng, bất an và lương tâm cứ cắn rứt, dày vò làm hắn không tài nào chợp mắt được.

Bỗng dưng lúc này, đứa bé trai trong ngực hắn mới ngẩng đầu lên hỏi:

- “Anh hai, bao giờ chúng ta mới được về nhà?”

Cúi đầu nhìn lấy đôi mắt vẫn còn rơm rớm nước mắt của nó, David trong lòng không nhịn được quặn đau. Hắn hận chính mình đã quá chủ quan không lo lắng cho hai đứa em nhỏ. Nhưng càng hận hơn đám người Hồng Môn Hội khốn kiếp này.

Cố đè nén cảm xúc tức giận trong lòng, David nhẹ giọng trấn an thằng bé.

- “Dendi ngoan, đừng sợ có anh ở đây rồi. Trời vừa sáng chúng ta sẽ được thả về nhà sớm thôi. Ngoan, ngủ một giấc đi sáng mai anh hai dẫn Dendi về nhà.”

David vừa nói bàn tay cũng xoa xoa đầu nó. Dendi có vẻ an tâm hơn khi có anh trai ở đây, mặt cũng không còn sợ hãi như trước nữa. Nó co rút thân mình vào lồng ngực David như để tìm thêm một chút cảm giác ấm áp, an toàn.

Nhìn thấy thằng bé đã ổn thỏa nhắm mắt ngủ, David lại quay qua nhìn lấy đứa bé bên cạnh. Bé gái này cũng chưa ngủ, vẻ hoảng sợ trên gương mặt nó dù đã bớt đi nhưng vẫn còn đọng lại một chút. Tay nó nắm chặt lấy áo khoác của David như sợ rằng hắn sẽ bỏ nó mà đi.

- “Ami cũng ngoan, ngủ một chút đi. Sáng mai anh hai sẽ gọi dậy, dẫn Ami về nhà.”

David hôn lên tóc con bé, tay ôm lấy thân thể nó ép sát vào ngực mình. Ami như đã yên tâm mà không nói gì chỉ vòng tay ôm lấy người David rồi nhắm mắt hít thở đều đặn.

Nhìn hai đứa trẻ rất nhanh đã ngủ say vì mệt mỏi. David thở dài, tựa đầu vào vách tường. Ngược nhìn lên mái nhà tắm tối phía trên, hắn suy nghĩ mông lung, viễn vông mà chờ đợi thời gian chậm chạp dần trôi qua...

5 giờ sáng ở hiện thực, cũng là 1 giờ sáng trong game...

Sau một buổi chiều, ngồi trên giường trong không gian phòng riêng của mình, Đinh Tấn dường như đang có ý định chuẩn bị thử nghiệm kỹ năng triệu hồi mới. Nhưng chắc là do không đủ yêu cầu theo trong sách bí kíp đã ghi nên hắn mới liên tục luyện tăng lên thực lực như vậy.

Nhưng cũng nhờ cường độ cao tu luyện, chỉ số thông tin nhân vật của hắn bước ra một bước tiến lớn.

Chức nghiệp phụ trợ:

Phù văn sư (Đăng cấp 2: 50/200)

Đào quang (Đăng cấp 0: 0/50)

Đội Lính Đánh Thuê [The Alliance] (Đội trưởng) [155450/300.000]

---- Thông số ----

Lực lượng: 140

Nhanh nhẹn: 99

Thể lực: 139

Tinh thần: 437 (+6)

---- Chi tiết ----

Level: 23

HP: 10840/10840 (+16.7/s)

MP: 8500/8500(+46.1/s)

EXP: 0/1283913

Sát thương vật lý: 140 – 140

Sát thương phép thuật: 568– 568

Phòng thủ vật lý: 15.8

Phòng thủ pháp thuật: 57.5

Với 312 điểm tinh thần cơ bản, lại nhờ có thuộc tính trạng bị phụ trợ, Đình Tấn điểm tinh thần đã vượt qua ngưỡng 400 điểm. 107 điểm thể lực lại thêm trang bị và kỹ năng Tái Tạo hỗ trợ, hạn mức HP của hắn cũng đạt đến 10.000, sánh ngang với một con Thủ Lĩnh Boss.

Với tốc độ khôi phục HP và MP cơ bản của Đình Tấn hiện tại, chỉ cần hắn có được pháp trượng hoặc sách ma thuật ở hiện thực thì liền có thể liên tục triệu hồi một con Bộ Xương Chiến Sĩ mà sẽ không chịu bất cứ ảnh hưởng nào đến thân thể của hắn.

Tuy phải bận việc cần đăng xuất khỏi game mà không có thời gian tu luyện nhưng điều đó cũng không ảnh hưởng bao nhiêu tới tốc độ tiến bộ của Đình Tấn.

Nhìn lại đồng hồ, khoe miệng của hắn kéo lên một vòng cung làm nên một vẻ tà dị, nham hiểm. Sau đó mắt nhắm lại, Đình Tấn không chần chừ nữa lại bắt đầu tiếp tục tu luyện một vòng “Minh Tường Thuật” mới.

“Kinh... kong...”

Âm thanh tiếng chuông giáo đường gần khu chung cư Bristol báo hiệu cho một ngày mới đã bắt đầu. mọi người nhanh chóng thức dậy, phụ nữ thì làm điểm tâm sáng, đàn ông lục tục nhanh chóng ăn uống đưa con cái đến trường.

Trên con đường mang tên Maria đông đúc người qua lại, lúc này có ba tên người Hoa, tóc đen da vàng mặc áo khoác ngoài dày cộm, mặt cũng đeo khẩu trang che kín lại. Hai tay xỏ vào trong túi áo, dần hàng ngang bước đều hướng đến mục tiêu của chúng là khu chung cư Bristol kia.

Không ai có thể ngờ được, giữa ban ngày lại có ba người mang theo một khẩu súng có gắn ống ngắm thanh sau lưng quần, đi giữa lòng dòng người đông đúc qua lại.

Rất nhanh bọn chúng đã đến được nơi cần đến. Bước vào khu chung cư, có người đi ngang qua cũng hay quay lại nhìn bọn chúng một chút vì lạ lẫm, nhưng sau đó liền mặc kệ tiếp tục đi.

Ba người đàn ông này nhanh chóng bước lên cầu thang đi đến lầu ba. Nhìn một chút số phòng, chúng liền hướng về phía căn phòng 409 ở phía cuối hành lang bên phải đi đến.

“Cốc... cốc... cốc...”

Tên dẫn đầu với dáng người thấp bé nhất trong ba người tiến đến trước cửa, ngón tay gõ nhẹ lên cửa.

Một hồi lâu sau, bên trong vẫn không có phản hồi, cửa cũng không mở ra. Tên này mới khó chịu nhíu mày một cái, dùng nắm tay đập mạnh lên, kêu cửa.

“Rầm... rầm... rầm...”

- “Có ai không?”

Âm thanh vang dội cả một góc hành lang, ba tên thành viên Hồng Môn Hội này mới đứng trước cửa, một tay vòng ra phía sau thủ thế sẵn sàng rút súng.

Lúc này ở trong game, Đình Tấn đang chăm chú tu luyện nào đâu biết được rằng có ba tên thủ sẵn súng đạn, đang gõ cửa nhà tìm mình.

Ở bên ngoài hành lang, ba tên đàn ông chờ đợi một lúc lâu mà cửa vẫn im ắng không có người mở ra. Tên dẫn đầu này ngẫm nghĩ ‘Chắc hẳn bọn người trong nhà vẫn còn đang trong game rồi.’

Đã có quyết định, hắn quay đầu lại nhìn một tên đàn em phía sau. Hơi nghẹo cổ nghiêng đầu ra hiệu một cái rồi lui ra một bên. Tên đàn em này hiểu ý, lập tức lùi lại vài bước.

“Àm!”

Hắn xông nhanh tới, chân giơ lên cao đá vào cánh cửa dày. Âm thanh vang vọng cả hành lang hấp dẫn ánh mắt của một số người đi ngang qua. Bọn họ đứng lại tò mò đứng nhìn ba người đang hành động quái lạ.

- “Nhìn cái gì, không muốn chết thì nhanh rút!”

Tên dẫn đầu phần nộ hướng về phía những người đang tò mò đứng nhìn mà quát lớn.

Một số người sợ hãi không dám đứng lại xem tiếp, xoay người rời đi hoặc vào nhà đóng cửa. Một số người bạo dạn mở điện thoại ra quay lại video. Còn có một số khác nữa thì lên lút lấy điện thoại ra báo cảnh sát.

Ba tên thành viên của Hồng Môn Hội dường như không quan tâm lắm những sự việc đang diễn ra này. Bọn chúng tiếp tục chia ra, người thì che chắn, người thì dùng chân phá cửa.

“Ầm... Ầm...”

Âm thanh va chạm liên tục vang lên. Trục của cánh cửa bám vào trên tường đã lộ ra một khe hở do không chịu được lực lượng phá hoại của tên đàn em này.

“Ầm... Rầm...”

Không biết đã đập bao nhiêu cái, chân của tên đàn em này cũng đã bắt đầu tê dại. Nhưng bỗng nhiên ngay sau một cú đập, chốt cửa cuối cùng cũng bị phá. Cả cánh cửa chịu lực va đập FaBp8ua1 lớn mà ầm ầm ngã xuống đất. Ba người này lập tức xông vào bên trong căn hộ.

...

“Bíp bíp bíp...”

Ngay khi cánh cửa phòng bị đập ngã xuống, một âm thanh cảnh báo liên tục vang lên bên tai của Đinh Tấn, làm cho hắn đang trong trạng thái tu luyện lập tức tỉnh lại. Đôi mắt mở ra đặc biệt sắc bén lợi hại, như có ánh sáng lóe lên.

Ngay sau đó thân ảnh Đinh Tấn mờ nhạt dần, đã đăng xuất ra khỏi game.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Xuất hiện

- “Chia nhau ra kiểm tra.”

Tên đàn ông có dáng người thấp bé ra lệnh cho hai tên còn lại. Cả ba người nhanh chóng vòng tay ra sau lưng, vén lên áo khoác rút súng ra.

Căn phòng của Đinh Tấn cũng khá đơn giản chỉ có một phòng khách, một phòng ngủ, một căn bếp và một nhà vệ sinh. Ba tên Hồng Môn Hội chia nhau ra mỗi người vào một căn phòng tìm kiếm.

Đinh Tấn lúc này đã mờ mắt ra, Dinh dưỡng dịch chất nhờn vẫn còn bao vây lấy xung quanh thân thể hắn, chưa rút đi hết.

Cũng ngay tại thời khắc đó, một tên thành viên Hồng Môn Hội có dáng người thấp bé bước vào phòng ngủ của Đinh Tấn. Hắn cẩn thận một tay cầm súng chĩa vào cabin, tay còn lại chậm chạp giơ ra bấm nút mở nắp khẩn cấp chiếc cabin trò chơi đặt ở giữa phòng.

“Cạch... xì”

Âm thanh không khí dồn nén trong cabin truyền ra, nắp cabin trò chơi cũng từ từ bật lên. Đinh Tấn chậm rãi ngồi dậy, bước ra khỏi cabin. Cả người để trần chỉ mặc mỗi chiếc quần cộc.

Đột nhiên phía bên ngoài hai tên đàn em mới đi vào trong phòng, dò hỏi tên dẫn đầu.

- “Sao rồi?”

- “Ở đây không có ai cả. Bọn mày thì sao?”

Tên cầm đầu vừa lắc đầu vừa nói. Sau đó đưa tay ra sau nhét súng vào lưng quần, đồng thời quay đầu lại nhìn hai tên đàn em hỏi.

- “Nhà không có ai cả, quần áo cũng bị bôi tung ra lộn xộn. Bọn họ chắc đã biết trước nên gấp rút dọn đi rồi.”

“Rầm...”

- “Đi!”

Tên đáng người thấp bé này, đôi mắt nhỏ híp lại làm thành một đường. Hấn tức giận nắm tay siết chặt, đập mạnh vào cabin trò chơi. Sau đó lập tức xoay người dẫn đầu bước đi ra ngoài.

Hai tên đàn em hai mắt nhìn nhau, rồi cũng nhanh chóng chạy đuổi theo hấn rời khỏi khu chung cư Bristol này.

Hơn hai giờ sau, ba tên thành viên của Hồng Môn Hội mở cửa bước vào trong một căn phòng khách sạn. Ở ngay sau khi bọn chúng rời khỏi khu chung cư, xe cảnh sát đã đến nơi và tiến vào kiểm tra trong phòng của Đinh Tấn.

Bởi vì camera có ở khắp nơi trên đường, bọn chúng phải vất vả, vòng vèo qua rất nhiều ngõ ngách mới cắt đuôi được sự giám sát của cảnh sát. Hiện tại mới tạm thời lẩn trốn được vào trong một khách sạn.

Tên cầm đầu ngay khi vừa bước vào căn phòng liền lập tức lấy ra điện thoại bấm một dãy số gọi điện báo tin.

- “Wey, Chu ca... dạ, là ta Tiểu Cường đây. Chúng ta đã lục soát khu chung cư đó rồi, ở đó không có ai cả. Chỉ có đồng quần áo lộn xộn cùng với ba cái cabin trò chơi thôi a.

Con mời hình như đã sớm biết được tin tức từ đâu đó nên gấp rút cuốn gói rời khỏi nhà trước khi chúng ta đến rồi.”

- “Rầm... loảng xoảng... Khốn nạn, là bọn mày lẻ mề để con mời trốn mất phải không?”

Bên kia truyền ra một tiếng động lớn, giống như tiếng đập bàn. Sau đó là tiếng rống giận của tên gọi “Chu ca” này. Đây ắt hẳn là tên thủ lĩnh trước đó ở xưởng mộc đã bắt cóc ba anh em David.

Tên Tiểu Cường tay cầm điện thoại đã xiết chặt lại. Hấn và hai tên đàn em bên cạnh bây giờ đều run rẩy không dám hó hé nhiều lời. Cả người bọn chúng cũng liên tục đổ mồ hôi lạnh.

Thấy tên ‘Chu ca’ không nói gì sau một lúc lâu, tên Tiểu Cường càng lo lắng hơn. Suy nghĩ một chút hấn mới lí nhí nói.

- “Chu ca... xin tha lỗi cho bọn tiểu đệ. Ta và A Phúc, A Hậu không có lười biếng a. Chỉ tại xe đi chậm chạp quá nên mới tốn nhiều thời gian thôi a. Tiếp theo phải làm thế nào đây Chu ca? Trần Đường chủ nếu biết chắc sẽ giết chúng ta mất a...”

Hấn nói đến khúc cuối nhìn không được mếu máo, thật khó có thể tin một tên cầm súng sẵn sàng giết người không chớp mắt mà bây giờ lại mếu máo vì sợ.

Sau khi nghe được tên Tiểu Cường này nói xong, đầu bên kia điện thoại im lặng một hồi lâu rồi mới truyền ra giọng nói âm trầm của tên Chu ca.

- “Đợi ta một chút, ta sẽ tra hỏi lại tên ‘chỉ điểm’. Các người tạm thời ở lại đó đi đừng về đây.”

Nói xong không đợi tên Tiểu Cường trả lời, hấn lập tức cúp máy.

Trở lại hai tiếng trước đó, trong khoảng thời gian nhóm ba người Hồng Môn Hội đang cực khổ trốn khỏi sự truy tung của cảnh sát thì tại trong một căn phòng tắm hơi nước nóng bốc lên ngùn ngụt truyền ra giọng hát như tiếng gào rú.

- “... Đơn côi mình ta vẫn vương, hồi ức trong men say chiều mưa buồn, ngăn giọt lệ ngừng khiến khoé mi sầu bi i i i...”

Đinh Tấn đầu hơi cúi, một tay thì chống lấy tường, tay còn lại đưa lên vuốt tóc. Hấn hiện tại có lẽ tâm trạng đang vui, yêu đời vừa lắm bảm hát vừa để nước ấm phun ra từ vòi hoa sen xối lên người, tẩy đi những mệt nhọc căng thẳng thời gian vừa qua.

30 phút sau...

Trên một con đường phong cách Trung Quốc, một thân ảnh đơn độc cao ráo, mặc một chiếc áo khoác lông dài màu xám. Mất đeo một cặp kính đen to bự che khuất một nửa gương mặt.

Mũi lông trùm lấy đầu làm mọi người xung quanh càng không nhìn rõ được gương mặt. Hai tay xò vào trong túi áo trước bụng, hấn chậm rãi bước đi giữa con phố đông người...

Bên cạnh lề đường có vài đứa trẻ đang chơi ném tuyết, vui vẻ đùa giỡn không biết trời đất. Bỗng, một viên tuyết lớn bằng nắm tay em bé hướng về đầu hấn bay tới.

“Bụp...”

Viên bóng tuyết như đụng phải một bức tường vô hình, vỡ tung ra giữa FPSbJr94 không trung. Thân ảnh kia cứ như không có chuyện gì xảy ra, tiếp tục bước đi về phía trước.

Lũ trẻ kia vẫn vui vẻ đùa giỡn, xung quanh cũng không để ý đến một màn kì dị vừa xảy ra này...

...

Tại một xưởng mộc, nơi mà David lần trước đã đi tới giao dịch tình báo, một nhóm người cầm vũ khí vây quanh lấy ba người, mà trong số đó còn có hai đứa trẻ.

Ngay khi tên Tiểu Cường bên kia gọi điện báo về với tên thủ lĩnh ‘Chu ca’ này thì David và hai đứa em của hắn liền bị lôi ra giữa xưởng mộc.

David gương mặt hốc hác, lo lắng. Hai mắt hắn bây giờ đã có quần thâm đen ở bọng mắt vì suy nghĩ nhiều, vì thiếu ngủ.

Hắn hai tay ôm chặt lấy hai em của mình vào lòng, đôi mắt cảnh giác nhìn lấy những tên xã hội đen này.

Tên ‘Chu ca’ lúc này đã lộ rõ gương mặt của mình. Hắn đầu tròn, dáng người hơi mập. Gương mặt to tròn, một kiểu điển hình ‘Đại thúc’ của người Hoa.

Hắn bây giờ đã không còn vẻ bình tĩnh, từ tốn như hôm qua nữa. Lúc này, tên ‘Chu ca’ gương mặt hung thần, ác sát đầy sát khí ngồi chồm hổm trước mặt David, gần giọng nghiến răng từng chữ mà nói.

- “Mày khai gian tình báo phải không?!”

Nghe xong lời nói của tên ‘Chu ca’ David gương mặt không hiểu, cố gắng giữ bình tĩnh trả lời.

- “Ta nói đúng chính xác không có sai chữ nào cả. Ngươi đây là đang bắt chẹt ta, muốn lật lọng có phải không?!”

Tên ‘Chu ca’ nghe David trả lời xất láo như vậy thì liền bị chọc điên thêm. Hắn nổi khùng lên đưa tay nắm lấy cổ áo khoác David kéo tới sát mặt mình. Găng giọng từng chữ nói.

- “Người của tao đã tới đó kiểm tra mà không phát hiện ai cả. Mày không phải nói láo thì là gì?”

David nghe hắn nói xong thì gương mặt đại biến. Hắn trong lòng như có một con dao đâm vào tim, làm hắn đau nhói lên. Bờ môi run rẩy lắp bắp nói.

- “Không thể nào, hắn đã nói cho ta địa chỉ đó. Làm sao có thể sai được?! Các ngươi đang nói láo! Các ngươi là đang trở mặt có phải không?!”

David đầu lắc liên tục, vẻ mặt không thể tin mà hét lớn vào mặt tên ‘Chu ca’ kia.

“Bóp...”

Tên ‘Chu ca’ như đã phát điên nắm tay xiết chặt đám vào mặt David một cái thật mạnh làm David cả người ngã sang một bên. Máu từ miệng và mũi tràn ra, một bên mặt từ từ sưng đỏ lên.

Chưa dừng lại tại đó, tên ‘Chu ca’ tiếp tục nắm cổ áo kéo lại David, nghiến răng gần từng chữ nói.

- “Bây giờ mày có nói hay không?”

Hắn ánh mắt át độc nhìn qua hai đứa trẻ bên cạnh đang thút thít khóc, ôm chặt lấy David vì sợ hãi.

Thấy ánh mắt của tên thủ lĩnh đang nhìn về phía hai đứa em của mình, David lập tức hoảng sợ, như bị đâm phải đuôi mèo. Hai tay hắn vòng ra ôm chặt lấy hai đứa em vào lòng, miệng liên tục hét lớn.

- “Ta không biết, thật không biết gì cả. Những gì ta biết đều đã nói rồi, làm ơn, xin đừng làm hại chúng nó. Bọn nó chỉ là trẻ con thôi, cũng không hề biết gì cả.”

Tên ‘Chu ca’ đôi mắt híp lại nhìn lấy David một lúc. Sau đó hắn mỉm cười, cười rất tàn khốc, rồi bình tĩnh nói.

- “Chắc có lẽ ta nên cho người chút động lực chứ nhỉ?”

Nói xong hắn vung tay lên. Nhưng...

- “Không cần đâu! Hắn thật sự không biết gì cả.”

Ngay khi tên ‘Chu ca’ định búng tay ra hiệu cho đám đàn em động thủ, một giọng nói từ bên ngoài truyền vào làm cả đám người bên trong đều giật mình quay đầu nhìn lại.

Không biết lúc nào, cửa trại mộc đã im hơi lặng tiếng mở toang mà không phát ra một âm thanh nào.

Ánh sáng bên ngoài rọi vào làm đám người bên trong chỉ thấy được hai thân ảnh cao lớn, cả người đều trùm trong một chiếc áo khoác dài, với mũ lông trùm lên đầu.

Chương 102: Kế hoạch

Trở lại thời điểm đêm hôm qua, ngay sau khi David đi vào trong lều vải để đăng xuất khỏi game đi mật báo cho đám người Hồng Môn Hội...

Ngay khi hắn rời đi không lâu, bỗng dưng Louis giọng nói nghi ngờ truyền ra phá vỡ bầu không khí yên lặng chết chóc này:

- “Chắc có thể là Ami và Dendi đã xảy ra chuyện rồi.”

Đúng vậy, David làm sao có thể giấu được người anh em, hàng xóm đã sống cùng mình suốt nhiều năm trời. Ba người Đình Tấn, Ameerah và Terrell đều quay đầu lại nhìn chăm chăm vào Louis như đang đợi hắn giải thích.

Louis gương mặt lạnh lùng bị mọi người tập trung chú ý cũng không đổi sắc, chậm rãi giải thích:

- “Ami và Dendi là tên hai người em của hắn. Trước kia bọn nó bị ốm nhà David lại không có tiền chữa bệnh, ta cũng là thấy hắn có biểu hiện như vậy.”

Mọi người lúc này mới chợt hiểu ra, Đình Tấn lúc này góp nhặt suy luận lại lúc trước. Bất chợt, một suy nghĩ lóe lên trong đầu Đình Tấn làm gương mặt lập tức biến sắc. Hắn cúi đầu trầm tư một chút mới trầm giọng phán một câu cụt ngủn:

- “Chắc chắn đã có người ra tay với hai đứa nhỏ rồi.”

Nghe giọng nói quả quyết chắc như đinh đóng cột của Đình Tấn, hai người Louis lẫn Terrell nắm tay không tự chủ siết chặt lại.

Thậm chí, Louis đôi mắt đã có sát khí trong đó, Terrell càng không nhịn được nghiêng răng nghiêng lợi gần từng chữ chửi tục một câu.

- “Lũ khốn này!”

Chỉ có Ameerah gương mặt hơi ngơ ngác, không hiểu Đình Tấn đang nói chuyện gì. Tò mò chịu không được Ameerah lên tiếng hỏi lại:

- “Đội trưởng, có chuyện gì xảy ra vậy? Ta có thể giúp đỡ được không?”

Terrell lúc này cũng nhịn không được hùng hổ hướng về Đình Tấn lớn giọng nói:

- “Khốn nạn thật! Đội trưởng, ngươi biết là ai không? Chỉ cần ngươi nói một tiếng, ta lập tức theo ngươi đánh chết hắn.”

Bàn tay đã nhiễm lấy máu tươi, Terrell không có phản văn, lo lắng gì khi nói đến chuyện giết người. Đình Tấn nhìn Terrell lại nhìn Ameerah một chút, như có suy nghĩ gì một hồi sau hắn mới mở giọng trấn an hai người:

- “Ameerah, ngươi còn quá nhỏ. Những chuyện này ngươi không cần phải dính vào đâu.

- Còn Terrell ngươi định để chú Marc cho ai chăm sóc?”

Đình Tấn vừa nói xong, Ameerah và Terrell lập tức có chút xui xuống nhưng ý định vẫn là chưa từ bỏ. Đình Tấn thấy vậy nhanh chóng đuổi hai người đi:

- “Hai người các ngươi vào trong lều nghỉ ngơi, tu luyện đi. Có ta và Louis là được rồi.”

Nói xong Đình Tấn nhìn chăm chăm lấy Terrell và Ameerah. Một hồi lâu không thấy hai người có hành động, hắn liền quát lớn một tiếng.

- “Còn không đi nhanh!”

Ameerah có chút sợ, rút cổ lại không dám li lợm nữa mà im lặng, đứng dậy đi vào trong. Terrell có chút không tình nguyện, nhìn Đình Tấn một chút mới nhỏ giọng nói một tiếng:

- “Xin lỗi... đội trưởng!”

Sau đó hắn cũng xoay người theo sau Ameerah vào trong lều. Bây giờ bên cạnh đồng lửa chỉ còn lại hai người Louis và Đình Tấn.

Đình Tấn không nói gì, im lặng cúi đầu suy nghĩ lên kế hoạch. Hắn trầm mặt cúi đầu suy nghĩ một hồi lâu mới bắt đầu lên tiếng, giọng nói chậm rãi, thâm trầm.

- “Người bây giờ nhấn tin mật địa chỉ và số điện thoại để liên lạc của người qua cho ta. Sau đó thì đăng xuất khỏi game, đi canh chừng theo dõi David.

Theo như biểu hiện của hắn trong thời gian gần đây thì ta có thể 100% chắc chắn là hắn đang thăm dò về thông tin của chúng ta. Sắp tới đây có lẽ sẽ có hành động khác. Ta sẽ nhanh chóng đến chỗ người để giải quyết chuyện này”

Đình Tấn ánh mắt híp lại, vừa phân tích vừa giao Nhiệm vụ cho Louis.

- “Vậy là David đã phản bội mà giao tất cả thông tin của chúng ta cho kẻ thù?”

Louis nghe Đình Tấn nói xong, đôi mắt cũng bắt đầu xuất hiện vẻ phẫn nộ. Hắn trầm giọng hỏi lại Đình Tấn để xác nhận chuyện này.

Đình Tấn nghe Louis hỏi, liền lập tức lắc đầu.

- “Nếu theo như người nói lúc này là Ami và Dendi, hai đứa em của David, xảy ra chuyện hắn mới bắt đầu có biểu hiện lạ đó. Thì rất có thể đối phương đã có trong tay điểm yếu của David mới ép buộc được hắn làm chuyện như vậy.

Nhưng tóm lại vẫn là chờ chúng ta hiểu rõ rồi thì hắn phán xét. Bây giờ chuyện quan trọng là đi tìm hiểu người mà David sẽ tiếp xúc, cùng với tình huống và thông tin của kẻ địch.”

Đình Tấn nắm tay siết chặt, bình tĩnh phân tích từng điểm mấu chốt cho Louis. Với hơn 10 năm kinh nghiệm sống trong tận thế và IQ hơn 200 của mình, hắn gần như đã suy đoán ra toàn bộ sự kiện lần này.

Louis nghe Đình Tấn phân tích xong, con giận cũng vơi đi một chút. Hắn chính là căm ghét những kẻ vô ơn bạc nghĩa, phản bội lại anh em, người thân. Nhưng với David hắn có thể hiểu được đôi chút.

- “Đội trưởng, có còn cần sắp xếp chuyện gì nữa không?”

Đình Tấn suy nghĩ một chút liền nói.

- “Người trước khi rời khỏi nhà thì có thể gửi chìa khóa ở đâu đó, để ta có chỗ ở lại qua đêm. Xong rồi, không còn vấn đề gì nữa, người nhanh chóng xuất phát đi”

Đình Tấn nói xong nhìn Louis gật đầu ra hiệu. Louis không lè mề, lập tức đăng xuất ra khỏi game. Bây giờ chỉ còn lại một mình Đình Tấn ngồi trước đồng hồ đang cháy bập bùng.

Hắn ngồi im tại đó, cúi đầu trầm tư như đang lập một kế hoạch hoàn mỹ nhất có thể. Lần này hắn phải dấn thân vào hang ổ của kẻ địch. Nếu như cứ đơn giản mà đến đó giao dịch rồi chờ đợi bọn chúng thả em của David thì chẳng khác nào đưa cán dao cho đối phương cầm, còn mình cầm lấy lưỡi dao.

Lỡ biết đâu chúng nhận được thứ chúng cần rồi ra tay giết người diệt khẩu thì coi như Đình Tấn sẽ mất trắng tất cả. Thế nên, hắn mới cần phải suy nghĩ nhiều như vậy.

Một hồi lâu sau, như đã hoàn thành xong một kế hoạch tỉ mỉ, Đình Tấn mở lên tin nhắn mật liên lạc với Báo Đen.

- “Có trực tuyến không?”

Chỉ một câu nói ngắn gọn nhưng rất nhanh nhận được Báo Đen tin nhắn trở lại.

- “Có đây, đừng có gấp mà bán đi lệnh bài Linh Đánh Thuê, cho chúng ta thêm một ít thời gian nữa thôi. Người người cần tìm hình như là ở một quốc gia khác, chúng ta đang liên hệ tình báo ở nước ngoài để điều tra.”

Báo Đen giọng nói gấp gáp truyền tới lỗ tai Đình Tấn làm hắn không nhận được mỉm cười. Rốt cục cũng chịu động tay động chân rồi, hắn cũng không tỏ thái độ gì bình tĩnh đáp lại Báo Đen.

- “Ta muốn làm một cuộc giao dịch. Lệnh bài Linh Đánh Thuê cho một sự bảo đảm an toàn. Người nhà của thành viên trong đội ta bị bắt cóc tống tiền.

Chúng ta không biết đối phương là ai nên sắp tới ta sẽ lấy thân làm mồi nhử và dụ cho đối phương lộ diện. Hiện tại ta cần các người trợ F5A6SrV8 giúp giải cứu con tin và bảo đảm an toàn cho tất cả chúng ta. Có làm được không?”

Đình Tấn nói xong, liền gửi đi tin nhắn cho Báo Đen. Lần này Báo Đen ở đầu bên kia không lập tức trả lời lại ngay, mà dường như đang suy nghĩ có nên chấp nhận hay không. Dù sao chuyện này dính tới khá nhiều phiền phức ở hiện thực.

Một lúc lâu sau, Đình Tấn mới nhận được tin nhắn trả lời của Báo Đen.

- “Được rồi, ta sẽ liên lạc cảnh sát khu vực thành phố CLF. Chúng ta sẽ cố hết sức để giải cứu con tin, nhưng trước đó ta cần người giao nộp lệnh bài Linh Đánh Thuê.”

Đình Tấn đôi chân mày cau lại, hắn rất khó chịu vì đối phương đưa ra yêu cầu này. Thế nhưng hắn lại không thể không làm theo, vì dù sao bây giờ người cần giao dịch chính là mình. Lỡ như đối phương rút đi thì càng phiền toái. Nghiến răng nghiến lợi, Đình Tấn không tình nguyện nói.

- “Ok, nhớ lấy lời người đã nói. Nếu các người làm không xong thì đừng mong lấy được thứ gì từ nơi này của ta nữa.”

- “Ok, gặp lại sau!”

Ở một khu rừng, xung quanh là một đám hơn trăm tên người chơi đang chiến đấu với bọn Uniwolf. Báo Đen khóe miệng nhếch lên mỉm cười đóng lại bảng tin nhắn mật, trong đầu cũng âm thầm suy nghĩ về vấn đề bất cớ tống tiền này.

Ngay sau đó hấn thân ảnh mờ nhạt đi, đăng xuất khỏi game.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Dẫn thân vào lòng địch

Sau khi đã sắp xếp xong bước đầu cho kế hoạch, Đình Tấn nhanh chóng gọi Terrell và lão Marc rời khỏi game bắt đầu soạn đồ dọn đi nơi khác.

15 phút sau...

Trong phòng Đình Tấn lại có một cảnh tượng kì dị. Ba người đàn ông vừa tắm rửa xong, cả thân thể đều để trần chỉ mặc một cái quần cụt, liên tục đi qua đi lại.

Hiện tại ba người Đình Tấn đều đang ở trong phòng gấp rút thu dọn quần áo đồ đạc cần thiết. Hấn cũng không quên nhắc nhở hai cha con Terrell.

- “Chúng ta không cần phải mang hết đồ, chỉ mang theo những vật nào quan trọng thôi. Tranh thủ thời gian nhanh lên nhé.”

Lão Marc có chút không hiểu, quay sang hỏi Đình Tấn.

- “Có chuyện gì mà phải dọn đi vậy Tấn?”

Đình Tấn mỉm cười, nói dối để trấn an lão.

- “Không có gì đâu chú Marc. Ta sắp mua nhà mới, nhà này không ở nữa nên muốn dọn đi sớm thôi.”

Lão Marc gật gù như đã hiểu, không hỏi nữa mà tiếp tục thu dọn đồ đạc.

Thời gian nhỏ giọt trôi qua, trong lúc hai cha con Terrell đang bận rộn thì Đình Tấn lại đang cặm cụi mày mò một lúc lâu để gắn một thiết bị báo tin, mà hấn vừa mua ở siêu thị gần đó, vào cánh cửa nhà.

Đình Tấn không biết rõ đối phương lúc nào mới bắt đầu xuất phát đến nơi này, thế nên hấn chỉ có thể nghĩ ra cách này để biết và phòng bị. Nếu đối phương đã đến được đây và biết được hấn đã rời đi thì hấn lập tức sẽ không chậm trễ mà triển khai bước tiếp theo của kế hoạch.

Tuy rằng cách này rất bị động nhưng hiệu quả lại là không thể chối cãi. Cũng chính nhờ đó hấn mới có thể kịp lúc đến được xưởng gỗ.

Còn về phần Ameerah, Đình Tấn cũng không lo lắng nhiều lắm. Dù sao hấn cũng đã liên lạc với Báo Đen cung cấp thông tin và địa chỉ nhà của Ameerah để hấn cử người lại bảo vệ rồi.

Rất nhanh, cả nhóm mỗi người đều cầm một chiếc vali bước lên xe taxi đi đến một khách sạn 5 sao gần ở trung tâm thành phố. Căn phòng cho thuê ở đây rất đắt tiền, với hơn 7.000\$ cho một ngày một đêm ở lại.

Nơi đây cũng được chuẩn bị sẵn một cabin trò chơi, Đình Tấn cũng không ngại tốn tiền định muốn thêm một phòng cho Terrell thế nhưng bị hấn cản lại.

Thực ra, Terrell là nghĩ rằng Đình Tấn định rời đi tìm David mà bỏ lại hấn. Thế nên mới đứng trước cửa chờ sẵn để cản lại, rồi nhìn chăm chú lấy Đình Tấn nói.

- “Đội trưởng, người giống như một người anh cả của ta vậy. Từ lúc sau trận chiến ở lời đài ngầm cho đến hiện tại, người đều giúp ta vượt qua tất cả khó khăn. Thậm chí chia sẻ bí mật, giúp ta tăng lên thực lực mà không cần lại bất cứ hồi báo nào.

Nếu như người lần này rời đi gặp nguy hiểm, ta về sau chắc chắn sẽ hối hận vì đã không đi theo, bỏ mặc người mạo hiểm một mình. Cho nên lần này xin người đừng cản ta.”

Đình Tấn thấy Terrell chăm chú nhìn lấy mình như vậy, lại nhìn vào đôi mắt với vẻ quyết tâm không lùi bước kia. Hấn khóe miệng không nhịn được kéo lên một vòng cung. Sau đó, hấn đưa tay lên trước mặt Terrell, đầu gật nhẹ một cái.

Terrell cũng cười, cũng đưa tay lên nắm lấy bàn tay Đình Tấn. Hai người kéo thân thể sát vào nhau, để nắm tay có thể chạm vào ngực mình. Cũng như là để đối phương cảm giác được máu trong tim mình cũng đang sôi trào.

Đã không có lo lắng gì nữa, Đình Tấn và Terrell hai người nhanh chóng rời khỏi khách sạn.

Nửa giờ sau hai người đã đến sân bay và đặt vé máy bay khẩn cấp để đi đến thành phố CLF, nơi mà David và Louis đang sinh sống. Thuận tiện trên đường đi, hai người có ghé qua cửa hàng “Điện Máy Xanh” mua sắm một chiếc mũ trò chơi để tiện khi lên máy bay có thể vào game tu luyện.

Chuyến bay kéo dài hơn ba giờ, hai người trong thời gian đó cũng tranh thủ vào game đi luyện cấp, làm xong nhiệm vụ Lính Đánh Thuê. Lúc Đình Tấn trở về thành giao trả xong nhiệm vụ “Quét sạch đàn sói Uniwolf” cũng là lúc máy bay đã đáp xuống đến nơi.

Đình Tấn dẫn dắt Terrell đi đến địa chỉ mà Louis cung cấp. Không mất quá nhiều thời gian, hai người đã tìm được căn hộ của Louis.

Thời gian là vàng bạc, Đình Tấn không chậm trễ chút nào lập tức tiến vào cabin trò chơi của Louis để đăng nhập vào game tu luyện. Có thêm một phần thực lực thì kế hoạch sắp tới sẽ an toàn hơn một chút.

...

Sau một hồi lâu tu luyện.

“Bíp bíp bíp...”

Âm thanh cảnh báo vang lên bên tai làm cho Đình Tấn tỉnh giấc khỏi trạng thái tu luyện. Hắn lập tức gọi Terrell sau đó cả hai cùng rời khỏi game, tắm rửa chuẩn bị bước tiếp theo hành động.

- “Thế nào rồi? Hiện tại đang ở đâu?”

Đã tắm rửa xong mặc quần áo gọn gàng, Đình Tấn ngồi trên ghế salon gọi điện hỏi thăm tin tức từ Louis.

- “Đối phương đang ở tại một khu vực hẻo lánh, vẫn chưa có hành động gì khác lạ. Ta sẽ gửi tin nhắn địa chỉ qua cho ngươi.”

Louis giọng nói thì thào từ trong điện thoại truyền ra. Đình Tấn đôi mắt híp lại, rồi dặn dò Louis.

- “Tốt, ngươi tiếp tục giám sát hành động của đối phương đi. Nhớ chú ý cẩn thận an toàn của bản thân là trên hết.”

- “Đã biết.” - Louis ngắn gọn dứt khoát trả lời.

Ngay khi Louis vừa cúp máy, Terrell cũng vừa tắm rửa thay đồ xong bước ra khỏi phòng tắm.

Đình Tấn thấy Terrell đã chuẩn bị xong liền lập tức bật người đứng lên khỏi ghế, nhìn Terrell rồi gật đầu ra hiệu. Hai người cầm lấy áo khoác và kính râm mang lên cất bước rời đi.

Đình Tấn phân công cho Terrell đón xe taxi đi trước đến báo tin cho người của Báo Đen. Sau đó sẽ dẫn người đến địa điểm của mục tiêu rồi tiến hành vây quét, một mẻ hốt gọn cả ổ. Đồng thời cũng có thể bảo vệ an toàn cho cả nhóm.

Terrell lúc đầu sống chết không chịu muốn phải đi theo bên cạnh để bảo vệ nhưng hắn lập tức bị lời nói của Đình Tấn chặn lại.

- “Thực lực của ngươi bây giờ còn quá yếu. Vẫn chưa đủ để chống lại một cây súng nữa thì làm sao có thể giúp được ta. Việc ngươi bây giờ có thể làm là tìm người đến bảo vệ cho cả nhóm được an toàn trở về.”

Terrell bị Đình Tấn nói á khẩu không trả lời lại được. Hắn đúng thật là vẫn còn quá yếu để chống lại một khẩu súng.

- “Cẩn thận!”

Ngâm ngùi chấp nhận sự thật Terrell chỉ có thể thốt ra hai chữ. Hắn vừa nói xong thì lập tức xoay người bước đi đến một chiếc taxi gần đó rồi rời đi thực hiện Nhiệm vụ Đình Tấn giao cho.

Đình Tấn ngửa đầu lên nhắm mắt hít sâu một hơi. Không khí lạnh tràn vào phổi làm cho hắn đầu óc thanh tỉnh lên ngay lập tức. Hắn xò hai tay vào trong túi áo trước bụng, không nhanh không chậm tìm đến địa chỉ, nơi mà Louis vừa nhắn tin cho hắn.

Vượt qua con phố người Hoa, lại tiếp tục đi về phía khu rừng bên cạnh. Hắn ánh mắt nhìn FcQ7tVLB nhìn lướt qua quang cảnh xung quanh.

Sau gần hai giờ đi bộ, Đình Tấn cuối cùng cũng đến được xưởng mộc mà Louis đã nói. Hắn chậm rãi bước như một người bình thường tản bộ đi ngang qua đây.

Ngay khi gần tới công trại mộc này, Đình Tấn mới chú ý thấy bên một góc bụi cây có một thân ảnh hướng về hắn vẫy tay ra hiệu.

Đình Tấn lập tức tra xét nhìn xem xung quanh. Sau khi xác định không có ai theo dõi hắn liền mượn nhờ những khúc gỗ lớn, che khuất thân ảnh của mình mà lướt qua đến nơi của Louis đang đứng.

“Soạt...”

Đình Tấn trượt một đoạn dài, dừng lại đứng ngay bên cạnh Louis. Ngay tức thì mở miệng hỏi thăm

- “Đối phương có động tĩnh gì chưa? Phân bố thế nào?”

- “Không có động tĩnh nào mới cả. Đối phương có bảy người không biết có mai phục thêm hay không. Trong bảy người này có một tên là thủ lĩnh, hai cô gái trẻ, bốn tên đàn em.

Tên thủ lĩnh và hai cô gái trẻ vẫn chưa lộ ra vũ khí, ta không dám chắc bọn họ có hay không thế nhưng theo suy đoán thì tên thủ lĩnh ắt hẳn phải có một món phòng thân. Bốn tên đàn em còn lại mỗi tên đều có một khẩu súng.

Còn David và hai đứa em của hắn thì bị bắt vào trong căn nhà kho bên kia. Hiện tại bọn họ vẫn an toàn.”

Louis nhanh chóng ngăn gọn báo cáo tình hình cho Đình Tấn. Hai người ánh mắt nhìn chăm chú lấy căn nhà kho bỗng dưng lúc này, bốn tên đàn ông cầm súng với gương mặt hung thần ác sát đi tới mở cửa nhà kho lôi David và hai đứa em của hắn ra, áp giải vào trong xường.

Đình Tấn và Louis lén lút đứng bên ngoài cửa lớn, im lặng lắng nghe tình hình bên trong. Hiện tại Terrell vẫn chưa báo tin tới nên chưa phải là thời điểm để lộ mặt.

Sau một hồi diễn ra nhiều đoạn đối thoại của tên ‘Chu ca’ và David, rồi đến việc David bị đánh và những tên Hồng Môn Hội chuẩn bị ra tay với em hắn.

Ở bên ngoài vẫn nghe ngóng tình hình, Đình Tấn biết rằng đã không thể đợi được nữa. Hắn lập tức ra tay hành động.

“Khống Vật Thuật”

“Cạch... kết”

“Khống Vật Thuật” được Đình Tấn tung ra, kéo lên chốt cửa. Sau đó nhẹ nhàng đẩy cửa ra. Hắn còn lợi dụng “Khống Vật Thuật” mà nâng cánh cửa lên giảm nhẹ trọng lượng của nó nên âm thanh mở cửa rất nhỏ hầu như không phát ra tiếng động.

Đình Tấn ngay tức thì đứng lên, gương mặt bình tĩnh mà tiến vào bên trong. Ở bên cạnh hắn, Louis cũng lập tức xông vào theo.

- “Không cần đâu! Hắn thật sự không biết gì cả.”

Đình Tấn vừa chậm rãi bước vào vừa bình thản nói, gần như không có cảm giác mình đang dẫn thân vào vòng nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Thương lượng, giao dịch

Tên ‘Chu ca’ và bốn tên đàn em giật mình, kinh hoàng khi nghe tiếng người gọi từ phía bên ngoài. Bọn chúng lập tức giờ súng lên, chĩa về phía hai người đang đứng ngoài cửa.

Đình Tấn lúc này với gương mặt bình tĩnh thong dong, đưa tay lên kéo xuống áo khoác trùm đầu và cặp kính râm. Hắn và Louis chậm rãi bước từng bước FbNehuwM vào bên trong nhà xường. Sau đó dừng lại, đứng đối diện với đám người ‘Chu ca’ ở khoảng cách 5 mét.

David đang ngồi trên mặt đất, khóe miệng tràn ra máu tươi. Mắt hắn lơ đãng hơi híp lại vì ánh sáng chói lóa từ bên ngoài, làm cho hắn không nhìn rõ được người đến là ai. Chỉ cảm giác giọng nói khá quen thuộc.

Hắn cố gắng chăm chú nhìn để xem ai đang đến. Ngay khi thấy gương mặt quen thuộc kia của Đình Tấn, David thân thể run lên như bị trúng gió.

Sợ hãi, hốt hoảng, lo lắng, còn có một chút chờ mong và hi vọng... đủ mọi loại cảm xúc phức tạp xuất hiện trong lòng David. Thế nhưng hắn không dám ngẩng đầu lên mà nhìn Đình Tấn, chỉ biết cúi đầu hổ thẹn, hai tay ôm chặt hai đứa em vào lòng.

Về phần Đình Tấn, hắn từ lúc bước vào đều là bình tĩnh như đi vào chốn không người, dường như bốn cây súng đang chĩa vào người hắn đều là đồ chơi vậy. Louis cũng một gương mặt lạnh lùng bước theo sau hắn.

Tên ‘Chu ca’ nhìn thấy Đình Tấn đôi chân mày nhíu lại. Suy nghĩ một hồi sau không nhớ ra người này, hắn mới trầm giọng hỏi.

- “Mày là ai?”

Đình Tấn nhếch mép mỉm cười, đầu hơi ngửa lên mà nhìn lấy ‘Chu ca’ giọng nói mỉa mai.

- “Ngươi cử người đi bắt anh em của ta, sau đó còn sai người đến bắt ta. Thế mà bây giờ lại hỏi ta là ai, đầu óc của ngươi cũng thật sắp bị hỏng rồi?”

‘Chu ca’ bị Đình Tấn chế giễu trong lòng lập tức phẫn nộ. Hắn bây giờ mới hiểu đây mới là kẻ cầm đầu đã trốn thoát. Thế nhưng ngay tức khắc sau đó, hắn liền vui vẻ trở lại, trong đầu nghĩ thầm ‘Cái thằng ngu này là tự đâm đầu vào rọ mà’.

Hắn ngửa đầu cười lớn một hồi, sau đó hướng về Đình Tấn nhìn lại. Ánh mắt đã không có phẫn nộ gì nữa, chỉ là khinh thường mà mở giọng trêu chọc.

- “Ngươi tưởng mình là người thông minh sao? Tự đâm đầu đến đây thì chẳng khác nào tự chui đầu vào lưới cá. Được rồi, nể tình ngươi ngoan ngoãn nạp mạng như vậy, nói nguyện vọng cuối cùng của ngươi đi, ta sẽ cố gắng thực hiện... Muwahahahaha”

Đình Tấn ánh mắt híp lại nhìn lấy tên ‘Chu ca’ sau đó bình tĩnh nói.

- “Nói đi ngươi cần bao nhiêu tiền?”

Tên ‘Chu ca’ nghe Đình Tấn nói vậy thì càng cười lớn hơn. Hắn cũng không sợ đối phương câu giờ mà bình thản nói.

- “Tiền không phải là vấn đề. Ta không thiếu tiền, chỉ là có người muốn lấy mạng của ngươi thôi.”

Đình Tấn đôi chân mày càng nhíu chặt lại. Hắn không ngờ đối phương lại khó chơi như vậy. Cặp mắt đảo quanh căn nhà xưởng, suy nghĩ tìm phương hướng giải quyết.

- “Không lẽ ngươi nghĩ là ta chỉ mang theo bốn tên này thôi đó chứ?! Haha... Đừng có tốn sức suy nghĩ làm gì, ngươi đã đến đây thì không thoát được đâu.”

Tên ‘Chu ca’ thấy Đình Tấn im lặng không nói gì liền đoán bừa nói đại. Cũng vô tình tiết lộ ra một chút tình huống số lượng người của hắn bố trí ở gần đây. Điều này càng làm cho đôi chân mày của Đình Tấn nhíu chặt hơn. Hắn không nhận được bật thốt ra một câu khá là nai tơ.

- “Ta trước khi đến đây đã có liên hệ với cảnh sát rồi. Ngươi sẽ sớm bị bắt thôi, khôn hồn thì thả bọn ta đi nếu không thì ngươi chết chắc!”

“Hahaha...”

Xung quanh đám người nghe Đình Tấn nói xong không ai có vẻ gì sợ hãi mà ngược lại càng là cười lớn như gặp phải chuyện buồn cười lắm vậy. Tên ‘Chu ca’ càng là không tiếc mở miệng nhái giọng cao, trêu chọc Đình Tấn.

- “Á! Ta sợ quá, sợ quá đi. Cảnh sát sẽ tới bắt ta mất. Đầu, ngươi thử gọi cảnh sát đến đây cho ta xem xem. Hahaha...”

Đình Tấn hơi híp mắt, nắm tay siết chặt lại, lòng thầm hô không ổn. Đối phương dường như có tay trong ở sở cảnh sát hoặc chính quyền địa phương rồi. Hắn cẩn trọng nghiêng lợi nhanh chóng suy nghĩ tìm ra phương án giải quyết.

- “Thế nào, không có nguyện vọng cuối thì ta giải quyết nhé.”

Tên ‘Chu ca’ thấy Đình Tấn lại im lặng thì liền lên tiếng hăm dọa. David và Louis vẫn im lặng này giờ nhìn Đình Tấn, nghe tên ‘Chu ca’ nói vậy cũng hơi gấp gáp. David vì quá lo lắng cho hai đứa em nhỏ không nhận được xen lời.

- “Ngươi tha cho hai đứa em nhỏ của ta đi, mọi chuyện tính trên đầu ta là được. Bọn nó vẫn còn nhỏ chưa biết gì cả.”

Tên ‘Chu ca’ liếc mắt nhìn David một cái sau đó không thèm đếm xỉa đến lời nói của hắn, mà vung tay lên ra hiệu cho đám đàn em động thủ.

“Cạch cạch cạch...”

Âm thanh lên đạn liên tục nối liền nhau làm trái tim của David dừng đập một hồi. Hắn hoảng sợ ôm chặt lấy hai đứa em muốn đứng dậy bỏ chạy.

Bỗng nhiên lúc này bên kia truyền tới giọng nói của Đình Tấn.

- “Chờ đã!”

Tên ‘Chu ca’ nghe Đình Tấn gọi, liền giơ tay ngăn lại đám đàn em. Sau đó vừa ngoáy tay vừa nghênh ngang nói.

- “Có chuyện gì? Nguyện vọng cuối phải không? Nói nhanh đi.”

- “Ta muốn làm một cuộc giao dịch.”

- “Nói ta nghe thử, tốt nhất là nên làm cho ta cảm thấy thỏa mãn nha...”

Tên ‘Chu ca’ nói đến cuối cùng thì kéo dài ra. Chợt suy nghĩ một chút, hắn mới sực nhớ đến chuyện hai món đồ vật quan trọng ở trong game mà đồng bọn hợp tác của chúng đã yêu cầu. ‘Chu ca’ lập tức bồi thêm vào.

- “Ừm... Ta có thể thả hai thằng nhóc này trước nếu như người chịu giao ra Lệnh bài thành lập đội Lính Đánh Thuê và giấy khế ước nhà đất. Một món đồ đổi một mạng người nha, nên suy nghĩ kỹ.”

Đình Tấn bên kia nghe hắn nói xong liền kinh ngạc một chút. Không hiểu tại sao đối phương lại có yêu cầu như vậy. Hắn hơi hí hóp mắt lại suy tính xem nên làm thế nào.

Nhưng đối với David thì ngược lại. Ngay lúc này như nắm được cọng cỏ cứu mạng, hắn lập tức quay sang, đôi mắt khẩn cầu nhìn Đình Tấn như nói với hắn ‘Xin người đồng ý!’.

Nhìn thấy đôi mắt kia của David, Đình Tấn cũng không khỏi mềm lòng thở dài, gật đầu đồng ý cuộc giao dịch đầu tiên này. Hắn nhanh chóng lấy điện thoại ra gọi cho Terrell.

- “Trở vào game, báo tin cho Lý Uyên, giao dịch hai món đồ cho người này. Sau đó mang xe đến đây.”

Nói xong Đình Tấn lập tức cúp máy, rồi nhấn tin tên trong game của ‘Chu ca’ và hai món đồ cần giao dịch cho Terrell. ‘Chu ca’ bên kia cũng gấp rút gọi cô gái trẻ bên cạnh đi lấy mũ trò chơi cho hắn.

30 phút sau...

Tên ‘Chu ca’ tháo mũ trò chơi đứng dậy khỏi ghế, khuôn mặt mỉm cười thỏa mãn. Hắn hất đầu ra lệnh cho một tên đàn em bên cạnh lôi dậy ba anh em David đẩy đến chỗ của Đình Tấn và Louis. Sau đó bốn người cầm súng nhanh chóng bao vây lại cả bọn.

Đình Tấn cũng không sợ đối phương sẽ tiếp tục lật lọng. Hắn tự tin vì món hàng giao dịch này sẽ đủ hấp dẫn, đủ làm cho bọn chúng không thể từ bỏ được.

- “Bây giờ đến phiên ta đưa ra giao dịch chứ?”

‘Chu ca’ nhìn thấy Đình Tấn có vẻ tự tin và bình tĩnh, không hề lo lắng gì thì càng trở nên tò mò. Hắn bắt đầu có chút hứng thú, tên này muốn giao dịch cái gì mà tự tin đến như vậy, nên liền hỏi.

- “Giao dịch cái gì?”

- “Trước đó chúng ta nên đợi bạn của ta đến đưa hai đứa nhóc này đi trước đã.”

Đình Tấn lần này không ngu ngốc bộc lộ ra hết. Tên ‘Chu ca’ dường như cũng không quan tâm lắm chuyện hai đứa nhóc này thoát đi. Dù sao cảnh sát hắn còn không sợ thì làm sao sợ hãi hai đứa nhóc con này.

- “Người định câu giờ?!”

Nhưng dù sao giải quyết gọn gàng, không chừa hậu hoạn vẫn là tốt hơn hết. ‘Chu ca’ ánh mắt như rắn độc nhìn chằm chằm lấy Đình Tấn. Ngay khi hắn định vung tay ra lệnh cho đám đàn em ra tay hạ sát thì chợt khựng lại giữa không trung.

Xung quanh cả đám đàn em cùng với ‘Chu ca’ đều trở mắt nhìn lấy cảnh tượng phía trước mặt. Hai cô gái bên cạnh ‘Chu ca’ thậm chí còn dụi dụi mắt vì sợ mình nhìn nhầm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Dụ dỗ, gài bẫy

Đình Tấn ngay khi nhìn thấy tên ‘Chu ca’ kia muốn động thủ. Hắn liền đưa tay như nâng lên một vật gì đó vô hình.

“Không Vật Thuật”

“Lách cách...”

Sau đó thì lập tức sử dụng “Không Vật Thuật” điều khiển những mảnh gỗ xung quanh bay lơ lửng trên không trung, va chạm nhau vang lên âm thanh giòn tan.

‘Chu ca’ và đám đàn em nhìn thấy một màn này thì nhin không được nuốt một ngụm nước miếng.

“Brum...”

Cũng ngay lúc này, tiếng động cơ xe vang lên bên ngoài nhà xưởng báo hiệu cho Terrell đã lái xe tới.

Đinh Tấn nhìn thấy biểu hiện của đám người kia thì biết mình đã an toàn. Hắn liền giải trừ kỹ năng, để cho mảnh gỗ, đá tảng xung quanh liên tục rơi xuống đất lán lộn khắp nơi.

Đám người ‘Chu ca’ đưa mắt nhìn nhau như để kiểm chứng cho sự việc lúc này không phải là ảo giác. Bọn họ không manh động nữa mà đứng im tại chỗ, không có hành động gì khác.

Ở bên ngoài, Terrell sau khi vừa đỗ xe lại thì lập tức xông vào trong nhà. Nhìn thấy có người cầm súng bao vây lấy Đinh Tấn, Terrell không khỏi gấp gáp lên.

- “Đội trưởng, ta đến rồi.”

Terrell tiến đến bên cạnh Đinh Tấn, nhỏ giọng thì thầm. Bên cạnh bốn tên đàn em cầm súng cũng mặc kệ cho hắn ra vào, không cảnh giác gì nhiều.

- “Có người nào đến không? Phía bên kia Báo Đen sao rồi?”

Đinh Tấn gương mặt bình tĩnh thì thảo, nhỏ giọng nói chỉ đủ cho hắn và Terrell nghe.

- “Khốn kiếp bọn chó săn của tên chủ tịch Leland Yee, lãnh đạo của thành phố CLF, ở sở cảnh sát và quân đội đã ngăn cản không cho người xuất quân trợ giúp chúng ta. Báo Đen hiện tại cũng ‘thức thủ vô sách’ rồi. Hắn đang liên hệ với bên FBI để điều tra chuyện này.

Hiện tại không ai tới giúp được chúng ta hết cả. Bây giờ làm sao đây đội trưởng? Liều mạng phá vòng vây à?”

Nghe Terrell nói, Đinh Tấn gương mặt thâm trầm nhin không được cũng mắng tục một tiếng.

Sau đó bình tĩnh lại mà suy nghĩ một hồi, hắn mới lắc lắc đầu, trầm giọng nói.

- “Ba người các người cùng đưa hai em của David trở về LoDa đi.”

David, Terrell và Louis ánh mắt trừng lớn nhìn Đinh Tấn. Không ai nói gì, cũng không ai bước chân đi. Một lúc sau, Terrell nhin không được mới hùng hổ nói.

- “Đội trưởng. Anh cả... người đừng có lại đuổi ta đi có được không? Ta hôm nay đã đến đây rồi thì chắc chắn sẽ không bỏ lại người đâu.”

David và Louis bên cạnh cũng không nói gì nhưng ánh mắt đầy quyết tâm của họ đã nói rõ ý nghĩ của bọn hắn cũng giống như Terrell vậy.

Đinh Tấn trong lòng hạnh phúc, ảm áp. Nhưng hắn gương mặt thì ngược lại tỏ ra thâm trầm, lạnh lẽo.

- “Đây không phải yêu cầu. Đây là mệnh lệnh, các người ở lại đây không giúp gì được cho ta đâu!”

Nói xong hắn chăm chú nhìn lấy ba người trước mặt. Nhưng một hồi lâu vẫn không có ai có ý định rời đi, Đinh Tấn lúc này mới thở dài một hơi, sau đó nhẹ giọng khuyên bảo.

- “Ở đây ngoại trừ Louis ra, các người đều không ai có thể giúp được gì cho ta cả. Ngược lại còn có thể kéo chân của ta lại nữa.

David, người thực lực quá yếu, lại còn phải chăm sóc hai đứa em nữa. Chẳng lẽ người muốn cho chúng nó lay lắt sống khổ cực như người trước đó sao.

Còn Terrell, người chẳng lẽ định cho mình xảy ra chuyện rồi để lại chú Marc ở nhà một mình? Rồi ai sẽ lo lắng, ai sẽ chăm sóc cho hắn? Hai người các người phải nghĩ rõ chuyện này chứ.”

Terrell đôi mắt chỉ rung động một chút rồi thôi. Hầu như không có vẻ gì là đã sợ hãi, muốn lùi bước. Chỉ có David hơi phân vân một chút nhìn về phía hai đứa em của mình.

Hắn suy nghĩ một chút, mới hướng về Đinh Tấn và Terrell mà quả quyết nói.

- “Đội trưởng, chuyện này cũng do ta thì hãy để ta ở lại đây với người đi. Tuy ta thực lực yếu nhưng đỡ giúp người mấy viên đạn vẫn là được.

Ừm... Terrell ta thật sự xin lỗi vì những chuyện này. Thế nhưng đội trưởng nói đúng đấy, xin người hãy để ta ở lại. Ta thề sẽ dùng mạng của mình bảo vệ đội trưởng. Hai đứa em của ta này chỉ có thể nhờ người thôi.”

- “Khốn nạn! Người tại sao không tự mà đưa chúng đi đi?”

Terrell nghe David nói xong không nhin được mắng to. Hắn là quyết tâm muốn ở lại với Đinh Tấn, dù có nguy hiểm thế nào đi chăng nữa.

Còn riêng Đình Tấn là nghĩ rằng, ở lại thì càng nguy hiểm nhưng với tính cách của mấy người này, hẳn biết chắc bọn họ sẽ nhất định không đi. Thế nên khi nghe David nói như vậy, Đình Tấn mới quyết định mở lời khuyên bảo cho Terrell.

- “Terrell, hẳn nói đúng đấy. Đây là do hắn bày ra, phải để hắn giải quyết.”

Terrell khựng lại, im lặng không nói gì nữa, ánh mắt chăm chú nhìn David. Một hồi sau, hắn mới tiến lên.

“Bốp”

Đột nhiên không có báo trước, Terrell vung nắm tay đầm mạnh vào mặt David làm cho gương mặt đã bị sưng vì bị đánh trước đó lại phồng lên thêm. Chưa dừng lại tại đó, Terrell kéo David lại nhìn thẳng vào mắt hắn mà gằn từng chữ.

- “Cú đấm này là trả lại cho việc ngươi đã làm với đội trưởng. Nếu ngươi bảo vệ an toàn cho đội trưởng, kể cả Louis và bản thân ngươi vượt qua được cửa ải hôm nay thì sau này ta sẽ không có trách móc gì về chuyện này nữa.”

Nói đoạn, Terrell đưa nắm tay lên trước mặt, chăm chú nhìn David mà trầm giọng nói.

- “Mãi là anh em!”

David đôi mắt hồng hồng, nhìn lấy Terrell nhìn mọi người xung quanh. Sau đó hắn cũng đưa tay nắm chặt bàn tay của Terrell, miệng thì thảo.

- “Phải! Mãi là anh em!”

Hai người ôm chặt nhau một cái rồi buông ra. David lúc này mới quay sang nhẹ nhàng ôm lấy hai đứa em nhỏ vào lòng, thì thảo dặn dò.

- “Anh hai bây giờ không đi được với hai đứa rồi. Hôm nay, anh Terrell sẽ thay anh hai dẫn hai đứa đi. Nhớ phải ngoan, phải nghe lời. Anh hai sau đó mới dẫn hai đứa đi chơi Disneyland nhớ không?”

Vừa nói hắn vừa xoa tóc, đôi mắt tràn đầy yêu thương và cưng chiều nhìn hai đứa em. Ami và Dendi gương mặt non nớt nhìn lấy David có hiểu có không, gật gật đầu. Sau đó chúng nương theo lực tay đẩy tới của David mà đi về phía Terrell bên cạnh.

David hướng về phía Terrell, gật nhẹ đầu. Đôi mắt hơi đỏ lên vì lần này hành động lần này rất nguy hiểm thậm chí có thể sẽ chết. Thế nhưng gia đình này cũng rất quan trọng đối với hắn. Nhất là vì Đình Tấn, người đã ba lần bốn lượt cứu đi cả nhà hắn.

- “Chia tay thật cảm động mà, các ngươi làm tốn thời gian quá đấy. Đã xong chưa bây giờ thì khai báo tiền đặt cược giao dịch của các ngươi đi.”

Ngay lúc này, bên kia giọng nói chói tai của tên ‘Chu ca’ truyền ra phá vỡ bầu không khí chia ly. Terrell không lẽ mề nữa, lập tức hướng về Đình Tấn và Louis gật đầu thốt ra hai chữ “Bảo trọng!”. Sau đó ôm lấy hai đứa em của David đi ra ngoài.

Đình Tấn lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía tên ‘Chu ca’ kia. Ánh mắt đảo qua xung quanh căn nhà xưởng, đầu óc cũng nhanh chóng xoay chuyển lập kế hoạch để đào tẩu.

- “Ta cần chờ cho bọn họ rời khỏi CLF mới có thể bắt đầu giao dịch.”

- “Thật là lè mề, nhanh đi. Ta chỉ cWdQrPM chờ 2 giờ thôi! Quá thời gian ngươi không nói thì coi chừng ta ra tay với hai tên này đấy.”

Tên ‘Chu ca’ cầu nhàu khó chịu. Thế nhưng sự hấp dẫn của siêu năng lực kia làm hắn không thể cưỡng chế lại.

Hơn 2 giờ sau...

- “Hết giờ rồi, nói ra bí mật siêu năng lực của ngươi đi. Nếu thỏa mãn ta có thể để cử ngươi vào Hồng Môn Hội. Ngươi phải biết rằng thế lực của chúng ta rộng lớn đến mức đã bao trùm trên khắp thế giới rồi. Được gia nhập hội là sự vinh hạnh của người a.”

Tên ‘Chu ca’ thấy thời gian đã đến liền hết kiên nhẫn chờ đợi bắt đầu dụ dỗ Đình Tấn nói ra bí mật.

Đình Tấn khước miệng mỉm cười nhìn lấy tên ‘Chu ca’ và cả đám đồng bọn. Sau đó bình thản mà nói.

- “Ngươi muốn biết siêu năng lực của ta?”

Đình Tấn vừa nói vừa nhướn mày lên nhìn hắn, giọng nói kéo dài ra như muốn hấp dẫn sự tò mò, chú ý của những tên này.

Nhưng ngay sau đó hắn hét lớn một tiếng.

- “Năm mơ đi! Hành động!”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 106: Trở mặt

Đình Tấn vừa hét lên, David và Louis ở hai bên lập tức lao nhanh về phía hai tên cầm súng ở phía sau.

Bọn người của Hồng Môn Hội bị Đình Tấn làm cho tò mò, toàn bộ sự chú ý đều đặt ở hắn để lắng nghe tin tức. Sau đó lại bị hắn hét lớn một cái, bọn chúng đều giật mình kinh ngạc, một giây sau mới hốt hoảng nhận ra đối phương đã động thủ.

“Đoàn đoàn”

Hai tên phía sau nhanh nhất vì nhìn thấy David và Louis lao về phía mình, chúng lập tức giơ súng, bóp cò, bắn về phía hai người.

“Đoàn đoàn”

- “Á!”

Lại tiếp tục vang lên hai tiếng súng, lần này là ở phía trước chỗ của tên ‘Chu ca’. Hai tên đàn em đứng bên cạnh hắn, ngay khi trông thấy Louis và David lao tới mới giật mình kinh ngạc, giờ súng lên mà bắn.

“Không Vật Thuật”

Đình Tấn ngay khi vừa hét lên một tiếng thì không chậm trễ chút nào tung ra “Không Vật Thuật”. Mục tiêu chính là bốn khẩu súng trong tay của bốn tên đàn em.

Không may cho Đình Tấn là đối phương lực tay quá lớn. Hắn không thể làm cho khẩu súng bay đi được.

Tuy nhiên 312 điểm tinh thần sử dụng “Không Vật Thuật”, lại phân tán ra bốn luồng thì cũng được gần 8kg lực tác dụng vào mỗi tên.

Nhờ vậy, bốn tên đều bắn hụt không trúng ai cả. Có tên còn không may cầm súng không chắc mà bị lệch mạnh sang một bên bắn trúng đồng đội của hắn.

“Bịch”

Louis và David lúc này cũng đã tiếp cận được kẻ địch. David tu luyện thiên về nhanh nhẹn, tốc độ nhanh nhất tiếp cận được đối phương. Hắn tay không đâm mạnh vào mặt tên đàn em này, cũng là kẻ đã bạt tai hai em của hắn. Lực lượng mạnh mẽ làm tên này lập tức bị đánh ngã sang một bên.

Louis rút từ trong đôi giày ống của mình một con dao thợ săn. Nhìn thấy tên đàn em trước mặt cầm súng lên thì cánh tay như bị ai đó kéo sang một bên rồi chĩa xuống đất bóp cò.

Vừa tiếp cận được đối phương, Louis cũng bị kinh ngạc, giật mình. Nhưng ngay sau đó thì lập tức bình tĩnh trở lại, lạnh lùng vung dao chặt vào tay tên này.

“Phập”

-Á! Tay của ta...

Một bàn tay cầm súng của tên đàn em này bị Louis chặt đứt lìa ra, rơi xuống đất. Máu tươi phun ra xối xả, làm cho hắn đau đớn gào thét, ôm tay lẫn lộn trên mặt đất.

-“Rút nhanh! Đừng ham chiến!”

Đình Tấn vừa sử dụng “Không Vật Thuật” xong lập tức xoay người chạy nhanh ra ngoài cửa nhà xưởng. Thấy Louis và David đã giải quyết xong kẻ địch hắn lập tức hô lớn kêu gọi bọn họ.

Cả ba người nhanh chóng chạy ra phía ngoài, hướng về phía khu rừng mà chạy. Tên ‘Chu ca’ nhìn thấy hai tên đàn em bên cạnh đều bắn hụt. Thậm chí có một tên bị đồng bạn lạc đạn bắn trúng. Hắn lập tức phần nộ hết lớn.

-“Lũ ngu, tiếp tục bắn. Nhanh cản bọn chúng lại!”

Hắn vừa mắng vừa đưa tay móc súng từ phía sau lưng, chĩa vào Đình Tấn. Thế nhưng chưa kịp bóp cò thì không biết từ đâu bay tới một tấm gỗ lớn che chắn cho cả ba người.

“Đoàn đoàn đoàn...”

“Phốc...”

Nhờ có tấm gỗ mà toàn bộ những viên đạn đều bị chặn lại, David và Louis đã theo kịp Đình Tấn nhanh chóng rút lui ra bên ngoài.

Tên ‘Chu ca’ thấy tình hình đã không kiểm soát được nữa thì lập tức móc từ trong túi ra một máy bộ đàm, bấm lên nói chuyện.

-“Con mồi đã thoát đi, nhanh chóng cử người truy bắt! Nhớ, ta muốn bắt sống.”

-“Rõ!”

Trong máy bộ đàm chỉ truyền lại giọng của một người đàn ông hồi đáp ngắn gọn. Tên ‘Chu ca’ này dường như không sợ Đình Tấn nhóm người trốn đi mất mà rất tự tin với thực lực của Hồng Môn Hội trên địa bàn của mình. Hắn quay trở lại, ngồi trên ghế bắt đầu chờ đợi.

Đình Tấn lúc này liều mạng chạy vào trong rừng ở bên cạnh, cách trại mộc hơn 20m. Nơi này quá hẻo lánh, nếu ra ngoài đi trên đường cái chắc chắn sẽ bị phát hiện nên chỉ có thể ẩn nấp vào trong rừng đánh du kích, tìm đường trốn thoát.

Hơn nữa, bên cạnh hắn còn có Louis một lão thợ săn lâu năm ở đây, dù có đi sâu vào trong rừng cũng sẽ không sợ bị lạc.

Đình Tấn vừa chạy tới được bìa rừng thì ở phía sau, trên đường cái, có 5 chiếc xe kiểu SUV nối đuôi nhau chạy tới. Cửa xe mở ra, bên trong xe lao ra 7-8 người, mỗi người trong tay đều cầm súng máy hạng nhẹ.

Bọn họ vừa đến liền đã phát hiện ba bóng người đang chạy trốn vào bìa rừng. Lập tức có một tên giờ súng lên bắn xả vào, sau đó là cả đám người vừa chạy tới vừa bắn.

“Phốc phốc phốc...”

Tiếng viên đạn bắn vào trong cây gỗ liên tục vang lên, kèm theo đó là vụn gỗ bay tứ tung. Thế nhưng Đình Tấn, David và Louis vẫn khom người, cúi đầu mà tiếp tục chạy.

Tấm gỗ lớn vẫn được Đình Tấn dùng “Không Vật Thuật” điều khiển, che chắn ở phía sau. Nhờ có nó mà Đình Tấn đã tránh được không biết bao nhiêu viên đạn mà nói. Cũng chính vì vậy nên bây giờ tấm ván gỗ đã gần như nát bấy rồi.

Nhưng như vậy cũng đã là quá đủ cho hắn. Nhóm ba người của bọn họ hiện tại đã vào được bên trong khu rừng.

Nơi đây cây cối đều đã rụng sạch lá, thân cây tuy ồm nhưng số lượng lại nhiều, mọc san sát nhau. Mùa đông tuyết lớn, trên mặt đất lớp tuyết đọng lại cũng khá dày, càng làm cản trở tốc độ của bọn họ.

“Không Vật Thuật”

Đình Tấn vừa chạy vừa nghĩ cách, sau đó ánh mắt sáng lên, lập tức sử dụng “Không Vật Thuật” điều khiển tấm ván gỗ đưa ra phía trước làm thành một cái ‘xềng xúc tuyết’.

Tất cả tuyết trên mặt đất được tấm ván gỗ này xúc tung lên, bọn họ ba người chạy theo sau, lớp tuyết đã mỏng hơn nên tốc độ liền gia tăng. Người ngoài nhìn vào thì sẽ thấy giống như một quả cầu tuyết lớn đang nhanh chóng di động.

Những khu vực bọn họ đã đi qua lập tức sẽ được đóng tuyết vừa xúc lên đó lấp lại. Nhờ vậy những tên Hồng Môn Hội đi phía sau sẽ bị cản trở, tốc độ tiến lên sẽ không đuổi kịp bọn họ. Hơn nữa tuyết lấp lại dấu chân làm cho bọn chúng càng khó mà truy lùng được tung tích của ba người.

“Đoàn đoàn đoàn...”

Bọn người của Hồng Môn Hội vừa tiến vào trong rừng liền trông thấy ba thân ảnh đang lấp ló bên trong một quả cầu tuyết đang di chuyển. Chúng lập tức giờ súng lên bắn xả vào bên trong.

“Phốc...”

-“A!”

Đình Tấn đi ở giữa không may bị bắn trúng một viên vào đùi trái. Máu tươi lập tức chảy ra, đau đớn cũng làm hắn không nhận được kêu rên một tiếng.

Thế nhưng tốc độ của hắn lại không hề bị suy giảm, vừa chạy Đình Tấn vừa đưa tay đắp lên trên vết thương ở bắp đùi, ngăn cản không cho máu chảy ra quá nhiều.

Chạy ở bên cạnh, David và Louis ngay khi phát hiện Đình Tấn bị thương như vậy liền kinh hoàng.

David đầu óc nhanh nhạy trước nhất. Hắn lập tức lách qua, đỡ Đình Tấn lên lưng mình rồi tiếp tục chạy.

Đình Tấn cũng không nói gì ra hiệu cho Louis tiếp tục dẫn đường. Còn hắn nằm ở trên lưng David, tay lập tức cõng dây nịt quần, thắt chặt vào bắp

đùi ngăn không cho máu chảy ra.

Tốc độ ba người rất nhanh, nhất là David bởi vì hần chủ tu chính là nhanh nhẹn thuộc tính, Louis cũng nhờ có huyết thống Lycan mà thể chất rất tốt, tốc độ cũng không thua kém bao nhiêu.

Đám người Hồng Môn Hội tốc độ đã theo không kịp nhóm người của Đình Tấn. Bọn họ ngay khi thấy có khoảng trống thì lập tức sẽ giơ súng lên bắn tia vào quả cầu tuyết của Đình Tấn.

Nhưng khoảng cách đã bị kéo ra xa nên rất khó bắn trúng, cứ như thế Đình Tấn đám người chạy trong gần 2 tiếng thì đã cắt đuôi được bọn họ. Vì đề cho an toàn Đình Tấn yêu cầu cả nhóm tiếp tục đi sâu vào rừng nữa.

...

Theo sự chỉ dẫn của Louis, cả nhóm đã chạy đến một vùng núi cao. Nơi đây cũng có một vài vách đá lồi chồm, cây cối xung quanh rậm rạp to lớn hơn ở bìa rừng, chủng loại đa số là thuộc họ cây thông.

Đình Tấn lúc này gương mặt đã có chút tái đi. Hần nằm rạp ở trên lưng David nghỉ ngơi.

Một lúc sau, Louis dẫn cả hai người vào trong một hang gấu. Nhờ có hơi lạnh nên nơi này không khí cũng không hơi hám gì mấy.

Louis và David chia nhau ra, người thì dạo vòng quanh bên ngoài thu thập những tán lá cây thông, sau đó dùng chúng lấp lại miệng hang. Người còn lại đi thu thập những cây gỗ khô, bắt đầu nhóm lửa sưởi ấm bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Nghỉ ngơi hồi sức

Đình Tấn mệt mỏi ngồi dựa lưng vào vách đá. Hần dù thể chất có được tăng cường đến hơn 100 điểm thì cũng chỉ có vài lít máu thôi chứ không thể tăng thêm nhiều hơn được nữa. Chạy đi một đoạn thời gian, máu cũng chảy ra khá nhiều, mặt của hần cũng đã hơi tái đi.

Ngay khi David vừa nhóm lửa xong, Louis cũng vừa dùng lá cây che lấp lại miệng hang. Đình Tấn lúc này mới thì thào lên tiếng, giọng nói có chút mệt mỏi và buồn ngủ.

- “Louis đưa ta con dao”

Louis nghe Đình Tấn nói, lập tức rút ra con dao được giấu sau lưng của hần. Đình Tấn đưa tay chụp lấy con dao rồi kê sát trên ngọn lửa đang cháy bập bùng.

Một hồi lâu sau, hần mới lấy con dao ra.

- “Ư... ư...”

Đình Tấn dùng dao, cắt mở rộng ra cái lỗ đạn trên đùi hần. Hần đau đớn, nghiêng răng cố giữ cho mình không phát ra âm thanh. Dao nóng cắt ra thịt của hần liền bốc lên khói trắng, có mùi của thịt nướng.

Ngay khi miệng vết thương đã được mở rộng ra bằng một ngón tay, hần đưa ngón trỏ mình chọc vào bên trong lỗ đạn, moi ra một viên đạn hình cầu nhỏ hơn cả đầu ngón tay.

Đình Tấn mặt mày bây giờ đã tái đi, mồ hôi ướt đầm như vừa tắm xong. Nhưng hần cố cắn răng không cho mình ngất đi, mà chồm dậy tiếp tục hơ nóng con dao của Louis.

“Xi xi...”

- “A... ưm... ưm”

Dùng con dao vừa hơ nóng, hần đặt nó lên miệng vết thương gây ra một vết bỏng làm cho vết thương bị bịt kín lại không tiếp tục chảy máu nữa.

Đình Tấn lúc này mới ngã vật ra, lưng tựa vào tường, đầu gục sang một bên liên tục thở gấp. Con dao cũng bị hần vứt sang một bên.

Louis và David từ đầu đến cuối đều im lặng nhìn lấy một màn này. Kể cả một tên thợ săn như Louis cũng không nhận được rằng mình đồ mồ hôi lạnh.

Hần không thể nào nghĩ tới, một người sống an nhàn trong thành thị như Đình Tấn lại có thể tàn nhẫn hơn cả một tên phải liên tục lăn lộn, sống chết với

những con thú dữ như hân.

Trong lòng Louis không nhịn được dâng lên một trận kính nể từ. Đây là sự kính nể giữa những người đàn ông với nhau, không phải vì hân đã nhận sự giúp đỡ, chỉ dạy của Đình Tấn mà kính nể.

David thì trờng mắt cắn răng không biết nói gì, cũng không biết giúp đỡ ra sao. Hân chỉ có thể im lặng nhìn hết tất cả, tự trách bản thân gây nên những phiền toái này.

- “Louis người đi săn một ít gì đó về làm thức ăn được không? Ta hơi đói cần bổ sung năng lượng.”

Đình Tấn nằm đó nhắm mắt thì thảo nói. Hân bây giờ đã rất mệt mỏi, rất buồn ngủ rồi. Nhưng ý FsbRJHB8 chí của hân cô gắng cường chế cho đầu óc thanh tỉnh, không được ngủ.

Tốc độ khôi phục thể chất của hân tuy nhanh nhưng cũng cần phải có năng lượng bổ sung. Lúc ở trong cabin thì có Đình dưỡng dịch nên không phải lo lắng chuyện năng lượng bổ sung này. Nhưng hiện tại, hân cảm thấy đói chính là báo hiệu cho việc cơ thể thiếu năng lượng để chuyển hóa.

Nghe Đình Tấn thì thảo nói xong, Louis lập tức đứng lên xoay người đi ra bên ngoài. Trước khi đi hân cũng không quên cầm lấy con dao của mình.

Trong hang động lúc này chỉ còn lại David và Đình Tấn. David cúi đầu không nói gì chỉ im lặng ngồi bên cạnh xem Đình Tấn có cần trợ giúp gì hay không.

- “Người đừng buồn gì cả. Chúng ta là anh em với nhau, ta hiểu được những khó xử của người. Lần này xem như một bài học cho người, lần sau đừng tùy tiện hành động như vậy nữa. Có chuyện thì phải nói cho ta biết để ta sắp xếp.”

Đình Tấn mệt mỏi, nhẹ giọng nói với David. Những lời nói nhẹ nhàng nhưng với David thì nó giống như những chiếc búa đánh vào trong lòng hân, làm cả thân thể hân không nhịn được run lên.

Gương mặt lạnh lùng của David bây giờ nào còn đâu, chỉ có chẳng là bị xấu hổ và cảm động thay thế. Hân không biết nói gì, chỉ lí nhí lắm bả chỉ được hai chữ “Xin lỗi...”.

Đình Tấn cố gắng rặn ra một nụ cười, sau đó hỏi thăm David một số chuyện về hai đứa em của hân hay những chuyện xảy ra khi bọn họ bị bắt.

Hân cố gắng phân tâm làm cho mình không buồn ngủ, nhưng mí mắt cứ nặng dần làm hân không nhịn được càng lúc càng khó chống cự.

Sau hơn nửa giờ, Louis đã trở lại. Trong tay hân là một con cáo và một con thỏ với bộ lông đều là màu trắng như tuyết.

Khi trở về hân cũng không nói gì mà lặng lẽ dùng dao găm lột da, mổ lấy nội tạng chỉ chừa lại một phần thịt nhỏ. Dùng một cành cây tuốt thẳng, hân bắt lên trên ngọn lửa đang cháy bập bùng bắt đầu nướng.

“Qt...qt...”

Một hồi sau, mùi thịt truyền ra làm cho Đình Tấn con buồn ngủ lập tức voi đi bốt. Bụng hân cũng bắt đầu biểu tình, kêu lên liên tục. Louis hiểu ý, lập tức đưa cho Đình Tấn cả con thỏ vừa nướng chín.

Màu thịt vàng óng lỏm đốm màu đen do lửa lớn mà cháy khét. Chất mỡ tron bóng bên ngoài lại bốc lên mùi thơm tự nhiên, Đình Tấn dù cảm thấy thịt vẫn còn đang rất nóng nhưng con đói cùng sự hấp dẫn của thịt nướng làm hân không nhịn được cắn một miếng lớn.

“Phù... phù...”

Cái miệng tron bóng dính đầy dầu mỡ, vừa liên tục nhai thịt vừa thổi ra khói trắng, Đình Tấn bộ dạng bây giờ có chút khôi hài. Thế nhưng Louis và David không ai cười cả, chỉ có kính nể thôi.

Chính người đàn ông cũng như anh cả này đã lặn lội từ phương xa tới đây giải cứu cho người mà hân xem là anh em. Có thể người khác sẽ gọi hân là đồ ngu ngốc nhưng với David và Louis thì ngược lại.

Bọn họ đều là những người mất đi tình thân của gia đình. Chỉ có bọn họ mới hiểu được thứ tình cảm chân thành cho anh em trong một gia đình của Đình Tấn là quý giá cỡ nào.

Bọn họ trước đây luôn nghe theo lệnh hân, một thì là vì báo ơn, hai là vì kiếm tiền trang trải cuộc sống. Chính vì vậy David mới lựa chọn bán đi Đình Tấn để cứu hai em của mình.

Thế nhưng bây giờ bọn họ đã có sự thay đổi, chuyển sang một bước ngoặt mới. Chính là vì “Anh em”.

Chỉ một chuyện đi này và cũng chỉ nhờ vào sự chân thành của mình, Đình Tấn đã làm thay đổi cách nhìn, cách suy nghĩ của hai tên đồng bạn. Bọn họ bây giờ mới có thể gọi là chính thức gia nhập vào gia đình [The Alliance].

Thế nhưng hân là không biết những chuyện này. Bây giờ hân vẫn đang bị con đói hành hạ, như một tên ‘cái bang’ bị bỏ đói suốt mấy năm liền vậy.

“Q... nắc”

3 phút không tới, Đình Tấn đã giải quyết xong một con thỏ nặng gần 3kg. Đã ăn no, Đình Tấn xoa tay vào bộ áo khoác lông cho sạch dầu mỡ, miệng vừa ợ vừa nắc nhòa mồm.

Chợt sực nhớ đến hai tên bên cạnh vẫn chưa ăn, hắn có chút xấu hổ nói.

- “Xin lỗi, đói quá không kìm được ăn hết rồi. Làm phiền người Louis, chịu khó đi bắt thêm đi nha.”

Louis nghe Đình Tấn nói, khoe miệng nhếch lên một cái sau đó gạt đầu không nói gì rồi đứng dậy đi ra ngoài.

David bây giờ mới lấy xiên thịt con cáo còn lại trên đồng lửa đưa cho Đình Tấn.

- “Người ăn đi đội trưởng, ta không đói. Mau chóng khôi phục lại, dẫn dắt chúng ta rời khỏi đây.”

- “Ta ăn no rồi, người ăn đi.”

Đình Tấn lắc đầu đẩy trở lại cho David, sau đó thò tay vào túi quần lấy ra điện thoại kiểm tra xem có thể gọi đi ra ngoài được không.

Điện thoại tuy không bị sút mẻ gì và pin vẫn còn đầy, nhưng chỉ là không có sóng mạng để gọi thôi. Hắn thất vọng cất lại vào túi, sau đó bắt đầu suy tính đường lui.

Louis sau một lúc cũng đã cầm thêm một con thỏ trắng mập trở về. Hắn và David thay phiên nhau nướng ăn rồi bắt đầu chia nhau ra canh gác. Bầu trời cũng tối dần đi, Đình Tấn đã nhắm mắt ngủ từ lâu, cả hang động chìm dần vào màn đêm yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Dịch đuổi tới

“Gâu... Gâu...”

Trong hang động yên tĩnh, tầm tối bỗng dưng vang lên tiếng chó sủa loáng thoáng từ xa. Đình Tấn đang thiêu thiêu ngủ thì lập tức giật mình bật người dậy, Louis nằm bên cạnh cũng phản ứng lại không chậm.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, sau đó nhanh chóng lay tỉnh David đang ngủ say. Hiện tại vẫn còn là nửa đêm, Louis và David thay phiên nhau gác đêm mỗi người 4 tiếng. Thế nhưng có lẽ David do tinh thần căng thẳng mấy hôm nay không ngủ được, quá mệt mỏi mà ngủ quên lúc nào không hay.

Đình Tấn sau khi được ăn uống và nghỉ ngơi vết thương ở đùi đã khôi phục rất nhiều. Hiện tại hắn đã có thể đi lại được bình thường, trên đùi cũng chỉ còn lại một vết sẹo nhỏ, không quá lâu nữa chắc sẽ lành hẳn. Ba người nhanh chóng thu dọn ẩn dấu đi các vết tích rồi rời khỏi hang động.

Nói về tên ‘Chu ca’, hắn tên thật là Chu Quốc Tường là người chủ trì hoặc cũng có thể gọi là ‘Đại ca’ ở khu phố người Hoa này. Hắn là một tên trùm buôn vũ khí nóng và thuốc phiện, bao bọc bởi một lớp vỏ ngoài thương nhân, nhà từ thiện.

Hắn cấu kết với rất nhiều thế lực, kể cả chính quyền nơi đây đều bị hắn mua chuộc. Có thể nói ở khu vực này, hắn chính là vua.

Đêm qua hắn đã sắp xếp một nhóm người đi theo mình, lại cho thêm một đám chặn các ngõ ngách từ chỗ của hắn đến đường vào thành phố. Nhưng không ngờ Đình Tấn lại chạy trốn vào rừng, tránh thoát mắt sự phong tỏa của hắn.

Chuyện này làm hắn rất tức giận, nên đã huy động gần như toàn bộ lực lượng của Hồng Môn Hội dưới tay mình đi lùng bắt bọn chúng. Cũng may đối phương vẫn chưa tiến vào trung tâm thành phố nên mọi chuyện vẫn yên ổn.

‘Đường chủ’, cấp trên của hắn đã ra lệnh cho hắn phải làm tốt vụ này. Hiện tại hắn chỉ mới làm được một nửa, còn một nửa còn lại vẫn đang ngâm nước. Nếu như bị thất bại hắn có thể sẽ mất đi vị trí của mình, thậm chí có thể bị ‘xử’ đẹp.

Chính vì thế nên hiện tại, hắn đã không còn vẻ phong dong như trước nữa. Thay vào đó là bồn chồn, lo lắng đứng ngồi không yên. Nhịn không được hắn mới lấy bộ đàm ra truyền tin.

- “Thế nào rồi? Có phát hiện gì chưa?”

Giọng nói gấp rút, lo lắng rõ ràng. Đây không biết đã là lần thứ mấy hắn hỏi câu hỏi này trong 4 tiếng vừa qua rồi. Bộ đàm lúc này mới truyền lại giọng nói của một tên đàn ông.

- “Báo cáo Chu ca. Vẫn chưa có phát hiện tung tích mấy con chuột nhắt này. Bọn chúng quá狡 hoạt, dùng tuyết lấp lại vết máu cùng với dấu chân làm

cho anh em không phân biệt được.

Hiện tại đệ đang dẫn chó săn đến đây lùng bắt, rất nhanh sẽ có tin tức thôi. Chu ca bình tĩnh cho đệ thêm chút thời gian đi.”

- “Mẹ, thật là phé vật mà. Nhanh tìm cho ta!”

Tên Chu Quốc Tường tức giận mắng một tiếng, sau đó tiếp tục ngồi ngả ra ghế tự trấn an mình.

Hơn 1 giờ sau, bộ đàm trong tay Chu Quốc Tường bỗng dưng vang lên âm thanh.

- “Chu ca, báo cáo. Nghe rõ trả lời.”

- “Nói đi!”

Tên Chu Quốc Tường đang nằm lim dim thì giật mình tỉnh táo lại ngay. Hắn lập tức đưa bộ đàm lên bấm nút trả lời.

- “Đã phát hiện một hang động có vết máu, đội chó săn đang lần theo. Đối phương có lẽ đã bị thương rồi, sẽ sớm bắt lại được thôi Chu ca.”

- “Tốt, cố gắng bắt sống tên cầm đầu. Ta cần thông tin từ miệng của hắn. Nói với mấy anh em, ai bắt sống được đám chuột này ta thưởng cho 100.000\$.”

- “Rõ thưa Chu ca!”

Một tên tiểu đệ của Chu Quốc Tường đã phát hiện được hang động nơi mà cả nhóm Đình Tấn đã trú ở thời gian vừa qua. Sau khi báo cáo tình hình xong, lại nghe được có thưởng hậu hĩnh như vậy hắn giọng nói không kìm được hết lên hưng phấn.

Tên Chu Quốc Tường này khi phát hiện Đình Tấn có siêu năng lực thì rất phấn khích và tò mò. Ngồi ở vị trí này quá lâu, cảm giác người bên trên của hắn đã ảnh hưởng rất sâu sắc rồi.

Chu Quốc Tường không muốn có ai ngồi trên đầu hắn mà sai bảo nữa. Hắn luôn mơ tưởng có một ngày bản thân mình sẽ có được sức mạnh để nắm giữ tất cả Hồng Môn Hội thậm chí là làm bá chủ thế giới.

Nhìn thấy siêu năng lực của Đình Tấn làm cho hắn dấy lên một luồng hi vọng. Không tiếc làm trái lại lời của ‘Đường chủ’ mà giữ hắn lại.

Hơn nữa Chu Quốc Tường còn rất thâm độc. Hắn giết chết hết tất cả 6 tên đàn em thân tín đi theo mình ở trong trại mộc đêm qua để bịt miệng không cho tin tức lộ ra ngoài kéo tới những tên tai to mặt lớn khác.

Hiện tại hắn đang trong phòng, sốt ruột liên tục đi qua đi lại chờ tin tức. Một hồi lâu sau, như đã chịu hết nổi hắn xoay người bước ra ngoài, lái xe đi đến khu rừng nơi người của hắn đang lùng bắt Đình Tấn.

...

Lúc này tại trên một sườn núi, ba người nằm dán sát thân thể lên mặt đất.

- “Đội trưởng, làm sao bây giờ? Bọn chúng bao vây rồi.”

Louis gương mặt lạnh lùng thường ngày lúc này đã tràn đầy lo lắng. Hắn nhìn thấy bên dưới lấp lóe gần cả trăm cái ánh đèn, cùng với tiếng chó sủa inh ỏi thì biết tình thế đã không ổn.

Đình Tấn lúc này đôi chân mày cũng đang nhíu chặt. Hắn lựa chọn lên núi một phần chính là vì sợ đối phương có mai phục trên đường về, một phần còn lại là vì phía bên kia chân núi có đường cao tốc, nhiều người qua lại.

Chỉ cần đến được đó ắt hẳn sẽ hấp dẫn được sự chú ý của người dân, hắn có thể nhờ đó mà đánh động đến bên phía cảnh sát. Đồng thời cũng có thể đi nhờ xe của những người trên đường cao tốc mà trở về trung tâm thành phố.

Thế nhưng không ngờ đối phương lại huy động người đông như vậy. Ắt hẳn là bí mật về tu luyện kỹ năng trong game có sức hấp dẫn quá lớn với bọn họ rồi.

Đình Tấn âm thầm suy tính, một hồi lâu sau, hắn đôi mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn. Trầm giọng nói.

- “Giết ra một đường máu. Theo ta!”

Nói xong hắn dẫn đầu hướng về phía ít ánh đèn nhất mà lao tới. Hai người David và Louis cũng nhanh chóng đi theo.

Lúc này ở bên dưới chỗ Đình Tấn đang hướng tới, nói đó có 5 tên Hồng Môn Hội đang dẫn theo một con chó. Chúng mỗi người cầm một cái đèn pin, liên tục lia qua lia lại, quan sát xung quanh như sợ có ai đó xông ra đột kích.

“Gâu gâu...”

Bỗng dung con chó như phát hiện cái gì đó mà hướng về một bụi cây liên tục sủa lên. Cả năm tên Hồng Môn Hội lập tức giờ súng lên hướng về phía bụi cây nhắm bắn.

“Soạt soạt...”

Bụi cây rung động làm cho năm tên này trái tim như muốn ngừng đập. Theo như những tên trước đó đồn thổi, những người bọn hắn truy đuổi như có ma quỷ đi theo, đồ vật bay lơ lửng bảo hộ họ. Cho nên những tên xã hội đen không sợ chết này cũng có chút run tay với những thứ mà chúng không rõ ràng.

Đình Tấn lúc này cũng đang ngồi chồm hổm trên mặt đất ở đối diện với bụi cây mà năm tên Hồng Môn Hội đó đang nhắm bắn. Hắn thật không ngờ đối phương lại có một con chó, mà con chó này lại nhạy cảm như vậy, nhanh chóng phát hiện ra bọn họ.

Ngay khi nhìn thấy đối phương giờ lên súng hướng về phía mình, Đình Tấn trong lòng cũng hồi hộp thậm chí không ổn. Thế nhưng hắn cũng là không có cách nào, năm cái đèn pin sáng chói đang rọi tới đây, hắn nếu FbhaIPay di động thì sẽ lập tức bị phát hiện.

David và Louis bây giờ đều đã ở nơi khác không thể trợ giúp cho hắn nữa. Đình Tấn một mình bị kẹt vào thế bí. Hắn hít một hơi thật sâu rồi định ra tay trước chiếm tiện cơ thì bất chợt dị biến phát sinh.

Trong bụi cây không biết từ đâu ló ra một con thỏ trắng, sau đó nó dường như hoảng sợ rồi lập tức bỏ chạy. Con chó săn cũng liên tục hướng về con thỏ đang chạy mà nhảy chồm tới, sủa liên hồi làm cho tên đàn ông đang cầm dây xích cổ nó xém chút không giữ lại được.

Sự việc này phát sinh làm năm tên Hồng Môn Hội này thở phào một hơi buông lỏng tay đang nắm súng, từ từ thả xuống. Nhưng không một ai chú ý, có một con dao đang bay lơ lửng gần đó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Máu tanh giết chó

Đình Tấn ngay khi phát hiện đối phương đã buông lỏng cảnh giác thì khóe miệng nhếch lên cười tà, lập tức ra tay hành động.

“Phốc”

Ngay khi năm tên Hồng Môn Hội vừa buông lỏng thả súng xuống, một con dao từ phía sau lưng bọn họ bay tới cắm vào sau đầu một tên đứng ngoài cùng phía sau cùng.

Đây chính là tác phẩm Đình Tấn khi sử dụng “Khống Vật Thuật” điều khiển con dao của Louis.

“Bịch”

Sau khi bị con dao đâm trúng sau đầu, thân thể cao lớn của tên này lại chậm chạp ngã sấp mặt xuống đất, âm thanh va chạm phát ra cũng rất nhỏ.

Đình Tấn vì không để cho bốn tên bên cạnh phát hiện nên đã sử dụng “Khống Vật Thuật” điều khiển cái xác, giảm lại lực va chạm.

Quá trình màn ám sát này diễn ra rất hoàn mỹ. Con dao cắm trên đầu tên đã bị giết lại tiếp tục bay lên, lơ lửng trên không như một lưỡi hái tử thần.

“Vù... Phốc”

Con dao bay nhanh cấp tốc cắm xuyên vào sau đầu một tên bên cạnh, giết chết tên đó ngay tức khắc không để hắn kịp thốt lên một âm thanh nào. Sau đó, nó lập tức rút ra, bay tới một wLfV6j8 tên khác kế bên.

“Phập”

- “Á...”

Máu tươi từ cổ tên này phun ra như vòi phun nước. Hắn đau đớn hoảng sợ hét lên, tay đưa lên ôm lấy vết thương trên cổ của mình. Thân thể dần dần vô lực mà ngã ngửa xuống đất, dãy dựa càng lúc càng yếu.

Lúc này phía trước chỉ còn lại hai tên, một tên cầm súng quan sát bụi cỏ xung quanh phía trước, một tên còn lại đang cầm dây xích cổ chó săn.

Tất cả chuyện này diễn ra chưa đến 1 phút, ba tên thành viên Hồng Môn Hội trong một nhóm năm người này đều đã bị giết chết.

Cũng ngay khi tên thứ ba vừa ngã xuống, hai tên cuối cùng mới kịp quay người lại quan sát thì mọi chuyện đã quá muộn. Đình Tấn làm sao bỏ qua cơ hội

này được.

Hắn lập tức điều khiển cho con dao nhắm ngay vào tên đang cầm súng kia. Thế nhưng không may lần này con dao bị lệch đi không cắm vào cổ mà chỉ cắm vào bên bả vai của đối phương.

- “Lên!”

Đình Tấn thấy tình thế không ổn lập tức hét lớn một tiếng. Sau đó mũi chân cắm vào trong mặt tuyết, hắn như một con báo săn lập tức xông về phía tên đang cầm súng đã bị thương.

Nấp ở bụi cây bên cạnh, David và Louis nghe được ám hiệu của Đình Tấn thì lập tức xông về phía con chó săn và tên chủ của nó. Cả hai gương mặt lạnh lùng, đây sát khí bùng tốc độ nhanh nhất của mình mà xông tới.

David tốc độ nhanh nhất. Hắn phóng đi như bay trên mặt tuyết mỏng, sau đó nhún người bay lên, nghiêng mình nằm ngang, hai chân đưa ra phía trước, hướng về thân mình của tên đang nắm giữ sợi dây xích kia đập mạnh tới.

Tên giữ chó này chỉ vừa quay lưng thì nhìn thấy đồng bạn của mình đã ngã xuống. Tiếp theo đó lại nghe một tiếng hét lên ở phía sau làm hắn giật thót tim. Vừa định quay lại xem tình hình thế nào thì ở bên cạnh, không biết thế nào lại lao ra một tên lạ lẫm.

“Bịch”

Chờ hắn nhận ra đây là kẻ địch thì đã muộn, hai chân của David chuẩn xác đập mạnh vào giữa ngực của hắn. Lực lượng cùng với tốc độ của David làm cho tên này lập tức bị đập bay đi một đoạn hơn mấy mét. Con chó săn cũng bị lôi đi vì sợi dây bị quấn trên tay của chủ nó.

David không dừng lại tại đó mà tiếp tục xông tới ngồi lên trên ngực, đầu gối đè chặt lấy hai tay của của đối phương. Hắn vùng lên nắm đấm, liên tục đập từng cú như trời giáng vào mặt của kẻ địch như muốn giết chết hắn.

Con chó săn bên cạnh thấy chủ mình bị cản thì nó ngay lập tức xông tới định vồ lấy David. Là thuộc giống Labrador, thân thể dài đến gần 2m, nếu như để nó vồ trúng, David chắc chắn sẽ không ổn.

Nhưng rất may mắn, Louis đã xông tới kịp thời. Hắn là theo sát ở phía sau David, khi thấy tên giữ chó bị đá bay đi, hắn liền hướng về phía con chó vồ tới. Hai tay dang rộng ra ôm lấy cổ, chân cũng dang ra khóa chặt lấy bụng và hai chân sau của nó.

Ở bên cạnh David liên tục vùng vẫy tới tấp vào mặt tên giữ chó mà không quan tâm con chó săn bên cạnh vì hắn biết đã có Louis lo lắng, đây chính là tin tưởng giao phó phía sau lưng của mình cho đồng đội.

Louis vừa ôm được cổ con chó liền vật nó nằm ngửa ra đất, giảm thiểu tới đa lực vùng vẫy của nó. Con chó há mồm muốn xoay đầu tấp vào cổ Louis thì bị hắn dùng tay giữ chặt lấy hai hàm răng.

- “Aaaaa...!”

Louis hét lớn một tiếng, bắp tay nổi phồng lên, gân xanh như những con giun bò bên dưới da thịt của hắn. Hai bàn tay Louis cầm chặt lấy hai hàm răng của con chó săn, sau đó xé mạnh ra hai bên.

“Rắc... ăng ăng”

Một âm thanh giòn vang phát ra từ miệng con chó, đau đớn làm nó liên tục kêu rên thê lương nhưng Louis cũng không thương hại mà dùng tay.

Nhiều năm kinh nghiệm đi săn dạy cho hắn một điều, không bao giờ nương tay với thú dữ vì chúng không bao giờ sẽ bỏ qua cho người.

Con chó bốn chân gãy dựa càng lúc càng yếu đi, Louis xé mở hai hàm răng của nó xong cũng không dừng lại. Một tay vịn đầu, một tay vịn mõm nó, vận mạnh một cái ngược chiều kim đồng hồ.

“Rắc...”

Cổ con chó săn mềm oặt đi ngã lộn sang một bên, đã chết không thể chết lại. Louis thở ra một hơi, chống người đứng dậy nhìn qua bên cạnh.

David bây giờ cũng đã giải quyết xong xuôi đối thủ của hắn. Tên giữ chó lúc này hai tay xụi lơ, dang ngang sang hai bên. Hơi thở cũng đã thoi thóp, mặt đã sưng phù lên không còn nhận ra nhân dạng nữa.

David đứng dậy, chân đạp lên cổ hắn, sau đó dùng lực nhấn mạnh xuống.

“Rốp...”

Âm thanh có vật gì đó bị bẻ nát phát ra, đồng thời cũng là lúc sinh mệnh của tên bị David đánh nãy giờ cũng đến hồi kết. Hắn gục đầu sang một bên, tắt thở.

Đình Tấn đã giải quyết xong tên cầm súng từ hồi lâu, vẫn đứng bên ngoài khoanh tay nhìn lấy Louis và David chiến đấu.

Ở 5 phút trước, ngay khi Đinh Tấn xông lên thì đã dùng “Khống Vật Thuật” điều khiển lấy cò súng không cho nó bị bóp vào. 30kg lực tác dụng lên cò súng làm cho tên kia dù cố gắng đè ép thế nào cũng không thể bắn ra đạn. Lúc hắn còn đang bối rối, loay hoay với khẩu súng thì Đinh Tấn đã tiếp cận được sát bên.

Đinh Tấn vừa bay tới thì nhìn thấy tên này định dùng bán súng để đánh mình, hắn liền xoay người một vòng né qua được bán súng. Tay cũng thuận tiện nắm lấy cán dao đang cắm trên vai đối phương.

“Soạt”

“Phập”

- “Á!! Tha mạng... Ừm... ừm”

Vừa rút dao ra Đinh Tấn lập tức đâm ngược trở lại vào lưng hắn, sau đó kéo mạnh một đường xé mở cả lưng của tên thành viên Hồng Môn Hội này. Đau đớn làm cho tên này không nhận được kêu gào, cầu xin.

Thế nhưng Đinh Tấn đôi mắt đầy sát khí khi nào dễ dàng như vậy bỏ qua. Hắn rút dao ra bịt miệng tên này không cho hắn tiếp tục la hét, sau đó dùng dao đâm liên tục vào ngực cho đến khi đối phương cánh tay rũ xuống vô lực.

Cả người Đinh Tấn đều dính lấy máu tươi phun ra từ lưng của tên Hồng Môn Hội vừa bị hắn giết. Lại kết hợp với đôi mắt đầy sát khí, băng lãnh làm cho Đinh Tấn trông như một tên sát nhân cuồng ma.

Buông tay ra, Đinh Tấn cúi xuống lục lọi cả người tên này cũng với những tên đã bị hắn giết trước đó. Tổng cộng thu được 4 khẩu súng và 8 băng đạn. Đinh Tấn cất đi 3 băng đạn, sau đó cầm lấy 3 khẩu súng đi về phía Louis và David vẫn đang chiến đấu mà quan sát cho đến bây giờ.

Ba người nhanh chóng thu dọn những xác chết kéo lại một góc, sau đó dùng lá cây thông che chắn lại. Rồi bắt đầu lên đường đi về phía con đường cao tốc gần đó.

Lúc này tên Chu Quốc Tường cũng đã lái xe tới chỗ một con đường mòn đi sâu vào trong rừng. Nơi này có giăng một lều bạt lớn, tập trung hơn chục tên Hồng Môn Hội với nhiều máy móc tinh vi, từ máy định vị cho đến máy bay quay phim dò đường.

Tiến vào trong lều hắn giọng nói ồm ồm hỏi.

- “Thế nào rồi, mấy con chuột nhắt đó giờ đang ở đâu?”

- “Đã phát hiện con mồi. Bọn chúng vừa giết năm người của chúng ta, hiện tại đang đi về phía đường cao tốc. Chúng ta đã cử người đón đầu lấy bọn chúng rồi, sẽ nhanh chóng bắt được đối phương thôi.”

- “Tốt lắm trương lên. Tốt nhất có thể bắt sống hắn cho ta.”

Chu Quốc Tường lắng nghe một tên chỉ huy báo cáo về tình hình vừa qua, đôi mắt không khỏi lóe lên vẻ tham lam và tàn nhẫn như một con rắn độc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Trốn chạy

Đinh Tấn lúc này vẫn chưa biết rằng nhóm người của hắn đã bị phát hiện và bị vây quét, đón đầu.

Hiện giờ, hắn đang phải cố gắng dùng tốc độ nhanh nhất hướng về phía đường cao tốc mà Louis đã nói chạy tới. Ở phía sau hắn, David và Louis vẫn duy trì tốc độ đuổi nhanh theo.

Đã chạy được một đoạn đường hơn 10km, ba người do liên tục phải chạy nhanh nên lúc này gương mặt cũng đã lấm tấm mồ hôi.

Nhất là Louis và David, dù đêm qua đã ăn một chút nhưng hai người đã một ngày một đêm không được nghỉ ngơi đầy đủ. Dù cho có tu luyện được thể chất gấp 4-5 lần người bình thường thì vẫn không chịu nổi được cường độ vận động như vậy.

“Gâu gâu gâu”

Đang chạy nhanh về phía trước, bỗng nhiên xung quanh vang lên rất nhiều tiếng chó sủa. Đinh Tấn giật mình kinh hoàng dừng lại, nhìn xung quanh tập trung lắng nghe kiểm tra xem âm thanh phát ra từ đâu.

David và Louis ở phía sau cũng vừa chạy tới, nghe được tiếng chó sủa, hai người cũng lập tức dừng lại phía sau Đình Tấn.

- “Phía trước có rất nhiều người.”

Louis không hổ là mang huyết thống Lycan. Lỗ tai và mũi của hắn rất nhạy cảm, rất nhanh thì đã nghe ra được âm thanh phát ra từ đâu rồi suy đoán ra số lượng người phía trước.

Đình Tấn đôi chân mày lập tức nhíu lại, suy nghĩ tìm phương hướng giải quyết cục diện này. Hiện tại bọn họ đã vượt qua được sườn núi, tiến về phía chân núi thì sẽ gặp được đường cao tốc ngay. Thế nhưng đối phương đã chặn đầu rồi, chỉ có thể đánh một cái vòng lách qua.

Trầm tư suy nghĩ một hồi chợt Đình Tấn nghĩ đến một chuyện. Làm sao bọn hắn lại có thể bị phát hiện nhanh như vậy? Rõ ràng lúc này bọn họ tiêu diệt năm tên Hồng Môn Hội không hề đánh động đến những tên gần đó.

Híp mắt lại Đình Tấn bắt đầu tìm manh mối. Hắn lập tức gỡ súng và băng đạn đang đeo trên người mình, David và Louis để kiểm tra xem có thiết bị theo dõi hay không.

Thế nhưng sau một hồi kiểm tra vẫn không thấy có thiết bị phát tín hiệu định vị. Nhìn xung quanh một chút, Đình Tấn lập tức nghe được âm thanh “O... o...” tiếng mô tô cánh quạt phát ra.

Ngay tức khắc hắn ngừng đầu lên nhìn bầu trời thì phát hiện có một con máy bay Quad đang lơ lửng trên không cách bọn họ không quá 20m.

“Không Vật Thuật”

Đình Tấn híp mắt lại, tay giờ lên hướng về phía chiếc máy bay từ từ nắm bàn tay lại. Cùng lúc đó hắn sử dụng “Không Vật Thuật” để khống chế chiếc máy bay từ từ bay về phía mình.

Chiếc máy bay nghiêng ngược về phía sau dường như muốn bỏ chạy thế nhưng lực kéo của Đình Tấn lại lớn hơn làm cho nó chỉ có thể chậm chạp tiến lại gần Đình Tấn.

“Rắc”

Cầm chiếc máy bay trong tay, Đình Tấn không do dự bẻ đôi nó, cũng không quên bấm nút chiếc camera gắn kèm bên trên.

Chu Quốc Tường lúc này đang đứng nhìn xem màn hình quay video của chiếc máy bay. Hắn nhìn thấy một màn này, nắm tay không tự chủ được siết chặt lại.

- “Sức oTwi7m mạnh này phải thuộc về ta. Chỉ có ta mới xứng có được nó. Giác mơ làm bá chủ thế giới sẽ không còn xa nữa rồi.”

Hắn ánh mắt chăm chú, mê luyện nhìn lấy từng động tác của Đình Tấn, miệng cũng không tự chủ lắm bảm như một kẻ đã bị dục vọng làm che mắt.

Những chuyện này Đình Tấn đều không hay biết. Hắn chỉ biết rằng bây giờ mình và hai người anh em đã rơi vào một tình thế khá là nguy cấp thôi.

...

Sau khi phá hủy xong chiếc máy bay dò thám, Đình Tấn lập tức dẫn hai người David và Louis lao nhanh về phía bên trái. Nơi đó sẽ đi ngược lại vách núi, địa thế cao sẽ có lợi hơn cho bọn hắn nếu bị phục kích.

“Đoàn đoàn đoàn”

“Phốc phốc...”

Bắt quả ngay khi vừa lên được một mỏm đá, tiếng súng vang lên liên tục. Mặt đất, tảng đá xung quanh ba người Đình Tấn liên tục bốc lên cát bụi và khói. Ở phía trước mặt bọn họ, có 6 người đang ẩn nấp ở sau những cái cây, dùng súng bắn tỉa ra ngoài.

Đình Tấn lập tức cúi người nằm rạp xuống đất, hai người Louis và David cũng bắt chước nằm theo. Đình Tấn xoay người lại nhìn phía sau thì thấy nơi đó cũng có ánh đèn pin đang tiến đến gần.

Tình hình hiện tại càng ngày càng nguy cấp, số lượng người bao vây bọn hắn càng ngày càng nhiều. Đã có hơn 40 tên Hồng Môn Hội xuất động rồi, nếu cứ kéo dài thì sẽ không còn đường thoát.

Hắn nhìn sang David và Louis gạt đầu ra hiệu, sau đó giờ súng lên từ từ trường về phía trước. Ba người trường đến hơn 3m về phía trước thì dừng lại, lưng dựa vào một tảng đá khá lớn vừa đủ che chắn cho hai người. Trong tay cầm lấy một khẩu Uzi, David và Louis giờ súng ngang vai, đã lên đạn sẵn.

Đình Tấn trường đến nơi thì bắt đầu quan sát xung quanh sau đó tập trung dùng tinh thần dò xét. Với 312 điểm tinh thần của hắn hiện tại, những vật ở khoảng cách 15m xung quanh mình, Đình Tấn đều có thể cảm giác ra được hết, giống như một cái máy radar dò tìm vậy. Tuy không rõ ràng nhưng cũng là chính xác đến gần 80%.

Phía trước có 7 tên, đang đứng ẩn nấp phân tán sau những gốc cây thông lớn. Khoảng cách quá xa lại không nhìn thấy được mục tiêu, Đình Tấn rất khó

sử dụng “Không Vật Thuật” để điều khiển dao găm giết chết chúng như đã làm trước đó.

Hắn nhìn xung quanh quan sát thì phát hiện có một cây thông đã bị gãy đổ đang trên mặt đất, bề mặt phủ đầy rêu xanh.

“Không Vật Thuật”

Đình Tấn khoe miệng nhếch lên một vẻ cười tà, lập tức sử dụng “Không Vật Thuật” điều khiển gốc cây đó. Rất may mắn, gốc cây trọng lượng không quá nặng vừa trong tầm 30kg, nhắt lên một ít đất đá bên dưới, cả thân cây từ từ hướng về phía Đình Tấn bay tới.

- “David, người giải quyết hai tên, một ở hướng 11 giờ, một ở hướng 1 giờ 30. Louis, người giải quyết một tên ở hướng 1 giờ 25.

Đình Tấn vừa phân công vừa dùng “Không Vật Thuật” điều khiển thân cây thông kia nằm ngang. Hắn sau khi chuẩn bị xong tất cả mới quay đầu lại chăm chú nhìn hai người bên cạnh gật đầu ra hiệu.

- “Hành động!”

Thì thào một tiếng, sau đó Đình Tấn đứng lên xoay người đứng phía sau gốc cây, rồi móc súng ra hướng về phía vài tên Hồng Môn Hội đang lấp ló trong rừng ở hướng 2 giờ gần đó xả đạn.

David và Louis cũng không chậm trễ, ngay khi Đình Tấn hô lên, cả hai lập tức đứng lên bước ra khỏi tảng đá hướng về phía đã được Đình Tấn chỉ định mà bóp cò.

“Tạch tạch tạch...”

“Phốc... phốc”

- “Á...”

Tiếng súng vang lên làm cho cả đám người đang ẩn nấp sau những gốc cây kia giật mình kinh hãi, không ngờ rằng đối phương lại có vũ khí. Từng viên đạn từ nòng súng bay ra, đánh lên những gốc cây thông ở trong khu rừng trước mặt.

Riêng tên xui xẻo bị Đình Tấn nhắm vào thì lập tức trúng đạn ngã xuống, nằm trên vùng máu. Hắn không nhận được đau đớn mà kêu gào thảm thiết làm cho đám người bên cạnh càng lo lắng hơn.

David do trước giờ không sử dụng súng máy nên không giết chết được tên nào, chỉ bắn trúng toàn gốc cây. Louis khá hơn một chút, chắc do có kinh nghiệm đi săn thú nên súng máy bắn cũng khá chuẩn, hạ được một tên.

- “Cúi xuống!”

Đình Tấn vừa xả xong một băng đạn lập tức hét lên ra lệnh, sau đó nằm rạp xuống đất ẩn nấp phía sau khúc cây. Louis và David cũng nhanh chóng cúi người, xoay lưng dựa vào vách đá.

Sau một hồi bị giật mình kinh ngạc, cả đám người kia mới phục hồi tinh thần giờ súng lên nhắm về phía Đình Tấn liên tục nã đạn.

“Phốc phốc... rắc”

Từng viên đạn 9mm lướt ngang qua đầu Đình Tấn, một số thì bắn trúng khúc cây đang che chắn sau lưng. Hắn có thể nghe thấy rõ âm thanh xé gió của viên đạn lướt ngang qua đầu mình, cũng nhìn thấy từng mảnh gỗ bay ra tứ tung.

Thế nhưng giữa làn đạn nguy hiểm như vậy, Đình Tấn gương mặt vẫn là lạnh lùng, bình tĩnh mà tập trung dùng tinh thần để cảm giác lấy mục tiêu nằm trong bán kính 15m.

- “David đưa súng của người cho ta.”

Đột nhiên Đình Tấn trầm giọng hướng về David gọi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Bị chặn đường, dụ dỗ Louis

David hầu như không có bất cứ do dự nào, quăng súng của mình qua cho Đình Tấn.

- “Theo sau ta!”

Đình Tấn hét lên một tiếng, sau đó khúc gỗ bỗng nhiên bắt đầu di chuyển nhanh về phía trước. Lúc này đám người Hồng Môn Hội bên trong rừng cũng vừa xả xong băng đạn.

Lợi dụng lúc đám người kia đang thay đạn, Đình Tấn nhanh chóng chạy theo phía sau khúc gỗ, hai tay hai súng giang ngang ra bắn xả vào chúng.

“Tạch tạch...”

- “Á...á”

Dựa vào cảm giác của mình, Đình Tấn gần như bách phát bách trúng. Chỉ cần xuất hiện trong tầm bắn của hắn thì đều bị bắn trúng, không chết cũng bị thương vô lực tái chiến.

Louis và David nhìn nhau, sau đó cũng nhanh chóng xông lên theo sau Đình Tấn. Riêng Louis vẫn còn cầm súng trong tay, gương mặt lạnh lùng, bình tĩnh không có bất kỳ sợ hãi nào. Vừa chạy hắn vừa quan sát xung quanh, chỉ cần có động tĩnh thì ngay lập tức sẽ xả đạn về phương hướng đó.

Ba người Đình Tấn cũng đã thành công vượt qua được tới rừng cây. Bảy tên Hồng Môn Hội ẩn nấp trong rừng rất nhanh bị Đình Tấn giết chết hoặc bị bắn trúng mà phé đi gần hết, chỉ còn lại vài tên đang sợ hãi ẩn nấp không dám lộ mặt ra.

Đình Tấn nào dễ dàng bỏ cho bọn chúng để lại hậu hoạn cho mình. Hắn bỏ đi điều khiển gốc cây đã nát bấy, mũi chân điểm mạnh xuống đất, cả người phóng về phía một gốc cây.

Chân liên tục đạp lên hai thân cây sát nhau, cả thân thể của hắn như đang bước đi trên không trung. Ngay khi vừa đạp vào cành cây thứ hai, Đình Tấn bật người bay ra ngoài sau đó lộn ngược người, hai tay cầm súng đưa ra hướng về phía dưới hai bụi cây bên tới.

“Tạch tạch...”

- “Á... đừng bắn!”

- “Đừng... tha mạng...”

Hai giọng la hét từ trong bụi cây truyền tới. Thì ra ở bên trong hai bụi cây này đang ẩn trốn hai tên còn lại của nhóm mai phục này. Bọn chúng bị Đình Tấn bắn trúng, đau đớn la hét, sợ hãi xin hàng. Thế nhưng đối phương lại không dừng tay chút nào làm bọn chúng dần dần tuyệt vọng mà ngã xuống, đã chết đến không thể chết lại.

Đình Tấn ở trên không lợi dụng “Không Vật Thuật” điều khiển thân thể mình cho nhẹ đi, sau đó lộn thêm một vòng cho hai chân tiếp đất nhưng tốc độ lao tới quá nhanh làm hắn không tránh khỏi phải lăn lộn vài vòng trên mặt đất mới dừng lại.

Ngay lập tức đứng lên, Đình Tấn quay lại nhìn thấy David và Louis cũng đã tiến đến bên cạnh mình. Sau đó hắn tiếp tục dẫn đầu chạy trốn. Chỉ cần chạy vòng qua sườn núi này, rồi đi về hướng đông thêm 5km thì sẽ bắt gặp được con đường cao tốc.

Trên đường chạy đi, Đình Tấn liên tục sử dụng tinh thần để cảm giác động tĩnh xung quanh. Hiện giờ phía sau bọn họ, tiếng chó sủa âm ỉ vang lên càng lúc càng gần, lại thêm những cột sáng từ đèn pin vũ động liên tục thì có thể cảm giác được số lượng đám người ở phía sau chắc chắn không ít.

3 giờ sáng, khi sắc trời vẫn còn chìm trong bóng tối, Đình Tấn ngược nhìn về hướng đông, liền có thể trông thấy một góc của con đường lớn với ánh đèn sáng trưng đang có xe hơi rải rác chạy qua.

Hắn vui mừng quay lại động viên với David và Louis đã mệt mỏi thở không ra hơi.

- “Cố lên! Sắp tới rồi!”

Hai người ngẩng đầu lên, mượn nhờ ánh trăng mờ mờ nhìn lấy đội trưởng của họ. Hắn bây giờ dù cũng mệt đến tái cả môi, lồng ngực cũng phập phồng liên tục. Thế nhưng với ý chí sắt thép của mình làm cho Đình Tấn trông vẫn bình tĩnh, không có gì hoảng loạn.

Cũng chính nhờ vậy, David và Louis vẫn tinh thần phấn chấn mà giữ vững hi vọng, ‘Bọn họ có thể thoát đi được!’.

“Gâu gâu gâu”

Nhưng vui mừng chưa bao lâu thì biến cố lại xuất hiện. Dưới chân sườn núi gần như dốc đứng kia có hơn 15 tên Hồng Môn Hội đang dẫn cả bảy 5 con chó săn đi theo.

- “Khốn kiếp! Bọn chúng chắc chắn biết mục tiêu của chúng ta nên đã vòng qua cao tốc đi ngược lại đây đón đầu.”

David nhìn tình cảnh trước mắt liền nói ra suy đoán của mình.

Mà sự thật cũng đúng là như vậy. Cách đó nửa giờ trước, ở trong trại chỉ huy của đám người Hồng Môn Hội.

- “Cử một đội chó săn và hai đội khác đi trước cao tốc nơi này, sau đó vòng lại dưới chân núi đón đầu bọn chúng.”

Tên Chu Quốc Tường ánh mắt cáo già nhìn lên bản đồ một hồi, sau đó phân phó cho đám đàn em của hắn. Nói xong hắn khòe miệng nhếch lên cười đều, hừ nhẹ trong miệng.

- “Đám chuột nhắt, để xem chúng mày chạy được bao lâu.”

...

Nói đến Đình Tấn hiện tại, tình hình của hắn khá là không ổn. Phía trước có hơn 15 người, lại thêm 5 con chó săn, nhưng trong tay của ba người bọn hắn cũng chỉ còn lại 3 băng đạn.

Chưa kịp suy nghĩ đối sách gì thì phía bên kia bắt đầu nã đạn tới, xung quanh quá trở trọi không có vật gì để che chắn. Tình thế càng lúc càng nguy hiểm hơn cho cả nhóm ba người.

“Tạch tạch tạch”

“Phốc”

- “Ủ... Bắn trả, lui lại!”

Đình Tấn không may mắn, đang cúi người, giờ súng ra vừa bắn trả vừa lui lại thì bị bắn trúng một phát vào vai. Đau đớn làm hắn không nhận được kêu rên một tiếng, nhưng cũng không ngừng chân lại chút nào mà vẫn tiếp tục lui về phía sau ẩn nấp sau những gốc cây tảng đá.

Khi Đình Tấn nhìn sang bên cạnh, trông thấy David và Louis gương mặt đều đã có chút lo lắng và hoảng sợ. Hắn âm thầm lắc đầu, thở dài một hơi cảm thán “Thực lực vẫn còn là quá yếu mà...”.

Ngay sau một lượt đầu súng đầu tiên, cả ba người đều đã lui lại ẩn nấp phía sau một tảng đá lớn. Băng đạn của Đình Tấn đã không còn bao nhiêu viên. Càng tồi tệ hơn là ở bên cạnh, Louis và David đều chưa có kinh nghiệm nên đã xả sạch đạn rồi.

“Gâu gâu gâu”

Bọn người Hồng Môn Hội trông thấy đối phương đã ẩn nấp đi thì lập tức thả chó săn ra, cho chúng xông lên vây bắt.

Đình Tấn ngồi bệt trên đất, tay ôm lấy vai đang trào ra máu tươi. Khi nghe được tiếng chó săn vang lên càng lúc càng gần, lại cảm giác trong đầu có 5 con vật to lớn đang chạy tới, hắn sắc mặt càng trở nên âm trầm hơn.

Nếu như bị chó săn dây dưa, bọn hắn có thể sẽ không tránh khỏi lộ ra trong tầm ngắm bắn của đám người Hồng Môn Hội, tình thế sẽ càng nguy hiểm hơn. Nhưng cũng may mắn, dốc rất cao, bọn chó săn muốn đến chỗ Đình Tấn thì phải tốn không ít thời gian.

Đầu óc xoay chuyển một hồi, Đình Tấn liền nhìn sang Louis.

- “Louis, David!”

Hắn giọng nói trầm ấm, như có từ tính làm cho Louis tinh thần chấn động, không tự chủ được mà bình tĩnh tâm tình của mình lại.

- “Có lẽ hôm nay chúng ta sẽ chết, thế nhưng ta muốn nói là ta rất may mắn khi được gặp các ngươi.”

Nói xong Đình Tấn ngửa đầu tựa vào vách đá thở ra một hơi.

- “Đội trưởng, xin lỗi...”

David bên cạnh, không nhận được cú đầu hỏ thẹn mà nói. Hắn trong lòng vẫn còn áy náy vì chuyện này mà liên lụy đến cả đám anh em của mình.

- “Ta không hối hận!”

Lúc này, Louis với gương mặt bình tĩnh và giọng nói quả quyết truyền tới đánh vỡ bầu không khí bi thương này.

- “Ta cho tới bây giờ vẫn cô độc, không hiểu tình thân là gì. Chính là các ngươi cho ta cảm giác được có được một gia đình thì sẽ vui vẻ và hạnh phúc đến nhường nào. Dù cho thời gian rất ngắn ngủi, nhưng ta tình nguyện dùng sinh mạng của mình để bảo vệ nó.”

Đình Tấn nghe hắn nói như vậy, không nhận được nhếch miệng cười bình thản nói tiếp.

- “Louis ngươi có nhớ cái cảm giác khi ngươi bắt đầu hóa hình ở trong game không?”

Louis hơi nhíu mày lại, không hiểu vì sao Đình Tấn lại hỏi như vậy. Hắn gật đầu một cái, sau đó lại lắc đầu không chắc chắn mà trả lời Đình Tấn.

- “Ta nhớ, nhưng cũng không rõ ràng lắm. Làm sao vậy đội trưởng?”

- “Không có gì. Chuyện ngày hôm nay thoát được hay không chắc chỉ có thể nhờ vào người thôi.”

Đình Tấn nhếch mép mỉm cười. Một nụ cười bí ẩn, gian tà như muốn dụ dỗ một thiếu niên vào con phạm pháp. Chỉ có Louis và David có hiểu có không ngồi chờ ra đó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Hóa sói

- “Nói đi Đội trưởng, phải làm sao?”

Louis gương mặt lạnh lùng, không có chút lo sợ nào mà chăm chú nhìn lấy Đình Tấn. David ở bên cạnh trong lòng hồi hộp hoảng sợ, lo lắng rằng Đình Tấn sẽ cho Louis làm vật hi sinh.

“Bốp”

Không chút báo trước Đình Tấn vung tay tát mạnh vào mặt Louis, làm hắn kinh ngạc không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Sau đó mới nghe giọng Đình Tấn hỏi mình.

- “Tức giận không?”

“Bốp”

Louis lắc lắc đầu, ngờ ngạc không hiểu thì đột nhiên tay Đình Tấn lại vung thêm một cái, tát vào bên mặt còn lại của hắn.

- “Phần nộ không?”

Đình Tấn lại tiếp tục hỏi thêm một câu, lúc này Louis đôi mắt đã có chút nộ hỏa lấp lóe.

Nghĩ sao thì nói vậy, nghe Đình Tấn nói xong Louis liền gật gật đầu nhưng vẫn không có hành động gì khác mà chỉ nhìn đối phương.

“Bốp”

Lại thêm một cái tát, sau đó Đình Tấn hai tay vỗ tới ôm lấy đầu của Louis kéo sát vào mặt hắn.

- “Tập trung nghe ta nói rồi làm theo.”

Đình Tấn trầm giọng nói. Sau đó tựa như muốn thôi miên lấy Louis, mà hai mắt chăm chăm nhìn vào mắt hắn một hồi lâu.

- “Nhắm mắt lại. Dừng tâm trí của ngươi, cảm giác lấy trái tim mình. Tập trung! Cảm nhận lấy trong trái tim của ngươi có thứ gì trong đó, đúng vậy, một dòng máu đang chảy...”

Giọng nói Đình Tấn trầm trầm có lúc lại lên cao tựa như lúc hắn đọc chú ngữ ma pháp trong game. Louis giống như đã bị Đình Tấn thôi miên, không tự chủ được làm theo lời của hắn nói.

- “... Dòng máu đó đang chảy... Đúng vậy, tốc độ càng lúc càng nhanh... Ngươi đã cảm thấy gì chưa? Có nghe ai đó đang kêu gọi ngươi chăng?”

Nếu có ai đó ở đây dùng máy đo đạt thì chắc hẳn sẽ kinh ngạc vì nhịp tim của Louis bắt đầu tăng lên với tốc độ chóng mặt.

Lúc này, Louis cũng cảm giác tim của mình đập càng lúc càng nhanh, cả người cũng bắt đầu nóng dần lên. Hắn chân mày nhíu chặt lại, dường như muốn tìm kiếm xem có ai đang kêu gọi mình như lời Đình Tấn nói hay không.

- “Dừng dừng lỗ tai mình mà lắng nghe, dừng tâm trí của ngươi cảm nhận ai đó đang kêu gọi... Như lúc cha mẹ ngươi mất đi... Như lúc Ameerah bị người dùng dao đâm đâm vào người mà vẫn cắn răng nhịn đau đi về phía ngươi... Như lúc ta và David ngã xuống trong vũng máu...”

Nghe đến đây thân thể Louis bắt đầu không nhịn được run rẩy lên. Hắn nghiêng răng, nắm tay siết chặt nổi lên cả gân xanh.

Lúc này đàn chó săn đã đến nơi, Đình Tấn quay sang chăm chú nhìn David, quăng cho hắn khẩu súng của mình rồi gật nhẹ đầu.

David hiểu ý, không nói gì, chỉ cầm lấy súng trong tay gật nhẹ đầu. Sau đó cúi người chồm ra bên ngoài, hắn gương mặt lạnh lùng, đôi mắt híp lại, hai tay nắm chặt khẩu súng nhắm về phía một con chó săn đang lao tới.

“Tạch”

“Ăng... ăng”

Một phát ngay đầu, David lần này đã quen thuộc với súng máy, một phát chuẩn xác kết liễu sinh mệnh một con chó săn. Thế nhưng vẫn còn lại bốn con, hẳn cũng không hưng phấn hay hoảng loạn mà vẫn bình tĩnh giờ súng hướng về phía một con chó khác.

Sau khi vất súng cho David thì Đinh Tấn không màng đến hắn nữa. Ánh mắt hắn vẫn chăm chú theo dõi dị biến trên thân của Louis.

Lúc này, trên cánh tay của Louis lông xám bỗng nhiên mọc dài ra từ từ, móng tay cũng dài ra một cách chậm chạp. Đinh Tấn nhìn thấy một màn này thì kích động, đến run rẩy.

‘Hắn thành công mở ra rồi’ Đinh Tấn nghĩ thầm trong lòng. Thế nhưng rất nhanh hắn bình tĩnh lại, tiếp tục sử dụng âm thanh trầm ấm đầy từ tính của mình kích thích cho Louis.

- “Đứng! Chính là nó... Nơi đó, ngươi cảm giác ra chưa? Từ trong trái tim ngươi, tìm ra nó, mang nó trải ra tới khắp cơ thể của ngươi!”

“Gào...”

Ngay khi Đinh Tấn vừa nói xong dứt câu, Louis đang ngồi chồm hổm trên đất liền ngửa đầu lên trời gào lớn một cái.

Sau đó hai tay chống xuống đất, liên tục gào thét như đang phải chịu một cơn đau đớn dữ dội.

“Xoạt...”

Cơ thể hắn bắt đầu phình to ra. Hiện tại đang không ở trong game, quần áo của hắn không thể chịu đựng nổi cơ bắp đang bành trướng ra nên lập tức bị xé rách. Quần áo rách tả tơi thành sợi dài, vương vãi khắp nơi trên người hắn.

Chân sau hắn bắt đầu dài ra, bàn chân nhón lên như chân loài chó sói. Móng tay, móng chân cũng kéo dài, vuốt nhọn lên như những con dao sắc bén.

Gương mặt và lỗ tai hắn cũng bắt đầu biến dạng thành một con sói thực thụ, nhất là cặp mắt. Con ngươi đã co rút lại thành một màu đen tuyền như một hố đen, tròng trắng của mắt cũng thay vào một màu vàng kim.

Cả thân thể mọc lông xám khắp người, phía sau mông cũng mọc ra một chiếc đuôi dài. Vóc người của hắn bây giờ đã to lớn gần gấp đôi Đinh Tấn, trông giống như một người trưởng thành và một đứa trẻ vậy.

“A Hú...”

Louis đứng bật dậy, hai tay dang ra hai bên giống như một con chó sói mà ngửa đầu lên mặt trăng đang lặn xuống ở hướng tây, tru lên một tiếng dài như đang gọi bầy.

...

Ở bên dưới đám người Hồng Môn Hội vẫn đang canh chừng lấy tảng đá nơi đối phương ẩn nấp. Bỗng dưng bọn chúng nhìn thấy có một thân ảnh đứng lên.

Ngay lập tức, không có bất kì do dự nào, chúng giờ súng lên nhắm về phía dRSPPDve bóng đen kia bóp cò, xả đạn.

Vì khoảng cách xa lại thêm ánh sáng mờ mờ nên chúng vẫn không nhìn rõ được là hình dạng của đối phương. Nếu không chắc chắn bọn chúng sẽ thét lên hoảng sợ rồi bỏ chạy.

“Tạch tạch tạch”

“Phốc phốc...”

“Gào... gầm”

Đạn đồng bắn tới tấp về phía tảng đá, Louis vừa đứng lên liền ăn ngay hai viên vào người. Đau đớn làm hắn không nhận được gào thét một tiếng, sau đó thì gầm gừ một tiếng lập tức xông về phía đám người vừa tấn công hắn.

Tốc độ, sức mạnh, sức khôi phục gia tăng làm cho Louis như một con quái vật bất tử. Hắn bốn chân chạy chồm như một con sói, thân ảnh mờ ảo giữa bóng đêm vụt qua vụt lại làm bọn người Hồng Môn Hội không thể nhắm bắn chính xác.

Ngay khi vượt xuống sườn dốc, ba con chó săn lao nhanh về phía Louis, muốn xông lên cắn hắn.

“Gừ...”

Louis gầm gừ một tiếng, không chút nào nể tình đồng loại mà vùng móng vuốt chụp vào đầu một con chó săn. Hắn nắm tay cũng siết chặt lại làm cho móng vuốt càng cắm sâu vào đầu nó.

Chưa dừng lại tại đó, thể hơn trăm kg của con chó săn dường như không có ý nghĩa với Louis. Hắn nghiêng người xoay 180 độ rồi xách đầu con chó, vùng ra phía sau, đập mạnh thân thể của nó lên những tảng đá lồi chồm trên mặt đất.

Con chó săn chưa kịp kêu rên một tiếng nào thì thân thể đã xụi lơ không còn sức sống. Dường như đã bị gãy xương hay bị chấn động não mà co giật liên hồi.

Lúc này hai con chó săn còn lại cũng xông tới. Louis mắt sói lạnh lùng như một con dã thú thật sự, hai chân sau bật mạnh chồm lên, móng vuốt tát về phía một con bên phải. Miệng hắn cũng mở rộng cắn vào cổ một con bên trái rồi vật nó xuống đất.

“Ầng ằng...”

Hai con chó chỉ kịp kêu lên một tiếng, thì bị Louis dùng chân đập vào đầu năm im co giật liên hồi.

“Tạch tạch tạch”

“Phốc phốc...”

“Gào... gầm”

Chỉ vừa dừng lại một chút, Louis liền lại trúng thêm mấy viên đạn lên người. Hắn gầm gừ một tiếng, quay đầu nhìn sang đám người Hồng Môn Hội bên dưới sau đó tiếp tục xông về phía bọn chúng.

Đôi mắt sói lóe sáng trong đêm tối, lại thêm liên tục xả súng mà vẫn không giết được hắn làm cho đám người kia càng trở nên sợ hãi. Những tên ở gần Louis đã không nhận được hoảng sợ xoay người bỏ chạy.

- “Á...!”

Một tên xấu số vừa xoay lưng bỏ chạy thì bị Louis vồ trúng. Hắn chỉ vừa kịp hét lên một tiếng thì một cái hàm sói đầy răng nanh sắc bén đã kẹp lấy cổ mình. Louis vừa cắn trúng thì liên tục lắc mạnh đầu.

“Rắc”

Cái cổ của tên này không chịu nổi sức mạnh của Louis, lập tức bị vặn gãy ngẹo sang một bên.

- “Quái vật! Mau giết nó”

- “Nhanh nổ súng...”

“Tạch tạch tạch...”

“Phốc phốc...”

Thân ảnh Louis dừng lại liền lộ rõ ra trong mắt đám người Hồng Môn Hội. Bọn họ hoảng sợ gào thét, tay cũng run rẩy chìa súng về phía Louis bóp cò.

Louis giống như không sợ hãi những viên đạn này. Hắn một tay che lấy đầu mình, chân sau cắm xuống đất xông về phía một tên bên cạnh.

“Phập... rắc”

Thô bạo vùng một cái tát vào đầu một tên cầm súng bắn mình, móng vuốt sắc như dao lại thêm lực lượng mạnh mẽ của Louis làm cho đầu đối phương gần như bị đứt lìa đi.

Thân thể Louis giống như cao su vậy. Những viên đạn bắn vào da thịt hắn thì sẽ mở ra một cái hố nhỏ nhưng sau một vài hơi thở, viên đạn tự động bị cơ bắp của hắn đẩy lùi ra ngoài.

Làn da của hắn cũng nhanh chóng kéo da non lành lại nguyên vẹn như chưa từng bị một vết thương nào. Chỉ có những mảng vết máu đọng lại trên lớp lông màu xám bạc là minh chứng cho việc hắn từng bị thương.

Cứ như một bóng ma tử thần, Louis thân ảnh lướt qua lại giữa đám người bên dưới, nhanh chóng thu gặt lấy sinh mạng của 15 tên Hồng Môn Hội cản đường cả nhóm bọn họ lần này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Louis phát huy, dị biến

Không đến 3 phút, một nhóm 15 người có vũ trang đầy đủ đến tận rằng đều đã bị Louis giết gần hết, chỉ còn lại một tên cuối cùng đang cố gắng trốn chạy về phía đường cao tốc.

Tên đang chạy trốn này gương mặt tái nhợt không vết máu, quần áo rách toét, cả người cũng bị nhiều vết cắt song song nhau, xé ra một lớp da thịt. Máu tươi từ trong đó cứ rỉ ra làm ướt đầm cả thân thể và quần áo của hắn.

“Gào...”

“Phịch!”

- “Á! Không... đừng giết ta. Khô..n..g”

Bỗng dưng từ trên không lao xuống một bóng đen đè lên lưng của tên này. Hắn chỉ vừa kịp hoảng sợ thét lên vài tiếng cầu xin thì đã bị một cái miệng đầy răng nanh và máu tươi, kẹp chặt vào cổ.

Máu tươi còn đọng lại trên răng nanh, trộn lẫn với máu của tên này rơi vãi xuống mặt đất tuyết.

“Rắc...”

Ngay khi vừa cắn vào cổ một tên thành viên Hồng Môn Hội cuối cùng trong nhóm người này. Louis đầu lắc mạnh qua hai bên, lập tức bẻ gãy cổ của con mồi. Âm thanh la hét thảm thiết, cùng tiếng cầu xin của hắn cũng im bật đi.

“A Húuuu...”

Cặp mắt với hai màu đen vàng xen lẫn nhau của Louis liếc nhìn xung quanh một chút. Sau khi đã phát hiện con mồi đều bị tiêu diệt hết, hắn ngửa đầu lên trời tru lên một tiếng thật dài, như để chứng tỏ mình đã giết sạch kẻ dám xâm phạm lãnh thổ của mình.

Đình Tấn và David ở trên dốc núi cao đều chứng kiến từ đầu đến cuối một màn này. Đối với Đình Tấn thì còn đỡ, hắn dù sao cũng đã khá quen thuộc với việc Louis biến thân sói giết chóc ở trước thời điểm trọng sinh.

Riêng David thì khá bị sốc, cũng như sợ hãi. Dù sao sự việc lần này cũng quá li kỳ, hắn là chưa bao giờ nghe tới huống chi là bây giờ được nhìn thấy tận mắt người sói giết người ở hiện thực.

Tốc độ, sức mạnh và khả năng hồi phục khủng bố, gần như làm cho Louis chân chính trở thành một con quái vật.

- “Đi thôi!”

Đình Tấn ra hiệu cho David đi xuống bên dưới. Dù sao Louis biến thân thời gian cũng có hạn, nếu hắn không thể bình tĩnh mà giải trừ hóa sói trạng thái thì có thể sẽ gặp phải nguy hiểm.

Louis lúc này mới chú tới phía sau còn có Đình Tấn và David đang tiếp cận. Hắn xoay người, ánh mắt bắt đầu lóe lên từng tia sắc lạnh, nhìn chăm chăm hai người. Ngay sau đó, khom lưng tay chống đất, từng bước tiến lại gần.

Ngay khi bước vào khoảng cách 30m, đột nhiên Louis bắt đầu gia tốc xông lên. Trong miệng liên tục gầm gừ, đôi mắt hắn nhìn về phía bóng người Đình Tấn cũng giống như là nhìn lấy con mồi.

Đình Tấn vẫn bình tĩnh, bước từng bước lên những tảng đá lồi chồm đi xuống sườn dốc. David cũng nhanh chóng phục hồi tinh thần bước theo sau.

“Gào...”

Ngay khi khoảng cách giữa hai người chỉ còn 5m, Louis gào thét một tiếng tốc độ lại không hề giảm lại.

- “Louis!”

Đình Tấn nhìn thấy dị động của Louis thì ngay lập tức hét lớn một tiếng, gọi lên tên của hắn.

Louis như đã điên cuồng không hề nghe thấy mà tiếp tục vỗ tới. Hắn vung lên móng vuốt của mình hướng về đầu của Đình Tấn vỗ mạnh.

Đình Tấn gương mặt trầm trọng, lập tức cúi đầu né tránh. Thế nhưng Louis lại nhanh hơn, cánh tay còn lại lập tức vung ngược về phía Đình Tấn đang cúi đầu.

Nhìn thấy bộ móng vuốt sắc nhọn của Louis đang vỗ tới, Đình Tấn tiếp tục cúi người, tay chống xuống đất nhào lộn qua một bên để né tránh.

“Vụt... xoạt”

Móng vuốt sượt qua eo của Đình Tấn, xé rách đi một lớp vải. Đình Tấn đã may mắn né tránh được cú tát này, thế nhưng tình huống hiện tại của hắn lại không ổn một chút nào.

Ngay khi vừa chống tay xuống lộn người, Đình Tấn liền biến sắc, thậm chí không ổn. Nhưng mọi chuyện đã quá muộn, bờ vai của hắn bị thương do đạn bắn trúng. Lực tay yếu đi không thể chống đỡ lấy thân thể hoàn thành cú nhào lộn làm cho cả người hắn đang lộn ngược ở trên không liền bị ngã ngang, nằm ngửa trên mặt đất.

Louis vỗ huyệt, vừa xoay người lại thì liền nhìn thấy con mồi của mình đang nằm trên mặt đất. Hắn lập tức gầm gừ một tiếng rồi vung tay đập xuống đầu của Đình Tấn.

David đi ở phía sau Đình Tấn, ngay khi vừa thấy Louis công kích hắn thì sắc mặt kinh hoàng, vội vàng xông lên.

- “Louis! Louis! Tỉnh lại!”

Hắn vừa cố gắng ôm chặt lấy cánh tay đầy lông của Louis, vừa la hét gọi tên hắn. Thế nhưng lực lượng của hắn làm sao có thể chống lại Louis khi đang hóa sói.

“Phịch”

David bị Louis hất tung, bay sang một bên, lộn nhiều vòng trên mặt đất mới dừng lại. Hắn cố gắng nhanh chóng bò dậy, hướng về Louis đang vung lên móng vuốt muốn đập xuống đầu Đình Tấn mà hét khàn cả giọng.

- “Louis!!! Ngươi muốn giết Đội trưởng sao?!”

Đình Tấn vừa ngã ngửa xuống đất, bờ vai bị súng bắn trúng lúc này đã ướt đầm bởi máu tươi liên tục chảy ra. Hắn cố gắng muốn lặn sang một bên để né tránh nhưng cả người vô lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn móng vuốt cách mình càng lúc càng gần.

Ngay khi móng vuốt chỉ còn chưa đến 30cm, tiếng hét của David dường như có tác dụng với Louis. Đôi mắt hắn từ một màu đen tuyền tăm tối bắt đầu xuất hiện con ngươi giống như mắt người.

“Rầm”

Móng vuốt của Louis đập mạnh xuống sát bên cạnh gò má của Đình Tấn, để lại một vết máu trên đó. Móng vuốt sắc bén cắm sâu vào trong đất, phá nát những tảng đá nhỏ xung quanh.

Đôi mắt vàng trông đen có thần nhìn về phía Đình Tấn, sau đó Louis từ từ đứng lên. Hai tay đưa lên cẩn thận nhìn ngắm thân thể mình từ trên xuống dưới.

David và Đình Tấn nhìn thấy một màn này âm thầm thở phào một hơi. Cả người Đình Tấn như bị rút hết đi sức lực mà ngã ngửa, nằm lộn ra đất. Tay cũng đưa lên bịt lại miệng vết thương trên vai mình. David cũng đã lồm cồm bò dậy, đi lại gần hai người.

“Gấu... gừ... gâu”

Louis mở miệng muốn nói chuyện nhưng âm thanh phát ra toàn là tiếng chó sủa. Hắn gương mặt càng lúc càng tức giận, muốn mở miệng nói gì đó thể mà ngược lại thành ra tiếng sủa vang một hồi là Đình Tấn và David cười ra nước mắt.

- “Hahaha... Louis ngươi bây giờ rất là nhập vai đó.”

Đình Tấn vui vẻ, trêu chọc Louis một hồi làm hắn càng tuổi thân, hai lỗ tai cụp xuống trông không khác gì một con chó con.

- “Tốt rồi! Ngươi bây giờ nhắm mắt lại, cảm thụ trong đầu của ngươi cái vật đó đi. Sau đó thì bắt đầu tập trung suy nghĩ, điều khiển đem nó ngược trở về tim.”

Vì hiện tại Louis vẫn còn chưa biết cách để điều khiển sức mạnh của mình, Đình Tấn chỉ có thể dựa vào trong những kinh nghiệm được Louis của tương lai chia sẻ mà chỉ dạy lại cho hắn.

Louis nhắm mắt lại tập trung tinh thần làm theo như lời Đình Tấn đã nói.

Bỗng nhiên không biết từ đâu bay đến một quả rocket, hướng về gần sát bên cạnh nơi ba người đang đứng lao đến.

“Ầm!”

Vừa chạm đất, đầu đạn lập tức detonate nổ tung. Sóng khí cùng hơi lửa lan tràn ra xung quanh bán kính hơn 5m. Cát đá bị bốc tung lên, để lại một cái hố sâu hơn 2m.

Ba người đang đứng, bởi vì Louis là khoảng cách gần nhất nên hắn ăn trọn cả quả rocket. Thân thể người sói cao hơn 2m bị hất tung lên không trung.

bay về phía trước. Cả phần lưng của hắn bị hơi nóng từ vụ nổ đốt cháy khét da thịt và một lớp lông sói.

“Bịch”

Louis từ trên không rơi xuống, treo vắt ngang trên một tảng đá cao hơn 1m, rồi nằm im bất động. Thân thể người sói to lớn từ từ co rút, biến trở lại thành người bình thường.

Đinh Tấn và David may mắn có Louis che chắn nên chỉ bay ngược lại 2m rồi ngã ngửa ra trên đất.

Nằm trên đất một lúc, hai người mới cố nén đau đớn, chống lấy thân thể của nhau mà đứng lên.

Đột nhiên, David chú ý đến trên vai Đinh Tấn lại có một vết chấm nhỏ màu đỏ. Mượn nhờ lớp bụi bay lượn lơ xung quanh, hắn nhìn ra càng rõ ràng đó chính là một tia ánh sáng laser.

David lập tức biến sắc hết lớn một tiếng.

- “Cẩn thận!”

Vừa hét lớn, hắn vừa chồm tới đẩy ngã Đinh Tấn. Cũng ngay tại thời khắc đó, một tiếng súng như tiếng sấm rền vang lên.

“Đoàn...”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Điên cuồng

Trở lại thời điểm trước đó ngay khi Louis hóa hình thành người sói. Ở lều trại chỉ huy, tên Chu Quốc Tường nghe được thuộc hạ báo cáo thì sắc mặt liền có rất nhiều biến hóa.

Lúc thì âm trầm, lúc thì kinh ngạc dường như gặp chuyện không thể tin tưởng được...

Đôi mắt càng trở nên thâm lam, thậm chí có chút điên cuồng. Hắn im lặng trầm mặt, chăm chú nhìn màn hình radar định vị một lúc lâu, sau đó mới ra lệnh cho một tên đứng bên cạnh hắn, đang cầm bộ đàm chỉ huy một nhóm người khác.

- “Gọi đội Thợ Săn của người mang theo RPG với súng bắn tia theo. Dừng bất cứ giá nào, hạ sát hai tên chỉ chừa lại một tên cầm đầu cho ta.”

Tên đàn ông người da đen này nghe được lệnh của Chu Quốc Tường thì sắc mặt lập tức đại biến. Hắn không hiểu tại sao phải phí nhiều sức như vậy chứ chẳng phải giết hết là được rồi sao.

Nếu như vì sử dụng vũ khí hạng nặng mà để lộ ra chuyện bọn họ buôn bán và sử dụng vũ khí trái phép thì chắc chắn sẽ bị phía chính phủ sờ gáy. Thậm chí là nhổ tận gốc khu vực Hồng Môn Hội ở khu vực thành phố CLF này.

Thế nhưng lệnh của ‘Chu ca’ hắn lại không dám phản kháng. Dù sao bọn hắn cũng chỉ là những tên lính đánh thuê được thuê mướn lại đây chỉ huy và huấn luyện thuộc hạ dùm cho người ta thôi. Nếu xảy ra chuyện thì cũng không liên quan đến hắn.

Thế là hắn lập tức cầm máy bộ đàm lên, bấm nút kết nối rồi truyền đạt mệnh lệnh của Chu Quốc Tường cho đám đồng đội của mình.

...

Tại một con đường mòn từ cao tốc đi vào trong khu rừng, cách nơi đám người Hồng Môn Hội đang bị Louis tàn sát khoảng 1km, có chín tên người nước ngoài với màu da khác nhau, mặc quần áo rằn ri đang tụ tập đứng bên cạnh hai chiếc xe của chúng.

Một tên sau khi cầm bộ đàm nói chuyện một lúc rồi mới cất đi. Hắn bắt đầu nói gì đó với những tên còn lại, sau đó bọn họ lập tức mở ra cốp sau của xe. Bên trong có những cái thùng lớn, có rom rạ bên trong.

Đẩy ra một lớp rom, bên trong chính là đủ loại súng và đạn khác nhau. Ở trong một cái thùng to lớn khác chính là một khẩu RPG chống tank kèm theo vài đầu đạn của nó.

Một tên dáng người cao nhất trong bọn thì lại vào phía trong xe, lôi từ trong đó một chiếc cặp lớn. Mở ra kiểm tra bên trong chính là một khẩu Barrett M99, sau khi đã xác định không có gì sai sót, hắn lập tức đóng lại và lụm đeo lên trên vai mình.

Những vũ khí này tuy đã lỗi thời cũ kỹ nhưng đều vẫn còn rất thực dụng và giá thành rẻ hơn nhiều lần so với những món vũ khí hiện đại đã bị chính phủ

nước EL quản lý nghiêm ngặt. Đây cũng đều là những món mà lính đánh thuê trên thế giới sẽ ưu tiên lựa chọn sử dụng.

Cả nhóm chín người nhanh chóng vượt qua hàng rào, lao vào khu rừng bên cạnh. Nơi bọn họ đang hướng về cũng chính là nơi của nhóm người Đình Tấn đang chiến đấu.

5 phút liên tục chạy với tốc độ cao nhất, bọn họ rốt cuộc cũng đến nơi. Mặc dù đã rất cố gắng nhưng bọn họ cũng đã đến muộn. Lúc này toàn bộ người của Hồng Môn Hội đều đã bị Louis giết sạch.

Chín người đến nơi thì trông thấy xác chết với tử trạng kinh khủng nằm rải dhl 2q rác ở khắp nơi. Dù là lính đánh thuê như bọn họ cũng không nhìn được rừng mình một cái.

Khi nhìn đến phía trước trên bãi đá, cách đồng xác chết không xa thì trông thấy có hai người và một tên nửa người nửa sói đang tụ tập.

Ngay khi bọn họ lần đầu tiên trông thấy Louis cũng không khỏi giật mình kinh ngạc. Thế nhưng tố chất của lính đánh thuê được rèn luyện sau khi trải qua biết bao trận chiến đối mặt với cái chết làm cho bọn họ rất nhanh thì bình tĩnh lại.

Ẩn nấp quan sát một hồi, đối chiếu với hình ảnh được truyền từ lều chỉ huy. Bọn họ đã nhận ra Đình Tấn là kẻ cầm đầu.

Tuân theo mệnh lệnh, bọn họ đo đạc thời gian trên đồng hồ sau đó phân chia nhau ra như đã có chuẩn bị sẵn.

Dựa theo đội hình răng cưa, mỗi người ở một góc độ khác nhau, vị trí rất xảo quyết có thể công, có thể thủ, hơn nữa lại dễ dàng thuận tiện cho việc yểm trợ nhau rút lui.

Sau một hồi chuẩn bị, cả chín tên Lính Đánh Thuê này lật tay lên xem đồng hồ trên tay.

Ở bên ngoài cùng cánh trái đội hình, một tên người da trắng dáng vóc mập mạp mang trên lưng một khẩu RPG lập tức lấy xuống, để lên vai nhắm về phía mảnh đất cách nơi ba người Đình Tấn đang đứng không xa. Tay giờ lên đồng hồ, mắt chăm chú lúc thì nhìn đồng hồ, lúc thì lại nhìn về phía trước.

Đứng ở trung tâm đội hình, một tên khác ngồi phía sau một gốc cây to, cả người đều giấu kín trong một tán lá cây. Khẩu súng nhắm to dùng được hắn đặt lên trên thân cây, chỉa về phía nhóm người Đình Tấn.

Bộ phận ống ngắm ảnh nhiệt được hắn bật lên, một tia laze chiếu xạ ra tạo thành một điểm đỏ nhỏ trên lưng của Louis đang đưa lưng về phía hắn. Ngón tay đặt lên trên cò súng chuẩn bị sẵn sàng bóp cò bất cứ lúc nào.

Thời gian nhỏ giọt trôi qua. Ngay khi đồng hồ chỉ còn lại 5 giây cả đám chín người bắt đầu đếm ngược.

3

2

1

“Xi...”

Ngay khi kim giây trên đồng hồ điểm đúng số 12, tên cầm khẩu RPG lập tức bóp cò súng. Viên đạn to lớn như một quả bắp được bắn ra hướng về phía ba người Đình Tấn bay tới.

“Ầm”

Mặt đất nổ tung, khói bụi bốc lên bốn phía trộn lẫn với tuyết đang rơi làm cho tầm nhìn bị che khuất đi. Ba người Đình Tấn cũng bị lực xung kích thổi bay đi.

Ngay khi David và Đình Tấn vừa đứng dậy từ mặt đất, tên cầm giữ súng nhắm chú ý hai bóng người bên trong ống nhòm thân nhiệt của hắn đã lâu lập tức hướng về vai của Đình Tấn nhắm tới một lúc rồi bóp cò.

“Đoàn”

Khẩu súng phản lực làm hắn không nhìn được bị giật ngược lại một chút. Âm thanh như sấm sét rền vang, viên đạn cấp tốc bay ra khỏi nòng súng hướng về phía hai người Đình Tấn và David bay tới.

Cũng ngay tại thời khắc đó, Đình Tấn khung cảnh xung quanh như đang chậm lại theo từng mili giây. Hắn nhìn thấy David hét lên rồi đẩy ngã mình ra, sau đó một âm thanh giống như tiếng súng lại tựa tựa như tiếng sét vang lên.

“Phốc xìt”

Một dòng máu nóng tạt lên mặt Đình Tấn. Hắn hai mắt trừng trừng nhìn thân ảnh bên cạnh mình như bị ai đó đánh bay đi một đoạn rồi nặng nề rơi xuống đất.

- “KHÔNGGGGG!!!”

Đình Tấn hai mắt đỏ lên, gân cổ khàn giọng đau đớn mà hét lên một tiếng. Hắn lập tức quên cả đau đớn từ vết thương trên vai, quên cả đau đớn trên cơ thể từ vụ nổ mà bỏ tới bên cạnh David.

Đình Tấn nước mắt không kìm được tràn ra. Hắn cẩn thận nhất lên thân thể của David đang nằm trên đất mà ôm vào trong lòng ngực mình, tay đặt lên trên vết thương cố gắng bịt lại không cho máu tươi chảy ra. Miệng hắn cũng lầm bầm như đã mất đi lý trí.

- “Không.. Không! Ngươi sẽ không sao đâu... cố gắng lên. Ta sẽ đưa ngươi đến bệnh viện”

Hắn cố gắng trấn an mình, nhưng tình thế trước mắt lại làm Đình Tấn không thể chối bỏ được sự thật.

Viên đạn kia tuy không bắn trúng tim nhưng cũng đã xuyên qua rìa ngực phải của David. Một góc của lá phổi bên phải và xương lồng ngực cũng bị phá đi để lại một lỗ lớn. Máu tươi cũng liên tục tràn ra từ mũi, miệng và vết thương trên ngực.

Dù cho hắn có tu luyện sức sống cũng mạnh hơn người thường gấp mấy lần, thế nhưng vết thương chí mạng lại không thể được cứu chữa. David cũng chỉ có thể trì hoãn lại, chậm chạp chờ đợi tử vong đến gần.

David cố gắng ngẩng đầu lên nhìn Đình Tấn, máu tươi tràn vào cuống họng và khí quản làm cho hắn không thở được.

Ói ra một ngụm máu, hắn đưa tay trái của mình nắm lấy áo của Đình Tấn thoi thóp, cố nói ra từng chữ ngắt quãng.

- “Ọc... Xin...lỗi...đ...ội tr...ường...”

- “IM! Đừng nói gì cả. Cố gắng cầm cự, ta sẽ mang ngươi đi cứu chữa!”

David nhẹ lắc lắc đầu. Cố gắng thì vào.

- “Th...thay ta chăm sóc...sóc Ami và Den...đi.”

- “IM ĐI! Ngươi sẽ sống! Không. Ngươi phải sống, vì [The Alliance], vì hai em của ngươi”

Đình Tấn hét vào mặt mặt David, tay bịt lại miệng vết thương, cố gắng nhấc David lên.

Thế nhưng thân thể bị thương, lại bị chấn động từ vụ nổ làm cho Đình Tấn vô lực đứng lên, ôm David ngã ngồi xuống.

Máu tươi lại tiếp tục trào ra, Đình Tấn chỉ có thể trơ mắt nhìn David đang nằm trong vòng tay mình sinh mệnh dần dần trôi đi.

Hắn bây giờ bối vì phần nộ mà gân đỏ trong hai mắt đều nổi lên làm cho cặp mắt của hắn bây giờ đều đã đỏ choét. Lại thêm máu tươi của David đã thấm ướt đầm lấy áo khoác và cả người làm cho Đình Tấn càng trở nên dữ tợn như ác quỷ.

- “Aaaaa!”

Đột nhiên không có dấu hiệu báo trước, hắn như đã điên cuồng hét lên một tiếng, đưa tay lên miệng, tự cắn xé lấy cổ tay mình. Động mạch ngay tức khắc bị cắn đứt, máu tươi của hắn phun ra, hòa cùng với máu của David.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Tu La Huyết Chiến Sĩ

“Xoạt”

Đình Tấn đưa tay xé toạt áo của David ra hai bên, để lộ bộ ngực đã bị thủng một lỗ lớn bên phải.

Sau đó hắn liền đưa cổ tay đã bị cắn rách của mình lên phía trên ngực David, để cho máu tươi liên tục chảy xuống.

Tiếp đó tay của hắn từ từ di chuyển theo một quy luật để cho máu tươi liên tục tuôn ra từ cổ tay mình nhiều xuống.

Thời gian như những giọt máu đang nhỏ giọt xuống mà trôi qua. Trên ngực David lúc này đã hình thành một vòng tròn với những ký hiệu kì bí được vẽ bằng máu tươi.

Nếu để ý kỹ sẽ thấy, những dòng máu của Đình Tấn như có một đoàn ánh sáng đang lưu động theo một lộ tuyến thông suốt toàn bộ vòng tròn và những

ký hiệu kia.

Xung quanh David bây giờ đã hình thành một vùng máu lớn, đôi mắt của hắn lúc này cũng nhắm nghiền lại. Hai tay buông xuôi ra hai bên thể nhưng hơi thở của hắn vẫn còn đó chỉ là... nó cũng đang yếu dần đi theo thời gian.

Louis nằm trên tảng đá bên kia không biết sống chết ra sao. Tuy nhiên vết bỏng trên lưng hắn thì lại đang dần dần tự chữa lành, tốc độ rất chậm.

Tại phía đối diện, chín tên Linh Đánh Thuê mượn nhờ ống kính ảnh nhiệt gắn trên mũ bảo hộ nhìn xuyên qua màn khói bụi và tuyết rơi kia.

Bọn họ trông thấy có một bóng người đang ngồi ôm lấy một bóng người khác, màu nhiệt độ thân thể một đậm một nhạt khác nhau.

Ngay lập tức, bọn chúng liền có hành động. Ngoại trừ tên cầm giữ súng nhắm ở lại tại chỗ canh chừng thì tám tên còn lại đều cầm lấy súng tiểu liên rồi bước đều bước, giữ vững đội hình mà tiến lại gần phía bóng người đang ngồi trên đất kia.

Bỗng nhiên lúc này, từ trong màn khói bụi trộn lẫn tuyết rơi kia truyền ra một tiếng hét lớn của Đinh Tấn.

- “SINH MỆNH CỨU RỒI!”

Kèm theo tiếng hét là một đoàn ánh sáng màu trắng lóe lên. Một tên Linh Đánh Thuê đi dẫn đầu lập tức giơ tay lên rồi nắm bàn tay lại, bảy tên khác tức khắc dừng lại không bước thêm bước nào nữa.

Tám người nhìn thấy có dị biến phát sinh thì lập tức giơ súng lên, chĩa về phía bóng người mà chúng trông thấy qua ống kính ảnh nhiệt.

Ngón tay bọn chúng đều đặt sẵn lên cò súng. Chỉ cần Đinh Tấn có dị động gì bọn họ chắc chắn sẽ không ngần ngại xả đạn vào hắn.

Thời gian vừa qua, Đinh Tấn chính là đang sử dụng kỹ năng. Hắn phải sử dụng máu tươi của mình để vẽ ký hiệu ma pháp là bởi vì ở đây là hiện thực.

Hắn không có dụng cụ hay trang bị ma pháp làm vật dẫn cho tinh thần của mình để vẽ lên ký hiệu như ở trong game nên chỉ có thể dùng máu tươi và sinh mệnh của mình để hiển tế.

Những trang bị ma pháp kia không phải chỉ đơn giản là lấy một cây gỗ hay một khúc xương động vật rồi sử dụng.

Trang bị ma pháp có thể làm vật dẫn cho tinh thần lực của pháp sư chính là bởi vì bên trong nó có ẩn chứa một nguồn sinh mệnh, thứ mà chỉ có ở những cây cỏ thụ lâu năm hay những con động vật có thực lực và sức sống mạnh mẽ.

Đinh Tấn chính là suy luận ra từ kỹ năng triệu hồi bằng cách hiển tế sinh mệnh mà hắn đã học được trong bí kíp.

Đây cũng chỉ là suy nghĩ bất chợt, được ăn cả ngã về không của hắn mà thôi, thế nhưng không ngờ lại có thể thành công thì triển ra kỹ năng. Điều này làm cho Đinh Tấn không khỏi ngạc nhiên, vui mừng.

Sau khi đọc xong câu chú ngữ và hoàn thành xong ký hiệu cuối cùng, từ vòng ma pháp được vẽ bằng máu trên ngực David lập tức lóe lên một ánh sáng trắng đục nhưng lại không chói mắt mà khá là êm dịu.

Trên mặt đất cũng bốc lên những sợi nhỏ màu xanh dương trộn lẫn một ít sợi màu xanh lá. Hiệu ứng cũng rất khác biệt như ở trong game, có phần chân thực và chi tiết hơn.

Vết thương trên ngực David bắt đầu liền lại với tốc độ có thể nhìn thấy được bằng mắt thường. Hơi thở của hắn cũng dần dần ổn định lại không còn hít vào thì nhiều thở ra thì ít như trước.

Nằm trên một tảng đá trong vùng bao trùm của kỹ năng, Louis cũng được hưởng lợi theo. Vết bỏng trên lưng của hắn nhanh chóng kéo da non. Tuy chưa thể tỉnh lại nhưng ngón tay hắn cũng đã giật giật vài cái.

Vừa tung ra được kỹ năng, Đinh Tấn gương mặt cũng là tái đi một chút, cảm giác cả thân thể như bị rút đi một nhóm sức lực. Thế nhưng điều đó không thể ngăn được nét cười trên gương mặt của hắn.

Hắn cũng được ‘Sinh Mệnh Cứu Rồi’ kỹ năng ảnh hưởng. Cả người cảm giác như được bao trùm trong một dòng nước ấm.

Vết thương do đạn bắn trên vai cũng đang dần dần lành lại, máu ở trên cổ tay tuy vẫn còn đang chảy nhưng không còn nhanh như trước đó nữa.

Lợi dụng hiện tại vẫn còn sức lực và thời gian, Đinh Tấn liền đặt David nằm xuống trên đất rồi đứng lên.

Đôi mắt lạnh như băng của hắn nhìn về phía đám người đang tiến tới tràn ngập sát khí. Cánh tay của hắn từ từ đưa lên miệng, sau đó liền không ngần ngại gì mà cắn xé lấy cổ tay của mình. Miệng vết thương vừa kéo da non lành lặn một chút liền lại bị hắn xé rách, máu tươi tiếp tục ồ ạt chảy ra ngoài.

Không chậm trễ một giây phút nào, Đinh Tấn bắt đầu giơ tay ra trước mặt, dùng máu tươi đang nhỏ giọt xuống để vẽ lên trên mặt đất, miệng cũng lầm bầm đọc chú ngữ.

Trên mặt đất dần dần hình thành nên một vòng tròn ma pháp với những ký hiệu kì bí. Tuy nhiên độ phức tạp của nó không phải là những kỹ năng mà

Đình Tấn sử dụng trước giờ có thể so sánh được.

Màn khói bụi bây giờ cũng đã dần dần bị gió cuốn tán đi, tuyết vẫn còn đang rơi đều xuống. Nhưng điều đó cũng không còn ảnh hưởng đến tầm nhìn nữa.

Tám tên Lĩnh Đánh Thuê lúc này đã nhìn thấy một thân ảnh đơn độc đứng sừng sững trong lớp tuyết dày đang rơi. Hắn nắm tay đang giờ ra trước mặt, để máu tươi của mình nhỏ giọt trên mặt đất.

Bọn Lĩnh Đánh Thuê không hiểu Đình Tấn đang làm gì. Chúng đưa mắt nhìn nhau một hồi, sau đó tên dẫn đầu ngoắc tay làm ra dấu hiệu tiến lên.

Cả đám người cũng không chần chừ gì nữa, bước đều đi tới tiếp cận Đình Tấn.

Thế nhưng chỉ vừa nhắc chân lên thì bàn chân của bọn họ đều bị khựng lại trên không trung. Tám cặp mắt trừng lớn nhìn lấy một màn kinh khủng ở trước mặt.

Cùng lúc đó chính là một tiếng rống lên từ miệng của Đình Tấn phát ra.

- “TRIỆU HỒI TU LA HUYẾT CHIẾN SĨ!”

Trên mặt đất, vòng tròn ma pháp với những ký hiệu đặc biệt được vẽ nên bởi máu của Đình Tấn đột nhiên lóe lên ánh sáng màu đỏ, từ nhạt chuyển sang đậm dần cho đến khi chiếu sáng cả khu vực bán kính 5m xung quanh.

Máu tươi của hắn bên trên vòng tròn ma pháp cũng bắt đầu nổi bong bóng liên tục như đang bị đun sôi lên.

“Ưc ực...”

Từ những kí hiệu ma pháp, máu tươi dường như vô cùng vô tận mà lan tràn ra che hết những khoảng trống trong vòng tròn ma pháp, làm thành một vũng máu lớn đang sôi lên ừng ực.

Bên trong vũng máu bắt đầu trôi lên một tên chiến sĩ. Đầu đội mũ giáp che kín gương mặt, chỉ chừa lại hai hốc sâu hoắm ở đôi mắt, riêng phần miệng của mũ giáp là một bộ răng nanh sắc nhọn. Tạo hình tựa như một chiếc đầu lâu được tẩm trong máu tươi.

Toàn thân mặc một bộ áo giáp hai màu đen đỏ xen lẫn, che kín thân thể của hắn, không để lộ ra một miếng da thịt nào. Hai bên giáp vai và trước ngực đều có hình ảnh một chiếc đầu lâu.

Đặc biệt là chiếc đầu lâu ở trước ngực có cặp mắt đang lấp lóe tựa như nó có linh hồn ở trong đó.

Ở sau vai lưng của hắn có đeo một khúc FENAAVhQ cây được bẻ cong nửa vòng tròn. Chất liệu rất kì lạ, tựa như cây gỗ nhưng lại phát ra ánh sáng kim loại.

Bên trên khúc cây này đang cháy phừng phừng năm đốm lửa màu đỏ tươi tựa như dùng máu để làm nhiên liệu thiêu đốt.

Đôi bàn tay chấp lại, đặt trên chuôi của một thanh kiếm dài được ghép lại từ hai thanh nhỏ hơn, tựa như một thanh Chokuto hai lưỡi nhưng dày và cứng cáp hơn. Mũi kiếm hướng xuống, cả người hắn đứng thẳng khép chân lại như một pho tượng.

Sau khi hoàn toàn trôi lên khỏi vũng máu, hắn lập tức xoay người lại bước ra một bước. Một tay giữ lấy kiếm, một tay chống xuống đất, hắn quỳ một chân, hướng về Đình Tấn trước mặt mà cúi đầu như một tên người hầu đang đợi lệnh.

Đúng vậy! Đây chính là kỹ năng triệu hồi mà Đình Tấn đã sử dụng trong trận chiến cuối cùng đó. Kỹ năng mà hắn phải hiến tế sức sống của mình để đổi lấy sức mạnh.

Tuy nhiên bề ngoài của Tu La Huyết Chiến Sĩ đã có khác biệt rất nhiều, đặc biệt là ở phần mũ giáp và chiếc vòng với năm đốm lửa sau lưng. Vũ khí từ đại kiếm cũng đã chuyển thành song kiếm.

Đình Tấn trái tim nhảy lên liên hồi nhưng không phải vì bị kích động, vui vẻ mà chính là vì sinh mạng của hắn đang bị thiêu đốt để duy trì cho việc triệu hồi tên chiến sĩ này.

Thế nhưng hắn không quan tâm đến những chuyện đó. Đôi mắt của hắn này giờ vẫn đang chăm chú nhìn lấy đám người phía trước, tràn đầy phần nộ và sát khí trong đó.

Hắn giờ một ngón tay chỉ về phía cả đội Lĩnh Đánh Thuê đang đứng trước mặt, người đã làm bị thương hai người anh em của hắn. Sau đó lạnh lùng, tàn khốc thốt ra một chữ.

- “GIẾT!”

Mệnh lệnh đã được tung ra, tên Tu La Huyết Chiến Sĩ lập tức đứng lên xoay người lại. Hai tay hắn cầm lấy thanh kiếm tách đôi ra làm hai, vung ngang ra hai bên.

Mũi chân cắm vào bên trong mặt đất, xói tung đất cát lên. Cả người hấn phóng đi như một mũi tên, lao nhanh về phía đám người Linh Đánh Thuê bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Sức mạnh của Tu La

Tốc độ của tên Tu La Huyết Chiến Sĩ hiện tại đã đủ bỏ xa một tên vận động viên điền kinh cấp thế giới. Hấn mũi chân thay nhau cắm vào mặt đất đầy tuyết, xói tung mọi thứ lên không trung.

Cả người cũng nghiêng về phía trước gần như tạo thành một góc 45 độ so với mặt đất.

Đám người của đội Linh Đánh Thuê tuy có chút kinh ngạc cùng tò mò nhìn lấy cách tên chiến sĩ này xuất hiện nhưng bọn họ cũng không sợ hãi gì mấy, bởi vì trong đầu bọn chúng vẫn còn giữ ý nghĩ “Đối phương chắc cũng chỉ là một con người”.

Thấy đối phương cảm kiếm xông lên, bọn họ lập tức giơ súng lên bóp cò, từng làn đạn liên tục bay tới tên Tu La Huyết Chiến Sĩ.

“Đùng đùng đoàn...”

“Keng keng keng...”

Tiếng súng vang lên liên hồi, thế nhưng tiếp đó không phải là âm thanh da thịt hay thân thể bị bắn xuyên qua mà ngược lại chỉ có âm thanh va chạm của kim loại với nhau.

Tên Tu La Huyết Chiến Sĩ tốc độ vung kiếm nhanh đến mức khủng bố. Từng viên đạn hướng về hấn bay tới đều bị hấn dự đoán được mà trước tiên vung kiếm chặt chém, đón đỡ.

Nếu như có người để ý thì chắc sẽ thấy rõ, trên mặt đất nơi hấn đi qua thậm chí còn có những viên đạn bị chẻ ra làm đôi.

Khoảng cách có hơn 30m nhưng tên Tu La Huyết Chiến Sĩ chỉ dùng chưa đến 10 giây đã tiếp cận được đội hình của đám người Linh Đánh Thuê bên kia.

Vừa xông tới, không chậm trễ một giây nào hấn liền vung kiếm hướng về một tên đang cầm súng bắn mình chém tới.

“Vụt...”

Tên Linh Đánh Thuê này nhìn thấy đối phương hướng mình vung kiếm chém ngang, hấn lập tức nghiêng người cúi đầu xuống né tránh. Thế nhưng hấn lại quên mất tên Tu La Huyết Chiến Sĩ này có đến hai thanh kiếm.

Vừa vung ra một kiếm chém ngang thì thanh kiếm cầm bên tay còn lại đã được tên Tu La Huyết Chiến Sĩ giơ lên cao chuẩn bị sẵn sàng.

Hấn không thương hại hay do dự gì mà vung kiếm chặt xuống cổ của tên Linh Đánh Thuê đang cúi đầu này.

“Vụt... Phập”

Máu tươi phun ra tạt lên trên bộ áo giáp của hấn. Thế nhưng màu đỏ của áo giáp lại trùng khớp với màu máu làm cho hấn vẻ bề ngoài càng thêm ghê rợn, trông như bộ giáp của hấn đang tự chảy ra máu vậy.

“Đoàn...”

Lúc này một tiếng súng như sấm sét rền vang, viên đạn cỡ 12,7mm hướng tới đầu của tên Tu La Huyết Chiến Sĩ bay đến.

Như đã đoán trước phía bên kia có người sẽ bắn lên mình, Tu La Huyết Chiến Sĩ ngay khi vừa chặt đầu tên Linh Đánh Thuê xong thì lập tức vung kiếm chém ngược từ dưới lên.

“Keng”

Tốc độ nhanh đến mức không thể nhìn thấy bằng mắt thường, những người xung quanh đó chỉ thấy có ánh lửa chớp lên một cái. Sau đó là âm thanh kim loại va chạm với nhau.

- “Q...quái vật...”

Ở trong lùm cây, tay của tên lính bắn tỉa đang cầm khẩu Barrett đã run lên bần bật. Miệng hắn cũng lảm bảm như đã bị mất trí. Sau đó hắn điên cuồng lên đạn, bóp cò liên tục.

“Đoàn đoàn đoàn...”

“Keng”

Tên Tu La Huyết Chiến Sĩ chạy nhanh giữa làn đạn, thỉnh thoảng vùng kiếm chặt chém những viên đạn có khả năng gây ra nguy hiểm cho hắn.

Tám tên Lính Đánh Thuê vừa lùi lại từng bước, vừa giờ súng lên liên tục bắn xả về phía tên Tu La Huyết Chiến Sĩ này. Gương mặt đã không còn vẻ bình tĩnh như trước nữa, thay vào đó là kinh ngạc, hoảng sợ, bất lực.

Ở lều trại chỉ huy, một đám người vây quanh màn hình với nhiều chiếc tivi trình chiếu những góc nhìn khác nhau. Thế nhưng mục tiêu đều giống nhau là một tên chiến sĩ mặc áo giáp màu đỏ, hai tay cầm hai kiếm.

Tên Chu Quốc Tường lúc này đang đứng chống tay trên bàn, hai bàn tay đã bấu chặt vào góc bàn của mình.

Hắn răng cắn chặt vào môi, máu tươi chảy ra thế nhưng hắn lại như không hề hay biết. Đôi mắt của hắn cứ nhìn chăm chăm vào màn hình, nhìn lấy thân ảnh như ma quỷ đang ung dung chạy giữa làn đạn kia.

Hắn hôm nay đã dốc ra hết vốn liếng, nếu thành công thì hắn sẽ một bước lên trời với bí mật kia của Đình Tấn. Còn nếu như thất bại thì có thể hắn sẽ phải mất tất cả, cũng có thể là bao gồm cả mạng sống của hắn.

Ở bên cạnh Chu Quốc Tường là tên đội trưởng đội Lính Đánh Thuê Thợ Săn, cũng chính là đám người đang chiến đấu với tên Tu La Huyết Chiến Sĩ.

Hắn bây giờ cũng không nhận được thì thảo.

- “Làm sao... Làm sao có loại người như vậy tồn tại được chứ?!”

Làm một tên Lính Đánh Thuê, liếm máu trên lưỡi đao. Hắn đã quá quen thuộc cảnh giết chóc, máu tanh. Cho nên khi nhìn thấy đồng đội của mình bị chặt đầu giết chết, hắn cũng không có quá nhiều cảm giác gì.

Thế nhưng nhìn lấy tên Tu La Huyết Chiến Sĩ bá đạo đi giữa làn đạn kia, hắn lại không thể tin tưởng được vào thế giới quan của mình nữa.

- “Nhanh! Mau sử dụng RPG!”

Tuy có chút hoảng loạn nhất thời thế nhưng hắn rất nhanh lấy lại được bình tĩnh, rồi lập tức dùng bộ đàm liên hệ với đám đồng đội của mình mà ra lệnh.

...

Ngay khi có được mệnh lệnh của chỉ huy, một tên da trắng mập mạp mang trên lưng khẩu RPG lập tức lấy xuống rồi vác lên vai mình, nhắm ngay đến tên Tu La Huyết Chiến Sĩ.

“Xi... ầm”

Không có bất cứ chân chừ nào, hắn ngay khi vừa nhắm chuẩn mục tiêu liền bóp cò. Đầu đạn cấp tốc bay đi sau đó va chạm với tên Tu La Huyết Chiến Sĩ rồi nổ tung.

Đất cát khói bụi bay tứ tán, kèm theo đó là một làn sóng khí áp càn quét ra xung quanh.

Tu La Huyết Chiến Sĩ không biết rằng viên đạn này chính là loại đạn nổ. Hắn cũng theo thói quen trước đó mà vùng kiếm chặt chém, bỏ đôi viên đạn ra làm cho nó nổ tung ngay sát bên cạnh hắn.

“Soạt soạt...”

Lực lượng càn quét của vụ nổ quá lớn, làm cho Tu La Huyết Chiến Sĩ bị thổi bay đi một đoạn.

Ở trong lều chỉ huy một đám người đều âm thầm thở phào một hơi, kể cả tám tên Lính Đánh Thuê còn sống ở tại hiện trường cũng buông lỏng dây thần kinh đang căng thẳng của bọn chúng.

Đình Tấn từ đầu đến hiện tại đều đứng im tại chỗ quan sát.

Ngay khi nhìn thấy tên Tu La Huyết Chiến Sĩ bị trúng một quả rocket trực diện, Đình Tấn bàn tay xiết chặt lại vì khản trương. Thế nhưng không được bao lâu thì hắn liền thả lỏng trở lại.

Trái ngược lại với Đình Tấn. Bọn người của đội Lính Đánh Thuê chưa vui mừng được bao lâu thì bắt đầu kinh ngạc, tiếp theo đó là hoảng sợ.

Tên Tu La Huyết Chiến Sĩ lại giống như không có hề hấn gì sau vụ nổ. Thân thể của hắn bắt đầu lấy lại thăng bằng rồi lộn người trên không.

Ngay khi chân vừa chạm đất, hấn cảm hai kiếm xuống đất, cản lại không cho thân thể tiếp tục lùi về sau.

Mũi chân lại thêm mũi kiếm xói tung lên lớp đất tuyết, để lại bốn vết hằn sâu hoắm trên mặt đất.

Tên Tu La Huyết Chiến Sĩ bây giờ đã bị nổ nát phần giáp đầu và giáp tay. Thanh kiếm cũng bị gãy đi một đoạn.

Một bên của mũ giáp bị vỡ ra một bên, để lộ ra nửa phần trên gương mặt với màu da đen như mực của hấn. Cặp mắt toàn bộ đều là một màu đỏ tươi trông rất ghê rợn.

Mái tóc dài màu đỏ cũng bị lộ ra bên ngoài, đón gió tung bay. Màu da cả cánh tay của hấn lại là màu hơi ám vàng, với nhiều vết xăm hoa văn kì dị.

Không ai chú ý rằng trên mặt đất, máu tươi của tên Linh đánh thuê vừa bị hấn giết kia đang được bộ giáp hút đi. Bỏ sung lại những vị trí đã bị nổ vỡ nát.

Bị đẩy lui hơn 6m, hấn mới dừng lại được thân thể của mình, nhưng ngay sau đó thì lập tức xông về phía tên da trắng đang cầm súng phóng rocket vừa bắn mình.

Khoảng cách của đám Linh Đánh Thuê này khá là phân tán. Mỗi tên cách nhau cũng không quá 10m, tuy nhiên đối với Tu La huyết Chiến Sĩ đây chỉ là một cái chớp mắt mà thôi.

Cho nên rất nhanh thì hấn đã tiếp cận được con mồi mập mạp này.

Hấn một tay cầm thanh kiếm còn nguyên vẹn vung lên với tốc độ ánh sáng làm tên mập thân thể ục ịch này không thể né tránh.

“Soạt...”

- “Ahh!!...”

Một kiếm chặt đứt đôi thân mình hấn, đau đớn làm hấn không nhận được liên tục gào thét.

“Phập”

Nhưng rất nhanh âm thanh gào thét của hấn liền im bật đi. Tu La Huyết Chiến Sĩ chờ tên mập ngã xuống đất thì lập tức cầm ngược lại thanh kiếm rồi đâm thẳng xuống đầu đối phương, kết thúc sinh mạng hấn.

Cả đội Linh Đánh Thuê bây giờ chỉ còn lại bảy tên, bọn chúng tốc độ lùi bước đã bắt đầu gia tốc, có lẽ là vì sợ hãi.

Ngay cả RPG còn không thể giết chết được Tu La Huyết Chiến Sĩ thì súng tiểu liên của bọn họ làm sao có thể ngăn được hấn.

Tu La Huyết Chiến Sĩ nhanh chóng cầm hai thanh kiếm của mình xông tới tên gần nhất, tiếp tục tàn sát.

Đám người Linh Đánh Thuê số lượng cứ giảm dần, từng tên thay phiên nhau ngã xuống. Cho đến khi chỉ còn lại hai người là tên dẫn đầu và tên bắn tỉa nằm trong lùm cây kia.

Bọn họ bây giờ đã không còn ý chí chiến đấu, lập tức quăng súng, xoay người bỏ chạy. Nhưng rất tiếc là tốc độ của họ lại không sánh được với tên Tu La Huyết Chiến Sĩ.

Khi thấy hai con mồi còn lại bỏ chạy, Tu La Chiến Sĩ liền xoay người đuổi theo, vung đao chém giết từng tên.

Không quá 30 giây, hấn đã giải quyết xong hai con mồi cuối cùng này.

Ngay khi vừa chặt một đao chém giết tên bắn tỉa chạy sau cùng, Tu La Huyết Chiến Sĩ thân thể hóa lỏng thành một vũng máu mà tan ra, sau đó thấm vào trong lòng đất, không để lại chút dấu vết nào.

“Phịch”

Đinh Tẩn thân thể cũng ngay tại thời khắc đó mà âm ầm ngã xuống như một khúc gỗ.

Xung quanh bốn phía yên tĩnh lại, chỉ còn những xác chết nằm vương vãi khắp nơi chứng minh cho nơi này đã xảy ra một trận chém giết máu tanh, tàn khốc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117: ‘Vì anh em, vì gia đình [The Alliance]’

Ở trong lều chỉ huy, Chu Quốc Tường mượn nhờ camera gắn trên mũ bảo hộ của đám Lính Đánh Thuê này mà nhìn thấy toàn bộ quá trình tàn sát của Tu La Huyết Chiến Sĩ.

Tất cả những người đang có mặt bên trong lều trại này khi nhìn thấy những màn được camera thu lại kia đều im lặng không nói nên lời nào.

Chu Quốc Tường bây giờ đã có chút hối hận, trong lòng tự trách mình ‘Vì sao lúc đầu không ra tay bắt giữ rồi ép hỏi bọn chúng luôn’.

Thế nhưng mọi chuyện đã quá muộn màng. Có trách cũng có thể trách hắn chỉ vì quá tự tin khi ở trên địa bàn của mình, mà đã chủ quan để cho cả nhóm người Đình Tấn chạy mất.

Nhìn thấy từng tên Lính Đánh Thuê bị giết một cách thô thảm và tàn bạo nhất. Chu Quốc Tường cảm thấy lạnh cả sống lưng, mồ hôi lạnh cũng không ngừng tuôn ra.

Hắn là sợ rằng một khi chuyện này thất bại, kết cục của hắn cũng sẽ không khác với những tên Lính Đánh Thuê kia là mấy.

Nhưng ngay khi hắn mượn nhờ camera của một tên Lính Đánh Thuê đã chết mà nhìn thấy một màn Đình Tấn ngã xuống.

Hắn kích động, nhảy dựng lên rồi kéo lấy cổ áo tên đội trưởng đội Lính Đánh Thuê Thọ Săn, hét lớn vào mặt đối phương.

- “Nhanh cử người tới bắt sống hắn cho ta. Nhanh lên!”

Vừa nói hắn vừa vung tay chỉ vào màn hình.

Tên đội trưởng lúc này gương mặt đã âm trầm muốn chảy ra nước. Hắn vừa mất đi chín tên đội viên chuyên nghiệp, nào đâu có tâm trạng để ý quan sát màn ảnh nữa.

Cho nên đến khi nhìn đến chiếc tivi được tên Chu Quốc Tường chỉ rõ, hắn mới nhìn thấy đối phương cũng đã ngã xuống rồi.

Hắn âm thầm tính toán nếu như so sánh với số tiền mà tên Chu Quốc Tường sẽ trả cho đội của hắn khi phi vụ này thành công thì vẫn còn thiếu rất nhiều mới bù đắp lại được.

Chưa kể đến sau phi vụ lần này, có thể hắn sẽ phải ẩn cư một đoạn thời gian để tìm người khác lấp vào.

Đây chẳng phải chuyện xách tiền đi mua đồ mà chính là đi tìm người có năng lực lại phải biết liều mạng.

Trong đầu cứ lẩn quẩn suy nghĩ như vậy làm hắn không nhận được mở miệng nói với tên Chu Quốc Tường.

- “Lần này người của ta đã chết hết, ngươi phải bồi tiền gấp ba lần số tiền trước đó chúng ta đã thỏa thuận!”

Đôi mắt tên đội trưởng lạnh lùng chăm chú nhìn lấy tên mập đang đứng trước mặt mình.

Tên Chu Quốc Tường bây giờ đã gần như là điên cuồng. Cái ảo tưởng ‘Đình Tấn chính là cơ hội để mình trở thành bá chủ thế giới’ cứ lẩn quẩn trong đầu, làm sao hắn còn quan tâm đến chuyện chút ít tiền bạc này.

Hắn không hề suy nghĩ gì lập tức bật thốt ra hứa hẹn.

- “Được! Nhanh chỉ huy đi, xong việc ngươi muốn bao nhiêu ta liền cho ngươi bấy nhiêu. Nhanh làm việc!”

Nghe được Chu Quốc Tường nói xong, tên đội trưởng gương mặt cũng giãn ra không ít. Hắn mới gần giọng nói.

- “Nhớ lời ngươi đã nói! Nếu như muốn chơi trò lật lọng với ta thì ngươi nên cẩn thận cái mạng của mình đi.”

Hâm dọa vài câu xong, hắn lập tức cầm máy bộ đàm lên, liên hệ với trưởng nhóm của những tên Lính Đánh Thuê dự bị được phân công đóng giữ ở ngoài đường cao tốc bắt đầu tiến tới, lùng bắt.

...

- “Ừ...”

Louis lơ đãng mở mắt, dùng hai tay cố chống đỡ thân mình ngồi dậy. Thế nhưng một cơn đau như bị xé rách da thịt truyền từ phía sau lưng đến, làm hắn không nhận được rên lên một tiếng.

Thân thể hắn đổ ập xuống mặt đá, nằm rạp trở lại. Tay chân như bị rút đi hết sức lực không nhấc lên nổi.

Đầu của hắn bây giờ cũng đang giật băng băng liên hồi như có ai đó đang dùng búa đóng đinh vào.

Đây là di chứng do hóa hình mang lại, cũng là do vết thương từ vụ nổ đầu đạn rocket chưa kịp khôi phục hoàn toàn.

Hắn mở mắt quan sát tình hình xung quanh thì lập tức bị kinh hoàng khi phát hiện David và Đình Tấn đều nằm trên đất cách đó không xa.

Cả người của bọn họ toàn là vết máu, kể cả mặt đất xung quanh cũng vương vãi không ít vũng máu lớn.

Louis lập tức dùng hết sức lực còn lại trong người chống đỡ thân thể mình đứng dậy. Con đau đớn xé rách lại truyền tới đại não hắn.

- “Aaaa...”

Thế nhưng lần này, hắn không hề dừng lại hành động của mình, chỉ liều mạng la lên như muốn trấn áp cơn đau đớn đang truyền tới.

“Hộc... hộc... phừ”

Cuối cùng hắn cũng đứng lên được, cả thân thể rệu rã mà thở gấp liên hồi.

Vết thương trên lưng vừa kéo da non bây giờ lại bắt đầu rướm rướm từng vết máu, nhưng hắn cũng không màng đến những chuyện này nhiều.

Khom lưng để giảm bớt cơn đau, Louis bước từng bước loạng choạng tiến lên.

5m đoạn đường bây giờ đối với hắn dường như là cả trăm cây số. Nhưng sau một hồi cố gắng, Louis cũng đã tới được bên cạnh Đình Tấn và David.

Hắn đưa tay kiểm tra mạch trên cổ của hai người. Sau khi đã cảm thấy mạch vẫn còn đập tốt, hắn mới âm thầm thở phào một hơi.

Hiện tại đã gần 6 giờ sáng, mặt trời đã bắt đầu lộ dạng ở phương đông. Louis tuy rằng rất mệt mỏi nhưng hắn biết rằng nếu tiếp tục ở lại đây thì chắc chắn cả nhóm sẽ chỉ có một con đường chết.

Hắn cố gắng gồng mình, lôi kéo từng người vào một góc kín đáo do hai tảng đá lớn nằm kề nhau tạo thành.

Với khoảng cách đến hơn 10m, Louis gần như tiêu tốn toàn bộ sức lực của mình mới hoàn thành công việc này.

Nhưng vẫn chưa dừng lại tại đó, hắn tiếp tục tìm thêm một ít cành cây còn lá để che chắn xung quanh.

Thật khó có thể tin, một chàng trai vẫn chưa 18 tuổi lại có thể làm hết những chuyện này trong tình trạng cơ thể đang suy yếu như vậy.

Dù cho là Louis có được Lycan huyết thống thì chưa chắc hắn có thể làm được điều đó. Phải nói tất cả đều là dựa vào ý chí ngoan cường của hắn.

30 phút sau, gió tuyết vẫn cứ thổi lùa vào bên trong hốc đá này. Louis gần như kiệt sức, co rút lấy thân thể mệt mỏi ngồi dựa lưng vào tảng đá.

Hai tay hắn vương ra ôm lấy cổ của hai người vào ngực mình, giữ nhiệt cho họ.

Mí mắt hắn nặng dần, nhưng mỗi lần sắp ngủ quên Louis lại cắn mạnh vào môi mình. Đau đớn khiến hắn tỉnh táo lại một chút.

Bây giờ bọn họ chỉ có chờ đợi cho kì tích có thể xảy ra...

Một hồi lâu sau.

Louis đã cắn muốn nát bờ môi nhưng vẫn không cưỡng lại được cơn buồn ngủ đang ập đến.

“Gâu gâu...”

Bỗng nhiên ngay khi hắn sắp không chịu đựng được nữa thì phía bên ngoài vang vọng lại tiếng chó sủa liên hồi.

Điều này làm cho dây thần kinh đang buông lỏng của Louis lập tức căng lên. Hắn lập tức đặt David và Đình Tấn nằm xuống sau đó lồm cồm bò ra ngoài quan sát tình hình.

Nhìn đến phương xa, nơi con đường cao tốc mà bọn họ định đi đến, có một đám người đang lục tục chạy tới, dẫn đầu là vài tên mang theo chó săn.

Louis gương mặt trầm xuống, trong lòng thấp thỏm lo âu, đầu óc nhanh chóng suy nghĩ tìm cách giải quyết.

Hắn tập trung đến nỗi máu tươi từ khóe miệng chảy ra ngoài liên tục nhưng vẫn không hề hay biết.

Nghĩ mãi không ra cách nào, tình huống hiện tại cũng đã bị dồn vào đường cùng. Louis cắn răng nhắm mắt lại bắt đầu tập trung nhớ lại những lời Đình Tấn đã chỉ dạy hắn trước đó, kêu gọi sức mạnh của Lycan trong tim mình.

Hơn 10 phút sau...

“Gâu gâu gâu...”

Tiếng chó sủa càng ngày càng gần, Louis tâm trạng cũng càng lúc càng hoang mang, lo lắng. Bởi vì hắn không tìm được thứ đó nữa, giống như nó đã hoàn toàn biến mất khỏi người của hắn rồi vậy.

Nhìn đối phương khoảng cách chỉ còn chưa đến 20m là sẽ tiếp UEHBz3L cận mình, Louis quay đầu nhìn lại trong hốc đá hai người vẫn còn đang nằm bất tỉnh, mê mang.

Đôi mắt gâu đỏ nổi lên che kín cả tròng trắng, miệng hắn lẩm bẩm như muốn nói ra hết những thứ được giấu kín trong tâm khảm của mình.

- “Có lẽ đây sẽ là lần cuối ta được nói chuyện, cũng có lẽ các ngươi sẽ không thể nghe hay trả lời được những lời sắp nói của ta... Thế nhưng ta vẫn muốn hỏi cho các ngươi một chút.

Chúng ta vẫn sẽ mãi là anh em chứ?”

Giọng nói khàn khàn mà thì thào như muốn hỏi rõ David và Đình Tấn đang nằm bất tỉnh bên trong hốc đá.

Nhìn chăm chú bọn họ một hồi lâu, Louis bỗng dưng nhếch miệng cười như đã có câu trả lời cho mình.

Louis ngẩng đầu lên nhìn về phía đám người đang xông tới kia, sau đó đưa tay rút ra con dao găm vắt ở sau lưng mình, từ từ đứng dậy.

Gương mặt lạnh lùng, đôi mắt cũng đã không còn hoang mang, lo lắng gì nữa chỉ có sát khí và sát khí.

- “For The Alliance”

Miệng lẩm bẩm một tiếng, Louis cảm ngược lấy dao găm, dùng hết sức lực còn lại mà phóng nhanh về phía bên cạnh, nơi mà bọn họ đã chiến đấu với đội Linh Đánh Thuê Thợ Săn trước đó.

Như kì tích xảy ra, Louis tốc độ dường như đã trở lại thời kì toàn thịnh. Nhưng có thể, tất cả chỉ là chứa đựng trong ý nghĩa một câu nói của cùng đó của hắn.

‘Vì anh em, vì gia đình [The Alliance]’

Trong lòng bây giờ có rất nhiều cảm xúc khi viết ra câu nói cuối cùng đó.

Hi vọng có người sẽ hiểu được tâm trạng ẩn sau nụ cười cuối cùng đó của Louis.

Chúc các bạn đọc vui ^ _ ^

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Đường cùng

- “Nhìn kìa, có người chạy!”

- “Mau đuổi theo!”

- “Thả chó, thả chó nhanh...”

...

Louis vừa chạy đi khỏi hốc đá thì lập tức bị đám người đang đuổi tới phát hiện. Bọn họ nháo nhào lên, sau đó lập tức thả ra chó săn cho chúng nó đuổi theo, bắt lại hắn.

Vết thương trên lưng lại bị động tới mà chảy máu ra làm cho áo của hắn cũng bắt đầu chuyển sang một màu đỏ.

Chịu đựng đau đớn trên người, Louis đau đến muốn chảy nước mắt. Thế nhưng hắn vẫn cắn răng mà chạy, chạy hết sức có thể.

“Gâu gâu gâu...”

Phía sau tiếng chó sủa đuổi tới càng ngày càng gần. Louis trong lòng hồi hộp, quay đầu lại nhìn thì phát hiện chỉ có ba con chó săn thôi.

Hắn cũng âm thầm thở phào một hơi, may mắn chỉ có ba con. Nếu nhiều hơn thì chắc hẳn phải xong đời rồi.

Ngay khi bọn chó săn sắp đuổi kịp, Louis đang định rút dao chém giết với chúng thì bỗng nhiên...

Trên đường chạy hắn phát hiện phía trước có một xác chết và một khẩu súng tiểu liên nằm ở bên cạnh.

Louis ánh mắt lóe lên một cái, lập tức cất dao vào vỏ, chồm người bay tới chụp lấy khẩu súng.

Lăn lộn một vòng trên mặt đất, hắn xoay người quỳ một gối xuống nhắm chuẩn ba con chó săn phía sau bắn tia.

“Tạch tạch tạch...”

“Ầng Ầng...”

Băng đạn cũng chỉ còn 17 viên nhanh chóng bị hắn bắn hết. Tuy bắn người thì khó nhưng với một tên thợ săn như Louis thì việc cầm súng săn bắn động vật thì quá là quen thuộc rồi. Ba con chó săn còn chưa kịp đuổi tới thì đã bị hắn giết chết.

Không chần chừ một giây phút nào, hắn lập tức xoay người tiếp tục bỏ chạy dẫn dụ đám người kia rời khỏi nơi Đình Tấn và David đang ẩn nấp.

Thế nhưng số lượng người của đối phương quá nhiều, có đến hơn 15 tên đã bao vây lấy Louis.

Lại thêm trời mùa đông đều là một màu trắng của tuyết, cây cối cũng thưa thớt rất khó cho hắn ẩn nấp.

Louis đôi chân mảy may chật lại, vừa chạy vừa quan sát xung quanh. Lập tức hắn liền phát hiện một gốc cây thông lớn với cành cây phủ đầy tuyết bên trên.

Hướng về phía cây thông đó chạy tới, ngay khi chỉ còn cách 5m, Louis bật người bay lên hai chân chĩa ra, đập mạnh vào gốc cây.

Bị Louis đá trúng, cả thân cây rung động làm cho tuyết đọng lại ở trên tán cây đều bị rơi xuống.

Nằm ở trên mặt đất đầy tuyết, lại thêm lớp tuyết trên tán cây rơi xuống, cả thân thể của Louis nhanh chóng bị vùi lấp đi.

Những tên truy đuổi phía sau chạy đến thì không phát hiện được bóng dáng hắn đâu. Bọn chúng lập tức dừng lại dòm ngó xung quanh nháo nhào lên.

- “Chia nhau ra tìm kiếm thôi. Chó săn chết hết rồi, đợi đám khi Hồng Môn Hội tới đây thì mấy tên này đã trốn thoát hết rồi.”

Một tên dẫn đầu hô lên. Sau đó cả đám người bắt đầu chia nhau ra mà lùng bắt.

...

- “Ngươi đừng trốn nữa, không thoát được đâu...”

- “Đầu hàng chịu trói đi. Nếu không chúng ta sẽ nổ súng”

Đám người này vừa bước đi trên mặt tuyết dày vừa ngó chừng xung quanh, một vài tên còn gân cổ rống lên dụ dỗ Louis đầu hàng.

Cũng bởi vì tên Chu Quốc Tường muốn bắt sống để ép hỏi nên bọn họ chỉ có thể làm theo cách như vậy.

Louis lúc này đang lẩn trốn sau một gốc cây, cả người hắn được đắp lên một lớp tuyết.

Cố gắng kìm chế hơi thở gấp gáp của mình, lại mượn nhờ lớp tuyết lạnh ở sau lưng làm cho cơn đau của hắn cũng giảm bớt được đôi chút.

Đôi mắt bình tĩnh thông qua hai lỗ nhỏ quan sát tình hình ở bên ngoài. Ngay khi đám người này tản ra khoảng cách đủ xa, lại nhìn thấy một tên cầm súng đi ngang qua bên cạnh rồi đưa lưng về phía mình.

Louis mới chậm chậm đội tuyết đứng dậy, không để phát ra một âm thanh nào tiến lại phía sau con mồi.

“Phập Phập Phập...”

Một tay đưa lên bịt miệng đối phương lại, một tay cầm ngược dao găm đâm liên tục vào đầu làm cho tên này chưa kịp thốt lên một tiếng hay bóp cò súng thì đã bị giết chết.

Giải quyết xong một mục tiêu, Louis lập tức đỡ thân thể đối phương kéo vào phía sau gốc cây sau đó lấy tuyết đắp lại sơ sơ.

Làm xong mọi chuyện hắn cúi người, ẩn dấu sau những gốc cây và lớp tuyết dày, bắt đầu di chuyển tiếp cận một tên đang ở gần mình nhất.

Cứ như vậy Louis nhanh chóng giải quyết được thêm hai tên khác nữa. Số lượng những tên đuổi theo hắn từ 15 tên đã giảm xuống chỉ còn lại 12.

Nhưng không may đến tên thứ ba thì hắn bị phát hiện. Mục tiêu của hắn lần này theo phản xạ mà vùng vẫy cơ thể làm cho Louis đâm hụt một nhát đầu tiên không thể ngay lập tức giết chết.

Chính vì thế mà đối phương đã kịp thời bóp cò súng gây ra sự chú ý cho những tên xung quanh.

- “Hắn ở đằng kia.”

- “Nhanh nổ súng.”

Khoảng cách của bọn người này cũng không quá xa. Không đến 30 giây, chúng đã bao vây xung quanh, đem Louis trở thành một mục tiêu sống.

“Tạch tạch tạch...”

Tiếng súng vang lên liên hồi, Louis chỉ có thể cúi đầu chạy trốn giữa làn đạn dày đặc.

Những tên này chỉ là nghiệp dư nên kỹ thuật bắn súng không thể tinh chuẩn bằng những tên Linh Đánh Thuê mà Tu La Huyết Chiến Sĩ đã giết trước đó.

Viên đạn đa số là bắn xuống đất hay trúng những gốc cây làm tuyết và vụn gỗ bay tán loạn.

Bất quá số lượng nhiều thì cũng khó mà tránh được.

“Phốc”

Louis không may bị bắn trúng một viên vào đùi, thân thể lập tức mất cân bằng té ngã xuống, nằm sấp trên đất.

Viên đạn này như một thanh đao chặt đứt đi nguồn sức mạnh mà còn lại trong cơ thể của hắn. Cảm giác vô lực, một mối ập tới nhấn chìm lấy Louis.

Thế nhưng với ý chí ngoan cường của mình, Louis vẫn không hề từ bỏ mà cố gắng chống đỡ thân thể, từ từ bò dậy.

“Bịch”

Ngay khi vừa nhấc thân thể lên khỏi mặt đất, đột nhiên một bàn chân đá vào bụng của hắn. Lực lượng mạnh mẽ làm cho Louis bị đá bay, lật ngửa người sang một bên.

Sau đó lại một bàn chân dẫm đạp lên ngực hắn, kèm theo là một giọng nói ồm ồm của một tên đàn ông.

- “Nói! Hai tên còn lại đâu.”

Louis vừa mở mắt nhìn lên thì trông thấy một họng súng chĩa về phía mình. Phía trên nữa là một tên đàn ông da trắng mặc áo rằn ri, đầu đội khăn bịt lại toàn bộ gương mặt chỉ để lại cặp mắt.

Đang ôm bụng vì đau đớn, Louis cắn chặt răng không cho mình phát ra một âm thanh nào.

“Lạch cạch”

“Dùng...”

“Phốc”

- “Ừ...”

Tên đàn ông này bất ngờ rút ra một khẩu súng ngắn ở bên hông. Hắn vừa lên đạn xong thì ngay tức khắc bắn vào bên đùi còn lại của Louis. Miệng cũng gằn giọng hỏi tiếp.

- “Nói hay không?!”

Đau đớn làm cho Louis không nhìn được rên lên một tiếng, thế nhưng đôi mắt vẫn lạnh lùng nhìn lấy đối phương. Miệng vẫn cắn chặt răng không nói một chữ nào.

“Dùng”

“Phốc”

Tên này lập tức giơ súng lên bắn ngay vào vai của Louis. Máu tươi tiếp tục chảy ra nhuộm đầm cả lớp tuyền bên dưới thành một màu đỏ. Thế nhưng Louis chỉ rên một tiếng vì đau đớn, rồi tiếp tục im lặng.

Lúc này xung quanh đã kéo lại thêm vài tên khác ăn mặc cũng giống như tên vừa bắn Louis.

- “Lì lợm nhì.”

- “Giết mẹ nó đi, về báo lại hán chống đối lờ tay giết thôi.”

Hai tên vừa đến liền mở miệng lên tiếng, giọng nói tràn đầy hung tàn, sát khí. Dù sao bị đối phương giết nhiều người như vậy, bọn chúng cũng phải có chút tức giận thôi.

Đôi mắt của tên đang đứng trên người Louis chợt lóe lên một cái, sau đó hần từ từ đưa họng súng chỉ về phía đầu của đối phương.

Nằm bên dưới đất nghe thấy đoạn đối thoại của đám người này, Louis nhìn lấy họng súng kia liền biết mình không xong rồi.

Hần khòe miệng nhếch lên mỉm cười, sau đó từ từ nhắm mắt lại.

- “Tạm biệt... nếu có kiếp sau, chúng ta lại làm anh em...”

Trong đầu hần không tự chủ nhớ về những người thân của mình, nhớ về những người mà hần đã nhận định là anh em.

Đặc biệt là một bóng nhìn nhỏ nhắn với mái tóc đuôi ngựa kia làm cho lòng hần nao nao, tiếc nuối.

“Đoàn đoàn đoàn...”

Tiếng súng như tiếng sấm vang vọng cả một vùng rừng núi tuyết, kèm theo đó là máu tươi phun ra xối xả trên gương mặt với đôi mắt nhắm nghiền lại của Louis.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Cứu viện đến

Bỗng dung tiếng súng liên tục vang lên nhưng mục tiêu không phải là Louis mà chính là ba tên đang đứng vây quanh hần.

“Phốc”

- “Á!”

Tên đang cầm súng chìa vào đầu của Louis chưa kịp bóp cò thì đã bị bắn thủng cả bờ vai, hét thảm một tiếng.

Lực lao tới của viên đạn quá mạnh làm cho cả người hần nghiêng sang một bên rồi mất thăng bằng, ngã lộn ra đất. Máu tươi phun ra bắn đầy trên mặt của Louis đang nằm bên dưới.

Hai tên đồng bọn của hần đang đứng bên cạnh, ngay chớp mắt sau đó đều chịu chung số phận bị bắn hạ phé đi.

Những tên còn lại trong nhóm truy đuổi, đang đứng vây xung quanh cảnh giới, lập tức trở nên khẩn trương, tay giờ lên súng dáo dác nhìn xung quanh như muốn tìm ra kẻ bắn lén.

Bỗng dung lúc này, gió bắt đầu nổi lên càng lúc càng mạnh, thổi bay đi cát bụi và băng tuyết xung quanh, cây cối cũng bị gió thổi ngã trái ngã phải.

“Phạch phạch phạch... phạch phạch”

Một chiếc máy bay trực thăng từ trên không dần dần hạ thấp độ cao xuống ngay trên đầu của Louis.

Phía bên trên máy bay vang lên một giọng nói được khuếch đại bằng loa.

- “Các người đã bị bao vây! Đề nghị bỏ vũ khí xuống, hai tay ôm đầu nằm trên đất nếu không sẽ bị bắn hạ. Ta nhắc lại các người đã bị bao vây...”

Cùng lúc đó, trên máy đột nhiên có người liên tục nhảy ra. Từng người đều mang trên vai ký hiệu tam giác đen xen dao găm với dòng chữ “Delta Force”.

Bọn họ thả mình rơi tự do xuống từ độ cao hơn 30m, không hề sợ hãi dù cho bên dưới đều là mặt đất đá đầy tuyết.

Mỗi người bọn họ đều mặc áo chống đạn dày cộm, đầu mang khăn bịt mặt, kính ảnh nhiệt và mũ bảo hộ. Trên người đeo đủ mọi loại vũ khí từ dao găm đến lựu đạn, súng máy đều có.

Khoảng cách chỉ còn 5m thì sẽ chạm đất, đột nhiên trên lưng những người này thổi ra một luồng khí nóng xuống mặt đất, làm giảm nhanh tốc độ đang rơi.

Đây chính là nhờ một bộ Jet Pack chạy bằng phản ứng nhiệt năng, kích cỡ chỉ bằng một chiếc balo mini. Thế nhưng nó có thể tạo ra lực đẩy đạt đến hơn 100km/h chỉ trong 1 giây.

Luồng khí nóng phả xuống mặt đất làm tan chảy cả lớp tuyết dày đóng bên trên. Từng thân ảnh nặng nề tiếp đất, đều quỳ một gối xuống để giảm bớt lực phản chấn.

Rất nhanh 10 người trong đội Delta Force đã tiếp đất thành công, sau đó bắt đầu tản ra xung quanh. Vây bắt những tên còn lại đang ngoan cố chạy trốn hoặc chống cự.

Hai tên trong số đám người Delta Force không đuổi theo ai mà nhanh chóng chạy đến nơi Louis đang nằm.

- “Người có sao không? Bị thương ở đâu?”

Một trong số hai tên đó chạy đến trước tiên, quỳ một chân bên cạnh Louis ân cần hỏi thăm. Tay hắn cũng nhanh chóng móc ra một khẩu súng bấm để tạm thời khâu lại miệng vết thương.

Louis mất lờ mờ nhìn lấy người này, sau đó bàn tay vô lực chậm chạp giơ lên chỉ vào vai và hai đùi của mình.

“Xoạt”

Tên chiến sĩ Delta Force lập tức xé toạt quần áo của Louis ra rồi dùng khẩu súng khâu vết thương kẻ lên lỗ đạn.

“Phập”

- “U...”

Khẩu súng này thực chất là một cái máy bắn kim ghim được làm từ kim loại được đặc chế.

Nhờ có nó mà miệng vết thương của Louis sẽ tạm thời được kéo giữ lại da thịt, máu tươi chảy ra cũng tạm thời được kim giữ lại.

Liên tục ba lần như vậy, ba lỗ đạn trên người Louis đều đã được bịt kín lại. Hai tên chiến sĩ Delta Force này ánh mắt từ đầu đến cuối đều một mảnh kinh ngạc nhìn về phía người thanh niên với gương mặt vẫn còn non nớt, chưa quá 18 tuổi này.

Bởi vì theo đồng đội của hắn báo cáo lại, chính chàng trai trẻ này chỉ dùng một thanh dao găm mà đã hạ sát ba tên có vũ trang đầy đủ.

Nếu như bọn hắn biết được Louis còn có thể hóa sói rồi tàn sát 15 tên giống như vậy thì không biết sẽ có cảm tưởng thế nào đây.

Suy nghĩ vẩn vơ một hồi nhưng rất nhanh thì hai người này đã bình tĩnh lại, bắt đầu hỏi thăm Louis.

- “Hai người khác nữa đâu?”

Louis không nói gì chỉ đưa tay nắm lấy chặt lấy áo của một người vừa chữa trị cho mình, sau đó dùng sức kéo cả thân thể mình cố gắng ngồi dậy.

Nhìn thấy Louis có hành động như vậy, hai tên chiến sĩ Delta Force cũng hiểu ý đưa tay ôm lấy eo, đỡ hắn đứng dậy.

Cả ba người chậm chạp đi đến hốc đá trước đó, nơi Louis ẩn nấp Đình Tấn và David bên trong.

Nửa giờ sau, Đình Tấn, David và Louis đều nằm trên một cán y tế trong xe cứu thương để đưa về bệnh viện gần đó chữa trị.

...

Nói về Báo Đen. Từ lúc Terrell đến đồn cảnh sát, thì hắn đã nhận được tin tức là bị chính quyền ở địa phương ngăn cản.

Báo Đen cố gắng liên hệ với những người ở sở cảnh sát, thậm chí còn đôi co với đối phương nhưng không thể thành công.

Hắn cố gắng điều tra thì phát hiện tất cả đều chính là từ lệnh của tên chủ tịch của thành phố CLF, Leland Yee.

Biết được người ra lệnh ngăn cản, Báo Đen lập tức tiến tới nhà riêng của đối phương để trực tiếp gặp mặt, hỏi cho ra lẽ.

Sau nửa giờ đi xe, Báo Đen rốt cuộc đứng đối diện với một tên đàn ông trung niên người gốc Hoa. Hắn âm trầm mở giọng hỏi.

- “Tại sao lại ngăn cản chúng ta làm việc?”

Leland Yee bình tĩnh ngồi trên bàn làm việc nhìn lấy Báo Đen mà không trả lời. Một hồi lâu sau, hắn mới ngửa chính ngôn từ mà nói.

- “Người không có lệnh của chính quyền, lại thêm hiện tại đã là nửa đêm rồi. Ta không thể cho phép xuất động nhiều người như vậy, nếu không lỡ như xảy ra nghi vấn trong lòng dân chúng thì ai sẽ chịu trách nhiệm?!”

Báo Đen đôi mắt híp lại nhìn lấy tên nghị sĩ này. Một lúc sau đó, hắn không hề trả lời trả vốn gì mà lập tức xoay người rồi đi.

Tên Leland Yee đôi mắt cũng híp lại thành một vòng cung nhìn lấy bóng lưng của Báo Đen.

Trong lòng thầm nghĩ: ‘Dù sao chuyện nhỏ này cũng chưa có ảnh hưởng lớn gì, chờ cho phía bên Hồng Môn Hội giải quyết xong xuôi lại thủ tiêu chứng cứ nữa thì mọi việc sẽ ổn thôi’.

Giữ vững ý nghĩ này, tên Leland Yee bung ly trà lên hóp một ngụm, chờ cho tâm tình bình tĩnh lại rồi mới đứng dậy đi về phòng ngủ.

Hắn là không thể nào ngờ được rằng, chính nhờ ‘Chuyện nhỏ’ này mà bản thân hắn sẽ bị ngã ngựa, tiến vào vòng lao lí.

...

Báo Đen sau khi đối mặt với Leland Yee lần này thì đã ngửi được mùi âm mưu. Một sự cấu kết từ phía chính quyền với tổ chức xã hội đen ở CLF.

Hắn sau khi sắp xếp lại toàn bộ suy đoán của mình thì lập tức gọi điện báo cáo cấp trên, chính là ông lão Tướng Quân, để xin phép liên hệ với FBI và CIA vào cuộc điều tra.

Ở trong văn phòng riêng của mình, ông lão Tướng Quân sau khi nghe Báo Đen báo cáo xong cũng trầm giọng đáp.

- “Ta sẽ lập tức liên hệ các tổ chức chính phủ để thành lập tổ điều tra. Chuyện này thật ảnh hưởng rất lớn đến chính quyền, cần phải điều tra kĩ lưỡng không thể bỏ sót một ai!”

Bây giờ ta cấp quyền cho người, lập tức xuất động Delta Force đi bảo vệ những chàng trai trẻ kia đi. Bọn họ có thể nắm giữ rất nhiều thứ mà chúng ta cần.”

- “Rõ, thưa Tướng Quân!”

Báo Đen nhận mệnh lệnh xong thì lập tức lên đường đi đến doanh trại quân đội để liên lạc với Delta Force. Hơn 50 người nhận được mệnh lệnh lập tức chuẩn bị hành động.

Chưa đến 30 phút, ở doanh trại quân đội đóng quân ở miền đông tiểu bang CLF, một chiếc máy bay trực thăng chiến đấu và sáu chiếc xe quân dụng lập tức khởi hành lên đường đi đến mục tiêu được nhiệm vụ chỉ định.

...

Trời vừa tờ mờ sáng, Báo Đen đã dẫn đội theo trình báo của Terrell mà tiến tới trại mộ.

Thế nhưng khi đến nơi thì không có phát hiện gì ngoài sáu tên đàn em mà Chu Quốc Tường đã diệt khẩu, chưa kịp dọn dẹp thì thể.

Báo Đen lập tức ra lệnh cho máy bay dạo quanh khu vực bìa rừng tìm kiếm. Rất nhanh sau đó, hắn đã nhận được báo cáo phát hiện khu lều chỉ huy của đám người Hồng Môn Hội.

Khi Đinh Tấn vừa ngã xuống không lâu, Báo Đen đã dẫn đầu cả đội Delta Force ập vào lều trại, vây bắt toàn bộ những người ở đó.

Tên Chu Quốc Tường vừa mới hứng phấn khi phái người đi bắt Đinh Tấn không lâu thì đã bị một đám người xông vào bắt giữ.

Nhìn thấy từng người chiến sĩ bGqzReK Delta Force vũ trang đầy đủ xông tới đánh gục từng tên thuộc hạ của mình, Chu Quốc Tường gương mặt không còn chút máu.

Những âm mưu bá chủ thế giới của hắn đều vỡ tan tành đi hết chỉ còn lại nỗi lo lắng và hoảng sợ về những thứ mà hắn sắp phải gánh chịu.

...

Ở trong khu rừng, máy bay trực thăng liên tục bay qua lại tìm kiếm tung tích của đám người đang vây bắt Louis.

Tuy nhiên, bởi vì diện tích quá lớn nên rất khó mà tìm kiếm được địa điểm chính xác.

May nhờ có Báo Đen nhanh chóng lôi ra tên đội trưởng đội Linh Đánh Thuê Thợ Săn để tra hỏi, nên vị trí chính xác của Louis rất nhanh được tìm và gửi đến cho máy bay trực thăng.

Mọi chuyện sau đó diễn ra suôn sẻ tốt đẹp khi nhóm ba người Đinh Tấn được an toàn đưa lên xe cấp cứu.

Tuy nhiên khi Báo Đen nhìn vào những đoạn video được camera của đám Linh Đánh Thuê ghi lại.

Hắn không tự chủ đỏ mặt vì kinh hãi khi thấy sự bá đạo của tên người sói kia, cũng hoảng sợ khi thấy màn máu tanh giết chóc của Tu La Huyết Chiến Sĩ.

Thế nhưng tiếp theo sau đó thì nắm tay của hắn siết chặt lại vì kích động. Đây có thể sẽ là bí mật cấp quốc gia!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Hội nghị

Trưa hôm sau, bên trong một căn phòng hội nghị ở Điện EL, là Trung tâm hội nghị của quốc hội nước Entire Land, có hơn 20 người, cả nam lẫn nữ, đang ngồi xoay quanh một chiếc bàn tròn.

Bọn họ lúc này ánh mắt đều tập trung nhìn về phía một ông lão mặc quân phục, hay nói đúng hơn là màn ảnh tivi phía sau lưng của lão ta.

Trên tivi lúc này đang trình chiếu nhiều đoạn video được lồng ghép lại với nhau. Chính là những đoạn chiến đấu của nhóm người Đình Tấn với đám người của Hồng Môn Hội.

Từ tốc độ vượt qua người dujtxyXz thường của David, cho đến việc hóa sói của Louis hay pha triệu hồi Tu La Huyết Chiến Sĩ của Đình Tấn đều làm cho bọn họ kinh ngạc, há hốc mồm không thôi.

- “Thật... quá kinh khủng!”

- “Đây là Người Sói đúng chứ?!”

- “Trời! Tên kia là đang hiến tế linh hồn cho ma quỷ ư?!”

Thậm chí có người còn không nhịn được mở mồm thốt lên.

- “Như các người đã thấy những chàng trai trẻ này chắc chắn đã mở ra bí mật về tu luyện thuật trong Anh Hùng. Tư liệu của họ đều đã được đặt trước mặt quý vị...”

Với cái nhìn của ta, nhân phẩm và cách hành xử của họ đều đã thông qua tiêu chuẩn loại tốt. Cho nên ở đây, bây giờ, ta đề nghị rằng, chúng ta sẽ toàn lực bảo vệ, cho bọn họ con đường phát triển tốt nhất để bọn họ có ấn tượng tốt mà ở lại phục vụ cho nước Entire Land. Các vị nghĩ sao?”

Giọng nói trầm ấm, uy nghiêm của ông lão Tướng Quân vang vọng cả phòng họp. Vừa nói hắn vừa chỉ vào xấp tài liệu có đánh dấu ‘Tuyệt mật’ được đặt trước mặt mỗi người.

Sau khi ông lão nói xong, cả đám người không ai lên tiếng mà bắt đầu lật tài liệu ra mà xem lại. Một hồi lâu sau, một người phụ nữ trung niên mới giờ tay lên tiếng.

- “Ta phản đối, bọn họ nên được đưa vào tổ chức của chính phủ. Chúng ta có thể thành lập thêm một tổ chức cho những người siêu năng này, để bọn họ thay chúng ta làm việc.

Những người này nắm giữ sức mạnh vượt qua người bình thường không ai biết bọn họ sẽ làm ra chuyện gì sau này nữa. Bọn họ cần được quản lý chặt chẽ hơn, không thể nào để cho bọn họ tự do, nhõn nhõn bên ngoài như vậy được.”

- “Jenny, ta nghĩ bà quá khắt khe trong việc này rồi. Bà lấy gì để đảm bảo rằng bọn họ sẽ tiến vào tổ chức phục vụ cho chính phủ? Rồi khi thực lực tăng cao thì sẽ vẫn tiếp tục làm việc cho chúng ta mà không gây rối sao?”

- “Ta có thể sử dụng biện pháp mạnh. Thậm chí có thể giữ lại người thân bọn họ ở đặc khu được quản lý chặt chẽ.”

Một người đàn ông trung niên khoảng 50 tuổi, mặc vest đen ngồi bên cạnh lão tướng quân mới lên tiếng chất vấn người phụ nữ tên Jenny. Đôi bên cãi nhau qua lại liên tục làm cho bầu không khí bắt đầu căng thẳng lên.

- “Chuyện này quả thật rất khó để có thể nhận định ngay lúc này. Ta nghĩ rằng chúng ta nên làm theo lời Tướng Quân nói, tiếp tục giữ vững mối quan hệ tốt với bọn họ.

Nếu lỡ như chúng ta bắt ép bọn họ, để lại ấn tượng xấu thì liệu sau này có thực lực cao bọn họ sẽ có hành động nào gây hại cho chính quyền hay không cũng không ai biết được”

Một ông lão cũng bắt đầu lên tiếng cân nhắc cho nhiều khía cạnh khác nhau. Trong phòng họp cũng bắt đầu ồn ào huyên náo lên.

“Rầm rầm”

Lúc này ông lão Tướng Quân mới vỗ bàn ngăn lại đám người đang tranh luận với nhau.

- “Tốt rồi, nếu có ý kiến trái chiều ta đề nghị biểu quyết... Ai đồng ý cấp cho bọn họ gia nhập một tổ chức tự do của chính phủ thì xin giơ tay.”

Hắn lên tiếng chấm dứt những cãi vã tranh chấp. Đám người xung quanh bàn họp đưa mắt nhìn nhau, sau đó lục tục giơ tay biểu quyết ý kiến của mình.

Rất nhanh kết quả đã được đưa ra, 11 cánh tay trong số 20 người đã đưa lên, trong đó có cả ông lão Tướng Quân.

- “Tốt, ý kiến được thông qua. Từ hôm nay trở đi, những tài liệu và thông tin về những chàng trai trẻ này và người thân của họ đều sẽ được liệt vào danh sách ‘Bí mật cấp quốc gia’, mời các vị nhanh chóng giao lại tài liệu và không truyền bá bất cứ thông tin nào về nội dung cuộc họp cuộc họp hôm nay ra ngoài. Tan họp!”

Đứng ở trên bục, ông lão Tướng Quân bắt đầu đưa ra quyết định cuối cùng. Sau đó vung tay giải tán, mọi người bắt đầu lục tục đứng dậy thay phiên nhau rời khỏi phòng.

Những xấp tài liệu có mang chữ ‘Tuyệt mật’ được vài tên lính đi ra thu giữ lại sau đó mới kiểm tra có thiếu mất mục nào không. Cuối cùng là được đem đi thiêu hủy.

...

Vậy là quyết định cấp cho Đình Tấn nhóm người sự bảo vệ an toàn tự do phát triển không bị hạn chế bởi chính phủ, đổi lại bọn họ sẽ phải thực hiện một số nghĩa vụ xem như đáp lại cho những có được.

Những điều này đều được thực hiện một cách bí ẩn nhất, chỉ có những lãnh đạo cấp cao của chính phủ nước Entire Land mới biết được.

Đình Tấn cũng nằm trong số những người không biết chuyện này. Hắn bây giờ đang nằm mê man bất tỉnh trên giường bệnh, xung quanh treo đầy máy móc và thiết bị y tiết cắm vào người.

Nằm phía trong cùng của phòng bệnh, Louis và David đều giống như Đình Tấn. Cả người cắm đầy dây nhợ nằm trên giường bệnh ngủ mê mang.

Đột nhiên cửa phòng bệnh mở ra, một cái đầu nhỏ ló vào trong dòm ngó xung quanh. Sau đó lập tức quay ra ngoài hết lớn.

- “Ồ đây nè! Bọn họ ở đây!”

- “Im lặng! La cái gì mà la, ở đây là bệnh viện biết không?! Người muốn bị đuổi ra ngoài à?”

Tiếp theo đó là một giọng nam ồm ồm vang lên như muốn mắng cô gái vừa mới hét lên.

- “Thôi đừng cãi nhau nữa, vào trong xem họ thế nào đi.”

Lại là âm thanh ngọt ngào của một cô gái trẻ phát ra, can ngăn hai người đang cãi nhau.

“Cạch”

Cửa phòng bệnh của Đình Tấn mở ra, sau đó là sáu thân ảnh cao thấp khác nhau thay phiên tiến vào phòng bệnh.

Sáu người này chính là hai cha con Terrell, Lý Uyên, Amærah và hai đứa em của David, Dendi và Ami.

Bọn họ sau khi nghe tin Đình Tấn, David và Louis thì đã gặp nạn thì lập tức đặt vé máy bay, lặn lội đường xa đến đây.

Lý Uyên hôm nay mặc một bộ váy dài quá gối, bó sát người. Chân mang giày cao gót, nàng bước nhẹ đi đến bên giường của Đình Tấn không để phát ra bất cứ âm thanh nào như sợ đánh thức hắn.

Bàn tay trắng nhỏ đưa ra, vuốt ve gương mặt hốc hác tiêu tụy của hắn một hồi lâu. Lý Uyên bờ môi không nhin được run rẩy, đôi mắt cũng đã bắt đầu đỏ lên.

Mấy hôm nay ở trong game, tâm thần của nàng luôn bồn chồn bất an không tài nào tập trung làm việc được, cũng không hiểu là tại sao. Đến khi nghe được Terrell báo tin, Đình Tấn xảy ra chuyện nàng mới hoảng sợ lo lắng không thôi.

Hôm nay nhìn hắn đang nằm nơi này, trái tim nàng như có bàn tay ai đó bóp chặt. Bây giờ nàng mới nhận ra, có lẽ nàng đã yêu thích người đàn ông này rồi.

Mặc dù thời gian gặp mặt không lâu nhưng bóng hình hắn lại cứ lẩn quẩn trong tâm trí nàng.

Nhất là câu nói “Chỉ có ta mới hiểu được ngươi” như được khắc vào trong não của nàng rồi. Có lẽ đây là cái mà người ta gọi là ‘Tình yêu sét đánh’.

Ameerah nhìn Lý Uyên có hành động như vậy cũng không nhận được tiến lên đứng cạnh nàng bắt đầu chen lấn, tay cũng đưa ra sờ sờ Đình Tấn.

Lý Uyên đang cảm xúc dâng trào, lại bị Ameerah phá rối thì giật mình nhận ra bên cạnh vẫn còn có người. Nàng mới hốt hoảng, nhanh đưa tay lau nước mắt đang muốn tràn ra khóe mi, đồng thời lùi bước về sau.

Hai cha con Terrell tiến đến bên cạnh Đình Tấn xem một chút, sau đó lại quay qua nhìn Louis một chút. Hai đứa trẻ Ami và Dendi dĩ nhiên là đến bên cạnh giường bệnh của David, ánh mắt lo lắng mà nhìn lấy anh ruột của chúng.

Bỗng dưng lúc này Louis có dị động. Hần ngón tay bắt đầu giật giật một chút, mí mắt cũng run run, sau một hồi mắt hần mới từ từ mở ra.

Ánh sáng trắng trong phòng làm hần có hơi không thích ứng. Louis hép mắt một hồi, đợi cho mắt quen dần với ánh đèn thì mới hoàn toàn mở ra quan sát xung quanh.

Nhìn thấy những gương mặt quen thuộc kia, hần khóe miệng không nhận được mỉm cười hạnh phúc. Một cảm xúc ảm áp lập tức dâng trào, lấp đầy lấy trái tim của Louis.

- “Louis ngơai tỉnh rồi à? Có sao không? Còn đau không?”

Ameerah nhanh mắt, lập tức phát hiện Louis đã tỉnh. Lập tức nàng chạy qua nắm tay hần ân cần hỏi thăm. Những người khác cũng nhanh chóng bu lại nhìn xem hần thế nào.

Louis có hơi kinh ngạc khi nhìn thấy Ameerah. Ngay khi bị nàng nắm tay mình, hần cảm giác trái tim đập càng nhanh hơn lúc hần đã biến hình nữa. Gương mặt cũng từ từ đỏ lên, miệng lắp bắp nói,

- “Khô...ng sao. Không đa...u”

Ameerah nghe thấy Louis nói chuyện lắp bắp, mặt cũng đỏ lên. Nàng mới lo lắng đưa tay đặt lên trán hần, sau đó kinh ngạc thốt lên.

- “Ồi trời! Ngơai bị sốt rồi nè, còn nói là không sao nữa. Thôi, để ta đi gọi bác sĩ.”

Nói xong nàng lập tức xoay người rời đi. Đứng ở bên cạnh, hai cha con Terrell và Lý Uyên đều không nhận được cười, cổ bịt miệng không để phát ra tiếng động lớn ảnh hưởng đến Đình Tấn và David đang nghỉ ngơi.

Một lúc sau Ameerah trở về đồng thời cũng mang theo một tên bác sĩ. Hần gương mặt hốt hoảng, lo lắng, vừa chạy vào phòng liền gấp rút lấy ra dụng cụ đo đặt kiểm tra cho Louis.

Đây là đối tượng được người của chính phủ yêu cầu đặc biệt chăm sóc, nếu có chuyện gì xảy ra hần chắc phải lãnh đủ từ a tới z.

Tuy nhiên, sau một hồi kiểm tra, bác sĩ mới thở dài một hơi, gương mặt khó hiểu nhìn qua Ameerah hỏi.

- “Hần rất bình thường nha. Có phải ngơai là nhìn nhầm không cô bé?”

Nghe bác sĩ nói Ameerah lúng túng không biết phải trả lời thế nào, xung quanh đám người đều không nhận được nữa cười rộ lên. Lý Uyên mới nhanh chân chạy lên thay nàng giải vây.

Tên bác sĩ nghe xong giải thích mới hiểu ý mà rời đi. Mọi chuyện êm xuôi, Lý Uyên lúc này gương mặt đột nhiên trở nên lạnh lẽo, đầy phẫn nộ mà gằn từng chữ hỏi Louis.

- “Là ai làm chuyện này?!”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Nguyên nhân và hậu quả

Louis trong lòng cũng phẫn nộ không kém. Chính bản thân hần cũng suýt chết dưới họng súng của đám Linh Đánh Thuê nếu như không được cứu viện kịp thời.

Không nghĩ ngợi gì nhiều, hần bắt đầu kể lại mọi chuyện từ đầu đến cuối cho Lý Uyên và những người khác cùng nghe.

Trong suốt quá trình kể chuyện, mọi người sắc mặt đều là một mảnh khăn trắng. Nắm tay Lý Uyên có khi siết chặt lại đến trắng bệch cả đầu ngón tay.

- “Khốn kiếp thật bọn người Hồng Môn Hội này cũng thật quá xảo quyệt mà! Đánh không lại trong game lại kiếm chuyện ở hiện thực... đúng là một lũ

người điên.”

Ameerah nhỏ tuổi nhất nên tâm trí cũng chưa thành thực. Nghe Louis kể đến Hồng Môn Hội bắt người rồi uy hiếp thậm chí muốn diệt khẩu thì lập tức phần nộ mà mắng to.

Thế nhưng bản thân là mang tiếng ‘Nữ hoàng của giới kinh doanh’ trong tương lai, Lý Uyên làm sao có thể không đoán ra được đầu đuôi trong chuyện này.

Nàng ngay khi nghe Louis kể lại xong lập tức nhớ lại, hôm qua ở trong game. Hệ thống có vang lên một đoạn thông báo ba lần.

“Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The King là người thứ ba trên thế giới thành lập Đội Linh Đánh Thuê [The Throne]. Mọi người xin nâng ly chúc mừng nào.”

Lồng ghép lại những sự kiện này, Lý Uyên lập tức biết rõ, đây chính là do đám người [The Throne] động tay động chân, cấu kết với bọn người Hồng Môn Hội. Thậm chí bọn họ còn có thể là đầu sỏ của vụ án lần này.

Nàng nắm tay siết chặt, cặp mắt như muốn bắn ra tia lửa, nghiêng răng nghiêng lợi gằn giọng mà nói.

- “Là đám người [The Throne] đứng ở phía sau màn!”

Sau đó nàng bắt đầu giải thích những hành động của đám người [The Throne] trong game thời gian gần đây.

Louis và hai cha con Terrell đều cũng đã có suy đoán sơ bộ rồi, nghe Lý Uyên nói xong cũng không nhận được gút gù đồng ý. Chỉ có Ameerah vẻ mặt ngạc nhiên một chút, sau khi hiểu ra thì mới tức giận mắng vài câu.

Cả đám người đứng xoay quanh giường của Louis, gương mặt lạnh lẽo, cúi đầu trầm tư nghĩ nghĩ một hồi lâu.

Cả căn phòng cũng rơi vào trong yên tĩnh, chỉ có âm thanh “Bíp bip” vang lên đều đặn từ máy móc y tế.

...

Lúc này ở một căn phòng khách sạn trong game, ngồi trên bàn làm việc là một người đàn ông trung niên. Mái tóc đen lấm tấm sợi bạc, gương mặt hơi dài đang âm thầm nhìn lấy một tên thuộc hạ đang đứng trước mặt hắn.

Gương mặt trầm trọng, đôi mắt với hai vết quần thâm, hần trầm giọng mở miệng hỏi.

- “Thế nào rồi?”

Tên thuộc hạ của hắn đầu cúi thấp đến ngực không dám nhìn mặt hắn, giọng nói có chút rung rung.

- “Bị FBI điều tra, toàn bộ số hàng ở tiểu bang CLF đều bị hốt gọn. Lần này chúng ta tổn thất không chỉ nhóm hàng mà còn có số thành viên hơn 200 người.

Khách hàng cũng bị ảnh hưởng khá lớn, một số người đã bắt đầu lên tiếng không hài lòng về ảnh hưởng của chuyện lần này.”

“Rầm”

- “Con mẹ nó! Thằng khốn Chu Quốc Tường này, thành sự thì ít bại sự có thừa...”

Tên đàn ông trung niên kia sau khi nghe thuộc hạ báo cáo xong thì tức giận đập mạnh tay lên bàn, miệng cũng không nhận được mắng tục liên hồi.

Sau khi đã mắng đủ, hắn mới ngừng lại suy nghĩ một chút rồi hỏi tiếp.

- “Người của phe ta trong chính phủ nói sao? Ta nhớ ở khu vực CLF hình như có tên Leland Yee cũng rất được việc mà. Làm sao lần này hắn không hỗ trợ gì cả?!”

- “Bẩm Đường chủ. Leland Yee quả thực có ra tay bưng bít cho tên Chu Quốc Tường kia lúc hắn thi hành nhiệm vụ mà ngài giao cho.

Nhưng mà tên Chu Quốc Tường này quá phết vật a. Hắn không kịp xử lý gọn ghẽ mọi chuyện trước khi có sự can thiệp của cao cấp lãnh đạo trong quân đội, nên hắn cũng bị lôi xuống nước theo rồi.

Hiện tại tên Leland Yee với vây cánh của hắn ở CLF cũng đang bị FBI bắt giữ và truy tố. Khả năng là bọn chúng sẽ phải lãnh án phạt 5 năm tù trở lên vì tội buôn bán vũ khí trái phép, tham nhũng và cấu kết với tội phạm có tổ chức a.”

Tên thuộc hạ thân trọng bầm báo đầu đuôi sự việc cho ‘Đường chủ’. Sau khi nói xong hắn đứng cúi đầu, im lặng không nói lời nào.

‘Đường chủ’ càng nghe thì gương mặt càng tối sầm lại. Hắn lần này bị rất nhiều tên ‘Đường chủ’ ở khu vực khác để ý. Nếu xảy ra chuyện có thể hắn sẽ phải chịu rất nhiều áp lực từ tổng đà.

Nói về tên ‘Đường chủ’ này. Hẳn gọi là Trần Cận Hùng, là một tên người nước Entire Land gốc Hoa, di cư sang sinh sống tại đây đã được hơn 30 năm.

Nhờ có gia thế là một trong những người thành lập nên Hồng Môn Hội nên hẳn mới có cơ hội nắm giữ một phương thế lực như hôm nay.

Vừa qua hẳn nhận được một cuộc thương lượng giao dịch từ tập đoàn William, mà thỏa thuận trong đó làm hẳn không thể không tiếp nhận.

Yêu cầu của đối phương là bắt giữ và giải quyết một nhóm vài người. Phải biết chuyện này đối với Hồng Môn Hội chỉ là một chuyện con con. Cùng lắm hi sinh vài người liên có thể thực hiện được trót lọt.

Đổi lại đối phương sẽ cấp cho hẳn một phần hợp đồng cổ phần công ty bất động sản. Mà giá trị của hợp đồng này lớn gấp mấy lần thu nhập một năm qua việc buôn lậu vũ khí của Hồng Môn Hội.

Mà cái quan trọng không phải ở giá tiền của nhóm cổ phần này, cái bọn họ bị hấp dẫn chính bởi những mảnh đất mà công ty này nắm giữ. Nếu có được cổ phần của công ty Trần Cận Hùng liền có thể thu mua những nhóm đất đai mà hẳn thêm nhỏ dãi đã lâu.

Sau đó nhờ vào nhóm đất đai này, hẳn lập tức có thể mở rộng ra thế lực của mình. Bỏ xa hoặc có thể đề lên một đầu những tên Đường chủ khác, thậm chí còn có thể diệt đi, thu tóm thế lực của bọn họ.

Mọi chuyện quá đơn giản làm cho hẳn quá tự tin mà giao toàn bộ quyền quyết định cho tay chân của mình đi làm. Kết quả là không bắt được gà còn mất nắm gạo.

Hiện tại phải lo lót giải quyết những phiền phức sắp kéo đến đây, cũng đã đủ để hẳn sút đầu mẻ trán rồi.

Trần Cận Hùng ánh mắt đảo quanh, nghĩ lại nhiều chuyện. Sau đó hẳn bắt đầu nghi vấn đám người đối tác của mình.

- ‘Vi sao bọn họ thế lực rất lớn nhưng lại không đi làm mà lại yêu cầu mình nhúng tay vào?!’

“Cộc... Cộc... Cộc...”

Đôi mắt hẳn híp lại thành một vòng cung, ngón tay gõ nhịp đều đặn lên mặt bàn, không biết đang suy tính những gì.

...

Cũng ở trong game lúc này, tại một căn nhà cao tầng, ở bên ngoài cửa vào có để một tấm bảng lớn [The Throne Trụ Sở].

Đây chính là căn nhà mà Henry đã dùng tám giấy khế ước nhà đất, lấy được từ tay Đình Tấn, mà đặt mua.

Hẳn không lựa chọn mở cửa hàng như Đình Tấn bởi vì tình thế hiện tại của [The Throne] đang cần mở rộng, mà giải quyết chỗ ở cho thành viên cũng là một vấn đề.

Cửa hàng chỉ cho phép căn nhà ba tầng mới có thể mở ra, nếu hẳn lựa chọn nhà thấp như vậy sẽ không đủ chỗ ở cho thành viên trong hội. Chính vì vậy Henry chỉ có thể lựa chọn vừa mở trụ sở vừa làm khách sạn cho thuê.

Ngay khi nhận được tin tức từ Trần Cận Hùng, nói rằng Đình Tấn và cả nhóm của hẳn đã bị trọng thương. Henry lập tức gọi lên những tên đội trưởng dưới tay mình trở về văn phòng tại lầu 8, tầng lầu cao nhất của [The Throne Trụ Sở], để bàn bạc.

Chờ trong phòng đông đủ người, Henry mới mở miệng giải thích tình hình hiện tại.

- “Hồng Môn Hội thất bại, chỉ làm cho đám người [The Alliance] kia bị trọng thương nằm bệnh viện thôi. Bọn họ lần này tổn thất cũng khá lớn, cụ thể thế nào thì ta cũng không rõ.

Cuối cùng bọn chúng yêu cầu chúng ta giao ra cổ phần của công ty bất động sản H-W. Nói là bù đắp thiệt hại của chúng, nếu không sẽ làm căng chuyện này lên. Các ngươi thấy thế nào?”

Sau khi nói xong, hẳn im lặng chăm chú nhìn đám đội trưởng kia một hồi lâu nhưng không ai nói gì. Thấy vậy, tên Bò Cạp mới đứng ra mở lời.

- “Thiếu gia, nếu như bọn người Hồng Môn Hội đã không giải quyết xong chuyện thì cứ quyết tiến đi. Dù sao bọn họ cũng là có lỗi trước, không thể trách chúng ta được. Ai biết đâu đám người đó lợi dụng chúng ta tin tức không linh thông mà lừa gạt thì sao.”

Henry đầu gật gù, tán thành. Hẳn cũng là không tình nguyện lắm giao ra đám cổ phần kia. Dù sao đó cũng là tài sản riêng mà hẳn phải bỏ ra rất nhiều thời gian và công sức mới mở rộng ra được.

Lúc này ông lão quản gia đứng bên cạnh, cặp mắt đảo quanh một hồi mới hít sâu một hơi, cúi người nhẹ giọng khuyên can.

- “Thiếu gia, chuyện này dù sao cũng đã có ảnh hưởng rất lớn đến bọn họ. Ta thiết nghĩ, chúng ta nên giao ra một phần coi như bù đắp cho bọn họ. Giữ lại một mối liên hệ, sau này còn có thể hợp tác mà phát triển. Nếu làm quá quyết liệt thì có thể sau này [The Throne] lại sẽ có thể một kẻ thù thì chỉ thiệt hại cho chúng ta.”

Louis ánh mắt liếc qua lão quản gia một chút, sau đó lạnh lùng hừ một tiếng. Trong lòng nghĩ thầm.

‘Ta là cậu út trong William gia tộc, làm đếch gì phải sợ đám người kia chứ. Cùng lắm sau này lại quăng cho bọn chúng vài khúc xương thì sẽ ngoan ngoãn vẫy đuôi thôi.’

Nghĩ vậy nên hắn không thèm quan tâm đến lời của ông lão quản gia, lớn giọng hướng FX3fKEVn về đám người đội trưởng kia mà nói.

- “Chúng ta lần này chậm một bước mà thành lập đội Linh Đánh Thuê sau đám người [Special Squad] kia. Cho nên phần thưởng lần thứ ba thành lập đội Linh Đánh Thuê chỉ tăng lên 1 cấp.

Hiện tại ta yêu cầu các người gấp rút dẫn những tên thành viên chính thức trong đội đi làm nhiệm vụ Linh Đánh Thuê, cấp tốc tăng lên điểm kinh nghiệm của đội. Nhanh chóng hướng về 5 cấp đội Linh Đánh Thuê.

Theo như thông tin thông báo trên diễn đàn, có thể ở sau 5 cấp sẽ là thành lập công hội và doanh trại, trụ sở ở đã ngoại. Điều này rất quan trọng để mở rộng thế lực của [The Throne] nên nhất định phải gấp rút làm cho tốt. Các người nghe rõ chưa?”

- “Rõ!”

Nghe được mệnh lệnh của Henry, đám người đội trưởng đứng thẳng lưng hét lớn một tiếng. Sau đó theo cái phẩy tay của Henry mà xoay người rời đi.

Trong phòng lập tức yên tĩnh lại, chỉ còn Henry đang ngồi trầm tư suy tính trên bàn làm việc và ông lão quản gia đứng bên cạnh nhìn hắn thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Dưỡng thương

Ba ngày sau, tại bệnh viện nơi Đình Tấn, David và Louis đang điều trị.

Trong phòng bệnh của bọn họ bây giờ khá náo nhiệt. Chín người phân chia ra làm ba nhóm, mỗi hai người sẽ chăm sóc cho một tên bệnh nhân.

David thì đang nằm tựa lưng trên giường bệnh, em gái Ami của hắn đang cầm một tô súp nóng đút từng muỗng cho ăn. Cuối giường lại có một cậu bé, chính là cậu em trai Dendi, liên tục xoa bóp chân để tăng cường lưu thông máu cho hắn.

Hiện tại, David cảm thấy rất vui vẻ và hạnh phúc hơn bao giờ hết. Trải qua chuyện ngày hôm đó, hắn lại càng thêm quý trọng cái không khí gia đình ấm cúng này.

Trong lòng thỏa mãn, hắn đưa tay xoa đầu Ami nhưng lại không dám xoa đầu qua nhìn nó.

Bởi vì mỗi lần ngẩng đầu nhìn Ami, hắn sẽ lại trông thấy một mảnh ở giường bệnh cạnh thì liền cười không nhịn được mồm.

Ở bên cạnh là giường bệnh của Louis. Hắn hiện tại đã rất khỏe rồi, thế nhưng lại bị Ameerah không cho xuống giường. Nói rằng hắn vẫn còn sốt, chưa khỏe thì không nên đi lại, mà chính Ameerah cũng không biết rằng, Louis bị sốt là tại vì nàng.

Bây giờ Louis đang được chăm sóc đặc biệt như David vậy. Nhưng hắn lại đang sung sướng trong địa ngục. Mọi chuyện cũng bởi vì bên trên được Ameerah đút súp cho ăn còn bên dưới lại được Terrell xoa bóp chân.

Được Ameerah tận tình chăm sóc làm hắn mặt mày lúc nào cũng đỏ mà trong lòng thì lại sung sướng lân lân như vừa hút ‘cò’ vậy.

Thế nhưng bên dưới chân hắn bị bàn tay to lớn với lực lượng gấp mấy lần người thường kia xoa nắn như nhào bột. Làm cho hắn nhiều lần muốn rụng rời cả bắp chân.

Có lúc hắn còn nghĩ không biết đợi đến khi bóp xong có khi nào hắn bị phế luôn không nữa.

Mặc dù vậy Louis cũng không ngăn cản, vẫn tiếp tục để cho Terrell làm. Hắn yêu thích được mọi người quan tâm, chăm sóc như vậy. Điều đó làm cho trái tim của hắn càng trở nên ấm áp hơn bao giờ hết.

Ở bên giường ngoài cùng, Đình Tấn cũng đang ngồi trò chuyện hỏi thăm lão Marc và Lý Uyên về tình hình phát triển kinh doanh của cửa hàng và đội Linh Đánh Thuê.

Nói về Đình Tấn, hắn là người tỉnh lại sau cùng và cũng chỉ vừa tỉnh lại cách đây không lâu.

Nguyên nhân cũng bởi vì hần trước đó đã bị thương mắt khá nhiều máu, lại thêm triệu hồi Tu La Huyết Chiến Sĩ tiêu hao quá lớn làm cho cơ thể của hần không chịu đựng nổi mà trở nên rất suy nhược.

Bề ngoài của hần bây giờ chẳng khác nào một tên nghiện ma túy lâu năm, cả thân thể gầy yếu, cơ bắp đều teo lại quá nửa. Gương mặt hốc hác với khoe mắt bị hăm sâu vào, viền mắt cũng trở nên thâm đen.

Với một kỹ năng cao cấp như Triệu Hồi Tu La Huyết Chiến Sĩ thì thực lực hiện tại của Đình Tấn còn không cho phép hần sử dụng nói gì là đến chuyện kéo dài triệu hồi.

Nhưng cũng bởi vì tình huống lần này quá cấp bách, mà hần lại không thể triệu hồi những con vong linh cấp thấp khác vì đối phương đã mang theo vũ khí hạng nặng rồi. Nếu lỡ có sơ xuất xảy ra, đánh đổi lại chắc chắn là mạng của hần với hai người anh em.

Cho nên hần mới phải liều mạng mà sử dụng Triệu Hồi Tu La Huyết Chiến Sĩ và cái giá phải trả cũng chính là những điều hần đang phải chịu đựng lúc này.

Hiện tại, Đình Tấn cả người vô lực nằm tựa lưng lên đầu giường bệnh. Bên cạnh có Lý Uyên ân cần ngồi bên mép giường đút hần ăn từng muỗng súp.

Ánh mắt nàng bây giờ như dính chặt lấy gương mặt của hần. Bên trong chất chứa tràn đầy yêu thương cùng lo lắng. Tuy Lý Uyên cảm xúc là vậy thế nhưng Đình Tấn thái độ vẫn bình tĩnh như ngày thường làm cho nàng trong lòng cũng một trận buồn bã.

Nhưng rất nhanh những suy nghĩ này bị che giấu đi, gương mặt của nàng vẫn là một vẻ chăm chú, tay đều đặn đút cho Đình Tấn ăn.

Ngược lại với Lý Uyên, Đình Tấn làm sao không biết được những suy nghĩ của nàng. Bất quá ở thời điểm hiện tại, hần không có tâm trí đâu mà mơ màng những chuyện này, hơn nữa trong tim hần cũng đã có một bóng hình khác rồi.

Có lẽ vì ảnh hưởng từ những cảm xúc trước khi trọng sinh nên cái nhìn của hần đối với Lý Uyên cũng không khác gì ngoài một người bạn, một người ân nhân.

Lão Marc lúc này vẫn luôn chăm chú báo cáo lại tình hình của cửa hàng trong thời gian gần đây.

Nhờ có sự ủng hộ của Đình Tấn, Lý Uyên đã có cơ hội được trở ra hết tài năng của mình. Thời gian vừa qua chỉ nhờ việc thay đổi đường lối kinh doanh và marketing, Trading Hall của Đình Tấn đã trở thành một biểu tượng không ai không biết.

Một câu nói ‘Cần gì cứ đến Trading Hall’ đã thâm nhập sâu vào trong lòng người chơi EL Thành. Chính vì vậy mà thu nhập của Trading Hall đã không phải chỉ là tăng lên 30% như trước kia Lý Uyên đã cam kết.

Hiện tại tài sản của Đình Tấn đã tăng lên đến hơn 30 triệu \$. Số tiền này chính là gấp 30 lần so với thời điểm mà hần giao cho Lý Uyên quản lý sản nghiệp của mình.

Khi nghe được tin tức này, Đình Tấn gương mặt cũng không nhịn được kinh ngạc một hồi, quay sang nhìn Lý Uyên như muốn hỏi nàng.

- ‘Đây có phải là sự thật không?’

Lý Uyên gương mặt hơi đỏ lên, cúi đầu e thẹn như một tiểu cô nương nhưng trong lòng không hiểu vì sao lại ngập tràn vui sướng.

- ‘Rất tốt cố gắng phát huy.’

Đình Tấn không nhịn được khích lệ một câu, làm cho Lý Uyên gương mặt cười như nở hoa, liên tục gật đầu.

Một hồi sau, đợi cho lão Marc kể về tình hình cửa hàng trong game xong, Lý Uyên mới tiếp lời nói về việc kinh doanh ở hiện thực.

- ‘Bây giờ trong hiện thực, [The Alliance] đã có được 15 chi nhánh cửa hàng Trading Hall ở khắp các bang trên cả nước Entire Land rồi.

Chủ yếu là buôn bán vật dụng liên quan đến game như cửa hàng quần áo cosplay và vật phẩm sưu tầm lưu niệm, cũng như giao dịch vàng với giá rẻ hơn ra tiền hiện thực.

Ta đang dự định thành lập một khu làm việc dành riêng cho những thành viên chủ chốt của [The Alliance], qua đó chúng ta có thể mở cửa dịch vụ cho thuê nhân lực để đi làm nhiệm vụ hoặc luyện cấp.

Cứ theo tốc độ này thì ta dự đoán không đến 4 tháng, chúng ta có thể hoàn toàn thu tóm thị trường sản phẩm liên quan đến Anh Hùng trong cả nước Entire Land.’

Đình Tấn đầu gật gù, miệng cũng liên tục tắc lưỡi không thôi. Tốc độ phát triển này có thể nói là như ngồi trên tên lửa. Không hổ danh là ‘Nữ hoàng của giới kinh doanh’.

Lý Uyên liên tục nói, tay cũng không ngừng mà đút súp cho Đình Tấn. Lão Marc ngồi bên cạnh vừa báo cáo xong thì không tìm được chỗ xen mồm nữa, đành ngậm ngùi im lặng nhìn hai người trẻ tuổi này diễn phim.

- “Hiện tại trong game đã có ba đội Lĩnh Đánh Thuê nhưng chúng ta vẫn là đẳng cấp cao nhất 4 cấp, chỉ vài ngày nữa thôi thì có thể tiến thẳng đến 5 cấp rồi.

Những đội Lĩnh Đánh Thuê còn lại là [Special Squad] 3 cấp và [The Throne] 2 cấp vừa mới thành lập cách đây không lâu. [Special Squad] thì có khoảng 100 người, còn [The Throne] thì chỉ về vẹn 10 người thôi. Khoảng cách vẫn còn ở cách chúng ta rất xa.

[The Alliance] bây giờ đã đủ số 950 tên thành viên. Ta hiện tại cấp cho bọn họ mỗi 10 người sẽ ở một phòng trong tầng lầu thứ nhất trong khách sạn.

Như vậy sẽ tiện lợi hơn cho việc đến đại sảnh để tiếp đón nhiệm vụ từ khách hàng. Nhờ vậy mà có thể tìm thêm thu nhập cho nên bọn họ cũng rất nhiệt tình.”

Đình Tấn có hơi ngạc nhiên khi nghe tin có thêm hai đội Lĩnh Đánh Thuê xuất hiện. Thế nhưng đến khi hắn cẩn thận ngẫm nghĩ lại thì liền nhớ ra, đúng là hắn đã tung ra hai phần lệnh bài thành lập đội Lĩnh Đánh Thuê.

Bất chợt nghĩ đến đây Đình Tấn đôi mắt lóe lên sát khí, gằn giọng hỏi Lý Uyên.

- “Đám người [The Throne] có dị động gì không?”

Lý Uyên nhìn thấy Đình Tấn như vậy liền hiểu ra, hắn đã suy đoán ra chuyện [The Throne] đứng sau màn cho toàn bộ sự cố những ngày qua. Nàng mới nhẹ giọng an ủi, khuyên bảo.

- “Người bình tĩnh đừng quá kích động. Hiện tại vẫn chưa phải là lúc ra tay với bọn chúng. Chặn đầu đám người đó chẳng có lợi ích gì với ta cả, cũng không tổn thương bọn chúng được bao nhiêu. Ngược lại nếu như người quá khích đi PK, không cẩn thận dễ bị giết đi thì lại thiệt hại lớn.

Hơn nữa K1NgadM đám người đó còn có hậu thuẫn là một công ty tập đoàn lớn, có tiếng trên thế giới. Va chạm với những người đó khi mình chưa đủ thực lực thì quả là một việc làm thiếu lý trí.”

Đình Tấn nghe Lý Uyên phân tích thì con phần nộ trong lòng lập tức nguôi lại bớt. Cũng phải như vậy thôi, bởi vì đối phương nhiều người, cảm đoán bọn chúng trong game không thu được lợi lộc gì từ cả.

Cứ để như hiện tại mỗi ngày hút máu của đám người [The Throne] tăng thực lực và tài phú cho mình mới là vương đạo.

Còn chuyện PK cũng đúng là như Lý Uyên nói. Trên người của hắn toàn là những món đồ vật có giá trị. Nếu như PK thì phải chém giết rất nhiều người, mà cứ mỗi 10 điểm PK tăng lên hắn lại sẽ có khả năng rớt ra một món đồ vật trong người.

Kèm theo đó là tăng lên 10% số lượng tiền vàng rơi xuống cùng kinh nghiệm mất đi. Nhưng hai thứ đó vẫn không quan trọng bằng lượng thời gian hắn phải bỏ ra để tẩy đi PK điểm. Bởi vì mang PK trên người chính là không thể giao tiếp với NPC để nhận nhiệm vụ.

Chợt như nghĩ đến cái gì, Đình Tấn bất ngờ hỏi Lý Uyên.

- “Là công ty hay tập đoàn nào làm hậu thuẫn cho bọn khốn [The Throne] đó?”

Bị Đình Tấn hỏi đến vấn đề như vậy, Lý Uyên cũng hơi bất ngờ một chút. Tuy nhiên khi trông thấy hắn có vẻ đã nhận rõ tình hình nên nàng cũng không nghĩ nhiều, tiếp tục giải đáp thắc mắc cho hắn.

- “Là Tập Đoàn William.”

Gật nhẹ đầu một cái, Đình Tấn trầm giọng lẩm bẩm

- “Một số người giàu đều mắc bệnh hoang tưởng. Trong đầu cứ nghĩ rằng bọn họ là người trên người, không xem ai ra gì.

Lần này bọn họ cứ cho là trả giá chút tiền liền có thể hành hạ chúng ta đến chết, vậy thì để ta cho bọn họ biết suy nghĩ như vậy là sai lầm như thế nào.”

Hắn giọng nói lí nhí chỉ như đang thầm nhủ với bản thân.

Sau khi nói xong cũng im lặng không hỏi Lý Uyên gì nữa. Có quá nhiều thứ hạn chế hắn để trả thù, thế nhưng đôi mắt kia vẫn là lạnh lùng, âm thầm tính kế ra tay đáp trả lại đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Nhận quân hàm, trở lại game

Đúng lúc Đình Tấn đang trầm tư tính toán thì cửa phòng bệnh mở ra. Một thân ảnh cao ráo mặc quân phục vest đen quần xanh bước vào.

Trên vai hắn có đeo quân hàm hình một con đại bàng, biểu trưng của chức vị Đại Tá trong quân đội nước Entire Land.

Người đàn ông trung niên này khi bước vào thì gương mặt vẫn luôn giữ vẻ tươi cười. Hắn dáng người thẳng đứng, bước đều từng bước, đi đến bên cạnh giường của Đình Tấn.

Một tay ôm mũ bên eo, một tay đưa lên chào theo kiểu quân đội, sau đó hắn mới mỉm cười giới thiệu.

- “Xin chào, ta gọi John Connor, người có thể biết ta với cái tên khác là Báo Đen.”

Bề ngoài có chút thay đổi làm Đình Tấn không kịp nhận ra. Đến khi nghe đối phương báo danh tính của mình, hắn biết đây chính là Báo Đen.

Bất quá nhận ra thì đã nhận ra, nhưng hắn về mặt từ đầu đến cuối đều là bình tĩnh không đổi sắc, làm người ta không nhận ra hắn đang vui hay giận.

Báo Đen trong lòng cũng thầm kêu khổ không thôi. Hắn thấy Đình Tấn chỉ nhìn mà không nói gì một lúc lâu mới hắng giọng một cái cho đỡ quê rồi nói tiếp.

- “Lần này ta đại diện cho phía chính phủ trực tiếp lại đây xin lỗi người và những chàng trai trẻ này.

Chúng ta bởi vì có những con sâu mọt ngăn trở mà không kịp thời chạy đến cứu viện làm cho các người phải chịu nhiều nguy hiểm.

Hiện tại kẻ xấu đều đã bị bắt, chúng ta vẫn đang tiếp tục mở rộng điều tra để bảo đảm là sẽ không có một con cá nào bị lọt lưới.

Pháp luật cũng sẽ trừng trị bọn chúng không nương tay để trả lại cho các người một câu trả lời thỏa đáng. Xin hãy tin tưởng ở chính phủ.”

Nói xong hắn đưa bàn tay đến trước mặt Đình Tấn, đôi mắt chăm chú nhìn lấy đối phương.

Ở đối diện, Đình Tấn vẫn im lặng tiếp tục nhìn Báo Đen một lúc lâu, làm cho Báo Đen không khỏi đỏ mặt hỏi.

Thấy tình hình càng lúc càng không ổn, Lý Uyên mới vội vàng mở lời thay cho Đình Tấn, phá tan bầu không khí đang căng thẳng này.

- “Hắn hiện tại đang bị thương, cả người không thể cử động được. Xin ngài thông cảm giúp hắn.”

Báo Đen quay sang nhìn Lý Uyên lại nhìn Đình Tấn một chút, mặt không biểu tình, gạt nhẹ đầu hiểu ý rồi rút tay về. Đình Tấn lúc này mới mở miệng nói chuyện.

- “Chuyện lần này xem như kết thúc, ta sẽ không tiếp tục trách cứ gì nữa. Tuy nhiên...”

Hắn giọng nói rất bình tĩnh không có tí cảm xúc nào. Khi nói đến sau cùng, Đình Tấn lại ngưng giữa chừng mà nhìn lấy Báo Đen một chút, sau đó trầm giọng.

- “... Về chuyện tin tức tình báo của người ta cần tìm, các người tốt nhất là nên chuẩn bị sớm đi, ta sẽ không tiếp tục đợi lâu nữa đâu.

Nếu như đến thời điểm mấu chốt mà vẫn chưa có, vậy thì các người quả thật không xứng đáng để làm đối tác với chúng ta... Người hiểu chứ?!”

Báo Đen nghe xong trong lòng cũng là một trận phiền muộn cùng một chút tức giận. Tên này cùng lắm bằng tuổi con hắn thôi, thế mà lại dám kiêu ngạo, xem thường cả quân đội chính phủ.

Tuy nhiên khi hắn nghĩ đến hình ảnh Đình Tấn tự cắn xé cổ tay mình rồi dùng máu tươi triệu hồi Tu La Huyết Chiến Sĩ, Báo Đen tinh thần lập tức tỉnh táo lại ngay, trong bụng cũng nghĩ thầm.

- “Đúng vậy... hắn có tư bản để kiêu ngạo. Nếu lỡ như hắn không chịu hợp tác mà chạy sang nước khác thì đều là thiệt hại của quốc gia. Phải biết thân phận bây giờ của hắn chính là người tu luyện dị năng đời đầu, là báu vật của F44drOX1 quốc gia.”

Vậy là Báo Đen lập tức gạt đầu cam kết.

- “Chỉ sơ suất lần này, sẽ không có lần sau. Chúng ta sẽ cố hết sức điều tra và tìm ra những người mà người nói.

Còn một chuyện nữa, Tướng Quân Jack đã có lệnh đặc cấp thăng cho người làm Thiếu Tá, đại diện liên hệ của [The Alliance] với quân đội. Chúng ta không yêu cầu người phải thực hiện nghĩa vụ gì cả, chỉ mong người có thể trợ giúp một chút khi quân đội chính phủ gặp rắc rối không thể giải quyết.”

Nói đến đây hắn đưa tay lấy một cuộn giấy và một huy hiệu được cất giấu trong mũ của mình ra rồi đưa cho Đình Tấn.

Tiếp nhận cuộn giấy mở ra xem, Đình Tấn nhìn thấy trong đó có ghi rõ tên hắn, quân hàm và đóng dấu của người xác nhận, Tướng Quân Jack.

Còn tấm huy hiệu lại mang hình một chiếc khiên được đúc bằng kim loại mạ vàng. Trên đó có thông tin quân nhân bao gồm hình và quân hàm của hắn, kèm theo đóng dấu xác nhận của quân đội.

Sau khi xem xong, Đình Tấn liền cất đi, rồi nhìn Báo Đen gật đầu nói.

- “Chuyện này ta sẽ cố gắng. Tuy nhiên chúng ta không muốn bị ai quản lý, gián tiếp biến thành tay sai cho bất cứ kẻ cầm quyền nào đó.”

Hắn hít mắt lại nhìn Báo Đen, lời nói đều chất đầy thâm ý trong đó. Bất quá Báo Đen cũng không nói gì chỉ bình tĩnh gật đầu chào hắn, sau đó xoay người rời đi.

Mọi chuyện diễn ra rất nhanh không tốn bao nhiêu thời gian. Đình Tấn lại tiếp tục nói chuyện với Lý Uyên và lão Marc về tình hình kinh doanh.

Hắn trong lòng tuy rằng vẫn còn bức xúc với đám người quân đội này rất nhiều thậm chí ngay từ đầu khi biết tên đó là Báo Đen, hắn còn không định tiếp tục nói chuyện.

Thế nhưng Lý Uyên đã mở lời rồi, hắn vẫn phải cho nàng chút mặt mũi. Và lại, Đình Tấn mang theo rất nhiều bí mật trong đầu, với một đất nước nhỏ nhoi như Entire Land thì muốn một mình ăn tất cả là điều rất khó.

Cho nên mới nói, nếu đám người này nổi lòng tham muốn moi ra tin tức thì vẫn còn phải nhìn xem sắc mặt hắn.

Thời gian nhàn nhã cứ như vậy trôi qua. Hai ngày sau, tại phòng bệnh, nhóm người Đình Tấn đang chuẩn bị xuất viện.

Hiện giờ Louis và David đều đã khỏi hẳn. Hai người đều đã thay sẵn quần áo đứng chờ, duy chỉ có Đình Tấn sắc mặt hơi trắng, thân thể ốm yếu vẫn đang vô lực ngồi trên giường bệnh.

Một lúc sau Lý Uyên mới từ bên ngoài mở cửa đi vào. Trong tay nàng còn đẩy theo một chiếc xe lăn.

Đình Tấn được Terrell bế lên ngồi trên xe lăn này, sau đó lại được Lý Uyên đẩy đi, dẫn đầu rời khỏi phòng bệnh.

Ảnh hưởng từ việc vượt cấp hiến tế sinh mệnh để triệu hồi, làm cơ thể Đình Tấn có chút ăn không tiêu. Hắn cả người bây giờ tuy rằng vẫn còn cảm giác nhưng để hoạt động bình thường thì rất khó.

- “Người có về thì cố gắng sắp xếp rồi nhanh chóng dọn qua Loda thành phố để ở chung với mọi người đi. Có chuyện gì cũng có thể tiện chiều cố lẫn nhau, tránh xảy ra chuyện như David.”

Đang sắp ra tới cổng bệnh viện, Đình Tấn đột nhiên quay đầu hướng về phía Lý Uyên đang ở phía sau mà nói.

Lý Uyên tinh thần đang lơ lửng ở tầng trời nào đấy. Vừa suy nghĩ vừa đẩy xe nào có nghe được lời của Đình Tấn nói.

Thậm chí khóe miệng của nàng lâu lâu lại tự dưng nhếch lên mỉm cười.

- “Này Lý Uyên!”

Đột nhiên tiếng gọi của Đình Tấn làm Lý Uyên đang trong cơn mơ mộng giật mình. Nàng mới hốt hoảng trả lời lại.

- “Sao vậy?”

- “Người không sao chứ? Tại sao ta cảm giác âm thanh của người có chút không đúng?”

Ngồi trên xe lăn, Đình Tấn cố xoay người nhìn về phía sau, chân mày cũng nhíu nhíu lại mà vội vàng hỏi.

- “Không cái gì, khặc khặc... khả năng là hơi mệt một chút thôi. Ừm, xin lỗi... Ta vừa nãy đang suy nghĩ chuyện kinh doanh của cửa hàng, khả năng không nghe thấy lời người nói.”

Lý Uyên vỗ về cái trán, có chút hàm hồ nói.

- “Làm việc nhưng nhớ phải giữ gìn sức khỏe.”

Đình Tấn thấy nàng cũng không giống như bị bệnh, chỉ là có chút không tập trung thôi nên hắn chỉ gật gật đầu rồi khuyên bảo một chút. Sau đó liền im lặng không nói nữa.

Lý Uyên gương mặt hơi đỏ, cũng không biết nghĩ gì trong đầu mà khóe miệng lại mỉm cười. Ở phía sau một đám người vẫn bước đều theo sau không hề hay biết chuyện này.

Ameerah mấy hôm nay luôn bám lấy Louis hỏi vì việc biến hình ngoài đời thực của hắn. Có lẽ, chuyện tương chừng như chỉ có thể xảy ra trong cổ tích hoặc thế giới ảo này khi được mang ra hiện thực lại hấp dẫn nàng vượt qua Đình Tấn rồi.

Hai cha con Terrell và anh em nhà David đi sau vừa đi vừa bàn luận một số chuyện gia đình, kiểu như sắp xếp chỗ ở và trường học cho hai em của David.

Chín người nhanh chóng lên xe, ra sân bay đón máy bay về nhà.

Tối hôm đó, Louis và David được sắp xếp ở lại khách sạn mà trước đó lão Marc đã ở. Đình Tấn và hai cha con Terrell cũng vậy, mỗi người một phòng. Hiện tại với gia sản vài chục triệu \$, Đình Tấn cũng không tiếc rẻ mấy số tiền này.

Lý Uyên cũng theo mọi người trở về thành phố Loda. Trước kia nàng ở miền bắc nước Entire Land nhưng chỉ ở phòng mướn cùng mẹ, nhưng bây giờ mẹ nàng đã mất nên cũng không có gì vướng bận.

Tất cả những thứ quan trọng như giấy tờ tùy thân, hợp đồng công ty đều được nàng mang theo khi bay đến bệnh viện thăm Đình Tấn.

Ameerah trở lại nhà của mình, mang theo Lý Uyên với mệnh lệnh của Đình Tấn chăm sóc và cho nàng tá túc một đêm.

Gương mặt của Ameerah lúc ấy cũng có vẻ không tình nguyện lắm tuy nhiên với yêu cầu của Đình Tấn thì nàng cũng không muốn làm trái. Thế là cả đội đều đã được sắp xếp ổn thỏa chỗ ở.

Đêm hôm đó, đúng 21 giờ tối, cả gia đình [The Alliance] đồng loạt đăng nhập, đổ bộ trở lại game.

Đình Tấn nằm trong cabin trò chơi chờ cho Dinh dưỡng dịch nhân chìm lấy cơ thể của mình. Đôi mắt hắn vẫn mở to, bên trong như chất chứa đầy những mưu toan, suy tính.

Sau đó một hồi, đầu não nhói lên một cái, mí mắt hắn cũng nặng dần. Hắn đã đăng nhập trở lại thế giới Anh Hùng!

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Trong game biến đổi (1)

Keng! - Phát hiện thân thể người chơi đang trong tình trạng bị thương, suy nhược. Hệ thống phán định toàn bộ thuộc tính người chơi giảm 50%, tu luyện sẽ không tăng lên thuộc tính và đồng bộ với hiện thực (Kéo dài trong 24 giờ). Xin hãy giữ gìn sức khỏe.

Ngay khi ánh sáng vừa lóe lên trong tầm mắt, âm thanh hệ thống cũng liên vang lên bên tai của Đình Tấn.

Hắn gương mặt ngạc nhiên, vội vàng mở ra giao diện hệ thống thông số nhân vật để kiểm tra thì phát hiện thuộc tính của mình tất cả đều đã giảm đi một nửa.

Đình Tấn âm thầm lắc đầu cười khổ không thôi. Không ngờ lại có chuyện như vậy xảy ra, chắc có lẽ đây là muốn cho hắn không nên quá lao lực mà nên lựa chọn nghỉ ngơi đây.

Hiện tại thời gian trong game đã trôi qua gần hai tuần, tính từ thời điểm hắn đăng xuất khỏi game khi có người của Hồng Môn Hội đột nhập vào trong nhà cũ. Hai tuần cũng đủ làm hắn lạc hậu khá nhiều so với những tên người chơi khác.

Nghĩ vậy, Đình Tấn liền mở ra bảng xếp hạng để kiểm tra thử và ập vào mắt hắn chính là một chuỗi những sự thay đổi lớn.

Bảng Xếp Hạng [Đẳng Cấp]

1/ John Rothschild - Đẳng cấp: 24

2/ The King - Đẳng cấp: 23

3/ Trần Cận Hùng - Đẳng cấp: 23

4/ James D. Rockefeller - Đẳng cấp: 23

5/ Wer Frank - Đẳng cấp: 23

6/ The Dawn - Đẳng cấp: 23

7/ Siêu cấp Ammida - Đẳng cấp: 22

8/ Chiến Cuồng Terrell - Đẳng cấp: 21

9/ David Levi - Đẳng cấp: 21

10/ Báo Đen - Đẳng cấp: 20

...

Nhìn thứ tự của mình trên bảng xếp hạng đẳng cấp, Đình Tấn đôi chân mày liền cau lại như đang suy nghĩ điều gì đó. Thế nhưng tay hắn cũng không ngừng, mà vội mở sang bảng xếp hạng đội Lính Đánh Thuê kiểm tra.

Bảng Xếp Hạng [Đội]

1/ [The Alliance] - Đẳng cấp: 4 (950/1000)

2/ [Special Squad] - Đẳng cấp: 3 (100/100)

3/ [The Throne] - Đẳng cấp: 2 (10/10)

4/ [Rothschild] - Đẳng cấp: 1 (5/5)

5/ [Thiên Địa Hội] - Đẳng cấp: 1 (5/5)

6/ [Lycan Bộ Tộc] - Đẳng cấp: 1 (5/5)

7/ [Rockefeller Tập Đoàn] - Đẳng cấp: 1 (5/5)

8/ [Lâu Đài Máu] - Đẳng cấp: 1 (5/5)

9/ [Sát Thủ Công Hội] - Đẳng cấp: 1 (5/5)

10/ [The Saint] - Đẳng cấp: 1 (5/5)

...

Xem xong cả hai bảng xếp hạng, Đình Tấn đôi chân mày càng nhíu chặt. Chỉ rời đi hai tuần, cách biệt của hắn với đám người chơi khác càng bị rút ngắn lại không còn chút gì, thậm chí đã bị vượt qua.

Còn theo như lời Lý Uyên báo cáo thì chỉ có ba đội Lính Đánh Thuê được thành lập thôi. Nhưng hôm nay hắn kiểm tra thì lại xuất hiện ra thêm một đồng những đội Lính Đánh Thuê khác nữa.

Điều này có nghĩa là trong khoảng thời gian này người chơi thực lực đã dần tăng lên cao rồi. Việc săn lùng và giết chết những con Lãnh Chúa Boss đã không còn là điều khó khăn gì nữa.

Đình Tấn suy nghĩ một chút liền mở ra giao diện duyệt web, truy cập vào diễn đàn Anh Hùng khu vực EL Thành, để xem thử tình hình người chơi hiện tại.

‘Đẳng cấp trung bình 17,8’

Ngay ở vị trí bắt mắt nhất của trang đầu tiên thì đã có hiển thị rõ ràng đẳng cấp trung bình hiện tại của người chơi.

Kết hợp tất cả những thứ vừa xem, Đình Tấn liền nhận ra: ‘Có lẽ bây giờ đã không còn là thời đại mà [The Alliance] độc bá bảng xếp hạng nữa rồi’.

Hắn vừa âm thầm suy tính trong lòng vừa tiếp tục thao tác, tìm và điều tra thông tin đại khái của những đội Lính Đánh Thuê đã thành lập trong thời gian vừa qua này.

Chợt có một chủ đề nổi bật được dính lên vị trí cao nhất làm hấp dẫn sự chú ý của Đình Tấn.

Tiêu đề chính là: [Đội Lính Đánh Thuê thông tin chi tiết đầy đủ nhất (Có cập nhật thường xuyên)]

Hắn mở ra kiểm tra xem thì nhìn thấy nội dung bên trong có rất nhiều thông tin được sắp xếp rất gọn gàng. Tổng hợp lại thì có đến hơn 10.000 chữ, điều này cũng làm Đình Tấn không khỏi âm thầm cảm ơn tên chủ thớt “HappyLife413” này.

Tâm tình cũng đang tốt, hắn liền lập tức vùng tay bấm nút [Tặng thưởng ủng hộ], sau đó liền nhập con số 10.000\$ vào rồi bấm xác nhận.

...

Tại một bàn ăn trong Đệ Nhất Quán, ngay thời khắc Đình Tấn bấm xác nhận tặng thưởng, một tên người chơi biệt danh trên đầu là “HappyLife413” liền nhảy cẫng lên, miệng hét lớn như một tên tâm thần.

- “Ồi cái đậu xanh rau má!... Mấy đệ! Gọi món, gọi món, anh hôm nay trúng lớn rồi haha, bàn ăn bữa nay anh bao hết.”

Tên này vừa hưng phấn vừa kích động vùng tay, lớn tiếng gọi ba tên bạn bè ngồi chung bàn ăn. Thế nhưng điều đó chẳng gây ảnh hưởng đến bọn họ là

mấy, dù sao đều là người có tiền mấy món ăn ảo này bọn họ vẫn chi trả được.

Thậm chí có tên còn liếc mắt nhìn hần, điệu bộ giống như muốn hỏi thăm “Người là bị tới tháng rồi hả?”.

Nhìn thấy đám bạn bè mình có biểu hiện mất chó coi thường mình như vậy, tên “HappyLife413” cũng không có tức giận gì, ngược lại A7AuMkJ khoe miệng còn nhếch lên một nụ cười đều.

Hần từ từ cúi đầu vào giữa bàn, bật chế độ nhỏ tiếng mà chậm rãi nói.

- “Ái chà! Báo cho các người một tin tức, Vong Linh Ma Pháp Sư - The Dawn trở lại rồi...”

...

- “What?!”

- “Ê, khoan đã, mày vừa nói cái gì vậy?!” (O.O)

- “Tao vừa nghe tới vài chữ Vong Linh với The Dawn thì phải!” (o.O)

Ngay khi vừa báo ra cái tên của Đinh Tấn, ba tên bạn bè cùng bàn của thanh niên “HappyLife413” lập tức tròn mắt há mồm không dám tin. Trùng mắt lớn mắt nhỏ, miệng thốt lên hỏi lại như muốn để xác nhận tin tức này.

Ở phía đối diện ba người, tên “HappyLife413” mặt ngửa lên trời mũi như muốn kéo dài ra. Hắn gật gật nhẹ đầu thỏa mãn mà nhìn lấy biểu hiện của ba tên đồng bạn mình.

Sau đó đôi mắt liếc nhìn xung quanh như sợ có ai giám sát mình, tiếp tục nhỏ giọng thì thào:

- “Đúng vậy! The Dawn, đội trưởng của [The Alliance] đã trở lại! Tin đồn hần bị [The Throne] thuê người giải quyết ở hiện thực là sai lầm! Hahaha... ta đã nói rồi mà, thần tượng của chúng ta thì làm sao dễ ngòm như thế được. Hần chắc chỉ là dạo gần đây bận việc nên mới offline một thời gian dài như vậy thôi!”

Vừa nói, tên này vừa vỗ ngực vừa nhếch miệng cười. Đối diện ba thằng bạn của hần cũng đưa mắt nhìn nhau, bên trong đều là một mảng thần sắc khó tin, sau đó lập tức trở nên kích động vội vàng mở tin nhắn mật ra liên hệ với bạn bè của họ.

Đinh Tấn lúc này vẫn không hay không biết rằng chỉ một hành động nhỏ nhoi báo hiệu cho sự trở lại của mình mà làm dấy lên một làn sóng trong đám người hâm mộ của hần.

Hần ngay bây giờ đang nhanh chóng đọc lấy nội dung trong bài viết tổng hợp của thanh niên “HappyLife413” này.

Nội dung được đối phương trình bày khá chi tiết và rõ ràng, đọc rất dễ hiểu và có thể nhanh chóng tìm ra được điểm chính. Mở đầu chính là thông tin đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] của Đinh Tấn.

1 - [The Alliance] (Số lượng thành viên 950/1000)

Đội Trưởng: The Dawn (Vong Linh Ma Pháp Sư)

Người Đại Diện: Lý Uyên, Marc.

Trụ Sở Chính: EL Thành - Nước Entire Land.

Công ty tài trợ: Không.

Tài sản: Dự tính ở mức 4000 vàng.

Sản nghiệp: bao gồm Trading Hall, Đế Nhất Quán và [The Alliance] Khách Sạn vẫn đang được cấp tốc phát triển và mở rộng.

2 - [Special Squad] (Số lượng thành viên 100/100)

Đội Trưởng: Báo Đen

Người Đại Diện: Eagle No.1, Spider No.1...

Trụ Sở Chính: EL Thành - Nước Entire Land.

Công ty tài trợ: Quân đội chính phủ.

Tài sản: Không rõ.

Sản nghiệp: không rõ.

...

Vì chỉ là do cá nhân tự phát đi thu thập tài liệu cho nên thông tin có rất nhiều cái mơ hồ. Đặc biệt là phần tài sản và sản nghiệp của những đội Lính Đánh Thuê này.

Người đại diện cũng là lúc có lúc không, bởi những đội Lính Đánh Thuê nội bộ thường không có người đứng ra tuyển nhận thành viên.

Nhưng nói chung là Đình Tấn vẫn có thể suy đoán ra được một chút thông tin nhờ vào trí nhớ của mình về những thế lực lớn đã từng xuất hiện trước khi hắn trọng sinh.

Nhìn đến đội Lính Đánh Thuê đứng thứ hai, Đình Tấn quá rõ ràng đội [Special Squad] này chắc chắn là của Báo Đen.

Bọn họ dù sao cũng đã chuẩn bị đầy đủ mọi thứ để sẵn sàng cho việc thành lập đội Lính Đánh Thuê. Đình Tấn cũng đã giao hai vật phẩm hệ thống yêu cầu cho bọn họ trước khi rời khỏi game, thế nên việc bọn họ đứng thứ hai hẳn cũng không có lấy gì làm lạ.

[The Throne] càng không cần phải nói, hắn đã quá quen thuộc với đám người này sau khi nghe được khá nhiều thông tin từ phía Lý Uyên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Trong game biến đổi (2)

Rothschild ắt hẳn là gia tộc của cha ruột Lý Uyên, điều này có nghĩa trong tương lai hắn sẽ không tránh khỏi va chạm với đội Lính Đánh Thuê hoặc công hội của gia tộc này.

[Thiên Địa Hội] theo như bài đăng tổng hợp này cùng với nhiều nguồn tin khác mà Đình Tấn đã tra được trên diễn đàn, bọn họ chính là tổng đà của Hồng Môn Hội.

Đây có thể xem như một công hội có nhiều chi nhánh xuyên quốc gia, với trụ sở chính được thành lập tại TQ Thành, là một trong những đội Lính Đánh Thuê lớn nhất nước Trung Quốc.

Đình Tấn chỉ hí hí mắt nhìn và ghi nhớ lấy những thông tin này, sau đó liền bỏ qua tiếp tục tra xét đội Lính Đánh Thuê kế tiếp.

Bất quá khi nhìn đến cái tên [Lycan Bộ Tộc], hắn lại không khỏi ngạc nhiên một hồi. Trong bụng cũng thầm nghĩ.

- ‘Tại sao lại có người đặt Lycan bộ tộc chứ?! Chẳng lẽ có liên hệ gì đến Louis?!’

Trong lòng có ý nghĩ như vậy làm cho hắn đôi chân mày nhíu nhíu lại dường như đang có điều đắn đo, suy nghĩ.

Thế nhưng chỉ được một chút, hắn liền tỉnh táo lại rồi lập tức bác bỏ đi ý nghĩ vừa nảy của mình, cũng tự an ủi bản thân rằng chắc chỉ là một sự trùng hợp nào đó.

Đình Tấn tiếp tục xem kỹ lại thông tin của đội [Lycan Bộ Tộc] này. Đây là một đội được thành lập tại FR Thành, chính là khu vực của nước Pháp.

Đội Lính Đánh Thuê này khá bí ẩn không có quá nhiều thông tin về nó được công bố. Những gì bọn người trên mạng biết được đều là từ người trong FR Thành nói truyền miệng với nhau.

[Rockefeller] là một tập đoàn lớn của nước Mỹ, hàng xóm của nước Entire Land và dĩ nhiên nó được thành lập tại USA Thành. Đình Tấn không khỏi cảm khái những tập đoàn này quả thật có tiền chịu chi.

Phải biết muốn lấy một tấm lệnh bài thành lập đội Lính Đánh Thuê thì đồng nghĩa với việc giết chết một con lãnh chúa Boss. Mà thực lực người chơi không đủ thì chỉ có thể bỏ tiền ra thuê người, lấy số lượng để bù đắp cho chất lượng mà thôi.

Lại nói về Entire Land, một đất nước chỉ vừa được thành lập không lâu ở trên một quần đảo được tách ra từ miền nam nước Canada và miền bắc nước Mỹ.

Sau hơn 50 năm tranh chấp, thậm chí xảy ra xung đột có vũ trang thì Entire Land mới được Liên Hiệp Quốc công nhận là một quốc gia độc lập.

Và tất nhiên, với một quốc gia còn non trẻ và không được yên bình như vậy thì tình hình phát triển kinh tế và khoa học xã hội của Entire Land sẽ không thể sánh bằng với các nước ‘mẹ’ và người hàng xóm Greenland ở phía bắc của nó.

Một số tập đoàn đầu tư ở Entire Land đại loại như tập đoàn William đều chỉ thuộc hạng tầm trung hoặc chỉ vừa đặt chân đến ngưỡng cao cấp. Nào có thể sánh bằng với các tập đoàn lớn và lâu đời như [Rockefeller].

Bình tĩnh mà sắp xếp lại thực lực của các quốc gia và tập đoàn lớn, Đình Tấn liền quên đi những xoắn xuýt khi nãy của mình. Hắn tiếp tục mở ra xem xét tiếp thông tin đội Linh Đánh Thuê.

Xếp hạng ở vị trí thứ tám, [Blood Castle] (Lâu Đài Máu) là một đội Linh Đánh Thuê được thành lập ở UK Thành, trụ sở chính đặt tại Vương Quốc Anh.

Đây cũng là một tổ chức rất thần bí như [Lycan Bộ Tộc], không có quá nhiều thông tin về nó. Mọi thứ được ghi trên diễn đàn đều chỉ là được nghe ngóng từ những người ở UK Thành kể lại.

Kế tiếp là đội Linh Đánh Thuê [Sát Thủ Công Hộ], sau một hồi lục lạo khắp diễn đàn, Đình Tấn hầu như không tìm thấy bất cứ thông tin nào về đội Linh Đánh Thuê này, cứ như nó là từ trên trời rơi xuống vậy.

Nhiều mảy trăm tư, Đình Tấn cố gắng nhớ lại xem trong khoảng thời gian 10 năm, trước khi hắn trọng sinh có chẳng một tổ chức nào đó từng mang cái tên này không.

Thế nhưng một hồi lâu suy nghĩ, vắt sạch cả óc mà hắn vẫn không tìm ra được nên chỉ đành từ bỏ.

10 - [The Saint] (Số lượng thành viên 5/5)

Đội Trưởng: Angela Holmes

Người Đại Diện: Angela Holmes

Trụ Sở Chính: IT Thành - Nước Ý.

Công ty tài trợ: Không rõ.

Tài sản: Không rõ.

Sản nghiệp: Không rõ.

Cuối cùng là [The Saint] đội Linh Đánh Thuê. Khi nhìn thấy cái tên này làm Đình Tấn nhớ lại một vài sự kiện ở tận thế, sau khi quái vật xâm lấn xảy ra.

Bất quá hắn liền phủ định suy nghĩ này của mình. Dù sao những chuyện hắn vừa nhớ lại cũng chỉ là nghe nói từ những người chiến hữu đến từ thành phố Roma. Tất cả chỉ là truyền miệng nhau, có thể chỉ là do đối phương tăng bốc lên quá nhiều thôi.

Thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện, Đình Tấn liền cười khổ lắc đầu thuận tay đóng lại bảng giao diện duyệt web rồi vứt bỏ đi những lo lắng này.

Hắn đứng lên khỏi giường bắt đầu làm những động tác thư giãn gân cốt cho cơ thể. Mặc dù bị suy yếu nhưng cũng chỉ là tồn tại trên cơ thể ở hiện thực thôi, trong game hắn sử dụng giả thuyết là dựa vào sóng điện não để điều khiển cơ thể ảo của mình nên mọi việc vẫn hoạt động bình thường.

Nơi hắn đăng nhập cũng là trong không gian phòng riêng của lều trại dã ngoại, nơi mà hắn đã đăng xuất trước đó.

Bởi vì hệ thống cảm đoán mọi hoạt động liên quan đến tu luyện nên hôm nay Đình Tấn chỉ có thể tiếp tục dẫn đội đi làm nhiệm vụ Linh Đánh Thuê thôi.

Hiện tại tuy rằng thuộc tính bị giảm đi một nửa thế nhưng Đình Tấn cũng không sợ lắm vì dù sao hắn đội quân vong linh của hắn vẫn còn đó.

Nhanh chóng bước ra ngoài lều hướng về ‘Văn phòng đội Linh Đánh Thuê Công Hộ’ mà đi đến, đồng thời cũng nhắn tin cho những người còn lại địa điểm tập hợp.

15 phút sau, cả nhóm bắt đầu bước chân lên đường, rời đi khỏi doanh trại đóng quân dã ngoại.

Lần này mục tiêu của nhiệm vụ chính là đi thăm dò vùng núi đá phía tây. Nơi này nằm trong khu vực 30km xung quanh doanh trại dã ngoại mà Đình Tấn trước đó đã đi qua một lần.

Thăm dò vùng núi đá phía Tây Doanh trại dã ngoại.

Giới thiệu: Thời gian mấy ngày vừa qua có nhiều nhóm quân đội tuần tra ở khu vực phía Tây bị mất tích không rõ nguyên nhân. Xin người chơi tiến đến thăm dò nguyên do, nếu có thể giải quyết rắc rối này thì sẽ có thưởng lớn.

Yêu cầu: Thăm dò khu vực phía Tây. (Giải quyết phiền toái)

Khuyến cáo: Cấp A trở lên

(Điều kiện nhận Nhiệm vụ: A cấp Linh Đánh Thuê dẫn đội)

Phần thưởng: 75.000 Kinh nghiệm, 37.000 tiền đồng, 15.000 Điểm Linh đánh thuê. (Gấp đôi thưởng cho nếu có thể giải quyết được vấn đề)

Theo Đình Tấn suy đoán thì khu vực này quái vật đẳng cấp sẽ không vượt ra ngoài 30. Tuy bị suy yếu nhưng nếu lại kết hợp với thực lực của những tên đồng đội số má của mình, hẳn vẫn có tự tin giữ vững an toàn cho cả đội.

Trên đoạn đường đi đến nơi làm nhiệm vụ, toàn cảnh địa hình đa số đều là những vách núi đá dốc đứng. Đất đai cằn cỗi, cây cối cũng khô héo rất thưa thớt.

Sau khi đi bộ hơn 3 giờ, cả nhóm mới đến được địa điểm được Nhiệm vụ chỉ định cần thăm dò. Nơi này giống như một cái hồ lớn đã bị khô cạn đi, xung quanh bao vây bởi những vách đá dựng đứng.

Dừng lại ở giữa vùng đất trũng, Đình Tấn ngừng đầu quan sát địa hình xung quanh. Những vách đá đều có độ cao hơn vài chục mét so với nơi hắn đang đứng, làm cho hắn hầu như không nhìn rõ được phía trên của những vách đá kia.

Một hồi lâu sau, Đình Tấn vẫn không phát hiện được có sinh vật sống ở nơi này. Nhìn xung quanh cảnh vật, hắn có cảm giác như mình đã dẫn cả đội chui vào trong một cái hố to rồi.

Bỗng nhiên, Đình Tấn chú ý trên mặt đất dường như vật gì đó đen thùi lùi lướt qua nhưng bởi vì tốc độ của nó quá nhanh làm hắn không tài nào nhìn rõ được là vật gì.

Ngay lúc Đình Tấn đang khẩn trương quan sát xung quanh tìm kiếm bóng dáng của con vật kia, đồng thời suy đoán kẻ địch có thể là loại quái vật gì, thì Ameerah bên cạnh đột nhiên hét lớn.

- “Đội trưởng, cẩn thận ở phía trên!”

Tiếng hét của Ameerah làm cho Đình Tấn giật nảy người. Hắn lập tức ngừng đầu nhìn lên trên không trung liền trông thấy một bóng đen đang lao nhanh xuống với tốc độ chóng mặt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Gặp lại

‘Ki...aaa’

Một tiếng quát lớn như tiếng chim đại bàng săn mồi, vang vọng ở trên không trung, phá tan đi bầu không khí tĩnh lặng của vùng đất cằn cỗi, hoang vắng.

- “Nằm xuống!!!”

Vừa nhìn thấy thân ảnh kia, Đình Tấn nét mặt lập tức trở nên kinh hoàng, vội vàng hét lớn một tiếng rồi nhảy sang một bên. Cả người hắn nằm sấp, dán sát thân mình lên trên mặt đất.

‘Vù... vù...’

Âm thanh ma sát không khí của một vật di chuyển với tốc độ cao lướt ngang qua đầu của bốn người. Gió mạnh cuốn bay đất đá và cát bụi trên mặt đất, tạo thành những vòng lốc xoáy có thể thấy rõ bằng mắt thường.

Giống như một cơn bão cát trên sa mạc, cả bốn người thân thể bị gió cuốn mạnh mà bay bổng lên khỏi mặt đất đến một tấc có hơn. Nếu không phải vì bám chặt vào những tảng đá lớn, có lẽ bọn họ đều đã bị gió lốc thổi bay.

‘Quát...’

Thân ảnh to lớn kia lướt ngang qua đầu bốn người nhưng lại vô hệt mà không bắt được ai. Nó dường như rất tức giận mà quát lớn một tiếng, sau đó lập tức lượn vòng trở lại, dần dần hạ thấp độ cao xuống mặt đất.

‘Ầm’

Thân thể to lớn, bốn chân hữu lực đập mạnh xuống mặt đất cách năm người không xa. Đình Tấn lồm cồm bò dậy, sắc mặt nghiêm trọng cẩn thận nhìn đối phương.

Trong đầu thầm nghĩ một tiếng ‘Dò xét’, hệ thống lập tức liền hiện ra bảng thông tin của con quái vật này.

Griffin (Lãnh chúa Boss)

Đăng cấp: 31

HP: 44400/44400

MP: 12000/12000

Kỹ năng: Gia Tộc, Cuồng Phong Bảo Táp, Vuốt Ưng, Cẩn Xé, Dao Gió Thuật, Triệu Hồi Lốc Xoáy, Tường Gió.

Đình Tấn xem xong thông tin từ bảng giao diện hiện thống thì không khỏi nuốt một ngụm nước, nói chi là đến bốn người đồng đội đang siết chặt nắm tay vì khăn trương đứng sau lưng hắn.

Đúng vậy, đây chính là con Lãnh Chúa cấp Boss, Griffin. Con Boss cuối cùng đã suýt tận diệt cả đội Đình Tấn trong lần thi hành nhiệm vụ vận chuyển tiếp tế trước đó.

Sau hơn ba tuần, nó đã được hệ thống đổi mới lại và thăng lên một cấp. 31 cấp vượt qua một ngưỡng 30 kia, toàn bộ thuộc tính của nó đã thay đổi một trời một vực.

Chỉ riêng lượng HP đã là gấp bốn lần so với thời điểm nó ở 30 cấp rồi, nói chi là đến những kỹ năng lạ lẫm mới được thêm vào kia.

Đây quả thật là một điều mà Đình Tấn không ngờ tới. Hắn đã cố gắng suy tính kỹ lưỡng và lựa chọn một lộ tuyến an toàn nằm trong khu vực 30km gần với EL Thành để không gặp phải quá vật trên 30 cấp.

Thế nhưng không ngờ bước chân đến đây lại gặp một con Lãnh Chúa cấp Boss. Đúng là tránh vô dưa gặp vô dưa mà...

Bây giờ bỏ chạy là đã điều không có khả năng rồi, Đình Tấn không có đủ tự tin nhóm người của mình có thể dùng hai chân mà chạy nhanh hơn so với hai cánh của con Boss.

Hắn cố gắng bình tĩnh tâm tình của mình sau đó quay đầu lại nhìn lấy David, Ameerah, Terrell và Louis, vẻ mặt thận trọng mà nói.

- “Các người rút lui về sau một chút đi. Con Griffin này không phải là thứ mà chúng ta bây giờ có thể chống lại được. Để ta thử xem sức mạnh của nó thế nào rồi sẽ tính tiếp.”

Bốn người sau khi nghe lời Đình Tấn nói thì đưa mắt nhìn nhau, sau đó gật nhẹ đầu ra hiệu đã hiểu rõ rồi mới bắt đầu bước từng bước chậm rãi lùi về phía sau.

Đình Tấn thận trọng nhìn lấy con Griffin này, tay thì đưa vào ba lô lấy ra nhẫn bị nguyên rửa mang lên, bàn tay cũng bắt đầu đặt lên Sách ma thuật của Gauss đọc chú ngữ mà triệu hồi.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” (x48)

Bốn cái hồ đen lập tức xuất hiện cách Đình Tấn khoảng 15m, từng con Bộ Xương Chiến Sĩ bắt đầu bò ra từ trong đó.

Bởi vì cả người thuộc tính đã bị giảm đi một nửa thế nên số lượng Bộ Xương Chiến Sĩ mà Đình Tấn có thể triệu hồi cũng bị giảm đi một nửa. Đó cũng là nhờ hắn đã mang lên nhẫn bị nguyên rửa, nếu không sẽ còn thê thảm hơn nữa.

Đương nhiên sức mạnh của từng con vong linh cũng sẽ bị giảm đi bởi vì toàn bộ thông số của bọn chúng đều là dựa trên thuộc tính của Đình Tấn.

‘Quát’

Ngay khi vài con Bộ Xương Chiến Sĩ vừa bò ra khỏi hồ đen, con Griffin đột nhiên quát lớn một tiếng. Sau đó nó dang rộng đôi cánh của mình, hướng về phía đám Bộ Xương Chiến Sĩ đập mạnh tới.

Trên cánh của con Griffin đột nhiên xuất hiện một vòng tròn ma pháp, Đình Tấn nhìn thấy từ trong đó như đang phóng xuất ra từng luồng khí áp làm cho những con gió bị cô đặc lại.

‘Phân phát... vù vù’

Ngay sau khi con Griffin vừa vỗ cánh, toàn bộ mặt đất nơi bốn hồ đen của bọn Bộ Xương Chiến Sĩ đang bò ra kia xuất hiện hai lưỡi đao gió.

Đình Tấn có thể thấy rõ những lưỡi đao gió này. Chúng tựa như những vầng trăng khuyết vô hình, khi đi qua lớp bụi đất thì có thể thấy rõ mờ ảo một chút.

“Vù... ầm ầm”

-16400 (Chỉ mạng)...

Lưỡi dao bắn xuyên thẳng qua người đám Bộ Xương Chiến Sĩ sau đó đâm vào mặt đất, cắt ra một cái khe rộng hơn 5m. Âm thanh nổ tung ầm ầm như một quả bom nổ ở khoảng cách gần làm cho Đinh Tấn lỗ tai cũng ù ù lên.

Sát thương khủng bố từ trên đầu đám Bộ Xương Chiến Sĩ nổi lên, phá nát cả xương cốt trên thân thể của chúng không để lại thứ gì.

Cả nhóm người Đinh Tấn đều hít một ngụm khí lạnh, đôi mắt mở to trừng trừng nhìn lấy một cảnh tượng vừa xảy ra kia.

Từ tốc độ, đến lực sát thương đều là khủng bố như vậy. Nếu như để bốn người Ameerah, David, Terrell và Louis xông lên đầu thì chắc chắn sẽ ngay lập tức bị thuần sát.

Đôi mắt nheo lại, Đinh Tấn nhìn cảnh tượng trước mắt thì âm thầm tính toán. Rất nhanh hắn đưa ra quyết định cuối cùng, chính là liều thử một phen.

Dù sao kỹ năng của con Griffin bao phủ diện tích cũng không quá lớn. Hắn tin tưởng chỉ cần sắp xếp hợp lý liền có thể giết chết con Griffin này.

- “Lùi lại. Giữ khoảng cách an toàn, không được manh động!”

Đinh Tấn quay đầu lại nói với cả bốn người phía sau, thuận tiện lấy ra một bình HP thuốc uống vào khôi phục HP đã rút đi.

‘Triệu Hồi Tang Thi’ (x36)

‘Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ’ (x24)

‘Cốt Giáp’ (442 giây)

‘Ngự Thuần Thuật’ (562 giây)

Phía bên này hắn liên tục tung ra kỹ năng thì đối diện con Griffin Lãnh Chúa cũng liên tục tung ra đao gió. Đám Bộ Xương Chiến Sĩ vừa lộ đầu ra được 5-6 con thì ngay lập tức bị lưỡi dao gió vô hình đánh nát thành bột xương.

‘Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

Đinh Tấn thấy vậy cũng ngay tức khắc triệu hồi lại Bộ Xương Chiến Sĩ để bù đắp cho số đã chết đi. Tốc độ xuất hiện của đám vong linh dần dần cũng vượt qua số lượng mà con Griffin lãnh FhNdCeR7 chứa có thể giết chết.

‘Nguyên Rửa Suy Yếu’

-4440

‘Tử Vong Mãn Chế’

-4440

Ngay khi nhìn thấy đám vong linh bò ra đủ đông rồi thì hắn lập tức tung ra nguyên rửa giảm đi thuộc tính của con Griffin. Thế nhưng Đinh Tấn còn chưa kịp ra lệnh cho đám vong linh thì dị biến xảy ra.

‘Quát’

Con Griffin ngay khi vừa bị Đinh Tấn đập vào mặt mấy kỹ năng giảm thuộc tính thì nó liền quát lớn một tiếng.

Không biết vì đau đớn hay phẫn nộ nhưng ngay tức khắc nó bỏ qua đám Bộ Xương Chiến Sĩ tập trung phóng đao gió tới trước mặt Đinh Tấn.

“Vù vù...”

Hai thanh đao gió từ cánh của con Griffin xuất hiện, hướng về phía Đinh Tấn bay nhanh mà tới.

‘Ầm Ầm’ (Miễn dịch x2)

Ngay lúc này, hai tấm khiên xương lập tức bay ra đón đỡ thay cho Đinh Tấn. Thế nhưng lực lượng quá mạnh làm Đinh Tấn bị đánh bay đi một đoạn, lăn lộn nhiều vòng dưới mặt đất.

- “Lùi lại, lùi càng xa càng tốt!”

Hắn cố gắng lấy lại thăng bằng khi đang bay tự do trên không, cách mặt đất hơn 2m. Miệng cũng không ngừng hét lớn vì lo sợ đám đồng bạn phía sau sẽ có hành động lỗ mãng.

Đinh Tấn đưa hai chân ra sau, cả người quỳ xuống, một tay giữ sách ma thuật, một tay còn lại cố gắng bấu vào mặt đất, ngăn không có mình tiếp tục bị

trượt đi.

Chỉ ngay khi vừa dừng lại, Đinh Tấn vẫn chưa kịp đứng lên thì đón tiếp hấn lại là hai thanh đao gió khác nữa đang bay tới.

‘Ầm Ầm’ (Miễn dịch x2)

Cả người hấn bây giờ giống như một quả bóng bị con Griffin dùng đao gió đánh bay tới bay lui liên tục, không có sức chống cự.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Chật vật chiến đấu

Ngay khi vừa bị đánh bay đi lần thứ hai, Đinh Tấn cũng đã kịp thời dùng tinh thần ra lệnh cho đám vong linh xông lên.

Đám vong linh của hấn lúc này cũng đã tập hợp đầy đủ. Ngay khi có lệnh của chủ nhân, chúng lập tức liều mạng xông về phía con Griffin.

Đám Bộ Xương Cung Thủ mở đầu trận chiến, giờ cung lấp tên bắn ra những mũi tên xương về phía con Griffin.

‘Soạt soạt...’

-25 -20...

Từng con só sát thương nhỏ bé nổi lên trên đầu con Griffin. Nó gào thét như bị chọc giận bởi những con kiến này nên ngay tức khắc từ bỏ công kích với Đinh Tấn mà vùng cánh đập mạnh về phía đám Bộ Xương Cung Thủ.

‘Quát...’

‘Đao Gió Thuật’

Thế nhưng như đã tiên đoán được chuyện này sẽ xảy ra, Đinh Tấn canh chuẩn thời gian đội Bộ Xương Cung Thủ bắn ra lượt mũi tên đầu tiên thì lập tức phát ra lệnh cho bọn chúng sử dụng kĩ năng đồng quy vu tạn.

‘Linh Hồn Chấn Động’

Những mũi tên xương lấp lóe ngọn lửa xanh như những thanh trường thương sau khi được đám Bộ Xương Cung Thủ lôi kéo ra từ ống tên thì lập tức được bắn đi, cắm vào người con Griffin khiến cho nó đang vùng cánh vừa muốn đập mạnh thì bị khựng lại giữa chừng.

Vòng tròn ma pháp đang sáng lên trên cánh nó cũng bị vỡ tan ra như những mảnh thủy tinh bị đập bể.

Đám Bộ Xương Cung Thủ thay phiên nhau liên tục bắn tên. Con Bộ Xương Cung Thủ này vừa bắn tên xong thì sẽ hóa thành đồng xương vụn, bị lỗ đen hút về với cõi chết. Những tên đồng đội bên cạnh của nó cũng lập tức giờ cung bắn tên.

24 con cầm cự được hơn 10 giây quý giá làm cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi kịp thời xông đến tiếp cận con Griffin.

Bộ Xương Chiến Sĩ bao vây xung quanh con Griffin dùng tấm khiên xương của chúng chèn ép lấy bốn chân, cái rìu trên tay cũng không ngừng nghi chặt vào da thịt của nó.

Đám Tang Thi đi trên vai của những con Bộ Xương Chiến Sĩ sau đó bắt đầu bò lên người của con Griffin, dùng móng vuốt và hàm răng sắc bén của chúng cắn xé lấy da thịt của đối phương.

Đinh Tấn bên này cũng vừa kịp thời chặn đứng được phản lực từ cú va chạm của đao gió với khiên xương. Hấn lồm cồm bò dậy trên mặt đất, bàn tay đau rất vì phải cắm vào đất cũng bị hấn bỏ qua.

‘Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ’

‘Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

‘Triệu Hồi Tang Thi’

Không chậm trễ một giây phút nào hấn lập tức sử dụng triệu hồi kỹ năng, bù đắp lại cho số vong linh đã bị con Griffin giết chết. Đồng thời hấn cũng quay đầu về sau hét lớn.

- ‘Xông lên, kìm chế chém giết nó!’

Bốn người đứng sau lưng hắn cũng lập tức dùng tốc độ nhanh nhất của mình xông lên.

Nhờ có Đinh Tấn sử dụng đám Bộ Xương Cung Thủ kìm chế, con Griffin hầu như không thể rời khỏi vòng vây của đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi.

Lúc ban đầu, HP của con Griffin bởi vì có độ hồi phục cao hơn so với lượng sát thương mà đám vong linh gây ra nên không bị rút đi được bao nhiêu.

Nhưng khi đám vong linh bu vào càng nhiều thì lượng HP giảm xuống càng lúc càng tăng nhanh một cách rõ rệt. Cũng nhờ vậy mà bốn người còn lại trong đội cũng đã an toàn tiếp cận được con Griffin.

Đến đầu tiên dĩ nhiên là David. Bật lên ‘Ngư Phong’, tốc độ của hắn đã gần như vượt lên gấp đôi Ameerah.

Cầm ngược hai thanh Nanh Độc trong tay, David gương mặt lạnh lùng xông tới. Không nói một tiếng nào, hắn như một tên vận động viên leo núi chuyên nghiệp, đập lên vai từng tên Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi sau đó lại dùng Nanh Độc như một cây búa leo núi, cắm sâu vào da thịt của con Griffin, mọn lức leo người nó.

Cuối cùng cũng leo đến đầu con Boss. David nghiêng răng, cơ bắp trên tay như cao su liên tục co vào giãn ra.

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất của mình không ngừng nghỉ lấy Nanh Độc liên tục đâm vào rút ra. Tốc độ có thể nói là hơn cả Diệp Vấn đánh quyền nữa.

‘Thương Cước’

‘Liên Hoàn Cước’

‘Búa Và Rìu’

Trở lại thời điểm khi David vừa leo lên được người Boss thì giọng nói của Ameerah cũng liên vang lên phía sau.

Phong cách chiến đấu của nàng đã có chút cải thiện, đều là lựa chọn tấn công vào các khớp chân bên dưới con Griffin làm cho nó không thể chống đỡ thân thể được nữa, cả người quỵ rạp trên đất.

Trong lúc Ameerah đang say mê đón ngã Boss, Terrell tay cầm chặt, vai chống đỡ lấy khiên. Cả người hắn chạy chồm về phía trước như một con trâu điên ủa tới, trực tiếp va chạm với cái đầu đang nổ tung công kích Ameerah của con Griffin.

‘Àm’

Terrell bật lên “Cuồng Nộ” rồi ‘Xung Phong’ lao tới, lực lượng mạnh mẽ làm cho đầu con Griffin lập tức bị nghiêng sang một bên.

Ngay sau đó hắn tung búa vung lên rồi đập tới như một tên man rợ công kích lấy con Griffin. ‘Địa Chấn’ cũng được hắn cải thiện không đập lên đất nữa mà đập thẳng vào người Boss.

Tiến bộ đáng kể nhất vẫn là Louis. Sau lần tử chiến ở hiện thực đó, tâm trí của hắn dường như đã có chuyển biến, càng trở nên thành thực hơn. “Hóa Hình” cũng được hắn sử dụng một cách thuần thục, có thể tự chủ mà biến đổi.

Mang theo thân thể người sói cao lớn, Louis đôi mắt đầy dã tính, bốn chân chạy chồm tới. Hắn liên tục nhào lộn vòng quanh thân thể con Griffin đồng thời nhảy lên rồi dùng móng vuốt của mình cắt xé lấy da thịt của nó.

Về phía Đinh Tấn, hắn vẫn đứng ở bên ngoài quan sát đồng thời dFbRGhVr triệu hồi và điều khiển đám vong linh của mình.

Ngay khi nhìn thấy có Griffin muốn nâng cánh của mình lên, hắn sẽ lập tức ra lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ bắn ra mũi tên “Linh Hồn Chấn Động”.

Nhờ vậy mà con Griffin hầu như không thể bay lên hay tung ra kỹ năng. Nó chỉ có thể dùng thân thể to lớn của mình cứng đối cứng với đám vong linh đang bao vây, cắn xé xung quanh.

Cứ như vậy, thời gian nhỏ giọt trôi qua. Nửa giờ sau, cả đội của Đinh Tấn đều hữu kinh vô hiểm mà vượt qua.

Đồng thời bọn họ đã mài được gần một nửa lượng HP của con Griffin. Hiện tại thanh HP của nó chỉ còn lại 23.640/44.400, khoảng cách không xa nữa thì nó sẽ về châu trời rồi.

‘Ki...a’

‘Trường Gió’

Bất quá ngay khi vừa đánh rơi một nửa HP của con Griffin, đột nhiên nó gào rú một tiếng. Hai chân trước bật lên rồi giẫm mạnh xuống đất, đôi cánh của nó cũng lập tức sáng lên vòng tròn ma pháp.

Đình Tấn ngay khi trông thấy Boss có dị động thì lập tức ra lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ sử dụng kỹ năng khống chế. Thế nhưng kết quả lại không được như ý nguyện của hắn.

Bán kính 2m xung quanh con Griffin đột nhiên xuất hiện gió mạnh từ bên dưới thổi lên, dựng thành một bức tường tròn bao vây xung quanh nó.

Cát đá trên mặt đất cùng với đám Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ cũng bị thổi bay lên. Terrell, Ameerah và Louis dù đã hết “Cuồng Nộ” và “Hóa Hình” nhưng cũng may mắn mà kịp thời nhảy ra khỏi vùng ảnh hưởng của gió nên không bị gì cả. Chỉ có David vẫn còn kẹt lại bên trên thân thể của con Griffin thôi.

Bức tường gió như một thành lũy vững chắc, từng mũi tên “Linh Hồn Chấn Động” của đám Bộ Xương Cung Thủ bắn tới đều bị đánh bay đi không thể tiếp xúc với thân thể con Griffin.

‘Quát...’

‘Đạo Gió Thuật’

Đã thoát được khỏi kìm chế, con Griffin giận dữ kêu lên, đôi cánh cũng đập mạnh liên hồi hướng về đám người Terrell, Louis và Ameerah đứng bên cạnh.

- “Chia ra chạy mau!”

- “Cẩn thận!”

Louis theo bản năng loài sói liền cảm nhận được nguy hiểm đang chuẩn bị ập tới. Hắn lập tức hét lớn một tiếng ra hiệu cho những người xung quanh.

Đình Tấn đứng bên ngoài cũng cảm thấy không ổn mà rống lên. Cả bốn người nhanh chóng xoay lưng chia ra mỗi người một hướng mà chạy.

‘Ầm ầm ầm...’

- 11230

Keng! - Đồng đội của ngài ‘Chiến Cuồng Terrell’ đã tử vong.

Âm thanh hệ thống liên vang lên bên tai của bốn người còn lại trong đội báo hiệu cho bọn họ biết đã có người đã ngã xuống.

Terrell bởi vì tốc độ chậm chạp không bằng hai người còn lại, lập tức bị một phần đao gió quét trúng đánh xuyên qua. Thân thể bị đánh bay đi một đoạn, lập tức tử vong.

Dư lực lao tới của đao gió chưa hết liền đập mạnh xuống mặt đất, hất tung cát đá xung quanh lên để lại một rãnh sâu hơn cả mét.

Louis và Ameerah thành công né tránh được đao gió công kích nhưng vẫn không dám đứng lại mà tiếp tục cắm đầu chạy đi. Nhờ vậy, những lưỡi đao gió tiếp theo đều không đánh trúng mục tiêu nào mà cắm xuống đất.

David lúc này vẫn đang bị kẹt lại trên lưng của con Griffin. Gió mạnh thổi lên liên tục làm hắn không dám có hành động gì khác ngoại trừ việc cầm Nanh Độc vào cổ con Griffin rồi bám chặt vào đó.

Đình Tấn đứng bên ngoài khu vực an toàn, nghe thấy âm thanh hệ thống thông báo Terrell đã tử vong trong lòng hắn không tránh khỏi một trận khó chịu. Đôi chân mày cau lại tìm phương án ứng đối.

Xin tạm dừng chiến đấu trong ít phút.

Hôm nay ngày 30 tháng 12 âm lịch năm Bính Thân 2016, Đình Tấn xin thay mặt toàn bộ anh em [The Alliance] chúc các bạn đọc giả.

Có một cái tết Đinh Dậu vui vẻ, an lành bên gia đình.

Vạn sự như ý, vạn sự cát tường.

Giữ cho gia hòa để vạn sự hưng khởi.

Năm mới hãy sống vì lẽ phải, sống cho chân thật, sống biết kiên nhẫn, sống bằng lương tâm.

Tóm lại phải thật nhẫn tâm trong năm mới nha.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Tử vong

Nhưng con Griffin nào có cho hắn thời gian để kịp suy nghĩ.

Nó sau khi giết chết được Terrell thì vẫn Fe4KGerZ tiếp tục đập mạnh cánh liên hồi nhưng kì lạ là lưỡi dao gió không hề phát ra, mà vòng ma pháp trên cánh của nó lại càng lúc càng sáng như đang được tích tụ thêm lực lượng vậy.

Đình Tấn nhìn thấy một màn này thì lập tức biến sắc. Gương mặt hoảng sợ mà hét lớn.

- “Chạy nhanh! Chạy càng xa càng tốt!”

Nhưng có vẻ như mọi chuyện đã quá muộn.

Ngay khi Đình Tấn vừa hét lên, bức tường gió xung quanh con Griffin đột nhiên bị biến mất, đôi cánh của nó cũng theo đó mà dừng lại.

Đám vong linh cũng bởi vì không còn sức gió đẩy lên nữa mà rơi xuống đất lộp bộp như mưa đá, độ cao quá lớn làm bọn chúng không thể sống sót nổi dù chỉ là một tên.

Tuy nhiên mọi chuyện vẫn chưa dừng lại tại đó. Những mảnh vụn xương cốt của đám vong linh chưa kịp được hố đen hút trở về cõi chết thì đã bị một cơn gió lốc, xuất phát từ con Griffin, cuốn bay đi mất.

Gió lốc từ khi mới phát ra thì sức gió vẫn còn khá yếu nhưng theo phạm vi đang dần mở rộng ra thì sức gió cũng càng lúc càng mạnh lên.

Cho đến khi đạt bán kính hơn 10m, xung quanh con Griffin, thì cơn gió lốc này đã trở thành một cái vòi rồng.

David nằm trên lưng con Griffin mà chịu trận. Lực gió cuốn lên quá mạnh, dù cho hắn đã cố gắng hết sức nhưng cũng không thể ngăn được việc Nanh Độc đang dần dần rơi lông ra khỏi da thịt của con Griffin.

Thân thể của hắn hoàn toàn bị chống ngược lên trời. Cho đến khi Nanh Độc bị tuột ra, không còn bám được vào cổ của con Griffin được nữa, hắn lập tức bị gió lốc cuốn bay lên không trung.

Louis và Ameerah dù đã chạy ra được một khoảng xa nhưng vòi rồng tốc độ mở rộng quá nhanh. Lại thêm sức gió thổi ngược làm hai người không thể chạy nhanh và cuối cùng cũng phải chịu chung số phận với David, bị hút vào bên trong vòi rồng.

‘Quát... Ki...a’

‘Đao Gió Thuật’

Con Griffin ở bên trong vòi rồng dường như không hề bị ảnh hưởng gì cả, ngược lại còn kêu lên vài tiếng như đang rất vui sướng. Sau đó liên tục đập cánh phát ra những lưỡi dao gió hướng về phía Đình Tấn đang xoay lưng, liều mạng bỏ chạy.

Bốn lưỡi dao gió thay phiên nhau bay nhanh mà tới, đánh mạnh vào khiến xương tự động bay ra đón đỡ của Đình Tấn.

‘Ầm ầm ầm...’ (Miễn dịch x4)

Bốn cái cuối cùng trong số cả tám lá bùa “Ngự Thuần Thuật” của Đình Tấn cũng đều bị phá hủy đi.

Cả thân thể của hắn lại bị đánh bay đi ra một đoạn, lăn lộn nhiều vòng trên mặt đất. Bất quá rất nhanh sau đó, hắn đã lấy lại được trọng tâm, lộn người trên mặt đất một vòng sau đó lập tức bật dậy nương nhờ thể lao tới này mà tiếp tục chạy đi.

Cũng ngay lúc này âm thanh hệ thống lại liên tục vang lên bên tai của hắn.

Keng! - Đồng đội của ngài ‘David Levi’ đã tử vong.

Keng! - Đồng đội của ngài ‘Siêu cấp Ammida’ đã tử vong.

Keng! - Đồng đội của ngài ‘Louis Nguyễn’ đã tử vong.

Gió lốc hất tung lên không chỉ là bốn người mà còn có cát đá và cây cối xung quanh. Chúng bay lên bị gió cuốn xoay vòng với tốc độ cao liên tục đánh vào cơ thể của ba người David...

Lượng sát thương tuy không lớn thế nhưng số lượng lại rất nhiều. Cứ liên tục đánh vào như vậy làm cho bọn họ dù có HP cao đến đâu cũng khó mà chịu nổi.

Nghe được thông báo toàn bộ đồng đội của mình đã tử vong, Đình Tấn cả người run mạnh lên. Trong lòng cũng âm thầm tự trách lấy chính mình sơ suất, tham lam.

Nếu như lúc đầu hắn cầm chân con Griffin rồi hạ lệnh rút đi vậy thì mọi chuyện đã không như thế này. Nhưng cũng may mắn trong game, điểm kinh nghiệm tuy rằng mất đi thì cũng có thể tìm lại được.

Khắc ghi những kinh nghiệm xương máu này trong đầu, Đình Tấn lập tức vứt bỏ tạp niệm mà tìm cách thoát khỏi tình huống nguy cấp hiện tại.

‘Ki...a’

Đầu óc đang phân tâm suy nghĩ thì đột nhiên phía sau lưng lại vang lên tiếng đập cánh cùng với tiếng kêu của con Griffin. Hắn hốt hoảng vội vàng bật người nhảy chồm sang một bên.

‘Ầm’

-642 (x12)

-3540

Đình Tấn chưa kịp bay lên khỏi mặt đất thì đã bị một bàn chân chim dẫm đạp lên làm cả thân thể đập mạnh xuống đất.

Hắn cảm giác như trên lưng mình đang bị đè lên bởi một ngọn núi lớn, lồng ngực bị ép lại càng tăng lên cảm giác ngột ngạt, khó thở.

12 tấm khiên xương lao ra đón đỡ thay Đình Tấn đều bị dẫm nát thành bụi phấn. Dur lực chưa hết, tiếp tục đánh lên người làm cho ống HP của hắn lập tức bị rút đi gần một nửa.

‘Quát...’

Con Griffin kêu lên liên hồi, dường như rất vui vẻ khi bắt được tên đầu sỏ của đám người vừa đánh mình.

Tuy rằng đang nằm bên dưới chân của con Griffin, thế nhưng Đình Tấn vẫn không bỏ cuộc. Hắn lập tức tung ra hai kỹ năng kèm theo trên trang bị.

“Lá Chấn Ma Pháp”

“Cầu Phúc Trị Liệu” (440 giây)

+44

Có “Lá Chấn Ma Pháp” Đình Tấn cũng có thể chống đỡ được một lượng lớn sát thương. Còn “Cầu Phúc Trị Liệu” liên tục kéo lại lượng HP của hắn. Sau đó Đình Tấn bắt đầu triệu hồi vong linh để giải thoát cho mình.

Nhưng con Griffin nào dễ dàng cho hắn thực hiện được kế hoạch của mình. Bàn chân đạp lên Đình Tấn bắt đầu xiết chặt, giữ hắn lại. Đôi cánh của nó cũng bắt đầu vỗ mạnh, dùng ba chân chạy về phía trước rồi từ từ bay lên không trung.

Đình Tấn thấy vậy thì biết tình thế đã rất nguy cấp rồi. Hắn cố gắng vùng vẫy muốn thoát khỏi móng vuốt con Griffin nhưng chợt nhận ra một điều là ‘Không thể thoát được’.

Mặc dù Đình Tấn đã cố gắng hết sức, dùng “Cốt Thử” bắn con Griffin, hay dùng “Không Vật Thuật” điều khiển móng vuốt nó hay lại cố gắng thử triệu hồi vong linh.

Nhưng tất cả đều là vô ích rồi chuyện gì đến cũng sẽ đến. Ngay khi lên trên không trung cách mặt đất 50m, con Griffin vung chân quăng ra ngoài. Sau đó chiếc mỏ chim như sắt thép của nó mở rộng, mổ về phía Đình Tấn.

-8500 (“Lá Chấn Ma Pháp”)

-7500

- “Ahhh...”

Từng con số sát thương nổi lên trên đầu kèm theo đó là một cơn đau đớn truyền đến cả người làm hắn không nhận được kêu rên một tiếng. Sau đó tầm nhìn của Đình Tấn dần dần mờ đi, cuối cùng đều trở nên đen kịt.

Keng! - Ngài đã tử vong, kinh nghiệm sẽ bị trừ đi 50%. Đẳng cấp của ngài hiện tại là 22 cấp 50%.

Tiếp theo đó là âm thanh hệ thống vang lên báo hiệu rằng, Đình Tấn đã tử vong. Hắn như lơ lửng trên một không gian vũ trụ, xung quanh đều là một màu đen kịt.

Một hồi lâu sau, Đình Tấn cảm giác như mình đã đáp lên trên mặt đất. Sau đó màn đen xung quanh dần dần rút đi, thay vào đó là ánh sáng từ từ kéo đến.

Đến khi âm thanh ồn ào xung quanh truyền vào tai thì Đình Tấn mới nhận ra, mình đã trở về quảng trường trung tâm của EL Thành.

- “Sặc... đội trưởng, Ngươi... ngươi cũng tử vong rồi à?!”

Lúc này giọng nói của Terrell từ bên cạnh phát ra. Đình Tấn xoay lại nhìn thì trông thấy bốn người đồng đội của mình đều tập hợp đầy đủ cả rồi.

Trông thấy Terrell vẫn còn giữ gương mặt trợn mắt, há hốc mồm kinh ngạc nhìn mình. Đình Tấn nhin không được đâm vào ngực hắn một cái rồi bình thản nói.

- “Có gì phải ngạc nhiên chứ, đối phương quá mạnh. Đánh không lại thì chết thôi. Lần này chỉ tại ta tính toán sai lầm, lại thêm quá chủ quan và tự tin nên mới thành ra chuyện như vậy. Xin lỗi các ngươi.”

Nói xong câu xin lỗi, Đình Tấn hơi cúi đầu về phía bốn người. Thấy vậy David và Terrell vội vàng tiến lên đỡ lấy hắn, khản trương mà nói.

- “Đội trưởng, Đừng như vậy.”

- “Đúng vậy, đội trưởng. Chuyện cũng không có gì đâu. Chỉ là roi mất 50% điểm kinh nghiệm với mấy món trang bị thôi.”

Đình Tấn nghe mọi người an ủi thì trong lòng cũng ấm áp. Hắn mỉm cười gật đầu, sau đó dẫn đầu hướng về Đệ Nhất Quán đi tới.

Hiện tại trời cũng đã sắp đến trưa, mọi người liên tục chiến đấu thần kinh căng thẳng cũng nên cho bọn họ nghỉ ngơi một chút.

Vừa đi trong lòng hắn cũng âm thầm nhắc nhở bản thân mình phải cố gắng học tập, rèn luyện chiến thuật và khả năng chỉ huy của mình thêm.

Hiện tại chỉ là trong game, có thể sai sót vài lần, mà cái giá phải trả giá cũng chỉ là mất đi một ít kinh nghiệm. Nhưng nếu sau này hắn ra ngoài chiến đấu ở hiện thực thì chính là dùng mạng người để đánh đổi bài học.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Rơi mất đồ

Trở lại Đệ Nhất Quán, Lý Uyên và lão Marc đều đã ngồi trên bàn ăn đợi sẵn năm người. Một bữa trưa thịnh soạn lại bắt đầu với không khí ấm áp của phòng ăn kèm theo âm thanh tiếng cười cùng lời nói đùa giỡn vui vẻ.

Đặc biệt sôi nổi nhất vẫn là Ameerah và Terrell. Hai người liên tục kể lại chuyện mình vừa đối đầu với con Griffin.

Bỗng dưng lúc này, Terrell giọng nói ồm ồm vang lên. Nội dung lại làm hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

- “Mẹ kiếp lúc nãy cũng may ta mang theo ít đồ rác rưởi trong người nên không rơi mất thứ gì quan trọng. David ngươi có bị rơi mất trang bị nào không?”

Nói xong hắn lại quay sang hỏi David ở bên cạnh.

David gật nhẹ đầu, tiếp tục nhai nuốt thức ăn, sau đó mới trả lời Terrell.

- “Cũng rơi mất một thanh Nanh Độc rồi.”

Giọng nói của hắn khá là bình thản, dường như vật phẩm trang bị đối với hắn cũng không quan trọng lắm. Ngồi bên cạnh Louis cũng là vẻ mặt như vậy, không nghĩ nhiều lắm về chuyện rơi mất trang bị.

Phải biết đồ vật trên người cả nhóm đều là đồ bộ màu xanh trở lên. Người chơi bình thường muốn có một bộ như vậy phải trả giá không ít \$ hiện thực, đó là chưa nói đến việc có tiền mà không có hàng để mua.

Riêng Louis bởi vì chỉ mới vào đội không lâu nên vẫn chưa có vũ khí thích hợp. Trên người của hắn đang mặc một bộ đồ bộ màu xanh, chính là đồ bộ thợ săn mà Đình Tấn đã thu thập được khi lần đầu chiến đấu với lũ Biển Dị Heo Rừng.

Vốn Đình Tấn định để dành lại cho Katelyn bởi vì hắn biết chắc chắn nàng sẽ chọn chức nghiệp thợ săn này.

Tuy nhiên khi nghĩ kỹ lại thì không biết đến lúc nào mới gặp được nàng nên hắn lựa chọn giao lại cho Louis, còn sau này nếu có tìm được trang bị tốt hơn

thì sẽ để dành lại cho Katelyn.

Cho nên ngoài bộ đồ màu xanh quý giá này, Louis trang bị hai thanh vũ khí dao găm và nỏ đều là đồ trắng. Mà thứ này cũng không quan trọng gì với hắn, vì khi “Hóa Hình” Louis đều là dùng tay không và móng vuốt để chiến đấu.

- “Woa... đáng lòng cho các thanh niên. Các ngươi ăn ở thật là xấu mà haha. Bản tiểu thư đây ăn ở có phúc, đều không rơi một món đồ nào nhưng mà tiền vàng rơi ra lại không ít.”

Ameerah nghe David và Terrell kể về chuyện rơi đồ nên cũng chen miệng vào khoe khoang một chút vận may hay phúc khí gì đó của nàng.

Đình Tấn đang nói chuyện với Lý Uyên về chuyện mở rộng kinh doanh và sắp xếp cho thành viên trong đội Linh Đánh Thuê, nghe mọi người bàn tán về chuyện rơi đồ hắn mới sực nhớ ra mình chưa kiểm tra đồ vật trên người.

Mở ra giao diện ba lô, trong đó HP và MP thuốc vẫn còn nguyên, tiền vàng bị rơi ra vài chục đồng, nhưng khi nhìn đến trang bị trên người, Đình Tấn gương mặt tối sầm lại.

Nhẫn bị nguyên rùa đeo trên tay đã biến mất không thấy đâu, ngoài ra những trang bị còn lại trên người hắn đều vẫn còn nguyên. Vậy là sau khi chết, Đình Tấn đã rơi mất chiếc nhẫn đang đeo trên tay.

Đồ vật quý giá như vậy, Đình Tấn cũng là không nỡ bỏ đi. Hắn âm thầm suy tính chuyện đi lấy đồ vật trở về, bởi vì vật phẩm rơi ra trên mặt đất có 12 giờ tồn tại, nếu không được thu nhặt trong khoảng thời gian này mới sẽ bị hệ thống xóa đi.

Đó là chưa kể đến nếu lỡ như có ai đó nhặt được thì chắc Đình Tấn phải tức đến ói máu.

- “Mọi người ăn uống nhanh đi, chúng ta ăn xong lập tức lên đường trở lại nơi con Griffin tìm kiếm đồ vật bị rơi.”

Đã có quyết định, Đình Tấn lập tức hô to thông báo cho mọi người. Sau đó cả nhóm cũng gấp rút tiêu diệt thức ăn để nhanh chóng khởi hành.

- “Có sao không? Ngươi bị mất thứ gì à?”

Lý Uyên nhìn thấy biểu hiện của Đình Tấn liền lo lắng hỏi thăm. Bất quá, hắn chỉ là lắc đầu chứ không nói gì, điều này càng làm nàng lo lắng hơn.

Gần 4 tiếng sau, năm người lên đường đi tới khu vực phía tây doanh trại quân đội ở dã ngoại. Trên đường đi bởi vì phải vượt qua khu rừng với nhiều con quái vật tập kích nên tiêu tốn khá nhiều thời gian.

‘Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ’ (x12)

‘Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’ (x24)

Đình Tấn cẩn thận triệu hồi ra Bộ Xương Cung Thủ và Bộ Xương Chiến Sĩ để đề phòng cho bất cứ tình huống nào. Sau đó thì lập tức uống vào một bình HP thuốc.

Đã không còn nhẫn bị nguyên rùa, tiêu hao do kỹ năng triệu hồi lập tức tăng lên chóng mặt.

Chỉ riêng việc triệu hồi ra thôi cũng làm ống MP của Đình Tấn hao hụt đi hơn 1500 điểm.

Mỗi giây HP của hắn cũng liên tục bị giảm đi 90 điểm do phải duy trì cho cả đám vong linh này, đó là nhờ có sách của Gauss đã giảm đi một nửa tiêu hao cho hắn.

Cũng may FeoOrYCu với tài lực hiện tại của Đình Tấn đã dư dả cho việc sử dụng HP thuốc và MP thuốc loại cao cấp.

HP thuốc (Lớn)

Chất lượng: Đồ dùng tiêu hao

Yêu cầu: Không

Hiệu quả: Hồi phục 150HP/s, tồn tại trong 15 giây. Cắt đứt khi bị tấn công.

Giá: 50 bạc

Cũng nhờ vậy mà ống HP của Đình Tấn vẫn luôn được giữ ở mức an toàn. Cả đám năm người giữ khoảng cách đều nhau, đi theo sau đám vong linh đang dò đường phía trước.

“Ki...a”

Rất nhanh âm thanh quen thuộc của con Griffin lập tức hấp dẫn sự chú ý của năm người.

“Linh Hồn Chấn Động”

Đình Tấn không chậm trễ chút nào, lập tức ra lệnh cho những con Bộ Xương Cung Thủ thay phiên nhau, bắn ra kỹ năng của chúng.

Cùng lúc đó hướng về phía bốn người đồng đội của mình mà phân phó.

- “Chia nhau ra tìm kiếm vật phẩm bị rơi mất. Sau khi tìm được thì lập tức quay trở lại chỗ của ta, không được dây dưa chờ lâu.”

Bốn người sắc mặt nghiêm túc gật đầu, sau đó lập tức chia nhau ra, dùng trí nhớ của mình để tìm đến địa điểm mà họ đã tử vong trước đó.

Riêng Đình Tấn thì đứng tại chỗ, liên tục uống MP và HP thuốc để triệu hồi đám Bộ Xương Cung Thủ để cầm chân con Griffin. Bởi vì số lượng đã bị giảm xuống nên hân phải rất chặt vật cứ mỗi 2-3 con Bộ Xương Cung Thủ chết đi thì hân phải lập tức bù vào chỗ trống.

Đám Bộ Xương Chiến Sĩ cũng vậy, liên tục bị con Griffin giết mà không thể làm được gì. Thực lực của chúng đã bị giảm đi một nửa, lại thêm Đình Tấn thuộc tính bị suy yếu nên gần như là bị giảm đi gấp bốn lần so với trước đây.

Nhưng cũng may lần này nhiệm vụ của hân chỉ là cầm chân chứ không phải giết chết nên có mọi chuyện diễn ra vẫn khá an toàn và suông sẻ, tuy rằng có hơi phiền phức.

15 phút sau, bốn người David, Terrell, Ameerah và Louis đều đã quay trở lại. Trang bị của bọn họ bị rơi mất trước đó đều đã tìm lại được, chỉ có điều chiếc nhẫn bị nguyên rửa của Đình Tấn thì không thấy đâu.

Terrell có chút nghi ngờ hỏi lại Đình Tấn.

- “Đội trưởng, người xác nhận là rơi ở đây chứ? Chúng ta gần như đã dạo quanh hết cả khu vực này rồi nhưng mà vẫn chưa tìm thấy. Người thử nhớ kỹ lại xem.”

Đình Tấn vừa vung tay triệu hồi và ra lệnh chỉ huy đám vong linh, cũng vừa trầm tư suy nghĩ nhớ lại tình huống tử vong của mình trước đó.

- “Ta bị con Griffin đập ngã, sau đó bị nó bắt bay lên không trung. Cuối cùng là bị nó cắn xé, ăn tươi.”

Vừa hồi tưởng, Đình Tấn cũng vừa lẩm bầm kể ra. Sau đó trong đầu chợt lóe lên một suy nghĩ ‘Chẳng lẽ rơi ra ở ngoài khu vực này?!

Thế là hân lập tức nói cho bốn người chuyện này, sau đó cả đám nhanh chóng tản ra rồi leo lên các vách đá thử tìm kiếm.

Nhưng hơn 20 phút sau, kết quả lại tiếp tục làm cho Đình Tấn thất vọng. Xung quanh khu vực này hoàn toàn không có dấu hiệu nào của chiếc nhẫn.

Đình Tấn không khỏi nghĩ thầm trong bụng, ‘Chẳng lẽ bị con Griffin nuốt vào, ăn tươi thì đồ vật cũng nằm trong bụng nó sao?!

Nghĩ vậy làm Đình Tấn không khỏi âm thầm cười khổ, trong lòng mắng to đám người lập trình có cần phải chơi nhau như vậy không.

- “Rút thôi. Chắc đã bị mất rồi...”

Thờ dài một hơi, Đình Tấn nhẹ giọng ra lệnh rút quân. Sau đó hân bắt đầu triệu hồi cho đủ số lượng vong linh rồi ra lệnh chúng thay phiên nhau công kích.

Cả đám người nhanh chóng lùi về sau, rời khỏi địa bàn của con Griffin.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 130: Thực lực giảm mạnh

Đến giờ 5 giờ chiều, cả nhóm mới trở lại doanh trại quân đội. Hôm nay coi như chẳng thu hoạch được gì lại còn bị mất đi một đồng kinh nghiệm.

Đó vẫn là chưa kể đến việc Đình Tấn bị mất đi chiếc nhẫn bị nguyên rửa Bjorketorp.

Trở lại lều trại tư nhân, cả nhóm 5 người nhanh chóng thu dọn thức ăn làm một bàn ăn tối quanh lửa trại.

- “Đội trưởng, có thể là do chiếc nhẫn của người rơi ở khu nào đó bên ngoài khu vực lãnh thổ của con Griffin thôi. Ngày mai nếu rảnh thì chúng ta có thể quay lại tiếp tục tìm kiếm”

David suy tính kỹ lưỡng, mở giọng thận trọng mà trả lời. Dù hân không biết thuộc tính của chiếc nhẫn thế nhưng nhìn Đình Tấn sức chiến đấu lúc trước và sau khi bị mất đi nó, hân cũng suy đoán ra được chiếc nhẫn này rất quan trọng với Đình Tấn.

Hắn cũng sợ rằng Đinh Tấn sẽ tiếc hận hay giận dữ bọn họ vì không cố gắng tìm kiếm đồ vật cho mình.

Trái ngược lại với suy nghĩ của David, Đinh Tấn khá là bình tĩnh mà trả lời.

- “Con Griffin không thể nào bay ra khỏi lãnh thổ của nó được. Có thể là đồ vật đã nằm trong bụng nó rồi. Ừm... thôi không sao đâu, mặc kệ nó đi. Dù sao đồ vật cũng đã mất rồi, cố gắng phấn đấu tự tăng lên thực lực bản thân thôi, dựa dẫm vào ngoại vật cũng không phải là ý FeKosQHg kiến hay.”

Đinh Tấn vừa thản nhiên nói vừa nhai nuốt thức ăn. Bốn người còn lại nhìn hắn như vậy trong lòng cũng âm thầm thở phào một hơi.

Thực ra trong lòng Đinh Tấn vẫn là có chút tiếc nuối. Mang trong tay một nguồn sức mạnh lại đột ngột bị mất đi thì ai mà chẳng tiếc.

Tuy nhiên hắn lại không xoắn xuýt vấn đề này quá lâu bởi vì mục tiêu của hắn đã được định trước chính là thực lực bản thân.

Cả nhóm lại vui vẻ cười đùa một hồi, sau đó liền trở lại không gian phòng riêng trong lều, mạnh ai người ấy tu luyện.

Đinh Tấn hôm nay đã bị hệ thống suy yếu thuộc tính lại thêm vào một phần điều kiện tu luyện không nhận được bất cứ hiệu quả nào.

Cho nên sau khi trở về không gian phòng riêng của mình, hắn liền ngã lưng ra giường, nhắm mắt bắt đầu ngủ.

Đã lâu rồi hắn chưa từng ngủ sớm như hôm nay, cũng như có thời gian để nghỉ ngơi. Áp lực đến từ quái vật ngoài không gian xâm lấn làm cho Đinh Tấn tinh thần lúc nào cũng căng thẳng.

Chính vì thế hắn ép buộc cho chính mình phải luôn cố gắng phát triển, không để cho mình được lười biếng một giây phút nào. Hôm nay xem như là một ngày hệ thống để cho hắn được nghỉ ngơi, thư giãn.

Một đêm như vậy cứ lặng lẽ trôi qua...

Keng! - Chúc mừng, ngài cơ thể đã hoàn toàn bình phục. Toàn bộ thuộc tính được khôi phục. Xin hãy giữ gìn sức khỏe bản thân.

Ngay khi âm thanh hệ thống vang lên bên tai của Đinh Tấn, đôi mắt của hắn cũng từ từ mở ra.

Cuối cùng thì di chứng do việc hiến tế sinh mệnh cũng đã được chữa lành, sức mạnh của hắn đã được khôi phục lại hoàn toàn.

Đinh Tấn rời khỏi giường vương vai một cái thư giãn cơ bắp. Sau một giấc ngủ dài, tinh thần của hắn dường như trở nên tốt hơn hẳn so với việc ngồi tu luyện “Minh Tướng Thuật” qua đêm.

Hắn nhanh chóng ra khỏi không gian phòng riêng. Hiện tại đã 7 giờ sáng, chỉ có Ameerah vẫn là còn ngủ nướng. Chắc có lẽ đêm qua nàng mãi mê tu luyện nên ngủ trễ.

Đợi đến gần 8 giờ, mọi người mới tụ tập đầy đủ. Bởi vì hôm qua Đinh Tấn đã nhận nhiệm vụ do thám cho nên hiện tại hắn không thể nhận thêm nhiệm vụ nào nữa.

Mà hắn cũng không muốn hủy đi nhiệm vụ này. Hắn muốn cố gắng tu luyện tăng lên thực lực của mình rồi sẽ quay lại thử sức chém giết con Griffin.

Cũng may hiện tại chỉ mới là đầu tuần, Nhiệm vụ Linh Đánh Thuê cũng chưa làm mới. Hắn vẫn còn rất nhiều thời gian.

Cả nhóm nhanh chóng quay lại khu vực bình nguyên tiếp giáp với khu rừng nhiệt đới, tìm kiếm những con quái vật dưới 30 cấp mà chém giết luyện cấp.

Đã có mục tiêu Đinh Tấn lập tức dẫn đầu cả đội bắt đầu rời đi khỏi doanh trại quân đội.

Mục tiêu của bọn họ lần này chính là khu vực tụ tập của những đàn Bò Sát và Uniwolf.

Dù sao xung quanh đây đa số chỉ có hai chủng loài đó số lượng đông đảo nhất và điểm kinh nghiệm thu hoạch được cũng phong phú nhất.

Dựa vào trí nhớ của mình, Đinh Tấn dẫn đội đi đến những hồ nước và bãi đá nơi tụ tập của những đàn Bò Sát mà hắn đã săn giết trước đây.

Rất nhanh Đinh Tấn bắt gặp được một đàn Bò Sát đang cẩu xé lấy xác của con mồi bên cạnh một bờ hồ cạn.

‘Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’ (x49)

‘Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ’ (x24)

‘Triệu Hồi Tang Thi’ (x36)

Đã không còn nhẫn bị nguyên rủa, Đinh Tấn liền nhanh chóng mở ra sách của Gauss bắt đầu triệu hồi.

MP của hắn nhanh chóng giảm xuống gần 5.000 điểm, HP mỗi giây cũng bị rút đi hơn 300 điểm. Đinh Tấn thở dài một hơi lập tức uống vào một bình HP

thuốc giảm lại tốc độ hút máu của đám vong linh.

“Cầu Phúc Trị Liệu” (443 giây)

+44

Cảm thấy vẫn chưa đủ Đình Tấn còn cho mình thêm một cái “Cầu Phúc Trị Liệu” để giảm đi lượng HP đang bị rút đi mỗi giây kia.

Đình Tấn vừa làm xong đầy đủ những chuẩn bị thì đám vong linh cũng đã bò hết ra khỏi hố đen, tập trung thành từng nhóm, đứng lộn xộn trước mặt hắc đội lệnh.

Xoay người lại, hắc bắt đầu phân công cho bốn người đồng đội của mình.

- “Các người chia nhau ra, đội đàn Bò Sát xông đến rồi bị đám Bộ Xương Chiến Sĩ cản lại thì hắc tiến công. Đánh vòng ngoài thôi, không cần thiết phải đâm thân quá sâu vào trong lòng địch.”

Bốn người đều đồng loạt gật nhẹ đầu. Sau đó bắt đầu tản ra xung quanh.

Đàn vong linh cũng được Đình Tấn dùng tinh thần truyền lệnh sắp xếp lại đội hình của chúng.

Đám Bộ Xương Chiến Sĩ đứng trước chặn đón đàn Bò Sát, Tang Thi đứng sau bao vây xung quanh.

Bộ Xương Cung Thủ đứng ở vòng ngoài cùng, bắt đầu cơ cung lấp tên bắn về phía đàn Bò Sát.

Đình Tấn đứng bên ngoài quan sát động tĩnh của đàn bò. Ngay khi đám Bộ Xương Cung Thủ công kích, hắc lập tức đặt tay lên sách bắt đầu niệm chú triệu hồi kỹ năng.

“Tử Vong Mãn Che”

Ngay khi đàn bò vượt lên được một nửa đoạn đường, chỉ còn khoảng 10m nữa là va chạm lấy đám Bộ Xương Chiến Sĩ, Đình Tấn lập tức tung ra kỹ năng.

Làn khói đen bắt đầu lan tràn ra xung quanh bao trùm lấy khuông viên 40m vuông xung quanh hắc.

Lượng HP bị trừ do thuộc tính bị giảm nổi lên trên đầu từ con Bò Sát. Tốc độ của chúng cũng giảm lại.

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

+1086

Bất quá HP của Đình Tấn bị đám vong linh hút đi mỗi giây, tuy là đã bị giảm đi rất nhiều nhưng số lượng vẫn còn rất nhiều đến hơn 70 điểm mỗi giây.

Chỉ trong 15 giây đàn Bò Sát gia tốc chạy đến cũng đã rút đi của hắc hơn 1000 điểm HP. Đình Tấn chỉ có thể sử dụng kỹ năng để kéo lại ổng HP của mình tranh thủ thời gian làm lạnh của chúng.

‘Àm àm’

Nhưng cũng may mắn cho hắc, đàn Bò Sát đã xông đến va chạm trực diện với đội hình Bộ Xương Chiến Sĩ.

- “Cuồng Nộ”! “Xung Phong”

Terrell hét lớn một tiếng, bật lên kỹ năng xông vào bên sườn của đội hình Bò Sát đang bị cản lại kia.

Ba người còn lại cũng nhanh chóng giết vào. Hiện tại bọn họ đẳng cấp tuy có chút chênh lệch nhưng số lượng đàn bò này cũng chỉ khoảng 60 con. Đã bị đám vong linh của Đình Tấn cản lại thì cũng không có gì để quá lo lắng.

EXP +1320

...

Điểm kinh nghiệm bắt đầu tràn vào ống kinh nghiệm của năm người như một dòng nước lũ, lấp đi những khoảng trống rút ngắn dần con đường đi đến đẳng cấp tiếp theo của bọn họ.

Năm người hăng say chém giết hơn 15 phút, thì đàn Bò Sát đã bị diệt đi. Đình Tấn vì để tiết kiệm HP mà đến gần cuối trận chiến, số lượng Bò Sát đã chỉ còn vài con, hắc bắt đầu giải trừ triệu hồi dần dần đám vong linh của mình.

HP thuốc cũng không uống nữa, chỉ sử dụng một ít kỹ năng để kéo lại lượng HP đã mất của hắc.

Do vậy 15 phút này Đình Tấn chỉ tiêu hao khoảng 40 bình HP thôi. Mà HP hiện tại của hắn từ hơn 10.000 điểm cũng chỉ còn lại không tới 3.000 điểm.

Bốn người trong đội được hắn phân công chia nhau ra thu nhặt vật liệu từ xác chết và trang bị, tiền bạc rơi ra.

Riêng Đình Tấn thì ngồi dưới đất nghỉ ngơi chờ cho HP và MP lại hồi lại đầy để tiếp tục lên đường.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Thành viên mới, dự định trong tương lai

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua, cho đến hết ngày. Đình Tấn dẫn dắt cả đội đi dạo vòng quanh những khu vực tập trung của quái vật mà hắn nhớ được.

Gần 200 bình HP và MP thuộc của Đình Tấn cũng bị hắn dùng gần hết. Tiêu tốn không ít tiền vàng nhưng đổi lại thu hoạch cũng rất khả quan.

Kinh nghiệm thì đã đủ để bù đắp cho khoản đã bị mất đi hôm qua, sau khi cả đám được con Griffin cho về thành miễn phí.

Nhờ vậy mà đẳng cấp đã được khôi phục, cả nhóm năm người đều quay trở lại vị trí cũ của mình trên bảng xếp hạng đẳng cấp.

Tiền vàng cũng đã đủ cho cả đội tiếp tế lại đầy đủ thuốc tiêu hao, thức ăn và các dụng cụ cần thiết khác. Đó là chưa kể đến những trang bị, vật phẩm rơi ra từ quái vật và xác của nó.

Gần 6 giờ tối, cả nhóm đã có mặt tại EL Thành, Đệ Nhất Quán.

Trong không gian phòng ăn riêng, xung quanh bàn ăn bây giờ đã đầy đủ mặt mũi của 9 người. Trong đó có hai gương mặt mới là Ami và Dendi vừa mới rời khỏi làng tân thủ.

David sau sự kiện lần đó liên ý thức được, xã hội bây giờ đã khác. Và hơn thế nữa, đó là thân phận của bọn họ trong xã hội này đã dần dần thay đổi.

Anh em bọn họ đã đi từ tầng lớp nghèo khó, dưới đáy của xã hội tiến dần lên tầng lớp trung lưu, có tiền, có thực lực.

Và để giữ vững được vị trí của mình, bọn hắn phải bảo đảm vai trò của mình trong thế giới Anh Hùng này không bị thay đổi.

Chính vì vậy mà sau khi được Đình Tấn khuyên bảo, David đã hoàn toàn đồng ý cho hai đứa em yêu quý của hắn tiến vào rèn luyện trong game Anh Hùng.

Sau khi trở về từ CLF, Đình Tấn đã đầu tư cho hai đứa trẻ hai thùng cabin trò chơi. Và sau hai ngày phấn đấu trong game, bọn họ đều đã vượt qua cấp 10 và tiến đến EL Thành hợp mặt với mọi người.

Hai đứa em của David đều lựa chọn chức nghiệp Triệu Hồi Sư. Tức là bọn chúng đều là đồng nghiệp của Đình Tấn, chỉ là chức vị có chút thấp hơn hắn mà thôi.

Đặc điểm của chức nghiệp này rất đơn thuần, chỉ có một kỹ năng tu luyện “Tiểu Minh Tường Thuật”, tăng cường một điểm tinh thần cho mỗi vòng tu luyện. Và một kỹ năng khác là “Triệu Hồi Song Giác Thú” (Dual Horn).

Đây là một con quái vật tựa như một con chó Pit Pull nhưng trên lưng lại mọc ra thêm hai sừng dài và nhọn chìa thẳng ra phía trước đầu nó. Kích cỡ khi chồm lên đứng thẳng người lên có khi cao đến hơn 3m.

Bọn chúng đều lựa chọn chức nghiệp này cũng là bởi vì được Đình Tấn khuyên bảo như vậy.

Hiện tại hai người bọn họ vẫn còn quá nhỏ, chỉ mới 13-14 tuổi thôi. Ở lứa tuổi này không thích hợp cho việc đánh giết máu tanh.

Với Ameerah và Louis, hai người này tuy chỉ lớn hơn vài tuổi nhưng vì đã được rèn luyện từ nhỏ nên những điều này không ảnh hưởng nhiều tới họ.

Nhưng ngược lại, với Ami và Dendi thì lại rất dễ gây ra ảnh hưởng đến tâm lý mới lớn của bọn chúng.

Với đặc điểm của triệu hồi sư là sử dụng kỹ năng triệu hồi ra vài con Song Giác Thú chiến đấu cho mình, sau đó chỉ đứng bên ngoài chỉ huy giống như Đình Tấn.

Cũng nhờ có vậy, bọn chúng sẽ tránh phải đối mặt với đau đớn và máu tanh chém giết mà để lại ám ảnh trong lòng.

Vậy là kể từ ngày mai Đình Tấn sẽ có thêm hai tên đàn em theo sau. Hắn trong đầu cũng bắt đầu dự tính đến chuyện tách nhóm ra.

- “Tấn, người có ý tưởng gì cho sự phát triển của công ty trong tương lai không?”

Đúng lúc Đình Tấn đang trầm tư suy nghĩ về chuyện tách ra, giọng nói ngọt ngào, êm ái của Lý Uyên liền truyền từ bên cạnh đến.

Nàng hiện tại vẫn đang quản lý và mở rộng ra quy mô của sản nghiệp [The Alliance] mà Đình Tấn đã giao cho.

Tốc độ có thể nói là nhanh đến chóng mặt, danh tiếng của nàng cũng đã dần dần lan rộng ra trong giới kinh doanh.

Thậm chí có một số công ty còn cử người đích thân đến liên hệ với ý đồ muốn đào nàng đi. Tuy nhiên đều bị Lý Uyên từ chối thẳng thừng.

Thái độ như vậy chỉ là đối với tất cả người ngoài, còn đối với Đình Tấn, một người đã quen biết nàng từ trước, thì những chuyện nàng làm vẫn là quá đỗi bình thường với hắn.

Nghe Lý Uyên nói như vậy, Đình Tấn cũng bắt đầu trầm tư suy nghĩ đến vấn đề này. Dù sao, hắn và Lý Uyên mục tiêu đều là tạo nên một công ty tầm cỡ cấp thế giới.

Bất quá như nghĩ đến cái gì, Đình Tấn giọng âm trầm hỏi.

- “William sản phẩm chủ lực của họ ở lĩnh vực nào?”

Lý Uyên hơi nhíu mày lại, nàng dường như cũng nghĩ đến ý tưởng của Đình Tấn. Tuy nhiên sau đó nàng chỉ thở một hơi dài rồi cũng trả lời cho hắn.

- “Rất nhiều lĩnh vực, bọn họ khởi nghiệp là nhờ vào truyền thông và giải trí. Nhưng sau đó dần dần lấn sang qua ngành y tế cùng với sản phẩm và dịch vụ có liên quan đến máy tính theo xu hướng phát triển của thế giới.”

Một hồi lâu suy nghĩ, Đình Tấn mới mở lời.

- “Người nghĩ sao về lĩnh vực công nghệ thông tin và dược phẩm?”

Lý Uyên nghe Đình Tấn hỏi xong thì cặp mắt liền đảo quanh, sắp xếp lại những hiểu biết của mình trong lĩnh vực này rồi nói ra lý giải của mình.

- “Ừm... hai lĩnh vực mà người nói quả thật là một món mồi ngon béo bở. Nhưng mà liệu ăn được hay không vẫn là một vấn đề.

Công nghệ thông tin đang gặp một bình cảnh rồi, cả phần cứng lẫn phần mềm. Theo ta được biết, các ông lớn như Microsoft, Apple, Alphabet... bây giờ đều đang theo xu thế tập trung vào nghiên cứu ra trí tuệ nhân tạo.

Với thực lực của chúng ta hiện tại, chen chân vào lĩnh vực này không phải là một ý kiến hay. Bởi vì chúng ta không có đủ sức để duy trì cho việc nghiên cứu ra một cái trí tuệ nhân tạo.

Nếu như sử dụng những sản phẩm khác như phần mềm, đặc biệt là ứng dụng di động thì có thể sẽ phải đối mặt với rất nhiều công ty tầm trung. Như vậy tính cạnh tranh có thể rất khốc liệt, ta đề nghị không nên dính vào.”

Nói xong, Lý Uyên im lặng, ngừng một hồi cho Đình Tấn tiêu hóa lấy những thông tin mà nàng muốn truyền đạt.

- “Nói tiếp đi, còn dược phẩm thì sao?”

Nghe xong những kiến nghị của Lý Uyên, Đình Tấn thì chỉ giữ một nụ cười mỉm. Cái gật nhẹ đầu lại thêm giọng nói bình thản của hắn làm cho Lý Uyên cũng hơi ngạc nhiên một chút.

Trong lòng không khỏi nghi ngờ: “Tên này có thật đang nghe mình nói không vậy?!”

Thế nhưng suy nghĩ này lập tức bị nàng bác bỏ ngay. Dù sao nàng hiểu được Đình Tấn là người có lý trí, nếu hắn đã hỏi thì chắc chắn là có dự định riêng của mình. Vì vậy mà nàng rất kiên nhẫn mà tiếp tục giải thích bằng tất cả những gì mình biết được về lĩnh vực này.

- “Riêng lĩnh vực dược phẩm, ta thì càng không muốn dấn thân vào con đường này. Chúng ta là một công ty mới, tốc độ phát triển cũng có hạn thôi.

Mà muốn nghiên cứu ra một loại dược phẩm thì không phải là chuyện dễ dàng, nói chi đến chuyện sử dụng sản phẩm đó để đánh vào thị trường.

Nó sẽ dính đến rất nhiều phiền phức, như hiệu quả, chất lượng sản phẩm, tác dụng phụ nếu có và một số sự chen ép, thủ đoạn phá hoại của nhóm cạnh tranh.

Cuối cùng cái phương án này ta kiên quyết bác bỏ nếu người không nêu ra được ý tưởng thực tế nào.”

Lý Uyên nói xong, nhìn gương mặt bình tĩnh không có biểu hiện nào của Đình Tấn thì trong lòng cũng có thấp thỏm và lo âu, vì dù sao hắn mới là ông chủ.

Tuy nhiên, nàng đã quá lo xa rồi. Đình Tấn bây giờ rất bình thản, không hề có tức giận hay xấu hổ gì khi bị nàng bác bỏ hai ý kiến của hắn.

Hắn chỉ hỏi thăm ý kiến của Lý Uyên để nàng không bị bất ngờ với những suy nghĩ táo bạo sắp tới của mình. Bởi vì những lĩnh vực này đều là thế mạnh của hắn.

Đầu tiên với lĩnh vực Công nghệ thông tin, sau 6 tháng công tác rèn luyện sau khi trọng sinh, Đinh Tấn đã nắm rõ tình hình phát triển của khoa học kỹ thuật của thế giới ở thời điểm hiện tại.

Mang theo tư tưởng và tầm nhìn của một người sống ở 10 năm về sau, hắn có thể dễ dàng tạo ra một ‘sản phẩm thương hiệu’ cho riêng mình. Vì thế vấn đề mà Lý Uyên lo lắng hắn đều có thể đơn giản mà giải quyết hết.

Thứ hai là ngành dược phẩm thì càng đơn giản hơn với Đinh Tấn. Đã trải qua vô số chiến dịch sống còn thì hắn dĩ nhiên phải ý thức được dược phẩm là điều mà con người không thể thiếu được.

Chính vì thế trong 10 năm ở tương lai, Đinh Tấn đã sử dụng không biết bao nhiêu loại dược phẩm được nghiên cứu ra mà nói.

Thậm chí Đinh Tấn còn biết một số loại dược phẩm có thể đơn giản bào chế từ các loại dược liệu thu thập ngoài thiên nhiên hoang dã.

Đây chính là một khóa học cứu mạng mà mỗi tên chiến sĩ trong tương lai tận thế phải học, phòng khi hành quân xa dù bị thương mà hết dược liệu thì vẫn còn có thể tự cứu lấy thân.

Nếu bây giờ muốn Đinh Tấn dùng IQ 200 của mình để viết lại vài đơn thuốc mà hắn đã từng phải học khắc cốt ghi tâm thì quả thật là quá khinh thường hắn.

Nói chi là đến khả năng đơn thuốc, được hàng nghìn giáo sư và bác sĩ trong lĩnh vực y học điều chế, bị đám người tư tưởng thấp hơn 10 năm đánh giá đơn thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Ý tưởng và kế hoạch

Sau một hồi phân tích rõ những vấn đề mà Lý Uyên đang lo lắng, Đinh Tấn khoe miệng nhếch lên một vòng mỉm cười.

- “Một chút nữa ta sẽ cho ngươi một đơn thuốc pha chế. Ngươi cố gắng đi tìm người ký kết hiệp định bảo mật rồi lập tức bắt đầu nghiên cứu phương án sản xuất đại trà. Sau đó việc đi đăng ký độc quyền hoặc phương án buôn bán và giá cả, ngươi tự giải quyết lấy, ta sẽ không nhúng tay vào nữa.

Một tháng sau ta sẽ cố gắng hoàn thành phiên bản trí tuệ nhân tạo của riêng [The Alliance] của chúng ta. Ngươi sau khi hoàn thành chuyện dược phẩm thì bắt đầu hoạch định kế hoạch cho sản phẩm đó đi là vừa.”

Đinh Tấn vừa ăn vừa bình thản nói. Thế nhưng ngồi ở bên cạnh hắn, Lý Uyên gương mặt từ kinh ngạc, sau đó là trợn mắt há mồm không dám tin.

Nàng biết độ khó để làm được những chuyện này. Dù cho Đinh Tấn có là thiên tài đi chăng nữa thì cũng phải cần có thời gian chứ làm sao chỉ một tuần liền có thể hoàn thành chuyện đó.

Cho dù ở trong game nhân đôi khoảng thời gian thì vẫn là còn quá ngắn đi. Phải biết, các công ty lớn đều phải tiêu tốn hàng chục năm tổng hợp lại nhiều kỹ thuật mới có khả năng cho ra một sản phẩm.

Gương mặt lo lắng, sợ rằng Đinh Tấn là mạnh miệng sẽ làm vậy, nàng liền cố gắng khuyên ngăn hắn.

- “Ngươi không cần phải làm bừa. Dù có muốn trả thù thì cũng không cần phải điên cuồng như vậy đi. Đây là sản phẩm đầu tiên của công ty đưa ra thị trường, thà là tốn thời gian và tiền bạc còn hơn là làm ẩu, làm bậy. Như vậy sẽ ảnh hưởng xấu đến ấn tượng đầu tiên của khách hàng đối với công ty của chúng...”

- “Được rồi. Ta hiểu mà. Còn chuyện gì nữa không?”

Lý Uyên nhìn hắn một lúc, sau đó trong lòng âm thầm lắc đầu cười khổ. Dù sao cũng phải để xem tình hình thế nào đã.

Nếu hắn đưa ra sản phẩm không được tốt thì cùng lắm là nàng cãi lời lại hắn đòi lại thêm một chút thời gian để gia công lại sản phẩm đó thôi.

Không nhắc đến vấn đề này nữa, nàng xem như bỏ qua chuyện này, thái độ cũng không quá quan tâm. Sau đó bắt đầu nói sang chuyện khác.

- “Ngươi định chừng nào mới gặp thành viên trong đội Linh Đánh Thuê đây? Bọn họ có nhiều người vì hâm mộ ngươi và những người này mới đến gia nhập.

Nhưng mà từ lúc gia nhập đến nay lại không gặp được cũng không được nói chuyện với người.

Bây giờ đã có người xách động rồi khỏi hội rồi. Nếu như cứ để cho chuyện này xảy ra ta sợ rằng...”

Nói đến cuối nàng âm thanh kéo dài ra sau đó im lìm đi. Đinh Tấn nghe bấy nhiêu cũng đã đoán ra được kết quả.

Tuy nhiên gương mặt của hắn vẫn còn rất bình tĩnh. Hắn mỉm cười, giọng nói tràn đầy thâm ý trong đó mà trả lời.

- “Những người như vậy không xứng đáng đứng bên trong hàng ngũ [The Alliance]. Cứ để cho họ đi đi.

Chúng ta tiếp tục ăn thôi, lát nữa ta sẽ truyền tin nhắn mật về đơn thuốc cho người.”

Lý Uyên chỉ gật đầu ra hiệu xem như đã biết, sau đó lại tiếp tục ăn uống nói chuyện với cả nhóm.

Đến gần 8 giờ tối, ai về phòng nấy bắt đầu tranh thủ tu luyện một lúc rồi mới nghỉ ngơi.

Đinh Tấn hôm nay đã được hệ thống mở khóa nên có thể tu luyện lại rồi.

Hắn cũng không lãng phí thời gian để ngủ nữa, mà cố gắng bù đắp lại những gì đã mất trong khoảng thời gian vừa qua.

Trước đó hắn cũng không quên gửi tin nhắn về đơn thuốc qua cho Lý Uyên.

Đây là một loại thuốc trị thương ngoài da đơn giản, sơ cấp nhất dành cho chiến sĩ ở tận thế trong tương lai.

Nguyên liệu có thể tìm thấy bằng cách chiết xuất một số nguyên tố làm đông máu và xúc tác khôi phục tế bào da có trong các loại lá cây, củ quả trong thiên nhiên.

Cái quan trọng của đơn thuốc này chính là cách chiết xuất những nguyên tố kia và hỗn hợp chúng lại với nhau, bằng cách sử dụng lực li tâm, dồn ép tất cả các loại cây dược liệu khi đang được đun nóng trong suốt 6 tiếng.

Đây chính là một loại bí quyết được tìm thấy trong sách bí kíp thuật luyện thuốc được một tên giáo sư công bố.

Hắn chính là trong một lần giải phẫu xác động vật để nghiên cứu mà tìm thấy một quyển sách về thuật luyện thuốc này.

Hồi tưởng lại những thứ này, Đinh Tấn không khỏi nhoen miệng cười. Trước kia hắn bởi vì thời thế đưa đẩy mà bị buộc trở thành một tên đa nghề nghiệp, từ làm chân chạy cho đến làm nghiên cứu sinh.

Mọi lĩnh vực đều có dấu chân của hắn chỉ là thành tựu không được cao mà thôi. Tuy nhiên với xã hội chậm phát triển hơn 10 năm, hắn có tự tin dùng những hiểu biết của mình để làm ra lợi thế.

Nhấn xong tin nhắn, Đinh Tấn bắt đầu lên kế hoạch cho ngày mai. Sau đó đắm đầu vào việc tu luyện cho đến sáng.

“Minh Tường Thuật”, Dẻo Dai Cường Hóa, Cơ Bắp Cường Hóa từng vòng tu luyện được Đinh Tấn lặp đi lặp lại cho đến 8 giờ sáng hôm sau.

Thực ra hắn vẫn giữ thói quen dậy sớm nên đã thức tỉnh từ lúc 7 giờ. Nhưng nghĩ lại đám heo lười đồng đội, nhất là Ameerah chắc vẫn còn đang ngủ nên Đinh Tấn liền trì hoãn thời gian mà tu luyện thêm một chút.

Bước ra khỏi không gian phòng riêng, nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài quả đúng là như hắn suy đoán.

Ameerah cũng chỉ vừa mới ngủ dậy, hai đứa em của David cũng là như thế. Dù sao bọn họ vẫn còn tuổi đi học nên Đinh Tấn cũng không nói nhiều.

Hắn dẫn đầu cả đội đi tiếp tế thuốc và vật dụng cần thiết. sau đó hướng đến cổng phía nam thành, bắt đầu một ngày cày cấy như hôm qua.

Hắn phải cố gắng tranh thủ thắng cấp để đuổi kịp với đám người trên bảng xếp hạng.

Đồng thời đuổi đến giới hạn đăng cấp để rời khỏi EL. Thành lên đường tìm kiếm Katelyn.

Bất quá, khi vừa ra khỏi thành, Ameerah lại báo cáo một tin tức làm Đinh Tấn có chút ứng phó không kịp.

- “Đội trưởng, hết tuần này ta phải bắt đầu đi học lại rồi. Chắc sẽ không thể thường xuyên cùng mọi người chơi game được nữa.”

Ameerah vừa nói cái đầu nhỏ cũng cúi thấp xuống, vẻ mặt trông buồn rười rượi. Mọi người xung quanh cũng khá kinh ngạc khi nghe nàng nói đến chuyện này.

Cũng phải bởi vì hiện tại đã qua mùa lễ giáng sinh và năm mới. Nàng phải chuẩn bị cho kì nhập học vào mùa xuân.

- “Không sao, khi nào rảnh rồi thì lại lên đây chơi với mọi người. Chỉ là nếu ở ngoài hiện thực cũng đừng nên quên tu luyện.”

Đình Tấn gật đầu nhẹ giọng an ủi Ameerah, dù sao hiện tại vẫn chưa là tận thế như trước kia. Hắn không thể ép buộc một đứa trẻ đang tuổi đi học nghỉ ngang rồi đắm đầu vào game mãi được.

‘Nếu có thời gian chắc mình sẽ phải tìm cách đi thương lượng với cha mẹ của Ameerah một lần.’ - Đình Tấn nghĩ thầm trong đầu.

Bước chân của hắn vẫn không dừng chút nào mà nhanh chóng rời khỏi EL Thành.

Sau một quãng đường dài, Đình Tấn lại đến khu rừng rập nhiệt đới, khu vực lãnh thổ của bầy Uniwolf.

Hắn đưa mắt nhìn xung quanh để xác định rằng đây chính là khu vực hang ổ của bầy sói, sau đó mới bắt đầu mở sách niệm chú triệu hồi.

‘Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

‘Triệu Hồi Song Giác Thú’

Ngay khi Đình Tấn vừa triệu hồi ra Bộ Xương Chiến Sĩ, cả hai đứa em của David đều cũng hoàn thành xong phép triệu hồi của chúng.

Hai con Song Giác Thú với cặp sừng nhọn dài trên vai lưng, hấp dẫn lấy ánh mắt tò mò của mọi người. Trước đó bọn họ cũng chỉ là nghe qua, bây giờ mới là lần đầu tiên được chứng kiến chân thực diện mạo của con vật này.

Không khác loài chó Pit Pull là mấy, cặp sừng nhọn dài trên lưng hơi cong lên trên, đâm thẳng ra trước đầu của nó.

Bộ răng nanh sắc nhọn, bốn chân thô to với móng vuốt sắc nhọn lại thêm cơ bắp nổi lên cuộn cuộn làm cho dáng vẻ của nó trông cũng khá dữ tợn.

Đình Tấn nhìn một hồi đánh giá lấy hai con Song Giác Thú này, sau đó mới lên tiếng hỏi.

- “Cho ta xem thông số FinCktfQ kỹ năng được không?”

Ami và Dendi đều ngoan ngoãn mở lên bảng kỹ năng của mình rồi đưa về phía Đình Tấn cho xem.

Triệu hồi: Song Giác Thú

Đăng cấp: Hạ cấp

Giới thiệu: Triệu Hồi Song Giác Thú quái vật trợ giúp chiến đấu.

Tiêu hao ma pháp: 50 MP (Kéo dài tiêu hao 20MP/s)

Hiệu quả:

HP = [Điểm Thể chất] x 20

Sát thương vật lý thấp nhất = [Điểm Tinh thần/2]

Sát thương vật lý cao nhất = [Điểm Tinh thần]

Phòng thủ vật lý = [Điểm Sức mạnh * 0.2]

Phòng thủ ma pháp = [Điểm Tinh thần * 0.1]

Số lượng triệu hồi cao nhất = [Đăng cấp / 10]

Nhìn hai con quái vật này, Đình Tấn không khỏi tắc lưỡi suy nghĩ: ‘Cũng quá cùi bắp đi...’

Con Song Giác Thú này triệu hồi thì tiêu hao nhiều hơn so với Bộ Xương Chiến Sĩ nhưng sức chiến đấu lại thua xa.

Đặc biệt cái giới hạn mỗi 10 cấp mới được triệu hồi thêm một con làm hắn có chút ‘đau trứng’.

Nếu đăng cấp tăng lên đến 31 cấp, mang mấy con Song Giác Thú này đi đánh với loài quái vật như con Reek thì chắc còn không đủ cho bọn chúng giết nữa là.

Thế nhưng dù sao cũng là hắn chỉ điểm cho hai đứa nhỏ, nói thế chẳng khác nào ‘bộp tai’ vào mặt mình.

Hắn chỉ có thể hắng giọng rồi khen một tiếng “Rất tốt!” sau đó lại tiếp tục triệu hồi ra Tang Thi và Bộ Xương Cung Thủ.

Cả đám người theo sau đám vong linh của Đình Tấn tiến sâu vào rừng bắt đầu một buổi đi săn chó sói.

Chương 133: Hiệu quả đơn thuốc

Đình Tấn cứ theo chiến thuật cũ mà làm, chỉ có khác là lần này ở bên cạnh hắn còn có thêm hai thân ảnh nhỏ nhắn nữa.

Ami và Dendi liên tục nhòm ngó chiến trường, sắc mặt khẩn trương đến nỗi nắm tay nhỏ bé đã xiết chặt lấy cây pháp trượng của chúng lúc nào không hay.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên được chiến đấu với quy mô lớn như vậy. Trước đó hai anh em họ ở tân thủ thôn chỉ là đi chém giết lẻ tẻ những con chuột răng sắt.

Sau khi đến 5 cấp thì lại dùng tiền thuê người cày cáp thuê và kéo qua phó bản ‘Hang ổ Coywolf’, rồi tiến thẳng đến EL Thành thôi.

Đây đều là bởi vì Đình Tấn đã chu đáo tính toán, không muốn hai đứa trẻ tốn nhiều thời gian vô ích nên đã căn dặn David làm như vậy.

Hiện tại, tổ đội lại có thêm hai con Song Giác Thú cũng là có thêm một phần sức lực. Diệt đi đám Uniwolf cũng là đỡ tốn sức hơn một chút.

Vừa chỉ huy và triệu hồi đám vong linh, Đình Tấn còn liên tục chỉ dạy, dặn dò hai đứa trẻ bên cạnh làm sao để phối hợp với đồng đội của mình.

Trẻ nhỏ dễ dạy quả là nói không sai, Ami và Dendi rất ngoan ngoãn và nhanh trí tiếp thu sự chỉ đạo của Đình Tấn.

Bọn chúng liên tục ra lệnh cho con Song Giác Thú xông lên chống đỡ từ hai đến ba con sói muốn phục kích hoặc bao vây những người trong đội.

Nếu có ai bị truy đuổi thì sẽ ngay lập tức sẽ được con Song Fr0XyK7F Giác Thú lao ra chống đỡ, chặn đường hỗ trợ.

Song Giác Thú chết sẽ ngay lập tức được triệu hồi. Khoảng MP bọn trẻ càng không phải lo lắng bởi vì đã có ‘đại gia’ Đình Tấn đặt bao hết.

Mức độ nguy hiểm được giảm lại gần như ở cấp thấp nhất và điểm kinh nghiệm thì cứ tràn tới như lũ về. Nhanh chóng kéo đẳng cấp của Ami và Dendi lên cao.

Sau khi cả đàn Uniwolf bị giết đi gần hết, chỉ còn khoảng 20 con, Đình Tấn thu hồi lại hết đám vong linh

Hắn chỉ chừa lại 11 con Bộ Xương Chiến Sĩ vừa đủ với lượng HP tự khôi phục của mình.

Số còn lại Uniwolf đều được hắn giao cho đám đồng đội của mình phụ trách càn quét.

Sau đó thì Đình Tấn chỉ ngồi yên một chỗ cho 11 con Bộ Xương Chiến Sĩ bao vây xung quanh bảo vệ.

Chuyện hắn muốn làm bây giờ chính là mở ra giao diện máy tính bắt đầu lập trình. Hôm qua, việc hắn đã nói với Lý Uyên không phải chỉ là đùa giỡn.

Đình Tấn là một tên kỹ thuật viên chuyên về lập trình phần mềm. Ở tương lai 10 năm sau, với khoa học và kỹ thuật tiến bộ lại kết hợp thêm một số bí mật được phát hiện trong một số tài liệu trong bụng quái vật, con người có thể nói là bước vào một cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ tư.

Việc lập trình ra một cái trí tuệ nhân tạo đã không còn là một việc khó khăn gì nữa, chỉ là phải tiêu tốn một ít chất xám và thời gian mà thôi.

Hiện tại vẫn chưa có phân cấp chính xác nhưng trong tương lai, trí tuệ nhân tạo sẽ được phân chia ra làm ba cấp độ: sơ cấp logic, trung cấp tự chủ, cao cấp cảm xúc.

Có nghĩa là ở sơ cấp, trí tuệ nhân tạo chủ yếu là dựa vào lập trình logic có sẵn, đa số đều là kiểu “Nếu... thì...” được thu thập và tổng hợp lại từ người dùng.

Đến trung cấp, nó có thể tự chủ mà đi học hỏi, tiếp thu từ những tài liệu trên mạng mà không cần người khác can thiệp vào và chỉ trung thành phục vụ cho con người.

Cuối cùng chính là sinh ra cảm xúc và ý nghĩ của riêng mình, trở thành một sinh mạng thể.

Đình Tấn sau 6 tháng làm việc khi vừa trọng sinh thì có thể khẳng định rằng ở thời điểm hiện tại, con người chỉ đang dùng chân ở sơ cấp thôi.

Thậm chí là vẫn chưa hoàn toàn đạt đến sơ cấp nữa, bởi vì nó chỉ có thể dựa vào những câu đối thoại có sẵn mà cứng ngắt trả lời.

Với kỹ thuật của mình, Đình Tấn có thể tự tin rằng chỉ cần một tuần thôi, hắn liền có thể tạo ra một cái trung cấp trí tuệ nhân tạo.

Còn cao cấp trí tuệ nhân tạo, bởi vì tương lai đã từng có một lần đại nạn khi cao cấp trí tuệ muốn chống phá con người, đòi quyền làm chủ. Chính vì vậy mà cao cấp trí tuệ nhân tạo chính là một cấm địa, chỉ được ứng dụng khi con người gần như sắp tuyệt chủng.

Chỉ là một tên đội trưởng của một tiểu đội, Đinh Tấn không có quyền được biết về những tài liệu tuyệt mật đó. Cho nên trung cấp trí tuệ nhân tạo đã là hạn mức cao nhất hắn có thể chạm tay tới được.

Muốn lập trình làm ra sản phẩm cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy mà đòi hỏi phải tiêu tốn khá nhiều thời gian và tâm trí. Vì thế Đinh Tấn mới nghĩ ra ý tưởng chế tạo được phẩm để Lý Uyên khai phá hạn mục đó trước tiên.

Hắn tin tưởng rằng với tài năng của Lý Uyên thì chắc chắn sẽ lợi dụng triệt để những nguồn tài nguyên đã được giao cho.

Ngồi một chỗ, ngón tay liên tục gõ trên bàn phím ảo đến hơn 30 phút, 20 con Uniwolf cuối cùng cũng bị những tên đội viên của Đinh Tấn tận diệt, chiến lợi phẩm cũng được bọn họ thu dọn sạch sẽ.

Hắn lập tức đứng dậy, xoa bóp các khớp ngón tay có chút tê cứng rồi dẫn đầu đoàn người lên đường đi đến địa điểm tiếp theo.

Thời gian dần trôi qua, cả nhóm vẫn theo kế hoạch như vậy mà lặp lại. Cho đến khi mặt trời dần đi về phía tây, Đinh Tấn mới dẫn đội trở về thành.

Cả ngày hôm nay, Đinh Tấn gần như đã hoàn thành được một phần mười phần khung sườn cho bộ phần mềm trí tuệ nhân tạo của hắn rồi.

Đây không phải là vì hắn đầu óc nhanh nhạy, chỉ là vì trước đó Đinh Tấn đã có nghiên cứu qua. Hắn bây giờ chỉ là đi lại con đường mà mình đã từng thiết kế ra mà thôi.

Khi cả nhóm về đến EL Thành, vừa đến quảng trường trung tâm thì Đinh Tấn liền trông thấy thân ảnh Lý Uyên đang đi qua đi lại ngay trước cửa Đệ Nhất Quán.

Nàng vừa đi được vài vòng thì sẽ ngẩng đầu lên nhìn đến xung quanh như đang tìm kiếm ai đó.

Mà khi vừa bắt gặp được thân ảnh của cả đội, Lý Uyên lập tức nhảy cẫng lên, vất hai chân lên cổ mà lao về phía Đinh Tấn.

Vừa đến bên cạnh thì liền vỗ tới, bắt lấy hai tay của Đinh Tấn mà liên tục lắc lư. Gương mặt nàng bây giờ đều là kích động, hưng phấn mà đỏ lên.

- “Người nói! Đơn thuốc ở đâu mà có? Có còn nữa không?”

Lý Uyên bởi vì kích động mà nói liên hồi làm cho những người bên cạnh cũng ngạc nhiên không ngớt.

Bọn họ là chưa từng bắt gặp Lý Uyên có hành động như vậy, dù cho cửa hàng có tăng lên gấp 30 lần lợi nhuận như trước đây cũng chưa từng.

- “Bình tĩnh. Nói rõ xem nào, có chuyện gì xảy ra?”

Đinh Tấn vừa nói vừa vịn lấy hai tay Lý Uyên, giữ nàng lại. Bị lắc liên tục như vậy hắn cũng chóng mặt muốn hoa mắt rồi.

- “Giàu to, chúng ta giàu to rồi! Nhanh, theo ta về Đệ Nhất Quán rồi nói.”

Bị Đinh Tấn giữ lại, Lý Uyên mới bình tĩnh nhớ đến mình đang ở nơi công cộng. Nàng liền hối hả thúc giục đám người đi về Đệ Nhất Quán.

5 phút sau, 9 người đều đã có mặt ngồi xoay quanh bàn ăn. Lý Uyên lúc này vẫn còn kích động, không ngồi được mà đứng lên, miệng liên tục nói.

- “Hôm nay ta vừa thuê một nhóm dược sĩ, sau khi kí kết hiệp định bí mật thì bắt đầu lao vào nghiên cứu đơn thuốc của Đinh Tấn đã giao cho ta hôm qua.

Kết quả làm cho chúng ta thật bất ngờ, loại dược phẩm này cách chế luyện thật là đơn giản đến không thể đơn giản hơn.

Nhưng hiệu quả của nó thì đặc biệt kinh khủng. Nó có thể chữa lành mọi vết thương ngoài da không quá nghiêm trọng chỉ trong vòng chưa tới năm giây.

Điều này làm cho những tên dược sĩ kia cũng điên cuồng, liên tục hỏi thăm đơn thuốc này từ đâu mà đến. Thậm chí có tên xin ký hiệp ước dài hạn với phúc lợi rất thấp chỉ vì để tiếp tục phát triển khai phá loại thuốc này.”

Đã giải tỏa những kích động trong lòng xong, Lý Uyên tâm tình dường như cũng buông lỏng hơn, đã dần dần bắt đầu bình tĩnh trở lại.

Tuy nhiên những người khác thì không như vậy. Đặc biệt là tính tình thẳng thắn Terrell, sau khi nghe xong lời nàng nói liền ngạc nhiên, há mồm khoa trương mà nói.

- “Thiệt không vậy?! Ta lần trước bị người dùng dao cắt một nhát là phải khâu mấy mũi rồi băng bó suốt mấy tháng đó. Bây giờ trên lưng còn để lại sẹo đây.” (o.O)

Đám người ngồi quanh bàn ăn cũng kinh ngạc không ngớt, chỉ riêng có Đinh Tấn là không có gì ngạc nhiên lắm vì hắn đã dùng qua rất nhiều lần rồi.

Lý Uyên liếc mắt khinh thường nhìn Terrell một cái, sau đó khẳng định lại một lần nữa về chất lượng sản phẩm rồi mới bắt đầu phân tích thêm một số khía cạnh kinh doanh.

- “Đây đều là đã trải qua kiểm tra kỹ lưỡng, đồng thời ta cũng đã đích thân thử thuốc. Chất lượng có thể nói là đạt ISO 10000 rồi.

Cứ dựa trên chất lượng của sản phẩm này, ta có thể đánh vào thị trường thuốc chữa vết thương ngoài da. Mà với giá thành phẩm thấp như thế này, chắc có lẽ lợi nhuận phải nằm ở mức gấp ba lần.”

Nói đến đây nàng liền ngồi trở lại bàn ăn, bên cạnh Đình Tấn. Những người xung quanh có hiểu có không mà gật đầu.

Dù sao những chuyện này quá phức tạp với họ, đặc biệt là Ameerah, Louis, Terrell và hai em của David.

Bọn họ hoặc tuổi còn trẻ hoặc là chưa từng kinh doanh thứ gì bao giờ nên những vấn đề này khá là xa lạ với họ.

Đình Tấn biết nói đến đây dừng lại là được rồi, chuyện còn lại hẳn sẽ bàn riêng với Lý Uyên.

“Bóp bóp...”

Thế là hẳn liền vỗ tay vài cái thu hút sự chú ý của mọi người, sau đó cao giọng mà nói.

- “Tốt rồi! Ăn thôi ăn thôi! Nhanh còn đi tu luyện nữa.”

Mọi người cũng hiểu ý, liền không nghĩ ngợi chuyện này nhiều nữa, bắt đầu ăn bữa tối.

Không khí trên bàn ăn liền trở lại vui vẻ, bình thường như mọi ngày. Chỉ riêng có Lý Uyên vẫn chăm chăm nhìn Đình Tấn như muốn ăn tươi nuốt sống. Làm cho Đình Tấn không khỏi nổi lên da gà.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Đơn thuốc mới

Thấy Lý Uyên vẫn nhìn chăm chăm lấy mình không chịu ăn, Đình Tấn đành chịu thua, nhỏ giọng thì thào.

- “Đơn thuốc gia truyền của nhà ta. Một lát nữa ta sẽ cố nhớ lại vài đơn khác rồi gửi qua cho ngươi.”

Nghe Đình Tấn nói xong, Lý Uyên khoé miệng nhếch lên cười nhẹ răng, đôi mắt đầy trí tuệ cũng đã cong thành vầng trăng lưỡi liềm.

- “Rất tốt, có những thứ này công ty chẳng mấy chốc liền sẽ có thể kéo danh tiếng vang vọng cả thế giới, cũng không phải lo lắng về đám người của William tập đoàn kia nữa.”

Nàng giọng nói FVKMvOJu đầy vui vẻ, cũng chất chứa rất nhiều thâm ý trong đó. Sau khi nói xong liền không bàn luận về vấn đề này nữa mà bắt đầu báo cáo cho Đình Tấn những ký kết với đám người được sĩ trong hôm nay.

Hiện tại đa số công ty đều cho nhân viên văn phòng đi vào trong game hoạt động, chủ yếu là để tăng cao hiệu suất làm việc. Còn tiền lương thì vẫn chỉ tính một tháng hoặc người có tâm thì sẽ thưởng thêm một ít.

Chính vì vậy đa số công ty đều tăng lên năng suất làm việc rất nhiều, duy chỉ có các khâu sản xuất vẫn không có thay đổi gì thôi.

Lý Uyên hiện tại đã ký kết với một đám nhân viên văn phòng để quản lý thu chi, mà đa số đều là thành viên chính thức của đội **Lính Đánh Thuê [The Alliance]**.

Chuyện mở công ty ở hiện thực cũng được nàng sắp xếp và ký hợp đồng sẵn ở trong game, sau đó chỉ việc chờ cho đám người ở hiện thực làm xong công việc là có thể hoạt động.

Hiện tại thời gian đã trôi qua gần một tháng tháng tính từ lúc game mở cửa. Gia sản của Đình Tấn cứ theo thao tác con buôn của Lý Uyên cứ dần dần tăng lên càng lúc càng cao.

Thế nhưng hẳn cũng không quan tâm mấy về những chuyện tiền bạc này. Đối với hắn mà nói, thực lực vẫn là quan trọng nhất.

Cho nên sau khi ăn uống xong, Đình Tấn lập tức thúc dục cả nhóm quay trở về không gian phòng riêng của mình mà tu luyện.

Bản thân hắn cũng nhanh chóng về phòng của mình, bắt đầu quá trình tu luyện của mình cho đến sáng hôm sau.

Một đêm dài yên tĩnh tu luyện nữa lại bắt đầu. Bất quá cũng có người không rảnh rỗi được như vậy.

...

Nói về Lý Uyên. Ngay lúc này nàng đang rất bận rộn bởi vì sau khi nhận được tin nhắn mật của Đình Tấn về những cái đơn thuốc mới, nàng liền không đủ kiên nhẫn để chờ được nữa, lập tức đăng xuất khỏi game để liên hệ với đám người được sĩ.

Từng đơn thuốc được đám được sĩ chia ra nghiên cứu cùng lúc, sau 6 tiếng làm việc không ngừng nghỉ cuối cùng cũng có kết quả.

Cầm trong tay phần kết quả này, Lý Uyên và cả đám người được sĩ kích động không thôi.

Đình Tấn giao cho bốn đơn thuốc trong đó bao gồm, một loại nước thuốc chữa trị chứng thần kinh suy nhược, chuyên dùng cho những tên pháp sư trong tương lai khi mắc phải di chứng do cạn kiệt tinh thần lực.

Một loại khác cũng là nước thuốc nhưng là một loại giống như nước uống tăng lực, cung cấp một lượng lớn năng lượng, đồng thời bổ sung thể lực cho cơ thể người dùng. Đặc biệt không mang lại bất cứ di chứng có hại nào cho cơ thể.

Loại cuối cùng chính là một loại thuốc đốt cháy lượng mỡ thừa và khối u trong cơ thể, có thể chữa trị hầu hết các chứng bệnh ung thư, bệnh về tim mạch và thoái hóa cơ năng trong thân thể...

Riêng loại thuốc cuối cùng này không phải là thuốc dùng cho các chiến sĩ trong tận thế, mà là một loại dược phẩm được công bố trước khi quái vật bắt đầu xâm lấn.

Một loại thuốc làm mưa làm gió trong suốt mấy tháng liền. Đồng thời nó cũng gây nên một trận tranh cãi, thừa kiện trong khoảng thời gian đầu công bố.

Nguyên nhân cũng bởi bên trong loại thuốc này có chứa một loại chất xúc tác cơ thể, giống như virus gây bệnh, làm cho thân thể người dùng sẽ phát sốt trong một khoảng thời gian ngắn.

Do đó nhiều người cứ hiểu lầm rằng, bệnh tình của bản thân hoặc người thân bọn họ bị thuốc gây ra tác dụng phụ, bắt đầu chuyển biến xấu. Mặc dù sự kiện này chỉ diễn ra trong một khoảng thời gian ngắn nhưng đa phần những người thừa kiện đều là những nhân vật có gia thế hiển hách.

Nhưng sau đó mọi chuyện cũng yên ổn, Đình Tấn còn nhớ rõ sau khi hiệu quả của thuốc được giải thích và công bố ra, người người đứng xếp hàng tranh nhau mua, thậm chí ở chợ đen còn bán ra với giá gấp mấy lần vẫn cung không đủ cầu.

Tuy nhiên sau khi quái vật bắt đầu tấn công vào thành phố thì nó liền vô dụng, đơn thuốc cũng bị lộ ra nhưng không mấy ai lại quan tâm lắm về nó.

Lý Uyên sau khi đã xác nhận chính xác hiệu quả của những loại thuốc này thì liền nhanh chóng tiến tới văn phòng hành chính để xin độc quyền cho sản phẩm.

Bởi vì riêng loại thuốc cuối cùng kia chế tác có hơi phức tạp thì những đơn thuốc còn lại đều đơn giản hơn rất nhiều. Nếu không nhanh chóng giải quyết có thể sẽ đối mặt với việc bị cướp đi thành quả.

Vừa đi xe, nàng vừa ngẫm nghĩ lại những hành động vừa qua của Đình Tấn. Bây giờ thì nàng mới nhận ra bởi vì sao hắn rất bình tĩnh và tự tin khi sắp đặt những chuyện này.

Tất cả đều được hắn chuẩn bị một lá bài tẩy ở phía sau, mà mỗi lá bài này đều đủ để lật ngửa một ván cược.

Khóe miệng Lý Uyên không kìm được mỉm cười, cặp mắt cũng bắt đầu đảo quanh suy tính đường đi nước bước cho phần tiếp theo của kế hoạch.

...

Cũng ngay thời điểm Lý Uyên đang lên đường đi đến văn phòng hành chính của chính phủ để xin độc quyền, Đình Tấn cũng vừa tỉnh lại sau một vòng “Mình Tưởng Thuật”.

Kiểm tra thời gian cũng vừa đúng 8 giờ, hắn liền không lè mề nữa đứng dậy rời khỏi phòng mà đi đến Đệ Nhất Quán chuẩn bị ăn bữa sáng với cả nhóm.

Trên đường đi, thuận tiện Đình Tấn liền mở bảng xếp hạng ra kiểm tra. Khoảng thời gian gần đây, có vẻ như đẳng cấp người chơi tăng lên cũng kéo theo tốc độ thăng cấp của đám người đầu sỏ.

Theo như 5 vị trí đầu của bảng xếp hạng, bọn họ đều đã thăng lên 25 cấp, chỉ ganh đua chênh lệch nhau từng điểm kinh nghiệm thôi.

Đình Tấn hiện tại vẫn chưa được 80% ông kinh nghiệm nữa, vẫn đang bị đè xuống ở vị trí thứ 6.

Tuy là vậy nhưng khóe miệng của hắn lại nhếch lên mỉm cười, dường như không hề lo lắng chuyện này cho lắm.

...

Sau khi bỏ ra hơn 30 phút ăn uống bữa sáng, cả chiến đội của Đình Tấn mới lục tục lên đường tiếp tục đi luyện cấp.

Lần này, Đình Tấn không còn là chỉ huy dẫn đầu cả đội nữa. Hắn bắt đầu giao trách nhiệm lại cho David, người mà hắn cho là có thể suy tính và trầm tĩnh nhất trong nhóm.

Mục đích của Đình Tấn chính là tạo cho bọn họ một thói quen, để đề phòng trường hợp nếu lỡ sau này hắn tách ra khỏi nhóm thì vẫn sẽ có người để thay hắn chủ trì, dẫn đội.

Cứ như vậy để bọn họ rèn luyện lấy chính mình, sau này mới có thể trở thành lãnh đạo của một nhóm người hoặc cũng có thể là một phương thế lực.

Theo đó, David dẫn đội, Louis và Terrell phụ trợ. Cả nhóm bắt đầu cuộc săn giết luyện cấp như hôm qua.

Đình Tấn chỉ việc triệu hồi ra 11 con Bộ Xương Chiến Sĩ làm vệ sĩ cho hắn, sau đó theo sau cả đội, ai chỉ gì thì đánh đó.

Toàn bộ sự tập trung của hắn đều dồn vào trong cái giao diện lập trình phần mềm trí tuệ nhân tạo.

Cứ như vậy cả nhóm tuần hành đi qua nhiều khu vực, càn quét những con quái vật trên đường đi thu về điểm kinh nghiệm để nhanh chóng mà thăng cấp.

Thời gian cứ chậm rãi trôi qua, khởi đầu David và Louis có chút lúng túng. Bọn họ bởi vì nhiều lần không suy xét kỹ lưỡng được độ nguy hiểm của những bày quái vật mà làm cho cả nhóm rơi vào tình thế nguy cấp.

Nhưng cũng may mắn rằng Đình Tấn vẫn còn ở đó nên thế cục rất nhanh được ổn định lại. Hai người cũng dần dần rút kinh nghiệm, mưu tính kỹ lưỡng hơn sau đó mới ra lệnh tiến công.

Sau khi hoàn thành một ngày săn giết luyện cấp, David và Louis lại sẽ dẫn đội trở về thành hoặc nếu còn dư dã HP và MP thuốc thì sẽ trở lại doanh trại và một đêm tu luyện cứ thế lại bắt đầu.

Vòng tuần hoàn cứ như vậy lặp lại cho đến 5 ngày sau, Đình Tấn đột nhiên nhận được thông báo từ hệ thống làm hắn có chút ứng phó không kịp.

Keng! - Thuộc tính tinh thần đã đạt đến giới hạn, xin ngài hãy cố tăng lên đẳng cấp hoặc thể chất thuộc tính.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Gặp phải bình cảnh

Đình Tấn đang ngồi trong không gian phòng riêng, ngay khi vừa định tiến vào một vòng tu luyện “Minh Tường Thuật” thì âm thanh hệ thống thông báo liên vang lên bên tai.

Hắn ngạc nhiên vội vàng mở lên bảng giao diện hệ thống thuộc tính nhân vật kiểm tra lại.

Tính danh: Đình Tấn (Hiện thị)

Biệt danh: The Dawn (Hiện thị)

Tuổi: 24

Chức nghiệp:

Vong linh ma pháp sư (Chức nghiệp ẩn) (Chi tiết)

Linh Mục (Chi tiết)

Chức nghiệp phụ trợ:

Phù văn sư (Đăng cấp 2: 180/200)

Đào quang (Đăng cấp 0: 0/50)

Đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] (Đội trưởng) [255450/300.000]

---- Thông số ----

Lực lượng: 179

Nhanh nhẹn: 130

Thể lực: 178

Tinh thần: 606 (+6) (!)

---- Chi tiết ----

Level: 25

HP: 12800/12800 (+21.4/s)

MP: 11750/11750 (+63.7/s)

EXP: 0/1781866

Trong 5 ngày vừa phải phân tâm ra để làm việc vừa phải cố gắng theo sau cả đội chiến đấu, cày cuộc luyện cấp, tốc độ thăng cấp của Đình Tấn đã bị chậm đi đáng kể.

Tuy vậy nhưng hắn vẫn không hề bỏ bê tu luyện một ngày nào. Mỗi khi đêm đến, thời gian mọi người nghỉ ngơi đều được hắn tận dụng để tu luyện nên chỉ số thuộc tính vẫn không hề bị tụt hậu.

Nhưng hôm nay gặp phải giới hạn mà hệ thống thông báo làm Đình Tấn có chút ứng phó không kịp. Chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì Đình Tấn lại bị một dấu (!) ngay sau dòng tinh thần thuộc tính trên bảng giao diện hệ thống nhân vật hấp dẫn sự chú ý.

Hắn liền thử đưa tay chọn vào dấu (!) thì một bảng giao diện ghi chú liền hiện ra ngay bên cạnh, như để giải thích lý do vì sao lại xuất hiện tình trạng bị giới hạn thuộc tính như vậy.

[Đã đạt giới hạn]

“Ngài hiện tại đã đạt đến giới hạn cao nhất mà tinh thần thuộc tính có thể đạt tới. Do đại não của ngài vẫn chưa được hoàn toàn khai phá và thể chất cơ thể cũng chưa thể chịu đựng được một lượng tinh thần lực lớn hơn [Điểm thể chất * 2 + đẳng cấp * 10] nên hệ thống phán định bất cứ phương pháp tu luyện tăng lên tinh thần lực nào đều sẽ không thể tiếp tục tăng lên điểm thuộc tính của bản thân.

Điều này để hạn chế đến mức thấp nhất khả năng gây ra tổn thương cho dây thần kinh bởi sự quá tải tinh thần lực, tránh tình trạng làm cho cơ năng thân thể bị bại liệt. Mong ngài lượng thứ và cố gắng luyện tập, tăng cường thể chất.”

Xem xong lời giải thích của hệ thống, Đình Tấn đôi chân mày không nhịn được nhíu chặt lại. Trước khi trọng sinh, hắn đã từng tu luyện một thời gian dài nhưng bởi chưa quen đường đi nước bước mà tốc độ chưa thể sánh bằng hiện tại.

Thế nên tình huống như thế này Đình Tấn vẫn là chưa từng gặp phải bao giờ. Cẩn thận suy nghĩ lại mọi khả năng có thể xảy ra, bất chợt hắn lại nhớ đến một nhân vật nổi tiếng trong lịch sử, Stephen Hawking.

Mặc dù sách báo có nhiều ghi chép về căn bệnh ALS của ông, nhưng Đình Tấn từng nghe những anh em trong đội trước đó của hắn đồn thổi rằng đó là do ông ta là một tên pháp sư thiên bẩm mang theo thể chất có khả năng tự động tu luyện, tăng lên tinh thần lực.

Cũng nhờ có lượng tinh thần lực mạnh mẽ như vậy làm hậu thuẫn, ông ta mới có khả năng khai sáng nên một huyền thoại trong ngành vật lý học ở thời điểm hơn một thế kỷ trước, mang cái tên Stephen Hawking trở nên đồng nghĩa với “Chiếc chìa khóa mở cửa vào vũ trụ”.

Nhưng cũng bởi vì ở thời điểm đó chưa có phương pháp hạn chế lại tinh thần lực tăng trưởng hay phương pháp tu luyện tăng lên thể chất, thế nên dây thần kinh trong não bộ và các tủy sống của ông ta bị tổn thương và chết dần đi, dẫn đến cả cơ thể bị bại liệt.

Đã từng, Đình Tấn khi nghe được những tin đồn như vậy chỉ có lắc đầu bĩu môi không tin vì hắn tu luyện đã lâu cũng chưa từng gặp được bình cảnh như vậy.

Thế nhưng hôm nay hệ thống thông báo làm hắn nhận ra có thể mình đã sai. Cẩn thận mà ngẫm nghĩ lại, trước khi trọng sinh hắn từng là một tên chiến sĩ phải tu luyện thể chất trong nhiều năm để chiến đấu với quái vật nên dĩ nhiên phải khỏe mạnh hơn những người bình thường.

Lúc hắn tu luyện vong linh ma pháp cũng chỉ tầm cỡ hai năm trở lại cho nên có thể vì thế mà không gặp phải bình cảnh.

Đã thông suốt nguyên nhân và kết quả, Đình Tấn liền lắc đầu cười khổ không thôi. Cũng may mắn là hắn đã liên tục tu luyện trong một khoảng thời gian dài cơ bắp cường hóa, thế nên thể chất thuộc tính cũng không phải quá thấp.

Trong lòng cũng âm thầm quyết tâm phải nhanh chóng tìm kiếm phương pháp tu luyện tăng lên thể chất.

Đã không thể tu luyện tinh thần lực, lại thêm Cơ Bấp Cường Hóa cũng được hần tu luyện xong 5 lượt giới hạn trong ngày. Đình Tấn liền rảnh rồi nhưng hần lại không muốn ở không mà phí phạm thời gian.

Liền, hần nhắm ngay đến phần tu luyện Đẻo Dai Cường Hóa. Tốc độ cũng là một phần của sức mạnh, nếu không phải bởi vì phản ứng chậm Đình Tấn chắc cũng không phải gặp đến nhiều nguy hiểm không đáng có.

Vậy là chỉ còn cách vài tiếng trời sẽ sáng, hần liền không hề ngừng nghỉ mà dùng toàn bộ khoảng thời gian này để tu luyện Đẻo Dai Cường Hóa thuật, cùng với rèn luyện một chút Phù Văn Sư nghề nghiệp phụ.

8 giờ sáng...

Trong phòng ăn riêng của Đệ Nhất Quán, nơi cả nhóm Đình Tấn đang tụ tập, mọi người lúc này đều có mặt đầy đủ.

Đình Tấn hiện tại tinh thần sáng láng đang ngồi bàn chuyện kinh doanh với Lý Uyên và lão Marc.

Hiện tại bọn họ đang trong giai đoạn mở rộng kinh doanh và bắt đầu vào chiến dịch sản xuất ra dược phẩm theo đơn thuốc mà Đình Tấn đã cung cấp.

- “Ta dự định lấy tên công ty là [The Alliance Y Dược]. Ngươi nghĩ sao?”

Lý Uyên ngón tay vừa chỉ vào trong một xấp giấy tờ tài liệu vừa hưng phấn nói với Đình Tấn.

Khoảng thời gian này nàng dùng rất ít thời gian để nghỉ ngơi, cũng bởi những đơn thuốc mà Đình Tấn mang đến làm cho giấc mơ vật ngã Rothschild gia tộc của nàng đã không còn là một ý nghĩ viễn vông nữa.

Mỗi ngày chứng kiến kế hoạch của mình từng bước, từng bước dần dần được hoàn thiện, nàng trong lòng nổi phần khởi không cách nào kìm nén được, thậm chí đã đè ép đi những cơn mệt mỏi của mình.

Trái ngược lại với trạng thái ‘hít thuốc’ của Lý Uyên, Đình Tấn vẫn khá thông dong bình tĩnh. Hần vừa ăn vừa cẩn thận xem xét từng tờ tài liệu.

Từ giấy khế ước mua đất, cho đến giấy chứng nhận chất lượng, giấy đăng ký độc quyền sản phẩm... đều được hần xem không bỏ sót một chữ.

Nghe Lý Uyên kiến nghị, Đình Tấn liền thử xem lại phần tài liệu về việc đăng ký công ty mới.

Tên công ty: [The Alliance Y Dược]

Ngày đăng ký: 20/1/2111

Địa chỉ trụ sở chính: 220-320 Boston St., thành phố Loda, nước Entire Land.

Số điện thoại liên lạc: 0123456789

Ngành nghề kinh doanh: Các loại dược phẩm

Người đại diện/Giám đốc công ty: Đình Tấn

...

Phần đầu tiên ghi nhận về những thông tin của công ty, Fs9hcSOC Đình Tấn không có quá nhiều ý kiến về chuyện đặt tên của công ty.

Dù sao tên thế nào cũng được, quan trọng là công ty này có thể đạt thành mục đích của hần, chính là trở thành hậu thuẫn cho [The Alliance] trong tương lai.

Phần còn lại của tài liệu đều là những đạo luật quy định của pháp luật mà một công ty cần phải thực thi. Kèm theo đó là một số thông tin về chi nhánh, đại lý không quá quan trọng nên Đình Tấn liền bỏ qua.

Sau khi đã xem xong cả xấp tài liệu, Đình Tấn mới tùy tiện trả lời Lý Uyên.

- “Cũng được, tùy ngươi thôi.”

Nhìn thấy thái độ của hần như vậy làm Lý Uyên đang cao hứng cũng bị tuột cảm xúc theo. Nàng gương mặt khó chịu trề môi mà phàn nàn.

- “Này... Ngươi dù sao cũng là ông chủ đây! Dù là vùng tay giao việc thì cũng nên góp ý một chút chứ.”

Không biết từ lúc nào, Lý Uyên lại học được “kỹ năng” trề môi của Ameerah, dường như tính cách cũng đang được trẻ hóa không giống như một nữ doanh nhân thành thực, quyền rũ phải có.

Đình Tấn chỉ có thể lắc đầu cười khò, cố gắng nói lảng sang chuyện khác. Hần không muốn dây vào mấy chuyện đặt tên khó khăn như thế này.

- “Việc thu mua đất đai thế nào rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Big Event

Lý Uyên tuy bề ngoài còn nhăn nhó, giận dữ nhưng trong lòng thì lại âm thầm vui vẻ khi nhìn thấy vẻ mặt khổ sở của Đình Tấn.

Nghe hắn hỏi đến công việc, nàng biết không đùa giỡn được nữa liền nhanh chóng báo cáo lại kết quả.

- “Ta đã chuẩn bị liên lạc với chủ sở hữu của những mảnh đất chúng ta cần rồi, không bao lâu nữa thôi sẽ hoàn thành việc thu mua.”

Đình Tấn gật gù đầu xem như đã hiểu, sau đó như chợt nghĩ đến điều gì. Hắn liền quay sang nhìn Lý Uyên rồi mở giọng hỏi thăm.

- “Khu đất chúng ta mua là của khu dân nghèo ở miền bắc Loda thành phố phải không?”

- “Đúng vậy. Vùng ngoại thành phía bắc thành phố, chắc cũng hơn 20km vuông.”

- “Công nhân viên đã bắt đầu tuyển nhận chưa?”

Lý Uyên có chút không hiểu nhìn hắn, rồi nhẹ giọng cẩn thận trả lời. Tuy nhiên Đình Tấn không trả lời mà lại tiếp tục đặt câu hỏi làm nàng càng không rõ phải trả lời thế nào, chỉ biết lắc lắc đầu.

Lúc này Đình Tấn mới giải thích rõ suy nghĩ trong đầu mình.

- “Ta nghĩ rằng Entire Land có thể là một đất nước thích hợp cho chúng ta đặt nền móng để phát triển. Nếu như ngươi có cùng suy nghĩ với ta thì có lẽ mọi chuyện sẽ dễ nói hơn.”

- “Ừm... ta cũng nghĩ vậy. Bất quá khởi điểm của chúng ta vẫn quá thấp đi, chắc có lẽ phải tiêu tốn thêm rất nhiều thời gian nữa. Ngươi lại có dự định gì nữa à?”

Lý Uyên cũng gật đầu tán thành với ý nghĩ của Đình Tấn.

Sau đó như chợt nghĩ đến điều gì, nàng ngừng đầu nhìn chăm chăm lấy hắn, trong lòng cũng tràn ngập tò mò cùng háo hức.

Đình Tấn nào biết được Lý Uyên suy nghĩ, vẫn cúi đầu trầm tư, sau đó mới nhẹ giọng nói.

- “Ta nghĩ muốn thôn tóm cả đất nước Entire Land này làm sân sau cho [The Alliance] của chúng ta. Ngươi cũng nên biết là nếu cứ tu luyện như thế này mãi thì trong tương lai, người có thực lực sẽ làm chủ đạo của thế giới.

Với những thứ mà chúng ta đang nắm giữ, kéo ra một khoảng cách lợi thế cho mình là chuyện dĩ nhiên không phải bàn cãi rồi. Lại thêm tài năng của ngươi, ta tin tưởng trong tương lai [The Alliance] chắc chắn sẽ có một tiếng nói riêng cho mình. Hoặc thậm chí là có thể ảnh hưởng đến một quốc gia.

Vì vậy có thể người ở Entire Land đều mang khả năng một ngày nào đó sẽ trở thành một trong những thành viên trong [The Alliance]. Cho nên ta quyết định thu nhận toàn bộ những người ở khu dân nghèo, nơi mà chúng ta dự định thu mua đất đai, làm công nhân. Gián tiếp biến họ trở thành một thành viên của chúng ta.

Ngươi thấy ý kiến này thế nào?”

Lý Uyên chăm chú lắng nghe Đình Tấn nói, trong lòng cũng âm thầm suy tính. Nàng cúi đầu xoa cằm một lúc lâu không nói gì, đôi mắt cũng liên tục đảo quanh.

Ở bên cạnh, Đình Tấn không vội hỏi thúc nàng trả lời. Hắn vẫn bình thản mà ăn FPflokmg uống, thuận tiện lại nhìn về phía những người anh em khác trong nhóm, trên chốc nói chuyện vài câu.

Một lúc sau, Lý Uyên đang trầm tư suy nghĩ thì đột nhiên lại vỗ mạnh vào bàn ăn. Vẻ mặt của nàng không kìm chế được đỏ lên vì hưng phấn, miệng cũng hét lớn một tiếng.

“Rầm”

- “Tốt! Ý kiến rất tuyệt...”

Mọi tiếng cười nói lập tức bị tiếng động lớn cắt ngang. Cả phòng ăn lập tức trở nên yên tĩnh, lúc này nếu có cây kim rơi xuống thì âm thanh của nó phát ra chắc cũng có thể nghe thấy được.

Vừa làm xong thì nàng mới giật mình tỉnh lại nhưng đã muộn. Bị tám cặp mắt chăm chăm nhìn vào thì cho dù là một người đã quen giao tiếp, mặt dày kiêu với những tên thương nhân như Lý Uyên vẫn không nhịn được mắc cỡ đỏ mặt.

- “A haha... ẹc hừm... ta quá kích động. Xin lỗi, xin lỗi. Mọi người cứ tiếp tục đi nha.”

Không thể làm gì khác hơn, Lý Uyên vừa đỏ mặt vừa cười xuê xoa cho đỡ quê. Sau đó liền quay sang trừng mắt nhìn Đinh Tấn, đang cố làm ra vẻ ‘Ta không biết! Ta vô tội.’ ở bên cạnh.

- “Này! Đừng có làm bộ!”

Lý Uyên nghiêng răng nghiêng lợi, gằn giọng nói. Ngón tay cũng thò tới chụp lấy một khúc thịt bên eo của Đinh Tấn mà vận một vòng có hơn.

- “Hi!! Ta thua... em thua... Nói chuyện chính sự, nói chính sự đi!” (>o

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Mưu đồ

Đinh Tấn không hề hay biết những chấn động mà mình gây đã ra. Ngay lúc này đây hắn vẫn thong dong bình tĩnh dặn dò Lý Uyên đang há hốc mồm kinh ngạc ở bên cạnh.

- “Người một hồi lập tức tổ chức người đi quản lý với tổng hợp lại những tên không thể tham gia sự kiện. Với lại sắp xếp cho ta một bảng thống kê về công hiến và thưởng phạt hợp lý cho lần hoạt động này.

Có thể sẽ phải hi sinh rất nhiều người nên tốt nhất là nên đền bù cho hợp lý nhé, ta không muốn sau sự kiện này lại có thêm một đám vì không hài lòng với thưởng phạt của quản lý mà rời khỏi hệ thống đội Linh Đánh Thuê đâu.”

Lời nói nửa đùa nửa nghiêm túc làm Lý Uyên tinh thần đang trong kinh ngạc cũng dần dần bình phục lại. Nàng gật đầu hiểu ý sau đó liền bắt đầu mở giao diện máy tính bắt đầu gõ chữ ghi chép lại những kế hoạch đã bàn luận cả buổi này giờ.

Bàn ăn lúc này cũng đã vào tàn cuộc. Đinh Tấn nhìn thấy mọi người đều sắp giải quyết xong phần ăn của mình liền lớn tiếng hỏi thúc.

- “Mọi người ăn nhanh ăn nhanh thôi. Chuẩn bị lên đường đi luyện cấp nữa, lè mề quá. Còn hai ngày nữa để chuẩn bị đấy, liệu sao mà làm đừng để bị mất mặt nha. Hahaha”

Đinh Tấn thuận tiện trêu chọc vài câu, thế nhưng không ngờ điều đó lại quả thật có hiệu quả. Nhất là Terrell và Ameerah, hai người đôi mắt tỏa sáng như đèn pha lập tức ‘chém giết’ với phần ăn còn lại của mình.

Rất nhanh sau đó, Lý Uyên và lão Marc đã trở lại cửa hàng mà bắt đầu làm việc. Cả nhóm chiến đội bảy người cũng bắt đầu lên đường theo sự dẫn dắt của David và Louis đi giết quái cày cấp chuẩn bị cho hoạt động ‘Ra mắt fan’ vào ngày mốt.

Cùng lúc đó tại một khu vực dã ngoại hoang mạc phía bắc của EL Thành, xung quanh là một đám, hơn nghìn người, đang bao vây chém giết với một đàn, khoảng 30 con Reek.

Mặc dù số lượng nhiều hơn thế nhưng với sức mạnh của mình, những con Reek tựa như những kẻ hủy diệt không thể bị cản phá. Dù cho có một đám người chơi chức nghiệp linh mục đứng phía sau thay phiên nhau chống đỡ, hồi máu nhưng cũng không cản được bước tiến của chúng.

Phía sau là một đội bao gồm những tên người chơi chức nghiệp đánh xa như thợ săn, cung thủ, pháp sư... đang vung tay, tung ra công kích và kỹ năng của họ bằng hết tốc độ bình sinh của mình.

Đứng ở phía sau cùng là một nhóm chỉ khoảng 10 người, trong đó 8 người đang vây quanh như làm vệ sĩ bảo vệ cho một ông lão và một tên thanh niên.

- “Tình hình thế nào rồi?”

Ngay lúc đàn Reek càng lúc càng lấn ép lấy đội cận chiến, liên tục đẩy lui bọn họ về phía sau. Tên thanh niên trẻ đột nhiên nhú mày mở miệng hỏi.

- “Có vẻ không ổn, thưa thiếu gia. Bò Cạp báo lại đội tanker đã sắp chịu không nổi sức ép của đám Reek này rồi. Đội của Ai Kiu Ai với Huyền Thoại cũng sắp hết MP thuốc rồi. Có lẽ chúng ta nên rút về thôi, thiếu gia.”

Lão già ở bên cạnh, lập tức cung kính trả lời làm cho tên thanh niên càng nhũn chặt đôi chân mày.

Tên thanh niên cùng ông lão này chính là Henry và lão quản gia luôn theo hầu sát bên cạnh hắn. Đám người đang chiến đấu bên kia với đàn Reek là những tên người chơi hoặc công nhân viên của công ty được hắn thuê mướn chiến đấu.

Anh Hùng không giới hạn về số người trong đội nên Henry lợi dụng điều này mướn người thay hắn chiến đấu kiếm về kinh nghiệm để được tăng nhanh đẳng cấp.

Tuy rằng giết quái vật tốc độ rất nhanh thế nhưng bởi vì nhiều người lên lượng kinh nghiệm chia ra lại rất thấp. Khoảng thời gian 5 ngày vừa qua, hắn lại bị Đình Tân đạp lên đầu mà tuột xuống vị trí thứ 6 trên bảng xếp hạng.

Thế nên hôm nay hắn quyết định muốn tập hợp nhiều người để vượt qua khu vực quái vật đẳng cấp cao, chém giết tìm kiếm kinh nghiệm nhiều hơn để vượt mặt trở lại Đình Tân.

Nhưng không ngờ ngoài khu vực 30km ở doanh trại đóng quân dã ngoại này, quái vật lại có thực lực mạnh như vậy làm hắn có chút trở tay không kịp.

Henry nhìn tình cảnh những con Reek đang phun ra lửa mà thiêu đốt đám người thuộc hạ của mình, lại nghe tiếng kêu gào thảm thiết cùng với tiếng hét lớn, kêu gọi rút lui của những tên chỉ huy, đội trưởng.

Hắn cắn răng âm thầm hạ quyết định, sau đó lập tức quay về phía ông lão quản gia trầm giọng ra lệnh.

- “Gọi những tên kia rút lui đi. Đừng lãng phí thời gian nữa, nhanh chóng trở về khu vực voi Mammuthus cây cấp thôi.”

Vừa nói xong hắn lập tức xoay người rời đi. Một đám tám tên vệ sĩ lập tức nối bước theo sau. Ông lão quản gia chỉ biết thở dài, sau đó mở ra giao diện hệ thống bảng tin nhắn mật liên lạc với những tên đội trưởng mà truyền đạt mệnh lệnh.

Đúng lúc này, bảng tin nhắn mật của ông ta đột nhiên nhận được một tin nhắn mới. Ông lão cũng không vội mở ra xem mà vẫn tiếp tục nhắn tin, sau đó hắn mới nhanh chóng đuổi theo tên Henry đã đi trước một đoạn.

Vừa đi ông lão quản gia mới vừa mở ra xem tin nhắn vừa được truyền tới. Xem xong toàn bộ nội dung tin nhắn làm cho hắn không khỏi trở mắt lên vì kinh ngạc.

Bước chân lại tăng nhanh tốc độ đuổi tới tên Henry, ông lão quản gia hấp tấp vội vàng mà trình báo.

- “Thiếu gia, thiếu gia... [The Alliance] có hành động.”

Tên Henry bước đi nhanh không đợi ai, thế nhưng vừa nghe ông lão quản gia ở phía sau hò hét lên cái tên [The Alliance] thì hắn lập tức ngừng lại bước chân. Đôi mắt híp lại, đầy mùi âm mưu nguy hiểm nhìn ông lão rồi gần giọng mà nói.

- “Nói nhanh! Có chuyện gì?”

Ông lão quản gia có chút lo lắng vội vàng nói rõ nội dung bên trong tin nhắn hắn vừa nhận được.

- “Thiếu gia, [The Alliance] đang dự định tổ chức nhiệm vụ tập thể cho cả đội Linh Đánh Thuê của bọn họ. Chúng ta gián điệp báo về tin tức rằng bọn họ sẽ tập hợp vào ngày một, 9 giờ sáng ở [The Alliance Khách Sạn].”

Tên Henry nghe dsUKPuly xong ông lão báo cáo liền híp mắt như đang suy tính âm mưu gì đó. Sau đó vừa chống tay lên cằm vừa xoay người lại tiếp tục rời đi khỏi vùng chiến trường của đám thuộc hạ với đàn Reek.

Một lúc sau đó, Henry mới mở miệng ra lệnh cho ông lão quản gia.

- “Chúng ta lần này đi chơi một vỏ lớn. Bọn chúng chắc chắn là dự tính đi săn Boss đây, lần này không phá nát cả cái ổ chó đó ta liền không gọi Henry William nữa.

Gọi Bò Cạp liên hệ với tên Trần Cận Hùng đi, bảo hắn đi sắp xếp cho kế hoạch lần này. Nếu thành công thì đồng ý phân cho bọn Hồng Môn Hội đó nhóm cổ phần của công ty bất động sản.

Mấy hôm nay bọn chúng cứ quấy rầy làm ta cũng nhức óc quá rồi, nhân tiện lần này giải quyết nốt chuyện của bọn chúng luôn một thể.

Hahaha, lần này bọn chúng chết chắc rồi...”

Hắn giọng nói hùng hổ, khuôn mặt cũng trở nên dữ tợn, càng nói về sau càng giống như chắc chắn kế hoạch này có thể thành công.

Henry bắt đầu ảo tưởng đến hình ảnh những tên thành viên của [The Alliance] bị người của hắn đuổi giết mà co chân chạy trốn làm hắn không nhịn được cười lớn.

- “Rõ thừa thiếu gia.”

Ông lão quản gia không dám nói gì nhiều, lập tức cúi đầu hô to, sau đó liền nhanh chóng gửi tin nhắn đến cho tên Bò Cạp truyền đạt mệnh lệnh.

Ở phương xa, Đình Tấn không biết rằng hành động quá khoa trương của mình lại làm thành một cái bẫy đưa cả đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] rơi vào vòng nguy hiểm.

Hắn lúc này vẫn đang vô tư ngồi trên đất lập trình. Phía bên cạnh, một nhóm 4 người và hai con Song Giác Thú cùng với một đám vong linh đang nhàn nhả chém giết những con Bò Sát.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Mưu tính từng bước, kế hoạch tiến triển

Thời gian cứ như dòng nước chảy, mỗi ngày cứ trôi nhanh mà vượt qua.

Lý Uyên sau khi nhận được yêu cầu của Đình Tấn thì lập tức khởi công làm việc theo kế hoạch đã được định ra.

Việc thông báo điểm danh tham gia hoạt động đều được Lý Uyên chuyển nhượng lại cho lão Marc và những tên phụ tá, nhân viên quản lý nhân sự đã được thuê mướn từ lâu của công ty.

Thực ra mục đích của việc điểm danh lần này còn có một ý nghĩa khác nữa, đây là một con bài ẩn được Đình Tấn sắp đặt cho sự kiện lần này. Tất cả những ai không tham gia hoạt động, đều sẽ được lên danh sách và sắp xếp vào nhóm ‘người an toàn’.

Tức là bọn họ không phải là gián điệp của những hội nhóm khác được cài vào [The Alliance]. Những người còn lại sẽ được giám sát chặt chẽ bởi một đạo lệnh được Đình Tấn truyền ra.

“Những ai trong khoảng thời gian tham gia sự kiện lớn của đội Linh Đánh Thuê sẽ không được mở lên giao diện hệ thống tin nhắn mật và không được thoát ra khỏi game cho đến khi sự kiện kết thúc.

Người chơi xung quanh giám sát lẫn nhau, những ai bị trên 3 người chỉ điểm thì sẽ lập tức bị loại ra khỏi hoạt động lần này, đồng thời cũng sẽ bị mời ra khỏi đội Linh Đánh Thuê [The Alliance].

Mỗi người chỉ điểm sẽ nhận được 1 điểm cống hiến, tương đương với 10 đồng bạc (Tức 500\$). Điểm cống hiến sẽ được quản lý ghi chép lại tỉ mỉ và có thể đổi thành giá trị hiện thực ở Trading Hall bất cứ lúc nào.”

Đây chính là cách hắn muốn làm để phòng hờ, giảm xuống thấp nhất tỉ lệ bị gián điệp bán tin tức ra bên ngoài. Mo8tB6M Hắn mặc dù không biết chính xác có ai muốn phá rối hoạt động lần này nhưng chắc chắn sẽ có không ít người muốn ăn hôi.

Còn chuyện một nhóm người hành quân gây ra sự chú ý, Đình Tấn vẫn không quá lo lắng về chuyện này. Dù sao chỉ cần không phải là mai phục, hắn có nắm chắc 70 - 80% khả năng lật kèo với kẻ địch lớn gấp đôi quân số so với mình.

Mà với mục tiêu cho sự kiện lần này thì hắn chắc chắn nếu như mình bị diệt đội thì đối phương cũng tất nhiên sẽ chịu không kém tổn thất như mình. Diệt ta 1000 người ít nhất cũng phải mất 800, đây chính là phương châm của Đình Tấn.

Việc tổ chức sự kiện lần này cũng là một mục đích khác của hắn, chính là muốn chứng minh thực lực của [The Alliance] để tăng lên danh vọng, đồng thời khẳng định vị thế của mình. Đánh vào lòng những tên người chơi ở EL Thành một hình tượng của một ‘Gã khổng lồ’.

Mọi chuyện chỉ chờ cho đến ngày diễn ra nên cả nhóm chiến đội của Đình Tấn cứ thông thả như vậy mà đi luyện cấp. Đoạn thời gian này gió yên sóng lặng đến mức các hội, nhóm hoặc các phòng làm việc đều lặn mất tăm, không hề nghe thấy hoặc nhìn thấy thành viên của bọn họ ở trong EL Thành.

Đình Tấn mỗi ngày vẫn đi luyện cấp rồi trở về thành như thông lệ nếu có rảnh rỗi thì lại mở giao diện máy tính lên mà lập trình. Chỉ riêng có Lý Uyên thì vẫn tất bật chạy đi chạy lại ở ngoài hiện thực lo công việc mở rộng xây dựng cho công ty.

Sau khi đã lập kế hoạch thu nhận những người ở khu dân nghèo làm công nhân viên cho công ty [The Alliance Y Dược], Lý Uyên lập tức đăng tin tuyển dụng ở khắp mọi ngõ ngách trong khu vực này.

Từ phát tờ rơi, biển quảng cáo cho đến những màn ảnh trình chiếu ở nơi công cộng và tin quảng cáo trên tivi đều được nàng tận dụng. Chỉ mất gần nửa ngày, Lý Uyên đã hoàn thành xong một phần ba những công đoạn kể trên.

Tuy rằng chỉ mới hoàn thành bước đầu nhưng số người đến ứng cử lại vượt qua sự tưởng tượng của nàng. Chỉ trong một buổi sáng đăng tin quảng cáo ở những khu vực công cộng và phát tờ rơi, đến trưa đã có gần 80 - 90 người đến ngay trụ sở tạm thời của công ty, ở một khu nhà văn phòng cho thuê, mà ứng tuyển.

Tuy rằng đã bị loại đi một số vì bảng sơ yếu lý lịch quá nhiều tiền án tiền sự đã xảy ra, nhưng tóm lại vẫn còn đến hơn 50 người vẫn có khả năng được tuyển mộ.

Lý Uyên rất chăm chú trong việc tuyển nhận nhân viên, bởi vì những người này trong tương lai đều có khả năng sẽ trở thành thuộc hạ của mình. Nếu vô duyên vô cớ tuyển nhận lung tung có thể dẫn đến chuyện ‘Một con sâu làm sâu nòi canh’.

Chính vì vậy nàng nghĩ ra cách thuê mướn thêm những tên quản lý có kinh nghiệm lâu năm để tăng nhanh tốc độ chiêu mộ cho nhân viên.

Kèm theo đó Lý Uyên còn phải thuê thêm những cỗ máy truyền thông tin kiểu mới, rất đắt tiền. Đây là một loại máy móc sử dụng sóng điện não để truyền tải một lượng thông tin nhỏ gọn, kiểu như một loại thao tác hay một loại hoạt động ngắn.

Nhờ có cỗ máy này, đám công nhân sẽ rất nhanh được đào tạo để có thể làm việc cho toàn bộ những khâu trong dây chuyền sản xuất được phẩm mà máy móc tự động không thể thực hiện được.

Muốn tiết kiệm thời gian thì phải chi thêm tiền, Lý Uyên chỉ thuê một đoạn thời gian trong một tuần thôi mà đã tiêu tốn hơn trăm nghìn \$. Hơn nữa cỗ máy phải được vận chuyển bằng máy bay chuyên hàng tự động từ nước Mỹ đến Entire Land nên càng phải tiêu tốn thêm tiền phí vận chuyển.

Cứ liên tục tung tiền mặt ra làm Lý Uyên cũng có chút ứng phó không kịp. Nhưng may mắn là những con gà đẻ trứng như cửa hàng Trading Hall, kèm theo [The Alliance Khách Sạn] và Đệ Nhất Quán liên tục bơm tiền nên vấn đề về vốn đầu tư ban đầu cũng tạm thời được ổn định trở lại.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, ở hiện thực Lý Uyên làm việc liên tục không biết trời trăng mây gió thì đã qua một ngày. Khi nàng trở lại game để báo cáo với Đình Tấn thì đã là ngày thứ hai. Cũng chính là lúc sự kiện lớn mà Đình Tấn tổ chức đang diễn ra.

7 giờ sáng...

Trong phòng ăn riêng ở Đệ Nhất Quán bây giờ đã tập hợp đầy đủ 9 người trong nhóm của Đình Tấn, cả bọn đều đang ngồi vây quanh bàn ăn thế nhưng không ai lại động tới món ăn.

Từng người gương mặt đều khá là hưng phấn, duy chỉ có Louis và David thì vẫn khá bình tĩnh. Thế nhưng đâu ai biết trong lòng bọn họ cũng là hồi hộp thấy mẹ đi.

Đình Tấn trong lòng cũng có chút chờ mong cho lần đầu tiên ra mắt thành viên trong đội Linh Đánh Thuê.

Bất quá lúc này, giọng nói của Lý Uyên lại đánh vỡ tâm trạng của Đình Tấn.

- “Tấn à! Công ty sắp hết vốn lưu động rồi. Phải làm sao đây?!”

Đình Tấn vừa mới bắt đầu ngày mới trong hưng phấn liền nghe được tin dữ. Trong lòng cũng không khỏi chửi thầm một tiếng: ‘Có cần đến nhanh vậy không?!’

Thế nhưng hắn cũng rất nhanh vứt bỏ những suy nghĩ vớ vẩn mà tập trung vào việc tìm cách giải quyết. Một lúc sau, hắn đưa tay xoa cằm mà hỏi lại Lý Uyên.

- “Còn thiếu bao nhiêu tiền? Sao hết tiền nhanh vậy? Ta nhớ có đến hơn 30 triệu \$ kia mà?”

- “Đúng rồi, đúng là có 30 triệu \$ nhưng mà tất cả đều là dùng để mua đất và thiết bị cùng với xây nhà xưởng cho công ty rồi. Bây giờ người đòi chiêu mộ dân nghèo làm công nhân viên cho nên mới thâm hụt như vậy ấy! Người định giải quyết sao đây?”

Lý Uyên giọng nói có chút oán trách mà trả lời, đôi mắt cũng không nhìn được mà liếc xéo hắn một chút.

Đình Tấn chỉ có thể cười khổ không thôi, cao hứng mà suy tính một chút không ngờ lại dẫn đến phiền phức như vậy. Hắn trầm tư suy nghĩ một chút nhưng chuyện tiền bạc lại cũng không thể nhanh chóng giải quyết như vậy.

Sau một hồi lâu, hắn chỉ có thể lắc nhẹ đầu bó tay. Dù sao kiểm một số tiền lớn không phải chuyện dễ dàng như vậy, với lại trên người mình đồ quý giá cũng rất nhiều, cùng lắm thì bán đấu giá đi vài món là được. Nghĩ vậy Đình Tấn liền trả lời trấn an Lý Uyên.

- “Ta sẽ tìm cách, chuyện này người cứ tiếp tục vung tay mà làm.”

Lý Uyên cũng có chút lo lắng nhìn hắn, bất quá cũng không nói gì nhiều chỉ gật nhẹ đầu xem như đã trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 139: Giờ đã điểm

Nghĩ nhiều cũng không thể làm mọi chuyện tốt hơn nữa, Đinh Tấn lập tức gác vấn đề tiền bạc sang một bên. Hắn bây giờ cần phải chuẩn bị bài diễn thuyết cho lần đầu tiên ra mắt hơn 500 ‘anh em’ của mình.

- “Mọi người ăn nhanh đi, sắp đến giờ rồi đây!”

Đinh Tấn vừa nói xong thì càng làm cho không khí trong phòng trở nên khẩn trương thêm.

Đám người Terrell và Ameerah gương mặt lẫn lộn không nhai nổi đồ ăn. Mắt thì liên tục nhìn chăm chăm một phía như đang tưởng tượng một lúc sau sẽ phải làm thế nào cho ‘oách’ nhất.

Dù sao trong game ăn uống chỉ là thỏa mãn một sở thích háu ăn của một số người, thực chất cũng không có ảnh hưởng gì đến thông số nhân vật và cơ thể ở hiện thực.

Mỗi ngày đúng giờ ăn uống như vậy đều là Đinh Tấn muốn tạo cho bọn họ một thói quen để sau này khi ra ngoài hiện thực, dù có hành quân xa cũng sẽ không trở nên lạ lẫm.

Kèm theo đó là một loại thói quen họp mặt giao lưu và tổng kết lại những chuyện trong ngày. Như vậy càng có thể kéo gần lại quan hệ của những người trong nhóm, ít xảy ra mâu thuẫn hơn.

Nói về Louis và ba anh em nhà David dù trong lòng hồi hộp nhưng cũng không nghĩ lung tung nhiều bằng hai người Terrell và Ameerah. Bọn họ vẫn cố nhai nuốt hết phần ăn của mình rồi mới bắt đầu suy tư.

Thời gian cứ nhỏ giọt trôi qua, 7 giờ rồi lại đến 8 giờ... Đinh Tấn vẫn ở trong phòng ăn bàn chuyện với Lý Uyên cùng lúc đó phân tâm ra suy nghĩ về chuyện diễn thuyết.

Rất nhanh, thời điểm cuộc hẹn đã đến. Đinh Tấn xem đồng hồ vừa điểm đúng 8 giờ 45 phút thì lập tức đứng dậy trầm giọng nói một tiếng.

- “Đi thôi! Đi cho cả EL Thành biết [The Alliance] mạnh mẽ như thế nào!”

Đôi mắt sắc bén nhìn xung quanh mọi người một chút, sau đó dẫn đầu bước ra khỏi phòng ăn. Sáu người còn FpTy1EdQ lại đưa mắt nhìn nhau, trong lòng cũng không kìm được hưng phấn mà đứng bật người dậy nối đuôi theo sau Đinh Tấn.

Lúc này, ở ngay quảng trường trung tâm đang diễn ra một cảnh tượng đồ sộ. Hơn cả nghìn người đang đứng tụ tập xung quanh một tòa cao ốc mang tên [The Alliance Khách Sạn].

Trong đó có hơn 600 người trên vai mang lấy một mảnh phù hiệu vòng tròn có một chữ A cách điệu, kích cỡ lớn nằm đè lên bên trên. Nếu để ý kỹ thì sẽ thấy vòng tròn chính là một chuỗi những chữ “The Alliance” nối liền lại với nhau.

Đây chính là phù hiệu mà Lý Uyên trước đó rất lâu đã thuê người thiết kế cho đội Linh Đánh Thuê. Mục đích chính là tạo nên một sự khác biệt cho người chơi, kéo bọn họ lại đoàn kết hơn và giữ lại sự trung tâm của bọn họ.

Xung quanh quảng trường ngoài những tên thành viên chính thức của [The Alliance] thì còn có hơn cả nghìn những tên người chơi khác. Đa số đều là những người mộ danh mà đến, có người chơi solo, có người tụ tập theo từng nhóm nhỏ.

Đồng thời cũng không ít những tên có mang trên vai những phù hiệu biểu tượng rồng màu đen trên nền đỏ hoặc phù hiệu vương miện kèm theo hai thanh kiếm đan chéo nhau.

Đây chính là biểu trưng cho những người thuộc về Hồng Môn Hội và [The Throne]. Cũng giống như Lý Uyên suy nghĩ, bọn họ những tên đầu sỏ lâu năm dĩ nhiên cũng biết tác dụng của một cái biểu trưng mang ý nghĩa thế nào.

Bất quá điều đó cũng không ảnh hưởng gì đến những người ham vui đến tham gia vào sự kiện lần này.

Trên quảng trường lúc này người đông đúc như một lễ hội lớn tầm cỡ quốc gia, làm cho bầu không khí càng trở nên sinh động hơn.

Nhưng chưa dừng lại tại đó, xung quanh trên bốn con đường lớn vẫn đang có người ùn ùn kéo tới gia nhập vào đoàn người tham gia vào đám đông. Ánh nắng chói chang của mặt trời vào buổi sớm cũng không ngăn được sự nhiệt tình của họ.

Lúc này, đột nhiên từ bên trong cửa hàng Trading Hall, Đệ Nhất Quán cùng với [The Alliance Khách Sạn] đột nhiên có một đám người đi ra.

Bọn họ không phải đi tay không mà là đẩy một chiếc hộp trong suốt với những chiếc loa bên trong, kích cỡ đã vượt qua hơn 3m chiều cao. Đây là những bộ loa sóng âm ở hiện thực được mang vào bán trong game, người chơi có thể bỏ ra một số tiền bằng 75% giá trị của nó ở hiện thực để mua lại.

Sau đó là một chiếc hộp lớn, kích cỡ còn to hơn cả một chiếc xe, được ba người đàn ông cùng nhau mang ra, đặt ở ngay trước cổng [The Alliance Khách Sạn]. Chiếc hộp sau khi được đặt đúng vị trí thì bắt đầu phân tách ra thành những mảnh hình vuông với kích cỡ đều nhau, sau đó chúng tự động xếp sát lại không chừa một kẽ hở, tạo thành một chiếc sàn lớn.

Chiếc sàn sau khi hoàn toàn được xếp đặt xong thì bắt đầu nâng cao lên hơn 1m mới dừng lại. Nền bên trên như được lót bằng một tấm thảm lông lớn màu đen trông rất sang trọng.

“Ồ...”

- “Thật là khí phách!”

- “Trông không khác gì một sân diễn của siêu sao nữa.”

...

Người chơi xung quanh cũng trầm trồ thán phục vì hành động ‘Chịu chơi’ lần này của [The Alliance].

Phải biết những thứ này muốn mua thì phải tiêu tốn tiền vàng, mà với số tiền vàng để mua nó trong game sau khi quy đổi ra hiện thực phải đạt đến ít nhất 6 con số. Đây không phải là một số tiền nhỏ, mà đặc biệt số tiền này lại chỉ được dùng cho một màn chào hỏi gấp thôi.

Người chơi xung quanh trông thấy những sự chuẩn bị từ phía đội Lĩnh Đánh Thuê [The Alliance] thì trong lòng không khỏi trở nên tò mò cùng với háo hức chờ mong.

Đặc biệt là những tên thành viên chính thức của [The Alliance]. Bọn họ trong lòng bây giờ rất kích động, thậm chí có một số gương mặt đã đỏ lên vì hưng phấn và hân diện. Đầu ngước lên cao mà nhìn lấy đám người xung quanh như muốn nói ‘Đây là hội của ta [The Alliance]’.

Tiếng bàn tán, nói chuyện xôn xao vang lên khắp cả quảng trường lớn làm nó tựa như một khu chợ búa.

Thế nhưng rất nhanh sau đó, âm thanh dần dần im bật đi. Ánh mắt của mọi người đều dồn về phía cánh cổng của Đệ Nhất Quán. Nơi đó đang có bảy thân ảnh cao thấp khác nhau đang lần lượt chậm rãi đi ra.

Dẫn đầu là một tên mặc áo khoác dài màu đen, che kín cả gương mặt vào bên trong mũ trùm đầu. Bao tay lấp lóe ánh sáng của vòng ma pháp mà giữ lấy một quyển sách dày cộm. Áo khoác tay dài hở ngực để lộ ra bên trong cơ thể cao lớn và thon gọn tiêu chuẩn của hân.

Tiếp theo sau là một tên cũng ăn bận áo khoác ngắn màu đen có mũ trùm đầu, gương mặt bị che khuất sau một lớp vải. Cả người ăn mặc một bộ giáp da, trong tay cầm lấy hai thanh dao hình dạng tựa như một thanh Karambit.

Hai người đi đầu không thấy rõ gương mặt nhưng đến tên thứ ba mọi người trong quảng trường lại trầm trồ kinh ngạc khi thấy rõ gương mặt còn non trẻ của hân. Đồng thời cả người của hân đều che phủ bởi một bộ áo khoác bằng da lông màu nâu xám, làm không ai biết rõ hân có gì lợi hại mà lại được xếp ở vị trí thứ ba.

Bất quá sự chú ý của họ rất nhanh tập trung lên một thân ảnh nhỏ bé phía sau, cả người bao trùm trong một bộ áo khoác ngắn màu đỏ như lửa, mũ trùm đầu cũng che phủ cả gương mặt nhưng bộ ngực nhỏ hơi nhô lên bởi bộ áo đỏ bó sát bên trong lập tức làm cho mọi người nhận ra đây là một cô bé.

Âm thanh trầm trồ cũng không dừng lại khi một tên to con, trên người mang một bộ áo choàng lông chim, hai tay một khiên một búa trông rất nặng nề nhưng cũng không kém phần nguy hiểm bước ra.

“Hahaha...”

Cuối cùng là những tiếng cười liên tục vang lên khi hai thân ảnh nhỏ bé, ăn mặc trang bị cũng rất tầm thường, tay cầm một cây gậy dài vừa chống vừa bước ra.

Bảy người thẳng đường đi đến bên trên sàn cao, nhưng sau đó thì chỉ có tên cầm sách dẫn đầu là đi đến phía trước sàn, những người còn lại đều xếp thành một hàng ngang đứng phía sau hân.

- “Im lặng!”

Một tiếng hét vang, được khuếch đại bằng 6 cặp loa sóng âm, phát tán ra toàn bộ khu vực xung quanh quảng trường trung tâm. Tiếng hét làm giật mình cả đám người đang cười nói, đùa giỡn ồn ào bên dưới.

Cả quảng trường lập tức trở nên tĩnh lặng, hàng nghìn cặp mắt cũng không tự chủ nhìn về phía thân ảnh mặc áo khoác đen cao lớn bên trên kia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Diễn thuyết (1)

Ngay khi tiếng thét của tên ma pháp sư mặc áo khoác dài màu đen kia vang lên, thanh niên da đen Alvin và năm người bạn của hắn, đang đứng trong một đám đông người tụ tập ở đối diện tấm sàn lớn kia khoảng cách chỉ vài mét, liền không tự chủ được mà lập tức đứng thẳng sống lưng.

Đôi mắt của bọn họ như những con chiến ngoan đạo đang đứng trước vị chúa của mình mà tràn đầy thành kính, nhìn về phía những thân ảnh đang đứng trên sàn cao bên kia.

Kể từ ngày mà Alvin và đám bạn bè tình cờ phát hiện đoạn video về trận chiến giữa những tên thành viên đầu tiên của [The Alliance] với một đám người [The Throne], bọn họ đã nhận định rằng ‘Mình phải gia nhập vào [The Alliance]’.

Và ngay ở khoảng thời gian trước cách đây hơn 3 tuần thời gian trong game, vào một ngày đẹp trời, thông báo chiêu thu thành viên của [The Alliance] cũng được truyền ra.

Cả nhóm thiếu niên trẻ tuổi da màu này đều mang theo tâm tình háo hức mà đi báo danh. Tuy bị từ chối do không đủ điều kiện nhưng điều đó cũng không ngăn được tấm lòng đầy nhiệt huyết của bọn họ.

Cuối cùng sự cố gắng của những chàng trai trẻ này đều đã được hồi báo lại bằng chiếc phù hiệu của đội Linh Đánh Thuê [The Alliance], được gắn ở trên cánh tay phải của mỗi người.

Tiếp đó, những sự kiện lớn liên tục diễn ra và lan truyền đi hấp dẫn lấy sự chú ý của đám người Alvin. Từ chuyện thành công mở ra hệ thống vận chuyển tiếp tế, cho đến việc liên tục mở rộng sản nghiệp kinh doanh và cướp đoạt Boss lãnh chúa, bọn họ không hề nhận ra rằng tâm tình của mình đã dần dần chuyển từ hâm mộ mà trở thành sùng kính.

Trong mắt những chàng trai trẻ này dần dần chỉ còn lại những bóng người mà bọn họ chỉ được gặp mặt qua những đoạn video clip trên mạng. Từng người đều có thần tượng riêng của mình và với bọn họ, ‘Mạnh Nhất’ thì chỉ có thể là [The Alliance].

Bất quá rất nhanh sau đó, tin tức rằng những người trong tổ đội [The Alliance] này đã biệt tích, thậm chí có tin đồn bọn họ đã bị bàn tay của [The Throne] ám hại ở thế giới hiện thực.

Mới đầu có lẽ trong lòng bọn họ vẫn không tin chuyện như vậy lại có thể xảy ra. Nhưng những sự thay đổi chậm chạp trên bảng xếp hạng như một thanh dao găm đang dần dần giết chết đi niềm tin của Alvin và những người anh em của hắn.

Cho đến khi từng tên thành viên của [The Alliance] dần dần lui khỏi bảng xếp hạng làm cho những chàng trai trẻ này hoàn toàn tin tưởng rằng tin đồn chính là sự thật.

Duy chỉ có Alvin vẫn còn vào kiểm tra bảng xếp hạng đăng cấp mỗi ngày. Mọi sự chú ý của hắn đều tập trung vào cái tên The Dawn kia với niềm tin ‘Cường giả rồi sẽ có ngày quay trở lại’.

Và bọn họ cũng không làm hắn thất vọng, ngày tin đồn Vong Linh Ma Pháp Sư đã trở lại Anh Hùng được truyền ra, Alvin và năm anh em của mình vui mừng đến phát điên mà ăn nhậu say đến không biết trời trăng mây gió gì nữa.

Hôm nay, cả sáu người mang theo tâm tình hưng phấn, kích động và chờ mong mà tham gia vào hoạt động tập thể lần đầu tiên được tổ chức. Bọn hắn cuối cùng cũng được tận mắt chứng kiến và hoạt động cùng với thần tượng của mình.

Ở trong quảng trường này, trường hợp giống như Alvin và những người bạn của hắn là nhiều vô số kể. Bọn họ cũng đã khởi hành rất sớm để đi đến địa điểm tập trung cho hoạt động lần này.

...

Ngay lúc Alvin bị thức tỉnh lại từ trong hồi ức của những chuyện vừa qua bởi tiếng hét kia, bốn chiếc loa sóng siêu âm bắt đầu truyền ra từng âm thanh của tiếng đàn dương cầm.

Giai điệu ưu mỹ, ung dung, nhu hòa của một khúc nhạc cổ ‘The Dawn’ vang lên. Mỗi một cái nốt nhạc cũng giống như là nhẹ giọng kể rõ một chuyện xưa. (Link nhạc: nhaccuatui.com/bai-hat/the-dawn-dreamtale.fzarEik20Y.html)

Cả quảng trường lập tức yên tĩnh lại, một đoạn này khúc dương cầm, để cho tâm tình của những người có mặt ở đây trở nên bằng phẳng như mặt nước, không còn chút rung động nào từ sự kích động hay nôn nóng sau khoảng thời gian dài chờ đợi.

Nhưng cùng lúc đó, giọng nói của một tên thanh niên liền vang lên tựa như tiếng nhạc chỉ là làm nền cho giọng nói của hắn.

- “Xin chào. Xin phép được tự giới thiệu ta gọi là The Dawn. Trước khi bắt đầu giới thiệu về mục tiêu cho lần hoạt động này, ta muốn hỏi các người một câu. Các người đã nhận định được chúng ta là ai hay chưa?”

Nói xong hắn im lặng rồi bắt đầu quan sát xung quanh cả quảng trường. Hắn đưa mắt nhìn một hồi lâu nhưng đều không có ai lên tiếng trả lời.

Vào lúc này, đoạn thứ nhất của khúc nhạc đã kết thúc, lập tức tiến vào đoạn thứ hai. Vẫn là đồng dạng giai điệu nhưng tiếng đàn dương cầm đã có biến hóa, mở đầu âm điệu đã biến thành giọng thấp hợp âm, để âm nhạc lập tức nổi lên sóng lớn.

Alvin đứng bên dưới ngưỡng đầu mà nhìn chăm chăm thân ảnh trên sàn như muốn xuyên thấu qua chiếc mũ trùm đầu để nhìn rõ gương mặt bên trong của

thần tượng mình.

Đột nhiên, hần nhìn thấy đối phương nhìn tới rồi giờ lên ngón tay chỉ về phía mình. Alvin không kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra thì một giọng nói từ loa sóng âm truyền ra.

- “Ngươi, người anh em, mạnh dạng nói cho ta biết câu trả lời của ngươi thử xem nào.”

Bị chỉ mặt FwCXiBqu để trả lời, lại thêm âm thanh trầm thấp của tiếng nhạc, Alvin trong lòng lập tức bị rối loạn và khẩn trương lên. Vì quá gấp gáp, hần không tự chủ được mà mở miệng bật thốt ra suy nghĩ trong lòng.

- “Là... là... thần tượng của ta.”

Vừa nói xong, Alvin trong lòng cũng ngưng ngừng vì câu trả lời trẻ con của mình. Nhưng ngay sau đó, hần liền bình tĩnh lại khi nghe thấy vài người khác cũng trả lời tương tự như vậy khi bị đặt câu hỏi.

Đa số mọi người đều trả lời là “Đội Trưởng”, “Hội Trưởng” hoặc “Lãnh Đạo”. Một số khác lại giống như Alvin đều nói là “Thần Tượng”, chỉ có số ít người không thuộc về đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] thì trả lời là “Không quen biết” hoặc “Cao thủ”.

Phía trên sàn cao, đầu mang mũ trùm che khuất mặt lắc nhẹ vài cái như không mấy hài lòng với những câu trả lời này.

Hần xoay người bước chậm rãi từng bước đi sát bên rìa sàn lớn, đôi mắt ẩn trong mũ trùm đầu như đang nhìn lấy những người bên dưới kia, giọng âm trầm, từ tốn mà nói tựa như đang kể lại chuyện xưa... kèm theo đó là tiếng nhạc trầm thấp vẫn đang phát ra từ loa siêu âm, làm cho những người ở quảng trường không tự chủ sinh ra một loại trầm trọng cảm giác ở trong lòng.

- “Bọn ta trước đó đã phải liều mạng chiến đấu từng giây từng phút để giành lấy những lợi thế cho mình. Tất cả những gì chúng ta có được ngày hôm nay đều là phải đánh đổi từ máu và mồ hôi, nước mắt của bản thân.

Thế nhưng có một số người lại không hiểu điều đó. Bọn chúng đều là những tên lười biếng, hèn nhát và ích kỉ.

Người giàu có hơn thì chúng sẽ ghét, nghèo hơn thì sẽ bị khinh thường. Còn với những người thông minh hơn, chúng sẽ tìm cách thu về làm việc cho mình, nếu không được thì chúng sẽ tìm mọi cách, dùng mọi thủ đoạn để tiêu diệt.

Bọn ta đã từng bị những tên như thế ra tay ám hại không chỉ một lần, thậm chí có lúc còn bị nguy hiểm đến tính mạng...”

Nói đến đây hần liền ngừng lại, cùng lúc đó đoạn thứ hai của khúc nhạc cũng kết thúc. Những tên người chơi có mặt trên quảng trường lúc này cũng rơi vào một khoảng không trầm mặc. Không khí trong quảng trường dường như bị cô đọng lại mà trở nên tĩnh lặng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Diễn thuyết (2)

Với những tên thành viên chính thức của [The Alliance], bọn họ đều cảm nhận được ý nghĩa của từng câu từng chữ trong lời của tên The Dawn kia vừa nói.

Không ai có thể hiểu rõ điều đó hơn bọn họ được, bởi vì dù là đội Linh Đánh Thuê có số lượng người đông nhất nhưng vì rời rạc hoạt động mà thời gian vừa qua bọn họ liên tục bị người của nhiều thế lực khác chen ép sống cũng rất khó khăn.

Thậm chí có nhiều người không kim được mà nghiêng rãng, xiết chặt nắm tay, máu cũng đang sôi lên bởi họ cảm giác như đây là dùng hoàn cảnh của mình mà nói.

Thời gian yên tĩnh cũng không lâu, rất nhanh sau đó tiếng trống từ loa siêu âm đột nhiên vang lên, phảng phất cùng nơi tảng đá lớn rơi vào mặt nước, mặt sau tiếng đàn vẫn là đồng nhất đoạn giai điệu của khúc nhạc ‘The Dawn’ thế nhưng nhạc cụ gõ gia nhập, làm cho sóng gió đột nhiên nổi lên, không ngừng áp sát.

Trên sàn lớn, tên pháp sư kia đã dừng lại, hần đứng đối diện mà nhìn lấy những người bên dưới. Giọng nói cất cao lên, tràn đầy sức mạnh bên trong.

- “... Đúng vậy, chúng nghĩ rằng bọn ta là những con người yếu đuối sẽ sống như một con chó đang lăn lộn ngoài đường, những kẻ chỉ biết sống trong tuyệt vọng.

Thế nhưng bất kể đám người đó dùng thủ đoạn gì cũng đều sẽ không thể ngăn cản được bước tiến của bọn ta. Và hôm nay cũng sẽ là như vậy!

Ta! Đình Tán cùng với đồng đội của mình...”

Nói đến đây, hắn đưa tay hất tung lên mũ trùm đầu, để lộ ra gương mặt kiên nghị, sắc lạnh của mình. Sau đó lập tức xoay ngang người, giờ tay chỉ về một tên mặc áo khoác mũ trùm đầu và khăn bịt mặt đang đứng ở phía sau.

Đối phương ngay như đã có chuẩn bị, ngay khi bị chỉ trỏ thì lập tức đưa tay kéo ra khăn bịt mặt rồi gân cổ, hét lớn báo lên tên của mình.

- “David Levi!”

Ngay sau đó tên đồng đội đứng bên cạnh hắn cũng lặp lại một loạt những hành động giống như vậy.

- “Louis Nguyễn!”

...

- “Ameerah Emiko Nada!”

...

- “Terrell Donway”

...

- “Dendi Levi”

...

- “Ami Levi”

Từng người theo nhịp trống dồn dập báo lên tên thật của mình. Đoạn nhạc cũng dần dần tiến vào những giây phút điên cuồng cuối cùng, âm thanh của tiếng đàn ghita điện bắt đầu dâng trào những hợp âm cao F#VGGdBS mà phát ra đoạn điệp khúc.

Vẫn là đồng dạng giai điệu, nhưng ở bảo tổ bên trong, tiếng đàn giống những cái tay đang nâng đẩy con sóng lớn lên đến độ cao đỉnh điểm.

Tất cả những tên người chơi bên dưới quảng trường đều có một loại gấp gáp cảm giác, tựa như có một con sóng lớn đang dồn dập đánh vào trên người, đem mình chôn vào dưới nước.

Ngay khi tên đồng đội cuối cùng vừa báo tên xong, tên pháp sư xoay người lại nắm tay giờ lên cao mà lớn giọng gào thét.

- “... Hôm nay, bọn ta đến đây để chứng minh những sai lầm về suy nghĩ của các ngươi, rằng bọn ta đã trở về từ địa ngục. Trở về để nói cho các ngươi biết...”

Nói đến đây, hắn nắm chặt bàn tay, cánh tay giờ lên cao mà khàn giọng gào thét.

- “Bọn ta sẽ chiến đấu dù cho máu và vũ khí của chúng ta có đổ ra đầy cả chiến trường, cho đến hơi thở cuối cùng vì vinh quang của [The Alliance].

Và nếu như bị bao vây đến không còn sức để chiến đấu, hay bị tàn sát và không còn hi vọng, thì bọn ta vẫn sẽ ngẩng cao đầu mà nhả nước bọt vào mặt các ngươi trong sự coi thường.

NHUNG BỌN TA SẼ KHÔNG BAO GIỜ ĐÀU HÀNG!”

Sáu tên đồng đội ở phía sau đều đồng loạt giờ tay gào thét theo đội trưởng của mình.

Thanh niên da đen Alvin và năm người bạn của hắn đứng bên dưới sàn lớn, máu đang sôi lên, nắm tay xiết chặt vì kích động, vì hưng phấn. Bọn họ thật muốn thét lên một tiếng thật lớn cùng với những người đứng trên sân kia để giải tỏa những dồn nén trong lòng.

Hàng nghìn người trong quảng trường lúc này tâm tình cũng không khác mấy Alvin. Thậm chí gương mặt của nhiều người đã đỏ lên, bờ vai cũng run rẩy vì phải dồn nén lại tâm tình như dòng sông lấp bề của mình.

Nhất là với những tên thanh niên trẻ tuổi đầy nhiệt huyết như Alvin. Trong mắt bọn họ như đang hùng hực cháy lên một ngọn lửa, hướng thẳng đến những thân ảnh đứng trên sân cao trước mặt.

“Rầm! Rầm! Rầm!....”

Thế nhưng, tên pháp sư trên sân lớn vẫn chưa chịu dừng lại tại đó. Hắn giờ chân dậm mạnh xuống sân lớn, nghiêm người đứng thẳng sống lưng, cả cánh tay phải dấn sát vào người, bàn tay nắm chặt như một cái búa đập mạnh vào trái tim mình cũng như trái tim của mỗi người có mặt ở quảng trường ngay lúc này.

Sáu tên đồng đội ở phía sau cũng đồng loạt đứng nghiêm người đưa tay đặt vào ngực mình, miệng cũng đồng thanh hét lên theo tên đội trưởng của mình.

Giọng nói đã khàn đi vì phải liên tục gào thét của hắn ngay lúc này càng như làm rõ hơn ý chí kiên cường, cũng như sức mạnh mà hắn muốn truyền đạt tới những người ở đây.

- “BỌN TA LÀ THE ALLIANCE! VÀ THE ALLIANCE SẼ KHÔNG BAO GIỜ GỤC NGÃ!”

Tựa như cảm giác được khát vọng của những người ở bên dưới quảng trường, đứng ở trên sàn, trong phần cao trào của đoạn nhạc như từng con sóng biển dồn dập, hắn tiếp tục hét lên, chất vấn đám người bên dưới.

- “BÂY GIỜ NÓI CHO TA BIẾT, CÁC NGƯỜI NHẬN ĐỊNH RẰNG CHÚNG TA LÀ AI?!~”

Cả quảng trường lập tức bị câu nói này của Đinh Tấn kích nổ. Tiếng đập chân, đập ngực lại thêm tiếng thét vang của gần 600 tên thành viên của [The Alliance] đồng loạt vang lên.

Nhưng không dừng lại tại đó, hàng chục nghìn người có mặt ở tại đây và ngay lúc này cũng không nhận được kích động trong lòng, bắt chước làm theo những động tác của đám người xung quanh, miệng cũng hét lên theo.

“Rầm rầm rầm...”

- “WE ARE [The Alliance]! WE WILL NEVER SURRENDER!”

Âm thanh tuy có lộn xộn nhưng sau nhiều lần tung hô đã bắt đầu ngay ngắn rõ ràng có thể nghe rõ được từng câu từng chữ, tựa như đã có tập luyện trước đó nhiều lần.

Bọn họ đôi mắt trừng lớn nghiêm chỉnh đứng thẳng sống lưng. Sắc mặt đã đỏ lên vì hưng phấn và kích động.

Một số tên thành viên của những phòng làm việc và hội, nhóm lớn như [The Throne], Hồng Môn Hội cũng trợn mắt ngoác mồm nhìn cảnh tượng hùng vĩ trước mặt.

Báo Đen đứng ở một góc của quảng trường, gần với tòa cao ốc Trung Tâm Nghề Nghiệp, với một đám năm người đàn ông trắng niên khác. Trong lòng bọn họ cũng không không chế được mà xuất hiện một tia hăm dọa. Hắn không khỏi cảm khái một tiếng.

- “Thật hăm dọa tuổi trẻ nhiệt huyết, nếu được trẻ lại mười tuổi hoặc nếu không còn ở trong quân đội có lẽ ta cũng sẽ không kìm chế được kích động mà tham gia vào đám đông bên kia.”

Năm người kia không khỏi gật nhẹ đầu tán thành suy nghĩ của Báo Đen. Nghe tên thanh niên Đinh Tấn kia diễn thuyết, máu nóng của bọn hắn cũng không kìm được mà đang sôi lên ừng ực đây.

Bọn họ cho dù đều là đội trưởng của một nhóm quân đặc nhiệm, thế nhưng bọn họ cũng đồng thời là một tên đàn ông. Ai lại không muốn được mặc sức tự do mà tung hoành hay điên cuồng một lần.

Trái ngược lại với những người này, Henry và Trần Cận Hùng, hai người cùng với những tên thuộc hạ của mình đang đứng tại một góc khác, gần ngay Đại Sân Lính Đánh Thuê, mà quan sát lấy toàn bộ quảng trường.

Nhìn thấy sĩ khí của đối phương càng lúc càng nâng lên cao, Henry và Trần Cận Hùng trong lòng cũng lập tức trở nên phân vân do dự, không biết lần hành động này có thể thành công hay không. Hoặc có khi nào lại như lần trước không bắt được gà còn mất thêm nắm gạo.

Henry đôi mắt híp lại thành một đường mà nhìn lấy thân ảnh của Đinh Tấn bên trên sàn lớn. Trong lòng cũng nhanh chóng suy tính cho phần tiếp theo của kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Lên đường

Nhìn thấy những người trên quảng trường đang hưng phấn, kích động mà hò hét, trong lòng Đinh Tấn và cả nhóm 6 người đồng đội của hắn liền xuất hiện một cảm xúc không tên.

Có tự hào, có hãnh diện lại thêm một chút hưng phấn cùng chờ mong. Đinh Tấn lúc này không khỏi nghĩ đến những ngày hắn cũng giống như những con người này, cũng đứng dưới sàn lớn mà nghe lãnh đạo diễn thuyết.

Siết chặt lấy nắm tay mình, hắn tranh thủ rèn sắt khi còn nóng mà lập tức vùng tay lên hét lớn.

- “Hôm nay chúng ta sẽ hành quân đi xuống khu vực phía nam ngoài doanh trại đóng quân ở dã ngoại! Dùng chuyển đi này để chứng minh cho kẻ thù của chúng ta thấy được, [The Alliance] cường đại đến mức độ nào, chứng minh cho bọn họ thấy, kẻ thù với chúng ta là một quyết định sai lầm như thế nào.

CÁC NGƯỜI ĐÃ SẴN SÀNG DÙNG SINH MỆNH CỦA MÌNH ĐỂ CHỨNG MINH ĐIỀU TA NÓI CHƯA?!”

Loa siêu âm phát ra giọng nói của Đinh Tấn truyền thẳng vào tai của hơn 600 tên thành viên [The Alliance]. Từng câu từng chữ như những câu búa tạ đánh thẳng vào cái đầu đang nóng lên của bọn họ, thậm chí có người đã nín thở hồi hộp siết chặt nắm tay sẽ chờ một hồi cuối cùng để phát tiết.

Câu hỏi cuối cùng của Đinh Tấn giống như một lối thoát để cho bọn họ bùng nổ ra tâm tình lúc này của mình. Ngay tức khắc, hơn chục nghìn người có mặt ở quảng trường đông thành hết lớn một tiếng.

- “Quyết chiến đến cùng!”

Âm thanh vang vọng khắp cả EL Thành như một tiếng sấm nổ, tâm tình động lại trong lòng vừa nãy như triệt để được phóng thích. Mỗi người đều có một loại cảm giác thoải mái không nói ra được.

Tiếng nhạc cũng dần dần đi vào hồi kết, tiếng đàn dương cầm đơn độc mà chậm rãi đánh lên từng nốt nhạc âm trầm cuối cùng của khúc nhạc “The Dawn” cho đến khi kết thúc.

Tâm tình của đám người trong quảng trường ngay lúc này cũng dần dần bình tĩnh trở lại, tuy nhiên trái tim bọn họ vẫn còn đang đập lên liên hồi.

Nếu như lúc này có chiến đấu xảy ra, chắc chắn bọn họ có thể liều mạng không hề sợ chết mà bộc phát ra 200% sức mạnh của mình

Nhìn thấy sĩ khí của quân mình đã đạt đến đỉnh điểm, Đinh Tấn không hề mề dãi dòng nữa. Hắn lập tức lớn tiếng nhanh chóng sắp xếp.

- “Tốt! Những ai thuộc đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] lập tức phân chia ra ba nhóm, xếp thành hàng đứng trước tấm sàn này.

Sau đó sẽ có người tới tiếp nhận làm trưởng đoàn và phân công, hướng dẫn cho các người các bước tiếp theo phải làm như thế nào. Những quy định trước đó đặt ra sẽ bắt đầu có hiệu lực tính từ giây phút này, ta hi vọng các người sẽ tuân thủ đúng theo những yêu cầu được đặt ra, đừng làm ta khó xử.

Lập tức hành động đi.”

Đinh Tấn vừa dứt lời liền vung tay làm ra hiệu lệnh, David và Louis lập tức bước nhanh xuống sàn lớn đi về phía trước một chút. Canh chừng cho đủ khoảng cách F5FDo1dJ 10m, sau đó bọn họ giơ cao cánh tay của mình lên tựa như đang làm một cái cọc tiêu.

Những tên thành viên [The Alliance] đưa mắt nhìn nhau một chút, sau đó nhanh chóng sắp xếp thành hàng. Từng người, từng nhóm đứng vào vị trí của những thần tượng mà bọn họ yêu thích.

Sau một hồi sắp xếp, có thể nhìn thấy rõ ràng, hàng ở giữa của Đinh Tấn số lượng là nhiều nhất, sau đó mới đến David và cuối cùng là Louis.

Chuyện sắp xếp này có hơi chút phức tạp và rối rắm. Dù sao đám người này vẫn còn là một đoàn thể tạp nham, lộn xộn vẫn chưa được mài dũa kỹ lưỡng, thế nên Đinh Tấn cũng không gấp mà luôn kiên nhẫn hướng dẫn, chỉ đạo đám thành viên mới này.

Đến hơn 1 giờ sau, cả nhóm mới tập trung thành sáu hàng dọc đều nhau. Phân biệt mỗi người Đinh Tấn, David và Louis sẽ dẫn dắt lấy hơn 200 người đội viên.

Ba người bắt đầu lớn tiếng phân công sắp xếp rõ ràng nhiệm vụ cho đại đội của mình. Đinh Tấn đứng ở đối diện với đám người mới này, miệng cũng lớn tiếng nói.

- “Các người bây giờ nhanh chóng lựa chọn tập hợp thành một tiểu đội 10 người cho ta. Sau đó biểu quyết bầu ra một tên đội trưởng và hai tên đội phó, tất nhiên chức vị càng cao trọng trách sẽ càng lớn, công việc cũng sẽ nhiều hơn.

Cho nên điểm cống hiến thưởng cho cũng sẽ có khác biệt, những ai lười biếng thì ta khuyên các người tốt nhất đừng ôm trách nhiệm vào mình, kéo không được thưởng mà lại còn bị phạt.

Các người đã hiểu rõ chưa?!”

Nói đến câu cuối, Đinh Tấn gân cổ rồng lớn lên để cho đám thành viên mà mình dẫn dắt có thể nghe được mà để ý suy nghĩ. Cũng may rằng loa siêu âm và tiếng nhạc đều đã tắt đi, nếu không tiếng rồng của hắn chắc có thể làm mê muội đầu óc của những tên đội viên này.

Thời gian cứ chậm rãi trôi qua, hơn nửa giờ sau, mọi thủ tục đều đã được hoàn thành xong. Đinh Tấn xoay người hướng về phía David và Louis gật nhẹ đầu ra hiệu sau đó cả ba người hướng về phía đội của mình mà hét lớn.

- “Tất cả giữ vững đội hình theo sau người phía trước lên đường.”

Đinh Tấn vừa nói xong liền cấp bước nhanh chóng dẫn đầu cả nhóm hướng về con đường lớn đi đến cổng phía nam EL Thành. Từng tên đội viên cũng đi đều nhau đuổi theo sau lưng hắn.

Đến tên cuối cùng rồi đi, David liền nhanh chân bước theo sau lưng hắn. Cả đoàn người lại bắt đầu kéo dài ra. Cho đến hàng thứ ba của Louis thì đoàn người đã nối liền nhau như một con rắn lớn hơn chục mét rồi.

Cảnh tượng hùng tráng tựa như một đại quân đang hành quân ra trận thời trung cổ, kéo dài trên cả đoạn đường lớn làm hấp dẫn ánh mắt của vô số người chơi không có mặt ở quảng trường trước đó.

- “Chuyện gì đang xảy ra vậy?!” (o.O)

- “Nghe nói đệ nhất công hội [The Alliance] đang tổ chức sự kiện lớn.”

- “Mau quay phim lại, thế nào cũng được nghìn like cho xem hahaha.”

...

Từng nhóm người chơi tò mò, liên mồm bàn luận với nhau. Một số cô gái không chậm trễ giây phút nào, liền mở live stream mà câu like sống ảo.

Hơn 600 tên thành viên [The Alliance] lúc này tâm trạng hân hoan, hứng hực chiến ý không thể tả được. Bọn họ trước đó nhiều lần bị người khác khinh bỉ vì công hội không hề có hoạt động, cũng như tổ chức bảo vệ thành viên nhỏ yếu trước những công hội khác.

Nhiều người bạn bè của bọn họ cũng vì không chịu nổi mất mặt mà đã rời đi. Chỉ còn lại bọn họ vẫn kiên trì ở lại cho đến hôm nay. Và cuối cùng mọi sự hi sinh, nhẫn nhục chịu đựng của họ cũng đã được báo lại.

Những kẻ đã từng khinh bỉ, rù rù bọn họ rời khỏi [The Alliance] lúc này đang cố gắng liên lạc với họ để cầu xin được đề cử để gia nhập trở lại [The Alliance]. Điều này không khỏi làm thỏa mãn lòng hư vinh của bọn họ.

Tuy nhiên đều không có ai mở ra bảng giao diện hệ thống tin nhắn ngay lúc này vì bọn họ đều không muốn bị mời ra khỏi [The Alliance].

Và cũng ngay lúc cả đội Linh Đánh Thuê nhanh chân bước đi, Lý Uyên nhanh chân bước lên sàn lớn, giọng nói quyền rũ nhưng đầy lưỡi dao và mùi vị hiểm độc của nàng lập tức được loa siêu âm khuếch đại ra.

- “Xin chào những người bạn của [The Alliance], hôm nay công hội chúng ta làm sự kiện sẽ không chấp nhận có người theo sau quấy rối.

Cho nên những ai có ý đồ gì đó thì xin hãy dừng lại ngay, nếu không dù có gặp phải bất trắc gì cũng xin đừng tìm đến nơi này hoặc mạng xã hội mà tung tin yêu cầu lý lẽ.

Để đáp lại cho sự bất tiện này, Trading Hall cũng sẽ tổ chức sự kiện giảm giá và khuyến mãi cho những sản phẩm mới. Mọi người xin nhanh chân đến trước nhé, đến trễ không còn hàng ta sẽ không chịu trách nhiệm đâu.”

Lý Uyên vừa nói xong thì nở một nụ cười quyền rũ, câu hồn. Nàng cúi đầu chào một cái, cả bộ ngực lớn để lộ ra một khe sâu làm đắm người chơi nam bên dưới trở mắt mà nhìn. Sau đó lập tức nhanh chân quay trở lại cửa hàng Trading Hall.

Đám người chơi bên dưới sàn lớn đôi mắt mê đắm mà nhìn lấy bóng lưng quyền rũ đang chạy đi kia.

Chờ cho thân ảnh của Lý Uyên đã khuất sau cánh cửa của Trading Hall những tên người chơi lúc này mới giật mình tỉnh lại.

- “Đệt, giờ này còn mê nhìn gái... không đi nhanh hết hàng thì thật phí phạm.”

- “May thật, hôm qua vừa đổi tiền vào game...”

- “Nhìn xinh thật... chết cha quên mất, phải nhanh đi mới được.”

Vài lên văng tục mắng một câu, lại liếc nhìn mà khinh thường vài tên người chơi khác đứng xung quanh, miệng cũng lẩm bẩm chửi một tiếng cho thỏa lòng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: Trận chiến mở màn (1)

Henry lúc này đang đứng trầm tư nhìn chăm chăm lấy đoàn người đang nói dài đi về cổng thành phía nam. Tên Trần Cận Hùng đứng bên cạnh cũng chăm chú nhìn về cùng một phương hướng.

Sau một hồi lâu, bóng người dần dần khuất khỏi tầm mắt của hai người, tên Henry lúc này mới mở miệng trầm giọng nói.

- “Cho người theo đuôi bọn chúng, có phát hiện gì thì lập tức báo cáo lại ngay cho ta.”

- “Vâng, thiếu gia!”

Ông lão quản gia đứng phía sau cúi đầu lớn giọng nói. Sau đó lập tức mở ra giao diện hệ thống tin nhắn mật gửi tin đi.

Tên Henry cũng chưa dừng lại tại đó. Sau khi ra lệnh cho thuộc hạ của mình xong, hắn liền quay sang nhìn tên Trần Cận Hùng rồi bình thản nói.

- “Ngươi cũng đi tập hợp người của mình đi, một chút nữa nếu bọn [The Alliance] có dị động gì thì còn có thể nhanh chóng lên đường hành động.”

Tên Trần Cận Hùng chỉ im lặng nhìn Henry một lúc lâu mà không nói gì. Đôi mắt cũng liên tục đảo quanh đường như đang có điều suy nghĩ.

Thấy vậy, Henry híp lại đôi mắt của mình thành một đường, giọng nói thâm trầm như đang đe dọa đối phương.

- “Ngươi nên nhớ điều kiện hợp tác lần này. Bỏ ra chỉ vài trăm vài nghìn đẳng cấp ảo của bọn thuộc hạ của ngươi, đổi lại chính là cổ phần công ty bất động sản với giá trị không chỉ nằm ở phương diện tiền mặt.

Phân vân nữa thì ta sẽ hủy hiệp ước để đi tìm đối tác khác. Ta nghĩ ngoài ngươi ra thì chắc vẫn sẽ còn có nhiều tên có hứng thú với phần giao dịch này...”

Giọng nói của Henry càng nói về sau càng trở nên nhẹ nhàng đi, dường như những chuyện hợp tác cùng Hồng Môn Hội lần này đối với hắn không có mấy quan trọng.

Tên Trần Cận Hùng nghe vậy trong lòng cũng một trận gấp gáp. Hắn quả thật có chút đắn đo về chuyện giao dịch lần này, dù sao bọn thuộc hạ của hắn trong hội cũng phải bỏ ra một khoảng thời gian dài để luyện cấp, nếu không không mà bị mất đi kinh nghiệm chắc chắn sẽ có không ít lời nói dị nghị.

Một hồi sau, hắn liền cắn răng đưa ra quyết định cuối cùng. Dù sao tên Henry cũng nói đúng trọng tâm, nếu mình không chịu hợp tác thì hắn vẫn có thể đi tìm kẻ khác.

Hơn nữa đẳng cấp trong game thì có thể luyện lại mấy hồi thể nhưng mất đi cơ hội lấy được cổ phần công ty bất động sản của Henry lần này thì chắc sẽ vĩnh viễn không có lần sau.

- “Được, ta đồng ý. Ngươi nên nhớ thỏa thuận của chúng ta lần này, bất kể thành công hay thất bại đều phải giao ra cổ phần của công ty bất động sản!”

Trần Cận Hùng gương mặt hung ác, đôi mắt nhìn chằm chằm lấy Henry mà gằn giọng nói.

Tuy nhiên, ở phía đối diện, Henry gương mặt thản nhiên như không có lo lắng gì. Hắn phui tay bình thản đáp lại tên Trần Cận Hùng.

- “Biết rồi, biết rồi. Ngươi nhanh đi đi, đừng làm chậm trễ kế hoạch lần này của ta.”

Bị xua đuổi đi như một tên ăn xin nhưng Trần Cận Hùng cũng không dám nói gì nhiều. Hắn chỉ nhìn lấy Henry thật sâu một cái, sau đó liền xoay người rời đi.

Henry nhìn bóng lưng dxTsifODq của tên Trần Cận Hùng một lúc thật lâu dường như đang có điều suy nghĩ. Sau đó hắn liền mở giọng ra lệnh cho lão quản gia.

- “Gọi Bò Cạp, Ai Kiu Ai, Ollay và Huyền Thoại cũng đi chuẩn bị đi. Ta dự cảm lần này có thể là một mùa bội thu hahahaha...”

Hắn nói xong thì giống như đã chắc chắn lần này kế hoạch sẽ thành công, mà diện cuồng cười lớn một hồi lâu.

- “Vâng, thiếu gia nói phải, lần này [The Alliance] chắc chắn sẽ bị giáng một đòn trọng kích bị thương nặng.”

Ông lão quản gia cũng khá chắc chắn, miệng mỉm cười nói ngọt vô mông tăng bốc tên Henry lên. Điều này càng làm cho Henry cảm thấy chắc chắn về quyết định lần này của mình.

...

Nửa giờ sau, tại khu rừng nhiệt đới ở phía nam EL Thành...

Đinh Tấn vẫn không hề hay biết rằng có người đã bắt đầu sắp xếp kế hoạch, chuẩn bị lực lượng để mai phục mình.

Hắn hiện tại vẫn đang tiếp tục dẫn dắt những tên thành viên trong đội Linh Đánh Thuê [The Alliance], hướng về phía khu rừng rậm nhiệt đới ở phía nam.

Đúng vậy! Mục tiêu lần này của hắn chính là con Griffin đã tiến hóa lên cấp độ 31, vượt qua ranh giới đẳng cấp 30 kia.

Đinh Tấn có thể dự đoán được lần này ra tay chắc chắn sẽ có đám người [The Throne] bên trong. Ngoài ra còn có ai nữa thì hắn không biết, thể nhưng

bấy nhiêu đó là đã quá đủ.

Hắn đã từng hồi tưởng lại khoảng thời gian trước trong lần hành động giành Boss Mammuthus Lãnh Chúa với bọn [The Throne], số lượng của chúng có hơn mấy nghìn người.

Cũng chính bởi vì vậy nên Đình Tấn không có nắm chắc có thể dùng hơn 600 người không phải là tinh anh để chiến thắng bọn họ trong lần hành động lần này.

Tuy nhiên, với sức chiến đấu và mức độ khủng bố của con Griffin, Đình Tấn tin chắc rằng, cho dù hắn có bị phục kích thì đám người [The Throne] kia cũng không thể nào toàn thây được với nó.

Hơn nữa, chuyến đi lần này là Đình Tấn có chuẩn bị trước rất nhiều dụng cụ và phương án ứng đối để chống lại con Griffin. Bởi lẽ hắn cũng không có quá nhiều lo lắng.

‘Gào gào... rống’

Đình Tấn đang vừa bước đi vừa suy nghĩ chiến thuật để cho một chút nữa sẽ hành động thì đột nhiên từ trong rừng cây ở phía trước, khoảng cách có hơn 40m, bay ra hơn một đàn Uniwolf, có hơn trăm con. Đôi mắt hung thần ác sát của chúng đang nhìn chăm chăm lấy đội quân của Đình Tấn.

Những tên người chơi chỉ 16 - 18 cấp thì làm sao biết đến những con quái vật 22 cấp này. Bọn họ nhìn lấy cái sừng trên đầu đang như đang lấp lóe ánh sáng sắc lạnh có thể đâm thủng thân thể mình liền không khỏi phát lạnh sống lưng.

- “Á! Có quái vật xuất hiện...”

- “Thật kinh khủng. Nơi này quái vật đã thăng đến 22 cấp rồi!”

- “Trời! Còn xuất hiện quái vật tinh anh 24 cấp nữa kia... chúng ta chết chắc rồi... hức hức”

...

Một số nữ người chơi và những tên thiếu niên trẻ chưa từng phải chiến đấu với quái vật đẳng cấp cao này trong lòng không kìm nén được sợ hãi mà liên mồm hét lên.

Đình Tấn nhú nhú mày một chút, trong lòng cũng không khỏi âm thầm thất vọng với tố chất của những tên thành viên trong đội của mình này.

Hắn lập tức xoay người lại giọng lạnh lùng, gân cổ lớn tiếng nói.

- “IM LẶNG!”

Hai chữ lại tựa như một câu thần chú làm đám thành viên lập tức im miệng không nói nữa, thế nhưng có người thân thể đang run rẩy lại không che giấu được sự sợ hãi của bọn họ ở ngay lúc này.

Đình Tấn vừa nói xong thì chỉ im lặng quan sát bọn họ một lúc sau nó mới lớn tiếng nói tiếp.

- “Các ngươi mục đích đi đến đây ngày hôm nay là gì?! Là để chứng minh cho những kẻ xem thường các ngươi thấy mình là một tên hèn nhát đến như vậy ư?”

Câu nói như đánh trúng vào tâm ý của nhiều người làm bọn họ không khỏi nghĩ đến những giờ phút trước đó khi đang ở trên quảng trường lớn mà giờ cao tay liên tục gào thét. Nỗi hoảng sợ trong lòng cũng theo đó mà lập tức tan biến không còn, chỉ có đôi mắt đang bốc ra ngọn lửa hừng hực như trước.

- “[The Alliance] có thể không tồn tại những cao thủ hay đại gia nhiều tiền, thế nhưng sẽ không bao giờ tồn tại những tên yếu đuối, sợ hãi chiến đấu.

Đừng để người khác nhìn vào sự hèn nhát của các ngươi mà đánh giá thấp đi cả gia đình [The Alliance] này!”

Đình Tấn tranh thủ rên sất khi còn nóng liên mồm nói những câu như muốn khiêu khích lấy sự sĩ diện và tự ái có trong lòng những người này. Hắn đưa cao tay lên chỉ về phía đàn Uniwolf, đang bước chậm từng bước tới gần, rồi liên mồm hét lớn.

- “Bọn nó đáng sợ đến vậy sao? Chúng chỉ là những con chó có kích cỡ hơi lớn mà thôi, các ngươi đây là sợ cái gì?! Sợ hãi bị bọn chúng giết chết về thành hay sợ những người khác cười vào mặt? Các ngươi là muốn tiếp tục bị người khác xem thường ư?”

Dần dần theo từng câu nói của Đình Tấn, nỗi lo sợ của hơn 600 tên thành viên [The Alliance] cũng bị thổi bay đi mất. Trong mắt bọn họ lúc này, những con Uniwolf kia cũng không còn đáng sợ như vậy nữa.

Đồng thời họ cũng không tự chủ nghĩ về những chuyện nhục nhã trước kia khi ra bãi luyện cấp mà bị người khác đánh đuổi, hèn yếu không dám đánh trả hoặc bị đánh giết về thành rồi bị cười nhạo.

Nắm tay cũng theo lối suy nghĩ này mà dần dần xiết chặt, hai hàm răng cũng không tự chủ được mà càng nghiến chặt. Ánh mắt nhìn về những con Uniwolf cũng đã không còn quá nhiều sợ hãi.

- “Đẹp bỏ cái tính cách hèn yếu và nỗi sợ hãi của các người qua một bên, cầm chắc vũ khí của các người lên chém giết bọn chó kia để chứng minh cho những tên đã khinh thường các người thấy, họ đã sai lầm về các người. Bây giờ nói cho ta biết các người có thể chiến thắng được bọn chúng hay không?”

Đình Tấn nắm tay xiết chặt đưa ra trước mặt hết lớn một câu hỏi. Ngay lập tức hơn 600 người phía sau thần sắc dữ tợn, đôi mắt đỏ lên như muốn liều mạng với ai đó mà gân cổ gào thét.

- “CÓ!”

Nhìn thấy tình cảnh trước mắt, Đình Tấn biết đã đủ rồi. Hắn lập tức xoay người lại nhìn về phía đàn sói có hơn trăm con ở phía đối diện, bàn tay đặt lên sách mà miệng lại hét lớn một tiếng.

- “[The Alliance] CHUẨN BỊ CHIẾN ĐẤU!”

600 tên thành viên lập tức nắm chặt lấy vũ khí của mình trong tay, bên trong cặp mắt đã nổi lên đầy gân đỏ mà nhìn chăm chăm lấy đàn Uniwolf trước mặt, cả người bọn họ hơi chùn xuống như chuẩn bị xông tới vô lấy đối phương.

David, Louis, Terrell, Ameerah và hai đứa trẻ Ami, Dendi cũng tiến vào trạng thái chiến đấu. Riêng Ami và Dendi đã bắt đầu triệu hồi hai con Song Giác Thú của mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144: Trận chiến mở màn (2)

Đình Tấn tay đặt lên sách, miệng bắt đầu đọc chú ngữ triệu hồi vong linh sinh vật.

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” (x72)

“Triệu Hồi Tang Thi” (x54)

“Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ” (x36)

Từng kỹ năng triệu hồi nhanh chóng được hấn tung ra. Trên mặt đất cũng nhanh chóng xuất hiện những cái hố đen ngòm, mà vong linh sinh vật chính là từ bên trong bò ra.

Những tên đội viên của [The Alliance] đứng phía sau trốn mắt mà nhìn lấy cảnh tượng trước mắt. Ấn tượng nhất với họ chính là những con Tang Thi như đội mò sống dậy, bò từ trong lòng đất ra ngoài.

Thậm chí có nhiều người còn lo sợ không nhận được mà cúi đầu nhìn lại về phía bên dưới chân của mình như để bảo đảm tang thi không có từ nơi đó chui ra.

Vong linh rất nhanh chóng tập hợp đầy đủ quân số, mà đàn Uniwolf cũng đã tiến đến chỉ còn cách 20m. Đình Tấn dùng tinh thần, truyền lệnh cho đám vong linh bắt đầu dàn trận.

Bộ Xương Chiến Sĩ bắt đầu tản ra thành một hàng ngang dài. Chúng đưa khiên ra nghiêng người về phía trước, một chân trước một chân sau đứng đều nhau làm thành một bức tường mỏng như muốn ngăn chặn lấy đàn Uniwolf.

Tang Thi được lệnh tản ra xung quanh. Chúng chia nhau ra đứng rải rác, thậm chí có con còn xông lên hai bên cánh trái hoặc phải của đàn Uniwolf muốn tìm những con lẻ tẻ lạc bầy mà đơn độc chém giết.

Bộ Xương Cung Thủ đứng im tại chỗ, cũng xếp thành hàng dài. Bọn chúng đều nhận được mệnh lệnh chuẩn bị tấn công, thế nên 36 con Bộ Xương Cung Thủ như một, đều đưa tay thò vào trong hô đen nhỏ ở miệng ổng tên mang theo trên lưng mà lấy ra cốt tiễn lắp vào cung tên.

Đầu mũi tên hướng xuống đất, thế nhưng trong hốc mắt đang bốc lên hừng hực ngọn lửa linh hồn lại đang chăm chú nhìn về phía đàn Uniwolf. Có thể chắc chắn rằng, chỉ cần Đình Tấn hạ mệnh lệnh tấn công thì chúng sẽ không chậm trễ chút nào mà kéo dây cung bắn tên.

Đình Tấn đôi mắt híp lại nhìn lấy đàn Uniwolf đang bắt đầu gia tốc chạy tới.

“Từ Vong Màn Che”

Đột nhiên ngay lúc đàn sói chỉ vừa bước vào khoảng cách 10m, một làn khói đen bỗng dưng từ trên mặt đất bắt đầu bốc ra, lan tỏa và bao trùm lấy toàn

bộ những cành cây ngọn cỏ trong khu vực 60m vuông xung quanh chiến trường.

Tốc độ xông tới của đàn Uniwolf lập tức bị giảm lại đáng kể, sau đó va chạm lấy bức tường Bộ Xương Chiến Sĩ.

‘Rầm rầm rầm...’

Mặc dù đã không còn chiếc nhẫn bị nghiền rủa, thế nhưng thuộc tính của Đỉnh Tấn vẫn là còn rất cao. Chính vì vậy, sức mạnh của những con Bộ Xương Chiến Sĩ vẫn là mạnh hơn đa số những tên người chơi ở đây.

Hơn 70 con Bộ Xương Chiến Sĩ liên tục bị đẩy lùi về phía sau, thế nhưng lại không có con nào ngã xuống.

- “Sức mạnh hoặc thể chức hình chức nghiệp cận chiến, theo sát Bộ Xương Chiến Sĩ.

Tốc độ hình chức nghiệp cận chiến, theo sát Tang Thi đánh tia vòng ngoài.

Toàn bộ viễn trình coi theo nhịp điệu Bộ Xương Cung Thủ.”

Đỉnh Tấn vừa tung ra “Tử Vong Mãn Che” kỹ năng, miệng cũng nói nhanh liên tục, phân công cho những tên đội viên ở phía sau. Vừa nói xong, hấn giờ tay lên cao hơi hướng về phía trước, khăn giọng gào thét lên.

- “[The Alliance] GIẾT!”

- “GIẾT... GIẾT GIẾT...!!!”

Hơn 600 tên người chơi như chỉ chờ đợi giây phút này, bọn họ lộn xộn hét lên, tay nắm chặt giờ lên vũ khí của mình.

‘Ầm ầm ầm...’

- “AAAA! “Cuồng Nộ” - “Xung Phong”... GIẾT!”

Luôn đi bên cạnh theo sau Đỉnh Tấn từ đầu đến giờ, Terrell như được phóng thích ra khỏi gông xiềng. Hấn tay cầm búa lớn, tay cầm khiên liên tục đập mạnh vào nhau.

Cùng lúc đó hấn ngửa đầu lên trời gào thét, da thịt bắt đầu đỏ lên, cả thân thể phình dJSVlcO to ra, sau đó lập tức bắn đi như một mũi tên rời khỏi cung lao nhanh về phía đàn Uniwolf đã va chạm với bức tường Bộ Xương Chiến Sĩ.

‘GIẾT...’

Hơn 150 tên chức nghiệp chiến sĩ và đấu sĩ khi nhìn thấy cảnh tượng này, máu nóng như càn bị nung sôi lên. Bọn họ lập tức vung lên vũ khí lao theo thân ảnh to lớn như con trâu nước kia. Miệng cũng liên tục gào thét như để phóng thích nhiệt độ đang dâng lên cao bên trong cơ thể mình.

Đám người chơi cận chiến này noi theo gương Terrell, không vượt qua bức tường Bộ Xương Chiến Sĩ mà chỉ đứng sau lưng bọn chúng chiến đấu với những con Uniwolf vượt qua được.

Nhiều người sau một lúc chiến đấu mới chợt phát hiện những con Bộ Xương Chiến Sĩ này trâu bò không kém gì mấy tên người chơi cao thủ mà bọn họ từng gặp.

Lượng sát thương đánh vào không vượt qua ba con số, nhiều người không nhịn được mở miệng thốt lên.

- “Đệt! Một con đệ thôi mà con trâu hơn cả ta nữa là sao?!”

- “Thật không muốn để cho người khác làm ăn nữa mà...”

- “Một tên Bộ Xương Chiến Sĩ này chắc đủ cân với 3 - 4 người như ta rồi quá.”

...

Tuy rằng mắng chửi thế nhưng ánh mắt hâm mộ và tâm tính dần dần chuyển biến của bọn họ lại trái ngược nhau. Trong lòng họ đã bắt đầu xuất hiện cảm giác an toàn, có thể giao phía sau lưng của mình cho đồng đội là những con Bộ Xương Chiến Sĩ này bảo hộ mà yên tâm liều mạng chiến đấu.

Ameerah cũng không chậm năng ngay khi nhận được mệnh lệnh, lập tức bùng nổ ra tốc độ nhanh nhất của mình. Miệng cũng không quên mà hét lớn.

- “Chức nghiệp Võ sĩ mau theo sau ta, cho bọn chó này biết thế nào là sức mạnh!”

Nàng vẫn còn trẻ tuổi, tâm tính hơn thua dĩ nhiên còn rất nhiều không thể nào trầm ổn được giống những tên già ‘quá DATE’ như Đỉnh Tấn. Bất quá, tính cách này lại rất phù hợp với những tên máu nóng, lựa chọn chức nghiệp võ sĩ.

Bọn họ chủ yếu lựa chọn chức nghiệp võ sĩ bởi vì trong tâm tính luôn có một cỗ hơn thua nhiều hơn người bình thường, muốn tìm kiếm cảm giác mạnh để

kích thích tăng lên thực lực bản thân.

Cũng chính vì vậy mà nghề nghiệp này vẫn bị rất ít người lựa chọn. Trong hơn 600 người cũng chỉ có chưa đến 60 người lựa chọn nghề nghiệp này.

Gần 60 người đó, ngay khi nhìn thấy thân ảnh màu đỏ như lửa kia xông lên phía trước nhất, bọn họ cũng không chịu thua kém mà lập tức hét lớn xông lên theo sau Ameerah.

Cả một đám người lao nhanh về phía những con Uniwolf bị bao vây bởi từng tốp người chơi chức nghiệp chiến sĩ và đấu sĩ, được dẫn đầu bởi Terrell. Đạp lên vai của đồng đội để bay lên thân thể cao lớn của con Uniwolf rồi tung cước hết sức có thể.

Tuy không nhanh nhẹn và linh hoạt được bằng Ameerah thế nhưng bọn họ đều là những tên có tập luyện trước đó trong hiện thực nên năng lực học tập rất nhanh. Những lỗi nhỏ hay mắc phải cũng dần dần được bọn họ khắc phục.

David và Louis trong khoảng thời gian này dẫn đội cũng đã bắt đầu quen thuộc. Bọn họ cũng nhanh chóng truyền đạt mệnh lệnh cho những tên thành viên mà mình dẫn đội.

Cả hai người dẫn đầu một đám người chơi chức nghiệp đạo tặc và thích khách, phân chia ra làm hai nhóm khác nhau xông ra hai bên cánh trái, phải theo sau đám Tàng Thi mà lao nhanh về phía đàn Uniwolf.

Trong đó, thân ảnh của Louis đặc biệt hấp dẫn ánh mắt của đám người xung quanh. Trước đó ở quảng trường lớn, nhiều người lúc đầu vẫn còn tò mò: ‘Tên thanh niên trẻ tuổi có điều gì mà lại được đề bạt làm đội trưởng để dẫn dắt một nhóm người’.

Chỉ cho đến khi nhìn thân ảnh hóa thành một tên nửa người nửa sói đặc biệt kia, bọn họ trong lòng không khỏi dâng lên một trận hiểu ra.

Mà cũng rất nhanh sau đó, những tên thích khách người chơi này càng trợn mắt ngoác mồm khi trông thấy sức chiến đấu kinh khủng của một tên Lycan là như thế nào.

Một phong cách máu tanh chiến đấu, với hàm răng sắc bén, mạnh mẽ cắn chặt rồi vật ngã một con Uniwolf hay móng vuốt sắc nhọn xé rách làm đôi những con Uniwolf đã gần hết máu.

Những tên thích khách, theo sau Louis này, đa số đều là ham muốn thực hiện những màn máu tanh giống như vậy. Phong cách chiến đấu của Louis không mưu mà lại hợp với sở thích của bọn họ làm cho bản thân họ cũng không tự chủ sinh ra một cảm giác yêu thích, hâm mộ thậm chí là sùng kính.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Trận chiến mở màn (3)

Ngược lại với phong cách hành sự chính diện, đàn áp và nghiền ép kẻ địch bằng sức mạnh của Louis, David chính là một loại thoát ần thoát hiện như một bóng ma giữa chiến trường.

Chính nhờ vậy mà hắn lại lọt vào mắt hồng mắt xanh của những tên người chơi chức nghiệp đạo tặc. Bọn họ đa số đều là những kẻ có tính cách khá lập dị, yêu thích yên tĩnh và đơn độc hành động.

Mà những pha nhào lộn né tránh, đơn độc nhảy lên lưng những con Uniwolf rồi dùng dao găm thích sát chúng nó lại làm cho những tên đạo tặc này tròng mắt nhìn mãi không thôi.

- “Ồ!”

- “Thì ra còn có thể né tránh công kích kiểu như vậy...”

- “A! Ta hiểu rồi, hóa ra là vậy...”

...

Nhiều lúc có người không nhịn được ồ lên một tiếng, tựa như hiểu ra điều gì, sau đó thì lập tức bắt chước làm theo.

Những kỹ năng nghiêng người, nhào lộn, bật nhảy hay mượn lực nhào lộn né tránh trên không của David dần dần được bọn họ học lóm được.

Tuy vẫn còn chưa thuần thục lắm nhưng cũng coi như đã có một chút tiến bộ, không còn cứng ngắt mà ngã trái ngã phải lẫn lộn trên mặt đất như trước đây.

Gần 150 tên người chơi chức nghiệp cận chiến thuộc loại hình tốc độ dần dần thoát ly ra khỏi hàng ngũ của đội quân mà hòa trộn vào chém giết với

những con Uniwolf lạc đàn.

Cuối cùng chỉ còn lại Ami và Dendi, đi theo sau Đinh Tấn từ đầu. Hai người cũng đã triệu hồi ra con Song Giác Thú của mình. Khoảng thời gian theo sau Đinh Tấn tuy ngắn nhưng với cường độ cao chiến đấu, hai đứa trẻ cũng đã học được rất nhiều thứ, đồng thời điểm kinh nghiệm thu được cũng vừa đủ để thăng lên 20 cấp.

Nhờ vậy hạn mức triệu hồi Song Giác Thú cũng được nâng lên thành hai con trong cùng một lúc triệu hồi.

Những tên người chơi chức nghiệp triệu hồi sư cũng nhanh chóng bắt chước làm theo triệu hồi ra Song Giác Thú của mình rồi ra lệnh cho chúng theo sát những con Song Giác Thú của hai đứa trẻ, gia nhập vào chiến trường làm thành một bức tường khác ở phía sau đội Bộ Xương Chiến Sĩ.

Còn lại hơn 200 tên người chơi chức nghiệp viễn trình khác như cung thủ, thợ săn, pháp sư... theo mệnh lệnh của Đinh Tấn mà đứng sát vào những tên Bộ Xương Cung Thủ.

Mỗi khi đội Bộ Xương Cung Thủ bắn ra một đợt cốt tiễn thì bọn họ cũng lập tức phát ra công kích của mình. Kì lạ là Bộ Xương Cung Thủ, công kích rất có nhịp điệu, tựa như mỗi một lần hô hấp, hít vào rồi thở ra thì mới sẽ công kích một lần.

Ngay lúc đó, trong hàng ngũ của những tên người chơi chức nghiệp viễn trình đứng phía sau lập tức ồn ào phát ra những tiếng nói, bàn luận.

- “Đệt! Người có để ý MP của mình không?”

- “Ừ, ta cũng thấy là lạ. Tại sao hôm nay công kích lại tiêu hao MP ít hơn thường ngày vậy?”

- “Của ta cũng vậy, giống như không có tiêu hao luôn ấy.” (o.o)

...

Những tên người chơi viễn trình vừa công kích vừa liên mồm mà thảo luận giống như đây không phải là chiến trường vậy. Được một lúc bọn họ mới để ý đến đám Bộ Xương Cung Thủ.

Mỗi khi chúng bắn cốt tiễn xong sẽ rút tên lấp vào cung rồi chờ một nhịp mới sẽ tiếp tục đợt tiếp theo. Khoảng thời gian dừng lại này rất ngắn, nếu không để ý thì cũng sẽ không phát hiện được.

Mà theo nhịp điệu như vậy, những tên người chơi cũng dần dần quen thuộc. Sau đó bọn họ mới phát hiện lượng MP mà bọn họ tiêu hao cho mỗi đợt công kích dần dần được lấp đầy lại bởi lượng MP khôi phục của bản thân. Nhờ vậy mà khả năng tiêu hao MP được giảm lại đáng kể.

Vài tên đầu óc nhanh nhạy lập tức hiểu ra đây có thể là một loại gọi là nhịp chiến đấu, giữ cho khả năng uy hiếp tới kẻ địch luôn ở mức cao nhất mà tiêu hao cũng ở mức thấp nhất.

Ánh mắt của bọn họ không khỏi liếc nhìn về những con Bộ Xương Cung Thủ, sau đó chợt như nhận ra điều gì lập tức quay lại nhìn về thân ảnh mặc áo khoác dài màu đen, đang đứng phía trước mặt.

Về phía Đinh Tấn, hần từ đầu đến giờ đều là tập trung tinh thần gần như 200%. Đám Bộ Xương Cung Thủ đứng là do hắn ra lệnh làm như vậy.

Nguyên nhân cũng chính bởi những tên gà con này vẫn chưa biết gì về chuyện khống chế nhịp điệu trận đấu và tiết tấu công kích của mình.

Làm một tên viễn trình chức nghiệp, hai thứ đó đều rất quan trọng có thể nói là mang tính cốt lõi cho thành công của một trận chiến.

Bởi nếu công kích đúng nhịp điệu và tần suất của kẻ địch, phá hỏng sự liên kết trong đội hình của đối phương thì xem như trận chiến đó có thể nắm chắc 30% tỉ lệ chiến thắng.

Công kích rối loạn, lộn xộn có thể sẽ phí phạm rất nhiều tài nguyên và lợi thế của mình. Thậm chí có thể dẫn đến việc thất bại, thua trận về sau.

Nếu Đinh Tấn buông tay, để mặc cho đám người này tự do công kích thì tất cả lợi thế về số đông sẽ bị giảm đi rất nhiều hoặc thậm chí là không còn một tí gì. Tiêu hao mà bọn họ phải bỏ ra cũng sẽ vì thế mà gia tăng rất nhiều.

Mà đây cũng chỉ là trận chiến mở màn cho sự kiện ngày hôm nay. Nếu như để xuất hiện những lỗi lầm không đáng có như vậy thì sẽ rất không hay.

Thế nên Đinh Tấn liền nghĩ ra kế sách mượn nhờ đám Bộ Xương Cung Thủ để chỉ dẫn bọn họ từng bước về khống chế nhịp điệu trận đấu và tiết tấu công kích.

Hiệu quả tuy rằng không được hoàn hảo như hắn đích thân đứng ra chỉ đạo thế nhưng cũng còn tốt hơn là để mặc cho bọn họ công kích lộn xộn, không có thứ tự.

Mặc dù trải qua 2 ngày nhàn nhả, bận rộn, phải vừa lập trình vừa chiến đấu, tốc độ thăng cấp dĩ nhiên sẽ có giảm xuống so với toàn lực chạy vòng quanh tìm kiếm quái vật, chém giết cây cấp như lúc trước.

Thế nhưng tốc độ của hắn vẫn là nhanh hơn rất nhiều lần so với những tên người chơi khác. Đặc biệt là những tên cao thủ có mặt trên bảng xếp hạng

đẳng cấp. Nhờ vậy mà Đình Tấn bây giờ đã là 26 cấp, xếp hạng thứ 2 chỉ sau tên John Rothschild.

Ngoài chuyện phải đi cày cấp, Đình Tấn vẫn không quên việc tu luyện. Mỗi đêm, hắn đều dành thời gian tu luyện tối đa 5 lượt Cơ Bấp Cường Hóa.

Tuy nhiên, kể từ khi Đình Tấn trở lại game sau sự kiện bắt cóc lần trước, bởi vì thể chất đã vượt qua 150 điểm, thể nên điểm thuộc tính mà hắn thu được từ việc tu luyện Cơ Bấp dxEQkuz8 Cường Hóa đã ít càng ít thêm.

Việc này cũng làm hắn đau đầu không thôi, nhưng hiện tại cũng chưa có cách giải quyết nào. Thế nên Đình Tấn chỉ có thể tiếp tục dòi lại để sau này có thời gian thì sẽ tìm cách giải quyết.

Tuy là vậy nhưng thuộc tính bây giờ của Đình Tấn đã cũng rất cao rồi, cao hơn rất nhiều lần so với những tên người chơi khác.

---- Thông số ----

Lực lượng: 192

Nhanh nhẹn: 151

Thể lực: 191

Tinh thần: 642 (+6)

---- Chi tiết ----

Level: 26

HP: 13.750/13.750 (+22.92/s)

MP: 12.440/12.440 (+67.39/s)

EXP: 124.900/2.087.815

Chỉ riêng khoảng tinh thần, Đình Tấn đã gần như gấp 3 lần điểm thuộc tính của một tên người chơi bình thường. Đó là chưa kể đến lượng HP và MP khổng lồ của hắn.

Cũng nhờ có vậy mà trong trận chiến ngày hôm nay, đám vong linh của Đình Tấn bộc phát ra sức mạnh là không thể xem thường.

Lại thêm khả năng chỉ huy của Đình Tấn, nhờ vào cách sắp xếp đội hình hợp lý, sức mạnh của đám vong linh càng trở nên kinh khủng.

Đứng ở bên ngoài quan sát toàn cảnh chiến trường, Đình Tấn đôi mắt tựa như chim ưng sẵn mồi liên tục nhìn vào những mục tiêu đồng đội yếu máu.

Ngay khi có người gặp nguy hiểm mà Ami và Dendi hoặc những tên triệu hồi sư không nhìn thấy hoặc không kịp điều động Song Giác Thú đến hỗ trợ, hắn sẽ lập tức ra lệnh cho Tang Thi hoặc Bộ Xương Chiến Sĩ ở vị trí gần nhất tiến đến yểm trợ.

Miệng và tay cũng không ngừng triệu hồi vong linh bù đắp lại cho những tên đã chết.

Ngay lúc này, HP của hắn đã giảm xuống hơn một nửa. Đình Tấn lập tức tạm dừng việc triệu hồi, đưa tay lấy ra một bình HP và MP thuốc uống vào khôi phục.

“Cầu Phúc Trị Liệu” (642 giây)

+64

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

+1400

Tay hắn cũng không dừng sử dụng kỹ năng khôi phục, kéo lại lượng máu đã mất.

Một vài tên người chơi gần đó nhận được ảnh hưởng từ kỹ năng “Sinh Mệnh Cứu Rỗi” lượng máu khôi phục lại hơn một nghìn điểm làm họ không khỏi trợn mắt kinh ngạc như vừa phát hiện ra một vùng đất mới.

Trước đó bọn họ chỉ biết rằng, Đình Tấn bản thân là một tên Vong Linh Ma Pháp Sư, cho đến hôm nay bọn họ mới có thêm một ý nghĩ, có thể nào hắn là có chức nghiệp thứ hai khác nữa.

Bất quá cũng có một số người có suy nghĩ rằng, Đình Tấn chỉ là sử dụng kỹ năng kèm theo trang bị. Bởi đồ vật trên người hắn quá bắt mắt người khác đi. Không nghĩ vậy thì cũng khó.

Đình Tấn không thể ngờ rằng, chỉ một hành động vô ý của mình mà làm cho đám người chơi này nảy sinh một phong trào luyện thêm chức nghiệp thứ hai.

Nhưng những chuyện này vẫn là nói sau. Hiện tại cuộc chiến đã dần tiến đến hồi kết. Với hỏa lực oanh tạc mạnh mẽ từ hơn 200 tên người chơi chức nghiệp viễn chinh cộng thêm đám Bộ Xương Cung Thủ.

Đàn Uniwolf quá không còn lại bao nhiêu con, mà tất cả bọn chúng cũng đều đang cố vật lộn chống chọi với sức mạnh hủy diệt từ gần 400 tên người chơi và 100 con vong linh.

Nhìn thấy tình cảnh đã dần dần được ổn định lại, bắt đầu thu hồi dần đám vong linh đang triệu hồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146: Tiếp tục lên đường

5 phút sau, toàn bộ chiến trường lúc này đã là một mảnh hỗn độn, người người đứng rải rác khắp nơi, trên mặt đất cũng đầy rẫy xác của những con Uniwolf.

Nếu như là Đình Tấn ở ngày thường chiến đấu có lẽ sẽ tiêu hao khoảng 2 - 3 giờ mới có thể hoàn thành chém giết một đàn Uniwolf với số lượng khoảng 100 con.

Nhưng hôm nay mang theo hơn 600 người, chỉ dùng không đến 15 phút thì đã hoàn toàn giải quyết xong. Tốc độ có thể nói là tăng lên gấp 5 - 6 lần. Mà cũng bởi vì số lượng người quá nhiều, Đình Tấn gần như chỉ hưởng được khoảng 30.000 - 40.000 điểm kinh nghiệm.

Đây có thể nói là ít đến đáng thương, còn không bằng cả nhóm bảy người của hắn chém giết 10 con Uniwolf.

Đình Tấn chỉ có thể âm thầm lắc đầu cười khổ, có lợi thì cũng phải chịu cái hại không ai lại được lựa chọn một điều toàn vẹn cả. Vứt bỏ những suy nghĩ vẩn vơ, hắn hét lớn một tiếng.

- “Chia nhau ra quét dọn chiến trường.”

Ameerah, David, Louis, Terrell và hai đứa trẻ Ami, Dendi lập tức phản công cho những tên người chơi xung quanh. Những người có kỹ năng thu thập thì chia ra từng nhóm tụ tập bên cạnh những cái xác chết.

Những người khác thì chia ra góp nhặt đồ vật và tiền đồng rơi ra từ quái vật. Bởi vì Đình Tấn là lựa chọn chức năng ‘Đội trưởng thu giữ vật phẩm’, thế nên toàn bộ những đồ vật bị đám thành viên này thu nhặt đều sẽ được chuyển thẳng đến túi đồ của hắn.

Tiền vàng, trang bị phải nói là ít đến đáng thương. Chém giết hơn 100 con Uniwolf mà chỉ rơi ra 2 - 3 món đồ trắng, tiền đồng cũng chỉ đủ để mua gần chục bình thuốc khôi phục. Đình Tấn chỉ có thể bĩu môi khinh thường.

Rất nhanh sau đó toàn bộ vật phẩm cũng đã được thu dọn xong. Đình Tấn lập tức giơ cao tay hét lớn một tiếng.

- “[The Alliance] TẬP HỢP”

David và Louis nghe được mệnh lệnh thì nhanh chân chạy lại hai bên trái phải của Đình Tấn, khoảng cách đều nhau vừa đủ 5m, sau đó giơ cao tay của mình làm cọc tiêu.

Những tên người chơi khác lúc này cũng nhanh chân chạy đến, dựa vào trí nhớ của mình tìm kiếm người trước đó đã đứng phía trước của mình rồi xếp thành hàng ngay ngắn.

Chờ mọi người đã đến đông đủ, ngay ngắn. Đình Tấn chấp hai tay ra sau, đứng thẳng sống lưng mà nhìn lấy bọn họ.

- “Các ngươi hôm nay làm rất tốt. Tuy rằng vẫn chưa được như ý ta mong muốn thế nhưng cũng là đã có tiến bộ. Ta rất trông mong vào những gì sẽ xảy ra trong khoảng thời gian sắp tới.

Ta chờ mong vào một ngày, những người có mặt ở đây có thể là một tên đội trưởng lãnh đạo cho một tiểu đội, trung đội hoặc thậm chí là một đại đội.

Ta chờ mong vào một ngày, các ngươi có thể trở thành một tên người chơi lão luyện mà ra tay chỉ dẫn những tên đội viên gà con, người giống như các ngươi hôm nay, xem các ngươi là thần tượng mà gia nhập tổ đội...”

Đình Tấn giọng nói tán thưởng, nói về một tương lai tràn đầy những lý tưởng mà một tên người chơi vẫn luôn hằng mong ước.

Nghe những lời có cánh của Đình Tấn, hơn 600 người không kìm chế được mà tưởng tượng ra một viễn cảnh trong tương lai giống như vậy. Thần sắc

mơ mộng, sau đó là hưng phấn tràn ngập ý chí phấn đấu.

Khóe miệng nhếch lên một nụ cười mỉm, Đinh Tấn lúc này tiếp tục giờ cao tay hô to.

- “Khởi hành tiếp tục lên đường”

Nói đoạn, hần lập tức xoay người dẫn đầu rời đi theo phương hướng đến khu doanh trại đóng quân ở dã ngoại. Đoàn người cũng như cũ theo cách rồng rắn mà nối đuôi theo sau nhau.

...

Ngay sau khi cả đội ngũ của Đinh Tấn vừa rời khỏi khu vực này, ở một góc cây lớn phía sau chiến trường của đội quân [The Alliance] cùng với đàn Uniwolf, một tên người chơi mặc áo vải với khăn bịt kín mặt lập tức đưa tay bấm vào giao diện hệ thống máy quay phim.

Sau đó hần lập tức mở ra giao diện hệ thống tin nhắn mật mà gửi đoạn video vừa quay được qua cho đối phương.

...

Trong một căn phòng ở trụ sở của [The Throne], tên Henry lúc này đang ngồi xem xét đồng tài liệu gì đó. Ông lão quân gia đang đứng im phía sau lưng hần hai tay chấp lại trước bụng như một pho tượng.

Đột nhiên lúc này âm thanh có tin nhắn mật gửi đến làm cho ông lão quân gia không khỏi giật mình một cái.

Hần nhanh chóng đưa tay bấm mở giao diện hệ thống tin nhắn mật mà kiểm tra nội dung. Sau đó đôi mắt kinh ngạc, có lúc tròn tròn, cuối cùng sắc mặt hơi trầm xuống mà đưa giao diện bảng hệ dhGAPMb thống của mình cho Henry xem.

- “Thiếu gia, có tin tức từ đội do thám. Đối phương đã đến gần cuối khu rừng phía nam. Mục tiêu của bọn họ có lẽ đang hướng thẳng đến khu doanh trại dã ngoại. Đây là đoạn phim ghi lại được khi bọn chúng đang chiến đấu với một bầy quái vật...”

Henry liếc mắt nhìn qua giao diện phát hình một chút, sau đó đưa tay bấm chạy. Đoạn phim chỉ có khoảng 15 phút nên rất nhanh kết thúc.

Bất quá về mặt Henry cũng không có gì là trầm trọng như ông lão quân gia trước đó đã xuất hiện. Ngược lại hần còn nhếch miệng lên cười, hừ lạnh một tiếng rồi khinh thường mà nói.

- “Hừ! Chỉ là một đám tạp nham, chiến đấu không ra thế thống gì... Một lúc nữa thôi, chờ cho bọn chúng đi đến mục tiêu, ta sẽ dùng thực lực để cho bọn chúng thấy ai mới là người mạnh nhất.

Lần trước, bọn chúng chỉ là nhờ may mắn mà chọn đúng thời điểm chúng ta đang yếu nhất mà ra tay mới thành công cướp Boss, lần này để xem còn có may mắn được như vậy hay không.”

Vừa nói hần vừa vung nắm đấm đập mạnh xuống bàn, khóe miệng nghiêng răng mà nở một nụ cười đầy mùi chết chóc.

Ông lão quân gia nhìn thấy như vậy, không kìm được muốn mở miệng lên tiếng nhắc nhở hần. Thế nhưng vừa nghĩ lại tính cách của tên Henry dạo gần đây, ông lão chỉ đành lắc đầu thở dài.

- “Vâng... thiếu gia nói đúng lắm.”

Trong giọng nói của ông lão tràn ngập sự bất đắc dĩ. Dù sao Henry vẫn còn quá trẻ, hần có nhiều điều vẫn còn chưa nhìn rõ được.

Nhất là trong đoạn video kia, những nguy cơ và sự nguy hiểm đang tiềm ẩn ở bên trong. Với đôi mắt nhìn đời hơn chục năm như lão quân gia, ông ta đã nhìn thấy được sức mạnh và tốc độ phát triển kinh khủng của [The Alliance].

Nếu như ví [The Alliance] như một con người bình thường thì tổ đội bảy người của Đinh Tấn chính là đại não và lực phủ ngũ tạng. Những câu khẩu hiệu xuyên thấu lòng người kia chính là linh hồn và cuối cùng là máu thịt, thân thể được hình thành từ đám thành viên của họ.

Nếu như sau này thành viên gia nhập [The Alliance] càng lúc càng gia tăng lên thì cái cơ thể đó sẽ càng lúc càng lớn. Cho đến khi [The Alliance] trở thành một gã khổng lồ bất diệt, không thể bị chặn đứng.

Lại thêm bọn họ còn có một bộ não IQ 200, chính là tên chỉ huy cao tay như Đinh Tấn, cùng với những cách thức chỉ dạy, truyền đạt kinh nghiệm chiến đấu sắc sảo kia, ông lão quân gia có thể hình dung ra được một tương lai viễn cảnh mà gã khổng lồ [The Alliance] đứng sừng sững như một ngọn núi trong EL Thành hoặc cả đất nước Entire Land này.

Nếu bây giờ không ra tay toàn lực tiêu diệt bọn họ từng trong trứng nước, mà cứ tiếp tục để cho bọn họ phát triển, ông ta thật không thể tưởng tượng được sau này còn có sức mạnh nào có thể ngăn lại được bọn họ.

Bây giờ Henry đã lâm vào ảo tưởng quá nhiều, lại thêm tính cách được nuông chiều từ bé, làm cho hần càng lúc càng trở nên hống hách.

Từ lúc bước vào trong game, dùng tiền mở rộng quy mô của [The Throne]. Nắm lấy quyền lực trong tay dần dần làm hần trở nên hung tàn không coi ai

ra gì. Nhất là với những người có hoàn cảnh thấp kém hơn hẳn.

Chém giết máu tanh cũng đã làm hấn tâm trí bị lay nhiễm sự hiếu sát và bạo ngược. Sự kiện lần trước kêu gọi người hợp tác ra tay trừ khử nhóm của Đình Tấn cũng chính là bởi vì vậy mà ra.

Nếu như là Henry trước kia, ông lão quán gia là sẽ đứng ra khuyên bảo hấn bình tĩnh mà suy nghĩ lại. Đáng tiếc tính cách thay đổi đã làm hấn điên cuồng không còn đặt lời nói cũng ông lão vào trong mắt. Thậm chí còn mở miệng mắng chửi lại những lời nói thậm tệ.

Chính là bởi vì như vậy, ông lão quán gia muốn nói nhưng chỉ đành từ bỏ vì không muốn lại bị Henry quở trách. Trong lòng ông lão cũng thầm nghĩ: ‘Có lẽ lần này thất bại có thể lại sẽ dạy cho hấn một bài học.’

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 147: Đến nơi, ngủ mơ

Thời gian chậm rãi trôi qua, đến thời điểm đại quân [The Alliance] đặt bước chân đầu tiên của mình đến khu vực doanh trại đóng quân ở dã ngoại thì trời cũng đã bắt đầu sụp tối.

Những tên người chơi thành viên chính thức của [The Alliance] lúc này gương mặt cũng đã tràn đầy vẻ mệt mỏi. Tuy nhiên điều đó cũng không che giấu được sự hưng phấn, vui vẻ lấp đầy trên gương mặt họ.

Tất cả mọi người lần đầu tiên đi đến được doanh trại đóng quân, không kìm chế được sự tò mò, háo hức của mình mà liên tục dáo dác nhòm ngó xung quanh.

- “Hừm, nơi này thật yyr4V7K giống như khu cắm trại của quân đội lúc ta đi nghĩa vụ quân sự quá đi.”

- “Đúng rồi, ta cũng cảm thấy rất quen thuộc mà không nhớ là đã gặp ở đâu. Có người nhắc ta mới để ý, nơi này quả thật rất giống đây...”

- “Ừ... thế này mới giống đi cắm trại dã ngoại chứ, không biết đêm nay có tổ chức hoạt động gì không. Thật muốn làm một buổi party quá, hahaha...”

...

Nhiều người vừa bước đi, ngẩng nhìn xung quanh, lại vừa bàn luận với những tên bạn bè, đồng đội của họ ở bên cạnh.

Sau một buổi chiều chiến đấu, có vẻ mọi người cũng đã dần dần hòa hợp với nhau. Nhiều tên người chơi đơn độc cũng đã bắt đầu tìm được một nhóm hoặc một tổ đội cho riêng mình.

Khoảng thời gian này, cả đội quân được Đình Tấn dẫn dắt đi vòng quanh rất nhiều khu vực các đàn quái vật hay tụ tập, nơi mà hấn và cả chiến đội của mình hay ‘ghé thăm’ để cày cấp.

Mục đích của việc càn quét quái vật này không phải là để tìm kiếm kinh nghiệm thăng cấp. Đình Tấn chính là muốn luyện binh, mài dũa dần dần cho đám ‘gà con’ này, để nhanh chóng thúc đẩy họ trưởng thành. Với hi vọng biến họ trở thành những con hổ báo, có thể quét thảo một phương.

Tuy rằng thời gian rất gấp gáp, chiến đấu cũng đa số là lấy số đông nghiền ép. Nhưng cũng đã bắt đầu có đường lối, bài bản nghiêm chỉnh, không còn xuất hiện tình trạng đánh đấm lộn xộn, không rõ phương thức chiến đấu như lúc ban đầu.

Một số tên có tiềm năng cũng được Đình Tấn để ý đến xếp vào diện đặc biệt quan tâm. Đây là những mầm tốt có thể dốc sức đào tạo, hấn hi vọng sẽ có thể thu hút càng nhiều nhân tài để có thể nhanh chóng giúp [The Alliance] vượt khởi.

Ngoài những người đó ra, trong số 600 tên thành viên cũng có không ít người rất đáng khả nghi, thường hay phân tâm, không rất nhiệt tình lắm trong việc chém giết.

Những tên này đều bị Đình Tấn nhớ mặt, làm thành một danh sách. Đến khi trở về thành hấn sẽ giao lại cho Lý Uyên tiếp tục theo dõi rồi đưa ra phương án giải quyết.

Đình Tấn nhanh chóng dẫn dắt cả đại quân trở lại lều trại tư nhân của [The Alliance].

Ngay khi đặt chân đến một túp lều trại, trên đỉnh lều có cắm một lá cờ mang phù hiệu của [The Alliance], những tên thành viên này không khỏi trợn mắt kinh ngạc bởi họ cũng không ngờ đội Linh Đánh Thuê của mình lại sở hữu một trụ sở ở nơi này.

Phải biết cho dù là những đội Linh Đánh Thuê đứng hàng thứ 2 và thứ 3 trên bảng xếp hạng cũng chưa từng nghe nói có chuyện này xảy ra.

- “Ta chết... đây là... đây là trụ sở tư nhân của chúng ta hả?!” (0_0)

- “Chắc là vậy rồi...” (o.O)

- “Selfie thôi, về khoe với đám bạn của ta bên [The Throne] mới được hahaha. Cho hấn trợn mắt mà nhìn đến hân mộ mà chết, chừa cái tội dám khinh thường ta.”

...

Đình Tấn nghe những đám thành viên của mình ở phía sau liền mồm trề trò kinh ngạc, trong lòng cũng không khỏi dâng lên một cảm giác thành công. Hấn xoay người, đưa lưng đối diện với căn lầu, mặt hướng về đám thành viên đang xếp hàng dài phía trước mà lớn tiếng nói.

- “Mọi người phân công, chia nhau ra chuẩn bị thức ăn và nhóm lửa trại. Đêm nay ta xuất tiền, chúng ta làm một cái party lớn, chiều đãi anh em để kỷ niệm cho ngày đầu tiên gặp mặt, cũng là lần đầu tiên chiến đấu cùng nhau. Hi vọng sau này chúng ta có thể tiếp tục kề vai sát cánh cùng nhau.”

- “Á á... đội trưởng muôn năm...”

- “Đội trưởng vô địch... ta yêu người nhất”

- “Đêm nay không say không ngủ nha các anh em...”

Hấn vung tay, giọng nói tràn đầy hào khí mà nói làm cho những tên thành viên không khỏi hưng phấn, kích động gào thét liên tục.

Chiến đấu máu tanh dồn nén làm cho bọn họ đầu óc cũng không khỏi một trận nặng nề, tù túng khó chịu. Việc mở tiệc lớn và cắm trại dã ngoại thế này cũng là một trong những cách tốt nhất để giải tỏa stress và buồn bực trong lòng.

Đình Tấn nhìn đám người chơi đang hưng phấn, theo sự chỉ đạo của 4 tên đồng đội của mình mà chia nhau ra chạy tới chạy lui làm việc. Trong lòng cũng là thở phào ra một hơi, hân hôm nay cũng là một mối đến rồi.

Liên tục cường độ cao chiến đấu, đầu óc của hấn cũng phải vận động ở hiệu suất gấp 2 - 3 lần lúc bình thường, cho dù tinh thần có cao đến mấy cũng không tránh khỏi có lúc sẽ mệt mỏi. Phải biết tiêu hao vì vận động tinh thần cần tiêu tốn năng lượng gấp nhiều lần so với tiêu hao về vận động cơ bắp.

Tuy nhiên, bởi vì bản thân là một tên đội trưởng, Đình Tấn phải làm gương cho đám người này. Nếu bản thân mình lại tỏ ra uể oải, không còn sức sống thì hỏi làm sao đám thuộc hạ có thể yên tâm mà chiến đấu.

Chậm rãi tựa lưng vào một góc của túp lều, Đình Tấn từ từ nhắm mắt lại, tranh thủ thời gian nghỉ ngơi hồi phục lại một chút thể lực.

Dần dần, tâm trí của hấn trở nên mơ màng lung lay vào giấc mộng lúc nào không hay. Đình Tấn giống như đang bơi trong một dòng nước, hình ảnh mà hấn nhìn thấy trở nên mờ ảo không nhìn rõ được cảnh vật xung quanh.

Hấn dường như trông thấy mình và rất nhiều tên đồng đội, có những gương mặt quen thuộc, có một số thì lạ lẫm hoặc không nhìn rõ được gương mặt. Cả đội đang chiến đấu cùng một con quái vật to lớn hình rắn đang chui ra từ một hố đen dựng đứng trên mặt đất.

Xung quanh bầu trời u ám, gió mạnh nổi lên bốn phía như sắp có bão lớn. Mặt đất khô cằn đầy cát đá bị gió thổi bay, khói bụi mù mịt càng làm tầm nhìn của Đình Tấn bị giảm xuống.

Thế nhưng thân ảnh con quái vật kia vẫn bị hấn nhìn rõ được. Chỉ một cái đầu đã to lớn bằng cả một con tàu chở hàng, lại thêm một nửa thân mình lộ ra từ hố đen đứng thẳng lên càng làm nó trông không khác gì một tòa nhà cao ốc hiện đại.

Cả thân thể của Đình Tấn như đang bị đánh thuốc mê, tay chân vô lực làm hấn không thể động đậy dù chỉ là một ngón tay. Hấn chỉ có thể đứng một chỗ, trơ mắt nhìn con quái vật đang vùng vẫy cắn giết, phun ra lửa thiêu trụi mọi thứ xung quanh.

Tận mắt chứng kiến từng người, từng người đồng đội của mình ngã xuống, cảm xúc phẫn nộ, bất lực tràn ngập trong tâm trí Đình Tấn làm cả thân thể bên ngoài của hấn run lên bần bật, nắm tay cũng không tự chủ mà siết chặt lại.

Ngay khi nhìn thấy thân ảnh quen thuộc của David đang vùng vẫy thanh hai dao ngắn chém giết với con quái vật, rồi bị một quả cầu lửa phát ra từ miệng nó đánh trúng hóa thành tro bụi.

Đình Tấn trong lòng đột nhiên như có cái gì đó vỡ tung ra thành từng mảnh nhỏ. Hấn muốn mở miệng gào thét nhưng lại không phát ra âm thanh nào, muốn đứng dậy chạy đến nơi chiến trường kia để chém giết cùng con quái vật nhưng tay chân lại vô lực không thể cử động.

Bỗng nhiên ngay lúc này, một giọng nói đột nhiên vang lên bên tai của Đình Tấn.

- “Đội trưởng... đội trưởng ơi...”

Hấn cảm giác tựa như có một bàn tay của ai đó đang lay chuyển bờ vai mình. Mí mắt cũng dần dần mở ra, đập vào mắt hấn chính là bầu trời đen ngòm và gương mặt của một tên thiếu niên da đen, trẻ tuổi.

Chương 148: Mở tiệc, lên đường

Nhận ra vừa nãy là đang nằm mơ, Đinh Tấn không khỏi thở phào một hơi. Trong lòng cũng không để ý quá nhiều vào việc này, trong lòng thầm nghĩ ‘Có lẽ chỉ là do quá mệt mỏi, đầu óc suy nghĩ quá nhiều nên mới như vậy’.

Một hồi sau đó, đầu óc hắn mới dần dần tỉnh táo lại khỏi cơn mộng lung lúc mới vừa tỉnh ngủ.

Cố gắng lục lại từ trong trí nhớ, Đinh Tấn mới nhận ra tên thiếu niên trẻ tuổi này gọi Alvin là một tên chiến sĩ chức nghiệp rất có tiềm lực, đã được giao cho quản lý một nhóm hơn 20 người.

Đinh Tấn cố nờ một nụ cười mỉm, từ tốn hỏi.

- “Có chuyện gì vậy Alvin?”

- “Báo cáo đội trưởng, mọi thứ đều đã chuẩn bị xong. Đội phó Terrell gọi ta đi báo cáo cho ngài. Mọi người đang đợi ngài đến để bắt đầu buổi tiệc.”

Alvin nhanh chóng mở lời hỏi báo, giọng nói tràn ngập sùng kính không hề che giấu chút nào. Trong đó cũng có một chút bất ngờ và sung sướng, bởi hắn cũng không ngờ rằng đối phương lại nhớ được tên của mình.

Đinh Tấn nghe vậy liền nhìn về phía ánh sáng của đồng lửa trại to lớn, đang cháy bập bùng ở trước mặt. Hiện tại, trước lều trại của [The Alliance] thậm chí là khuôn viên sân trước và cả đường đi của những căn lều trại xung quanh đã tập trung rất nhiều người, làm thành một vòng tròn vây xung quanh lửa trại.

Cũng may là bây giờ vẫn chưa có ai đến được doanh trại đóng quân ở dã ngoại nên việc ‘lấn chiếm lòng lề đường’ của tên thành viên [The Alliance] không gây ra hậu quả gì nghiêm trọng cả.

Nhanh chóng đứng dậy, Đinh Tấn bước nhanh đi đến nơi cả đội của mình đang tụ tập, Alvin cũng nhanh chóng theo sau lưng hắn.

Không khí đang nhộn nhịp, ồn ào tiếng cười nói vui vẻ của đám người chơi đột nhiên im bặt đi khi thân ảnh của Đinh Tấn xuất hiện trước đồng lửa.

Hắn đứng nơi đó, nét mặt bình tĩnh quan sát những khuôn mặt già trẻ, nam nữ khác nhau. Sau đó thần sắc nghiêm túc mở miệng lớn tiếng nói.

- “Hôm nay là ngày đầu tiên chúng ta được chiến đấu cùng nhau trong cái thế giới của Anh Hùng này. Ta hi vọng những người có mặt ở đây đều sẽ có một ngày nào đó trở thành một tên anh hùng thực thụ.

Tuy nhiên, với biểu hiện ngày hôm nay, khoảng cách mà các ngươi xứng đáng để gánh vác hai chữ ‘Anh Hùng’ vẫn còn rất xa, rất rất xa...”

Nói đến đây Đinh Tấn liền ngừng lại, ánh mắt quét nhìn những gương mặt đang được rọi sáng bởi ánh lửa trại.

Lúc này hơn 600 người đều im lặng không nói một tiếng nào, chỉ chăm chú nhìn lấy thân ảnh của Đinh Tấn. Năm tay của bọn họ siết chặt lại khi nghe đến đoạn đánh giá phê bình của hắn.

Cũng phải thôi, bởi không có ai lại muốn bị đánh giá thấp hoặc xem thường đặc biệt người đánh giá mình lại là người mà mình luôn kính trọng, hâm mộ. Trong lòng bọn họ không khỏi xuất hiện một tia lạc lõng, chán nản. Niềm vui khi được chiến đấu trong cả ngày hôm nay cũng bắt đầu chậm chạp tan biến đi.

Bất quá rất nhanh sau đó giọng nói của Đinh Tấn tiếp tục vang lên đánh thức bọn họ khỏi suy nghĩ mộng lung.

“Các ngươi có từng nghĩ đến, tại sao trong thời gian chúng ta vắng mặt, người của công hội khác đều xem thành viên của [The Alliance] là những tên hèn nhát đáng khinh, xem các ngươi không hơn gì những con chó đại hay không?”

Những câu nói ẩn chứa đầy dao găm, đâm thẳng vào tim của những người có mặt ở đây. Bọn họ không tự chủ nhớ lại việc người của công hội khác ra tay xua đuổi, xem thường khi biết bọn họ là thành viên của [The Alliance], trong khoảng thời gian mà cả tiểu đội của Đinh Tấn vắng mặt.

Hàm răng cũng đã nghiến lại kèn kẹt, bọn họ đều cúi đầu, trong lòng đều cảm thấy một trận nhục nhã, khó chịu.

Ngay lúc bọn họ sắp không kìm chế được nữa, Đinh Tấn đang im lặng bỗng nhiên mở giọng, lớn tiếng mà nói.

- “Hãy nhớ kỹ, sợ hãi chính là kẻ thù lớn nhất trên con đường đi đến vinh quang của các ngươi. Kiên định tâm trí của mình mà chiến đấu, để kẻ địch phải chùn bước, sợ hãi khi nhìn thấy các ngươi...”

Từng câu từng chữ F4dWXvpZ của Đình Tấn nói ra như mang đến mỗi lửa, đốt cháy lên ngọn lửa nhiệt huyết đã dần dần tắt đi trong tim của hơn 600 tên thành viên có mặt ở đây.

Cùng lúc đó, Đình Tấn siết chặt nắm tay giờ cao quá đầu, khăn giọng rống lên như tỏ rõ quyết tâm của mình.

- “ĐỪNG BAO GIỜ BỎ CUỘC!

ĐỪNG BAO GIỜ LÙI BUỐC!

FOR THE ALLIANCE!”

- “FOR THE ALLIANCE! FOR THE ALLIANCE!...”

Một câu nói cuối cùng như đốt cháy lên bầu không khí tĩnh lặng nơi này. Nhiệt độ xung quanh đồng lửa trại ngay lúc này bắt đầu dâng lên cao, những tên đội viên đang trầm lặng bởi vì vừa bị xối nước lạnh, lập tức lại được đốt cháy lên. Mỗi người đều giờ cao tay mà hung hăng liên tục gào thét theo.

Khỏe miệng nhếch lên một nụ cười tà, dòng máu trong người của Đình Tấn cũng đang sôi lên. Hắn đưa tay vào ba lô, lấy ra một chai bia ướp lạnh được chuẩn bị từ trước, nắm chặt chai bia như vũ khí của mình rồi giờ lên cao mà hào khí hết lớn.

- “[The Alliance] KHAI TIỆC, KHÔNG SAY KHÔNG NGỦ... CẠN LY!”

“Hahaha...”

600 người đội viên về mặt kinh ngạc, sau đó đều mở miệng cười lớn. Mỗi người đều lục tục lấy ra hoặc bia hoặc rượu hoặc nước trái cây có mang theo rồi giờ cao lên, gào thét theo Đình Tấn rồi ngửa đầu uống cạn.

Không gian xung quanh tràn đầy những tiếng cười nói của đám người, không khí nhộn nhịp, vui vẻ lại trở về nơi này.

Đêm nay, Đình Tấn quyết định để cho mình và cả đội buông thả một ngày. Trước đó giấc mơ kia đã cảnh báo hắn không nên quá lao lực mà ảnh hưởng đến sức khỏe và tinh thần của mình.

Liên tục bị mời rượu và bia, Đình Tấn không biết mình đã uống bao nhiêu ly. Tuy rằng trong game rượu, bia kia chỉ là giả tưởng thể nhưng hiệu quả của chất cồn bên trong nó lại được hệ thống tạo ra ảnh hưởng như thật.

Đến khi mí mắt đã không mở ra nổi thì hắn mới nhận ra mình đã quá say. Cả đám, hơn 600 người, nằm ngang ngửa khắp nơi trên mặt đất trước lều trại.

Bất quá trong đó cũng có một số người vẫn còn tỉnh táo, chính là Ameerah và một số cô gái khác của nhóm góp mặt trong chuyến đi lần này. Bọn họ đều uống rất ít bia, rượu hoặc chỉ uống nước trái cây nên không say xin quá nhiều.

Cho đến sáng hôm sau, khi Đình Tấn và những người trong tiểu đội của hắn được lay tỉnh lại thì đã là 7 giờ sáng.

Lắc nhẹ cái đầu có chút đau nhức, Đình Tấn nhanh chóng lấy lại tỉnh táo để tiếp tục hành trình của ngày hôm nay.

- “Gọi mọi người dậy đi, chuẩn bị lên đường thôi. Hôm nay cố gắng hoàn thành nhiệm vụ.”

Loạn choạng đứng dậy, hắn giọng nói có chút khàn khàn vì di chứng của việc uống quá nhiều chất cồn vào đêm qua.

30 phút sau, một đội ngũ hơn 600 người xếp hàng dài nối đuôi nhau như một con rắn lớn, chậm rãi rời khỏi doanh trại đóng quân. Dẫn đầu đoàn người vẫn là Đình Tấn.

Bất quá nhóm người chơi chức nghiệp đạo tặc và thích khách do hai người, Louis và David, dẫn đầu đã không còn đi chung nhóm nữa.

Bọn họ nhận được mệnh lệnh của Đình Tấn, chia nhau tản ra xung quanh khu vực mà đoàn đội đi qua. Nhờ vậy mà đã phát hiện ra hơn 12 tên chó săn đang theo đuôi của đoàn đội.

Bất quá như vậy cũng không tránh khỏi tạo cơ hội cho những tên gián điệp, được cài vào trong đội Lính Đánh Thuê, báo cáo tin tức về cho chủ của chúng.

Có lợi thì cũng có hại, những điều này, Đình Tấn đều đã có nghĩ đến. Nhưng phòng tránh được bao nhiêu thì tốt bấy nhiêu.

Đoàn người nối dài cứ thế mà chậm chạp tiến dần về phía tây hoang mạc, vùng địa bàn của con Griffin lãnh chúa.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Boss xuất hiện

Tại EL Thành, ngay khi Đình Tấn dẫn dắt cả đoàn người lên đường, tin tức cũng đã được truyền tới tai của Henry.

Vừa nghe được tin tức, hấn gương mặt lập tức trở nên hưng phấn, gấp gấp quay về phía sau ra lệnh cho lão quản gia.

- “Gọi người, chúng ta lập tức lên đường. Lần này có dị động cần quét những tên do thám xung quanh, chắc chắn hôm nay bọn chúng sẽ đi đến nơi mục tiêu của nhiệm vụ lần này.”

- “Vâng thưa thiếu gia.”

Nhìn sắc mặt kích động, hạo hức chờ mong của tên Henry, ông lão quản gia cũng không nói gì nhiều, chỉ hơi cúi đầu rồi nhẹ giọng trả lời.

15 phút sau, một đoàn người nối dài, chỉ nhiều chứ không ít hơn đại đội của [The Alliance] trước đó đã hành quân ra khỏi thành, hướng về khu rừng nhiệt đới phía nam thẳng tiến, số lượng ước chừng có hơn 2.000 người.

Đặc biệt là có 10 người đi đầu, mỗi người trên vai đều mang lấy phù hiệu của [The Throne] đội Linh Đánh Thuê, làm người chơi xung quanh rất dễ dàng đoán ra được đại quân này là thuộc về công hội nào.

Cùng lúc đó, tại một hang ổ quái vật lớn trong khu rừng phía nam EL Thành, một đám người chơi, có khoảng 500 - 600 tên mà đa số đều mang một vài nét đặc trưng của người Hoa.

Dẫn đầu là tên trung niên Trần Cận Hùng và 9 tên đàn ông vạm vỡ khác, trên vai đều mang phù hiệu hình rồng đen trên nền đỏ. Bọn họ đứng nhìn đám thuộc hạ đang quét dọn chiến trường rồi dần dần tập hợp lại, đứng im thành từng nhóm dường như đang chờ đợi ai đó.

...

Dị động của đám người [The Throne] rất nhanh được truyền đến tai của Đình Tấn thông qua Lý Uyên. Một hành động lớn như vậy cũng rất khó mà giấu diếm được, nhất là lần này tên Henry cũng không cố tình giấu diếm mà hành động rất công khai.

Bất quá Đình Tấn cũng không có quá nhiều lo lắng, vẫn giữ vững tiêu chí của mình: ‘Bình tới tướng ngăn, nước lên đập chặn’...

Mang theo vẻ mặt bình thản, trên con đường đi đến vùng đất trũng của con Griffin, hấn thuận đường dẫn dắt cả đội cần quét qua một vài khu vực của bãi quái Bò Sắt để làm nóng người trước.

Mặc dù có tiêu tốn thêm một ít thời gian, thế nhưng hiệu quả cũng rất rõ ràng. Sau một đêm ăn nhậu, vui đùa cùng nhau, những tên thành viên mới đầu còn rất lạ lẫm thì hôm nay đã có thể hòa hợp với nhau.

Nhờ có vậy mà việc phối hợp giữa những người trong tiểu đội lại càng trở nên thuận buồm xuôi gió. Nhìn thấy tình cảnh này, trong lòng Đình Tấn càng có thêm nắm chắc đánh thắng trận chiến trong ngày hôm nay.

Vừa bước đi vừa ngẩn ngơ suy nghĩ phương án và đối sách nếu có sự cố xảy ra. Rất nhanh cả đoàn người đã đi đến địa điểm mục tiêu lần này, vùng lãnh thổ của con Griffin.

Dừng lại trước con đường đi vào vùng đất trũng khô cằn, Đình Tấn ngẩng đầu nhìn lên trời như muốn tìm kiếm thân ảnh của con Griffin lãnh chúa.

Bất quá đôi mắt của hấn không phải mất chìm ưng nên cũng chẳng nhìn thấy được gì ngoài bầu trời xanh và mây trắng.

Đã không có kết quả, Đình Tấn cũng không quá miễn cưỡng, bởi lẽ hấn cũng chỉ là muốn tìm kiếm một chút vận may. Nhanh chóng xoay người lại đứng đối diện với những tên thành viên.

Hấn cất cao giọng nói những lời động viên cuối cùng cho nhiệm vụ, kế hoạch lần này.

- “Hôm qua ta đã nói những gì chắc các ngươi vẫn còn nhớ chứ?”

- “NHỚ RÕ!” - Cả đám người đồng thanh hét lên.

- “Tốt! Từ hôm qua đến hiện tại, chúng ta chỉ là ăn món ăn khai vị mà thôi... Hôm nay, tại thời điểm này, sau khi bước vào con đường phía sau lưng ta, chúng ta sẽ phải đối mặt với một con quái vật rất cường đại. Các ngươi có sợ không?”

- “KHÔNG SỢ!”

Hơn 600 người khí thế dần dần bốc lên, bọn họ nghe Đình Tấn trong lời nói có chứa một chút giọng điệu khinh thường liền không nhịn được giọng cao vũ khí rống lên, tựa như muốn chứng tỏ cho hấn biết bọn họ không giống như ngày hôm qua nữa.

Khóe miệng nhếch lên nụ cười mỉm, Đình Tấn vừa nói vừa quan sát lấy sắc mặt của đám thành viên mới này. Nhìn bọn họ đã có thay đổi, trong lòng không khỏi dâng lên một trận thành tựu.

- “Đừng dùng lời nói, hãy dùng hành động chứng minh cho ta thấy đi. Lên đường!”

Đình Tấn giơ cao cánh tay mình rống lớn một tiếng, sau đó lập tức xoay người dẫn đầu đoàn người tiến vào bên trong vùng đất trũng khô cằn như lòng chảo kia.

Tay hắn đã đặt lên sách, miệng cũng bắt đầu niệm tụng chú ngữ để triệu hồi.

‘Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

‘Triệu Hồi Tang Thi’

‘Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ’

Từng kỹ năng được hắn nhanh chóng tung ra, đám người chơi ở phía sau cũng nhanh chóng lấy ra vũ khí của mình, nắm tay vì hồi hộp mà không tự chủ xiết chặt lại vũ khí.

Từng con vong linh chậm chạp bò ra khỏi hố đen trên mặt đất, sau đó theo mệnh lệnh của Đình Tấn mà xếp thành hàng, tiến lên dẫn trước đoàn người để mở đường.

‘Ki...aaa’

Ngay khi đám vong linh của 8gP7CGv Đình Tấn chỉ vừa tập hợp được một nửa, tiếng gào thét của con Griffin Lãnh Chúa vang vọng từ trên không truyền xuống làm cả đám người không khỏi bị giật mình, kinh ngạc.

- “[The Alliance] DÀN TRẬN! CHUẨN BỊ CHIẾN ĐẤU!”

Nghe được tiếng gọi của con Griffin, Đình Tấn lập tức gân cổ gào thét lên, đồng thời ngẩng đầu nhìn lên bầu trời tìm kiếm thân ảnh của con Griffin.

Griffin (Lãnh chúa Boss)

Đẳng cấp: 31

HP: 44400/44400

MP: 12000/12000

Kỹ năng: Gia Tộc, Cuồng Phong Bảo Táp, Vuốt Ưng, Cẩn Xé, Dao Gió Thuật, Triệu Hồi Lốc Xoáy, Tường Gió.

Giữa bầu trời xanh thẳm, xuất hiện một điểm đen nhỏ đang trở nên lớn dần lên, cho đến khi thân ảnh cùng với những chỉ số thông tin quen thuộc lộ rõ ra trong mắt Đình Tấn.

Đôi mắt của hắn híp lại chăm chú nhìn lấy từng động tác của con Griffin Lãnh Chúa. Và đúng như hắn dự đoán, con Griffin vẫn kiểu cách mở đầu công kích như cũ.

Nó mở rộng đôi cánh trên lưng, sà xuống song song với mặt đất ở khoảng cách gần 10m, bốn bộ móng vuốt đưa ra ngoài muốn chop lấy những người ở trong đội ngũ.

“Linh Hồn Chấn Động”

Ngay tại giây phút đó, gần 20 con Bộ Xương Cung Thủ đã chui ra khỏi hố đen, lập tức nhận được mệnh lệnh của Đình Tấn. Bọn chúng lập tức đưa bàn tay xương cốt của mình vào ống tên rút ra một mũi cốt tiễn đang tỏa ra ánh sáng rồi bắn thẳng về phía con Griffin.

“Từ Vong Mãn Che”

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

Đình Tấn cũng không hề ngừng tay chút nào. Sau khi tung ra triệu hồi, hắn vẫn tiếp tục giữ tay trên sách rồi đọc chú ngữ. Cho đến khi bắt gặp con Griffin tiến vào trong tầm tấn công của mình, hai kỹ năng giảm thuộc ngay lập tức được hắn tung ra hướng về phía của con Griffin mà sử dụng.

‘Băng băng băng...’

Tiếng dây cung băng gập động vật trong tay của những con Bộ Xương Cung Thủ vang lên đều đặn. Thân thể của bọn chúng cũng thay nhau sụp đổ rồi lại bị hố đen hút về cõi chết.

Nhưng cũng chính nhờ vậy, con Griffin liên tục bị chấn động mất không chế với đôi cánh của nó. Khoảng cách thân thể của nó so với mặt đất dần dần bị

rút ngắn lại.

Cho đến khi con Bộ Xương Cung Thủ cuối cùng bị hóa thành một đồng xương cốt thì thân thể của con Griffin cũng đã tiếp xúc với mặt đất.

‘Ầm ầm ầm...’

‘Quát... quát...’

Mặt đất bị chấn động liên hồi như có thiên thạch va chạm, cả thân thể khổng lồ của con Griffin bởi vì tốc độ lao tới quá nhanh mà không thể dừng lại ngay được.

Cơ thể liên tục bị va đập, bay lên rồi lại rơi xuống, lăn lộn trên mặt đất như một quả bóng làm con Griffin không thể lấy lại thăng bằng. Nó tức giận gào thét nhưng cũng không thể làm được gì khác hơn là chịu trận.

- “CHIẾN SĨ, ĐẤU SĨ XUNG PHONG CHẶN NÓ LẠI!”

Đình Tấn quay đầu về phía sau đoàn đội đang trợn mắt há mồm vì kinh ngạc, khàn giọng gào thét lên. Cùng lúc đó, hắn cũng đã dùng tinh thần truyền đạt mệnh lệnh cho những con Bộ Xương Chiến Sĩ xông lên trước.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Mở màn căng thẳng

- “Ôaaa... Cuồng Nộ!”

Ngay khi có được mệnh lệnh của Đình Tấn, Terrell lập tức rống lớn một tiếng bật lên “Cuồng Nộ” kỹ năng, giờ khiến “Xung Phong” về phía con Griffin đang lao về phía cả đoàn đội.

- “XUNG PHONG...”

Gần 150 tên người chơi chức nghiệp chiến sĩ ở phía sau cũng gào thét, rồi cầm lấy vũ khí xông lên theo hắn.

‘Rầm rầm... rắc rắc...’

-11200

-12190

-2240 (Đón đỡ)

-2430 (Đón đỡ)

...

Hơn 70 con Bộ Xương Chiến Sĩ đã va chạm với thân thể to lớn của con Griffin. Sức nặng lại thêm tốc độ đang lao tới của nó lập tức giết chết, nghiền nát xương cốt của vài tên chưa kịp đưa khiên lên chống đỡ.

Nhưng cũng có hơn một nửa trong số đó thành công đón đỡ, làm giảm đi hơn 80% lượng sát thương.

Triệu hồi quái vật: Bộ Xương Chiến Sĩ

HP: 5730/5730

Sát thương vật lý: 705 - 770

Phòng thủ vật lý: 38

Phòng thủ phép thuật: 64

Với thuộc tính có gần 6.000 điểm HP, những con Bộ Xương Chiến Sĩ thành công đón đỡ đã vượt qua kiếp nạn bị giết đè nát thành bột xương. Bất quá chúng nó đều đang bị liên tục đẩy lùi về phía sau.

Cả thân thể chồm tới trước, gần như tựa sát vào chiếc khiên bên tay trái, đang được giơ lên chống đỡ lấy thân thể của con Griffin. Hàng chục đôi chân xương cốt của những con Bộ Xương Chiến Sĩ đang cắm sâu vào trong mặt đất như những lưỡi cày, thế nhưng vẫn không thể ngăn chặn thể lao tới của nó.

Cũng chỉ còn cách 20m nữa thôi thì con Griffin sẽ va chạm lấy cả đoàn đội đang tập trung tại phía sau.

Ngay lúc này, đột nhiên thân ảnh to lớn hơn 3m tựa như một gã khổng lồ của Terrell lập tức xuất hiện ở phía sau đám Bộ Xương Chiến Sĩ.

‘Ầm... ầm ầm...’

Tiếp theo đó là hàng chục, hàng trăm tên chiến sĩ và đầu sĩ cầm lấy khiên lớn, nối bước theo chân chỉ huy của họ, thay phiên nhau va chạm, chống đỡ lấy thân thể đang lướt tới trên mặt đất của con Griffin.

- “DỪNG SỨC ĐÂY! CHỐNG ĐỠ, NGĂN NÓ LẠI!”

Terrell vừa cầm khiên vừa cố gắng đẩy tới như muốn đẩy lùi lại con Griffin, mặc cho đôi chân cắm vào trong mặt đất đang liên tục bị đẩy lùi về sau.

‘Aaaa... đẩy...’

Gần 150 người hò hét như muốn cố gắng tạo ra nhịp điệu ngăn chặn lại con Griffin.

Đình Tấn đứng bên ngoài, sắc mặt bình tĩnh quan sát tình hình chiến trường đồng thời cũng liên tục sử dụng kỹ năng để triệu hồi bù đắp lại cho số lượng những con vong linh đã bị giết chết. Đầu ai biết trong lòng hắn cũng là một trận lo lắng không thôi.

Hắn là không ngờ đến chỉ thân thể đang lao tới của con Griffin lại có sức sát thương khủng bố đến như vậy. Ngay cả những con Bộ Xương Chiến Sĩ cũng không thể chống đỡ nổi nếu không thể thành công thực hiện đòn đỡ.

Với tốc độ đang lao tới của nó, cùng với thể tích to lớn kia, nếu để nó va vào giữa đội hình của đoàn người chơi ở phía sau thì chắc chắn không có ai có thể sống sót qua khỏi.

Mà nếu như bây giờ hắn ra lệnh tản, thì trận hình đang liên kết của cả đội sẽ lập tức bị đánh vỡ.

Tình thế trước mắt làm hắn phân vân không biết nên lựa chọn tản ra để giữ an toàn cho cả hay đội hay tiếp tục tin tưởng vào khả năng có thể chặn đứng được con Griffin.

‘Á á...’

Chợt tiếng kêu thảm thiết từ phía trước truyền tới kéo Đình Tấn ra khỏi dòng suy nghĩ. Hắn giật mình nhìn lại thì phát hiện ở trước mặt, đội cận chiến người chơi do Terrell dẫn đầu, có có vài người không chịu đựng được hoặc xảy ra sơ xuất để cho thân thể con Griffin đè ép qua, chết ngay tức khắc.

Nhìn thấy tình cảnh như vậy làm Đình Tấn âm thầm cắn răng, đưa ra quyết định cuối cùng. Hắn xoay người về phía sau hét lớn lên ra lệnh.

- “Chức nghiệp cận chiến loại hình nhanh nhẹn tản ra bên phải, theo lệnh của chỉ huy mà hành động. Toàn bộ các chức nghiệp còn lại tản ra phía bên trái theo ta, vừa chạy vừa toàn lực tự do công kích Boss. Lập tức thi hành! Nhanh lên!”

Vừa nói xong lập tức Đình Tấn xoay người chạy sang phía bên trái, David và Louis hiểu ý cũng nhanh chóng cầm vũ khí của mình tản ra phía bên phải, nơi tập trung đám Tang Thi của Đình Tấn. Những tên người chơi nghề nghiệp thích khách và đạo tặc cũng nhanh dWmcfANx chóng đuổi theo sau hai người.

Những tên người chơi còn lại trong đội cũng nhanh chóng theo sau Đình Tấn, trong đám người hồi hã chạy đi còn có một vài người vẫn còn nhớ rõ mệnh lệnh mà vùng vẫy vũ khí, công kích lấy con Griffin đang lao tới như một quả thiên thạch kia.

“Cầu Phúc Trị Liệu”

“Sinh Mệnh Cứu Rồi”

“Cốt Thứ”

...

Từng kỹ năng được Đình Tấn liên tục tung ra. Những tên người chơi viễn trình nghề nghiệp cũng theo nhịp của hắn mà công kích về phía con Griffin.

‘Xuyên tâm tiễn’

‘Hỏa cầu thuật’

‘Băng tiễn thuật’

‘Đao gió thuật’

‘Địa thứ thuật’

...

Từng kỹ năng cơ bản của mỗi chức nghiệp thay phiên nhau nện lên người của con Griffin. Bất quá lượng sát thương lại quá thấp, chỉ nằm trong khoảng 5 - 15 điểm, vẫn chưa đủ để vượt qua lượng HP khôi phục hơn, 300 điểm mỗi giây, của con Griffin nữa.

Tuy nhiên, Đinh Tấn lại bất ngờ nhận ra rằng, tốc độ của con Griffin dường như bị giảm lại càng nhanh hơn khi bị công kích. Hắn đôi mắt lóe lên một tia tinh mang rồi lập tức hét lên truyền đạt mệnh lệnh.

- “Toàn lực công kích! Không được ngừng lại! MP tiêu hao lập tức uống thuốc khôi phục lại...”

Đám người chơi đứng ở phía sau nghe được mệnh lệnh của Đinh Tấn thì lập tức liều mạng công kích, không hề giữ lại thứ gì.

Theo thời gian nhỏ giọt trôi qua, sau khi lăn lộn với khoảng cách hơn trăm mét, dè chết hơn 30 tên thành viên trong đội Lính Đánh Thuê của Đinh Tấn, thân thể của con Griffin cuối cùng cũng bị chặn đứng trước khi bước vào phạm vi 10m khoảng cách so với nơi cả đám người chơi viễn trình nghề nghiệp đang tập trung.

- “[The Alliance] TẤN CÔNG!”

Đinh Tấn vung tay chỉ về phía cơ thể con Griffin đang nằm gục trên mặt đất mà hét lớn một tiếng, đồng thời cũng truyền lệnh cho đám vong linh xông lên chém giết.

David và Louis đã lên dây cót sẵn mà chờ đợi cho giây phút này từ lâu, ngay khi những con Tang Thi đầu tiên xông lên, hai người bọn hắn cũng lập tức quay về phía đoàn đội người chơi ở phía sau mà rống lên.

- “Xông lên! Dùng tốc độ nhanh nhất leo lên trên người nó.”

Vừa nói xong thì hai người bọn hắn lập tức bật lên kỹ năng, lao về phía con Griffin. David thì sử dụng “Ngự Phong” gia tăng tốc độ, lướt đi như một làn gió. Louis vừa chạy chồm bằng cả hai tay và hai chân, vừa kích hoạt kỹ năng hóa hình, cơ thể cũng dần dần chuyển đổi sang hình dạng Lycan.

‘Giết giết giết...’

Đám người chơi ở phía sau hưng phấn mà vung vũ khí, gào thét xông lên theo chỉ huy của mình.

‘Quát quát... ki...aaaa’

Con Griffin cơ thể vừa dừng lại được thì há mỏ gào thét, kêu gọi liên hồi đồng thời cũng vùng vẫy bốn chân và đập mạnh đôi cánh muốn ngổi dậy.

Đinh Tấn trong lòng kinh hoàng nhưng không biết phải làm gì, đám Bộ Xương Cung Thủ được hắn triệu hồi đã liên tục phải sử dụng kỹ năng “Linh Hồn Chấn Động” mà hi sinh.

Đến hiện tại những con Bộ Xương Cung Thủ được triệu hồi tiếp theo sau đó vẫn chưa kịp bò ra khỏi hố đen. Nếu không có ai không chế mà để cho con Griffin lấy lại được tự do thì toàn đội hơn 600 tên người chơi này cũng không đủ cho nó giết nữa.

“Xung Phong”

-210 (Điểm yếu)

“Tê Liệt”

-159 (Điểm yếu)

...

Ngay khi Đinh Tấn đang rối rắm thì David và Terrell đã đến, một trước một sau sử dụng kỹ năng không chế vào những vị trí điểm yếu của con Griffin.

Ngay sau đó, cả quân đoàn võ sĩ được Ameerah dẫn đầu đã kịp xông tới tiếp cận con Griffin. Nung theo tốc độ cao đang lao tới, Ameerah và những tên võ sĩ thay phiên nhau đập lên vai của những tên chiến sĩ, đấu sĩ người chơi hoặc những con Bộ Xương Chiến Sĩ, tung người bay lên trên cơ thể cao lớn của con Griffin.

‘Búa Và Rìu’

‘Ầm’

-1620 (Chỉ mạng)

-1620 (Chí mạng)

Toàn bộ gần 200 điểm nội khí được nâng dồn vào một đòn công kích mạnh nhất của mình, bộc phát ra âm thanh tựa như một vụ nổ lớn, làm cho thanh HP của con Griffin ngay lập tức bị cắt giảm đi một lượng đáng kể.

Làm người theo sau Đình Tấn sớm nhất, lại thêm được Đình Tấn liên tục chỉ dạy, kèm cặp nên Ameerah vẫn chăm chỉ giữ vững thói quen tu luyện hằng ngày. Nhờ vậy điểm thuộc tính của nàng vẫn rất cao, đặc biệt là nội khí đã sắp vượt ngưỡng 200 điểm.

Với 50 điểm sát thương cho mỗi điểm nội khí, Ameerah có thể bạo phá ra lượng sát thương kinh khủng là hơn 10.000 điểm. Tuy nhiên với phòng thủ quá cao của con Griffin, con số sát thương đó bị giảm đi hơn 65% thì cũng không có gì là lạ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Chạy đua với thời gian

Sau tất cả, vẫn là Louis và đại đội người chơi chức nghiệp thích khách mà hấn dẫn dắt.

Mặc dù hóa hình thành Lycan làm gia tăng gấp ba lần điểm thuộc tính sức mạnh và nhanh nhẹn của hắn nhưng vì là người gia nhập trễ nhất trong đội, Louis vẫn chưa có thời gian tu luyện nhiều.

Lại thêm đoạn thời gian trước gặp rắc rối phải rời game đi ra hiện thực theo sự chỉ đạo của Đình Tấn, quá trình tu luyện của Louis càng là bị thụt lùi về sau.

Tuy rằng sau đó đã quay trở lại game và liên tục cày cuốc, thăng cấp đồng thời chăm chỉ tu luyện mỗi đêm, thế nhưng như vậy vẫn là chưa đủ để giúp hắn rút ngắn khoảng cách với người chơi bình thường khác nói chi là đến Ameerah.

Nhưng dù là thuộc tính không sánh bằng, Louis vẫn phát ra sức công phá mãnh liệt không thua kém gì những người thành viên khác trong đội.

Phong cách chiến đấu của Louis vẫn là máu tanh và tàn bạo. Đôi mắt sói lạnh lùng nhìn chăm chăm lấy từng cử động của con Griffin, về sau lại dùng bộ móng vuốt sắc bén của mình cắm sâu vào trong da thịt, nhờ đó mà nưộn lực, nhanh chóng leo lên thân thể to lớn của nó.

Hàm răng và móng vuốt của Louis liên tục cấu xé lấy da thịt của con Griffin. Mỡ ra những lỗ hồng nhỏ để máu tươi chảy ra, xé rách một vùng lông chim.

Bởi vì Louis cùng với người trong cả tiểu đội đều cài đặt mức độ giả thuyết là 100% so với hiện thực, thế nên những gì bọn họ nhìn thấy ở con Griffin như là thân thể bị thương hay chảy máu đều giống hệt như thật. Đặc biệt là trên bộ lông vũ màu nâu nhạt của nó xuất hiện những vùng trụi lông như bị ghe lở.

Những tên thích khách cũng lục tục nối bước theo sau tìm lấy khoảng trống mà chen vào, vung dao găm hoặc kiếm ngắn công kích Boss liên hồi.

Cảnh tượng xung quanh con Griffin ngay lúc này giống như một con chim non đang bị một bầy kiến càn vây lấy xung quanh. Cả trên thân thể và mặt đất xung quanh dưới chân nó đều xuất hiện lũ kiến này.

‘Quát...’

Đau đớn và tức giận nhưng không thể làm được gì, con Griffin điên cuồng gào thét liên hồi.

Thế nhưng mỗi khi nó vùng vẫy muốn đứng dậy, hay muốn đập cánh tung ra kỹ năng thì ở bên ngoài, Đình Tấn lập tức ra lệnh cho đội Bộ Xương Cung Thủ ra tay, sử dụng kỹ năng tự sát của mình để không chế nó lại.

Chưa dừng lại tại đó, ngay khi những mũi cốt tiễn có dấu hiệu cạn kiệt sắp hết thì lại có thêm 3 - 4 thanh dao găm hoặc vài chiếc khiên lớn va chạm thật mạnh vào những vị trí điểm yếu của con Griffin, tiếp tục làm nó bị tê liệt.

Đứng ở bên ngoài, Đình Tấn cũng khá kinh ngạc với khả năng chỉ huy của Terrell, mặc dù trước đó hắn cũng chưa từng thể hiện ra tài năng của mình. Không ngờ một người có vẻ bề ngoài thô thiển như Terrell lại có một đầu óc cũng không kém phần tinh tế bên trong.

Hiện tại Đình Tấn đang cùng với một dàn những tên chức nghiệp viễn trình thành viên trong đội Linh Đánh Thuê liên tục tung ra kỹ năng.

Cảnh tượng những mũi tên lập lòe ánh sáng hay những quả hỏa cầu nóng bỏng, đao gió vô hình lướt đi trong không khí cùng với những cây gai đất hoặc băng tiền sắc nhọn, liên tục xuất hiện từ trong vòng tròn ma pháp trước pháp trượng của đám người chơi pháp sư, cung thủ.

Toàn bộ công kích đánh lên thân thể của con Griffin rồi vỡ tung ra thành những hạt bụi nguyên tố, lấp lóe ánh sáng rồi bay tứ tán ra xung quanh.

Cảnh tượng tuy rằng hoành tráng, cũng rất bắt mắt thế nhưng lượng sát thương thì ít đến đáng thương. Sau hơn nửa giờ đánh giết, tiêu tốn không biết bao nhiêu lượng MP mà nói, nhưng thanh HP của con Griffin chỉ bị sụt giảm đi một đoạn nhỏ, hiện tại vẫn còn đến hơn 29.400/44.400.

Ở lần đầu tiên đến đây, Đình Tấn là có mang theo nhẫn bị nguyên rủa. Chính vì thế mà số lượng đội quân vong linh của hắn đã xấp xỉ đạt đến con số 300 con. Sức mạnh của bọn chúng cũng không phải là hai con vong linh bây giờ kết hợp lại thì có thể so sánh được.

Bởi vậy lượng sát thương gây ra sẽ lớn hơn rất nhiều lần so với việc nhiều tên người chơi bu vào đánh hội đồng nhưng lại không thể phá vỡ phòng thủ và lượng HP khôi phục của Boss.

Đình Tấn sắc mặt có chút lo lắng, nhìn lấy chiến trường và cùng với ông HP đang co giật, giảm xuống rồi lại tăng lên liên hồi, của con Griffin.

Âm thầm tính toán một chút, hắn liền nhủ chặt đôi chân mày lại. Bởi vì thời gian để có thể đánh chết con Griffin mà cả đội Lính Đánh Thuê cần phải tiêu tốn có lẽ sẽ cần phải mất hơn 5 giờ.

Đó là chưa kể đến một vài bất trắc có thể xảy ra giữa chừng, làm giảm đi FSYzhum tốc độ phát ra sát thương của cả đội.

Gấp rút như vậy cũng bởi vì Đình Tấn vừa nhận được tin tức của Lý Uyên. Nàng vừa báo lại tin tức rằng, bọn người của [The Throne] đã sắp rời khỏi khu rừng rậm nhiệt đới ở phía nam EL Thành.

Điều đó có nghĩa là cả đội Lính Đánh Thuê của Đình Tấn chỉ còn không tới 3 tiếng để giải quyết con Boss Griffin Lãnh Chúa này, nếu như hắn không muốn lặp lại những chuyện đã xảy ra với đám người [The Throne] mà mình đã làm trước đó.

‘Ki...aaa... quát...’

Ngay khi đang mải mê phân tâm suy nghĩ, đột nhiên con Griffin gào thét một tiếng rõ to vang vọng cả khu vực hoang mạc xung quanh, làm giật mình vô số tên người chơi, trong đó bao gồm cả Đình Tấn.

Hắn đôi mắt lập tức lóe lên một tia tinh quang sau đó vội vàng hét lớn về phía chiến trường.

- “Lập tức sử dụng dây thừng khổng chế Boss! Nhanh lên!”

Terrell chú ý động tĩnh của con Griffin đã lâu. Trước đó bị nó giết một lần làm hắn đã chú ý đến rất nhiều chi tiết nhỏ.

Ngay khi nghe được mệnh lệnh của Đình Tấn, hắn lập tức lấy từ trong ba lô ra một sợi dây thừng to, dài. Nắm chặt một đầu, Terrell quăng cả cuộn dây vòng qua phía trên một bên cánh của con Griffin Lãnh Chúa.

Phía đối diện Terrell, một vài tên người chơi chức nghiệp chiến sĩ khác nhanh tay bắt lấy sợi dây rồi lập tức kéo mạnh về phía sau.

Ở bên cạnh hắn, chàng thiếu niên trẻ Alvin cùng với vài tên thành viên khác trong đội cũng nhanh chóng lấy ra những sợi dây thừng đã được chuẩn bị sẵn trước đó rồi bắt chước làm theo Terrell.

Xung quanh thân thể con Griffin nhanh chóng xuất hiện những sợi dây thừng đang được tung hứng qua lại như những con nhện đang phun ra tơ để trói lấy con mồi. Một ít sợi dây cũng được luồn qua bên dưới chân của nó.

Chưa đầy một phút, thân thể con Griffin đã chông chênh lên có hơn 50 - 60 sợi dây thừng chắc khỏe, to dày quấn quanh chẳng khác nào một cái bánh chưng.

- “DI CHUYỂN!”

Đứng ở bên ngoài, Đình Tấn gân cổ gào thét lên, đến khản cả giọng.

Ở ngay tại hiện trường, Terrell cùng với những tên chiến sĩ và đấu sĩ đã cắt đi vũ khí của mình, hai tay của bọn họ bây giờ đều được dùng để giữ chặt lấy dây thừng.

Ngay khi có được mệnh lệnh của Đình Tấn, hơn 100 người lập tức nắm lấy sợi dây chạy ồ ồ về phía đối diện của mình.

Hai hàng người đan nhau, xen kẽ chạy về phía ngược lại. Sợi dây thừng cũng vì thế mà càng thắt chặt lấy thân thể của con Griffin.

- “XIẾT CHẶT!”

Thế nhưng chưa dừng lại tại đó, tiếp tục một hiệu lệnh được Đình Tấn phát ra.

Nghe được tiếng gào thét của Đình Tấn, bỗng dưng Terrell giọng nói ồm ồm gào rống lên, đồng thời hai tay cũng nắm chặt lấy dây thừng, cả người ngã ngửa về phía sau, gần như hợp với mặt đất thành một góc 45 độ.

- “KÉO!”

Hơn một trăm tên đội viên cũng lập tức gào rống theo hắn, đôi mắt đỏ lên như đã điên cuồng, hai tay đã nổi lên đầy gân vì dùng quá sức, một vài người

gân tay lộ ra tựa như những con giun lớn đang bò dưới lớp da.

‘Kéo...’

‘Quát... quát...’

Con Griffin không còn bị khống chế, muốn vùng vẫy thân thể, đôi cánh cũng đang cố gắng giơ lên đập xuống muốn thoát khỏi trói buộc. Mỏ chim há rộng gào thét liên hồi, không biết vì tức giận hay vì đau đớn khi bị xiết quá chặt.

- “Kéo!”

‘Kéo...’

Nhưng như thế vẫn là chưa đủ, Terrell tiếp tục vừa bước chậm từng bước vững chắc lùi về phía sau, vừa rống lớn gọi nhíp. Hàng trăm tên đội viên cũng vì thế mà gào rống theo hân, lẫn át cả tiếng kêu thảm của con Griffin Lãnh Chúa.

Hơn 50 sợi dây thừng xiết chặt lấy đôi cánh và thân thể của con Griffin, làm cho những cố gắng vùng vẫy kia của nó tựa như một con thuyền nhỏ đang lắc lư giữa bão tố ngoài biển khơi.

Cảnh tượng hùng tráng diễn ra, làm những tên đàn ông, thiếu niên ở ngoài hạn không thể lao vào phụ giúp đồng đội. Và rất nhanh bọn họ liền có được cơ hội đó, bởi hiệu lệnh tiếp theo đã được Đinh Tấn tung ra.

- “[THE ALLIANCE] TOÀN LỰC CÔNG KÍCH!”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Địch đã đến!

‘Ầm ầm ầm...’

-5 -8 -15 -19...

Đinh Tấn vừa hét lên thì ngay lập tức, kỹ năng ma pháp và mũi tên như bay tới tập đánh về phía con Griffin, âm thanh va chạm ầm ầm phát ra lẫn át cả tiếng tung hô của những tên người chơi chức nghiệp chiến sĩ và đấu sĩ đang gọi nhíp, kéo dây thừng khống chế Boss bên kia.

Ánh sáng bụi nguyên tố cùng với hiệu ứng của những mũi tên khi đánh trúng mục tiêu liên tục lóe lên tựa như có người đang bắn pháo hoa ở giữa ban ngày,

Đứng bên ngoài quan sát tất cả những cảnh tượng này, Đinh Tấn đôi mắt không chớp một cái, chăm chú mà nhìn chằm chằm vào từng cử động của con Griffin. Đầu ai biết hẳn lúc này cũng là hồi hộp, lo lắng không thôi.

Sau một lần thất bại trước đó, Đinh Tấn đã rút kinh nghiệm và dành thời gian rất lâu để suy nghĩ phương án đối sách cho kế hoạch giết Boss lần này.

Tuy là trong game nhưng với độ mô phỏng hiện thực rất cao, hẳn tin tưởng việc áp dụng chiến thuật thường được sử dụng ở trong tương lai tận thế để chiến đấu với Boss trong game có lẽ sẽ thành công.

Đây chính là con bài ẩn mà Đinh Tấn dựa vào để đánh cược cho khả năng thành công hoàn mỹ của kế hoạch lần này. Thế nên tâm trạng của hắn bây giờ như đang bị đè nặng bởi một tảng đá.

Dây thừng trước đó đã được hắn nhờ Lý Uyên chuẩn bị sẵn, ngay khi cả đoàn Lính Đánh Thuê hành quân chuẩn bị rời đi khỏi EL Thành thì sẽ có người đưa cho mỗi tên thành viên một sợi, kèm theo đó là một ít thuốc khôi phục, thức ăn và dụng cụ khác để che giấu tai mắt của những tên gián điệp.

Và cho đến sáng hôm nay khi lên đường rời đi khỏi doanh trại, Terrell mới bắt đầu truyền đạt kế hoạch này cho đám thành viên trong đội mà hắn quản lý, đề phòng khả năng tin tức sớm bị truyền ra.

Hiện tại nhìn mọi việc diễn biến khởi đầu rất thuận lợi, trong lòng Đinh Tấn nổi lo lắng cũng nhẹ bớt một phần.

‘Quát... quát... ki...aaa’

Thế nhưng mỗi lần con Griffin phát ra một tiếng kêu gào thì lại không khỏi làm hắn giật thót tim lên một lần.

- “Phải thành công! Nhất định phải thành công trụ vững!”

Nắm tay siết chặt, Đình Tấn trong miệng liên tục nhỏ giọng lầm bầm, đôi mắt vẫn chăm chú nhìn lấy từng cử động của con Griffin. Chỉ cần xuất hiện bất cứ dị động nào, hắn liền có thể ra lệnh Bộ Xương Cung Thủ sử dụng “Linh Hồn Chấn Động” khống chế nó lại.

Đám vong linh được hắn dùng tinh thần truyền đạt mệnh lệnh toàn lực tấn công trước đó cũng đang liều mạng chém giết Boss bằng hết sức mà chúng có thể làm được.

Hơn 50 con Tang Thi đã bu đầy trên đầu của con Griffin, đám Bộ Xương Chiến Sĩ bên dưới cũng liên tục vung vẩy búa lớn chặt chém vào cơ thể đang bị dây thừng trôi nằm ngang trên mặt đất.

Phía bên ngoài, Bộ Xương Cung Thủ dẫn đầu đám thành viên viễn chinh nghề nghiệp, liên tục giơ cung lấp tên bắn về phía con Boss.

Lần này chiến đấu với Boss Lãnh Chúa nên không còn cần phải khống chế nhịp điệu nữa, tốc độ công kích của bọn chúng gần như chưa cần đến một giây thì đã bắn ra được một lần.

Nhìn những con số sát thương màu đỏ nằm trong khoảng từ 50 - 80 điểm, có khi lại được nhân hai nhân ba lần vì công kích trúng điểm yếu của đám Bộ Xương Cung Thủ, đám người FSs3Sds4 chơi phía sau không khỏi tròn mắt, há mồm kinh ngạc, đồng thời cũng không khỏi tủi thân khi thử âm thầm so sánh với lượng sát thương mà mình gây ra.

10 phút

30 phút...

Thời gian cứ nhỏ giọt đều đặn từng giây từng phút trôi qua. Con Griffin mỗi khi vùng vẫy thân thể hay muốn đập cánh thì lập tức đội người chơi cận chiến, do Terrell chỉ huy, sẽ kéo mạnh sợi dây làm nó bị mất thăng bằng té ngã xuống đất.

Nhiều lúc do phản ứng chậm chạp, không kịp thời kéo căng dây thừng làm gián đoạn quá trình triệu hồi kỹ năng của con Griffin làm phía trên đôi cánh của nó đã sáng lên vòng ma pháp.

Những lúc ấy, tựa như bọn Bộ Xương Cung Thủ đã đoán biết trước được mà triệu hồi mũi cốt tiễn đặc biệt từ trước để kịp thời sử dụng kỹ năng tự sát của chúng.

Con Griffin ngay lập tức bị đánh cho tê liệt cả người, triệu hồi kỹ năng cũng vì thế mà gián đoạn làm cho vòng tròn ma pháp cũng rạn nứt vỡ nát ra tựa như một tấm gương thủy tinh bị bể.

Quá trình chém giết cứ hữu kinh vô hiểm như vậy mà vượt qua hàng giờ liền...

Tiếng kêu gọi của con Griffin cũng không còn đáng sợ như trước nữa. Tầng đá lớn đang đè nặng lên trái tim của Đình Tấn rốt cục cũng dần dần thu nhỏ đi rồi biến mất.

Nhìn ống HP chỉ còn lại chưa đến 10.000 điểm của con Boss Griffin Lãnh Chúa, Đình Tấn âm thầm thở phào một hơi, đôi mắt cũng lóe ra ánh sáng sắc lạnh, lập tức lấy ra HP và MP thuốc uống vào đồng thời bắt đầu triệu hồi kỹ năng.

“Cầu Phúc Trị Liệu” (642 giây)

+64

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

+1400

“Cốt Thứ” - “Khống Vật Thuật”

-110

...

Liên tục những kỹ năng được Đình Tấn tung ra, tốc độ nhanh gấp đôi có thừa so với một tên người chơi bình thường. Lượng HP chỉ còn chưa đến một nửa của hắn cũng dần dần được kéo lại, vượt qua khỏi mức tiêu hao khủng bố từ đám vong linh.

Ở bên kia, Terrell và đội chiến sĩ và đấu sĩ người chơi vẫn cật lực kéo căng dây thừng ngăn không cho con Griffin được tự do hành động.

Còn lại ba đội do David, Louis và Ameerah chỉ huy vẫn đang chạy vòng quanh, hoặc bắt chước đám Tang Thi mà đeo bám trên cơ thể của con Griffin, chậm chạp mài mòn HP của nó.

Riêng chỉ có đội triệu hồi sư với số lượng đúng 50 người từ đầu đến giờ vẫn chưa được thể hiện quá nhiều. Dù sao Song Giác Thú cũng không thích hợp để có thể đeo bám trên cơ thể không lồ của Boss, nói chi đến việc chính diện đối kháng với nó.

Hai đứa trẻ Ami và Dendi chỉ có thể trợ mắt đứng cùng với một đám thành viên chức nghiệp triệu hồi sư khác mà nhìn mọi người chiến đấu. Trong lòng cũng có chút nôn nóng, muốn được trợ giúp mọi người.

- “Toàn bộ triệu hồi sư lập tức dẫn dắt Song Giác Thú quay trở lại lối vào khu vực này ngăn không cho ai tiến vào nơi đây.”

Bất quá rất nhanh thì giọng nói của Đình Tấn vang lên, tựa như giải thoát sự dồn nén khó chịu trong lòng của bọn họ.

Ngay lập tức, cả đám người lặng im đứng sau Đình Tấn từ đầu đến giờ hưng phấn giờ lên pháp trượng của mình bắt đầu vẽ ký hiệu ma pháp, đọc chú ngữ triệu hồi Song Giác Thú của mình.

“Triệu Hồi Song Giác Thú” (x52)

Đa số đám người này vẫn chưa vượt qua được 20 cấp thế nên kỹ năng triệu hồi Song Giác Thú đều bị giới hạn ở số lượng một con cho mỗi người, chỉ riêng có Ami và Dendi là thêm ra được hai con.

Vòng tròn ma pháp hóa thành những hố đen không gian, từng con Song Giác Thú thay nhau bò ra từ bên trong đó, rồi quay trở lại bên cạnh chủ nhân của mình.

Cũng vừa lúc Song Giác Thú đã tập hợp đầy đủ, đám người chơi còn đang phân vân không biết theo sau ai, bởi Ami và Dendi vẫn còn quá nhỏ chưa thể dẫn dắt tổ đội, thì thân ảnh David đã xuất hiện, theo sau đó là một đám gần 80 tên thành viên chức nghiệp đạo tặc.

- “Theo sau ta! Song Giác Thú đi trước toàn bộ đạo tặc tản ra xung quanh, bắt gặp ai lên lúc lập tức giết chết không cần hỏi!”

Giọng nói tràn ngập khí thế sát phạt của David vang vọng bên tai của một đám người. Bọn họ trong lòng cũng tràn ngập tò mò, khi đội trưởng lại phát ra mệnh lệnh điều động như vậy.

Dù sao bây giờ Boss cũng đã gần như bị tiêu diệt đi 80% lượng HP, chỉ cần cố gắng giữ vững trận thế, tập trung phát ra sát thương thì kích sát Boss đã là chuyện nằm trong tầm tay. Điều động mọi người đi phòng thủ kẻ địch ngay lúc này chỉ là đang kéo dài thời gian mà thôi.

Nhưng không chờ bọn họ suy nghĩ xong thì David đã xoay người dẫn đầu chạy đi về phía lối vào vùng đất trũng này. Cả đoàn người cũng chỉ có thể nhanh chóng vứt bỏ suy nghĩ lung tung rồi cất bước đuổi kịp chỉ huy của mình.

Nói về nguyên nhân của tất cả những việc sắp xếp, điều động người kì lạ này của Đình Tấn đều là đến từ một tin nhắn mật của Lý Uyên. Nội dung bên trong chỉ đơn giản có ba chữ.

- “ĐỊCH ĐÃ ĐẾN!”

Tuy rất ngắn gọn thế nhưng cân nặng của nó là không hề thấp hơn so với việc Đình Tấn lập kế hoạch liều lĩnh dùng dây thừng khổng lồ chế con Griffin như trước đó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Phục kích dụ địch (1)

Tuy rằng Đình Tấn đã có tính toán và canh giờ để phòng những người lên đường đến đây quấy rối thế nhưng dù sao cũng là suy đoán không thể chính xác được.

Nhưng cũng may nhờ có Lý Uyên sắp xếp và quản lý trong đoạn thời gian trước mà [The Alliance] đã điên cuồng phát triển không chỉ đơn giản là về mặt sản nghiệp và kinh tế mà trong đó còn có ngành tình báo được mở rộng lên rất nhiều lần.

Có thể nói trước kia, Đình Tấn một người thân đơn thế cô. Hẳn chẳng khác nào một người mù chỉ biết một số tin tức, tin đồn thông qua các bài đăng trên mạng.

Tuy nhiên đến nay, đã có rất nhiều tai mắt và gián điệp ngầm được nàng mua chuộc hoặc thuê người cài vào trong các công hội khác. Thế nên Lý Uyên rất nhanh thì biết được âm mưu và lịch trình chính xác của đám người [The Throne] mà kịp thời mật báo cho Đình Tấn.

Ngay ở thời điểm đọc được nội dung tin nhắn của Lý Uyên, Đình Tấn đôi mắt híp lại thành một tuyến nhỏ, thế nhưng sự lạnh lẽo từ bên trong chỉ tăng chứ không hề giảm đi chút nào.

Đây chính là thời điểm mấu chốt quyết định thành bại của kế hoạch gây ra tiếng vang lần này của [The Alliance]. Thành công, cả đội Lính Đánh Thuê của hãn danh tiếng sẽ vang vọng khắp mọi ngõ ngách EL. Thành thậm chí là trên toàn thế giới.

Nếu thất bại, vậy thì hấn và hơn 600 người anh em ở đây chỉ có thể đành ngậm ngùi xây dựng lại lực lượng tìm kiếm một cơ hội khác. Thậm chí có thể gây ra một lần sóng rời khỏi hội cũng không chừng. Đây chẳng khác nào giáng một đòn nặng nề cho [The Alliance].

Chính vì vậy mà Đình Tấn mới điều động người đi canh chừng, quyết không để cho có bất cứ sơ xuất nào xảy ra ngay lúc này. Hơn nữa giữ lại một đám người chơi chức nghiệp đạo tặc và triệu hồi sư cũng không giúp ích gì được cho cả đội.

Bởi một nhóm thì không thể tham gia vào chiến đấu, một nhóm thì lượng sát thương quá thấp, vai trò chủ yếu là khống chế. Mà con Griffin lúc này đã không cần kỹ năng khống chế của bọn họ nữa rồi.

Một nhóm người chơi đạo tặc rời đi chiến trường làm khoảng không xung quanh con Griffin lập tức gia tăng, tạo điều kiện cho đám người chơi viễn trình chức nghiệp tấn công càng thêm thoải mái dễ dàng hơn, không bị ngộ sát đồng đội.

Kèm theo đó là những tên người chơi cận chiến còn lại như đội võ sĩ của Ameerah và đội thích khách, thợ săn Louis có thêm cơ hội tiếp cận, công kích con Griffin.

Bất quá ngay khi David rời đi không được bao lâu, Đình Tấn liền tiếp tục nhận được thông báo có một tin nhắn mật được gửi tới. Mở ra xem thì người gửi chính là CLTVQMC là David, nội dung cũng rất ngắn gọn.

- “Phát hiện kẻ địch rất đông, xin cho ta chỉ thị tiếp theo.”

Đọc được tin nhắn này, lại đưa mắt nhìn về phía con Griffin chỉ còn chưa đến 7000 điểm HP nữa thôi thì sẽ bị giết chết, hấn trong lòng không khỏi trầm xuống, có chút gấp gáp cùng lo lắng.

Nhưng rất nhanh những cảm xúc này đều bị hấn đè nén lại rồi ném qua một bên, đầu óc nhanh chóng suy tính đường đi nước bước giải quyết khó khăn lúc này.

Một lúc sau, đôi mắt lóe lên một tia tinh mang, Đình Tấn liền nhanh tay nhập tin nhắn trả lời gửi lại cho David bên kia.

...

Ngay lúc này, trên con đường đi vào vùng đất trũng phía bên ngoài hoang mạc cạn cỗi, cách chiến trường của đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] với con Griffin Lãnh Chúa hơn 2km, David dẫn đầu tiểu đội hơn trăm người đang ẩn nấp phía sau một gò đất cao nhìn về hướng tây đang có một đoàn đội, khoảng hơn nghìn người đang hành quân đi thẳng đến nơi này.

Gương mặt của hấn cùng với vài tên đội viên nằm sát bên cạnh đều trần ngáp thần sắc lo lắng, hồi hộp. Lại thêm ánh nắng chói chang trên bầu trời, rọi thẳng xuống khu vực hoang mạc vắng vẻ này càng làm cho bầu không khí có vẻ ngột ngạt, oi bức thêm.

- “Chỉ huy, làm sao bây giờ? Đối phương đông người quá, đi ra chặn đường thì chắc có cho mỗi người chúng ta một cái chiếu cũng không đủ mà đắp đâu...”

Một tên đội viên ngay bên cạnh David không nhận được mà mở miệng lo lắng hỏi. Giọng nói cũng có chút trêu đùa như muốn làm giảm bớt đi bầu không khí nơi này.

David gương mặt bình tĩnh, đôi chân mày có chút nhíu nhíu lại, giọng nói cũng mang theo một chút ý lạnh mà trả lời.

- “Jimmy, người đã quên những gì đội trưởng đã nói trong ngày hôm qua rồi sao?”

Vừa nói hấn vừa chậm rãi quay đầu sang, đôi mắt như chim ưng chăm chú nhìn lấy gương mặt trắng trẻo vẫn còn non nớt, chưa đến 19 tuổi của Jimmy.

Bị David nhìn chăm chăm như vậy, chàng trai trẻ này lập tức hốt hoảng lắp bắp trả lời lại.

- “Không... không có... chỉ là ta có chút lo lắng... g...”

- “Không phải nói nữa!”

Không đợi Jimmy nói xong, David đã chen miệng ngắt lời của hấn. Giọng điệu khẳng định, chắc như đinh đóng cột mà lớn tiếng nói với Jimmy cũng như với những tên đội viên có mặt ở nơi này.

- “Phía sau vẫn có hơn trăm người anh em đã đặt niềm tin tại nơi này của chúng ta, nếu chúng ta bỏ chạy thì hậu quả thế nào các người nghĩ tới chưa?”

Hơn trăm tên đội viên đều cúi đầu, trầm mặt. Thiếu niên trẻ tuổi Jimmy càng là đỏ mặt, im lặng dường như rất xấu hổ bởi những lời nói vô ý của mình lúc này. Thế nhưng David vẫn không để ý những điều này mà tiếp tục lớn tiếng, giọng điệu trần ngáp tự hào mà nói.

- “Ta một lần nữa nhắc lại những gì đội trưởng đã nói ngày hôm qua. [The Alliance] không chấp nhận kẻ hèn nhát. Chúng ta có thể thua trận mà chết, nhưng không thể vô sự hãi mà lùi lại bước chân. Nhớ kỹ điều này cho ta. Rõ chưa?!”

‘RỒ!’

Jimmy và hơn trăm người khác đồng thanh hô to, trong giọng nói của bọn họ cũng không có quá nhiều lo lắng như trước. Duy chỉ có là ý chí chiến đấu đang sục sôi trong lòng họ.

Lúc này, David mới bình tĩnh mà tiếp tục nói như muốn trấn an những tên đội viên này.

- “Tốt rồi, yên tâm đi! Ta đã nhận tin xin chỉ thị của đội trưởng, các người cũng đừng có suy nghĩ quá nhiều. Nhiệm vụ của chúng ta chỉ là phải nghiêm túc chấp hành mệnh lệnh mà thôi.”

Keng! - Ngài nhận được một tin nhắn mật.

Ngay khi David vừa nói xong, âm thanh hệ thống thông báo, có tin nhắn được gửi tới, liên vang lên bên tai hắn.

Vội vàng mở bảng hệ thống ra xem nội dung tin nhắn.

- “Không cần liều lĩnh, người chỉ việc dẫn đội đánh du kích dụ địch rồi đi khỏi khu vực này là được. Nếu không thể dẫn dụ kẻ địch rồi đi thì lập tức rút về nơi này cố thủ.”

Mệnh lệnh Đình Tấn gửi tới cũng khá đơn giản dễ hiểu, thế nhưng để thực hiện được điều đó là khó đến không tưởng.

Bất quá điều đó cũng không làm David chùn lại bước chân. Nhìn về phía đội quân hơn nghìn người chỉ còn cách mình không đến 2km, hấn gương mặt trầm tư như đang suy tính kế hoạch tác chiến.

Một lúc sau, đôi mắt lóe lên một tia ánh sáng sắc lạnh, hắn không hề nao núng chút nào, bật người đứng dậy lớn tiếng ra lệnh.

- “Toàn bộ triệu hoán sư giữ nguyên vị trí, ẩn nấp tại nơi này. Những hành động tiếp theo sau đó, ta sẽ truyền đạt mệnh lệnh thông qua hai đứa trẻ này.”

Nói đến đây David bước chậm tiến lại phía sau lưng Ami và Dendi đứng gần đó, hai tay đặt nhẹ lên vai chúng.

Hai đứa trẻ cũng có chút hồi hộp, lo lắng khi bị giao cho nhiệm vụ lớn lao như vậy. Thế nhưng cảm nhận hơi ấm từ bàn tay trên vai mình đang truyền tới, nỗi sợ hãi cũng dường như bị giảm bớt đi rất nhiều.

David nhìn xung quanh mọi người một hồi, sau đó mới tiếp tục nói.

- “Các người nhất định phải tuân theo sự chỉ huy của hai đứa trẻ này mà điều khiển Song Giác Thú của mình. Không được ham chiến hay tự ý hành động! Bởi vì nhiệm vụ của các người là dẫn dụ kẻ địch rồi đi nơi này càng xa càng tốt. Rõ chưa?!”

‘RỒ!’

Như để trả lời khẳng định, chắc chắn cho David yên tâm, 50 tên chức nghiệp triệu hoán sư đội viên đồng thanh hô lớn một tiếng, khi thế cũng dâng lên hùng hục.

Gương mặt bình tĩnh, đôi mắt của David nhìn chăm chú lấy bọn họ một hồi sau đó mới vỗ vỗ vai hai đứa em mình, rồi lập tức xoay người đồng thời lớn giọng nói.

- “Những người còn lại đi theo ta!”

Nói đoạn, David dẫn đầu chạy ngược xuống sườn dốc hướng về phía bên trái của đội ngũ kẻ địch.

Ami và Dendi cũng lập tức ra lệnh cho bốn con Song Giác Thú nhanh chóng chạy theo David nhưng bản thân thì vẫn đứng im tại chỗ. Những tên triệu hoán sư còn lại cũng nhanh chóng ra lệnh điều khiển Song Giác Thú của mình đuổi theo sau.

Đồng thời hơn 70 tên đạo tặc người chơi lúc này mới kịp phục hồi tinh thần, cũng nhanh chóng đuổi theo sau David.

Bất quá, David lại không chú ý được ngay tại bên trong tổ đội của mình lại có vài tên người chơi ánh mắt liên tục đảo quanh, tựa như đang suy tính những điều âm mưu gì đó.

Bọn họ thỉnh thoảng lại nhìn về phía đoàn người hành quân nối dài của công hội [The Throne] đang trên đường đi tới, sau đó lại nhìn về phía bóng lưng của David, cuối cùng là nhìn về phía vài tên người chơi khác trong đội dường như đang bàn tính âm mưu gì đó.

Tuy nhiên bọn họ vẫn không có hành động gì lạ thường ngay lúc này mà vẫn tiếp tục chạy nhanh để đuổi kịp theo bước chân của David.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Phục kích dụ địch (2)

Giữa trời trưa nắng gắt, trên vùng đất hoang mạc cằn cỗi đầy bụi đá, phía sau những tảng đá lớn nằm ngổn ngang khắp nơi trên mặt đất đang lấp ló rất nhiều bóng người và những con quái thú tựa như chó săn.

Với tốc độ của David, khoảng cách hơn trăm mét không cần mất quá nhiều thời gian của hắn.

Cả người ẩn nấp phía sau những tảng đá lớn, David đôi mắt chăm chú nhìn lấy phía xa kia đoàn người vẫn đang chậm rãi bước đều đi đến đây.

Đám người chơi đạo tặc nghề nghiệp và những con Song Giác Thú cũng lục tục thay phiên nhau đi tới rồi lựa chọn một vị trí để ẩn nấp cho mình.

Khu vực mà David lựa chọn để mai phục là một vùng đất với đầy những tảng đá lớn nằm san sát nhau tựa như một khu rừng đá lùm chòm.

Lựa chọn nơi này cũng bởi vì hai nguyên nhân, thứ nhất là vì giữa vùng hoang mạc vắng vẻ này địa thế rất trống trải không có nhiều chỗ thích hợp cho việc ẩn nấp.

Thứ hai chính là vì nơi này có khoảng cách không xa nằm về phía bên trái con đường đi đến vùng lãnh thổ của con Griffin Lãnh Chúa, nơi mà Đình Tấn và cả đội Lính Đánh Thuê đang chiến đấu.

Nếu lựa chọn từ nơi này bất ngờ tấn công ra thì chẳng những vừa có thể thành công đánh vào bên sườn của kẻ địch, vừa có thể ổn thỏa rút lui đi cũng như hấp dẫn, lôi kéo bọn chúng rời xa khỏi con đường tiến vào vùng đất trũng bên trong kia.

Phân tâm suy nghĩ, đồng thời quan sát tình hình của đám người [The Throne] một hồi lâu, cảm thấy thời gian hành động đã tới, David lập tức mở ra giao diện bảng tin nhắn mật.

Ở trên đồi dốc, Ami và Dendi đang ngồi chồm trên đất, nhìn về bãi rừng đá phía bên trái, nơi đang có những thân ảnh lấp ló, lúc ẩn lúc hiện. Đột nhiên ngay lúc này âm thanh thông báo tin nhắn mật vang lên bên tai của Dendi.

Cậu bé lập tức mở giao diện hệ thống ra kiểm tra nội dung tin nhắn, đồng thời cũng chia sẻ cho Ami cùng xem.

Những tên đội viên triệu hoán sư ở phía sau cũng chú ý dị động của hai đứa trẻ. Một vài người trong số bọn họ nhìn thấy chúng đang chụm đầu thì thảo luận bàn tán điều gì đó thì trong lòng cũng không nhận được tò mò, bắt đầu di chuyển đến gần để nghe ngóng rõ hơn.

Bất quá chưa kịp để bọn họ tiếp cận thì Dendi và Ami đã đứng bật dậy xoay người về phía sau, làm cho những người đó không kịp trở tay mà giật mình luống cuống tay chân.

Nhưng Dendi dường như không chú ý lắm đến những người này. Đứng đối diện với đám anh chị, cô chủ lớn tuổi hơn mình, gương mặt của cậu bé không tránh khỏi có chút lo lắng, sợ sệt.

Cố gắng hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh cho mình, sau đó Dendi mới lớn tiếng nói.

- “Tất cả mọi người tập trung, chuẩn bị chiến đấu theo sự chỉ dẫn của chúng ta. Những ai không tuân thủ mệnh lệnh sẽ bị ghi tên lại, quay về sẽ báo cáo cho đội trưởng xử lý nên mong mọi người sẽ hết sức hợp tác.”

Mặc dù biết rằng hai đứa trẻ này chỉ là trung gian, người đại diện cho chỉ huy của bọn họ, thế nhưng khi nghe giọng nói còn non nớt, vẫn chưa bị vỡ tiếng bởi tuổi dậy của hắn thì làm những tên đàn anh đàn chị này cũng có chút khó lòng tuân theo.

Rất nhanh có một tên thanh niên khoảng 20 tuổi lớn giọng phản biện lại.

- “Này nhóc, người chỉ cần truyền đạt mệnh lệnh thôi, còn lại thì chúng ta sẽ tự biết phải làm thế nào. Không cần phải cáo mượn oai hùm, thể hiện bản lĩnh chỉ huy đâu.”

Giọng nói của hắn mang theo ý mỉa mai, xem thường không hề che giấu. Có người đầu tiên thì liền sẽ có người thứ hai, thứ ba.

Rất nhanh sau khi tên này vừa nói xong, một vài tên thanh niên khác đứng bên cạnh hắn cũng mở miệng lên tiếng kháng nghị.

- “Phải đó, chúng ta đều là những người chơi có kinh nghiệm cũng tự biết suy nghĩ. Các người chỉ việc truyền đạt lại kế hoạch thôi, tự chúng ta phải biết nên làm thế nào, không cần các người phải chỉ dẫn đâu.”

- “Đừng cố sức thể hiện bản lĩnh nữa, nói kế hoạch của chỉ huy đi.”

Cả ba tên thanh niên này dường như đều là có quen biết trước với nhau, tụ tập lại cùng với hai tên thanh niên khác nữa làm thành một nhóm năm người đang đứng tùm lại một chỗ cùng nhau.

Có hơn 40 người đang đứng xung quanh nhưng cũng không có ai lên tiếng, vẻ mặt cũng là có chút trầm tư, dường như họ cũng tán đồng ý kiến của những tên thanh niên này.

Nhìn thấy Ami có vẻ sợ hãi, nép người đứng phía sau lưng Dendi cũng đang bối rối không biết làm sao, lại thêm xung quanh mọi người cũng không ai lên tiếng bênh vực hai đứa trẻ, tên thanh niên dẫn đầu phản biện lúc này mới lớn giọng, hung ác mà hù dọa như muốn ép Dendi nói ra từng bước của kế hoạch mà David đã gửi cho chúng.

- “Nhanh lên đừng làm tốn thời gian quý giá của chúng ta, nếu như có chuyện gì làm hỏng kế hoạch của chỉ huy, các người gánh nổi trách nhiệm không?!”

Lời nói này lại như một trọng kích đánh vào lòng tự tin của Dendi, làm mặt cậu bé trắng bệch, vẻ lo lắng càng in đậm thêm trong mắt cậu.

Những tên thành viên khác trong nhóm đứng xung quanh tuy rằng lúc đầu cũng có chút phản kháng với lời nói của cậu bé, thế nhưng khi nhìn thấy bộ dáng bấy giờ của chúng, một vài người cũng không nhịn được thấy đau xót, tội nghiệp.

Một nhóm những cô gái trẻ cũng không nhịn được đứng ra bên vực.

- “Này! Bọn chúng vẫn còn là đứa trẻ thôi, người có gì thì từ từ nói, làm gì quát nạt chúng nó như vậy chứ.”

- “Phải đó, dù sau bọn chúng cũng chỉ là truyền lời lại thôi, đừng có bắt ép chúng nó như thế.”

...

Tiếng cãi nhau bắt đầu càng lúc càng ồn ào làm tình hình đã căng thẳng lại càng trở nên phức tạp hơn.

- “Im lặng!!!”

Bỗng dưng một tiếng gào thét của một đứa trẻ vang lên, đè ép cả tiếng cãi nhau ồn ào của đám người lớn.

Dendi như bị rút đi hết sức lực, bộ ngực liên tục phập phồng, thở hổn hển. Cậu bé đứng là đã dùng hết can đảm và sức lực của mình để có thể vượt qua nỗi sợ hãi mà ngăn cản những người lớn hơn mình rất nhiều lần này.

Hít sâu một hơi, đôi mắt đã không còn quá nhiều nỗi lo sợ, Dendi nhìn lấy ba người thanh niên vừa lên tiếng phản đối chỉ lệnh, đồng thời cũng dồn ép bản thân mình vào đường cùng này.

- “Những ai không chấp hành mệnh lệnh có thể lập tức rời đi khỏi nơi này. Đồng thời sau đó sẽ bị đội trưởng mời ra khỏi đội Lính Đánh Thuê, vĩnh viễn không được quay trở lại. Đây chính là mệnh lệnh trước đó chỉ huy đã đặt ra. Các người có 10 giây để quyết định, thời gian bắt đầu. 10, 9, 8...”

Giọng nói tuy vẫn còn rất non nớt, thế nhưng dak07Dq ngữ điệu đã không còn nhút nhát như trước mà đã mang lên một khí thế uy nghiêm mà những người chỉ huy cần phải có. Đây không phải mượn nhờ của bất cứ ai, mà chính là của riêng Dendi tạo ra.

Hắn đôi mắt sắc bén nhìn về phía những thân ảnh cao lớn hơn mình rất nhiều lần này, làm những suy nghĩ không phục, bất đồng và khó chấp nhận trước đó của bọn họ dần dần tan biến.

Ngay khi vừa đếm tới không và nhìn thấy không ai trả lời, Dendi lập tức lớn tiếng ra lệnh.

- “Toàn đội chờ lệnh, ngay khi có tín hiệu lập tức điều khiển Song Giác Thú xông lên công kích vào bên sườn cánh trái của kẻ địch!”

Nói xong cậu bé xoay người, ngồi quỳ một gối xuống, đôi mắt chăm chú nhìn lấy đoàn người đang nổi dài phương xa, cùng với thân ảnh của David đang ẩn nấp trong rừng đá.

Bộ dạng rất lạnh tĩnh đến mức làm cho người khác kinh ngạc không thôi, tuy nhiên bàn tay đã ướt đầm mồ hôi, đang nắm chặt lấy tay Ami của cậu bé vẫn đang run lên như nói lên điều ngược lại.

Ami gương mặt tuy vẫn còn có chút lo sợ, thế nhưng nhìn thấy người anh song sinh của mình đứng ra dũng cảm làm nhiều việc như vậy, cô bé trong lòng cũng có chút bồn chồn, không nhịn được mà vỗ nhẹ lấy bàn tay đang run của hắn, như muốn tiếp thêm sức mạnh cho đối phương.

Những tên đội viên ở phía sau chỉ biết nhìn nhau không nói gì, thế nhưng bọn họ đều nhìn thấy trong mắt đối phương đều có một mảnh bất ngờ cùng đồng tình. Lần lượt có người tiến lại gần bên Dendi, sau đó lan dần ra đến cả tổ đội.

Bọn họ đều tiến đến nơi cao hơn, để có thể quan sát nhìn lấy đám người của [The Throne] và chờ đợi chỉ thị kế tiếp của Dendi.

Riêng chỉ có nhóm năm tên thanh niên vừa lên tiếng chống lệnh lúc này vẫn đang chăm chú nhìn lấy hai đứa trẻ Ami và Dendi. Tên dẫn đầu đôi mắt híp lại thành một đường, đầu hơi ngửa về phía sau, miệng thì thầm gì đó với vài tên đồng bạn của mình.

Sau đó cả nhóm năm người chậm rãi tiến lại gần nơi cả nhóm đang tụ tập, từ từ ngồi xuống cùng chờ đợi thời điểm đến.

Không ai có thể biết được rằng, kể từ giây phút này, một vị tướng lĩnh đã được sinh ra và bắt đầu bước lên con đường trưởng thành của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 155: Dị biến phát sinh

Thời gian cứ chậm rãi trôi qua, khoảng cách đoàn người [The Throne] đến nơi David phục kích càng ngày càng rút ngắn.

Những tên thành viên trong đội cũng dần dần bị cảm giác hồi hộp, bồn chồn lấp đầy trong tâm trí. Nhiều người không khỏi nhớ lại cái có cảm giác sắp bước vào một cuộc thi hay phỏng vấn quan trọng nhất trong đời mà bọn họ đã trải qua.

Cuối cùng ở thời điểm 10 phút sau khi David dẫn đội ẩn nấp để mai phục, đoàn người của [The Throne] công hội cuối cùng cũng đặt bước chân đầu tiên của họ vào vùng đất phía trước của bãi đá lớn.

David ngay lúc này đã nắm chặt trong tay hai thanh Nanh Độc của mình. Nhìn từng đám người bước ngang qua bãi đá ở khoảng cách chỉ hơn 20 mét, trong lòng hắn không khỏi bồn chồn, nôn nóng nhiều hơn.

Thế nhưng hắn vẫn đang cố kìm nén tâm tình mà bình tĩnh chờ đợi cho đám người này đi qua một đoạn thì mới ra tay đánh vào khúc giữa, nơi tập trung đa số của những tên người chơi nghề nghiệp viễn trình máu yếu giáp mỏng. Đồng thời cũng có thể nhờ đó mà phá hỏng trận hình của đối phương.

Thế nhưng đột nhiên dị biến bất ngờ phát sinh...

Tại thời điểm những nhóm người chơi nghề nghiệp cận chiến của [The Throne] gần như đã vượt qua vùng đất có thể bị đánh lén, tiếp theo sau đó là đoàn đội của những tên người chơi thích khách, đạo tặc, thợ săn... loại hình nhanh nhẹn nghề nghiệp.

‘Vù vù...’

Bỗng dưng David cảm thấy một trận gió mát, lướt qua trên lưng mình. Ngay sau đó là hai bóng đen vượt qua mặt hắn xông nhanh về phía đoàn người của [The Throne].

Hắn thần sắc kinh hoàng không biết chuyện gì đang diễn ra, trái tim cũng gần như đứng im lại một nhịp. Đầu xoay nhanh, nhìn về phía ngọn đồi dốc cao ở bên phải mình, tựa như muốn chất vấn người ở nơi đó: ‘Có chuyện gì đang xảy ra? Các người đây là đang muốn làm gì?!’

Dendi ở trên đồi cao sắc mặt cũng giật mình kinh ngạc, sau đó lập tức giật dũ quay đầu về sau hét lớn một tiếng

- “Là ai ra lệnh cho Song Giác Thú?!”

Vừa nói hắn ánh mắt sắc bén quét nhìn qua đám người đang ngồi chồm trên mặt đất phía sau mình.

Đứng trước cặp mắt như chim ưng của Dendi, đám người này không ai dám hó hé một lời thậm chí đã quên mất tuổi tác của cậu bé.

Nhìn thấy cả đám người im lặng, Dendi cảm giác như mình thật giống như vừa hỏi một câu hỏi thật ngớ ngẩn. Hắn vội vàng, quay đầu nhìn lại đoàn người đang đi qua khu rừng đá phía bên kia.

Trông thấy hai con Song Giác Thú đang chạy chồm, càng lúc càng rút ngắn khoảng cách với đội hình của kẻ địch, Dendi trong lòng không khỏi gấp gáp, cố gắng tìm cách giải quyết dị biến lần này.

Đột nhiên đôi mắt cậu bé như lóe ra một tia sáng, rồi liên tục đảo tới đảo lui nhìn quanh đội hình của kẻ địch. Sau đó như đã có kế hoạch, Dendi cắn răng âm thầm hạ quyết tâm, gân cổ hét lên.

- “Toàn đội triệu hồi sư lập tức tiến công, mục tiêu những tên người chơi nghề nghiệp viễn trình ở phía sau!”

Nói xong hắn lập tức dùng tinh thần hạ lệnh cho hai con Song Giác Thú của mình. Ami ngồi bên cạnh cũng hiểu ý, điều khiển hai con Song Giác Thú của nàng đi theo.

Những tên người chơi ở phía sau nhìn thấy đã có 6 con Song Giác Thú xông lên, cùng với mệnh lệnh của Dendi đã phát ra thì cũng lục tục nổi bước nhau dùng tinh thần điều khiển Song Giác Thú của mình lao đầu xông tới phía trước.

Trong rừng đá bên dưới, hơn 50 con Song Giác Thú lộn xộn không có thứ tự lần lượt vượt ra khỏi nơi ẩn nấp của mình, xông nhanh về phía bên trái, nơi tập trung của những tên pháp sư, cung thủ, thợ săn... người chơi.

- “Á á...”

- “Có quái vật tập kích!”

- “Có quái vật tập kích!”

...

Rất nhanh khoảng cách 20 mét đã được hai con Song Giác Thú dẫn đầu xông lên kia chạy đến điểm cuối. Chúng chạy chồm rồi bật người vồ tới một tên người chơi chiến sĩ ở gần nhất ở phía bên ngoài của đoàn người đang hành quân.

Tên chiến sĩ bị tấn công lập tức giật mình kinh ngạc hét lên. Những tên đồng đội đi bên cạnh cũng bị tiếng hét của hắn làm cho giật mình. Sau đó cả đám người lục tục thay phiên nhau lớn tiếng hô hào, cảnh báo cho cả đoàn đội.

Lập tức những tên người chơi ở gần đó liền ồ ạt xông tới, vung vẩy vũ khí của mình đâm chém vào người của hai con Song Giác Thú.

Dẫn đầu đoàn người, Henry và những tên thuộc hạ của hắn cũng bị kinh động bởi sự ồn ào của đội ngũ ở phía sau. Bọn họ cũng tò mò xoay người nhìn lại về nơi đội ngũ đang rối loạn, nháo nhào lên công kích con quái vật T3OqaPg đó.

Số lượng người chơi bao vây chen lấn khá đông nên cũng rất khó để nhìn thấy rõ hình dạng của con quái vật.

Bất quá dường như những tên triệu hoán sư, chủ nhân của hai con Song Giác Thú này không có ý định liều mạng giết địch.

Bọn họ ngay khi nhìn thấy quân đoàn của đối phương đã bị kinh động, thì liền lập tức ra lệnh cho hai con Song Giác Thú rút lui trở về khu rừng đá, tựa như muốn dẫn kẻ địch đến nơi ẩn nấp của cả tổ đội mà David dẫn dắt.

Hai con Song Giác Thú rút lui khỏi đám người để lộ ra hình dạng của mình trong mắt của những người đang tò mò nhòm ngó.

Ngay khi nhìn rõ được hình dạng của ‘Con quái vật’, tên đội trưởng Bò Cạp trợn mắt há mồm rống lên, mắng chửi một tiếng làm hấp dẫn sự chú ý của Henry và những tên đội trưởng khác xung quanh.

- “Khốn kiếp! Đây là thú triệu hồi, không phải quái vật dã ngoại. Đây chắc chắn là đám triệu hồi sư của [The Alliance] sắp đặt phục kích chúng ta. Làm sao bây giờ hội trưởng?”

Đứng sát bên cạnh hắn, tên Henry đôi mắt lạnh lùng nhìn về phương hướng mà hai con Song Giác Thú kia đang bỏ chạy. Lập tức hắn chú ý được đến khu vực rừng đá lùm chồm cách đó không xa.

Hơi híp mắt lại chăm chú nhìn một hồi lâu, dường như nghĩ đến điều gì đó, tên Henry đôi mắt chợt mở to, khóe miệng cũng nhếch lên cười tà.

Hít sâu một hơi, Henry vừa định mở miệng lớn tiếng ra lệnh cho đám thuộc hạ thì bỗng nhiên ở phía sau đội ngũ đột nhiên trở nên ồn ào náo động lên, cắt đứt tâm tình đang hào hứng của hắn.

Đôi chân mày hơi nhíu lại, hắn giọng nói có chút buồn bực quay sang hỏi một tên đội trưởng ngay bên cạnh.

- “Ai Kiu Ai, Ollay, phía dưới xảy ra chuyện gì vậy?”

Đứng phía sau hắn, một tên pháp sư mặc áo bào vải, cầm pháp trượng và một tên thợ săn mang giáp da, cầm cung nỏ có chút bối rối không biết nên trả lời thế nào bởi bọn họ cũng không biết rõ chuyện gì đang xảy ra cho đội ngũ mà mình chỉ huy.

Nhưng rất nhanh không cần hai người trả lời, tình cảnh trước mắt cũng dần dần lộ rõ ra như là câu trả lời cho Henry.

Ở phía sườn bên trái đội ngũ, không biết từ đâu xuất hiện một đàn những con Song Giác Thú giống như hai con trước đó.

Chúng lợi dụng sự chú ý của mọi người đang bị hấp dẫn bởi sự náo động của hai con Song Giác Thú đi tiên phong mà đột kích vào phía sau đoàn đội.

- “Hay! Khá lắm!”

David ngồi ở bên ngoài cũng trợn mắt há mồm nhìn cảnh tượng này. Không kìm lòng được bật thốt lên, tán thưởng. Đôi mắt hắn vẫn chăm chú nhìn, không rời đi khỏi một giây như sợ bỏ lỡ mất một tình huống nào.

- “Cho hai con Song Giác Thú tiên phong hấp dẫn sự chú ý của kẻ địch, sau đó đột kích vào điểm yếu của đối phương. Đây chẳng phải là ‘Dương đông kích tây’ mà người Trung Quốc vẫn thường hay nói sao?!”

- “Tên nào đề ra chiến thuật này quả thật khá lắm!”

- “Ừ, quả thật rất có tiềm chất trở thành chỉ huy...”

...

Những tên người chơi ở bên cạnh có hiểu biết một chút về chiến thuật quân sự cũng gật đầu, liên mồm bình luận, khen thưởng không dứt.

Bất quá chỉ riêng có David mới hiểu được đây chính là có người ra tay quấy rối chứ cũng không phải là chiến thuật như lời bọn họ nói.

Ngay tại thời điểm những tên đội viên của David bình luận thì những con Song Giác Thú cũng không dừng lại bước chân.

Bọn chúng chạy chồm, liều mạng xông tới, tấn công thẳng vào đội hình của những tên người chơi nghề nghiệp đánh xa ở phía sau cùng của đoàn người đang hành quân nối dài.

Máu yếu, giáp mỏng, tốc độ cũng chậm làm cho những tên pháp sư là đối tượng đầu tiên bị công kích. Có hơn 20 tên pháp sư ngay lập tức bị bao vây cắn xé, tiếng kêu gào thảm thiết lúc này chính là từ bọn họ mà ra.

Chờ cho những tên người chơi khác phản ứng lại thì đã chậm. Những con Song Giác Thú lượng công kích vô tới đè ngã những tên pháp sư này, liên tục há miệng cắn xé hoặc dùng móng vuốt cào cấu lấy đối phương.

Lượng sát thương của chúng tuy đối với quái vật không cao thế nhưng đối với người bình thường thì lại vượt mức phát huy.

Từng tên pháp sư HP không đến 2000 điểm, giáp cũng đều nằm trong khoảng 20 cho nên mỗi lần bị móng vuốt tát trúng hay bị hàm răng sắc nhọn của Song Giác Thú cắn phải đều sẽ phải chịu một lượng sát thương đến hơn 100 điểm.

Mỗi hai con Song Giác Thú vồ lấy một người, không đến 10 giây, một nhóm 20 tên pháp sư cứ như vậy mà bị một đàn Song Giác Thú giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Có kẻ phản bội

Henry nhú chặt đôi chân mày lại, trong lòng có chút buồn bực. Đây không phải là vì hắn tức giận khi bị phục kích hay tức giận vì người của mình bị giết mà bởi hắn không muốn mất quá nhiều thời gian ở lại nơi này.

- “Tập hợp những tên tanker lại, đẩy lùi đám Song Giác Thú này đi, sau đó tiếp tục lên đường. Ta không muốn mất thời gian ở lại nơi này.”

- “Rõ thưa thiếu gia...”

Hắn giọng nói lạnh lùng ra lệnh cho những tên đội trưởng. Bốn tên đội trưởng Bò Cạp, Huyền Thoại, Ai Kiu Ai và Ollay đồng thanh lên tiếng, sau đó lập tức chạy về phía đoàn đội dưới tay của mình chỉ huy đám đàn em chiến đấu.

Những con Song Giác Thú ngay sau khi xông vào rất dũng mãnh chém giết được hơn hai nhóm người chơi pháp sư của [The Throne].

Nhưng dần dần những tên người chơi nghề nghiệp cận chiến tiếp cận, chặn lại được làm bọn chúng cũng rất khó xông lên tiếp tục chém giết những con mồi mềm yếu, béo bở ở phía sau.

Hơn nữa, bởi vì bị cản lại nên bọn chúng rất nhanh bị đảo ngược lại vai trò, từ kẻ săn mồi trở thành con mồi, để cho những tên người chơi pháp sư, cung thủ và thợ săn kia thỏa sức công kích, chém giết đi vài con. Số lượng từ hơn 50 con đến bây giờ đã giảm xuống, chỉ còn lại hơn 40 con.

Đột nhiên ngay tại thời điểm sắp bị đoàn đội tanker của [The Throne] bao vây, những con Song Giác Thú như nhận được chỉ lệnh của chủ nhân. Cả đàn Song Giác Thú nhanh chóng xoay đầu bỏ chạy tứ tán khắp nơi.

Một vài tên người chơi chức nghiệp thiên tính về tốc độ muốn tiếp tục đuổi theo săn giết thêm vài con thì bị chỉ huy của mình phát lệnh ngăn lại.

- “Toàn đội tập trung tiếp tục lên đường, không được ham chiến đuổi theo.”

Và thế là bọn họ cũng chỉ đành ngậm ngùi tổ chức lại đội ngũ, xếp hàng ngay ngắn rồi bước đều bước lên đường theo sự dẫn dắt của những tên đội trưởng và Henry.

David từ đầu đến cuối đều quan sát rõ mồn một toàn bộ diễn biến của trận tập kích. Hắn cũng khá bất ngờ vì những biểu hiện của đàn Song Giác Thú hay nói đúng hơn là sự phản công điều khiển và phối hợp rất nhuần nhuyễn đến từ những tên triệu hồi sư này.

Bọn họ phân công rất đồng đều, hầu như có rất ít sự trùng lặp mục tiêu xảy ra. Mỗi hai hoặc có khi là ba con Song Giác Thú sẽ vồ tới tấn công lấy một mục tiêu, sau đó những con ở phía sau liền lập tức sẽ bỏ qua mục tiêu này mà tìm kiếm và tấn công đối tượng khác.

Chính nhờ vậy số lượng mục tiêu bị giết chết trong đợt tập kích lần này mới có thể tăng nhanh lên đến hơn 30 người. Cao hơn nhiều lần so với những dự tính mà David đã chờ mong.

Đến khi bị chặn lại và bị bao vây, đàn Song Giác Thú này cũng rất có thứ tự mà liên tục đổi vị trí cho nhau hoặc che chắn cho đồng đội. Nhờ vậy mà lượng sát thương được chia đều ra, làm giảm đi số lượng những con Song Giác Thú bị công kích của đối phương giết chết đến mức thấp nhất.

Tuy nhiên cũng là có một số con Song Giác Thú không may bị quá nhiều công kích tấn công, dồn vào một chỗ, làm cho đồng đội của nó không kịp tiến

tới che chắn, hỗ trợ nên đã lập tức bị giết chết.

Bất quá số lượng tử vong vẫn là nằm trong vòng mà David có thể chấp nhận được, nên hắn cũng xem như là đạt yêu cầu.

Cuối cùng tuy rằng thời điểm rút lui đi có hơi chậm trễ và cũng rất lộn xộn, không có thứ tự. Thế nhưng điều đó cũng không ảnh hưởng quá nhiều đến sự thành công của toàn bộ đợt tập kích lần này.

Âm thầm đánh giá cao và có chút chờ mong người chỉ huy lần tập kích này chính là Dendi, David khoe miệng không kìm chế được mà tự nhếch lên một chút cười nhật.

Làm một người anh cả, có ai lại không muốn em của mình vượt trội hơn người đâu chứ.

Nhưng là rất nhanh nụ cười của David lập tức cứng lại khi hắn nhìn thấy đoàn người của đối phương không có ý định truy đuổi theo đàn Song Giác Thú đang bỏ chạy.

Nắm tay xiết chặt lại, David chân mày nhíu chặt tựa như đang suy nghĩ đến điều gì đó mà trầm lặng không nói gì một lúc lâu.

Những tên thành viên đạo tặc ở phía sau cũng có chút nôn nóng, không hiểu sao chỉ huy của mình vẫn chưa hạ lệnh gì trong khi những tên đồng đội triệu hồi sư của họ đã hạ lệnh cho Song Giác Thú của mình chiến xong một trận rồi.

Cậu thanh niên Jimmy cũng không nhịn được nóng lòng muốn chiến đấu mà tiến lên hỏi nhỏ với David.

- “Chỉ huy trưởng, khi nào chúng ta mới hành động đây? Người của đối phương sắp rời đi rồi...”

David nghe có người nói nhỏ bên tai mình, liền từ từ xoay đầu nhìn sang bên cạnh. Nhìn thấy gương mặt trẻ tuổi của Jimmy, David cũng không nói gì mà tiếp tục quay đầu lại nhìn lấy đoàn đội của kẻ địch đang rời đi.

Bị ngóảnh mặt làm ngo, Jimmy cũng không có suy nghĩ gì quá nhiều, cũng không tỏ thái độ gì quá khích mà bắt chước David tiếp tục nhìn lấy đoàn người của đối phương.

Một lúc sau đó, khi đám người [The Throne] thuận lợi bước đều bước, sắp vượt qua khỏi khu vực rừng đá, David mới mở miệng bình tĩnh hỏi đáp.

- “Toàn đội lập tức chuẩn bị, theo hiệu lệnh của ta tiến công về phía sau đuôi của đội hình kẻ địch, giết xong một mục tiêu lập tức trợ giúp đồng đội rồi theo mệnh lệnh rút lui không được ham chiến.”

Nghe được chỉ lệnh của David, thanh niên da trắng Jimmy và những tên đạo tặc mặc giáp da hoặc giáp vải ở phía sau liền lập tức xôn xồn lên. Cả người cũng bắt đầu súc thế như một vận động viên điền kinh chuẩn bị cho màn bức phá lúc mở đầu.

Riêng chỉ có David vẫn bình tĩnh mở ra bảng giao diện hệ thống gửi tin nhắn mật đến cho Dendi và Đình Tấn.

Thế nhưng bàn tay của hắn lại đang xiết chặt lấy thanh nanh độc, cùng với đôi mắt sắc lạnh vẫn đang liếc nhìn những tên đội viên của mình như nói lên sự lo lắng vấn đề nặng bên trong lòng của hắn.

...

Ngồi ở trên đồi cao, Dendi và Ami vẫn đang chăm chú quan sát lấy đội hình của đám người [The Throne], với hi vọng có thể tìm ra được kẻ hờ mà đợt kích vào.

Cái biệt danh trong game, đang trôi nổi trên đầu của hai đứa trẻ, lúc này đã không còn là một màu trắng đục nữa mà thay vào đó là một màu vàng chói lóa. Đây là minh chứng cho việc Dendi và Ami đã đơn độc hạ sát một tên người chơi khác.

Phía sau lưng hắn những tên triệu hoán sư kia cũng có một số người giống như vậy. Biệt danh trong game của họ lúc này cũng đã từ màu trắng mà ngã sang vàng nhạt.

Thế nhưng không mấy ai quan tâm lắm tới điều đó, bọn họ vẫn đang chăm chú quan sát tình hình của kẻ địch. Một số khác thì lục tục triệu hồi lại Song Giác Thú đã tử trận trong lần tập kích trước rồi ra lệnh, điều khiển bọn chúng theo kịp bước chân của tổ đội.

Hiện tại đàn Song Giác Thú đã được Dendi dẫn dắt chạy ra khỏi tầm mắt của đám người [The Throne] rồi vòng trở lại bãi rừng đá, nơi mà nhóm của David dẫn dắt đang tập trung ẩn nấp.

Đợt tập kích vừa qua chính là do cậu bé hiệu lệnh, phân công và dẫn đầu cả đội triệu hồi sư chiến đấu. Hắn chính là mượn nhờ những kinh nghiệm mà Đình Tấn đã chỉ dạy trước đó mà áp dụng vào cho tổ đội của mình lần này.

Hiệu quả thật quá tốt đến mức Dendi cũng không thể ngờ được. Trong lòng tuy rằng rất vui sướng, thế nhưng nghĩ lại hai con Song Giác Thú trái lệnh xông lên đầu tiên trước đó làm cậu bé có chút không vui.

Song Giác Thú tuy rằng trên đầu chúng cũng sẽ có hiển thị tên của chủ nhân. Ví như của Dendi thì tên của nó sẽ là ‘Song Giác Thú của Dendi’.

Bất quá bọn chúng hành động quá bất ngờ làm Dendi cũng không kịp chú ý đến điều này, lại thêm khoảng cách cũng khá xa và thời điểm đó cũng quá vội vàng, gấp gáp nên nhìn cũng không được rõ ràng cho lắm.

Vì vậy mà cậu bé cũng chỉ đành gác lại chuyện này, để sau đó sẽ tính, đồng thời không chậm trễ thời gian mà ra lệnh, chỉ huy đám người này tiếp tục hành động.

Keng! - Ngài nhận được một tin nhắn mật.

Đột nhiên âm thanh hệ thống cảnh báo tin nhắn đến vang lên bên tai đã kéo Dendi ra khỏi những suy nghĩ vẩn vơ này. Cậu bé lật đật mở ra giao diện kiểm tra nội dung tin nhắn lần này của anh mình.

Ami trông thấy Dendi có vẻ hấp tấp như vậy, liền cũng bị hấp dẫn sự tò mò mà chồm sang kiểm tra tin nhắn theo.

- “Chờ báo hiệu tin nhắn mật kế tiếp của anh được gửi đến thì lập tức ra lệnh tấn công, mục tiêu là phía sau đuôi của đội hình đối phương. Không được ham chiến và nhớ bảo hộ cho chúng ta rút lui.

Cẩn thận, chú ý những thành viên trong đội. CÓ KẼ ĐÃ PHẢN BỘI! NHANH CHÓNG TÌM RA HẮN.”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Đột kích lần hai (1)

Nhìn xem nội dung tin nhắn, nỗi lo lắng trong lòng Dendi lập tức tăng cao lên nhiều lần. Dù sao vẫn chỉ là một cậu bé mới lớn, làm sao hắn cũng không nghĩ đến được quá nhiều thứ về âm mưu và tranh đấu của người lớn.

Ami thấy gương mặt anh trai mình có vẻ càng trầm trọng thêm sau khi xem tin nhắn liền cố tìm cách trấn an hắn.

- “Anh đừng lo lắng, chúng ta có thể vượt qua được mà. Dù sao phía sau vẫn còn có đội trưởng. Hẳn chắc chắn sẽ có cách giải quyết đám người này”

Dendi nghe giọng nói nhỏ nhẹ, ngọt ngào của Ami liền trong lòng cũng dịu bớt một chút. Nhìn xem gương mặt cũng tương tự, không khác mình là mấy, cậu bé cố nặn ra một nụ cười sau đó gạt nhẹ đầu ra hiệu đã biết.

Cả hai người cũng không nói nhiều mà tiếp tục quan sát tình hình phía bên dưới, âm thầm chú ý chờ báo hiệu của anh cả, David.

...

Cũng ngay khi Dendi đang ‘Điều binh khiển tướng’ chiến đấu, quấy rối đám người [The Throne], ở chiến trường bên trong vùng đất trũng, Đình Tấn cũng đang chỉ huy đoàn đội hơn 400 người liều mạng công kích con Griffin.

Ổng HP của nó bây giờ cũng chỉ còn lại chưa đến 5000 điểm thôi. Thế nhưng tốc độ sụt giảm lại rất chậm.

Thời điểm này càng lúc càng căng thẳng làm Đình Tấn không khỏi có chút lo lắng, không biết liệu David có khả năng cầm chân đám người [The Throne] được bao lâu.

Bất quá hắn cũng không quá để bụng vấn đề này, mà vẫn tin tưởng rằng David có thể giữ chân bọn chúng đến khi mình kịp thời giết chết Boss.

Hơn một giờ vừa qua, đám người chơi chiến sĩ và đấu sĩ do Terrell chỉ huy vẫn luôn giữ tinh thần tập trung cao độ. Chính vì vậy mà ngay lúc này, bọn họ gương mặt có vẻ hơi bị đuối sức.

Những tên người chơi nghề nghiệp đánh xa do Đình Tấn chỉ huy lúc này cường độ công kích cũng đã giảm lại rất nhiều.

Bọn họ sau nhiều giờ cường độ cao liên tục sử dụng kỹ năng, lượng MP đuối theo không kịp khả năng khôi phục cho nên bây giờ cũng đã bị kéo chậm lại cường độ công kích.

Chính vì vậy mà lượng sát thương gây ra cho con Griffin đã bị giảm đi rất nhiều, khiến cho tốc độ tuột giảm HP của nó gần như bước xuống hàng hai con số.

Riêng Đình Tấn lúc này đã tiêu hao gần hết lượng thuốc khôi phục của hắn. HP và MP thuốc mang theo chỉ còn lại chưa đến 50 bình mỗi loại. Đây chính là hắn đã dùng tiết kiệm lại chứ nếu không thì đã không còn bình thuốc nào từ lâu.

Keng! - Ngài nhận được một tin nhắn mật.

Đang tập trung điều khiển vong linh cùng với ra lệnh chỉ huy đám người chơi cận chiến đề phòng nó thoát khỏi trời buộc, bỗng dưng âm thanh hệ thống thông báo có tin nhắn mật gửi đến vang lên bên tai của Đinh Tấn.

Hắn cũng không chần chừ, phân vân chút nào lập tức mở ra giao diện kiểm tra nội dung tin nhắn.

- “CÓ KẼ PHẢN BỘI, ĐỀ PHÒNG BẮT TRẮC!”

Chỉ tám chữ ngắn gọn, thế nhưng lại nặng nề giống như búa tạ đánh vào lòng tự tin của Đinh Tấn.

Hắn không kìm được ngẩng đầu đưa mắt liếc nhìn xung quanh đám thành viên đang hăng hái chiến đấu với Boss.

Đóng lại bảng giao diện, Đinh Tấn hít sâu một hơi, nắm tay siết chặt rồi lại buông lỏng ra.

Hắn mặc dù đã đề phòng rất nhiều nhưng cũng không tránh khỏi có những con cá lọt lưới. Đội viên cũng còn rất đông nên nếu muốn tìm người nội gian thì không biết phải làm thế nào.

Đinh Tấn cũng chỉ đành vất bỏ chuyện này ra sau đầu mà tiếp tục tập trung chỉ huy, lo nghĩ nhiều cũng không thể làm mọi chuyện được khá hơn. Nếu lỡ như vì phân tâm mà thất bại trong phút chốc thì hẳn chắc sẽ khóc không ra nước mắt.

Cả đoàn người vẫn cứ như vậy mà tiếp tục gian khổ mà vật lộn với con Boss Griffin Lãnh Chúa.

...

Trở lại với David...

Ngay khi gửi tin nhắn cho Dendi và Đinh Tấn, David đôi mắt vẫn không ngừng lén lút lượn lờ nhìn xung quanh những tên đội viên mà hắn chỉ huy.

Bất quá những người này dường như cũng không có quá nhiều động thái dị thường. Hơn nữa đứng ở vị trí của hắn cũng khó mà nhìn được bao quát hết đám người chơi này.

David cũng chỉ đành im lặng mà tiếp tục quan sát chờ đến thời cơ mà tiến công tập kích kẻ địch.

Thời gian cứ chậm rãi trôi qua từng giây...

Lúc này không có bất cứ ai hành động dị thường như hai con Song Giác Thú trước đó nữa. Mà cảm giác thời cơ đã tới, David không chần chờ gì nữa.

Híp đôi mắt lại, hắn mở lên bảng giao diện tin nhắn mật, gửi đến tin nhắn cho Dendi. Ngay sau khi hắn lựa chọn gửi đi tin nhắn, lập tức có bốn con Song Giác Thú vòng ra ngoài bãi rừng đá, dẫn đầu xông tới những tên thành viên [The Throne] đang đi phía sau cùng của đội ngũ.

Ngay sau đó đàn Song Giác Thú với đúng 50 con cũng lập tức nhào tới tấn công về phía sau của đoàn người [The Throne] đang hành quân bước nhanh mà đi.

David ngay lúc này cũng lập tức đứng dậy, tay cầm lấy thanh Nanh Độc chỉ về phía đoàn người bên kia mà gân cổ rống lên.

- “[The Alliance] TIỀN CÔNG!”

Gần trăm tên người chơi đạo tặc ngay lúc này như được phóng thích khỏi sự tù túng trước đó. Bọn họ lập tức cầm lấy vũ khí của mình, cả người lao về phía trước như một tên vận động viên điền kinh bức phá khi xuất phát. Miệng cũng không ngừng hô hào, đầy khí thế.

‘Giết...’

Đa số những tên đi sau đội ngũ đều là cung thủ và pháp sư, mang trên người giáp da và quần áo vải rất mong manh dễ vỡ.

Nghe tiếng hét lẫn lộn của nhiều người, bọn họ không kìm được xoay người về phía sau nhìn lại. Rồi lập tức bị hoảng hồn, kinh ngạc khi trông thấy một đàn Song Giác Thú, với hơn 50 con đang lao nhanh ủa về phía của d8EF07NO mình.

Tốc độ quá chậm, lại thêm đội ngũ đi trước cản đường làm bọn họ lập tức không thể tránh thoát được mũi nhọn công kích của đàn Song Giác Thú.

- “Á á... cứu ta...”

- “Kẻ địch tập kích, kẻ địch tập kích mau tiếp viện...”

- “Mau báo cho chỉ huy, nhanh lên!”

- “Khốn kiếp bọn chó cắn lên [The Alliance] này, có giòi thì chính diện ra đây mà chiến... Á...”

...

Đám người [The Throne] nhào nhào cả lên, người thì vội vàng tháo chạy, tránh né những con Song Giác Thú đang ồ ạt xông tới, có người thì tức giận lớn tiếng mắng chửi để rồi bị những con Song Giác Thú vồ trúng cầu xé đến chết.

Số lượng Song Giác Thú cũng chỉ có hạn nên cũng không vô giết, bắt giữ được bao nhiêu người.

Những tên thành viên của [The Throne] rất nhanh chóng tổ chức đội ngũ phát ra công kích, đánh về phía những con Song Giác Thú đang mãi mê cắn giết con mồi kia.

Bất quá chưa kịp để bọn họ công kích thì đoàn đội đạo tặc do David chỉ huy đã xông vào.

David bật lên “Ngự Phong” kỹ năng, lướt đi như một con gió lao nhanh mà tới. Chân đạp trên lưng một con Song Giác Thú, cả thân thể bay lên không rồi lướt đi hơn 5 mét mới rơi xuống ngay vị trí một tên cung thủ đang giờ cung lấp tên gần đó.

Hai thanh Nanh Độc cầm ngược trong tay được David mạnh mẽ cắm vào đầu tên cung thủ này. Hai chân hắn cũng đạp mạnh vào ngực làm cho đôi phương không thể đứng vững mà ngã ngửa ra đất.

- “Á! Không...”

Bị tấn công, tên cung thủ này hoảng sợ thét lên một tiếng, thể như David nào có cho hắn được nhiều lời.

‘Phập phập phập...’

“Tê Liệt”

- 140

- 28 (Đỏ máu)

- 14 (Bỏ độc)

...

Nanh độc liên tục được David đâm ra rút vào từ trong cơ thể của tên cung thủ. Từng con số sát thương dồn dập nổi lên, có khi hai ba dòng dồn chung một chỗ không nhìn thấy rõ con số.

Tên cung thủ bị hiệu ứng của kỹ năng “Tê Liệt” ảnh hưởng, lại thêm nữa người trên bị hai chân David đè lên làm cho hắn không thể cử động dù chỉ là một ngón tay.

Hắn chỉ có thể nằm đó, với đôi mắt nhắm theo vẻ hoảng sợ mà nhìn lấy thanh dao găm liên tục được đâm vào cơ thể mình.

Bất quá thời gian đó cũng không quá lâu, bởi lượng HP của hắn quá thấp, vẫn chưa đến 2500 điểm mà sát thương David gây ra là gần 300 - 400 điểm mỗi giây.

Keng! - Ngài đã giết chết người chơi Alex1, ác ý công kích người chơi khác, điểm PK gia tăng lên 1.

Nhận lấy thông báo giết chết xong đối tượng, David cũng không ngừng lại mà lập tức lao nhanh về phía bên trái công kích lấy những tên đang bị đám đội viên của hắn khống chế hoặc đang vật lộn chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158: Đột kích lần hai (2)

Trong lúc David nhào tới công kích, đột nhiên có một viên hỏa cầu hướng về phía hắn bay nhanh tới.

Đang vội vàng chạy đi không chú ý xung quanh, đến khi phát hiện thì hắn đã không kịp làm ra hành động mà né tránh rồi.

Đến lúc này hắn chỉ kịp giờ hai tay lên đan chéo nhau mà ôm đầu, theo phản xạ cơ thể mà che chở cho đầu và mặt mình mà thôi.

‘Ầm...’

Ầm thanh va chạm của viên hỏa cầu với da thịt nổ vang lên bên tai David. Bất quá da thịt lại không phải là của hắn.

Chờ cho David mở mắt ra thì liền trông thấy một thân ảnh to lớn của một con Song Giác Thú đang che chắn trước người mình. Không ngờ có người kịp thời chú ý mà ra lệnh điều khiển song giác thú hỗ trợ tốt như vậy.

Tuy nhiên hẳn cũng không có quá nhiều suy nghĩ ngay lúc này. Không chần chờ lại lâu, David lập tức nhanh chân chạy tới mục tiêu kế tiếp của hắn.

Những tên đội viên đạo tặc ở xung quanh cũng là chiến đấu hăng hái như David vậy. Ngay khi kích sát được kẻ địch thì lập tức rời đi đến mục tiêu khác gần đó.

Đôi khi cũng sẽ xuất hiện tình huống bị công kích mà không thể né tránh thì bọn họ cũng lập tức sẽ nhận được sự bảo hộ từ những con Song Giác Thú ở bên cạnh.

Chính nhờ vậy mà đàn Song Giác Thú số lượng bắt đầu có dấu hiệu sụt giảm đi. Mà những tên đạo tặc đội viên số lượng từ vong lại rất ít vẫn chưa được 5 người nữa.

Henry cùng với những tên đội trưởng dẫn đầu đoàn người, cách nơi xảy ra tập kích đến hơn 10 mét có thừa, ngay khi nghe thấy tiếng hô hào của đoàn người tập kích cũng bị giật mình kinh ngạc.

Đặc biệt là những tên đội trưởng vừa phần nộ lại vừa hốt hoảng vội vàng chạy về đội của mình mà chỉ huy đám đội viên chống trả lại đợt đợt kích này.

Thế nhưng ngay khi bọn họ vừa phát ra mệnh lệnh xong thì David đã phát ra mệnh lệnh rút quân trước đó rồi.

- “Toàn đội lập tức rút lui, theo sát đồng đội hỗ trợ người còn ít HP rời đi!”

Ngay khi có được mệnh lệnh của David, những tên người chơi đạo tặc lập tức theo sát nhau chạy trốn về phương hướng ngược lại với đường đi vào vùng lãnh thổ của con Boss Griffin Lãnh Chúa.

Ở phía sau, cả đám người chơi [The Throne] giận dữ liên tục phát ra công kích như muốn giết chết thêm vài tên đạo tặc đã tập kích bọn họ lần này.

Nhưng đàn Song Giác Thú làm nhiệm vụ hỗ trợ quá tốt, khiến cho công kích của bọn họ đều đánh vào thân thể chúng. Để đối tượng bị giết đi không hề có một tên người chơi đạo tặc nào cả, chỉ toàn là những con Song Giác Thú bị chém giết mà thôi.

Vài tên thành viên [The Throne] liều lĩnh muốn xông lên đuổi theo truy sát thế nhưng đều bị mệnh lệnh của những tên đội trưởng cản lại.

Ai Kiu Ai chỉ huy đội pháp sư, cùng với tên Ollay chỉ huy đội thợ săn và cung thủ liên mồm gào thét ra lệnh.

- “Không được đuổi theo!”

- “Không được truy, tiếp tục lên đường. Ai cãi mệnh lệnh lập tức sẽ bị đuổi ra khỏi hội!”

...

Những tên đội viên kia cũng chỉ đành ngậm ngùi nuốt giận vào bụng, ánh mắt phần nộ nhìn lấy bóng lưng đám đạo tặc đang dần dần khuất xa mà quay trở lại đội ngũ.

Bọn họ được trả lương để vừa chơi game vừa làm thuê, thế nên cũng không ai muốn bị mất phần công việc béo bở này.

Bốn tên đội trưởng sau khi ổn định lại được đội ngũ liền quay lại chụm đầu với nhau bàn kế hoạch. Tên Ai Kiu Ai vừa vào thì lập tức lên tiếng mở đầu.

- “Nếu cứ tiếp tục như thế này thì tốc độ sẽ bị trì hoãn rất nhiều, ta đề nghị phân chia ra một đội cận chiến nghề nghiệp, loại hình phòng thủ xuống phía sau cùng của đoàn để đề d2WkWqzB phòng có đợt kích xảy ra thì vẫn có thể chống đỡ đánh đuổi đối phương.”

Hắn giọng nói rất gấp gáp cũng có tức giận bên trong rất nhiều. Đây cũng đều là bởi vì hai đợt tập kích vừa qua, đã có hơn 60 tên pháp sư trong đội mà hắn chỉ huy đã tử trận.

Nếu tiếp tục để cho David tiến công thêm vài lần, chắc có lẽ đoàn đội pháp sư hơn 500 tên của hắn chưa kịp đến nơi chiến đấu với Boss thì đã bị diệt đi gần hết.

- “Phải đó, Bò Cạp ngươi xem điều đi xuống một nhóm chiến sĩ bảo hộ ở phía sau được không?”

Tiếp lời chính là tên đội trưởng đoàn cung thủ, Ollay. Vừa qua hai đợt tập kích, nhóm đội viên cung thủ của hắn cũng bị chém giết không ít người. Ủng hộ Ai Kiu Ai thì cũng xem như trợ giúp cho mình, thế nên hắn cũng không đại gì mà im lặng chờ chết.

Nghe hai người này liên tục xin xỏ, tên Bò Cạp cũng trầm ngâm suy tư một hồi lâu. Bởi nếu chậm trễ kế hoạch thì người chịu trách nhiệm không phải chỉ có hai tên này mà là bao gồm luôn cả hắn bên trong đó.

- “Được rồi, để ta điều một nhóm xuống, các ngươi ở lại trong đoàn đội của mình luôn đi để nếu lỡ như xảy ra tập kích lần nữa thì cũng kịp thời mà chỉ huy chống trả lại.”

Đến cuối cùng hắn cũng chỉ có thể thỏa thuận mà gạt đầu đồng ý, giọng nói bên trong vẫn còn có chút không tình nguyện mà rằng đe đám người không nên thân này. Riêng chỉ có tên Huyền Thoại thì từ đầu đến cuối đều một mảnh im lặng không nói gì.

Dù sao hắn là lãnh đội những tên thành viên nghề nghiệp cận chiến, loại hình tốc độ như đạo tặc, thích khách. Mà nhiệm vụ chủ yếu của hắn chính là do thám và canh gác, bảo vệ khu vực hiểm yếu, tránh xuất hiện người quấy rối.

Cho nên chuyện này nếu không ai nhờ vả thì hắn cũng không muốn tự mang phiền phức tới cho mình.

Vậy là ngay khi đã đạt thành thống nhất ý kiến, cả nhóm bốn tên đội trưởng lập tức tản ra ai về đội của người đó. Chính chu lại hàng ngũ của đám đàn em rồi tiếp tục hành quân lên đường tiến vào vùng đất trũng theo như tình báo trước đó đã đặt ra.

...

David từ sau khi hạ mệnh lệnh rút quân cho đến khi cả đội hoàn toàn rời khỏi khu vực nguy hiểm, thì đều không có chăm chú quan sát tình hình của kẻ địch.

Đến khi cả đội tập hợp lại ở một ngọn đồi dốc, cách nơi mà bọn họ tập kích đối phương khoảng hơn 50m thì mới có thời gian tranh thủ kiểm tra lại tình hình thiệt hại và quan sát trận hình của đối phương.

Trong lần đột kích này, đội của David chết mất 7 tên thành viên đạo tặc, còn đàn Song Giác Thú thì số lượng đã không còn đủ 20 nữa, đã chết hơn một nửa quân số.

Cũng bởi nhiệm vụ của chúng là bảo hộ và che chở cho những tên người chơi đạo tặc trong lúc chiến đấu lần khi rút lui, thế nên lượng sát thương mà chúng nhận phải là cao hơn rất nhiều so với những tên người chơi kia.

David âm thầm tính toán một chút liền cảm giác nắm chắc hơn một phần thành công cho lần tập kích tiếp theo, thế là rất nhanh hắn dẫn cả đoàn người đi một vòng trở lại nơi mà Dendi và Ami cùng cả đội triệu hồi sư đang tập trung.

Xoay lưng lại, đứng đối mặt với đám thành viên đạo tặc, David lớn giọng ra lệnh.

- “Toàn đội tập hợp, nhanh chóng trở lại ngọn đồi dốc trước đó tập kết cùng với đội triệu hoán sư. Lập tức thi hành!”

Nói xong hắn liền nhanh chóng cất bước chạy nhanh mà đi, mặc kệ cho những tên đội viên có chút uể oải ở phía sau.

Tuy là có chút mệt mỏi về tinh thần sau khi chiến đấu căng thẳng thế nhưng những tên người chơi này cũng hiểu hiện tại không phải là lúc để nghỉ ngơi. Thế nên cũng không ai lên tiếng phản nản gì mà nhanh chóng chạy đi đuổi theo bóng lưng của David.

Bất quá cả đội của David chưa chạy được bao xa thì toàn bộ 16 con Song Giác Thú đột nhiên biến mất không thấy, dường như những tên triệu hồi sư đã thu hồi bọn chúng về hết rồi vậy.

Những tên đội viên xung quanh cũng ngơ ngác chạy theo David mà không biết chuyện gì đang xảy ra. Bọn họ cũng chỉ nghĩ rằng đây có thể là mệnh lệnh của David dành cho đám người triệu hồi sư kia mà thôi.

Mà điều này cũng làm cho David giật mình kinh hãi không ngừng, một ý nghĩ xấu bỗng dưng xuất hiện trong đầu hắn.

- ‘Chẳng lẽ có người ra tay với đội triệu hồi sư của Ami và Dendi rồi?!’

Nghĩ đến đó thôi cũng đã làm cho trái tim hắn giật thót một cái, nhịp tim cũng bắt đầu gia tốc lên. Một cảm giác xấu đột ngột dâng lên trong lòng làm hắn không khỏi bắt đầu gia tốc bước chân kéo dài khoảng cách với đám đội viên ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Trở về tụ hợp

Quan tâm quá hóa loạn quả là không sai. David lúc bình thường đều là một mảnh trầm tĩnh, suy tính chu đáo kỹ lưỡng. Cũng chính nhờ những điểm này mà Đinh Tấn mới giao cho hắn chỉ huy đoàn đội thay cho mình.

Bất quá khi những sự việc lại có ảnh hưởng, dính dáng đến hai đứa em của mình, đầu óc David trở nên gấp gáp, mụ mị đi mà quên mất phải luôn giữ bình tĩnh để tìm ra phương án giải quyết tốt nhất.

Nhưng điều này cũng không thể trách hắn bởi đây có thể là do ảnh hưởng từ chuyện bắt cóc con tin lần trước khiến cho David trong lòng vẫn luôn bị ám ảnh.

Chính vì vậy mà David quên mất hiện tại hắn đang ở trong game, mà cũng quên luôn cả chức năng tin nhắn mật để liên lạc.

...

Ngay tại thời điểm David và đoàn người đã thoát khỏi vòng vây nguy hiểm, Dendi và Ami đã thống kê lại những tiêu hao trong hai trận chiến vừa qua.

Bản thân hai đứa trẻ phải triệu hồi gấp đôi số lượng Song Giác Thú so với người khác thế nên việc tiêu hao cũng là phải lớn gấp đôi.

Lại thêm khoảng thời gian duy trì triệu hồi Song Giác Thú, chờ cho đối phương vào đúng vị trí và thời cơ thì mới tập kích nên việc tiêu hao càng là trở nên to lớn.

Một số người bởi vì Song Giác Thú bị đánh giết mà phải bỏ ra thêm một lượng MP để triệu hồi lại thì tiêu hao càng phải nhiều hơn so với người khác một chút. Tuy nhiên số lượng này cũng không đáng kể cho lắm.

Tính toán tổng thể Dendi và Ami mỗi người đã tiêu hao hơn 80 bình MP thuốc. Đó là bởi hai người đã sử dụng khi lượng MP tuột xuống quá nửa, để tận dụng tối đa hiệu quả của thuốc theo như những gì đã học được từ Đình Tấn trước đó.

Vậy nên Dendi nhằm tính có thể đoàn đội mỗi người cũng là tiêu hao ở khoảng 40 bình MP thuốc. Mà số lượng bọn thuốc bọn họ được Lý Uyên cấp cho trước khi rời khỏi thành là mỗi người chỉ có 50 bình thuốc mỗi loại.

Nếu như không tính số lượng thuốc tự chuẩn bị của bọn họ thì có lẽ mỗi người bây giờ cũng đều còn giữ lại khoảng 10 bình, chỉ đủ để duy trì trong nửa giờ nữa thôi.

Triệu hồi sư tuy rằng rất lợi hại, có thể liên tục triệu hồi ra chiến đấu nếu nhưng lượng MP vẫn còn. Mà đó cũng chính là điểm yếu chết người của họ bởi không phải ai cũng có khả năng uống thuốc như uống nước để duy trì triệu hồi.

Phải biết tiền trong game rất khó kiếm, lại thêm các loại thuốc khôi phục là rất đắt tiền, có thể phải tiêu tốn hơn chục nghìn \$ cho mỗi trăm bình thuốc cao cấp.

Mà hơn nữa là không phải ai cũng có khả năng tìm một người biết kinh doanh kiếm tiền như Lý Uyên hay có khả năng tìm kiếm trang bị siêu xịn như Đình Tấn.

Chính vì thế mà nghề nghiệp triệu hồi sư này cũng rất ít bị người khác lựa chọn. Nếu không thì thử tưởng tượng trong một trận chiến lớn, số lượng vượt lên trên trăm nghìn người.

Một đoàn đội triệu hồi sư có thể vô cùng vô tận triệu hoán thú ra chiến đấu thì chắc các nhà khoa học cũng không cần thiết phải làm game Anh Hùng để giải cứu nhân loại.

Trở lại với Dendi và Ami. Lúc này hai đứa trẻ cũng đang rất rối rắm không biết phải nên làm thế nào. Cả hai cùng bàn tính một hồi lâu, sau đó Ami đưa ra đề nghị.

- “Hay là chúng ta thu hồi đi để giảm bớt tiêu hao, sau đó gửi tin nhắn cho anh cả hỏi về những bước tiếp theo của kế hoạch như thế nào rồi tính tiếp.”

Giọng nói nhỏ nhẹ có chút rụt rè, nếu như là với người ngoài có lẽ Ami sẽ không dám mở miệng nói chuyện. Thế nhưng với người anh song sinh của mình, Ami cũng không có quá nhiều buâng khuâng.

Dendi âm thầm suy nghĩ về đề nghị của Ami. Rất nhanh cậu bé gật đầu đồng ý với kế hoạch này. Sau đó lập tức đứng dậy giọng nói non nớt mà lớn tiếng ra lệnh.

- “Toàn đội thu hồi Song Giác Thú, nghỉ ngơi khôi phục MP. Chờ đợi mệnh lệnh tiếp theo!”

Sau hai trận chiến hoàn toàn thành công hoàn mỹ, hình tượng của Dendi trong mắt bọn họ đã không còn là một cậu bé nữa rồi.

Những lời phản đối hay những ý nghĩ không đồng nhất, đánh giá thấp với hắn trước đó đã không cánh mà bay.

Hiện tại, mỗi mệnh lệnh và chỉ thị của Dendi đều được bọn họ triệt để tuân thủ theo không khác gì với David. Thế nên cả đoàn người không hề có bất kỳ âm thanh dị nghị gì mà nhanh chóng thi hành mệnh lệnh được giao.

Cũng trong lúc những tên người đội viên triệu hoán sư này thu hồi Song Giác Thú của họ, Dendi mới sực nhớ lại quên thông báo cho David biết.

Vội vàng mở giao diện tin nhắn gửi đến cho David, Dendi cũng không biết rằng chỉ một sơ ý nhỏ này lại làm anh của hắn lo lắng đến nhường nào.

...

Mang trong người nỗi lo lắng lộ rõ trên gương mặt đang ẩn dấu sau lớp khăn của hắn, David liều mạng chạy đến ngọn đồi cao nơi ẩn nấp của hai đứa em mình.

Bất quá chưa được bao lâu thì âm thanh thông báo tin nhắn mật được gửi đến như kéo David ra khỏi tâm trạng lo lắng này.

Hắn vội vàng mở giao diện hệ thống ra kiểm tra, sau đó cả người như nhẹ hẳn đi mà rồi thở phào một hơi thật dài.

Bình tĩnh lại, David mới sức nhớ đến những tên đội viên của mình. Quay đầu nhìn lại thì thấy khoảng cách giữa hắn và bọn họ đã bị bỏ xa đến hơn 20 mét rồi.

Âm thầm tự trách bản thân mình đã phản ứng quá mức mà quên đi trách nhiệm, David dần dần giảm lại tốc độ để đoàn người có thể nhanh chóng đuổi kịp mình.

5 phút sau...

Mang theo cả đội hơn 70 người, David kịp thời chạy đến tụ họp với đội triệu hồi sư của Dendi và Ami.

Cả ba người tụ họp cùng nhau, tận mắt chứng kiến hai đứa em mình vẫn lãnh lạng như cũ, nỗi lo lắng trong lòng David cũng lập tức không cánh mà bay.

- “Tình hình thế nào rồi?”

Vừa bước tới, David liền nhẹ giọng hỏi thăm Dendi.

- “Không còn quá nhiều thuốc khôi phục, chắc chỉ đủ cho một đợt kích nữa mà thôi. Làm sao bây giờ anh hai?”

Dendi gương mặt nhỏ tràn đầy lo lắng nhìn lấy anh mình. Ami như chim nhỏ đứng nép vào bên cạnh David như tìm kiếm sự che chở. Thời gian vừa qua cả hai người phải chịu đựng áp lực quả thật là không nhỏ chút nào với tuổi tác của họ.

David trầm ngâm suy tư một hồi lâu, bất chợt hắn lại nhớ đến hai con Song Giác Thú trước đó đã tự ý xông lên tấn công kẻ địch cùng với những hành động dị thường sau đó của chúng mà suýt chút làm hỏng kế hoạch.

Hắn liền mở lời thăm thử Dendi xem thế nào để giải quyết luôn ngay lúc này, tránh để xảy ra sự cố về sau. Vì đoạn thời gian tiếp theo có thể sẽ xảy ra những cuộc chiến quyết định thành bại của kế hoạch.

- “Lúc này hai con Song Giác Thú xông lên đầu tiên kia là của ai?”

Dendi hơi ngạc nhiên khi nghe David hỏi vậy, sau đó chỉ biết ngơ ngác lắc đầu. Bởi chính hắn cũng không để ý rõ điều này.

Thấy vậy David liền quay sang nhìn Ami thế nhưng cũng đồng dạng, cô bé cũng chỉ biết lắc đầu.

Hắn trong lòng liền trầm xuống. Tại thời khắc đó hắn cũng chỉ lo chăm chú nhìn diễn biến của trận chiến mà e ngại quên mất việc chú ý xem hai con Song Giác Thú kia là của ai triệu hồi.

Đột nhiên đang trong lúc David trầm tư thì giọng nói của Dendi vang lên, kéo hắn ra khỏi dòng suy nghĩ.

- “Anh cả, em nghi ngờ có một nhóm người đang có hành động quấy rối. Trước đó khi em thay anh ra lệnh chỉ huy thì mấy người đó đã đứng ra phản bác không chịu hợp tác, còn đòi truyền đạt mệnh lệnh của anh lại để họ tự hành động.

Cũng may có hai chị khác đứng ra bênh vực nên em mới có thể nhanh chóng ra lệnh hành động được đó. Nếu không có hai người đó, không biết em sẽ bị mấy người kia quấy rối đến khi nào mới xong...”

Dendi trong giọng nói tràn đầy ý oán trách như bị người khác ăn hiếp rất nhiều muốn David đòi lại công đạo cho mình.

David đôi chân mày hơi nhíu lại, sau đó nhìn quanh những tên đội viên trong nhóm người triệu hồi sư kia một lần, rồi hướng về Ami nhẹ giọng hỏi lại.

- “Ami, kể lại đầu đuôi sự việc cho anh nghe xem.”

Hỏi lại Ami là bởi vì hắn sợ rằng Dendi có mang trong lòng thành kiến với những người đã phản bác hắn mà nói chuyện có chút thiên vị không chính xác sự thật.

Lúc này Ami nghe David hỏi vậy thì mới chậm rãi kể lại đầu đuôi sự việc. Cô bé lúc đó cũng đứng bên cạnh Dendi thế nên mọi chuyện đều đã nghe và nhìn rõ từ đầu đến đuôi.

Giọng nói của Ami cũng không như có quá nhiều cảm xúc tiêu cực bên trong đó. Hầu như giọng điệu của mỗi người trong khoảng thời gian đó đều được nâng thuật lại gần như giống hệt với khi bọn họ nói ra.

Nghe xong lời nói của Ami, David đôi mắt híp lại nhìn chăm chăm về phía nhóm đội viên triệu hồi sư bên kia. Mà mục tiêu chủ yếu là nhóm năm người thanh niên bất đồng ý kiến và hai cô gái trẻ đã bên vực Dendi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 160: Ai là kẻ phản bội ? (1)

- “TOÀN ĐỘI TẬP HỢP!”

Không có dấu hiệu báo trước, đột nhiên David gân cổ rống lên một tiếng rõ to làm cho những tên đội viên đang liên mồm hứng khởi thảo luận về trận chiến lúc này không khỏi giật thót mình một cái.

Từng người vội vàng lục tục chạy lại đứng vào vị trí của mình, xếp thành hàng ngay ngắn chỉnh tề ở trước mặt David.

Sau hai lần thành công đột kích, cả David và hai đứa em của hắn trong mắt từng tên người chơi này đều trở nên cao lớn lạ thường. Bọn họ cảm giác được như mình đã trở thành một tên quân nhân thực thụ vậy.

Nhìn đám người lộn xộn chen lấn xếp vào hàng, David chỉ đứng thẳng sống lưng chấp tay phía sau mà nhìn.

Qua một hồi lâu, sau khi cảm thấy đã ổn định lại xong đội hình, David ánh mắt vô cảm mà nhìn lấy năm tên thanh niên mà Ami và Dendi đã nói qua trước đó, rồi mới đưa tay chỉ điểm từng người và mở miệng lên tiếng.

- “Năm người các người, mời bước ra khỏi hàng.”

Phía bên trong đội ngũ hơn trăm người, năm tên thanh niên bị chỉ điểm đích danh có chút giật mình kinh ngạc. Sau đó, một tên thanh niên da trắng như dẫn đầu cả nhóm năm người chậm rãi bước ra khỏi hàng.

Những tên đồng bạn của hắn ở bên cạnh thấy vậy cũng chỉ biết cúi đầu bước ra khỏi hàng. Bọn họ trước đó cũng đã nghĩ đến hậu quả có thể xảy ra khi mà làm như vậy.

David chờ cho năm người bước ra đầy đủ mới tiếp tục lên tiếng, giọng nói có chút lạnh lùng.

- “Trước khi đi ta đã có mệnh lệnh tuân theo sự chỉ huy của hai đứa trẻ này. Các người tại sao lại muốn làm trái lại mệnh lệnh?”

Tên thanh niên dẫn đầu có chút bối rối, tuy nhiên hắn cũng không ngượng ngùng gì mà ngược lại rất thẳng thắn bày tỏ.

- “Thưa chỉ huy trưởng, ta trước đó không phải muốn trái lệnh, chỉ là hai đứa trẻ này quá nhỏ. Ta sợ rằng lỡ như bọn họ chỉ huy lung tung lại làm hỏng chuyện lớn thì sẽ càng phiền phức nên mới đề nghị chúng nó nói ra mệnh lệnh của ngài để có gì mọi người vẫn có thể bàn tính với nhau mà tiện phối hợp hành động.”

Lời nói thẳng thừng, lại thêm gương mặt hắn rất nghiêm túc làm cho David cũng không khỏi vui đi những nghi vấn trong lòng. Tuy nhiên mọi chuyện chưa biết rõ nên hắn cũng không dám vội vàng đưa ra kết luận.

Bốn tên thanh niên bên cạnh thấy anh em mình bị David truy hỏi, rồi im lặng một lúc lâu không nói gì thì cũng có chút chột dạ. Liền, bọn họ thay nhau mở miệng biện minh.

- “Chỉ huy trưởng, Tom nói đúng đó. Dù sao bọn ta cũng chỉ là muốn hỏi một chút về kế hoạch hành động để tiện mà phối hợp thôi.”

- “Phải đó, chỉ huy, lỡ như hai đứa bé này chỉ huy lung tung thì cũng khó mà phối hợp được lắm.”

- “Đúng vậy, đúng vậy. Trước đó chúng ta vẫn chưa biết phó chỉ huy khả năng thế nào nữa thì làm sao giám tin tưởng được chứ.”

- “Chỉ huy xin đừng trách phạt chúng ta được không, dù sao cũng đã qua rồi. Lúc này chúng ta chiến đấu cũng rất hăng hái mà...”

...

Từng cái miệng liên tục xả đạn vào lỗ tai David làm đầu óc của hắn cũng có chút mông lung đi.

- “IM LẶNG!”

Không thể chịu đựng được nữa, David quát lớn một tiếng vào mặt những thanh niên lẩm nhẩm này. Cả đám năm người hoảng hồn, ngậm miệng lại không nói nữa, chỉ biết cúi đầu đứng thẳng như chờ đợi David hành quyết.

David đôi mắt như chim ưng chăm chú nhìn lấy gương mặt của từng người như muốn xem xem bọn họ có nói dối hay không.

Bởi sau một khoảng thời gian biến động, những người còn lại trong đội Linh Đánh Thuê thì chỉ có một là gián điệp, hoặc hai là những người trung thành đầy nhiệt huyết và tình cảm với [The Alliance].

Dù sao David cũng không muốn trách lầm những người rất nhiệt tình vì công hội này. Thế nên chuyện này hẳn rất đáng đó khó mà đưa ra quyết định.

Trầm ngâm suy nghĩ một lúc lâu, David đứng im không nói gì chỉ có đôi mắt vẫn chăm chú nhìn năm người làm cho bọn họ trong lòng càng trở nên lo lắng. Có tên không nhận được bắt đầu vò đầu bứt tai, bàn tay cũng liên tục chà xát vào nhau.

Bỗng nhiên trong không khí im lặng này, chợt vang lên tiếng nói của một cô gái. Giọng nói lạnh lạnh nhưng lại rất rõ ràng.

- “Ta nghi ngờ bọn họ là gián điệp đó chỉ huy trưởng! Lúc chiến đấu ta thường trông thấy bọn họ cập kè, thì thảo bàn luận gì đó một lúc rất lâu á...”

Tiếng nói của cô gái này lập tức hấp dẫn ánh mắt của rất nhiều người, trong đó bao gồm cả David và năm tên thanh niên kia.

Nhưng chưa đợi David phản ứng trả lời lại thì những người trong nhóm thanh niên kia liền gân cổ lên phản bác.

- “Người đừng có vu khống! Chúng ta làm sao lại là gián điệp chứ?!”

- “Bọn ta chỉ muốn kế hoạch thành công tốt đẹp là sai sao?!”

- “Này! Trước đó cãi nhau thì mọi chuyện đã xong rồi. Các người cũng đừng có mang thù mà vu oan giá họa cho người khác chứ. Đừng nghĩ mình là con gái thì bọn ta không dám làm gì nhé.”

...

Liên tục tiếng cãi nhau, mắng chửi qua lại giữa hai bên một nhóm nam một nhóm nữ người chơi bắt đầu bạo phát.

Nhìn cảnh tượng càng lúc càng trở nên hỗn loạn, David chỉ biết chống tay lên trán, âm thầm buồn phiền than thở “Tại sao trong đội lại có mấy thành phần ăn hại như vậy chứ trời...”

Thời gian đã không còn nhiều, tuy rằng đoàn người [The Throne] hành quân tốc độ phải chậm hơn tiểu đội của bọn họ rất nhiều nhưng bản thân David cũng không biết được sắp tới sau khi đánh đột kích một lần cuối cùng này xong liệu sẽ phải chiến với Boss Griffin Lãnh Chúa nữa hay không.

Thế nên nhanh chóng giải quyết chuyện phiền phức của đội ngũ ở nơi này rồi nhanh chóng lên đường rồi đi tìm cơ hội tập kích một lần cuối cùng nữa mới là thượng sách.

Liền, David quát lớn một tiếng dẹp loạn đám đội viên đang ồn ào như cái chợ cá này. Cả không gian xung quanh lập tức quay trở lại yên tĩnh ngay.

Riêng chỉ có nhóm nam thanh niên và thiếu nữ kia vẫn đang trợn trừng mắt nhìn nhau như kẻ thù, phải một sống hai chết với đối phương.

David đôi chân mày nhíu chặt nhìn lấy hai nhóm người này, bất chợt một ý nghĩ khác thường xuất hiện trong đầu hắn.

Ánh mắt không tự chủ mà nhìn về phía đám người thiếu nữ và nhóm người thanh niên này quan sát kỹ lại.

Hắn chợt kinh ngạc khi phát hiện, người của hai phe lại có một điểm rất khác biệt nhau. Ngay lập tức David trầm giọng lên tiếng gọi hai cô gái trong nhóm người kia ra.

- “Hai người các người, xin mời ra đây nói chuyện một chút!”

Giọng nói đã có chút lạnh lẽo bên trong làm cho những tên đội viên xung quanh đó cũng có chút sợ hãi.

Bọn họ từ lúc bắt đầu tham gia đội Lính Đánh Thuê này cho đến bây giờ dù rằng đã nhận được rất nhiều ưu đãi và phúc lợi nhưng đồng thời cũng đều phải chịu đựng rất nhiều sự chèn ép đến từ những công hội khác.

Tuy nhiên với tính cách và công sức bỏ ra để được gia nhập vào [The Alliance] của những người này, bọn họ thà rằng ở lại mà vượt qua khó khăn chứ không muốn rời đi vì họ đều là những người trẻ tuổi máu nóng muốn chứng tỏ mình cho mọi người.

Chính vì vậy mà việc David có thể mời bọn họ ra khỏi đội Lính Đánh Thuê chính là một chuyện rất khó chấp nhận.

Hai cô gái trẻ khoảng chừng 23 tuổi trở lại chậm chạp bước ra khỏi hàng ngũ đi đến trước mặt David, đứng ngay bên cạnh đám người chơi nam kia.

Bọn cô gái dẫn đầu mở miệng tố cáo những tên thanh niên kia ngay khi vừa tới liền lập tức mở miệng giải thích với David.

- “Chỉ huy trưởng! Ta nói đều là thật á, lúc này bọn họ quả thật có hành động rất lạ thường. Không tin ngài hỏi thử những người xung quanh xem.”

Vừa nói cô gái vừa chỉ trỏ về những HaDwpa4 tên đội viên khác ở phía sau. Bất quá ánh mắt của David vẫn chăm chú mà nhìn nàng không rời một tấc, hay nói đúng hơn thì hắn chính là đang nhìn lấy biệt danh trong game của nàng.

Chợt đôi mắt của hắn tràn ngập sát khí, miệng cũng gằn giọng, âm điệu như là đang nghiến răng mà nói.

- “NGƯỜI LÀ GIẢN ĐIỆP CÓ PHẢI KHÔNG?!”

Không ai thấy rõ được gương mặt ẩn đang giấu sau lớp khăn của hắn lúc này đã tràn đầy lạnh lẽo dường như muốn đóng băng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Ai là kẻ phản bội ? (2)

Cô gái ngay khi nghe được lời của David nói thì gương mặt thoáng chốc liền biến sắc, vẻ hoảng sợ không tự chủ mà xuất hiện trên gương mặt, thế nhưng cũng rất nhanh lại bị nàng che dấu đi bằng nụ cười xòa.

- “Haha... chỉ huy trưởng, ngài đừng nói đùa như vậy chứ. Nếu ta là gián điệp thì đã không đứng ra bên vực hai đứa trẻ này mà cứ để đám người này làm ồn ào rồi loạn mọi chuyện lên rồi.

Đến lúc đó dù cho không có chúng ta thì kế hoạch của ngài chẳng phải sẽ càng thêm rối rắm sao? Ngài thử nghĩ xem có phải như vậy không?”

Nàng vừa cười gượng vừa nói, lý lẽ và dẫn chứng cũng rất xác thực làm cho những tên đội viên khác cũng không khỏi âm thầm gật đầu tán đồng.

Bất quá khi David nhìn xuống thì lập tức trông thấy ngón cái trên bàn tay phải của nàng liên tục chà xát vào thân cây pháp trượng mà mình đang cầm, bàn tay trái cũng đang xiết chặt.

Híp mắt lại rồi nhìn vào mắt nàng một hồi lâu, thế nhưng hắn cảm giác có vẻ như là cô gái này đang lẩn trốn ánh mắt của mình. Cứ mỗi khi hai ánh mắt va chạm với nhau thì mắt nàng liền lập tức đảo đi, nhìn về phía bên trái của mình như đang tìm kiếm cái gì đó vậy.

Sau khi suy nghĩ một hồi lâu, dùng tất cả kinh nghiệm mà hắn đã học được từ những góc tối của xã hội, chợt David nhếch mép nở một nụ cười tà. Hắn cất bước đi chậm ra phía sau lưng cô gái và đồng bạn của nàng đang đứng bên cạnh.

Vừa đi hắn vừa cất tiếng mà nói, giọng điệu bình tĩnh lại thêm cả khuôn mặt bị bịt kín bởi lớp khăn che làm mọi người không nhìn ra được cảm xúc của hắn ngay lúc này là đang vui hay giận.

- “Khởi đầu, sau khi nghe người khác kể lại thì bản thân ta cũng nghĩ là như vậy... Tuy nhiên!”

Càng nói về cuối, giọng điệu của David càng kéo dài ra làm cho sự tò mò trong lòng mỗi như càng lúc càng lớn, ánh mắt của họ không khỏi càng trở nên chăm chú, lỗ tai cũng đã vênh lên chờ đợi cho phần tiếp theo sau đó.

Cũng ngay lúc này, bước chân của hắn cũng đã dừng lại ở ngay sát phía sau lưng của cô gái trẻ.

David từ từ xoay người ép sát ngực hắn vào lưng cô gái, gương mặt cũng luồn qua bờ vai rồi nhẹ giọng nói bên tai nàng.

- “... người diễn xuất quá tệ!”

Vừa nói xong câu này, không chờ cô gái có bất kì phản ứng nào, David đưa ngón áp út của tay phải mình luồn vào trong vòng tròn trên cán của thanh Nanh Độc, nhờ vòng tròn đó mà mượn lực xoay dao một vòng rồi cầm ngược vào trong tay.

Không ngần ngại hay chần chừ một giây phút nào, David một tay trái bịt miệng cô gái, một tay phải cầm Nanh Độc liên tục đâm vào ngực đối phương.

-220 (Điểm yếu)

-330 (Chí mạng)

...

Keng! - Ngài vừa giết chết người chơi Bithcy, ác ý công kích người chơi điểm PK gia tăng lên 1.

Keng! - Đồng đội của ngài, Bithcy đã từ vong.

Hai âm thanh hệ thống vang lên bên tai David, như tiếng còi báo hiệu cho hắn nên dừng lại việc công kích.

Hoàn thành chém giết xong cô gái này, hắn từ từ buông lỏng thân thể, đầu chậm rãi nghiêng nhìn về phía đồng bạn của nàng.

Ở ngay bên cạnh, cô gái còn lại bị David nhìn tới liền không tự chủ được mà đổ mồ hôi lạnh khắp cả người. Trong cơn hoảng, nàng giơ tay chỉ vào mặt David mà lớn tiếng chất vấn.

- “Tại sao ngươi lại giết người?! Ngươi muốn giết người bịt miệng phải không? Ta thấy ngươi mới chính là gián điệp!”

Giọng nói run rẩy truyền khắp cả ngọn đồi dốc, thế nhưng David lại không có bất kì hồi âm nào cho nàng mà vẫn tiếp tục tiến tới.

Trông thấy David không có phản ứng vẫn tiếp tục mà bước đi cô gái lập tức xoay người về phía sau lớn tiếng kêu gào như muốn tìm kiếm sự đồng cảm từ những tên đội viên khác.

- “Bọn ta từ lúc tham gia đội Lính Đánh Thuê đến giờ đều phải nhẫn nhục chịu đựng, bây giờ ngươi không nói rõ lý do lại ra tay giết hại đồng đội là sao?! Ngươi coi chúng ta là gì? Nếu biết có người như vậy trong [The Alliance] ta trước kia thà là bỏ đi chứ cũng không ở lại đây để chịu khổ như vậy!”

Giọng nói tràn ngập thương cảm như thể toàn bộ mọi chuyện đều là lỗi của David.

Những tên đội viên ở phía sau cũng bị lời nói của cô gái trẻ kia khơi dậy một chút phẫn nộ trong lòng, bởi hành động của chỉ huy mình quá là ngang ngược đi, mọi chuyện chưa kịp nói rõ thì đã ra tay giết người rồi.

Bất quá tuy là có phẫn nộ cùng khó hiểu nhưng cũng không có ai đứng ra lên tiếng, bên vực cho hai cô gái này. Bọn họ ánh mắt đều chăm chú nhìn về phía David như chờ câu trả lời của hắn.

Nhưng David lúc này lại không nói gì, chỉ chậm rãi đi về phía cô gái còn lại đang lớn tiếng mắng chửi hắn kia làm một số người đàn ông thích ra tay làm anh hùng cứu mỹ nhân cũng muốn xông lên can thiệp lại.

‘Soạt phập’

“Tê Liệt”

-280 (Điểm yếu)

-30 (Đổ máu)

-15 (Bỏ Độc)

...

Đột ngột không có dấu hiệu báo trước, David ánh mắt lạnh lùng vung Nanh Độc lướt ngang qua cổ cô gái trẻ, sau đó lập tức đâm ngược trở lại cắm vào người đối phương.

Tốc độ quá nhanh làm cô gái không kịp có bất kì phản ứng nào, lập tức bị dính đòn. Lưỡi dao cắt qua da thịt tuy không đổ máu nhưng âm thanh và hình ảnh kia cũng đã đủ làm người khác lạnh cả sống lưng.

Cô gái thân thể cứng đờ tròn tròn mắt mà nhìn lấy David, thế nhưng điều đó cũng không làm cho hắn dừng tay.

Thanh Nanh Độc trong tay David liên tục lướt qua cơ thể của cô gái tốc độ nhanh đến nỗi người khác chỉ nhìn thấy một vệt bóng ảnh của cánh tay hắn.

Keng! - Ngài vừa giết chết người chơi Sleva, ác ý công kích người chơi điểm PK gia tăng lên 1.

Keng! - Đồng đội của ngài, Sleva đã tử vong.

Chỉ cho đến khi âm thanh hệ thống vang lên bên tai David, hắn rút cục mới ngừng tay, đầu chậm rãi ngẩng lên nhìn về phía đám đội viên đang tròn mắt nhìn mình này giờ.

Ani và Dendi cũng có chút sợ hãi nhìn về phía David, nhất là Dendi có chút không hiểu vì sao anh mình lại ra tay với hai cô chị gái tốt bụng đã bệnh vực cho mình này.

Bất quá rất nhanh giọng nói của David liền vang lên như đánh thức bọn họ khỏi sự phẫn nộ, nghi ngờ và sợ hãi đó.

- “Các ngươi đang thắc mắc tại sao ta lại làm như vậy phải không?”

Không gian xung quanh yên tĩnh càng làm cho giọng nói của David vang vọng thêm, cảm giác lạnh lẽo từ trong từng câu chữ lại như được khuếch đại thêm.

Đám người đội viên kia ngoại trừ trong lòng vẫn còn có chút phẫn nộ thì còn lại đều là sự tò mò và khó hiểu. Nghe David hỏi như vậy bọn họ không khỏi chăm chú, dựng lên tinh thần mà nhìn lấy hắn chờ đợi câu trả lời cho những chuyện kì quái này.

David nhìn quanh mọi người một vòng, sau đó kéo xuống khăn bịt mặt của mình rồi bước đến bên cạnh nhóm năm người thanh niên đứng gần đó. Cái biệt danh trên đầu lúc này đã có chút ngả sang màu cam vì điểm PK tăng cao, làm bộ dáng của hắn càng có thể một chút dữ tợn.

Mấy tên thanh niên trông thấy David gương mặt đàng đàng sát khí đang hướng về phía mình mà đến thì trong lòng không khỏi hoảng sợ. Vài tên yếu tim

không tự chủ được mà bước lùi bước chân về sau, dường như có dấu hiệu muốn bỏ chạy.

Bất quá tên thiếu niên gọi Tom kia dường như không có quá nhiều phản ứng. Hắn chỉ lặng im đứng thẳng sống lưng, đôi mắt vẫn chăm chăm nhìn lấy mắt David mà không hề sợ hãi gì.

David như cảm giác được cái nhìn của Tom mà ngừng đầu sáng nhìn hắn. Sau đó bước chân cũng đổi hướng, đi đến trước mặt hắn cho đến khi hai đôi mắt cách nhau không quá nửa mét, nhìn trùng trùng lấy đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 162: Kết cục

Bỗng dưng, David giơ bàn tay phải của mình lên đến oJ4Vg64 trước mặt Tom, khoe miệng nhếch lên một nụ cười.

‘Bộp’

Thanh niên da trắng Tom cũng hiểu ý, đưa tay mình nắm chặt lấy bàn tay của David, ý cười cũng xuất hiện tràn đầy trên cả gương mặt. Cả hai người cho nhau một cái huych vai thật mạnh rồi mới tách ra.

Vừa đưa tay còn lại vỗ mạnh lấy bắp tay của Tom, David vừa nhìn về phía những tên thanh niên còn lại, mỉm cười gật đầu, mở giọng tán thưởng chân thành.

- “Làm rất tốt! Cảm tạ vì đã luôn ủng hộ và đặt lợi ích [The Alliance] lên hàng đầu. Ta tự hào vì có những người anh em cũng như đồng đội là các ngươi.”

Nói đoạn hắn xoay người về phía sau, đứng đối mặt với đám đội viên đang không hiểu chuyện gì đang xảy ra rồi mới lớn tiếng hùng hồn mà nói.

- “Các ngươi thật quá sai lầm khi luôn đánh giá người khác qua vẻ bề ngoài của họ. Đừng dùng cảm tính của mình mà hãy dùng thêm cả trí óc nữa.

Ta không nói các ngươi là tính toán chi ly, mà chỉ là muốn khuyên các ngươi đừng phung phí lòng tin của mình vào những người không đáng. Cứ như chuyện lúc này, không phải cứ vẻ bề ngoài đẹp đẽ lại thêm cách đối xử rất tốt với các ngươi thì họ nhất định sẽ là người tốt.”

Vừa nói dứt câu, hắn liền ngừng lại một chút như để thời gian cho đám người này kịp thời tiêu hóa hết ý nghĩa trong lời nói của mình. Ánh mắt của hắn cũng nhìn về phía Dendi tựa như cũng là đang dạy bảo hắn.

Không quá lâu sau đó, David tiếp tục lớn tiếng, thế nhưng trong giọng nói đã không còn lạnh lùng như trước đó mà ngược lại rất trầm ấm và tràn ngập khí thế bên trong.

- “Hãy nhìn lấy biệt danh trên đầu của bọn họ rồi nói cho ta biết các ngươi thấy được gì?!”

Vừa nói David vừa chỉ về phía đám người thanh niên này, ánh mắt cũng bắt đầu quan sát phản ứng của mọi người xung quanh.

Chờ cho bọn họ đưa mắt nhìn về phía năm tên thanh niên kia, hắn mới tiếp tục cất tiếng mà nói, giọng điệu dần dần cất lên càng cao hơn.

- “Phải! Chính là tên của bọn họ đều đã đổi màu, cũng như tên của các ngươi đều đã ngã sang màu vàng, không còn là một màu trắng tinh nữa. Thậm chí màu vàng của họ còn sậm hơn rất nhiều so với một vài người trong số các ngươi nữa.

Điều đó chứng minh rằng, bọn họ đã chiến đấu bằng cả trái tim và tâm trí của mình, dùng toàn bộ sức mạnh để chiến đấu với kẻ địch cho tới giây phút cuối cùng vì những người đồng đội của họ. Mà người đó chính là các ngươi!

Một kẻ gián điệp liệu có thể làm như vậy sao?! Những hành động của bọn họ trước đó làm cho các ngươi thấy phản cảm, vậy thì bây giờ thì sao?”

Nói đến đoạn cuối, David gần như là rống lên tựa như muốn toàn bộ những người ở đây này tự hỏi lại bản thân họ.

Những tên đội viên nghe đến đây ánh mắt không khỏi nhìn về phía mặt đất nơi có cái xác của hai cô gái đã vừa bị giết chết. Bất quá bởi vì hệ thống đã phục sinh lại người chơi nên hiện tại hai cái xác đều đã biến mất.

Tuy nhiên dòng chữ thông báo của hệ thống vẫn còn tồn tại trong giao diện tin nhắn cho nên có người mở ra xem lại thì liền trông thấy tên của hai cô gái kia đều là màu trắng tinh. Điều đó cũng có nghĩa là trong suốt hai đợt tập kích vừa qua, bọn họ đều đã không tham gia chém giết bất cứ kẻ địch nào bên phía [The Throne].

Vậy là lúc này bọn họ mới chợt hiểu ra tất cả nguyên nhân của những hành động lạ thường mà David vừa thực hiện. Ánh mắt của bọn họ lúc này nhìn hắn

đã không còn chút phần nợ nào ngược lại là càng nhiều hơn về thân phục.

Trong lòng bọn họ cũng không khỏi xuất hiện một tia hâm mộ và xấu hổ đối với năm chàng trai trẻ trước mặt mình bởi vì những ý nghĩ trước đó mà mình đã gán ghép cho đối phương.

Đối với vấn đề biệt danh của hai cô gái trẻ kia đều là một màu trắng tinh hoặc nói đúng hơn là không có đóng góp bất kì công sức vào việc chém giết một người nào trong hai đợt tập kích, mọi người ở đây tất nhiên cũng hiểu rõ nguyên nhân từ lâu nhưng chỉ là do không ai chú ý đến mà thôi.

Bởi nếu hai người bọn họ cùng nhau hợp tác tấn công và kẻ địch bị giết chết thì số điểm PK khi giết người đó sẽ chia đều ra cho từng người. Tức là 0,5 điểm cho mỗi người.

Rồi sau đó theo điểm PK tăng dần thì cái biệt danh trong game của họ sẽ bị chuyển đổi từ từ thành một màu khác. Từ trắng ngà dần sang vàng và cam, đến cuối cùng sẽ là một màu đỏ sậm.

Đây là hệ thống quy định để làm cho người khác có nhận rõ đối phương là kẻ có điểm PK cao hay thấp. Mà lựa chọn hợp tác hay rút lui, bởi không ai lại muốn đi săn Boss rồi bị đồng bạn của mình giết chết cả.

Tuy nhiên hệ thống vẫn chưa dừng lại tại đó. Đối với những người có điểm PK quá cao, vượt qua 100 điểm, thì xung quanh người của hắn sẽ xuất hiện một vòng hào quang và nó cũng không thể xóa hoặc ẩn dấu đi bằng bất kì cách nào ngoại trừ việc giảm thiểu điểm PK xuống dưới mức 100 điểm.

Màu của hào quang này bắt đầu từ đỏ rồi dần dần ngả sang đến màu đen tùy theo số điểm PK mà bọn họ đang mang trên người nhiều hay ít. Đây là để cho người chơi có thể lập tức nhận ra đối phương là kẻ cuồng sát để kịp thời né tránh đi hoặc hợp lực giết chết.

Bởi trong tận thế không tránh khỏi sẽ xuất hiện những thành phần như vậy. Những nhà lập trình game chính là muốn tạo cho người khác một thói quen và ý thức giữ gìn trật tự của xã hội vì chính phủ cũng không thể quản lý hết tất cả mọi người trong thời buổi loạn lạc.

Cũng nhờ những báo hiệu của hệ thống này mà những tên người chơi này mới lập tức nhận ra được sự khác biệt giữa họ và những cô gái trẻ kia. Bởi mỗi người trong số bọn họ đều đang mang trên mình một lượng PK nhất định.

Tuy không quá cao nhưng cũng đã đủ để làm đổi màu biệt danh trong game và không có ai trong số họ lại mang lên biệt danh game đang là màu trắng cả, chỉ trừ một số người ăn tàn đi cả tên thật lẫn biệt danh của mình như Đình Tấn đã làm mà thôi.

Bất quá đối với David thì khác. Khi gia nhập nhóm, hệ thống sẽ bắt buộc người chơi hiển thị biệt danh với chỉ huy. Vì vậy cho nên hắn có thể trông thấy rõ tất cả tên của bọn họ mà nhận định ra được kẻ phản bội lần này.

Lúc này ánh mắt cũng hắn vẫn tiếp tục căn quét xung quanh để tìm ra một vết màu trắng trên biệt danh của những tên đội viên này.

Sau một hồi quan sát, cảm thấy đã không còn có bất kì sự hiện diện nào của những tên gián điệp, David mới bắt đầu sắp xếp lại ngôn ngữ của mình rồi lớn giọng mà hô hào.

- “Hãy nhớ kỹ, những người anh em của ta. Chúng ta là chiến đấu vì danh dự của [The Alliance]. Nếu các ngươi gặp phải khó khăn, hãy nói với ta hoặc đội trưởng. Bọn ta nhất định sẽ không bạc đãi bất cứ ai trong số các ngươi.

Thế nên đừng vì chút lợi lộc nhỏ mà bán bỏ đi những người anh em của các ngươi trong gia đình [The Alliance] này. Ngươi không những sẽ mất đi những người anh em luôn sẵn sàng đứng ra giúp đỡ mình, mà còn bị những tên thành viên [The Throne] kia khinh thường, thậm chí là phỉ nhổ vào mặt...”

Không gian xung quanh một mảnh trầm lặng. Đối với những người lớn tuổi, khoảng từ 25 trở lên, bọn họ đã nếm trải qua quá nhiều thử thách cuộc sống. Thế nên ai cũng muốn tìm cho mình một bến đỗ vững chắc.

Việc bị mua chuộc đối với họ có lẽ sẽ khó khăn hơn một chút, bởi tiền bạc có thể đối với họ cũng không còn là một vấn đề quá quan trọng. Chỉ trừ khi xuất hiện một vài trường hợp cá biệt thì có lẽ kết quả sẽ khác.

Tuy nhiên điều này lại trái ngược gần như hoàn toàn đối với những người trẻ tuổi. Bởi bọn họ vẫn còn có thể bị cám dỗ bởi rất nhiều thứ.

Nghe David nói xong những người trẻ tuổi trong đội cũng không khỏi trầm tư suy nghĩ, bởi chắc có lẽ họ cũng đã từng bị kẻ địch dụ dỗ qua.

Ngừng lại một chút, David mới tiếp tục dùng giọng nói trầm ấm, truyền cảm của mình như để củng cố lòng tin cho đám thanh niên này.

- “...Có lẽ các ngươi chưa cảm giác được, thế nhưng ta nghĩ trong tương lai [The Alliance] có thể sẽ trở thành gia đình thứ hai của các ngươi.

Và mục tiêu của chúng ta chính là dùng sức của mình bảo vệ nó, làm cho nó càng ngày càng lớn mạnh lên. Ta biết để làm được điều đó thì sẽ phải bỏ ra rất nhiều công sức và vượt qua rất nhiều gian khổ. Nhưng ta tin rằng chúng ta sẽ làm được. Bởi vì chúng ta là [The Alliance]!

Thế nên chuyện xảy ra trong ngày hôm nay, ta không hi vọng sẽ lại tiếp tục xuất hiện trong tương lai. Bởi chính ta cũng không muốn bị phản bội bởi những người mà bản thân ta vẫn luôn coi là anh em trong nhà. Để rồi phải tự tay giết chết kẻ đó.

Các ngươi đã hiểu rõ được chưa?!”

‘RỒ!’

Hơn trăm người đồng thanh hô lên, trong lòng cũng tràn ngập cảm xúc về bởi những lời David nói đã đánh động được nội tâm của bọn họ.

David khóc miệng mang theo nụ cười, hét lên.

- “Tốt! Lên đường tiếp tục đợt tập kích cuối cùng rồi quay trở về trợ giúp đội trưởng giết Boss!”

Nói xong hắn đưa tay kéo khăn che lại khuôn mặt của mình rồi xoay người cất bước chạy về phía đoàn người đang khuất dần ở phía xa, cách đó hơn trăm mét.

Cả đoàn người chơi triệu hồi sư lẫn đạo tặc, lục tục nối bước nhau theo sau thân ảnh của David trong hào khí và mộng tưởng về một [The Alliance] hùng mạnh do chính tay mình chung tay góp sức xây dựng nên.

...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 163: Âm mưu, phản tập kích

Trong hơn 15 phút mà David và đoàn đội do hắn chỉ huy bị trì hoãn bởi việc điều tra làm rõ kẻ gián điệp, đoàn người [The Throne] do Henry dẫn đầu lúc này đã đi được hơn trăm mét vượt qua ngọn đồi dốc nơi bọn họ đang dừng chân.

Ngay sau khi David vừa giết chết hai cô gái gián điệp của [The Throne], không quá lâu sau đó Henry liền lập tức nhận được một phần tin nhắn mật.

Hoi kinh ngạc một chút, Henry liền mở ra bảng giao diện hệ thống kiểm tra nội dung phần tin nhắn này.

- “Henry thiếu gia, đám người vừa tập kích ngài hai lần vừa rồi đang chuẩn bị mai phục trên đoạn đường sắp tới nữa đó. Bất quá bọn họ cũng không còn quá nhiều sức chiến đấu, có 50 tên triệu hồi sư nhưng đã sắp cạn kiệt MP rồi. Bọn họ chắc cũng chỉ có thể trụ vững trong khoảng 15 phút thôi ngoài ra còn có 72 tên đạo tặc khác nữa, sức chiến đấu ta cũng không biết được rõ lắm. Xin ngài hãy cẩn thận kéo bị tập kích lần nữa nha.

Tải bút: Ngài cũng đừng có quên chuyện đã hứa với người ta đó nha.”

Nội dung chính là tình báo về toàn bộ những thông tin của đoàn đội do Đình Tấn và hai đứa em mình chỉ huy. Tất cả đều được nêu ra rất tỉ mỉ, ắt hẳn cô gái này chính là người dẫn đầu tổ cáo năm chàng thanh niên lúc này.

Bởi do nàng chiếm được thiện cảm của Dendi mà được tiếp cận hắn và Ami ở khoảng cách rất gần. Hầu như những thông tin hai đứa trẻ bàn bạc ra đều bị nàng nghe trộm hết.

Xem xong phần tin nhắn này, Henry không khỏi nhếch miệng nở một nụ cười khinh thường. Hắn đưa tay chống cằm, mắt chăm chú nhìn về một điểm đường như đang trầm tư suy nghĩ điều gì đó.

Đầu óc đang bận suy nghĩ thế nhưng hắn vẫn không ngừng lại bước chân một chút nào. Đám người cứ như vậy chậm chạp mà tiến tới vùng lãnh thổ của con Boss Griffin Lãnh Chúa.

Một hồi lâu sau, Henry mới đưa tay bấm tin nhắn gửi cho cả bốn tên đội trưởng dưới tay mình tập hợp lại để bàn chuyện. Trong lúc bấm gửi tin nhắn, khuôn mặt hắn lại chợt trở nên dữ tợn, nở một nụ cười gằn rồi thì thào.

- “Lần này để xem bọn mày còn chạy đi đâu. Khả khả...”

...

Ngay sau khi nhận được tin nhắn của Henry, rất nhanh không quá 1 phút 30 giây, bốn tên đội trưởng đã có mặt, bước chân bước chậm giữ khoảng cách mà đi theo sau lưng Henry.

- “Một chốc nữa sẽ có vài con chó ra đây tìm cách cắn lên. Ta muốn một mẻ tóm gọn bọn chúng. Các người có làm được không?”

Henry giọng nói rất bình tĩnh, hai tay chấp sau lưng, mặt ngửa lên trời tựa như đi tản bộ. Bốn tên đội trưởng nghe hắn nói xong cũng không khỏi giật mình một chút, sau đó đều là cúi đầu suy nghĩ tìm cách.

Mở miệng đầu tiên là tên Ai Kiu Ai, giọng nói có chút phấn khởi tựa như rất tự tin với kế hoạch của mình.

- “Thưa thiếu gia, chúng ta có thể tìm một chỗ nào đó trú ẩn một đội đạo tặc và thích khách rồi giảm lại tốc độ hành quân. Chờ cho bọn chúng xông tới gần thì lập tức ủa ra bao vây chém giết, hốt gọn một mẻ. Ngài xem có được không?”

Vừa nhanh mồm nhanh miệng mà nói, ánh mắt của hắn cũng vừa nhìn chăm chăm lấy Henry đầy vẻ mong đợi.

Bất quá Henry lại không có quá nhiều phản ứng. Hắn chỉ gật đầu, ngậm miệng mà ừ một tiếng rồi im lặng không nói gì. Phản ứng này làm tên Ai Kiu Ai cũng có vẻ hơi bối rối một chút.

Ngay sau đó, tên đội trưởng Huyền Thoại cũng kịp thời phản ứng lại, liên tục gật đầu mà nói.

- “Đúng vậy đó thiếu gia, cứ giao cho thuộc hạ. Chắc chắn sẽ một mẻ hốt gọn, giết sạch không chừa một tên nào.”

Khoảng thời gian vừa qua, chỉ có hắn và Bò Cạp vẫn là chưa bị ảnh hưởng quá nhiều từ hai đợt tập kích.

Hắn là mưu tính nếu lần này có thể thành công chặn đứng được nhóm người của David hoặc tốt hơn nữa là một mẻ hốt gọn thì Henry chắc chắn sẽ có ấn tượng tốt hơn với hắn để rồi sau này lại giao cho hắn quản lý [The Throne] thì sẽ càng tốt.

Phải biết làm hội trưởng đồng nghĩa với việc nắm trong tay hơn một nửa tài chính của đội Lính Đánh Thuê. Nếu được Henry đề bạt, không được chức vị hội trưởng thì phó hội vẫn sẽ là nắm trong lòng bàn tay.

Đến lúc đó, tiền và quyền nắm trong tay hắn sẽ có thể tha hồ mà sống cuộc sống an nhàn sung sướng.

Trông thấy tên Huyền Thoại vội vàng gấp gấp như vậy, tên Ollay đội trưởng cũng không khỏi âm thầm cười khỏ. Vừa qua hai đợt tập kích, đội pháp sư của hắn gần như bị giết đi một phần ba quân số.

Nếu lại tham lam mà nhảy vào cái hồ lớn lần này, lỡ như không bỏ ra được thì chức vị đội trưởng của hắn cũng khó mà giữ được nữa.

Khó khăn lắm mới giành được lòng tin của Henry mà bỏ lên tới mức này, hắn cũng không dám mang nó ra để đánh cược khi không đủ chắc chắn.

Vậy là trong số bốn tên đội trưởng dưới tay mình, Henry chỉ mới lấy được ý kiến Fmjhodzyp từ hai người. Trong lòng hắn cũng rất phân vân bởi chính hắn cũng đã có một kế hoạch sơ bộ, muốn hỏi đám người này chỉ để chắc chắn hoàn mỹ hơn thôi.

Bị hai tên Ai Kiu Ai và Huyền Thoại nhìn chăm chăm Henry cũng không có quá nhiều phản ứng mà chỉ gật nhẹ đầu ừ một tiếng, thái độ giống hệt như lúc này đã làm với Ai Kiu Ai.

Cả hai tên đội trưởng bị dội nước lạnh thế nhưng bọn họ vẫn giữ hi vọng rằng “Thiếu gia sẽ cho mình cơ hội”.

Vì thế ánh mắt bọn họ vẫn luôn nóng rực mà nhìn lấy bóng lưng của Henry ở phía trước.

Tuy nhiên, cả đoàn người vẫn tiếp tục bước đi đến hơn chục mét mà Henry vẫn chưa đưa ra quyết định cuối cùng dường như đang suy tính điều gì đó.

Chờ một hồi lâu vẫn không thấy ai nói gì Henry vừa định mở miệng nói ra kế hoạch mà hắn đã tổng kết ra được từ suy nghĩ của mình và kết hợp với ý kiến của hai tên đội trưởng đã nói.

Tuy nhiên đúng ngay lúc này tên Bò Cạp lại mở miệng trước chặn lại những lời đang muốn nói ra của hắn.

- “Thiếu gia, ta nghĩ bọn khốn này rất ranh mãnh. Nếu như hành động quá lộ liễu thì chúng chắc chắn sẽ không dễ dàng mắc câu đâu.”

Lời nói của Bò Cạp như một hồi chuông cảnh tỉnh Henry đang trong cơn mộng tưởng mà không nghĩ chu đáo mọi chuyện.

Trầm tư suy nghĩ một hồi, Henry mới chú ý đến Bò Cạp vẫn còn đang im lặng nhìn hắn. Cảm giác đối phương như đã có phương án giải quyết, hắn lập tức thúc giục.

- “Ngươi có cách giải quyết sao?”

Bò Cạp gật nhẹ đầu, mở giọng bình tĩnh chậm rãi nói.

- “Có thì cũng có, nhưng mà khả năng thành công lại không lớn lắm.”

Giọng nói của hắn có hơi phân vân do dự làm cho Henry trong lòng như có con kiến đang bò trên chảo nóng. Hắn gấp gấp túm lấy cổ áo Bò Cạp kéo lại sát người mình rồi gặng dữ nói.

- “Đã có kế hoạch thì nói mau, làm gì cứ lưỡng lự kéo dài thời gian vậy?!”

Trông thấy Henry có chút tức giận, Bò Cạp cũng hơi hốt hoảng vội vàng kề sát miệng vào tai đối phương rồi thì thầm, kể về kế hoạch mà hắn đã nghĩ ra.

Vừa nói ánh mắt hắn như đang lập lòe từng tia sắc lạnh, giọng nói cũng tràn ngập sát khí trong từng câu chữ.

Henry mới đầu nghe nói còn có chút băng khuâng thế nhưng càng nghe về sau, hắn liền càng cảm thấy kế hoạch này quả thật rất tốt, rất hoàn mỹ. Liền không kìm chế được hưng phấn trong lòng, hắn lập tức ra lệnh cho đám người đội trưởng này.

- “Tốt! Rất tốt! Như vậy, Bò Cạp. Người điều động người đi thực hiện chuyện kế hoạch của mình đi. Những tên còn lại cũng nhanh chóng đi phối hợp với Bò Cạp. Ta muốn lần này không có con cá nào bị lọt lưới, các người nhớ rõ chưa?!”

‘Rõ!’

Bốn tiếng hô chắc nịch, rõ ràng như để khẳng định cho Henry rằng kế hoạch lần này chắc chắn sẽ thành công.

Tên Henry gật đầu một cái, sau đó vung tay làm cho những tên đội trưởng ngay lập tức tản ra bắt đầu chạy về hàng ngũ của mình sắp xếp chuẩn bị.

Chỉ còn lại một mình Henry và nhóm vệ sĩ hơn 10 tên đàn ông to lớn cùng với ông lão quản gia vẫn đang bước chậm dẫn đầu cả đàn bước chậm về phía lãnh thổ của Boss Griffin.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Tiến công, tập kích lần thứ ba

Hơn 15 phút sau, David đã dẫn dắt đoàn đội của hắn vượt qua mặt của đám người [The Throne], chặn ngay con đường mòn cách lối vào vùng đất trũng kia khoảng 500 mét.

Tiêu tốn nhiều thời gian như vậy cũng bởi hắn phải đi một con đường vòng khá dài để tránh thoát khỏi tầm mắt của kẻ địch, tìm kiếm cho mình một vị trí địa lý thích hợp cho việc mai phục.

Hiện tại, David đang ngồi cùng Dendi và Ami ở ngay trên một vách đá, độ cao không quá 5 mét nằm ngay sát bên cạnh con đường đi vào vùng lãnh thổ của con Griffin.

Ngay ở phía sau lưng hắn là Jimmy trong đội đạo tặc và Tom trong đội triệu hồi sư. Hai chàng trai trẻ này cũng đã được David đề bạt lên làm tiểu đội trưởng cho một nhóm tổ đội khoảng 20 người.

Trong tương lai, có thể [The Alliance] sẽ phát triển càng ngày càng lớn mạnh, vì vậy nên nó cũng sẽ rất cần rất nhiều người có khả năng và tiềm lực phát triển lớn để vận hành.

Chính vì vậy Đình Tấn đã nhắc nhở những người trong đội, tìm và chú ý những tên thành viên trong đội của mình để kịp thời phát hiện những mầm mống tốt, đề bạt và bồi dưỡng từ từ chuẩn bị cho dần dần cho tương lai.

Bây giờ trong đoàn đội đã có thêm hai người trợ giúp, gánh nặng trong việc chỉ huy của David cũng dần dần được giảm nhẹ lại. Hắn lúc này chỉ việc sắp xếp ra một kế hoạch tốt rồi truyền đạt lại để họ tự chỉ huy là được.

- “Bây giờ chỉ ra làm ba nhóm, triệu hồi sư sẽ do Dendi và Tom chỉ huy. Các người phân ra hai đường đánh thẳng vào bên sườn, phá vỡ đội hình của đối phương. Nhưng nhớ chưa sức để bảo vệ, che chắn cho bọn ta rút lui như đợt tập kích trước đó ấy.

Còn Jimmy, ngay khi có lệnh của ta thì người dẫn theo một đội tấn công bên trái. Chúng ta chỉ có 10 phút thôi, đánh xong lập tức rút lui vào bên trong. Nghe rõ không?”

David giọng nói bình tĩnh phân công cho từng người. Hắn đã dành hơn 10 phút để quan sát động tĩnh của đối phương, sau khi đã cảm thấy an toàn mới lên kế hoạch như vậy.

Vì đội triệu hồi sư đã gần hết MP cho nên cuộc tập kích này không thể diễn ra quá lâu, hơn nữa đối phương cũng đã tiến đến rất gần với địa điểm chiến trường bên trong vùng đất trũng.

David cảm nhận được sau hai đợt tập kích, bọn chúng đều không có dấu hiệu mắc câu, thế nên hắn cũng không muốn phí phạm thời gian ở ngoài này chạy lòng vòng mà muốn nhanh chóng quay trở lại tập kết với đoàn đội của Đình Tấn chuẩn bị chống đỡ.

Ngoài ra, trong quá trình quan sát, David cũng đã tìm ra được thân ảnh của Henry. Khởi đầu hắn muốn lập một kế hoạch đánh rần đập đầu, tiêu diệt cơ quan đầu não của kẻ địch.

Thế nhưng đến khi trông thấy đội hộ vệ có hơn 10 tên luôn đi sát bên cạnh hắn lại thêm đoàn chiến sĩ và đấu sĩ ở phía sau, David vì an toàn của đội viên nên chỉ có thể từ bỏ kế hoạch này.

Thay vào đó là lựa chọn đánh vào bên sườn nơi của những tên pháp sư và cung thủ đang xếp thành từng nhóm mà bước đi.

Tuy rằng có hơi thất mắc và khó hiểu khi đám người này vẫn không có quá nhiều đề phòng dù đã bị tập kích hai lần, chết đi một số lượng lớn đội viên.

Nhưng sau khi đã quan sát kỹ lưỡng xung quanh, không tìm thấy được bất cứ nhóm người nào mai phục, tập kích nên David cũng không có quá nhiều suy nghĩ và lo lắng về vấn đề này.

Ba người Dendi, Jimmy và Tom sau khi nghe được kế hoạch của David liền trầm ngâm một chút như đang mừng tượng ra diễn biến của cuộc tấn công lần này. Sau đó cả ba người đưa mắt nhìn nhau rồi âm thầm gật nhẹ đầu.

Sau đó cả nhóm người đứng lên, quay trở về đội của mình bắt đầu điều chỉnh sắp xếp, phân công chi tiết cho từng người.

...

Ở phía bên dưới vách đá, đội Lĩnh Đánh Thuê [The Throne] với hơn 2.000 người cứ chậm rãi cất bước tiến về phía trước. Henry cùng với ông lão quản gia và hơn 10 tên hộ vệ vẫn là nhóm người đi đầu, dẫn đường cho đoàn đội ở phía sau.

Gương mặt của tên Henry lúc này dường như đang rất vui vẻ, khoe miệng liên tục cười mỉm không ngừng.

Không khí dường như có chút buồn tẻ làm hắn không nhận được quay sang nói chuyện tán dóc với ông lão quản gia.

- “Này chú Tim, lần này nếu kế hoạch thành công thì không biết cổ phiếu của [The Throne] sẽ tăng lên bao nhiêu nhỉ? Chú đoán thử xem.”

Đi ở bên cạnh, ông lão quản gia Tim đang thất thần suy nghĩ điều gì đó, khi nghe được giọng nói của Henry thì không khỏi giật mình một cái. Có chút lúng túng vì không nghe rõ được toàn bộ câu hỏi, ông lão có chút lúng túng mà nói.

- “Thưa thiếu gia, ta cũng không biết nữa...”

Câu trả lời của ông lão Tim dường như làm cho Henry có vẻ cụt hứng một hồi. Hắn liếc mắt nhìn qua gương mặt già nua với nhiều nếp nhăn bên cạnh của ông ta rồi thu hồi ánh mắt, không nói gì nữa.

Bất quá dường như hắn đang suy nghĩ tự tìm câu trả lời cho mình, nên đôi mắt nhìn về phía trước không hề có một tiêu cự nhất định. Nụ cười trên khoe miệng cũng lập tức xuất hiện trở lại như đã quên chuyện của ông lão Tim trước đó.

Cũng ngay lúc này, ở trong đoàn người phía sau, đội hình đã có chút lộn xộn không được ngay ngắn như lúc trước đó. Mà bốn tên đội trưởng cũng đang túc trực tại chính trong đội ngũ mà mình chỉ huy.

Bên cạnh mỗi người bọn họ thường tập trung từ 4 - 5 tên thành viên khác, có vẻ như là thân tín cấp dưới của họ. Những nhóm người này liên tục châu đầu ghé tai vào nhau như đang thảo luận, âm mưu điều gì đó, vì nụ cười gian xảo đôi lúc lại xuất hiện trên gương mặt của họ.

Đoàn người cứ chậm chạp mà đi tới, đến khi đoàn đội nghề nghiệp viễn trình, do tên Ollay và Ai Kiu Ai chỉ huy, vừa vượt qua một vùng núi đá dựng đứng, có chút cao, chợt không biết từ đâu lại xuất hiện những cái bóng che khuất ánh sáng trên đầu họ.

Một vài tên người chơi nhận ra dị thường lập tức ngẩng đầu dpyO354b lên nhìn bầu trời, nhưng vì ánh nắng chói chang làm hắn không nhìn thấy được gì ngoài một điểm đen đang dần dần phóng to, roi xuống vị trí của mình.

Đến khi bọn họ nhìn ra kia là quái vật thì đã quá muộn.

‘Rầm rầm rầm...’

-130

-260 (Điểm yếu)

...

Âm thanh va chạm liên tục vang lên, những con Song Giác Thú không đột nhiên từ trên vách đá, bay tự do rơi xuống ngay vào giữa đội hình của những tên pháp sư này.

Lực va đập khi rơi xuống lại thêm trọng lượng nặng nề của những con Song Giác Thú này làm cho những tên pháp sư và cung thủ không kịp trở tay, ngay lập tức bị đè xuống ngã nằm ra đất, nhận lấy sát thương thay cho bọn chúng.

- “Bảo động có kẻ địch tập kích!”

- “Địch tập kích! Mau mau cứu viện!”

...

Tiếng hô hào lập tức lan rộng ra khắp cả đoàn người. Những tên thợ săn, đạo tặc và thích khách lập tức làm ra phản ứng, nhanh chân mà tới trước.

Tuy nhiên, do đội của bọn họ là đi trước nên khoảng cách cũng khá xa với nơi bị tập kích, vì vậy mà phải tiêu tốn một chút thời gian mới tiếp cận được đoàn người chơi nghề nghiệp đánh xa đang bị những con Song Giác Thú hành hạ ở phía sau.

- “Á! Tanker đâu rồi! Mau giúp đỡ nhanh lên!”

- “Cứu mạng! Khốn kiếp! Mau giết con Song Giác Thú này nhanh lên.”

...

Tiếng gào thét kêu thảm, cầu cứu vang lên liên hồi. Tên đội trưởng Ollay và Ai Kiu Ai cũng rất nhanh phản ứng lại, liên tục gào thét ra lệnh, chỉ huy đám đội viên của mình làm ra chống trả.

Bất quá đường như những tên triệu hồi sư đã nhớ rõ mặt của bọn họ, nhìn ra đối phương là chỉ huy nên lập tức điều động Song Giác Thú chạy đến công kích quá rối.

Đứng ở trên vách đá, David và hơn 60 tên đạo tặc còn lại vẫn đang chờ đợi thời cơ. Ngay khi đàn Song Giác Thú đã xé rách được một khoảng không bên trong đội hình của đối phương, hắn lập tức thét lên.

- “Toàn đội tấn công, giết!”

‘Giết...’

Vừa hét lên hắn vừa thả mình nhảy xuống mặt đất bên dưới. Những tên đội viên ở phía sau cũng lập tức rống lên, nhảy theo chỉ huy trưởng của mình. Để lại một nhóm người triệu hồi sư vẫn ở lại trên vách đá, tiếp tục điều khiển Song Giác Thú.

Không ai trong số bọn họ lại chú ý được bên trong đội hình của nhóm người chơi pháp sư và cung thủ này lại đang lấp ló vài tên người chơi trang bị giáp nặng như Terrell.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: Sập bẫy

- “Chia nhau tấn ra xung quanh!”

David chân đạp lên xác một tên pháp sư, xoay người về phía sau mở miệng gào thét ra lệnh cho những người đội viên đang rơi từ trên không xuống.

‘Phịch phịch...’

Jimmy cùng với nhóm tiểu đội của hắn cũng nhanh chóng đáp xuống ngay sát bên cạnh David, liền ngay tiếp theo sau đó là những tên đạo tặc khác, lục tục thay phiên nhau rơi xuống đất.

Ngẩng đầu nhìn mặt chỉ huy của mình, Jimmy hướng về phía hắn gật nhẹ đầu một cái rồi xoay lưng về phía sau rống lên.

- “Tấn công phía bên trái, chia nhau ra hành động!”

Vừa nói xong hắn lập tức lao nhanh về phía bên trái. Nơi đó có khoảng 20 con Song Giác Thú đang khổ cực chống đỡ lấy công kích của đám người pháp sư và dskCm05g cung thủ đứng ở phía sau.

Hơn 20 tên đạo tặc cầm chặt vũ khí của mình kích động vừa chạy vừa la hét theo sát bước chân của Jimmy.

Nhìn lấy bóng lưng của đám người này dần dần cách xa, David lập tức dẹp bỏ những nỗi lo lắng trong lòng. Hắn hướng về phía những tên đội viên rơi xuống tiếp theo sau đó lớn giọng ra lệnh.

- “Những người còn lại toàn bộ tiến công phía bên phải. Nhanh lên, chúng ta không có nhiều thời gian.”

Những tên đội viên này nhanh chóng nhận mệnh lệnh của David, lập tức cầm vũ khí xông về phía bên phải của mình.

Đứng trên vách đá, Dendi nhìn xuống bên dưới thì trông thấy cả đoàn người nối dài của [The Throne], tựa như một con rắn lớn, đã bị hai đội đạo tặc và Song Giác Thú chặt đứt, phân tách ra làm hai đoạn.

Trong đó phía bên trái do Jimmy phụ trách có vẻ nhẹ nhõm hơn rất nhiều, bởi đoàn người ở phía sau số lượng khá ít, cùng với nghề nghiệp chủ yếu đều là

pháp sư và cung thủ, lực sát thương tuy lớn nhưng đã bị tiếp cận thì cũng khó bề mà phản ứng kịp.

Riêng phía bên phải phải chống đỡ rất nhiều sự công kích đến từ đoàn người chơi viễn trình đang lợi dụng thời cơ không bị ai tập trung mà phát ra kỹ năng.

Hơn 30 con Song Giác Thú được phân chia về phía bên này bắt đầu có dấu hiệu sụt giảm, rồi lại được những tên triệu hồi sư nhanh chóng triệu hồi bù đắp lại.

David dẫn đầu một nhóm người xông về phía những tên pháp sư đang ẩn nấp phía sau đám đồng đội của họ đang bị Song Giác Thú vật lộn trên đất mà tự do xả kỹ năng.

Cầm ngược hai thanh Nanh Độc trong tay, David bật lên “Ngự Phong” kỹ năng gia tăng tốc độ mà vẫn có thể kịp thời phản ứng, lướt nhanh vượt qua khỏi những chướng ngại vật là những con Song Giác Thú và con mồi của chúng.

Những tên đội viên theo sau hắn cũng không quá dễ dàng, một vài người đôi khi lại bị chặn đứng bởi những tên pháp sư đang tháo chạy hoặc những người đồng đội làm cho số lượng người đuổi kịp David giảm dần theo thời gian.

Nhìn thấy có người lao nhanh tới đội hình của mình, tên Ai Kiu Ai lập tức hét hoảng hét lớn ra lệnh.

- “Toàn bộ pháp sư công kích lấy tên đạo tặc đang lao tới kia! Nhanh lên!”

Xung quanh hắn có hơn 10 tên pháp sư ngay lập tức nhận ra David là mục tiêu mà chỉ huy vừa ra lệnh chém giết. Bọn họ không chần chừ chút nào, chuyển đổi mục tiêu, giờ pháp trượng hướng về phía David mà bắt đầu đọc chú ngữ về ký hiệu ma pháp.

‘Hóa cầu thuật’

Miss

‘Địa thứ’

Miss

‘Lưỡi đao gió’

-80

...

Lần lượt những kỹ năng được tung ra, bay nhanh về phía David. Bất quá tốc độ phản ứng của hắn cũng không chậm, đa số những kỹ năng đều bị hắn nhẹ nhàng tránh né đi, đánh lên trên mặt đất hoặc bay về phía sau.

Duy chỉ có vài kỹ năng bay đến cùng một lúc, làm chặn luôn cả đường lui nên hắn mới không tránh né được mà bị trúng đòn.

Một vài tên đội viên theo sau cũng không may bị trúng phải đạn lạc. Tuy nhiên số lượng rất ít cũng không đáng kể, bởi đa số kỹ năng đều là tập trung hướng về phía David mà đánh tới.

Lượng HP của bọn họ cũng dần dần giảm đi, đến khi tiếp cận hàng ngũ pháp sư và cung thủ đứng ở phía ngoài cùng thì mỗi người hầu như đều đã bị đánh hụt đi một phần tư ồng HP.

Riêng chỉ có David là vẫn còn tràn đầy, chỉ mất đi một ít HP. Hắn nhờ vào tốc độ gần như gấp ba lần người chơi bình thường của mình mà hoàn hảo né tránh rất nhiều đòn công kích.

David lướt vào giữa đám người, đập lên vai hoặc đầu của bọn họ rồi nhào lộn trên không có khi lại ngã người lăn lộn trên mặt đất.

“Tê Liệt”

-260 (Điểm yếu)

-35 (Đỏ máu)

-18 (Bỏ Độc)

‘Róc xương’

-135

...

Cầm hai thanh Nanh Độc trong tay, hắn liên tục vung vẩy tung ra kỹ năng hoặc công kích bình thường. Khi thì cắt chém vào đầu kẻ địch trong lúc cơ thể đang ở trên không, khi thì lại đang lẫn lộn trên mặt đất cắt vào chân hoặc cơ thể của bọn họ.

Sát thương tuy không cao thể nhưng hiệu ứng gây ra lại bù đắp rất nhiều cho những thiếu hụt của David.

Mục tiêu không cố định, nhưng nhờ vậy mà hắn đã hấp dẫn thù hận của rất nhiều người, làm cho bọn họ không tự chủ được đều tập trung công kích hắn mà quên mất vẫn còn có một đám đạo tặc đang xông tới ở phía sau.

Tên Ai Kiu Ai cũng nằm trong số những tên pháp sư chỉ mãi mê lo tập trung công kích David. Bất quá hắn liền sực nhớ lại phía sau vẫn còn có người đang xông lên, nhưng dù vậy cũng đã quá muộn.

‘Soạt soạt...’

-58

-116 (Điểm yếu)

“Tê Liệt”

‘Róc Xương’

‘Song Kích’ (Double Attack)

...

Hậu quả của việc mãi mê công kích mà không để ý đến phía sau là một loạt những tên đạo tặc dễ dàng xông vào phá vỡ đội hình của bọn họ.

Ai Kiu Ai cũng bị một tên đạo tặc lướt tới công kích, nhưng may mắn là hắn thành công né tránh đòn đánh của đối phương.

Hắn vừa lẫn lộn trên mặt đất để né tránh những đòn công kích dồn dập như vũ bão của tên đạo tặc này, vừa gân cổ gào rống lên.

- “Bò Cạp nguoi còn chờ gì nữa?! Mau ra tay đi!”

David mới đầu có chút không chú ý đến những âm thanh xung quanh, bởi hắn phải tập trung 100% tinh thần để né tránh những đòn công kích đang dồn dập hướng về phía mình mà tới.

Hơn nữa kỹ năng va chạm cùng với tiếng người chơi hò hét ở xung quanh lẫn lộn cùng nhau làm cho không khí xung quanh rất ồn ào, lẫn át cả tiếng kêu gào của tên Ai Kiu Ai.

Tuy nhiên chỉ chưa đến 5 phút sau, những tên đội viên của hắn làm việc rất hăng hái nên đã nhanh chóng thu gặt rất nhiều sinh mạng của những tên pháp sư và cung thủ. Nhờ vậy áp lực mà David phải gánh chịu cũng dần dần được giảm đi.

Cũng ở thời điểm hiện tại, những con Song Giác Thú số lượng đã giảm đi rất nhiều, chỉ còn lại không tới 30 con, trong đó 15 con vẫn còn tập trung ở phía bên phải để hỗ trợ cho nhóm của Jimmy.

Nơi này của David do phải đối kháng với rất nhiều luồng công kích nên số lượng bị giảm mạnh, đến giờ đã chỉ còn lại 12 - 13 con thôi.

Dù vậy những tên triệu hồi sư vẫn liên tục triệu hồi lại bù đắp số lượng lại thêm đoàn đạo tặc vào quấy phá đám pháp sư và cung thủ công kích nên số lượng của những con Song Giác Thú dường như có dấu hiệu tăng thêm.

Cho đến lúc này, hắn mới chú ý đến khoảng thời gian cho cuộc tập kích đã trải qua hơn một nửa, chỉ còn lại hơn 7 phút để cho hắn và cả đội kịp thời rút lui. Đồng thời những tiếng cầu cứu, chửi mắng của tên Ai Kiu Ai và một vài tên thành viên [The Throne] khác ở xung quanh cũng lọt vào tai của David.

Nghe được tiếng gọi, David đôi chân mảy không khỏi nhúu chặt lại. Một dự cảm không tốt đột nhiên xuất hiện trong lòng, làm hắn không khỏi trở nên lo lắng, chồn bồn.

Rút lui về một khu vực an toàn, sau đó đưa ánh mắt nhìn lấy bốn phía khu vực xung quanh, David cũng không nhận ra dấu hiệu nào của việc mình bị bao vây, mai phục.

Thế nhưng nổi bất an trong người lại không hề vơi đi chút nào, ngược lại dường như đang có xu thế tăng thêm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Lọt vào vòng vây

Bất chợt, đôi mắt David nhìn về phía đám đông hàng ngũ pháp sư và cung thủ đang lùi về sau bên kia. Hắn đột nhiên phát hiện một tên cầm khiên và búa lớn, mang trên mình một bộ giáp nặng, cồng kềnh.

- “Khốn kiếp! Làm sao lại có trọng giáp chiến sĩ ở đây?!”

Kinh ngạc, tức giận mắng một tiếng, David liền từ bỏ quan sát khu vực địa hình xung quanh, vừa phân tâm né tránh công kích vừa tìm kiếm trong hàng ngũ kẻ địch xem tình hình là như thế nào.

Cứ như vậy, lia mắt nhìn không quá nửa phút mà hắn đã tìm ra hơn chục thân ảnh mang vẻ bề ngoài của những tên chiến sĩ, đấu sĩ, đạo tặc và thích khách... đang ẩn nấp trong đội hình của những tên nghề nghiệp viễn trình.

David mãi phân tâm suy nghĩ một lúc, đến khi phục hồi tinh thần lại thì mới chợt nhớ đến những tên đội viên vẫn đang sôi máu, dần dần lún sâu vào giữa hàng ngũ của đối phương để chém giết.

- “Đội tanker, hành động! Mau dựng thành hàng rào.”

Cùng lúc đó, một tiếng hét lên của tên đội trưởng Bò Cạp, vang lên khắp cả khu vực xung quanh nơi David đang đứng.

Gương mặt của hắn lập tức biến sắc, miệng cũng không chần chừ một giây phút nào lập tức hướng về những tên đội viên của mình gào hét lên, đến mức khàn cả giọng.

- “Rút lui! Toàn đội rút lui!”

Tuy nhiên, đến khi hắn nhận ra tình thế hiện tại của mình thì có vẻ như mọi chuyện đã quá muộn.

Trong đoàn người [The Throne] đông đảo, ngay khi có mệnh lệnh của tên đội trưởng Bò Cạp, đám người chơi nghề nghiệp cận chiến ẩn giấu giữa đám đông pháp sư và cung thủ ở phía sau, lập tức xông ra làm thành hàng rào bao vây lấy những đoàn đội của David.

Khoảng không được đám Song Giác Thú và những tên đạo tặc gian nan đánh giết, mở rộng ra từ đầu đến giờ nhanh chóng có người tiến lên, che lấp lại. Đây cũng chính là những điểm mà David đã dự tính để rút lui, sau khi hết thời gian.

Dòng người [The Throne] nối dài, bị xé rách ra làm hai đoạn trước đó, nhanh chóng được kéo liền lại bởi những hàng ngũ người chơi nghề nghiệp chiến sĩ và đấu sĩ.

Đội hình lộn xộn trước đó của bọn chúng nhanh chóng được chỉnh chu lại ngay ngắn. Những tên pháp sư, cung thủ và thợ săn nhanh chóng có được khoảng trống mà sắp xếp lại đội hình của họ, bắt đầu phát ra công kích về phía kẻ tập kích.

Bức tường người chặn ở hai bên sườn của đoàn người [The Throne] nhanh chóng được gia cố từ một hàng thành hai hàng, ba hàng... Nhóm người của David ngay tức thì cũng bị vây vào bên trong.

Những tên đạo tặc trong đội của David chưa kịp làm ra phản ứng cho mệnh lệnh của chỉ huy mình thì lập tức đã bị một vài tên người chơi nghề nghiệp cận chiến của đối phương tiếp cận, đánh úp.

“Xung Phong”

‘Àm’

-45

...

Ngay cả David cũng không tránh khỏi, đúng lúc hắn vừa phân tâm xoay lưng về phía sau, thì liền bị một tên chiến sĩ cầm khiên lớn sử dụng “Xung Phong” kỹ năng lao tới, đâm thẳng vào người.

Cả thân thể của David bị đánh bay đi về phía sau hơn 2 mét tựa như vừa bị một chiếc xe tải ừ trúng.

Nhưng may mắn là vẫn chưa có xuất hiện hiệu ứng choáng hay tê liệt trên người nên David rất nhanh lấy lại được thăng bằng, tiếp đất.

- “Toàn đội tập trung rút lui!”

Vừa tiếp đất, hắn lập tức lớn tiếng kêu gào ra lệnh. Thế nhưng cả đội, hơn 30 người do hắn dẫn dắt, đã gần như đã bị bao vây hoàn toàn. Có chưa đến 5 người có thể thoát ra khỏi vòng vây của kẻ địch để tập hợp lại bên cạnh hắn.

Đàn Song Giác Thú vẫn đang được đám triệu hồi sư ra sức điều khiển chống trả mãnh liệt, hỗ trợ cho những tên đạo tặc tránh đi.

Bất quá số lượng đám người chơi cận chiến bên [The Throne] dường như càng ngày gia tăng càng đông làm cho đàn Song Giác Thú cũng có chút lực bất tòng tâm.

David nhìn thấy tình cảnh như vậy nắm tay không khỏi siết chặt. Hắn âm thầm nghiêng răng, nhìn xung quanh tìm kiếm điểm yếu trong đội hình của đối phương để mở một đường máu rút đi.

Ngay lúc này, đột nhiên tiếng hét của Jimmy đột nhiên truyền đến bên tai hắn.

- “Chỉ huy trưởng!”

Giật mình xoay người lại, David liền trông thấy thân ảnh của Jimmy cùng với tiểu đội của hắn. Tuy nhiên tiểu đội hơn 20 tên đạo tặc lúc này chỉ còn lại không đến một nửa.

- “Chuyện gì vậy?! Sao chỉ còn lại bấy nhiêu đây người thôi?”

Trông thấy tình huống của tiểu đội Jimmy, David không kìm chế được kinh ngạc trong lòng, mở miệng bật thốt lên. Hắn là nhớ rõ trước đó, phần đuôi của đoàn người [The Throne] bị tách ra có rất ít kẻ địch, chỉ khoảng 50 tên.

Nếu Jimmy có thể thành công đánh giết hết kẻ địch thì đây sẽ là con đường chính để cả đoàn đội của hắn rút đi. Nhưng bây giờ Jimmy lại đến đây, trong lòng David càng không khỏi trở nên bất an thêm.

Nghe David hỏi, Jimmy thần sắc có chút hốt hoảng vội vàng gấp gáp nói.

- “Ta cũng không biết chuyện gì đang xảy ra nữa thưa chỉ huy. Đột nhiên không biết từ nơi nào nhảy ra một đám đạo tặc với thích khách lao vào tấn công làm cho cả đội có chút trở tay không kịp, vài anh em cũng bị giết trong lúc đó.

Đàn Song Giác Thú cũng bị chèn ép rất nhiều, bọn ta không chống đỡ được nữa, cũng không biết giải quyết thế nào nên mới lùi về sau tập trung tới chỗ của chỉ huy ngài tìm cách.”

Như nghe thấy sự bất lực trong giọng nói của Jimmy, David gương mặt càng trở nên trầm trọng thêm.

Xung quanh chiến trường, trong lúc David đang suy nghĩ tìm cách thì từng con Song Giác Thú vẫn tiếp tục lần lượt thay nhau ngã xuống. Đám đạo tặc cũng đang phải vật lộn với hai, ba tên người chơi cận chiến khác bên phía đối phương.

Mặc dù thực lực trung bình của những người thành viên [The Alliance] có chút cao hơn đối phương, thế nhưng với số lượng áp đảo thì mọi chuyện rất khó mà nói.

David bây giờ mới nhận ra mình đã rơi vào bẫy rập của đối phương và không thể thoát ra. Hắn cũng không thể liều lĩnh xông lên ập vào để giải cứu những tên đội viên kia.

Một mình hắn không thể cứu hết được bọn họ, mà nếu kéo người đi giải cứu không khéo lại bồi thêm vào đó thì không bắt được gà còn mất nắm gạo nữa.

Ánh mắt hắn nhìn lên trên vách đá bên kia nơi có hai đứa trẻ Ami, Dendi và thanh niên Tom đang đứng cùng với cả đội triệu hồi sư. Bọn họ cũng đang phải liên tục vừa uống MP thuốc vừa triệu hồi lại Song Giác Thú thủ lấp cho những con đã chết.

David chợt lại nhìn về phía trước của đoàn người [The Throne], nơi có tên Henry thủ lĩnh của đám người này đang đứng, một ý nghĩ táo bạo đột nhiên xuất hiện trong lòng hắn.

Nghĩ là làm, David lập tức mở bảng giao diện tin nhắn mật gửi chỉ thị cho Dendi và Tom. Tình thế hiện tại đã không cho phép hắn chần chừ, phân vân quá lâu.

Gửi tin nhắn xong, trong thời gian chờ đợi Dendi và Tom điều động lực lượng, hắn mới xoay người, nhìn về phía Jimmy và những người trong tiểu đội, giọng khàn khàn mà nói.

- “Jimmy, mọi người. Ta... thật sự xin lỗi vì những thất bại trong việc sắp xếp tập kích lần này.

Nhưng mà hiện tại ta đang có một kế hoạch khác, tuy nhiên nó sẽ rất cần sự giúp đỡ của các người và cũng có thể chúng ta đều sẽ chết mà không thể thành công..

Một hồi nữa, đàn Song Giác Thú sẽ mở ra một đường máu cho chúng ta đào thoát. Bây giờ các người hãy suy nghĩ thật kỹ, hoặc theo ta tiếp tục chiến đấu hoặc lựa chọn rời khỏi nơi này, trở về tập kết với nhóm của đội trưởng. Mặc các người quyết định thế nào, ta cũng đều sẽ không trách cứ hay để bụng gì cả.”

Cả đoàn đạo tặc có chút kinh ngạc nhìn nhau. Sau đó có một tên đội viên đứng ra lớn tiếng cười nói.

- “Haha, chỉ huy trưởng. Chỉ là chết một lần thôi, mất một ít kinh nghiệm, rơi vài món đồ là xong có gì phải nghiêm trọng như vậy.”

Dường như lời nói của hắn làm cho bầu không khí nặng nề lúc này vui đi rất nhiều. Những tên đội viên khác cũng lục tục thay nhau chen lời.

- “Phải đó chỉ huy trưởng. Sợ gì bọn chó này chứ, cùng lắm là chết thôi.”

- “Bây giờ phải làm gì ngài cứ nói đi, bọn ta đều theo đến cùng.”

- “Hahaha... Hôm nay giết cũng đã tay rồi, bây giờ giết thêm vài mạng nữa có chết cũng là kiếm lời thôi chỉ huy trưởng. Làm gì phải căng thẳng vậy...”

...

David ánh mắt chăm chú nhìn lấy những đội viên của mình. Bây giờ hắn mới hiểu rõ, làm một tên chỉ huy như Đinh Tấn là khó khăn đến nhường nào.

Khóe miệng nhếch lên một nụ cười tà, hắn gạt mạnh đầu một cái, giờ thanh Nanh Độc chỉ về phía đầu của đoàn người, nơi đây rấy những tên chiến sĩ và đầu sỏ đang cầm khiên đứng phòng thủ. Miệng gằn từng chữ mà nói.

- “Ta cần các người hỗ trợ để tiếp cận nơi đó...”

Những tên đội viên ánh mắt chăm chú nhìn lấy hắn, đến khi trông thấy đối phương quay đầu lại nhìn mình, bọn họ đều không tự chủ được mà đồng loạt gạt mạnh đầu. Gương mặt nghiêm nghị như nói lên ý chí quyết tử chiến đến cùng của họ.

Mà ngay khi lời David vừa nói xong, đột nhiên hơn 30 con Song Giác Thú còn lại trên chiến trường đồng loạt từ bỏ con mồi của chúng rồi tụ tập lại thành một nhóm đội hình mũi tên, xông thẳng về phía bức tường ba lớp bên ngoài cùng, do những tên chiến sĩ đang dựng khiên xếp thành hàng, nối liền hai đoạn của đoàn người [The Throne] bị tổ đội của David chặt đứt trước đó.

- “Theo sau, hỗ trợ ta!”

David lập tức nắm bắt thời cơ, không chần chừ chút nào hét lớn một tiếng rồi cầm hai thanh Nanh Độc xông lên, theo sau đàn Song Giác Thú đang dẫn đầu mở đường.

‘Giết...’

Hơn 20 tên đạo tặc cũng lập tức cầm chặt vũ khí của mình rống lên rồi cất bước chạy theo sau David.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 167: Mở đường máu

‘Ầm ầm ầm...’

- 110

- 240 (Điểm yếu)

...

Âm thanh va chạm vang lên không ngừng, bên cạnh đó những con số sát thương đỏ lòm cũng liên tục xuất hiện trên đầu những tên thành viên [The Throne] kia.

Những con Song Giác Thú như những cỗ máy ủi, lại thêm sắp xếp theo kiểu đội hình mũi tên làm cho bọn chúng chẳng khác nào một con dao nhọn, đâm và xé rách bức tường vững chắc của những tên chiến sĩ kia.

Ba hàng chiến sĩ cầm khiên chống đỡ rất nhanh bị phá ra một lỗ hổng đủ cho bốn người đi qua. Đồng thời cả đàn Song Giác Thú cũng bị đối phương chặn lại, hoặc giết chết mất một nửa số lượng.

Nhưng chuyện đó cũng không quan trọng bởi nhiệm vụ của chúng cũng chỉ có bấy nhiêu đó thôi.

Có được kẻ hở, David ngay lập tức không chần chừ chút nào xông lên, theo sát phía sau đàn Song Giác Thú vượt qua lỗ hổng này.

Cả đội đạo tặc do hắn chỉ huy cũng nhanh chóng lợi dụng lúc đám người [The Throne] chưa kịp phản ứng, xông lên lấp lại lỗ hổng mà chạy theo David vượt ra bên ngoài.

“Xung Phong”

‘Àm’

-80 (Điểm yếu)

...

Nhưng không phải ai cũng hoàn toàn may mắn mà dễ dàng vượt qua như vậy. Một tên đạo tặc trong đội của David không may chạy chậm sau cùng, đến khi sắp vượt qua khỏi khu vực nguy hiểm thì liền bị một tên chiến sĩ của dycJLvS [The Throne] sử dụng “Xung Phong” ủa trúng người, đánh bay ngược sang một bên.

Thân thể tên đạo tặc này như điều đứt dây bay sang phía đối diện, nơi có một nhóm người chơi cận chiến khác vẫn đang xông tới, tìm cách ngăn chặn truy giết đoàn đội của David.

Đón tiếp hấn chính là vô số thanh vũ khí vung tới đâm chém vào cơ thể. Không quá 3 giây, tên đạo tặc xui xẻo này lập tức được hệ thống tiễn về thành, để lại trên đất một đồng tiền đồng và hai món trang bị 15 cấp màu trắng.

Bên tai vang lên âm thanh đồng đội đã tử vong, thế nhưng David cũng không có quá nhiều thời gian để suy nghĩ về những chuyện này. Sau khi vượt ra khỏi vòng vây, thì hấn lập tức lao nhanh, hướng về chéch phía bên phải mà đi.

- “Khốn kiếp! Mau đuổi theo không đừng cho bọn chúng trốn thoát...”

Phía bên trong đoàn người, tên Huyền Thoại tức giận, liên tục giơ tay múa chân chỉ về phía bóng lưng của David mà phẫn nộ, nằng chừ rồi ra lệnh cho đám thuộc hạ.

Bởi David là chạy theo đường vòng cung, dọc theo bên cánh trái của đoàn người [The Throne] đang nối dài này, thế nên những tên đạo tặc và thích khách của chúng mặc dù chênh lệch về trang bị và cấp độ cũng có thể đuổi kịp bọn họ.

Những tên đội trưởng khác cũng liên mồm gào rống, ra lệnh cho đội viên của mình. Riêng chỉ có tên Bò Cạp gương mặt âm trầm nhìn về phía bên trên vách núi đá phía sau.

Bỗng dung hấn quay về phía một tên người chơi chiến sĩ, dường như là thân tín của hấn, nhỏ giọng mà nói.

- “Dẫn một nhóm chiến sĩ ẩn nấp sát vách núi đá rồi đi lên phía trên kiểm tra thử. Gặp tên nào của [The Alliance] thì giết không tha!”

- “Dạ rõ, thưa đội trưởng.”

Tên chiến sĩ này dường như nghe ra được sát khí ẩn chứa trong lời nói của Bò Cạp, cả sống lưng của hấn không khỏi dựng thẳng lên, giọng cũng có chút run mà hô lên.

Bò Cạp không nói gì nữa, chỉ phẩy tay ra hiệu cho hấn có thể rời đi. Ánh mắt liền quay lại tiếp tục nhìn về phía đoàn đội của David đang liều mạng chạy đi, khoe miệng tự dung nhếch lên, nở một nụ cười có chút khinh thường rồi nhỏ giọng lầm bầm chỉ đủ để cho hấn nghe.

- “Hừ, không biết tự lượng sức mình...”

Trở lại với David...

Ngay lúc này hấn đang phải dẫn đầu đoàn người chạy nhanh về phía trước đầu của đoàn người [The Throne].

Bởi những tên đội viên và đàn Song Giác Thú tốc độ không thể sánh bằng mình nên David chỉ có thể kìm chế lại vận tốc, giữ cho cả nhóm luôn ở một khoảng cách gần nhau.

Do phía bên phải đều không có ai công kích, rất an toàn cho nên David được bao bọc lại bởi gần 24 tên đạo tặc chủ yếu ở bên cánh trái và phía sau lưng.

Phía bên ngoài còn có 12 con Song Giác Thú làm thành một phần tư vòng cung, hai lớp vỏ bọc, che chở lấy đoàn người bên trong khỏi những kỹ năng ma pháp và mũi tên đến từ đoàn người [The Throne] phía bên phải.

Như chạy đi giữa làn mưa bom bão đạn thời chiến tranh, David dù được bảo vệ nhưng vẫn phải luôn cẩn thận cảnh giác xung quanh.

‘Hỏa cầu thuật’

‘Àm’

-110

...

Đột nhiên một viên quả cầu lửa ma pháp từ trên không nhiều xạ xuống, hướng về phía đầu hân bay tới.

David nhẹ nhàng cúi đầu xuống dễ dàng né tránh đi. Khoảng cách của quả cầu lửa với đầu của hân gần đến nỗi David có thể cảm nhận được hơi nóng phát ra từ bên trong.

Quả cầu lửa đánh hụt mục tiêu lập tức va chạm với một tên đạo tặc chạy sát bên cạnh hân. Âm thanh va chạm ầm ỹ vang lên làm cho những tên đội viên ở bên cạnh đều có chút giật mình.

Tên đạo tặc ăn trứng đạn lạc này bị sóng khí phát ra từ quả cầu lửa đánh cho có chút loạn choạng bước chân ngay lập tức muốn té, thế nhưng cũng tại thời điểm hân sắp ngã xuống thì lại được một bàn tay của David kéo lên, tiếp tục lui đi.

Cũng vì vậy mà tốc độ của hân lập tức bị giảm chậm lại, làm những tên đội viên ở phía sau không khỏi trì hoãn lại bước tiến của họ. Thế nhưng một màn bỏ qua đại cục mà ra tay hỗ trợ đồng đội này cũng rơi vào trong mắt của bọn họ.

Riêng tên đạo tặc được giúp đỡ thì rất nhanh lấy lại được thăng bằng. Vừa chạy tiếp hân vừa chăm chú nhìn đôi mắt lạnh lùng và gương mặt ẩn giấu sau lớp khăn bịt mặt của David, trong lòng đột nhiên dâng lên một cảm giác khác lạ, tựa như là chiến hữu đồng cam cộng khổ ở trên chiến trường, sẵn sàng hi sinh vì đồng đội.

- “Cám ơn chỉ huy trưởng.”

Hân không kìm lòng được mà bật thốt lên một câu cảm tạ. Bất quá David chỉ liếc nhìn hân rồi gật nhẹ đầu một cái, sau đó thì tiếp tục tăng tốc.

Tuy nhiên, David chắc chắn không nghĩ ra rằng, chỉ một hành động nhỏ này lại làm cho những tên đạo tặc bên cạnh dâng lên một cảm xúc, một niềm tin và ngưỡng mộ trong lòng, biến bọn họ trở thành một tín đồ trung thành nhất của hân.

“Xung Phong”

‘Ầm ầm...’

-45 -50...

Ngay lúc này, đột nhiên âm thanh va chạm liên tục vang lên. Chính là bởi những tên chiến sĩ ở phía trước của đội ngũ [The Throne] đã kịp thời xông tới chặn đón.

Bọn họ đa số đều mang khiên lớn, sử dụng kỹ năng “Xung Phong” mà lao thẳng tới đội hình đang lướt đi như gió của David.

Đối tượng va chạm đầu tiên đa số đều là những con Song Giác Thú. Bởi tốc độ của đàn Song Giác Thú cũng không chậm thế nên rất nhiều tên người chơi do sức mạnh và sức phòng thủ không đủ nên lập tức bị đánh bay ngược trở lại, đánh vào trong đội hình đang xông lên ở phía sau của chúng.

Nhờ vậy mà làm trì hoãn lại tốc độ của những tên đi phía sau cùng với làm rối loạn trận hình của họ.

- “Tiếp tục xông tới không được ngừng!”

David tập trung né tránh những đòn công kích đang hướng về phía mình mà tới, đồng thời miệng cũng không ngừng gào thét cho đám đội viên của hân.

“Xung Phong”

Miss

‘Trọng kích’

Miss

...

Vận dụng tới đa dây thần kinh phản xạ của mình, thân thể David như một con cá chạch luôn lách né qua những đòn công kích của kẻ địch.

Với những tên chiến sĩ đang xung phong mà tới, hân luôn lựa chọn đúng thời điểm bật người, nhảy lộn một vòng qua đầu của đối phương.

Những thanh kiếm hoặc đao, búa lớn vung tới cũng bị hân nhẹ nhàng tránh né. Nhiều lúc những lưỡi kiếm kia chỉ cách thân thể hân chưa đến 5 cm nhưng đều không có cơ hội đánh trúng.

Phía bên vòng ngoài đàn Song Giác Thú số lượng dần dần bị giảm đi. Do những con bên ngoài phải va chạm lấy kẻ địch mà tốc độ đã bị giảm lại. Dù là vậy nhưng số lượng của bọn chúng vẫn còn đến 7 con.

Thế nhưng như vậy cũng là quá đủ, nhờ có đàn Song Giác Thú David và cả đội đạo tặc đã thành công, không có chút hao tổn nào mà vượt qua được đám người chơi cận chiến kia của đối phương hướng thẳng về phía nhóm hơn 10 người đang dẫn đầu cả đoàn đội [The Throne].

Chương 168: Kế hoạch liều lĩnh

Vừa lao nhanh mà đi, trong đầu David cũng không khỏi âm thầm hối hận vì trước đó đã không âm thầm tính toán kỹ lưỡng về những khả năng đối phương có thể ẩn giấu mai phục bên trong đội ngũ.

Đồng thời cũng có một chút nuối tiếc, bởi nếu biết trước đối phương có mai phục và cả đội sẽ bị tổn thất lớn như vậy hẳn là sẽ không do dự gì tấn công thẳng vào vị trí đầu não của đối phương.

Thế nhưng bây giờ có hối hận thì cũng đã muộn. Hắn muốn vót một cú chót, nếu thành công thì có thể làm rối loạn trận hình của đối phương. Thậm chí làm ảnh hưởng đến toàn bộ kế hoạch của chúng, giúp cho Đinh Tấn phía bên kia có thêm thời gian mà hoàn thành chém giết con Griffin Lãnh Chúa rồi rút đi.

Nếu thất bại thì cũng xem như tổn thất thêm một chút nữa mà thôi. Dù sao bây giờ cả đội của hắn đã bị diệt đi gần hết rồi chỉ còn lại chưa đến một phần tư lúc ban đầu.

Nghĩ đến đây, David âm thầm siết chặt thanh Nanh Độc trong tay, bước chân cũng bắt đầu gia tốc. “Ngự Phong” kỹ năng còn 1 lần cuối cùng sử dụng trong ngày cũng được hắn chuẩn bị sẵn sàng bật lên bất cứ lúc nào.

Bất quá mọi chuyện cũng không xuông xẻ như vậy. Ngay khi cả đội của David tiến vào khoảng cách 20 mét nơi nhóm người dẫn đầu kia, cũng là đồng nghĩa với việc tự lao đầu vào vòng vây của kẻ địch.

Một nhóm hơn 50 tên người chơi nghề nghiệp cận chiến lập tức cầm lên vũ khí xông ra chặn đầu tiểu đội của David, dẫn đầu của đám người này chính là tên đội trưởng Bò Cạp.

Ở phía sau lại có thêm một nhóm khác bắt đầu dựng thành hàng rào, bảo vệ chặt chẽ không để lộ một kẽ hở.

Đứng ở phía sau hàng rào của những tên người chơi nghề nghiệp cận chiến, Henry ánh mắt hơi híp lại nhìn lấy nhóm người ít ỏi đang xông tới như không hề sợ hãi.

Trong lòng đã có chút không mấy hài lòng về cách làm việc của đám người thuộc hạ này, hắn liền không ngại mà lên tiếng mắng chửi để giải tỏa ra bên ngoài.

- “Khốn kiếp! Đúng là lũ ăn hại mà... Làm có chút chuyện cũng không xong, lại còn để cho lũ côn trùng này bò lên tới được trên đây nữa chứ.”

Ông lão quản gia đứng bên cạnh lập tức bị hắn làm cho giật thót tim. Bất quá nghe kỹ lại thì cũng không đáng gì tới mình. Suy nghĩ một chút, lão ta mới mở miệng nhẹ giọng khuyên bảo.

- “Hình như Bò Cạp đã cho người ra chặn đón rồi thừa thiếu gia. Trước đó có thể là do bọn chúng chống trả dữ dội quá, người của chúng ta cũng có chút sơ sót mà để sống mất một nhóm nhỏ này. Chắc chỉ một chút nữa thôi thì liền có thể tiêu diệt sạch sẽ nên ngài cũng đừng quá lo lắng.”

Henry nghe câu trả lời của lão Tim thì dường như càng trở nên mất hứng. Hắn hừ lạnh một rồi lạnh lùng nói.

- “Hừ! Người bây giờ gửi tin nhắn nói cho bọn chúng biết, lần này mà để xảy ra chuyện làm hỏng kế hoạch của ta nữa thì chuẩn bị tinh thần đi.”

- “Dạ... dạ... thiếu gia bớt giận, ta sẽ truyền lời ngay!”

Lão quản gia Tim giọng có chút run rẩy mà trả lời, sau đó lập tức mở ra giao diện tin nhắn mật truyền tin, hối thúc đám người đội trưởng kia.

Henry nói xong liền im lặng tiếp tục quan sát lấy tình hình lúc này của nhóm người David.

Trong khoảng thời gian Henry đang nói chuyện với ông lão quản gia Tim, khoảng cách giữa hai nhóm người cũng dần dần được rút ngắn đi.

David hiểu ý giảm dần tốc độ của mình lại, nhưng tay lại liên tục vung vẩy về phía trước mặt, làm ra dấu hiệu tiếp tục tiến lên, miệng cũng liên tục hô to.

- “Toàn đội giảm tốc độ, theo sau đàn Song Giác Thú!”

Jimmy cùng với những tên đội viên ngay lập tức nhận lệnh, giảm chậm lại tốc độ.

Phía trên vách đá dựng đứng bên kia, Dendi cùng với Tom cũng chú ý đến hành động của David. Ngay lập tức Tom hiểu ý, hướng về Dendi mà nói.

- “Đội trưởng chắc là ra hiệu cho chúng ta xông lên trước.”

Dendi nhìn về JfO16iy phía thân ảnh đang vừa chạy vừa vung vẩy tay của David, suy nghĩ một chút liền gật đầu. Cả hai người nhanh chóng hướng về đội viên truyền đạt lại mệnh lệnh.

Đàn Song Giác Thú nhanh chóng vượt qua mặt đám người chơi đạo tặc do David dẫn dắt, xông thẳng về phía những tên thành viên [The Throne] cũng đang xung phong mà tới.

‘Rầm rầm... loảng xoảng...’

-90

-80

...

Va chạm giữa hai bên rất nhanh thì xảy ra. Những tên chiến sĩ của [The Throne] xung phong lên đầu ngay lập tức bị đàn Song Giác Thú ủa bay, đánh lên người những tên đồng đội của họ ở phía sau cũng đang xông tới.

Con số sát thương đồ lôm liên tục nổi lên trên đầu của đàn Song Giác Thú lẫn đám người [The Throne] kia.

Những tên người chơi nghề nghiệp chiến sĩ và đấu sĩ này sức học hỏi cũng khá cao. Chỉ sau vài lần chiến đấu với nhóm người của Đình Tấn, rất nhanh thì bọn họ đã học và bắt chước được cách chống đỡ của những con Bộ Xương Chiến Sĩ. Người phía sau đưa khiên chống đỡ lấy lưng của đồng đội ở trước mặt mình.

Không đến 2 giây, thế lao tới của đàn Song Giác Thú đã bị đội chiến sĩ này hoàn toàn chặn đứng.

Ngay lúc này, chạy phía sau cùng của đoàn người, tên Bò Cạp cảm giác thời cơ đã đến nên lập tức hét lớn ra lệnh.

- “Đạo tặc và thích khách bợ ra hai bên cánh, tự do công kích. Chiến sĩ cùng với đấu sĩ lập tức dựng hàng rào chặn lại đối phương!”

Vừa nói hấn vừa vung tay xô đẩy lên lưng của một số tên đội viên đứng gần mình nhất, rồi chỉ tay về phía mà bọn họ cần đi.

Một bức tường người do hai hàng chiến sĩ và đấu sĩ ngay tức khắc được dựng lên. Những tên đấu sĩ với lợi thế cầm kích hoặc trường thương cùng với khiên nên khoảng cách công kích xa hơn, dựng lên một bức tường với đầy những cây nhọn chìa ra ngoài thì càng có vẻ thích hợp khi chống đỡ với người và những con quái vật kích cỡ nhỏ.

Chiến sĩ thì ngược lại. Trong tay bọn họ cầm đao, búa, rìu và kiếm kết hợp cùng với khiên lớn thì càng có vẻ chắc chắn và kiên cố hơn.

Những con Song Giác Thú liên tục dùng hai cái sừng lớn trên lưng mình vừa ủa vừa hất tung lên những cái khiên, mặc kệ cho những thanh vũ khí đang vung chém, đâm lên cơ thể chúng.

Nhìn phía hai bên trái phải đều đang có một nhóm lớn những tên đạo tặc và thích khách xông tới, David đôi mắt nhìn chăm chăm về phía bức tường rào của đối phương. Sau đó đôi mắt lóe lên như đã có phương án giải quyết, hấn hướng về những tên đội viên của mình lớn tiếng rống lên.

- “Đạp lên lưng Song Giác Thú vượt qua hàng tường rào của chúng!”

Nói đoạn hấn lập tức tiên phong đi đầu, chân phải đạp mạnh mà nhảy lên lưng con Song Giác Thú. Sau đó từng bước chính xác đạp vào đầu hoặc vai của những tên chiến sĩ và đấu sĩ kia, nhẹ nhàng vượt ra phía sau.

Thanh niên trẻ Jimmy và những tên trong tiểu đội của hấn, luôn là những người theo sát sau lưng David từ đầu đến giờ, cũng nhanh chóng bắt chước theo, lần lượt từng người nhanh chóng vượt qua được hàng rào, tiếp tục chạy theo sau bóng lưng của David.

Nhìn lấy tình cảnh này, tên Henry nhìn thấy tình cảnh này thì tức đến nổi phẫn, mặt đỏ lên liên tục la lối, mắng chửi đám thuộc hạ của mình.

- “Khốn nạn! Lũ ngu ngốc này! Mau chặn chúng lại, vũ khí của các người đâu rồi sao không công kích mà cứ để chúng đạp lên đầu mình thế?!”

Đám chiến sĩ và đấu sĩ lúc này có khổ mà nói không nên lời. Bởi một là bọn họ có vung vẩy vũ khí của mình công kích, thế nhưng đối phương lại quá nham hiểm chỉ toàn lựa những góc chết làm bọn họ rất khó lòng mà vung vẩy vũ khí đánh trúng được đối phương.

Thứ hai là ở trước mặt lại có một đàn Song Giác Thú liên tục chèn ép làm bọn họ không thể nào rảnh rỗi tay chân.

Những tên đạo tặc và thích khách đang xông ra hai bên cũng bị bối rối tay chân nhanh chóng quay ngược trở lại chặn đón một nửa số người trong đội của David vừa vượt qua hàng rào.

Một nửa số người còn lại vẫn đang cố gắng bắt chước đồng đội của mình đạp lên vai lưng của đối phương, tuy nhiên những tên [The Throne] lần này đã học khôn mà giãn cách đội hình ra nên để vượt qua được hàng rào này càng lúc càng trở nên khó khăn hơn.

David trong lòng lo lắng, vừa chạy vừa quay đầu lại nhìn về phía những tên đồng đội ở phía sau. Bất chợt ngay lúc này toàn bộ những con Song Giác Thú đột nhiên biến mất không thấy đâu làm cho hắn không khỏi kinh ngạc đưa mắt trông về phía vách đá bên kia.

Hiện tại nơi đó bỗng dưng xuất hiện rất nhiều người, đông nghìn nghịt. Nhìn thấy tình cảnh này, David không khỏi xuất hiện một dự cảm không tốt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: 1 vs 1

Thế nhưng tình cảnh trước mắt lại không cho phép hắn nghĩ nhiều, David chỉ có thể âm thầm cầu nguyện cho Dendi và Tom có thể giải quyết được khó khăn của họ.

Mất đi đàn Song Giác Thú, những tên đội viên còn lại trong đội đạo tặc ngay lúc này càng khổ không thể tả.

Bọn họ không thể trực tiếp leo lên vai của kẻ địch, bởi đối phương không phải khúc gỗ đứng im.

Liên chậm trễ chỉ một chút thôi, bọn họ đều phải trả giá đắt. Hậu quả là cả đám người lập tức bị bao vây chém giết không thương tiếc.

Nhìn thấy tình cảnh này, David âm thầm nghiêng răng, nắm tay cũng siết chặt lại. Hắn biết bây giờ mình đã không còn đường lui nữa rồi.

Liên, David xoay đầu lại lớn giọng mà nói với Jimmy cùng với tiểu đội, tám tên đạo tặc còn lại.

- “Tiếp tục xông lên!”

Nói đoạn, hắn bắt đầu gia tốc xông về phía tên Henry đang ẩn nấp phía sau một hàng rào khác nữa. Thế nhưng mọi chuyện cũng không dễ dàng như vậy.

Tên đội trưởng Bò Cạp hơi híp đôi mắt lại nhìn lấy nhóm người đang liều mạng xông lên của David. Hắn quay đầu sang bên cạnh, nhìn những tên thuộc hạ của mình, rồi nghiêng đầu ra hiệu cho bọn họ.

Một tên thích khách lập tức hiểu ý của hắn, liền cầm vũ khí của mình quay về phía sau lớn giọng nói.

- “Theo ta đi chặn bọn côn trùng [The Alliance] này lại!”

Vừa nói xong liền cầm vũ khí xông về phía đoàn người của David. Phía sau có hơn 20 tên thích khách khác cũng nhanh chân theo sau lưng hắn.

Tên đội trưởng Bò Cạp lúc này cũng cất bước đi về phía David, người đang dẫn đầu nhóm đạo tặc. Trong tay cầm hai thanh dao găm không tự chủ được mà siết chặt lại, không biết là vì căng thẳng hay hưng phấn.

Phía sau lưng hắn, hai tên thích khách dường như là thân tính cũng lập tức bước nhanh đi theo.

...

Cũng ngay lúc này, cả tiểu đội 10 người của David lập tức trông thấy có một nhóm người bên phía quân đoàn của [The Throne], với số lượng gấp đôi nhóm của mình, đang lao tới liền không khỏi siết chặt vũ khí trong tay.

Jimmy thần sắc ngưng trọng, sau đó hướng về David nghiêm túc nói.

- “Chỉ huy trưởng, người lùi lại một chút đi. Để anh em xông lên trước chặn lại cho.”

Đang chạy phía trước, đột nhiên nghe giọng nói của hắn, David lập tức quay đầu về phía sau nhìn lại. Hai ánh mắt chạm nhau, không nói một lời, thế nhưng hàm ý bên trong thì cả hai người đều hiểu rõ.

David gật mạnh đầu một cái, không nói một lời. Bước chân bắt đầu giảm tốc độ, lùi dần về phía sau đội hình.

Những tên đạo tặc trong đội lập tức hiểu ý, vượt lên lập thành một đội hình tam giác bao vây David vào bên trong.

- “Chỉ huy trưởng, anh em chỉ có thể đưa người đến đây. Chúc người kế hoạch thành công!”

Đúng lúc này, một tên đạo tặc cũng hơi lớn tuổi, độ khoảng 30, hướng về phía David gật đầu trầm giọng nói. Lời nói bên trong chứa đầy ý chí quyết tử, càng làm cho David không khỏi siết chặt hai thanh Nanh Độc trong tay, ánh mắt đầy sát khí nhìn về phía đám người đang lao nhanh về phía mình.

Hai nhóm người chơi cận chiến nghề nghiệp loại hình tốc độ thể nhưng một bên là đạo tặc một bên là thích khách, rất nhanh thì bắt đầu va chạm lấy nhau.

‘Giết! For The Alliance...’

Không biết là ai trong tiểu đội mở đầu hét lớn một tiếng, liền ngay sau đó Jimmy cùng với tám tên đạo tặc còn lại trong tiểu đội lục tục vung lên vũ khí của mình hô to khẩu hiệu như muốn lấy thêm sĩ khí để tiếp tục gia tốc bước tiến của họ.

Nghe đồng đội khí thế hùng hục, liệu mình không sợ chết như vậy, máu của David trong người cũng đang sôi huY3VsV lên. Trong lòng âm thầm ghi nhớ từng cái tên của những người này, bước chân cũng không hề chậm lại chút nào, theo sát lấy bọn họ.

‘Rầm rầm... bịch bịch...’

Đi đầu là Jimmy ngay tức thì bị hai tên thích khách chặn lại, thế nhưng hắn không hề lùi bước chút nào. Những tên đạo tặc đội viên khác ngay sau đó cũng lập tức xảy ra va chạm với đoàn người bên kia.

David tới sau cùng, lợi dụng đám người bên kia đang bị đồng đội của mình vây chặn tạo ra một khoảng không, hắn lập tức nhún người đạp lên vai Jimmy, bật người nhảy lên cao hơn bốn mét rồi lướt nhanh qua phía sau của đám thích khách này.

Nhìn thấy David đã thành công vượt qua, những tên đạo tặc trong đội lập tức tách ra khỏi vòng vây, chia nhau tản ra tự do hành động, chiến đấu với đoàn thích khách bên phía [The Throne].

Cả hai bên đều là loại hình tốc độ nên cũng cần phải có khu vực trống trải để thi triển, thế nên bọn họ đều rất ấn ý nhau không ai muốn vo thành một cục để chiến đấu.

Nhóm người của David có chút yếu thế hơn bởi bọn họ hiện tại đang phải vật lộn với một nhóm người có số lượng gấp đôi mình.

Riêng phần David, ngay khi vừa vượt qua được đoàn thích khách này, nghĩ rằng đã an toàn nên vừa tiếp đất thì hắn lập tức muốn lao nhanh đi tiếp.

Bỗng dưng không biết từ đâu lại xuất hiện ra ba tên thích khách khác, tựa hồ đã chờ sẵn hắn ở đó, ngay khi David vừa đáp xuống đất thì liền xông lên công kích hắn ngay tức khắc.

Miss

Miss

...

Cũng may, tuy rằng có hơi kinh ngạc bất quá, nhờ vào tốc độ cao hơn gần như gấp ba lần người bình thường nên David rất dễ dàng né tránh công kích đến từ ba tên thích khách của [The Throne] kia.

Thế nhưng đột nhiên ngay khi David đang nghiêng đầu, lách người sang một bên để né tránh công kích của một tên thích khách thì bỗng dưng không biết từ đâu lại xuất hiện một thanh dao găm, hướng từ phía trên đâm xuống mà mục tiêu là ở giữa trán của hắn.

‘Soạt...’

Miss

Nhưng may mắn David vẫn còn dư lực mà kịp thời ngã người về phía sau một chút. Thanh dao găm lướt ngang qua sống mũi và ngực, khoảng cách gần đến nỗi hắn có thể cảm nhận được hơi lạnh của kim loại từ lưỡi dao.

Lập tức lùi về sau vài bước giữ khoảng cách, David hai tay vẫn cầm chặt lấy hai thanh Nanh Độc mà đan chéo trước ngực để phòng thủ bị tấn công.

Tuy nhiên, dường như ba tên thích khách còn lại không có ai lại có ý định tiếp tục công kích hắn.

Bình tĩnh tâm thần nhìn lại, David liền trông thấy một tên đàn ông hơi lớn tuổi hơn mình một chút. Mà ba tên thích khách vừa đánh nhau với hắn hiện tại cũng đang đứng vây quanh tên đàn ông đó.

- “Ngươi rất khá, thế nhưng chỉ đến đây thôi!”

Lạnh lùng thốt ra một câu, sau đó tên đàn ông này liền ngoắc tay về phía sau, ra hiệu cho ba tên thích khách kia đồng thời cũng nghiêng đầu sang một bên rồi nói.

- “Ta muốn solo với hắn, các ngươi đừng nhúng tay.”

Ba tên thích khách kia lập tức hiểu ý, bước lùi về sau một bước khoanh tay mà đứng. Ánh mắt chăm chú nhìn lấy David, chỉ cần hắn có dấu hiệu muốn bỏ chạy, bọn họ chắc chắn sẽ lập tức xông ra cản lại.

Tên đàn ông kia chính là gã đội trưởng Bò Cạp. Hắn trước đó đi sau cùng cũng là có dụng ý, muốn có thêm thời gian để tìm ra điểm yếu của David.

Quan sát con mồi từ lúc hấn dẫn đội mò đường máu chạy tới nơi đây, hấn liền phát hiện đây chỉ là một tên gà mờ có trang bị và thuộc tính hơi cao thôi. Ngoài ra những kỹ thuật đều là rất thấp. Thế nên hấn có tự tin một mình là đủ để giết chết đối phương.

Mục đích cũng là lấy “le” một chút, để lại hình tượng uy mãnh trong lòng đám thuộc hạ. Mà một cái khác chính là hấn nhìn ra David có trang bị rất tốt mà điểm PK lại khá cao, nếu giết chết đối phương chắc chắn có thể thu hoạch không ít.

Nhưng để ba tên thích khách kia ra tay thì hấn rất khó lòng mà đòi được trang bị. Cho nên Bò Cạp mới quyết định ra kế sách này, nhất tiễn hạ song điều.

Hơn nữa, đám đạo tặc thành viên của David tuy đã bị bao vây, nhưng để diệt sạch bọn chúng thì cũng cần có một chút thời gian. Thế nên hấn cũng không sợ rằng có thể chậm trễ kế hoạch quan trọng ở sau, có thể tranh thủ để mà đùa giỡn với David một chút.

Hai người bắt đầu chăm chú nhìn nhau, bước chân chậm rãi đi đến gần như đang tìm sơ hở của đối phương để ra tay, đến khi khoảng cách chỉ còn 3 mét thì tên Bò Cạp chợt quát một tiếng, tăng tốc hướng về phía David mà đến.

- “Tốc độ thật nhanh!”

Trong lòng David không khỏi thất kinh, thân thể lập tức lùi nhanh ra phía sau, tùy thời cơ chuẩn bị ứng phó với công kích của tên Bò Cạp.

Tên Bò Cạp bởi vì là một đội trưởng thế nên ưu tiên về trang bị dĩ nhiên là phải hơn rất nhiều so với những tên đội viên của hấn. Lại thêm làm đội trưởng cũng rất nhàn nhã, có rất nhiều thời gian cho hấn tu luyện.

Thế nên chênh lệch về tốc độ của hấn với David là rất thấp, không như những tên người chơi bình thường khác.

Tên Bò Cạp nhanh chóng đến gần David, mở màn là một cú ‘Đâm Ngang’ (Tạc Kịch). Kỹ năng này chính là một trong ba kỹ năng cơ bản của nghề nghiệp thích khách, chuyên sử dụng dao găm vùng ngang một nửa vòng cung rồi đánh lên người của kẻ địch. Gây ra một lượng sát thương gấp đôi bình thường, đồng thời làm tê liệt đối thủ trong 2 giây.

Thế nhưng cách dùng của tên Bò Cạp lúc này so với những tên thích khách khác có điểm bất đồng ở chỗ thân thể nghiêng sang một bên, tay phải cầm dao găm đâm xuyên từ dưới lên, tốc độ nhanh chóng mặt khiến người ta khó lòng phòng bị.

Tạc Kịch của tên Bò Cạp phong kín tất cả đường đi của David. Hấn rất tự tin vào đòn công kích sắc bén này, nhất định sẽ thành công không chế đối phương.

- “Tên này quả thật có chút kỹ năng...”

David không dám khinh địch, thân hình hơi nghiêng, xoay một vòng 360 độ sang một bên, tay phải cũng xuất ra một cái “Tê Liệt” hướng về phần đầu, đáp trả lại công kích của Bò Cạp.

Tạc Kịch dĩ nhiên không có hiệu quả, nhìn thấy David phản kích vùng dao đâm tao, trên lưỡi dao có lấp lờ ánh sáng kỹ năng, tên Bò Cạp cũng không hốt hoảng, bình tĩnh mà cúi người một cái thành công né tránh “Tê Liệt”.

Đồng thời cũng vùng dao từ dưới đâm xuyên lên ngực của David. Đây chính là một đòn kỹ năng ‘Xuyên Tim’ của nghề nghiệp thích khách. Nếu bị đâm trúng, đối phương sẽ phải chịu một lượng sát thương gấp 6 lần bình thường, đồng thời càng phải chịu thêm hiệu ứng ‘Đổ máu’ bằng một lần công kích bình thường trong 5 giây sau.

Nhìn thấy dao găm của tên Bò Cạp đâm tới, David hoàn toàn không tránh không né. Hấn lợi dụng thế tới từ cánh tay đang vùng ngang, sau khi sử dụng “Tê Liệt” kỹ năng, để xuất ra một cái ‘Đánh Ngắt’.

Chính là sử dụng cán của thanh Nanh Độc hướng về phía đầu của đối phương đập tới, làm cho đối phương rơi vào hôn mê, sẽ tỉnh lại sau 5 giây hoặc nếu hấn tiếp tục công kích.

Kỹ năng này David rất ít sử dụng bởi nó chỉ áp dụng cho người chơi, còn với quái vật thì vô hiệu. Lại thêm hấn đã có “Tê Liệt” nên ‘Đánh Ngắt’ kỹ năng cũng là có chút vô dụng.

‘Xuyên Tim’ cùng ‘Đánh Ngắt’, lấy cứng đối cứng hiển nhiên không phải là lựa chọn sáng suốt. Một cái là kỹ năng có tính sát thương cao, cái kia là kỹ năng đánh ngắt. Với hiệu quả của ‘Đánh Ngắt’, tên Bò Cạp rất khó tưởng tượng mình tiếp theo sau đó sẽ phải chịu bao nhiêu đòn, bao nhiêu sát thương.

- “Khá lắm!”

Tên Bò Cạp thăm hô lên một tiếng rồi thu tay phải lại, dừng động tác. Thân thể một lần nữa nghiêng sang một bên, học tập David xoay người một vòng, lượn ra phía sau lưng đối thủ mà công kích, đồng thời tránh né kỹ năng ‘Đánh Ngắt’ của David.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Hạ sát

Kỹ năng ‘Đánh Ngắt’ thất bại, nhìn thấy dao găm của đối phương sẽ đâm trúng mình, David đôi mắt lóe lên một cái, lập tức bước về phía trước một bước rồi đột ngột gia tốc xoay người sang một bên, đối diện với tên Bò Cạp, tay phải xuất ra một kích, kèm theo kỹ năng “Róc Xương”.

Đây chính là một loại kỹ năng cơ bản của nghề nghiệp đạo tặc nhưng lại rất khó sử dụng. Cũng bởi vì nó yêu cầu phải đánh trúng vào vị trí có xương hoặc ở giữa những khớp xương trên cơ thể của kẻ địch thì mới có tác dụng, gây ra tê liệt trong hai giây kèm theo gấp 2.5 lần sát thương bình thường.

David trước giờ được sự chỉ dạy của Đình Tấn vẫn luôn luyện tập kỹ năng này nhưng chưa có cơ hội sử dụng, đến nay thời điểm mấu chốt hần mới kịp mang ra dùng.

Tên Bò Cạp cũng không nghĩ đến David trong tình huống như vậy mà còn có thể phản kích. Nhìn lấy thanh Nanh Độc nhanh như tia chớp, đang hướng về phía mặt của mình đâm xuống, hần hoảng hồn lập tức đưa hai tay đang cầm ngược dao găm của mình ra, đan xéo FdIxKg1 vào nhau rồi kích hoạt kỹ năng ‘Khóa công kích’.

‘Thích’

- 16 (Đón Đỡ)

- 3 (Đổ Máu)

- 1 (Bỏ Độc)

Công kích của David vừa gần đến người của tên Bò Cạp đã bị ngăn chặn lại bởi hai thanh dao găm. Mũi dao dùng sát ở ngay trước trán của tên Bò Cạp, làm cho hiệu quả tê liệt của kỹ năng “Róc Xương” không được kích hoạt.

Cũng chính vì vậy mà lượng sát thương chỉ tính ở một đòn công kích bình thường, lại thêm hệ thống phán định đã bị đón đỡ nên lập tức chỉ còn lại 20% sát thương ban đầu.

Những hiệu ứng thêm vào từ hai thanh vũ khí Nanh Độc của David cũng liên tục xuất hiện trên đầu của tên Bò Cạp. Bất quá sát thương cũng rất ít ỏi, không rút đi được bao nhiêu HP của hần thì đã bị lượng HP khôi phục tự động lấp lại.

‘Khóa Công Kích’, đây cũng là một loại kỹ năng riêng của thích khách, chỉ áp dụng cho với người chơi, không có hiệu quả với quái vật. Nhưng dù vậy nhiều lúc kỹ năng này cũng tỏ ra rất hiệu quả, chẳng hạn như lúc này.

Đón đỡ được công kích của David, tên Bò Cạp lập tức né ra, cả hai người nhanh chóng kéo dài khoảng cách đến hơn 10 mét mới dừng lại. Ngược tên Bò Cạp liên tục thở phập phồng, vì tình huống nguy hiểm lúc này đã tiêu tốn không ít năng lượng của hần.

Vừa rồi chỉ là thời gian dò xét, tên Bò Cạp ý thức được, đối thủ cũng không đơn giản nên ngay tức khắc thu hồi lại thái độ khinh miệt khi này.

Chỉ trong vài giây vừa qua, không biết hai người đã giao thủ mấy lần, chỉ thấy bóng ảnh liên tiếp chớp động, ba tên thích khách bên ngoài kia cũng chỉ nhìn thấy được hai cái bóng xấp lại rồi nhanh chóng tách ra.

- “Thân thủ thật nhanh!”

Một tên thích khách không khỏi trầm trầm trở một tiếng. Nếu để hần bước vào chiến đấu với một trong hai người này, có lẽ không biết sẽ chịu được bao nhiêu giây.

“Tốc độ ngang nhau?!”

Trong đầu của hai tên thích khách còn lại cũng không khỏi xuất hiện ý nghĩ này. Một nghề nghiệp chuyên về khống chế và khả năng phản ứng, một nghề nghiệp lại chuyên về sát thương bạo phát và tốc độ làm cho bọn họ khó lòng phân thắng thua.

Phía sau hàng rào bảo vệ, Henry cũng nhìn thấy được trận chiến của hai người. Mặc dù chỉ là bóng ảnh mờ nhạt, thế nhưng cũng đã đủ để làm hần hơi hơi sững người, có chút kinh ngạc, bởi vì mặc kệ là tốc độ di chuyển hay tốc độ công kích, David cũng không hề kém cạnh so với Bò Cạp.

Trong mắt Henry, Bò Cạp vốn lấy tốc độ làm gốc, nổi tiếng nhờ tốc độ, David thì theo hần nghĩ bất quá chỉ là tay non, có thể bức tên Bò Cạp như vậy thì quả thật không đơn giản.

Đột nhiên có một ý nghĩ tiếc hận xuất hiện trong lòng Henry, bởi nếu trước đó hai người đã có hợp tác, nếu như hòa khí mời hần về có lẽ bây giờ [The Throne] đã có thêm một mãnh tướng.

Bất quá ý nghĩ này cũng rất nhanh bị hần dẹp bỏ bởi sự kiêu ngạo trong dòng máu đang chảy trong người không cho phép hần có bất kỳ ý nghĩ nào như vậy.

Thế nhưng Henry lại không nghĩ ra rằng, tất cả những gì David làm được ngay lúc này đều là nhờ có bàn tay của hấn thúc đẩy.

Cũng vì nhờ có Henry mà David mới bắt gặp và đi theo được Đinh Tấn, rồi được bồi dưỡng cho đến khi cường đại như bây giờ.

Từ lúc bắt đầu giao thủ, thực lực của David và Bò Cạp đã không phân cao thấp, thắng bại chỉ ở một ý nghĩ. David muốn thắng, trừ bỏ thực lực cũng cần một chút may mắn.

Sau một đợt tấn công, David liền hiểu được mình và tên đàn ông nghề nghiệp thích khách này ngang sức ngang tài. Tuy nhiên trong suy nghĩ của hấn, muốn phân thắng bại cũng không phải là chuyện khó khăn. Bởi hấn vẫn còn một con bài chưa lật.

Liền, David ánh mắt lạnh lùng, mở miệng bình tĩnh mà nói.

- “Ngươi chỉ có vậy thôi sao?!”

Giọng nói có chút khinh thường lại thêm đôi mắt lạnh cùng với gương mặt ẩn giấu trong chiếc khăn bịt mặt của David, làm cho tên Bò Cạp không khỏi tức giận lên.

Bất quá hấn cũng cố gắng giữ bình tĩnh mà đáp trả.

- “Đừng quá ngạo mạn, một hồi nữa thì ngươi sẽ thấy thôi!”

Nói xong hấn lập tức lao nhanh về phía David. Tốc độ dường như đã nhanh hơn lúc này.

David cũng có chút kinh ngạc khi thấy tên Bò Cạp lại có thể gia tăng tốc độ của mình lên nữa. Tuy nhiên điều đó cũng không ảnh hưởng đến hấn quá nhiều.

Nắm tay đưa lên, kéo ngón tay cái vòng quanh cổ mình, làm ra dấu hiệu cắt yết hầu. David khoe miệng nở một nụ cười, sau đó kích hoạt kỹ năng “Ngự Phong”.

Tên Bò Cạp trông thấy David có hành động khiêu khích như vậy thì càng trở nên tức giận. Bước chân chạy ngay đến khi chỉ còn cách David năm mét thì giảm mạnh xuống đất, bay lướt trên không mà tới.

Hai tay cũng nhanh chóng vung lấy dao găm hướng về đầu của David sử dụng một cái ‘Tạc Kịch’ nữa.

Thế nhưng ở phía đối diện, David cũng không hề động tay động chân mà chỉ đứng im một chỗ, bởi vì trong mắt hấn lúc này, động tác của tên Bò Cạp quả thật rất chậm. Chậm đến nỗi không khác gì những cụ già đang tập dưỡng sinh.

Chờ cho đến khi tên Bò Cạp chỉ còn cách mình một mét, David mới quát lớn một tiếng, dậm chân tại chỗ nhảy lên cao về phía trước. Người ngoài trông thấy không khác gì hấn tự chủ động lao mình vào dao găm đang vung tới của tên Bò Cạp.

Hai thanh Nanh Độc trên tay cũng được hấn vung lên tựa như tia chớp, hướng về cái đầu, đang lộ ra không có gì để bảo vệ, của tên Bò Cạp.

“Bịch”

-20

David động thủ sau nhưng lại tới trước, cả người hấn lướt nhanh tới trước mặt của tên Bò Cạp, làm cho thanh dao găm đang vung ngang lập tức đánh vào khoảng không.

Chỉ có khuỷu tay của hấn là đánh lên bờ vai của David mà thôi, làm hệ thống phán định chỉ là một ít sát thương do va chạm. Thế nhưng tên Bò Cạp thì ngược lại.

“Tê Liệt”

‘Phập’

-420 (Chí Mạng)

-22 (Đổ Máu)

-11 (Bỏ Độc)

...

Đầu của hấn thì lại bị thanh Nanh Độc trên tay phải David đâm sâu vào, cả người lập tức cứng đờ. Chỉ có ánh mắt của hấn là đang trợn trừng lên, miệng thì cũng lẩm bẩm liên tục

- “Không thể nào! Làm sao có thể như vậy được?!”

Thế nhưng sự thật phũ phàng trước mắt làm hắn không thể chối bỏ. Thân thể tên Bò Cạp nặng nề rơi xuống đất, do hiệu ứng từ kỹ năng “Tê Liệt” nên hắn không thể làm ra hành động gì cả.

Cũng bởi hắn không thể nào nghĩ đến, dù bản thân mình đã ẩn dấu về tốc độ tối đa của bản thân thế nhưng lại gặp ông nội cũng đang ẩn dấu, mà lại còn ghê gớm hơn cả mình nữa.

Nhưng bây giờ tất cả đã quá muộn, tên Bò Cạp bị sa cơ thất thế, nằm té lăn trên mặt đất.

‘Phịch...’

‘Phập phập phập...’

-110

-220 (Điểm Yếu)

-330 (Chỉ Mạng)

...

Lợi dụng tốc độ như tia chớp của mình, David thân ảnh như một cái bóng lướt đi theo sát cơ thể của tên Bò Cạp đang bay xả xuống mặt đất vì mất không khí, liên tục dùng hai thanh Nanh Độc đâm vào người hắn không ngừng nghỉ.

Những con số sát thương liên tục nổi lên trong ánh mắt tuyệt vọng của tên Bò Cạp. Đặc biệt là hiệu ứng Bỏ Độc càng lúc càng được cộng dồn lên, sát thương càng cao hơn.

Ba tên thích khách đứng bên ngoài cũng lập tức trợn mắt, há mồm kinh ngạc mà nhìn tình cảnh này. Ngay tức khắc bọn chúng liền cầm lên vũ khí của mình muốn xông vào giải cứu đội trưởng của chúng.

Bất quá tốc độ chạy của bọn chúng còn chậm hơn so với tốc độ công kích của David rất nhiều.

Keng! - Ngài vừa giết chết người chơi Bò Cạp. Ác ý công kích người chơi điểm PK tăng lên 1 điểm.

Chờ cho đến khi bọn chúng đến được bên cạnh hắn thì âm thanh thông báo hắn đã giết người của hệ thống cũng liền vang lên bên tai.

‘Bịch’

David như đã có chuẩn bị trước, ngay khi nghe được âm thanh thông báo của hệ thống, thân hình chợt lóe, chân giò cao đá cái xác của tên Bò Cạp về phía ba tên thích khách đang chạy tới kia.

Sau đó nương theo tốc độ đang gia tăng lên gấp 6 lần so với một tên người chơi bình thường, vòng quanh sau lưng bọn chúng, bước chân cấp tốc chạy về phía tên Henry.

Toàn bộ quá trình chém giết 1 vs 1 này xảy ra chưa đến 20 giây. David hoàn toàn làm bất ngờ những tên người chơi đã có mặt tại đây và đã quan sát trận chiến đấu này của hắn.

Đặc biệt là tên Henry kia. Ngay lúc này hắn đang âm thầm siết chặt nắm tay, nghiêng răng nghiêng lợi mà nhìn về phía thân ảnh đơn độc đang lao tới, với ý định muốn vượt qua hàng rào được dựng lên bởi hai hàng chiến sĩ và đấu sĩ người chơi. Ánh mắt bên trong tràn đầy nỗi tức hận.

- “Vì sao ta lại không có cao thủ như vậy bên người!”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Mạng đổi mạng (1)

Tuy rằng có chút tiếc nuối vì bỏ lỡ mất một viên ngọc quý, thế nhưng tên Henry cũng rất nhanh bình tĩnh lại tâm tình của mình.

Trong suy nghĩ của hắn, chỉ cần có tiền thì sẽ giải quyết được mọi chuyện và David cũng không phải là người duy nhất có thực lực như vậy.

Chuyện trước đó, tên Bò Cạp thất bại tuy rằng làm hắn có chút tức giận nhưng cũng không quá nhiều. Bởi hắn đã có quyết định thay máu cho đội Lính

Đánh Thuê của mình rồi.

Liên giữ ý nghĩ như vậy trong đầu, Henry ánh mắt lại tiếp tục quan sát chiến trường cùng với thân ảnh đang lao nhanh mà tới của David.

Lúc này, chín tên đạo tặc trong tiểu đội của David đã gần như bị tiêu diệt sạch sẽ. Chỉ duy nhất còn lại một tên thanh niên trẻ, chính là Jimmy đang dùng tốc độ nhanh nhất của mình chạy vòng quanh. Kéo theo sau đó là hai, ba tên thích khách khác đang co chân chạy thực mạng đuổi theo.

Thế nhưng một mình hắn cũng không thể nào trốn thoát cả một đại đội nên rất nhanh thì hắn đã bị bao vây.

Ngoan cường chống đỡ một hồi, cũng không qua đến 5 giây sau đó, Jimmy thân thể mới ngã ngửa ra đất, để lại bên cạnh là một đồng tiền đồng cùng với hai món trang bị trắng 15 cấp.

Mà ngay lúc này, David cũng đã tiếp cận được bức tường chiến sĩ đang ngăn đón, che chở cho nhóm người của tên Henry.

Gương mặt bình tĩnh, Henry nhìn lấy David đang liều mạng chạy tới, trong lòng cũng không sợ hãi gì mấy.

Hắn cũng không tin rằng David còn có khả năng vượt qua cả hàng phòng vệ vững chắc với gần 100 tên chiến sĩ và đấu sĩ này. Ở đây đều có thể nói là tinh anh trong tinh anh của [The Throne], thế nên hắn rất tự tin với sự an toàn mà bọn họ mang lại.

...

Đối với David lúc này, hắn từ khi kích hoạt lượt cuối cùng để sử dụng “Ngự Phong” kỹ năng trong ngày đến hiện tại đều đã vượt qua hơn một nửa thời gian, chỉ còn lại không đến 15 giây.

Nhìn hàng phòng vệ làm thành một bức tường hình vòng cung, với ba lớp được dựng lên bởi hàng trăm tên chiến sĩ ở trước mặt, David trong lòng cũng có chút không dám chắc mình có thể vượt qua được như đã làm với tổ đội của mình ở trước đó.

Bất quá, đã đi được đến đây thì hắn cũng không còn có lựa chọn nào khác. Hoặc là cố gắng vượt qua bức tường nào hoàn thành ám sát kẻ chủ mưu, hoặc là thất bại rồi bị đám người đang truy đuổi theo ở phía sau tóm gọn, đưa về thành.

Âm thầm cắn răng, David đôi mắt chăm chú nhìn hàng đấu sĩ đầu tiên với những cây thương, giáo nhọn chìa ra ngoài cùng với tấm khiên đang được dựng đứng lên nằm bên cạnh.

20 mét

10 mét...

David bước chân bắt đầu gia tốc tới tới tấp, dường như những mũi thương nhọn kia đối với hắn thì không đáng sợ là bao.

Ngay khi chỉ còn cách không quá 2 mét, bước chân giảm mạnh xuống đất, hắn lộn người bay cao lên không trung. Những mũi thương nhọn chìa ra, hướng về phía David đâm tới đều chỉ cách không quá một tấc.

‘Soạt soạt...’

-60 -65...

Liên tục những con số sát thương nổi lên trên đầu David bởi những thanh thương dài và kích nhọn kia bị đối phương giơ lên đâm vào cơ thể hắn. Điểm số HP của hắn ngay lập tức bị cắt giảm đi, tốc độ nhanh đến chóng mặt.

David như không hề cảm giác được đau đớn, nhào lộn một vòng trên không sau đó hai tay đưa ra tựa như một con khỉ lớn nhanh nhay, tóm lấy thân một cây thương dài đang chìa về phía mình.

‘Bịch’

Bám chặt thân thương, trì hoãn lại tốc độ đang lao tới của mình, David an toàn tránh né được toàn bộ những mũi thương đang hướng về phía hắn đâm tới ở phía sau.

Không ngừng lại một giây phút nào, David chân đạp lấy vai của một tên chiến sĩ rồi nhún mạnh, bật người bay cao hơn 3 mét lao về phía bên trong, nơi mà tên Henry đang đứng cùng với ông lão quản gia và nhóm cận vệ của hắn.

Toàn bộ quá trình xảy ra trong chớp mắt, nối liền nhau không dứt. Nhanh đến nỗi những tên chiến sĩ và đấu sĩ xung quanh đó chưa kịp phản ứng lại thì David đã vượt qua hàng phòng ngự mà bọn họ lập nên.

Những tên chiến sĩ và đấu sĩ ở khoảng cách xa hơn đều ngay lập tức vòng ra phía sau ngăn đón. Tuy nhiên bởi tốc độ của David quá nhanh nên chỉ có một vài tên gần đó nhất là thành công tới được kịp thời, chặn đầu hắn.

David cả người nghiêng về phía trước xông tới như một con báo săn, trông thấy những tên thành viên [The Throne] đang ngăn đón mình, hắn không hề sợ hãi chút nào, ánh mắt chăm chú nhìn lấy từng động tác của họ.

Một thanh kiếm vung ngang hướng về phía đầu của của David mà tới. Hắn ánh mắt bình tĩnh chăm chú nhìn lấy lưỡi kiếm đang lao tới, đầu hơi cúi xuống một chút.

‘Vù...’

Miss

...

Âm thanh của tiếng gió ma sát với không khí vang lên rõ mồn một bên tai, David dường như có thể cảm nhận được lưỡi kiếm lạnh lẽo đang lướt ngang qua mũi áo khoác của mình.

10 giây, khoảng thời gian còn lại mà “Ngự Phong” kỹ năng có thể duy trì. David ánh mắt lướt qua kiểm tra một cái, rồi ngay tức khắc tập trung nhìn lại những tên người chơi đang lao về phía mình.

Khoảng cách lúc này của hắn với tên Henry cũng chỉ còn chưa đến 8 mét. Xung quanh hắn 10 tên cận vệ với đủ mọi loại nghề nghiệp trong Anh Hùng từ cung thủ, thợ săn, pháp sư, cho đến võ sĩ, chiến sĩ, đấu sĩ, đạo tặc và thích khách, kể cả linh mục và triệu hồi sư đều có mặt.

Xông tới đầu tiên là một tên đạo tặc và một tên thích khách, tuy rằng tốc độ cao hơn người chơi bình thường rất nhiều thế nhưng bọn họ đều vẫn chưa đạt tới trình độ của tên Bò Cạp.

David hơi xoay chuyển bước chân, cả người hướng sang bên phải một chút. Hai tên hộ vệ kia cũng ngay tức khắc chuyển hướng theo, cầm đầu xông tới.

Ngay khi chỉ còn 2 mét, tên đạo tặc sử dụng “Tê Liệt” kỹ năng hướng về phía đầu David đâm tới. Còn lại một tên thích khách cũng bật người bay lên không, cánh tay vung ngang tung ra ‘Tạc Kích’. Hai người phân ra hai bên trái phải, muốn chặn hết đường lui của đối phương.

Bất quá, David ngay lúc này lại không chính diện cứng đối cứng với bọn họ mà đột nhiên cả người hơi nghiêng, hai bàn chân giẫm mạnh xuống đất, nhảy sang bên trái. Làm cho hai tên hộ vệ kia, đều vồ vào khoảng không.

Lộn người trên mặt đất một vòng, David lấy lại thăng bằng rồi ngay tức khắc bật người đứng lên tiếp tục chạy.

‘Phập phập... vù’

-80 -80 -Miss

Thế nhưng đón tiếp hắn là hai mũi tên bất ngờ mà tới, phân biệt cắm vào hai bờ vai. David vừa định thần nhìn lại thì lập tức hoảng hồn, vội vàng cúi đầu né tránh một quả cầu lửa vẫn còn đang bay tới.

Ở phía trước mặt của Henry, ba tên nghề nghiệp viễn trình cung thủ, pháp sư và thợ săn, lần lượt lắp tên, giơ nỏ, triệu hồi kỹ năng tiếp tục đánh về phía David.

Vẫn chưa dừng lại tại đó, một tên võ sĩ mang theo một con Song Giác Thú bên người, ngay khi David vừa đứng dậy thì đã tiến đến tung đòn công kích, không cho hắn kịp thở dốc.

Chỉ còn lại 7 giây, David ánh mắt lóe lên một tia sắc lạnh, âm thầm cắn răng liều mạng chịu đựng hai đòn công kích này của đối phương. Hai tay ôm đầu, tiếp tục chạy nhanh về phía trước.

“Xung Phong”

-80

‘Thuần Kích’

-70

...

Không cần thận chú ý phía sau của tên võ sĩ và con Song Giác Thú, David ngay tức khắc chịu thêm hai đòn công kích từ một tên chiến sĩ và một tên đấu sĩ khác nữa.

Càng tệ hại hơn là David cả thân thể đã bị tê liệt bởi hai đòn công kích bằng kỹ năng không chế của bọn họ.

Ở phía sau, tên võ sĩ và con Song Giác Thú đã bị hắn vượt qua cũng ngay tức thì đuối kíp, bắt đầu ra sức công kích. Riêng hai tên đạo tặc và thích khách thì vẫn đang chạy nhanh mà tới.

David âm thầm nghĩ rằng, trong lòng liên tục gào thét ‘Nhanh lên!’ như để rút ngắn khoảng thời gian của hiệu quả kỹ năng không chế này. Thanh HP đang tuột xuống quá mức nguy hiểm cũng bị hắn bỏ mặc.

Hai giây tuy ngắn, nhưng lúc này đối với David lại dài như cả thế kỷ. Đến lúc lấy lại được quyền không chế cơ thể, hắn không khỏi cảm giác như được sống lại. Ngay lập tức, hắn bước lùi về sau tránh thoát những công kích đang tiếp tục hướng về phía mình mà tới.

Sau đó không chờ cho đám người hộ vệ kia phản ứng lại, David lập tức nhào về phía trước, nơi tên Henry đang đứng cùng với bốn tên hộ vệ còn lại, chỉ còn cách chưa tới 4 mét nữa thôi.

Ngay lúc David đã thoát ra được vòng vây, tên Henry thần sắc có chút kinh ngạc, trong lòng cũng không khỏi hoảng hốt lên.

Hắn cũng không ngờ rằng David lại có thể thoát ra khỏi vòng vây của những tên hộ vệ của mình. Phải biết Henry là muốn đám người chơi này từ một phòng studio khá có tiếng, tất cả trong số bọn họ đều là cao thủ hạng 1.

Bất quá khi nhìn lại ống HP của David chỉ còn lại chưa đến 1/4, tên Henry cũng không còn quá nhiều sợ hãi gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Mạng đổi mạng (2)

Ba tên hộ vệ nghề nghiệp viễn trình đứng bên cạnh Henry ngay khi thấy David vừa thoát ra khỏi vòng vây thì lập tức phát ra công kích liên tục, ý đồ muốn nhanh chóng hạ gục, trước khi hắn kịp thời chạy đến.

Bất quá với tốc độ của David vẫn còn đang trong “Ngự Phong” kỹ năng hỗ trợ, ba người không kịp mở ra lượt thứ hai công kích thì hắn đã tiếp cận được với Henry.

Thân ảnh chợt lóe lên, David tay phải tung ra một cái “Tê Liệt” hướng về phía cổ của tên Henry mà đâm tới.

“Tê Liệt”

‘Keng’

Miến dịch

Đột nhiên, ngay khi David vừa lướt tới vùng lên thanh Nanh Độc thì một bóng người chợt xuất hiện, chặn ngay phía trước người của Henry. Trong tay hắn cầm một cây đoản trượng cùng với một tấm khiên, đây chính là dấu hiệu nhận biết cho một tên linh mục.

Tấm khiên nhỏ chỉ có đường kính hơn 3 tấc thế nhưng lại hoàn mỹ thành công đón đỡ đòn tấn công của David.

‘Phập phập... ùng’

-160 (Điểm Yếu)

-140 (Điểm Yếu)

-270 (Chí Mạng)

...

Bị chặn lại dù chỉ là một giây, thế nhưng ba tên chức nghiệp viễn trình đứng bên cạnh cũng không phải hạng xoàng.

Thân thể David lập tức trở thành mục tiêu sống, liên tiếp bị đánh trúng ba đòn vào điểm yếu, thậm chí quả cầu lửa còn đánh lên đầu của hắn gây ra đòn chí mạng gấp ba lần sát thương.

Thời gian “Ngự Phong” kỹ năng cũng chỉ còn lại không tới 4 giây, David cũng không có quá nhiều thời gian để suy nghĩ.

Hắn ngay lập tức làm ra phản ứng, cả thân thể xoay một vòng muốn lách sang bên trái, ‘Đánh Ngắt’ cũng được tay phải của hắn thi triển ra, cán dao hướng về phía mặt của tên Henry mà đánh tới.

Đứng phía sau lưng của tên linh mục, Henry cũng có chút hoảng sợ, bước chân không tự chủ lùi về phía sau một bước. Nhưng sau đó tình huống lại làm cho hắn không phục một chút lòng tin.

Ngay khi David vừa bị chặn lại đòn “Tê Liệt” đầu tiên, gã linh mục này dường như đã đoán trước được suy nghĩ của hắn mà xoay người sang trái lùi về phía sau một bước.

‘Đánh Ngắt’

‘Choang’

Miễn dịch

Đòn đánh tiếp theo của David lại tiếp tục đánh lên chiếc khiên tròn kia của tên linh mục. Dường như đã sử dụng kỹ năng ‘Ngự Thuần Thuật’, trên tấm khiên của hắn lập lòe bốn đốm sáng, sau hai đòn đánh của David đã bị mất đi hai. Sát thương nhận vào đều bị hóa giải đi hết.

‘Phập phập... ùng’

-154 (Điểm Yếu)

-210 (Chỉ Mạng)

-240 (Chỉ Mạng)

...

Và cái giá phải trả cho việc này chính là tiếp tục bị ba đòn công kích đánh lên người kéo ống HP của David xuống chỉ còn lại một khoảng nhỏ, chưa đến 800 điểm.

Bị chặn lại hai lần, David đã có chút kinh ngạc về phản ứng của FwiJn5Ng đối phương. Bất quá hắn cũng không có thời gian để phân vân, mà lập tức nghiêng người lại tiếp tục lướt về phía bên phải, muốn vượt qua đối phương.

Tên linh mục này lập tức bước tới một bước hơi chệch về phía bên phải, muốn tiếp tục chặn đón ngăn lại David. Thế nhưng đột nhiên, thân thể của David chột khựng lại giữa chừng, xoay một vòng lách người sang bên trái làm hắn không kịp trở tay.

Tay cầm đoản trường của hắn giờ ra theo phản xạ tự nhiên của cơ thể như tựa như một tên cầu thủ bóng rổ muốn đưa tay cản lại đối thủ, nhưng tất cả đều là vô hiệu.

Đứng ở phía sau tên Henry, ông lão quản gia và tên triệu hồi sư hộ vệ gương mặt cũng trở nên kinh hoàng, vội vàng đuổi tới muốn dùng thân thể che chở cho hắn. Nhưng tốc độ của bọn họ làm sao sánh được với của David.

Chỉ còn lại không tới 3 giây cuối cùng của ‘Ngự Phong’ kỹ năng, David lập tức xông tới trước mặt Henry cầm dao găm vung ngang, nhắm ngay vào giữa khớp xương cổ của hắn mà tung ra kỹ năng ‘Róc Xương’.

‘Phập...’

-900 (Chỉ Mạng)

-25 (Đổ Máu)

-12 (Bỏ Độc)

...

Trong ánh mắt hoảng sợ của tên Henry, mũi dao ngọt ngào cắt ra da thịt, cắm sâu vào trong cổ, gây ra một lượng sát thương khủng bố, gấp 7.5 lần sát thương đòn công kích bình thường, rút đi gần một phần ba trong tổng số 3100 điểm lượng máu của hắn.

Đồng thời hiệu ứng phụ gây ra tê liệt cũng lập tức được kích hoạt, làm cả thân thể tên Henry cứng đờ không thể di chuyển, cùng với những sát thương kèm theo đến từ hai thanh Nanh Độc đang liên tục rút đi HP.

Chưa dừng tay tại đó, David lợi dụng lúc đối phương không thể cử động mà cầm Nanh Độc luân phiên nhau đâm vào cơ thể, nơi những vị trí yếu hại để lấy thêm lượng sát thương gấp đôi.

Chỉ chưa tới một giây, David đã đâm ra gần bốn nhát dao, làm cho ống HP của tên Henry nhanh chóng bị rút xuống, gần như đã vượt qua một nửa.

‘Phập phập... ùng’

-159 (Điểm Yếu)

-234 (Chỉ Mạng)

-270 (Chỉ Mạng)

...

Ở bên ngoài, ba tên nghề nghiệp viễn trình không hề dừng tay một giây, tiếp tục phát ra đợt công kích thứ ba đánh tới David.

Mũi tên cùng với quả cầu ma pháp thay phiên nhau đánh lên người hắn, rút đi một lượng lớn HP, kéo ống HP của hắn xuống chỉ còn một tia mong manh gần như là không nhìn thấy.

David liếc nhìn ống HP của mình một cái, 18/2985, trông thấy con số này, hắn không khỏi âm thầm may mắn. Nhưng bàn tay vẫn không hề dừng lại chút nào, tiếp tục dùng dao găm đâm vào người tên Henry.

Hai giây tê liệt lúc này cũng vừa đúng thời gian mà kết thúc. Lấy lại được quyền không chế thân thể, Henry gương mặt hoảng sợ, lập tức kéo ra khoảng cách với David, bước lùi về phía tên linh mục như để tìm kiếm sự che chở mà quên mất rằng hắn vẫn là có thể công kích giết chết David trước khi hắn kịp đánh đến mình.

Nhưng bởi vì nỗi sợ hãi đã lấp đầy trong trí não làm hắn không thể nghĩ thêm được gì khác ngoài chuyện ‘Chạy!!! HP của mình hiện tại đã chỉ còn hơn 1400 điểm, nếu tiếp tục để tên điên này đâm thêm vài nhát dao thì chắc sẽ phải bỏ mạng mất’.

Chính vì thế mới tạo điều kiện cho David có cơ hội tiếp tục truy kích.

Trông thấy tên Henry đã muốn lùi bước thì David nào có dễ dàng cho hắn chạy thoát khỏi tay mình. Nanh Độc trong tay lập tức vung ngang một cái, ý định muốn cưỡng chế sử dụng kỹ năng ‘Róc Xương’.

Mặc dù có thể sẽ bị giảm đi một nửa hiệu quả, đồng thời cũng gia tăng tiêu hao MP gấp đôi, thế nhưng như vậy thì cũng là cao hơn đòn công kích bình thường của hắn nhiều lắm.

‘Róc Xương’

‘Soạt...’

-540 (Chỉ Mạng)

-25 (Đổ Máu)

-60 (Bỏ Độc)

...

Mũi dao thành công cắm vào trên lưng tên Henry, làm thân thể của hắn bị tê liệt, khựng lại một giây. Thanh HP cũng lập tức bị giảm xuống chỉ còn chưa đến 800 điểm.

Xung quanh ông lão quân gia Tim cùng với gã linh mục kia bởi vì tốc độ chậm hơn David quá nhiều nên không kịp lao ra đón đỡ một kích này thay cho Henry.

Bọn họ trong mắt David đều đang là ở tư thế xông tới, bất quá bởi vận tốc giữa hai bên chênh lệch quá nhiều mà dường như mọi thứ đều tựa như đang quay chậm lại vậy.

Ánh mắt lóe ra từng tia sắc lạnh, David tiếp tục vung lên hai thanh Nanh Độc, muốn lợi dụng một giây tê liệt mà cho Henry một kích cuối cùng.

Nhưng cũng ngay lúc này đột nhiên hệ thống âm thanh lại vang lên bên tai David như một hồi chuông cảnh báo, phép màu của cô bé lọ lem đã hết.

Keng! - Hiệu quả kỹ năng “Ngư Phong” của ngài đã hết hiệu lực, toàn bộ tốc độ giảm xuống 100%.

Trái tim David không khỏi ngừng lại khi nghe được hồi thông báo này. Những tưởng mọi chuyện sẽ thành công nhưng không ngờ lại xảy ra chuyện vào giây phút cuối cùng.

Mọi thứ bắt đầu trở lại bình thường, ông lão quân gia lao tới bên trái muốn đưa người lên đón đỡ mũi dao thay cho tên Henry. Tên linh mục thì ở phía bên phải, cảm khiến xông lên, khoảng cách đã vừa sát bên.

David khòe mắt như muốn nứt ra, theo như hắn tính toán chỉ cần đâm trúng một dao nữa thôi tên Henry sẽ phải lia đời, bởi lượng sát thương Chỉ Mạng gấp ba lần cùng hiệu quả Đổ Máu và Bỏ Độc kéo dài trong 5 giây.

Trong lòng không cam tâm tình nguyện mọi hi sinh của anh em trong đội đều sẽ bị trở nên vô ích chỉ bởi một nhát dao cuối cùng này. David nắm tay xiết càng chặt thêm vào hai thanh Nanh Độc, miệng hét lớn một tiếng như để có thể tăng tốc lên.

- “Aaaaaa...”

‘Choang’

Miền dịch...

Âm thanh va chạm giữa kim loại với kim loại vang lên như gõ một nhịp vào tim David. Mũi thanh Nanh Độc đang cắm bên tay phải của hắn đánh lên một chiếc khiên, nhưng chỉ phá vỡ một đốm sáng trên bề mặt tấm khiên đó, hóa giải đi toàn bộ sát thương của đòn công kích.

Nhưng...

‘Phập’

Ông lão quân gia lớn tuổi mắt mờ chân chậm, ngay khi mũi dao đâm vào da thịt của tên Henry thì lão mới kịp thời xông tới.

-390 (Chí Mạng)

-25 (Đổ Máu)

-72 (Bỏ Độc)

...

Kết quả chính là thanh Nanh Độc kia thành công bởi thêm một phát vào lưng vai trái của đối phương, ngay ở vị trí trái tim của tên Henry, kéo lượng máu của hắn xuống càng thấp, chỉ còn lại chưa đến 300 điểm.

Đồng thời, lượng HP của hắn vẫn còn đang tiếp tục đi xuống bởi hiệu ứng Đổ Máu và Bỏ Độc đến từ hai thanh Nanh Độc.

‘Phập phập... đùng’

-159 (Điểm Yếu)

-234 (Chí Mạng)

-270 (Chí Mạng)

...

Ngay sau đó một khắc, David lập tức lãnh trọn ba đòn công kích của ba tên hộ vệ nghề nghiệp viên trình đứng sát bên cạnh. Gã linh mục kia cũng hoảng hốt, sợ David sẽ tiếp tục ra tay mà vùng đoàn trưởng sử dụng kỹ năng của hắn.

Sáu tên hộ vệ khác của Henry đã bị David bỏ qua, lúc này cũng lục tục chạy trở về. Bất quá tất cả cũng đã xong, bởi ngay khi nhận sát thương đầu tiên từ mũi tên của tên cung thủ hộ vệ kia, David đã mất đi toàn bộ số HP của cung của mình, thân thể như khúc gỗ mục ầm ầm ngã xuống đất từ vong.

Ánh mắt của hắn lúc chết đi, ngoài một chút kinh ngạc ra thì toàn bộ còn lại trong đó đều là phần nộ và không cam tâm.

Khung cảnh xung quanh lập tức trở nên vắng lặng trở lại. Toàn bộ tiểu đội hơn 130 người của David, không một ai còn sống sót.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Thoát chết trong gang tấc

Tên Henry ánh mắt hoảng hốt, sợ hãi khi trông thấy lượng HP đang nhanh chóng tuột xuống, vượt qua mức nguy hiểm, gần như chỉ cần một giây nữa thôi, hiệu ứng Bỏ Độc cùng với Đổ Máu sẽ giết chết hắn.

Thế nhưng ngay lúc này, tên linh mục lại ra tay.

‘Sinh Mệnh Cứu Rỗi’

+780

...

Ngay tại thời điểm David vừa ngã xuống, cũng là lúc gã linh mục kia vừa hoàn thành xong phép triệu hồi của hắn.

Trong vòng bán kính 5 mét xung quanh gã lập tức xuất hiện một vòng tròn, những sợi ánh sáng mỏng như tơ liên tục từ bên dưới mặt đất bốc lên.

Ông HP của tên Henry ngay lập tức được kéo lại một đoạn lớn, lập tức thoát khỏi vòng nguy hiểm

David trông thấy một màn này lập tức trợn tròn mắt lên kinh ngạc, thân thể ngã xuống thế nhưng ánh mắt vẫn mở lớn trừng trừng, chất chứa đầy nỗi không cam tâm bên trong.

Tên Henry may mắn thoát khỏi cái chết, liền không nhận được vui vẻ mà cười lớn một hồi. Bàn tay cũng liên tục vỗ vai tên lính mục vừa cười vừa nói.

- “Làm tốt lắm Long! Khi nào trở về lập tức sẽ có thưởng cho ngươi. . . Hahaha”

Phía bên cạnh, gã lính mục gọi Long kia chỉ im lặng gật đầu một cái. Mái tóc đen được cắt sát và gương mặt hơi thô, cùng với làn da vàng rám nắng của một người châu Á càng làm cho hắn trông càng giống như một tên lính mục sống cuộc sống tu hành khắc khổ, không màng danh lợi.

Dù rằng nghe được Henry sẽ có thưởng cho thể nhưng gương mặt của hắn vẫn vô cảm không vui không buồn.

Long bình thân tiến lại gần vị trí xác của David, tay phải vừa làm dấu theo hình chữ thập vừa lẩm bẩm, thì thầm trong miệng. Âm thanh cũng chỉ đủ cho mình hắn nghe.

- “Nhân danh Cha, và Con và Thánh Thần“.

Vừa đọc nhầm, tay phải của hắn cũng vừa chậm rãi đưa lên chạm trán, ngực và vai trái rồi cuối cùng là tới vai phải tạo thành một hình chữ thập. Dấu thánh giá kết thúc cũng là lúc hắn vừa thốt ra một tiếng: “Amen” cuối cùng.

Bằng tất cả thái độ và lòng thành kính của mình, hắn đưa tay phải lên miệng rồi hôn nhẹ lấy tựa như để cầu xin sự tha thứ và cứu rỗi cho bản thân mình hay là cho kẻ địch mà hắn đã giết chết thì vẫn là không ai biết được.

Làm xong những việc này, Long mới cúi người nhặt lên một chiếc nhẫn cùng với hai con dao găm rồi lật qua lật lại đánh giá một chút. Đôi mắt càng ngày càng sáng lên, đến nỗi đồng tiền đồng bên cạnh đều bị hắn bỏ qua.

Nhìn F75PWe6O thân ảnh chỉ cao 1 mét 75 của Long đang thu thập chiến lợi phẩm, Henry dường như cũng biết tính tình của hắn nên không nói gì nhiều.

Hơn nữa những món đồ kia của David thì hắn cũng không quan tâm nhiều lắm, trong lòng cũng là có chút xem thường bởi những tên người chơi này rất khó lấy ra được cái gì hấp dẫn được hắn.

Nếu hắn biết rằng, ba món đồ kia đều là cực phẩm bên trong cực phẩm trang bị, mà một trong số ba món đó còn có một trang sức đồ đỏ, đủ làm đỏ mắt cả đám cao thủ hiện tại, thì chắc sẽ tiếc hận thêm mấy hôm nữa cũng không chừng.

Ánh mắt lảng lạng nhìn xung quanh một chút, Henry bắt đầu ra lệnh cho ông lão quản gia.

- “Ngươi gọi bọn vô dụng kia tập hợp, chỉnh chu đội ngũ của chúng lại đi, rồi tới đây ta có chuyện cần nói. Được rồi, bây giờ chúng ta tiếp tục lên đường thôi. Sẵn tiện hỏi bọn người Hồng Môn Hội kia đã tới điểm hẹn chưa.”

Nói xong hắn xoay người bước nhanh về phía vùng đất trũng ở trước mặt. Nơi đó đã thấp thoáng thấy được một bóng dáng to lớn và khối bụi đang bay mù mù một góc trời.

- “Vâng thưa thiếu gia.”

Ông lão quản gia lập tức cúi đầu nhận lệnh. Lão ta cũng không dám nói gì nhiều, bởi lúc này đáng lẽ ông lão đã có thể thành công chặn được đòn đánh cuối cùng của David nếu nhưng kịp thời phản ứng sớm hơn.

Thế nhưng lão lại không làm được nên sợ rằng Henry ghi nhớ, nếu nói nhiều hắn lại mất hứng thì khổ.

Liền, lão Tim vừa gửi tin nhắn xong không quá 5 phút sau, đoàn người đã trở lại ngay hàng thẳng lối, nhanh chân đuổi theo nhóm của tên Henry, mà phía sau lưng hắn cũng đã tập hợp đủ ba tên đội trưởng cùng 10 tên hộ vệ, chỉ vắng mặt mỗi tên Bò Cạp vì đã bị David hạ sát trước đó.

Không khí xung quanh bọn họ bây giờ đang là một mảnh căng thẳng, trầm lặng bởi bọn họ đều biết lúc này tên Henry đang rất không hài lòng vì chuyện vừa rồi.

- “Một hồi nữa, nếu kế hoạch quan trọng của ta mà có xảy ra biến cố nào khác thì các ngươi nên hiểu số phận của mình đi. Tốt nhất là nên noi theo gương thẳng Tướng Quân.”

Ngay lúc bọn họ đang suy nghĩ mình có thể bị phạt thế nào thì đột nhiên tên Henry lại mở lời nói chuyện. Giọng nói có chút lạnh không khỏi làm cho ba tên đội trưởng này run mình một cái.

Nghe đến cái tên Tướng Quân, ông lão quản gia không khỏi run mình một cái, cả đám ba người này cũng lập tức riu rít gật đầu, run giọng thề thốt bảo đảm.

- “Vâng vâng. . . ta sẽ cố hết sức.”

- “Xin thiếu gia yên tâm, lần này nhất định sẽ không xảy ra biến cố nào khác đâu.”

- “Thiếu gia đừng lo, kế hoạch lần này chắc chắn sẽ thành công mà.”

...

Nghe cả ba người nhanh mồm nhanh miệng thế thốt như vậy, hấn cũng không khỏi âm thầm lườm bọn họ một cái, rồi hừ lạnh không hồi đáp gì nữa. Lúc này mới làm cả ba tên kia thở ra một hơi, nhẹ lòng.

Nhìn thấy Henry đã nói xong, lúc này ông lão quản gia Tim mới bước lên trước trình báo.

- “Thiếu gia, đám người Hồng Môn Hội đã tới rồi. Do tên Trần Cận Hùng dẫn đầu, có khoảng 700 người.”

Henry nghe xong chỉ im lặng gật nhẹ đầu, rồi trầm tư dường như đang suy nghĩ điều gì đó. Lão Tim cũng không nói gì chỉ lẳng lặng vừa bước đi vừa nhìn theo hấn.

- “Nói bọn chúng xông vào trước đi, chúng ta cũng lập tức sẽ tới nơi rồi. Cho bọn chúng vào dọn dẹp làm con tốt thí trước, đến lượt chúng ta thì vào hốt cú chót thôi. Khả khả khả...”

Một hồi sau Henry mới mở giọng ra lệnh cho lão quản gia, đôi mắt hấn cũng hơi híp lại, lời nói cũng sắc mùi âm mưu trong đó. Nói đến cuối hấn còn không kìm được mà cười thầm rất âm hiểm.

Ông lão Tim nghe xong cũng không khỏi rung mình một cái, chỉ trả lời ‘Vâng’ một tiếng rồi lập tức xoay người về một hướng khác gửi tin, không dám nhìn hấn lâu.

...

Ngay lúc ông lão quản gia vừa bấm gửi tin nhắn đi, ở một nơi khác tên Trần Cận Hùng nhận được tin nhắn thì lập tức mở ra xem.

- “Ông chủ của ta có lệnh lập tức tiến công, bọn ta sẽ đến ngay bây giờ.”

Nội dung tin nhắn khá đơn giản, thế nhưng làm cho tên Trần Cận Hùng gương mặt trầm đi không ít. Hấn xem xong thì cũng không nhịn được mà chửi thảm.

- “Khôn kiếp! Định đem bọn ta làm con chót thí để làm ngư ông đắc lợi à?!”

Vừa tức giận siết chặt nắm tay, ánh mắt hấn cũng vừa nhìn về phía trước.

Hiện tại nơi hấn đang đứng là ở trên một vách đá cao, bề mặt có chút dốc đứng. Phía bên dưới là một vùng đất trũng rộng lớn tựa như một cái hồ đã cạn khô, mà ở giữa hồ đang xảy ra một cuộc chiến giữa một con quái vật và một nhóm người với số lượng không thua kém gì với đoàn đội mà hấn mang theo.

Con quái vật thân thể to lớn, đang bị một nhóm hơn trăm người dùng dây thừng quấn quanh, siết chặt như một cái bánh chưng.

Bị trói buộc không thể công kích, nó chỉ có thể nằm chịu trận, mặc cho phía bên ngoài còn có hơn 300 tên nghề nghiệp viễn trình khác đang tự do công kích.

Ngay lúc này, sử dụng chức năng dò xét của hệ thống, tên Trần Cận Hùng liền lập tức nhận ra số lượng HP của con quái vật kia đã không còn nhiều, chỉ vòn vện hơn 2000 điểm một chút mà thôi.

Thế nhưng hấn biết để đánh rơi ổng HP của con quái vật đến số lượng 2000 điểm này, cả nhóm người kia đã tiêu tốn không ít thời gian. Chỉ ít là trước đến khi hấn tới đây, tức là khoảng nửa giờ trước thì nó đã chỉ còn hơn 4000 điểm mà thôi.

Điều đó đồng nghĩa với việc nếu hấn muốn mò chỗ tốt thì phải nhanh chóng hạ gục con quái vật này trước khi đám người [The Throne] đến là không đủ thời gian.

Trầm tư suy nghĩ một hồi lâu, gã Trần Cận Hùng càng lúc càng rối vì không còn có cách nào khác để giải quyết vấn đề này.

Âm thầm cắn răng đưa ra quyết định cuối cùng, hấn xoay người về sau lớn tiếng nói.

- “Tất cả mọi người tập trung, chuẩn bị tấn công giành Boss!”

Nói xong hấn lập tức đưa mắt nhìn về phía hai tên gần nhất, dường như là thân tín của hấn rồi thì thầm nói nhỏ.

- “Một hồi hai người các ngươi dẫn đội, nhớ phải chú ý một điều, không cần thiết phải liều mạng. Chỉ cần vòn quanh quấy rồi không cho bọn chúng giết Boss là được. Hiểu không?!”

Hai tên thích khách này đưa mắt nhìn nhau, sau đó gật mạnh đầu một cái rồi thầm hô.

- “Rõ rồi, đường chủ.”

Tên Trần Cận Hùng gật nhẹ đầu một cái tỏ ý hài lòng, sau đó vừa vung tay lên cao vừa xoay người về phía sau, chỉ về phía con quái vật to lớn kia rồi hét lớn.

- “Toàn đội cận chiến tấn công! Những người khác ở lại nghe ta chỉ huy!”

‘Giết...’

Lời hấn vừa nói xong thì lập tức hai tên thích khách thân tín kia lập tức hét lớn một tiếng, dẫn đầu xông lên.

Những người thuộc hạ của bọn họ, mang nghề nghiệp cận chiến cũng ngay tức khắc vừa hô hào vừa chạy đuổi theo sau.

...

Ở phía bên dưới vách đá, đang chiến đấu với con Griffin lãnh chúa mà lại nghe được tiếng kêu gọi của đám người này, Đình Tấn ánh mắt bình tĩnh liếc nhìn về phía bên trái thì lập tức trông thấy một đám người đang lộn xộn chạy nhanh, xông tới đây.

Hắn cũng là có một chút kinh ngạc nhưng lại không quá nhiều, bởi trước đó khi đang chỉ huy thì Đình Tấn đã nhận được tin nhắn mật gửi từ David trở về.

- “Xin lỗi đội trưởng... do sơ suất của ta mà cả đội đã bị toàn diệt rồi. Hiện tại, kẻ địch cũng đang trên đường đến đây, quân số cũng khoảng xấp xỉ 2000 người, xin hãy cẩn thận. Ta và các anh em sẽ mang tiếp tề tới ngay!”

Nhận được tin nhắn này, Đình Tấn cũng là có chút không hiểu. Bởi trước đó hắn cũng đã căn dặn không nên liều mạng, vậy mà David lại làm trái lệnh thì có chút lạ.

Thế nhưng ‘Bình bất yếm trá’, ở trên chiến trường thì điều gì cũng khó nói trước được. Hơn nữa, từ những hiểu biết về tính cách của David cùng với kết quả vừa nhận được, hắn lập tức có thể suy đoán ra một chút về thực lực của đoàn người [The Throne] lần này.

Bởi nếu muốn tóm gọn một nhóm đạo tặc, đặc biệt là một tên cao thủ chuyên về loại hình tốc độ và không chế như David thì rất khó mà nói chắc được. Vậy mà bọn người kia lại làm được thì quả thật là có chút thủ đoạn.

Trầm ngâm một chút, hắn liền gửi lại tin nhắn trả lời cho David, dặn dò hắn không cần phải tới nữa.

Dù sao từ thành đến nơi này cũng là tiêu tốn không ít thời gian, chờ tổ đội của hắn đến đây thì có lẽ mọi chuyện đã được giải quyết xong.

Hơi híp mắt lại nhìn qua chiến trường một chút, Đình Tấn đầu óc nhanh chóng sắp xếp phân công lại nhân lực sao cho thích hợp nhất.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Hồng Môn Hội đột kích

Từ lúc nhận được tin nhắn của David đến hiện tại cũng không quá 5 phút, thế nhưng kẻ địch lại có thể kịp thời chạy đến đây tấn công quấy rối, mà số lượng thì lại càng khác hơn trong tình báo làm Đình Tấn cũng có chút suy nghĩ.

- “Có thể đây là một nhóm người khác nữa...”

Miệng hắn không khỏi thì thầm lẩm bầm một chút những ý nghĩ trong đầu. Ánh mắt như một cái máy quét liếc nhìn quanh chiến trường, tìm và tính toán toàn bộ những thông số quan trọng.

Ngay lúc này con Griffin Boss Lãnh Chúa bị đoàn đội hơn 400 người do Đình Tấn chỉ huy liên hợp cùng với hơn 150 con vong linh, mãi đi gần hết HP. Hiện tại chỉ còn 2300 trong tổng số 44.400 điểm HP của nó.

Thế nhưng tốc độ tuột máu của con Griffin đã giảm xuống chỉ còn khoảng 10 - 20 điểm mỗi giây.

Nguyên nhân cũng bởi số lượng MP của đoàn đội viễn trình nghề nghiệp do Đình Tấn chỉ huy đã sắp sửa đến hồi cạn kiệt. Bản thân của hắn cũng đã sử dụng hơn 2/3 lượng thuốc khôi phục mang theo trong chuyến đi lần này.

Toàn bộ sát thương chủ yếu đều đến từ đám người chơi nghề nghiệp cung thủ và thợ săn, cùng với đội Bộ Xương Cung Thủ của Đình Tấn.

Hắn không dám cho bọn họ toàn lực công kích bởi không chắc một hồi lâu sau đó lại có thể sẽ còn phải chiến một trận sinh tử nữa.

Nếu như đến lúc đó bởi vì đã cạn kiệt MP mà hoàn toàn không còn sức chống trả nào, để rồi bị giết đi thì có thể toàn bộ công sức và sinh mạng của những người đã hi sinh trong cả buổi sáng này sẽ đổ sông đổ bể hết.

Hơn thế nữa, hắn còn muốn làm một món quà tặng cho đám người âm thầm tính toán với mình lần này.

Sau một hồi lâu suy nghĩ, Đinh Tấn bắt đầu lên tiếng hạ lệnh.

- “Ameerah, Louis dẫn đội rút lui! Những người khác giữ nguyên vị trí!”

Phía bên kia cách đó không quá 10 mét, hai người Ameerah và Louis đang vòng quanh tìm chỗ trống để công kích lấy con Griffin thì liền nghe được giọng nói của Đinh Tấn.

Dù có hơi bất ngờ một chút, nhưng bọn họ rất nhanh dừng lại mọi hoạt động của mình, lớn tiếng gọi lên những tên trong đội mà họ phụ trách quay trở lại tập hợp với đoàn người chơi nghề nghiệp viễn trình của Đinh Tấn.

Không đến 1 phút sau, hơn trăm người, chủ yếu mang hai nghề nghiệp thích khách và võ sĩ, đã đứng trước mặt của Đinh Tấn.

Nhìn xung quanh, quan sát trạng thái của bọn họ một chút, thấy rằng chỉ có một chút mệt mỏi, còn lại thì vẫn là rất tinh táo, Đinh Tấn trong lòng mới càng yên tâm thêm một chút.

Hắn chỉ là lo sợ, bọn họ đã chiến đấu một thời gian dài như vậy sẽ không tránh khỏi mệt mỏi về tinh thần và xuất hiện một vài ý nghĩ bỏ cuộc mà thôi. Nếu như đã không có vấn đề gì, Đinh Tấn liền lập tức lớn tiếng phát ra sắp xếp tiếp theo cho họ.

- “Phía bên kia đang có người xông tới đây muốn phá rối chúng ta. Thế nhưng bọn chúng chỉ là lũ tôm tép nhỏ nhoi thôi, còn đám cá mập lớn vẫn còn ẩn nấp ở phía sau.”

Vừa nói hắn vừa chỉ tay về phía bên trái của mình. Cả nhóm người lập tức bị lời nói và hành động của hắn hấp dẫn sự chú ý, không khỏi tò mò nhìn sang hướng cánh tay của hắn đang chỉ về.

- “Ồi đệt! Đám chó con này lại dám nhảy ra cắn lên!”

- “Chém chết cha tụi nó đi!”

...

Lập tức có người không nhịn được trầm trồ, tức giận thốt lên bởi ngay lúc này bọn họ đã bỏ rất nhiều công sức vào con Boss Griffin. Nếu để cho đám người kia cướp mất thì quả thật là có chút không chịu đựng được.

Thấy mọi người đã bắt đầu lấy lại được một chút chiến ý, Đinh Tấn khước miệng nhếch lên nở một nụ cười lớn tiếng hô.

- “Phải! Tụi chó điên này muốn cướp miếng ăn của chúng ta. Bây giờ các ngươi theo sự sắp xếp của chỉ huy, theo sát phía sau đám vong linh, đồng thời hỗ trợ bọn chúng chém giết sạch sẽ đám người này. Có làm được không?!”

Nắm tay siết chặt giờ lên, hét lớn một câu cuối cùng. Đinh Tấn thành công kích thích sự máu nóng trong người của những tên đội viên này.

“Chiến... chiến... chiến...”

Hơn trăm tên lập tức lớn giọng đồng thanh hét lên, sau đó lập tức lấy ra vũ khí của mình liên tục vung vẩy như để chứng minh cho việc bọn họ đã sẵn sàng ứng chiến.

Nhìn thấy một màn này, Đinh Tấn mới bắt đầu dùng tinh thần truyền đạt mệnh lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi, từ bỏ công kích con Griffin Lãnh Chúa mà xông về phía kẻ địch.

Khước miệng vẫn giữ nụ cười nhếch mép, hắn đưa mắt nhìn về phía Ameerah và Louis gật nhẹ đầu ra hiệu, nói một câu khẩu hình ‘Cẩn thận!’.

Hai người cũng nhìn hắn rồi gật đầu như muốn nói một tiếng ‘Đã hiểu’ rồi xoay người hét lên, gọi đội của mình dẫn đầu xông về phía đám người Hồng Môn Hội đang lao nhanh mà tới kia.

Bên kia, những tên người chơi cận chiến của Hồng Môn Hội lập tức nhìn thấy có một đàn vong linh tách ra khỏi con Griffin, rồi lao nhanh về phía mình.

Những con bộ xương kia trong tay cầm khiên và rìu mới đầu có chút lộn xộn, thế nhưng trên đoạn đường chạy tới, bọn chúng dần dần sắp xếp lại thành một đội hình mũi tên với nhiều lớp chồng lên nhau.

Không hiểu vì sao từng hàng Bộ Xương Chiến Sĩ xếp thành hình mũi tên kia có chút lệch đi vị trí nhưng lại rất có quy tắc, xen kẽ lẫn nhau và giữ một khoảng cách nhất định giữa mỗi hàng.

Nhìn lấy tình cảnh này lại nhìn về phía đoàn đội của mình, sự khác biệt này không khỏi làm những tên thành viên Hồng Môn Hội có chút lo sợ cho cú va

chạm sắp tới.

Bất quá mọi chuyện vẫn chưa dừng lại tại đó, bên cạnh những con bộ xương kia thì vẫn còn có đám quái vật hình người không có lớp da ngoài.

Bọn chúng đang chạy chồm như một con báo săn, dần dần tụ hợp thành một vòng cung, làm bọn người Hồng Môn Hội không khỏi cảm giác như mình đang đâm đầu vào miệng của một con quái vật.

Thế nhưng đến khi phía sau lại gia nhập thêm hơn trăm tên người chơi khác nữa thì bọn họ đã bắt đầu xuất hiện sự sợ hãi trong lòng. Những ưu thế về thiên thời, địa lợi, nhân hòa cũng đều bị bọn chúng quăng mất ra sau đầu.

Dường như cảm giác được sự biến hóa của suy nghĩ trong lòng đám thành viên Hồng Môn Hội, một tên thích khách dẫn đầu, được gã Trần Cận Hùng giao cho nhiệm vụ chỉ huy đoàn đội lần này, lập tức lớn tiếng trấn an.

- “Không cần phải sợ, phía sau chúng ta vẫn còn hơn 300 anh em viễn trình yểm trợ nữa. Chỉ cần can lại được thì chắc chắn sẽ nhanh chóng giết sạch được bọn chúng mà thôi! Hơn nữa nhiệm vụ của chúng ta chỉ là quấy rối, không phải ”

Lời nói tuy rằng cũng đã có hiệu quả, trấn an đám người này vượt qua sợ hãi một chút, thế nhưng sự căng thẳng trong lòng của bọn họ cũng là không tránh khỏi.

Khoảng cách có hơn trăm mét, nhưng với tốc độ toàn lực của hai bên thì cũng không mất thời gian bao nhiêu.

‘Rầm rầm rầm...’

-8 (Đón đỡ)

-43

...

Không quá 2 phút, toàn bộ những tên Bộ Xương Chiến Sĩ đã va chạm với đoàn đội, gần 300 tên, người chơi nghề nghiệp cận chiến của đám người Hồng Môn Hội kia.

Tuy nhiên, bởi vì trước đó bọn chúng là lao tới trong tư thế tay cầm, vai chống khiến nên những va chạm kia đa số đều đánh lên mặt tẩm khiên lớn.

Hàng đầu tiên có hơn 20 con Bộ Xương Chiến Sĩ va chạm lấy kẻ địch, thế nhưng ăn trọn sát thương thì chưa đến 5 con nữa.

Đa số đều đã thành công đón đỡ được và giảm đi 80% lượng sát thương, làm cho những con số màu đỏ nổi lên trên đầu bọn chúng thấp đến đáng thương.

Bỗng nhiên ngay lúc vừa va chạm xong, hàng thứ nhất Bộ Xương Chiến Sĩ đột nhiên nương theo lực phản chấn mà bước lùi về sau.

Phía sau hàng thứ hai Bộ Xương Chiến Sĩ lập tức liền vượt qua kẻ hở đâm thẳng vào đội của Hồng Môn Hội, đánh bay những tên đã bị cản lại trước đó làm cho đội hình ở phía sau cũng bị ảnh hưởng theo, ngã trái ngã phải.

Cuối cùng, cú va chạm với mũi tên hàng thứ ba Bộ Xương Chiến Sĩ giống như một cọng cỏ đè chết con lạc đà. Toàn bộ đội hình của những tên Hồng Môn Hội lập tức bị đánh vỡ sự liên kết, như một đồng ruộng sau cơn mưa bão, người trước ngã nằm đè lên người sau.

‘Phốc phốc... ầm ầm ầm...’

-12 (Đón đỡ)

-15 (Đón đỡ)

-75

...

Cũng ngay lúc này, công kích của đám người chơi viễn trình Hồng Môn Hội đã đánh đến. Từng lớp tên dày đặc, trộn lẫn với những kỹ năng ma pháp đánh vào giữa đội hình của đám Bộ Xương Chiến Sĩ.

Dường như đã biết trước, toàn bộ hai hàng đầu tiên của đội Bộ Xương Chiến Sĩ ngay khi vừa va chạm xong và lùi về phía sau, thì lập tức đưa khiên xương của chúng lên cao đón đỡ toàn bộ công kích trên trời.

Chỉ riêng có hàng đầu tiên Bộ Xương Chiến Sĩ là lãnh trọn toàn bộ sát thương, cùng với những con Tang Thi đang xông lên trước tiên ở phía sau thì mới bị dính vài đòn, cũng không quá đáng kể.

Ngay sau đó, hai đội võ sĩ và thích khách do hai người Ameerah, Louis dẫn đầu lập tức đã FBnC4hgb tiếp cận được đội hình của đối phương, theo sát phía sau đám Tang Thi mà lao vào chém giết.

Tay nắm chặt vũ khí của mình, Ameerah gương mặt nhỏ bé, non choẹt lại là hăng máu nhất, gân cổ mà gào thét lên.

- “FOR THE ALLIANCE! GIẾTTT...”

‘Búa Và Rìu’

‘Ầm ầm’

-1684 (Chí Mạng)

-1670 (Chí Mạng)

Nói đoạn, nàng lập tức bật người nhào lộn người lên không, rồi tung ra một đòn mạnh nhất, bỏ hai gót chân thon gọn của mình xuống ngay vào giữa đầu một tên chiến sĩ bên trong đội hình của kẻ địch.

Sát thương khủng bố từ 30 điểm, lại được gấp ba lần bởi đòn đánh chí mạng làm cho tên chiến sĩ tội nghiệp kia bị thuận sát ngay tức khắc.

Ở bên cạnh, trông thấy Ameerah nhanh chóng xông vào giữa lòng địch, Louis với gương mặt lạnh lùng cũng không hề hò hét hay nói một lời nào.

Thế nhưng cả thân thể hần thì lại bắt đầu mọc ra lông xám, trông trắng trong mắt chuyển thành màu vàng, gương mặt cũng đang biến dạng thành sói.

Cả thân thể con người của Louis đang chạy bằng hai chân cũng bắt đầu nghiêng về phía trước, từ từ bắt chước giống như loài sói mà chạy chồm bằng bốn chân.

‘Hú...’

Tru lên một tiếng rõ to, hần cũng theo sau Ameerah, không hề sợ hãi mà xông vào giữa đoàn người của đối phương vùng vẫy móng vuốt mà chém giết.

Hơn trăm tên đội viên còn lại cũng không chần chừ bước chân, theo sát phía sau chỉ huy của bọn họ, khí thế hùng hồn gào thét lên. Chiến ý hoàn toàn vượt qua khoảng thời gian trước đó, khi chiến đấu với con Griffin.

‘GIẾT!!!!...’

Đội hình cận chiến của đám người Hồng Môn Hội gần như đã bị phá vỡ hoàn toàn bởi sự hung hãn của đám người chỉ ngang ngửa quân số với mình.

Hai tên thích khách đứng bên ngoài khu vực va chạm vội vàng gào thét lên.

- “Con mẹ nó! Mau đứng lên lập lại đội hình a! Các người muốn chết sao mà cứ nằm dưới đất vậy?!”

- “Chiến sĩ với đầu sĩ đâu rồi? Nhanh chóng đỡ, ngăn lại kẻ địch a...”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Bại lui, tháo chạy

Đám thuộc hạ khi nghe hai tên thân tín của gã Trần Cận Hùng kia liên mồm mắng chửi mình, thì trong lòng cũng không khỏi tức giận, có khổ mà không nói nên lời.

Không phải bọn họ không muốn phản kháng, thế nhưng thực lực giữa đôi bên lại chênh lệch quá lớn làm cho sự chống trả của bọn họ dường như đã trở nên không đáng kể chút nào.

Chiến đấu diễn ra hoàn toàn áp đảo về một phía, Ameerah và Louis như hai con mãnh hổ lạc vào bầy cừu non, liên tục đánh giết kẻ địch mà không thể bị ai ngăn cản.

Toàn bộ những tên đội viên của bọn họ cũng xông vào phụ giúp đám vong linh gạt hái sinh mệnh của kẻ địch.

‘Phốc phốc phốc... ầm ầm...’

-12 (Đón Đỡ)

-80

-154...

Ở phía bên ngoài, đám người chơi nghề nghiệp viễn trình do chính tay tên Trần Cận Hùng chỉ huy liên tục phát ra công kích. Gần như cứ mỗi giây thì sẽ có một đợt mưa tên và kỹ năng ma pháp đánh trả vào đoàn người của Ameerah và Louis.

Hơn 300 tên người chơi đánh vào, số lượng đòn công kích có thể nói là dày đặc, phủ kín cả một vùng của chiến trường.

Bất quá, đa số đòn công kích đều bị đám Bộ Xương Chiến Sĩ lao ra đón đỡ. Chỉ có những tên thích khách và võ sĩ do mãi mê chiến đấu mà không kịp ẩn nấp vào bên trong hàng ngũ của Bộ Xương Chiến Sĩ mới bị đánh trúng.

Ameerah và Louis thì không cần phải nói. Với tốc độ không hề thua kém David khi chưa sử dụng ngự phong, lại thêm thân thể linh hoạt cùng với phản xạ thần kinh hơn người bình thường gần như gấp đôi, hầu như những đòn công kích aOwl YDM đánh đến Ameerah đều bị nâng tránh đi hoặc sẽ được những con Bộ Xương Chiến Sĩ đứng ra thay nâng đón đỡ.

Ngược lại, với Louis thì không cần làm ra quá nhiều động tác dư thừa. Tốc độ khôi phục HP của hắn hiện tại đã tăng lên đến 70 điểm mỗi giây. Tức là ngang ngửa với việc liên tục sử dụng một bình thuốc trung cấp.

Chưa kể đến sức phòng thủ lẫn tốc độ đều tăng cao làm cho Louis gần như trở nên bất tử trước những tên người chơi có thực lực yếu hơn hắn rất nhiều lần này.

Nếu đem so sánh với đoàn đội của David trước đó thì nhóm người của Ameerah và Louis chỉ là ngang nhau thực lực, không ai mạnh hơn ai. Nhưng mà bởi vì có đám vong linh của Đình Tấn cho nên áp lực của hai bên là khác nhau rất nhiều.

Chính vì vậy, sức phá hoại của đoàn đội do Ameerah và Louis chỉ huy mới mạnh mẽ hơn rất nhiều so với đội của David.

Cũng trong lúc cả hai bên đang chiến đấu căng thẳng, đứng ở trên vách đá, tên Trần Cận Hùng trông thấy tình hình càng lúc càng không ổn, nắm tay không khỏi xiết chặt lại, gương mặt cũng càng ngày càng đen.

Bản thân hắn cũng không nghĩ rằng cả đoàn đội của mình lại sẽ bại trong khi đột kích một nhóm người đã tiêu hao rất nhiều sau khi chiến đấu một khoảng thời gian dài, mà quân số lại ít hơn mình.

Hai tên thích khách dẫn đội cũng lập tức nhận ra được điều này. Không chần chừ chút nào, bọn hắn lập tức quay về phía đoàn đội hết lớn ra lệnh.

- “Rút quân! Đông Môn, Bắc Môn nhanh rút lui trở về...”

- “Tây Môn và Nam Môn giữ vững đội hình từ từ lui về.”

Hồng Môn Hội cứ mỗi Đường sẽ chia ra làm “Tứ Môn”, hiện tại mỗi hai môn do một gã thích khách chỉ huy, bọn họ liên tục kêu gào làm cho đám đội viên đang căng thẳng, không chú ý cũng là không được.

Những tên thuộc hạ của bọn họ lập tức như nghe được thánh ân, gương mặt không khỏi kích động tựa như vừa được giải thoát khỏi địa ngục.

Bọn họ lập tức nhận lệnh, từ từ tập trung lại bước đều lui về phía sau. Đồng thời cũng cố gắng chống trả với những người của [The Alliance] trước mặt.

Thế nhưng Ameerah và Louis làm sao lại để cho bọn họ dễ dàng thoát đi như vậy được.

Ngay khi nghe được chỉ huy của bọn họ đang gào gào rống mệnh lệnh rút lui, Ameerah lập tức gọi lấy đội viên của mình toàn lực xông tới đuổi giết.

Riêng Louis cũng không chậm trễ, một mình đơn độc xông vào giữa lòng địch nhắm ngay đến vị trí của một tên thích khách đang đứng hò hét chỉ huy kia mà xông tới.

‘Gào...’

Vừa chạy chồm, miệng sói liên tục gào thét như một con dã thú, hai móng vuốt sắc bén trên tay của hắn liên tục vung vẩy ra xung quanh. Một tên chiến sĩ không biết tự lượng sức mình mà đứng ra, chặn lại đường đi của hắn.

‘Bốp... Soạt’

-559 (Chí mạng)

...

Ngay lập tức, móng vuốt va chạm lấy phần đầu của tên chiến sĩ, lực lượng mạnh mẽ đánh bay hắn qua một bên, va đập vào người những tên đồng bạn của hắn ở phía bên cạnh.

Tên thích khách kia ngay lập tức chú ý tới động tĩnh của Louis. Trông thấy đối phương đang hướng về phía mình mà đến, gã thích khách này lập tức hoảng hốt vội vàng hô to, ra lệnh cho những tên thuộc hạ xung quanh.

- “Mau! Nhanh! Lập tức chặn lại tên người sói kia nhanh lên!”

Hai chân của hắn cũng nhanh chóng lùi bước về phía sau, lần trốn vào đám đông hàng ngũ đang chen lấn của đám thuộc hạ.

Chen lấn, xô đẩy chạy thực mạng một hồi, cảm thấy khoảng cách đã an toàn mà phía sau cũng đã không còn động tĩnh gì, tên thích khách chỉ huy này mới xoay đầu về phía sau nhìn lại thử.

Thế nhưng quan sát một hồi mà thân ảnh của Louis thì không thấy đâu, hắn mới dừng lại bước chân rồi đưa mắt như muốn nhìn kỹ tình hình xung quanh.

Đột nhiên ngay lúc này, một tên đàn em của hắn lại hét to lên. Trong giọng nói tràn ngập sự hoảng sợ.

- “Lão Đại! Cẩn thận phía trên!”

Tên thích khách vừa ngẩng đầu nhìn lên thì kinh ngạc đến đứng tim, vội vàng muốn lách người né tránh. Bất quá mọi chuyện đã chậm.

“Phập... rốp...”

-535 (Chí Mạng)

Một cái miệng rộng, đỏ như máu với đầy rẫy những răng nanh sắc nhọn lập tức cắn ngay vào cổ hắn. Lực xiết chặt của chiếc hàm mạnh đến nỗi tên thích khách có thể nghe được tiếng xương cốt trên cổ mình như đang bị cắn gãy, vỡ ra thành mảnh vụn.

Đây chính là Louis vừa bật người bay tới, muốn vồ lấy tên thích khách này. Cả thân thể lộn ngược trên không, đầu chúi xuống cắn vào cổ đối phương.

Ngay khi bắt được con mồi, Louis theo bản năng dồn trọng tâm cơ thể lên nửa thân người sau, để cho hai chân tiếp đất. Lực lao tới quá mạnh làm cho tên thích khách đang cắn trên cổ lập tức bị hất nhất bồng, bay ngược lên trên không.

Hai chân vừa tiếp đất, Louis cả thân thể hơi chồm về phía trước, móng vuốt trên chân cũng cắm xuống đất như để có thêm điểm tựa.

‘Ầm...’

Toàn bộ cơ bắp trên cổ lập tức bị kéo căng lên, kéo một nửa vòng cung từ phải sang trái, đập mạnh thân thể tên thích khách kia xuống đất.

‘Gào...’

Louis mở miệng buông bỏ rời khỏi cổ của tên thích khách mà gào thét một tiếng, các ngón trên bàn tay khép lại để móng vuốt kẻ sát nhau tựa như một lưỡi dao, liên tục đâm vào ngực con mồi, tốc độ nhanh đến nỗi không nhìn thấy rõ được cánh tay hắn mà chỉ thấy những bóng mờ lướt qua lại.

Bốn vuốt đâm vào, âm thanh hệ thống báo hiệu hắn đã ác ý giết người liên vang lên bên tai. Toàn bộ quá trình chém giết con mồi không kéo dài quá 5 giây làm cho những tên thuộc hạ của tên thích khách dù đứng ngay bên cạnh cũng không kịp trở tay.

Ở phía bên ngoài, Đình Tấn đều nhìn thấy toàn bộ một màn săn giết này, đồng thời cũng đã nhận ra được chuyện đối phương sẽ rút lui. Thậm chí là đã sớm dự đoán trước được việc này cách đó không lâu.

Ngay khi trông thấy bọn họ bắt đầu co cụm lại thành một nhóm, Đình Tấn khloe miệng không khỏi nhếch lên một nụ cười tà, trong đầu cũng không ngừng lại dừng tính toán truyền lệnh cho đám vong linh kia tự do xông tới truy kích.

Hơn 350 tên nghề nghiệp cận chiến của Hồng Môn Hội chỉ chống chịu không đến 15 phút thì liền bị một nhóm người, nhân số chỉ khoảng 270 người, chém giết đi gần 1/3 quân số, chỉ còn lại chưa đến 170 người và thậm chí là vẫn còn đang giảm xuống nữa.

Điều này quả thật là một con ác mộng với bọn họ bởi từ trước tới nay, chuyên làm việc hống hách không sợ ai, coi ai ra gì từ hiện thực lẫn trong game, bọn họ đã quen với suy nghĩ:

- ‘Hội của ta là mạnh nhất. Sẽ không ai dám chống lại nếu không sẽ phải nhận lấy sự trả thù mạnh mẽ và tàn bạo nhất’.

Thế nên lần thất bại này làm bọn họ không khỏi tự hỏi lại bản thân, tự xem xét lại Hồng Môn Hội của họ có quả thật như là những gì trước giờ mình đã từng suy nghĩ hay không.

Tuy nhiên những điều này chỉ là trong suy nghĩ vẩn vơ sau đó của đám người Hồng Môn Hội mà thôi. Hiện tại, với tình hình một bên lùi một bên tiến như thế này thì chẳng mấy chốc bọn họ có thể sẽ bị diệt sạch.

Chính bởi sức công phá của hai nhóm nghề nghiệp võ sĩ và thích khách thì không có gì để bàn cãi, chỉ có một chút điểm yếu là phòng thủ hơi thấp hơn so với những nghề nghiệp cận chiến khác mà thôi.

Tuy nhiên, ở đây đã có những con vong linh trâu bò súc vật kia làm lá chắn, không hề sợ hãi với cái chết thì điểm yếu của hai nghề nghiệp kia đã bị khắc phục đến mức triệt để, quả thật là gần như vô đối khi chiến với kẻ địch có thực lực và quân số ngang nhau.

Đình Tấn ở bên ngoài trông thấy tình cảnh này thì trong lòng không khỏi an tâm nhiều hơn.

Vung tay triệu hồi một đám vong linh đã từ vong để bổ sung lại quân số, hắn liền cũng không tiếp tục quan sát cuộc chiến này nữa, mà bắt đầu quay trở lại với con Boss Griffin Lãnh Chúa.

Bởi vì có đám người võ sĩ của Ameerah và thích khách của Louis rời đi, cho nên tốc độ đánh quái vật càng ngày càng xuống chậm.

Có thể nói bây giờ HP của con Griffin đang giảm xuống theo chỉ số hàng đơn vị, thậm chí có lúc không giảm xuống mà ngược lại còn đang tăng lên nữa.

Cả đội chiến sĩ do Terrell chỉ huy từ đầu đến giờ vẫn rất chăm chỉ mà hoạt động. Hầu như không có dấu hiệu nào của kẻ phản bội, dù cho Đình Tấn đã cố gắng suy nghĩ đến rất nhiều khả năng nhưng cũng không thể nhận biết bên trong đội có còn gián điệp nữa hay không.

Chính vì vậy, tầm nhìn của hắn bắt đầu tập trung vào ba đội còn lại do Ameerah, Louis và chính hắn chỉ huy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176: Di biến phát sinh

Đứng trên vách đá cao ở phía xa, gã Trần Cận Hùng nắm tay không khỏi siết chặt lại đến nỗi móng tay hắn đã muốn cắm sâu vào trong da thịt.

Trong lòng bồn chồn, vừa lo lắng mà cũng vừa nôn nóng, đứng ngồi không yên bởi hắn không biết lúc nào đám người [The Throne] sẽ đến đây.

Chỉ trong chưa đầy 15 phút, toàn bộ đội cận chiến của hắn đã bị diệt đi gần một nửa quân số rồi. Đã vậy mà đối phương vẫn chưa đến nơi thì không biết hắn có thể trụ vững được trong bao lâu.

- “Toàn lực công kích, yểm trợ đội cận chiến rút lui.”

Thế nhưng bây giờ đã đắm lao thì phải đành theo lao thôi, gã Trần Cận Hùng cũng không suy nghĩ dài dòng, lập tức hạ xuống mệnh lệnh cho toàn đội viễn trình do hắn chỉ huy.

Tuy nhiên vì để chắc chắn, hắn cũng nhanh chóng gửi tin nhắn cho ông lão quản gia, hỏi thúc bọn họ nhanh chóng đến đây tiếp viện.

...

Trong khi bọn người Hồng Môn Hội đang phải cố gắng vật lộn, chống chọi với sức mạnh khủng bố chỉ đến từ hai đoàn đội của [The Alliance], gã Henry lúc này cũng đã tới được vùng đất trũng phía bên trong.

Phía trước mặt, khoảng cách ước tính không quá 300 mét đã có thể trông thấy thân ảnh to lớn của con Boss Griffin Lãnh Chúa.

Henry trong lòng cũng có chút nôn nóng, bước chân không khỏi trở nên gấp rút hơn, làm cho cả đội ở phía sau cũng bắt đầu tăng tốc theo hắn.

Ngay lúc đi được khoảng trăm mét, ông lão quản gia Tim đột nhiên tiến đến bên cạnh hắn nhỏ giọng trình báo về nội dung tin nhắn của gã Trần Cận Hùng đã gửi.

- “Thiếu gia, Hồng Môn Hội sắp không xong rồi, [The Alliance] cũng sắp giết được Boss, chúng ta có nên tăng tốc lên hay là kích hoạt ‘Cái Đỏ’ không?”

Hoi bất ngờ một chút khi nghe tin tức đến từ ông lão quản gia, Henry ánh mắt trầm ngâm một chút, bước chân cũng không dừng lại một giây phút nào.

Một vài giây sau, hắn lập tức đã có phương án giải quyết. Giọng nói bình tĩnh không có quá nhiều lo lắng những chuyện ông lão quản gia vừa nói.

- “Ừm... Kích hoạt ‘bom hẹn giờ’ đi. Còn lũ Hồng Môn Hội đó thì mặc kệ chúng nó, chó săn mà thôi, chết thì tìm con khác.”

Nghe giọng nói bình thản mà lại tàn nhẫn của tên Henry, ông lão quản gia không khỏi thấy lạnh sống lưng, không biết liệu sau này liệu lão ta có trở thành một con chó săn thứ hai không nữa.

Bất quá bốn phận làm một gã người hầu, lão cũng không có quá nhiều chọn lựa cho mình. Chỉ biết âm thầm thở dài một hơi, ‘Vâng’ một tiếng rồi mở bảng giao diện tin nhắn, gửi đi mệnh lệnh cho rất nhiều người.

Trở lại với cả đoàn người của Đình Tấn...

Sau khi truy giết đám người Hồng Môn Hội được một đoạn, Đình Tấn cảm thấy khoảng cách của đoàn đội [The Alliance] với đội viễn trình của đối

phương đã bước vào vùng nguy hiểm rồi.

Nên nhớ, viễn trình nghề nghiệp khi đánh khoảng cách càng xa độ chính xác sẽ càng giảm đi, lực lượng tấn sát thương cũng đều sẽ có giảm mạnh bởi đây là game giả lập gần như 100% độ tương đồng với hiện thực.

Chính vì vậy khi đến càng gần, hai đội vong linh là Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi càng khó lòng mà đảm bảo an toàn được cho cả đoàn đội. Thế nên việc truy giết có thể sẽ xảy ra nguy hiểm, gây ra thiệt hại không ít cho cả đội.

Hơn thế nữa, sau một khoảng thời gian hơn 20 phút chiến đấu, đối phương cũng đã tử vong rất nhiều.

Bên mình chỉ là tiêu hao vài chục con vong linh sinh vật, cùng với vài tên thành viên không may mắn. Điều này đã quá có lợi cho hắn rồi, không nhất thiết phải tham thêm một chút lợi ích nhỏ mà đánh mất đi lợi thế của mình.

Giữ ý nghĩ như vậy, Đinh Tấn lập tức liền gửi tin ra lệnh cho Ameerah và Louis dẫn đội quay trở về không được đuổi giết nữa.

Cả đoàn người nhanh chóng có thứ tự mà rút lui. Võ sĩ và thích khách đội viên rút lui ra khỏi chiến trường trước tiên. Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ vẫn tiếp tục ở lại chiến đấu.

Đến khi cả đoàn người của Ameerah và Louis đã thoát ra khỏi vùng công kích của đối phương thì Đinh Tấn mới ra lệnh cho hai đàn vong linh sinh vật kia rút lui trở về, tiếp tục chiến đấu với Boss.

Nhìn hai người Ameerah và Louis cùng với những tên đội viên khác, ngực thở phập phồng vì có lẽ đang mệt thế nhưng gương mặt sáng lạng tươi rói kia lại không che giấu được vẻ hứng khởi của bọn họ.

Chiến đấu với quái vật là một chuyện, thế nhưng chiến đấu với người chơi lại là một chuyện khác. Đặc biệt là được kẻ vai sát cánh cùng với thần tượng của họ. Cảm giác kích thích và hưng phấn không thể diễn tả thành lời.

- “Làm rất tốt, nghỉ ngơi một phút sau đó tiếp tục xông lên chém giết Boss!”

Đinh Tấn ngay lúc này cũng không tiếc rẻ một lời khen cho những điều xuất sắc mà bọn họ đã làm được trước đó. Đồng thời cũng không quên phát ra mệnh lệnh tiếp theo.

Cả đám người hò reo một tiếng rồi bắt đầu ngồi xuống khôi phục lại trạng thái của mình. Ánh mắt cũng sẵn tiện bắt đầu quan sát lấy tình hình của con Boss Griffin Lãnh Chúa.

Trong khoảng thời gian vừa qua khi chiến đấu với đám người Hồng Môn Hội, lượng sát thương gây ra bị giảm đi do phải rút đi một nhóm nhân lực làm cho lượng HP của con Griffin không những không tiếp tục giảm đi mà ngược lại còn khôi phục một ít.

Trước đó HP của nó chỉ còn chưa đến 2.000 điểm thế nhưng hiện tại đã vượt qua 3.500 điểm rồi.

Không khéo nếu kéo dài tình hình này chỉ 10 phút nữa thôi thì nó có thể vượt qua trở lại 4000 điểm, làm cho công sức đánh giết hơn nửa giờ trước đó của bọn họ trở thành công cốc.

Cũng bởi trong khoảng thời gian này, Đinh Tấn vừa phải chỉ huy, không chế nhịp điệu công kích của đám người chơi viễn trình vừa phải phân tâm điều khiển quan sát tình hình cuộc chiến với đám người Hồng Môn Hội.

Thế nên hiệu quả cũng là phải giảm đi một ít. Bất quá kDxZIPL điều này cũng là nằm trong tầm tính toán của hắn.

Nhìn đoàn người chơi cận chiến do hai đội chiến sĩ và đấu sĩ gộp lại đang cố sức giữ lấy dây thừng, liên tục hò reo lấy nhịp để không bị rối loạn kia, Đinh Tấn không khỏi âm thầm vui mừng.

Bởi bọn họ sau hơn nhiều giờ liên tục chiến đấu, tuy rằng sức chịu đựng là có chút vượt quá giới hạn của họ, thế nhưng là không ai lại bỏ cuộc.

Terrell lúc này cũng không quá cực khổ như ban đầu nữa, mà ngược lại khá thanh thoi, vừa nắm dây hò reo cùng đội viên của hắn lại vừa cười giỡn nói chuyện vui vẻ cùng vài tên thanh niên trẻ tuổi khác nhỏ hơn hắn.

Không khí đang yên lành và rất náo nhiệt làm cho những tên đội viên ở bên này cũng không khỏi âm thầm muốn gia nhập vào.

Thế nhưng đội viên ngay lúc này, ánh mắt như chim ưng của Đinh Tấn lại chợt phát hiện một tên chiến sĩ đang thao tác giao diện hệ thống game. Một dự cảm không tốt đột nhiên xuất hiện trong lòng làm hắn không khỏi lo lắng lên.

- “Này! Tên chiến sĩ kia! Người đang làm gì vậy? Mau dừng tay!”

Miệng không kịp được lập tức thét lên, Đinh Tấn vừa gọi vừa lao nhanh về phía Boss.

Thế nhưng tên chiến sĩ kia dường như không có dấu hiệu gì là dừng tay. Hắn ngẩng đầu lên nhìn Đinh Tấn một cái rồi lập tức buông bỏ sợi dây thừng trong tay.

Cầm lên vũ khí của mình, gã chiến sĩ này lập tức xông nhanh về phía tên đồng đội bên cạnh, không ngần ngại gì mà vùng kiếm của hắn chém vào người đối phương.

Và quả thật điều Đình Tấn lo sợ đã tới, hành động của gã chiến sĩ này giống như một tiếng còi báo hiệu cho những tên đồng bọn khác của hắn ‘Thời điểm hành động đã tới’.

Ngay tức thì trong đội cận chiến do Terrell dẫn dắt lập tức có thêm 9 tên chiến sĩ và 10 gã đầu sỏ khác buông bỏ dây thừng mà nhào tới tấn công người gần nhất bên cạnh họ.

Chưa dừng lại tại đó, dưới ánh mắt đỏ lên vì giận dữ của Đình Tấn, bảy tên pháp sư và tám tên cung thủ bên trong đội viễn chinh nghề nghiệp cũng không chần chừ giờ lên pháp trượng và cung của mình hướng về đồng đội của bọn họ mà công kích.

Cả đoàn đội đang sắp xếp ngay ngắn chỉnh tề, chiến đấu với boss thì lập tức bị một nhóm nhỏ người này khuấy động, làm rối loạn đội hình cả lên.

Vừa vùng vẫy vũ khí, bọn chúng vừa lớn giọng gào thét.

- “Chiến thắng chỉ thuộc về The Throne!!!” (Victory for The Throne)

Tiếng gọi rơi vào tai đám thành viên của [The Alliance] nghe thật chói tai không chịu được, con tức giận cùng sát khí trong lòng lập tức bị bọn chúng khơi dậy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 177: Dẹp loạn (1)

Chạy được hơn nửa đoạn đường, Đình Tấn quay đầu về sau nhìn lại thì trông thấy đội ngũ của mình đã hỗn loạn đến mức không thể tả nổi bằng lời.

Chỉ bởi 15 tên gián điệp lật mặt quấy rối mà toàn bộ những người ở đây đều không khống chế được bản thân mà liên tục phát ra công kích đánh nhau lộn xộn.

Những tên gián điệp rất khôn khéo liên tục luồn lách giữa đám đông sử dụng kỹ năng công kích những người ở cách xa bọn chúng. Đồng thời trong lúc bỏ chạy cũng liên tục hô lớn.

- “Có kẻ phản bội công kích quấy rối, mau mau đánh chết hắn!”

- “Tên kia chính là gián điệp! Mau công kích hắn đi anh em...”

...

Một số người trong lúc hỗn loạn không chú ý rõ diễn biến câu chuyện, khi trông thấy đồng đội của mình công kích về một người khác và liên tục xung quanh cũng có người hô lên như vậy thì cứ tưởng có mệnh lệnh từ Đình Tấn nên cũng bắt chước giờ vũ khí của mình công kích theo.

Chính vì vậy mà vài tên đội viên vẫn chưa phát hiện chuyện gì xảy ra thì lập tức bị mũi tên hoặc ma pháp kỹ năng đánh trúng, sát thương nổi lên trên đầu lại kết hợp với tiếng gọi to của đám gián điệp làm bọn họ hiểu lầm lập tức công kích loạn xạ sang những người vô tội xung quanh.

Cứ như một cuộc bạo loạn đang dần dần lan rộng ra trong đội ngũ của Đình Tấn. Dần dần, đám người chơi nghề nghiệp viễn chinh trong [The Alliance] hoàn toàn lâm vào cừu hận mờ mắt.

Bọn họ quên mất nhiệm vụ của mình là chém giết với Boss, mà bắt đầu chuyển sang công kích lấy đồng đội mà họ xem là gián điệp. Tình hình cứ như thế càng lúc càng trở nên tồi tệ hơn.

Bất quá trong cái rui cũng có cái may, đoàn đội của Ameerah và Louis chỉ huy dường như không có gián điệp trà trộn vào. Hiện tại chỉ có nhóm của bọn họ vẫn là còn kỷ luật xếp hàng ngay ngắn, bình ổn nhất.

Hai cô cậu trẻ này cũng muốn xông lên chém giết gián điệp thế nhưng đã bị Đình Tấn đưa tay ngăn cản.

Hai người tuy rằng trong lòng có chút không hiểu thế nhưng bọn họ cũng không muốn hoặc có thể nói là không dám cãi lệnh của Đình Tấn ngay lúc này.

Và cũng ở ngay trong đội cận chiến đang khống chế Boss của Terrell. Nơi của bọn hắn mặc dù là đội bị phát động quấy rối sớm nhất thế nhưng tình hình lại ổn thỏa hơn cả.

Đây là cũng may nhờ có Terrell nhanh trí. Ngay khi trông thấy có kẻ phản bội công kích anh em trong hội, hắn ngay tức khắc dùng giọng nói trầm vang

của mình rống lên đến cả lần át tiếng kêu của con Griffin Boss.

- “Toàn đội giữ vững đội hình! Nếu ai buông dây ra thì ta sẽ lập tức xác định là gián điệp, đá ra khỏi [The Alliance]. Mặc kệ những con chó đang công kích kia, tập trung giữ lấy Boss!”

Chính vì thế mà những tên đội viên đang muốn nổi điên, buông ra dây thừng để công kích đáp trả những tên đánh lén dxfyxrm mình thì ngay lập tức tỉnh táo lại.

Bỏ mặc những tên phản bội kia đang gươm dao gươm kiếm, hoặc dùng thương đâm chém lấy mình, bọn họ vẫn tiếp tục giữ chặt lấy dây thừng, theo nhịp điệu mà tiếp tục kéo, xiết chặt giữ lấy Boss.

Tuy nói là không quan tâm thế nhưng sự ảnh hưởng của bọn họ cũng là rất lớn. Bởi nhiều người bị đánh trúng lực lượng chênh lệch nhau liền lập tức có hiệu quả bị đánh lủi làm bọn họ khó lòng mà tiếp tục giữ chặt lấy dây thừng.

Nếu như không sớm giải quyết chuyện này, có thể bọn họ sẽ làm xổng mất con Griffin Lãnh Chúa cũng không chừng.

Xung quanh chiến trường lúc này đều là một mảnh hỗn loạn, duy chỉ có nhóm vong linh sinh vật của Đình Tấn thì vẫn tiếp tục tập trung chuyên môn của chúng, phát ra công kích về phía Boss.

Dường như những tên phản bội và sự hỗn loạn mà bọn họ mang đến không hề ảnh hưởng đến những con vong linh này một chút nào.

Đối với Đình Tấn. Ngay khi có biến thì hắn đã lập tức quay đầu lại quan sát tình hình trong đội. Với cặp mắt như chim ưng cùng với bộ não sở hữu IQ hơn 200 của hắn thì đám kẻ gián điệp kia có lẩn trốn hay thậm chí là muốn chạy thoát đi thì cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Liếc nhìn sơ qua một chút, Đình Tấn không ra tay ngay lập tức mà tiếp tục chờ thêm một lúc. Hắn không phải là không biết cách giải quyết, thế nhưng mà muốn câu cá lớn thì phải thả mồi thơm.

Nếu có thể thành công một lần quét sạch hết gián điệp trong hội ngay lúc này thì toàn bộ [The Alliance] có thể nói là sở hữu một đội hình tinh anh và trung thành đông đảo nhất trong thế giới Anh Hùng này.

Đây cũng chính là mục đích chính mà Đình Tấn muốn hướng tới khi lập ra kế hoạch lớn đi săn Boss lần này.

Một hồi lâu sau đó, phía bên Louis và Ameerah không có động tĩnh gì khác lạ, phía bên Terrell cũng đã xuất hiện thêm năm tên đấu sĩ khác nữa. Quân số của đoàn đội cũng dần dần giảm xuống, đã chết đi cũng không ít.

Nhất là bên phía đoàn đội của Terrell, số lượng thành viên chết đi đã vượt qua mốc 20 người. Cũng bởi bọn họ là đứng chịu trận cho những tên gián điệp công kích.

Sát thương của chiến sĩ và đấu sĩ thì không phải ai cũng cao như Terrell và thêm nữa là lượng phòng thủ của hai nghề nghiệp này cũng cao nhất trong số những nghề nghiệp còn lại, cho nên lượng sát thương phát ra là rất ít.

Nhưng nếu tấn công vào điểm yếu hoặc chí mạng thì mọi chuyện lại sẽ khác, đặc biệt là những tên trong đội của Terrell vì phải cầm cố, giữ chân Boss nên chỉ có thể đứng im như cọc gỗ mặc cho những kẻ phản bội kia công kích lấy mình. Chính vì thế mà mới có nhiều người chết như vậy.

Thế nhưng bất hạnh cho Đình Tấn là những tên gián điệp trong cả hai đội của Terrell và của hắn thì quá gian xảo nên vẫn chưa có đứa nào bị giết chết.

Bù lại Đình Tấn cũng đã phát hiện ra thêm bốn nhân vật khả nghi trong đội viễn chinh của mình, nên tính ra trong cuộc giao dịch lần này, hắn là không lỗ được.

Cảm giác thời gian thả mồi như vậy là đã đủ rồi, hắn lập tức hít một hơi thật sâu hướng về đám hỗn loạn trước mặt mà rống lớn một tiếng.

- “Tất cả lập tức dừng tay, ai còn tiếp tục công kích thì ta sẽ lập tức đánh gục!”

Vừa nói hắn vừa dùng tinh thần truyền lệnh cho đám Tang Thi đang vây quanh trên cơ thể của con Boss Griffin lãnh chúa.

Những con Tang Thi đang say sưa cắt xé, gặm nhấm da thịt của con Griffin ngay khi nhận được lệnh của Đình Tấn thì lập tức từ bỏ chuyện đang làm, nhảy tự do rơi xuống mặt đất bên dưới.

Sau đó bọn chúng dùng tốc độ nhanh nhất tản ra xung quanh, bắt đầu càn quét 25 tên gián điệp đang quấy rối cả đoàn đội của Terrell, từ này đến giờ.

‘Bịch...’

-645

...

- “Á... cứu...”

- “Dừng... dừng đến đây!”

...

Bọn gián điệp của [The Throne] ngay lập tức phải nhận lấy cái kết mà bọn chúng đáng phải nhận.

Từng con Tang Thi từ trên không rơi xuống, có vài con cũng rơi ngay vào người của những tên gián điệp kia.

Chúng liên tục dùng móng vuốt sắc bén và hàm răng lởm chởm kinh tởm của mình mà cấu xé lấy con mồi của chúng.

Những kẻ phản bội kia trước giờ vẫn chưa thấy được sự khủng bố của Tang Thi. Lần này lại được nhìn tận mắt, sờ tận tay thì cảm nhận đầu tiên cũng không khỏi xuất hiện sự hoảng sợ cùng với kinh tởm.

Nhiều tên gián điệp lạnh lẽo muốn ra sức chống đối, thế nhưng bọn chúng lại quên mất rằng sức mạnh của đám vong linh này không phải là những người có đẳng cấp như chúng có thể chống lại.

Dưới sự đàn áp của hơn 50 con Tang Thi, không quá mười giây toàn bộ những kẻ phản bội trong nhóm của Terrell đã hoàn toàn bị đánh gục.

Tuy nhiên trong đội viễn chinh của Đình Tấn thì vẫn còn đang rất hỗn loạn, đám người bên trong không có dấu hiệu gì là muốn ngừng lại.

Dường như những tên gián điệp vẫn còn tin chắc rằng bọn chúng vẫn chưa bị Đình Tấn phát hiện nên vẫn tiếp tục quấy rối mà không biết rằng, một nhóm đồng bọn của chúng đã bị diệt sạch.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Dẹp loạn (2)

Đình Tấn lúc này đang rất phẫn nộ bởi sự lộng hành của đám gián điệp này. Bọn chúng chẳng những không tiếc mà bán rẻ đi anh em trong hội lại còn chẳng xem lời nói của hắn ra gì.

- “Không dùng vũ lực là không được mà...”

Khóe mắt híp lại, miệng hắn lẩm bẩm một câu. Trong đầu lập tức tập trung nghĩ đến đám Bộ Xương Cung Thủ, sau đó dùng tinh thần truyền đạt mệnh lệnh xông vào săn giết toàn bộ những tên phản bội mà hắn đã phát hiện.

Ngay tức khắc sau đó, đang cầm cung giương lên tấn công con Griffin, đám Bộ Xương Cung Thủ nhận được chỉ lệnh của chủ nhân mình thì liền thu hồi mũi tên và cắt giữ thanh cung lên trên lưng, sau đó rút ra hai thanh dao găm bằng xương mà chúng cắm ở hai bên hông.

Không chần chừ một giây phút nào, 36 con Bộ Xương Cung Thủ cấp tốc xông vào đoàn người chơi nghề nghiệp viễn chinh đang đánh nhau lộn xộn, không phân biệt địch ta, ở ngay bên cạnh.

Chúng không ngần ngại mà vung vẩy vũ khí của mình công kích đám gián điệp mà Đình Tấn chỉ điểm ra lệnh.

Một tên cung thủ gián điệp đang cầm cung trong tay, vừa lắp tên xong và đang định giương cung lên bắn về phía một tên pháp sư ở đối diện thì bỗng nhiên phía sau gáy của hắn lại cảm giác hơi nhói một cái.

-2898 (Chí Mạng)

Trong khoảnh khắc đó, gương mặt của hắn bỗng trở nên kinh hoàng, ánh mắt trợn trừng có kinh ngạc cùng với không dám tin như gặp phải một chuyện rất khủng khiếp vượt quá sức tưởng tượng của hắn.

Thân thể hắn cứng đờ như một khúc gỗ, bị một cơn gió thổi lay qua thì ngã sấp mặt lờ ra phía trước, để lộ một bóng người đang đứng ở phía sau.

Chính là thân ảnh ốm gầy của một con Bộ Xương Cung Thủ. Dao găm cầm trong tay nó vẫn chưa kịp thu hồi, hốc mắt đen ngòm trống rỗng chỉ có một ngọn lửa linh hồn màu xanh dương đang lập lòe lướt nhìn xung quanh.

Chậm rãi thu hồi lại dao găm đang giương lên ngang ngực, nó sau khi giết xong tên cung thủ gián điệp kia thì không hề có bất cứ hành động nào khác mà chỉ đứng im tại đó.

Chỉ có cái đầu vẫn là lia trái lia phải tựa như đang canh chừng đám người xung quanh. Nếu như chỉ cần có ai giương lên vũ khí của họ thì lập tức nó sẽ không ngần ngại gì mà phóng tới, hạ sát đối phương như vừa làm với tên cung thủ kia.

Cả đám người chơi bên cạnh trông thấy một màn này, rồi lại bị ánh mắt kia nhìn tới thì thân thể họ như bị đóng băng, cả người đổ mồ hôi lạnh, đứng đờ ra, quên cả việc tiếp tục công kích.

Một kích thuận sát đối thủ, đây chính là sức mạnh của đám Bộ Xương Cung Thủ, bởi lượng sát thương của chúng là dựa trên gấp 1.8 lần chỉ số thuộc tính tinh thần của Đình Tấn, tức hiện tại đã là vượt qua con số 1000 điểm.

Đó là chưa kể đến việc chúng là theo bản năng chuyên tấn công vào những vị trí yếu hại trên thân người. Gây ra một lượng sát thương lớn gấp 2 - 3 lần bình thường.

Trước đó bởi liên tục tấn công những con quái vật cấp độ cao, những tên người chơi này vẫn chỉ là cảm thấy bọn chúng là có chút mạnh hơn so với người chơi bình thường rất nhiều.

Thế nhưng suy nghĩ hiện tại của bọn họ chính là đám Bộ Xương Cung Thủ này quả thật rất khủng bố không thua kém gì những con Boss hình người cấp độ trùm cuối trong những trò chơi trước đó bọn họ đã gặp.

Đã vậy số lượng của bọn chúng lại còn rất đông đảo và có thể tăng thêm, phụ thuộc vào thực lực của người triệu hồi ra chúng. Cả đám người chơi nghĩ đến đây thì không tự chủ được mà quay đầu nhìn về phía Đình Tấn, đang đứng cách đó không xa.

Sự việc tương tự như vậy liên tục xảy ra, lan rộng dần dần đến toàn bộ chiến trường hỗn loạn mà đám đội viên này tạo thành.

Cho đến khi toàn bộ 15 tên gián điệp và cả bốn người mà Đình Tấn nghi ngờ, trong đoàn đội người chơi viễn trình, đều bị giết sạch. Đó cũng chính là lúc con hỗn loạn đã hoàn toàn bị dập tắt.

Toàn bộ quá trình này xảy ra zFQ1jJp rất nhanh nhưng kết thúc cũng nhanh không kém. Tuy rằng hậu quả mà bọn chúng để lại là có chút lớn, con số người chết là có hơn 40, thế nhưng bù lại cái mà Đình Tấn nhận được lại càng lớn hơn.

Ánh mắt của hắn lúc này nhìn xung quanh chỉ còn lại hơn 400 người này đều không còn quá nhiều nghi ngờ, chỉ có tin nhiệm và thân thiết.

Chợt sực nhớ có một chuyện quan trọng phải làm, Đình Tấn lập tức mở ra giao diện quản lý của đội Linh Đánh Thuê, sau đó mở ra bảng danh sách những tên thành viên chính thức của đội, loại bỏ một số cái tên mà hắn đã phát hiện và tiêu diệt.

Sau một lúc thao tác, Đình Tấn mới thở phào một hơi dài, xem lại danh sách thành viên lúc này chỉ còn đúng 600 người, khoe miệng âm thầm không kìm nén được vui vẻ mà nở một nụ cười.

Người dờ thì có thể đào tạo thành giỏi, thế nhưng tính cách nhiệt huyết và lòng trung thành là thứ mà hắn không thể thay đổi. 600 người ở ngay trong bảng danh sách lúc này, mới chính là thứ tài nguyên quý giá nhất mà hắn thu hoạch được trong chuyến đi lần này.

Bất quá sự yên bình trở lại chưa được bao lâu thì đột nhiên Đình Tấn lại phát hiện ở phía sau cả đoàn đội đột nhiên xuất hiện rất nhiều chấm đen đang di động.

Bởi vì lúc này vẫn còn là buổi trưa, ánh nắng mặt trời rất gay gắt làm tầm nhìn của hắn có chút không rõ ràng được, thế nhưng chăm chú nhìn kỹ một hồi lâu Đình Tấn lập tức kinh ngạc.

Những chấm đen kia chính là bóng người, mà số lượng thì rất đông đúc, có khoảng hơn 2000 người là ít. Đây là chưa kể bọn họ đang xông về phía của hắn với tốc độ rất nhanh.

Đình Tấn ngay lập tức liền nghĩ đến đám người của hội [The Throne]. Khoảng thời gian trước khi David gửi tin về cho đến sau khi bị hai lần quấy rối vừa qua, chắc cũng là vừa đủ để bọn họ lên đường tiến đến nơi đây.

Ánh mắt hắn hít lại thành một đường, nhìn chăm chú lấy đội hình của đối phương. Trong đầu cũng âm thầm suy tính bắt đầu lên kế hoạch.

Sau một lúc lâu, Đình Tấn mới thu hồi suy nghĩ của mình rồi quay đầu nhìn về phía những tên đội viên của mình, thét lên một tiếng thật to.

- “Toàn đội tập hợp, theo sau ta!”

Nói xong, Đình Tấn không chần chừ, nhấc lên bước chân đi đến nơi đoàn đội của Terrell, nơi đám người kia vẫn còn đang phải vật lộn với con Griffin Lãnh Chúa.

Gần 300 người khác, kẻ đang ngồi lập tức đứng dậy, người đang đứng thì nhanh chân chạy đến xếp vào vị trí của bọn họ trong hàng ngũ, theo sau bước chân của Đình Tấn.

Ngay khi đến gần chỉ cách con Griffin không tới 5 mét, Đình Tấn dừng lại, xoay người về phía sau nhìn lấy đám đội viên này. Phía sau lưng của hắn cũng là một nửa người trong đội của Terrell và con Boss Griffin đang liên tục gào thét.

Nhắm mắt lại hít sâu một hơi lấy tinh thần, Đình Tấn chậm rãi mở mắt nhìn về phía Ameerah và Louis gật nhẹ đầu, rồi lớn giọng hùng hồn mà nói.

- “Kể từ bây giờ, ngoại trừ những người nghề nghiệp đấu sĩ và chiến sĩ, còn lại những nghề nghiệp khác sẽ do Ameerah và Louis tiếp nhận chỉ huy!”

Hai cô cậu này dường như đã được dẫn dò trước đó, ngay khi được Đình Tấn gọi tên thì lập tức bước ra khỏi hàng ngũ, tiến đến đứng ngay bên cạnh hắn, sau đó bắt đầu phát ra mệnh lệnh đầu tiên của bọn họ.

- “Ai mang nghề nghiệp võ sĩ và thích khách, thì theo sau ta!”

Ameerah đồng dạng nói, sau đó lập tức xoay người bước đi. Tiếp đó, Louis cũng không chậm trễ bước lên phát biểu, trong giọng nói thì lại khá lạnh nhạt, không có cảm xúc gì.

- “Còn lại viễn trình nghề nghiệp, theo sau ta!”

Nói đoạn hắn cũng nhanh chân bước theo Ameerah.

Những tên đội viên chưa hiểu chuyện gì xảy ra nhưng cũng không muốn làm trái sự sắp xếp của đội trưởng, lục tục chia cắt ra, phân biệt thành hai nhóm theo sau từng người chỉ huy đã được chỉ định trước đó.

Vừa đi bọn họ vừa xoay lưng nhìn lại thì ngạc nhiên khi trông thấy Đình Tấn không có đi theo bọn họ mà bắt đầu lồm cồm bò lên thân thể của con Griffin.

Sau đó từ trong ba lô của hắn bay ra một sợi dây thừng thật dài, tựa như một con rắn biết bay có sinh mạng riêng.

Nó bắt đầu luồn lách vòng qua cổ của con Griffin nhiều vòng rồi quay trở lại cột chặt vào thân mình của Đình Tấn làm cả thân thể của hắn dán sát vào lớp lông vũ trên cổ.

Cuối cùng xung quanh con Griffin lãnh chúa lúc này chỉ còn lại cả đoàn người chơi cận chiến do Terrell chỉ huy, đang phải vật lộn giữ chặt Boss. Xung quanh bọn họ được bao bọc lại bởi đám vong linh sinh vật của Đình Tấn.

Nằm ngửa mặt lên trời, ánh nắng có chút chói làm hắn cũng khôi khôi có chút khó chịu. Nhắm mắt lại dưỡng thần, tiện tay lấy ra thuốc khôi phục uống vào, Đình Tấn khoe miệng nhếch lên một nụ cười tà rồi lẩm bẩm.

- “Đến đây đi, để cho [The Alliance] bắt đầu tỏa sáng thôi...”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Tới nơi

Đoàn người do Louis và Ameerah dẫn dắt chỉ huy lúc này đã rời khỏi vùng chiến trường, cách vị trí của con Griffin khoảng 50 mét.

Do Ameerah chỉ huy, đoàn người chơi thích khách và võ sĩ dẫn đầu đoàn người bước nhanh về phía một vách đá khá dốc. Louis dẫn dắt những tên nghề nghiệp viễn trình như pháp sư, cung thủ và thợ săn nối bước theo sau.

Đột nhiên ngay khi đến một đoạn dốc lưng chừng giữa vách đá, Ameerah ngừng lại bước chân xoay người về phía sau rồi hô to ra lệnh.

- “Toàn đội cận chiến tản ra xung quanh canh gác, đề phòng kẻ địch công kích, đánh lên!”

Những tên đội viên lập tức thi hành mệnh lệnh, phân chia nhau ra các phía, thậm chí có người còn leo lên dốc đá ở phía trên cao theo sự chỉ đạo của Ameerah đề canh gác, đề phòng.

Louis ngay lúc này cũng dừng lại bước chân, không nói một lời nào chỉ đưa tay lên cao bàn tay nắm chặt lại ra hiệu giữ nguyên đội hình.

Toàn bộ những tên trong đội viễn trình do hắn dẫn dắt cũng đều là người thông minh nên lập tức hiểu ý mà dừng lại bước chân, ánh mắt bắt đầu quan sát khung cảnh xung quanh cùng với tình hình chiến trường ở phía sau.

...

Trong lúc đoàn người Ameerah và Louis rời đi, Đình Tấn nằm trên lưng con Griffin bắt đầu lớn tiếng, bàn kế hoạch cùng với Terrell và cả đội của hắn.

- “Terrell! Các anh em! Một lúc nữa khi có hiệu lệnh của ta thì lập tức giải phóng trói buộc với con Griffin rồi dùng tốc độ nhanh nhất của các người quay trở về tụ tập với đội của Ameerah và Louis. Có nghe rõ không?!”

Nghe được lời nói của Đình Tấn, Terrell cùng những tên chiến sĩ và đầu sĩ có mặt ở đây cũng bị kinh ngạc không hết.

Không kìm được sự lo lắng trong lòng, một vài tên đội viên nhanh chóng hỏi lại hắn.

- “Thế còn người thì sao đội trưởng?”

Những tên đội viên xung quanh cũng không nhận được mở miệng quan tâm khuyên bảo.

- “Người không rời khỏi đây sẽ rất nguy hiểm đó đội trưởng!”

- “Phải đó đội trưởng, rời khỏi đây thôi không cần phải liều mạng như vậy đâu...”

...

Nghe những lời quan tâm của đám đội viên này, Đinh Tấn trong lòng không khỏi dâng lên một trận ảm áp, thế nhưng giọng nói vẫn bình tĩnh, lớn tiếng mà trả lời lại.

- “Cám ơn các người, ta đã có kế hoạch riêng sẽ không sao đâu!”

Sau khi được sự trấn an của Đinh Tấn, những tên đội viên lúc này cũng có vẻ an tĩnh xuống một chút, không tiếp tục nói nhiều nữa.

Thế nhưng sự lo lắng trong lòng là không tránh khỏi, bởi Đinh Tấn không chỉ là đầu não mà còn là biểu tượng tinh thần của toàn bộ [The Alliance].

Nếu như hán tử vong thì có thể sẽ rất loạn đi, niềm tin vào chiến thắng đều là hán tạo dựng cho bọn họ, mất đi hán cũng đồng nghĩa đi mất đi hi vọng có thể thành công chiến thắng được kẻ địch lớn lần này.

Terrell tinh tế phát hiện gương mặt của những tên đội viên xung quanh vẫn còn trầm trọng vì không bớt lo. Đầu óc nhanh nhạy, hán liền mở lời khuyên bảo.

- “Đội trưởng nếu đã có kế hoạch tự tin như vậy thì chắc chắn những bước kế tiếp sẽ thành công thôi. Các người lo nghĩ cũng không có tác dụng gì đâu, nhiệm vụ quan trọng bây giờ là phải tuân theo mệnh lệnh mà thi hành. Đừng làm chuyện dư thừa rồi gây rối làm ảnh hưởng đến kế hoạch của đội trưởng.”

‘Rõ...’

Lời nói của Terrell vừa phát ra xong, những tên đội viên âm thầm suy nghĩ một chút liền tỉnh táo tinh thần lại ngay. Những lo lắng trước đó không cánh mà bay, tiêu tán đi gần hết, chiến ý cũng lập tức quay trở lại mà đồng thanh hô to.

Nhìn thấy đoàn đội của mình đã bình ổn trở lại, Đinh Tấn trong lòng cũng là yên tâm không ít.

Kế hoạch hạ sát Boss rồi an toàn rút đi trước khi những kẻ quấy rối đến đây đã thất bại, mà trả giá chính là hi sinh một đội do David chỉ huy.

Bước kế hoạch cuối cùng cũng là phần quan trọng nhất trong chuyến đi này hán quyết không để có bất kì trục trặc nào chen ngang, để rồi dẫn đến thất bại, bởi vì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng gây ảnh hưởng tới rất nhiều dự tính trong tương lai của hán.

...

Trong khi đoàn người của Đinh Tấn đang bận bịu tất bật chuẩn bị đối phó với kẻ địch thì đám người [The Throne] do Henry dẫn đầu vẫn đang cấp tốc chạy tới với sự tự tin chiến thắng gần như tuyệt đối.

Trước đó khi Henry ra lệnh ‘kích hoạt bom hẹn giờ’ cho lão quân gia, trong lòng của hán tràn ngập tự tin. Bước chân cũng là khá nhàn nhã không như bây giờ rất gấp gáp.

Hán đã phải tiêu tốn rất nhiều công sức và tiền bạc mới thành công xây dựng một đội gián điệp như vậy.

Với số lượng gián điệp mà mình đã gài vào [The Alliance], Henry tin tưởng chỉ cần bọn họ một khi vùng dậy liền có thể phá hỏng toàn bộ thành quả lao động của đám người Đinh Tấn.

Thậm chí là làm cho con boss nổi điên lên, tàn sát hết sạch những kẻ đã bao vây, muốn chém giết nó trong cả buổi sáng này.

Thế nhưng không quá lâu sau đó, gương mặt của hán liền trầm xuống, đến mức muốn chảy ra nước khi nhận được tin toàn bộ gián điệp hoặc những người mà hán mua chuộc được đều đã bị tiễn đưa về thành.

Henry vừa tức giận lại càng gấp gáp nên lập tức mới tăng tốc độ tiến quân, nếu không thì hán cũng không phải hi hục mà chạy như lúc này.

Vừa chạy Henry vừa âm thầm mắng chửi thầm những gã gián điệp vô dụng kia. Đồng thời cũng hướng về ông lão quân gia Tim ở bên cạnh mà ra lệnh.

- “Gọi cho lũ Hồng Môn Hội kia đi, chúng ta tới nơi rồi. Chuẩn bị chiến đấu thôi.”

- “Vâng thưa thiếu gia.”

Ông lão quân gia cung kính mà đáp. Lập tức liền bắt đầu soạn tin nhắn gửi đi.

Ngay lúc này, Henry liền âm thầm quan sát tình hình Boss ở trước mặt. Khoảng cách đã chỉ còn trên dưới 150 mét, hẳn đã có thể nhìn rõ được thân ảnh con Griffin đang quần quai, 2f0EPJ vùng vẫy trên mặt đất.

Tiếng kêu gào của nó, Henry cũng đã có thể loáng thoáng nghe thấy đôi chút.

Mở ra chức năng dò xét hướng về con Griffin, Henry đôi mắt không khỏi sáng lên khi nhìn thấy con số 4755/44.400.

Hắn là không hiểu ý nghĩa của con số này đại diện cho cái gì, mà nghĩ rằng “Những người trong [The Alliance] với cách thức giết boss theo kiểu “Thời tiền sử” thế này mà còn đánh boss gần chết được thì nói gì là đại quân hùng mạnh của mình”.

Thế nên cứ ảo tưởng rằng chỉ với chút HP ít ỏi đó thì cả đại quân của hắn liền có thể càn quét chỉ trong một khoảng thời gian ngắn.

Chính vì vậy, Henry vẫn còn mang theo một chút ý niệm khinh thường ở trong lòng đối với con Griffin Boss này.

Khoảng cách càng ngày càng gần, đột nhiên khi trông thấy người của đối phương bắt đầu có đại hành động, từ bỏ chiến đấu với Boss mà chạy đi về phương xa, Henry không nhịn được buồn cười mà mở miệng cười lớn một tiếng.

Trong đầu hắn không khỏi tưởng tượng ra gương mặt hốt hoảng, lo sợ của Đình Tấn khi trông thấy đại quân của mình đang xông tới, rồi hấp tấp bỏ của chạy lấy người.

Sự tự tin của hắn càng lúc càng củng cố nhiều hơn. Đến một lúc không kìm chế được nữa, Henry ngao mạn xoay đầu hướng về phía sau rộng lớn.

- “Bọn chó đó đang bỏ chạy vì sợ hãi chúng ta. Các người còn chờ gì nữa, mau xông lên giết sạch bọn chúng cho ta!!”

Đám đội viên [The Throne] trước đó cũng đã trông thấy hành động của đối phương.

Nghe được lời kêu gọi của Henry, cả đám bọn chúng càng trở nên hưng phấn và tin chắc rằng, hơn 2000 người bọn họ nhất định có thể diệt sạch cả Boss lẫn toàn bộ đoàn đội của Đình Tấn.

Ba tên đội trưởng Ai Kiu Ai, Ollay và Huyền Thoại lúc này cũng đưa mắt nhìn nhau, đều nhìn ra ý tưởng ‘Cơ hội chuộc lỗi đã tới’ trong mắt đối phương.

Ngay tức khắc không chần chừ chút nào, Huyền Thoại lập tức hô to dẫn đầu.

- “Toàn bộ đội cận chiến, xếp thành đội hình số 1, xông về phía trước!”

Hai tên Ai Kiu Ai và Ollay lãnh đội pháp sư, cung thủ và thợ săn cũng ngay tức khắc truyền lệnh cho đội viên của bọn họ tiến công.

Rất nhanh, toàn bộ một đoàn người nối dài của hội [The Throne] nhanh chóng tản ra, xếp thành đội hình tựa như một mũi tên khổng lồ, đâm thẳng về phía con Griffin Boss Lãnh Chúa và nhóm người của Đình Tấn.

Khoảng cách 200 mét không tới, bắt đầu nhanh chóng được rút ngắn lại. Cứ như đồng hồ đếm ngược thời gian...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180: Bắt đầu va chạm

Trên vách núi cách đó không xa, đoàn người Hồng Môn Hội do Trần Cận Hùng và một tên thích khách thân tín còn lại đang đứng tại chỗ quan sát toàn bộ khung cảnh bên dưới.

Trước đó nhờ có đội viễn trình yểm hộ, đám cận chiến thành viên mới có cơ hội an toàn mà rút lui trở về. Thế nhưng sau khi kiểm kê lại thiệt hại, Trần Cận Hùng không khỏi tức muốn ói máu.

Rõ ràng 350 người, không đến 30 phút chiến đấu đã bị đối phương diệt đi gần 170 người. Đó là chưa kể đến việc một tên thân tín của gã Trần Cận Hùng đã bị chém giết trong lúc bại lui.

Sợ hãi đám người kia sẽ tiếp tục dẫn đội công kích lấy mình, gã Trần Cận Hùng lập tức hạ lệnh rút quân sang một khu vực khác ẩn nấp, chờ đợi người của tên Henry đến để tụ tập.

Hắn là lo sợ tên Henry lại sẽ tiếp tục bắt bẻ mình không làm được gì mà lại đòi tiền công rồi tiếp tục quỵt tiền, đến lúc đó không biết đòi ai lại khó.

Chính vì thế gã phải bảo toàn lực lượng chờ cho đối phương đến để góp mặt dù ít dù nhiều, để đối phương không thể tiếp tục viện cớ.

Ngay khi nghe những tên thuộc hạ đang canh gác báo lại người của [The Throne] đã tới, hắn lập tức mừng rỡ muốn khóc, nhanh chóng dẫn dắt cả đội tiến lên chờ đợi tín hiệu.

Một hồi lâu chờ đợi, cuối cùng khi thấy lão quản gia cũng đã phát tin tức tới cho mình, hắn tay chân háp tấp vội vàng mở ra xem nội dung kế hoạch.

- “Vòng ra 2SMXCSj phía sau, bao vây không cho đối phương thoát đi.”

Siết chặt nắm tay, Trần Cận Hùng nhanh chóng xác định vị trí thuận lợi để đột kích. Liên ngay tức khắc hắn ánh mắt bắt đầu tập trung ở vị trí vách núi đá phía tây, nơi mà Ameerah và Louis đang đóng quân.

Trong khoảng thời gian chờ đợi này, gã Trần Cận Hùng đã phân tích kỹ lưỡng lý do hắn thất bại. Kết quả sau cùng hắn đưa ra chính là bởi vì trong đội bọn họ có một đám vong linh quá mạnh.

Ngay lúc này khi trông thấy đám người của Ameerah và Louis không hề có một con vong linh nào, ánh mắt của gã càng sáng hơn như một con báo săn nhìn thấy con mồi.

Rất nhanh sau đó, hắn liền có quyết định.

- “Tứ Môn nghe lệnh! Lập tức vòng qua vách đá phía tây đột kích bọn [The Alliance].”

Nói đoạn, hắn nhanh chóng cất bước, dẫn đầu luồn lách qua những tảng đá lớn lôm chôm trên vách đá, âm thầm hướng về phía sau của đám người Ameerah và Louis.

...

Cũng ở tại thời điểm này, Đình Tấn vẫn đang nằm dài trên cổ của con Griffin. Lâu lâu hắn lại nghiêng đầu nhìn về phía của đám người [The Throne], tính toán thời gian và khoảng cách mà hai bên sẽ va chạm nhau.

Và không để hắn chờ đợi quá lâu, ngay khi tên Henry phát ra mệnh lệnh tiến công, Đình Tấn cũng không chần chừ, lập tức rống lên ra hiệu cho Terrell và cả đoàn đội chiến sĩ, đấu sĩ kia.

- “Buông dây! Rút lui về phía sau!”

Cả đám những tên đội viên đang tập trung toàn bộ tinh thần quan sát xung quanh và lắng tai, chờ mệnh lệnh của Đình Tấn.

Ngay khi có hiệu lệnh, bọn họ không hề chần chừ chút nào, lập tức buông sợi dây thừng trong tay ra. Sau đó bàn chân đã sức lực từ lâu lập tức bộc phát ra tốc độ cao nhất của họ, lao nhanh về phía đoàn người của Ameerah và Louis.

‘Ki...a... Quát...’

Được giải phóng khỏi trói buộc, con Griffin lãnh chúa không nhịn được phần nộ trong lòng, gào thét lên liên tục.

Thân thể bị trói buộc bởi những sợi dây thừng quấn quanh làm nó có chút khó khăn khi muốn đứng lên. Tuy nhiên đôi cánh to lớn, hữu lực kia thì lại không hề khó khăn một chút nào khi vùng lên đập xuống.

Vòng tròn ma pháp lập tức xuất hiện ngay sau khi đôi cánh của nó vừa đập được vài cái. Bất quá đội của Terrell vẫn chưa thoát khỏi khu vực nguy hiểm thì làm sao Đình Tấn lại để cho nó có cơ hội tung ra kỹ năng.

“Linh Hồn Chấn Động”

-12

Không hề chần chừ chút nào, Đình Tấn lập tức sử dụng tinh thần truyền lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ sử dụng kỹ năng, khống chế lại con Griffin.

36 con Bộ Xương Cung Thủ thay phiên nhau giờ cung bắn tên, cả thân thể con Griffin lại tiếp tục bị cứng đờ ra không thể cử động.

Quá trình triệu hồi kỹ năng bị gián đoạn, vòng tròn ma pháp vừa mới chỉ sáng lên một chút vẫn chưa kịp hình thành xong thì ngay tức khắc liền bị vỡ tan ra thành từng mảnh, hóa thành những hạt nguyên tố bay tứ tán vào không khí chẳng khác gì những đàn đom đóm lóe sáng trong đêm.

...

Ở phía xa kia, đoàn người [The Throne] ngay lúc này đã có sự thay đổi về sắp xếp đội hình. Dẫn đầu là đội cận chiến do tên Huyền Thoại chỉ huy, xông lên trước tiên.

‘Kia... quát... quát...’

Một tiếng kêu của chim đại bàng vang vọng cả một vùng núi đá này lập tức làm cho đám người này có chút giật nảy người.

Đến lúc này bọn họ không khỏi tròn tròn ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía con Griffin Boss khổng lồ ở trước mặt.

‘Hahahaha...’

Đột nhiên không biết từ ai bắt đầu, tiếng cười nhạo xuất hiện trong đoàn người [The Throne] sau đó dần dần lan rộng ra. Đến tên Henry cũng không kìm được ôm bụng cười lớn.

Đây là bởi vì bọn họ trông thấy một màn thật buồn cười. Cả đám người đang dùng dây thừng bắt giữ con Griffin Boss Lãnh Chúa, ngay khi trông thấy bọn họ đang xông tới thì hoảng sợ vội vàng bỏ rơi dây thừng trong tay.

Ba chân bốn cẳng chạy nhanh về hướng ngược lại, bỏ rơi cả con Griffin đang sắp cận HP mà bọn họ đã phí bao công sức và thời gian hơn nửa ngày mới đánh tới được.

Nhiều người khi trông thấy một màn này thì lại càng nổi lên lòng tham. Bọn họ trước đó đã săn giết qua khá nhiều chủng loại Boss, đồ vật thu hoạch được cũng hết sức phong phú, có đồ bộ, có trang sức, thậm chí là chất lượng đồ đồ cũng đã từng có qua.

Con Griffin này đẳng cấp càng cao, thu hoạch dĩ nhiên sẽ tỉ lệ thuận mà tăng lên theo. Chính vì thế ngay khi trông thấy lượng HP chỉ còn lại 1/10, mong manh của nó, những tên người chơi này mới nổi lên lòng tham muốn tìm cơ hội để vơ vét một chút.

Trông thấy những tên chiến sĩ và đấu sĩ kia cầm đầu bỏ của chạy lấy người, càng làm cho Henry có thêm chắc chắn về khả năng thành công của kế hoạch.

Nghĩ đến vừa giết được Boss lại vừa đánh bại được kẻ thù, nhất tiễn hạ song điều thì trong lòng càng không khỏi trở nên nôn nóng, ánh mắt cũng dần dần sáng rực lên.

Khoảng cách dần dần rút ngắn lại, cho đến khi vừa đạt đến trăm mét trong tầm tấn công, hắn không chờ được nữa mà cầm lên vũ khí của mình tấn công về phía con Griffin.

‘Hỏa cầu thuật’

‘Ầm’

-7

Một con số thấp đến đáng thương nổi lên trên đầu của con Griffin. Cũng không trách được Henry, mặc dù trang bị một set đồ bộ màu xanh thê nhưng phòng thủ của con Griffin lại quá cao nên sát thương thấp cũng không có gì là lạ.

‘Quát... quát...’

Đang bị Đình Tấn sử dụng Bộ Xương Cung Thủ khổng lồ chế, con Griffin dù tức giận nhưng chẳng thể làm gì khác hơn là liên tục mở miệng gào thét bày tỏ sự phẫn nộ của nó.

Trông thấy tên Henry đã phát ra đòn công kích đầu tiên, vài tên người chơi đã có chút phân vân không biết nên tiếp tục chạy theo cả đội hay đứng lại bắt đầu tấn công Boss.

- “Toàn đội pháp sư xếp vào hàng, chuẩn bị công kích!”

- “Toàn đội cung thủ và thợ săn, tự do công kích!”

Bất quá rất nhanh hai tên Ollay và Ai Kiu Ai nhận ra tình thế đã bị Henry khuấy rối, không thể làm gì khác hơn là hạ xuống mệnh lệnh, bắt đầu mở ra công kích.

Ở phía trước, Huyền Thoại và cả đoàn đội cận chiến vẫn không ngừng lại bước chân của mình. Tiếp tục xông về phía con Griffin mang ý định tiếp cận, dùng kỹ năng hay bất chước đám người của Đình Tấn trước đó, lấy dây thừng khổng lồ chế Boss lại thì vẫn là chưa biết được.

‘Phốc phốc phốc... ầm ầm...’

-3 -1 -2 Miss...

Những đòn sát thương đến từ đoàn đội viễn trình của [The Throne] lúc này cũng đã đến và bắt đầu va chạm với thân thể của con Griffin.

Chất lượng đòn công kích thấp đến thảm thương, đều chỉ luẩn quẩn trong vòng 1 - 3 điểm liên tục nổi lên trên đầu con Griffin, thậm chí còn có một số đòn công kích đánh hụt ra ngoài đất.

Nhưng bởi vì số lượng người chơi viễn trình trong đoàn người [The Throne] quá đông, có đến hơn 1100 người, nên HP của con Griffin cũng nhanh chóng giảm xuống gần 1000 điểm.

Bất quá lượng HP khôi phục của nó cũng rất cao nên lập tức khoảng HP bị mất đi này nhanh chóng được khôi phục lại.

Vừa khôi phục được một nửa thì đợt công kích tiếp theo đã lao tới, tiếp tục rút ngắn đi ổng HP còn lại của con Griffin.

Sau khi cộng trừ nhân chia ra, tốc độ sụt giảm của con Griffin là ở khoảng 300 HP/giây. Nghĩa là với gần 5000 HP cuối cùng, nó vẫn còn có thể đứng vững trong khoảng 15 đợt công kích.

...

Nằm trên cổ con Griffin, Đình Tấn liên tục phải hứng chịu đạn lạc. Nhưng may mắn là HP của hắn cũng rất cao, đồng thời kỹ năng bảo mạng cũng nhiều nên không có quá nhiều nguy hiểm.

36 con Bộ Xương Cung Thủ lúc này cũng đã hi sinh hơn một nửa, chỉ còn lại 8 con cuối cùng, tượng trưng cho việc con Griffin chỉ còn 4 giây nữa là sẽ ‘xông chuồng’.

Nghiêng đầu sang nhìn về phía đám người [The Throne] đang xông tới, Đình Tấn dường như không hề có quá nhiều lo lắng. Khóe miệng nhếch lên nở một nụ cười tà, lăm bằm một câu.

- “Đến đây đi, mau đến đây gặp mặt tử thần, nhận lấy cái chết... khả khả khả”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 181: Chờ đợi thời cơ (1)

Bốn giây nói nhanh cũng không nhanh mà chậm cũng không chậm. Đám người [The Throne] vẫn không hề ngừng lại công kích của chúng, liên tục phát ra kỹ năng hướng về phía con Griffin mà đánh.

Nằm trên cổ của con Griffin Lãnh Chúa, sau mỗi đợt công kích ập tới, Đình Tấn liên tục phải uống thuốc khôi phục để duy trì cho việc triệu hồi đám vong linh của hắn và kỹ năng “Lá Chấn Ma Pháp”.

Cũng may Đình Tấn nằm ở vị trí là ở phía sau đầu của con Griffin, những người đứng từ bên dưới nhìn lên sẽ rất khó mà trông thấy hắn. Đến hiện tại hắn vẫn chưa bị ai phát hiện ra, thế nên những đòn công kích đánh tới hắn là rất ít, đa số đều là trúng phải ‘đạn lạc’.

Tám con Bộ Xương Cung Thủ thay phiên nhau bắn tên, rồi ngã xuống đất, hóa thành một bãi xương được hổ đen đưa trở về với cõi chết. Giãn cách mỗi lần bắn cách đều nhau, làm con Griffin không thể thoát khỏi khổng chế dù chỉ là một mili giây.

Trong khoảng thời gian đó, Đình Tấn cũng tranh thủ bắt đầu triệu hồi lại một đám Bộ Xương Cung Thủ mới.

Bởi vì lúc này, còn cách không quá 10 mét nữa thôi là đám người trong đội cận chiến do tên Huyền Thoại chỉ huy sẽ tiếp cận được con Griffin rồi.

Hắn phải chuẩn bị sẵn sàng, đề phòng cho trường hợp con Griffin không kịp tung ra kỹ năng, mà giúp nó giữ chân đám người này.

...

Ngay khi con Bộ Xương Cung Thủ cuối cùng ngã xuống cũng là lúc Đình Tấn đã hoàn thành xong phép triệu hồi.

“Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ”

Nằm ở trên cổ của con Griffin, sau khi đã hoàn thành xong vòng tròn ma pháp và đọc xong đoạn chú ngữ cuối cùng, Đình Tấn vung tay sang ngang tựa như vút một món đồ, để cho vòng ma pháp kia rơi xuống trên mặt đất, ngay sát dưới chân của con Griffin.

Cũng tại thời khắc đó, 0.5 giây hiệu quả khổng chế của mũi tên “Linh Hồn Chấn Động” mà con Bộ Xương Cung Thủ cuối cùng bắn ra cũng vừa đi đến hồi kết.

Thân thể vừa được giải phóng khỏi tê liệt, con Griffin lập tức lắc mạnh thân thể một cái, bật người đứng lên bằng hai chân sau.

‘Quát... Quát...’

Nó gào rống tức giận, đôi cánh cũng đập mạnh liên hồi như để gia tốc triệu hồi kỹ năng. Vòng ma pháp trên cánh nó bắt đầu sáng lên ngay tức thì, tốc độ hình thành gần như nhanh hơn gấp đôi so với trước đó.

Gió lớn từ đôi cánh, từng cơn thay nhau phả xuống mặt đất, thổi tung cát bụi và đất đá lên che giấu đi thân thể của con Griffin vào bên trong.

‘Phốc phốc phốc... ầm ầm...’

-1 -2 -1...

Ngay lúc này lượt công kích thứ 6 của đám người chơi viễn trình cũng đã tới.

Những đòn công kích như một cơn mưa rào đánh lên người con Griffin. Có một số trúng đích, một số khác lại đánh trượt ra ngoài khu vực đất đá xung quanh.

May mắn cho Đình Tấn, con Griffin là giờ lên hai chân trước, đứng bằng hai chân sau, phần bụng hướng về phía đoàn người [The Throne] nên toàn bộ những công kích này đều không có một viên đạn lạc nào đánh trúng hấn như trước đó.

Nhưng mà đám vong linh của hấn thì lại không may mắn như vậy.

Bởi vị trí hố đen mà Đình Tấn đặt ra để triệu hồi Bộ Xương Cung Thủ là ở ngay dưới chân con Griffin cho nên khi chúng nó vừa bò ra khỏi hố đen vài con thì lập tức bị ăn đòn tới tấp.

Mật độ công kích quá nhiều làm cho vài con Bộ Xương Cung Thủ chỉ vừa nhô đầu ra khỏi hố đen thì đã bị trúng công kích liên tục đến chết.

Xung quanh đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi cũng bị dính đòn khá nhiều nhưng may nhờ có Đình Tấn sắp xếp, đàn Tang Thi đã ẩn nấp vào bên trong đội hình của những con Bộ Xương Chiến Sĩ đang đưa khiến chống đỡ.

Chính vì vậy mà số lượng công kích đánh tới chúng nó tuy nhiều nhưng hiệu quả sát thương thì rất thấp, không đủ để giết được một con nào trong số bọn chúng cả.

Tuy bị đánh trúng sau nhiều đợt công kích, lượng HP liên tục suy giảm đến mức chỉ còn lại hơn 3000 điểm một chút. Thế nhưng con Griffin cũng không hề có dấu hiệu ngừng lại việc đập cánh triệu hồi kỹ năng.

‘Quát...’

Miệng nó kêu lên một tiếng tức giận, dường như muốn nói với đám người đang công kích nó rằng ‘Các ngươi đều phải chết’. Bất quá không ai nghe hiểu hết nên bọn họ vẫn tiếp tục xả kỹ năng.

Vài giây nhỏ giọt rất nhanh thì trôi qua, công kích đến từ đội viễn trình của [The Throne] vẫn liên tục nhiều xạ đánh tới con Griffin, rút ngắn đi lượng HP của nó xuống chỉ còn 1930 điểm.

Điều đó cũng có nghĩa là chỉ trong khoảng 6 đợt công kích nữa thôi thì con Griffin sẽ phải chết.

Mà lúc này, đám người cận chiến của [The Throne] cũng đã tiếp cận được con Griffin Lãnh Chúa.

Gã Huyền Thoại vừa duELsly chạy vừa vung vũ khí của mình mà la lớn.

- “Đạo tặc, chiến sĩ đâu mau xông lên không chế nó lại! Những người còn lại toàn lực công kích cho ta!”

Nằm trên cổ con Griffin, Đình Tấn nghiêng đầu quan sát tình hình của đám người [The Throne] đang xông tới kia, trong lòng cũng có chút gấp gáp, nôn nóng.

Hấn không hiểu vì sao lần này con Griffin triệu hồi kỹ năng rất lâu. Theo như hấn tính toán thì thời gian đã vượt qua hơn 10 giây kể từ lúc nó bắt đầu đập cánh, triệu hồi kỹ năng.

Đình Tấn còn nhớ lần trước lúc nó bắn ra lưỡi đao gió hay lúc dựng lên bức tường gió thì tốc độ rất nhanh, không quá ba giây thì đã tung ra, đến cả hấn còn không kịp làm ra phản ứng. Vậy mà lần này nó đã đập cánh đã lâu như vậy mà vẫn chưa hoàn thành xong.

Chợt nhớ đến điều gì, Đình Tấn đôi mắt lập tức sáng lên, miệng không tự chủ được mà lẩm bẩm.

- “Chẳng lẽ lại là...”

Nói giữa chừng thì hấn liền ngừng lại, khóe miệng nhếch lên mỉm cười rồi nhìn về phía đám người chơi đạo tặc và chiến sĩ đang xông tới bên dưới kia. Ánh mắt của hấn đã không còn bồn chồn, lo lắng mà nổi lên từng cơn sắc lạnh và tàn nhẫn.

Âm thầm tính toán một chút, Đình Tấn liền sử dụng tinh thần truyền lệnh cho đám vong linh xông lên, chặn lại những tên đạo tặc và chiến sĩ đang muốn tiến tới dùng kỹ năng không chế con Griffin.

...

Đang hưng phấn xông lên, chợt tên Huyền Thoại liền trông thấy những tên bộ xương đang đứng im vây quanh con Griffin lại có hành động.

Chúng dựng thành tường rào, bao vây lấy xung quanh của con Griffin không để lộ dù chỉ làm một kẻ hở. Tiếp theo sau đó, gã lại thấy một đám Tang Thi lều lều lao về phía mình.

Khịt mũi coi thường, tên đội trưởng Huyền Thoại này không nghĩ rằng, Đỉnh Tản lại ngu ngốc như vậy. Chỉ hơn 100 con vong linh kia mà muốn ngăn chặn hơn 1000 người chơi quả thật là một chuyện viễn vong.

Vừa định há mồm ra lệnh thì từ phía trước bỗng nhiên bay đến một mũi tên, cắm xuyên qua người một tên thích khách ngay sát bên cạnh hắn.

- “Á!”

- 1780 (Điểm Yếu)

...

Mũi tên lướt ngang qua vành tai của hắn, tốc độ quá nhanh làm cho tên Huyền Thoại vẫn chưa kịp thu hồi lấy nụ cười khinh thường của hắn thì đã nghe thấy tiếng kêu thảm từ tên đội viên kia.

Tên Huyền Thoại vừa xoay mặt qua thì liền nhìn thấy một con số sát thương khủng bố nổi lên trên đầu của tên thích khách kia, làm hắn không khỏi kinh hoàng, vội vàng lấy ra HP thuốc uống vào.

Lập tức đưa mắt nhìn về phía trước mặt, Huyền Thoại liền phát hiện dưới chân con Griffin có ba cái hố đen và có rất nhiều những con Bộ Xương Cung Thủ đang lồm cồm bò từ trong đó ra.

Một vài con đã bò ra khỏi hố đen trước đó thì đang giờ cung hướng về phía đoàn đội của hắn mà bắn tới.

Nhưng cũng may cho hắn, ngay lúc những con Bộ Xương Cung Thủ chuẩn bị bắn ra tiếp một đợt thì từ bên ngoài bay tới những kỹ năng công kích của đám nghề nghiệp viễn trình.

Gần 300 đòn công kích đánh hụt con Griffin, nhiều xạ ra khu vực xung quanh. Đang cầm cung lấp tên, chưa kịp tấn công thì bọn chúng đã bị diệt đi bớt vài tên, mà con Bộ Xương Cung Thủ nhắm ngay gã Huyền Thoại cũng nằm trong số đó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Chờ đợi thời cơ (2)

Lợi dụng thời gian an toàn ngắn ngủi này, tên Huyền Thoại đưa mắt nhìn xung quanh tìm kiếm thân ảnh của người triệu hồi ra đám vong linh kia, thế nhưng bởi khói bụi hơi dày đặc lại thêm Đỉnh Tản đang nằm ẩn giấu ở góc khuất làm hắn không thể tìm ra được mục tiêu.

Trái lại hắn phát hiện thấy có một con Bộ Xương Cung Thủ đã bò ra khỏi hố đen, đang lấp tên hướng về phía mình nhắm tới, tên Huyền Thoại lập tức hoảng hồn nấp sau lưng một tên đội viên chiến sĩ.

- “Á...”

Chỉ ngay sau đó một giây, tiếng kêu thảm của gã chiến sĩ này liền vang lên, làm cho tên Huyền Thoại không khỏi cảm thấy lạnh cả sống lưng.

Hắn vội vàng hướng về phía những tên đội viên trong nhóm đầu sĩ và thích khách lớn tiếng ra lệnh.

- “Xông lên giết những con Bộ Xương Cung Thủ kia trước tiên! Đừng để chúng nó được tự do công kích như vậy!”

Ngay lúc này, đợt công kích thứ 11 của đám người viễn trình ở phía sau cũng đã tới.

Những đòn đánh từ trên trời rơi xuống như một cơn mưa rào, đánh lên người con Griffin cùng với những con vong linh của Đỉnh Tản đang đứng bao vây xung quanh.

Đám Bộ Xương Cung Thủ có một điểm yếu chết người là lượng HP và phòng thủ rất thấp. Nếu so với một con Bộ Xương Chiến Sĩ có 5700 điểm HP thì nó chỉ có được 1/3 số đó mà thôi.

Lại thêm chỉ số phòng thủ rất thấp, làm cho những kỹ năng công kích của đám người chơi viễn trình khi đánh lên người nó đều là từ 100 điểm sát thương trở lên. Đó là chưa kể đến những đòn công kích trúng vị trí điểm yếu và chí mạng của nó.

Một đợt công kích trôi qua, hơn 20 con Bộ Xương Cung Thủ, tính luôn những con chưa bò ra khỏi hố đen mà đã bị giết, thì một nửa số lượng Bộ Xương Cung Thủ mà Đỉnh Tản triệu hồi đã bị diệt sạch.

Đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi thì kết quả càng tệ hại hơn.

Cả hai gộp lại với số lượng chỉ có khoảng 130 con, chúng phải chống đối với một nhóm người có số lượng gấp 10 lần mình, thì hậu quả chỉ có thể là bị nghiền ép.

Nhóm 72 con Bộ Xương Chiến Sĩ kết làm tường rào, ngay khi vừa va chạm với đội hình đang trùng kích của đám chiến sĩ và đấu sĩ xong, chỉ trong ba hơi thở thì chúng đã bị đám người kia đẩy lùi, phá vỡ trận hình. Một vài con bị đẩy ngã ra đất, lập tức bị đám người đạo tặc, thích khách hoặc võ sĩ ở phía sau xông tới đâm đập hoặc dùng vũ khí chém giết.

Đám Tang Thi thì theo lệnh của Đình Tấn xông thẳng vào đoàn người, ý định muốn quấy rối để câu giờ cho con Griffin hoàn thành triệu hồi kỹ năng. Thế nhưng số lượng đối thủ quá đông làm cho chúng không có không gian để phát huy ra lợi thế về tốc độ, sự linh hoạt và sát thương khủng của mình.

Khi một con Tang Thi xông vào công kích một người, ngay tức khắc hơn chục tên người chơi xung quanh đó lập tức sẽ công kích lấy nó. Kỹ năng không chế dồn dập được tung ra làm chúng không thể thoải mái mà hành động.

Dừng lại một giây đồng nghĩa với việc chúng sẽ bị đập như cái mền rách cho đến khi tử vong. Thế nên số lượng 54 con Tang Thi này giống như một đội quân cầm tù, chỉ làm chậm bước tiến của đội cận chiến [The Throne] này trong vài giây mà thôi.

Nằm trên lưng con Griffin, Đình Tấn càng lúc càng nôn nóng. Trong lòng không khỏi lăm lăm cầu xin.

- “Griffin đại ca! Làm ơn mau tung chiêu cuối đi, anh em sắp chịu không nổi rồi...”

Trong đầu thì cầu xin như vậy, bên ngoài thì hấn cũng không ngừng lại việc triệu hồi vong linh bổ sung.

Thế nhưng tốc độ chém giết của đám người này quá nhanh làm cho những con vong linh vừa bỏ ra khỏi hố đen thì lập tức bị giết làm hấn không khỏi bất lực.

Bất chợt ngay lúc này, Đình Tấn đột nhiên cảm giác như có một cơn gió vừa thổi nhẹ qua mặt mình. Ánh mắt kinh ngạc của hấn lập tức đảo qua toàn bộ khu vực xung quanh thân thể con Griffin.

Trước đó, ngoài bên dưới mặt đất có đoàn người chơi cận chiến đang ủa tới. Thì trên bầu trời cũng đầy rẫy những kỹ năng công kích của đội viễn trình ở bên ngoài, tựa như một cơn mưa rào nhiều xạ vào.

Nhưng lúc này, khung cảnh bên dưới mặt đất, cát bụi dường như đang được gió thổi bay lên làm thành một cơn lốc xoáy nhỏ, bán kính chỉ khoảng 2 mét xung quanh thân thể duQnYnZZ con Griffin. Trên trời mây trắng cũng như bị khuấy động, tụ tập lại thành một vòng xoáy ở ngay trên đầu của nó.

Tuy nhiên cơn gió này cũng rất nhẹ, chỉ tầm cỡ những cơn gió hiu hiu khi người ta đang chạy xe dạo chơi trên đường. Cho nên nếu không cẩn thận chú ý sẽ rất khó phát hiện ra điều này.

Duy chỉ có một người thanh niên, đang đứng bên cạnh Henry là phát hiện ra sự biến đổi này.

Gương mặt hấn thì có chút lo lắng, nhíu mày khi trông thấy tình cảnh xung quanh con Griffin. Trầm ngâm một chút hấn mới mở miệng nói với Henry.

- “Ta cảm thấy có chút gì đó không ổn. Người tốt nhất là nên gọi những người kia rút lui đi thôi.”

Đang hăng say tung ma pháp kỹ năng về phía con Griffin, khi nghe tên thanh niên này chủ động mở lời khuyên Henry không khỏi khựng lại thân thể trong tư thế đang triệu hồi kỹ năng, có chút kinh ngạc mà đưa mắt nhìn đối phương.

Bất quá hấn lại không nghĩ nhiều chỉ cười lớn một tiếng rồi trấn an lại đối phương.

- “Người đừng lo. Con Griffin này chỉ cần 3 đợt công kích nữa thôi là nó sẽ phải đập chiêu rồi. Đám người bỏ chạy trước đó thì đã có người khác lo liệu rồi, tóm lại là cũng không thoát khỏi tay ta đâu.”

Ta lúc này chỉ đang nôn nóng muốn biết con Boss này sẽ cho ra phần thưởng là gì đây. Người cứ yên tâm mà xem [The Throne] của chúng ta sẽ trở nên nổi tiếng thế nào đi Long. Hahaha...”

Vừa nói Henry vừa vỗ vai tên linh mục Long. Đã được hấn cứu mạng nhiều lần trước đó, Henry rất hài lòng và tin tưởng với thực lực của gã hộ vệ này.

Tuy nhiên đối phương chỉ là ký một bản hợp đồng cho thuê ngắn hạn mà thôi, rồi sẽ có một ngày hấn sẽ phải rời đi.

Henry thì lại rất muốn giữ thanh niên Long ở lại bên cạnh mình, nhưng với tính cách lạnh lùng, ít nói của hấn, Henry cũng rất khó mà tiếp cận. Lúc này hấn lại chủ động mở miệng khuyên bảo, thế nên cũng khó trách Henry vui vẻ như vậy.

Bất quá, thanh niên Long cũng không phải giống như Henry suy nghĩ, hấn chỉ là muốn nhắc nhở một chút mà thôi.

Bởi sau khi nghe xong lời nói của tên Henry, đôi chân mày trên gương mặt góc cạnh của tên linh mục Long vẫn không hề giãn ra chút nào. Thậm chí nổi lo lắng, bồn chồn trong lòng hấn càng lúc càng tăng lên.

Vì công việc ở hiện thực của hắn có chút đặc thù, Long nhiều lúc phải đối mặt với những loại nguy hiểm khác nhau. Cả từ linh hồn đến thể xác của hắn đều có thể vướng phải những nguy cơ bị chiếm đoạt.

Chính vì thế nên bản thân hắn cũng có một loại dự cảm về nguy hiểm giống như Đinh Tấn đã rèn đúc được qua thời kỳ tận thế.

Hắn luôn giữ vững niềm tin của mình vào những điều mà hắn dự cảm được, bởi điều đó luôn giúp hắn vượt qua những khó khăn, hay thậm chí là cứu mạng của hắn. Và ngay lúc này hắn vẫn tin vào dự cảm của mình.

Long siết chặt cây đoản trường cùng với chiếc khiên tròn trên tay, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn về phía con Griffin, chuẩn bị sẵn sàng cho mọi tình huống tồi tệ nhất có thể xảy ra.

...

Ngược lại với sự lo lắng của Long, nằm trên cổ con Griffin, Đinh Tấn khoe miệng nhếch lên nở một nụ cười tà. Ánh mắt sắc lạnh mà nhìn lấy những người đang hò hét mà thi nhau leo lên thân thể con Griffin, dùng vũ khí của họ cắt xé da thịt của nó.

Hắn đang chờ đợi cho đến thời điểm gió sẽ góp thành bão...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 183: Diệt đoàn (1)

Đám người [The Throne] vẫn vô tư, thi nhau trèo lên thân thể của con Griffin, dùng vũ khí của họ công kích lấy nó mà không biết rằng nguy hiểm đang càng lúc càng đến gần.

Ở bên ngoài Henry càng là hưng phấn gào thét lên liên tục, hối thúc những tên thành viên xung quanh.

- “Nhanh! Nhanh nữa lên! Chỉ còn 300 HP nữa thôi! Toàn lực công kích cho ta!”

Lời nói của hắn cũng làm kích thích những tên đội viên. Bọn họ gần như dùng hết tốc lực bình sinh để có thể công kích, nhanh chóng giết chết con Griffin.

Tuy nhiên cũng có người lại trái ngược lại hoàn toàn với bọn họ. Tên linh mục Long lúc này đôi chân mày đã bắt đầu nhíu chặt lại.

Bàn tay siết chặt đoản trường của hắn, bắt đầu vẽ lên vài kí hiệu cơ bản để dự phòng, đôi mắt vẫn chăm chú nhìn lấy khung cảnh đang chậm chạp thay đổi ở xung quanh con Griffin.

Vào lúc này, những cơn gió xoáy xung quanh thân thể con Griffin đã bắt đầu mạnh dần lên làm cho những đòn công kích của đám người chơi viễn trình bị lệch đi mục tiêu càng lúc càng tăng nhiều.

Nhờ vậy lượng sát thương mà con Griffin nhận phải sau mỗi đợt công kích bắt đầu giảm dần đi nhanh chóng. Mà những tên người chơi cận chiến muốn tiếp tục leo trèo lên đến phần bên trên cơ thể của nó thì càng trở nên khó khăn hơn.

Thế nhưng ai cũng không nghĩ rằng sẽ có nguy hiểm gì xảy ra ngoài gã linh mục Long.

Bọn họ cứ đinh ninh cho rằng, trèo lên cao Fy1KIUme sức gió sẽ càng lớn nên những cơn gió lạ kia đều bị mặc kệ bỏ qua.

Một tên đạo tặc nhanh tay nhanh chân trèo lên được đến phần lưng của con Griffin đầu tiên thì đột nhiên trông thấy, ngay trên cổ của nó dường như có vật gì đó.

Híp mắt lại nhìn một hồi hắn mới kinh ngạc khi phát hiện ở nơi đó có một người đang tựa lưng mà lại có thể dán chặt vào cơ thể con Griffin, chẳng khác gì người nhện đang đeo bám trên tường.

- “Đệt! Tao phát hiện người nhện kia tụi bây ơi!”

Như phát hiện ra lục địa mới, thanh niên này lập tức hưng phấn quay về phía sau rống lên cho những tên đồng bạn của mình biết.

Bởi vì chiếm ưu thế về tốc độ, đa số những tên đi đầu đều là thích khách và đạo tặc. Lại thêm con Griffin đứng thẳng người bằng hai chân sau, thế nên những gã đã leo lên đến trên lưng của nó rất dễ dàng mà phát hiện ra vị trí của Đinh Tấn.

- “Ồi đệt! Thiệt hay đùa vậy?!”

- “Đầu tránh ra cho tao xem xem...”

...

Cả đám người bắt đầu ồn ào vừa đánh vừa bàn luận về việc làm sao Đinh Tấn có thể bám trụ được ở vị trí cao và dốc như vậy.

Gã Huyền Thoại ở bên dưới cũng lập tức bị sự náo loạn này chú ý, khi trông thấy thân ảnh của Đinh Tấn, ánh mắt của hắn mới đầu có chút kinh ngạc, nhưng sau đó lại bị sự hưng phấn và phần nộ lấp đầy.

Hưng phấn là bởi chỉ cần giết chết được Đinh Tấn thì hắn xem như lập một công lớn. Còn phần nộ chính là vì trước đó, hắn đã suýt chết dưới tay đám Bộ Xương Cung Thủ của Đinh Tấn.

- “Lập tức xông lên giết hắn cho ta! Ai giết được hắn ta sẽ thăng chức làm phó đội trưởng!”

Không chần chừ chút nào, tên Huyền Thoại ngay tức khắc phát ra treo thưởng cho cái mạng của Đinh Tấn.

Cả đám đạo tặc và thích khách kia ngay tức khắc liền như bị uống thuốc kích dục, ánh mắt nhìn về phía Đinh Tấn chẳng khác gì nhìn lấy một cô gái tươi non, mộng nước.

Tên đạo tặc đầu tiên phát hiện Đinh Tấn, đang ở trên cao nhất không chần chừ chút nào lập tức gia tăng tốc độ, leo lên trên cổ của con Griffin để tiếp cận Đinh Tấn.

Bất quá đón tiếp hắn lại là một thanh “Cốt Thử” vào ngay ở bên bờ vai trái.

“Cốt Thử” + “Không Vật Thuật”

‘Phốc’

-835

- “Á!”

...

Hét thảm một tiếng, gấp 1.5 lần sát thương ma pháp, làm cho tên đạo tặc này ngay tức khắc bị rút mất 1/3 ống HP.

Tệ hơn nữa là lực lao tới của thanh “Cốt Thử” lại thêm gió lớn lập tức đánh bay gã đạo tặc khỏi người con Griffin, rơi tự do xuống bên dưới.

Thế nhưng điều đó cũng không làm chùn lại bước chân của đám người ở phía sau. Thăng cấp làm đội phó, tăng lên quyền lực cùng với tiền tài thì ai cũng không khỏi bị mê hoặc.

Đinh Tấn cả người được sợi dây thừng cột chặt vào cổ của con Griffin nên không hề lo sợ sẽ bị rơi xuống bởi sức gió lớn.

Trông thấy đám người bên dưới chẳng khác gì những con Tang Thi của mình triệu hồi, thay nhau lục tục bò lên, hắn không ngần ngại triệu hồi “Cốt Thử” rồi dùng “Không Vật Thuật” bắn ra, triệt hạ bọn họ.

Thế nhưng số lượng có chút đông lại thêm đám người này quá điên cuồng không hề sợ chết làm Đinh Tấn dần dần càng khó mà chống đỡ.

Miệng hắn thì lẩm bẩm đọc chú ngữ thể nhưng trong lòng thì lại đang âm thầm chửi cha mắng chú con Griffin. Đến bây giờ vẫn chưa hoàn thành triệu hồi chiêu cuối của nó nữa.

‘Ki...a’

Con Griffin như nghe được tiếng lòng của Đinh Tấn, lập tức kêu lên một tiếng vang vọng. HP chỉ còn hơn 600 điểm, thế nhưng sức sống của nó thì chẳng khác nào lúc vẫn còn đầy HP.

Cả thân thể đang dựng đứng liền từ từ hạ xuống, hai chân trước nặng nề dậm mạnh xuống mặt đất.

‘Rầm rầm...’

-13200

-26300 (Điểm Yếu)...

Bán kính xung quanh 5 mét của con Griffin như có động đất xảy ra, mặt đất chấn động liên hồi. Đáng thương nhất là những tên người chơi cận chiến đứng bên dưới chưa kịp bỏ chạy thì đã bị hai bàn chân trước đè bẹp.

Sát thương khủng bố nổi lên trên đầu của bọn họ làm những tên đồng bạn thoát chết xung quanh không khỏi nuốt một ngụm nước.

Thế nhưng đó chỉ mới là bắt đầu cho thảm họa sắp ập tới.

Con Griffin vừa đứng vững thân thể thì đôi cánh lại tiếp tục đập mạnh.

‘Phạch phạch phạch’

‘Lưỡi Dao Gió’

Chỉ sau ba cú vỗ cánh, hai ‘Lưỡi Dao Gió’ to lớn hơn gấp trăm lần so với ‘Lưỡi Dao Gió’ của một tên pháp sư triệu hồi ra lập tức đánh về phía đám người chơi viễn trình ở phương xa.

Đang đứng súc thể chuẩn bị từ trước, ngay khi trông thấy con Griffin có dị động thì tên linh mục Long lập tức vung đoản trường về vòng tròn mà pháp đế sử dụng kỹ năng ‘Ngự Thuần Thuật’ của hắn.

- “Cẩn thận!”

Đến khi ‘Lưỡi Dao Gió’ vừa được tung ra, Long hét lớn một tiếng rồi lao nhanh ra phía trước mặt của Henry, tay cầm đoản trường vung ngang đẩy lùi Henry ra phía sau lưng hắn.

Mặt khác tay cầm khiên kia được hắn đưa lên che chắn ở trước ngực.

‘Ầm’

Miễn dịch.

‘Lưỡi Dao Gió’ to lớn vừa va chạm với tấm khiên của Long thì ngay tức khắc sau đó, những tiếng kêu thảm thiết của đám đội viên bên cạnh cũng liên tục vang lên.

- “Á!”

- “Cứu mạng...ng”

- “Không!”

...

Henry trợn mắt há mồm kinh ngạc nhìn lấy tràng cảnh hủy diệt ở ngay trước mắt mình. Cả thân thể hắn cứng đờ ra không thể làm được gì, bờ môi cũng run rẩy không nói nên lời.

Nhưng may nhờ có Long ngăn đón trước mặt nên hắn đã thoát được khỏi cái chết.

Phía trước mặt Henry, Long đã thành công đỡ đỡ được ‘Lưỡi Dao Gió’ của con Griffin, lá bùa ‘Ngự Thuần Thuật’ cũng đã hoàn thành nhiệm vụ của nó chống đỡ lượng sát thương kinh khủng của ‘Lưỡi Dao Gió’ kia.

Thế nhưng do lực lượng chênh lệch, hắn cũng không chịu được lực trùng kích mà bị đánh bay ngược về phía sau.

Bởi vì nghề nghiệp linh mục sở hữu kỹ năng ‘Tái Tạo’ yêu cầu phải đặt mức độ giả thuyết hiện thực tới 100% thì mới có hiệu quả, cho nên nếu muốn có được sức mạnh thì hắn không thể không làm theo.

Mà dù cho có trải qua những chuyện nguy hiểm thế nào đi chăng nữa thì Long cũng không thể quên thuộc cái cảm giác đau đớn này hơn 12 năm kinh nghiệm của Đình Tấn được.

- “Hự...”

Chỉ kịp kêu lên một tiếng, Long cảm giác như vừa bị một chiếc xe tải ầm ỉ trúng vậy, cả cánh tay cầm khiên của hắn đều tê rần đi, cứ như xương bên trong đều đã vỡ vụn ra thành bột rồi.

‘Bịch...’

Không có kinh nghiệm và linh hoạt như Đình Tấn, Long không thể cường lại lực đánh lui hay giữ thăng bằng cơ thể. Hắn cứ như thế mà ngã người bay về phía sau, đánh vào người của Henry rồi cả hai cùng nhau lăn lộn ngã trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Diệt đoàn (2)

Trong khi Long phải đang vật lộn với ‘Lưỡi Dao Gió’ thì lúc này, con lốc xung quanh thân thể của con Griffin đã bắt đầu thể hiện ra sức mạnh của nó.

‘Quát quát quát...’

Con Griffin dường như đang rất hưng phấn mà liên tục đập cánh, không hề thương hại cho bất cứ ai đã tấn công nó.

Sau khi tung ra hai ‘Lưỡi Dao Gió’ đầu tiên vào đám người chơi viễn trình, nó không hề dừng lại việc đập cánh tiếp tục phát ra hai ‘Lưỡi Dao Gió’ tiếp theo.

Những con gió từ đôi cánh của nó dường như đang trợ giúp cho con lốc xoáy kia gia tăng sức mạnh lên.

Đám người chơi cận chiến của [The Throne] ở xung quanh nó cũng liên tục bị ngã trái ngã phải như những ngọn cỏ trước một cơn bão táp. Bọn họ lớn tiếng la hét, nằng chừ không hiểu vì sao lại đột nhiên xuất hiện con lốc như vậy.

- “Đệt! Chuyện gì xảy ra thế này?!”

- “Sao lại có gió lốc ở đây chứ?”

- “Nhìn kìa, hình như là kỹ năng của Boss!”

...

Những tên đạo tặc và thích khách trước đó bò lên trên cơ thể của con Griffin là những kẻ đầu tiên bị cuốn vào trong vòng lốc xoáy.

- “Á...”

- “Chạy mau! Bị gió lốc cuốn vào là sẽ chết đó!”

- “Đạo tặc, thích khách đâu rồi?! Mau không chế lại Boss nhanh lên!”

...

Tiếng kêu rên thảm thiết vang lên ở khắp nơi. Gã Huyền Thoại vừa ôm lấy một tảng đá lớn, vừa cố khàn giọng gào thét ra lệnh. Thế nhưng lúc này con lốc đã bắt đầu bày ra sự kinh khủng của nó rồi, không ai có thể ngăn lại được.

Kế tiếp là những tên đang nằm bên dưới mặt đất, cố gắng bám trụ để rồi cũng bị con lốc cuốn vào bên trong. Đất đá, cây cỏ khô, tất cả mọi thứ trên mặt đất nằm trong vùng ảnh hưởng của con lốc đều bị cuốn vào.

Những ánh sáng lấp lóe của hệ thống sau khi người chết được tiễn đưa về thành liên tục xuất hiện ở bên trong con lốc.

Đám thành viên [The Throne] vây xung quanh con Griffin Lãnh Chúa lúc này số lượng đã bắt đầu tuột giảm nhanh chóng đến tốc độ muốn chóng mặt.

Nhưng sự kinh khủng vẫn chưa dừng lại tại đó, con lốc bắt đầu mở rộng ra chu vi ảnh hưởng của nó. Bán kính lúc đầu chỉ từ 5 mét bằng đầu tiên thẳng lên 10 - 20 mét mà không hề có dấu hiệu muốn dừng lại chút nào.

‘Lưỡi Dao Gió’

‘Ầm’

Miễn dịch.

Đưa khiên đón đỡ một đòn của con Griffin, Long liên tục bị đẩy trượt lùi về phía sau.

Sau khi đứng vững thân thể, hắn xoay đầu hướng về phía Henry mà dùng hết sức hét lên.

- “Con lốc đang mở rộng phạm vi, mau cho cả đội rút lui! Nhanh lên!”

Bị Long la hét vào mặt mình, Henry không hề có chút phản nộ nào. Ngược lại đôi mắt hắn đang đỏ lên mà nhìn về phía con Griffin chỉ còn không đến 100 HP mà lại đang khôi phục dần dần với hơn 300 điểm mỗi giây.

Henry không cam lòng cứ như vậy mà bỏ qua, điên cuồng mà rống lên.

- “Không được! Toàn lực công kích giết nó cho ta! Giết nó xong con lốc chắc chắn sẽ bị dập tắt...”

‘Bốp’

Bất quá chưa kịp nói xong, hắn liền ăn ngay một đấm vào một bên má phải, hồi thần nhìn lại Henry mới nhận ra chính là Long mới vừa cho hắn ăn đòn.

Gã linh mục Long lúc này đưa tay nắm lấy cổ áo của Henry, kéo hắn lại để cho hai gương mặt kề sát nhau. Giọng nói tựa như nghiêng răng nghiêng lợi.

- “Người tên ngu ngốc này! Người không thấy toàn bộ công kích đều bị sức gió ảnh hưởng sao?! Tiếp tục ở lại thì chỉ có chết mà thôi! Ta chỉ còn lại một lá bùa ‘Ngự Thuần Thuật’, nó mà đánh ra hai quả ‘Lưỡi Dao Gió’ nữa thì chúng ta toàn bộ đều phải ngủm hết! Người hiểu rõ chưa, HẢ?!”

Liên tục bị la hét, rống vào mặt như vậy, nếu là người bình thường thì chắc chắn Henry đã nổi đóa lên rồi. Thế nhưng lúc này lại là Long, gã hộ vệ đặc lực có biểu hiện làm hắn vừa ý nhất nói ra.

Henry không khỏi tỉnh táo lại mà đánh giá tình hình. Quả thật như Long đã nói, toàn bộ những đòn công kích ma pháp hay những mũi tên của cung thủ khi bắn tới vòng lốc xoáy thì lập tức bị sức gió cuốn đi.

Thậm chí có một số còn đánh lên người những tên thành viên trong đội cận chiến đang ở bên trong con lốc.

Chỉ còn một chút nữa thôi, con Griffin này chắc chắn sẽ thuộc về [The Throne], thuộc về hắn. Henry không cam lòng buông bỏ thắng lợi chỉ trong gang tấc như vậy.

Thế nhưng tình cảnh trước mắt buộc hắn phải làm ra quyết định.

- “Nhanh lên! Mau ra lệnh đi! Chờ kỹ năng của Boss hết hiệu quả thì lại xông lên chém giết tiếp!”

Henry âm thầm cắn răng, trầm mặt một lúc. Bỗng nhiên Long đưa tay lắc lư hắn làm Henry không khỏi bị thuyết phục.

- “TOÀN ĐỘI RÚT LUI VỀ PHÍA SAU!”

Khàn giọng rống lên một câu, Henry như bị rút hết sức lực cả thân thể trở nên ỉu xiu đi, không còn sinh long hoạt hổ như lúc mới ban đầu.

Gã linh mục Long thấy hắn đã nản chí, ỉu xiu như vậy thì cũng không chần chừ, đưa tay lôi kéo hắn chạy ra phía bên ngoài vùng thung lũng này. Henry vừa đi vừa quay đầu nhìn lại con Griffin.

Trong ánh mắt tràn ngập sự không cam lòng, cùng tiếc nuối cũng có một chút phẫn nộ.

Hai tên đội trưởng Ai Kiu Ai và Ollay lập tức nghe được mệnh lệnh của Henry, không dám chần chừ chút nào, kêu gọi đội viên của bọn họ nhanh chóng lui về sau.

...

Nằm ở trên cổ của con Griffin, Đình Tấn không hề lo lắng một chút nào bởi hắn đang nằm ở trung tâm của con bão, sức gió ảnh hưởng là ít nhất. Mà lại có thêm sợi dây thừng quấn chặt làm cho hắn gần như không thể bị gió cuốn đi như những người kia.

Đây chính là kinh nghiệm rút ra sau khi quan sát và suy tính lại từ cái chết của David trong lần chém giết trước đó.

Nhìn những tên người chơi trong đội cận chiến của đám người [The Throne] này lục tục thay phiên nhau tiến vào trong con lốc.

Đến khi toàn bộ hơn 1000 người đã không còn ai đứng trên mặt đất, Đình Tấn trong lòng không khỏi xuất hiện một cảm giác thoải mái tột cùng.

Nhẹ nhõm như vậy liền giải quyết xong một đội cận chiến hơn 1000 người của đối phương, Đình Tấn xem như một nửa kế hoạch lần này đã thành công.

Hơi nghiêng đầu một chút, ánh mắt của Đình Tấn liền nhìn về phía đám người chơi viễn trình còn lại của [The Throne] đang rút lui đi. Âm thầm tính toán cho bước kế tiếp của kế hoạch.

Hắn nhanh chóng đưa tay mở ra giao diện tin nhắn mật gửi tin hiệu cho Ameerah, Louis và Terrell nhanh chóng tập kết chuẩn bị chờ cho con gió lốc kết thúc thì xông vào làm một trận chém giết, tranh đoạt Boss cuối cùng.

...

Thời gian cứ nhỏ giọt trôi qua, con gió lốc khi mở rộng để bán kính 25 mét xung quanh con Griffin thì bắt đầu dừng lại và suy yếu dần đi.

Thế nhưng ba người đồng đội của Đình Tấn thì lại không có bất cứ phản hồi nào cho tin nhắn mà trước đó hắn đã gửi.

Liền, để cho chắc chắn, Đình Tấn lại gửi đi thêm một tin nhắn mật cho cả ba người.

...

Bất quá sau khi gửi tin nhắn xong, Đình Tấn chờ đợi một lúc lâu mà không hề có bất cứ một lời phản hồi nào từ ba người đồng đội làm hắn không khỏi có chút lo lắng, bất an.

- “Kì quái. Sao lại trả lời lâu như vậy nhỉ...”

Đôi chân mảy cau chặt, Đình Tấn hơi nghiêng đầu nhìn về phía vách đá, nơi mà đám người đồng đội của mình đang đóng quân.

Nhưng gió lốc cuốn bay cát bụi bên dưới mặt đất làm cho khung cảnh xung quanh như bị phủ lên một màn sương dày, trở nên mờ mịt.

Kế hoạch đã thành công gần 80% rồi, hắn chỉ đánh âm thầm cầu khẩn, đừng để 20% còn lại sẽ xảy ra chuyện.

Thế nhưng tiếp theo sau đó, âm thanh thông báo hệ thống lại vang lên.

Keng! - Đồng đội của ngài, Alvin đã tử vong.

Tin tức thanh niên da đen Alvin vừa được hắn đề bạt lên làm chỉ huy trưởng cho một nhóm đầu sỏ đã tử vong làm cho Đình Tấn không khỏi giật thót tim một cái.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Chiến đấu ở hậu phương

Trở lại thời điểm trước đó, trong lúc gã Trần Cận Hùng đang dẫn đội vòng ra phía sau vách đá, âm mưu đánh đột kích nhóm người của Ameerah và Louis, thì Terrell vẫn đang dẫn đội trên đường chạy đến hội họp.

Nếu như có đội đầu sỏ và chiến sĩ của Terrell gia nhập, quân số còn lại của [The Alliance] lúc này lập tức gia tăng lên đến hơn 400 người. Trong đó đội viễn chinh nghề nghiệp của Louis là chiếm hơn một nửa số lượng.

Những đội khác không chết nhiều thì cũng có một ít, bởi bọn họ đều là chơi nghề nghiệp cận chiến, sẽ không tránh khỏi va chạm hoặc sơ xuất.

Quá trình chiến đấu của Đình Tấn với đám người [The Throne] để tranh thủ từng giây cho con Griffin kịp thời tung ra chiêu cuối, nói thì chậm thể nhưng diễn biến chỉ là xảy ra trong ít phút.

Thế nhưng trong khoảng thời gian này hai người Ameerah và Louis nhiều lần đã gặp đến độ không kìm chế được mình muốn xông lên.

Nhất là khi hai người đứng trên một gờ đá quan sát tình hình mà lại trông thấy HP của con Griffin tuột xuống chỉ còn hơn 600 điểm thì Ameerah đã nhìn không được bật thốt lên.

- “Không xong rồi. Ta phải tới đó giúp đội trưởng, bọn chúng đông như vậy thì một mình đội trưởng làm sao chống lại nổi!”

Vừa nói đoạn nàng lập tức muốn nhảy xuống bên dưới gờ đá để đi kêu gọi đội của mình. Thế nhưng cũng ngay ở thời điểm đó, một bàn tay đưa ra vịn chặt lấy cánh tay của nàng.

Bên cạnh truyền tới giọng nói lạnh lạnh của Louis.

- “Dừng lại!”

Ameerah nhìn qua thì trông thấy gương mặt lạnh lùng và ánh mắt sắc bén của Louis đang nhìn chăm chăm, làm nàng không khỏi rụt cổ lại, có chút lo sợ.

Trông thấy Ameerah nhìn mình, Louis lúc này dường như đã trở thành một người khác, không hề cảm thấy ngại ngùng gì như trước đây, mà vẫn bình tĩnh trầm giọng nói.

- “Đội trưởng đã tin tưởng giao đoàn đội cho người không phải để người tự ý hành động. Với lại người cũng phải tin vào đội trưởng chứ. Nhiệm vụ của chúng ta bây giờ chỉ là phải chờ đợi đội của Terrell đến và tín hiệu của đội trưởng mà thôi.”

Nghe những lời nói của Louis, Ameerah gần như không thể phản bác, chỉ biết câm lặng mà nhìn về phía con Griffin đang bị một đám người vây quanh.

Louis trông thấy Ameerah đã hạ nhiệt nên cũng không nói gì nhiều nữa. Gương mặt tuy bình tĩnh thế nhưng ánh mắt lo lắng cùng với hai nắm tay đang siết chặt thì lại không thể che giấu nỗi lo lắng trong lòng của hắn.

Xung quanh đám đội viên cũng không khác bọn họ là bao. Nhiều người còn gấp gáp đến độ liên tục đi qua đi lại như kiến bò trên chảo nóng.

Một lúc sau, ngay khi con gió lốc bắt đầu có những dấu hiệu nhỏ xuất hiện thì cả hai người đã lập tức chú ý tới. Và cũng ngay lúc này khoảng cách đội của Terrell với nơi tập kết cũng còn không quá 20 mét nữa thôi.

- “Chỉ huy trưởng! Có kẻ địch xuất hiện!”

Thế nhưng chưa kịp nói lời nào vui vẻ thì tiếng la hét của một tên đội viên đang canh gác trên vách đá lại tiếp tục làm cho dây thần kinh của hai người tiếp tục căng lên như dây cung.

Ameerah và Louis vừa nghe được ‘Có kẻ địch...’ thì không khỏi giật mình kinh ngạc.

Cả hai vội vàng gia tốc vượt lên trên những gò đá cheo leo như những bậc thang kia để tiến lên nơi cao nhất của vách đá mà xem xét tình hình.

Đứng bên trên nơi cao nhất của vách đá nhìn xuống, quan cảnh phía sau vách đá, bên ngoài vùng đất trũng kia lại là một vùng đất đầy cát và những tảng đá lớn nằm lổm chổm khắp nơi như một bờ biển.

Nơi đây đã không còn là một vách đá nữa mà phải gọi là một ngọn đồi JizEJyp đòi thì đúng hơn. Độ dốc chỉ hơi nghiêng một chút, không có nhiều đoạn thẳng đứng và những gò hoặc mỏm đá chìa ra như bậc thang, ở nơi mà bọn họ đóng quân.

Chính vì địa hình khá bằng phẳng và trống trải như vậy, Ameerah và Louis rất nhanh thì đã phát hiện được những mục tiêu đang di động. Hai người vội vàng ẩn nấp vào phía sau một tảng đá lớn bên cạnh, đề phòng đối phương phát hiện mình.

Phía xa xa bên trái của bọn họ lúc này bỗng nhiên xuất hiện một nhóm người khá đông, có khoảng 600 người là ít. Bọn họ lục tục leo trèo vượt qua những tảng đá lổm chổm kia tiến về nơi đóng quân của cả đội [The Alliance].

Trông thấy tình cảnh này, Louis rất nhanh thì nhận ra đối phương là ai.

- “Là đám người Hồng Môn Hội! Chắc hẳn bọn chúng muốn đột kích chúng ta.”

Nghe Louis nói xong, Ameerah cũng lập tức nhớ lại đám người mà mình đã điên cuồng chém giết toi tả trước đó.

Hừ lạnh một tiếng, Ameerah giọng nói có chút khinh thường.

- “Hừ, một đám nhát gan thô để mà thôi. Cũng may lúc này có để cho người ẩn nấp canh gác, nếu không lại bị bọn này đánh lén thì quả thật nhục như con cá nục luôn... Để ta đi tập hợp người, lần này phải đánh cho chúng tuột quần mà chạy.”

Ameerah vừa nói đoạn muốn xoay người bước đi thì lại bị Louis vịn vai cản lại. Hắn ánh mắt vẫn chăm chăm nhìn đám người Hồng Môn Hội, giọng có chút trầm thấp nói ra suy tính của mình.

- “Không nên chính diện đối chiến với bọn họ. Đánh như vậy thì chúng ta mất đi lợi thế về địa hình rồi. Bây giờ trước tiên là phải bố trí mai phục, chờ cho bọn chúng chui đầu vào thì một mẻ hốt gọn luôn, chứ nếu không lại để bị xông đi nữa thì rất phiền phức?”

Lời nói của Louis làm Ameerah có chút trầm tư, cái đầu nhỏ cũng không tự chủ được mà gật gù tán thành ý kiến của hắn.

Lúc này Louis lại nói thêm.

- “Để ta đi bố trí bẫy rập, ngươi ở lại đây chờ Terrell và cho người ẩn nấp ra xung quanh đi. Nhớ lựa chọn chỗ nào gần nơi ta đặt bẫy, một hồi nữa đám chó Hồng kia chui đầu vào thì xông ra cho dễ.”

Nói đoạn không chờ hai người trả lời Louis lập tức thả mình nhảy xuống vách đá phía sau, đi tới nơi đội thợ săn đang tập trung, triệu tập toàn bộ 55 tên thợ săn có trong đội bắt đầu đi bố trí bẫy rập ra khu vực bãi đá xung quanh.

Ameerah có chút ngẩn ngơ, không tự chủ quay đầu nhìn về phía sau, nơi nhóm người của Terrell đang tiến về phía mình, khoảng cách cũng đã không xa.

...

Cũng ngay lúc đó, đám người Hồng Môn Hội do gã Trần Cận Hùng dẫn đầu vẫn không hề hay biết mình đã bị phát hiện cũng không hề biết rằng quân số của đối phương cũng sắp gia tăng thêm hơn 100 tên chiến sĩ và đấu sĩ.

Hắn hiện tại đang rất hào hứng đi đầu, leo trèo qua những tảng đá lớn kia, tiến tới nơi đóng quân của đám người [The Alliance].

Khoảng cách càng lúc càng gần, ánh mắt của gã như càn quét xung quanh, muốn tìm xem có ai canh gác hay không.

Khi chỉ còn hơn 50 mét nữa là đoàn người của hắn sẽ đến đỉnh của đồi dốc, nơi mà Louis và Ameerah vừa đứng quan sát.

Gã Trần Cận Hùng liền cho cả đội dừng lại. Bắt đầu phân chia nhiệm vụ.

- “Ngươi, một hồi dẫn dắt nhóm người thích khách và đạo tặc vòng ra phía sau, đánh lén đội viễn trình của đối phương.

Còn người, dẫn theo toàn bộ những tên còn lại trong đội cận chiến xông thẳng qua hàng phòng thủ của đối phương.”

Vừa nói hắn lần lượt chỉ về phía một tên thích khách thân tín của mình, cùng với một gã to con nghề nghiệp chiến sĩ khác. Do lần trước bị Louis giết mất một tên thân tín, hắn chỉ có thể lựa chọn một tên thuộc hạ khác để thay thế.

Hai tên thuộc hạ được Trần Cận Hùng chỉ định giao nhiệm vụ gương mặt nghiêm túc gập mạnh đầu một cái. Nhất là gã chiến sĩ kia dường như rất hưng phấn khi được Đường chủ đề bạt.

Gã Trần Cận Hùng thấy hai tên thuộc hạ có vẻ đã hiểu rõ kế hoạch thì lập tức vung tay, ra lệnh hành động.

Tên chiến sĩ nhanh chóng quay trở về đoàn đội, triệu tập toàn bộ hơn 80 tên chiến sĩ, đấu sĩ và võ sĩ đi ra, lập thành một đội hình chữ nhật bắt đầu nhanh chóng tiến lên phía trên vách núi.

Gã thích khách thân tín kia cũng nhanh chóng dẫn theo một nhóm đạo tặc và thích khách, tách rời ra khỏi đoàn người, ý định muốn đi đường vòng ra phía sau nơi đóng quân của đối phương.

Chỉ có tên Trần Cận Hùng và cả đám đàn em nghề nghiệp viễn chinh do hắn chỉ huy thì chậm chạp tiến lên, vừa đi vừa quan sát xung quanh.

Đây cũng chính là lúc mà con Griffin ngoài kia đang bắt đầu nổi bão, phát ra công kích ‘Lưỡi Dao Gió’ về phía đoàn người [The Throne].

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Diễn biến căng thẳng

Khoảng cách 50 mét cũng không làm mất quá nhiều thời gian của đám người Hồng Môn Hội này, nhất là với những loại nghề nghiệp thiên về thuộc tính nhanh nhẹn.

Đoàn đội thích khách và đạo tặc, do tên thuộc hạ thân tín của Trần Cận Hùng chỉ huy, lúc này đã sắp vượt qua được phía bên kia của vách đá, bỏ xa đoàn đội chiến sĩ và đấu sĩ ở phía sau đến hơn 20 mét.

Ngay khi những tên thích khách đi trước sắp thoát ra khỏi bãi đá lởm chởm để Flegad9g đặt bước chân đầu tiên của mình lên nơi cao nhất của vách đá, đột nhiên âm thanh kim loại va chạm nhau liên tục vang lên.

Tiếp sau đó bọn họ cũng lập tức cảm giác được một con đầu nhói truyền từ dưới chân mình lên.

‘Cách... cách... cách...’

-70 (Trói Buộc)

...

Đưa mắt nhìn xuống dưới chân, những tên thích khách và đạo tặc kia mới hốt hoảng nhận ra mình chính là đạp trúng bẫy từ kỹ năng ‘Bẫy Rập’ của đám thợ săn.

Sát thương tuy chỉ bằng một đòn công kích bình thường thế nhưng hiệu quả trói buộc trong 3 giây lại làm bọn chúng không thể di chuyển thêm một bước nào.

- “Toàn lực công kích! Giết!”

Cùng lúc đó, giọng gào thét của một chàng trai trẻ truyền từ một mỏm đá bên trên truyền vào tai của đám người Hồng Môn Hội này.

Nhận được mệnh lệnh từ tiếng thét kia, trên đỉnh của con dốc đột nhiên xuất hiện vô số những tên cung thủ, pháp sư và thợ săn.

Như đã có sự chuẩn bị từ trước, đám người chơi viễn chinh này vừa lộ mặt ra liền triển khai những đòn công kích và ma pháp kỹ năng của mình đánh về phía đám người trong đoàn đội thích khách của Hồng Môn Hội này.

‘Xuyên Tâm Tiễn’

-381 (Chí Mạng)

‘Địa Thử’

...

- “Mau rút lui! Chúng ta bị lộ rồi. . .”

- “Á... trứng của tao”

...

Kỹ năng ma pháp và mũi tên đánh tới tấp vào đám thích khách đang bị trói buộc kia, làm bọn họ không khỏi kêu rên thảm thiết.

Không thể di chuyển tránh né, những đòn công kích dễ dàng đánh vào điểm yếu và chí mạng trên người, gây ra lượng sát thương lớn nhanh chóng rút đi ống HP mong manh của bọn chúng.

Đứng ở bên dưới, gã Trần Cận Hùng nhanh chóng phát hiện được tình huống này. Gương mặt hốt hoảng, hắn vội vàng ra lệnh cho đội của mình bắt đầu công kích yểm trợ cho đội của tên thích khách rút lui.

- “Mau công kích yểm trợ. A Phúc xông lên nhanh. Còn chờ gì nữa?!”

Đồng thời hắn cũng không quên ra lệnh, hồi thúc cho tên chiến sĩ vừa được bổ nhiệm, dẫn đội ở phía trước.

Tên A Phúc kia vừa nghe tiếng hồi thúc của gã Trần Cận Hùng thì không khỏi giật thót tim, vội vàng ra lệnh, hồi thúc đám tay chân của mình xông lên.

Bên trên một mỏm đá lớn, Ameerah và Louis đứng cạnh nhau quan sát tình hình ở bên dưới. Thình thoảng hai người lại quay đầu nhìn về phía sau một chút như đang chờ đợi điều gì đó.

Ngay khi trông thấy đoàn người chơi viễn trình của đối phương bắt đầu phát ra công kích về phía mình, Ameerah lập tức hướng về phía những tên võ sĩ và thích khách trong đội lớn giọng mà nói.

- “Đội võ sĩ, tiến lên phòng thủ. Đội thích khách tản ra, yểm trợ những người còn lại.”

Hơn 50 tên đội viên nghề nghiệp võ sĩ nhanh chóng bước ra khỏi hàng ngũ, tiến lên phía trước đoàn người chơi viễn trình, làm ra tư thế phòng thủ, chống đỡ lại những đòn công kích đến từ phía đội viễn trình của đối phương.

Bởi vì đội chiến sĩ và đấu sĩ của Terrell vẫn chưa tới nơi thế nên Ameerah và Louis sau khi thảo luận thì chỉ có thể đưa ra hạ sách như vậy.

Những đòn ma pháp kỹ năng và mũi tên liên tục thay phiên nhau bay qua lại giữa hai bên, từ trên vách đá xuống dưới, rồi ngược lại từ dưới sườn dốc bắn ngược lên trên.

Tuy nhiên, bởi chiếm ưu thế về địa thế, đứng từ trên cao bắn xuống nên đoàn đội viễn trình do Louis chỉ huy rất dễ dàng mà công kích trúng kẻ địch.

Trái lại, với đám người Hồng Môn Hội từ bên dưới bắn ngược lên thì độ chính xác sẽ bị giảm thấp đi, gần như 10 phút thì sẽ có 2 - 3 phút là sẽ đánh hụt mục tiêu, bay lên trời hoặc va vào trên vách đá.

Lại thêm có đội võ sĩ che chắn, bảo hộ ở phía trước nên những tên pháp sư, cung thủ và thợ săn trong đội của Louis hầu như không bị một chút thương tổn nào.

Từng đợt công kích được tung ra vào đám người thích khách đang bị những cái bẫy do Louis và đám đội viên thợ săn bố trí trước đó giữ chân.

Sau hơn ba đợt công kích, 80 tên thích khách của đối phương cũng đã bị đánh giết đến hơn 50 người. Trong đó bao gồm cả tên thích khách thân tín của gã Trần Cận Hùng.

Những tên thích khách còn lại may mắn còn sống sót khi được giải trừ khỏi trạng thái trói buộc thì lập tức tháo chạy. Ba chân bốn cẳng chạy về phía đội chiến sĩ ở gần đó, tìm kiếm sự che chở.

- “Công kích về phía đội viễn trình của đối phương. Trông thấy tên nào xông ra khỏi khiên chắn thì lập tức bắn hạ hắn cho ta!”

Louis trông thấy đối phương đã thoát khỏi khu vực ‘Bẫy Rập’ của mình thì nhanh chóng phát ra mệnh lệnh, chuyển mục tiêu công kích.

Tuy nhiên vì để phòng ngừa đối phương lợi dụng sơ hở của mình mà xông lên công kích làm rối đội hình, Louis cũng chưa lại một mệnh lệnh phòng hờ ở phía sau.

Và quả thật cá liền cắn câu. Trông thấy những tên viễn trình của [The Alliance] không còn công kích mình nữa, đám thích khách vừa thoát đi liền dấy lên âm mưu xông lên.

- “Bọn chúng đã đổi mục tiêu rồi. Chúng ta toàn lực xông lên thôi!”

Trông thấy tình cảnh như vậy, tên A Phúc chỉ huy đội chiến sĩ cũng châm thêm dầu vào lửa.

Thế là cả đám hơn trăm tên liền buông bỏ phòng thủ, toàn lực xông về phía trước.

Bên trên vách đá, Louis trông thấy tình cảnh như vậy liền không khỏi nhếch miệng cười. Cả đám người trong đội của hắn ở phía sau cũng nhanh chóng phát hiện, chuyển hướng vũ khí của mình nhắm về phía đám người này.

‘Hỏa Cầu Thuật’, ‘Song Tiễn’, ‘Băng Tiễn Thuật’...

‘Phốc phốc phốc... ầm...’

- 120 - 100 - 110...

Chỉ vừa bước đi được vài bước thì ngay tức khắc hàng đồng những kỹ năng được tung ra, thay phiên xả vào đám người này không thương tiếc.

Tên A Phúc kia hoảng hồn vừa vội vàng giơ khiên đón đỡ, vừa gân cổ la hét.

- “Mau đón đỡ! Xếp lại đội hình nhanh lên”

Cả đội ở phía sau cũng kinh hoàng không ít hơn hắn bao nhiêu, cũng nhanh chóng đưa khiên chặn công kích, dần dần thắt chặt lại đội hình.

Trông thấy đối phương đã bắt đầu chậm lại bước chân, thắt chặt đội hình, Louis lớn tiếng chỉ huy.

- “Tiếp tục công kích đội viễn trình của chúng!”

Những tên đội viên ở phía sau hắn cũng hiểu ý, lại thay đổi mục tiêu.

Vậy là đám người của gã A Phúc kia tuy là trông thấy đoàn người của Louis không công kích nữa nhưng bọn chúng cũng không dám liều lĩnh như trước mà xông lên rồi bỏ đội hình.

Tình thế nguy cấp trước mắt đã được ổn định lại, thế nhưng lúc này ưu thế về nhân số dần dần thể hiện ra càng rõ ràng hơn.

Chỉ với 300 người, dù cho có chiếm được một chút thiên thời, địa lợi thì cũng khó lòng mà vượt qua một đối thủ có gấp đôi quân số và thực lực so với mình.

Trong Hồng Môn Hội có hơn 300 tên người chơi trong đội viễn trình. Chính vì vậy, bọn họ gần như chiếm được ưu thế áp đảo về hỏa lực so với đội viễn trình chỉ khoảng 200 người của Louis.

Và sau ba đợt trao đổi kỹ năng giữa đội viễn trình của hai phe, đã có hơn một nửa số võ sĩ trong đội của Ameerah bị đánh hụt đi hơn 2/3 lượng HP. Ngoài ra còn ba tên xui xẻo ‘ăn’ một lúc nhiều đòn công kích dồn vào, bị giết ngay tức khắc.

Ameerah trông thấy đội viên của mình đã tiêu hao nhiều như vậy liền thay đổi sắp xếp trong đội hình.

- “Đội võ sĩ lùi về sau yểm trợ. Đội thích khách tiến lên, che chắn”

Ngay tức khắc, đoàn người võ sĩ đang phòng thủ ở phía trước liền lui vào bên trong đội hình của đám người chơi viễn trình, bắt đầu uống thuốc khôi phục.

Đoàn người thích khách cũng tiến lên thế chỗ cho bọn họ. Vì sở hữu kỹ năng ‘Khóa công kích’ nên gần như tất cả những mũi tên hướng về phía bọn họ đều bị đón đỡ. Còn lại những đòn ma pháp kỹ năng thì lại không có tác dụng.

Nhìn xuống bên dưới đồi dốc, Ameerah phát hiện đám người chơi chiến sĩ của Hồng Môn Hội đã leo lên đến nơi mà đám người thích khách trước đó đã bị trúng bẫy của Louis bố trí.

Đám thợ săn do Louis dẫn dắt đi gài bẫy số lượng cũng khá nhiều. Có đến hơn trăm cái.

Nhưng đám người chơi thích khách dẫm phải bẫy rập vẫn chưa đạt đến một nửa trong số đó nên những cái bẫy còn lại liền tiếp tục phát huy tác dụng của chúng, cầm cố những tên chiến sĩ đang tiến lên này.

Louis làm sao bỏ qua cơ hội tốt như vậy để công kích những mục tiêu đứng im cho mình thỏa sức công kích.

Lập tức hắn tiếp tục phát ra mệnh lệnh, chuyển hướng công kích từ đám người chơi viễn trình sang những tên chiến sĩ đang co cụm đưa khiên chống đỡ kia.

- “Toàn đội chuyển hướng công kích! Mục tiêu, nhóm chiến sĩ bên dưới! Giãn cách đội hình ra, không được tập trung lại một chỗ như vậy...”

Louis vừa phát ra mệnh lệnh, vừa tiện tay cầm cung nỏ nhỏ bắn về phía đám người bên dưới.

Bất quá số lượng bấy là có hạn. Những người đập trúng số bấy còn lại cũng chỉ có khoảng 20 - 30 tên, chẳng ăn thua gì với số lượng hơn 120 người của đối phương.

Tên cáo già Trần Cận Hùng bên dưới làm sao không nhận ra được nhóm người của Ameerah và Louis đã bắt đầu rơi vào thế yếu. Hắn không hề bỏ qua cơ hội nào, ngay tức khắc ra lệnh.

- “Xông lên cho ta, vừa tiến lên vừa giữ vững công kích!”

Hơn 300 tên thuộc hạ trong đội viễn trình sau một hồi chiến đấu bởi vì không có ai che chở mà đã chết đi không ít người, thế nhưng khi ‘Đường chủ’ của chúng có mệnh lệnh, không ai lại dám chần.

Với gần 270 tên còn lại, bọn chúng chậm rãi cất bước, mỗi một đòn công kích phát ra lại tiến về phía trước hai, ba bước.

Khoảng cách giữa đôi bên dần dần được rút ngắn, áp lực mà đội thích khách của Ameerah phải chịu cũng theo tỉ lệ nghịch mà tăng lên.

Dù cho sở hữu kỹ năng ‘Khóa Công Kích’ thì đám thích khách chỉ với 78 người này vẫn không thể kháng cự lại được cường độ công kích dồn dập của đối phương.

HP từ tràn đầy cũng dần dần giảm đi xuống hơn 2/3. Một vài người trúng đòn chí mạng hoặc không thành công đón đỡ được kỹ năng đã bị bắn chết.

Nhận thấy tình cảnh đã sắp đến hạn mức tối đa của bọn họ, Ameerah không chần chờ chút nào lập tức ra lệnh đổi người cho đội võ sĩ lại thay thế chỗ của những tên thích khách kia.

Ngược lại ở bên dưới, đội chiến sĩ của đối phương đã bắt đầu thoát ra khỏi cầm cố của ‘Bẫy Rập’, cất bước tiếp tục tiến lên tiếp cận với đỉnh đồi dốc.

Ameerah cùng với Louis nắm tay đều không tự chủ mà siết chặt lại. Thế nhưng bọn họ đều không hề ra lệnh rút lui mà vẫn kiên trì giữ vững trận thế như vậy.

Toàn bộ tinh thần của bọn họ đều tập trung vào tình hình chiến trường trước mắt như đang chờ đợi điều gì đó đột biến xảy ra thì sẽ lập tức bạo phát.

Cả hai người chăm chú đến nỗi âm thanh hệ thống thông báo có tin nhắn mật vang lên bên tai mà vẫn không hề chú ý một chút nào.

Thế nhưng có vẻ như những điều bọn họ trông mong vào còn rất xa.

Thời gian cứ nhỏ giọt mà trôi qua, khoảng cách đám người của gã A Phúc lúc này đã gần sát với mỏm đá lớn nơi mà đoàn người của Ameerah và Louis đang tập trung.

Phía dưới những tên trong đội viễn trình của gã Trần Cận Hùng cũng đã đi được hơn một nửa đoạn đường lên đồi dốc.

Ameerah và Louis nắm tay đã siết chặt đến run rẩy, ý niệm rút lui cũng dần dần không tự chủ mà xuất hiện trong đầu bọn họ.

Đột nhiên...

Ngay lúc hai cô cậu định buông tay từ bỏ chống cự mà rút lui thì bỗng dưng có tiếng rống lớn ồ ồ như trâu gầm ở phương xa lại vang lên bên tai.

- “A!!! CUÔNG NỘ, XUNG PHONG! GIẾT CHO TA...”

Sau đó là tiếng rống lớn của hơn trăm người nối tiếp theo nhau, dường như ở khắp mọi nơi đều có.

‘FOR THE ALLIANCE... GIẾT!’

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Giăng co

Gã Trần Cận Hùng và những tên thuộc hạ trong đội viễn trình của hắn khi nghe được tiếng rống lớn kia thì không khỏi giật mình kinh ngạc, nghiêng đầu nhìn về phía sau xem có chuyện gì đang diễn ra.

Ameerah và Louis thì ngược lại, gương mặt đã không còn căng thẳng, lo lắng như trước nữa mà thay vào đó là hưng phấn, kích động. Dường như đã đoán trước được chuyện này sẽ xảy ra.

Chính là vì ngay lúc này ở bên trên lưng chừng của đoạn đồi dốc, đột nhiên xuất hiện một nhóm người chơi nghề nghiệp chiến sĩ và đấu sĩ.

Bọn họ hầu như đều có mặt ở khắp nơi trong bãi đá lồi chồm, phía sau đoàn đội viễn trình của Hồng Môn Hội.

Đám chiến sĩ này số lượng có khoảng hơn trăm người, vừa xuất hiện thì liên tục rống lớn, sĩ khí như cầu vồng, không hề sợ chết mà vượt qua những tảng đá lớn xông về phía trước.

Ameerah và Louis trông thấy hai người dẫn đầu liền nhận ra ngay đối phương là ai. Một người là Alvin, chàng trai da đen với vóc người cao lớn không hề thua kém Terrell.

Một người còn lại thân thể to lớn với chiều cao gần 3 mét như một gã khổng lồ đang cảm khiên, vừa la hét vừa xông lên, chẳng ai khác hơn chính là Terrell.

Tại thời điểm đôi bên bắt đầu giao chiến thì bọn họ đã đến nơi đóng quân của cả đoàn đội ở phía sau vách đá kia.

Tuy nhiên bởi trước đó Ameerah và Louis đã có sắp xếp kế hoạch, nếu như đội của bọn họ đến trễ thì không cần phải tham chiến mà lập tức ẩn nấp vòng ra phía sau kẻ địch mà đánh lên.

Thế nên hai người đã phân chia nhau ra hai bên trái phải, mỗi người dẫn dắt hơn 50 tên chiến sĩ trong đội, triển khai đội hình vòng cung bao trùm khắp cả đôi dốc, tựa như một cái lưới muốn bắt gọn cả đoàn đội viễn trình của Hồng Môn Hội.

Trông thấy toàn bộ đường lui đi xuống chân đôi dốc của mình đều bị những người này chặn lại, tên Trần Cận Hùng không khỏi hoảng hồn vội vàng ra lệnh.

- “Nhanh chân lên! Tiếp tục tiến lên hội họp với đội cận chiến. Đứa nào nghề nghiệp thợ săn xuống đây cho ta, rồi bắt ra, ngăn cản đám chiến sĩ kia lại. Những người còn lại giữ vững đội hình tiến lên, tiếp tục công kích đám viễn trình của [The Alliance] trên kia.”

Vừa nói hần vừa gấp gáp thúc đẩy đám thuộc hạ của mình, sau đó phía trong đám người có vài tên thợ săn đi ra cũng được hần liên tục chỉ định nhiệm vụ.

Đội thợ săn với khoảng 90 người, được tên Trần Cận Hùng phân công vừa bước lui lên trên đôi dốc bám theo đoàn đội, vừa sử dụng kỹ năng ‘Bẫy Rập’ rải đầy ra trên mặt đất, cung nỏ trong tay cũng liên tục bắn về phía đoàn đội của Terrell ở bên dưới.

Tuy nhiên bởi đoàn đội của Terrell đều là chiến sĩ và đấu sĩ, tay mang khiên lớn vừa chống đỡ vừa tiến lên, cho nên công kích của những tên thợ săn kia hầu như không có quá nhiều ảnh hưởng đến bước tiến của bọn họ.

Ameerah và Louis đứng trên mỏm đá lớn phát hiện nhóm người của gã Trần Cận Hùng đang chống trả quyết liệt như vậy thì lập tức phát ra mệnh lệnh cho đoàn đội của mình.

- “Toàn bộ võ sĩ và thích khách trên 50% HP theo ta xung phong giết địch! Những người còn lại dưới 30% HP thì lập tức lui đi ẩn nấp khôi phục, thay phiên nhau mà phòng thủ. Bảo vệ tính mạng là trên hết, nên nhớ chúng ta còn phải chiến một trận lớn ở phía sau nữa!”

Dẫn đầu là Ameerah, đứng trên mỏm đá rồi hướng về phía đoàn người ở phía sau hét lên, vừa nói đoạn nằng nặng liền thả người nhảy xuống khỏi mỏm đá.

Đáp người xuống bãi đá bên dưới, Ameerah không hề ngừng lại bước chân tiếp tục xông về phía những tên chiến sĩ của đối phương đang co cụm thành một nhóm ở cách đó không quá 8 mét.

Những tên thích khách, trong đội của Ameerah, trước đó đã được nghỉ ngơi một lúc nên HP cũng đã khôi phục đến trạng thái gần đầy. Bọn họ không hề chần chừ chút nào, ngay tức thì nhảy ra khỏi vách đá, xông lên theo Ameerah.

Tuy nhiên trong đội võ sĩ bởi vì đã chống đỡ công kích cũng khá nhiều nên đa số ống HP của bọn họ đều tuột xuống quá nửa. Duy chỉ một số người HP còn khá cao mới lựa chọn xông lên theo những tên thích khách kia.

Bọn họ vừa rời khỏi vách đá thì lập tức lao vào va chạm lấy đội cận chiến của đối phương.

- “Đổi mục tiêu, toàn lực công kích đội cận chiến của đối phương. Chú ý yểm trợ đồng đội của chúng ta.”

Louis cũng không hề chậm trễ một giây phút nào, phát lệnh công kích cho đội viễn trình mà hần chỉ huy.

Bất quá bởi vì lúc này không có ai ở lại đây để thay hần chỉ huy đoàn đội nên Louis chỉ có thể đứng im tại chỗ, mà dùng cung nỏ công kích đám người bên dưới.

Trong lúc đoàn đội của Ameerah và Louis đang ‘quấy’ ở phía trên thì hần cùng những tên đội viên đang phải vất vả vật lộn với những cái ‘Bẫy Rập’ của đám thợ săn đã bố trí trên đường đi.

Đoàn đội viễn trình do gã Trần Cận Hùng chỉ huy có khoảng 90 tên thợ săn. Mỗi một người trong số bọn họ đều cầm cung nỏ liên tục công kích về phía những tên chiến sĩ và đấu sĩ trong đội của Terrell.

Khởi đầu bước tiến đoàn đội của Terrell cũng rất thuận lợi, công kích của đám thợ săn đa số đều bị đón đỡ, không gây ảnh hưởng quá nhiều.

Thế nhưng đến khi bước vào vùng đất bầy mai phục của đối phương, mỗi khi đập trúng bầy, cơ thể của bọn họ không thể di động được thì cũng rất khó mà tránh né hay đón đỡ mũi tên.

Bất quá bởi vì quân số đông và diện tích bao phủ lớn nên đoàn đội của Terrell cũng rất nhanh đã vượt qua bầy rập cản trở mà áp sát được đoàn đội của gã Trần Cận Hùng này.

Lúc bấy giờ, trông thấy đối phương càng ngày càng rút ngắn khoảng cách, tên Trần Cận Hùng cũng là gấp đến độ đi đứng không yên.

Ánh mắt của hắn liên tục luân chuyển, lúc lại nhìn lên phía bên trên đồi dốc, khi thì liếc nhìn về phía sau, như đang phân vân không biết phải nên lựa chọn thế nào.

Bởi vì ngay lúc này, tình hình của đoàn đội cận chiến phía bên trên kia càng lúc càng trở nên căng thẳng.

Đám chiến sĩ và một nhóm nhỏ thích khách còn lại do tên thuộc hạ A Phúc của hắn chỉ huy đang bị đối phương ép sát, dường như sắp chống đỡ không nổi, có thể tan vỡ đội hình bất cứ lúc nào.

Đây không phải là vì bọn họ quá yếu mà là bởi hòa lực của đối phương đã hoàn toàn chuyển hướng về phía mình, làm cho họ không thể buông bỏ phòng thủ.

Lại thêm những tên thích khách và võ sĩ trong đội của Ameerah chiến đấu quá dũng mãnh, liều mạng như những con hổ đói bị nhốt trong lồng được thả ra ngoài.

Với loại nghề nghiệp chuyên về cuồng bạo công kích và phát ra sát thương như bọn họ mà lại bất di đứng tại chỗ chịu đòn, che chở cho đồng đội như lúc này thì quả thật là một kiểu tra tấn không thể tàn nhẫn hơn.

Bọn họ thà rằng xông lên đánh giết kẻ địch rồi tử vong thì cũng còn tốt hơn phải đứng tại chỗ chịu trận rồi chết. Chính vì vậy khi được thả ra ngoài chém giết kẻ địch, đám người này thể hiện ra gần như là 200% sức mạnh của mình.

Tên thuộc hạ A Phúc của gã Trần Cận Hùng lúc này cũng là khổ không thể tả nên lời, bởi tại thời điểm hắn lựa chọn ồ ạt xông lên trước đó, Ameerah đã chú ý đến gã A Phúc này liên tục là lỗi chỉ huy.

Luôn được Đinh Tấn chỉ dạy ‘Đánh rắn đập đầu’; ‘Bất giác phải bắt vua trước’; gã A Phúc này lập tức liền lọt vào trong tầm ngắm của Ameerah từ đó.

Đến khi bắt đầu xông tới, nàng liền lợi dụng ưu thế về tốc độ cùng với khả năng phản ứng không hề thua kém, thậm chí là vượt qua cả David, để né tránh những đòn công kích chậm chạp của đám chiến sĩ và đấu sĩ xung quanh. Rồi lựa chọn con đường ngắn nhất, luôn lách bay nhảy vượt qua đám người đang co cụm kia để tiếp cận được vị trí của tên A Phúc.

Mặc dù gã A Phúc này cũng có vài tên thuộc hạ thân tín liều mạng chặn đón những đòn công kích như cuồng phong bão nổi của Ameerah.

Nhưng với hơn 200 điểm nội khí, cô nàng giống như một kẻ hủy diệt với những đòn công kích bạo phát ra lượng sát thương không tưởng, không hề thua kém Đinh Tấn và đám vong linh của hắn là bao.

Không quá 15 giây chiến đấu, tiêu hao gần một nửa nội khí của mình, 6 tên thân tín đứng ra đón đỡ đòn FuVSZf8C thay cho tên A Phúc đã ngã xuống ba người. Thời điểm hắn bị Ameerah giết chết cũng đã không xa.

Ở bên ngoài đám chiến sĩ và đấu sĩ của Hồng Môn Hội cũng liên tục bị giết chết. Số lượng giảm dần từ khoảng 130 người đến bây giờ chỉ còn lại chưa đến 70 người.

Những tên thuộc hạ trong đội viễn trình của gã Trần Cận Hùng do bị áp chế về tâm lý, vì có nhóm người của Terrell đang sắp tiếp cận ở phía sau mà hiệu quả công kích càng lúc càng giảm đi.

Đã không thể áp chế hòa lực của đội viễn trình do Louis chỉ huy, nên áp lực gây lên cho đoàn cận chiến của Hồng Môn Hội càng lúc càng gia tăng.

Một hồi phân vân không quyết định được, đến khi khoảng cách chỉ còn chưa đến 10 mét nữa thì đoàn người của Terrell sẽ va chạm với nhóm thợ săn trong đội viễn trình của Hồng Môn Hội, gã Trần Cận Hùng mới âm thầm căn răng phát ra mệnh lệnh.

- “Toàn đội tập trung công kích nhóm chiến sĩ ở phía sau. Mở ra đường máu rút lui...”

Những tên đội viên ngay khi nghe đến hai chữ “Rút lui” liền như được tiêm chất kích thích, tinh thần lập tức tỉnh táo mà chuyển hướng công kích về phía đoàn đội của Terrell.

Đứng ở gần đó, Terrell cũng nghe ra được ý đồ của đối phương. Hắn ánh mắt đầy sát khí, rống lớn một tiếng ra hiệu cho đám đội viên của mình.

- “Toàn lực xông lên! Giết hết bọn chúng cho ta!”

Phần nộ lấp đầy lý trí làm Terrell phát ra một mệnh lệnh mà hắn phải hối hận ngay sau đó.

Chương 188: Tàn cuộc

Alvin cùng với những tên đội viên khác trong đội, ngay khi nghe được mệnh lệnh của Terrell thì không hề chần chừ chút nào mà lập tức buông bỏ phòng thủ, chạy hết tốc lực về phía đoàn đội viên trình của đối phương ở ngay trước mặt, khoảng cách không quá 5 mét.

Nhưng mà sai lầm bắt đầu xảy ra từ đây. Sự xuất hiện của bọn họ làm cho ưu thế về quân số của đám người Hồng Môn Hội bị đánh tan.

Lại thêm sau khi phòng thủ một hồi lâu, những tên thành viên trong đội của Terrell đã quá ảo tưởng về thực lực của mình mà đánh giá thấp sức mạnh của đối phương.

Dù chỉ còn lại hơn 230 người, muốn diệt đi cả đoàn đội cận chiến của Terrell thì không phải là chuyện dễ dàng thế nhưng nếu dồn lực công kích vào một chỗ để phá vỡ một lỗ hổng trên hàng rào phòng thủ của đối phương thì đó lại là một chuyện khác.

Đội viên trình của gã Trần Cận Hùng ngay khi có lệnh thì không hề ngần ngại tiêu hao gì mà toàn lực phát ra công kích của họ về phía nhóm người của Terrell.

‘Hỏa Cầu Thuật’, ‘Địa Thử’, ‘Băng Tiễn Thuật’, ‘Lưỡi Dao Gió’, ‘Xuyên Tâm Tiễn’...

-120

-21 (Đón Đỡ)

-224 (Điểm yếu)

...

- “A... cẩn thận có bấy”

- “Phòng thủ mà chạy! Đừng có chạy bừa như vậy!”

- “Siết chặt lại đội hình nhanh lên.”

...

Đứng ở vị trí cao hơn, lại không có áp chế về tinh thần, đám thuộc hạ của gã Trần Cận Hùng phát ra ma pháp kỹ năng và mũi tên liên tục trúng mục tiêu, một số còn may mắn đánh vào điểm yếu của đối phương.

Nhưng vẫn còn có một số người thông minh vừa chạy vừa đưa khiên ra đón đỡ nên lượng sát thương mà bọn họ nhận phải cũng được cắt giảm đi đáng kể.

Tuy nhiên đó cũng chỉ mới là bắt đầu...

Trong một nhóm khoảng 10 người do Terrell dẫn đầu, trực diện xông về phía đối phương nhưng vừa mới bước đi chưa đến được bước thứ ba thì bọn họ đã rơi vào vũng đất bẫy rập của những gã thợ săn đã rải ra trước đó.

Con cáo già Trần Cận Hùng chính là đề phòng cho tình huống đội cận chiến của hắn rơi vào vòng nguy hiểm, không thể thoát khỏi vòng vây nên đã ra lệnh cho đám thợ săn không được sử dụng hết bẫy trước đó mà tích trữ lại, gài sẵn một vùng bẫy rập ở xung quanh đoàn đội viên trình của hắn.

Với kỹ năng ‘Bẫy Rập’ thời gian làm lạnh cùng với lượng tiêu hao MP rất thấp, chỉ có một hạn chế là phải tiêu hao thêm đạo cụ ‘Bẫy’ được mua trong cửa hàng và số lượng mỗi lần đặt dựa theo [Đẳng cấp / 5], những tên thợ săn này tha hồ mà rải bẫy ra ngoài, số lượng đã vượt qua con số 100.

Ngay khi trông thấy tiểu đội mà Terrell dẫn dắt xông tới vùng đất bẫy của mình, tên Trần Cận Hùng lập tức liền mệnh lệnh cho đám thuộc hạ của hắn chuyển hướng mục tiêu công kích về phía bọn họ.

- “Toàn lực công kích đám người trước mặt này cho ta! Phá vỡ phòng tuyến của bọn chúng liền có thể thoát đi được rồi”

Terrell thân thể cứng đờ gương mặt phình to ra bởi kỹ năng “Cuồng Nộ” có chút hốt hoảng khi trông thấy đối phương tập trung tấn công về phía mình.

‘Phập phập phập... ầm ầm...’

-66 (Chỉ Mạng)

-25

-40 (Điểm yếu)...

Liên tục những kỹ năng ma pháp và mũi tên đánh lên trên người của hắn. Dù cho sở hữu một lượng HP cao đến hơn 9000 điểm và sức phòng thủ được gia tăng lên gấp nhiều lần bởi kỹ năng nhưng Terrell cũng khó lòng mà kháng cự được hơn trăm đòn công kích dồn vào một chỗ.

7000

4000

1500

...

Ông HP của Terrell liên tục giảm xuống như đang bị tháo nước. Những tên đội viên mà hắn dẫn dắt đi theo ở phía sau đều đã ngã gục từ trước đó một giây.

Nhìn ông HP vẫn tiếp tục giảm xuống không hề có dấu hiệu ngừng lại. Gương mặt của Terrell ngay lúc này cũng đã có chút kinh hoàng, trong lòng thì âm thầm hối hận về quyết định của mình.

Ba giây cầm cố của kỹ năng ‘Bẫy Rập’ đã kết thúc, tuy thời gian quả thật có chút ít thế nhưng bấy nhiêu đó cũng đã đủ để xoay chuyển cục diện của một trận chiến. Đây cũng chính là sự lợi hại của loại nghề nghiệp thợ săn này.

Terrell biết mình cũng không thể chạy thoát được nếu đám người này cứ tiếp tục công kích.

Nhưng ngay khi định buông xuôi chống cự, lúc HP chỉ còn lại không đến 800 điểm, một nhóm người đột nhiên xuất hiện chặn đón phía mặt của Terrell, làm hắn không khỏi kinh ngạc.

Định thần nhìn kỹ lại, Terrell phát hiện đây là một nhóm 15 người bao gồm thanh niên da đen Alvin và những người bạn trong tiểu đội của hắn.

- “Chỉ huy mau lùi về sau! Chúng ta không chống đỡ được lâu đâu”

Alvin lớn giọng hướng về Terrell ở phía sau mà hét lên.

Nghe trong giọng nói của Alvin tràn ngập ý kiên quyết, đồng thời cũng nhận định rõ tình thế nguy cấp hiện tại của mình, Terrell cũng không nói nhiều, lập tức lùi về phía sau lưng của bọn họ, bắt đầu uống thuốc khôi phục lại HP đã mất.

Trông thấy có người tiếp tục đứng ra ngăn chặn đường lui của mình, xung quanh những tên chiến sĩ khác lợi dụng khoảng trống mà bắt đầu áp sát lại, gã Trần dUYd3yHv Cận Hùng gần cô rống lên thúc giục đám thuộc hạ của hắn.

- “Công kích! Tiếp tục công kích bọn chúng cho ta!”

‘Phập, leng keng... âm âm...’

-7 (Đón Đỡ)

-12 (Đón Đỡ)

-15 (Đón Đỡ)

...

Liên tục những đòn kỹ năng đánh lên những chiếc khiên của nhóm người trong tiểu đội Alvin.

Sát thương dù đã giảm đi 80% sau khi đón đỡ thành công, thế nhưng với quân số áp đảo, hơn 200 người dồn vào cùng một lúc, bọn họ cũng là có chút ăn không tiêu, ông HP nhanh chóng bị giảm đi không hề thua kém như lúc Terrell bị công kích trước đó.

Trông thấy nhóm người Alvin ông HP càng lúc càng giảm xuống, Terrell không khỏi gấp gáp, đưa mắt nhìn xung quanh, miệng la hét tìm kiếm sự giúp đỡ.

- “Mau thắt chặt đội hình thay phiên nhau chống đỡ công kích”

Thế nhưng bởi phải lập thành vòng vây để ngăn chặn đối phương mà số người trong đoàn đội của hắn lại quá ít nên hàng rào này có vẻ rất mỏng và thưa thớt.

Trong lúc đám người Hồng Môn Hội công kích Terrell liên tục kêu gọi những tên đội viên xung quanh thắt chặt đội hình lại để cố giữ vững hàng rào,

đồng thời cũng tạo ra thêm điều kiện để những người HP thấp có thời gian để nghỉ ngơi khôi phục.

Tuy nhiên chính bởi những cái ‘Bẫy Rập’ khôn khéo kia ngăn trở, bọn họ cứ mỗi khi tiến lên một, hai bước thì lại sẽ bị ngừng lại ba giây.

Mà thời gian đó cũng đã đủ cho tiểu đội của Alvin chết đến không thể chết lại. Terrell cứ trừng trừng mắt nhìn đồng đội của mình từng người thay nhau ngã xuống.

Không nhận được hấn liền cảm khiên tiến đến bên cạnh Alvin và những người đồng bạn của hấn, giọng nói ồ ồ hét lớn.

- “Lui về phía sau khôi phục đi, để ta chống đỡ!”

Alvin cùng với ba người bạn vẫn còn sống của hấn ánh đưa mắt kinh ngạc mà nhìn lấy Terrell với thanh HP vẫn còn chưa khôi phục đến 2000 điểm.

- “Không được chỉ huy trưởng! Nếu ngươi xông lên thì chắc chắn sẽ có nguy cơ bị bọn chúng dồn công kích vào giết chết!”

- “Alvin nói đúng đó chỉ huy! Chúng ta có thể tử trận nhưng ngươi thì không...”

- “Chỉ huy trưởng! Trận chiến phía sau với [The Throne], đội trưởng cần ngươi, anh em trong đội cũng cần ngươi. Cứ để bọn ta đi trước, ngươi phải tiếp tục ở lại dẫn dắt mọi người.”

...

Bọn họ bốn người thay phiên nhau hét lớn để lẫn át âm thanh ma pháp kỹ năng và chạm với chiếc khiên của mình, khuyên bảo cho Terrell không nên hành động lỗ mãng.

Có một tên chưa kịp nói dứt câu thì đã bị một đợt công kích dồn vào ngã xuống chết ngay tức khắc. Đám người Alvin vội vàng nhích sang một bước để lấp lại chỗ trống.

Terrell bị nói cho không thể phản bác một chút nào. Hấn không phải không biết rõ đạo lý trong những lời mà bọn họ nói.

Thế nhưng nhìn những người anh em đồng đội còn vừa cười nói với mình cách đây không lâu lại liên tục ngã xuống vì lỗi lầm của mình, Terrell trái tim nhỏ không chịu đựng nổi sự ray rứt.

Đưa ánh mắt nhìn về phía bên trên ngọn đồi dốc, Terrell nghiêng răng siết chặt nắm tay hạ quyết tâm mà ra lệnh.

- “Thắt chặt đội hình, lấp lại lỗ hổng. Không được để cho bọn chúng rời đi dù chỉ là một tên!”

Và rồi Alvin và một tên đội viên cuối cùng trong tiểu đội của hấn cũng ngã xuống. Âm thanh thông báo của hệ thống cũng vang lên bên tai Terrell.

Cũng tại thời khắc đó, xung quanh Terrell những tên chiến sĩ và đấu sĩ còn sống đã thoát khỏi trói buộc của ‘Bẫy Rập’, lập tức tiến lên siết chặt lại vòng vây của bọn họ.

Những tên thuộc hạ trong đội viễn chinh của gã Trần Cận Hùng liều mạng công kích mới phá vỡ được một lỗ hổng trên hàng phòng thủ của đối phương, vừa định xông lên thì lại thấy bọn chúng bắt đầu sắp lại lấp đi lối thoát kia thì không khỏi tức giận.

Khoảng cách chỉ cách nhau vài bước chân, thế nhưng những cái bẫy của đám thợ săn lại giống như một bức tường ngăn trở những người trong đội của Terrell xông vào phá vỡ trận hình của đối phương.

Bên ngoài nhìn vào lúc này sẽ trông thấy, đám người của gã Trần Cận Hùng lúc này đã hoàn toàn bị đội hình một nửa vòng tròn của đoàn người Terrell nuốt trọn vào giữa.

Bọn họ đang cố gắng công phá vào một điểm phía bên dưới mong tìm được một lỗ hổng để vượt đi. Trong khi bán kính của một nửa vòng tròn vẫn đang dần dần thu nhỏ lại.

Terrell vừa khôi phục được gần một nửa ống HP thì liền lập tức xông lên đưa khiên cổ chống đỡ nơi đầu sóng ngọn gió từng đợt công kích của đối phương. Mà hiệu quả kỹ năng “Cuồng Nộ” của hấn cũng dần dần đi vào hồi kết.

Đám đội viên xung quanh hấn ngã xuống cũng đã có hơn 30 người nhưng không một ai lùi bước. Nhìn thấy tình cảnh như vậy Terrell không khỏi hối hận về quyết định sai lầm của mình trước đó.

Với gần 70 người ngoan cố chống đỡ, cuối cùng đội của Terrell cũng được viện trợ.

‘Phập phập phập... ầm ầm...’

-224 (Điểm yếu)

...

- “Trời ơi, đội cận chiến của chúng ta bị diệt rồi...”

- “Mau chạy thôi. Chia nhau ra mà chạy, ở lại đây chỉ có chết thôi.”

...

Một cơn mưa kỹ năng ma pháp và mũi tên từ trên vách đá bay xuống xả vào đoàn người của gã Trần Cận Hùng. Những tên người chơi cung thủ và pháp sư không thuộc về Hồng Môn Hội lập tức trở nên hoảng loạn lên.

Ameerah và Louis vừa tiêu diệt đoàn cận chiến với hơn 130 người của đối phương xong thì lập tức dẫn đội mang số thành viên 30 tên võ sĩ và 40 tên thích khách còn lại xông vào phía sau đội viễn trình của gã Trần Cận Hùng kia.

Terrell không bỏ lỡ cơ hội tốt, ngay tức khắc ra lệnh cho đoàn đội của hắn xông lên chém giết, không cho bọn người này có cơ hội kịp cản trở lại.

Gã Trần Cận Hùng trông thấy tình cảnh như vậy, gương mặt có chút hoảng hốt, vội vàng lẫn trốn vào trong đoàn người, tìm đường thoát khỏi vòng vây.

Thế nhưng ngay lúc này một tên người sói đột nhiên từ trên không bay xuống vỗ lên người của hắn, đôi móng vuốt sắc bén trên cánh tay liên tục vung vẩy trên thân thể của hắn.

Đây chính là Louis đã tập trung chú ý gã Trần Cận Hùng từ lâu, vừa xông vào thì lập tức bay lên vỗ tới chộp lấy, công kích con mồi.

Với một tên nghề nghiệp pháp sư máu yếu giáp mỏng như gã Trần Cận Hùng kia, không quá bốn đòn, nhanh như chớp của Louis, hắn liền đã thăng thiên.

Không có người chỉ huy, đám người chơi viễn trình của Hồng Môn Hội càng trở nên loạn hơn.

Chiến cuộc dần dần ngã ngũ, đoàn đội viễn trình cuối cùng của Hồng Môn Hội dần dần bị diệt đi trong sự chống trả yếu ớt của chúng.

Ba người Ameerah, Louis và Terrell sau khi thấy tình hình đã ổn định không còn nguy hiểm gì nữa thì bắt đầu tập hợp lại tổng kết lại thiệt hại lần chiến đấu này.

Chỉ với hơn 400 người bọn họ đã tiêu diệt đối thủ với quân số trên dưới 600 của đám người Hồng Môn Hội. Đánh đổi thiệt hại là chết đi hơn một nửa số chiến sĩ trong đội của Terrell, và một nửa số võ sĩ, thích khách trong đội của Ameerah.

Ngược lại số lượng tổn thất cho đám người chơi viễn trình được giảm đi đáng kể, chỉ mất đi trên dưới 30 người.

Nhờ vậy mà họ vẫn giữ vững đội hình xấp xỉ 200 người, chuẩn bị sẵn sàng cho trận chiến tiếp theo với [The Throne] và con Boss Griffin Lãnh Chúa.

Ngay khi vừa tổng kết xong, ba người đồng loạt vang lên âm thanh thông báo tin nhắn mật của Đình Tấn.

Đồng loạt đưa mắt nhìn nhau, Ameerah và Louis hướng về phía Terrell gật mạnh đầu, sau đó trở về với đội của mình bắt đầu sắp xếp lại đội ngũ.

Rất nhanh sau đó, cả đoàn với trên dưới 300 người bắt đầu cất bước rời khỏi vùng vách đá cheo leo này, quay trở lại khu vực có cơn gió lốc đang yếu dần đi của con Griffin.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 189: Trận chiến cuối cùng (1)

Vẫn bám trụ trên cổ của con Griffin, sau khi gửi đi tin nhắn mật thứ hai cho ba người đồng đội của mình, Đình Tấn rất nhanh thì nhận lại được phản hồi. Tầng đá đè nặng trong lòng hắn cũng lập tức được dời đi.

Tuy nhiên khi xem xong nội dung tin nhắn, hắn lại không khỏi nhủ chặt đôi chân mày, vì tình huống bây giờ đã có chút nguy cấp rồi.

Đầu óc nhanh chóng suy nghĩ ra phương án ứng đối.

Rất nhanh ngay sau đó không lâu, như đã có phương án ứng đối, đôi mắt của Đình Tấn lóe lên một vẻ tàn nhẫn quyết tuyệt. Bắt đầu sắp xếp gửi mệnh lệnh cho ba người đồng đội của mình.

...

Cũng tại thời điểm này, cơ lốc xoáy mà con Griffin triệu hồi ra dần dần đi đến hồi kết. Sức gió đã yếu lại, những tảng đá lớn và cành cây, bụi cỏ cũng bắt đầu rơi xuống mặt đất.

Duy chỉ có những tên người chơi trong đội cận chiến của [The Throne] bị cuốn vào trước đó là không còn nhìn thấy bóng dáng đâu. Ất hẳn cả đám, hơn nghìn người, đều đã bị giết chết tiền đưa về thành cả rồi.

Trong khi đó, HP của con Griffin cũng đã khôi phục dần dần lại sau khi xem chút nữa thì đã bị đám người [The Throne] đánh giết. Hiện tại lượng HP của nó đã vượt trở lại con số 3000 và vẫn còn đang cấp tốc tăng lên.

Nhìn thấy tình cảnh như vậy, Đình Tấn âm thầm gật đầu hài lòng. Tuy rằng kế hoạch có nhiều điểm sơ suất và thậm chí 3XubiBF là xảy ra thất bại, nhưng cũng may những điểm quan trọng đều đã thành công.

Bây giờ hẳn chỉ còn trông chờ vào trận chiến cuối cùng quyết phân thắng bại này. Sau đó thì kẻ thắng sẽ ôm trọn Boss, người thua sẽ phải gánh chịu thiệt hại quay trở về thành.

Nghĩ đến đó Đình Tấn lại không tự chủ nghiêng đầu đưa ánh mắt nhìn về phía lối vào vùng đất trũng, nơi đám người [The Throne] do Henry dẫn đầu vẫn còn tụ tập tại đó.

...

Tại thời điểm đám người Hồng Môn Hội đã toàn quân bị diệt, tên Henry cũng nhanh chóng nhận được tin tức này.

Thất bại trong phút chốc ngay trước đó khi bỏ lỡ cơ hội kết thúc sinh mạng của con Griffin thì đã đủ làm cho hắn tức muốn học máu.

Hiện tại lại thêm tin xấu của đám người Hồng Môn Hội làm hắn không nhận được phải chửi mắng một lúc lâu.

Ngay lúc Henry đang điên cuồng tức giận la hét, gã linh mục Long đột nhiên lại chen lời.

- “Thôi đi! Bây giờ không phải là lúc để mắng chửi, người tốt nhất là nên tập trung suy nghĩ tìm cách giết con Boss kia trước khi nó kịp khôi phục lại đầy HP đi.”

Giọng nói lạnh lùng của Long như một gáo nước lạnh dội lên đầu Henry, làm hắn không khỏi cứng họng, há mồm mà không nói lên một lời nào nữa.

Henry đưa mắt xung quanh đó, nhìn những tên đội trưởng và ông lão quân gia Tim đều đang cúi thấp đầu xuống ngực không dám nhìn mình. Hắn có một loại cảm giác như mình đã tìm được người đáng tin cậy.

Không chần chừ chút nào, Henry lập tức hướng về phía Long nhìn tới rồi mở miệng đặt câu hỏi.

- “Long! Kế tiếp phải làm thế nào?”

Thanh niên Long nghe Henry nói xong thì chỉ im lặng, ánh mắt liếc nhìn qua hắn một chút rồi cúi đầu trầm tư suy tính.

Cả hai người cùng lúc im lặng làm cho bầu không khí nơi này càng có vẻ trầm trọng thêm.

Đến một hồi lâu sau đó, gã linh mục Long mới thận trọng mà trả lời vấn đề của Henry.

- “Chúng ta hiện tại đang rơi vào thế yếu, dù cho có hơn 1000 người nhưng tất cả đều là nghề nghiệp viễn chinh.

Nếu bây giờ người muốn quyết chiến xông lên, dù cho có giết được kẻ địch thì cũng sẽ thiệt hại rất nhiều. Nhất là khi đối phương có đám vong linh mạnh đến khủng bố kia.

Dù cho có thắng được bọn chúng thì sau đó cũng không đủ sức để nuốt con Boss kia. Cho nên bây giờ ta đề nghị rút quân trở về thôi.”

Long vừa nói xong, tên Henry liền lập tức phản bác.

- “Không thể nào! Chúng ta đã mất rất nhiều công sức mới đến được đây không thể nào quay về tay trắng được!”

Giọng nói của hắn quả quyết như không hề cho phép phương án mà Long vừa nói xảy ra.

Gã linh mục Long chỉ âm thầm lắc nhẹ đầu, không biết phải làm thế nào cho vừa lòng Henry.

- “Thiếu gia, ta nghĩ chúng ta cứ chờ đợi thôi. Tình hình đám người [The Alliance] kia chắc gì đã tốt hơn chúng ta, nếu bọn chúng kéo dài thời gian để cho con Boss kia khôi phục lại thì công sức mà bọn chúng bỏ ra cả buổi sáng đến giờ đều sẽ phí phạm thôi.”

Ngay khi trông thấy mọi người rơi vào bế tắc, tên đội trưởng Ai Kiu Ai lúc này mới mở miệng lên tiếng.

Cả đám người xung quanh nghe hắn nói xong cũng không khỏi âm thầm nghĩ đi nghĩ lại. Nhất là Henry thì càng cảm thấy điều hắn nói cũng rất có lý.

Vậy là cả đám người cũng nhanh chóng chấp thuận phương án chờ đợi tình hình của đối phương.

...

Cũng trong lúc đám người này đang suy tính thì con bão của con Griffin đã dần dần yếu đi, bán kính ảnh hưởng chỉ còn lại khoảng 10 mét. Lượng HP của nó cũng đã khôi phục đến hơn 5000 điểm.

Đình Tấn thấy đám người của gã Henry vẫn chưa chịu rời đi mà tiếp tục nhón nhơ, như một đám lính cầu đang rình mồi thì không khỏi cười lạnh một tiếng.

Bàn tay đặt lên sách, hắn bắt đầu thao tác cho việc triệu hồi vong linh, chuẩn bị sẵn sàng cho trận chiến kế tiếp.

Cũng may có lẽ do sử dụng kỹ năng Triệu Hồi Gió Lốc nên con Griffin không thể di chuyển chỉ có thể đứng tại chỗ sử dụng kỹ năng.

Chính nhờ điều đó mà khi con lốc giảm xuống bán kính chỉ còn 5m, Đình Tấn liền lập tức tung ra vòng tròn triệu hồi xuống mặt đất bên dưới mà không hề sợ hãi con Griffin có thể chém giết hết những con vong linh của mình.

Liên tục không ngừng nghỉ, ba phép triệu hồi được hắn lần lượt tung ra. Trên mặt đất liên tục có những con Tang Thi, Bộ Xương Chiến Sĩ và Bộ Xương Cung Thủ thay phiên nhau bò ra khỏi hố đen.

Rất nhanh sau đó một tiếng gào thét thật lớn của con Griffin vang dội lên khắp cả vùng đất trũng này như để bày tỏ sự phẫn nộ và báo hiệu sự trở lại của nó.

‘Ki...a quát quát...’

Mà tại thời điểm này, con lốc cũng đã biến mất như chưa từng xuất hiện.

Ánh mắt của con Griffin lập tức nhìn về phía những đội vong linh của Đình Tấn đang đứng gần nó nhất.

‘Phản phạt... phản phạt...’

‘Lưỡi Dao Gió’

Không ngần ngại chút nào, nó lập tức vỗ cánh tung ra kỹ năng về phía đám vong linh. Hai lưỡi dao gió sắc bén, không hề lướt ngang qua cả đội vong linh của Đình Tấn, biến bọn chúng từ những bộ xương và xác chết thành bụi phấn.

Đình Tấn cũng không hề chậm trễ một chút nào, lập tức ra lệnh cho đám vong linh tản ra, bỏ chạy về phía đám người [The Throne] đang há miệng chờ sung, tụ tập đứng ở phía xa.

Long vừa trông thấy hành động của đám vong linh thì lập tức đoán ra được ý đồ của Đình Tấn. Gương mặt hốt hoảng của hắn hướng về phía Henry và những người bên cạnh mở miệng rống lên.

- “Khốn nạn! Chạy mau, hắn muốn dẫn con Griffin đến đây chơi chúng ta.”

Henry cùng với đám đội trưởng và hộ vệ cũng bị tiếng hét này của Long làm cho hồn bay khỏi xác. Ngay khi hiểu được ý đồ của Đình Tấn, hắn lập tức hướng về phía những tên đội viên ở phía sau ra lệnh.

- “Rút quân, mau rút quân ra khỏi vùng lãnh thổ của Boss.”

Tuy nhiên, với hơn 1000 người muốn chạy đi cũng không phải là chuyện dễ dàng, nói là làm như vậy.

Dù cho hai tên đội trưởng Ai Kiu Ai và Ollay cũng đã ngay tức khắc làm ra phản ứng, điều động những tên thuộc hạ dưới tay mình làm ra hành động, thế nhưng cũng phải 3 - 4 giây sau đoàn người mới kịp cất bước chạy ra khỏi vùng lãnh thổ của con Griffin.

‘Rắc rắc rắc... Âm âm...’

-11290

-23400 (Điểm yếu)

...

Lại thêm hai lưỡi dao gió đánh xuống mặt đất xối tung cát đá lên khắp nơi.

Những con vong linh của Đình Tấn đang liều mạng chạy đi, đưa lưng về phía con Griffin nên không thể làm ra phản ứng né tránh hay đón đỡ, bị đánh

trúng thì chỉ có một kết cục trở thành bột xương.

Bất quá cũng may Đình Tấn đã ra lệnh cho chúng nó tản ra, không tụ tập cùng một chỗ, thế nên hai ‘Lưỡi Dao Gió’ đánh xuống đều chỉ có thể giết tối đa hai hoặc ba con.

‘Quát Quát...’

Con Griffin giận dữ kêu lên, đôi cánh liên tục đập mạnh, chân cũng bắt đầu cất bước gia tốc xông về phía những con Bộ Xương Chiến Sĩ đang chạy sau cùng.

Nhưng tốc độ của những tên Bộ Xương Chiến Sĩ làm sao sánh được với con Griffin, không đến 3 bước con Griffin đã tiếp cận được phía sau của 8 con Bộ Xương Chiến Sĩ.

Hai chân sau đập mạnh xuống đất, cả thân thể khổng lồ vồ tới. Đôi cánh của nó cũng liên tục đập mạnh, làm ra những trận cuồng phong bão táp.

‘Rầm rầm rầm...’

-12300 (Điểm yếu)

-24600 (Chỉ mạng)

...

Vẫn còn đeo bám trên cổ của con Griffin, Đình Tấn tận mắt chứng kiến từng con Bộ Xương Chiến Sĩ bị dẫm nát nhưng không hề có một chút tiếc nuối nào.

Ánh mắt của hắn vẫn luôn tập trung nhìn về phía đám người của Henry đang chen lấn xô đẩy nhau mà chạy ra khỏi vùng đất trũng này.

- “Nhanh lên! Làm sao còn chưa tới nữa...”

Miệng hắn cứ mỗi một lúc thì lại lẩm bẩm một lần, dường như đang hỏi thúc ai đó.

Đám người của Henry tuy rằng hiện tại đang rất chật vật vì gấp rút ra lệnh mà những tên đội viên đều phải chen lấn lộn xộn không có thứ tự. Nhưng khoảng cách của bọn họ với con Griffin vẫn còn khá xa đến hơn 50 - 60 mét.

Mà lối ra khỏi vùng lãnh thổ của con Griffin đã chỉ còn cách chưa đến 15 mét ngay trước mặt bọn họ.

Thấy mọi chuyện diễn ra thuận lợi như vậy, Henry không khỏi thở ra một hơi dài nhẹ nhõm. Nhưng ngược lại, gã linh mục Long vẫn là giữ gương mặt nhẵn nhụi, đầy lo lắng.

Long là cảm giác dường như hắn đã bỏ quên mất thứ gì đó, mà cảm giác nguy hiểm của hắn vẫn đang nhắc nhở bản thân nhưng khổ nỗi hắn lại không tài nào nhớ ra được.

Trong lúc hắn đang thất thần suy nghĩ thứ mình đã quên, thì quả thật ở ngay trước mặt bọn họ đột nhiên xuất hiện một đám người.

Chính là Louis và Ameerah cầm đầu một nhóm đội viên, với khoảng 70, 80 người bao gồm những tên võ sĩ và thích khách còn lại sau trận chiến với Hồng Môn Hội, làm thành một hàng rào chặn lại đường lui của đoàn người [The Throne] đang tháo chạy.

Bọn họ ngay khi nhận được mệnh lệnh của Đình Tấn thì lập tức dẫn đội, dùng hết tốc độ mà chạy đến nơi này, lập thành vòng vây chờ đợi đã lâu.

Ngay khi trông thấy đoàn người của tên Henry đã không còn cách mình bao xa, Louis bước lên đứng đối diện với đám đội viên này, rồi lớn giọng nói.

- “Đây là nguyên văn mệnh lệnh của đội trưởng dành cho các ngươi: ‘Dùng mọi cách ngăn cản bọn người này rời khỏi nơi đây, kể cả khi có bị con Griffin giết chết thì các ngươi cũng không được lùi bước. Cảm tạ!’ Ta tại đây cũng thay mặt đội trưởng, cảm tạ sự hi sinh của các ngươi vì anh em, vì [The Alliance].”

Nói đoạn, Louis đứng thẳng sống lưng, nắm tay siết chặt, đặt ngực mình. Ánh mắt nghiêm trang nhìn lấy những người đội viên trước mặt.

Hơn 70 người, kinh ngạc nhìn Louis, rồi lại nhìn lẫn nhau. Một luồng lửa nóng nhiệt huyết đột nhiên dâng trào trong tim bọn họ.

Không biết là ai dẫn đầu, đám người này thay nhau bắt chước hành động chào này của Louis.

Không hề có một lời nói ra, thế nhưng mọi người đều hiểu được ý nghĩ của đồng đội mình lúc này.

Louis nhìn quanh bọn họ một vòng, khoe miệng nhếch lên nở một nụ cười, nắm tay vung mạnh về phía sau hét lớn một tiếng.

- “[The Alliance] XUNG PHONG!”

Chương 190: Trận chiến cuối cùng (2)

Louis vừa hét lên dứt câu thì đội quân cảm tử này lập tức rống lớn theo hấn.

‘FOR THE ALLIANCE...’

Cả nhóm hơn 70 người phân tán ra xung quanh không có một đội hình nhất định nào cả.

Bước chân cũng không hề chần chừ nhanh chóng xông vào phía bên trong vùng đất trũng.

Henry cùng với đoàn đội viên hơn nghìn người của hấn ngay lúc này lại đang chen lấn, xô đẩy nhau mà vượt ra ngoài vùng lãnh thổ của con Griffin.

Bởi vì đứng ở vị trí thấp hơn nên không một ai trong số bọn họ để ý đến phía trên đã có một nhóm người đã đứng chờ sẵn.

Chỉ đến khi đột nhiên nghe thấy tiếng thét vang vọng của rất nhiều người, bọn họ mới giật mình bước chân không khỏi chậm lại. Ánh mắt kinh ngạc nhìn xem xung quanh như để tìm kiếm nguồn gốc của những tiếng hò hét lúc này.

Thế nhưng một điều kì lạ là bọn họ không hề phát hiện một thân ảnh nào xung quanh mình cả.

Mà cũng chính sự kinh ngạc, thần thờ này làm cho đội hình của bọn chúng đã rối loạn thì càng trở nên rối loạn hơn. Người phía trước giảm chậm tốc độ thì người phía sau lại xông tới xô đẩy chen lấn.

Cả đoàn người đổ dồn lại một chỗ, càng lúc càng đông làm cho những người ở phía sau không tránh khỏi phải dừng lại bước tiến của bọn họ.

Henry lúc này cũng đã đứng lại một chỗ, gương mặt tràn đầy lo lắng, không hiểu chuyện gì mà đưa mắt nhìn về phía những tên thuộc hạ xung quanh hỏi dò.

- “Chuyện gì vậy?! Tại sao lại có bọn [The Alliance] ở đây nữa?!”

Thế nhưng trả lời lại cho hấn chỉ là một mảnh lặng lẽ. Hai gã đội trưởng, ông lão quản gia lẫn những tên hộ vệ đều không hề có một lời giải đáp nào cho hấn.

Ngay lúc tên Henry sắp bùng nổ cơn phẫn nộ của mình, gã linh mục Long lại chen lời giải thích thay cho những người này.

- “Chắc chắn bọn chúng sau khi giết đám Hồng Môn Hội đã lên đường đến đây trước để mai phục chúng ta. Chuyện khẩn cấp nhất bây giờ là phải nhanh chóng phá vỡ vòng vây rồi rời đi, chúng ta không có nhiều thời gian đâu.”

Nghe Long nói xong, cái đầu đang nóng lên của Henry liền nhanh chóng bị làm nguôi đi.

Mà cũng ngay tại thời điểm Long vừa nói dứt câu, đội quân cảm tử của [The Alliance] đã xuất hiện trong tầm mắt bọn họ.

Henry cùng với những tên thuộc hạ và hộ vệ xung quanh không khỏi có chút kinh ngạc khi phát hiện đối phương cũng không nhiều người như mình tưởng.

Sự lo lắng trong lòng bọn chúng nhanh chóng bị giảm nhẹ đi rất nhiều, đồng thời cũng có chút khinh thường đối phương.

- “Mau tấn công bọn chúng đi! Chúng ta không có nhiều thời gian.”

Henry gấp gấp vừa chỉ nhóm người trước mặt vừa nói với hai tên đội trưởng.

Ai Kiu Ai và Ollay không chần chừ chút nào ngay tức khắc ra chỉ huy đám đội viên của mình.

Bất quá, bởi vì đội hình quá rối loạn mà đám đội viên đều bị ngăn chặn tầm nhìn, không thể thấy rõ hoặc nhắm trúng chính xác được mục tiêu.

‘Phốc phốc... ầm ầm ầm...’

Miss miss miss -80 -100

...

Những đòn kỹ năng và mũi tên của bọn họ bắn ra đa số đều đánh lên người đồng đội của mình hay đánh ra trên mặt đất. Chỉ có khoảng 10% - 20%

trong số đó là đánh trúng mục tiêu.

Từ trên dốc lao xuống với tốc độ cao, lại thêm khoảng cách đã được rút ngắn đi chỉ còn không đến 7 mét, tất cả những trở ngại mà đám người [The Throne] này gây ra đối với những tên người chơi thuộc dạng cơ động và tốc độ như võ sĩ và thích khách này thì chẳng phải là chuyện lớn lao gì.

Tuy bị công kích và đã có hai, ba người ngã xuống thế nhưng bọn họ đều không ngừng lại bước chân của mình. Tất cả đều đã mang ý niệm phải chết mà đi thì còn ngại ngừng gì đến việc tử vong.

Ánh mắt chăm chú nhìn lấy những đòn công kích đang bay đến mà tránh né, bọn họ xiết chặt vũ khí trong tay, vượt qua được đợt công kích thứ nhất của đám người [The Throne].

Khoảng cách đôi bên tại thời điểm này cũng đã được rút lại chỉ còn không đến 4 mét.

- “Mau công kích bọn chúng nhanh lên!”

Gã Ai Kiu Ai chỉ huy đội pháp sư liên mồm hô thúc đám đội viên của hắn.

- “Thợ săn đâu?! Mau ra đây giải ‘Bẫy Rập’ nhanh!”

Nói tiếp theo đó, tên đội trưởng Ollay cũng sức nhớ đến kỹ năng bẫy rập của đám thợ săn.

Thế nhưng tất cả đã quá muộn. . .

Với tốc độ càng lúc càng gia tăng lại thêm khoảng cách đã được rút ngắn đi, không đến 2 giây sau đó, những tên võ sĩ và thích khách liền đã bắt đầu va chạm với những người ở hàng đầu tiên trong đội hình của đối phương.

‘Rầm rầm rầm. . .’

- “Aaa! Ta FGROUtsM giết, ta giết. . .”

- “Ăn một đòn ‘Xuyên Tim’ của tao này!”

- “Yahhh. . . Búa và rìu”

...

Liên tục những tiếng gào thét mắng chửi của đám người trong đội cảm tử vang lên. Bọn họ không hề ngần ngại sự công kích của đối phương, lao vào giữa một đám hai ba tên địch rồi vùng vẫy vũ khí của mình mà chém giết.

Nhưng cũng chính nhờ vậy mà những tên người chơi trong đội viễn trình của [The Throne] này đều bị làm gián đoạn quá trình triệu hồi kỹ năng của chúng.

Henry vội vã quay sang nhìn những tên hộ vệ của mình, miệng liên tục hô thúc.

- “Các người mau ra giúp ta tiêu diệt bọn chúng, ở đây chỉ cần một mình Long là đủ rồi!”

Hắn không ngại ngừng điều động những tên hộ vệ của mình xông ra ngoài chém giết, đồng thời cũng chỉ giữ lại Long.

Điều đó cũng đủ để thấy hắn là rất tin tưởng vào thực lực của Long đến mức cả 9 người hộ vệ còn lại cũng không sánh bằng.

Có 9 gã hộ vệ với đủ loại nghề nghiệp gia nhập vào chiến trường, số lượng thành viên trong đội cảm tử bắt đầu giảm xuống nhanh chóng.

Trông thấy từng người đồng đội của mình thay nhau ngã xuống, đám võ sĩ và thích khách trong đội của Ameerah không hề có một chút sợ hãi nào. Ngược lại bọn họ càng trở nên điên cuồng hơn, công kích nhưng muốn lấy mạng đổi mạng với kẻ địch.

Gã linh mục Long dường như không quan tâm đến trận chiến này lắm. Hắn biết đối phương là muốn trì hoãn bước tiến của đoàn đội mình rồi lợi dụng con Griffin mà chém giết hết.

Thế cho nên ngay từ đầu, Long liên tục nghiêng đầu về phía sau, đưa mắt kiểm tra khoảng cách giữa đoàn đội với con Griffin.

Chỉ không đến 5 giây dừng lại, khoảng cách đôi bên đã bị rút ngắn đi từ trên dưới 50 mét đã chỉ còn lại không đến 20 mét.

Hiện tại con Griffin Lãnh Chúa đang ba chân bốn cẳng truy đuổi theo một đám vong linh. Vừa chạy, nó vừa vỗ cánh tung ra những ‘Lưỡi Dao Gió’ bắn ra xung quanh, chém giết con mồi.

Dẫn đầu đàn vong linh là những con Bộ Xương Cung Thủ, kể đó là đám Tang Thi đã bị diệt đi một nửa. Bộ Xương Chiến Sĩ với 72 con đều đã bị nó giết chết trên đường chạy đến đây rồi.

Lại nói những con Bộ Xương Cung Thủ khi cất đi thanh cung bằng xương kia thì phải nói rằng, bọn chúng còn có thể được gọi là những con Bộ Xương

Thích Khách.

Bởi vì tốc độ của chúng đều không hề thua kém so với một tên người chơi thích khách cao thủ nào mà trên mạng đã công bố.

Hiện tại, chúng nó đang tuân theo mệnh lệnh của chủ nhân, cấp tốc xông về phía sau của đoàn người [The Throne], không đến 3 giây nữa thì đôi bên sẽ bắt đầu va chạm.

Trông thấy tình hình đã trở nên không thể không chế, Long lập tức đưa tay lôi đi tên Henry đang vung vẩy pháp trượng công kích về phía những tên cảm tử quân xung quanh.

- “Tìm đường chạy thôi! Con Griffin sắp đến rồi, chúng ta không thể chần chừ được nữa.”

Vừa chạy đi hắn vừa gấp rút mà nói, làm Henry không tự chủ đưa mắt nhìn về phía sau của mình.

Trông thấy đám vong linh đang xông tới, Henry lập tức hốt hoảng vội vàng ra lệnh cho đám đội viên.

- “Chia ra mà chạy. Tàn ra, tàn ra xung quanh nhanh lên!”

Thế nhưng dường như lời kêu gọi của hắn không hề có tác dụng mấy.

Chính là vì hiện tại đám người [The Throne] đang rơi vào tình thế hỗn loạn. Người trước che lấp người sau làm bọn họ muốn tiến tới một bước cũng rất khó khăn.

Mà xung quanh cứ mỗi một nhóm 5 - 6 người thì lại có một gã cảm tử quân chen vào quấy rối.

Bọn họ đều là nghề nghiệp viễn chinh, công kích cận chiến không phải là sở trường của bọn họ. Tuy rằng vẫn đánh ra sát thương thế nhưng lại rất thấp.

Trông thấy tình cảnh như vậy, Henry chỉ có thể nghiến răng mà xiết chặt nắm tay kiềm chế lại cơn phẫn nộ của hắn.

Bỗng nhiên, đang trên đường chạy ra khỏi vòng vây của kẻ địch, đột nhiên một bóng người lao nhanh về phía Long và Henry.

- “Hừ! Muốn chạy phải hỏi lưỡi đao của tao đã cho phép chưa.”

Một tên thích khách trong đội cảm tử vừa cầm vũ khí xông tới vừa lạnh lùng mà nói.

‘Keng’

-16 (Đón Đỡ)

...

Lưỡi đao của hắn vừa vung lên muốn đâm vào người của Henry thì một chiến khiên tròn bất chợt hiện ra ở trước mặt hắn, đón đỡ mũi dao nhọn kia thay cho Henry.

Ngay sau đó, không chờ hắn kịp làm ra phản ứng thì đầu của một chiếc đoản trượng liền va đập vào mặt.

‘Bốp’

-297 (Chí Mạng)

Sát thương chí mạng gấp ba lần rút đi một lượng HP đáng kể của hắn.

Tên thích khách này không hề hoảng loạn, sau khi bị ăn đòn xong thì lập tức rút dao găm về rồi hướng tới Long mà đâm tới.

‘Keng’

-12 (Đón Đỡ)

-279 (Chí Mạng)

...

Như đã đoán trước được đường đi nước bước của hắn, Long đã đưa lên khiên chuẩn bị sẵn để đón đỡ đòn công kích này rồi lại tiếp tục vung đoản trượng, đập vào đầu của đối phương.

Cứ như vậy gã thích khách mỗi lần sử dụng dao găm đâm, chém, tạc... thì đều bị đón đỡ, mà đầu hắn thì lại trở thành con chuột chũi để cho đối phương vung đoản trượng đập bong bong vào.

Không quá hai giây sau đó, gã thích khách này đã ngã xuống chết trong uất ức không thể tả bằng lời.

Tuy nhiên cũng nhờ có gã thích khách này cầm chân Long và Henry lại, nên bọn họ đã mất bỏ lỡ đi cơ hội tốt nhất để chạy trốn.

Đám Bộ Xương Cung Thủ đã xông tới tiếp cận được phía sau của đoàn người [The Throne]. Mà số lượng những tên trong đội cảm tử đã bị giết gần hết chỉ còn lẻ tẻ lại hơn 15 người.

Những tên đội viên dẫn đầu đám người ngay khi thoát khỏi cản trở thì đều nhanh chân bỏ chạy, không hề quan tâm đến những tên đồng đội ở phía sau.

Long sau khi giải quyết được phiền phức thì lập tức lôi kéo Henry lên đường. Nhưng những con Bộ Xương Cung Thủ dường như đã được chỉ thị phải chăm sóc bọn họ trước tiên.

Ngay khi vừa xông vào đoàn người, 36 con Bộ Xương Cung Thủ liền phân chia ra một nhóm 6 con thì rút gươm cung lấp tên công kích về phía con Griffin dẫn dụ nó đến nơi đây.

Số còn lại thì bắt đầu phân chia ra xung quanh tìm kiếm và chém giết những kẻ đã bỏ chạy đi.

‘Phập’

-2916 (Chí Mạng)

Một tên pháp sư đang liều mạng bỏ chạy thì đột nhiên cảm thấy đau nhói lên ở sau lưng một cái. Ngay sau đó một con số sát thương khủng bố nổi lên trên đầu hắn, rút sạch đi cả ống HP chỉ vền vẹn chưa đến 2000 điểm.

Con Bộ Xương Cung Thủ sau khi dùng thanh dao găm bằng xương của nó chém giết con mồi xong thì bước chân liền lướt đến phía sau một tên pháp sư khác.

Cứ như vậy đám người [The Throne] này từ số lượng hơn 1000 người bắt đầu giảm xuống nhanh chóng, chỉ trong vài giây thôi thì đã chết không dưới trăm người.

Long, Henry, đám thuộc hạ và những tên hộ vệ đều không thoát khỏi tầm ngắm của những con Bộ Xương Cung Thủ này.

Tên đội trưởng Ai Kiu Ai và một nửa trong số những tên hộ vệ của Henry đều đã bị chúng ám sát, tiền đưa về thành.

Long và Henry cũng gặp phải một con Bộ Xương Cung Thủ tập kích. Tuy rằng đã thành công đón đỡ đòn đánh lên của nó nhưng Long không thể nhanh chóng dứt điểm như đã làm với tên thích khách trước đó.

Đôi bên giao chiến nhau chẳng khác nào lúc Long và David đã độ sức trước đó. Tuy nhiên tốc độ của Long thì lại thấp hơn, còn phản xạ thì lại cao hơn con Bộ Xương Cung Thủ này thế nên đôi bên cứ liên tục giằng co qua lại không thể thoát đi.

Henry luống cuống tay chân, muốn tung ra kỹ năng công kích con Bộ Xương Cung Thủ trợ giúp Long nhưng lại không đánh trúng một cái.

Hắn càng lúc càng trở nên bối rối, không biết phải làm thế nào thì một tiếng rống lớn của con Griffin ở phía sau lại làm cho hắn và những tên đội viên ở xung quanh đó giật nảy cả mình.

‘Ki...a Quát quát quát’

Chính là trong lúc bọn họ đang chém giết với đội cả từ quân thì con Griffin đã bị đám Bộ Xương Cung Thủ hấp dẫn, bỏ qua những con Tang Thi mà xông tới đó trước tiên.

‘Ầm ầm ầm...’

-11350

-22300 (Điểm yếu)

...

Tung người bay lên trên không, con Griffin nhảy xổ vào ngay giữa đám đông đang tụ tập những tên đội viên của Henry.

Bốn đôi chân với những bộ móng vuốt sắc bén chà đạp lên đám người kia, gây ra một lượng sát thương kinh khủng giết chết bọn họ ngay tức khắc.

- “Boss đến rồi! Mau công kích lấy nó!”

- “HP nó đã không còn bao nhiêu, nhanh giết nó.”

...

Đám người càng trở nên hoảng loạn hơn trước đó nhiều lần. Bọn họ chen lấn, xô đẩy, dẫm đạp nhau mà chạy tứ tán ra xung quanh.

Nhiều người dường như đã bị rơi vào đường cùng, bọn họ liên tục mạng đứng lại công kích lấy con Griffin.

Một số người thì quá sợ hãi, cố gắng chạy ra khỏi vùng lãnh thổ của con Griffin này để tìm kiếm sự an toàn.

Nhưng nào có dễ dàng như vậy. Trong khi bọn họ vừa bị con Griffin đánh tan vỡ đội hình thì xung quanh đột nhiên xuất hiện thêm một nhóm người.

Số lượng đông gấp mấy lần đội cảm tử quân lúc này.

Ở phía trên lối vào thân ảnh của Ameerah và Louis từ từ xuất hiện ra trong tầm mắt của những tên thành viên [The Throne].

- “Toàn lực công kích! Không được để thoát tên nào, vì những người anh em đã hi sinh của chúng ta, vì chiến thắng của [The Alliance].”

Ameerah bước lên phía trước một bước, dẫn đầu phát ra mệnh lệnh công kích.

Những tên đội viên trong đội viễn chinh của nàng ngay lập tức nhắm chuẩn những tên pháp sư và cung thủ đang bỏ rơi đồng đội mà chạy trước kia, xả đòn công kích.

Henry lúc này cũng mặc kệ cho gã linh mục Long đang phải khổ cực vật lộn với con Bộ Xương Cung Thủ bên cạnh.

Ánh mắt tuyệt vọng, hấn đứng trên người tại chỗ, miệng liên tục lẩm bẩm.

- “Xong rồi... xong cả rồi...”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Diệt sát Boss

Đoàn đội viễn chinh do Ameerah chỉ huy xuất hiện ở ngay lúc này đây cũng là nằm trong sự sắp xếp của Đình Tấn trước đó.

Bọn họ tuy là tới cùng lúc với đội cảm tử quân của Louis nhưng do phải di chuyển ra xung quanh, tránh khỏi đã động đến con Griffin và lập thành hàng rào ngăn cản đám người [The Throne] nên đã tiêu tốn thêm khá nhiều thời gian.

Chính vì thế mà họ đã không đến kịp để viện trợ cho những người đồng đội trong nhóm cảm tử đã hi sinh gần hết.

Bây giờ với sự xuất hiện của họ, bọn người [The Throne] đã hoàn toàn bị dồn vào đường cùng.

Những tên pháp sư và cung thủ, thợ săn muốn xông ra ngoài đám hỗn loạn để bỏ trốn thì lập tức sẽ bị một nhóm trong đội viễn chinh của Ameerah đứng gần đó, dồn công kích vào đánh gục không thương tiếc.

Và nếu như bọn chúng quay trở lại thì sẽ phải đối mặt với con Griffin đang càn quét mọi thứ xung quanh nó bằng móng vuốt và những ‘Lưỡi Dao Gió’ khủng khiếp kia.

Tiến thoái lưỡng nan, một số tên thành viên của [The Throne] trong cơn hoảng loạn đã liều mạng phát ra công kích về phía con Griffin đang điên cuồng trước mặt.

Hành động này chẳng khác gì đang khiêu khích con Griffin, làm hấp dẫn sự chú ý của nó.

Chính vì thế mà những đòn công kích của con Griffin đa số đều là hướng về phía bọn họ mà tới, đồng thời cũng làm liên lụy những tên đồng đội của chúng và vài gã thành viên trong đội cảm tử của Louis.

Một số tên thành viên [The Throne] khác thì lại tinh táo hơn mà lựa chọn đi đường vòng hoặc tấn công vào hàng phòng thủ của đội viễn chinh do Ameerah chỉ huy ở bên ngoài, với hi vọng có thể phá vỡ một lỗ hổng để thoát đi.

Bất quá, do không có ai chỉ huy nên một vài người lẻ tẻ cũng không làm nên được trò trống gì. Bọn họ hoàn toàn bị áp chế bởi hỏa lực của nhóm người Ameerah, với gần 200 tên người chơi viễn chinh đang bao vây xung quanh.

Con Griffin vẫn tiếp tục phát tiết sự phẫn nộ của nó vào đám người [The Throne] và kể cả những tên còn lại trong đội cảm tử của [The Alliance].

Những con vong linh của Đình Tấn và những người còn lại trong đội cảm tử cũng không tránh khỏi số phận bị trúng đạn lạc mà tử vong.

Long và Henry vẫn đứng cùng nhau liên tục lùi lại tìm khoảng trống mà tránh né những đòn công kích của con Griffin và đám Bộ Xương Cung Thủ.

Chỉ chưa tới 10 giây trôi qua, “Ngự Thuần Thuật” của Long đã ngăn chặn được 3 đòn công kích từ con Griffin, cứu giúp hấn và Henry thoát khỏi cái chết. Thế nhưng sức người cũng có giới hạn.

Sau khi nhiều lần thoát chết trong gang tấc, Long nhanh chóng lôi kéo Henry chen lẫn qua đám đội viên để quay trở lại bên trong vùng đất trũng.

Hấn muốn tìm lối thoát khác cho cả hai người.

‘Keng’

- 109 (Đón Đỡ)

Thế nhưng đang đi giữa đường thì Long lại bị một con Bộ Xương Cung Thủ lao ra tập kích, bất quá cũng may là hấn kịp thời cảm ứng được nguy hiểm mà đưa khiên đón đỡ.

‘Quát’

- “Á... Khôngggg...”

Đột nhiên, ngay ở thời điểm này, từ phía sau lưng của Long lại vang lên tiếng hét thảm của Henry.

‘Rầm’

- 14400 (Điểm yếu)

Trong ánh mắt hoảng sợ của Henry, con Griffin vừa gào thét vừa vung móng vuốt của nó đập xuống, kết liễu sinh mạng của hấn.

Điều này không khỏi làm cho gã linh mục Long càng trở nên bối rối.

Trước mặt là con Griffin, sau lưng là đám người viễn trình của [The Alliance], bên cạnh thì còn có vài con Bộ Xương Cung Thủ vẫn đang rình mò, Long gần như là phải tập trung hơn 200% tinh thần của hấn để ra sức né tránh đón đỡ những đòn công kích đang hướng về phía mình mà tới.

Bất quá, lượng HP của hấn tuy rằng có được kỹ năng Tái Tạo gia tăng lên gấp ba lần, nhưng do thể chất hạn chế lại thêm hấn cũng không có kỹ năng tu luyện như Đình Tấn nên cũng chỉ chạm đến ngưỡng 7000 điểm thì đã là cao nhất.

Chính vì vậy mà sau một đoạn thời gian vật lộn chống chịu, Long cuối cùng cũng ngã xuống chết trong uất hận vì đã cạn kiệt HP.

Trước khi chết ánh mắt của hấn vẫn luôn nhìn về phía cổ của con Griffin, dường như đã phát hiện ra chủ mưu của toàn bộ ván cờ này.

...

Vẫn bám trên cổ của con Griffin, Đình Tấn đã chứng kiến từ đầu đến cuối diễn biến của cuộc chiến này.

Tuy nhiên hấn lại không hề có bất cứ một hành động nào khác mà chỉ yên lặng quan sát.

Trông thấy từng tên võ sĩ và thích khách trong đội cảm tử quân của Louis thay phiên nhau ngã xuống tử vong, trái tim hấn dường như đang có một bàn tay bóp chặt, đầu đau đến độ không thở nổi.

Nếu đây không phải chỉ là một trò chơi, dù cho có phải từ bỏ con Griffin Lãnh Chúa thì hấn cũng nhất quyết sẽ không đem bọn họ làm vật hi sinh.

Thế nhưng mặc kệ cảm giác rất khó chịu trong lòng mình lúc này, Đình Tấn cũng cố gắng mà kìm nén lại cảm xúc của mình, chờ cho thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Dưới sự hợp công của con Griffin và đoàn đội viễn trình của Ameerah, quân số của đám người [The Throne] nhanh chóng giảm xuống với tốc độ chóng mặt.

Chỉ trong chưa đầy 1 phút sau khi con Griffin gia nhập vào cuộc chiến, con số 1320 người, bao gồm những tên cảm tử quân của Louis, đã giảm xuống chỉ còn lại chưa đến 400 người.

Mà có một điều may mắn cho Đình Tấn là HP của con Griffin đã chỉ còn lại trên dưới 3000 điểm. Đây đều là nhờ công của những tên thành viên [The Throne] kia.

Trong cơn hoảng loạn, không biết phải làm sao lại thêm không có ai chỉ huy, bọn họ liền theo phản xạ tự nhiên mà tiện tay công kích kẻ gây ra nỗi lo sợ trong lòng của mình, con Griffin.

Một người nối tiếp một người, theo hiệu ứng số đông mà dần dần lan rộng ra khắp toàn bộ đội ngũ của đám người [The Throne].

Chính vì thế, cho dù Đình Tấn không ra lệnh công kích con Griffin nhưng HP của nó cũng không hề tăng lên được một nấc nào, trái lại còn bị giảm xuống rất nhiều.

Đến lúc con Griffin chỉ còn lại khoảng 2000 điểm HP thì số lượng những tên thành viên của [The Throne] cũng chỉ còn lại về vẹn khoảng 100 - 200 người.

Đình Tấn chờ đợi đã lâu cũng chỉ dành cho thời khắc này, ngay tức khắc tung ra thuật triệu hồi mà hắn đã chuẩn bị sẵn từ lâu.

‘Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

‘Triệu Hồi Tang Thi’

‘Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ’

Ba kỹ năng không hề có gián đoạn, lần lượt được hắn sử dụng. Cùng lúc đó, Đình Tấn cũng dùng ‘Không Vật Thuật’ để gỡ bỏ sợi dây thừng đang trói buộc mình trên cổ con Griffin.

‘Soạt... Phịch’

Cả người trượt trên lưng con Griffin như trượt trên cầu trượt, cả thân thể hắn nặng nề đáp xuống mặt đất bên dưới.

Chân vừa chạm đất, Đình Tấn lộn người một cái về phía trước để giảm bớt lực va chạm, sau đó bật người dậy mà chạy nhanh về phía bên ngoài tầm công kích của con Griffin.

Cố gắng luôn lách qua những tên [The Throne] vẫn còn sót lại, Đình Tấn vừa ngửa đầu vừa mở miệng khàn giọng rống lên.

- “Terrell! Hành động!”

Đứng ẩn nấp ở một vị trí gần đó, không cần chờ đến Đình Tấn phát ra mệnh lệnh, Terrell và đoàn đội của hắn ngay khi vừa trông thấy chín, mười cái hố đen đột ngột xuất hiện trên mặt đất thì lập tức cầm lên vũ khí của mình hét lớn xông về phía con Griffin.

‘Xung phong! Giết!’

Tranh thủ thời gian con Griffin vẫn đang bận rộn, tiếp tục cuộc tàn sát của mình, tận diệt những tên thành viên [The Throne] vẫn còn sống ở bên cạnh, đám người Terrell nhanh chóng tiếp cận được mục tiêu của họ.

Khoảng cách không tới 20 mét tiêu tốn không đến 10 giây, Terrell dẫn đầu đoàn người cầm khiên lớn xông về phía con Griffin, trên đường tiện tay vung vẩy búa lớn công kích 3, 4 tên thành viên [The Throne] còn sót lại.

Đứng ở bên ngoài cùng với đoàn đội viễn chinh, khi phát hiện đoàn người của Terrell đã tiếp cận được con Griffin thì Louis và Ameerah cũng đồng thời phát ra mệnh lệnh.

- “Toàn đội thay đổi mục tiêu, công kích con Griffin! Toàn lực phát ra, không được chừa lại bất cứ thứ gì.”

Vừa nói dứt câu, cả hai người không tiếp tục đứng tại chỗ quan sát nữa mà đồng loạt xông về phía con Griffin.

Ameerah thì dùng tốc độ nhanh nhất lao vào chiến trường, dồn toàn bộ 270 điểm nội khí của mình vào một đòn, đánh lên người con Griffin.

‘Búa Và Rìu’

‘Ầm ầm’

-281

-281

Louis cũng nhanh chóng kích hoạt kỹ năng ‘Hóa Hình’, tới từ từ chuyển đổi sang dạng người sói trong quá trình chạy chồm xông tới con Griffin.

Gần 200 người trong đội viễn chinh ở xung quanh họ đều không hề chần chừ chút nào, chuyển hướng công kích của mình về phía con Griffin đang cuồng bạo.

‘Ầm phốc phốc...’

-3 -5 -10 (Điểm yếu)...

Từng đòn sát thương đánh lên người hấp dẫn sự chú ý của con Griffin. Nó tức giận quát lớn liên tục, nhất bồng hai chân trước lên cao muốn dẫm đạp lên đám người đã công kích mình.

‘Quát... quát...’

Vừa kêu gào, đôi cánh của nó cũng vừa đập mạnh dường như muốn triệu hồi ‘Lưỡi Dao Gió’ công kích những kẻ địch đang ở ngoài xa.

“Linh Hồn Chấn Động”

-25

‘Rầm...’

Thế nhưng đôi cánh con Griffin chỉ vừa vung lên một cái thì Đình Tấn đã ra lệnh cho những con Bộ Xương Cung Thủ sử dụng kỹ năng không chế của chúng.

Tuy chỉ mới bò ra khỏi hố đen được 4 con nhưng cũng đã đủ để làm gián đoạn quá trình triệu hồi ‘Lưỡi Dao Gió’ của con Griffin.

Bốn con Bộ Xương Cung Thủ thay phiên nhau lấp tên vào cung bắn về phía con Griffin.

Thân thể đang đứng bằng hai chân sau, đột nhiên lại cứ dờ mắt không chế làm con Griffin bị mất thăng bằng ngã sấp mặt xuống đất. Kỹ năng của nó cũng vì thế mà bị gián đoạn.

Lợi dụng con Griffin đang nằm trên mặt đất, khiên lớn trong tay Terrell mạnh mẽ va chạm lấy cái đầu lớn như một chiếc xe hơi của nó.

“Xung Phong”

‘Ầm...’

-19 (Điểm yếu)

Điểm yếu công kích làm con Griffin lại tiếp tục bị tê liệt thêm 1 giây, tranh thủ thời gian quý giá cho những tên đồng đội và đàn vong linh của Đình Tấn, kịp thời tập hợp đến đây.

Bên cạnh đó, đội viên trình vẫn tiếp tục bắn tia xuống. Toàn lực công kích, bọn họ không hề bảo lưu lại bất cứ thứ gì như trước kia làm cho HP của con Griffin bị tuột giảm đi nhanh đến chóng mặt.

“Từ Vong Mân Che”

“Nguyễn Rửa Suy Yếu”

“Cốt Thử” + “Khống Vật Thuật”

‘Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ’

...

Đứng ở bên ngoài, Đình Tấn liên tục tung ra kỹ năng. Tốc độ nhanh đến nỗi làm cho những tên đội viên pháp sư xung quanh không khỏi trợn mắt há hốc mồm mà nhìn.

Ngay lúc này hẳn không hề sợ hãi con Griffin sẽ tung ra đòn kinh khủng nào khác nữa không.

Vì trước đó nó đã sử dụng triệu hồi lốc xoáy, nếu như một kỹ năng kinh khủng như vậy lại có thể sử dụng được liên tục nhiều lần thì Đình Tấn cũng không biết tương lai thế giới làm sao có thể sống được nữa.

Chính vì thế mà ngay lúc này, Đình Tấn chỉ tập trung phát ra kỹ năng công kích hoặc triệu hồi bù đắp lại số Bộ Xương Cung Thủ đã chết sau khi sử dụng kỹ năng không chế của chúng mà thôi.

Ngay sau khi Terrell dùng kỹ năng “Xung Phong” khống chế con Griffin thì từng tên chiến sĩ trong đội của hắn cũng lần lượt nối tiếp nhau bắt chước làm theo.

Đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi cũng vây xung quanh, nhiệt tình công kích không ngừng nghỉ một giây.

Do thời gian làm choáng bị ảnh hưởng bởi chỉ số sức mạnh của người chơi nên thời gian con Griffin bị khống chế có chút không đồng đều. Tuy nhiên mỗi lần như vậy thì đều được bọn Bộ Xương Cung Thủ xen vào, ổn định lại tình hình.

HP: 2355/44400

...

HP: 1540/44400

...

HP: 633/44400

...

Lượng HP của con Griffin nhanh chóng tuột giảm xuống, mà đối với toàn bộ những người trong đoàn đội của Đình Tấn thì giống như từng giây như thời gian đếm ngược.

Trái tim bọn họ lúc này đang đập mạnh chẳng khác nào đánh trống vì sự căng thẳng mà bọn họ phải chịu đựng.

Không một ai trong số bọn họ dám lơ là dù chỉ một giây, một khắc. Tất cả đều tập trung 200% tinh thần của mình vào những giây phút quyết định cuối cùng này.

‘Quáttttt...’

‘Rầm rầm rầm...’

EXP +31600

Không đến 30 giây sau, con Griffin Lãnh Chúa chợt hét thảm một tiếng, cái đầu đang cố gắng ngẩng lên của con Griffin liền mềm oặt rồi ầm ầm ngã xuống, đập lên trên mặt đất, kéo theo đó là một lượng lớn kinh nghiệm tràn vào bảng thuộc tính của mỗi người.

Thế nhưng kì lạ một điều, dù con Griffin đã chết thế nhưng toàn bộ những người có mặt ở nơi này đều không ai nói một lời nào.

Tất cả bọn họ đều cầm chặt vũ khí của mình, xoay người lại, ánh mắt chờ mong nhìn chăm chăm về phía Đình Tấn.

Đứng ở trên một con dốc hơi cao cùng với đám người trong đội viễn chinh, Đình Tấn hít sâu một hơi, đồng thời đưa ánh mắt nhìn những tên đội viên xung quanh một vòng.

Bất chợt, nắm tay hắn siết chặt, giọng lên cao, dùng hết sức bình sinh của mình rống lên, đến nỗi giọng cũng bị khàn đi.

- “FOR THE ALLIANCE! FOR VICTORY” - (Vì liên minh! Vì chiến thắng!)

Ngay sau đó, Ameerah, Louis và Terrell cùng với hơn 200 người đội viên có mặt tại nơi đây đều đồng loạt giọng cao vũ khí của mình lên.

‘FOR THE ALLIANCE... FOR VICTORY!’

Trong tiếng hét vang đầy sự kích động và hưng phấn của đám người, một âm thanh hệ thống cùng lúc vang vọng bên tai bọn họ, đồng thời cũng vang vọng bên tai tất cả những người chơi trong thế giới Anh Hùng này.

Tựa như là để minh chứng cho sự quật khởi của [The Alliance].

[Thông báo thế giới: Chúc mừng đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] là đội đầu tiên trên thế giới thành công chém giết Boss Lãnh Chúa trên 30 cấp. Xin hãy dành 1 phút nghiêm chào để cảm tạ cho sự anh dũng chiến đấu của bọn họ.] (x3)

...

Ở thời điểm 15 giờ 45 phút, tại [The Alliance Khách Sạn] trong EL Thành, có một đám với hơn 300 người đang tụ tập tại cùng nhau, mà bên ngoài lâu lâu lại có người cất bước đi vào.

Bọn họ đều có một điểm chung, chính là trên vai mỗi người đều mang một phù hiệu hình vòng tròn có một chữ ‘A’ cách điệu.

Tuy đông người thế nhưng bầu không khí lại là một mảnh tĩnh lặng, không hề có một âm thanh nào được phát ra.

Giương mặt của bọn họ đều là một mảnh trầm trọng, lo lắng như có một tảng đá đang đè nặng lên ngực khiến họ không thể nào hít thở mạnh hay mở lời nói chuyện.

Thế nhưng 5 phút sau đó, ba âm thanh hệ thống nối tiếp nhau vang lên bên tai bọn họ.

[Thông báo thế giới: Chúc mừng đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] là đội đầu tiên trên thế giới thành công chém giết Boss Lãnh Chúa trên 30 cấp. Xin hãy dành 1 phút nghiêm chào để cảm tạ cho sự anh dũng chiến đấu của bọn họ.] (x3)

Ngay khi nghe xong toàn bộ ba lượt thông báo này, hơn 300 người nhưng chỉ có một biểu hiện duy nhất là trợn tròn mắt lên, há hốc miệng kinh ngạc.

‘AAAAAA...’

Ngay sau đó, tựa như đã chờ đợi khoảnh khắc này đã lâu. Đám người lập tức nhảy cẫng lên, vừa vỗ tới ôm lấy những người bên cạnh của mình, vừa hò hét hoan hô trong cuồng loạn.

- “Chúng ta thắng rồi! Ahahaha...”

- “Aaaa... Đội trưởng muôn năm! [The Alliance] muôn năm!”

- “[The Alliance] là vô địch, [The Alliance] nhất định sẽ không bao giờ gục ngã!”

...

Mặc kệ có quen biết từ trước hay không thì ngay lúc này bọn họ đều có một niềm vui chung, niềm vui của chiến thắng và vinh quang.

- “Aaa... huhuhu...”

- “Hức hức... chúng ta đã... thắng... chúng ta... hi sinh không hề vô ích...”

...

Một vài người, có nam có nữ, vì quá xúc động mà không kiềm được nước mắt, vỡ òa khóc rống lên, mà miệng thì vẫn nở nụ cười tươi như hoa.

Phải! Bọn họ đều chính là những tên đội viên trong [The Alliance] đã hi sinh FsgEmRwq trong quá trình chiến đấu trước đó.

Không ai hiểu được những bất lợi mà [The Alliance] phải đối mặt trong trận chiến dịch này hơn bọn họ.

Cũng không ai có thể hiểu được cảm giác bản thân mình từ vong trở về thành, trong khi đồng đội vẫn đang chiến đấu, hay cảm giác thấp thòm lo âu trong khoảng thời gian chờ đợi tin tức ở chiến trường, hơn bọn họ.

Tất cả những cảm xúc đó đều bị tích tụ lại trong lòng, làm bọn họ không thể xả ra mà càng lúc càng bị dồn nén.

Thế nên lời thông báo kia giống như một lối thoát để giải phóng tâm tình, cũng là tiếng chuông báo hiệu cho điều kì tích do chính bọn họ tạo nên.

Đứng ở nơi quầy phụ trách của [The Alliance Khách Sạn], David, Dendi, Ami, Lý Uyên, lão Marc và ba người thanh niên trẻ tuổi vừa độ bổ nhiệm làm tiểu đội trưởng, Alvin, Tom và Jimmy đưa mắt nhìn nhau, khòe miệng đều nở một nụ cười mãn nguyện.

Thậm chí một người lạnh lùng như David cũng không kiềm chế được mà rung rung nước trên mí mắt.

Nhưng không chỉ là những tên thành viên trong đội Lĩnh Đánh Thuê [The Alliance], những tên người chơi trên thế giới ngay khi nghe xong thông báo của hệ thống thì biểu hiện cũng không kém cạnh gì bọn họ.

Đặc biệt là những tên người chơi hâm mộ [The Alliance] hoặc những người thuộc EL Thành. Bọn họ ngay lúc này ngoài kinh ngạc ra thì vui vẻ cũng chẳng kém gì so với những tên thành viên của [The Alliance].

- “Kinh thật, mới chỉ có hai ngày thì đã đập xong một con Boss Lãnh Chúa rồi. Không hổ danh là đệ nhất công hội trong EL Thành này.”

- “Hừ! Chỉ là một con Boss Lãnh Chúa mà thôi, có cần phải phô trương như vậy không?!”

- “Đệ, mày thì biết cái đếch gì. Đây là Boss Lãnh Chúa trên 30 cấp đó! Có hiểu khái niệm trên 30 cấp là như thế nào không?! Lên diễn đàn mà xem đi rồi hân phát biểu.”

- “Đề nghị chú nên ăn thêm I-ốt vào mỗi bữa ăn hoặc nhớ lắc đầu kích hoạt não trước khi phát biểu.”

...

Người chơi trên khắp thế giới ngay lúc này đều giống nhau như một, thay phiên nhau rồi rít bình luận, phân tích. Có trầm trồ kinh ngạc và khen ngợi, có một chút không thể tin đây là sự thật, bất quá cũng không tránh khỏi sẽ có một số người lại có cảm xúc trái chiều hoặc ganh tị.

Tuy nhiên rất nhanh số phát biểu gây sốc đó đều sẽ bị đám đông dập tắt bằng những tiếng chửi khá là cân não.

Có người vui thì cũng sẽ có người buồn.

[The Alliance] vui vẻ được bao nhiêu thì [The Throne] ngược lại càng thêm buồn bã, bực tức đến bấy nhiêu.

Đặc biệt là tên Henry lúc này đã phải nhập viện vì bị lên cơn đau tim sau khi quá tức giận và bị sốc. Điều này cũng là may mắn cho đám thuộc hạ của hắn, vì nếu không thì chắc chắn bọn họ không tránh khỏi bị ăn chửi té tát.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 192: Cuộc hẹn

Cũng trong lúc Henry đang phải nằm viện, gã Trần Cận Hùng cùng với hai tên thuộc hạ thân tín của hắn đang tụ tập trong một căn phòng lớn ngoài hiện thực để cùng nhau bàn tính.

- “Đường chủ. Đã liên lạc thẳng nhóc William đó được chưa?”

Lúc này, một tên thân tín, là gã thích khách dẫn đội trước đó đã bị Louis tiễn đưa về thành đầu tiên, mới mở lời hỏi thăm.

Ngồi ở phía sau một chiếc bàn làm việc đối diện tên thuộc hạ kia, gã Trần Cận Hùng không nói một lời, gương mặt trầm trọng lắc nhẹ đầu.

- “Con mẹ nó thật a! Đã chờ từ lúc 6 giờ sáng đến bây giờ đã là gần 6 giờ tối mà vẫn không có liên lạc được. Chẳng lẽ thằng nhóc đó nghĩ chúng ta không dám đụng tới nó chắc?!”

Tên thân tín còn lại của hắn mở miệng, phần nộ nói.

Gã Trần Cận Hùng là không biết rằng Henry đã nhập viện vì lên cơn đau tim, nên sau khi nhiều lần liên hệ mà không có tin tức phản hồi, hắn đang lo lắng lại sẽ nhận phải nhận thêm một quả hồ nữa.

Nếu như là trước đây thì chuyện nhỏ này cũng không đáng để hắn phải lo lắng nhiều như vậy.

Nhưng sau vụ thất bại trong sự kiện bắt cóc anh em nhà David lần trước, do tên thân tín của hắn là gã Chu Quốc Tường gây ra, đã có vài gã đầu to ở tổng bộ đã bắt đầu hướng ánh mắt của bọn họ về phía phân đường của hắn.

Hơn nữa trong khoảng thời gian vừa qua, sau khi game online Anh Hùng dần dần được quảng cáo và mở rộng quy mô, số người chơi càng lúc càng gia tăng. Nhất là những công ty văn phòng đã hoàn toàn chuyển dời trụ sở vào trong game.

Lại thêm những game online đình đám với hàng chục triệu người chơi trực tuyến mỗi ngày cũng chết dần chết mòn vì lượng người chơi đã chuyển dần sang gia nhập vào thế giới Anh Hùng.

Cả tổ chức Thiên Địa Hội của hắn lúc này mới tập trung vào mở rộng sức ảnh hưởng thế lực trong game Anh Hùng và nhận ra một điều là: “Tiềm năng phát triển ở trong game cũng là rất lớn, không hề thua kém hiện thực”.

Nhờ có game Anh Hùng, bọn họ đã thu nhận thêm được rất nhiều thành viên mới có tiềm năng, đồng thời cũng có được một khoản thu nhập kha khá không hề thua kém những hoạt động kinh doanh ‘chìm’ và ‘nổi’ đang làm ở hiện thực.

Chính vì thế, tổng bộ Thiên Địa Hội ở Trung Quốc đã phát ra mệnh lệnh cho các phân đường ở trên toàn thế giới tập trung phát triển thế lực ở trong game.

Tên Trần Cận Hùng đã liều lĩnh đi ngược lại với mệnh lệnh tổng bộ để thực hiện cuộc giao dịch đổi lấy một nguồn tài nguyên to lớn của Henry.

Nếu chuyện hôm nay lại tiếp tục thất bại thì có thể sẽ ảnh hưởng khá nhiều đến uy tín của hắn trong hội.

Dù cho gia tộc của hắn ở trong Thiên Địa Hội có sức ảnh hưởng lớn đến thế nào đi chăng nữa thì vị trí mà hắn đang ngồi cũng đều có nguy cơ sẽ bị người khác chen chân vào.

Đã quen nắm trong tay quyền lực, lại thêm sống ở một thế giới ngầm với quy tắc cá lớn nuốt cá bé này, bị xô ngã là đồng nghĩa với tử vong. Chính vì thế mà tên Trần Cận Hùng và những tên thuộc hạ thân tín của mình mới lo lắng như vậy.

Bầu không khí yên tĩnh, trầm lắng đến nỗi làm cho người không thờ được này đã kéo dài một hồi lâu. Gã Trần Cận Hùng tâm trạng càng lúc càng bất an.

Hắn bắt đầu tính đến chuyện dẫn người đi vạch mặt với đám người của Henry để đòi lại phần tài sản của mình. Thậm chí đã xuất hiện ý nghĩ bắt cóc tổng tiền trong đầu hắn.

Nhưng ngay khi gã định mở miệng nói chuyện thì đột nhiên tiếng chuông điện thoại của hắn lại réo lên.

“Tít tít tít...”

Hơi nhú mày một chút, hắn đưa tay lên ngang ngực rồi nhìn vào chiếc đồng hồ trên tay.

Từ chiếc đồng hồ phát ra một luồng ánh sáng, chiếu lên da thịt của hắn làm thành một hình chiếu cho màn ảnh giao diện điện thoại.

Trông thấy cái tên ‘Lão Tim’ xuất hiện trên màn ảnh chiếu, trái tim của hắn đột nhiên đập nhanh lên liên hồi. Hắn không chần chừ gì nữa mà đưa bàn tay lên áp sát trên má, cố gắng giữ cho mình thật bình tĩnh mà lạnh giọng nói.

- “Làm sao lâu như vậy mới liên lạc với ta?!”

Bên kia truyền lại âm thanh trầm thấp, mệt mỏi của ông lão quản gia Tim.

- “Thiếu gia nhà ta phải nhập viện, sự việc quá nguy cấp nên không có thời gian rảnh để liên lạc với người. Hiện tại hắn cũng vừa xuất viện trở về, mọi chuyện đã ổn nên ta gọi đến để thông báo cho người, nhanh chóng sắp xếp công việc rồi đến gặp chúng ta để bàn chuyện.

Mọi chuyện cứ như trước kia đã thỏa thuận, chúng ta sẽ sớm làm hợp đồng chuyển nhượng cổ phần của công ty bất động sản HW cho người nên không cần phải lo lắng, gấp gáp như vậy.”

Nghe ông lão quản gia Tim nói trúng tim đen của mình, gã Trần Cận Hùng cũng không có quá nhiều bất ngờ. Hắn là biết lão ta cũng cáo già không kém gì mình cho nên việc ông lão nhận ra tâm trạng lo lắng của mình cũng là quá bình thường.

Điều quan trọng với hắn là đối phương không nuốt lời như trước. Tầng đá đang đè nặng trong lòng hắn cũng lập tức bị đánh vỡ.

Trần Cận Hùng thở phào một hơi thật dài tắt điện thoại rồi hướng về hai tên thân tín của mình nói.

- “A Phong, A Lôi, gọi người tập hợp đi. Chúng ta đi nhận hàng.”

Hai gã Phong, Lôi nghe trong giọng nói của tên Trần Cận Hùng có chút hưng phấn không còn quá thâm trầm như trước thì lập tức hiểu ra mọi chuyện đã ổn.

‘Dạ, Đường Chủ’

Bọn họ cũng không lè mề, kính cẩn hô lên một tiếng rồi xoay người bước đi ra ngoài.

...

Đúng 6 giờ tối, sau hơn 2 giờ đi máy bay, Trần Cận Hùng lúc này đang ngồi trên chiếc xe không người lái, chậm chạp tiến vào một căn biệt thự to lớn, mà phía sau là hai chiếc xe khác chở đám thuộc hạ đi theo bảo vệ hắn.

Làm một tên sống trong thế giới ngầm, hắn phải hiểu rõ không có nơi nào an toàn kể cả trên địa bàn của mình. Chính về thế lần này rời đi khỏi CLF đến thành phố FLY này, hắn phải dẫn theo thêm 9 tên đàn em để phòng Henry có thể sẽ giờ trở.

Xe dừng lại ở trước cửa căn biệt thự, gã Trần Cận Hùng chậm rãi bước ra đi tới trước mặt một ông lão khoảng 70 - 80 tuổi đã đứng đó cùng với 5 tên bảo vệ chờ sẵn.

- “Thiếu gia ở bên trong, xin mời đi theo ta. Tiện thể, xin để lại vũ khí ở bên ngoài. Chúng ta không cho phép người lạ mang vũ khí vào trong nhà.”

Ông lão quản gia Tim từ tốn mà nói.

Tên Trần Cận Hùng liếc mắt nhìn lão ta một lúc rồi mới hướng về phía đám đàn em của mình gật nhẹ đầu ra hiệu cho họ làm theo như lời đối phương đã nói.

9 tên thuộc hạ của hắn thay phiên nhau rút ra vũ khí mà chúng giấu trên người rồi đưa cho những tên bảo vệ đang đứng chờ bên cạnh.

Trông thấy 18 khẩu súng ngắn, trong đó có 2 khẩu súng năng lượng và hai quả bom EMP (Bom xung điện từ - Phá hủy hoặc làm tê liệt mọi máy móc và thiết bị chạy bằng điện) nằm ngay ngắn trên chiếc hộp chứa của tên bảo vệ, ông lão quản gia Tim cũng không có quá nhiều kinh ngạc.

Lão ta dù sao cũng đã quá quen thuộc đối với đám người sống ở thế giới không có pháp luật này rồi.

Khóe miệng mỉm cười hài lòng, lão Tim nghiêng người sang một bên để lộ đường đi vào bên trong biệt thự, tay đưa ra làm tư thế mời.

Cả nhóm người lần lượt đi vào bên trong căn biệt thự to lớn dưới sự dẫn đường của ông lão quản gia Tim.

Quanh co một lúc lâu, bọn họ cuối cùng cũng tới trước căn phòng lớn. Lão Tim tiến tới trước cửa gõ nhẹ một cái rồi nói.

- “Thiếu gia, Hồng Môn Hội đến.”

- “Vào đi.”

Bên trong lập tức truyền lại giọng nói yếu ớt của Henry.

Lão Tim lúc này mới mở cửa cho tên Trần Cận Hùng, sau đó nổi bước theo chân hắn đi vào trong rồi đóng cửa lại.

Còn lại những tên đàn em của gã Trần Cận Hùng đều biết điều, không ai tiến vào mà đứng làm thành một hàng chờ đợi ở bên ngoài.

Đứng đối diện với Henry đang nằm trên giường, gã Trần Cận Hùng chỉ nhìn hấn mà không hề nói gì nhiều. Ánh mắt chăm chăm như một con sói nhìn lấy con mồi của mình.

Trên người cảm thấy đầy dây nhợ từ các thiết bị y tế, Henry lúc này lại đang lưng tựa vào thành giường, cúi đầu đọc sách. Trông hấn bây giờ rất nhàn nhã, không hề có một dấu hiệu nào của sự phẫn nộ và tức giận.

Cảm thấy có người đang nhìn mình, gương mặt tái nhợt của Henry từ từ ngước lên, đôi mắt hồ hững nhìn lấy tên Trần Cận Hùng, bàn tay cũng nhẹ nhàng gấp sách lại cất sang một bên.

- “Nói thật, ta rất không hài lòng với kiểu làm việc bết bát của Hồng Môn Hội các ngươi. Đường như cái giá mà ta phải trả có chút cao hơn so với thứ mà ta đã nhận được.”

Henry giọng nói thân nhiên, có chút chế nhạo mà phê phán cách làm việc của tên Trần Cận Hùng.

Ngay tức khắc, tên Trần Cận Hùng liền sùng sỏ lên, gắt giọng hỏi lại.

- “Ý ngươi là sao?! Đừng quên hiệp ước giao dịch của chúng ta!”

- “Ấy ấy ấy... Bình tĩnh, ta không có nói là sẽ không trả hay cắt xén những gì trong hiệp ước đã ghi. Ý ta là, nếu ngươi muốn nhận đúng những gì mà mình cần thì phải làm thêm một chuyện.”

Trông thấy gã Trần Cận Hùng đã bắt đầu có dấu hiệu muốn nổi đóa, Henry nhếch miệng cười, xua tay mà nói.

Nghe đối phương lại muốn ra thêm điều kiện, gã Trần Cận Hùng không khỏi nhủ chặt đôi chân mảy lạnh giọng hỏi.

- “Chuyện gì?”

- “Hồng Môn Hội phải liên minh với [The Throne]”

Henry bình thản mà đáp lại, làm tên Trần Cận Hùng không khỏi có chút ngạc nhiên, nghi ngờ hỏi lại.

- “Chỉ có như vậy?”

- “Đúng! Đôi bên trợ giúp lẫn nhau cùng phát triển. Cảm thấy thế nào?”

Nhận được câu trả lời khẳng định và lý lẽ thuyết phục của Henry, tên Trần Cận Hùng không khỏi rơi vào trong phân vân, lưỡng lự.

Hấn đứng trầm ngâm, suy nghĩ một hồi lâu, Henry cũng không nói một lời nào mà vẫn tiếp tục nhìn hấn, chờ đợi kết quả.

Một lúc lâu sau, đã có quyết định cuối cùng, tên Trần Cận Hùng ngẩng đầu nhìn thẳng vào Henry rồi khẳng định.

- “Được! Chúng ta có thể liên minh, nhưng ngươi cũng không thể can thiệp vào chuyện nội bộ của Hồng Môn Hội. Đây là điều kiện tiên quyết!”

- “Tốt! Chú Tim, lấy hợp đồng. Chúng ta ký kết thỏa thuận.”

Dường như đã đoán trước được chuyện này sẽ xảy ra, Henry lập tức hướng về phía ông lão quản gia Tim ra lệnh.

Lão ta nhanh chóng lấy từ trên bàn làm việc bên cạnh ra một xấp giấy, mà nội dung chính là điều kiện mà đôi bên đã thỏa thuận nãy giờ.

Trần Cận Hùng có chút ngạc nhiên khi xem xét sơ qua phần điều kiện trong tờ giấy hợp đồng đang cầm trong tay.

Hấn không ngờ đối phương lại có thể đoán trước được điều kiện của mình đã nêu ra lúc nãy rồi ghi sẵn vào bên trong hợp đồng.

Sau khi kiểm tra xong toàn bộ điều kiện thỏa thuận ghi bên trong hợp đồng giao dịch này, ngoài những điều kiện lật vật như không đánh nhau, không chen ép nhau, hỗ trợ lẫn nhau v.v... thì tên Trần Cận Hùng cũng không có phát hiện điều gì bất thường.

Hấn là có chút nghi ngờ mình có thể lại rơi vào bẫy của đối phương nữa.

Thế nhưng tình cảnh hiện tại cũng không cho phép hấn có quá nhiều lựa chọn, không nhận được nhóm cổ phần kia, hấn cũng sẽ chết, mà rơi vào bẫy này hấn cũng có thể sẽ không yên.

Trong lòng nghĩ thầm: ‘Mặc kệ, tới đâu thì tính tới đó!’, gã Trần Cận Hùng cắn răng cầm bút ký thẳng vào phần hợp đồng trên tay.

Henry khước miệng nhếch lên một nụ cười sau đó vui vẻ nói.

- “Hợp tác vui vẻ. Cảm tạ. Mọi chuyện đã xong, để chú Tim gọi người tiễn ngươi đi.”

Lão Tim hiểu ý, nhanh chóng bấm vào vòng tay điện thoại gọi người.

Còn tên Trần Cận Hùng lúc này thì vẫn đang nhìn chăm chăm lấy gương mặt của Henry mà không nói gì, tựa như muốn nhìn ra xem đối phương có âm mưu gì hay không.

Thế nhưng đáng tiếc hắn không tìm ra bất cứ biểu hiện lạ nào ngoài nụ cười mỉm vô hại của đối phương.

“Cách”

Ngay lúc này, cửa mở ra và một tên bảo vệ liền tiến tới mời hắn đi.

Căn phòng nhanh chóng trở nên yên tĩnh lại, chỉ còn lại lão Tim và Henry.

Lúc này Henry mới mở lời, nhẹ giọng nói với lão quân gia Tim

- “Chú Tim, xin lỗi người. Trong thời gian vừa qua ta đã quá ngạo mạn mà không nghe lời khuyên của người. Lần này ăn phải quả đắng làm ta nhận ra được rất nhiều điều. Sau này ta sẽ cố gắng sửa chữa, thay đổi.”

Ông lão Tim nghe vậy thì không khỏi giật mình kinh ngạc vì biểu hiện lạ lẫm của Henry. Lão ta cảm giác như Henry mà hắn biết đã đột ngột thay đổi, như trở thành một con người khác vậy.

Liền, lão ta lập tức vui mừng, an ủi lại Henry.

- “Ta hiểu mà, xin thiếu gia không phải bận tâm quá nhiều về chuyện này. Dù sao đây chỉ là một thất bại nho nhỏ mà thôi. Ông bà chủ và đại thiếu gia ở nhà, nếu thấy được ngài có tiến bộ như vậy nhất định sẽ rất vui mừng.”

Henry nhếch miệng cười mỉm, bình thản mà phân tích.

- “Ừm... Ta nhận ra sai lầm của mình là ở chỗ đánh giá thấp đối phương, lại lựa chọn lĩnh vực thế mạnh của họ mà đối đầu, làm cho bọn có cơ hội mà lợi dụng sơ hở của ta. Về sau, ta nhất định sẽ không để chuyện đó xảy ra nữa.

Lần này xem như bỏ chút ít tiền ra, lợi dụng đám cho Hồng Môn Hội này đi cắn lộn với đám người [The Alliance] để chúng ta có thời gian nghỉ ngơi dưỡng sức một chút.

Chờ đến khi thực lực vượt qua bọn chúng, lại làm một đòn nhất kích tất sát, đánh cho đám [The Alliance] trở tay không kịp, trả mỗi hận ngày hôm nay của ta. Tiện thể thu tóm toàn bộ thị trường trong game của Nước Entire Land này luôn.”

Dù sao Henry vẫn là còn quá trẻ, lại thêm được nuông chiều từ bé nên tính cách của hắn dĩ nhiên là không tránh khỏi có chút bốc đồng.

Bất quá sau thất bại lần này, hắn sẽ trưởng thành hơn, suy nghĩ cũng sẽ chừng chặc hơn. Tương lai của Henry càng sáng thì địa vị của lão Tim cũng sẽ được nước lên thuyền, dâng cao hơn.

Chính vì vậy mà lão ta liên tục gạt đầu hải lòng, khoe miệng cũng không kìm được nụ cười vui vẻ.

Thế nhưng ngay sau đó, đột nhiên một câu hỏi của Henry làm lão ta không khỏi giật mình.

- “À, ta nghe nói là bọn [The Alliance] đang mở công ty kinh doanh ở hiện thực phải không chú Tim?”

Một câu hỏi gọi lên rất nhiều chủ đề. Cứ như thế, ông lão quân gia cùng với Henry liền trò chuyện đến tận đêm khuya.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193: Thu hoạch chiến lợi phẩm

Trở lại với đoàn đội của Đình Tấn...

Ngay khi nghe xong ba lần thông báo của hệ thống, hơn 200 người kể cả Đình Tấn đều kinh ngạc, trợn mắt há hốc mồm không khác gì biểu hiện của những người đang ở [The Alliance Khách Sạn].

Mà có vẻ như mọi chuyện vẫn chưa dừng lại tại đó.

Keng! - Chúc mừng đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] đã thành công chém giết được Boss Lãnh Chúa trên 30 cấp, đầu tiên trên thế giới. Hệ thống tặng thưởng: Tăng lên một cấp độ và một điểm kỹ năng cho mỗi thành viên trong đội Linh Đánh Thuê.

‘Yeahhh... huyết huyết... hahaha’

Đám đội viên ngay khi nghe được tin tức này thì lập tức cuồng loạn hoan hô. Tiếng cười nói, tiếng huyết gió vang vọng cả vùng đất trống.

Đinh Tấn khởi đầu cũng có chút kinh ngạc, thế nhưng sau đó thì biểu hiện của hắn chỉ có dùng hai chữ “đờ ẫn” để hình dung.

Keng! - Chúc mừng ngài đã dẫn dắt đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] thành công chém giết được Boss Lãnh Chúa trên 30 cấp, đầu tiên trên thế giới. Hệ thống tặng thưởng: Một phần túi bí kíp tu luyện, Một phần túi trang bị tím, Một lệnh bài thành lập công hội.

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Keng! - Đẳng cấp của ngài hiện tại đang là 26 cấp 79%, vị trí trên bảng xếp hạng đẳng cấp thay đổi. Ngài hiện đang xếp tại vị trí thứ nhất trên bảng xếp hạng đẳng cấp, xin chúc mừng.

Liên tục những lời thông báo của hệ thống game vang lên bên tai làm Đinh Tấn có chút chóng mặt.

Ngay khi kết thúc câu thông báo cuối cùng, Đinh Tấn mới nhận ra đẳng cấp của mình đã được hệ thống tăng lên đến 26 rồi.

Tuy nhiên do kinh nghiệm để thăng lên cấp 27 cao hơn rất nhiều, nên ông kinh nghiệm đang ở khoảng 90% của hắn liền bị héo rút lại xuống chỉ còn 69%. Nhưng điều đó cũng không ảnh hưởng gì quá nhiều.

Tiện tay Đinh Tấn mở ra bảng xếp hạng đẳng cấp kiểm tra thử xem có thay đổi gì mới hay không.

Bảng Xếp Hạng [Đẳng Cấp]

1/ The Dawn - Đẳng cấp: 26

2/ John Rothschild - Đẳng cấp: 25

3/ James D. Rockefeller - Đẳng cấp: 25

4/ Wer Frank - Đẳng cấp: 25

5/ Siêu cấp Ammida - Đẳng cấp: 23

6/ The King - Đẳng cấp: 23

7/ Chiến Cuồng Terrell - Đẳng cấp: 23

8/ Trần Cận Hùng - Đẳng cấp: 23

9/ David Levi - Đẳng cấp: 22

10/ Louis Nguyễn - Đẳng cấp: 21

11/ Báo Đen - Đẳng cấp: 20

...

Theo trong trí nhớ của Đinh Tấn, lần kiểm tra bảng xếp hạng đẳng cấp và đội Linh Đánh Thuê gần đây nhất của hắn là ở khoảng thời gian trước khi hắn tổ chức sự kiện săn Boss này. (Chương 134)

Trong khoảng thời gian từ đó đến nay, dù đã cố gắng luyện cấp rất nhiều thế nhưng Đinh Tấn vẫn chưa hề nhận được thông báo của hệ thống về việc thay đổi vị trí trên bảng xếp hạng.

Điều đó có nghĩa là hắn vẫn luôn nằm ở vị trí thứ 6 và có một đám người vẫn đang đè lên trên đầu của hắn. Nhưng may nhờ có phần thưởng giết Boss hôm nay, vị trí của Đinh Tấn trên bảng xếp hạng đã vọt thẳng lên vị trí cao nhất.

Không chỉ hắn mà cả những người còn lại trong đội cũng đều xuất hiện trên bảng xếp hạng. Gã Trần Cận Hùng và Henry đều bị giết đi trong trận chiến dịch này, thế nên ngay tức khắc liền bị Ameerah và Terrell đâm đạp xuống bên dưới.

Mà đặc biệt là Louis lúc này cũng đã đuổi kịp bước chân của David, đá đít Báo Đen ra khỏi bảng xếp hạng, giành lấy vị trí thứ 10.

Vậy là chỉ sau khi tiêu diệt một con Boss Griffin này thôi, tiểu đội [The Alliance] lại tiếp tục quay trở lại thời kì hoàng kim của bọn họ, thống trị bảng xếp hạng đẳng cấp và đội Linh Đánh Thuê.

Cảm khái một hồi, Đình Tấn liền chuyển qua xem bảng xếp hạng đội Lĩnh Đánh Thuê.

Bảng Xếp Hạng [Đội]

1/ [The Alliance] - Đẳng cấp: 4 (633/1000)

2/ [Special Squad] - Đẳng cấp: 3 (100/100)

3/ [The Throne] - Đẳng cấp: 2 (10/10)

4/ [Rothschild] - Đẳng cấp: 2 (10/10)

5/ [Thiên Địa Hội] - Đẳng cấp: 2 (10/10)

6/ [Rockefeller Tập Đoàn] - Đẳng cấp: 2 (10/10)

7/ [Lycan Bộ Tộc] - Đẳng cấp: 2 (10/10)

8/ [Lâu Đài Máu] - Đẳng cấp: 2 (10/10)

9/ [Sát Thủ Công Hội] - Đẳng cấp: 2 (10/10)

10/ [The Saint] - Đẳng cấp: 2 (10/10)

11/ Huỳnh đệ Việt Nam - Đẳng cấp: 1 (5/5)

...

Dựa vào trí nhớ của mình, Đình Tấn nhận ra bảng xếp hạng lúc này đã có một số thay đổi nhỏ về thứ tự và đẳng cấp.

Các công hội đã thành lập trước đó đều đã thăng lên cấp hai, ngoài ra còn có rất nhiều đội Lĩnh Đánh Thuê được thành lập.

Đình Tấn đến sơ sơ thôi thì cũng đã có khoảng 90 - 100 đội Lĩnh Đánh Thuê mới đã được thành lập.

Các thế lực ở khắp nơi bắt đầu trỗi dậy càng mạnh mẽ hơn bởi thực lực người chơi tăng cao, việc săn Boss đã không còn quá khó khăn với bọn họ nữa.

Điều này làm cho Đình Tấn tin tưởng, tương lai càng lúc sẽ càng cạnh tranh khắc nghiệt hơn.

Đang lúc hần thắt thần suy nghĩ chuyện viễn vông, Ameerah đã tiến đến bên cạnh từ lâu, liền mồm kêu gọi.

- “Đội trưởng... đội trưởng..”

Giật mình nhìn lại, trông thấy gương mặt của Ameerah, Đình Tấn lúc này mới dứt ra khỏi dòng suy nghĩ của mình.

- “Chúng ta thu dọn chiến trường nhé. Trời cũng sắp tối rồi.”

Trông thấy Đình Tấn đã phục hồi tinh thần, Ameerah mang theo ánh mắt háo hức chờ mong vừa nhìn hần vừa nói, đôi tay cũng liên tục chà xát nhau như đang nói cho hần biết nàng đang rất nôn nóng.

Bộ dáng tham tài của Ameerah làm cho Đình Tấn không khỏi buồn cười, nhẹ gạt đầu một cái ra hiệu cho nàng phân công hành động.

- “Thu dọn chiến trường, nhanh thu dọn chiến trường cho ta! Đồ xanh, đồ đỏ lượm được thì phải mang ra trình báo, đũa nào giấu làm của riêng đến lúc nào đó tự nhiên bị “mất giống” thì cũng đừng có trách ta.”

Ngay tức khắc, Ameerah liền cao hứng nhảy cẫng lên vừa la hét ra lệnh cho đám đội viên tản ra thu nhặt đồ vật trên mặt đất, vừa nhanh chóng cất bước chạy đến bên cạnh xác chết của con Griffin.

Cả đám đội viên sau khi tung hô ăn mừng chiến thắng xong, nhận được mệnh lệnh của Ameerah thì mới sực nhớ đến việc thu dọn chiến lợi phẩm.

Thế nhưng khi nghe đến đoạn “mất giống” thì những tên thành viên nam trong đội lập tức cảm thấy rụng rời cả đôi chân, trong đầu không tự chủ mà nghĩ đến những cú đá thần sầu của cô nàng.

Thế là cả đám người lập tức ôm đống quần phân chia nhau ra thu dọn chiến trường.

Thu dọn chủ yếu là những vật phẩm và trang bị của đám thành viên [The Throne] rơi ra sau khi chết.

Đa số những người tham gia trận chiến dịch giết Boss lần này đều mang trên người điểm PK. Thế nhưng bởi số lượng chênh lệch về quân số nên mỗi phe

đều có điểm số PK khác nhau.

Đám người [The Throne] bởi quân số có đến hơn 1000, nhưng lại chém giết được rất ít người bên [The Alliance] nên đa số bọn họ đều mang trên người chỉ khoảng 2 điểm PK.

Ngược lại bên [The Alliance] của Đình Tấn, số lượng tuy ít nhưng chém giết lại là nhiều nhất.

Nhóm của Ameerah, Louis và Terrell giết hết đoàn đội hơn 700 người của Hồng Môn Hội, bây giờ lại thêm hơn 200 người của [The Alliance] nên điểm PK của bọn họ đều là trên dưới 5 điểm.

Nhưng điều đó cũng không ảnh hưởng đến xác suất rơi đồ khi tử vong. Bởi hệ thống trừng phạt dựa trên điểm PK là cấp số nhân của 10. Tức là tròn 10 điểm PK thì mới tăng lên một cấp độ trừng phạt.

Chính vì thế mà hầu hết trên chiến trường đám người [The Throne] chết đi chỉ bị rơi mất một món đồ và 50% kinh nghiệm. Chỉ khi nào vượt qua 10 điểm PK như David thì con số trừng phạt mới tăng lên gấp đôi.

Đứng ở trên cao nhìn xuống đám đội viên đang háo hức tấp nập chạy qua lại thu dọn những vật phẩm trang bị trên mặt đất, Đình Tấn không kìm được nở một nụ cười hài lòng.

Sau tất cả mọi khó khăn, cuối cùng hắn cũng thành công lập nên điều kỳ tích. Đồng thời cũng xem như là mở một cuộc đại thanh tẩy, rửa sạch nội bộ bên trong [The Alliance].

- “Khoảng thời gian cao tốc phát triển sắp tới, chắc phải nhờ vào Lý Uyên rồi...”

Miệng lẩm bẩm một câu, Đình Tấn liền bắt đầu suy tính những phương hướng phát triển cho tương lai. Từ chuyện phát triển những tên đội viên này cho đến việc phát triển quy mô của công ty [The Alliance] trong hiện thực.

Đang lúc hắn ngăn người suy nghĩ, thân ảnh của Ameerah cấp tốc từ bên cạnh xác chết con Griffin Boss Lãnh Chúa, vọt thẳng đến nơi mà Đình Tấn đang đứng, vẻ mặt rất hưng phấn và háo hức chờ mong.

- “Đội trưởng! Đội trưởng! Bội thu, lần này chúng ta giàu to rồi! Hahaha...”

Chưa đến được tới nơi, Ameerah đã nhận không được mà liên mồm hét lên, làm Đình Tấn giật mình thoát khỏi dòng suy nghĩ.

Rất nhanh nàng đã đi đến trước mặt của Đình Tấn. Trong cơn phấn khích, Ameerah liên tục lấy đồ từ trong ba lô của mình ra đưa cho Đình Tấn.

- “Đồ thu hoạch được từ Boss nè Đội trưởng.”

Nhìn tổng cộng có 8 món đồ trong tay, Đình Tấn không khỏi ngạc nhiên vì lần này Boss lại rơi ra đồ vật nhiều hơn so với những con Boss trước đó khá nhiều.

Thế nhưng trông thấy sắc trời đã dần dần ngả về phía tây, lại thêm đám đội viên bên dưới kia cũng đã thu dọn xong chiến lợi phẩm, Đình Tấn liền nhanh tay cất đi những vật phẩm Boss rơi ra trong ánh mắt lưu luyến của Ameerah, rồi ra lệnh.

- “Toàn đội tập trung! Chúng ta lên đường trở về doanh trại đóng quân ở dã ngoại thôi!”

Ameerah có chút không hài lòng với hành động “độc chiếm” của Đình Tấn. Cái mồm chu chu ra, phùng má lên rồi quay trở về hàng ngũ của mình.

Hơn 200 người nhanh chóng tập hợp lại thành một đội ngũ chỉnh tề, sau đó cất bước theo sau Đình Tấn đi trở về.

Gần 2 giờ sau, cả nhóm người lại tập trung trở về khu lều trại tư nhân của [The Alliance] ở đóng quân.

Tuy rằng ai cũng mệt mỏi sau một ngày căng thẳng chiến đấu, thế nhưng tâm trạng bọn họ lúc này lại rất hưng phấn và vui vẻ.

Đình Tấn cũng không muốn phí phạm một cơ hội tốt để tạo điều kiện giao lưu, tăng lên tính đoàn kết cho những anh em trong hội.

Cứ như thế, lại một bữa tiệc lớn được mở ra, dù rằng quân số chỉ bằng 1 / 3 so với hôm qua nhưng không khí sôi nổi của bữa tiệc cũng không hề thua kém.

Gần 10 giờ tối, Đình Tấn ôm thân thể mệt mỏi, có chút say trở về không gian phòng riêng.

Một đêm giao lưu, hắn cũng không tránh khỏi những người anh em trong hội mời mọc nhậu nhẹt. Tuy biết điều đó là không tốt nhưng hắn cũng không muốn từ chối làm bọn họ mất hứng.

Ngay lúc này, nằm trên giường, đã có thời gian rảnh rỗi nên Đình Tấn liền lấy ra những món đồ mà hệ thống tặng thưởng cùng với đồ vật mà Boss rơi ra ngoài để kiểm tra.

Tất cả cộng lại có 11 món đồ, trong đó hai phần túi bí kíp và túi trang bị tím là hấp dẫn ánh mắt của hắn nhất. Kế tiếp sau đó là 1 món đồ đang lấp ló ra

ánh sáng màu tím huyền bí.

Bị hấp dẫn ánh mắt, Đình Tấn không nhận được đưa tay cầm lên tỉ mỉ kiểm tra chiếc Áo Bào này.

Chưa nói đến thuộc tính, chỉ nói về hình dáng bên ngoài của nó thôi cũng đã đủ làm người khác không kìm được muốn mang lên. Ngoại hình thì không khác mấy so với những chiếc áo bào của pháp sư.

Thế nhưng phần ngực áo dường như được khắc lên một vòng tròn ma pháp, liên tục có ánh sáng màu tím lượn lờ khi thì lóe lên, khi lại tắt ngóm đi. Chẳng khác nào chiếc áo này đang hô hấp, có sinh mạng riêng của nó.

Áo Bào Griffin

Giới thiệu: Áo được làm từ phần da đầu, gắn với nơi vị trí của tinh thể nguyên tố trên đầu con Griffin, tập trung rất nhiều tinh hoa nguyên tố pháp thuật. Lỗ da được tẩm bằng máu tươi trong tim con Griffin trộn lẫn với dung dịch Sekerang để lưu giữ những mạch máu còn lại trong da, sau đó mới được đem đi phơi khô làm thành áo bào. Khi may chú ý: tránh may vào các mạch máu khô, không được phá vỡ sự liên kết giữa những mạch máu, nếu không chế tác thành phẩm hiệu quả sẽ giảm một nửa.

Chất lượng: Đỏ Tím

Yêu cầu: Đăng cấp 30

Thuộc tính:

- Gia tăng tinh thần thuộc tính: 13%
- Gia tăng lượng MP: 27%
- Gia tăng lượng MP khôi phục: 50%

Hiệu ứng mang theo: Hấp thụ nguyên tố (Bị Động) - Áo bào có khả năng hòa hợp với tự nhiên, hấp thụ nguyên tố ma pháp xung quanh bổ sung cho người mặc.

Hiệu quả: Gia tăng khả năng khôi phục MP F0b3FR4j lên thêm 100%.

(Lưu ý: Trang bị chất lượng [Đỏ Tím] (đăng cấp từ 30 trở lên) có thể chế tác ở hiện thực, điểm thuộc tính dựa trên cơ sở trong game tính toán, độ tương đồng chênh lệch từ 60% - 95% tùy theo cách chế tạo và chất lượng nguyên liệu. Xin mời người chơi cố gắng tìm hiểu, nghiên cứu thêm)

Nhìn xem toàn bộ thuộc tính của chiếc áo bào, Đình Tấn không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, men say trong đầu gần như bị đẩy lui đi hoàn toàn, mà trái tim của hắn cũng muốn ngừng đập một nhịp.

Mặc dù hắn đã thử tiên đoán trước, có thể trang bị cũng dựa trên những món đồ ở tận thế mà đưa vào trong game. Thế nhưng khi tận mắt chứng kiến và được khẳng định, chắc chắn thì mọi chuyện lại hoàn toàn khác hẳn.

Đình Tấn cũng không ngờ bọn họ lại có thể tập hợp ra được những món trang bị quý giá như vậy.

Bởi vì hắn biết chỉ dung dịch Sekerang kia là đã phải tiêu tốn khối tiền rồi. Nó còn có một tên gọi khác, chính là HP thuốc cực kì, cực kì cao cấp, có tiền mà không mua được.

Đây là một loại dược phẩm để duy trì sự sống mà bất cứ tên chiến sĩ nào cũng quen thuộc, tựa như HP thuốc ở trong game.

Chỉ cần một người nào vẫn còn hoạt động, phát ra sóng điện não thì chỉ cần uống loại nước thuốc này vào lập tức liền có thể được cứu chữa.

Loại thuốc này được một tên dược sư trong tận thế tạo ra, nhưng do thành phẩm quá đắt vì nguyên liệu đều là đồ quý hiếm nên không được ứng dụng rộng rãi.

Đã vậy trên phần giới thiệu lại còn cung cấp đầy đủ phương thức chế tác, làm Đình Tấn càng thêm hưng phấn. Nếu như bây giờ có đầy đủ nguyên liệu ở ngoài hiện thực, chắc hắn đã không kìm được mà thoát game đi ra ngoài chế tạo thử rồi.

Tuy rằng thuộc tính có đôi chút không sánh bằng với những món trang bị trước đó của hắn.

Thế nhưng điều đó lại không ảnh hưởng gì mấy. Điều quan trọng là ngay lúc này đây, hắn đã có được thêm một tình báo rất quan trọng về bí mật ẩn chứa trong game.

- “Đây chẳng phải là cũng đồng nghĩa với việc một số trang bị khác cũng có thể mang ra ngoài chế tạo sao?!”

Thì thảo luận lắm lắm một câu, Đình Tấn không chậm trễ chút nào cất lại chiếc áo bào vào trong ba lô. Hiện tại hắn cũng chỉ mới 26 cấp, vẫn còn một đoạn đường khá xa nữa mới có thể mặc lên món trang bị này.

Ngay tức khắc sau đó, Đình Tấn bắt đầu nhanh chóng kiểm định, đánh giá từng món đồ còn lại.

Vòng tay quyền năng

Chất lượng: Đồ Đồ

Yêu cầu: Đăng cấp 30

Thuộc tính:

- Gia tăng thuộc tính nhanh nhẹn: 11%
- Gia tăng thuộc tính sức mạnh: 12%
- Gia tăng lượng HP: 25%

Giày cuồng phong

Chất lượng: Đồ Đồ

Yêu cầu: Đăng cấp 30

Thuộc tính:

- Gia tăng thuộc tính nhanh nhẹn: 13%
- Gia tăng tốc độ di chuyển: 25%

Hiệu ứng mang theo: Thuận Phong (Bị động - Quần sáng [Aura]) - Trong bán kính 5m, tạo ra từng cơn gió lốc nhẹ nâng đỡ cơ thể. Giúp bản thân người mang và người hấn chỉ định được gia tăng tốc độ.

Hiệu quả: Tốc độ di chuyển tăng 25%, Khả năng bật nhảy tăng 10%.

Đại kiếm Graphene

Chất lượng: Đồ Đồ

Yêu cầu: Đăng cấp 30

Thuộc tính:

- Gia tăng sát thương vật lý: 13%
- Gia tăng tốc độ công kích: 25%

Hiệu ứng mang theo: Phá hủy (Bị động) - Được làm từ chiếc mỏ cứng cáp của con Griffin và phủ lên một lớp Graphene, thanh đại kiếm này có khả năng hủy diệt mọi thứ trên đường đi của nó.

Hiệu quả: Sát thương khi kẻ địch đón đỡ thành công tăng lên 30% (Kẻ địch đón đỡ thành công phải nhận 50% sát thương của đòn công kích đó)

Khiên Griffin

Chất lượng: Đồ Đồ

Yêu cầu: Đăng cấp 30

Thuộc tính:

- Giảm sát thương vật lý nhận vào: 25%
- Gia tăng lượng HP: 20%

Hiệu ứng mang theo: Bức tường gió (Bị động) - Được làm từ xương sọ của con Griffin, chiếc khiên có khả năng hấp thụ nguyên tố ma pháp xung quanh, sạc đầy cho năng lượng của nó, tạo ra một bức tường gió chống đỡ công kích cho người dùng.

Hiệu quả: Sát thương khi đón đỡ thành công tăng lên 10% (Khi đón đỡ thành công chỉ nhận lấy 10% sát thương của đòn công kích đó). Tường gió kéo dài 5 giây, thời gian sạc đầy lại năng lượng 15 phút.

Những trang bị đầu cũng rất cho lực, đa số đều mang theo hiệu ứng riêng mà lại rất có tính thực dụng, tuy nhiên đẳng cấp có chút cao, vẫn chưa có ai trong nhóm có thể sử dụng được.

Đình Tấn cũng đã âm thầm chia phần cho từng người. Bao tay và giày có thể trao cho Louis, dù sao hắn vẫn đang mang trên người chỉ là một bộ đồ màu xanh mà thôi.

Còn chiếc khiên kia thì có thể giao cho Terrell, tuy rằng mất đi Khiên Beraldo thì hiệu quả của set đồ bộ màu xanh có thể bị giảm xuống nhưng nếu mang lên Khiên Griffin thì chắc chắn sẽ bù đắp lại được phần mất mát đó, thậm chí còn có thể tăng lên thêm.

Duy chỉ có thanh đại kiếm kia là có chút không phù hợp lắm với nhu cầu của những người trong đội.

Bất chợt, Đình Tấn liền nhớ đến vấn đề kinh tế đang quấy nhiễu hắn và Lý Uyên cả ngày hôm qua.

Khóe miệng nhếch lên một vòng mỉm cười, hắn đã nghĩ ra cách giải quyết với thanh Đại Kiếm Graphene này rồi.

Tiện tay cất lại những món đồ đã xe qua, ánh mắt hắn lại dời vào những món đồ còn lại đang đặt trên giường.

Nhấn nhanh nhẹn (Ring of speed)

Chất lượng: Đồ Đồ

Đẳng cấp: 20

Hiệu quả:

- Nhanh nhẹn thuộc tính tăng 10%

- Tốc độ tăng 20%

Hiệu ứng mang theo: Ngự Phong (Chủ động) - Truyền năng lượng tinh thần của người vào trong nhẫn, kích hoạt vòng ma thuật đã được ma pháp đại sư điêu khắc vào. Mượn gió làm cho thân thể nhẹ đi, gia tăng tốc độ.

Hiệu quả: Tiêu hao: 100MP để gia tăng 100% tốc độ. Kéo dài 30 giây. Mỗi ngày chỉ được sử dụng 3 lần.

Thế nhưng vừa cầm trên tay một chiếc nhẫn cuối cùng, đôi chân này Đình Tấn liền nhúu nhúu lại.

Đa số đồ vật mà hắn vừa xem qua đều là 30 cấp, thế nhưng không hiểu sao chiếc nhẫn này lại chỉ có 20 cấp. Chợt Đình Tấn nhìn lại chiếc nhẫn này thì thấy có chút quen thuộc.

Bề ngoài màu trắng lợt lợt từ con gió nhẹ xung quanh, hắn lập tức nhớ ra đây là chiếc nhẫn mà đội của bọn họ lần đầu tiên chém giết con Griffin rơi ra và được hắn trao cho David sử dụng.

- “Hm... có lẽ là do tử vong nên bị rơi ra ngoài...”

Tay xoa cằm, Đình Tấn âm thầm lẩm bẫm suy tính. Tiện tay đưa chiếc nhẫn cất vào trong túi, chờ đợi đến khi trở về thành thì sẽ giao cho David.

Hiện tại trên giường chỉ còn lại ba món đồ, hai phần túi quà bí kíp và trang bị tím, một cái lệnh bài không hiểu để làm gì, cùng với hai món đồ vật bề ngoài trông chẳng khác gì một tảng đá sỏi trên biển.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 194: ‘Đập hộp’ túi phần thưởng, chuyện lớn

Chỉ vừa mới mở ra một nửa trong số những vật phẩm thu được trong chiến dịch lần này đã làm Đình Tấn đủ kinh ngạc không ngớt.

Hắn trong lòng cũng không khỏi càng thêm chờ mong vào những món vật phẩm còn lại này.

Không phân vân chần chừ gì nữa, Đình Tấn liền đưa tay cầm lấy một trong hai cái túi phần thưởng mà hệ thống thưởng cho sau khi giết chết con Griffin.

Túi trang bị màu tím

Chất lượng: Đặc biệt

Yêu cầu: Không

Vật phẩm tặng thưởng, chỉ có cơ hội đạt được khi làm nhiệm vụ hoặc đạt được thành tựu mà hệ thống thưởng cho. Mở ra sẽ được một phần ngẫu nhiên trang bị chất lượng đồ tím.

Đã quá quen thuộc với việc mở túi phần thưởng như vậy, Đình Tấn nhanh chóng lựa chọn mục sử dụng trong giao diện hệ thống, rồi bấm nút bắt đầu trong vòng quay may rủi.

Vòng xoay bắt đầu gia tốc, Đình Tấn trong lòng hồi hộp không biết sẽ chọn trúng được cái gì đây.

Hầu như không tốn thời gian bao lâu, vòng xoay bắt đầu giảm tốc khá nhanh. Sau đó chậm chậm dừng lại, mũi tên hướng ngay một sợi dây chuyền.

Sợi dây xỏ qua mặt dây chuyền rất đơn sơ, thô thiển, bề ngoài trông chẳng khác nào một sợi dây thun, chỉ đáng giá vài xu.

Thế nhưng Đình Tấn nhìn kỹ lại mới nhìn rõ, sợi dây này chính là được làm từ nhiều sợi dây gân nhỏ hơn đan xen với nhau. Đặc biệt chúng nối liền với mặt dây chuyền rất tự nhiên không hề có dấu hiệu gia công, chế tạo nào ở đây.

Bề mặt dây chuyền lại rất phức tạp, bề ngoài như một lồng kính bao trùm lấy một thủy tinh cầu màu tím, đang lấp lóe ra ánh sáng ở bên trong.

Chú ý nhìn kỹ, Đình Tấn thấy rõ phần ánh sáng lờ lờ kia chính là những hạt nguyên tố ma pháp đang được quả cầu này hấp thu thông qua một vòng tròn ma pháp cực nhỏ, được khắc lên trên bề mặt.

Mắt quý Beholder (Thanh Tinh Thuật)

Giới thiệu: Mặt dây chuyền được làm từ tinh thể bên trong con mắt to lớn của quái vật Beholder. Bề mặt tinh thể phải nguyên vẹn, không được sức mẻ, nếu không sẽ ảnh hưởng đến việc khắc ấn vòng tròn ma pháp của kỹ năng trên đó. Bề ngoài bao phủ lại bởi một lớp thủy tinh kim loại, chống va đập.

Chất lượng: Đồ Tím

Yêu cầu: Đẳng cấp 40

Thuộc tính:

- Gia tăng thuộc tính tinh thần: 27%
- Gia tăng lượng MP: 23%
- Gia tăng lượng MP khôi phục: 30%

Hiệu ứng mang theo: Thanh Tinh Thuật (Bị Động) - Tinh thể của quái vật Beholder có thể tự động hấp thu và vận hành vòng tròn ma pháp kỹ năng được khắc lên nó. Phần bề mặt tinh thể này được khắc ấn lên kỹ năng Thanh Tinh Thuật, một dạng kỹ năng phòng thủ, đề kháng với những công kích về tinh thần.

Hiệu quả: Miễn dịch kỹ năng ảnh hưởng đến tinh thần (Sóng Âm, Ảo Thuật, Mê Hoặc...), đồng thời khả năng khôi phục MP gia tăng 100%.

(Lưu ý: Trang bị Mắt quý Beholder, chất lượng [Đồ Tím] (đẳng cấp từ 30 trở lên) có thể chế tác ở hiện thực. Quá trình khắc ấn vòng tròn ma pháp có thể thay đổi thành kỹ năng khác, điểm thuộc tính dựa trên cơ sở trong game tính toán, độ tương đồng chênh lệch từ 60% - 95% tùy theo cách chế tạo và chất lượng của nguyên liệu. Xin mời người chơi cố gắng tìm hiểu, nghiên cứu thêm)

Xem qua thông số của trang bị, Đình Tấn không khỏi hơi bị ngạc nhiên khi trông thấy nó lại có nhắc đến quái vật 'Beholder'.

Theo trong trí nhớ của Đình Tấn, đây là một chủng loài kì dị, xuất hiện khá sớm ở thời kì đầu khi quái vật bắt đầu xâm lấn.

Bề ngoài cũng không lớn lắm, chỉ có một cái đầu cỡ khoảng 3 mét khi trưởng thành, với con mắt thật to và một cái miệng rộng.

Nó chuyên công kích bằng tinh thần và ma pháp, mê hoặc con mồi có tinh thần yếu kém hơn, dẫn xác tới, giết chết rồi ăn thịt.

Tuy nhiên chủng loài này cũng khá hiếm nên Đình Tấn chỉ là biết nó thông qua những kiến thức mà quân đội phổ cập cho chiến sĩ, chứ hắn cũng chưa hề đối chiến với nó một lần nào.

Nhưng từ đẳng cấp trang bị giới hạn là 40 cấp, hắn có thể suy đoán ra một chút, con quái vật Beholder này chỉ mạnh chứ không thể yếu kém hơn con Griffin Lãnh Chúa được.

Hiện tại đã có thêm được hai món trang bị chất lượng màu tím nhưng lại không thể sử dụng làm Đỉnh Tấn có chút tiếc nuối. Tuy nhiên hắn cũng không quá xoắn xuýt nhiều về vấn đề này.

Cất đi sợi dây chuyền vào trong ba lô, Đỉnh Tấn lại bắt đầu đưa ánh mắt về phía túi phần thưởng còn lại.

Túi bí kíp

Chất lượng: Đặc biệt

Yêu cầu: Không

Vật phẩm tặng thưởng, chỉ có cơ hội đạt được khi làm nhiệm vụ hoặc đạt được thành tựu. Mở ra sẽ được một phần ngẫu nhiên bí tịch.

Xe nhẹ đường quen, Đỉnh Tấn không chần chờ gì nữa, tiếp tục đưa tay lựa chọn sử dụng.

Vòng xoay bắt đầu gia tốc, Đỉnh Tấn trong lòng hồi hộp không biết sẽ chọn trúng được cái gì đây.

Hầu như không tốn thời gian bao lâu, vòng xoay bắt đầu giảm tốc khá nhanh. Sau đó chậm chậm dừng lại, mũi tên hướng ngay một quyển sách chỉ đến.

Cường hóa Triệu Hồi Thuật (Kỹ năng tu luyện)

Cấp bậc: cấp 1/50

Kinh nghiệm thăng cấp: 0/10

Giới thiệu: Cường hóa Triệu Hồi Thuật là thông qua cường hóa tinh thần, tăng khả năng chịu tải áp lực của đại não, làm gia tăng số lượng và chất lượng của quái vật triệu hồi.

Tiêu hao: không

Hiệu quả: Một ngày tu luyện giới hạn 5 lần, mỗi lần 1 điểm kinh nghiệm thăng cấp. Tăng cường 5% quân số và 5% tất cả thuộc tính cho mỗi loại quái vật triệu hồi.

Đỉnh Tấn trợn mắt há mồm không thể tin tưởng vào mắt mình khi trông thấy quyển sách kỹ năng này. Thậm chí tay hắn đang cầm quyển sách cũng không kìm được mà run run lên.

Đây chính là bởi vì hắn quá kích động và hưng phấn. Niềm vui chợt đến một cách bất ngờ như vậy, không kìm chế được cảm xúc cũng là phải mà thôi.

Sau khi phục hồi tinh thần lại, Đỉnh Tấn lập tức mở ra kiểm tra nội dung bên trong quyển sách.

Kỹ năng này cách tu luyện cũng không khác gì so với “Mình Trường Thuật” mà hắn vẫn đang tu luyện mỗi ngày. Duy chỉ có cái khác là phần tu luyện này đều là tập trung vào việc dùng tinh thần để mở ra những ‘cánh cửa đang đóng’ trong đại não.

Theo như khoa học nghiên cứu, đại não con người chỉ sử dụng khoảng 10% số lượng neuron (Neuron), còn lại 90% đều đã đi nghỉ mát ở đâu đó rồi. Chỉ có một số trường hợp cá biệt bẩm sinh thì những con số này mới có sự chênh lệch một chút mà thôi.

Chính vì thế, dù cho có mạng IQ 200 thì Đỉnh Tấn cũng không dám tự tin, võ ngực khẳng định não của ta đã hoạt động 100% công suất của nó.

Có được ‘Cường hóa Triệu Hồi Thuật’ trong tay, Đỉnh Tấn càng thêm tin tưởng vào tương lai rộng mở đang chờ đón mình. Ngoài ra còn có những người đồng đội và anh em của hắn nữa.

Kích động một hồi lâu, sau khi xem xong toàn bộ quyển bí kíp, Đỉnh Tấn mới bình tĩnh lại được tâm tình của mình.

Cẩn thận cất lại quyển bí kíp vào trong ba lô, ánh mắt của hắn bắt đầu chuyển dời sang ba món đồ vật còn lại trên giường, trong đó có 1 tấm lệnh bài và hai vật bề ngoài trông như tảng đá.

Trông thấy chiếc lệnh bài kia có chút quen thuộc, Đỉnh Tấn liền tiện tay cầm lấy, kiểm tra nó trước tiên.

Lệnh bài thành lập công hội

Chất lượng: Đặc biệt

Giới thiệu: Công hội là tập hợp của nhiều đoàn lính đánh thuê lại mà thành lập nên, có được nhiều loại phụ trợ và gia tăng giới hạn số lượng thành viên. Khi công hội đạt đến đẳng cấp nhất định có thể xin thành lập trụ sở đóng quân ở dã ngoại như doanh trại của quân đội.

Yêu cầu: Phải có một đội Linh Đánh Thuê cấp 5 trở lên, có hai cửa hàng hoặc hai căn nhà ở để làm kho và trụ sở. Đội trưởng đẳng cấp 30 và cấp độ Linh đánh thuê từ A trở lên. (Đạt đủ điều kiện xin mời đi đến gặp Thành Chủ Albert ở EL Thành để xin xác nhận thành lập công hội.)

- “Khá lắm! Đúng thứ ta cần!”

Xem xong thông tin của chiếc lệnh bài này, Đình Tấn không nhịn được siết chặt lấy nó rồi thốt lên một câu.

Theo như những thông tin mà trước khi vào game hắn đã tìm hiểu được, thì đội Linh Đánh Thuê sẽ bị giới hạn ở cấp độ 5.

Nếu muốn phát triển lên tiếp thì phải có công hội, thế nhưng không hề có một tí thông tin nào về điều kiện thành lập được hé lộ ra. Cho nên trước giờ Đình Tấn chỉ suy đoán, có thể đội Linh Đánh Thuê chính là cơ sở để thành lập nên công hội.

Hiện tại mọi chuyện đã sáng tỏ, Đình Tấn cũng nhân tiện lúc này rảnh rỗi mà kiểm tra lại thông tin đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] luôn một thể.

Đội Linh Đánh Thuê: [Đồng Minh] ([The Alliance])

Đội trưởng: The Dawn

Đẳng cấp: 4

Số lượng thành viên: 633/1000 (Chi tiết)

Kinh nghiệm: 290.450/300.000

Tài chính: 745 vàng

Điều kiện thăng cấp: Thành viên trên 500, đủ điểm kinh nghiệm, tài chính 500 vàng.

Hiệu quả hỗ trợ cho thành viên: Điểm kinh nghiệm khi lập đội cùng nhau gia tăng 50%.

Tính đến hiện tại, đội Linh Đánh Thuê của hắn cũng đã được thành lập hơn 1 tháng rồi.

Thời gian qua mọi chuyện hắn đều bỏ mặc cho Lý Uyên quản lý nên khi thấy đội Linh Đánh Thuê cũng đã gần đủ điều kiện để thăng cấp thì không khỏi ngạc nhiên một chút.

Nếu tính theo tốc độ làm nhiệm vụ và tăng trưởng điểm kinh nghiệm của đội Linh Đánh Thuê thì chỉ trong khoảng tuần sau, kinh nghiệm sẽ đạt đủ điều kiện để thăng cấp.

Đình Tấn không khỏi cảm thấy có chút gấp gáp bởi nếu hắn muốn thành lập công hội thì vẫn còn vướng phải điều kiện 30 cấp.

Cau mày trầm tư một chút, Đình Tấn âm thầm tính nhẩm một chút thời gian còn lại dành cho mình. Hiện tại vẫn là đầu tuần mới, nếu như muốn thăng cấp lẹ thì chắc là hắn phải tách ra khỏi đoàn đội.

Suy nghĩ một hồi, bất chợt khoe miệng Đình Tấn lại nở một nụ cười dường như đã có kế hoạch cho riêng mình trong khoảng thời gian sắp tới.

Ánh mắt đã không còn do dự nữa, mà bắt đầu chuyển hướng, nhìn về phía hai tầng đá kì dị còn lại trên giường.

Không lẽ nề nữa, Đình Tấn một lúc liền cảm luôn hai tầng đá vào trong tay bắt đầu cẩn thận xem xét thông tin từng món.

Hạt Nhân Nguyên Tố [Phong]

Đẳng cấp: 30

Chất lượng: Cao Cấp

Giới thiệu: Tinh thể được hình thành trong đầu của quái vật thông qua quá trình tiến hóa. Chỉ có quái vật có tinh thể mới có khả năng triệu hồi, sử dụng kỹ năng ma pháp. Chất lượng và thuộc tính của tinh thể thay đổi tùy thuộc vào loại quái vật và sức mạnh của chúng.

Tác dụng:

- Chế tạo hoặc khảm nạm vào trang bị phòng thủ (Áo, quần, giày, bao tay, nón, áo choàng, phù văn,...): Kháng bị đánh bay 1 - 10%

Chế tạo hoặc khảm nạm vào trang bị tấn công (Vũ khí, phù văn,...): Sát thương tăng 1 - 10%

- Chế tạo hoặc khảm nạm vào trang bị phụ trợ (Trang sức, phù văn,...): Tốc độ gia tăng 1 - 10%

Viên đá bị nguyên rửa Bjorketorp

Chất lượng: Vật phẩm nhiệm vụ

Giới thiệu: Một mảnh của tảng đá bị nguyên rửa sau khi hấp thu thành công sinh mệnh của một cá thể đã khôi phục một phần nguyên dạng của nó. Mang về cho Thành Chủ Albert, hắn sẽ nói rõ cho ngươi phải nên làm thế nào.

Từ kinh ngạc này đi đến kinh ngạc khác, những món đồ trước đó mang lại cho Đình Tấn rất nhiều kiến thức mà hắn chưa từng được biết đến trong thời điểm tận thế xảy ra.

Hiện tại, thông tin của hai món đồ vật này càng làm hắn không khỏi nghi ngờ, tự hỏi lại bản thân.

- ‘Chẳng lẽ những năm mà ta đã trải qua ở tận thế chỉ là luân quần ở bề mặt nổi, chứ chưa từng đặt chân vào sâu bên trong những bí mật chưa được khám phá hay sao?’

Trong lòng tuy có chút ngổn ngang nhưng rất nhanh Đình Tấn đã bình tĩnh lại được tâm tình của mình.

Dù sao tận thế là xảy ra trên khắp trái đất, hắn chỉ là loay hoay ở Entire Land rồi mới theo quân đội hành quân đến Greenland rồi từ vong.

Đa số những hiểu biết của hắn đều là thu thập được từ thông tin được công bố trên mạng lưới Internet hoặc quân đội chỉ dạy.

Một số bí mật lớn như cách chế tạo những trang bị quý hiếm được xếp loại ở chất lượng đồ màu tím trong game này chính có thể không được người chế tạo hoặc chính phủ, quân đội công bố ra.

Đây cũng là vì để phòng tránh cho một số người có ác ý hoặc muốn phá luật. Lợi dụng những bí mật đó để xây dựng các tổ chức riêng hay tự thân chống phá với quân đội và chính phủ đang cầm quyền.

Hơn nữa, với quân hàm chỉ là một tên đội trưởng canh gác phòng thí nghiệm, Đình Tấn không biết một số bí mật quan trọng không được công bố cũng là chuyện bình thường.

Nhanh chóng vứt bỏ những suy nghĩ vẩn vơ ra sau đầu, Đình Tấn bỏ lại hai tảng đá này trở vào trong ba lô.

Duỗi người một cái thật căng, hắn lại chuẩn bị bắt đầu một buổi tu luyện trong đêm của mình.

Hôm nay đã có một kỹ năng tu luyện mới, lại thêm đẳng cấp tăng lên làm đột phá về giới hạn điểm thuộc tính của mình, Đình Tấn nhất định là không thể nào phí phạm thời gian quý giá được.

Bất quá, chưa chờ hắn thực hiện xong động tác đầu tiên trong Cơ Bấp Cường Hóa thì âm thanh thông báo tin nhắn mật được gửi tới liền vang lên bên tai hắn.

Có chút khó hiểu, không biết ai lại gửi tin nhắn vào đêm khuya thế này, Đình Tấn chậm rãi thu hồi lại từng động tác đang thực hiện dang dở, rồi mở ra xem nội dung tin nhắn.

Trông thấy người gửi là Báo Đen, đôi chân mày Đình Tấn liền nhíu lại một chút.

- “Thằng này làm gì nửa đêm nửa hôm lại nhắn tin thế nhỉ... Chẳng lẽ lại có tin tức?!”

Lắm bả suy đoán của mình, Đình Tấn chợt nghĩ đến một khả năng, trong lòng lập tức càng háo hức chờ mong.

- “Chào, chiến hữu. Đã lâu không gặp, thương thế của chú bây giờ thế nào rồi?”

Ánh mắt như điện xẹt, lướt nhanh qua toàn bộ những dòng chữ trên giao diện hệ thống, Đình Tấn nhanh chóng gõ phím hồi đáp lại cho đối phương.

- “Rất khỏe. Có chuyện gì không?”

Ngắn gọn hồi đáp, không hề chần chừ chút nào bấm gửi đi, sau đó Đình Tấn liền ngồi yên tĩnh đợi hồi đáp.

Ánh mắt của hắn đầy chờ mong nhìn chăm chăm lên giao diện tin nhắn mật trước mặt.

Keng!

- “Không có gì, hôm nay nghe thuộc hạ báo lại. Đội của chú thành công giết Boss Lãnh Chúa trên 30 cấp gì đó nên nhắn tin chúc mừng thôi. Dù gì cũng là người trong tổ chức của chính phủ mà, có phải vậy không? Hahaha...”

Rất nhanh không quá lâu sau đó, tin nhắn hồi âm đã gửi lại. Thế nhưng đọc xong nội dung tin nhắn này, gương mặt của Đình Tấn liền có chút đen đi như đáy nồi.

- “Vậy thì cảm tạ. Nếu không có chuyện gì nữa thì xin chào.”

Bàn tay thoăn thoắt, gõ nhanh lên trên bàn phím ảo trong giao diện hệ thống trước mặt. Vừa bấm gửi đi xong thì Đinh Tấn liền dứt khoát đưa tay tắt đi giao diện hệ thống.

Hắn không khỏi âm thầm thở dài một hơi thất vọng.

- ‘Hi vọng càng nhiều, thất vọng càng lớn mà... Dù sao đám người đó cũng không tin tưởng được, có cơ hội chắc phải tự thân vận động thôi.’

Đinh Tấn suy nghĩ trầm trong đầu.

Keng!

Bắt quả âm thanh thông báo tin nhắn mật được gửi đến lại cắt đứt dòng suy nghĩ của hắn.

- “Áy khoan. Anh có chuyện muốn báo cho chú biết. Một tin vui và một tin buồn, cùng với một cái nhiệm vụ, chú muốn nghe tin nào trước. Hehehe”

Mở ra xem xong phần nội dung bên trong, cái đầu Đinh Tấn không khỏi nóng lên, nghiêng rặng nghiêng lợi mà chửi thầm đối phương.

- “Mẹ kiếp! Thằng cha già mấ dịch này, đã làm quân nhân mà còn thích bốn cọt người khác đến vậy sao?!”

Có chút không giữ được kiên nhẫn nữa rồi, Đinh Tấn đưa tay gõ phím định mắng tên Báo Đen một hồi.

- “Có chuyện nói nhanh, thông thì rút! Ta không có thời gian đùa giỡn đâu!”

Tin nhắn vừa gửi đi chưa được 5 giây thì lập tức đã có phản hồi.

- “Áy áy áy... chú bình tĩnh, đừng nóng. Anh chỉ đùa tí cho vui nhà vui cửa thôi mà, chú không thích thì anh nói tin xấu trước đi vậy.

Chuyện là những thông tin tình báo mật của chú và cả mấy người trong đội của chú đều bị gián điệp nước ngoài trộm mất rồi. Cái này do sơ suất của phía chính phủ nên tại đây ta thay mặt họ xin lỗi chú.”

Xem xong nửa đoạn đầu tin nhắn, Đinh Tấn đã có chút hòa hoãn lại tâm tình của mình. Thế nhưng ngay sau đó, thì cơn giận dữ của hắn cứ như tàu lượn siêu tốc, từ bên dưới đất vọt thẳng lên đỉnh cao.

- “Khôn kiếp! Các người làm việc kiểu gì vậy?! Bí mật cấp quốc gia mà lại để cho người khác dễ như ăn cháo trộm đi như vậy sao?! Bây giờ xin lỗi thì có lợi ích gì? Các người có biết nếu để lộ ra tình báo thì cuộc sống của bọn ta sẽ trở nên như thế nào không? Há?!”

Nghĩ đến chuyện tin tức bị lộ ra, cả hắn, Louis và David đều chắc chắn sẽ không sống được yên ổn. Hơn nữa còn có thể ảnh hưởng đến những người xung quanh rất nhiều.

Nói không chừng bọn họ còn có thể bị các quốc gia khác bắt cóc về tra tấn để khai thác thông tin rồi diệt khẩu hay là bị Liên Hiệp Quốc tạo áp lực cho nước Entire Land, bắt bọn họ giao ra bí mật cũng không chừng.

Phía bên kia giao diện liên lạc - tin nhắn mật, Báo Đen không khỏi đổ mồ hôi lạnh khi đọc xong tin nhắn của Đinh Tấn. Thật không khó để hình dung ra FRZwe9JK sự giận dữ của hắn lúc này đã đạt đến mức độ sắp bùng nổ rồi.

Chỉ vì muốn khởi đầu vui vẻ một chút nên Báo Đen mới nói chuyện có chút bốn cọt, không ngờ mọi chuyện lại thành ra căng thẳng như vậy. Hắn đưa tay vuốt mồ hôi trên trán, suy nghĩ một chút rồi nhắn tin trả lời lại.

- “Thật xin lỗi, chuyện này khó mà nói rõ được trong chỉ bằng vài tin nhắn nên sau này gặp mặt thì ta sẽ giải thích rõ ràng với người nguyên nhân. Mọi chuyện thực ra vẫn chưa tệ như người nghĩ đâu. Hôm nay ta đến là có chuyện muốn nói không phải chỉ có có việc xấu này thôi.”

Đinh Tấn lúc này ngực liên tục phập phồng thở mạnh vì tức giận, xem xong tin nhắn này gương mặt hắn đã lạnh lẽo muốn đóng băng.

- “Còn chuyện gì nữa thì nói ra hết luôn đi!”

Không có cảm xúc gì, Đinh Tấn nhắn một câu trả lời rất lạnh lùng, vô cảm cho tên Báo Đen.

Đọc xong tin nhắn của Đinh Tấn, Báo Đen thở dài một hơi, ít ra đối phương xem như vẫn còn nói chuyện được.

Hắn nhanh chóng gửi tin nhắn trả lời lại, báo ra những chuyện còn lại mà hắn muốn nói, giọng vẫn đã không còn bốn cọt treu đùa như trước nữa.

- “Chuyện tốt là những thông tin bị đánh cắp đó đã được chúng ta mã hóa rồi. Nếu dùng công nghệ máy tính lượng tử cao cấp nhất thời điểm hiện tại để giải mã, thì chắc chắn cũng phải mất khoảng 2 tuần hoặc có thể nhiều hơn thế nữa.

Cho nên mọi chuyện cho đến bây giờ thì vẫn nằm trong tầm kiểm soát. Ngoài ra, chúng ta đã lần ra được kẻ chủ mưu lần này, chính là một tổ chức cũng có tiếng tăm trong thế giới ngầm ở nước Thụy Điển.

Chúng ta đang cử người theo dõi và cho đến hiện tại thì vẫn chưa phát hiện đối phương có hành động gì khác lạ, sau khi tên gián điệp này quay trở về.

Thường thì với loại tội phạm xuyên quốc gia này chúng ta sẽ nhờ chính phủ Thụy Điển trợ giúp càng quét rồi lấy tài liệu bị đánh cắp trở về.

Tuy nhiên, bởi vì lần này tình báo là bí mật của các người cũng là thuộc hàng bí mật cao cấp của quốc gia, thế nên phải phòng tránh cho mọi trường hợp thông tin bị tiết lộ.

Để không đánh động đến phe chính phủ ở Thụy Điển và cũng không làm lộ ra được bất cứ thông tin nào, nên lần này chúng ta quyết định sẽ cử đặc vụ đi giải quyết chuyện này.

Mà theo như điệp viên báo lại, tổ chức này có thực lực rất mạnh. Hơn nữa trong thế giới ngầm cũng có đồn đãi là tổ chức này sở hữu một vài người có năng lực đặc biệt như các người.

Cho nên lần này cử đặc vụ đi thì hội đồng quốc hội quyết định cử các người đi cùng để trợ giúp.”

Như đã có chuẩn bị trước cho tình huống này, tên Báo Đen không cần dùng đến 10 giây thì đã gỡ xong đoạn tin nhắn rồi gửi cho Đình Tấn.

Nội dung cũng rất ngắn gọn, dễ hiểu. Đình Tấn xem sơ qua liền hiểu rõ toàn bộ sự việc rắc rối lần này.

Hai tay Đình Tấn chống lên trán âm thầm suy nghĩ, lược lại những ký ức đã bị phủ bụi trong đầu của mình.

Hắn muốn nhớ lại xem ở Thụy Điển liệu có tổ chức nào mạnh như vậy hay không. Và hơn thế nữa là xây dựng kế hoạch cho chuyến đi lần này.

Mọi chuyện đã ỡ xảy ra, có trách mắng đấm người chính phủ cũng là vô dụng. Chuyện quan trọng bây giờ là phải giải quyết được những nguy cơ tiềm ẩn này.

Đây cũng xem như là một lần cọ sát, luyện binh cho bản thân hắn và những người đồng đội.

Một hồi lâu sau, Đình Tấn bắt đầu đưa tay gửi tin nhắn hỏi Báo Đen.

- “Bao lâu nữa thì hành động?”

- “Cuối tuần này, còn khoảng ba ngày nữa, tức là sáu ngày ở trong game. Đội của người nên tới sớm để được chỉ dẫn, luyện tập một số kỹ năng chiến đấu. Dù sao ở hiện thực cũng không phải đơn giản như trong game.”

Báo Đen nhanh chóng trả lời lại những sắp xếp trong kế hoạch sắp tới. Thế nhưng hắn nhận lại được chỉ là một câu trả lời lạnh lùng của Đình Tấn.

- “Không cần! Vậy thì hẹn gặp lại vào ba ngày sau.”

Thế là hắn chỉ đành ngậm ngùi tắt đi bằng giao diện tin nhắn hệ thống, đăng xuất ra khỏi game để báo cáo lại cho cấp trên của mình.

Về phía Đình Tấn, sau khi gửi xong tin nhắn, hắn không tiếp tục suy nghĩ gì nhiều nữa mà bắt đầu buổi tu luyện của mình. Tất cả những dự định và kế hoạch dường như đã được hắn sắp xếp hoàn mỹ hết cả rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195: Trở về EL Thành

3 giờ sáng hôm sau, vừa hoàn thành xong một vòng tu luyện ‘Cường hóa Triệu Hồi Thuật’, thì một âm thanh hệ thống liền vang lên bên tai của Đình Tấn.

Keng! - Phát hiện người chơi tự chủ sử dụng kỹ năng tu luyện ‘Cường hóa Triệu Hồi Thuật’, kỹ năng sẽ được tự động thêm vào.

Chúc mừng, ngài đã học được kỹ năng tu luyện ‘Cường hóa Triệu Hồi Thuật’. Xin chăm chỉ tu luyện tăng cường thực lực.

Cường hóa Triệu Hồi Thuật (Kỹ năng tu luyện)

Cấp bậc: cấp 1/50

Kinh nghiệm thăng cấp: 0/10

Giới thiệu: Cường hóa Triệu Hồi Thuật là thông qua cường hóa tinh thần, tăng khả năng chịu tải áp lực của đại não, làm gia tăng số lượng và chất lượng

của quái vật triệu hồi.

Tiêu hao: không

Hiệu quả: Một ngày tu luyện giới hạn 5 lần, mỗi lần 1 điểm kinh nghiệm thăng cấp. Tăng cường 5% quân số và 5% tất cả thuộc tính cho mỗi loại quái vật triệu hồi.

Đồng bộ hóa hiện thực: Gia tăng 5% quân số và 5% tất cả thuộc tính quái vật triệu hồi cho người sử dụng cabin trò chơi hoặc gia tăng 5% quân số quái vật triệu hồi cho người sử dụng mũ trò chơi. (Chỉ mở ra cho người tự chủ sử dụng kỹ năng)

Khỏe miệng nhếch lên một vòng cung, Đinh Tấn lúc này cũng không còn quá kích động như lúc vừa bắt được quyền bí tịch này trước đó nữa.

Dù sao chuyện tu luyện và kích hoạt khả năng đồng bộ của game với hiện thực đối với Đinh Tấn cũng đã quá quen thuộc rồi.

Đưa tay đóng lại bảng thông tin kỹ năng, Đinh Tấn từ từ khép hờ mí mắt, tiếp tục một vòng tu luyện khác.

Không biết đã trải qua bao lâu, sau khi vừa hoàn thành xong một vòng “Minh Tường Thuật”, Đinh Tấn cảm giác thời gian đã hết thì liền dừng lại việc tu luyện xem lại đồng hồ thì cũng có chút sớm, mới chỉ có 7 giờ sáng mà thôi.

Đứng dậy rời giường, làm một cái duỗi người thư giãn gân cốt. Mặc dù chỉ là trong game thể nhưng cảm giác ngồi lâu thì vẫn có một chút tê cứng, theo như phản xạ của đại não mà làm ra.

Sau một đêm cần cù, chăm chỉ tu luyện, từng vòng Cơ Bấp Cường Hóa, cùng với kỹ năng mới ‘Cường hóa Triệu Hồi Thuật’ đều được hần hoàn thành hết sạch 5 lượt giới hạn trong ngày.

Tu luyện tất cả những bí tịch đó xong, Đinh Tấn mới bắt đầu tập trung tu luyện Dẻo Dai Cường Hóa và “Minh Tường Thuật”.

Việc sắp xếp thứ tự các bí tịch tu luyện như vậy là bởi Đinh Tấn đã biết rõ điểm tinh thần của mình có một giới hạn nhất định, tu luyện nhiều hay tu luyện ít đều sẽ chỉ dừng lại ở một điểm giới hạn cuối cùng đó mà thôi.

Mà Cơ Bấp Cường Hóa cùng với ‘Cường hóa Triệu Hồi Thuật’ thì lại bị giới hạn mỗi ngày chỉ được luyện tập 5 lần.

Chính vì thế Đinh Tấn mới lựa chọn tập trung tu luyện hai bí tịch đó trước, sau đó mới bắt đầu luyện đến Dẻo Dai Cường Hóa và “Minh Tường Thuật”.

Một đêm tu luyện, chỉ số cũng không có thay đổi gì nhiều, Đinh Tấn cũng không thèm kiểm tra lại thông tin nhân vật mà đi thẳng ra bên ngoài không gian phòng riêng, chuẩn bị tập hợp cả đội, trở về EL Thành.

Ngay lúc này bên ngoài lều trại tư nhân của [The Alliance] đã tập trung rất nhiều tên đội viên, có hơn 80 - 90 người đã tụ tập sẵn không biết từ lúc nào.

Mọi người đang ồn ào nói chuyện, trao đổi những kinh nghiệm hoặc tán dóc, bầu không khí cũng rất náo nhiệt.

Nhưng đến khi trông thấy thân ảnh trùm trong áo khoác màu đen của Đinh Tấn bước đi từ bên trong lều trại ra ngoài thì lập tức ngậm miệng lại ngay.

- “Gọi mọi người đi thôi, chúng ta chuẩn bị trở về thành.”

Đinh Tấn nhìn quanh một vòng đám đội viên này, rồi cao giọng ra lệnh.

Những tên đội viên nhanh chóng lấy lại tinh thần, lập tức tụ tập nghiêm chỉnh lại trước lều trại.

Một số người thì lại tiến vào bên trong không gian phòng riêng để kêu gọi đồng bạn đã ở cùng phòng với họ trong đêm qua.

Không quá lâu sau đó, ba người Ameerah, Louis và Terrell cùng với hơn 200 tên đội viên còn lại trong đoàn đội, sau chiến dịch Boss Griffin Lãnh Chúa lần này, đều đã tập trung lại trước lều trại, xếp thành hàng chỉnh tề ngay ngắn.

- “Lên đường hồi thành!”

Đinh Tấn dẫn đầu đoàn người rống lớn một tiếng rồi quay lưng cất bước mà đi, Ameerah, Louis và Terrell cũng nối bước theo sát hần.

Những tên đội viên ở phía sau cũng nhanh chóng cất bước theo sau đội trưởng và chỉ huy của họ, làm thành từng hàng dài như rồng rắn, với năm người mỗi hàng.

‘Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ (x11)’

Vừa đi vừa tiện tay triệu hồi ra 11 tên Bộ Xương Chiến Sĩ để làm vệ sĩ vừa tiên phong dẹp đường, vừa phòng tránh cho đám quái vật lao ra quấy rối làm mất thời gian của mình.

11 con Bộ Xương Chiến Sĩ chính là giới hạn mà Đinh Tấn có thể triệu hồi, không cần tiêu hao thuốc khôi phục hay phải sử dụng kỹ năng khôi phục.

Hơn nữa đây là tiêu hao bằng MP chứ không phải bằng HP thông qua kỹ năng phụ trợ của nghề nghiệp vong linh pháp sư.

Cho nên mới nói, nếu bây giờ Đình Tấn rời khỏi game trở về hiện thực, rồi tìm được một món vũ khí có thể truyền tải được năng lượng tinh thần để hắn sử dụng phép thuật thì chẳng khác nào lại có thêm vài tên vệ sĩ miễn phí.

Thế nhưng điều đó cũng là có chút ảo tưởng xa vời, bởi đồ vật có thể làm vũ khí ma pháp không phải nói tìm là sẽ tìm ra được.

Ở thời điểm chưa có quái vật xâm lấn thì đa số những món đồ đó đều là có thể gặp nhưng không thể cầu, muốn có được đều là phải nhờ vận may rủi của mỗi người.

Tuy rằng có nhờ Lý Uyên để ý tìm kiếm những loại vật liệu gỗ hoặc xương động vật lâu năm hoặc quý hiếm, thế nhưng sau khi nàng nhiều lần đưa tới những món hàng rơm, không đạt yêu cầu thì tâm lý Đình Tấn đã không còn quá để ý vào chuyện này nữa.

- ‘Cùng lắm thì lấy tí huyết rồi triệu hồi thôi’

Đình Tấn không khỏi trầm nghĩ trong đầu.

Đoàn người ở phía sau bước đều nói bước nhau đi trở về thành mà không hề có một tí lo lắng về sự nguy hiểm của quái vật xung quanh.

Bởi lúc này 11 tên Bộ Xương Chiến Sĩ đều trải rộng ra khắp cả hai bên cánh trái và phải của đoàn người, cứ mỗi 4 - 5 mét lại sẽ có một tên đi theo hộ tống.

Quái vật xuất hiện ở đâu thì ngay lập tức những con Bộ Xương Chiến Sĩ gần đó sẽ xung phong, tiến lên vây giết. Những tên đội viên nghề nghiệp viễn trình ở phía sau nếu tiện tay thì quăng ra vài cái kỹ năng hỗ trợ quá trình giết quái nhanh hơn một chút.

Với chỉ số thuộc tính nhân vật bây giờ của Đình Tấn, việc một con Bộ Xương Chiến Sĩ có thể một mình chống lại với hai ba tên người chơi là chuyện quá đổi bình thường.

Tuy nhiên, trong cả quá trình hồi thành này, khởi đầu thì khá là nhàn nhã và nhàm chán, nhưng càng về sau thì bắt đầu càng trở nên lý thú hơn với cả đám đội viên lẫn tiểu đội của Đình Tấn.

Khi bọn họ trở về với khu vực có người chơi đánh quái luyện cấp, những ánh mắt xung quanh đều là tập trung hướng về phía bọn họ.

Một số nhóm người chơi còn tụ tập lại ở hai bên đường đi của họ, làm thành một dãy hành lang, sau đó bắt đầu hò hét tung hô lên.

‘[The Alliance]... [The Alliance]...’

Mà càng trở về gần thành hơn, người chơi lại càng tụ tập đông hơn. Đến khi trở về trước cổng phía nam EL Thành thì quan cảnh xung quanh chẳng khác nào thời trung cổ, dân chúng hoan nghênh quân đội và chiến sĩ thắng trận trở về.

Điều này càng làm cho những tên đội viên của Đình Tấn trở nên phấn khích như uống thuốc lắc, đầu thì liên tục ngo qua lại xung quanh, tay cũng giơ lên cao vẫy chào chẳng khác gì xem đám người xung quanh là fan cuồng của bọn họ vậy.

Đình Tấn cũng có chút bất ngờ vì hiện tượng ‘lạ’ đang xảy ra này. Phải biết bọn họ đã ở lại vùng dã ngoại một đêm, dù cho sự kiện kia có kinh động đến cỡ nào đi chăng nữa thì sau một đêm cũng đã nguôi đi bớt rất nhiều rồi mới phải.

Tuy vậy nhưng bước chân của hắn cũng không hề giảm tốc độ. Nhanh chóng dẫn dắt đoàn đội trở về quảng trường trung tâm.

Nhưng khi đến nơi hắn lại càng kinh ngạc nhiều hơn gấp mấy lần trước đó nữa.

Lúc này, trên quảng trường trung tâm đông nghẹt người, số lượng chỉ hơn chứ không hề thua kém những người đã tụ tập ở hai bên đường chào đón bọn họ từ cổng thành đến tận nơi này.

Mà phía trước sân rộng của [The Alliance Khách Sạn], hơn 400 tên đội viên đã tử trận trong chiến dịch diệt sát Boss Griffin Lãnh Chúa đều đã tập trung đứng thành hàng ngay ngắn.

Đồng thời phía trước mặt của bọn họ chính là chiếc sàn diễn lớn đã được bày ra sẵn, nơi mà Đình Tấn đã đứng diễn thuyết trên đó vào thời điểm cả đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] chuẩn bị khởi hành cho chiến dịch lớn đầu tiên của mình.

Ngay tại thời điểm Đình Tấn bị ngạc nhiên, đang nhìn những người trên quảng trường, Lý Uyên, trên người mặc một bộ áo dài màu đỏ bó sát cơ thể, dáng người gợi cảm, yểu điệu hướng về phía hắn đi đến.

Phía sau nàng còn có ba anh em nhà David, lão Marc và cả ba người thanh niên tiểu đội trưởng, Jimmy, Tom và Alvin.

Tiến đến trước mặt của Đình Tấn, Lý Uyên đưa tay lên vén mái tóc đen dài của mình ra phía sau vành tai, mỉm cười nói.

- “Ta đã chuẩn bị sẵn, mọi người vào vị trí thôi. Chúng ta làm một cuộc tổng kết cho chiến dịch lần này.”

Vẫn luôn đi theo ở sau lưng Đình Tấn, ba người Ameerah, Louis và Terrell nghe Lý Uyên nói xong liền đưa mắt nhìn nhau. Sau đó hiểu ý mà gật nhẹ đầu một cái ra hiệu.

- “Toàn đội trở về đội hình của mình, tập trung phía trước sân lớn.”

Ba người đồng loạt trở về với đơn vị đại đội mà mình chỉ huy rồi bắt đầu hô to, ra lệnh cho đám đội viên tập trung trở về hàng ngũ đang đứng trước tấm sân lớn kia.

- “Là người làm?”

Cùng lúc đó, Đình Tấn gương mặt có chút bất ngờ, tò mò mà hỏi Lý Uyên.

- “Ừm... một chút nữa sẽ cần người nói vài lời hay một tí. Ta đã sắp xếp hệ thống quay phim lại toàn bộ quá trình trong chuyến đi lần này rồi. Có thể lợi dụng nó tuyên truyền quảng cáo [The Alliance] của chúng ta thì quả thật là không thể tốt hơn.”

Vẫn giữ khuôn mặt mỉm cười như hoa nở mùa xuân, Lý Uyên từ tốn giải thích cho Đình Tấn toàn bộ những sắp xếp của nàng.

Điều này không khỏi làm Đình Tấn há hốc mồm, càng thêm kinh ngạc nhiều hơn. Hắn không ngờ tới Lý Uyên lại có thể tính xa như vậy thậm chí không tiếc bỏ một số tiền lớn nhờ hệ thống quay chụp lại toàn bộ quá trình chiến đấu trong chiến dịch.

- “Hết bao nhiêu tiền? Không phải người nói vốn lưu động bị thiếu hụt sao?”

Có chút khó hiểu Đình Tấn không kìm được mà mở miệng hỏi.

Ở phía đối diện, Lý Uyên gương mặt hơi xụ xuống một chút, đôi mắt liếc xéo hắn một cái rồi hừ lạnh mà nói.

- “Hừ... Vài chục nghìn \$ mà thôi. Người nghĩ một chút tiền đó quan trọng hay là cơ hội tuyên truyền, mở rộng danh tiếng của [The Alliance] càng quan trọng hơn?”

Nghe Lý Uyên nói xong, Đình Tấn bất chợt lại được một trận hiểu ra, đầu không tự chủ mà gật gù đồng ý.

Đúng vậy! [The Alliance] thời gian phát triển quá ngắn, mà muốn có được danh tiếng thì mỗi công ty hoặc tổ chức đều phải trải qua thời gian dài tích lũy từ từ.

Lần này chính là một cơ hội để đưa [The Alliance] vào tầm mắt của mỗi người đang sống ở nước Entire Land hay thậm chí là những quốc gia khác trên thế giới.

Lý Uyên trông thấy Đình Tấn đã hiểu thì liền không có ý kiến gì nhiều nữa, chỉ hô lên một tiếng gọi hắn.

- “Đến giờ rồi, nhanh lên trên sân khấu của người đi. Đừng để mọi người chờ lâu.”

Đình Tấn đưa mắt nhìn lấy những người đồng đội này của mình, sau đó liền không chần chừ gì nữa, nhanh chân bước lên trên sân.

Sáu người đồng đội của hắn, Ameerah, Louis, Terrell, David và hai đứa em Dendi, Ami cũng nhanh chân theo sau.

- “Các người cũng lên đi.”

Trông thấy ba tên thanh niên Tom, Jimmy và Alvin vẫn còn đứng lì tại chỗ, Lý Uyên liền hướng về phía bọn hắn mà nhẹ giọng nói.

Ba người đưa mắt nhìn nhau, có chút do dự, rụt rè. Alvin không nhịn được mở miệng hỏi lại để xác nhận.

- “Uyên quản lý, có được không vậy?”

- “Lên đi, các người một ngày nào đó cũng sẽ phải chỉ huy một quân đoàn giống như bọn họ. Tập làm quen đi thôi.”

Khóe miệng mỉm cười, Lý Uyên bình thản nói về một tương lai xa đầy tươi sáng.

Ba chàng thanh niên này nghe xong thì trong người lập tức nóng lên, ánh mắt như đang có ánh lửa hừng hực nhìn về phía những thân ảnh đang bước lên trên sân cao bên cạnh. Ngay sau đó, cả ba không hề do dự gì nữa, cất bước đi theo sau bọn họ.

Bầu không khí đang ồn ào náo động, đột nhiên lại dịu đi từ từ rồi trở nên tĩnh lặng hẳn, khi mà những thân ảnh quen thuộc của tiểu đội [The Alliance] bước lên trên sân.

- “Xin chào, những người anh em của ta.”

Đình Tấn cất cao giọng, âm thanh được loa sóng âm khuếch đại vang vọng ra khắp toàn bộ quảng trường.

‘Aaaa... húyt huyết...’

Lập tức đáp lại lời hấn là tiếng hét, tiếng huyýt gió vang như sấm của đám đội viên và những tên người chơi, người hâm mộ xung quanh.

- “Chúng ta lần này đã chứng minh cho toàn thể những người đã coi thường [The Alliance] thấy được, sức mạnh của chúng ta không phải chỉ dựa vào số lượng người mà nói!”

Trong tiếng ồn ào hò hét đó, Đinh Tấn giọng nói dường như có chút lớn tiếng hơn, làm loa sóng âm khuếch đại ra âm thanh đủ lớn để lấn át cả tiếng của đám người bên dưới quảng trường.

Sau đó, tiếng ồn ào liền giảm đi rất nhiều. Đinh Tấn thấy vậy thì mới tiếp tục bình thản mà nói, giọng điệu chân thành, cũng có một chút rung rung, cảm động.

- “Chiến thắng lần này của chúng ta, công lớn nhất vẫn là thuộc về những người anh em đã hi sinh, tranh thủ những giây phút thời gian quý giá để toàn bộ chiến dịch có thể hoàn mỹ thành công.

Tại đây, ta hướng về những người đó nói lời xin lỗi vì đã đưa ra một số quyết định sai lầm và tàn nhẫn, đồng thời cũng là lời cảm tạ chân thành của ta.”

‘Rầm phịch’

Nói xong, Đinh Tấn liền đưa tay đâm ngực, chân dậm mạnh kẻ sát vào nhau, đứng thẳng sống lưng, ánh mắt nghiêm trang nhìn về phía trước.

Ngay tức khắc sau đó, 9 người ở phía sau lưng hấn như đã luyện tập từ trước, đồng loạt làm theo hành động nghiêm chào của Đinh Tấn.

Ở bên dưới, hơn 600 tên thành viên chính thức còn lại trong [The Alliance], ánh mắt đều có kinh ngạc, có cảm động và hưng phấn mà nhìn lấy những người lãnh đạo của họ.

Đây chính là thứ mà họ vẫn mong mỏi từ lâu, tình cảm anh em trong một nhà luôn được trân trọng và sự hi sinh của bọn họ đều không hề bị phí phạm một chút nào.

‘Rầm phịch... rầm rầm phịch rầm...’

Lần lượt có người bắt đầu nghiêm chào lại, sau đó lan rộng ra toàn bộ đội ngũ đang đứng xếp hàng bên dưới. Tiếng dậm chân và đâm ngực liên tục vang lên ở khắp mọi nơi.

Thậm chí ở bên ngoài, những người tụ tập đến xem náo nhiệt kia cũng đã có chút không nhịn muốn được bắt chước làm theo.

Một hồi sau, Đinh Tấn liền thả lỏng thân thể, buông tay xuống, rồi bắt đầu nói tiếp.

- “Tại đây, ta xin thông báo một tin mừng. Chiến dịch này thành công mang đến cho [The Alliance] cơ hội để thành lập công hội đầu tiên trên thế giới và tiếp tục dẫn đầu bước chân, tiến ra vùng đất dã ngoại. Các người có thể cùng ta xây dựng nên một [The Alliance] hùng mạnh, bất bại hay không?!”

Nói đến cuối, Đinh Tấn gần như là gào thét lên. Phía bên dưới những tên đội viên nghe xong thì lập tức đồng thanh đáp trả lại.

‘CÓ!’

Nắm tay siết chặt giờ lên cao, Đinh Tấn khàn giọng mà gào rống câu khẩu hiệu quen thuộc, câu nói làm nên linh hồn cho quân đoàn của hấn.

- “FOR THE ALLIANCE!”

‘FOR THE ALLIANCE... FOR VICTORY’ (Vì Đồng Minh, Vì Chiến Thắng)

Đồng đội và những tên đội viên đều hưng phấn đỏ bừng gương mặt, kích động mà gào rống liên hồi.

Tình cảnh như vậy không khỏi làm cho những tên người chơi xung quanh thêm thường gan tị. Gần nơi sân diễn lớn, có hai gã người chơi không ngừng âm thầm hâm mộ mà nói.

- “Đậu xanh! Nếu không phải bọn họ yêu cầu quá cao thì ta nhất định là phải xin gia nhập vào đây rồi.”

- “Haiz... tao còn khổ hơn đây, vừa gia nhập nhưng không chịu nổi sức ép rồi thoát ra. Bây giờ muốn vào lại cũng không được...”

- “Cái gì?! Thằng thiếu năng này, bây giờ không biết có bao nhiêu người muốn được hưởng vinh quang như này, mà mày thì lại từ bỏ. Thật là không hiểu mày chơi game để làm gì.”

...

Sự việc như vậy diễn ra ở không ít nơi trên quảng trường. Hầu hết những người thoát ra khỏi [The Alliance] trước đó đều đã bắt đầu cảm thấy hối hận không thôi.

Thế nhưng bây giờ mọi chuyện đã quá muộn, muốn quay đầu thì cũng phải chờ thời gian khác bởi [The Alliance] bây giờ là không có thu nhận thành viên mới nữa.

Đình Tấn và đoàn đội của hắn sau khi cúi chào mọi người xong thì lập tức theo chân Lý Uyên trở về với phòng ăn cũng qkB5LzS là phòng họp quen thuộc của bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 196: Phân chia chiến lợi phẩm

...

Lúc này cả nhóm đều đang ngồi bên bàn ăn. Ở bên cạnh của Lý Uyên còn có một tên thanh niên trẻ khá lạ mặt nữa, Đình Tấn không nhận được tò mò mà đặt câu hỏi.

- “Uyên, đây là...?”

Đang ngồi suy nghĩ điều gì đó, chợt nghe tiếng nói của Đình Tấn, Lý Uyên liền đưa mắt nhìn sang. Thấy hắn đang đưa tay chỉ về phía người thanh niên đang đi bên cạnh mình, Lý Uyên liền mỉm cười giới thiệu.

- “À quên mất, xin giới thiệu mọi người đây là nhân viên tuyên truyền ta mới vừa tuyển nhận. Biệt danh trong game của hắn là HappyLife413, là một tên người chơi rất nổi tiếng trên diễn đàn Anh Hùng ở khu vực EL Thành này.”

Tên thanh niên HappyLife413 ngay khi nghe Lý Uyên nhắc đến tên mình thì giật nảy người đứng lên, liên tục gật gù cúi đầu chào từng người có mặt trong phòng ăn.

Bộ dáng rất rụt rè, khép nép kết hợp với gương mặt hơi ngố của hắn thì trông không khác gì những tên ít tiếp xúc và ít giao tiếp với người ngoài.

Đình Tấn nghe đến cái tên HappyLife413 liền nhận ra, thanh niên này chính là fđMuFnr là người cung cấp những tin tức tình báo về các thế lực công hội mà hắn đã xem trước đó.

Nhìn bộ dáng hiện tại của hắn, Đình Tấn cũng thật khó mà hình dung ra tên này làm sao mà có thể điều tra ra được khá nhiều thông tin hữu ích như vậy.

- “Ừm... ta có đọc qua bài viết về thông tin chi tiết của những Đội Lính Đánh Thuê mà người đã công bố trên diễn đàn Anh Hùng. Nội dung rất tốt, rất có ích với ta. Ta gọi Đình Tấn, hân hạnh được quen biết người.”

Chợt Đình Tấn liền đứng lên mở miệng chào hỏi hắn trước, gương mặt hòa nhã giữ nụ cười mỉm, bàn tay đưa ra trước người hắn để bắt tay xã giao.

Gã HappyLife413 này thấy vậy thì vội vàng đưa hai tay cầm lấy bàn tay của Đình Tấn mà lắc liên tục, gương mặt cũng rất kích động vì hắn cũng không nghĩ rằng Đình Tấn lại có thể nhớ được tên của mình.

- “Vâng! Vâng! Ta cũng biết ngài, cũng là fan cuồng của ngài đây. Lần đó ngài donate ủng hộ cho bài viết, làm ta cao hứng không ngủ được suốt mấy đêm.”

Bây giờ được gặp thân tượng của mình, quả thật là thỏa mãn ước nguyện của ta. Phần tuyên truyền trên mạng sắp tới, ta nhất định sẽ làm thật tốt. Xin ngài cứ yên tâm.”

Gã HappyLife413 này vừa lắc tay vừa kích động mà nói liên tục, làm cho đầu của Đình Tấn có chút tê liệt.

Thế nhưng khi nghe hắn nhắc đến tuyên truyền trên diễn đàn, Đình Tấn liền có chút thắc mắc mà nhìn sang Lý Uyên tựa như muốn hỏi nàng: ‘Chuyện này là làm sao?’

Lý Uyên cũng không câu giờ, nhanh chóng giải đáp thắc mắc cho mọi người.

- “Mục đích của chuyến đi này ngoài thanh tẩy bên trong nội bộ của chúng ta thì còn có một mục đích khác chính là đánh ra danh tiếng cho [The Alliance].

Trước khi gia nhập vào đại gia đình [The Alliance] này, ta vẫn còn chưa hề biết các người là ai. Thế nhưng cũng nhờ gã này...”

Nói đến đây, Lý Uyên ngắt lời đưa mắt nhìn sang tên HappyLife413, tay cũng đưa sang chỉ về phía hắn. Sự tập trung của mọi người đều bị dồn tới một chỗ, làm tên HappyLife413 này có chút không nhận được mắc cỡ, ngượng ngùng.

Lý Uyên dừng lại không lâu, rất nhanh thì đã tiếp tục lời đang nói dang dở của mình.

- "...Nhờ có đoạn video mà hần quay lên được khi các người đang chiến đấu với một băng nhóm [The Throne] mà ta mới biết được có được một đoàn đội tiềm lực lớn như vậy.

Các người không biết rằng lúc đó, mình đã dẫn dắt nên một hiện tượng lớn đến thế nào đâu. Không chỉ trong EL Thành mà ở nước ngoài đều có fan của các người.

Chính vì nguyên do đó nên lần này, ta muốn lợi dụng chiến dịch lớn đầu tiên của [The Alliance] để làm nên một video giống như vậy.

Vừa có thể mở rộng tên tuổi của [The Alliance], lại vừa thu hút thêm được một lượng lớn fan.

Làm một cơ sở vững chắc để sau này những công ty của [The Alliance] có thể đặt bước chân ra thị trường một cách dễ dàng hơn."

Lý Uyên giọng nói uyển chuyển, trôi chảy làm mọi người không tài nào dứt ra khỏi những câu nói về các suy tính của nàng.

Đình Tấn nghe nói đến đoạn công ty của [The Alliance] thì chợt sức nhớ ra là hần vẫn chưa 'cổng nạp' đồ thu hoạch lần này cho Lý Uyên.

Vậy là đang trong lúc mọi người im lặng suy tư những lời nói của Lý Uyên, Đình Tấn lấy từ trong ba lô ra từng món đồ lấp lánh ánh sáng màu đỏ khác nhau rồi trao cho từng người mà hần cho là thích hợp nhất sau khi suy tính kỹ lưỡng trước đó.

- "Uyên, đây là thanh kiếm vũ khí màu đỏ. Người dùng cái này bán ra chắc cũng sẽ được một số tiền lớn đấy, cũng coi như là tạm thời giải quyết vấn đề vốn lưu động bị cạn kiệt."

Cầm trong tay Đại kiếm Graphene, vừa dài vừa lấp lánh ánh sáng màu đỏ, Đình Tấn từ từ đưa qua cho Lý Uyên.

Trông thấy thanh kiếm có vẻ bề ngoài khá thể như vậy, đôi mắt của Lý Uyên cũng không nhìn được mà sáng ngời lên, vội vàng đưa tay tiếp nhận thanh kiếm.

Bề mặt thanh kiếm này được làm bằng móng vuốt của con Griffin Lãnh Chúa, lại được phủ lên một lớp Graphene nên độ sắc bén là không phải bàn cãi.

Đồng thời ngoài độ sắc bén ra, bề mặt lưỡi kiếm còn lượn lờ những con gió dường như chỉ cần vung lên một cái nhẹ thôi thì lập tức có thể đánh ra một cơn bão lớn.

Lý Uyên như một gã giám định sư, liên tục chà sát tay trên lưỡi kiếm, cũng lật qua lật lại xem kỹ từng chi tiết của hai mặt kiếm. Sau một lúc đánh giá, nàng liền không nhìn được trầm trồ một tiếng.

- "Quả thật là một thanh kiếm tốt. Nghề nghiệp không có hạn chế, lại thêm đồ màu đỏ cộng với thông số của trang bị đẳng cấp 30 cực kì mạnh mẽ, nhất định là một thanh vũ khí đỏ trên 30 cấp duy nhất trong thế giới Anh Hùng này."

Lời đánh giá của Lý Uyên cũng làm cho những người xung quanh không nhìn được gật gù tán thành.

Duy chỉ có Ameerah thì cái mặt xụ xuống từ lúc nào không biết, vẻ mặt như là vừa bị lấy trộm đồ rồi đem ra khoe trước mặt mình vậy.

Đình Tấn rất nhanh thì chú ý đến dị biến này. Hần không khỏi đổ mồ hôi lạnh, vội vàng lấy ra những món đồ còn lại nhanh tay trao cho mọi người.

- "Ameerah, giầy cường phong này cho người. Có quần sáng, dẫn đám đàn em đi đánh quái càng thuận tiện hơn. Hahaha..."

- "David Nhấn Nhanh Nhẹn của người. Nhớ giữ kỹ, lần này may mắn đánh giết đối phương nên rơi ra lại, sau này không phải lúc nào cũng sẽ may mắn như vậy đâu."

- "Louis Vòng Tay Quyền Năng cho người, Hóa Hình biến thành sói chắc là vẫn có thể giữ được hiệu quả."

- "Terrell, bỏ cái Khiên Beraldo đó đi. Dùng cái Khiên Griffin này cho ta. Thuộc tính ta đã tính toán kỹ rồi, chỉ hơn chứ không hề thua kém khi mất đi đồ bộ thuộc tính đâu."

Quá trình phân chia chiến lợi phẩm quả thật là nhanh như chớp giật. Từng người từng người nhanh chóng nhận được món đồ thích hợp cho bản thân.

Ameerah được quảng cho đôi Giày Cường Phong đầu tiên, gương mặt liền hòa hoãn một chút. Cũng tạm thời quên đi chuyện của Lý Uyên trước đó, bắt đầu tập trung đánh giá đôi giày trong tay.

David và Louis thì xem qua hai trang bị đồ mới toanh của mình. Về mặt cũng là có một chút hào hứng khi thực lực lại được tăng lên.

Terrell thì càng hưng phấn mà ôm cái Khiên Griffin, bởi bề ngoài của nó trông hung mãnh hơn chiếc Khiên Beraldo rất nhiều. Quả thật nếu không có lời của Đình Tấn thì chắc hẳn cũng sẽ ngay lập tức thay đổi trang bị trên người mà không hề quan tâm tới chỉ số thuộc tính nhân vật có bị sụt giảm hay không.

Nhìn những trang bị lấp lánh ánh sáng trong tay của mọi người, Ami và Dendi cũng có một chút hâm mộ.

Đình Tấn nhìn tới hai đứa trẻ thì mới chợt sức nhớ ra mình vẫn còn có một phần bí tịch tu luyện thích hợp cho chúng. Liền, không chần chừ chút nào, hắn lập tức hướng về phía Ami và Dendi mà nói.

- “Ami, Dendi một chút nữa xong việc thì trở về phòng của ta. Ta có một số thứ muốn đưa cho hai người các người.”

Nghe Đình Tấn nói trở về phòng tìm hắn thì hai đứa trẻ cũng không khỏi trở nên háo hức chờ mong.

Những người còn lại trong đội đang cảm đánh giá trang bị của mình trong tay quên cả trời đất, nhưng ngay khi nghe đến việc Đình Tấn gọi hai đứa trẻ vào phòng thì không khỏi giật mình kinh ngạc.

Phải biết hiện tại ở đây đều là người trong nhà, đến chuyện gì mà lại không thể nói ra ở đây thì bọn họ đều có thể đoán ra được, đó chỉ có thể là bí mật về việc tu luyện mà thôi.

Liền, bọn họ không khỏi đưa ánh mắt hâm mộ nhìn ngược trở về hai đứa trẻ Ami và Dendi, làm hai đứa cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Đang lúc mọi người phân tâm đoán già đoán non thì giọng nói thâm trầm Đình Tấn lại vang lên.

- “Sẵn tiện thông báo cho mọi người một chuyện. Khoảng 3 ngày nữa, tức là 6 ngày ở trong game, chúng ta có một nhiệm vụ cần phải làm ở thế giới hiện thực. Nhiệm vụ gì thì tới đó ta sẽ nói cho mọi người biết.

Bởi vì nhiệm vụ lần này rất nguy hiểm cho nên ta hi vọng các người ở trong game cũng phải nhanh chóng tăng cường thực lực của mình lên được bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

Riêng Ameerah, Lý Uyên, chú Marc, Alvin, Jimmy và Tom thì không phải đi nên không cần lo lắng nhiều.

Ừm... Thời gian tập trung là vào 8 giờ sáng hôm chủ nhật tuần này, địa điểm ở sân bay thành phố Loda, một hồi nữa mọi người có thể trao đổi số điện thoại để tiện liên lạc cho nhau.”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Tranh cãi, kế hoạch mở rộng

Đình Tấn là thông báo cho bọn họ về việc đi thực hiện nhiệm vụ mà Báo Đen đã nói trước đó. Những người không đi thì đa số đều là không có thực lực mạnh như những người trong tiểu đội của hắn.

Riêng Ameerah thì khác, đây không phải là vì nàng không có thực lực mà là vì nhiệm vụ lần này có dính dáng đến những thế lực ngầm ở Thụy Điển nên sẽ khó mà tránh khỏi giết người máu tanh.

Đình Tấn không muốn mang nàng theo. Bởi trong suy nghĩ của hắn, nàng giống như một đứa em gái nhỏ. Cho nàng giết quái vật thì còn được, nhưng chém giết người thì có hơi quá. Hắn không muốn em gái mình dần thân vào vòng máu tanh chém giết ghê rợn như vậy.

Thế nhưng với suy nghĩ của Ameerah thì ngược lại. Ngay khi nghe mọi người trong nhóm đều phải đi mà mình thì không được đi, nàng lập tức trợn mắt kinh ngạc, có chút không hiểu hỏi lại.

- “Đội trưởng! Sao ta lại không được đi?”

Đình Tấn vừa lắc nhẹ đầu một cái, vừa nhẹ giọng giải thích cho nàng.

- “Vấn đề không phải là đi hay không đi. Chuyến đi lần này rất nguy hiểm, mà quá trình bên trong cũng không tránh khỏi xung đột, thậm chí là thấy máu. Người vẫn còn quá nhỏ để tiếp xúc với những thứ này.”

Ameerah nghe Đình Tấn nói xong thì không khỏi thần thờ một hồi, sau đó có chút không đồng tình chỉ về phía Louis rồi lớn tiếng nói.

- “Anh Tấn, sao Louis có thể đi mà ta không thể đi? Tuổi bọn ta cũng ngang nhau thôi, có chênh lệch bao nhiêu đâu. Anh Tấn làm vậy là bất công.”

Vừa nói, đôi mắt của nàng không nhịn được mà bắt đầu đỏ lên. Ngồi ở bên cạnh nàng, Louis đang nằm cũng không hiểu sao đột nhiên mình lại bị trúng đạn.

Hắn chẳng dám lên tiếng biện minh một lời, sợ rằng Ameerah lại sẽ bão nổi thì khổ. Cái đầu càng cúi thấp xuống như để lẩn tránh, làm giảm thấp đi sự hiện diện của mình.

Đình Tấn nghe Ameerah nói xong thì chỉ lắc đầu cười khỏ, giọng nhẹ nhàng như muốn dỗ dành nàng.

- “Ameerah à, Louis thì phải khác chứ... Hắn là con trai, đã trải qua máu tanh chém giết từ nhỏ, cũng đã được rèn luyện sau lần anh em David bị bắt cóc lần trước. Chuyến đi lần này là một cuộc rèn luyện cho chúng ta, người thì không thích hợp cho những kiểu rèn luyện như vậy. Khi nào có cơ hội ta lại sẽ mang người theo. Được chứ.”

Thế nhưng hiệu quả thì càng đi ngược lại với mong muốn của Đình Tấn.

Ameerah nghe nói xong thì khóe mắt đã rung rung ngăn nước. Đôi môi bặm chặt lại như đang kìm chế không cho mình nắc ra tiếng.

Trông thấy Ameerah sắp khóc đến nơi, cả đám đàn ông ở trong phòng ăn lúc này không khỏi bị luống cuống tay chân.

Lý Uyên lúc này mới đứng lên đi tới bên cạnh, ôm nàng vào lòng rồi nhẹ giọng hướng về phía Đình Tấn mà nói.

- “Tấn à, người không thể để cho Ameerah đi theo được sao? Dù sao mọi người cũng đi được, cho Ameerah theo học hỏi thêm một chút cũng có là gì.”

Được Lý Uyên nói đỡ, Ameerah đột nhiên cảm thấy ngay lúc này, nàng cũng không phải là đáng ghét như vậy. Ngược lại còn trông rất là thuận mắt nữa.

Nhưng với Đình Tấn khác. Nghe Lý Uyên nói xong thì hắn lại không khỏi lắc đầu bó tay toàn tập với hai bà cô này.

- “Người không biết mục đích của chuyến đi này, cũng như là những nguy hiểm và ảnh hưởng đến tâm lý mà nó mang lại lớn đến chừng nào đâu. Ta chính là vì lo lắng cho Ameerah không chịu nổi cú sốc tâm lý nên mới không để cho nàng đi, người hiểu không?”

Hắn trầm giọng cảnh báo làm cho Lý Uyên cũng có chút muốn lùi bước. Thế nhưng suy nghĩ lại về tính cách và bản lĩnh của Ameerah, lại nghĩ đến bản thân mình cũng đã trải qua những mặt tối của xã hội khi còn nhỏ tuổi hơn cả Ameerah, thì Lý Uyên liền bắt đầu có lý lẽ phản bác lại.

- “Ta không biết mục đích của chuyến đi là gì, nhưng mà Ameerah dù sao cũng là theo chân người sớm nhất trong đội, về tình là người không thể nào bỏ rơi nàng lại được.

Hơn nữa ở tuổi của nàng, ta cũng đã trải qua những điều cũng có thể gọi là nguy hiểm và ảnh hưởng đến tâm lý mà người nói. Thế nhưng con người muốn trưởng thành là không thể không va chạm, cho nên về lý, người cũng không thể giữ nàng mãi như vậy được. Đúng không?”

Những câu lý lẽ biện luận của Lý Uyên làm cho Đình Tấn lập tức cứng họng không biết phải trả lời lại thế nào. Nghĩ kỹ lại thì hắn không khỏi cảm thấy mình quả thật là có chút bao che qua trớn rồi.

Ameerah trông thấy Đình Tấn đã có chút chùn bước thì nhanh miệng chen lời vào để thuyết phục hắn.

- “Phải đó đội trưởng. Ta sẽ nghe lời mà, trước giờ ta vẫn luôn làm tốt lời người nói, đã phá hỏng chuyện lớn nào của người đâu.”

Vừa nói, đôi mắt của nàng vừa mở to, long lanh nhìn lấy Đình Tấn đầy chờ mong.

Bị nhìn như vậy Đình Tấn cũng là chịu không nổi sức công phá của nàng. Ánh mắt của hắn nhìn về phía những tên còn lại trong nhóm như Louis, Terrell, David thì trông thấy bọn họ đều đang giả vờ cúi đầu ăn đồ ăn, tựa như chuyện này không có liên quan gì đến mình, làm cho hắn không khỏi tức muốn ói máu.

Thế là hắn đành buông tay thỏa hiệp.

- “Được rồi, đi thì đi. Nhưng nhớ tuần này phải chăm chỉ tu luyện, cây cấp cố gắng gia tăng thực lực được bao nhiêu hay bấy nhiêu.”

- “Yay... Anh Tấn muôn năm! Chị Uyên muôn năm!”

Được sự chấp thuận của Đình Tấn, Ameerah nhảy cẫng lên hoan hô, ôm chầm Lý Uyên đang đứng bên cạnh.

Bầu không khí ngọt ngào chiếm cứ toàn bộ không gian trong phòng nãy giờ bắt đầu tiêu biến đi mất tăm.

Mọi người sau khi đã có quyết định thì bắt đầu mở tiệc ăn uống.

Đến khi gần xong bữa trưa, Đình Tấn mới giục những người trong đội.

- “Các người dẫn đội viên đi làm Nhiệm vụ đội Lính Đánh Thuê hoặc đi luyện cấp đi. Để ta với chú Marc, Lý Uyên và HappyLife413 ở đây bàn chuyện là được rồi.”

Cả đám người trong phòng nghe vậy thì nhanh chóng thu dọn, rời khỏi không gian phòng ăn, trở về [The Alliance Khách Sạn] tập hợp đội viên đi luyện cấp.

Trong phòng lúc này chỉ còn lại Đình Tấn, Lý Uyên, lão Marc và thanh niên HappyLife vẫn ngồi co ro một chỗ nãy giờ.

- “Tốt rồi, kế hoạch tuyên truyền sắp xếp như thế nào? Nói ra ta nghe thử.”

Đình Tấn giọng nói bình thản, mở lời. Vẫn im lặng từ đầu đến giờ, lão Marc lúc này mới bắt đầu lên tiếng.

- “Chúng ta sắp xếp đầu tiên là tung lên video clip về chiến dịch Boss Griffin Lãnh Chúa, do HappyLife413 biên tập và tuyên truyền thông qua mạng lưới internet. Sau khi đánh ra tiếng động, hấp dẫn được cộng đồng mạng thì bắt đầu mở rộng ra quảng cáo trên các dịch vụ truyền thông. Cuối cùng là tập trung phát ra quảng cáo ở nơi công cộng.”

Lão Marc nói đến đây thì đã xong, Lý Uyên thấy vậy liền bổ sung thêm.

- “Sau lần thành công của chiến dịch này, chúng ta thu về cũng khá nhiều món trang bị. Nếu tính toán chia bớt một phần ra để đền bù cho những đội viên đã hi sinh thì chắc vẫn sẽ còn dư lại rất nhiều trang bị.

Hơn nữa, ở đây vẫn còn có một món trang bị cực phẩm của người, vì thế ta dự định sẽ tổ chức một buổi đấu giá online. Cho nên quá trình tuyên truyền ngoài [The Alliance] ra sẽ được thêm vào một tiết mục buổi đấu giá nữa.

Sau đó chúng ta lợi dụng danh tiếng vẫn còn nổi của [The Alliance] mà công khai công ty [The Alliance Y Dược], tung mấy loại thuốc mà người đã giao cho ta trước đó ra thị trường. Chắc chắn sẽ gây nên được tiếng vang rất lớn, người chú ý cũng sẽ càng nhiều hơn.”

Hai người hoàn thiện bổ sung cho nhau, làm Đình Tấn cũng nghe và hiểu ra được chút ít về kế hoạch này.

Lúc này hẳn mới hướng ánh mắt của mình về phía thanh niên HappyLife413 kia, từ tốn hỏi.

- “Video clip người đã biên tập xong chưa? Quá trình tuyên truyền sắp xếp thế nào?”

Gã HappyLife413 lúc này mới có cơ hội nói chuyện, nên vội vàng trình báo ngay.

- “Video vẫn chưa biên tập, bởi vì chỉ vừa tới lúc này, khi kết thúc màn diễn thuyết tổng kết thì ta mới nhận được toàn bộ video quay được trong quá trình diễn ra sự kiện lần này. Dự tính là sẽ hoàn thành chỉnh sửa lại đoạn phim trong đêm nay.

Quá trình tuyên truyền thì chia ra ba giai đoạn. Giai đoạn đầu tiên là đánh ra tiếng vọng, cái này đã hoàn thành trước đó khi ngài vừa phát ra thông báo: ‘[The Alliance] sẽ có sự kiện lớn’ thì đã đủ gây ra sự chú ý rồi. Người ủng hộ người vui đập đầu gối cho nên đến giờ vẫn còn rất náo nhiệt.

Giai đoạn thứ hai là hấp dẫn người hâm mộ, tức là tung video clip làm cho người chơi cảm thấy hứng thú, bắt đầu chú ý và hâm mộ theo chúng ta.

Giai đoạn cuối là lưu giữ người hâm mộ, cái này có nghĩa là chúng ta nên thành lập một câu lạc bộ, tập trung những người hâm mộ của [The Alliance] lại và tiếp xúc giao lưu thường xuyên để tạo sự gắn kết giữa chúng ta và bọn họ.

Đây có thể sẽ là một nhóm khách hàng chủ lưu của công ty [The Alliance] sau này, nếu ngài muốn mở kinh doanh bọn họ cũng có thể là những người tuyên truyền quảng cáo rất tốt.”

Đình Tấn vẫn cúi đầu trầm tư suy nghĩ về những lời mà gã HappyLife413 này nói. Sau khi tổng kết tất cả ý kiến, hẳn liền hỏi thêm.

- “Tốt, vậy thì tranh thủ đi làm video đi. Người có cần hỗ trợ thêm gì thì cứ nói. Nếu làm tốt chuyện này, phần thưởng hậu hĩnh là chắc chắn sẽ không thiếu phần người.”

- “Vâng. Ừ... cũng là cần ngài và cô Uyên quản lý đây hỗ trợ, giúp ta lồng tiếng một chút cho video. Ta cũng không mong muốn gì nhiều chỉ mong nếu sau này tuyên truyền thành công thì xin cho phép ta và những người bạn trong nhóm được gia nhập vào [The Alliance].”

Gã HappyLife413 này nhanh chóng đáp lại.

Lý Uyên và Đình Tấn nhìn nhau một chút sau đó đều gật đầu tán thành ý kiến của đối phương.

Trông thấy dường như mọi người cũng đã báo cáo xong hết tất cả những bước quan trọng của kế hoạch trong tương lai, Đình Tấn vừa chậm rãi đứng dậy vừa hướng về phía lão Marc mà nói.

- “Tốt! Vậy thì đi thôi. Chú Marc mọi chuyện ở đây xin phép giao lại cho chú, mọi chuyện cứ theo như kế hoạch mà làm ta không hề có ý kiến gì nữa. Bây giờ ta và Lý Uyên bận đi nơi đây một chút sẽ quay trở lại.”

Sau đó ba người Lý Uyên, Đình Tấn và tên HappyLife413 này nhanh chóng rời khỏi phòng trở về [The Alliance Khách Sạn] để làm việc.

Trong phòng chỉ còn lại lão Marc một mình ngồi thờ dài, cảm thán.

- “Tuổi trẻ thật là tốt mà...”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198: Công bố (1)

Henry sau một đêm trò chuyện với ông lão quản gia Tim, thì sáng hôm sau hẳn liền thức dậy với một tinh thần tươi tỉnh, đầu óc thanh thản, thoải mái hơn bao giờ hết.

Những điều muộn phiền, lo lắng trước đó dường như đã bị tiêu biến đi mất lúc nào không hay.

Đưa tay rút những ống cao su có gắn kim tiêm và dây nhợ của máy cổ máy thiết bị y tế đang cắm trên người, Henry chậm rãi bước xuống giường, đi vào một căn phòng tắm gần đó.

Căn phòng tắm rộng rãi và sang trọng không thua kém gì ở khách sạn năm sao, ánh sáng đèn vàng chiếu rọi những tấm gạch nhám màu trắng bên dưới làm không gian xung quanh càng thêm ấm áp, sang chảnh.

Vừa đi, hẳn vừa trút bỏ những món quần áo trên người. Đến khi cả thân thể không còn một mảnh vải của hẳn vừa tiến vào bên trong một cái bồn tắm rộng hơn 6 mét vuông thì ngay lập tức, những vòi hoa sen phía bên trên trần nhà tự động phun ra một dòng nước ấm, dội lên người Henry.

Hẳn không nhanh không chậm, đặt mông ngồi xuống bên dưới bồn tắm, đôi mắt nhắm hờ dường như rất tận hưởng cảm giác thoải mái của dòng nước ấm đang dội lên người mình.

Ngay lúc này, căn phòng tắm lại có thêm một cô gái đi vào, nhìn bề ngoài đoán chừng cũng không quá 25 tuổi. Nàng vóc người cao ráo đến hơn 1m75 bộ dáng đều bị che kín đi bởi bộ quần áo hầu gái đen trắng xen kẽ nhau.

Gương mặt tròn trịa với mái tóc đen ngắn ngang cằm, bị che đầy lại bởi một tấm khăn vải màu trắng, đôi mắt đen tròn của nàng vẫn nhìn thẳng về phía Henry đang nằm trong bồn tắm.

Cô hầu gái dường như đã quá quen thuộc với chuyện này, nên không hề có bất cứ biểu hiện ngại ngùng hay khó chịu nào khi trông thấy Henry đang tắm trần như vậy.

Nàng chậm rãi tiến đến phía sau lưng của Henry, đặt bộ áo lông choàng tắm và một tấm khăn đang cầm trên tay lên một cái kệ ở bên cạnh, rồi bắt đầu xoa bóp vai của hẳn.

Do đứng gần Henry nàng cũng không tránh khỏi bị dòng nước từ những vòi hoa sen trên trần nhà đang phun lên người.

Nước làm cho quần áo bên ngoài dán sát vào lớp da thịt và quần áo lót bên trong, để lộ ra phần da thịt trên bộ ngực căng mọng, to tròn của cô hầu gái.

Thế nhưng mặc kệ chuyện này, nàng vẫn đứng đó xoa bóp vai cho hẳn, đồng thời cũng không quên nhẹ giọng nhắc nhở.

- “Thiếu gia mới vừa khỏe lại, xin đừng tắm quá lâu để lại ảnh hưởng đến sức khỏe.”

Giọng nói dịu dàng, ngọt lịm của cô hầu gái không hề thua kém bất cứ cô ca sĩ đang nổi nào ở giới showbiz hiện tại. Nếu có tên nào yêu thích anime thì chắc chắn sẽ bị giọng nói của nàng chinh phục ngay lập tức.

Bất quá đáp lại nàng chỉ là một khoảng im lặng. Thấy vậy thì cô hầu gái cũng không nói gì thêm nữa, chỉ im lặng đứng sau hẳn tiếp tục công việc xoa bóp của mình.

Một hồi lâu sau đó, dường như cảm thấy tắm đã đủ rồi, Henry mới chậm rãi đứng dậy, đi ra khỏi bồn tắm. Dòng nước nóng từ những cái vòi hoa sen trên trần nhà cũng tự động ngừng phun ra.

Cô hầu gái liền hiểu ý đưa tay lấy những món đồ đã chuẩn bị sẵn trước đó khoác lên người của Henry ngay khi hẳn vừa bước ra khỏi bồn tắm.

Henry vẫn là giữ im lặng không nói gì, bước đi ra khỏi phòng thẳng tiến đến bên ngoài khu vườn rộng lớn của căn biệt thự này.

Cô hầu gái trẻ vẫn cúi đầu đứng tại nơi đó, dường như không hề có ý định đi theo Henry. Chờ hẳn đi khuất, nàng mang cả thân thể ướt đẫm nước từ đầu đến chân đi đến một cái tủ gần ngay cửa vào của phòng tắm, tìm kiếm một bộ quần áo khác cho mình.

Trút bỏ đi lớp quần áo cũ đã bị ướt, để lộ ra phần da thịt trắng nõn nà và mịn màng ở bên trong, không hề thua kém làn da của em bé.

Nếu như có người ở đây nhìn thấy một màn này, nhất định sẽ không kìm nổi trầm trồ, giật mình kinh ngạc.

Nhưng không phải vì làn da hoàn mỹ hay dáng người nóng bỏng với ngực căng, eo thon, mông tròn của nàng mà chính là vì những vết sẹo chẳng chịt như những con rết đang bò trên lưng nàng.

Thật khó có thể tưởng tượng được, chuyện gì đã xảy ra với cô hầu gái trẻ tuổi này mà phải để lại những vết sẹo kinh khủng như vậy trên cơ thể của cô.

Thu dọn xong những món đồ mà mình đã thay, cô hầu gái trẻ nhanh chóng cất bước đuổi theo Henry.

Phía bên cạnh của căn biệt thự mà Henry đang ở chính là một khu đất rộng lớn, không hề có kiến trúc nào khác ngoài những bụi cây và thảm cỏ xanh mướt được chăm sóc kỹ lưỡng.

Ngay lúc này, ở bên cạnh lối ra của căn biệt thự để đi vào khu vườn có một bộ bàn và bốn ghế gỗ.

Xếp đặt sẵn bên trên bàn đều là những chiếc đĩa đựng món ăn sáng sang trọng cho bữa sáng như bánh mì, sữa, thịt xông khói, pate... Mà đứng bên cạnh bàn là ông lão quản gia Tim.

Khi vừa trông thấy Henry mặc áo tắm đi ra ngoài, lão ta liền tiến lên kéo một chiếc ghế ra khỏi vị trí của nó.

Henry không chần chừ gì ngồi vào chiếc ghế đó, rồi mở giọng hòa nhã nói.

- “Hôm nay thời tiết tốt thật, làm ta nhien không được muốn ngủ thêm hoài. Hahaha... chú Tim, ngồi vào ăn cùng luôn đi.”

Ông lão quản gia nghe xong lời nói của Henry thì cũng mỉm cười vui vẻ, không do dự gì ngồi xuống bên cạnh hắn.

Một đêm trôi qua, Henry về ngoài dường như đã thay đổi thành một người khác hẳn, thật khó làm cho người ta nhận ra hắn chính là tên ‘Công tử bột’ kiêu ngạo và nóng tính của mấy ngày trước.

Đã nói rất nhiều chuyện vào đêm qua, cả hai người cũng không còn gì nhiều để nói. Chủ yếu đều là ăn bữa ăn sáng và tận hưởng không khí trong lành của buổi sáng mà thôi.

Đang lúc ngồi ăn mà lại cảm thấy quá nhàm chán, Henry liền tiện tay vung ngang một cái như tát vào trong không khí.

Ngay tức khắc sau đó, trên bàn ăn liền chiếu rọi ra một màn hình với giao diện máy tính rộng lớn có hơn 40 inch và nó cũng đang trình chiếu rất nhiều kênh truyền hình khác nhau.

Ngón tay của Henry vừa chỉ vừa chấm lên không trung để thao tác màn hình. Hắn là đang mở ra diễn đàn game Anh Hùng để xem xem có tin tức gì mới hay không.

Vừa đi vào trong diễn đàn, ánh mắt của hắn không khỏi tròn tròn lên như muốn lồi cả tròng mắt ra bên ngoài, chiếc bánh kẹp đang cầm trong tay cũng bị hắn bỏ quên mà rơi xuống trên chiếc đĩa.

Biểu hiện của ông lão quản gia Tim lúc này cũng không hề thua kém Henry là bao. Tuy nhiên, lão ta cũng chưa đến FSGc5G0O nổi làm rơi vãi thức ăn đang cầm trên tay.

Thứ mà họ nhìn thấy lúc này chính là toàn bộ tiêu đề của những chủ đề thảo luận trên diễn đàn lúc này, nơi nào cũng đề có chứa hai chữ [The Alliance].

Mà được dính lên trên hàng cao nhất lại là một chủ đề “The Alliance Sẽ Không Bao Giờ Đầu Hàng!”

Henry nuốt một ngụm nước phục hồi tinh thần lại, bàn tay run run đưa lên lựa chọn mở ra xem nội dung của chủ đề này.

[“The Alliance Sẽ Không Bao Giờ Đầu Hàng!”

Người khởi tạo: HappyLife413

Thời gian khởi tạo: 05:34 - 12/1/2111

Lượt xem: 53.218.957

Lượt yêu thích: 42.331.879

Lượt trả lời: 22.251.677

Lượt chia sẻ: 4.358.547

Thời gian vừa qua chắc mọi người đã biết về tin tức đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] đang tổ chức một sự kiện lớn săn Boss rồi chứ.

Ta tại đây cũng không nói nhiều, làm một người hâm mộ tiểu đội [The Alliance], sự kiện lớn như vậy là không thể bỏ qua.

Bản thân ta đã tự bỏ tiền ra, nhờ hệ thống quay chụp lại toàn bộ cuộc hành trình của sự kiện này, sau đó chỉnh sửa, để lại những phần chính.

Sau khi làm xong, cảm thấy một mình xem thì quá phí phạm nên hôm nay muốn đem lên đây để chia sẻ cùng với mọi người.

Và một lời cuối cùng ta muốn gửi đến các người, những người thuộc về [The Throne] và Hồng Môn Hội.

Đừng mong chỉ dựa vào số đông thì sẽ có thể chèn ép được chúng ta!

[The Alliance] có thể sẽ thua, nhưng chắc chắn sẽ không bao giờ đầu hàng!

“FOR THE ALLIANCE!”

link: [s://soundcloud.com/d-hi-n-la/for-the-alliance-tscvlp](https://soundcloud.com/d-hi-n-la/for-the-alliance-tscvlp) nghe cho dễ hình dung nha các bác ^_^]

Nội dung bên trong rất đơn giản chỉ có vài câu nói nhảm và hai đoạn trình chiếu video, hầu như không hề có lời nào là kể về nội dung của chuyến đi này.

Thế nhưng khi Henry đọc đến đoạn cuối cùng, nắm tay của hắn không tự chủ được mà xiết chặt lại. Con tức giận tưởng chừng như đã biến mất ngày hôm qua đột nhiên bắt đầu dâng trào trở lại trong lòng hắn.

Ông lão quản gia Tim thấy vậy thì vội vàng nhắc nhở.

- “Thiếu gia, xin cố giữ bình tĩnh, ngài chỉ vừa mới khỏi bệnh thôi, đừng để chuyện nhỏ này làm ảnh hưởng đến sức khỏe. Có thể bọn chúng chỉ muốn chọc tức, để con giận sẽ làm cho ngài mất đi tinh táo mà thôi. Đừng để cho mưu đồ của bọn chúng thành công dễ dàng như vậy.”

Lời nói của ông lão dường như rất có tác dụng. Henry nắm tay cũng dần dần buông lỏng đi, ánh mắt của hắn ngược lên nhìn lấy lão ta rồi gật nhẹ đầu một cái như muốn ra hiệu ‘Hắn đã hiểu’.

Thế nhưng đôi bàn tay vẫn còn run của hắn lại nói lên con giận trong lòng vẫn là còn đó.

Bàn tay run run đưa lên bấm chạy đoạn video đầu tiên, Henry muốn xem xem đối phương là giờ trò gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Công bố (2)

Video khởi chạy, mở đầu là một màn đen dần dần sáng lên.

Quan cảnh chính là ở quảng trường lớn, nơi mà Đình Tấn đã có buổi gặp mặt lần đầu tiên với những người thành viên trong đoàn Lính Đánh Thuê của mình.

Giọng nói trầm thấp của Đình Tấn từ từ, chậm rãi vang lên, không phải những lời mà hắn đã nói ở ngay trên quảng trường lúc đó mà là những lời đã được biên tập và lồng tiếng sau khi được tên HappyLife413 chỉnh sửa lại.

“Đây là trận chiến mở màn của chúng ta, kết quả của nó sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ tương lai của [The Alliance]...”

... Hãy nhớ kỹ, những người anh hùng của ta, sợ hãi chính là kẻ thù ngăn chặn bước tiến của các ngươi trên con đường đi đến vinh quang. Chỉ có kiên định tâm trí của mình, vững không lùi bước thì mới có thể làm cho kẻ địch sợ hãi các ngươi...”

Từng câu từng chữ rõ ràng, dứt khoát với giọng điệu mãnh liệt được Đình Tấn nói ra bằng một nhịp điệu nhất định làm cho Henry cũng không khỏi quên đi những sự thù hận giữa đôi bên mà chìm dần vào luồng khí thế đang được tích tụ của đoạn phim.

Cùng lúc đó, tiếng đàn viola trầm thấp, thể lương vang lên làm thành một đoạn nhạc đậm, hỗ trợ cho từng lời nói của Đình Tấn, đem chúng càng trở nên quyết tuyệt hơn.

Màn ảnh cũng liên tục thay đổi theo từng đoạn ngắt giọng của Đình Tấn. Lúc thì đang ở quảng trường, khi thì hành quân ra ngoài khu vực doanh trại đóng quân ở dã ngoại.

Kể cả trận chiến đầu đầu tiên với đàn sói Uniwolf cũng được trình chiếu. Tuy rằng đã lược bỏ rất nhiều, nhưng những đoạn chiến đấu gay cấn bởi từng chi đội nghề nghiệp khác nhau do Ameerah, Terrell, David và Louis chỉ huy lại không hề thiếu mất một phần nào.

Cho đến thời điểm đoạn phim chiếu đến đoàn người đang trên đường đi đến vùng lãnh thổ của Boss thì giọng nói của Đình Tấn cũng càng lúc càng trầm xuống và rồi im lịm đi.

Đó cũng chính là thời điểm mà hình ảnh của đoạn phim lại chìm vào trong màn đen, tuy rằng tiếng đàn Viola trầm thấp vẫn còn tiếp tục phát ra, nhưng là lúc này nhạc đậm đã có thêm sự gia nhập của tiếng trống dồn dập.

Tiếng trống như đi từ xa đến gần, âm thanh vang dội càng lúc càng dồn ép lên trái tim của Henry làm cho hắn không khỏi có chút hồi hộp và khó chịu vì căn bệnh đau tim vừa mới khỏi.

‘Quát...Ki...a’

Ngay khi tiếng trống như đã đến sát bên tai của Henry, tiếng kêu của con Griffin đột nhiên vang lên và màn ảnh cũng bắt đầu thay đổi.

Camera lúc này đang hướng về phía bầu trời xanh thẳm, chiếu cận cảnh con Griffin đang lao xuống với vận tốc chóng mặt.

‘Ầm...’

Thân thể con Griffin mất đi không chế, va đập mạnh xuống mặt đất bên dưới. Cùng lúc đó, giọng nói của một cô gái truyền ra.

Nếu ở đây có thành viên của đội Linh Đánh Thuê [The Alliance], họ chắc chắn sẽ nhận ra, giọng nói của cô gái kia chính là của Uyên quản lý, nữ thần mà bọn họ vẫn luôn hâm mộ.

Tuy nhiên, giọng nói của Lý Uyên lúc này đã không còn dịu dàng, quyến rũ như mọi ngày mà thay vào đó là cực kì gay gắt và cứng rắn, cảm giác giống như không có điều gì có thể làm cho nàng lùi bước.

- “Bọn họ luôn nghĩ rằng, các ngươi đều là những kẻ yếu đuối, không khác gì những con chó đang lang thang ngoài đường..

Hồi những người anh em của ta, đừng bao giờ bỏ cuộc, đừng để cho kẻ thù có chúng ta phải tự giành lấy lợi thế cho riêng mình!

For The Alliance!”

Tiếng nhạc dồn dập, lại thêm tràng cảnh hùng vĩ với hơn 600 người dồn vào một chỗ, chiến đấu khốc liệt với con quái thú Griffin khổng lồ, càng làm cho cuộc chiến trở nên căng thẳng và gay cấn hơn.

Đến ngay cả người có mặt ở trong trận chiến này là Henry cũng không khỏi kinh ngạc đến khó tin. Vì lúc chiến đấu với con Griffin Lãnh Chúa kia, hẳn cảm giác dường như cũng không có căng thẳng đến như vậy.

Đoạn phim lúc này đang lướt nhanh qua mỗi tràng cảnh, lúc thì đoàn người chiến sĩ và đấu sĩ hô ứng, gọi nhíp cho nhau để dùng dây thừng khổng lồ chế con Griffin.

Lúc thì đoàn đội thích khách, đạo tặc và võ sĩ liều mạng xông lên cùng với đám vong linh, bao vây tấn công con Griffin đang bị quần chặt.

Đến đoạn lại chiếu trần cảnh những mũi tên và ma pháp kỹ năng từ phía bên ngoài lướt ngang qua bầu trời, bay thẳng đến đập vào cơ thể của con Griffin thì hình ảnh lại tiếp tục bị thay bởi một tấm màn đen.

Nhịp điệu của đoạn nhạc đệm bắt đầu trở nên gấp rút hơn, âm thanh cũng dần dần bị đẩy lên cao bởi sự góp mặt của tiếng đàn Violin.

- “Kẻ thù của ta luôn cho rằng, chúng ta đều là những kẻ hèn yếu, có thể muốn dẫm đạp lúc nào cũng được...”

Giọng nói của Đình Tấn bắt chợt lại tiếp tục vang lên. Thế nhưng nó đã không còn trầm thấp, thê lương như trước đó nữa mà đã trở nên cứng rắn và quyết liệt không hề thua kém giọng điệu của Lý Uyên trước đó.

Màn ảnh một màu đen cũng dần dần sáng lên, mà camera lúc này chính là đang quay cận cảnh một chiếc phù hiệu của [The Alliance] trên vai của một người.

Chiếc camera dần dần bay lên cao làm cho khung cảnh cũng bắt đầu thu nhỏ lại, từ chiếc phù hiệu cho đến một tên đạo tặc mang khăn bịt kín mặt. Rồi lại đến một đoàn người đang ẩn nấp bên trong một bãi đá rộng lớn.

Và cuối cùng chính là quân đoàn 2000 người của [The Throne] đang nối đuôi nhau bước đều bước hành quân, ngay sát bên cạnh bãi đá đó.

- “... Đúng vậy, chúng nó cứ nghĩ rằng bọn ta là những con người yếu đuối sẽ sống như một con chó đang lăn lộn ngoài đường, những kẻ chỉ biết sống trong tuyệt vọng...”

Lúc này đây, giọng nói của Đình Tấn lại vang lên, tràn đầy sự mỉa mai và chế giễu, như đang cười nhạo những người mà mình đang nói tới.

Tiếng nhạc cũng bắt đầu chuyển sang phần cao trào của nó, nhịp điệu càng lúc càng nhanh dần lên.

Trên màn ảnh lúc này đã chuyển dời sang quay chụp một mảnh phù hiệu của công hội [The Throne] trên vai của tên pháp sư trong đoàn người đang hành quân.

Tựa như muốn cho người xem thấy được sự chênh lệch to lớn về quân số hoặc thực lực của đôi bên.

- “...Thật là một ý nghĩ sai lầm biết chừng nào...”

Cùng lúc giọng nói của Đình Tấn vang lên cũng chính là lúc màn hình đang trình chiếu cảnh tượng hai con Song Giác Thú xông vào đoàn người, công kích tên pháp sư vừa quay chụp xong.

Về mặt hoảng hốt, sợ hãi của gã pháp sư này lại đặc biệt được máy quay chiếu cận cảnh, đặc tả rõ nét nhất.

Henry xem đến đây thì cái đầu đã bắt đầu nóng rần rần lên, thế nhưng hắn vẫn miễn cưỡng, ép cho mình không đưa tay tắt đi màn hình đang trình chiếu đoạn phim này.

Trên màn ảnh vẫn tiếp tục chiếu lại những đoạn hình ảnh mà David và đoàn đội của hắn xông ra đột kích đoàn người của Henry.

Tiếng nhạc đệm dồn dập như càng làm tôn lên sự nguy hiểm và gấp rút trong diễn biến của cuộc đột kích đó.

Hai lần đột kích đầu tiên chỉ là lướt qua một vài màn chiến đấu quan trọng, tựa như những thời điểm mà bọn họ giết vào đoàn đội của đối phương rồi liều mạng phá vòng vây rút quân đi.

Nhưng là chỉ có lần đột kích thứ ba bị vây quét thì mới bắt đầu chiếu lại cận cảnh.

- "...Chúng ta phải chiến đấu dù cho máu và vũ khí của mình có đổ ra đây cả chiến trường, và cho đến hơi thở cuối cùng vì vinh quang và danh dự của [The Alliance]..."

Cùng lúc giọng nói của Đình Tấn càng cất lên cao, cũng chính là thời điểm đoạn phim đang chiếu lại những hình ảnh những người trong tiểu đội của Jimmy lần lượt thay phiên nhau ngã xuống, để yểm trợ cho David vượt qua hai hàng phòng vệ của đám người [The Throne], tiến thẳng đến ám sát Henry.

Màn solo một đấu một của David và tên Bò Cạp, pha vượt người với gã linh mục Long, cùng đoạn chém giết với Henry đầy gay cấn cũng được quay chụp lại rất kỹ lưỡng, không hề thiếu mất một giây nào.

Thậm chí đoạn này còn được gã HappyLife413 thêm vào rất nhiều hiệu ứng làm cho những đòn đánh càng trở nên hoa lệ, bắt mắt hơn.

Tuy rằng David đã thất bại trong việc ám sát Henry, thế nhưng điều đó cũng không hề FSBpFNm8 làm nhòa đi những màn trình diễn ngoạn mục của hắn.

Henry xem xong đoạn này cũng không nhận được mà toát ra mồ hôi lạnh trên lưng vì nhớ lại khoảnh khắc nguy hiểm lúc đó. Cũng vì quá tập trung mà hắn đã không hề chú ý đến phía sau lưng mình đã đi tới một người.

Không biết từ lúc nào, cô hầu gái trẻ tuổi đã đi tới sát ngay bên cạnh Henry và đứng quan sát toàn bộ những màn trình diễn của David, trên màn hình trình chiếu.

Đôi mắt to tròn, đen lay láy của nàng vẫn tiếp tục nhìn chăm chăm vào màn ảnh kia hay nói đúng hơn là thân ảnh đã ngã xuống và dần dần bị thu nhỏ đi của David, khi mà người chỉnh sửa đoạn phim đang điều khiển camera bay lên không trung.

Dường như đang có những suy nghĩ gì đó trong đầu, ánh mắt của nàng bắt đầu lấp lóe những tia sáng kì dị, làm người khác không tài nào đoán ra được.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: Công bố (3)

Tám màn đen chuyển cảnh lại xuất hiện, khung cảnh đột ngột thay đổi sang thời điểm Ameerah và Louis đang chống đối với cuộc đột kích của đám người Hồng Môn Hội.

Tiếng nhạc đệm lúc này lại có thêm sự góp mặt của những tiếng bè từ nhiều giọng nữ âm cao. Mỗi đoạn nhạc sẽ được họ ngân nga một lần, càng làm cho âm điệu được nâng lên cao hơn.

Nhịp điệu càng lúc càng dồn dập lẫn tới như những đợt sóng đập vào bờ, kết hợp với tràng cảnh chiến đấu thảm liệt giữa Hồng Môn Hội và [The Alliance], làm cho cả ba người có mặt tại bàn ăn này đều cảm thấy hồi hộp, không biết kết quả sẽ như FSYzhzum thế nào.

Quá trình bị cắt bỏ rất nhiều đoạn, bất quá khoảnh khắc nhóm người của Terrell xông ra và bao vây đám người Hồng Môn Hội, rồi bị công kích dồn dập ngã xuống rất nhiều nhưng không có ai lùi bước thì đều được gã HappyLife413 giữ lại đầy đủ.

Cùng lúc đó giọng nói của Đình Tấn lại tiếp tục vang lên.

- "...Chúng ta sẽ tiếp tục chiến đấu cho đến khi hơi thở cuối cùng vụt tắt đi và nếu như vũ khí cùng đạn dược có bị cạn kiệt, chúng ta vẫn có thể đâm vỡ sợ kẻ thù bằng chính nắm đấm của mình..."

Cảnh tượng khốc liệt như được nâng lên một tầm cao mới với giọng nói đầy khí thế, thấy chết không sờn của Đình Tấn.

Đến nỗi ở ngoài ngay cả Henry và ông lão quản gia cũng không kịp được siết chặt nắm tay mình.

Đoạn phim trình chiếu đến thời điểm, hàng phòng vệ của đoàn đội Terrell liên tục bị những tên Hồng Môn Hội đánh thủng nhiều lỗ hổng thì lại chuyển sang tràng cảnh khác.

Henry và ông lão quản gia xem đến đoạn này thì không khỏi đen sạm mặt đi, vì màn ảnh lúc này chính là đang chiếu lại đoạn mà bọn họ đang tháo chạy và con Griffin lãnh chúa cũng đang rượt đuổi theo sát ở phía sau.

- "...Chúng ta vẫn sẽ chiến đấu đến cùng, dù cho các khớp tay đã không còn da thịt mà chỉ còn lại xương và máu của kẻ thù.

Và nếu như bị bao vây, đến không còn sức để chiến đấu, hay bị tàn sát và không còn hi vọng, thì bọn ta vẫn sẽ ngẩng cao đầu mà nhỏ nước bọt vào mặt kẻ thù trong sự coi thường, khinh bỉ..."

Giọng nói của Đình Tấn dồn dập vang lên, từng câu từng chữ tựa như một chiếc búa thép liên tục đánh vào trong lòng người, rèn đúc ra một thanh nhiệt huyết kích động.

Màn ảnh lúc này đang chiếu lại lúc đội quân cảm tử của Louis xông lên, ngăn cản đường lui của đoàn người Henry. Ngay sau đó lại chuyển trở lại trận chiến của Hồng Môn Hội với đoàn người Terrell.

Mỗi bên cứ thay phiên nhau chuyển đổi qua lại, đến khi hai bên chỉ còn lại đoàn đội [The Alliance] cùng với con Griffin thì khung cảnh mới dừng lại tại một chỗ, rồi bắt đầu bị tua nhanh đi.

‘Quátttt...’

- "...BUT WE WILL NEVER SURRENDER!" (Nhưng Chúng Ta Sẽ Không Bao Giờ Đầu Hàng!)

Đến khi con Griffin kêu gào một tiếng thảm thiết, ngã gục đầu xuống đất thì cũng là lúc giọng nói của Đình Tấn không hề có một dấu hiệu báo trước, đột ngột gào thét lên.

‘FOR THE ALLIANCE...FOR VICTORY...’ (Vì Đồng Minh, Vì Chiến Thắng)

Ngay sau đó, màn hình chuyển qua đến lúc đoàn người tụ tập cùng nhau, cầm vũ khí của họ gào thét lên khẩu hiệu.

Đến lúc này, màn ảnh đen chuyển cảnh lại hiện lên, cùng lúc đó, tám phù hiệu của đội Lính Đánh Thuê [The Alliance] chậm rãi xuất hiện bên trên, cùng với những dòng chữ nhỏ bên dưới.

“Đại hội đấu giá online đầu tiên do [The Alliance] tổ chức sẽ được mở ra vào ngày 24/1/2111 lúc 9:00 sáng. Thông tin chi tiết xin xem trên trang web chính thức của [The Alliance].”

Rất nhanh thì đoạn phim đã kết thúc, tổng cộng cũng không quá 5 phút thời gian. Thế nhưng Henry và ông lão quản gia Tim đang ngồi xung quanh bàn ăn lúc này đã không còn hào hứng như trước nữa, thay vào đó là một bầu không khí trầm lắng đến đáng sợ.

Một hồi lâu sau, Henry đưa tay lên vung ngang một cái, làm thao tác tắt đi đoạn phim đang chuẩn bị chiếu lại.

Đưa mắt nhìn lên màn hình một chút, hần phân vân một chút rồi đưa ra quyết định xem thử phản ứng của người xem như thế nào.

Bàn tay Henry vung từ dưới lên, giao diện trên màn hình bắt đầu trượt xuống bên dưới, hiển thị những đoạn bình luận của người xem chủ đề lần này.

“Hcongdanh: Kinh thật, một lúc phải đối chiến hai công hội mà vẫn chiếm được phần thắng, không hổ danh đệ nhất công hội...”

“Yuseifudo3: Bọn [The Throne] này thật phé vật, dắt theo đông người như vậy vẫn không làm gì được, vẫn là [The Alliance] của ta lợi hại.”

“DongWei: Mấy thím chê trách làm gì mấy tên nhà giàu đó, tội nó đa số chỉ biết nện tiền đè người thôi. Hôm nay gặp phải [The Alliance] quả thật là xui xẻo rồi.”

“Dole2711: Có ai để ý không? Giọng nói của nữ kia hình như là của Lý Uyên tiểu thư thì phải.”

“Pirate13: Đúng rồi, chính là của Uyên quản lý đấy. Không ngờ ngoài lúc dịu dàng, quyến rũ bình thường của mọi ngày, nữ thần của ta vẫn còn có một mặt cứng rắn, quyết liệt như vậy. Cơ mà ta vẫn thích hehehe...”

“Halobin009: Xem xong video thật muốn đi gia nhập [The Alliance] quá. Mấy bác có ai đồng hành không? Để lỡ như bị loại khỏi vòng gửi xe thì cũng có bạn mà về cùng. Hahaha...”

“Machongquan: Lầu trên cho ta xin một vé, bản thân cũng đang có ý định đó. Haha...”

“Nguoiquaduonggiap: Có ai biết đấu giá hội online là chuyện gì không?”

“Saubenh: Nghe nói là đấu giá ‘hàng nóng’ của con Boss Griffin Lãnh Chúa đó. Trò hay nhất định phải đi, biết đâu lại vô vét được ‘đồ xịn’ đấy mấy

thím”

“Banhbaola: Đã share trên mọi chiến tuyến. FOR THE ALLIANCE!”

“VansyTran: Lâu trên +1. FOR THE ALLIANCE!”

...

Lời bình luận có rất nhiều, lúc này đã có 21 triệu lượt bình luận cho chủ đề này rồi. Mà con số đó vẫn còn đang nhanh chóng tăng lên với tốc độ chóng mặt.

Henry chỉ đọc sơ qua một vài đoạn bình luận thôi thì hơi thờ của hắn đã bắt đầu có chút khó khăn rồi. Bộ ngực của hắn liên tục phập phồng vì tức giận làm cho ông lão quân gia Tim và cô hầu gái cũng bị thất kinh.

Cả hai người vội vàng chạy đến bên cạnh hắn, ông lão quân gia thì vung ngang bàn tay để tắt đi màn hình trình chiếu, còn cô hầu gái lại tiến đến bên cạnh đưa tay vuốt ngực Henry như để xoa dịu cơn giận của hắn.

Một hồi lâu sau, Henry mới bình tĩnh lại mà thở ra một hơi dài như đã trút bỏ được mọi thứ đang làm hắn khó chịu.

- “Được rồi Hồng, ta không sao.”

Henry vừa vung tay lên ngăn lại bàn tay thon nhỏ của cô hầu gái, vừa mở miệng nói, giọng điệu có chút mệt mỏi.

Hồng nghe vậy thì cũng không nói gì nhiều, thân thể chuyển dời ra sau lưng hắn, hai bàn tay trắng nõn đặt lên vai bắt đầu xoa bóp như lúc ở trong phòng tắm.

- “Thiếu gia, ngài...”

Ông lão quân gia thấy Henry đã khôi phục liền muốn tiến lên hỏi han một chút. Thế nhưng chưa kịp nói xong thì lời của lão đã bị Henry chặn lại.

- “Ta khỏe, không có gì. Chỉ là có chút tức giận với đám người kia thôi...”

Nghe Henry nói vậy thì ông lão quân gia cũng yên lòng một chút. Dù sao chỉ cần hắn vẫn còn giữ được bình tĩnh thì mọi chuyện đều có thể dễ dàng giải quyết.

Sau khi bầu không khí im lặng chiếm cứ khoảng không gian này một hồi lâu, giọng nói của Henry liền vang lên, đánh vỡ sự trầm lặng này.

- “Chú Tim, nhờ chú bây giờ lập tức đi điều tra giúp ta xem lần này buổi đấu giá của bọn [The Alliance] đó là chuyện gì. Nhớ làm chi tiết với nhanh nhanh một chút, ta cần biết gấp.”

Giọng nói và vẻ mặt của Henry lúc này rất bình tĩnh làm người khác không thể nhận ra hắn đang vui hay giận. Ông lão quân gia thấy vậy thì cũng không nhiều lời nữa, lập tức gật đầu chào hắn một cái rồi xoay người rời đi.

Lúc này, bàn ăn bên cạnh khu vườn tươi mát chỉ còn lại mỗi Henry và cô hầu gái Hồng, cùng với vài con chim đang bay lượn xung quanh vườn hoa.

Henry nhắm mắt ngửa đầu tựa lên chiếc ghế gỗ, dường như đang hưởng thụ cảm giác từ đôi bàn tay nhỏ của Hồng trên vai mình.

- “Hồng, người muốn chơi game không?”

Đột nhiên, Henry lúc này lại mở lời hỏi cô hầu gái.

Hồng có chút ngạc nhiên, sau đó hơi chần chừ một chút liền trả lời lại.

- “Cũng có một chút.”

- “Ta cần người giúp ta một chuyện...”

Henry nói xong đoạn này thì đột nhiên đưa tay nắm lấy cổ tay của cô hầu gái Hồng. Cả thân thể nàng ngay tức khắc bị hắn kéo xuống, để cho lỗ tai kề sát bên miệng hắn.

Giọng nói của Henry giảm nhỏ lại đến mức chỉ đủ cho hắn và Hồng nghe được, tựa như sợ có người thứ ba nghe được điều hắn sắp nói.

- “... Gia nhập [The Alliance].”

Sau khi nghe lại toàn bộ lời yêu cầu của Henry, Hồng gương mặt không khỏi kinh ngạc, đôi mắt mở to, tròn xoe nhìn hắn như muốn hỏi lại: “Ngài chắc chắn chứ?”

Thế nhưng, Henry sau khi nói xong thì lại tiếp tục nhắm mắt tựa đầu lên ghế, thái độ rất bình tĩnh, dường như hắn cũng chưa hề nói ra những lời vừa nãy.

Rất nhanh thì Hồng đã hiểu ý hân. Nàng chỉ mỉm cười, nhỏ nhẹ nói một câu.

- “Ta hiểu rồi, sẽ như ý nguyện của ngài.”

Nói đoạn, Hồng tiếp tục đặt tay lên vai Henry xoa bóp. Không gian lại tiếp tục trở về với sự tĩnh lặng trước đó của nó, chỉ có tiếng chim hót riu rít trong khu vườn hoa bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Truyền thuyết

Trong lúc Henry đang xem đoạn phim kia thì ở trên thế giới cũng có hàng trăm nghìn người cũng đang đồng thời xem nó.

Thế nhưng thái độ của bọn họ đều khác Henry rất nhiều. Bởi vì bọn họ không có tham gia trận chiến đó cho nên tất cả những gì mà họ xem được đều giống như là phát hiện ra châu lục mới vậy.

Trong suy nghĩ của bọn họ từ khi tham gia thế giới Anh Hùng cho đến hiện tại, số lượng luôn là điều kiện đầu tiên để đánh giá thực lực của một công hội lớn.

Tuy nhiên, sau khi xem xong đoạn phim ngắn đó, thế giới quan của bọn họ gần như bị đánh đổ hoàn toàn, bởi sự chênh lệch thực lực của đôi bên là quá rõ ràng.

Lấy một địch hai, trong suy nghĩ của bọn họ đã là điều không thể. Thế nhưng ở đây đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] lại lấy một địch ba, địch bốn.

Điều đó mới chính là nguyên nhân làm cho bọn họ khó có thể mà tin tưởng được chính là sự thật. Nhiều người còn dùng thuyết âm mưu, suy luận ra đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] đã thuê người dàn dựng nên một màn này để tạo danh tiếng.

Thế nhưng những âm thanh trái chiều này rất nhanh thì bị dập tắt bởi đám đông, cùng với những lý lẽ dẫn chứng rõ ràng về chuyện giữa [The Alliance] và [The Throne] đã là thù địch từ trước.

Không chỉ dừng lại tại đó, cuộc tranh cãi giữa những ý kiến trái chiều đó cũng làm cho tốc độ truyền bá của đoạn phim này càng lúc càng trở nên khủng bố hơn trước rất nhiều lần.

Tại thời điểm Henry xem đoạn phim đó chính là vào lúc 10 giờ sáng. Điều đó cũng có nghĩa là chỉ trong vòng gần 5 tiếng, tính từ thời điểm chủ đề được tên HappyLife413 khởi tạo, đoạn phim đã có được hơn 53 triệu người đã xem nó.

Và những con số lượt xem, lượt bình luận và chia sẻ kia vẫn chưa hề có dấu hiệu nào là muốn đạt đến giới hạn của nó cả. Tất cả các chỉ số đó đều còn đang tiếp tục tăng lên với tốc độ chóng mặt.

Đây quả thật là một con số rất lớn, cũng mang rất nhiều ý nghĩa. Bởi vì dân số của nước Entire Land mà Đình Tấn đang sinh sống chỉ có khoảng 30 - 40 triệu người mà thôi.

Số còn lại chắc chắn là đến từ những người nước ngoài khác. Đó là một tín hiệu đáng mừng cho Đình Tấn bởi chiến dịch mở rộng danh tiếng của hắn đã thành công được một nửa và bắt đầu đặt bước chân của mình ra khỏi đất nước Entire Land rồi.

Thế nhưng Đình Tấn vẫn là không hề hay biết danh tiếng của [The Alliance] đã và đang lan rộng ra như thế nào.

Bởi vì sau khi trợ giúp tên HappyLife413 lồng tiếng và chỉnh sửa đoạn phim xong, hắn và Lý Uyên đều đã trở lại [The Alliance Khách Sạn].

Tuy nhiên, do Lý Uyên bận phải sắp xếp và giải quyết rất nhiều vấn đề để kịp thời chuẩn bị cho buổi đấu giá, cùng với công bố sản phẩm của [The Alliance Y Dược] ra thị trường, cho nên nàng chỉ có thể bỏ lại Đình Tấn một thân một mình không có việc gì làm.

Khởi đầu, Đình Tấn dự định mình sẽ đi luyện cấp, nhưng chỉ vì tại thời điểm đó thì mặt trời cũng đã bắt đầu ngã về hướng tây rồi. Dù có đi cũng sẽ không ăn được bao nhiêu kinh nghiệm, nên Đình Tấn quyết định quay trở về phòng riêng của hắn bắt đầu tu luyện.

Nhưng đi được nửa đường, bất chợt Đình Tấn lại nhớ đến trong ba lô của mình có một món vật phẩm làm nhiệm vụ thu hoạch được sau khi giết chết con Boss Griffin Lãnh Chúa.

Lập tức đưa tay lấy trong ba lô ra Viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp, món đồ vật làm cho Đình Tấn không khỏi nghĩ ngợi đến chiếc nhẫn bị nguyên rủa đã bị mất trước đó của hắn.

Tò mò không nhịn được, hắn liền quyết định khởi hành đi đến Tòa Thị Chính để gặp Thành Chủ Albert trước sau đó mới bắt đầu tu luyện sau.

Do lần này chỉ đi một mình, không dẫn ai theo sau, Đinh Tấn quyết định dùng hết tốc độ của hắn để nhanh chóng chạy đến Tòa Thị Chính.

Với hơn 150 điểm nhanh nhẹn, lại có thêm trang bị hỗ trợ 50% tốc độ di chuyển, Đinh Tấn chỉ tiêu tốn không đến 10 phút thì đã tới nơi, nhanh hơn gấp 3 lần thời gian bình thường khi hắn đi với cả đội.

- “Hm... chắc có lẽ ngày mai phải tách ra khỏi đội ngũ thôi.”

Đang lúc bước theo sau tên bảo vệ giữ cửa trên đường đi đến căn phòng làm việc của Thành Chủ Albert, Đinh Tấn vừa trầm tư suy nghĩ vừa lăm bắm thì thầm.

Rất nhanh sau đó, khuôn mặt quen thuộc của Thành Chủ Albert đã xuất hiện trong mắt của Đinh Tấn.

Đứng trước bàn làm việc của đối phương, Đinh Tấn vẫn không bỏ được thói quen ngày xưa, đưa tay dấm ngực dậm chân, nghiêm người chào theo kiểu quân đội mà hắn học được trong tận thế.

Thành Chủ Albert nhìn hắn, mỉm cười rồi nói.

- “Có chuyện gì không? Hi vọng là ngươi lại mang đến tin tức tốt lành cho ta.”

- “Ta tìm được một vật nhưng không biết lai lịch và tác dụng của nó thế nào nên muốn đến đây nhờ ngài giải đáp giúp thắc mắc.”

Giọng nói Đinh Tấn đồng đặc, trôi chảy nói ra mục đích của việc ghé thăm Tòa Thị Chính lần này của hắn.

Thành Chủ Albert hơi kinh ngạc khi nghe Đinh Tấn nói, tò mò nhìn không được mở miệng hỏi lại.

- “Đồ vật gì?”

Đinh Tấn lập tức lấy từ trong ba lô ra Viên đá bị nguyên rửa Bjorketorp đưa cho Thành Chủ Albert kiểm tra.

Tiếp nhận viên đá từ trong tay Đinh Tấn, Thành Chủ Albert cẩn thận tỉ mỉ nâng niu tảng đá này mà quan sát, từ trên xuống dưới từ trái sang phải, dường như không muốn bỏ sót mọi góc cạnh nào của viên đá.

Nhìn xem Thành Chủ Albert như một tên giám định sư đang xem hàng, Đinh Tấn cũng im lặng không nói gì nhiều mà tiếp tục đứng tại chỗ chờ đợi kết quả.

Một hồi lâu sau, ánh mắt của Thành Chủ Albert càng lúc càng mở to trừng trừng ra, dường như có ánh sáng đang phát ra bên trong. Đôi bàn tay cầm viên đá của hắn cũng trở nên run rẩy dữ dội vì kích động.

Trông thấy phản ứng của Thành Chủ Albert như vậy, Đinh Tấn không khỏi càng tò mò viên đá bị nguyên rửa kia mang nhiệm vụ gì mà lại có thể làm cho đối phương không thể kìm chế được cảm xúc của mình.

Thành Chủ Albert tuy rằng kích động, nhưng rất nhanh thì hắn đã nhận ra được phản ứng của mình là có hơi quá mức nên lập tức kìm chế cảm xúc lại.

Hắng giọng một cái, Thành Chủ Albert chăm chú nhìn lấy Đinh Tấn rồi nhẹ giọng nói.

- “Trước khi bàn giao nhiệm vụ lần này cho ngươi, ta có một câu chuyện xưa muốn kể. Ngươi có đồng ý nghe ta kể câu chuyện đó hay không?”

Đinh Tấn nghe hắn nói xong thì không khỏi giật mình kinh ngạc một chút, không hiểu sao hắn cảm giác như mình đang nói chuyện với một người thật chứ không phải một NPC do hệ thống làm ra.

- “Mời ngài nói, ta sẵn sàng tiếp thu.”

Gật nhẹ đầu một cái, Đinh Tấn mỉm cười đưa tay ra hiệu cho đối phương tiếp tục.

Thành Chủ Albert thấy vậy thì khoe miệng mỉm cười hài lòng, sau đó chậm rãi mà nói, tựa như một người đang kể chuyện thì đúng hơn.

- “Thuở xa xưa cách đây cũng rất nhiều thế kỷ, khi mà phép thuật và một vài con quái vật trong truyền thuyết thỉnh thoảng vẫn còn xuất hiện trong tầm mắt người thường, con người ta đều rất tin vào những điều như quỷ dữ hay những linh hồn tà ác đang tồn tại xung quanh họ.

Cũng tại thời điểm đó, các tu sĩ chính là một trong số những người công khai đứng ra chống đối lại với thế lực quỷ dữ. Bọn họ mượn những di sản của thần để lại mà chiến đấu với những con quỷ dữ, trục xuất những linh hồn tà ác muốn chiếm cứ thân thể con người trở về cõi âm.

Ta trong lúc vô tình đã đọc được một đoạn truyền thuyết kể lại rằng, ở một vùng đất nọ, có một con quỷ dữ rất mạnh mẽ đã xuất hiện, bắt giết và cướp đoạt linh hồn của rất nhiều người.

Rất nhiều vị tu sĩ đã chiến đấu với nó và ngã xuống nhưng vẫn không thể chém giết được con quỷ dữ này. Đến cuối cùng, một vị tu sĩ quyền năng đã hi

sinh mạng sống của mình để làm con quý bị suy yếu, rồi phong ấn sức mạnh còn lại của nó vào một tảng đá.

Bề ngoài viên đá đỏ theo như hình ảnh miêu tả trong sách SOw2o5x cổ mà ta đọc được thì cũng không khác gì viên đá này cho lắm.

Có người nói, những gã tu sĩ đó đã chôn giấu tảng đá phong ấn con quý đó ở một nơi mà bây giờ người ta gọi nó là vương quốc Thụy Điển. Nhưng ta đã truy tìm rất lâu nhưng vẫn không tìm ra được nơi gọi là vương quốc Thụy Điển đó.

Đến khi ta sắp hết hi vọng và đang định tìm phương hướng khác để giải quyết cho đợt quái vật bạo động sắp tới thì người lại đến đây. Chính vì thế nên khi người đưa ta viên đá Bjorketorp này, bản thân ta mới trở nên kích động như vậy.”

Nói đoạn, Thành Chủ Albert đột nhiên nở một nụ cười bí hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 202: Phần thưởng

Nghe xong Thành Chủ Albert kể câu chuyện, Đình Tấn chợt cảm thấy dường như có gì đó sai sai ở đây.

- “Quái vật bạo động là cái gì nữa vậy? Còn trong game đều là sử dụng tên viết tắt của quốc gia để làm tên của thành trì, làm sao thành chủ lại nhắc đến Thụy Điển chứ?! Không lẽ lại có điều bí mật gì ở đây sao?”

Đình Tấn nghĩ thầm trong đầu mình. Sau đó hắn dường như nghĩ đến điều gì đó mà lập tức há hốc mồm, trong đầu ong ong như bị va đập, cảm thấy có chút “mông lung như một trò đùa” rồi.

Với đầu óc có tư duy nhanh nhạy như Đình Tấn thì rất nhanh đã suy đoán ra được một vài hàm ý trong câu chuyện vừa rồi của Thành Chủ Albert.

Thế nhưng Đình Tấn vẫn nhìn không được mà lên tiếng hỏi lại để xác nhận.

- “Thành Chủ, những gì ngài vừa nói đều là thật sao?”

- “Đúng vậy. Tất cả đều là thật, nếu như không có người mang về viên đá này, chắc có lẽ ta vẫn còn phải tiếp tục cử người tìm kiếm vùng đất gọi là Vương Quốc Thụy Điển đó nữa đây.”

Thành Chủ Albert bình thản mà trả lời, giọng nói không hề che giấu lòng biết ơn của hắn. Thế nhưng khi lọt vào tai Đình Tấn thì từng câu từng chữ của Thành Chủ Albert lại dường như hàm chứa rất nhiều thâm ý bên trong.

Nhất là khi Đình Tấn lại nghe được đối phương tiếp tục nhấn mạnh và nhắc lại địa điểm “Vương Quốc Thụy Điển” và “đợt quái vật bạo động” thì không khỏi lọt vào trầm tư suy nghĩ.

Bất quá không chờ cho hắn nghĩ ra được thứ gì, Thành Chủ Albert lại tiếp tục nói thêm vào.

- “Hiện tại có được viên đá bị nguyên rủa này, ta liền có thể chế tạo ra một món trang bị vừa tay để phòng chống lại đợt quái vật bạo động sắp tới rồi. Nhờ có người mà nỗi lo lắng trong thời gian gần đây của ta được giải tỏa rất nhiều.

Để cảm tạ sự cống hiến của người, ta quyết định cho người một cơ hội để nâng cấp một món đồ mà người đang trang bị bằng một phần sức mạnh của viên đá bị nguyên rủa này hoặc một cơ hội để học tập thuật khảm nạm, người lựa chọn cái nào?”

Đình Tấn đang thất thần suy nghĩ thì lập tức bị giọng nói của Thành Chủ Albert kéo tỉnh lại.

Nghe xong phần thưởng mà Thành Chủ Albert nhắc tới xong, đôi chân mày của Đình Tấn liền nhíu lại, dính chặt với nhau.

Bởi vì trong phần thưởng này, hắn lại phát hiện ra trong đó dường như còn có một thuật khảm nạm mà hắn từ trước đến giờ vẫn chưa hề nghe nhắc tới.

Không chần chừ chút nào, Đình Tấn nhanh chóng mở miệng hỏi dò lại.

- “Thưa Thành Chủ, nâng cấp trang bị là sao? Còn Thuật Khảm Nạm là gì?”

Thành Chủ Albert mỉm cười kiên nhẫn ngồi giải đáp từng thắc mắc của Đình Tấn.

- “Nâng cấp trang bị tức là sử dụng một hoặc nhiều loại nguyên liệu quý hiếm, có sức mạnh bổ trợ riêng của nó. Bằng cách lợi dụng nghề nghiệp phụ trợ, người ta có thể gia công thêm vào trang bị mà người cần nâng cấp.

Thuộc tính và sức mạnh của món đồ tăng lên tùy thuộc vào chất lượng của nguyên liệu. Mỗi loại nguyên liệu có thể sẽ mang lại cho món đồ nhiều loại thuộc tính và hiệu ứng mang theo khác nhau.

Còn Thuật Khâm Nạm mà ta nói là một loại nghề nghiệp phụ trợ không công khai giảng dạy. Hiện tại, có thể người sẽ không cần dùng tới đâu nhưng về sau thì nó lại rất là quan trọng.

Bởi vì trong tương lai nếu như người có đối chiến với một số chủng loại quái vật mạnh mẽ trên 30 cấp, thì sẽ có thể thu được một thứ gọi là Hạt Nhân Nguyên Tố. Hoặc nếu may mắn hơn, người sẽ có thể tìm được một số loại đá quý có chứa sức mạnh tiềm ẩn như viên đá bị nguyên rủa này.

Sau đó thì người sẽ cần phải sử dụng Khâm Nạm Thuật để đính những viên đá có ẩn chứa sức mạnh đó lên những món trang bị mà không hề gây nguy hại gì cho nó. Tùy thuộc vào loại trang bị và hiệu quả của loại đá quý mà người khâm nạm, thuộc tính trên trang bị sẽ có thay đổi hoặc tăng lên khác nhau.

Tất nhiên cả hai phương pháp này đều sẽ có tỉ lệ thất bại nhất định tùy thuộc vào đẳng cấp của người thực hiện quá trình nâng cấp hay khâm nạm. Mà hậu quả của việc thất bại thì nhẹ là giảm thuộc tính trang bị, còn nặng thì có thể hủy luôn cả trang bị của người.

Lần này, ta sẽ mời những bậc thầy và đại sư trong trung tâm đào tạo nghề nghiệp phụ trợ thực hiện toàn bộ quá trình chế tạo trang bị cho ta, đồng thời cũng là giúp cho người nâng cấp trang bị. Cho nên tỉ lệ thất bại là rất rất thấp, người có thể yên tâm mà lựa chọn trang bị mà mình cảm thấy cần thiết nhất.

Nên nhớ là đây là cơ hội duy nhất, nếu như là bình thường bọn họ sẽ không ra tay đâu nhé.”

Chăm chú nghe Thành Chủ Albert say sưa giải thích, Đình Tấn bất chợt nhận ra mình còn có quá nhiều thứ chưa biết về trò chơi này cũng như những thứ kiến thức ở trong tận thế trước khi hắn được trọng sinh sống lại.

Sau khi Thành Chủ Albert giải thích xong thì cũng im lặng, dường như đang chờ đợi quyết định cuối cùng của Đình Tấn.

Đứng trước bàn làm việc của Thành Chủ Albert, Đình Tấn khoanh tay chống cằm tập trung suy nghĩ rất nhiều thứ.

Đầu tiên, nâng cấp trang bị là sẽ phải cần nghề nghiệp phụ trợ khác nhau. Đình Tấn có thể suy diễn ra nếu muốn nâng cấp vũ khí sẽ cần phải có người mang nghề nghiệp thợ rèn thực hiện quá trình nâng cấp, còn nếu muốn nâng cấp quần áo trang bị thì chắc chắn sẽ cần người mang nghề nghiệp may mặc.

Mà lần này nguyên liệu nâng cấp sẽ là một phần sức mạnh của viên đá bị nguyên rủa kia. Sức mạnh của chiếc nhẫn bị nguyên rủa thì khoảng thời gian trước đó, Đình Tấn đã trải nghiệm qua rất nhiều lần.

Có thể nói mang chiếc nhẫn bị nguyên rủa kia, sức mạnh của hắn tăng lên không phải đơn giản chỉ là gấp 2 lần. Cho nên nếu lần này bỏ qua cơ hội nâng cấp trang bị, Đình Tấn có thể sẽ tiếc đứt ruột đi.

Còn vấn đề thứ hai, chính là khâm nạm thuật. Theo như Thành Chủ Albert đã nói đây là nghề nghiệp phụ trợ không được công khai giảng dạy. Nếu như bỏ qua cơ hội học tập lần này, có thể về sau sẽ không thể học tập lại được nữa.

Hơn nữa theo suy đoán của Đình Tấn từ trước, chính là việc nghề nghiệp phụ trợ có thể mang ra hiện thực sử dụng ở một vài trường hợp, thì có vẻ như khâm nạm thuật càng thêm quan trọng hơn là nâng cấp trang bị trong game đối với sự phát triển trong tương lai của hắn.

Tuy nhiên cả hai thứ đều rất có sức hấp dẫn làm Đình Tấn khó lòng mà đưa ra quyết định được.

Hắn không khỏi bất chợt nghĩ ra một ý nghĩ, rồi mở miệng hỏi thử Thành Chủ Albert.

- “Ngài có cách nào cho ta chọn cả hai phần thưởng không? Ta thật sự cảm thấy không bỏ được cái nào cả.”

Nghe Đình Tấn nói Thành Chủ Albert không khỏi kinh ngạc. Hắn cười lớn một tiếng rồi châm chọc Đình Tấn.

- “Hahaha... Người thanh niên, tham lam quá cũng không tốt đâu...”

Đình Tấn nghe đối phương nói xong không khỏi ỉu xìu xuống, thế nhưng câu nói kế tiếp của Thành Chủ Albert lại đột ngột làm cho tâm trạng của hắn vọt thẳng lên chín tầng mây.

- “Tuy nhiên, bởi vì lần này thứ mà người mang về rất quan trọng đối với ta nên nếu như người thật sự muốn một cơ hội lựa chọn cả hai phần thưởng, ta sẽ cấp cho người cơ 38k3rYQ hội đó cũng được.

Nhưng là tham lam cũng phải có cái giá của nó. Nếu như ta nêu ra điều kiện mà người không thực hiện được thì cả hai phần thưởng đều sẽ bị thu hồi. Người nên suy nghĩ kỹ đi rồi hãy đưa ra quyết định cuối cùng.”

Giọng nói Thành Chủ Albert càng về sau thì càng trở nên trầm thấp và gay gắt. Dường như rất không thích cách xử sự tham lam của Đình Tấn.

Chính vì thế, ở đối diện hắn, Đình Tấn không khỏi đỏ mặt hơi lạnh. Bắt đầu có chút phân vân không quyết định được.

Nhưng là làm một gã chiến sĩ trong tận thế, đã trải qua nhiều lần đi bên lề ranh giữa sống và chết, Đình Tấn chỉ hơi nhú mày phân vân đôi chút thì lập

tức đã đưa ra được quyết định cuối cùng của hần.

- “Tốt! Ta đồng ý! Tham lam chính là động lực cho con người phát triển, từ bỏ cơ hội trước mắt để giành lấy một vài thứ nhỏ nhoi không phải là cách để đưa ta lên đỉnh cao của thế giới này.”

Lời nói kèm theo giọng điệu khẳng định, quyết tuyệt của Đình Tấn làm cho Thành Chủ Albert không khỏi gật đầu tán thưởng một cái.

Thành Chủ Albert nhanh chóng trả lời lại.

- “Đã người nói như vậy, ta cũng không có gì để khuyên nữa. Tuy nhiên vẫn là muốn nhắc nhở người một chút. Tham lam có thể đưa một người lên thành công, nhưng cũng có thể nhấn chìm người đó xuống tận cùng của đáy vực thất bại. Tốt nhất vẫn là nên giữ bản tâm của người luôn ngay thẳng, điều mà ta vẫn rất thích ở người.

Bây giờ nghe cho kỹ điều kiện lần này của ta...”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Nhận phần thưởng

Thành Chủ Albert nói đến đoạn quan trọng thì bắt đầu kéo dài giọng ra làm trái tim của Đình Tấn muốn nhảy lên đến cổ.

- “... Ta cần người mang về cho ta một viên Hạt Nhân Nguyên Tố, thuộc tính và đẳng cấp bất kể nhưng nhất định phải có chất lượng thuộc loại cao cấp trở lên.”

Ngay khi Đình Tấn sắp chịu đựng không nổi nữa thì giọng nói của Thành Chủ Albert liền vang lên bên tai hần, kèm theo đó là âm thanh thông báo của hệ thống.

Keng! - Ngài có muốn tiếp nhận nhiệm vụ ‘Truy tìm Hạt Nhân Nguyên Tố’ hay không?

Nghe xong được yêu cầu của Thành Chủ Albert, Đình Tấn không khỏi trợn mắt há mồm kinh ngạc, sau đó là mừng như điên. Bởi vì hần vẫn đang mang trên người một viên Hạt Nhân Nguyên Tố cao cấp hệ phong vừa thu nhặt được từ cơ thể của con Griffin Lãnh Chúa.

- “Đã rõ rồi, thưa ngài.”

Đình Tấn lập tức hô lên một tiếng, sau đó hai tay nhanh chóng lấy từ trong ba lô của mình ra viên Hạt Nhân Nguyên Tố của con Griffin rồi dâng lên cho Thành Chủ Albert mà nói.

- “Vừa đúng lúc, ta cũng tình cờ chém giết một con Lãnh Chúa 31 cấp và thu được viên Hạt Nhân Nguyên Tố này.”

Trông thấy một tảng đá màu xanh lá, chỉ to cỡ nắm tay đang nằm trên tay của Đình Tấn, lúc này lại đến lượt Thành Chủ Albert trợn mắt há mồm vì kinh ngạc.

Hần đưa tay ra tiếp nhận tảng đá một cách máy móc, cứng đờ. Xem qua xem lại một hồi, Thành Chủ Albert mới ngẩng đầu lên nhìn lại Đình Tấn bằng ánh mắt khó tin, miệng cũng không nhịn được mà thốt lên một câu.

- “Người quả thật rất may mắn!”

Đình Tấn ngoài mặt thì rất bình tĩnh, chỉ im lặng mỉm cười thế nhưng đâu ai biết quả tim trong lồng ngực hần lúc này đã muốn bay ra ngoài.

- “Được rồi. Nhiệm vụ đã hoàn thành. Chúc mừng người, nhiệm vụ hoàn thành, hai phần thưởng mà ta vừa nói lúc nãy tất nhiên đã thuộc về người. Suy nghĩ kỹ rồi giao cho ta món trang bị mà người cần nâng cấp, rồi ngày mai quay trở lại đây để nhận lại. Còn nghề nghiệp phụ thì người đã có đủ hai cái rồi, hủy bớt một cái mà người cho rằng nó không cần thiết đi, để ta còn truyền thụ Khảm Nạm Thuật cho người.”

Keng! - Chúc mừng, ngài đã hoàn thành nhiệm vụ ‘Truy tìm Hạt Nhân Nguyên Tố’.

Âm thanh thông báo của hệ thống cũng đồng thời phát ra khi Thành Chủ Albert cất tiếng nói về quá trình nhận phần thưởng của Đình Tấn.

Không hề có chút do dự nào, Đình Tấn mở bảng thông số nhân vật lên rồi lựa chọn hủy bỏ nghề nghiệp phụ trợ Đào Quáng mà hần đã học trước đó.

Cái nghề nghiệp này phải nói là từ lúc học tập đến bây giờ, Đình Tấn vẫn chưa hề đụng tới dù chỉ là một lần.

Nguyên do bởi vì hần không có thời gian, và lại đào ở trong hầm mỏ thì không phải lúc nào cũng sẽ nhận được loại quặng mỏ cao cấp.

Ngay khi Đinh Tấn vừa hủy đi nghề nghiệp phụ trợ Đào Quảng, Thành Chủ Albert lập tức phát nhẹ bàn tay, dường như đã nhìn ra được bảng thông số của Đinh Tấn đã dư ra một vị trí cho nghề nghiệp phụ trợ khác.

Keng! - Thành Chủ Albert muốn truyền thụ cho ngài Khảm Nạm Thuật (0 cấp) phải chăng học tập?

Cùng lúc đó, âm thanh hệ thống vang lên bên tai của Đinh Tấn. Hắn không hề do dự chút nào, lăm bắm một câu ‘Ta đồng ý’.

Trong đầu cảm giác một trận tê rần, một lượng lớn thông tin bỗng dung tràn vào trong đại não của Đinh Tấn. Đến khi đã phục hồi tinh thần lại thì một âm thanh thông báo của hệ thống lại tiếp tục vang lên bên tai hắn.

Keng! - Chúc mừng, ngài vừa học được nghề nghiệp phụ trợ ẩn Khảm Nạm Thuật (0 cấp).

Nhận được thông báo mình đã học được nghề nghiệp phụ trợ mới, Đinh Tấn bàn tay nhanh chóng thao tác trên bảng thông số nhân vật để tìm hiểu thử những thông tin về nghề nghiệp phụ trợ này.

Chức nghiệp phụ trợ:

Khảm nạm thuật (Đăng cấp 0: 0/50) (Ẩn)

Chi tiết: Một loại phương pháp dùng tinh thần để dò xét những vị trí có khả năng tạo ra lỗ hổng trên trang bị, rồi dùng tinh thần làm thành một loại ma pháp Ẩn Môn Thuật mở ra lỗ hổng đó, khảm nạm đá quý và Hạt Nhân Nguyên Tố vào trang bị.

Tỉ lệ thành công: 50% (Tùy thuộc vào đăng cấp và chất lượng của trang bị mà sẽ tiếp tục bị giảm xuống).

Nhìn con số tỉ lệ thành công và con số kinh nghiệm để thăng cấp tiếp theo cho nghề nghiệp Khảm Nạm Thuật này trên bảng thông tin, Đinh Tấn không khỏi âm thầm gật đầu một cái thỏa mãn.

50% và cũng là một con số rất cao, hơn nữa 50 điểm kinh nghiệm cũng không phải là quá nhiều. Phải biết xác suất loại này cũng là do hệ thống ước tính mà thôi, cái quan trọng là tay nghề của người làm và khả năng học hỏi tiếp thu của hắn.

Đang lúc Đinh Tấn bận bịu quan sát nghề nghiệp phụ trợ mới của mình, Thành Chủ Albert lại cất lời gọi hắn lại.

- “Người đã lựa chọn trang bị xong chưa? Nhanh lên đi, đừng làm chậm trễ thời gian của ta. Bây giờ đã không còn sớm nữa rồi.”

Đinh Tấn đang hào hứng mà đánh giá nghề nghiệp phụ trợ mới thì lập tức bị lời nói của Thành Chủ Albert làm cho giật mình, nhớ lại mình vẫn còn một phần thưởng cần phải nhận đây.

Thế nhưng với phần FPv4FIOb thưởng này, Đinh Tấn vẫn là có chút không biết nên quyết định lựa chọn món trang bị nào để nâng cấp.

Hắn vừa mở bảng giao diện trang bị của nhân vật mà kiểm tra thông số từng món trang bị, nhưng kết quả là càng lúc càng khó mà lựa chọn được bởi món nào cũng mạnh mẽ cả.

Tuy nhiên sau một hồi lâu suy nghĩ, Đinh Tấn lại chợt nhận ra một điều, có lẽ đây chỉ là tăng cường chất lượng món trang bị trong game mà thôi. Cho dù có nâng lên cao cũng không thể mang ra hiện thực được.

Hơn nữa nhu cầu cấp bách hiện tại của hắn là đang cần cấp tốc tăng lên thực lực để chuẩn bị cho đợt làm nhiệm vụ với Báo Đen sắp tới.

Cho nên, tất cả những thứ có thể làm cho đám vong linh của mình mạnh mẽ hơn để Đinh Tấn có thể tách ra khỏi đội, một mình hành động luyện cấp, làm nhiệm vụ là hướng đi mà hắn cần phải nhắm tới.

Kết hợp hai điều kiện này lại, Đinh Tấn lập tức đưa ra quyết định cuối cùng của mình.

- “Đây là trang bị mà ta lựa chọn, thừa thành chủ.”

Đinh Tấn tháo bỏ trang bị Sách ma thuật của Gauss đang mang trên người xuống, hai tay dâng lên cho Thành Chủ Albert.

Tiếp nhận quyền sách của Đinh Tấn, Thành Chủ Albert gật gù một cái ra hiệu đã hiểu sau đó ra lệnh tiễn khách.

- “Tốt rồi, người có thể về. Ngày mai nhớ đến đây nhận lại trang bị đã được nâng cấp.”

Nói xong hắn cất lại quyền sách rồi tiếp tục cắm cúi làm việc với đồng tài liệu trên bàn.

Đinh Tấn thấy vậy cũng không nhiều lời xoay người bước đi ra ngoài phòng làm việc. Bất quá vừa mở cửa phòng ra, Đinh Tấn chợt sực nhớ đến điều gì đó rồi quay người lại hỏi.

- “Thành chủ, ta có thể hỏi ngài một câu hỏi cuối không?”

- “Chuyện gì?”

Thành Chủ Albert vẫn tiếp tục xem tài liệu, không ngẩng đầu lên mà hỏi lại.

- “Ngài có biết người nào gọi là Albert Jackson không?”

Nghe câu hỏi của Đình Tấn, Thành Chủ Albert đột nhiên khựng người lại, đầu từ từ ngẩng lên nhìn chăm chăm về phía Đình Tấn rồi cất giọng hỏi lại.

- “Chuyện đó quan trọng sao?”

- “Không có gì thưa thành chủ.”

Khóe miệng nhếch lên nở một nụ cười tà, Đình Tấn bình tĩnh mà trả lời lại. Sau đó dứt khoát xoay người rồi đi khỏi căn phòng. Dường như câu hỏi của Thành Chủ Albert chính là câu trả lời mà hắn mong muốn.

Đình Tấn hỏi như vậy cũng là bởi vì muốn xác nhận những suy nghĩ trong đầu hắn. Có thể những nhà khoa học đã liệu lĩnh đưa trí tuệ nhân tạo cao cấp vào trong trí năng quản lý hệ thống game.

Mà Albert Jackson chính là một vị Tổng Tư Lệnh nổi tiếng của một quân đoàn lớn và Đình Tấn trước khi trọng sinh chính là trực thuộc dưới quyền quản lý của hắn.

Theo như Đình Tấn suy đoán, đây có lẽ là những nhà lập trình game muốn làm cho người chơi nhận định và quen thuộc dần với người lãnh đạo của họ trong tương lai nên mới áp dụng trí tuệ nhân tạo cao cấp vào những nhân vật quan trọng này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 204: Lý Uyên dị động

Trên đường đi ra khỏi Tòa Thị Chính, không hiểu sao đột nhiên trong lòng Đình Tấn lại dâng lên một nỗi bất an, bồn chồn. Tuy rằng cũng rất mơ hồ nhưng điều đó cũng đủ để làm hắn cảm thấy khó chịu lắm rồi.

Vừa đi vừa trầm tư, cẩn thận suy nghĩ một hồi lâu, thế nhưng Đình Tấn cũng không nhận ra điều gì bất ổn cả.

Hắn liền thở một hơi dài, lắc lắc đầu, đè ép cơn bồn chồn và nỗi lo lắng trong lòng bằng cách tự trấn an bản thân: ‘Có lẽ do áp lực dạo gần đây quá lớn làm bản thân có chút áp lực, sinh ra suy nghĩ lung tung mà thôi’.

Ngay tại thời điểm Đình Tấn vừa đặt chân ra khỏi Tòa Thị Chính thì bầu trời cũng đã bắt đầu sụp tối.

Hắn lập tức nhanh chân chạy trở về [The Alliance Khách Sạn] vì hiện tại có lẽ những người trong tiểu đội cũng đã trở về sau một buổi chiều hoạt động.

...

20 phút sau, Đình Tấn và nhóm người quản lý trong [The Alliance] đã tụ họp bên bàn ăn lớn.

Những người trong tiểu đội của Đình Tấn, bao gồm Ameerah, Louis, Terrell và ba anh em David, cả một buổi chiều này đều dẫn dắt đội viên của họ phân tán ra bốn phía EL Thành để làm nhiệm vụ và đánh quái luyện cấp.

Còn lại ba tên thanh niên vừa được bổ nhiệm làm tiểu đội trưởng là Tom, Jimmy và Alvin đều theo sau bọn họ để phụ trợ, đồng thời học tập thêm kinh nghiệm để sau này chuẩn bị tách ra hành động.

Một buổi chiều cật lực chạy cấp, cả nhóm đều đã mệt mỏi nhưng đổi lại thành quả thu được cũng không hề ít.

Điểm số kinh nghiệm của đội Linh Đánh Thuê đã gia tăng lên được hơn 3000 điểm, chỉ cần thêm khoảng 7000 điểm nữa thôi thì Đình Tấn đã đạt điều kiện cần để thăng cấp lên công hội.

Đồng thời khả năng phối hợp và tốc độ luyện cấp cũng đã tăng nhanh lên rất nhiều, tuy rằng lượng kinh nghiệm chia ra cho mỗi người là rất thấp thế nhưng tốc độ càn quét những bãi quái lại được tăng lên nhanh chóng.

Lý Uyên và lão Marc trong một buổi chiều cũng đã làm rất nhiều chuyện. Hai người phân chia nhau ra một ở trong game và một ở hiện thực để triển khai kế hoạch phát triển công ty của [The Alliance] mà trước đó mọi người đã thảo luận kỹ lưỡng.

Lão Marc ở trong game thì điều tiết cho những cửa hàng trong game như [Trading Hall], [The Alliance Khách Sạn], [Đệ Nhất Quán] làm việc. Đồng thời

cũng tìm và thuê người rải tin tức khắp mọi ngõ ngách trong EL Thành để tiếp tục hâm nóng độ nổi tiếng của [The Alliance] trên diễn đàn Anh Hùng.

Còn Lý Uyên thì trở về hiện thực bắt đầu ký hợp đồng với những công ty truyền thông và quảng cáo để bắt đầu triển khai cho bước tiếp theo của kế hoạch, mở rộng danh tiếng của [The Alliance] ở thế giới hiện thực.

Ngay lúc Lý Uyên vừa trình bày xong những thành quả mà mình đạt được trong thời gian vừa ra khỏi thế giới hiện thực kia, Đình Tấn liền hướng về phía mọi người thông báo.

- “Ngày mai ta sẽ tách ra khỏi đội để toàn lực tập trung thăng cấp, chuẩn bị cho nhiệm vụ sắp tới. Các người cứ theo như những gì đã làm hôm nay mà tiếp tục phát huy nhé, nếu có chuyện gì quan trọng, đột xuất thì gửi tin nhắn mật qua cho ta.”

Mọi người nghe xong thì không khỏi cả kinh, nhất là những người trong tiểu đội của Đình Tấn. Ameerah có chút lo lắng liền mồm hỏi thăm.

- “Đội trưởng. Làm sao vậy? Có phải bọn ta làm vướng tay vướng chân của người không?”

Những người còn lại đều không nói gì thế nhưng ánh mắt đều tập trung nhìn về phía Đình Tấn, dường như câu hỏi của Ameerah cũng chính là điều mà bọn họ đang suy nghĩ ngay lúc này.

Đình Tấn nghe Ameerah nói xong liền bật cười. Hắn vừa lắc nhẹ đầu vừa nói.

- “Không phải, chỉ là các người bây giờ đều là đã chỉ huy trưởng của một đại đội. Nếu như cứ leo đèo theo ta thì những anh em kia sẽ phải làm thế nào? Hơn nữa đây cũng là khoảng thời gian cho các người luyện tập chuẩn bị.

Không lâu nữa thôi, [The Alliance] sẽ thăng cấp lên làm công hội. Đến lúc đó, số lượng thành viên sẽ càng trở nên đông đúc hơn, tiểu đội sẽ phát triển thành đại đội, còn đại đội thì sẽ được mở rộng lên cấp bậc quân đoàn. Những người chỉ huy như các người khi đó cũng sẽ không bị bờ ngõ quá nhiều.”

Cả nhóm bọn họ nghe xong lời giải thích của Đình Tấn thì không khỏi thở phào nhẹ nhõm, yên lòng đi.

Riêng ba tên thanh niên kia thì càng là phấn khởi hơn, bởi bọn họ biết khi tiểu đội của bọn họ phát triển lên thành một đại đội thì dĩ nhiên cấp bậc của bọn họ sẽ tăng lên theo.

Nỗi lo lắng đã không còn, cả bọn liền xúm vào thảo luận về kế hoạch cho hoạt động ngày mai.

Trông thấy tình cả như vậy Đình Tấn khoe miệng mỉm cười an tâm hơn. Chợt nhớ đến Nhiệm vụ của Báo Đen, hắn hướng về phía Lý Uyên nói.

- “Uyên, trong tuần này gấp rút chuẩn bị cho ta khoảng 100 tuýp thuốc chữa thương ngoài da nhé.”

Đang bàn bạc thảo luận về vấn đề hoạt động mở rộng trên mạng internet với gã HappyLife413, Lý Uyên nghe Đình Tấn nói xong thì như bị chập điện, cả người giật bắn lên một cái.

Nàng lập tức bỏ mặt thanh niên HappyLife413 đáng thương đang say sưa báo cáo, rồi xoay người lại, gương mặt lo lắng nhìn chằm chằm Đình Tấn mà hỏi.

- “Kế hoạch lần này rất nguy hiểm hay sao mà chuẩn bị nhiều thuốc như vậy?”

Đình Tấn trông thấy nàng có vẻ hốt hoảng như vậy thì trong lòng không khỏi dâng lên một trận ảm áp. Hắn mỉm cười lắc nhẹ đầu rồi nhẹ giọng trả lời nàng.

- “Không phải, là vì lần này có thể sẽ có rất nhiều người tham gia nên ta muốn chuẩn bị một phần thuốc để phân phát cho bọn họ. Người hiểu mà, đề phòng sản thôi.”

Nghe xong lời giải thích của Đình Tấn, Lý Uyên ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm gương mặt của hắn không rời một li, dường như muốn kiểm chứng xem hắn có nói dối hay không.

Một lúc sau, nàng thở phào ra một hơi dài, sau đó vừa đưa tay đặt lên ngực Đình Tấn vuốt nhẹ, vừa tựa vào vai hắn, nhỏ giọng thì thào.

- “Đừng quá liều lĩnh như lần trước, ta sẽ rất đau lòng, cũng rất lo lắng...”

Bị Lý Uyên gần gũi như vậy, Đình Tấn cả người cứng đờ lại, không biết phải ứng đối thế nào với tình huống này.

Dường như cảm nhận được phản ứng của hắn, Lý Uyên nhanh chóng ngồi dậy thoát khỏi bờ vai của Đình Tấn. Thế nhưng khi nhìn sang phía đối diện, nàng không khỏi đỏ mặt đến tận mang tai.

Hơn 10 cặp mắt đang tròn tròn, nhìn chằm chằm lấy Lý Uyên như nhìn một người ngoài hành tinh.

Dù cho có là một nữ doanh nhân bản lĩnh ở bên ngoài như thế nào đi chăng nữa, thì khi bị 10 cặp mắt nhìn chằm chằm vào, Lý Uyên cũng là có chút không nhịn được chống đỡ không nổi.

Nàng cúi đầu, không dám ngẩng mặt lên nhìn ai mà lớn tiếng nói.

- “Ta bàn xong rồi, mọi người tiếp tục ở lại bàn việc đi. Ta đi trước trở lại hiện thực làm việc.”

Nói đoạn, thân ảnh của nàng dần dần mờ đi, đã đăng xuất ra khỏi game.

Mọi ánh mắt mất đi mục tiêu thì bắt đầu chuyển đổi trọng hướng về phía Đình Tấn. Đúng lúc này giọng nói của Đình Tấn cũng vang lên.

- “Ec Hum... Trễ rồi, mọi người cũng đã ăn xong. Chúng ta về phòng tu luyện thôi. Có chuyện gì lại để mai rồi giải quyết.”

Vừa dứt câu hắn không chờ đợi ai có ý kiến gì, nhanh chóng đứng dậy rời khỏi phòng ăn.

Cả đám người còn lại trong phòng đưa mắt nhìn nhau, sau đó bắt đầu cười lớn đầy vui vẻ.

Cuộc họp nhóm mọi ngày cứ như vậy là kết thúc. Đình Tấn trở về không gian phòng riêng trong [The Alliance Khách Sạn] rồi bắt đầu tu luyện.

...

Một hồi lâu sau, ngay khi thời điểm Đình Tấn vừa tu luyện xong vòng ‘Cường hóa Triệu Hồi Thuật’ cuối cùng của 5 lượt tu luyện trong ngày thì một âm thanh hệ thống liên vang lên bên tai hắn.

Keng! - Chúc mừng ngài, kỹ năng ‘Cường hóa Triệu Hồi Thuật’ đã thăng cấp.

Cường hóa Triệu Hồi Thuật (Kỹ năng tu luyện)

Cấp bậc: cấp 2/50

Kinh nghiệm thăng cấp: 0/20

Hiệu quả: Một ngày tu luyện giới hạn 5 lần, mỗi lần 1 điểm kinh nghiệm thăng cấp. Tăng cường 6% quân số và 6% tất cả thuộc tính cho mỗi loại quái vật triệu hồi.

Đồng bộ hóa hiện thực: Gia tăng 6% quân số và 6% tất cả thuộc tính quái vật triệu hồi cho người sử dụng cabin trò chơi hoặc gia tăng 6% quân số quái vật triệu hồi cho người sử dụng mũ trò chơi. (Chỉ mở ra cho người tự chủ sử dụng kỹ năng)

Đình Tấn mở ra bảng kỹ năng kiểm tra lại thì không khỏi có chút thất vọng. Tăng lên một cấp kỹ năng lại chỉ có thể tăng lên được 1% hiệu quả cường hóa mà thôi.

Nhưng dù sao kỹ năng tu luyện này vẫn còn có đến 50 cấp, những cấp đầu quá thấp cũng không có gì quá to tát.

- “Thôi kệ, có thì vẫn còn tốt hơn không. Hi vọng những cấp về sau sẽ có tiến triển khả quan hơn...”

Hắn thở dài một hơi tự lẩm bảm an ủi bản thân, sau đó bắt đầu tiếp tục tu luyện bí kíp khác.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Đến nhận hàng

Một đêm yên tĩnh cứ như vậy nhanh chóng trôi qua. Tuy rằng lúc nửa đêm có bị Ani và Dendi đánh thức một lần để nhận lấy phần bí kíp tu luyện ‘Cường hóa Triệu Hồi Thuật’, nhưng điều đó cũng không ảnh hưởng đến quá trình tu luyện của Đình Tấn là bao.

‘Reng reng reng...’

Đồng hồ điểm đúng 6 giờ sáng thì tiếng báo thức nhắc nhở mà Đình Tấn đã cài đặt sẵn đêm qua bắt đầu vang lên.

Hôm nay có rất nhiều việc phải làm nên hắn không muốn dành quá nhiều thời gian cho việc tu luyện.

Nhanh chóng thoát ra khỏi trạng thái tu luyện, Đình Tấn rời khỏi không gian phòng riêng, khởi hành đi đến Tòa Thị Chính để nhận trang bị đã được nâng cấp của hắn.

Trong lòng hắn cũng không kim được có chút háo hức, chờ mong về sự thay đổi của Quyển sách Gauss sau khi được nâng cấp lên. Điều này càng làm cho bước chân của hắn trở nên gấp rút hơn.

Nhưng ngay khi Đình Tấn vừa bước xuống đại sảnh của [The Alliance Khách Sạn], thân ảnh của Lý Uyên đang mang trên người một bộ áo dài đỏ, bó sát thân thể liền xuất hiện trong tầm mắt, làm hắn không tự chủ nhớ lại chuyện đêm qua.

Lý Uyên đang lúc làm việc với những người nhân viên quản lý trong đại sảnh của khách sạn thì bỗng nhiên cảm giác như có ai đó đang ở phía sau nhìn mình. Nàng hơi tò mò xoay người lại tìm kiếm.

Ánh mắt của hai người không hẹn mà gặp, cùng chạm vào nhau nhưng sau đó thì lập tức lẩn tránh đi. Cả Lý Uyên lẫn Đình Tấn đều có chút bối rối không biết phải làm thế nào.

Đặc biệt là Lý Uyên càng là ngượng ngùng nhiều hơn, chỉ vì một phút không kim chế được cảm xúc bản thân mà nàng đã có một vài hành động hơi lộ liễu trước mặt nhiều người quen như vậy.

Đang lúc Lý Uyên phân vân không biết có nên đi lại nói chuyện với Đình Tấn hay không thì một giọng nói liền vang lên bên tai nàng.

- “Chào, việc ta nhờ ngươi đêm qua nhớ tranh thủ chuẩn bị sớm đi nhé. Đây cũng có thể là bữa ăn đầu tiên của chúng ta đấy.”

Đình Tấn sau một hồi phân vân thì quyết định tiến lên chào hỏi một tiếng, thuận tiện nhắc nhở nàng về việc chuẩn bị thuốc mà hắn đã nói đêm qua.

Giọng nói của Đình Tấn có chút sượng và cứng ngắt, thế nhưng khi rơi vào tai Lý Uyên thì giống như có mang theo một dòng điện, làm nàng giật bắn người một cái.

Gương mặt đỏ như quả hồng chín mọng, Lý Uyên như một cô gái mới lớn đứng trước mặt người mình thích.

Đình Tấn dường như vẫn chưa phát hiện ra dị trạng của nàng. Hắn tiếp tục lấy ra trong ba lô của mình những món đồ quý giá như Mắt Quý Beholder, Áo Bào Griffin, Lệnh bài thành lập Công Hội... đã thu hoạch được từ con Griffin, giao cho Lý Uyên rồi nói.

- “Ừm, sắp tới ta phải ra ngoài một thời gian, có lẽ sẽ không trở về thành nhiều. Đoạn thời này chắc sẽ gặp phải một chút nguy hiểm nên gửi lại ngươi giữ giúp ta vài món đồ này. Nhớ đừng có đem bán đấy!”

- “Ta... ta...”

Ngượng ngùng đến mức nói nửa ngày mà vẫn không thốt ra được một lời, nàng vẫn cúi đầu, hai tay như máy móc đưa ra tiếp nhận mấy món đồ trong tay của Đình Tấn.

Đến lúc này, hắn mới để ý đến những biểu hiện lạ của Lý Uyên thì càng là rối rắm hơn. Chờ nàng, tiếp nhận đồ xong, Đình Tấn liền hắng giọng một cái, bắt đầu đánh bài ‘chuồn’.

- “Ặc hừm... thôi, ngươi làm việc đi vậy. Ta bây giờ cũng có việc phải đi rồi. Chào nhé, gặp lại sau.”

Vừa nói dứt câu, Đình Tấn liền xoay người té gập ra ngoài khách sạn, để lại Lý Uyên với ánh mắt có chút u oán nhìn theo bóng lưng của hắn.

‘Hihhi...’

Lúc này tiếng cười lí nhí chợt vang lên phía sau Lý Uyên làm nàng không khỏi giật mình nhìn lại.

Trông thấy bốn, năm cô nhân viên quản lý đang châu đầu vào nhau líu ríu mỉm cười, ánh mắt đầy thâm ý mà nhìn mình, gương mặt của Lý Uyên càng trở nên đỏ hơn.

- “Nhìn cái gì, nảy giờ ta nói đã nghe rõ chưa? Nhắc lại cho ta nghe xem nào!”

Thẹn quá hóa giận, nàng lập tức hung tợn, gắt giọng bắt bẻ lại, làm mấy cô nhân viên kia có chút hoảng sợ, vội vàng ngậm miệng. Thế nhưng cơ mặt đang co giật vì cố nhịn cười của bọn họ như đang nói lên điều ngược lại.

Vài cô gái có vẻ thân thiết với Lý Uyên không nhịn được bắt đầu trêu nàng vài câu.

- “Hic... Quản lý à, tha cho bọn em đi.”

- “Phải đó, bọn em cũng đâu có ý đâu. Tại chị trông rất khác với lúc làm việc ngày thường nên tụi em mới như vậy đó chứ.”

...

Bầu không khí đang nghiêm túc bỗng trở nên sinh động hơn rất nhiều. Lý Uyên bị trêu đùa đến không nói nên lời, cũng không thể tiếp tục làm việc với những cô gái quản lý này, còn xung quanh thì vẫn có người qua lại làm công việc của họ.

Đối với Đình Tấn, những chuyện xảy ra trước đó giữa hắn với Lý Uyên đều đã bị cách ly ra khỏi dòng suy nghĩ của hắn.

Bản thân hẳn đối với Lý Uyên cũng không phải là không có cảm giác. Dù cho Đình Tấn có cứng rắn đến thế nào đi chăng nữa thì khó mà tránh khỏi xuất hiện một số ý nghĩ nông lung, khi mà một người phụ nữ xinh đẹp và tài giỏi như nàng chủ động ngã vào lòng mình.

Thế nhưng làm một người có lý trí và biết kìm chế nửa phần dưới của mình, Đình Tấn vẫn kiên định với lập trường trước khi gặp lại Katelyn sẽ không muốn có bất kì mối quan hệ nào khác nữa.

Hắn luôn giữ một khoảng cách nhất định với Lý Uyên. Đây cũng không phải vì hắn ích kỷ, muốn chân đạp hai thuyền hay muốn dành riêng nàng để làm đồ ‘dự phòng’.

Mà vì bây giờ đang là thời điểm quan trọng cần phải tập trung tinh thần để phát triển [The Alliance]. Nếu như làm quá quyết tuyệt ảnh hưởng đến tình cảm, mối quan hệ và suy nghĩ của hai người thì có lẽ sẽ mang lại ảnh hưởng không nhỏ đến những kế hoạch trong tương lai.

Hiện tại, Đình Tấn chỉ dành tạm gác lại những chuyện tình cảm sang một bên, tập trung phát triển thực lực bản thân và đoàn đội để kịp chuẩn bị cho tương lai tận thế mới chính là điều quan trọng.

Hắn lúc này cũng đang cầm đầu chạy đến Tòa Thị Chính. Tiêu tốn thời gian cũng không quá 15 phút, Đình Tấn đã đến được văn phòng làm việc của Thành Chủ Albert.

- “Chào, người đến sớm vậy. Có vẻ như nồm nóng quá, không đợi được nữa rồi hả? Hahaha...”

Vừa mở cửa bước vào trong phòng, giọng nói của Thành Chủ Albert liền đã truyền tới tai hắn.

Không nhanh không chậm bước chân đến đứng trước bàn làm việc, Đình Tấn thản nhiên trả lời.

- “Chỉ là có việc cần ra ngoài sớm nên tranh thủ tới đây lấy đồ vật theo như hứa hẹn trước đó của ngài thôi.”

Không biết Đình Tấn là đang nói thật hay chỉ nói cho có để lấp liếm đi sự bối rối của mình, Thành Chủ Albert cũng không lăm lăm câu giờ nữa mà nhanh chóng mở hộc tủ ngay bàn làm việc rồi lấy ra một quyển sách dày cộm.

Vừa trông thấy quyển sách, Đình Tấn liền nhận ra nó chính là trang bị mà hắn đã gửi cho Thành Chủ Albert để nâng cấp.

- “Đây là trang bị của người.”

Đình Tấn hai tay tiếp nhận lấy quyển sách, sau đó nói một tiếng cảm ơn. Thành Chủ Albert mỉm cười phát nhẹ bàn tay, ra lệnh tiễn khách.

- “Tốt rồi, hứa hẹn đã thực hiện xong. Người có thể đi rồi. Khi nào có vật gì mới lạ thì có thể đến gặp ta.”

Cầm quyển sách trong tay, Đình Tấn gật nhẹ đầu, hướng về Thành Chủ Albert nghiêng người chào một cái rồi xoay lưng bước ra khỏi văn phòng làm việc.

Vừa bước đi ra khỏi Tòa Thị Chính, Đình Tấn vừa nâng niu kiểm tra lại Quyển sách của Gauss lúc này có những thay đổi thế nào.

Trước tiên là về bề ngoài. Lúc này, quyển sách đã có một chút thay đổi nhỏ. Phần vỏ bìa bên ngoài của nó bây giờ không còn là một lớp da màu bạc nữa mà thay vào đó đã chuyển sang một màu vàng kim óng ánh.

Thế nhưng một lần khò đèn đang phát tán ra ở ngay vị trí vòng tròn ma pháp và viên ngọc đính trên bìa lại làm cho ánh sáng đó hơi ngả sang màu ám kim.

Đình Tấn chú ý nhìn kỹ thì phát hiện trên vòng tròn ma pháp ở phần bìa trước của quyển sách có đính lên một viên đá nhỏ, kích cỡ còn chưa đạt đến một nửa so với mặt của chiếc nhẫn bị nguyên rủa hắn mang trước đó mà thôi.

Sau khi quan sát sơ sơ qua về bề ngoài, Đình Tấn không chần chừ gì nữa, kiểm tra lại thông số của quyển sách này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206: Ám kim trang bị

Sách ma thuật của Gauss (Phiên bản nâng cấp)

Giới thiệu: Là một di vật của Ma pháp sư Gauss để lại, người đã tự bạo hi sinh trong trận chiến bảo vệ thành phố LA khi quái vật tấn công. Sau khi được gia công mặt phần của viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp đã trở thành vật bị nguyên rủa.

Chất lượng: Đồ Ám Kim (Bị nguyên rửa)

Yêu cầu: Triệu hoán sư/Pháp sư

Thuộc tính:

- Sát thương pháp thuật gia tăng 30%
- Tốc độ thi pháp gia tăng 70%
- Giảm kỹ năng ma pháp tiêu hao 50%

Hiệu quả tăng thêm:

- Toàn bộ kỹ năng hiệu quả gia tăng 20%
- Tiêu hao ma pháp giảm 10%
- Sinh mệnh khôi phục giảm 200%

Xem thông tin của quyển sách, Đình Tấn lập tức không khỏi bị thuộc tính của nó làm cho kinh ngạc một hồi. Đặc biệt là Chất lượng của quyển sách đã từ ‘Đỏ Đỏ’ tấn thăng lên ‘Ám Kim’.

Mà chất lượng ‘Ám Kim’ này cũng có một điểm giống với trang bị bị nguyên rửa, chất lượng ‘Đỏ Xám’. Đó là Đình Tấn chưa từng thấy hoặc nghe nói qua trong phần giới thiệu của game Anh Hùng mà hắn đã bỏ hơn một tháng để nghiên cứu.

Bên cạnh đó, 6 dòng thuộc tính cũng là một trong số những điều làm hắn bị kinh ngạc không ngớt. Phải biết trang bị cấp cao nhất ‘Đỏ Vàng’ theo thông tin công bố là chỉ mang theo 5 dòng thuộc tính mà thôi.

Mà quyển sách này ngoài mang đến ba dòng thuộc tính cũ, đã có trước đó thì còn mang thêm ba dòng thuộc tính mới đến từ chiếc nhẫn bị nguyên rửa nữa, bao gồm luôn cả thuộc tính phản phệ kia.

Tuy số lượng thuộc tính thì nhiều, nhưng mà giá trị của mỗi dòng thuộc tính cũng đã giảm xuống cũng nhiều không kém, chỉ bằng 1/5 so với chiếc nhẫn bị nguyên rửa.

Bất quá có vẫn còn hơn không, Đình Tấn cũng không nghĩ là mình lại sẽ có lại được chiếc nhẫn bị nguyên rửa đã bị mất trước đó do tử vong. Cho nên hắn cũng rất quý trọng những hiệu quả mà trang bị được nâng cấp này mang lại.

Hơn nữa hiệu quả của những thuộc tính này cũng đã rất thực dụng và vừa đủ cho Đình Tấn sử dụng, bởi vì lượng HP khôi phục của hắn được trang bị hỗ trợ đã tăng lên đến 300% rồi.

Đôi bên bù trừ qua lại vẫn còn dư dả ra 100% hiệu ứng khôi phục HP. Cho nên, khi mang lên quyển sách này, hắn sẽ không còn bị tự động rút HP nhiều như trước đó đã mang chiếc nhẫn Bjorketorp nữa.

Đình Tấn cũng có thể yên tâm mà sử dụng nó, đỡ phải trải qua một quá trình phiền phức, gỡ ra khi không dùng rồi mang vào khi chiến đấu, tốn rất nhiều thời gian.

Cao hứng trang bị quyển sách lên người, Đình Tấn nhanh chân bước đi ra khỏi Tòa Thị Chính đi thẳng đến cổng phía đông của EL Thành.

Trên đường đi, hắn thuận tiện đi đến Đại Sảnh Linh Đánh Thuê ở khu đông bắc của EL Thành để tiếp nhận một nhiệm vụ đội Linh Đánh Thuê, sau đó thì ghé sang một vài cửa hàng ven đường để tiếp tế thuốc khôi phục và những vật dụng, thức ăn cần thiết.

Trước đó, Đình Tấn đã dự định sẽ nhờ Lý Uyên giữ gìn vài món đồ quan trọng, cùng với chuẩn bị một số lượng lớn thuốc khôi phục luôn cho hắn như thường lệ, đỡ mắc công phải tốn thêm thời gian đi lòng vòng.

Thế nhưng gặp phải chuyện khó xử lúc này làm hắn không thể nói được gì, chỉ có thể cắm đầu chạy trốn cho nhanh mà thôi. Bây giờ không thể quay trở lại, nếu không sẽ càng khó xử thêm.

Cho nên, hắn chỉ có thể cắn răng móc tiền túi ra mà mua thuốc. Tuy rằng đã trải qua rất nhiều trận chiến và thời gian cày cuốc, nhưng đa số tiền đồng đều là thuộc quyền quản lý của Ameerah.

Nàng cầm tiền thường sẽ mang về chia ra một ít cho Lý Uyên còn lại đều sẽ giữ làm của, biểu hiện sự tham tài của mình. Nhiều lúc Đình Tấn còn có suy nghĩ không biết lúc ngũ Ameerah có trải tiền ra nằm lên hay không nữa.

Nhưng với thói quen của Ameerah, Đình Tấn và những người trong đội cũng không có can thiệp hay ngăn cản gì. Vì chỉ cần mọi người yêu cầu một tiếng thì nàng chắc chắn sẽ giao ra thôi.

Mặc khác, đối với Đình Tấn lúc này, tiền bạc đã không còn quan trọng lắm. Chủ yếu là quá trình phát triển của thể lực và tăng lên thực lực của bản thân mới là quan trọng nhất.

Đình Tấn dùng hết số tiền trên dưới 200 đồng vàng của mình cũng chỉ mua được hơn 200 bình thuốc mỗi loại mà thôi.

- “Chắc phải quay trở về thêm một chuyến nữa quá...”

Nhìn số lượng những bình thuốc trong ba lô, hẳn không khỏi âm thầm thở dài một hơi, thì thào chán nản.

Khởi đầu Đình Tấn là dự định chuẩn bị một số lượng lớn thuốc để du hành ngoài dã ngoại suốt 5 ngày 5 đêm thời gian còn lại, sau đó sẽ thoát game, đi ra ngoài hiện thực và thi hành Nhiệm vụ.

Nhưng với số lượng thuốc ít ỏi thế này, theo như tính toán của hắn thì có lẽ sẽ cần phải trở về giữa chừng để tiếp tế thêm.

Vừa bước chân ra khỏi thành, Đình Tấn lập tức sử dụng kỹ năng triệu hồi của mình.

Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ (x13)

Với lượng MP khôi phục đã vượt qua con số 75 điểm, lại thêm trang bị vừa được nâng cấp đã có thêm 10% thuộc tính giảm thiểu lượng MP, Đình Tấn đã có thể một lúc triệu hồi ra 13 con Bộ Xương Chiến Sĩ cùng một lúc mà không lo sợ sẽ tiêu hao quá nhanh mà tốn thời gian để uống thuốc bổ sung.

Dẫn theo một đám Bộ Xương Cung Thủ trong ánh mắt kính ngạc và hâm mộ của đám người chơi, Đình Tấn bước chân không ngừng nghỉ, nhanh chóng rời khỏi thành, tiến về vùng đồng bằng ở phía đông của EL Thành.

Càng rời đi xa EL Thành, số lượng quái vật bắt đầu tăng dần lên. Tuy rằng chỉ nằm trong khoảng 13 - 20 cấp, nhưng số lượng cũng khá nhiều nên bước tiến của Đình Tấn bị chậm lại rất nhiều.

Đây cũng chính là bởi gườiOxC vì số lượng người tham gia trò chơi Anh Hùng trong nước Entire Land lúc này đã tăng lên đến gần 40 triệu người rồi. Chính vì thế diện tích địa lý và mật độ quái vật cũng sẽ có một sự thay đổi nhất định.

15 km đường thôi đã làm Đình Tấn tiêu tốn hơn 30 phút thời gian đi đường. Cho đến khi đặt chân bước vào một khu làng, chợt dừng bước nhìn quang cảnh xung quanh một lúc, hắn mới nhận ra đây là khu làng Brooklyn, nơi mà hắn và Ameerah từng đến để thực hiện nhiệm vụ Lính Đánh Thuê đầu tiên của mình cách đây hơn hai tháng thời gian trong game.

- “Thời gian trôi qua thật nhanh mà...”

Đình Tấn không khỏi cảm thán một tiếng, rồi cất bước đi tiếp.

- “Á! Cứu mạng!”

Ngay khi hắn vừa đi không được mấy mét thì đột nhiên một tiếng hét lớn của một cô gái liền vang lên bên tai, làm cho hắn không khỏi dừng bước, đưa mắt nhìn về hướng của âm thanh truyền tới.

Trước mặt Đình Tấn chính là một nhóm người gồm bốn cô gái trẻ và một thanh niên đang tụ tập cùng nhau, mà xung quanh họ đang có những bóng ảnh mờ nhạt lướt tới lướt lui.

Đình Tấn lập tức nhận ra đối phương là đang chiến đấu với những tên Quái nhân Busuzima đang ẩn hình. Thế nhưng thực lực đôi bên có vẻ quá chênh lệch đi.

Hai cô gái chơi nghề nghiệp cận chiến là đạo tặc và thích khách thì không thể chống đỡ nổi công kích của một con Busuzima nữa. Chỉ có một thanh niên trẻ tuổi chơi nghề nghiệp đấu sĩ kia là đang phải khổ sở, chống đỡ cùng lúc với hai con Busuzima khác.

Còn lại hai cô gái chơi nghề nghiệp viễn trình là pháp sư và cung thủ thì không có thời gian cùng với khoảng trống để công kích. Cả hai đều đang bị một con Busuzima đuổi chạy té khói, kêu gào âm ỷ, HP cũng nhanh chóng bị đánh hụt đi quá một nửa.

Không thể thấy chết mà không cứu, Đình Tấn chỉ cười khổ lắc lắc đầu rồi dùng tinh thần hạ lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ xông lên trợ giúp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Ra tay tương trợ

...

Lâm Cảnh Tân, một thanh niên gương mẫu người Entire Land gốc Việt được mấy người bạn cùng lớp rủ vào chơi game Anh Hùng online đã được hơn 4 ngày.

Từ lúc bắt đầu chơi cho đến bây giờ thì hầu như những trò chơi giả lập 8D online mà hắn từng yêu thích và đầu tư một lượng lớn thời gian, tiền bạc vào đều đã bị gạt bỏ sang một bên.

Với kinh nghiệm chơi game nhiều năm của mình, Lâm Cảnh Tân nhanh chóng trở thành một cao thủ trong mắt của mấy cô bạn gái cùng lớp và thành lập nên một nhóm riêng với bốn cô bạn thân nhất.

Gia nhập vào một đội Linh Đánh Thuê gọi là Bình Minh vừa mới được thành lập không lâu, sống cuộc sống ‘Harem’ sung sướng cùng với 4 cô gái của hắn, cũng đã đủ để làm cho khỏi người ganh tị rất nhiều.

Hôm nay cứ như mọi ngày, Lâm Cảnh Tân mang theo 4 cô bạn gái của mình đi làm nhiệm vụ và luyện cấp. Bất quá rất không may, vì mãi mê chém giết quái vật mà hắn đã tiến vào một ngôi làng Brooklyn này.

Và càng không may hơn nữa là trong ngôi làng này lại ẩn chứa một đám, bốn con quái vật, mỗi con cao hơn hắn đến 2 cấp độ.

Trông thấy những cô bạn của mình phải khổ sở chống đỡ, liên mồm la hét cầu cứu rồi ngã xuống, chết trong tuyệt vọng thì đôi mắt của Lâm Cảnh Tân đã đỏ lên như muốn đổ ra máu.

- “Chạy mau, để ta chống đỡ cho!”

Hắn gân cổ hướng về phía hai cô bạn gái còn lại, chơi nghề nghiệp cận chiến bên cạnh mà rống lên, sau đó liều mạng dùng thân thể đón đỡ công kích của hai con Busuzima đang vây quanh mình để chạy về phía bọn họ.

‘Keng’

-12 (Đón đỡ)

Chặn đầu một con Busuzima khác đang đuổi theo g3lVIXq ở phía sau hai cô bạn gái này, Lâm Cảnh Tân đưa khiên trên tay trái lên chống đỡ lấy thân thể của nó rồi liên tục bị đẩy lùi về sau.

Tay phải cầm giáo của hắn kẹp vào eo rồi cầm lên người một con Busuzima khác, chống đỡ lấy lực ủa tới nó. Cũng nhờ vậy mà hai cô gái đã thành công cắt đuôi, thoát được sự truy đuổi.

Thế nhưng chỉ với 13 cấp cùng với một bộ trang bị màu xanh 10 cấp, dù cho Lâm Cảnh Tân có được phản xạ thần kinh cao đến đâu đi chăng nữa thì cũng chỉ có thể chống đỡ tối đa hai, ba con Busuzima mà thôi.

Bị bốn con vây công, hắn tay chân luống cuống liên tục bị trúng đòn. HP còn hơn một nửa nhanh chóng bị đánh hụt đi.

- “Tân!”

- “Chạy mau! Đừng chống đỡ nữa, người sắp hết HP rồi kia...”

Hai cô gái còn sống, sau khi bị hai con Busuzima đó truy đuổi, nhìn thấy Lâm Cảnh Tân lao ra đón đỡ thay cho mình thì không khỏi cảm động, dừng lại ngoài xa hét lên.

Lâm Cảnh Tân biết mình lúc này đã hết đường để đi rồi, vì nếu như hắn chỉ cần lộ ra sơ hở thì ngay tức khắc sẽ ăn ba, bốn đòn liên tiếp của đám Busuzima này.

- “Chạy mau!”

Hắn chỉ có thể khàn giọng gào thét lên, hối thúc hai người kia mau tránh đi, nhưng có vẻ như bản thân hắn cũng không chống đỡ được quá 3 giây nữa.

Ngay khi Lâm Cảnh Tân đã lâm vào trong tuyệt cảnh, chỉ biết cố gắng vừa tránh né vừa đón đỡ công kích của đám Busuzima này, để tranh thủ từng giây quý giá cho hai cô bạn của mình được chạy đi và chờ đợi thời điểm tử vong của mình thì bỗng dưng dị biến phát sinh.

‘Ầm ầm ầm ầm’

Liên tục xuất hiện rất nhiều bóng đen không biết từ đâu, độ nhiên xông đến bên cạnh hắn, lao tới đâm thẳng vào từng con Busuzima, đánh bay bọn chúng ra ngoài xa.

Lâm Cảnh Tân cũng bị quẹt trúng một cái, cả người mất thăng bằng ngã ngửa ra trên mặt đất.

Ánh mắt kinh ngạc của hắn nhìn về phía trước mặt thì trông thấy một đám hơn 10 con Bộ Xương Chiến Sĩ cầm khiên cầm búa đang vây công những con Busuzima này.

Sức chiến đấu của đám Bộ Xương Chiến Sĩ trong mắt Lâm Cảnh Tân chỉ có thể diễn tả bằng ba từ ‘Mạnh khủng khiếp’. Đám Busuzima hầu như không có sức chống trả, chỉ cần bị Bộ Xương Chiến Sĩ vung búa hoặc khiến đánh trúng thì sẽ bị đánh bay.

Không đến 5 giây, bốn con Busuzima đã hoàn toàn bị tiêu diệt. Nhưng ngay sau đó, ở trên nóc một ngôi nhà lại xuất hiện một bóng mờ. Nó nhảy xuống vào giữa bầy Bộ Xương Chiến Sĩ, vung móng vuốt đánh vào người một con.

Một màn tiếp theo làm Lâm Cảnh Tân không khỏi trợn mắt há mồm. Đám Bộ Xương Chiến Sĩ này mỗi tên lập tức vung búa, mỗi tên giáng trả lại một đòn vào người con Busuzima Boss này.

-721

-1434 (Điểm Yếu)

...

Liên tục những con số thương tổn kinh khủng hiện lên trên đầu của con Busuzima Boss. Không hề có một chút sự chống cự nào, con Boss lập tức ngã gục, chết không kịp ngáp.

Chưa đợi cho Lâm Cảnh Tân phục hồi tinh thần lại thì một giọng nói hơi trầm của một người đàn ông liền vang lên bên tai hắn.

- “Này anh bạn, không sao chứ?”

Lâm Cảnh Tân giật mình nhìn lại thì phát hiện có một người đàn ông ăn mặc áo khoác đen trùm kín đầu đang hướng về phía mình giơ ra một bàn tay.

Hắn lập tức hiểu ý đưa tay nắm lấy bàn tay của đối phương, sau đó cả người mượn lực ngồi dậy. Lúc này, hai cô bạn gái còn sống sót sau tai nạn cũng đã kịp thời chạy tới, đứng nép người, mỗi bên hai tay đưa ra ôm lấy cánh tay của hắn như sợ hắn sẽ té ngã bất cứ lúc nào vậy.

Hai người thay phiên nhau hỏi thăm.

- “Người không sao chứ?”

- “Người có bị gì không?”

Nhưng dường như không cảm giác được sự hiện diện của hai cô bạn gái này, Lâm Cảnh Tân ánh mắt nhìn chăm chăm vào người đàn ông trước mặt sau đó vội vàng hỏi.

- “Xin hỏi, ngài là Đình Tấn - The Dawn có phải không? Ta có thể gia nhập vào [The Alliance] không?”

Nghe người thanh niên này hỏi, Đình Tấn cũng là có chút kinh ngạc. Hắn chỉ lắc nhẹ đầu rồi bình thản nói.

- “Ta gọi Đình Tấn, ta không thể cấp cho người đặc quyền. Sắp tới sẽ có đợt tuyển mộ thành viên mới, người nếu như muốn gia nhập vào [The Alliance] thì lúc đó phải cố gắng lên.”

Đình Tấn nói đoạn thì đưa tay vỗ lấy bờ vai của thanh niên này, sau đó dứt khoát xoay người bước đi.

Lâm Cảnh Tân ánh mắt có chút dờ dẩn nhìn lấy bóng lưng của Đình Tấn. Đợi cho hắn đã đi một đoạn khá xa, một cô bạn gái mở miệng tò mò hỏi.

- “Tân, đó là ai vậy?”

Giọng nói của cô bạn gái liền kéo Lâm Cảnh Tân rời khỏi dòng suy nghĩ của hắn.

- “Là thần tượng của ta, là người mạnh nhất trò chơi này!”

Khóe miệng nhếch lên nở nụ cười mỉm, hắn bình thản trả lời. Sau đó, hắn cúi người nhặt lấy hai món vũ khí của mình và trang bị rơi ra từ hai cô bạn đã tử vong.

- “Chúng ta về thôi, hôm nay Linh và Ly chắc sẽ mắng ta rất thảm quá...”

Hắn vừa đi vừa nói, thế nhưng là trong giọng nói lại có chút viễn cảnh thê thảm.

Hai cô bạn gái kia lúc này mới lớn giọng nói lại.

- “Không sao, có gì ta đỡ cho người.”

- “Tại hai người đó chân ngắn chạy chậm thôi, người không có gì phải tự trách cả.”

Thế là ba người nối bước nhau trở về EL Thành. Riêng Lâm Cảnh Tân lúc này lại quay đầu lại nhìn về phía sau như đang muốn tìm kiếm thân ảnh của Đình Tấn lúc này.

Chỉ trải qua một khoảng thời gian ngắn ngủi không đến 1 phút trong ngày hôm nay, Lâm Cảnh Tân đã tận mắt chứng kiến được sức mạnh kinh khủng của quân đoàn vong linh mà hắn chỉ nghe qua từ những lời đồn đãi.

Điều đó đã dẹp bỏ đi những ngờ vực trước đó và càng làm cho hắn trở nên kiên định hơn về quyết định gia nhập vào [The Alliance].

Đình Tấn không biết rằng chỉ bằng một hành động nhỏ của mình, hắn đã giúp [The Alliance] lại có thêm một tên thành viên rất có tiềm năng. Bất quá chuyện này đều là về sau sẽ nói. .

Hiện tại, hắn đang trên đường hướng về nơi làm nhiệm vụ đội Lính Đánh Thuê. Mục tiêu của hắn lần này là những con Chupacabra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Phụ bản đặc biệt (1)

Những chuyện đã xảy ra tại ngôi làng Brooklyn trước đối với Đình Tấn chỉ là một nốt nhạc đệm trong chuyến hành trình lần này của hắn mà thôi. Thế nên rất nhanh tất cả đều bị hắn bỏ ra sau đầu.

Hiện tại, Đình Tấn đang lên đường đi đến nơi mà nhiệm vụ đã chỉ định. Theo như trong thông tin nhiệm vụ có giới thiệu khoảng cách từ ngôi làng Brooklyn đi đến nơi đó vẫn còn có chừng 20km và hơn thế nữa là loài quái vật Chupacabra này chỉ nằm ở khoảng 26 cấp.

Quét sạch Chupacabra (Đẳng cấp 24 - 26)

Giới thiệu: Ở khu vực đồng bằng, cách EL Thành 35km về hướng đông, đột ngột xuất hiện loài quái vật Chupacabra với số lượng rất nhiều. Mời người chơi nhanh chóng quét sạch khu vực này trả lại yên bình cho những ngôi làng xung quanh.

Yêu cầu: Tiêu diệt 200 con Chupacabra

Khuyến cáo: Cấp A tổ đội, 10 người trở lên.

Phần thưởng: 50000 Kinh nghiệm, 25000 Tiền đồng, 15000 Điểm Lính Đánh Thuê.

Đình Tấn tuy rằng mới đầu cũng có chút ngạc nhiên, nhưng sau đó hắn liền rất nhanh đã nhận ra được lý do vì sao đoạn đường đã vượt ra ngoài ranh giới 30km nhưng con quái vật Chupacabra này vẫn còn nằm ở dưới 30 cấp.

Tất cả đều là bởi vì số lượng người tham gia chơi Anh Hùng trong nước Entire Land càng lúc càng đông, EL Thành cũng được mở rộng ra, diện tích trở nên lớn hơn rất nhiều lần so với lúc hắn mới đến.

Thế nên những vùng đất xung quanh EL Thành đều được mở rộng theo, góp phần gia tăng mật độ phân bố của quái vật và tạo ra đủ khoảng trống cho người chơi có thể luyện cấp mà không phải va chạm nhau quá nhiều.

Chính vì vậy mà Đình Tấn cũng không có gì quá bất ngờ khi bắt gặp phải rất nhiều bầy quái vật trên đoạn đường đi này cùng với sự bất thường về đẳng cấp của những con Chupacabra.

Hơn nữa theo như những gì Đình Tấn nhớ được thì loài Chupacabra có kích thước bằng một con tinh tinh, nó nhảy giống như chuột túi. Đôi mắt của loài vật này to, đỏ và sáng trong khi da của nó lại có màu xám.

Ngoài ra, hắn cũng có đọc qua những thông tin có ghi lại trong bách khoa quái vật của quân đội, trong đó còn nhắc đến loài Chupacabra có đôi tay đầy lông lá, lưỡi dài như lưỡi rắn, răng nanh sắc nhọn và có thể có cánh.

Với một thể hình nhỏ và đẳng cấp nằm ở khoảng 26 thì chắc chắn lượng HP và phòng thủ của nó sẽ không quá cao. Điều này càng là thích hợp hơn đối với những người đi luyện cấp solo như Đình Tấn lúc này.

Càng rời xa khu vực ngôi làng Brooklyn, mật độ những bầy quái vật lao ra công kích quấy rối Đình Tấn càng giảm đi đáng kể. Hắn bắt đầu gia tốc chạy nhanh đi, dưới sự bảo vệ của 13 con Bộ Xương Chiến Sĩ.

Rất nhanh không quá 30 phút sau, Đình Tấn đã tới được nơi địa điểm nhiệm vụ chỉ định. Nơi đây là một vùng đồng bằng rộng lớn với cây cỏ xanh tươi ở khắp nơi. Xung quanh cây cối cao lớn cũng khá nhiều nhưng vẫn chưa đủ để làm thành một khu rừng.

Đình Tấn không biết địa điểm chính xác mà nhiệm vụ yêu cầu thế nên hắn chỉ có thể giảm chậm tốc độ lại, bước đi chậm rãi như đang tản bộ rồi quan sát tình hình xung quanh.

Từ lúc rời khỏi EL Thành cho đến hiện tại thì thời gian đã là hơn 9 giờ rưỡi sáng. Thế nhưng không hiểu sao Đinh Tấn nhìn quang cảnh xung quanh thì lại có cảm giác như đang có một lớp sương mù mỏng phủ lên vậy.

Nhất là những khu vực nằm ngoài bán kính 50 mét, Đinh Tấn không thể nhìn rõ được bất cứ thứ gì.

Sự yên tĩnh cùng với bầu không khí lạnh lạnh của nơi này làm cho trong lòng của Đinh Tấn cũng bắt đầu có một chút bất an, lo lắng.

Hắn nhú chặt đôi chân mày lại, đưa đặt tay lên sách để triệu hồi vong linh đại quân ra chuẩn bị.

Đột nhiên...

Ngay khi hắn vừa lật sách ra, vẫn chưa kịp đọc chú ngữ hay vẽ vòng tròn ma pháp thì âm thanh hệ thống lại vang lên bên tai.

Keng! - Ngài đã tiến vào phụ bản đặc biệt “Ngăn chặn quái vật xâm lấn” (Mỗi tháng thời gian trong game chỉ mở ra một lần, từ vong không trùng phạt). Hiện tại, ngài có 10 giây thời gian để chuẩn bị. 10 giây bắt đầu đếm ngược:

10...

9...

Đinh Tấn chưa kịp phản ứng lại thì quang cảnh bốn phía xung quanh hắn đột ngột trở nên vặn vẹo, không gian như đang bị ai đó xé rách, mở rộng ra bốn cái lỗ đen hình bầu dục, dựng thẳng đứng với chiều cao đến hơn 3 - 4 mét.

Hắn sắc mặt trở nên ngưng trọng ngay tức khắc, bởi vì dấu hiệu này đã quá quen thuộc đối với hắn. Đây chính là mỗi lần đường hầm không gian xuất hiện thì sẽ có những biểu hiện như vậy.

Và mỗi lần nó xuất hiện thì sẽ có vô số quái vật tràn ra cùng với vô số sinh mạng con người và động vật trên trái đất bị lấy đi.

8...

‘Ù ù ù...’

Đúng như những gì Đinh Tấn đã nghĩ đến, khu vực đồng bằng rộng lớn hơn 1km xung quanh hắn đột ngột xuất hiện bốn cái đường hầm không gian. Âm thanh ù ù từ bên trong lỗ đen liên tục phát ra ngoài làm đầu óc của hắn cũng có chút ông ông lên.

7...

6...

5...

Đang lúc Đinh Tấn chưa kịp phục hồi tinh thần lại, tiếng đếm ngược từ hệ thống vẫn tiếp tục vang lên bên tai làm cho hắn lập tức tỉnh táo ngay.

Không chần chờ chút nào nữa, hắn đưa tay đặt lên sách bắt đầu đọc chú ngữ và vẽ vòng tròn ma pháp để triệu hồi.

4...

3...

‘Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ (x77)’

Chưa đến 2 giây sau, Đinh Tấn đã tung ra kỹ năng triệu hồi đầu tiên của mình. Ngay lúc này, hắn phải phòng thủ trước tiên để giữ an toàn cho bản thân, đến sau đó thì mới có khả năng tấn công, phản kích. Vì thế nên Bộ Xương Chiến Sĩ chính là lựa chọn triệu hồi đầu tiên của hắn.

Với 20% gia tăng lên hiệu quả kỹ năng và 6% cường hóa số lượng quái vật triệu hồi, Đinh Tấn đã có thể một lúc gọi được FKolUDIV 90 con Bộ Xương Chiến Sĩ.

Vừa hất tay vất đi vòng tròn ma pháp mà mình vừa vẽ trên Quyển sách xuống đất thì ngay lập tức, trên mặt đất xuất hiện 7 cái hố đen kích cỡ nhỏ hơn nhưng bề ngoài không khác gì những cái đường hầm không gian ở xung quanh hắn.

‘Lộp cộp...’

Từng con Bộ Xương Chiến Sĩ thay phiên nhau bò ra khỏi hố đen trên mặt đất, tụ tập lại thành một nhóm ở xung quanh Đinh Tấn.

2...

1...

‘Triệu Hồi Tang Thi’ (x68)

Tại thời điểm Đình Tấn vừa tung ra ‘Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’ xong, hắn không hề dừng tay lại mà vẫn tiếp tục sử dụng phép triệu hồi tiếp theo.

Đến khi hệ thống vừa đếm ngược về 1 thì phép triệu hồi cũng đã hoàn thành. Xung quanh Đình Tấn mặt đất trồi lên những xác chết, chính là những con Tang Thi quen thuộc của hắn.

0...

Keng! - Quái vật bắt đầu xâm lấn, xin hãy cẩn thận.

Ngay khi hệ thống vừa đếm ngược về không, một tiếng nhắc nhở tiếp tục vang lên bên tai Đình Tấn.

Tiếp theo sau đó, ở bên trong không gian đen ngòm tưởng chừng như vô cùng vô tận của bốn cái đường hầm không gian xung quanh Đình Tấn, bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều chấm đỏ phát ra ánh sáng lập lòe.

‘Rít rít... khếch...’

Tiếng rít và kêu gào như những con tinh tinh liên tục vang lên từ bên trong những hố đen kia, đồng thời có rất nhiều bóng đen từ bên trong lao nhanh ra, hướng về phía đám vong linh của Đình Tấn bay vồ tới.

‘Rầm rầm...’

Hai bên va chạm lấy nhau, thân ảnh của những bóng đen lộ rõ dần ra. Bề ngoài không khác những miêu tả được ghi lại trong sách bách khoa quái vật của quân đội mà Đình Tấn đọc được.

Đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi lập tức thể hiện ra sức mạnh của chúng. Dùng móng vuốt và búa lớn đánh bay những con Chupacabra đang lao về phía mình.

-644

-1242 (Điểm Yếu)

-1824 (Chí Mạng)

...

Bất quá, đám vong linh tuy rằng có sức mạnh áp đảo nhưng với số lượng của đàn Chupacabra càng lúc càng đông lên, bọn chúng đã nhanh chóng lấy lại ưu thế về quân số của.

Đình Tấn chỉ vừa mới triệu hồi ra không bao lâu nên đàn vong linh của hắn lúc này vẫn chưa kịp tập trung đủ một nửa quân số. Chỉ có khoảng 25 con Bộ Xương Chiến Sĩ cùng với 15 con Tang Thi mà phải chống đỡ với những đòn công kích từ đám Chupacabra này.

Những con Chupacabra đeo bám lấy từng tên Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi giống hệt như những con chuột túi đang đu cây. Chúng một tay bám lấy vũ khí hoặc những bộ phận trên cơ thể của đối phương rồi dùng móng vuốt hoặc hàm răng sắc bén mà cắn xé.

-8 (Đón Đỡ)

-5 (Bỏ Độc)

-40

-10 (Bỏ Độc)

...

Đứng ở bên trong vòng vây bảo vệ của đám vong linh, Đình Tấn trông thấy những con só sát thương nổi lên trên đầu của đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi thì không khỏi nhủ chặt đôi chân mày lại.

Lập tức thì thậm trong đầu một tiếng ‘Dò xét’, bảng thông tin của những con Chupacabra liền hiện ra ngay trong tầm mắt của hắn.

Chupacabra

Level: 24

HP: 5100/5100

Kỹ năng: Cắn xé, Phun độc, Leo trèo.

Giới thiệu: Một loài linh trưởng, mang nhiều đặc điểm của các loài khác nhau, sống thành bầy và có số lượng rất đông. Cần thận khi đối mặt với móng vuốt và hàm răng sắc bén của nó, bên trong đều có chứa kịch độc ăn mòn.

- “Thì ra là có độc tính ăn mòn...”

Đình Tấn một trận hiểu ra, lằm bằm trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Phụ bản đặc biệt (2)

Xem xong thông tin dò xét, Đình Tấn hiểu ra ngay, những con số sát thương bởi hiệu ứng “Bỏ Độc” kia chính là đến từ việc con Chupacabra có chứa chất độc ăn mòn trong hàm răng và bộ móng vuốt sắc bén của nó.

Thường thì vong linh sẽ miễn nhiễm với những loại kịch độc, thế nhưng khi đối đầu với những loại độc có thể ăn mòn vật chất thì bọn chúng sẽ rất khó mà đề kháng được.

Bởi bản thân của chúng cũng là một loại vật chất, chỉ là cứng cáp hơn so với xương người và động vật bình thường vài lần mà thôi.

Chính vì thế những đòn công kích của đám Chupacabra này càng dồn nhiều vào một con Bộ Xương Chiến Sĩ thì sát thương độc tính ăn mòn kia sẽ càng tăng lên nhiều hơn.

Số lượng đám Chupacabra lao ra khỏi đường hầm không gian mỗi lúc một nhiều hơn. Mỗi giây có đến 10 - 20 con Chupacabra lại lao ra bên ngoài xông thẳng vào đội hình vong linh của Đình Tấn.

“Từ Vong Mân Che”

Một màn khói đen đột nhiên xuất hiện quanh người của Đình Tấn. Tuy rằng này giờ đang đưa mắt nhìn tình hình xung quanh thế nhưng hắn vẫn không hề ngừng lại việc sử dụng kỹ năng của mình.

Gần 70 mét bán kính xung quanh Đình Tấn ngay lập tức bị khói đen bao phủ. Tầm nhìn và thuộc tính của những con Chupacabra cũng đồng thời bị giảm xuống một mảng lớn.

Do ở trên khu vực đồng bằng, xung quanh đều là đất bằng không có chỗ hiểm địa để cố thủ. Mà cây cối xung quanh cũng khá thưa thớt và rất ốm yếu, nên rất nhanh thì Đình Tấn cùng với đàn vong linh của hắn đã bị đám Chupacabra bao vây.

Trông thấy tình cảnh càng lúc càng trở nên nguy cấp, Đình Tấn chỉ có thể sử dụng tinh thần để truyền đạt mệnh lệnh cho đám vong linh lập thành đội hình vòng tròn, bao vây xung quanh bảo vệ hắn trước tiên.

Hơn 40 con Bộ Xương Chiến Sĩ còn sống nhanh chóng theo mệnh lệnh của Đình Tấn làm thành một vòng vây bao bọc xung quanh hắn, với bán kính gần 6 mét.

Còn lại khoảng trên dưới 20 con Tang Thi cũng kết thành một vòng phòng vệ nhỏ hơn, che chắn phía sau lưng của đám Bộ Xương Chiến Sĩ, đề phòng có bất cứ con Chupacabra nào vượt qua được thì sẽ xông lên chém giết, chặn lại ngay.

“Triệu Hồi Bộ Xương Cung Thủ” (x45)

Tiếp tục sử dụng phép triệu hồi cuối cùng của mình, Đình Tấn gần như không ngừng nghỉ tung ra kỹ năng.

Nhìn ông HP và MP đang rút giảm dần đi, hắn nhanh chóng đưa tay lấy từ trong ba lô ra hai bình thuốc khôi phục uống vào, sau đó mới tiếp tục sử dụng kỹ năng.

“Cầu Phúc Trị Liệu”

+77

“Triệu Hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu Hồi Tang Thi”

“Cốt Thứ” + “Khống Vật Thuật”

“Sinh Mệnh Cứu Rồi”

+1700

...

Vừa triệu hồi bổ sung lại quân số những con Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi đã bị giết chết, vừa tung ra công kích đánh giết vào đám Chupacabra.

Theo số lượng đám vong linh tập hợp được càng lúc càng nhiều, tình hình cũng dần dần được ổn định lại. Vòng vây bảo vệ Đình Tấn cũng nhanh chóng được mở rộng ra.

Hơn nữa với sự góp mặt của những con Bộ Xương Cung Thủ, lượng sát thương gây ra cho đàn Chupacabra bắt đầu tăng lên rất nhiều. Điều đó cũng đồng nghĩa với việc số lượng những con Chupacabra sẽ bị giảm xuống nhanh hơn, rút ngắn lại chênh lệch với số lượng chúng vượt ra khỏi đường hầm không gian.

EXP +2160

EXP +2160

...

Những con số kinh nghiệm như một con lũ quét, nhanh chóng tràn về, lấp đi khoảng trống trong ống kính kinh nghiệm của Đình Tấn.

Bất quá, dường như hắn vẫn không có vẻ gì là quan tâm lắm đến chuyện đang xảy ra với ống kính kinh nghiệm của mình. Bởi ánh mắt của hắn vẫn luôn để ý đến ống HP nhiều hơn.

Toàn lực triệu hồi ra quân đoàn vong linh làm cho lượng HP của Đình Tấn bị rút đi nhanh chóng. Đến lúc này, mỗi giây Đình Tấn đã phải tiêu hao đến hơn 300 điểm HP và 600 điểm MP mỗi giây.

Mỗi khi HP bị rút đi quá 2000 điểm thì hắn sẽ ngay lập tức sử dụng kỹ năng để khôi phục lại một số lượng lớn HP cho mình và đám vong linh, giữ vững lượng HP ở mức an toàn trong bất cứ tình huống nào.

Còn MP Đình Tấn chỉ có thể uống thuốc khôi phục cảm cự. Dù sao bây giờ vẫn là lo cho sự an toàn của mình trước.

Bởi vì theo như những hiểu biết của Đình Tấn về giống loài Chupacabra này, bọn chúng còn có thể bay lượn được nữa. Thế nhưng từ đầu đến giờ, hắn chưa hề bắt gặp một con Chupacabra nào có thể bay cả.

Điều này cũng làm cho Đình Tấn có một chút thắc mắc và nghi ngờ, có lẽ trong sách cũng có thể là ghi sai.

‘Rít...’

Đột nhiên, đang trong lúc Đình Tấn bận bịu quan sát và tung ra kỹ năng để triệu hồi bổ sung quân số cho đám vong linh thì một tiếng rít của con Chupacabra lại vang lên ở phía trên đầu của hắn.

Chỉ vừa kịp ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời một cái thì Đình Tấn đã trông thấy một bóng đen đang lao nhanh xuống, vồ tới về phía mình.

Ngay sau đó là một cảm giác đau nhói ngay vai và ngực như bị một thanh dao găm đâm vào, truyền lên đại não hắn.

‘Ầm...’

-220 (Điểm Yếu)

-25 (Bỏ Độc)

Móng vuốt của một con Chupacabra đâm xuyên thủng qua ngực của Đình Tấn.

Đình Tấn gương mặt bình tĩnh, ánh mắt chăm chăm nhìn lấy từng hành động của con Chupacabra có thể hình lớn hơn hẳn so với những con đang bị đám vong linh chặn lại bên ngoài này.

Hắn ngã người về phía sau, hai chân đưa lên, đập mạnh vào bụng của con Chupacabra đang muốn đưa chân đeo bám lên cơ thể mình.

‘Bịch’

May mắn cho Đinh Tấn, con Chupacabra này đang lao xuống nên không có chỗ để mượn lực. Nó liền bị đập bay ra một bên.

Đinh Tấn vừa ngã lưng xuống đất thì hai tay vòng qua vai, chống đỡ thân thể, búng người bật dậy trở lại. Sau đó ngay tức khắc dùng tinh thần ra lệnh cho đám Tang Thi và Bộ Xương Cung Thủ gần đó xông lên không chế lại con Chupacabra này.

Chupacabra (Boss Thủ Lĩnh)

Level: 26

HP: 8400/8400

Kỹ năng: Cẩn Xé, Phun Độc, Leo Trèo, Bay Lượn.

Có thời gian nhìn lại, Đinh Tấn mới kịp thời quan sát những chỉ số FKIMG89L của con Chupacabra này.

Thì ra những thông tin mà hắn đọc được trong bách khoa quái vật của quân đội ở tận thế là đúng thật. Chỉ là những con Chupacabra biết bay thì cần phải có thời gian phát triển lên cấp Boss Thủ Lĩnh mới được.

Còn lại những con Chupacabra bình thường ngoài kia, có thể đều là những con non còn chưa trưởng thành.

‘Phập phập phập...’

-2436 (Chí Mạng)

-1388 (Điểm Yếu)

...

EXP +22400

Kích cỡ con Chupacabra Boss Thủ Lĩnh này tuy rằng lớn hơn so với những con bình thường khá nhiều, nhưng cùng lắm vẫn là cỡ như một con gấu mà thôi. Với kích cỡ đó thì những con Tang Thi vẫn còn có thể không chế được.

“Rít rít rít...”

Bị 5 con Tang Thi vây quanh chặn đường thoát đi, lại thêm một đám Bộ Xương Cung Thủ ở bên ngoài bắn tía vào, con Chupacabra Thủ Lĩnh Boss này liên tục gào thét lên trong tuyệt vọng.

Không quá 10 hơi thở, nó nhanh chóng bị hạ gục, cống hiến một số lượng lớn kinh nghiệm cho Đinh Tấn.

Có được kinh nghiệm lần tập kích này của con Chupacabra Thủ Lĩnh Boss, Đinh Tấn bắt đầu dồn nhiều hơn sự chú ý của mình lên bầu trời.

Ở bên dưới mặt đất, tình hình cũng dần dần được ổn định lại. Chênh lệch 2 cấp độ đã bị hệ thống áp chế một lượng sát thương. Lại thêm màn khói đen từ kỹ năng “Tù Vong Màn Che” của Đinh Tấn áp chế thuộc tính, làm cho những con Chupacabra này khó lòng mà giết chết được đám Bộ Xương Chiến Sĩ như trước nữa.

Đám Bộ Xương Cung Thủ cùng với Tang Thi có được khoảng trống, tự do công kích và bắn tía ra bên ngoài làm cho số lượng những con Chupacabra bắt đầu giảm dần đều xuống.

Tuy rằng từ bên trong đường hầm không gian vẫn còn một số lượng lớn Chupacabra tràn ra ngoài, nhưng với tốc độ chém giết của đại quân vong linh thì đôi bên bù trừ qua lại, đã gần như là cân bằng nhau rồi.

Chỉ là lâu lâu lại có xuất hiện một con Chupacabra Thủ Lĩnh Boss bay vào thì sẽ bị Đinh Tấn ra lệnh cho Bộ Xương Cung Thủ bắn hạ ngay.

Chính vì thế tình hình dần dần ổn định trở lại, Đinh Tấn cũng không còn phải mệt mỏi tắt bật tung ra kỹ năng như lúc ban đầu nữa. Hắn ngay lúc này đang nhàn nhã ngồi trên mặt đất để lấy hiệu ứng tăng gấp đôi tốc độ khôi phục HP và MP, giảm thiểu lượng tiêu hao đến từ việc triệu hồi vong linh.

Đồng thời, cứ cách khoảng 2 - 3 phút thì lại đứng dậy triệu hồi ra vong linh bù đắp cho số đã từ vong. Kinh nghiệm cứ lũ lượt tràn về, dần dần lấp đầy những khoảng trống trong ống kính nghiệm của hắn.

Không tới 20 phút chiến đấu, bỗng nhiên một âm thanh hệ thống liền vang lên bên tai Đinh Tấn.

Keng! - Chúc mừng, ngài đã hoàn thành nhiệm vụ ‘Quét sạch Chupacabra’ mời quay trở về văn phòng đội Linh Đánh Thuê để lãnh thưởng.

Đinh Tấn nghe xong hệ thống thông báo nhiệm vụ hoàn thành thì không khỏi trợn mắt lên kinh ngạc. Tính đến hiện tại, thời gian chiến đấu cũng chỉ khoảng 18 - 19 phút mà thôi, thế mà hắn đã chém giết hơn 200 con.

- ‘Vậy chẳng phải là trung bình cứ 6 giây là sẽ có một con Chupacabra ngã xuống cống hiến kinh nghiệm sao?!’

Nghĩ thầm điều này trong đầu càng làm hắn không kìm được, đưa tay mở ra kiểm tra lại bảng thông số nhân vật của mình.

Trông thấy đẳng cấp 26 và con số trên ống kính nghiệm đang ở mức 21.5%, hắn không khỏi đưa mắt nhìn về phía đám Chupacabra dường như vô cùng vô tận, đang tràn ra từ đường hầm không gian.

Thật không ngờ rằng chỉ vô tình nhận một Nhiệm vụ Lính Đánh Thuê mà lại phát hiện một kiểu phụ bản cao cấp như vậy. Chỉ trong chưa đến 20 phút, hắn đã thu hoạch được hơn 20% điểm kinh nghiệm. Đình Tấn không khỏi có cảm giác bản thân mình quả thật quá may mắn.

Khóe miệng nhếch lên một nụ cười tà, Đình Tấn đóng lại bảng thông số nhân vật rồi mở lên giao diện máy tính, tiếp tục lập trình với bộ phần mềm trí tuệ nhân tạo mà mình vẫn còn đang làm dang dở.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 210: Henry trở lại game

Cũng trong lúc Đình Tấn đang nhàn nhã hưởng kinh nghiệm và thăng cấp thì ngay lúc này, Henry đã trở lại game. Nguyên nhân cũng bởi vì xem xong đoạn phim mà gã HappyLife413 đăng lên trên diễn đàn Anh Hùng làm cho hắn không thể nào tỉnh tâm mà nghỉ ngơi được.

Vừa đăng nhập vào game, rất nhiều tiếng nói chuyện liên vang lên bên tai của hắn.

- “Nghe nói gì chưa? [The Alliance] vừa được bình chọn lên làm S cấp thế lực rồi đó.”

- “Xì... tưởng chuyện gì, tao đã đoán được từ lúc nghe được thông báo giết Boss Lãnh Chúa trên 30 cấp hôm kia rồi.”

- “Không biết bọn [The Throne] lúc này thăm thế nào nhỉ? Tao nghe nói mấy thằng trong hội của tụi nó hình như cũng thoát ra gần hết rồi thì phải.”

- “Suýt... may không thấy bên kia có người của [The Throne] à? Cần thận kéo chúng nó kéo người ra cần người bây giờ.”

...

Liên tục những tiếng xì xào bàn tán và hành động chỉ trỏ của những tên người chơi xung quanh quảng trường đều hướng về phía Henry mà tới.

Điều này càng là làm cho hắn nhìn không được, đỏ mặt tía tai vội vàng cúi thấp đầu chạy trở về phía Nam EL Thành nơi trụ sở của [The Throne] tọa lạc.

Hắn lúc này có chút hối hận, hôm đó sau khi từ vong được hệ thống đưa trở về quảng trường trong thành, sao không chịu đi thẳng về trụ sở [The Throne] rồi hắn thoát game, để cho lúc này bị một đám người nhận ra làm mất mặt như vậy.

Cắm đầu cắm cổ chạy nhanh mà đi, Henry gần như không hề nhìn và nghe mọi thứ xung quanh, hắn chỉ dựa vào trí nhớ của mình mà chạy thẳng một mạch về trụ sở.

Hơn 15 phút sau đó, cuối cùng Henry cũng đã về được đến căn phòng làm việc của hắn trong trụ sở.

Mặc dù thoát game có gần một ngày, thế nhưng trong game lúc này đã trôi qua được gần hai ngày rồi, trong lúc vắng mặt của hắn, [The Throne] đã có rất nhiều chuyện xảy ra.

Lúc này ông lão quản gia Tim đã bận đi điều tra về chuyện buổi đấu giá của [The Alliance] nên Henry không thể tìm lão ta mà hỏi chuyện.

Hắn chỉ đành gửi tin nhắn cho 4 tên đội trưởng và đám hộ vệ của mình, gọi bọn họ tập trung đến văn phòng để hỏi thăm tình hình biến động trong lúc hắn vắng mặt.

Rất nhanh sau đó, không quá 30' phút, căn phòng của Henry đã xuất hiện thêm 13 người.

Bất quá Henry vẫn có chút không vừa ý. Hắn trầm giọng hỏi.

- “Long đâu rồi?”

Đúng vậy! Trong số những người có mặt ở trong phòng làm việc của hắn ngay lúc này không còn bóng dáng của gã linh mục Long nữa.

Là một người có thực lực, chỉ trong một trận chiến dịch thì đã làm thuyết phục và lấy được lòng tin của Henry, sự vắng mặt của Long ngay lúc này không khỏi làm cho hắn đột nhiên có chút khó hiểu.

Bởi vì chỉ cần Henry quay trở lại, Long chắc chắn sẽ nhận được thưởng lớn. Hơn thế nữa, hắn còn có khả năng được Henry thu nhận làm tổng chỉ huy của [The Throne] với một mức lương cao hơn gấp mấy lần so với phần tiền lương ít ỏi, trong bản hợp đồng làm vệ sĩ đã ký kết trước đó với Henry.

Nghe câu hỏi của Henry, những tên thuộc hạ có mặt trong phòng không khỏi có chút run sợ. Một gã Triệu Hồi Sư sau khi phân vân một hồi thì liền cất tiếng.

- “Thưa... thưa thiếu gia. Hôm qua lúc đang làm nhiệm vụ với ta thì đột nhiên hắn thoát game rồi biến mất cho đến bây giờ luôn rồi ạ. Vẫn chưa có đăng nhập lại.”

- “Lúc đi hắn có nói gì không?”

Càng lúc càng khó hiểu trong chuyện này, Henry không nhịn được hỏi lại một câu.

Gã triệu hồi sư đôi mắt đảo quanh, ngẫm nghĩ lại trong trí nhớ. Sau đó đôi mắt chợt sáng lên như nhớ lại điều gì đó, vội vàng nói.

- “Có! Có! Có! Lúc trước khi đăng xuất khỏi game hắn có nói là mình phải đi ra nước ngoài làm công việc gì đó. Nhưng không có nói rõ là đi đâu.”

Henry nghe xong thì lại tiếp tục rơi vào trầm mặc, im lặng một lúc lâu không nói gì. Dường như đang suy tính chuyện gì đó.

Một hồi lâu sau, hắn mới đột ngột hướng về bốn tên đội trưởng Bò Cạp, Ai Kiu Ai, Ollay và Huyền Thoại hỏi.

- “Tình hình [The Throne] mấy ngày hôm nay thế nào?”

Bốn gã này đang cúi thấp đầu không dám nhìn mặt Henry. Bị hắn hỏi tới thì không khỏi giật nảy người, đưa mắt nhìn nhau như đang thương lượng ai đứng ra nói trước.

Rất nhanh thì Bò Cạp liền đứng ra làm người đi đầu báo cáo.

- “Thưa thiếu gia, [The Throne] công hội từ lúc thua trận đến giờ đã trải qua gần hai ngày thời gian trong game. Trong hai ngày này số lượng thành viên không ký kết hợp đồng nhận lương với chúng ta thì gần như đã thoát khỏi công hội hơn 60%. Số còn lại vẫn không trực tuyến hoặc không tham gia vào chiến dịch trước đó. Nguyên nhân là bởi vì...”

‘Rầm!’

Bò Cạp chưa nói xong thì một tiếng đập bàn từ phía Henry đã ngắt lời hắn. Bò Cạp và ba tên đội trưởng còn lại ngay lập tức bị tiếng đập bàn này làm cho giật mình, tim đập như động cơ xe chạy, không dám nói thêm một lời nào.

Henry không cần nghe đến đoạn phía sau cũng đã biết được nguyên nhân. Chính là bởi đoạn phim đang trên diễn đàn cùng với những cái chỉ trích và lời xì xào bàn tán trước đó ở quảng trường mà hắn đã trải nghiệm.

Bản thân hắn vẫn còn chịu không nổi huống chi là những tên đội viên của mình.

- “Còn gì nữa không?!”

Cố gắng hít thở sâu, bình tĩnh lại tâm tình của mình, Henry trầm trọng nói một câu.

Lúc này gã Huyền Thoại mới tiếp lời.

- “Về phía những người đã ký kết hợp đồng thì chỉ có khoảng 10% là hủy bỏ hợp đồng, chấp nhận đền bù để rời khỏi hội. Hiện tại số lượng thành viên vẫn còn hoạt động theo trong danh sách ghi lại là khoảng 3.480 người.”

Tin tức này dường như đã cứu vãn được tâm tình đang xuống dốc trầm trọng của Henry. Hắn nghe xong thì liền vô lực tựa lưng lên ghế, ngẩng đầu nhìn nóc phòng rồi thở sâu một hơi, tự an ủi bản thân: ‘Ít ra thì vẫn chưa tuột dốc quá đà’.

Một hồi lâu sau, Henry đưa mắt nhìn về phía Ollay và Ai Kiu Ai. Hắn đôi mắt lạnh lùng, hơi híp lại làm cho hai người này không khỏi cảm thấy lạnh cả sống lưng, đổ mồ hôi khắp người.

- “Hai người các ngươi ngày mai không cần phải đến đây nữa. Vị trí đội trưởng đội pháp sư và cung thủ sẽ có người đến thay thế.”

Henry đưa ra quyết định phế bỏ chức vị của hai tên này không phải là nhất thời mà đã có từ lâu. Bọn họ sau nhiều lần thất bại chứng tỏ năng lực của mình không tốt. Hắn không muốn phí phạm thời gian và tiền bạc vào những người không có năng lực.

Giọng nói lạnh lùng không hề có một tí nhân nhượng nào của Henry ngay khi rơi vào tai của hai tên đội trưởng này thì giống như một quả búa tạ đánh vào trong đầu của bọn họ vậy.

Cả hai đứng lặng cả người một hồi lâu, sau đó mới vội vàng hướng về hắn khóc lóc, cầu xin.

- “Thiếu gia... xin... xin bỏ qua cho ta một lần này nữa thôi. Ta sẽ cố chuộc lại lỗi lầm mà.”

- “Thiếu gia, hôm đó ta quả thật đã cố hết sức rồi, chỉ tại kẻ địch quá gian xảo thôi. Ngài tha ta một lần này nữa thôi. Xin ngài mà...”

...

Không chờ cho hai người lại tiếp câu thứ hai, Henry phát tay như đuôi ruồi, nhưng thật ra là sử dụng chức năng trục xuất người lạ khỏi phòng riêng của hắn, đuổi hai tên đội trưởng Ollay và Ai Kiu Ai này đi.

Tận mắt chứng kiến hai người cứ như vậy bị phế trất chức vị đội trưởng, đuổi thẳng ra khỏi công hội, những người có mặt còn lại trong phòng không khỏi có chút run rẩy, sợ hãi, đều cúi đầu im lặng.

Bọn họ đã số làm việc đều là vì kiếm tiền. Nhất là với [The Throne] ký kết hợp đồng vừa nhẹ nhàng lại vừa có nhiều tiền.

Đã nếm trải ngon ngọt, nếu bị mất đi phần công việc này, trở lại với chức vị người chơi tự do trước đó, bọn họ sợ rằng sẽ chịu không nổi đả kích về mặt tinh thần.

Henry giống như là vẫn không hề quan tâm đến chuyện này là mấy. Sau khi đuổi hai người đội trưởng kia ra khỏi phòng, hắn lại tiếp tục chống tay lên trán, trầm tư suy nghĩ.

‘Cộc cộc...’

Nhưng bỗng nhiên ngay lúc này, cửa phòng vang lên tiếng gõ. Sau đó, ông lão quản gia Tim liền mở cửa đi vào.

Về mặt có chút hồi hã, vừa vào tới duuD32ig phòng, hắn vội vàng hướng về Henry báo cáo.

- “Thiếu gia, thiếu gia, có tin tức từ Hồng Môn Hội!”

Trông thấy bộ dạng của lão Tim như vậy, Henry không khỏi nhíu chặt đôi chân mày, trầm nghĩ: ‘Đám người Hồng Môn Hội lúc này lại có chuyện gì nữa chứ?!’

- “Nói!” - Hắn lạnh lùng thốt ra một chữ duy nhất.

Ông lão quản gia Tim dường như cũng không quan tâm lắm với tâm trạng của Henry ngay lúc này. Ngay khi có được sự cho phép, lão ta lập tức nhanh chóng tiếp lời.

- “Tên Trần Cận Hùng vừa nhắn tin cho ta nói: Ở địa bàn khu vực phía tây EL Thành do bọn họ quản lý, lúc sáng có trông thấy tên hội trưởng của [The Alliance] một mình đi ngang qua. Dường như là đang đi làm nhiệm vụ. Bọn họ đã cử người theo dõi, nếu có tin tức sẽ tiếp tục truyền về.”

Vừa nghe xong tin tức này, ánh mắt của Henry lóe lên một tia sắc lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Kẻ địch xuất động, Đợt sóng thứ nhất kết thúc

Henry hướng về phía ông lão quản gia Tim ra lệnh.

- “Bảo tên Trần Cận Hùng khi nào xác định được tung tích của tên Đinh Tấn đó thì phải lập tức thông báo cho ta biết!”

- “Vâng! Thiếu gia.”

Lão Tim nhanh chóng đáp lại, sau đó liền soạn tin nhắn gửi đi cho gã Trần Cận Hùng.

Sau khi nói xong với lão Tim, Henry tiếp tục hướng về phía hai tên đội trưởng còn lại là Bò Cạp và Huyền Thoại ra lệnh.

- “Hai người các ngươi chia nhau đi tiếp nhận đoàn đội của Ollay và Ai Kiu Ai đi, sau đó tập hợp thành viên chuẩn bị sẵn sàng để xuất động bất cứ lúc nào. Lần này là cơ hội để cho chúng ta gỡ gạc lại chút mặt mũi, cố gắng mà làm cho tốt vào. Đừng để ta phải ra tay tổng cổ các đi như hai tên vô dụng lúc này.”

Giọng nói của hắn càng về sau càng lạnh lẽo hơn, làm cho hai tên đội trưởng Bò Cạp và Huyền Thoại không khỏi rung mình một cái.

Hai người vội vàng hô lớn một tiếng rồi xoay người nhanh chóng rời đi tập hợp đội viên.

...

Cũng trong lúc đó, ở khu rừng phía đông ngoại thành, Trần Cận Hùng và một nhóm thuộc hạ, hơn 30 người, đang lập thành tổ đội cũng vừa lúc nhận được tin nhắn từ lão Tim.

Xem xong nội dung tin nhắn, gã Trần Cận Hùng ánh mắt hơi híp lại, dường như đang suy tính âm mưu gì đó.

Một hồi lâu sau, hắn mới hướng về phía một tên thuộc hạ bên cạnh trầm giọng ra lệnh.

- “Gọi người tới đây, chia nhau ra tìm kiếm tên Đinh Tấn đó cho ta”

- “Vâng, Đường chủ!”

Tên thuộc hạ này hô lớn một tiếng rồi lập tức xoay người chạy về phía EL thành.

Không đến 10 phút sau, ở cổng phía đông EL thành bỗng nhiên xuất hiện một nhóm với hơn trăm người đổ xô tràn ra bên ngoài. Sau đó bắt đầu tản ra xung quanh tứ phía, dường như đang tìm kiếm điều gì đó.

...

Cùng lúc đó, ở trong không gian của phụ bản đặc biệt, Đinh Tấn vẫn không hề hay biết rằng đã có một nhóm người đang truy lùng tung tích của mình.

Hiện tại hắn đang phải đau đầu, suy nghĩ để tìm cách giải quyết vấn đề thuốc khôi phục của mình sẽ bị cạn kiệt trước khi phụ bản kết thúc.

Tất cả đều là bởi vì đám Chupacabra này dường như có số lượng vô cùng vô tận vậy, cứ liên tục lao ra khỏi đường hầm không gian chẳng khác nào bầy ong đang bay ra khỏi tổ, bầu vào muốn đánh giết kẻ xâm phạm lãnh thổ của chúng là Đinh Tấn.

Tính đến thời điểm hiện tại, Đinh Tấn đã trụ vững được gần 1 giờ rồi. Trong khoảng thời gian này, số lượng bầy Chupacabra hầu như là không tăng mà cũng không giảm.

Nhờ vào sức mạnh đủ để cản quét một nhóm kẻ địch có số lượng gấp đôi, gấp ba mình, quân đoàn vong linh của Đinh Tấn đã làm cân bằng giữa số lượng đám Chupacabra xông ra ngoài đường hầm không gian cùng với số lượng những con bị đám vong linh giết chết đi.

Nhưng đánh đổi cho việc toàn lực triệu hồi vong linh quân đoàn, Đinh Tấn cũng đã phải tiêu tốn rất nhiều MP và HP để duy trì được chúng.

Với 200 bình HP và MP thuốc đã chuẩn bị lúc lên đường, hắn đã tiêu hao một phần tư số thuốc đó chỉ trong một giờ này rồi. Nếu cứ tiếp tục như vậy thì e rằng chưa đến lúc kết thúc phụ bản thì hắn đã phải ‘lên đĩa’ trước mắt.

Đinh Tấn đôi chân mày chau lại đang suy nghĩ tìm cách giải quyết.

Một hồi lâu sau, hắn sử dụng tinh thần truyền lệnh cho đám vong linh, bắt đầu thắt chặt thu nhỏ dần đội hình phòng thủ lại. Tiếp theo sau đó, những con Bộ Xương Chiến Sĩ hoặc Tang Thi dư thừa, tách ra khỏi hàng ngũ sẽ được hắn thu hồi trở về.

Hắn chỉ chừa lại đầy đủ quân số của đám Bộ Xương Cung Thủ mà thôi. Bởi vì đây chính là nguồn sát thương chính của quân đoàn vong linh. Nếu thu hồi chúng thì chẳng khác nào Đinh Tấn tự ‘bóp bĩ’ mình.

Dần dần, bán kính của hàng rào phòng thủ, do đám Bộ Xương Chiến Sĩ dựng nên, bao vây quanh Đinh Tấn đã thu nhỏ lại, từ 7 – 8 mét đến chỉ còn lại chưa đầy 5 mét.

Nhờ vậy mà số lượng Bộ Xương Chiến Sĩ đã được cắt giảm đi một nửa, giảm đi một con số tiêu hao rất lớn cho Đinh Tấn.

Tuy nhiên, áp lực từ đám Chupacabra ở bên ngoài đang dồn lên những con Bộ Xương Chiến Sĩ còn lại cũng đã tăng lên rất nhiều.

Bất quá Đinh Tấn làm sao mà không nghĩ đến vấn đề này. Hắn đã chừa lại dư ra 5 con Bộ Xương Chiến Sĩ làm phòng hờ. Ngay khi có bất cứ con Bộ Xương Chiến Sĩ nào ngã xuống thì sẽ ngay tức khắc được một trong số những con Bộ Xương Chiến Sĩ dự bị đó tiến lên, lấp lại chỗ trống.

Nhưng cũng có một vấn đề khác nữa, đó chính là số lượng vong linh giảm xuống thì lượng sát thương cũng sẽ giảm theo. Sự cân bằng giữa việc chém giết và xuất hiện của những con Chupacabra từ đường hầm không gian sẽ bị đánh vỡ.

Điều đó cũng đồng nghĩa với việc số lượng những con Chupacabra này sẽ càng lúc càng trở nên đông hơn và áp lực lên quân đoàn vong linh của Đinh Tấn cũng sẽ tỉ lệ thuận mà dần dần tăng lên theo.

Nếu Đinh Tấn không sớm giải quyết sớm được tình trạng này, nó sẽ có thể dẫn đến hiện tượng ‘Tức nước vỡ bờ’.

Tuy biết là vậy nhưng lúc này Đinh Tấn chỉ có thể âm thầm thở dài một hơi, chờ đợi và hi vọng xem tình hình sẽ có gì chuyển biến tốt hay không.

Hắn dự định sẽ chờ đến khi quân đoàn vong linh sắp không chịu đựng được nữa thì mới tiếp tục toàn lực sử dụng triệu hồi kỹ năng để chống đỡ.

Cùng lắm thì hết thuốc khôi phục rồi chấp nhận tử vong mà thôi. Dù sao trước đó hệ thống đã có nói, phụ bản này không có bất cứ trừng phạt nào khi tử vong kia mà.

Thế là Đình Tấn tiếp tục vừa triệu hồi vong linh bù đắp lại cho số đã mất, vừa tung ra kỹ năng công kích, chống đỡ với đám Chupacabra đang liên tục tràn ra từ trong đường hầm không gian.

Thời gian cứ như vậy mà chậm rãi trôi qua.

5 phút...

10 phút...

Quần số của đàn Chupacabra càng lúc càng tăng lên, mà những con Chupacabra đang xông ra khỏi đường hầm không gian dường như vẫn chưa có dấu hiệu gì là muốn dừng lại.

Điều này không khỏi làm cho Đình Tấn càng lúc càng trở nên lo lắng hơn bởi khả năng chống đỡ của đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi lúc này đã cách giới hạn của bọn chúng không xa nữa rồi.

Đang lúc Đình Tấn chau mày ủ rũ không biết phải làm cách nào để cứu chữa thì bỗng nhiên âm thanh của hệ thống liên vang lên bên tai của hắn.

Keng! - Chúc mừng ngài đã thăng 1 cấp, hiện ngài đang có 1 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Âm thanh của hệ thống lúc vừa xuất hiện không khỏi làm cho Đình Tấn bị giật mình một cái, cứ tưởng phụ bản sẽ có chuyển biến hay là sự kiện nghị giải lao gì đó xảy ra.

Bất quá nghe xong toàn bộ tin tức mà hệ thống thông báo thì không khỏi làm hắn có chút cảm giác bất hạnh trong may mắn.

May mắn thì dĩ nhiên là hắn vô tình rơi vào trong phụ bản đặc biệt này, hưởng đủ kinh nghiệm để thăng lên 1 cấp chỉ trong chưa đầy 2 giờ chiến đấu. Còn bất hạnh chính là chưa hưởng được bao nhiêu, chỉ mới tăng được một cấp thì hắn đã sắp bị đuổi ra.

Mà càng bất hạnh hơn nữa là hắn cũng không biết, lỡ như chưa hoàn thành phó bản lại bị tử vong, đuổi về thành thì có nhận được phần thưởng gì không. Bởi Đình Tấn đã bỏ gần nửa buổi sáng thời gian và một đồng thuốc khôi phục vào trong cái phụ bản này rồi, mà vẫn chưa thu hoạch lại được cái gì.

Vì từ đầu tới giờ, Đình Tấn vẫn chưa thấy có một con Chupacabra nào rơi ra một đồng tiền hay trang bị nào cả.

Phụ bản này rất có thể là một loại cây cuộc kinh nghiệm mà không phải như những loại phụ bản trước đây mà hắn đã thông qua.

Chính vì vậy mà những con Chupacabra này đẳng cấp tuy thấp, HP cũng bình thường, nhưng lượng kinh nghiệm thưởng cho lại là gần như gấp đôi so với những con quái vật đồng cấp ở bên ngoài.

Hơn thế nữa số lượng còn là rất lớn, liên tục không ngừng nghỉ đổi mới làm cho Đình Tấn có chút trở tay không kịp đây. Và cũng chính bởi điều này mới tạo nên cảm giác bất hạnh trong lòng hắn bây giờ.

Đúng lúc Đình Tấn định buông tay, toàn lực triệu hồi vong linh ra để phòng vệ thì hệ thống lại đột ngột cho hắn một liều thuốc kích thích, làm cho tâm trạng đang ở trên mặt đất của hắn, như tàu lượn siêu tốc vọt thẳng lên trời cao.

Keng! – Đột sóng quái vật Chupacabra thứ nhất còn 5 phút nữa sẽ kết thúc. Xin người chơi cố gắng chống cự.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 212: Đột sóng thứ hai, Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh

- “Hay lắm! Phải vậy chứ, hahaha...”

Đình Tấn mừng như điên hét lớn một tiếng rồi cười to một mình. Sau đó hắn liền không còn lo lắng hay chần chờ gì nữa, toàn lực triệu hồi ra đầy đủ quân số của đại quân vong linh.

Đám Bộ Xương Chiến Sĩ cũng được Đình Tấn mệnh lệnh chậm rãi giãn cách đội hình ra, mở rộng bán kính của vòng tròn phòng vệ trở lại như trước đó.

Những con Tang Thi không còn bị động phòng thủ nữa mà được Đình Tấn mệnh lệnh xông thẳng ra ngoài chém giết. Ngoài ra Bộ Xương Cung Thủ cũng nhận được nhiệm vụ yểm trợ cho đám Tang Thi đó.

Đây là Đình Tấn muốn tiêu diệt đám Chupacabra này nhanh nhất có thể, bởi vì vừa rồi trong thông tin của hệ thống nêu ra có ba từ “Đợt thứ nhất”. Điều đó đồng nghĩa với việc phía sau nó sẽ tiếp tục có đợt thứ hai hoặc có thể là ba và bốn cũng không ai biết được.

Hắn muốn nhanh chóng giải quyết phiền phức ở đây rồi tìm kiếm một khu vực có địa thế hiểm trở hơn để có thể dễ dàng phòng thủ, chuẩn bị sẵn sàng nếu như sau đó có những đợt quái vật khác nữa xuất hiện.

Đội Tang Thi trước đó được Đình Tấn mệnh lệnh thủ vững ở phía sau hàng rào của đám Bộ Xương Chiến Sĩ nên không thể phát huy ra được nhiều sức chiến đấu của chúng.

Hiện tại có được mệnh lệnh phóng thích của Đình Tấn, 60 con Tang Thi xông ra ngoài không hề sợ chết, lao vào chém giết với những con Chupacabra.

Tuy rằng phòng thủ yếu hơn so với những con Bộ Xương Chiến Sĩ nhưng chúng có ưu thế về tốc độ, sự linh hoạt và một lượng sát thương rất khả quan, không hề thua kém đám Bộ Xương Cung Thủ.

Mỗi con Tang Thi bị hai, ba con Chupacabra vây công nhưng vẫn còn có thể né tránh được, sau đó tung đòn phản kích sắc bén vào kẻ địch. Hơn nữa bọn chúng được đám Bộ Xương Cung Thủ hỗ trợ rất nhiều.

Mỗi khi bị quá nhiều con vây công thì đám Tang Thi sẽ bắt đầu tháo chạy vòng quanh, nhờ vậy mà những con Bộ Xương Cung Thủ từ bên trong có được cơ hội tự do bắn tỉa ra ngoài.

Số lượng đám Chupacabra bị đánh giết tăng lên một cách nhanh chóng. Cùng lúc đó, số lượng những con Chupacabra từ trong hố đen xông ra ngoài đã giảm đi thấy rõ.

Chính vì thế đám Chupacabra đang vây quanh quân đoàn vong linh của Đình Tấn đã không còn tăng lên quân số nữa, đồng thời còn có dấu hiệu muốn giảm xuống.

Sau khoảng 5 phút, từ trong đường hầm không gian đã không còn thấy bất cứ con Chupacabra nào xuất hiện. Xung quanh vòng vây được tạo thành bởi đám Bộ Xương Chiến Sĩ cũng chỉ còn rải rác hơn 30 – 40 con Chupacabra.

Rất nhanh, Đình Tấn hạ lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi xông ra ngoài vây bắt chém giết bọn chúng.

Không quá 1 phút sau đó, toàn bộ khu vực xung quanh Đình Tấn đều đã không có lấy một con Chupacabra nào còn sống. Đường hầm không gian như đang bị ai đó bóp méo lại, dần dần thu nhỏ rồi biến mất như chưa từng xuất hiện.

Vung tay thu hồi toàn bộ đám vong linh để tiết kiệm HP và MP, Đình Tấn đưa mắt nhìn xung quanh chiến trường với đầy rẫy xác chết của đám Chupacabra.

Thở dài một hơi nhẹ nhõm, trong lòng Đình Tấn lúc này cũng có chút xao động, bởi hồi vì những cảnh tượng này không khỏi làm cho hắn nhớ lại khoảng thời gian trước khi trọng sinh.

Cũng từng có lúc hắn đã trải qua những trận chém giết, tử thủ ở đường hầm không gian, chẳng khác phụ bản này chút nào. Mỗi lần như vậy chính là có vô số người đồng đội của hắn tử trận thảm liệt.

Đứng ngửa mặt nhìn trời cảm thán một lúc, âm thanh hệ thống lại đột ngột vang lên bên tai hắn.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã hoàn thành thủ vững được đợt thứ nhất Chupacabra trong chuỗi nhiệm vụ “Ngăn chặn quái vật xâm lấn”. Hệ thống thưởng cho một túi trang bị đồ đỏ, một túi đá Hạt Nhân Nguyên Tố (Trung cấp). Xin ngài hãy nhanh chóng chuẩn bị cho đợt quái vật xâm lấn tiếp theo Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh (Đẳng cấp 26).

Nghe xong tin tức của hệ thống, Đình Tấn sắc mặt không hề thư giãn ra được chút nào mà ngược lại càng trở nên ngưng trọng thêm.

Đám Mammuthus Trogon trước đó hắn đã có chạm mặt qua một lần trong đợt tập kích và giành Boss với đám người [The Throne] trước đó.

Sức mạnh của bọn chúng tuy rằng rất bình thường, hoàn toàn dựa vào thể hình khổng lồ để gây ra những đòn công kích vật lý, không hề có phép thuật mạnh mẽ với sức công phá kinh khủng như những con Reek (30 cấp) hay con Griffin Lãnh Chúa (31 cấp) ... để có thể làm cho Đình Tấn phải cong đuôi bỏ chạy.

Nhưng nên nhớ rằng phụ bản này chính là để thu hoạch kinh nghiệm. Đợt thứ nhất vừa qua Đình Tấn đã chém giết có hơn 1.000 con Chupacabra, nếu đợt thứ hai xông ra 1.000 hay 800 con Mammuthus Trogon chắc hắn chỉ có bó tay chịu trận mà thôi.

Suy nghĩ vẫn vơ một chút, Đình Tấn lập tức phục hồi tinh thần. Đã sống trong tận thế nhiều năm, hắn học được một điều “Không bao giờ bỏ cuộc đến phút giây cuối cùng”.

Đình Tấn nhanh chóng lấy lại chiến ý trong lòng. Hắn ánh mắt sắc bén quan sát toàn bộ địa hình đồng bằng xung quanh để tìm kiếm một nơi có địa thế hiểm trở một ít, tạo cho mình lợi thế để phòng thủ dễ dàng hơn.

Rất nhanh, hắn chú ý đến một góc bên phải gần đó, cách nơi hắn đang đứng khoảng 30 mét, có một ngọn đồi trọc hơi nhô lên cao khỏi mặt đất bằng phẳng xung quanh một tí.

Đình Tấn nhanh chân chạy đến kiểm tra thì phát hiện, nơi này chỉ có độ cao khoảng 2 mét, khoảng cách từ dưới mặt đất bằng lên đến đỉnh đồi chỉ khoảng 6 mét. Xung quanh nơi này cũng không hề có cây cối.

Bỏ mặt toàn bộ những xác chết của đám Chupacabra, cũng không thèm kiểm tra phần thưởng hệ thống tặng cho sau khi hoàn thành phòng thủ đợt sóng thứ nhất, Đình Tấn cấp tốc bò lên trên đỉnh ngọn đồi này, ngồi xuống nghỉ ngơi khôi phục MP và HP, tiết kiệm chút ít thuốc khôi phục cho cuộc chiến phía sau.

Nhìn những xác chết của đám Chupacabra, Đình Tấn không khỏi nghĩ đến kẻ tham tài Ameerah rồi nhếch miệng, mỉm cười, trong lòng cũng có chút nhớ lại khoảng thời gian đi luyện cấp với tiểu đội của mình.

Nếu biết hôm nay có khả năng rơi vào trong phó bản đặc biệt này, hẳn chắc chắn không đi một mình mà sẽ dẫn dắt cả đội theo. Một phần là bọn họ có thể chia sẻ bớt gánh nặng khi chiến đấu, một phần cũng xem như là có người thu thập chiến lợi phẩm cùng với cung cấp thuốc khôi phục dự phòng cho bản thân.

Nhưng ở đồi không ai nói trước được chữ ngờ nên hiện tại bản thân chỉ có thể hoàn toàn dựa vào chính mình.

Ngồi nghỉ ngơi không bao lâu, âm thanh hệ thống lại bắt đầu vang lên bên tai Đình Tấn.

Keng! – Đợt sóng thứ hai, Mammothus Trogon, trong nhiệm vụ “Ngăn chặn quái vật xâm lấn” sẽ bắt đầu trong 10 giây. Thời gian 10 giây bắt đầu đếm ngược.

10...

Chỉ vừa nghe được tiếng vang của hệ thống, Đình Tấn lập tức bắn người đứng dậy, tay đặt lên sách bắt đầu triệu hồi quân đoàn vong linh của bản thân.

9...

“Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” (x90)

8...

“Triệu hồi Tang Thi” (x60)

7...

“Triệu hồi Bộ Xương Cung Thủ” (x45)

6...

5...

Diễn cuồng, liễu mạng đọc chú ngữ, bản tay cũng không ngừng lại, vừa vát ra vòng tròn Triệu hồi xuống đất thì Đình Tấn lập tức đặt nó lên lại sách tiếp tục phép triệu hồi tiếp theo.

Tốc độ triệu hồi của bản thân nếu có tên Pháp Sư hay Triệu Hồi Sư người chơi nào ở đây nhìn thấy chắc chắn sẽ kinh ngạc đến ‘đứng hình’ vì nó gần như là nhanh hơn bọn người chơi bình thường gấp 5, 6 lần rồi.

Từng con vong linh chậm rãi bò ra khỏi những hố đen và mặt đất, sau đó theo mệnh lệnh của Đình Tấn bắt đầu phân tán ra xung quanh.

4...

3...

Bên dưới ngọn đồi, dường như hệ thống xác định nơi mở đường hầm không gian là dựa vào vị trí mà Đình Tấn đang đứng vậy.

Bốn phía đông – tây – nam – bắc, không gian cũng bắt đầu vận vẹo càng lúc càng mạnh hơn, dần dần đã xuất hiện những hố đen nhỏ nhỏ và đang được mở rộng ra cấp tốc.

2...

1...

0...

Thời gian vừa đếm ngược về 0, toàn bộ bốn cái đường hầm không gian đã hoàn toàn mở rộng ra kích thước cỡ lớn nhất của nó.

So sánh về kích thước của những cái lỗ đen lúc này thì những cái lỗ đen trước đó, mở đường cho đám Chupacabra, chẳng khác nào đồ chơi trẻ con.

Lỗ đen có độ cao đã vượt qua 6 mét, bề rộng cũng gần đạt đến 3 – 4 mét. Ở không gian đen kịt bên trong đã xuất hiện từng cặp mắt màu đỏ, to như quả bóng bida, đang nhấp nhô và dần dần phóng to ra.

Đình Tấn ánh mắt sắc lạnh nhìn chăm chú vào một cái lỗ đen đường hầm không gian. Bàn tay vẫn đặt lên trên quyển sách và vòng tròn ma pháp trên đó đã sáng lên đến mức tận cùng, nói rõ kỹ năng đã sẵn sàng, chỉ chờ hấn tung ra ngoài kích hoạt mà thôi.

- “Đến đây đi...”

Hắn thì thào một câu, như muốn khiêu khích đám Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh này nhanh chóng xông tới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Đợt sóng thứ hai bắt đầu

Keng! - Quái vật bắt đầu xâm lấn, xin hãy cẩn thận.

Đình Tấn chỉ vừa thì thầm dứt câu thì phía bên trong đường hầm không gian bắt đầu ồ ạt xông ra những thân ảnh khổng lồ của đám Mammuthus Trogon.

Do trước đó hắn không biết đường hầm không gian sẽ mở ở một vị trí cố định hay là dựa trên vị trí của hắn mà mở ra nên Đình Tấn không thể điều động đám Bộ Xương Chiến Sĩ đứng ra chặn đón trước.

Thế nhưng bây giờ cũng không phải là lúc để hắn phân tâm suy nghĩ về những chuyện đó.

Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh

Đăng cấp: 26

HP: 8550/8550

Kỹ năng: Xung Phong, Địa Chấn, Hất Tung, Cuồng Bạo

Hơi hít mắt lại thì thầm trong đầu một tiếng ‘Dò xét’, Đình Tấn nhanh chóng kiểm tra sơ qua thuộc tính của con Mammuthus Trogon này. Lượng HP rõ ràng lớn hơn rất nhiều so với những con Chupacabra trước đó.

Thế nhưng điều đó cũng không làm Đình Tấn có bất kỳ sợ hãi nào trong lòng.

‘Rầm rầm rầm...’

Phía bên dưới ngọn đồi, mặt đất ầm ầm run lên như đang có động đất xảy ra. Khói bụi cũng bốc lên mịt mù, bao trùm cả một khu vực rộng lớn.

Đứng ở trên đỉnh ngọn đồi nhỏ này, Đình Tấn ánh mắt không hề có chút gợn sóng, bình tĩnh nhìn lấy từng con, từng bầy Mammuthus Trogon chen lấn nhau xông ra khỏi đường hầm không gian.

“Tứ Vong Mãn Che”

Ngay khi đám Mammuthus Trogon vừa bước ra khỏi đường hầm không gian, Đình Tấn liền vung tay vát vòng tròn ma pháp triệu hồi kỹ năng mà hắn đã chuẩn bị từ lâu ra ngoài.

Một làn khói đen từ đỉnh ngọn đồi bắt đầu cấp tốc lan tỏa ra xung quanh, tràn xuống bên dưới mà bao trùm lấy những con Mammuthus Trogon.

‘Rồng...’

Những con Mammuthus Trogon bị trúng phải hiệu ứng suy giảm thuộc tính lập tức bị rút đi một lượng lớn HP. Chúng điên cuồng gào thét xông thẳng lên đồi muốn vồ tới chém giết kẻ đã cả gan tấn công chúng.

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

“Cốt Thứ” + “Khống Vật Thuật”

-557 (Chỉ Mạng)

‘Băng băng băng... pháp pháp...’

-70

-144 (Điểm Yếu)

-221 (Chí Mạng)

...

EXP +23350

Đình Tấn sau khi tung ra “Tử Vong Mãn Che” thì vẫn không ngừng lại việc triệu hồi kỹ năng. Từng đòn công kích nối tiếp nhau đánh lên người một con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh.

Bao vây xung quanh hắn là đám Bộ Xương Cung Thủ. Nhận được mệnh lệnh công kích của chủ nhân, bọn chúng liên tục bắn xả cốt tiễn về phía kẻ địch đang muốn xông lên đồi dốc.

Đình Tấn lần này mệnh lệnh cho 45 con Bộ Xương Cung Thủ dồn vào, tập trung công kích chỉ một con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh xông ra khỏi đường hầm không gian đầu tiên mà thôi.

Liên tục có những mũi cốt tiễn thay phiên nhau cắm lên người con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh đó. Mắt, đầu, lưng, vai... tất cả những vị trí hiểm yếu đều bị đánh trúng làm cho lượng sát thương được gia tăng lên gấp nhiều lần.

Con Mammuthus Trogon này liệu mạng chịu đòn mà xông lên, nhưng chỉ mấy giây sau, vẫn chưa kịp đến chân đồi hay kêu rên một tiếng cuối cùng nữa thì nó đã bị tiêu diệt, phải giao nộp điểm kinh nghiệm cho Đình Tấn.

Trông thấy con số kinh nghiệm màu cam hiện lên ngay tại xác chết của con Mammuthus Trogon vừa chết này, Đình Tấn không khỏi âm thầm vHqxls7 tắc lưỡi một cái.

Lượng kinh nghiệm dồi dào không hề thua kém những con Chupacabra Thủ Lĩnh mà trước đó hắn đã giết khá nhiều, thậm chí là có một chút nhỉnh hơn nữa.

‘Rõng rỗng...’

Những con Mammuthus Trogon còn lại trông thấy đồng bạn mình bị giết thì không khỏi tức giận gào thét liên tục.

Bốn con Mammuthus Trogon xông ra đầu tiên đã bị giết đi một. Ba con còn lại vẫn tiếp tục xông lên.

Nhưng vì khoảng cách đôi bên cũng có hơn chục mét, lại thêm khu vực mà Đình Tấn lựa chọn cố thủ này cũng không rộng lớn, nên đàn Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh này không thể phát huy ra lợi thế về sức mạnh của bọn chúng.

Bất quá, ngay lúc này, công kích của Đình Tấn và đám Bộ Xương Cung Thủ lại tới.

Lần này, hắn lựa chọn mục tiêu là con Mammuthus Trogon có tốc độ xông lên trước nhất trong số ba con còn lại. Khoảng cách của nó cũng đã rất gần, sắp sửa va chạm với hàng phòng vệ của đám Bộ Xương Chiến Sĩ, đang đứng ở lưng chừng đồi dốc rồi.

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

“Cốt Thứ”+ “Khổng Vật Thuật”

-533 (Chí Mạng)

‘Băng băng băng... pháp pháp...’

-68

-138 (Điểm Yếu)

-277 (Chí Mạng)

...

Tuy nhiên, rất không may cho Đình Tấn là trải qua một hồi công kích, lượng sát thương gây ra vẫn chưa đủ để giết chết con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh đó. Mà hai con Mammuthus Trogon khác đã sắp xông tới dưới chân đồi dốc rồi.

Hắn đôi chân mày nhíu chặt lại với nhau, lập tức làm ra phản ứng tiếp theo là mệnh lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ chuyển hướng công kích về phía một con Mammuthus Trogon đang xông tới và sắp va chạm với đội Bộ Xương Chiến Sĩ ở phía sau.

“Nguyên Rùa Suy Yếu”

“Cốt Thứ” + “Không Vật Thuật”

-644 (Điểm Yếu)

Riêng Đình Tấn thì chỉ tung ra một cái nguyên rùa vào con Mammuthus Trogon, đang là mục tiêu của đám Bộ Xương Cung Thủ, nhằm gia tăng lượng sát thương mà nó phải nhận vào.

Sau đó lại tiếp tục dùng combo “Cốt Thứ” và “Không Vật Thuật” đánh hụt lượng HP còn lại của con Mammuthus Trogon đang còn ‘ngáp ngáp’ lúc này.

EXP +23350

EXP +23350

Không quá 5 hơi thở, cả hai con Mammuthus Trogon này đều ngã xuống và cống nạp điểm kinh nghiệm cho Đình Tấn.

Giết xong hai con Mammuthus Trogon, Đình Tấn không hề ngừng tay chút nào, vẫn tiếp tục phát ra công kích và chỉ điểm mục tiêu cho đám Bộ Xương Cung Thủ.

Cũng ngay tại thời điểm đó, bốn con Mammuthus Trogon Boss Thủ Lĩnh tiếp theo đã bắt đầu xông ra khỏi đường hầm không gian.

Nhắm đếm lại thời gian, Đình Tấn dự đoán mỗi lượt đàn Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh xông ra khỏi đường hầm không gian sẽ giãn cách nhau khoảng 30 – 40 giây và số lượng mỗi lượt sẽ là bốn con.

Đình Tấn âm thầm tính toán, cộng trừ nhân chia ra thì kết luận được một điều, nếu ở mỗi lượt, hắn cùng với đám Bộ Xương Cung Thủ toàn lực phát huy như vậy thì sẽ kịp thời giết được toàn bộ bốn con trước khi lượt tiếp theo xông tới.

Nghĩ đến đây, khóe miệng của hắn liền nhếch lên cười tà, bởi vì hắn vẫn còn một đội Bộ Xương Chiến Sĩ và một đội Tang Thi vẫn chưa hề dùng tới.

Nếu như mệnh lệnh cho bọn chúng toàn bộ xông lên, thời gian giết đi bốn con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh ở mỗi lượt sẽ được rút ngắn đi rất nhiều.

Trong đầu âm thầm suy nghĩ và tính nhẩm, thế nhưng hắn cũng không chậm trễ phát ra mệnh lệnh, chỉ huy đám Bộ Xương Cung Thủ công kích con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh còn lại của lượt đầu tiên.

Bên cạnh đó, đám Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ này giờ vẫn còn đang rảnh rỗi cũng được Đình Tấn mệnh lệnh xông lên chặn lại bốn con Mammuthus Trogon ở lượt xông ra thứ hai.

90 con Bộ Xương Chiến Sĩ chia ra làm bốn nhóm, mỗi nhóm 20 con, đang tụ tập ở giữa lưng chừng đồi dốc, sau khi nhận được mệnh lệnh của Đình Tấn thì lập tức xông về phía một con Mammuthus Trogon, hay nói đúng hơn mục tiêu của chúng chính là cánh cổng đường hầm không gian kia.

Trông thấy từng nhóm Bộ Xương Chiến Sĩ đang lao nhanh xuống dốc, hướng về phía mình mà tới, bốn con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh vung vẩy chiếc vòi to lớn đầy lông lá của mình, gào thét liên hồi.

‘Rống rống...’

‘Ầm ầm ầm...’

-170 (Đón Đỡ)

-845

-2565 (Chí Mạng)

...

Đội bên rất nhanh thì va chạm nhau. Mỗi nhóm 20 tên Bộ Xương Chiến Sĩ theo mệnh lệnh của Đình Tấn nên đã xếp sẵn thành đội hình mũi nhọn.

Đến khi vừa va chạm với con Mammuthus Trogon, bọn chúng lần lượt giờ khiến lên chống đỡ lấy thân thể của đồng đội ở phía trước.

Tuy rằng Đình Tấn cao hơn con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh này một cấp thế nhưng hắn cũng không áp chế nó được bao nhiêu.

Chính vì thế mà đám Bộ Xương Chiến Sĩ liên tục bị đẩy lùi về phía sau nhưng không hề có con Bộ Xương Chiến Sĩ nào bị ùi bay hay hất tung lên trời.

Bất quá lượng sát thương mà chúng nhận phải tuy đã được giảm đi 80% nhưng cũng không phải là một con số nhỏ.

Đó là chưa kể đến những con Bộ Xương Chiến Sĩ đã không đón đỡ được, bị cặp nhà sặc nhọn hoặc bị cái vòi to lớn của con Mammuthus Trogon quất

trúng, ăn trọn một lượng sát thương khủng bố.

Tốc độ đang xông tới của con Mammuthus Trogon cũng dần dần bị giảm đi, đến khi nó đẩy lùi tiểu đội Bộ Xương Chiến Sĩ đến chân đồi thì đã dừng lại, không thể tiến thêm một bước nào nữa.

Ngay tiếp theo sau đó, bốn nhóm với số lượng mỗi nhóm là 15 con Tang Thi lần lượt bắt lấy con Mammuthus Trogon bị chặn lại đó.

Bọn chúng thay phiên nhau dùng móng vuốt sắt nhọn của mình, đeo bám lên thân thể khổng lồ của con Mammuthus Trogon rồi bắt đầu cấn xé da thịt của đối phương.

Nhờ vậy mà không hề có con Mammuthus Trogon nào vượt lên được đến lưng chừng ngọn đồi.

Đình Tấn lúc này đang đứng trên đỉnh đồi cùng với 10 con Bộ Xương Chiến Sĩ, được giữ lại làm hộ vệ đề phòng bất trắc.

Sau lượt xuất hiện đầu tiên của đám Mammuthus Trogon, hắn đã rút ra được khá nhiều kinh nghiệm nên cũng không còn cần phải ra tay phát ra công kích gì nữa, chỉ chăm chú quan sát tình hình xung quanh mà thôi.

Nếu như có con Bộ Xương Chiến Sĩ hay Tang Thi nào bị giết chết thì hắn sẽ lập tức triệu hồi lại để bổ sung quân số.

Có sự tham gia của đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi những con Mammuthus Trogon này bị giết càng nhanh hơn.

Nhờ vậy mà tình hình trận chiến dần dần được ổn định lại và còn có vẻ như càng trở nên nhẹ nhàng hơn so với lượt phòng thủ trước đó với đàn Chupacabra.

EXP +23550

EXP +23550

...

Từng con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh thay phiên nhau lần lượt ngã xuống cống hiến điểm kinh nghiệm cho Đình Tấn. Bản thân hắn bây giờ đã không còn quá nhiều lo lắng như trước đó.

Âm thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm, Đình Tấn chậm rãi ngồi xuống, tiếp tục làm việc với cái đồng phần mềm trí tuệ nhân tạo hoặc không thì sẵn tiện tu luyện thêm vài vòng bí kíp “Minh Tướng Thuật” hoặc “Cường Hóa Triệu Hồi Thuật”.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 214: Bắt gặp

- “Thế nào rồi? Đã tìm ra tung tích hắn chưa?”

Một người đàn ông trung niên hướng về phía một tên thanh niên khác hỏi thăm.

- “Bẩm đường chủ, anh em đã tìm kiếm khắp khu rừng nhưng vẫn chưa thấy bóng dáng của hắn đâu.”

Người đàn ông trung niên nghe báo cáo xong thì sắc mặt liền trầm xuống, có chút không hiểu cùng lo lắng. Hắn hướng về phía tên thanh niên trước mặt nôn nóng nói.

- “Trở về trụ sở gọi hết anh em ra ngoài hành động luôn đi. Nhất định phải tìm cho ra tên Đình Tấn đó cho ta. Mà nhớ tránh làm ra động tĩnh quá lớn để phòng đánh động đến bọn người [The Alliance] kia thì không hay.”

- “Đã rõ, Đường chủ!”

Gã thanh niên nghe xong lập tức hô lớn một tiếng, xoay người hướng trở về thành mà liều mạng chạy đi.

...

Hai người này chính là gã Trần Cận Hùng và tên thuộc hạ thân tín của hắn. Trong lúc Đình Tấn đang phải vật lộn với đàn voi Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh thì hắn cùng với đám thuộc hạ thân tín đã dẫn dắt hơn 400 tên đàn em chia ra tìm kiếm tung tích của Đình Tấn.

Thế nhưng rất không may cho tên Trần Cận Hùng là Đình Tấn lúc này đang ở không gian riêng, tách biệt với thế giới bên ngoài của phụ bản ‘Ngăn chặn

quái vật xâm lấn’.

Chỉ khi nào hoàn thành phụ bản thì Đình Tấn mới có thể trở lại với thế giới bên ngoài. Ngay cả những người đồng đội của Đình Tấn cũng không thể tiến vào thì làm sao hắn có thể tìm ra được kia chứ.

Khởi đầu, ngay khi được đám thuộc hạ báo cáo tin tức về việc Đình Tấn xuất hiện trên địa bàn do Hồng Môn Hội quản lý, ở trong khu vực phía đông EL thành, tên Trần Cận Hùng nghĩ rằng, lần này chắc chắn sẽ có thể dễ dàng tóm gọn rồi tiêu diệt Đình Tấn bởi vì hắn chỉ đi một mình không có ai bảo vệ.

Thông qua đó, Hồng Môn Hội sẽ thu hoạch được rất nhiều cả về danh tiếng lẫn tiền tài. Nhất là vì trên người của Đình Tấn nổi tiếng là luôn có hào quang của vật phẩm cao cấp, chỉ xuất hiện ở chất lượng đồ xanh và đỏ trở lên.

Vì thế mà từ lúc mới bắt đầu, tên Trần Cận Hùng đã rất thận trọng, cử đi hơn trăm tên đàn em tản ra khắp khu vực ngoại thành ở phía đông EL thành.

Hắn nghĩ rằng chỉ với một tên người chơi nghề nghiệp có chút đặc biệt, là thể biến dị của triệu hồi sư nghề nghiệp, thì nhất định tốc độ của Đình Tấn sẽ không thể nào nhanh được.

Lợi dụng 100 người trải rộng ra khắp nơi tìm kiếm, càn quét vòng quanh khu vực dã ngoại phía đông EL thành, hắn sẽ có thể rất nhanh bắt được tung tích của Đình Tấn mà thôi.

Thế nhưng không ngờ rằng, dù đã bỏ ra thời gian đến gần hai, ba giờ, hắn vẫn chưa hề có được chút manh mối nào. Thậm chí khi hắn tăng số lượng người tìm kiếm lên 200 người, 300 người, đến bảy giờ đã là 600 người thì vẫn như cũ là không hề có bất cứ tiến triển khả quan.

Điều này càng làm cho hắn không khỏi cảm thấy bồn chồn, nôn nóng trong lòng, bởi con mồi đến tay lại dễ vượt mất, cái cảm giác đó quả thật rất khó mà chịu đựng được.

Bất quá, đúng lúc hắn đang trầm tư suy nghĩ thì bỗng nhiên ở bên cạnh, có một nhóm người đi ngang qua xì xào bàn tán.

- “Ô, lúc này người nói có phải là vị cao thủ Top 1 đẳng cấp không?”

Trong nhóm năm người, một cô gái cầm dao găm trong tay, rõ ràng là một người chơi thích khách, đưa mắt nhìn một tên thanh niên duy nhất trong vC0RgDx nhóm hỏi dò.

Tên thanh niên về mặt hưng phấn đáp.

- “Ừ, chính là hắn đấy. Nếu như hắn nói không sai thì tháng sau chắc chắn [The Alliance] sẽ tổ chức một đợt thu nhận người mới. Đến lúc đó chúng ta cùng nhau đi tham gia đăng ký gia nhập.”

Một cô gái khác, nghề nghiệp là pháp sư lại có chút lo lắng, tự ti trong lòng nên nhỏ giọng nói.

- “Hic... có được không vậy Tân? Ta nghe nói công hội đó điều kiện gia nhập rất hà khắc đó. Hay là chúng ta cứ tiếp tục ở lại công hội [Bình Minh] đi. Dù sao nơi này cũng rất tốt mà.”

Lúc này, một cô gái chơi cùng thủ nghề nghiệp mới đứng ra phản bác.

- “Trời ơi, Ly! Đây là đệ nhất công hội, là S cấp thế lực, được 70% người chơi Anh Hùng bình chọn đó. Vào đó vừa có thể chơi lại vừa có thể lãnh tiền lương, hơn nữa còn có uy phong hơn mấy công hội nhỏ gấp nhiều lần, có cơ hội thì đại gi mà không thử một lần. Đúng không, Tân?”

Bị hỏi trúng, gã thanh niên gọi Tân, nghề nghiệp là đấu sĩ, giọng nói khẳng định trả lời.

- “Ừm. Không chỉ vậy, ta cũng rất hâm mộ tiểu đội của bọn họ, nên nhất định phải thử đăng ký gia nhập một lần, nếu không sau này sẽ hối hận chết mất. Bây giờ đến lúc đó, thời gian vẫn còn hơn một tháng, cứ cố gắng luyện cấp tăng lên thực lực thử xem.”

Cả nhóm năm người, một nam bốn nữ, đang hưng phấn bàn tán về chuyện gia nhập công hội, toàn bộ đã rơi vào tai của tên Trần Cận Hùng.

Ánh mắt của hắn đột nhiên lóe sáng khi nghe đến những cụm từ khóa như ‘Top 1 bảng xếp hạng đẳng cấp’, ‘[The Alliance]’, ‘Đệ nhất công hội’, ‘S cấp công hội’... Ngay tức khắc, hắn nhanh chân đuổi theo nhóm thanh niên thiếu nữ này.

...

Lâm Cảnh Tân đang vừa đi vừa hào hứng nói chuyện với mấy cô bạn thì bỗng nhiên ngay trước mặt hắn lại xuất hiện một bóng người chắn ngang đường đi. Không có nghĩ gì quá nhiều, hắn lách người sang một bên, muốn bỏ qua người này để đi tiếp.

Nhưng người đàn ông trung niên này cũng lùi lại một bước, tiếp tục chặn trước đường đi của hắn.

Lúc này, Lâm Cảnh Tân mới biết đối phương là có ý đồ mà đến. Hoi cau mày nhìn người đàn ông trung niên trước mặt, hắn có chút cảnh giác hỏi.

- “Người muốn gì?!”

- “Ta chỉ muốn hỏi một chút tin tức.”

Người đàn ông trung niên mỉm cười, bình thản đáp. Hắn không phải ai xa lạ, chính là gã Trần Cận Hùng vừa đuổi theo nhóm thiếu nam thiếu nữ này.

Lâm Cảnh Tân cùng với bốn cô bạn của hắn, lúc này đã dừng lại bước chân, tụ tập cùng nhau, đứng mặt đối mặt với tên Trần Cận Hùng.

Nghe đối phương muốn hỏi chuyện, Lâm Cảnh Tân mới buông lỏng một chút sự phòng bị trong lòng, cất tiếng hỏi lại.

- “Chuyện gì? Người hỏi nhanh đi, chúng ta còn có nhiệm vụ phải làm.”

- “Lúc này ta có nghe các người nói là có gặp vị cao thủ Top 1 bảng xếp hạng đẳng cấp. Không biết có thể nói cho ta biết vị trí chính xác hoặc là hướng đi của hắn hay không?”

Tên Trần Cận Hùng thấy con mồi đã mắc câu thì lúc này mới nhanh chóng hỏi lại. Trong lúc nói chuyện, khóe miệng của hắn vẫn giữ nụ cười mỉm, người ngoài nhìn vào không ai có thể nghĩ rằng hắn chính là ‘Lão Đại’ của một băng nhóm xã hội đen người Trung Quốc.

Thế nhưng ngay khi nói dứt câu, hắn dường như lại nghĩ đến điều gì đó, tiếp tục bổ sung thêm.

- “Ta có chút chuyện muốn cùng hắn hợp tác, thế nhưng tìm mãi mà không gặp nên xin nhờ các người giúp giùm. Nếu tìm được thì chắc chắn sẽ có hậu tạ.”

Gã Trần Cận Hùng lúc này là sợ rằng những tên này có thể là người hâm mộ của Đinh Tấn hoặc [The Alliance]. Nếu hắn hỏi quá lộ liễu có thể đối phương sẽ không khai báo hoặc cố tình nói dối hắn để che dấu tung tích của Đinh Tấn.

Nhìn thái độ thành khẩn của tên Trần Cận Hùng, bốn cô gái không khỏi vui đi lòng cảnh giác trước đó với hắn.

Duy chỉ có một người trong nhóm, gương mặt vẫn không hề thả lỏng chút nào, chính là tên thanh niên Lâm Cảnh Tân kia.

Trong lời nói của tên Trần Cận Hùng để lộ rất nhiều sơ hở. Là người có nghiên cứu về [The Alliance] công hội thì ai mà chẳng biết muốn hợp tác với bọn họ thì phải đến [The Alliance Khách Sạn] để gặp mặt Lý Uyên quản lý kia chứ.

- ‘Bắt gặp mình ở đây để hỏi tin tức nhận định là đối phương có ý đồ gì đó.’

Lâm Cảnh Tân không khỏi nghĩ thầm trong đầu. Ánh mắt của hắn vẫn chăm chăm quan sát người đàn ông này từ trên xuống dưới, cẩn thận để ý từng cử chỉ hành động và lời nói của hắn.

Tuy rằng lời nói của đối phương rất thành khẩn và lịch sự nhưng hắn vẫn có cảm giác chút gì đó sai sai.

Bất chợt, ánh mắt của hắn liền tập trung lên bắp tay phải của tên Trần Cận Hùng. Nơi đó đang có một cái phù hiệu hình ảnh một con rồng đen được dán lên trang bị áo vải của hắn.

- ‘Cái phù hiệu này sao lại nhìn khá quen mắt thế nhỉ...’

Lâm Cảnh Tân trừng mắt nhìn kỹ cái phù hiệu kia, trầm nghĩ trong đầu. Cặp mắt hắn đảo quanh một vòng, tựa như đang nhớ cố gắng nhớ lại chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Bắt được tung tích, đợt sóng thứ hai kết thúc

Cô gái chơi nghề nghiệp đạo tặc trong nhóm, có vẻ khá lạnh lợi và hòa đồng. Vừa nghe được đối phương cũng không có ý xấu gì, nàng liền vui vẻ đáp lại.

- “Ừ nếu người người cần tìm là chủ hội của [The Alliance] thì quả thật chúng ta có gặp qua lúc sáng. Chuyện là...”

Cô gái vừa định mở lời kể lại chuyện lúc sáng thì tên thanh niên Lâm Cảnh Tân trong nhóm liền chen miệng, cắt đứt những lời nàng định nói ra tiếp theo sau đó.

- “Chuyện là lúc sáng bọn ta có bị quái vật tập kích ở ngôi làng gọi là Brooklyn, nhưng mà không may lại gặp phải một đám quái vật tinh anh gọi là Quái nhân Busuzima gì đó, đẳng cấp đến 18 – 19 cấp. Đánh không lại nên đã có hai người trong nhóm đã tử vong. Rồi lúc đó hội trưởng của [The Alliance] - The Dawn xuất hiện, gọi ra một đám vong linh trợ giúp chúng ta. Sau đó thì bọn ta trở về thành còn hắn thì tiếp tục hướng ra vùng dã ngoại mà đi. Về sau thì ta cũng không biết là hắn đi đâu, nhưng hướng đi thì hình như là phía đông nam.”

Gã Trần Cận Hùng đang tập trung nghe cô gái kể chuyện, lại bị tên thanh niên kia cắt lời thì có chút không vui. Nhưng nghe đối phương kể xong câu chuyện, hắn có chút ngờ vực nhìn về phía những cô gái khác trong nhóm như muốn kiểm chứng.

Cô gái đạo tặc vừa bị Lâm Cảnh Tân ngắt lời lúc này tuy rằng có chút ngạc nhiên vì theo như nàng nhớ được Đình Tấn là đi về phía đông bắc.

Nhưng khi trông thấy tên đàn ông trung niên hướng về phía mình nhìn lại, nàng liền giả vờ vừa cười vừa tán đồng, hiểu ý mà phối hợp với lời nói dối của Lâm Cảnh Tân.

- “Phải đó, phải đó. Người không biết đám vong linh kia mạnh thế nào đâu. Nhìn cách chúng đập nấy con quái Tinh Anh như đánh bóng chày lúc đó thì quả thật đã ghê rợn lắm.”

Lời nói của cô gái này không khỏi gợi lại những ký ức lúc sáng mà nhóm của bọn họ gặp phải. Tuy rằng có hai người đã chết trước khi được gặp tận mặt Đình Tấn, nhưng điều đó cũng không cản được trí tưởng tượng phong phú của phụ nữ.

Tên Trần Cận Hùng trông thấy bộ mặt của những cô gái này đều là một vẻ hồi ức thì không khỏi vui đi lòng nghi ngờ. Hắn nhìn về phía tên thanh niên này, chăm chú một hồi lâu như muốn ghi nhớ bộ mặt của đối phương.

Sau đó liền mỉm cười một cái, nói tiếng cảm ơn rồi xoay người gấp rút rời đi. Để lại một nhóm thiếu nam thiếu nữ vẫn đứng tại đó nhìn theo bóng lưng của hắn.

Lâm Cảnh Tân chờ cho đối phương rời đi khuất tầm mắt của mình mới xoay lưng dẫn đầu cả nhóm trở lại văn phòng của Linh Đánh Thuê Công Hội.

Trên đường đi, cô gái đạo tặc lúc này mới tiến đến bên cạnh hắn nhỏ giọng hỏi.

- “Sao lúc này người lại nói dối hắn vậy? Ta nhớ rõ tên The Dawn đó là đi về hướng đông bắc mà.”

Nghe được cô bạn gái hỏi thăm, Lâm Cảnh Tân liếc mắt nhìn xung quanh một chút, cảm thấy không có ai để ý thì mới nhỏ giọng nói luôn cho bốn cô bạn của mình nghe.

- “Người lúc này không biết là có ý đồ gì, nhưng nhìn phù hiệu của hắn thì quen mắt lắm, mà khổ nỗi ta lại không nhớ được là của Công Hội nào. Nếu không biết ý đồ của hắn muốn tìm ân nhân của chúng ta để làm gì, nhưng tốt nhất vẫn là nói nửa thật nửa giả, có gì cũng không có gây phiền phức cho người ta.

Bây giờ chúng ta nói dối hắn, thì cũng là đã đắc tội hắn, sau này để hắn gặp lại thì có thể tội mình sẽ không sống được yên ổn đâu. Cho nên sắp tới, chúng ta chuyển địa bàn về khu phía nam thôi. Nơi đó là thế lực của [The Throne] và [The Alliance] đang phân chia. Nghe nói cũng an nhàn ít tranh đấu hơn.”

Mấy cô gái nghe xong thì đưa mắt nhìn nhau tán thành ý kiến của Lâm Cảnh Tân. Thế là cả nhóm quyết định đổi khu vực hoạt động sang phía nam của EL thành.

Trở lại với tên Trần Cận Hùng...

Sau khi nhận được tin tức từ nhóm người trẻ tuổi này, hắn lập tức nhanh chóng trở về tập hợp thuộc hạ trong Hồng Môn Hội, nhanh chân tiến về địa điểm của ngôi làng Brooklyn mà Lâm Cảnh Tân đã nói.

Hắn vừa đi vừa háo hức kể cho đám thuộc hạ thân tín của mình nghe về những chuyện bất gặp lúc này. Bộ dáng rất hưng phấn vì cứ nghĩ Đình Tấn sẽ rơi vào trong tay hắn thì những thua thiệt trong lần giành Boss Griffin trước đó sẽ được bù đắp lại hết.

Thế nhưng hắn không thể ngờ được là, bản thân mình già đầu như vậy còn bị một đám người trẻ tuổi, sống ít hơn vài chục năm lừa dối. Nếu hắn biết được mình bị lừa chắc có thể sẽ tức ói máu, tìm mọi cách trả thù đây.

Chung quy thì cũng phải chờ. Nhờ biết đâu hắn may mắn tìm đến địa điểm của phụ bản đặc biệt mà Đình Tấn đang chiến đấu thì cũng khó mà nói trước.

...

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua. Trong lúc đám người của Hồng Môn Hội đang lên đường lùng sục, tìm kiếm tung tích của mình thì Đình Tấn vẫn là đang nhàn nhã ngồi trên mặt đất tu luyện.

Vừa xong một vòng là hắn lại đứng dậy triệu hồi, bù đắp lại số lượng đám vong linh đã mất.

Trong khoảng thời gian này, hắn đã tìm được một cách tốt hơn để phòng thủ. Đó chính là chờ cho con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh vừa bò ra khỏi đường hầm không gian được một nửa thân thể thì mệnh lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ tiến lên chặn đầu lại.

Kế tiếp đó thì Tang Thi và Bộ Xương Cung Thủ lại chia nhau ra làm việc, dồn sát thương vào dứt điểm từng con một mà thôi.

Chính vì thế mà số lượng những con Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi bị giết càng lúc càng giảm xuống thấy rõ.

Đình Tấn cũng có nhiều thời gian hơn, vừa ngồi tu luyện vừa uống thuốc khôi phục chờ đợi cho đám Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh tử vong công hiến kinh nghiệm.

Từng phút từng giây cứ từ từ trôi qua, Đình Tấn cũng không biết mình đã giết chết bao nhiêu con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh rồi, chỉ cho đến khi hệ thống thông báo một tiếng hân mới giật mình kinh ngạc nhìn lại.

Keng! - Chúc mừng ngài đã thắng 1 cấp, hiện ngài đang có 2 điểm tiềm năng. Xin mời cân nhắc lựa chọn.

Xem lại đồng hồ trên giao diện hệ thống, Đình Tấn mới nhận ra này giờ mình đã chiến đấu đến gần một tiếng rưỡi rồi.

Âm thầm tính nhẩm trong đầu, cứ cách khoảng 35 – 45 giây thì hân sẽ giết xong một đợt, mỗi đợt bốn con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh, vậy là chỉ trong chưa đến 1 giờ 30 phút chiến đấu hân đã giết không dưới 100 con.

Thông qua đó, lượng kinh nghiệm mà hân nhận được đã xấp xỉ 2 triệu 500 nghìn điểm. Thắng cấp 28 chỉ cần 2 triệu 400 nghìn điểm kinh nghiệm mà thôi. Đình Tấn tính toán xong thì cũng không lấy làm lạ gì nhiều nữa.

Nhìn ống kinh nghiệm còn cần đến 2.913.750 điểm để thăng lên cấp 29, Đình Tấn không khỏi tắc lưỡi một cái.

Nếu như là ngày thường hân không biết phải tiêu tốn bao nhiêu thời gian để đi tìm cho ra hơn trăm con Boss Thủ Lĩnh để chém giết đây, nói chi là bọn chúng còn không ở cùng một chỗ.

Thế mà hân lại quên mất một điều không phải ai cũng có một quân đoàn vong linh vô cùng vô tận, khi có đủ dược phẩm khôi phục, như hân để một mình solo một phụ bản đặc biệt.

Phải biết đây là hơn 100 con Boss Thủ Lĩnh, không có hơn 500 người tham gia chiến đấu thì đừng hòng mà vượt qua được đợt sóng thứ nhất nữa chứ nói chi là đợt thứ hai.

Nếu như bỏ một tổ đội 200, 300 người chơi bình thường vào đây, chắc có lẽ bọn họ chỉ có nước khóc thét rồi bị đưa về thành, lãng phí một lượt đổi mới phụ bản đặc biệt trong tháng mất thôi.

Cảm thán thì cảm thán, thế nhưng Đình Tấn cũng rất nhanh vứt bỏ những chuyện này ra sau đầu, tập trung lại cho tình hình chiến đấu trước mắt.

Tuy rằng chiến đấu trong khoảng thời gian dài nhưng lượng tiêu hao được hân duy trì lại ở mức thấp nhất bằng cách thu hồi bớt những con Bộ Xương Chiến Sĩ và duy trì tư thế ngồi để gia tăng khả năng khôi phục lên gấp đôi.

Ngoài ra, Đình Tấn không biết việc tu luyện có gia tăng khả năng khôi phục hay không, nhưng theo như hân cảm giác được thì mỗi khi hân đang tu luyện một vòng “Minh Tường Thuật”, lượng MP tiêu hao dường như sẽ giảm xuống đôi chút hoặc cũng có thể là khả năng khôi phục MP của hân được tăng lên cũng không chừng.

Chính vì thế, khi tình hình đã dần dần được kiểm soát, Đình Tấn giao toàn bộ việc chiến đấu cho đám vong linh.

Còn bản thân hân thì uống thuốc khôi phục hoặc sử dụng kỹ năng để đưa mình về trạng thái tốt nhất, sau đó thì cứ ngồi nhàn nhã tu luyện, giảm thiểu khả năng xuất hiện vấn đề đang luyện giữa chừng mà lại bị hiện tượng HP hoặc MP gần cạn kiệt, làm gián đoạn.

Không quá lâu sau đó, khi mà số thuốc khôi phục chỉ còn lại 1 / 3 số lượng mà hân đã mang theo trước khi rời thành, Đình Tấn cuối cùng cũng nghe được âm thanh của hệ thống mà hân đã chờ đợi vjBfU từ lâu.

Keng! – Đợt sóng quái vật Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh thứ hai còn 5 phút nữa sẽ kết thúc. Xin người chơi cố gắng chống cự.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 216: Trang bị mới (1)

Nghe xong thông báo của hệ thống, Đình Tấn không khỏi âm thầm thở phào một hơi. Nhìn lại trong người chỉ còn lại hơn 60 bình thuốc khôi phục mỗi loại, trong lòng của hân cũng là có chút lo lắng.

Tuy nhiên những suy nghĩ này rất nhanh bị hân gác qua một bên. Chuyện quan trọng lúc này là phải tìm phương án ứng đối, chứ không thể cứ ngồi đó mà lo lắng mãi được.

Đình Tấn đưa mắt nhìn bốn cái lỗ đen đường hầm không gian cao lớn xung quanh mình, lúc này những con Mammuthus Trogon đều đã bị chặn lại trước lối ra không thể tiến thêm một bước.

Dù cho nó đã cố gắng sử dụng những kỹ năng như ‘Hất Tung’ hay ‘Dẫm Đạp’ thì những con Bộ Xương Chiến Sĩ đều có thể chống đối lại hết.

Lợi thế của đám Bộ Xương Chiến Sĩ chính là phòng ngự trâu bò với khả năng giảm 80% sát thương khi Đón Đỡ và trên hết, chúng dũng mãnh, thiện chiến, không biết đau, không sợ chết.

Nhờ vậy mà cứ mỗi khi có bất cứ con Bộ Xương Chiến Sĩ nào ngã xuống chết đi thì sẽ có một hoặc nhiều con khác tiến lên thế chỗ.

Nếu là người chơi bình thường, bọn họ tuy rằng vẫn là sẽ xông lên và có thể sẽ tử vong nhưng sự sợ hãi trong lòng là không thể nào tránh khỏi.

Điều đó làm cho khả năng phán đoán và sức chiến đấu bị giảm xuống một bậc. Cũng như người ta thường nói “Ai bình tất thắng” chính là như vậy.

Đình Tấn và quân đoàn vong linh của hắn cứ như vậy mà chiến đấu chống cự trong những giây phút cuối cùng của đợt sóng quái vật xâm lấn thứ hai này.

...

Đúng 5 phút sau đó, âm thanh hệ thống lại tiếp tục vang lên tin thông báo quen thuộc với Đình Tấn.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã hoàn thành thủ vững được đợt thứ hai, Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh, trong chuỗi nhiệm vụ “Ngăn chặn quái vật xâm lấn”. Hệ thống thưởng cho hai phần túi trang bị chất lượng đồ đỏ, hai phần túi đá Hạt Nhân Nguyên Tố (Trung Cấp) và một phần túi vật phẩm ngẫu nhiên. Xin ngài hãy nhanh chóng chuẩn bị cho đợt quái vật xâm lấn tiếp theo theo Biểu Dị Gấu Đen Boss Thủ Lĩnh (Đẳng cấp 28).

Lúc này, Đình Tấn đã thu hồi toàn bộ đám vong linh và đang ngồi nghỉ ngơi khôi phục. Hắn đã kết thúc sinh mạng của con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh cuối cùng ở 10 giây trước đó rồi.

Nghe xong thông báo của hệ thống, Đình Tấn nhanh chóng mở ra ba lô của mình kiểm tra lại vật phẩm thưởng cho.

Tính tổng hai đợt sóng quái vật xâm lấn, Đình Tấn đã được thưởng cho ba phần túi trang bị chất lượng đồ đỏ, ba phần túi đá Hạt Nhân Nguyên Tố (Trung Cấp) và một phần túi vật phẩm ngẫu nhiên không biết là cái gì.

Điều này cũng làm cho hắn có chút hưng phấn. Ít nhất thì trong chuyến đi lần này thu hoạch cũng rất khả quan. Cũng bởi vì trong phụ bản này, quái vật đánh chết sẽ không rơi đồ vật hoặc tiền đồng.

Chúng chỉ để lại những cái xác, mà Đình Tấn thì lại đã xóa bỏ nghề nghiệp phụ thu thập rồi, cho nên ngoài kinh nghiệm ra, hắn chẳng thu được lợi ích gì từ đám quái vật này.

Cũng may có hệ thống tặng thưởng gỡ gạc lại chút ít, nếu không bỏ ra công sức cả ngày trời mà chỉ thu được vài cấp thì hắn cũng không tránh khỏi có chút hụt hẫng trong lòng.

Đình Tấn hơi chần chừ một chút, suy nghĩ xem có nên mở ra hay không. Nguyên do bởi vì số điểm PK trên người của hắn vẫn còn khá nhiều, có trên 40 điểm.

Tất cả đều là bởi vì trong trận chiến trước đó giành con Boss Griffin Lãnh Chúa với đám người [The Throne] và Hồng Môn bGqzReK Hội, hắn có cử những con Bộ Xương Cung Thủ xông vào chém giết rất nhiều người.

Mà từ lúc trở về đến hiện tại, tuy rằng đã giết cũng khá nhiều quái vật để tẩy điểm, nhưng mà vẫn còn sót lại một lượng lớn điểm PK đó.

Nếu như hắn thành công thông qua phụ bản lần này và không may trên đường về gặp phải quái vật hay người chơi tập kích rồi tử vong, thì rơi mất đồ ra khả năng sẽ rất lớn.

Ngồi trầm tư suy nghĩ giữa lợi và hại một lúc, Đình Tấn quyết định sử dụng toàn bộ túi vật phẩm thưởng này.

- “Bây giờ vẫn là đang gặp khó khăn, còn chưa biết có thể thuận lợi hoàn thành phó bản hay không nữa nói chi là đến chuyện ra ngoài rồi bị người giết. Nếu mở túi ra thì biết đâu lại nhặt được món đồ nào đó có khả năng trợ giúp mình thì sao.”

Nghĩ vậy, Đình Tấn liền không chần chừ gì nữa, lựa chọn sử dụng túi trang bị đồ đỏ trước tiên. Vòng quay lại bắt đầu xoay tròn, kéo trái tim của hắn đập nhanh dần theo.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã nhận được trang bị “Nhẫn Pha Lê”.

Âm thanh hệ thống vừa vang lên, trên tay của Đình Tấn liền xuất hiện một chiếc nhẫn bạc, có đính một hạt đá quý màu xanh lam.

Không biết viên đá thuộc chủng loại gì nhưng chất lượng nhất định là không thấp bởi độ trong suốt tinh khiết và ánh sáng nó phát ra đều thuộc hàng cao cấp nhất mà Đình Tấn thường thấy trong các cửa hiệu đá quý.

Từ lúc mất đi chiếc nhẫn nguyên rửa đến bây giờ Đình Tấn mới thu thập được món đồ trang sức khác có đẳng cấp chất lượng không thua kém.

Đình Tấn cầm chiếc nhẫn trong tay, thuận tiện tiếp tục bấm sử dụng một túi trang bị đồ đỏ khác, sau đó mới tranh thủ quan sát thuộc tính của chiếc nhẫn này.

Nhấn Pha Lê

Chất lượng: Đồ Đồ

Đăng cấp: 27

Thuộc tính:

Gia tăng thuộc tính tinh thần 10%

Gia tăng lượng MP tối đa 15%

Gia tăng lượng MP khôi phục 20%

Thuộc tính ba loại đều là thiên hướng về tinh thần, chuyên dùng cho các loại nghề nghiệp sử dụng ma pháp như Pháp Sư, Triệu Hồi Sư, Cung Thủ, Linh Mục và nhất là Vong Linh Pháp Sư như Đình Tấn.

Không hề có một chút do dự nào, Đình Tấn lập tức mang chiếc nhẫn này lên tay. Thuộc tính bổ trợ nhanh chóng trợ giúp hắn gia tăng thực lực lên càng nhiều hơn.

Cùng lúc đó, tốc độ vòng quay của chiếc túi trang bị đồ đồ cũng dần dần chậm đi. Mũi tên dừng lại ở một ô vị trí biểu tượng là một thanh cung.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã nhận được trang bị “Xuyên Giáp Cung”.

Xuyên Giáp Cung

Chất lượng: Đồ Đồ

Đăng cấp: 25

Thuộc tính:

Sát thương vật lý tăng 30% (Giới hạn 2150 điểm)

Gia tăng thuộc tính sức mạnh 5%

Hiệu ứng mang theo:

Xuyên Phá (Bị Động) – Tạo ra một lưỡi đao gió phụ gia vào mũi tên, làm gia tăng độ sắc bén, có khả năng xuyên phá qua giáp phòng thủ của kẻ địch.

Hiệu quả: Tăng sát thương 20%, Có tỉ lệ bỏ qua phòng thủ của kẻ địch 5%

Cầm trong tay rồi xem thuộc tính của thanh cung này, Đình Tấn không khỏi có chút thất vọng. Hiện tại đang là thời điểm nguy cấp, nếu như mở ra cái gì dùng được để tăng lên sức mạnh thì mới là hợp ý hắn.

Mà thanh cung này dù có mang về thì cũng không ai trong nhóm sử dụng được. Bất quá, Đình Tấn cũng không nghĩ ngợi quá nhiều về việc này.

Nhanh tay cất đi thanh cung vào ba lô, đồng thời bấm sử dụng túi phần thưởng trang bị đồ đồ cuối cùng. Hắn không muốn lãng phí một giây phút nào ở tại thời điểm này.

Vòng xoay lại tiếp tục xoay đều, rồi lại chậm dần và dừng lại. Món trang bị khá kì lạ dần dần hiện rõ trên bàn tay Đình Tấn.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã nhận được trang bị “Nước Mắt Sao Băng”.

Hình thù bên ngoài giống như một ngôi sao băng màu trắng đục đang lấp lóe phản chiếu ánh sáng. Chất liệu được làm từ loại đá gì thì hắn không rõ, chỉ biết nó đã được mài bóng đến mức không hề có một vết tì nào.

Nước Mắt Sao Băng (Bông Tai)

Chất lượng: Đồ Đồ

Đăng cấp: 20

Thuộc tính:

Gia tăng thuộc tính tinh thần 5%

Gia tăng lượng MP tối đa 15%

Hiệu ứng mang theo:

Năng Lượng Chúc Phúc (Chủ Động) – Kích hoạt năng lượng tiềm ẩn bên trong Nước Mắt Sao Băng, khôi phục một lượng MP nhất định.

Hiệu quả: Khôi phục 2000 điểm MP/lần sử dụng, thời gian nạp lại 5 phút.

Đưa mắt kiểm tra thuộc tính của món đồ này, Đình Tấn không khỏi trợn mắt kinh ngạc, sau đó vẻ mặt lập tức trở nên mừng rỡ.

Bây giờ hần thiếu nhất chính là cái gì? Dĩ nhiên là tốc độ khôi phục MP và HP để duy trì đám vong linh như quỷ hút máu kia.

Chỉ một chiếc bông tai này thôi liền đã có thể bù đắp rất nhiều thiếu hụt mà hần đang cần. Đình Tấn không hề do dự chút nào, nhanh chóng trang bị chiếc bông tai này lên người.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217: Trang bị mới (2)

Ba túi trang bị đồ đồ mang lại cho hần hai món đồ rất hiệu quả và thực dụng. Thực lực của Đình Tấn liên tăng lên không chỉ là một cấp độ. Vì với thuộc tính thêm 15% tinh thần của hai món trang sức đó, quân đoàn vong linh của hần tăng lên chỉ ít cũng phải được gần 20 con.

Đồng thời có thêm một lượng MP và MP khôi phục, Đình Tấn cũng có thêm khả năng để duy trì cho đám vong linh càng được lâu hơn. Đến những đợt sóng quái vật tiếp theo sau đó, hần cũng đã có thêm một chút tự tin để thành công vượt qua.

Đình Tấn liếc mắt nhìn đồng hồ, trông thấy thời gian cũng đã trôi qua hơn 2 – 3 phút rồi. Theo như kinh nghiệm rút ra được từ lần nghỉ giải lao giữa hai đợt sóng quái vật trước đó, khoảng cách từ lúc một đợt sóng kết thúc đến lúc đường hầm không gian của đợt sóng quái vật tiếp theo bắt đầu mở ra là ở trong tầm 5 – 10 phút.

Nhắm tính thời gian cũng không còn nhiều, hần nhanh chóng kìm nén lại hưng phấn trong lòng, bởi vì vẫn còn 4 phần túi quà hệ thống tặng thưởng đang chờ đợi hần mở ra đây.

Ba phần túi đá Hạt Nhân Nguyên Tố (Trung Cấp) được Đình Tấn lựa chọn làm mục tiêu mở ra tiếp theo.

Vòng xoay kết thúc, xuất hiện trong tay của Đình Tấn là một viên đá màu đỏ cỡ nắm tay, bề ngoài cũng có chút tương tự với viên đá Hạt Nhân Nguyên Tố mà trước đó hần đã thu được từ con Griffin Lãnh Chúa.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã nhận được vật phẩm “Hạt Nhân Nguyên Tố [Hòa]”.

Tuy nhiên, kích cỡ của viên đá này có nhỏ hơn một chút, màu sắc cũng hơi mờ nhạt không sức sỡ bằng viên Hạt Nhân Nguyên Tố của con Griffin Lãnh Chúa.

...

Hạt Nhân Nguyên Tố [Hòa]

Đẳng cấp: 30

Chất lượng: Trung Cấp

Giới thiệu: Tinh thể được hình thành trong đầu của quái vật thông qua quá trình tiến hóa. Chỉ có quái vật có tinh thể mới có khả năng triệu hồi, sử dụng kỹ năng ma pháp. Chất lượng và thuộc tính của tinh thể thay đổi tùy thuộc vào loại quái vật và sức mạnh của chúng.

Tác dụng:

- Chế tạo hoặc khảm nạm vào trang bị phòng thủ (Áo, quần, giày, bao tay, nón, áo choàng, phù văn...): Đốt cháy kẻ địch công kích bản thân, gây ra một lượng sát thương 10 – 20 điểm.

- Chế tạo hoặc khảm nạm vào trang bị tấn công (Vũ khí, phù văn...): Tích tụ hỏa nguyên tố, công kích sẽ bộc phát ra một vụ nổ gây ra một lượng sát thương 10 – 20 điểm.

- Chế tạo hoặc khảm nạm vào trang bị phụ trợ (Trang sức, phù văn...): Kỹ năng hoặc quái vật triệu hồi được chỉ định sẽ có khả năng gây ra hiệu ứng

đốt cháy, sát thương gây ra tăng thêm 10 – 20 điểm

...

Xem xong thuộc tính của viên đá, Đình Tấn không khỏi hít một hơi khí lạnh. Viên đá này thuộc tính tuy rằng có chút yếu hơn so với viên Hạt Nhân Nguyên Tố [Phong] của con Griffin.

Nhưng toàn bộ thuộc tính của nó đều là chuyên về công kích. Đình Tấn âm thầm suy đoán, ắt hẳn mỗi loại nguyên tố sẽ có những loại hiệu ứng đặc trưng khác nhau.

Sau này nếu hắn muốn lựa chọn chế tạo trang bị hay khám nạm thì chắc phải càng bỏ ra nhiều thời gian hơn để nghiên cứu những hiệu quả của mấy loại đá Hạt Nhân Nguyên Tố này.

Điều này cũng không khỏi làm hắn liên tưởng lại thời điểm trước khi trọng sinh. Trong quân đoàn của hắn có một gã võ sư rất nổi tiếng gọi là Hỏa Long. Mỗi khi hắn công kích sẽ bộc phát ra một vụ nổ nhỏ, hết như một con rồng đang phun ra lửa vậy.

Tuy rằng nghe nói qua khá nhiều nhưng Đình Tấn cũng chưa từng chứng kiến tận mắt bao giờ.

Sau đó thì tên Hỏa Long này cũng ‘đi bán muối’ trong một trận chiến dịch rồi. Thế nên Đình Tấn cũng không rõ là phải chăng hắn có vũ khí khám nạm hoặc chế tạo bằng loại đá Hạt Nhân Nguyên Tố [Hỏa] này hay không.

Nhưng nhớ đến chuyện này thì cũng đã đủ để làm hắn càng nôn nóng hơn, nhanh tay bấm nút sử dụng trên giao diện hệ thống với hai chiếc túi đá Hạt Nhân Nguyên Tố còn lại.

Vòng xoay lại tiếp tục hành trình của nó. Đình Tấn trong lòng có chút háo hức chờ mong xem mình sẽ nhận được loại thuộc tính nào sau đó.

Rất nhanh sau đó, âm thanh hệ thống liền vang lên, đồng thời trong tay Đình Tấn liền có thêm hai viên đá Hạt Nhân Nguyên Tố khác.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã nhận được vật phẩm “Hạt Nhân Nguyên Tố [Băng]”.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã nhận được vật phẩm “Hạt Nhân Nguyên Tố [Hắc Ám]”.

Hạt Nhân Nguyên Tố [Băng]

Đăng cấp: 30

Chất lượng: Trung Cấp

Giới thiệu: Tinh thể được hình thành trong đầu của quái vật thông qua quá trình tiến hóa. Chỉ có quái vật có tinh thể mới có khả năng triệu hồi, sử dụng kỹ năng ma pháp. Chất lượng và thuộc tính của tinh thể thay đổi tùy thuộc vào loại quái vật và sức mạnh của chúng.

Tác dụng:

- Chế tạo hoặc khám nạm vào trang bị phòng thủ (Áo, quần, giày, bao tay, nón, áo choàng, phù văn...): Hình thành nên một lớp băng ngoài trang bị, gia tăng khả năng phòng thủ bản thân 1 – 7%.

- Chế tạo hoặc khám nạm vào trang bị tấn công (Vũ khí, phù văn...): Gây ra hiệu ứng “Đóng Băng”, làm chậm kẻ địch 1 – 7%.

- Chế tạo hoặc khám nạm vào trang bị phụ trợ (Trang sức, phù văn...): Kỹ năng hoặc quái vật triệu hồi được chỉ định sẽ có khả năng gây ra hiệu ứng “Đóng Băng”, làm chậm tốc độ của kẻ địch 1 – 7%.

...

Hạt Nhân Nguyên Tố [Hắc Ám]

Đăng cấp: 30

Chất lượng: Trung Cấp

Giới thiệu: Tinh thể được hình thành trong đầu của quái vật thông qua quá trình tiến hóa. Chỉ có quái vật có tinh thể mới có khả năng triệu hồi, sử dụng kỹ năng ma pháp. Chất lượng và thuộc tính của tinh thể thay đổi tùy thuộc vào loại quái vật và sức mạnh của chúng.

Tác dụng:

- Chế tạo hoặc khám nạm vào trang bị phòng thủ (Áo, quần, giày, bao tay, nón, áo choàng, phù văn...): Kháng bị “Nguyên Rùa Suy Yếu” 1 – 7%.

- Chế tạo hoặc khám nạm vào trang bị tấn công (Vũ khí, phù văn...): Gây ra hiệu ứng “Nguyên Rùa Suy Yếu”, giảm thuộc tính kẻ địch 1 – 3%. (Không thể chồng chất)

- Chế tạo hoặc khảm nạm vào trang bị phụ trợ (Trang sức, phù văn...): Kỹ năng có khả năng gây ra hiệu ứng “Nguyên Rũ Suy Yếu”, giảm thuộc tính của kẻ địch 1 – 3% (Không thể chống chất). Toàn bộ quái vật triệu hồi sức mạnh gia tăng 1- 7%.

...

Xem xét thông tin của cả hai viên đá nguyên tố này, Đình Tấn bBpIJWJ rút ra được kết luận: ‘Cả hai viên đều thuộc về loại không chế’.

Nhưng làm hấn chú ý đến nhiều nhất vẫn là viên đá Hạt Nhân Nguyên Tố có thuộc tính [Hắc Ám] kia.

Loại nguyên tố này gây ra một hiệu ứng hết như kỹ năng “Nguyên Rũ Suy Yếu” của hấn. Nếu như kết hợp hai loại lại với nhau, ắt hấn sẽ có thể gây ra một hiệu quả không tưởng.

Bất quá mỗi viên bổ trợ thuộc tính cũng quá ít đi, dù đã trung cấp nhưng bổ sung chỉ có 1 - 3%, chỉ bằng một nửa so với tác dụng đề kháng “Nguyên Rũ Suy Yếu” của nó.

Mà hơn hết là khi gia công, khảm nạm nó vào trang sức hoặc chế tạo trang sức bằng loại đá có nguyên tố này, đám vong linh của hấn có thể sẽ nhận thêm được bổ trợ.

Đang hưng phấn và kích động vì nghĩ đến rất nhiều hướng đi cho tương lai, bỗng dưng Đình Tấn như chợt nhớ đến chuyện gì đó, cả thân thể đột ngột cứng đờ đi, sau đó ịu xui xuống từ từ.

Đó là bởi vì hấn chợt nhớ đến một chuyện, viên đá Hạt Nhân Nguyên Tố này giới hạn đẳng cấp là trên 30 cấp. Bây giờ có tồn tại thời gian mở ra hấn cũng không thể sử dụng được.

Đẹp bỏ ý nghĩ sử dụng Khảm Nạm Thuật vừa mới học để khảm nạm viên đá Hạt Nhân Nguyên Tố [Hắc Ám] vào trang bị của mình, Đình Tấn có chút lưu luyến cất đi hai viên đá nguyên tố vừa xoay được vào trong ba lô.

Lúc này thời gian chỉ còn lại 2 phút là lối đen đường hầm không gian sẽ mở ra, bắt đầu đợt quái vật xâm lấn tiếp theo.

Đình Tấn rất nhanh thoát khỏi những muộn phiền với mấy viên đá Hạt Nhân Nguyên Tố này. Ánh mắt của hấn dời về túi phần thưởng cuối cùng, túi vật phẩm ngẫu nhiên.

Không hề có chút do dự gì, Đình Tấn xe nhẹ đường quen lại lựa chọn sử dụng nó. Bất quá đến lúc ấn nút bắt đầu để vòng xoay gia tốc, hấn liền dừng lại một chút vì muốn kiểm tra xem phần thưởng lần này gồm có những gì.

Trên màn hình giao diện vòng xoay trước mặt, Đình Tấn trông thấy có rất nhiều thứ, số lượng là gần như gấp đôi, gấp ba lần so với những vòng xoay trước đó mà hấn gặp phải khi mở túi trang bị, túi bí kíp hay túi đá Hạt Nhân Nguyên Tố.

Phần thưởng không có ghi rõ ra tên của từng món đồ, chỉ để hình ảnh tượng trưng bên ngoài của nó. Đình Tấn nhìn kỹ thì trông thấy có rất nhiều món đồ, gồm quần áo, trang sức, đá Hạt Nhân Nguyên Tố, sách bí kíp, mấy cái thẻ lệnh bài Linh Đánh Thuê và Công Hội cùng với một vài thứ gì đó khác nữa mà hấn không biết...

Thôi không tò mò nữa, Đình Tấn đưa tay ấn nút bắt đầu trên vòng xoay, để nó dần dần gia tốc, xoay nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Đợt sóng quái vật thứ ba bắt đầu

Keng! – Chúc mừng, ngài đã nhận được vật phẩm tiêu hao “Đá Năng Lượng Kết Tinh (Nhỏ)”.

Cùng lúc đó, trong tay Đình Tấn lại xuất hiện ra một quả bóng tròn, phát ra ánh sáng màu xanh biển dịu dàng rất dễ chịu.

Đá Năng Lượng Kết Tinh (Nhỏ)

Chất lượng: Đồ dùng tiêu hao

Đẳng cấp: 20

Giới thiệu: Một loại đá trải qua một thời gian dài hấp thụ và tích lũy năng lượng nguyên tố trong trời đất. Sử dụng tinh thần liên kết với viên đá thì có thể cung cấp cho người dùng khả năng khôi phục một lượng MP nhất định ngay tức khắc. (Không thể nạp lại)

Thuộc tính:

Năng lượng MP tích lũy 50.000 điểm

...

Nhìn viên đá trong tay, bất chợt Đinh Tấn không kìm được kích động, hô hấp bắt đầu dồn dập lên. Viên Đá Năng Lượng Kết Tinh này gần như là một loại thuốc khôi phục MP hiệu quả nhất và cũng là cao cấp nhất rồi.

Có nó trong tay, Đinh Tấn chẳng khác nào lượng MP giới hạn của hắn được tăng lên thêm 50.000 điểm. Điều này cũng là trực tiếp giải quyết được vấn đề thiếu hụt thuốc khôi phục trầm trọng của hắn lúc này.

Thế nhưng chưa để cho hắn vui vẻ được bao nhiêu thì âm thanh hệ thống lại tới.

Keng! – Đợt sóng thứ ba, Biến Dị Gấu Đen Boss Thủ Lĩnh, trong nhiệm vụ “Ngăn chặn quái vật xâm lấn” sẽ bắt đầu trong 10 giây. Thời gian 10 giây bắt đầu đếm ngược.

10...

9...

Đang hưng phấn, kích động thì Đinh Tấn liền bị đầu tin nhắn này xối một chậu nước lạnh lên người.

Thế nhưng hắn cũng không hề chậm trễ một giây nào, nhanh tay cất Viên Đá Năng Lượng Kết Tinh vào trong ba lô rồi lập tức đứng bật người dậy lấy sách ra triệu hồi kỹ năng

“Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” (x102)

“Triệu hồi Tang Thi” (x76)

“Triệu hồi Bộ Xương Cung Thủ” (x51)

Vẫn như theo như kế hoạch đã sử dụng ở hai đợt sóng quái vật xâm lấn trước đó, khởi đầu Đinh Tấn sẽ toàn lực triệu hồi không chừa lại chút gì cả.

Nhưng lần này nhờ có hai món trang bị mới, tăng lên được 15% thuộc tính tinh thần nên số lượng đàn vong linh đại quân của Đinh Tấn đã tăng lên rõ rệt.

Chỉ khi nào tình hình đã được ổn định trở lại thì hắn mới bắt đầu tính đến chuyện thu hồi và cân bằng quân số sao cho phù hợp nhất, tránh lãng phí nhân lực cũng như là lãng phí lượng HP và MP tiêu hao.

Bên dưới mặt đất từng con Bộ Xương Chiến Sĩ, Tang Thi và Bộ Xương Cung Thủ từ từ đứng dậy, xếp vào hàng ngũ của nó như ở trận chiến trước đó với đám Mammuthus Trogon.

8...

7...

Âm thanh đếm ngược của hệ thống vẫn tiếp tục vang lên bên tai của Đinh Tấn. Ánh mắt của hắn bình tĩnh mà quan sát không gian đang vận vẹo xung quanh mình.

Ngay khi trông thấy một lỗ đen nho nhỏ xuất hiện và bắt đầu mở rộng, Đinh Tấn lập tức mệnh lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ chia ra bốn đội, 26 tên, xông lên chặn lại trước cửa lỗ đen.

Đám Tang Thi cũng chia ra làm bốn nhóm, bao vây xung quanh rồi chờ đợi thời cơ. Chỉ có đội quân Bộ Xương Cung Thủ thì vẫn xếp ngay hàng thẳng lối, đứng im tại chỗ, chờ mệnh lệnh của Đinh Tấn.

“Từ Vong Mân Che”

Lần này Đinh Tấn đã biết rõ lỗ đen không gian là dựa trên vị trí của mình mà xuất hiện, thế nên hắn không giữ lại kỹ năng để xem xét tình hình mà sử dụng nữa.

6...

5...

4...

Bây giờ, hắn nhắm ngay nơi mình đang đứng, rồi tung ra luôn một lượt tất cả những gì mình có, cùng lúc đó thì lỗ đen cũng đã mở rộng ra gần đến kích cỡ lớn nhất của nó.

Độ cao và bề rộng đều là ngang ngửa với lại những cái lỗ đen trong đợt quái vật Mammuthus Trogon trước đó.

Điều này cũng đồng nghĩa với việc con Biến Dị Gấu Đen Boss Thủ Lĩnh này có kích thước sẽ không hề thua kém với những con Mammuthus Trogon.

Đình Tấn đã thử suy nghĩ, nhớ lại xem có bất cứ thông tin nào về chủng loại Biến Dị Gấu Đen này hay không. Nhưng rất tiếc là hắn không nhớ được gì, hay có thể nói là trong tận thế hắn cũng chưa từng gặp qua hay nghe nói qua về chủng loại này.

Tuy vậy nhưng Đình Tấn cũng không sợ hãi gì quá nhiều. Bởi trước đó, có kinh nghiệm chiến đấu với đám Mammuthus Trogon, lại thêm thực lực đã được gia tăng lên, hắn tin tưởng rằng lượt quái vật xâm lấn này sẽ dễ dàng mà vượt qua mà thôi.

Với gần 750 điểm tinh thần thuộc tính, lại thêm thuộc tính gia tăng 20% hiệu quả kỹ năng của sách bị nguyên rửa, làn khói đen của kỹ năng “Tù Vong Màn Che” mà Đình Tấn sử dụng, lúc này đã có thể bao phủ được một khu vực rất lớn, với bán kính 90 mét xung quanh hắn.

Nhưng vì để tiết kiệm MP, Đình Tấn đã rút ngắn lại vùng ảnh hưởng của kỹ năng này xuống còn khoảng 40 mét bán kính, giảm lượng tiêu hao xuống thấp nhất nhưng vẫn giữ hiệu quả của kỹ năng này ở mức cao nhất.

2...

1...

0...

Keng! - Quái vật bắt đầu xâm lấn, xin hãy cẩn thận.

Tất cả đã vào chỗ chuẩn bị sẵn sàng, ngay khi có âm thanh hệ thống vang lên, Đình Tấn lập tức mệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ bắn xả vào một miệng đường hầm không gian.

‘Xoạt xoạt xoạt...’

Mũi tên từ trên đỉnh đồi bay lên trời như một trận mưa rào, chuẩn xác hướng về phía bên trong một đường hầm không gian ở trước mặt Đình Tấn mà chui vào.

‘Gào...’

Từ bên trong không gian đen tối của lỗ đen truyền ra âm thanh gào thét của một con dã thú bị chọc giận.

Cùng lúc đó, bên trong đường hầm không gian này bỗng nhiên xuất hiện một cặp mắt đỏ lòe đang chớp trùng lên xuống, dần dần phóng to ra.

“Cốt Thứ” + “Không Vật Thuật”

-338 (Điểm Yếu)

Đình Tấn không hề có bất cứ sự ngại ngùng nào ở đây, ngay tức khắc bồi thêm đòn combo công kích duy nhất của mình, đã được chuẩn bị từ lâu.

Hắn nhắm ngay đến đôi mắt màu đỏ kia, dùng “Không Vật Thuật” điều khiển “Cốt Thứ” bắn tới, sát thương cũng vì thế mà được tăng lên gấp đôi.

Bị công kích, con Biến Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh này liên tục gào thét giận dữ. Tốc độ xông tới của nó dường như cũng được gia tăng lên.

Không quá lâu sau đó, Đình Tấn liền đã trông thấy được bộ dạng của con Biến Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh này.

- “Mẹ kiếp! Thì ra là Gấu Chó, làm cứ tưởng là chủng loài gì mới mà lo muốn chết...”

Vừa nhìn thấy con gấu này, Đình Tấn không nhịn được buồn bực thốt lên một câu.

Đúng vậy, loài Biến Dị Gấu Đen này hắn là có gặp qua ở tận thế rồi, tuy nhiên cái tên thì hơi khác một chút. Đình Tấn ở trước khi trọng sinh thường hay gọi loài gấu này là ‘Gấu Chó’.

Nguyên nhân bởi bề ngoài của nó cũng không khác gì con chó là mấy, duy chỉ có kích thước cơ thể to lớn, với chiều cao, tính đến vai lưng, lên tới 4 mét.

Độ dài cơ thể cũng gần 6 mét và cái đầu có những đặc trưng của loài gấu là để nhận diện nó là thuộc họ Gấu.

‘Rầm rầm rầm...’

-295 (Đón Đỡ)

-1475

...

Âm thanh va chạm giữa con Biển Dị Gấu Đen cùng với bức tường dựng lên bởi đám Bộ Xương Chiến Sĩ rất nhanh kéo Đình Tấn ra khỏi dòng suy nghĩ của mình.

Nhìn từng con só sát thương to lớn đang nổi trên đầu của những con Bộ Xương Chiến Sĩ, Đình Tấn cũng âm thầm thở phào một hơi. Ít nhất thì những con Biển Dị Gấu Đen này cũng không quá kinh khủng, hẳn vẫn còn có thể chống đỡ được.

Với bYN4HVj thân thể với kích thước không hề thua kém một ngôi nhà như con Mammothus Trogon thì còn bị đám Bộ Xương Chiến Sĩ này chặn lại thì huống chi là con Biển Dị Gấu Đen, thân thể kích thước nhỏ hơn nhiều.

‘Gào, rống...’

Con Biển Dị Gấu Đen Thủ Lãnh tới trước tiên này đang trên đường chạy đến kẻ đã tấn công nó trước đó, bị chặn lại thì không khỏi tức giận gào thét, vung móng vuốt của mình tát về phía đám Bộ Xương Chiến Sĩ.

‘Soạt soạt soạt...’

-294 (Đón Đỡ)

-277 (Đón Đỡ)

...

Bất quá đám Bộ Xương Chiến Sĩ cũng không phải dễ dàng như vậy thì bị đánh lui.

Bốn con Bộ Xương Chiến Sĩ đứng đầu, cản lại hết lối ra của đường hầm không gian, được những tên đồng đội đứng phía sau chống đỡ thân thể mình nên khi bị con Biển Dị Gấu Đen tát trúng, chúng chỉ là bị đánh ngã nghiêng ngửa một chút mà thôi.

Ở phía bên ngoài, Đình Tấn trông thấy tình cảnh như vậy thì liền an tâm. Bắt đầu tính toán đến việc thu hồi bớt Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi để giảm thiểu tiêu hao xuống.

Một lúc sau...

‘Gào...’

EXP +25600

Đã phải hứng chịu nhiều lượt công kích của đám Bộ Xương Chiến Sĩ đánh lên người mình, con Biển Dị Gấu Đen đi đầu này hét thảm một tiếng cuối cùng của nó rồi ngã xuống công hiến điểm kinh nghiệm cho Đình Tấn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219: Chiến đấu nhàm chán

Chưa đến 10 giây, một con Biển Dị Gấu Đen Thủ Lãnh đã bị đánh gục, làm Đình Tấn cũng có chút giật mình.

Hắn đưa mắt nhìn sang một con Biển Dị Gấu Đen bên cạnh, vẫn còn đang hung hăng vùng vẫy, muốn vượt qua đám Bộ Xương Chiến Sĩ, trong đầu thì thầm ‘Dò xét’ một tiếng để xem xét thử thuộc tính của nó.

Biển Dị Gấu Đen (Boss Thủ Lãnh)

Đẳng cấp: 28

HP: 9440/9440

Kỹ năng: Cẩn Xé, Đánh Bay, Dẫm Đạp, Xung Phong.

Xem xong thuộc tính của con Biển Dị Gấu Đen này, hắn liền một trận hiểu ra. Con gấu tuy rằng rất mạnh mẽ, nhưng dù sao cũng chưa vượt qua phạm trù 30 cấp. Sức chiến đấu của nó có thể là mạnh hơn những con Mammothus Trogon Thủ Lãnh trước đó một chút.

Nhưng cũng chỉ dừng lại ở một chút đó mà thôi, không thể tiến thêm bước nào nữa. Và cũng chính vì thế, Đình Tấn bây giờ có thể nói là một mình vô

địch ở dưới đẳng cấp 30.

Với cách chiến đấu lấy nhiều địch ít của quân đoàn vong linh, cùng với sự kết hợp hiệu quả giữa những loại quân chủng khác nhau, Đình Tấn có thể dễ dàng không chế lại những con Boss có đẳng cấp thấp hoặc ngang ngửa mình, nhất là khi hắn còn chiếm được ưu thế về địa hình.

EXP +25600

EXP +25600

...

Từng con số kinh nghiệm to lớn, trôi nổi ở trên đầu những cái xác của con Biến Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh, rồi lại tràn về phía ống kính nghiệm của Đình Tấn.

Không đến 50 giây, bốn con Biến Dị Gấu Đen trong lượt đầu tiên xông ra khỏi đường hầm không gian đã bị tiêu diệt.

Đình Tấn ngồi nghỉ ngơi trên đỉnh đồi, ánh mắt vẫn chăm chú quan sát lấy tình hình chiến đấu của đám vong linh, không rời một giây.

Thời gian cứ nhỏ giọt trôi qua, đến gần 4 – 5 phút sau đó, một lượt Biến Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh khác mới tiếp tục xông ra khỏi đường hầm.

Hơi nhũn đôi chân mảy lại, Đình Tấn có chút băng khuâng về thời gian giãn cách giữa hai lượt quái vật này. Bởi vì theo như những đợt quái vật trước đó xông ra ngoài đường hầm không gian, hắn cảm giác đợt sóng Biến Dị Gấu Đen này có chút chậm đi.

Hắn cẩn thận nhớ lại chi tiết từng đợt sóng quái vật trước đó. Ở đợt sóng đầu tiên, những con Chupacabra tràn ra như ong vỡ tổ, không ngừng không nghỉ.

Đến đợt thứ hai của những con Mammuthus Trogon Thủ Lĩnh thì có vẻ chậm hơn một chút, gần 50 giây đến 1 phút mới ra được một lượt.

Hiện tại đến đợt thứ ba, 1 lượt Biến Dị Gấu Đen cần đến gần 5 phút thời gian giãn cách. Thời gian đã tăng lên gấp 5 lần rồi.

Nhưng cẩn thận ngẫm nghĩ lại nguyên nhân, hắn liền nhớ lại một chuyện. Đẳng cấp người chơi bây giờ vẫn còn khá thấp, chỉ ở trung bình 19 – 20 cấp mà thôi.

Riêng chỉ có hắn là bởi vì trọng sinh nên nắm được rất nhiều lợi thế, từ việc lợi dụng kỹ năng từ bên ngoài hiện thực mang vào, cho đến việc lợi dụng những kiến thức học được từ tận thế để cải thiện, hỗ trợ cho đồng đội của mình.

Qua đó, hắn đã thu thập được rất nhiều những phần thưởng cả về trang bị, lẫn sách kỹ năng duy nhất từ hệ thống.

Nghĩ đến đây, Đình Tấn mới nhận ra rằng, không phải những con Thủ Lĩnh này quá yếu, mà bởi vì bản thân hắn đã quá mạnh rồi. Hầu như những con quái vật không phải đẳng cấp Lãnh Chúa dưới 30 cấp đều đã không còn là đối thủ của hắn nữa.

Chỉ trừ khi bọn chúng phải dùng đến chiến thuật số lượng để áp đảo lại quân đoàn vong linh thì may ra mới có cơ hội cân bằng chênh lệch. Nhưng số lượng áp đảo thì vẫn phải xem lại khả năng đó có thể xảy ra hay không.

Bởi vì các nhà lập trình game không thể làm ra một tình huống bất hợp lý như vậy được. Chỉ cần tập trung một số lượng Boss Thủ Lĩnh quá nhiều cùng một chỗ và trong cùng một lúc, thì sợ rằng là dù cho có tập hợp lại hơn trăm nghìn người cũng khó mà đánh giết được hết.

Nếu như tập trung số lượng người chơi của một Tòa Thành lại thì may ra mới có cơ hội dẹp loạn.

Đã hiểu ra được nguyên nhân, Đình Tấn cũng không suy nghĩ nhiều về vấn đề này nữa. Đại não hắn bắt đầu vận chuyển, suy nghĩ về việc đề ra chiến thuật hợp lý nhất cho tình huống lúc này.

Thời gian nhỏ giọt trôi qua. Trong lúc Đình Tấn đang suy nghĩ thì từng lượt Biến Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh vẫn tiếp tục thay phiên nhau xông ra khỏi cY19iRv đường hầm không gian, chiến đấu với đám vong linh.

Cho đến khi lượt thứ 4 Biến Dị Gấu Đen bị tiêu diệt xong, Đình Tấn bật người đứng dậy, nhanh chóng thu hồi lại đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi.

Sau đó, hắn lại nhanh chóng ngồi xuống tiếp tục nghỉ ngơi, khôi phục MP và HP đã tiêu hao. Thuận tiện, trong lúc rảnh rỗi này, hắn lại mở ra giao diện máy tính, bắt đầu lập trình phần mềm.

‘Reng reng reng...’

...

‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

‘Triệu hồi Tang Thi’

“Năng Lượng Chúc Phúc”

+2000 MP

Gần 5 phút sau, âm thanh chuông báo hiệu vang lên, Đình Tấn lập tức ngừng lại công việc đang làm, đứng dậy triệu hồi ra Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi.

Tiếp theo, hắn mệnh lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ xông lên, tiếp tục chặn lại lối ra của đường hầm không gian.

Ngay khi đám Bộ Xương Chiến Sĩ vừa tới nơi, dàn trận xong, đường hầm không gian liền bắt đầu lượt thứ 5, bốn con Biển Dị Gấu Đen cùng lúc xông ra khỏi đường hầm.

Trải qua 3 lượt thử nghiệm tính toán, Đình Tấn đã canh thời gian chuẩn xác, sai sót được giảm thấp xuống tới mức độ mili giây.

Và cứ như vậy, Đình Tấn áp dụng một loạt những thao tác lặp đi lặp lại này cho những lượt Biển Dị Gấu Đen xông ra tiếp theo sau đó. Tuy rằng rất phiền phức nhưng cũng không có ảnh hưởng gì nhiều đến công việc hắn đang làm.

Nhờ vậy mà lượng MP và HP tiêu hao được giới hạn lại ở mức thấp nhất. Thậm chí Đình Tấn còn không cần sử dụng đến Đá Năng Lượng Kết Tinh nữa mà vẫn có thể nhân nhả triệu hồi liên tục.

Điểm kinh nghiệm cứ như thế mà tràn về, lấp đầy những chỗ trống trong ống kinh nghiệm của hắn.

1 giờ trôi qua...

Đã trải qua 12 lượt Biển Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh, cứ lặp lại một chuỗi những hành động giống nhau trong một khoảng thời gian dài, Đình Tấn cũng là có chút ể oải, nhàm chán trong người rồi.

- “ Bao lâu mới xong đây... hơi...”

Ngáp dài một cái, Đình Tấn vờn vai đuổi người, tự lẩm bẩm thì thầm chỉ đủ cho mình nghe.

Nếu như để những tên người chơi khác biết được hành động bây giờ của Đình Tấn, chắc có lẽ bọn họ phun nước miếng khinh bỉ cũng đủ để nhấn chìm hắn rồi.

Đình Tấn làm sao biết được nỗi khổ của những tên người chơi chân chính bình thường. Nào là phải khổ sở cầu xin tổ đội, rồi lại phải dốc 100% sức lực để vật lộn với những con quái vật, cuối cùng là phải di chuyển từ nơi này đến nơi khác.

Tất cả chỉ là để đánh đổi lại một chút ít kinh nghiệm, mà lại còn bị chia ra thành nhiều phần cho những người khác trong tổ đội. Không phải ai cũng có khả năng để lười biếng như Đình Tấn mà vẫn giữ được Top 1 bảng xếp hạng đẳng cấp.

Thời gian cứ thế mà chậm rãi trôi qua...

2 giờ sau...

Vẫn chưa hề có âm thanh hệ thống thông báo về việc, đợt sóng thứ ba quái vật kết thúc. Điều này cũng làm Đình Tấn có chút lúng túng khó hiểu một chút, vì theo như những gì đã xảy ra ở hai đợt sóng quái vật xâm lấn trước đó thì đáng lẽ lúc này đã phải có thông báo về việc kết thúc rồi.

Bất quá, trong người tiêu hao thuốc khôi phục cũng không nhiều, lại đang được hưởng kinh nghiệm lên cấp nên Đình Tấn cũng không ý kiến gì nhiều, ngược lại còn cầu mong cho nó tồn tại lâu thêm một chút nữa.

Thế là Đình Tấn lại tiếp tục thực hiện một chuỗi tuần hoàn những thao tác lặp đi lặp lại nhàm chán như vậy, thuận tiện hắn còn định mở giao diện duyệt web ra xem cho đỡ nhàm chán nhưng hệ thống lại vang lên một thông báo làm hắn xém chút không kìm được mà chửi thề.

Keng! – Ngài đang ở trong phụ bản đặc biệt ‘Ngăn chặn quái vật xâm lấn’, không thể liên lạc với thế giới bên ngoài. Xin tập trung vào việc phòng thủ quái vật xâm lấn.

Cuối cùng, hắn chỉ có thể an phận, tiếp tục tập trung vào công việc phòng thủ của mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 220: Chấn động

Trong lúc Đình Tấn đang nhàm chán đến không thể nhàm chán hơn, chiến đấu với những Biển Dị Gấu Đen đen này, thì tên Trần Cận Hùng đang dẫn dắt

đám thuộc hạ của mình đi khắp nơi tìm kiếm.

Đã trải qua hơn 5 tiếng kể từ lúc hắn nhận được tin tức từ nhóm thanh niên thiếu nữ ở trong thành. Thế nhưng kết quả của cuộc tìm kiếm cho đến bây giờ vẫn là chưa hề có bất cứ manh mối nào, nói chỉ là đến thân ảnh của Đình Tấn.

‘Phịch’

- “Mẹ kiếp! Sao vẫn chưa thấy chứ?!”

Tên Trần Cận Hùng vừa đá mạnh vào một cành cây trên mặt đất vừa nắc nứi để giải tỏa cơn tức giận trong lòng hắn.

- “Đường chủ, có khi nào là đám nhóc đó nói dối ngài không?”

Một tên thuộc hạ thân tín đi bên cạnh, trông thấy tên Trần Cận Hùng tức giận như vậy thì không khỏi có chút lo lắng hỏi lại.

Nghe xong tên thuộc hạ hỏi mình, gã Trần Cận Hùng mới liếc mắt lạnh lùng nhìn qua đối phương một cái. Điều này không khỏi làm cho tên đó lạnh cả sống lưng, vội vàng cúi đầu im miệng.

Bất quá, tên Trần Cận Hùng cũng không có nói gì, chỉ nhìn một cái rồi thu hồi ánh mắt, roi vào trầm tư suy nghĩ.

Dường như hắn đang muốn nhớ lại xem sắc mặt của những tên thiếu niên thiếu nữ lúc này mình đã gặp để kiểm chứng lại sự thật, bởi vì tên thuộc hạ thân tín kia có thể cũng không nói sai.

Một lúc sau, tên Trần Cận Hùng liền có kết luận là nhóm người của Lâm Cảnh Tân không hề nói dối toàn bộ. Gã tin vào ánh mắt của mình vẫn còn sắc bén như vậy, nhất định là đám nhóc này cố tình giấu đi hướng đi thật của tên Đình Tấn.

- “Thu đội! Chúng ta quay trở lại làng Brooklyn, đi về hướng đông bắc cho ta.”

Hắn lập tức hướng về những tên thuộc hạ thân tín của mình phát ra mệnh lệnh.

‘Rồ!’

Ba tên thuộc hạ thân tín của hắn nhanh chóng hô to nhận lệnh, chạy nhanh về phía đội của mình tập trung những tên đàn em lại, khởi hành đi trở về làng Brooklyn.

Bất quá, tên Trần Cận Hùng chưa kịp cất bước đi thì đã bị một tên thuộc hạ, chơi nghề nghiệp pháp sư, cản lại.

- “Đường chủ! Đường chủ! Người xem này...”

Nói đoạn, tên pháp sư này điều chỉnh màn hình giao diện của bảng xếp hạng Đẳng Cấp ra trước mặt mình cho tên Trần Cận Hùng xem.

Gã Trần Cận Hùng có chút ngờ vực, tò mò đưa mắt nhìn sang xem xét một chút. Không quá ba hơi thở sau đó, ánh mắt của hắn lập tức trợn trừng lên khó tin...

...

Cũng ngay tại thời điểm đó, ở thế giới Anh Hùng bên ngoài đã bắt đầu nổi lên sóng gió, còn hơn cả bão cấp độ 10 nữa.

Cả trong game lẫn hiện thực lúc này, khắp nơi đều đang bàn tán về tin tức game Anh Hùng online đã xuất hiện lỗi và đang có một người đang lợi dụng lỗ hổng đó để trục lợi cho bản thân.

Trên diễn đàn Anh Hùng, phía bên dưới chủ đề “The Alliance Sẽ Không Bao Giờ Đầu Hàng!” của tên HappyLife413, chính là một đề tài đang nóng sốt khác.

Tiêu đề của chủ đề này là “Xin bí quyết luyện cấp”, do một tên người chơi gọi Freefoplay khởi tạo nên.

Tuy rằng thời gian công bố không lâu, thế nhưng lượt xem, lượt bình luận lẫn lượt chia sẻ của chủ đề này đều sắp đạt được một phần ba thông số trong chủ đề của tên HappyLife413 rồi.

Nội dung bên trong rất đơn giản, chỉ có một đoạn câu hỏi ngắn gọn xin chia sẻ bí quyết và cách chơi của một tên người chơi mới gia nhập game mà thôi.

[Thứ lỗi, ta mới vừa chơi game không lâu. Thế nhưng cảm thấy đẳng cấp quá là khó để tăng lên đi.

Nhưng mà trông thấy top 1 bảng xếp hạng đẳng cấp – gọi là The Dawn kia thăng cấp như ngồi trên hỏa tiễn vậy, thế nên không biết anh em có bí quyết nào không thì chia sẻ cho ta với.

[Dĩ nhiên sẽ có hậu tạ sau nếu có hiệu quả.]

Câu hỏi rất bình thường, nếu đọc thoáng qua thì sẽ không cảm thấy có gì khó hiểu ở đây. Dù sao người chơi mới, lạ nước lạ cái, chưa quen với cách chơi nên dĩ nhiên sẽ không có nhiều kinh nghiệm bằng những người đã chơi thời gian lâu hơn.

Tương chừng như vô hại, thế nhưng chính câu hỏi này mới là nguyên nhân đã khơi dậy nên sự chú ý của nhiều người, vô tình tạo ra một quả bom nổ chậm.

Và ở lượt bình luận thứ hai cũng chính là ngòi nổ cho quả bom này, làm cho cả thế giới game Anh Hùng bị chấn động không thôi.

[Ta nghi ngờ game Anh Hùng online đã xuất hiện lỗi hoặc lỗ hổng nào đó. Và tên The Dawn đang lợi dụng cái bug đó để thăng cấp. Hình minh chứng...]

Kèm theo ở phía sau một câu bình luận, của một tên người chơi gọi là Kidvotinh1412 này, còn có vài tấm ảnh chụp màn hình giao diện của bảng xếp hạng - Đăng Cấp trong game, với đánh dấu mốc thời gian khác nhau.

Khoảng thời gian tên người chơi này bắt đầu chụp ảnh là ở lúc 9 giờ sáng và mỗi một tấm ảnh được chụp cách nhau 1 giờ. Cho đến lúc hiện tại đã là 6 giờ chiều, tên người chơi Kidvotinh1412 đã chụp tổng cộng là 8 bức ảnh.

Một tên người chơi khác xem xong bài của hắn liền không nhận được phản hồi lại, có người khó tin hoặc không tin, có người thì tò mò, có người lại hâm mộ.

“Mastertim.Pro: Đệt! Bug chắc rồi! Làm gì có ai thăng cấp như siêu nhân vậy chứ. 8 tiếng tăng liên tục 2 cấp, tao ở đây một ngày cày cuốc, luyện cấp không ngừng nghỉ cũng mới góp nhặt được nửa ông kinh nghiệm là may rồi.”

“Blackangel1306: Bác xem lại bảng xếp hạng đi, The Dawn đã thăng 29 cấp rồi. Một ngày cày ba cấp, với ai thì không thể nhưng với The Dawn thì cũng có thể lắm chứ. Đừng quên hắn có biệt danh là ‘Người Hùng Phụ Bản’, biết đâu lúc này hắn lại đang trà trộn vào một phụ bản nào đó thì sao?! Hahaha...”

“Kysi_khongdau16: Không liên quan, nhưng theo ta thì The Dawn đội trưởng sẽ không chơi gian lận! Bản thân đang ở trong [The Alliance], có cơ hội được tiếp xúc với đội trưởng một lần và cũng hiểu rõ tính cách hắn một chút. Theo lối hành xử thường ngày của hắn thì sẽ không ăn mảnh một mình mà không có đồng đội. Rất có thể Blackangel1306 ở trên, đã đoán đúng rồi đó, biết đâu đội trưởng đang ở trong phó bản thì sao.”

“Tieu.D.Phuong: Thế quái nào ở mọi nơi trên thế giới kiểm phụ bản muốn đồ mất mới có một cái, mà tên The Dawn đó lại tìm ra liên tục từng thế các bác. Ai biết thì cho cyr1OUe xin bí quyết được không?”

“Cuong.P.Huy: Bác ở trên không đọc diễn đàn à? Phụ bản đều là ẩn hình nhé. Nhận nhiệm vụ Linh Đánh Thuê cấp độ cao, từ C cấp trở lên mới có xác suất nhỏ để vào phụ bản ẩn. Cố mà cày cấp Linh Đánh Thuê lên đi.”

...

Người chơi trên mạng đồn đãi càng lúc càng sôi nổi, liên tục có những cuộc tranh cãi to lớn xảy ra. Nhất là ở khu vực diễn đàn của EL thành, cũng bởi Đình Tấn là người nổi tiếng ở khu vực này.

Hắn có rất nhiều người hâm mộ, cũng như những thành viên trong [The Alliance] phải đứng ra bảo vệ cho danh dự của đội trưởng mình, không thể để cho người ngoài nghi ngờ, nói xấu được.

Ngoài EL thành ra, khắp nơi ở trên thế giới cũng đều bàn tán điều này. Ai bảo Anh Hùng game online chính là một bước tiến lớn của thời đại. Gấp đôi thời gian so với hiện thực, độ giả thuyết chân thực lên đến gần tiếp cận 100%.

Việc nó xảy ra bug hay lỗi, bị người lợi dụng trục lợi, làm mất đi sự cân bằng chính là một điều không thể chấp nhận được. Đây chính là điều tối kỵ ở bất cứ trò chơi nào.

Hơn thế nữa, ảnh hưởng không chỉ dừng lại ở sự cân bằng về thực lực, nó còn có thể chuyển hướng sang tiền tệ trong game, làm nó bị tuột giá, mất giá trị rất nhanh.

Điều này cũng đồng nghĩa với việc những công ty đã đầu tư một số tiền lớn vào trong game sẽ nhanh chóng bị mất đi giá trị vốn có của nó.

Chính vì thế mà ảnh hưởng của sự kiện đăng cấp của Đình Tấn tăng quá nhanh lần này, làm cho rất nhiều thế lực chú ý. Cả người chơi bình thường, chính phủ, thế lực ngầm, thương nhân v.v... đều tập trung sự chú ý đến.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Khắp nơi phản ứng

Người chơi khắp nơi bàn tán, kinh ngạc bao nhiêu thì dĩ nhiên những người có mặt trên bảng xếp hạng – đẳng cấp cũng sẽ phản ứng lại không hề thua kém bọn họ bấy nhiêu.

Gã Trần Cận Hùng được tên đội viên cho xem thông tin về bảng xếp hạng đẳng cấp cùng với tin tức đang lan truyền trên diễn đàn thì không khỏi trợn mắt kinh ngạc, sau đó là trở nên kích động.

Hắn đang nghĩ rằng, Đinh Tấn nhất định là đang ở một khu vực luyện cấp rất bí mật, đồng thời cũng là một nơi thánh địa tuyệt hảo để luyện cấp nên hắn mới kích động như vậy.

Bởi vì nếu như hắn tìm được Đinh Tấn thì chẳng khác nào tìm được nơi đó. Hắn có thể bồi dưỡng ra càng nhiều người cao thủ trong hội, càng chiếm được thứ hạng cao hơn ở trên bảng xếp hạng – đẳng cấp. Lấy được danh vọng và tiền tài càng nhiều hơn.

Nghĩ tới đó càng làm cho tên Trần Cận Hùng không kìm được hưng phấn trong lòng, vội vàng hướng về những tên thuộc hạ của hắn ra lệnh.

- “Nhanh chóng lên đường cho ta. Chúng ta phải tìm ra tên đó. Không! Nhất định phải tìm ra tên đó cho ta!”

Nói đoạn, hắn lập tức dẫn đầu đoàn người nhanh chân bước đi về hướng trở về ngôi làng Brooklyn để tiếp tục lên đường đi xuống phía đông nam tìm kiếm.

...

Tại thời điểm này, Henry cũng vừa phát hiện được chuyện của Đinh Tấn đang lan truyền trên diễn đàn Anh Hùng.

Hắn không chần chừ chút nào, lập tức gọi ông lão quản gia Tim từ bỏ công việc đang làm, chính là điều tra sự kiện đấu giá online của [The Alliance] do Lý Uyên tổ chức, để quay trở lại game, vào văn phòng riêng của mình để bàn chuyện.

- “Chú Tim, đây có thể là một cơ hội. Chúng ta có thể thuê người rêu rao châm dầu vào lửa. Nếu như tên Đinh Tấn không có lời giải thích hợp lý nào thì chắc chắn thanh danh của hắn sẽ bị gán một cái mác kẻ gian lận ngay.”

Lão Tim nghe Henry nói xong thì không khỏi rơi vào trầm tư suy nghĩ. Càng nghĩ đôi mắt hắn càng trở nên sáng hơn.

- “Phải nhì! Đến lúc đó không cần chúng ta phải động tới vũ lực. Bọn người [The Alliance] nhất định sẽ khôn đốn hay thậm chí là mất đi danh tiếng mà bọn chúng đang muốn cố gắng gây dựng nên. . . Thiếu gia chơi chiêu này quả thật cao thâm, ta phục rồi.”

Hưng phấn vỗ tay một cái, lão ta giải thích những điều mà mình đang suy nghĩ. Cũng không quên tặng bóc Henry một cái.

Henry tuy được ‘vỗ mông ngựa’ nhưng gương mặt của hắn vẫn không hề tỏ thái độ nào, vẫn chỉ giữ nụ cười mỉm rồi vung tay nói.

- “Tốt rồi. Chuyện này giao cho chú đi lo liệu. Nhớ làm cho tốt, thuê nhiều người vào. Tiền bạc không quan trọng, chủ yếu là phải đánh được một trận thật đẹp. Đối thủ không chết thì cũng phải bị thương nặng, chú hiểu ý ta chứ.”

Giọng nói bình tĩnh, không hề có bất cứ cảm xúc hưng phấn, thù hận nào. Thế nhưng ông lão quản gia Tim có thể nghe ra được từ bên trong đó sự tàn nhẫn. Lão ta hiểu ý liền hô lên một tiếng rồi xoay người rời đi.

Henry ngồi trên bàn, khoe miệng vẫn nhếch mép cười nhưng ánh mắt thì bắt đầu híp lại, dường như đang lấp lóe từng tia ánh sáng sắc lạnh, tàn nhẫn.

...

Trong lúc đó, tại một bãi đất trống phía bên ngoài bia của một khu rừng, có một nhóm đông người đang hung hăng chiến đấu với một đám quái vật Chupacabra. Tuy là bầu trời đã bắt đầu chuyển đen, thế nhưng dường như không có một ai trong nhóm người này muốn ngừng chiến đấu, quay trở về thành.

Đứng ở một góc an toàn không có quái vật là một nhóm nhỏ, năm người. Trong đó bốn người, ba nam một nữ, đang đứng vây quanh một tên thanh niên, dường như là đang bảo vệ hắn.

Bốn người này tuy rằng gương mặt, bề ngoài cao thấp mập ốm đều khác nhau nhưng tất cả đều có hai điểm chung chính là nghề nghiệp thích khách và cả cơ thể phát ra một loại khí thể làm cho người ta có cảm giác không khí trở nên lạnh lẽo đi rất nhiều so với thực tế.

Còn lại tên thanh niên thì bề ngoài cũng rất điển trai, mái tóc vàng cắt sát hai bên, để lại một phần tóc mái, dài và bóng mượt. Gương mặt góc cạnh cùng với đôi chân mày thẳng rậm, gác trên đôi mắt xanh biếc cuốn hút. Cơ thể cân đối giữa chiều cao 1m90 và cân nặng khoảng 70 kg.

Tên thanh niên đó lúc này đang mở kiểm tra bảng giao diện hệ thống xem xét thông tin gì đó. Một hồi sau, bắt chợt hắn mở miệng hỏi nhưng không có mục tiêu, tựa như đang muốn hỏi với bốn người xung quanh mình.

- “Tên The Dawn này thật lợi hại. Không biết hắn luyện cấp thế nào mà lại tăng nhanh như vậy chứ. . . Đã cày hai đêm liên tục không ngừng nghỉ mà vẫn bị hắn đè lên đầu. Phải chỉ có người của ta cài vào trong [The Alliance], thăm dò được tin tức thì hay biết mấy nhì. Các người có đoán được tên The Dawn đó là làm thế nào không?”

Giọng nói bình thản, không nóng không lạnh làm cho người khác khó mà đoán biết được hắn đang nghĩ gì trong đầu.

Cô gái duy nhất trong bốn người vệ sĩ này nghe hắn nói liền cười thầm một tiếng, rất điệu dàng mà tiến lại gần bên cạnh tên thanh niên.

- “Thiếu gia, hắn chỉ là một tên người chơi bình thường, chiếm được ưu thế nên đi trước ngài một chút mà thôi. Không có thể lực lớn ủng hộ tài chính thì sớm muộn hắn cũng bị bỏ lại ở phía sau. Ngài việc gì phải bận tâm chứ...”

Nếu như ngài sợ bọn chúng có cao thủ chơi game chuyên nghiệp thì cũng nên nghĩ lại nghề nghiệp của bọn ta là gì. Bọn gà con này tuy rằng có thể mang trang bị mạnh, có kỹ năng tốt đó, nhưng mà nếu muốn so khả năng thực chiến với Tứ Đế trong giới sát thủ của thế giới ngầm thì vẫn còn kém xa lắm.

Hơn nữa, có sức mạnh đồng tiền của gia tộc Rothschild ủng hộ, Top 1 không bây giờ thì sau này cũng sẽ nằm trong tay ngài thôi. Há há há...”

Giọng nói như có trộn đường, ngọt lịm lại kết hợp với thân người nóng bỏng, đầy đặn của cô gái, nếu như có tên đàn ông nào khác ở đây nghe được chắc chắn sẽ không kìm được ham muốn trong lòng với nàng.

Tuy nhiên với ba tên vệ sĩ còn lại và gã thanh niên này thì dường như đã bị miễn dịch rồi. Tên thanh niên chỉ mỉm cười, không bình luận gì nhiều.

Còn lại ba tên vệ sĩ kia thì gương mặt vẫn lạnh lùng quan sát tình hình xung quanh, đề phòng có quái vật bay ra tập kích.

Qua lời nói của cô gái, chúng ta có thể nhận biết được thân phận của thanh niên này, người đứng trên Top 2 bảng xếp hạng – Đẳng cấp, John Rothschild. Người kế dQ1K6KEg thừa duy nhất của gia tộc nghìn tỉ \$ và cũng là người em cùng cha khác mẹ của Lý Uyên.

...

Ở một nơi khác, trong một tòa thành có tên gọi là “IT thành”, ngay tại một góc của quảng trường trung tâm chính là khu vực chợ đêm bán đồ dạo do người chơi tự phát thành lập nên.

Lúc này có một nhóm người hai trai hai gái đang tụ tập đứng cùng nhau trước một quầy hàng của một tên người chơi.

Hai cô gái thì đang mặc cả, mua sắm đồ trang bị. Còn hai tên thanh niên thì chỉ đứng bên ngoài, mở giao diện hệ thống mà kiểm tra và bàn luận cái gì đó.

Trong đó có hai tên thanh niên cao ráo, rất điển trai và một cô thiếu nữ sở hữu mái tóc bạch kim, cùng với dáng người nóng bỏng rất xinh đẹp, gương mặt của cả ba người đều có vài nét tương tự nhau, rõ ràng là anh em trong một gia đình.

Người còn lại trong nhóm cũng là một cô thiếu nữ nhưng mái tóc của nàng lại là một màu vàng óng, được cắt ngắn.

Tuy rằng nàng cũng rất xinh đẹp, không hề thua kém cô gái tóc bạch kim kia, thế nhưng nàng lại không có vẻ gì là giống với bọn họ. Có thể nàng là bạn bè của một trong số ba người anh em kia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 222: Anh em nhà Rockefeller

Lúc này, một tên thanh niên, gương mặt có vẻ già dặn nhất trong đám, vừa dời mắt khỏi giao diện bảng xếp hạng đẳng cấp xong thì không kìm được sự khó chịu trong lòng, hướng về một tên thiếu niên khác, vẻ mặt cũng có chút tương tự hắn, đang đứng bên cạnh hỏi.

- “Billy, có biết chuyện gì đang xảy ra không? Làm sao đẳng cấp của tên The Dawn kia lại nhảy vọt lên tới 29 cấp nhanh như vậy chứ?! Anh còn nhớ rõ, mới hôm qua thôi hắn cũng chỉ có 27 cấp mà.”

Tên thanh niên gọi Billy có vẻ như không hề nghe thấy câu hỏi của người anh mình. Ánh mắt Billy vẫn lén lút nhìn lấy bóng lưng của cô gái tóc vàng, người đang đứng bên cạnh cô gái có mái tóc màu bạch kim, chị hoặc em gì đó với hắn.

Bị bỏ không trả lời, tên thanh niên già dặn này mới vung tay tát mạnh vào đầu của đứa em Billy kia, rồi khề quát một tiếng. Âm thanh cũng không lớn, dường như không muốn đánh động đến hai cô gái bên cạnh.

‘Bốp’

- “Có nghe anh nói không hả?! Nhìn cái gì mà nhìn hoài vậy? Anh với Michelle nói với em những gì em đều quên hết rồi sao?”

Tên thanh niên Billy bị tát trúng đầu mới giật mình, hoàn hồn tỉnh lại. Ánh mắt hắn vội vàng nhìn lại anh mình, giọng có chút oan ức mà nói.

- “Anh Hai, có cần phải mạnh tay vậy không? Mất cái Top 1 thôi mà, dù sao thằng Top 2 vẫn còn cách mình không xa, mà có ai giành nổi vị trí Top 3

của anh đâu mà anh lo gì chứ...”

Thì ra, người thanh niên già dặn này chính là tên người chơi Top 3 trên bảng xếp hạng – Đẳng cấp, James D. Rockefeller, cũng là chủ của Công Hội [Rockefeller Tập Đoàn].

Không đợi cho đứa em của mình nói xong, James liền đã tức giận cho hắn thêm một cái tát rồi hùng hổ chen ngang lời hắn, mắng to.

- “Billy! Sao trong ba anh em nhà ta thì em lại chẳng giống ai hết vậy. Có biết bảng xếp hạng đẳng cấp này quan trọng thế nào không?! Nó là minh chứng cho thực lực của Công Hội đó!

Bây giờ cả tập đoàn đang toàn lực đầu tư vào Anh Hùng, cũng may chúng ta đã giành trước một bước mới có cơ hội nắm giữ thế lực kinh doanh ở trong game. Nếu để xảy ra sơ xuất, mấy lão già đó chắc chắn sẽ tìm cách giả họa để gạt bỏ chúng ta.

Bọn họ đã mong muốn đoạt lấy tất cả quyền khống chế của gia tộc Rockefeller từ lâu rồi. Công Hội [Rockefeller Tập Đoàn] là cọng cò cứu mạng cuối cùng của gia đình ta. Bọn họ chưa động tới vì chỉ là chưa có cơ hội mà thôi.

Em có nghĩ đến kết quả mất đi Công Hội [Rockefeller Tập Đoàn] trong Anh Hùng thì sẽ ảnh hưởng đến gia đình của chúng ta như thế nào hay không?!

Đến cả chị ba Michelle của em cũng đang cố gắng cày cáp để lấy được thứ hạng cao hơn trên bảng xếp hạng, rồi dự định thành lập phân đội Lính Đánh Thuê của [Rockefeller Tập Đoàn] kia. Còn em suốt ngày cứ như vậy, chẳng hề lo nghĩ gì cả...”

Nói đến đây, James cảm giác dường như quá bất lực và chán nản với đứa em của mình. Như nghĩ đến điều gì đó, hắn hạ giọng xuống, có chút thâm trầm mà nói thêm

- “Chuyện em yêu thích Katelyn cả anh và Michelle đều biết rõ. Thậm chí anh cũng nghĩ là Katelyn biết điều đó.

Nhưng liệu em có từng nghĩ tới, đệ nhất cao thủ ‘Lãnh Huyết Vũ Công’ của IT thành lại sẽ bị chinh phục bởi kẻ yếu hơn mình sao?! Nhìn lại bản thân em xem, em có gì để người ta phục em? Có gì để người ta yêu em?

Đừng cố gắng nghĩ tới việc dùng sức mạnh của thế lực gia tộc để bức ép người ta. Anh Hai không có sức để điều động thế lực gia tộc giúp em ngay lúc này đâu.

Với lại Jolly gia tộc là đối tác lâu năm của gia đình mình. Anh dù có giúp được thì cũng không muốn mạo hiểm đánh đổi một đối tác lâu năm chỉ để thỏa mãn nguyện vọng ích kỷ của em thôi đâu.

Hơn nữa, em nên nhớ rằng Katelyn là bạn thân với chị Michelle của em. Nếu em muốn dùng vũ lực hay dùng thủ đoạn để bức ép người ta, chị của em nhất định sẽ không cho phép điều đó xảy ra đâu! Tốt nhất là dẹp bỏ ý nghĩ đó đi, nếu như em không muốn phiền phức xảy ra cho mình.

Bớt mơ tưởng lại, hành động nhiều lên đi...”

Càng nói về sau, James càng không kìm lòng được mà thờ dài ngán ngẩm đứa em út Billy của mình.

Billy nghe anh hai của mình nói xong, ánh mắt không tự chủ được mà nhìn về phía cô gái tóc vàng, gọi là Katelyn, đang đứng gần đó.

Với dáng người nóng bỏng, mang trên người một bộ quần áo da bó sát cơ thể càng làm tôn lên những đường cong trên cơ thể nàng. Trên người lại mang theo đủ loại vũ khí, từ dao găm đến cung lớn và song kiếm đều có đủ.

Mái tóc vàng cắt ngắn che khuất một nửa gương mặt làm cho nàng lại có thêm một chút gì đó lạnh lùng, dã tính và bí ẩn, cuốn hút sự chú ý của hắn cùng với những người xung quanh.

Nghĩ đến những điều gần cận mình có được nàng, làm cho Billy không kìm được mà siết chặt nắm tay.

Những lời anh James của hắn vừa nói đều chính xác không sai một chút nào. Bản thân hắn, ngoài lợi việc lợi dụng tầm ảnh hưởng của gia tộc hoặc sức mạnh của đồng tiền ra thì hắn đã không nghĩ ra nổi còn có thể dùng thứ gì để thu hút sự chú ý và chinh phục cảm tình của nàng được nữa.

Nói về mặt tiền tài, đối phương cũng là thuộc về một gia tộc tầm trung, gọi là gia tộc Jolly.

Tuy rằng vẫn còn nhỏ hơn gia tộc Rockefeller của hắn cũng khá nhiều, nhưng dù sao bọn họ cũng là một đối tác lâu năm, đã ủng hộ và trợ giúp gia đình của hắn cùng cố vị thế trong gia tộc Rockefeller rất nhiều lần.

Chính vì thế, gia tộc Jolly nếu nói không có ‘Ân’ thì cũng phải có ‘Tình’ với gia đình hắn rất nhiều. Anh James của hắn nhất định sẽ không vì một ham muốn ích kỷ của hắn mà phải tay rũ bỏ mối quan hệ với người đồng bạn lâu năm có ơn với gia đình mình.

Còn về mặt thực lực trong game thì chênh lệch giữa đôi bên lại càng lớn hơn rất nhiều lần. Tất cả cũng bởi vì Katelyn quá mức nổi tiếng, đến nỗi tên của nàng không ai trong IT thành này không biết. Bởi hơn 90% số người chơi trong IT thành này đều bình chọn vị trí đệ nhất cao thủ cho nàng.

Trước đó, Billy và tất cả những người từng quen biết dYaOxAH1 Katelyn cũng không hề biết rõ nàng có thực lực và thiên phú như vậy.

Cho đến lúc mà video chiến đấu của nàng, quay lại toàn bộ diễn biến khi Katelyn đang một mình đối chọi với 5 con quái vật đồng cấp, bị lộ ra trên diễn đàn Anh Hùng khu vực IT thành, thì hẳn mới biết nàng có khả năng và thiên phú chiến đấu cực cao.

Mà cái ngoại hiệu ‘Lãnh Huyết Vũ Công’ cũng chính là đến từ phong cách chiến đấu đẹp mắt, hoa mỹ của Katelyn.

Hầu như những kỹ xảo chiến đấu từ viễn trình cho đến cận chiến, đều được cô gái này sử dụng một thuần thục đến lạ lùng. Và điều đặc biệt là trong quá trình chiến đấu, nàng giống như là một vũ công đang trình diễn một vũ điệu tuyệt mỹ nhưng kết quả lại đầy rẫy sự chết chóc.

Cũng rất khó để có thể tin tưởng, một cô gái sinh ra và lớn lên trong một gia tộc giàu có lại có được thiên phú chơi game như vậy. Billy cũng là có chút giật mình khi nhận ra được khả năng của nàng.

Thế nhưng điều đó cũng không hề giảm đi hay thậm chí là còn làm gia tăng lên rất nhiều sự ham muốn chiếm hữu lấy Katelyn trong lòng của Billy. Những lời cảnh báo trước đó, mà anh James của hắn đã nói, cũng dần dần bị hắn quên đi, vào lỗi tai này lại lọt ra ngoài lỗi tai khác.

Đúng lúc Billy đang thần thờ suy nghĩ thì cô gái xinh đẹp có mái tóc bạch kim, gọi là Michelle kia, dường như vừa nhận được tin tức gì đó rất kinh khủng.

Nàng vừa đọc tin nhắn trên giao diện hệ thống xong thì đột nhiên giật bắn mình một cái, sau đó hốt hoảng chạy vội trở về nơi của Billy và James đang đứng. Katelyn cũng có chút khó hiểu đi theo sau nàng trở về.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Sự cố của Rockefeller gia tộc, đợt sóng thứ ba kết thúc

Đứng trước mặt hai người anh em ruột của mình, Michelle thần sắc lo lắng, cũng mang theo một chút hoảng sợ mà nói với James và Billy.

- “Ta vừa nhận được tin từ mẹ. Ông nội đột ngột chuyển bệnh, hiện tại đang cấp cứu ở bệnh viện...”

Nghe xong lời Michelle nói, cả James lẫn Billy đều là một vẻ mặt kinh hoàng không hề thua kém nàng lúc này. Nhất là James, gương mặt đã có chút trắng bệch đi. Hắn vội vàng hướng về hai đứa em mình là Michelle và Billy nhanh chóng phân công.

- “Michelle, Billy. Chuyện không chế tin tức ở nơi này, đề phòng mấy lão già kia thò tay xen vào, thì cứ để một mình anh lo là được rồi.

Hai đứa bây giờ nhanh chóng trở về nhà xem xét tình hình của ông thế nào rồi gọi báo ngay cho anh. Phải tìm cách nhanh nhất để giải quyết bệnh tình của ông! Có hiểu không?!”

Hai người Michelle và Billy gương mặt ngưng trọng, nghiêm túc gật đầu một cái. Billy lúc này dường như đã thay đổi thành một người khác, đã không còn tâm trí yêu đương gì để quan tâm đến Katelyn đang đứng bên cạnh nữa rồi.

- “Michelle để mình đi theo bạn nha. Lỡ như trên đường gặp phải chuyện gì thì vẫn có thể trợ giúp được chút ít.”

Đúng lúc Michelle định thoát game thì Katelyn lên tiếng, mở lời nói với nàng.

Michelle có chút ngạc nhiên quay lại nhìn Katelyn một cái, rồi đảo mắt một vòng, suy nghĩ phân vân đôi chút rồi mới gật đầu đồng ý.

Ngay sau đó cả ba người Katelyn, Michelle và Billy thân ảnh dần dần mờ nhạt đi, đã đăng xuất khỏi game.

James thấy vậy cũng không chân chừ, thao tác hệ thống một chút rồi đăng xuất ra khỏi game luôn.

Nhiệm vụ của James hiện tại là phải tìm kiếm những cao thủ hacker và điều động nhân lực để phong tỏa toàn bộ những tin tức từ điện thoại đến mạng máy tính của mấy lão già trong gia tộc.

Hắn muốn kéo dài thời gian tin tức bị tiết lộ ra lâu nhất có thể để cho hai đứa em và cha mẹ mình có đủ thời gian để chữa trị bệnh tình cho ông của hắn.

Đây là tất cả những gì hắn có thể làm được ngay lúc này và cầu mong cho hai đứa em mình có thể tìm cách giải quyết bệnh của ông mình.

...

Trở lại với Đình Tân đang ở trong không gian phụ bản đặc biệt.

Ngay khi đồng hồ trong game vừa điểm đúng 9 giờ tối, cũng có nghĩa là đã trôi qua 2 giờ kể từ lúc hắn thăng lên 29 cấp.

Keng! – Đợt sóng quái vật Biển Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh thứ hai còn 5 phút nữa sẽ kết thúc. Xin người chơi cố gắng chống cự.

Âm thanh thông báo từ hệ thống mà Đình Tấn mong chờ đã lâu cuối cùng cũng vang lên bên tai hắn.

“Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu hồi Tang Thi”

Cùng lúc đó, hắn cũng đang triệu hồi ra vong linh chuẩn bị cho một lượt Biển Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh sắp xông ra khỏi đường hầm không gian.

Nghe âm thanh thông báo của hệ thống xong, Đình Tấn không nhận được thờ phào một hơi nhẹ nhõm.

Tuy rằng chiến đấu rất nhàn nhã, không hề có bất cứ mệt nhọc nào nhưng dù sao cũng là khá buồn tẻ khi phải lặp đi lặp lại một chuỗi những hoạt động giống nhau liên tục trong một khoảng thời gian dài hơn 5 tiếng.

Không đến 2 phút sau đó, 4 con Biển Dị Gấu Đen trong lượt cuối cùng này đã hoàn toàn bị đám vong linh của Đình Tấn tiêu diệt gọn ghẽ.

Vung tay thu hồi toàn bộ đám vong linh, Đình Tấn ngồi bệt xuống đất bắt đầu nghỉ ngơi khôi phục lại lượng MP và HP đã mất.

Trong hơn 5 giờ chiến đấu với đợt sóng quái vật xâm lấn lần thứ ba này, Đình Tấn đã giảm thiểu tiêu hao các loại thuốc khôi phục xuống đến mức thấp nhất có thể. Tính đến thời điểm thông báo kết thúc quái vật xâm lấn thì hắn chỉ tiêu tốn không tới 20 bình thuốc mỗi loại mà thôi.

Đây cũng hoàn toàn nhờ vào việc Đình Tấn đã đề ra được một chiến thuật hợp lý, dựa trên thời gian xuất dYMoRvMS hiện và sức mạnh của mỗi lượt Biển Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh. Đồng thời hắn cũng đã phải hi sinh toàn bộ thời gian rảnh, khoảng thời gian mà hắn có thể dùng cho việc tu luyện của mình, để tập trung vào chém giết quái vật.

Nhờ vậy mà trải qua đợt sóng Biển Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh này, Đình Tấn đã chém giết không dưới 200 con. Lượng kinh nghiệm nhận được đã đủ làm cho ổng kinh nghiệm của hắn tăng lên đến 29 cấp 60%.

Hắn dự tính nếu như đợt sóng quái vật xâm lấn tiếp theo không vượt qua 30 cấp, thì nhất định việc tăng lên 30 cấp đã nằm trong tầm tay.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã hoàn thành thủ vững được đợt thứ ba, Biển Dị Gấu Đen Thủ Lĩnh, trong chuỗi nhiệm vụ “Ngăn chặn quái vật xâm lấn”. Hệ thống thưởng cho một điểm kỹ năng. Xin ngài hãy nhanh chóng chuẩn bị cho đợt quái vật xâm lấn tiếp theo Boss Griffin Lãnh Chúa (Đẳng cấp 30).

Đang trong lúc Đình Tấn ngồi thư giãn nghỉ ngơi, âm thanh của hệ thống đột ngột xuất hiện bên tai hắn. Nghe đến đoạn phần thưởng Đình Tấn không khỏi có chút thất vọng, vì lần này hệ thống thưởng cho không có gì khác ngoài mỗi một điểm kỹ năng.

Nếu để có tên người chơi nào biết được những suy nghĩ trong đầu hắn lúc này thì nhất định sẽ không kìm được mà mắng chửi một hồi. Bởi vì điểm kỹ năng này là không có cách nào khác để có được ngoài việc tăng lên 10 cấp độ sẽ nhận được 1 điểm.

Trong thế giới Anh Hùng này, không có định nghĩa dùng kỹ năng nhiều thì sẽ lên cấp như những tựa game nhập vai bình thường khác.

Các nhà khoa học là dựa trên kỹ năng và ma pháp thuật có sẵn ở hiện thực để đưa vào game, cho nên nếu muốn nâng cấp thì phải dựa vào những gì ghi lại trên bí kíp để cải tiến kỹ năng.

Hoặc nếu người chơi có đủ hiểu biết về kỹ năng nào đó, thì việc tự mình mày mò, tìm cách cải tiến, sửa đổi lại cách thức sử dụng kỹ năng cũng có thể làm được.

Nhưng tại thời điểm này, với thực lực và kiến thức nông cạn về ma pháp của Đình Tấn thì việc khám phá ra cách sửa đổi để nâng cấp, cải tiến sức mạnh của kỹ năng lên một tầm cao mới là điều không thể.

Nói chi đến những tên người chơi bình thường khác còn chưa khám phá ra được bí mật về khả năng tu luyện đồng bộ với hiện thực.

Chính vì thế mà khi có được một điểm kỹ năng ở thời điểm hiện tại thì điều đó cũng đồng nghĩa với việc, người chơi sẽ có được một kỹ năng mới mạnh mẽ hơn.

Đặc biệt là với Đình Tấn, người có thể sử dụng kỹ năng ở thế giới hiện thực. Nếu như nâng cấp kỹ năng lên, hắn sức mạnh dĩ nhiên có thể tăng lên không phải chỉ đơn giản là một cấp độ.

Đình Tấn xuất hiện cảm giác tiếc nuối cũng là bởi vì tính cách của hắn đã có chút thay đổi, sau khi tranh đấu nhiều lần với đám người [The Throne] và Hồng Môn Hội mà thôi.

Khởi đầu, quan niệm của hắn là trang bị hay đẳng cấp ở trong game thế nào không quan trọng, chỉ cần có thể làm gia tăng thực lực của mình ở thế giới hiện thực thì hắn đều có thể chấp nhận được.

Nhưng sau khi tranh đấu, cạnh tranh quá nhiều, hắn cũng đã thay đổi tính cách của mình một chút, cũng đã bắt đầu có chút tính tham lam và thích tranh đua thắng thua của tuổi trẻ.

Đây cũng là phản ứng bình thường, theo như mọi người vẫn thường hay nói ‘Môi trường sống ảnh hưởng đến tính cách con người’, nên cũng không thể trách Đình Tấn được.

Tiệc nuôi cũng chỉ là cảm giác thoáng qua của Đình Tấn trong giây lát mà thôi, phản ứng của hắn rất nhanh thì bị chuyển biến thành kinh ngạc khi nghe đến đối tượng mà đột sóng quái vật tiếp theo hắn phải chiến đấu.

Con Griffin Lãnh Chúa Boss thì Đình Tấn đã không còn xa lạ gì rồi, thậm chí có thể nói là quá quen thuộc rồi. Trong hành hình phần đầu tăng lên thực lực, chiến đấu từ lúc nhận nhiệm vụ vận chuyển tiếp tế, đến lúc nó tiến hóa thành 31 cấp Lãnh Chúa, đến hiện tại đã là lần thứ ba hắn phải chiến đấu với con Griffin

Gặp lại đối thủ quen thuộc của mình, điều đó không khỏi làm Đình Tấn cũng có chút cảm thán, nhưng không hề có lo lắng gì nhiều. Bởi con Griffin có thể rất mạnh, chỉ là khi nó đạt 31 cấp mà thôi.

Hiện tại hệ thống thông báo, con Griffin chỉ 30 cấp, Đình Tấn vẫn có tự tin mình còn có thể chiến thắng được nó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Đột sóng thứ tư, lại chiến Griffin

Đúng 5 phút sau đó, âm thanh cảnh báo của hệ thống lại tiếp tục vang lên bên tai Đình Tấn.

Keng! – Đột sóng thứ tư, Griffin Lãnh Chúa, trong nhiệm vụ ‘Ngăn chặn quái vật xâm lấn’ sẽ bắt đầu trong 10 giây. Thời gian 10 giây bắt đầu đếm ngược.

10...

‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

9...

‘Triệu hồi Tang Thi’

8...

‘Triệu hồi Bộ Xương Cung Thủ’

7...

‘Tứ Vong Mân Che’

Đã chuẩn bị sẵn từ trước, ngay khi âm thanh hệ thống vừa vang lên, Đình Tấn liền lập tức tung ra phép triệu hồi mà hắn đã chuẩn bị sẵn.

Quân đoàn vong linh nhanh chóng được hắn toàn lực triệu hồi ra. Từng con vong linh bắt đầu chui ra khỏi hố đen trên mặt đất tập trung lại theo đội hình vẫn dùng trong mấy đột sóng quái vật trước đó.

Mỗi giây một đòn ma pháp kỹ năng được hắn hoàn thành triệu hồi. Tốc độ có thể nói là nhanh đến mức vượt qua 4 – 5 lần tốc độ của người chơi bình thường.

6...

‘Cầu Phúc Trị Liệu’ (~850 giây)

+85

5...

‘Năng Lượng Chúc Phúc’

+2000

4...

“Cốt Giáp”

3...

“Ngự Thuần Thuật” (x5)

Trong lúc chờ đợi đám vong linh tập trung đầy đủ, Đình Tấn tiện tay cho mình mấy cái kỹ năng hỗ trợ, trị liệu HP và khôi phục lại MP. Đây là những gì mà hắn vẫn thường đã làm trước đó và cũng là để phòng hờ có chuyện vượt ra ngoài tầm kiểm soát.

Không ai đoán trước được tương lai sẽ xảy ra chuyện gì, hắn cũng không thể dự đoán được đám Bộ Xương Chiến Sĩ liệu có thể chặn lại những con Griffin này hay không. Thế nên để phòng trước vẫn là tốt hơn.

Mà cũng ngay khi hắn vừa hoàn tất ‘trang bị’ lên người những kỹ năng hỗ trợ đó, cường độ vận vẹo của không gian xung quanh đồi dốc đã bắt đầu càng lúc trở nên càng lớn.

Nhưng có một điều kì lạ là lần này không gian xung quanh chỉ bị chấn động ở hai bên trái phải của Đình Tấn, còn ở trước mặt và phía sau lưng của hắn thì không hề có dị động gì khác.

Đang lúc Đình Tấn khó hiểu thì hố đen đường hầm không gian cũng đã hình thành và đang dần dần mở rộng ra.

Như trả lời cho những thắc mắc của hắn, lỗ đen 8gP7CGv nhanh chóng tăng trưởng kích thước của nó ra, thế nhưng số lượng không phải là bốn như những đợt quái vật xâm lấn trước đó mà lần này chỉ mở ra hai lỗ đen đường hầm không gian.

Đình Tấn khởi đầu cũng có chút kinh ngạc, thế nhưng hắn cũng không hề chần chừ một chút nào, phát ra mệnh lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ. Điều khiển bọn chúng xông lên ngăn chặn lại trước lối ra của mỗi đường hầm không gian này.

Trong lúc đám vong linh hành động, thời gian vẫn cứ nhỏ giọt trôi qua. Và rồi đến khi đếm ngược về 0, hệ thống vang lên một âm cảnh báo quen thuộc.

2...

1...

0...

Keng! - Quái vật bắt đầu xâm lấn, xin hãy cẩn thận.

Lỗ đen đường hầm không gian lúc này đã mở rộng ra đến kích thước lớn nhất của nó. Chiều cao và độ rộng của nó ít nhất cũng phải lớn hơn 1 / 3 so với lỗ đen đường hầm không gian ở đợt sóng thứ hai và ba.

‘Ki...a’

‘Quát...quát...’

Không giống như những con Mammuthus Trogon hay Biến Dị Gấu Đen trước đó, đến khi gần ra khỏi không gian đen tối của đường hầm không gian thì mới bắt đầu phát ra tiếng kêu, những con Griffin chưa thấy bóng dáng đâu thì đã liên tục có những tiếng gào thét của chúng vang vọng ra khỏi hố đen.

Ánh mắt Đình Tấn vẫn bình tĩnh, không hề có lo lắng hay sợ hãi gì mà nhìn chăm chăm vào bên trong lỗ đen đường hầm không gian.

‘Rầm rầm rầm...’

-1257 (Đón Đờ)

-6595

...

Rất nhanh thì va chạm giữa thân thể khổng lồ của con Griffin cùng với đám Bộ Xương Chiến Sĩ đã xảy ra. Lượng sát thương khủng bố liên tục nổi lên trên đầu của đám Bộ Xương Chiến Sĩ.

Đình Tấn trông thấy những con số sát thương này thì không khỏi trầm mặt xuống. Tuy rằng đa số đám Bộ Xương Chiến Sĩ đã đưa khiên chặn đón được sát thương của con Griffin gây ra, khi đôi bên va chạm lấy nhau.

Nhưng vẫn còn có vài con không may mắn, giờ khiên Đón Đờ nhưng lại hụt mất mục tiêu, rồi phải hứng chịu toàn bộ lượng sát thương và lập tức bị đánh thành bột phấn, được hố đen nhỏ trên mặt đất hút trở về cõi chết.

Quả thật Đình Tấn cũng không ngờ rằng, với thực lực bản thân đã tăng lên rất nhiều, gần như gấp hai, ba lần so với thời điểm cách đây 1 tháng thời gian trong game.

Thế nhưng khi chống lại sức mạnh của con Griffin Lãnh Chúa thì vẫn có vẻ hơi đuối sức như vậy, dù rằng nó cũng chưa tăng lên 31 cấp.

Bất quá, mọi chuyện cũng chỉ dừng lại ở đó mà thôi. Bởi vì lần này nữ thần may mắn đã mỉm cười với hắn, hay nói đúng hơn là những nhà lập trình game thiết kế đợt sóng quái vật thứ tư này thiên vị cho hắn rất nhiều.

Hai cánh cổng không gian mở ra, cũng có nghĩa là Đình Tấn chỉ phải đụng chạm với hai con Griffin cùng lúc.

Đây có thể là do mỗi đợt quái vật xâm lấn thì thực lực sẽ tăng dần lên, thế nhưng con Griffin đã đạt đến cấp độ 30 cấp, lại thuộc về cấp độ Boss Lãnh Chúa.

Chính vì vậy mà thực lực của nó đã có một bước tiến nhảy vọt quá nhiều nên những nhà lập trình game phải giảm bớt số lượng của nó lại nếu như không muốn đám người chơi tiến vào phụ bản đặc biệt này đều toàn quân bị diệt, về thành đường sức.

Nếu như bốn con Griffin cùng một lượt xông ra thì có lẽ Đình Tấn vẫn sẽ bối rối tay chân một chút. Nhưng với hai con thì hắn vẫn có thể ứng phó được, nhờ vào lợi thế về số đông của quân đoàn vong linh và địa hình chật hẹp của kích cỡ lỗ đen đường hầm không gian.

‘Quát... quát...’

Hai con Griffin Lãnh Chúa vừa xông ra tới miệng lối ra của đường hầm không gian thì liền phải đụng chạm với một đám Bộ Xương Chiến Sĩ chặn lại ở bên ngoài. Chúng tức giận vừa gào thét, vừa liên tục vung vẩy móng vuốt của mình, muốn đánh bay đám Bộ Xương Chiến Sĩ này đi.

“Nguyên Rùa Suy Yếu”

-1165

Đã chuẩn bị kỹ năng nguyên rùa từ lâu, ngay khi thân ảnh của con Griffin lọt vào tầm công kích của mình, Đình Tấn lập tức tung ra kỹ năng làm suy giảm thuộc tính của con Griffin.

‘Ki...a... quát...’

Con Griffin này bị trúng một đòn nặng cân lên người, nó giận dữ quát lớn, vung móng vuốt đánh lên người của đám Bộ Xương Chiến Sĩ trước mặt, với ý định muốn nhanh chóng vượt qua mặt bọn chúng để công kích tên vừa tung đòn nguyên rùa lên người nó.

Thế nhưng chỉ mới tát vài cái thì cả người con Griffin đã bị một đám Tang Thi bu đầy khắp nơi. Những con Tang Thi này giống hệt như những con đĩa hút máu, không ngừng nghỉ dùng móng vuốt và hàm răng sắc bén của chúng cắn xé da thịt của con mồi.

Càng tệ hại hơn nữa là chưa để cho con Griffin Lãnh Chúa này làm ra phản ứng thì một loạt những mũi tên từ bên ngoài bắn vào trong đường hầm không gian.

‘Phốc phốc phốc...’

-340 (Đánh lên người Tang Thi)

-550 (Điểm Yếu – Đánh lên người Tang Thi)

-23

-30

-56 (Điểm Yếu)

-88 (Chí Mạng)

...

Bất kể đám Tang Thi hay con Griffin, những mũi tên này thay phiên nhau cắm đầy lên người chúng, gây ra một lượng lớn sát thương lấy đi rất nhiều HP của cả đôi bên.

Đình Tấn lần này không cho đám Tang Thi và Bộ Xương Cung Thủ phân chia ra tấn công mà dồn toàn lực vào công kích một con Griffin mà thôi.

Còn lại cả đội Bộ Xương Chiến Sĩ được Đình Tấn mệnh lệnh phân chia ra hai nhóm. Mỗi nhóm có quân số khoảng 50 con, chống đỡ lấy một con Griffin, tranh thủ thời gian cho đám Tang Thi và Bộ Xương Cung Thủ kịp thời chém giết một con Griffin còn lại.

Nhờ vậy lượng sát thương dồn vào một con Griffin là rất lớn. HP của chúng nhanh chóng tuột giảm đi thấy rõ.

Griffin (Lãnh chúa Boss)

Đăng cấp: 30

HP: 6850/11625

Kỹ năng: Gia Tộc, Cuồng Phong Bão Táp, Vuốt Ưng, Cẩn Xé

Trong đầu lẩm bầm một tiếng ‘Dò xét’ Đình Tấn nhanh chóng kiểm tra lại thuộc tính của con Griffin này.

Tuy rằng hần vừa mới chiến đấu với con Griffin Lãnh Chúa cách đây không lâu, thế nhưng đó là con đã tiến hóa lên 31 cấp.

Đình Tấn cảm giác, dường như giữa con Griffin 31 cấp và những con Griffin 30 cấp này có rất nhiều điểm khác nhau.

Mà khác nhau ở điểm nào thì hần lại không nói ra được, bởi tất cả cũng chỉ là cảm giác chủ quan mà thôi. Dù vậy nhưng điều đó cũng không ngăn được Đình Tấn nhớ về những hồi ức trước đó, khi nhìn thấy những đoạn thông số này.

Hần là đang nhớ lại thời điểm cách đây hơn một tháng. Đó chính là lần đầu tiên gặp phải con Griffin Lãnh Chúa và cũng tại thời điểm đó, hần chỉ mới đạt đến đẳng cấp 21.

Cả về chỉ số thuộc tính và chất lượng trang bị trên người đều không bằng với con Griffin này một góc. Lúc đó, tiểu đội của hần đã phải hi sinh mất hai người mới thành công bảo toàn mạng sống của hần.

Bây giờ, khi chiến đấu với lại đối thủ cường đại trước đó, lại cảm giác thực lực bản thân đang tăng trưởng nhanh chóng. Đình Tấn không khỏi cảm thấy có chút hưng phấn hơn, càng trông mong hơn vào những đợt quái vật xâm lấn sắp tới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Dư luận chuyên hướng

Đưa mắt nhìn về những đòn công kích dồn vào một chỗ, làm cho lượng HP của con Griffin này càng lúc càng giảm xuống một cách nhanh chóng. Đình Tấn ở bên ngoài cũng không hề có chút lo lắng nào.

Hần bình tĩnh vừa quan sát tình hình của con Griffin còn lại, vừa liên tục triệu hồi vong linh bù đắp vào vị trí của những con đã bị nó giết chết, đồng thời cũng tranh thủ sử dụng kỹ năng combo “Cốt Thử” và “Không Vật Thuật” đánh lên những bộ phận điểm yếu trên cơ thể của nó.

Cả hai con Griffin một nửa thân thể thì đang ở bên ngoài, một nửa còn lại thì vẫn đang bị kẹt bên trong lỗ đen đường hầm không gian. Bọn chúng liên tục đánh lên người những con Bộ Xương Chiến Sĩ với hi vọng nhanh chóng thoát ra ngoài, rồi cất cánh bay lên để lợi dụng ưu thế có thể bay của mình.

Tuy nhiên, Đình Tấn cũng đã đoán biết trước được điều này nên đã ra lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ lập thành một hàng rào dày đặc, không chừa một khe hở nào. Thế nên con Griffin muốn vượt qua đã khó lại càng khó.

Trừ phi nó có thể sử dụng kỹ năng ‘Lưỡi Dao Gió’, ‘Triệu Hồi Lốc Xoáy’ hay “Tuồng Gió” thì may ra tình hình sẽ chuyển biến khác.

Nhưng điều đó cũng là không thể xảy ra, cho nên hai con Griffin này chỉ có thể điên cuồng dùng những bộ phận trên cơ thể của chúng gây ra sát thương vật lý lên người đám Bộ Xương Chiến Sĩ, với hi vọng đột phá được vòng vây.

Gần 2 phút sau...

‘Quát...’

EXP +60480

Theo sau một tiếng hét thảm của con Griffin là một con số kinh nghiệm màu vàng to lớn nổi lên trên đầu của nó. Cùng lúc đó, ồng kinh nghiệm của Đình Tấn cũng tiến lên một đoạn dài.

Nhìn thấy một màn này, Đình Tấn không hề có chút kinh ngạc nào, vì theo hần nhớ được, khoảng thời gian trước khi lần đầu tiên chiến đấu với con Griffin Lãnh Chúa 30 cấp, lượng kinh nghiệm mà hần nhận được còn nhiều hơn gấp rưỡi con số kinh nghiệm này nữa.

Hiện tại do đẳng cấp tăng lên, phần thưởng kinh nghiệm do chênh lệch đẳng cấp đã bị giảm xuống nên Đình Tấn nhận được kinh nghiệm ít lại cũng là chuyện bình thường.

Không để ý tới vấn đề này nhiều, Đình Tấn ngay khi trông thấy một con Griffin Lãnh Chúa vừa bị đánh giết thì đã lập tức dùng tinh thần phát ra mệnh lệnh cho đám Tang Thi và Bộ Xương Cung Thủ chuyển đổi mục tiêu công kích của chúng sang con Griffin còn lại.

Ngay lúc này, đám Bộ Xương Chiến Sĩ đang chống đối với con Griffin còn sống, số lượng đã giảm xuống từ 50 con xuống chỉ còn lại không đến 30 con.

Đó cũng là nhờ có Đinh Tấn đã liên tục triệu hồi lại bù đắp cho quân số, chứ nếu không hàng rào phòng thủ này đã bị đánh vỡ từ lâu.

Bất quá tất cả cũng chỉ là nếu như mà thôi..

Với năng lực triệu hồi kỹ năng tốc độ cao như Đinh Tấn, thì việc kiểm soát quân số Bộ Xương Chiến Sĩ ở hai bên lối ra của đường hầm không gian là điều không khó.

Lại thêm hiện giờ một con Griffin đã chết. Đinh Tấn liền có thể tập trung toàn bộ quân lực vào vây công con Griffin còn lại.

Vì vậy mà rất nhanh, không đến 2 phút sau, con Griffin còn lại cũng kêu thảm một tiếng rồi ngã xuống, cống hiến điểm kinh nghiệm cho Đinh Tấn.

Tuy rằng chiến đấu đã kết thúc, thế nhưng hắn vẫn không thu hồi lại đám vong linh mà chỉ chậm rãi ngồi xuống chờ đợi, canh chừng thời gian.

Tính nhẩm lại lượt đầu tiên đám Griffin này xông ra thì Đinh Tấn đã tiêu tốn khoảng 4 – 5 phút mới hoàn toàn chém giết được xong bọn chúng.

Điều đó cũng không có gì là lạ khi mà lượng HP, sức phòng thủ và sát thương, của con Griffin này đều cao hơn rất nhiều so với những con Mammuthus Trogon hay Biển Dị Cấu Đen trước đó.

Ngồi nghỉ trên mặt đất, ánh mắt của Đinh Tấn vẫn chăm chú quan sát lấy lối đi đen đường hầm không gian. Bên cạnh đó, hắn còn đang sử dụng đồng hồ bấm giờ của hệ thống để canh chuẩn thời gian.

Có thể là do quái vật đẳng cấp tăng lên cao nên lần này Đinh Tấn phải chờ đợi cũng khá lâu. Hắn ngồi chờ đến gần một giờ sau mới có thêm một lượt Griffin xông ra bên ngoài đường hầm không gian.

Tổng kết lại toàn bộ thời gian chiến đấu, hắn đã rút ra được đầy đủ thông tin về đợt sóng quái vật thứ tư này. Thời gian giãn cách giữa hai đợt là khoảng chừng 1 giờ 5 phút hoặc hơn, toàn lực chém giết thì chỉ tiêu tốn khoảng 3 – 4 phút là kết thúc chiến đấu.

Hơn nữa mỗi lần chém giết với hai con Griffin Lãnh Chúa, nếu Đinh Tấn liều lĩnh không uống thuốc khôi phục, để cho HP và MP tự do rơi xuống mức thấp nhất, cũng là mức độ nguy hiểm tăng cao nhất thì xem như là không hề tiêu hao thứ gì cả.

Tuy rằng việc đó rất nguy hiểm, nếu con Griffin thoát khỏi không chế, đánh trúng một cái thì hắn chắc chắn phải chết, toàn bộ công sức từ sáng đến giờ đều sẽ bị đổ xuống sông xuống bể.

Nhưng coi như là nguy hiểm thế nào đi chăng nữa, Đinh Tấn cũng tin tưởng vào khả năng không chế của đám Bộ Xương Chiến Sĩ, hay nói đúng hơn là khả năng chỉ huy của mình.

Với lại thời gian giãn cách giữa mỗi lượt quái vật xông ra cách có chút lâu, điều đó càng hợp ý hơn với Đinh Tấn.

Đây không phải là vì hắn sợ phải liên tục chiến đấu, mà bởi vì trong khoảng thời gian chờ đợi dài đằng đẳng này, hắn có thể tranh thủ tu luyện bí kíp, tăng lên thực lực để không phí phạm quá nhiều thời gian.

Và cứ như thế, giữa bầu trời đêm tối đen như mực, chỉ có ánh lửa của vật phẩm ngọn đuốc được thắp lên xung quanh khu vực ngọn đồi, Đinh Tấn bắt đầu lập ra kế hoạch cho mỗi lượt Griffin Lãnh Chúa xông ra khỏi đường hầm không gian.

Triệu hồi vong linh, sau đó chém giết, đến khi xong trận thì thu hồi, rồi bắt đầu ngồi tu luyện chờ đợi cho đợt kế tiếp.

Mà cũng nhờ có kế hoạch vừa chiến đấu vừa tu luyện này, Đinh Tấn vượt qua một khoảng thời gian dài, liên tục trong trạng thái cường độ cao tập trung chiến đấu mà không hề cảm thấy mệt mỏi tinh thần chút nào.

...

Hơn 3 giờ sau...

Ở [The Alliance Khách Sạn], Lý Uyên cùng với cả tiểu đội của Đinh Tấn và mấy tên tiểu đội trưởng, lúc này đã tề tụ tại không gian phòng ăn riêng như thường lệ mọi ngày.

- “Các người có thể liên lạc với hắn không?”

Lý Uyên gương mặt có chút trầm trọng hướng về phía David, Louis và Terrell mà hỏi. Ba người này tính cách trầm ổn nhất trong bọn nên nàng có vẻ như tin tưởng vào năng lực của bọn họ hơn so với những người khác.

David, Terrell và Louis, ba người nghe Lý Uyên hỏi xong thì không khỏi đưa mắt nhìn nhau, rồi cười khổ, đồng loạt lắc nhẹ đầu. Gương mặt bọn họ đều là một vẻ lo lắng.

Riêng chỉ có Ameerah và những tên thanh niên tiểu đội trưởng khác như Tom, Jimmy và Alvin thì dường như không hiểu lắm chuyện gì đang xảy ra.

Trông thấy phản ứng của mọi người, Lý Uyên cũng không khỏi chán nản, đưa tay xoa nhẹ cặp chân mày của mình, như muốn xoa dịu cơn đau đầu hiện tại.

Khoảng thời gian vừa qua cả thế giới Anh Hùng bị Đình Tấn làm chấn động thì làm sao mà Lý Uyên lại không biết được điều đó kia chứ. Thậm chí những ảnh hưởng sâu xa của chuyện này cũng đã được nàng nghĩ tới rất nhiều. Chính vì thế mà nàng cũng không khỏi đau đầu khi suy nghĩ, tìm phương án giải quyết.

Khởi đầu, nàng cũng không nghĩ mọi chuyện sẽ đi quá xa, cùng lắm thì sẽ chỉ dừng lại ở mức độ hỏi thăm cách luyện cấp mà thôi.

Thế nhưng từ hơn 1 giờ trước, không hiểu sang dư luận đột ngột chuyển hướng, gần như là 360 độ. Tất cả những nghi vấn, thuyết âm mưu, lỗi lầm đều đổ dồn về phía Đình Tấn.

Với cảm giác linh mẫn của một người phụ nữ, Lý Uyên lập tức nghi ngờ rằng, dường như có ai đó đang đứng phía sau màn, điều khiển hướng đi của dư luận, mục đích đã rất rõ ràng là muốn hất nước bẩn lên người của Đình Tấn.

Chính vì thế mà nàng đã rất nhanh gửi tin nhắn mật để liên hệ cho Đình Tấn. Bất quả, tất cả những tin nhắn gửi đi đều giống như chìm vào biển rộng.

Lúc này, những người trong đội cũng đã bó tay, làm Lý Uyên lại không nhận được mở rang bằng giao diện tin nhắn mật, tiếp tục gửi cho Đình Tấn một tin khác.

Keng! – Người ngài muốn gửi tin nhắn hiện đang trong không gian riêng biệt, không thể nhận được ngay lúc này. Xin vui lòng nhấn tin lại sau.

Cứ như những lần trước đó, trả lời lại tất cả những tin nhắn của nàng chỉ là một giọng nói cứng nhắc của hệ thống.

Biết đã không thể liên lạc, Lý Uyên không loay hoay ở vấn đề này nữa. Nàng bắt đầu chống tay lên trán mà trầm tư suy nghĩ phương án ứng đối.

Hơn 10 người ngồi trong phòng cũng không ai nói ra lời nào, chỉ im lặng 82styKe dường như đang chờ đợi mệnh lệnh của Lý Uyên.

Một hồi lâu sau đó, Lý Uyên ngẩng đầu lên nhìn qua mọi người đang ngồi xung quanh bàn ăn một cái rồi bắt đầu nhanh chóng giải thích tình huống khó xử hiện tại.

- “Hiện tại, trên diễn đàn đang đồn thổi rằng, đội trưởng Đình Tấn của các ngươi đang sử dụng một lỗi bug của game để mưu chước lợi ích cho bản thân mình. Bằng chứng chính là đẳng cấp của hắn hiện tại đã tăng lên 30 cấp, phá kỷ lục thăng 4 cấp liên tục trong một ngày.

Ta nghi ngờ rằng có người đang đứng ở phía sau thúc đẩy, dẫn đầu chuyển hướng dư luận về phía có hại cho Đình Tấn. Mục đích thì dĩ nhiên là muốn phá hỏng danh dự của hắn, đồng thời cũng làm ảnh hưởng đến kế hoạch mở rộng tiếng tăm của [The Alliance].

Kẻ địch là ai thì ta nghĩ các ngươi chắc cũng sẽ đoán ra được một, hai rồi. Bây giờ không liên lạc được với hắn nên chúng ta chỉ có thể tự giải quyết...”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Đối sách

Nói đoạn, Lý Uyên chuyển dời hướng ánh mắt của mình về phía lão Marc rồi bình tĩnh nói.

- “Chú Marc, nhờ chú đi liên hệ với nhóm người phát tán tin tức của chúng ta. Bảo bọn họ thay đổi mục tiêu, không tiếp tục truyền bá về đề tài [The Alliance] đối chọi với [The Throne] và Hồng Môn Hội nữa, mà chuyển sang vấn đề đẳng cấp của Đình Tấn.

Mục tiêu là dựa trên cơ sở thực lực của hắn, khả năng tìm ra phụ bản hoặc địa điểm luyện cấp gì đó... chỉ cần nghe hợp lý là được, cố gắng giải thích, bào chữa cho hắn. Được bao nhiêu hay bấy nhiêu, đừng để cho kẻ địch làm ra động tĩnh quá lộ vượt khỏi tầm kiểm soát của chúng ta.”

Không chờ cho lão Marc có phản ứng gì, Lý Uyên nhanh chóng hướng về những người còn lại tiếp tục phân công.

- “Các ngươi ngày mai hoặc một hồi nữa nên nhanh chóng tập hợp lại đoàn đội của mình. Cố gắng bình ổn lại tâm trạng của đội viên bằng cách giải thích cho họ tình hình đang xảy ra ngay lúc này.

Tránh để cho đội viên xuất hiện bất cứ ý nghĩ xấu nào là tốt nhất, đừng để công sức bỏ ra cho kế hoạch lần trước bị một chuyện nhỏ này đánh đổ hết tất cả. Nếu có thể thì nhờ vả bọn họ vào diễn đàn hoặc lan truyền tin tức ở trong game luôn.”

Terrell, Louis, Ameerah và ba anh em David, cùng với ba người thanh niên Tom, Jimmy, Alvin đều nghiêm túc gật mạnh đầu một cái.

Ngay sau đó, theo Terrell khởi đầu đứng dậy rời khỏi phòng ăn, những người còn lại không hề chần chừ chút nào, cũng nhanh chóng khởi hành đi theo.

Trong không gian phòng ăn lúc này cũng chỉ còn lại hai người, Lý Uyên và lão Marc.

Lão Marc có chút ngập ngừng, ấp úng không biết nên nói làm sao. Dù đã tham gia xử lý chuyện kinh doanh trong gần hai tháng thời gian trong game, thế nhưng lão ta cũng là có chút tự ti, mặc cảm về năng lực của mình.

Bây giờ mới có cơ hội lên tiếng, lão sau khi lấy hết can đảm mới cất lời hỏi lại.

- “Uyen... ừm... Có cần ta phải gọi thêm người để bình ổn lại dư luận trên diễn đàn Anh Hùng không?”

Đang trầm tư cúi đầu, giọng nói trầm trầm của lão Marc liền kéo Lý Uyên ra khỏi dòng suy nghĩ của nàng.

Đảo mắt vòng quanh suy tính đôi chút, nàng mới trả lời.

- “Ừ, gọi luôn đi chú Marc. Nhớ kêu luôn cả tên HappyLife413 kia, ở khu vực diễn đàn có thể hắn sẽ quen thuộc nhiều hơn chúng ta. Nhớ dặn dò phải cố gắng chen ép đám người đang nói xấu Đình Tấn.”

À, nếu chú rảnh thì ghi lại danh sách của mấy tên đó rồi cho vào danh sách đen của [The Alliance] luôn đi. Để ngày sau [The Alliance] thống trị cả EL thành thành này thì xem bọn chúng còn đường nào để sống... Hừ!”

Lý Uyên giọng nói càng lúc càng lạnh đi, đến cuối thì càng là nghiêng răng nghiêng lợi mà thốt ra từng chữ. Tất cả cũng đều là bởi vì thời điểm hiện tại chính là lúc mà [The Alliance] đang phát triển nhảy vọt.

Đám người này nhảy xổ ra, phá rối rồi lại vu oan giá họa làm cho kế hoạch của nàng và Đình Tấn bị gián đoạn không biết phải mất bao nhiêu thời gian cũng tiền bạc mới bù đắp lại được.

Đó là chưa kể đến việc không phải lúc nào cũng có cơ hội và chọn đúng thời cơ tốt nhất để làm.

Nghe xong lời nói của Lý Uyên, lão Marc không còn ngại ngần gì nữa, nhanh chóng đứng dậy, hăng hái rời khỏi phòng ăn để thực hiện nhiệm vụ của lão. Để lại Lý Uyên ngồi một mình tại nơi đó.

Chờ cho tất cả mọi người rời khỏi hết, Lý Uyên ngẩn ngơ, ngược đầu nhìn lên trần nhà, có chút thần thờ tự hỏi.

- “Người là ai kia chứ... Làm sao người lại có nhiều năng lực bí ẩn như vậy trong khi cuộc sống từ trước đến giờ luôn bình thường không có gì nổi bật? Làm sao người lại biết về ta khi chưa từng gặp ta? Mà... làm sao người lại có thể làm cho ta yêu thích người đến như vậy chứ... Đây là cái mà người ta vẫn gọi là duyên phận sao?”

Nàng thì thảo trong miệng, không phát ra tiếng nào tựa như chỉ nói cho một mình mình biết, chỉ hỏi ra những QMhRYjB nghi vấn trong lòng.

Đến sau cùng, khóe miệng nàng lại không tự chủ mà nhếch lên một chút, nở một nụ cười mỉm, đầy ngượng ngùng và hạnh phúc như một cô gái trẻ đang chìm đắm trong tình yêu đầu đời.

Đúng vậy! Lý Uyên đã cử người điều tra về thân thế và quá khứ của Đình Tấn trong khoảng thời gian trước đó, khi mà đôi bên vừa ký hợp đồng thỏa thuận với nhau không lâu.

Không phải Lý Uyên không tin tưởng Đình Tấn, thế nhưng sống trong hoàn cảnh tự lập và trải qua rất nhiều mặt tối của xã hội đã dạy cho nàng một bài học: ‘Không bao giờ được tin tưởng một ai’.

Điều đó đã khắc vào trong tim của nàng rồi nên đối với một người chỉ mới gặp mặt qua một lần như Đình Tấn, chưa hiểu rõ một tí gì về đối phương thì làm sao nàng có thể hoàn toàn tin tưởng hắn được chứ.

Hơn nữa ở bên cạnh một người đàn ông thần bí, tràn ngập những điều bí mật thì một chút tò mò xuất hiện trong lòng người phụ nữ là không thể tránh khỏi. Nàng cũng nhận không được nên mới phải làm một cuộc điều tra sơ qua về thân thế và quá khứ của Đình Tấn mà thôi.

Với lại nàng cũng sợ rằng một khi yêu thích hắn quá nhiều, đến khi biết rõ mọi chuyện và kết quả có thể là hắn có dính dáng đến gia tộc Rothschild, những người mà nàng không muốn dính vào, thì có thể nàng sẽ không chịu đựng được đá kích đó.

Làm một người thông minh như Lý Uyên, làm sao có thể không có những nghi vấn, khi mà Đình Tấn quá khác lạ so với những gì mà hắn luôn biểu hiện trong quá khứ, từ nhỏ đến lớn chứ.

Nhưng rất may lý lịch của Đình Tấn hoàn toàn trong sạch không hề có gì biểu hiện bất thường. Lý Uyên tuy rằng an tâm nhưng nhất định là trong lòng càng sẽ trở nên khó hiểu và tò mò nhiều hơn.

Nàng đâu biết, thậm chí là chưa từng nghĩ đến chuyện Đình Tấn là người trọng sinh, bởi vì những điều chỉ diễn ra trong tưởng tượng của mọi người quá thật rất khó mà tin được với nàng.

Chính vì thế mà một người có những biểu hiện khác thường và bí ẩn như Đình Tấn mới làm cho Lý Uyên càng bị cuốn hút, khó mà rời đi sự tò mò trong

lòng được.

Một khi trong lòng người phụ nữ đã xuất hiện cảm giác tò mò, thì xem như trái tim của nàng cũng đã bị hấp dẫn đi một nửa. Càng để ý tới nhiều, thì tình cảm của nàng càng dồn vào hẳn nhiều hơn.

Bây giờ nghĩ đến những chuyện này, Lý Uyên lại không nhận được mở ra bảng giao diện tin nhắn, gửi thêm một tin cho Đình Tấn. Bất quá trả lời lại nàng vẫn là âm thanh của hệ thống.

...

Cũng trong khoảng thời gian này, Henry cùng với ông lão quản gia Tim đang âm thầm cười trộm vui vẻ, ngồi cùng nhau bàn tính kế hoạch.

- “Làm tốt lắm chú Tim. Bây giờ chú vào trong game gọi tên Bò Cạp và Huyền Thoại tập hợp đội viên lại, dặn dò chúng tản ra khắp thành rồi tung tin đồn đi, làm càng nhanh càng tốt.”

Đang ngồi trên bàn làm việc, Henry mỉm cười vui vẻ mà tán thưởng ông lão Tim, làm cho lão ta cũng hưng phấn không ngớt, lập tức cúi đầu hô lớn một tiếng.

- “Vâng thiếu gia.”

Vừa dứt tiếng thì lão ta nhanh chóng xoay người rời khỏi phòng, bất quá chỉ bước đi vài bước thì đột nhiên cả thân thể lão khựng lại giữa chừng.

Trông thấy tình huống này, Henry cũng có chút ngạc nhiên và khó hiểu. Hắn có chút thắc mắc nhỏ giọng hỏi.

- “Có chuyện gì hả chú Tim?”

Ông lão quản gia có chút hồi hộp, từ từ xoay người lại, cất lời giải thích.

- “Thưa thiếu gia, những tên truyền tin trên mạng diễn đàn Anh Hùng báo về. Bọn họ đột ngột nhận được khá nhiều phản ứng đối nghịch. Dường như đã có biến động gì đó làm cho người chơi bắt đầu lao ra bênh vực cho tên Đình Tấn kia.”

Henry hơi nhíu lại đôi chân mày, lạnh giọng hỏi lại cụt ngủn.

- “Biết được nguồn gốc là từ đâu không?”

Lão Tim đôi mắt đảo quanh một vòng như đang suy nghĩ gì đó trong đầu, sau đó mới lên tiếng.

- “Có thể là đám người [The Alliance] phản kích, bọn họ không thể nào ngồi im chịu trận dễ dàng như vậy được.”

Cũng đã đoán được một, hai nguyên do của sự việc này, nghe ông lão quản gia nói xong, Henry liền càng thêm chắc chắn với suy nghĩ của mình.

- “Tìm thêm hacker và đám người truyền tin trên mạng cho ta, cố gắng đè ép không chế lại mấy người đang phản biện với chúng ta, tiếp tục giữ vững hướng đi của dư luận. Nếu có thể truyền tin ra nước ngoài thì càng tốt, chú nhớ dùng phần thưởng khích lệ tinh thần bọn họ. Không cần quá nhiều, thêm một ít tiền là được, như vậy đã đủ tăng hiệu suất làm việc của bọn chúng rồi.”

Không hề có bất kì sự chần chừ nào, Henry nhanh chóng làm ra phương án ứng đối. Điều này không khỏi làm cho ông lão quản gia Tim có chút giật mình, càng mừng rỡ không thôi vì Henry quả thật đã thay đổi rất nhiều, không còn nóng tính, trẻ trâu như trước nữa.

- “Vâng thưa thiếu gia. Ta sẽ lập tức điều động nhân thủ ngay.”

Lão ta hớn hờ, vội vàng đáp lại rồi xoay người rời khỏi phòng làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 227: Cuộc chiến dư luận

Ngay khi ông lão Tim rời đi không lâu, trên diễn đàn Anh Hùng bắt đầu xảy ra một cuộc tranh cãi kịch liệt giữa những tên người chơi với nhau. Mỗi người mỗi ý, thế nhưng có thể thấy rõ bọn họ chia ra làm hai phe đối lập.

Một phe thì nhằm về phía Đình Tấn và [The Alliance] với lý luận, một tên gian lận lợi dụng lỗi game để gian lận chiếm cứ mọi phần thưởng của hệ thống. Thông qua đó để tạo ra lợi thế cho mình từ khi game vừa mới mở cửa cho đến bây giờ mới bộc lộ rõ bản chất của hắn ra.

Đến sau cùng bọn họ mãnh liệt yêu cầu nhà phát hành game và chính phủ phong tỏa tài khoản gian lận này, để tránh làm cho game càng lúc càng mất đi cân bằng vốn có của nó.

Còn lại một phe khác thì chính là những nhân viên truyền tin mà lão Marc thuê và đội viên của [The Alliance] hoặc những người hâm mộ, yêu thích những người trong tiểu đội của Đình Tấn.

Bọn họ tuy rằng cũng rất mãnh liệt phản ứng lại, đưa ra rất nhiều lý luận và bằng chứng để chứng minh rằng Đình Tấn là vô tội, hoàn toàn dựa vào thực lực của mình để thông qua những thử thách khó và kết luận những phần thưởng mà hắn chiếm được từ hệ thống là hoàn toàn xứng đáng.

Thế nhưng có một điều bất lợi là số lượng nhóm người này lại quá ít, cũng chỉ có thể cầm cự đôi chút thời gian mà thôi chứ không thể đè ép được dư luận.

Đồng thời cũng không biết vì sao, đám người này càng lúc càng giảm quân số đi thấy rõ, điều này cũng kéo theo tình hình dần dần nghiêng về một phía chống đối với lại Đình Tấn.

Cảm thấy tình huống có chút không ổn, lão Marc đã nhanh chóng trở lại [The Alliance Khách Sạn] để gặp mặt Lý Uyên.

- “Một số người trong nhóm tuyên truyền nói lại, bọn họ bị hacker tấn công. Những tài khoản của họ ở trên mạng bắt đầu bị phong tỏa rồi, không thể tiếp tục bình luận được nữa. Chúng ta phải làm sao bây giờ, Uyên?”

Trong không gian phòng riêng, đứng trước bàn làm việc, lão Marc có chút gấp gáp nói.

Lý Uyên biết được chuyện này thì kinh ngạc không kém gì lão ta. Nàng có chút lo lắng, chống tay lên trán bắt đầu suy nghĩ đối sách. Đây quả thật giống như một cuộc chiến dư luận, bọn họ phải cố gắng cầm cự đến khi Đình Tấn kịp trở về.

Nếu như bọn họ thua trong cuộc chiến này, thì hậu quả có thể là danh vọng của [The Alliance] sẽ bị chìm xuống đáy vực, hơn thế nữa đội trưởng của nó - Đình Tấn, sẽ bị gán ghép một cái mác kẻ gian lận.

Đây là điều mà Lý Uyên không muốn thấy nhất, vì nàng đặt rất nhiều hi vọng vào ngôi nhà nhỏ [The Alliance] này, cũng như không muốn làm người nàng có tình cảm yêu thích kia thất vọng.

Một hồi lâu sau, Lý Uyên ngẩng đầu lên, nhìn vào thẳng vào mắt lão Marc quả quyết nói.

var Fe86UJdy adstir_vars={ver:“4.0”,app_id:“MEDIA-22dfb239”,ad_spot:1,center:false};

- “Hiện tại vốn lưu động của [The Alliance] cũng không còn nhiều vì phải chuẩn bị cho đợt đấu giá hội online sắp tới nữa. Cho nên chúng ta không có khả năng thuê thêm quá nhiều người, chỉ có thể nhờ chú tìm một vài tên hacker về phòng thủ câu giờ thôi.

Mục tiêu của chúng ta là không để dư luận vượt quá mức kiểm soát, chỉ cần vẫn giữ vững được niềm tin của anh em trong hội và những người ủng hộ chúng ta là được. Chờ cho đến khi Đình Tấn trở về, ta tin chắc mọi chuyện đều sẽ được giải quyết êm xuôi.”

Nghe xong lời Lý Uyên nói, lão Marc gật mạnh đầu một cái, sau đó thân ảnh mờ dần, đã thoát khỏi game để đi liên hệ những người trong nhóm tuyên truyền, hỏi thăm về tung tích của một số hacker mà bọn họ biết.

Trong phòng chỉ còn lại Lý Uyên với một đồng giấy tờ hợp đồng bị hủy vừa được gửi tới. Sự kiện lần này quả thật làm cho nàng bị ‘đánh’ đến sứt đầu mẻ trán.

Những công ty trước đó đã ký hiệp ước hợp tác với [The Alliance] như đại lý buôn bán dược phẩm, thuê mướn quảng cáo hoặc những công ty kinh doanh vật phẩm trong game... ngay khi thấy tình hình có chút không ổn, những công ty này đều mặt dày gửi đi yêu cầu hủy bỏ chuyện hợp tác.

Đây là vì bọn người đó đều sợ bị liên lụy, nếu càng để lâu thì sẽ có thể ảnh hưởng đến danh tiếng của công ty mình nên mới sớm đưa ra quyết định như vậy. Dù rằng mọi chuyện vẫn chưa xác định rõ có thật game Anh Hùng đã xảy ra lỗi hay không, tất cả cũng chỉ là một tin đồn.

Đối với Lý Uyên, chuyện hủy hợp đồng này quả thật có làm cho nàng bận rộn một chút. Bất quá, nàng không hề sợ hãi hay tiếc nuối gì mớ hợp đồng đó, bởi nàng biết chất lượng của những loại dược phẩm kia, hơn nữa nàng càng tin tưởng vào Đình Tấn chắc chắn sẽ không làm chuyện gian lận này.

- ‘Đám người này nhất định sẽ phải hối hận! Cứ chờ đó...’

Vừa âm thầm suy nghĩ trong đầu, Lý Uyên vừa tiếp tục giải quyết mớ giấy tờ hợp đồng hỗn độn ở trên bàn làm việc trước mặt. Khóe miệng không tự chủ nhếch lên như đang cười nhạo sự ngu ngốc của đám người này.

...

Cùng lúc đó, ở những khu vực nước ngoài khác, rất nhiều người cũng quan tâm đến vấn đề này. Phải biết Anh Hùng chính là game được phát hành trên toàn thế giới.

Việc nó xảy ra lỗi và bug, hơn nữa còn có người lợi dụng điều đó để mưu lợi cho bản thân, làm mất cân bằng trong game là điều không thể chấp nhận được. Huống chi người lợi dụng lỗi này còn là một người ở vùng đất Entire Land nghèo nàn, lạc hậu, thua kém rất nhiều so với quốc gia của mình.

Chính vì thế mà âm thanh phản đối càng lúc càng trở nên lớn mạnh hơn bao giờ hết. Mọi chuyện diễn ra chỉ trong vòng chưa đến nửa ngày, nhưng sự việc đã lan truyền đi gần như là khắp nơi trên thế giới đều biết.

Điều này cũng đồng thời đánh động đến phe chính phủ các nước và những thế lực lớn ở khắp nơi. Dường như có người đang thúc đẩy nên tốc độ lan truyền mới nhanh như vậy, chứ nếu không thì còn lâu lắm mới có khả năng tin tức này bị lưu truyền rộng rãi ở những quốc gia khác ngoài EL thành.

...

Buổi sáng 9 giờ, trong Điện EL thành ở hiện thực, Trung tâm hội nghị của quốc hội nước Entire Land, đã có hơn 20 người ngồi xoay quanh chiếc bàn tròn. Bọn họ lúc này đều mang một vẻ mặt trầm trọng, có lo lắng, có phân vân và khó xử.

Bầu không khí trong căn phòng hội nghị lúc này đều mang một vẻ yên tĩnh, căng thẳng và đầy áp lực.

Ngồi ở phía đầu của bàn hội nghị chính là thân ảnh quen thuộc của ông lão Tướng Quân Jack, bộ trưởng của bộ quốc phòng kiêm phó tổng thống của nước Entire Land.

Là một người trải qua nhiều trận đấu tranh giành độc lập cho nước Entire Land, danh vọng của lão ta trong bộ máy nhà nước hay thậm chí là cả đất nước Entire Land này đều là ở vị trí nhất nhì.

Sự kiện lần này làm cho lão đã rất mệt mỏi rồi, gương mặt bây giờ của lão cũng là một mảnh thâm trầm như muốn chảy ra nước.

Hít sâu một hơi, lão Tướng Quân Jack mới chậm rãi đứng dậy, hai tay chống lên bàn ánh mắt nhìn quanh mọi người rồi cất tiếng hỏi.

- “Tổng thống bây giờ đang trong chuyến viếng thăm nước Thụy Điển để mở đường cho kế hoạch sắp tới nên sẽ không thể về kịp để giải quyết sự kiện lúc này được. Các người nói chúng ta hiện tại phải làm sao? Mark, người có ý kiến gì không?”

Trong khi đang nói, ánh mắt của lão ta không biết là vô tình hay cố ý mà đảo qua, liếc nhìn về phía người phụ nữ với tên gọi Jenny, là bộ trưởng bộ tư pháp của nước Entire Land.

Bị nhìn trúng bà Jenny này cũng không dám đối mặt với ánh mắt của hắn, chỉ biết cúi đầu lặng lẽ nhìn vào tập tài liệu trước mặt mình.

Đây cũng là bởi vì vụ bê bối để lộ thông tin bí mật cấp quốc gia chính là do bà ta làm ra, mà thông tin đó lại là những tin tức tình báo về tiểu đội của Đinh Tấn và một vài người khác nữa trong nước Entire Land này.

Một người đàn ông trung niên, tuổi độ khoảng 50, ngay khi nghe được lời của ông lão Tướng Quân Jack có nhắc đến tên mình thì không khỏi giật mình một cái. Hắn chính là bộ trưởng bộ an ninh quốc gia, Thiếu Tướng Mark.

Nếu có Đinh Tấn ở đây, ắt hẳn sẽ nhận ra người này chính là vị Tướng Quân Mark, người quản lý doanh trại đóng quân ở khu vực dã ngoại của EL thành. Tuy rằng bề ngoài có chút khác nhưng nét tương đồng cũng là có rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Trợ giúp

Thiếu Tướng Mark đang suy nghĩ vấn đề gì đó, bị lời nói của Tướng Quân Jack làm giật mình thoát khỏi dòng suy nghĩ của mình thì vội vàng trả lời, giọng nói có chút ngập ngừng, ấp úng.

- “Báo... Báo cáo Tướng Quân. Chuyện này ta cũng không rõ, nhưng cũng phải điều tra kỹ lưỡng xem có phải thật là bug hay lỗi game không đã rồi mới tính đến chuyện giao người.”

Hắn phải tốn vài giây sau mới bình tĩnh lại tâm trạng của mình được một chút rồi từ từ phân tích tình huống và nói ra suy nghĩ của mình. Điều này không khỏi làm cho lão Tướng Quân Jack thời dài một hơi, chán nản ngồi lại lên ghế.

Ở thời điểm này, chuyện tình đã trở nên khá phức tạp, khi mà những quốc gia khác đang bắt đầu có dấu hiệu nghi ngờ và liên hợp nhau đề đơn lên Liên Hiệp Quốc, đòi nước Entire Land phải giao ra Đinh Tấn để xét hỏi kỹ lưỡng nguyên do hắn có thể thắng cấp nhanh như vậy.

Bọn họ là không muốn bí mật to lớn nhất của game Anh Hùng lại đơn độc rơi vào tay của một quốc gia nhỏ mới vừa thành lập không bao lâu như Entire Land, để rồi bị giấu lăm của riêng.

Một quốc gia độc lập thì không ai lại muốn đất nước mình thật lùi so với những quốc gia khác trên thế giới. Nhất là khi chuyện này có quan hệ đến tương lai tồn vong của đất nước họ.

Dù sao tương lai tận thế và quái vật xâm lấn thì tất cả các quốc gia có tham gia vào kế hoạch mở rộng game online Anh Hùng đều đã biết. Việc lập trình game cũng là do các nhà khoa học trong tương lai làm sẵn.

Mà tất cả những thứ cốt lõi đều được dồn nén, ghi vào trong con chip mà Quartz đã đi ngược dòng thời gian để mang về cho giáo sư Tạ Quân cất giữ. Việc cài đặt các bộ máy chủ hay hệ thống trí tuệ nhân tạo quản lý game cũng là làm theo hướng dẫn đã có sẵn.

Với thời gian cấp bách, không đến ba năm thì tận thế sẽ bắt đầu, Tạ Quân giáo sư và những nhà khoa học gia cũng không có thời gian mà bối mốt, nghiên cứu những kỹ thuật tiên tiến trong tương lai được ghi lại này.

Lại thêm phía chính phủ và các nhà phát triển game cũng chỉ có nhiệm vụ triển khai và mở rộng ra cho mọi người già trẻ lớn bé tiến vào chơi. Có thể bọn họ sẽ biết được chút ít thông tin gì đó, nhưng cũng dừng lại ở chút ít đó mà thôi.

Chính vì thế, khi biết được có người phát hiện ra lỗ hổng hay bug của game, tất cả các quốc gia trên thế giới đều xôn xôn lên, bởi vì đây chính là chuyện có liên quan đến khả năng tăng lên thực lực của quốc gia của mình. Không ai lại muốn tận thế đến mà quốc gia mình lại không có đủ sức để chống đỡ nổi với quái vật.

Nhưng làm những người đã tham gia con đường chính trị này, lão Tướng Quân Jack biết rõ.

Một khi giao Đình Tấn ra cho Liên Hiệp Quốc hay bất kì quốc gia, tổ chức thế giới nào đi chăng nữa thì nhất định là hắn sẽ không còn thuộc về chỉ mỗi mình đất nước Entire Land này rồi.

Mất đi Đình Tấn là mất đi một nguồn sức mạnh to lớn, một nhân vật cực kỳ có tiềm năng phát triển trong tương lai.

Vì vậy cho nên những người nắm giữ chức vị cao nhất trong bộ máy nhà nước của Entire Land, đều đã tập trung làm một buổi họp đưa ra phương án ứng đối, rất quan trọng này.

Tuy nhiên, do nhóm những nhà khoa học, những người được lãnh đạo bởi giáo sư Tạ Quân, vẫn chưa tìm ra cách để ra lệnh với trí tuệ nhân tạo quản lý game. Cho nên việc dò hỏi thật giả chuyện xuất hiện lỗi game và bug có hay không vẫn chưa được thực hiện.

Chính vì thế mà đến thời điểm hiện tại, Đình Tấn vẫn chưa có quá nhiều nguy hiểm. Nhưng nếu cứ kéo dài thời gian thế này thì không quá lâu nữa, khi mà có xác nhận game đã thật sự xảy ra lỗi hoặc không thể tìm ra được thật giả của chuyện này thì việc giao ra Đình Tấn là điều chắc chắn phải làm.

Đám người ở trong căn phòng hội nghị lúc này cũng hơi bị rối rắm vì tình thế trước mắt làm bọn họ cũng chưa biết phải đưa ra phương án giải quyết thế nào. Tiếp tục ngồi im chờ đợi đến khi có chuyện xảy ra thì mới phản ứng lại là không ổn, mà thỏa hiệp ngay bây giờ thì nhất định là không được.

Lão Tướng Quân Jack bấm gọi đến một số liên lạc, rồi đưa tay áp lên má, ngay sau đó thì giọng nói của Báo Đen liền truyền đến, thông qua chiếc nhẫn của lão Tướng Quân.

- “Báo cáo. Vẫn chưa liên lạc được với hắn.”

Nghe xong câu này, lão Tướng Quân càng thêm thất vọng. Cổ núu lấy một chút hi vọng cuối cùng, lão ta vội vàng hỏi.

- “Những người xung quanh hắn có tin tức gì không?”

- “Báo cáo. Bọn họ cũng không có tin tức gì, bây giờ cũng đang phải cố gắng chống chọi với những tin đồn xấu kia rồi. Có rất nhiều người chơi báo lại là bọn họ bị hacker tấn công, chúng ta có nên giúp họ một tay không Tướng Quân?”

Báo Đen có chút ngập ngừng hỏi ý của lão Tướng Quân. Dù sao cũng là người trong cùng một đất nước, lại thêm Đình Tấn đã gia nhập vào tổ chức bí mật mà chính phủ thành lập.

Thế nên [The Alliance] gián tiếp cũng là thuộc về tổ chức đó rồi. Trông thấy bọn họ bị nạn không giúp thì Báo Đen cũng cảm thấy có chút khó chịu trong người.

Lão Tướng Quân Jack nghe xong đôi mắt liền lóe ra một tia ánh sáng sắc lạnh. Nhớ lại chuyện tình hình trở nên nguy cấp như hiện tại có thể cũng là do đám người này gây nên, lão ta lại không kìm được tức giận.

Bởi nếu không có bọn họ phát tán tin đồn, chuyện bé xé ra to thì làm sao những quốc gia khác có Fe4KGerZ thể nhanh như vậy liền biết được mọi chuyện.

- “Được rồi, chuyện này ta sẽ giải quyết. Ngươi tiếp tục làm việc đi.”

Nhanh chóng trả lời cho Báo Đen rồi ngắt liên lạc, ngay sau đó, lão ta lập tức hướng về Bộ trưởng Bộ an ninh quốc gia, Trung Tướng Mark trầm giọng nói.

- “Mark, ngươi nhanh chóng đi chỉ huy cục an ninh mạng trợ giúp khống chế lại dư luận đi. Hình như có vài người đang âm thầm nhảy nhót trước mặt chúng ta quá nhiều rồi.”

- “Đã rồi! Thừa Tướng Quân”

Vị Thiếu Tướng Mark nhanh chóng trả lời lại. Sau đó nhanh chóng đứng dậy rời khỏi phòng họp hội nghị.

Những người còn lại trong phòng lúc này cũng im lặng không hề lên tiếng gì nữa. Chuyện lúc này, bọn họ dường như đã có được một nhận thức chung, đó chính là chờ đợi cho có xác nhận game có xuất hiện ra lỗi hay không rồi mới tính đến chuyện giao người.

Trông thấy tình cảnh như vậy, ông lão Tướng Quân Jack cũng không biết phải nói gì cho phải. Thế là hắn đành phải ra thông báo tan họp.

...

Hơn 2 giờ trôi qua, tại thành phố Sinra, nằm ở giữa hai thành phố LoDa, nơi Đình Tấn đang sinh sống, và thành phố CLF, địa bàn của Hồng Môn Hội. . .

Trong tầng hầm rộng lớn ẩn sâu bên dưới lòng đất của một căn biệt thự ở vùng ngoại ô thành phố, có một nhóm với hơn 20 – 30 người đang ngồi trước máy tính làm việc. Ánh mắt nhìn chăm chăm màn hình thủy tinh mỏng trước mặt, bàn tay cũng liên tục thao tác gõ trên bàn phím ảo và màn hình 3D trước mặt.

Phía sau lưng bọn họ chính là ông lão quản gia Tim đang đứng quan sát. Đây chính là những tên hacker mà lão ta đã thuê mượn được thông qua thể lực ngầm của William gia tộc ở Entire Land.

Cách đây khoảng 4 – 5 tiếng, hắn đã liên hệ với đám người này, bắt đầu tập trung hành động quấy rối nhóm người tuyên truyền của [The Alliance] do lão Marc chỉ huy. Tất cả mọi chuyện diễn ra rất thuận lợi theo như kế hoạch của Henry đã đề ra từ trước đó.

Toàn bộ những người lên tiếng chống đối, phản biện đề bệnh vực cho Đình Tấn và [The Alliance] đều trở thành mục tiêu tấn công của đám hacker này. Từ tài khoản diễn đàn Anh Hùng cho đến khả năng kết nối mạng internet và kể cả máy tính của bọn họ không một cái nào thoát khỏi bị virus tấn công.

Duy chỉ có những người lên mạng thông qua mũ hoặc cabin trò chơi Anh Hùng mới may mắn thoát khỏi mà thôi. Cũng bởi kỹ thuật đó là đến từ tương lai, đến cả những người giáo sư và tiến sĩ vẫn còn chưa nghiên cứu ra được toàn bộ nguyên lý hoạt động của nó thì làm sao mà đám hacker này có thể xâm nhập vào được.

Tuy là vậy nhưng bấy nhiêu đó cũng đã đủ làm tê liệt mọi hoạt động diễn ra trên mạng và diễn đàn Anh Hùng của đám người ủng hộ [The Alliance] và Đình Tấn rồi. Mà cũng vì thế nên số người ủng hộ, bệnh vực cho Đình Tấn đã ít lại ngày càng ít đi.

Cũng trong khoảng thời gian đó, nhóm tuyên truyền dưới tay của Henry đã phối hợp hành động theo những tên hacker này. Các loại tin đồn và tin tức xấu về Đình Tấn nhanh chóng bị phát tán ra, cả trong lẫn ngoài nước Entire Land.

Bất quá, trong lúc tầng hầm đang yên tĩnh, thì một tên hacker trong nhóm người thuộc hạ của lão quản gia Tim bỗng dung điên cuồng hét lên.

- “Đậu xanh! Có thằng đánh sập ‘Bot’ của tao rồi!”

*Bot: Phần mềm để hacker kết nối với máy tính của con mồi.

Ngay sau đó, vài tên bên cạnh có chút bất ngờ, vội vàng hỏi lại hắn.

- “Á đù... Có lấy được ‘Dox’ hay thông tin nào của nó không?”

*Dox: Thông tin thật của người truy cập mạng, bao gồm tên, địa chỉ, ngày tháng năm sinh v.v. . .

- “Tên đó làm cho mày mất cả khả năng ‘Tracking’ luôn à?”

*Tracking: Truy hồi, lần theo dấu vết của người truy cập mạng.

...

Tên hacker này có chút sạm mặt lại, trầm giọng nói.

- “Chỉ biết hắn gọi ‘MasterTim.Pro’ thôi. Còn lại thì hoàn toàn mù tịt...”

Dường như chuyện bị đối phương đánh bại hoàn toàn triệt để như vậy làm cho tên hacker này có chút mất mặt. Thế nên hắn không nói gì nhiều chỉ phán một câu, đôi tay mang găng tiếp tục gõ lướt đi trên bàn phím ảo.

Tuy nhiên mọi chuyện cũng chỉ mới là bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Truy lùng sào huyệt

Lão Tim vừa nghe thấy có tiếng thét thì không khỏi giật mình nhìn lại. Trông thấy vài tên hacker đang tụ tập nói chuyện với nhau thì không khỏi có chút tò mò.

Đợi cho mọi người quay trở lại làm việc, hắn mới tiến lại gần tên hacker vừa hét lên kia hỏi thăm.

- “Có chuyện gì vậy?”

Tên hacker nghe phía sau mình truyền lại giọng nói già nua thì giật bắn người, vội vàng nhìn lại. Thấy người đang hỏi là ông lão Tim quản gia, hắn vội vàng trình báo lại tình hình.

- “Dạ không có gì. Là có hacker khác đánh trả lại ta mà thôi. Ta sẽ nhanh chóng giải quyết hắn.”

Lão quản gia Tim nghe cái hiểu cái không, tuy nhiên hắn cũng nắm được ý chính là bị người phản công rồi. Liên hắn không khỏi nghĩ đến đám người [The Alliance].

Bất quá hiện tại đã không phải là lĩnh vực mà hắn có thể nhúng tay nên chỉ đành đứng đó tiếp tục quan sát xem tình hình thế nào.

‘Rầm!’

Một tiếng đập bàn vang lên, ngay sau đó liên tục có những tiếng chửi rủa từ khắp nơi trong căn phòng dưới tầng hầm này.

- “Khốn kiếp! Có người quấy rối...”

- “Hic... Tao cũng vừa mất ‘Gà’ đây.”

- “Mẹ kiếp, lúc này không cẩn thận bị dính lại ‘Malware’ với mã độc rồi...”

*Gà, Malware: virus có chứa mã độc để ăn cắp thông tin...

...

Lão Tim nhú chặt đôi chân mày có chút không hiểu đám người này đang nói cái gì. Lão ta vội vàng chạy lại gần một tên thanh niên khoảng 30 tuổi, có vẻ như là người cầm đầu của đám người hacker này hỏi thăm.

- “Làm sao vậy? Có chuyện gì xảy ra?”

Tên thanh niên này đang tập trung gõ phím, mắt không rời khỏi màn hình, giọng nói có chút trầm trầm trả lời.

- “Chúng ta bị đột kích! Số lượng người rất đông, chắc có hơn gấp đôi quân số của chúng ta, mà kỹ thuật của bọn họ cũng không kém.”

Trông thấy thái độ của tên thanh niên này không để ý đến mình như vậy, lão Tim vẫn không hề có ý kiến gì nhiều, chỉ là có chút bất ngờ và lo lắng khi nghe lời của hắn vừa nói.

Nhưng chưa dừng lại tại đó, tên thanh niên này lại tiếp tục quăng ra một quả bom nặng ký khác nữa.

- “Chúng ta có thể đã bị lộ vị trí rồi. Đối phương thực lực quá mạnh không thể chống đỡ, rất có thể là người của chính phủ đấy. Bây giờ phải rút thôi, nếu như người không muốn bị tóm.”

Hắn giọng nói rất gấp gáp, vừa gõ phím liên tục vừa nói. Ngay sau khi vừa nhập một dòng lệnh cuối cùng rồi bấm nút xác nhận gửi đi, hắn vội vàng đứng bật người dậy, xoay lưng chạy đến lối ra của tầng hầm. Rõ ràng là hắn muốn nhanh chóng rút khỏi nơi này.

Trong căn phòng dưới tầng hầm dường như cũng đã có nhiều người đoán ra được chuyện này rồi. Ngay khi gã thanh niên đó đứng dậy rồi đi thì lập tức có mấy người cũng lục tục, thay phiên nhau rời máy vì tính rồi chạy ra khỏi tầng hầm.

Thấy vậy thì lão Tim cũng có chút hoảng sợ, hắn vội vàng kéo lại một tên ngồi bên cạnh gã thanh niên này hỏi thăm.

- “Có chuyện gì vậy? Sao ai cũng chạy? Chẳng lẽ đụng phải cảnh sát an ninh mạng?”

Gã thanh niên này vội vàng nhập lệnh gì đó lên máy tính, sau đó bấm gửi đi, toàn bộ những thông tin trên màn hình lập tức bị xóa đi. Lúc này hắn mới đứng lên, hướng về lão Tim gấp gáp nói.

- “Chúng ta bị lộ vị trí. Cuộc tấn công này rất nhiều người tham gia, nên khả năng an ninh mạng can thiệp vào là rất cao. Bây giờ tốt nhất là nên rời đi khỏi nơi này thôi. Nhớ chú thu xếp cho mấy anh em còn lại nhé.”

Nói đoạn, hắn lập tức lách người tránh qua lão Tim rồi nhanh chân chạy ra khỏi lối thoát của tầng hầm.

Ngay sau đó hơn 10 người còn lại trong phòng cũng bắt đầu xóa dữ liệu, cùng với những dấu vết dễ nhận biết FeoOrYCu như vân tay đã lưu lại trên máy tính rồi nhanh chân rời đi.

Ông lão quản gia cũ có chút chột dạ và lo lắng, hắn nhìn quanh căn phòng tầng hầm trống không này một lúc sau đó mới nhanh chân chạy đến lối ra.

Không đến 15 phút sau, hơn 6 chiếc xe cảnh sát nối đuôi nhau chạy đến, bao vây trước cổng của căn biệt thự này lại.

Thân ảnh quen thuộc của Báo Đen cũng xuất hiện, không nhanh không chậm bước ra khỏi một chiếc xe cảnh sát rồi đảo mắt nhìn xung quanh quan cảnh của căn biệt thự này.

- “Chỉ huy trưởng, có cần gọi thêm người không?”

Một tên cảnh sát, dáng người có chút béo mập bước đến bên cạnh Báo Đen rồi hỏi nhỏ hắn.

Báo Đen âm thầm lắc nhẹ đầu một cái, hắn rào bước đi chậm đến cổng của căn biệt thự. Tên cảnh sát béo mập cũng nhanh chóng đi theo.

Đảo mắt nhìn xuống những rãnh sâu trên mặt đất, Báo Đen âm thầm thở dài một hơi, chậm rãi nói.

- “Không cần gọi người nữa, bọn chúng chạy hết từ lâu rồi. Gọi người vào trong kiểm tra căn biệt thự rồi tịch thu tang vật đi.”

Chỉ nhìn mấy cái rãnh sâu do cánh cổng sắt ma sát với mặt đất tạo ra, cùng với phương hướng mà lớp đất này dòn lại, Báo Đen đã suy đoán ra được đám người trong biệt thự đã rời đi.

Tuy rằng không biết thời gian rời đi là lúc nào thế nhưng trước khi đến đây Báo Đen đã có điều tra sơ qua. Nơi này là một khu biệt thự ở vùng ngoại ô hẻo lánh, được một người không rõ danh tính mua lại từ lâu và người đứng tên căn nhà này cũng đã chuyển đi nước ngoài sinh sống.

Thế nên muốn truy lùng tung tích của một nhóm người quả thật là điều không thể, mà Báo Đen cũng chỉ hi vọng có thể bắt được một số manh mối từ trong căn biệt thự này mà thôi.

- “Rõ! Thưa chỉ huy.”

Tên cảnh sát hô lớn một tiếng rồi nhanh chóng chạy đi gọi người vào khám xét căn biệt thự.

Cũng may cho lão quản gia Tim cùng với đám thuộc hạ hacker của hắn đã nhanh chân rời đi trước nếu không là bọn họ đã bị bắt đi rồi.

Rất nhanh sau đó thì đám cảnh sát trở ra, gã mập mạp cảnh sát lúc nãy lại tiến tới trước mặt của Báo Đen rồi báo cáo.

- “Không có phát hiện gì ngoài một nhóm khoảng 26 cái máy tính thừa chỉ huy. Bây giờ chúng ta phải làm sao?”

Báo Đen nghe xong gương mặt không khỏi trở nên trầm trọng thêm. Trong đầu không khỏi chửi thầm.

- ‘Đám người này thật là xảo quyệt mà... đúng là dân chuyên nghiệp có khác, đến cả vân tay cũng không để lại. Haiz... người anh em à, anh cũng chỉ có thể giúp chú đến đây thôi...’

Nghĩ đến những chuyện rắc rối mà hắn đang gặp phải, Báo Đen không khỏi thở một hơi dài chán ngán.

Hiện tại thời gian đã là gần 6 giờ tối rồi. Nếu tính toán thời gian trong game thì có lẽ đã trải qua một ngày một đêm mà hắn vẫn chưa thể liên lạc với Đình Tấn. Điều này làm cho hắn cũng đã có chút lo lắng rồi.

Báo Đen âm thầm lắc đầu, nhanh chóng lên xe quay trở về cục an ninh mạng báo cáo với Thiếu Tướng Mark chuyện ở căn biệt thự này.

Hắn tuy là dưới quyền chỉ huy của lão Tướng Quân Jack trong Bộ quốc phòng, nhưng dù sao lần này cũng là phối hợp hành động với Bộ phận an ninh quốc gia, cho nên việc báo cáo mục tiêu hành động là phải làm.

...

Cùng lúc đó, ở tại văn phòng làm việc của trụ sở [The Alliance], lão Marc và đoàn đội của hắn thì đang vui vẻ, hớn hờ ăn mừng.

Nguyên nhân cũng chính là bởi vì bọn họ vừa phá giải được toàn bộ công kích trên mạng của kẻ địch, nên những tài khoản, mạng và máy tính bị khóa trước đó đều được khôi phục lại như cũ.

Trước đó, lão Marc cũng không nghĩ rằng cả đoàn đội chỉ vài người của mình lại có thể thành công ngăn chặn được đối phương, chứ nói chi là đến việc đánh bại bọn họ.

Bởi vì lúc hắn hỏi thăm khắp nơi trong nhóm tuyên truyền và nhân viên dưới tay của mình thì chỉ tìm một người hacker trẻ tuổi. Chính hắn lại nhờ vả thêm

9 người bạn khác của mình thành lập nên một nhóm phòng thủ, chống lại sự tấn công qua mạng của đối phương.

Khởi đầu, cả đội cũng không thể làm được gì nhiều, chỉ có thể bị động phòng thủ, liên tục bị đối phương vùi dập, công kích không thương tiếc.

Nhưng đến sau đó, không biết từ đâu xuất hiện một nhóm hacker khác cũng rất đông, đứng ra bảo vệ trợ giúp bọn họ phản công. Nhờ vậy mà nhóm của lão Marc mới thành công thủ vững rồi đánh trả lại kẻ địch.

Bây giờ, trên diễn đàn cũng đang bắt đầu dậy sóng vì chuyện có hacker xâm nhập tài khoản của rất nhiều người chơi.

Nương theo chiều gió này, lão Marc liền nắm bắt lấy cơ hội, ra lệnh cho đám tuyên truyền viên dùng tin tức này phân tán sự chú ý của mọi người trong nước Entire Land khỏi sự kiện lỗi game và gian lận của Đình Tấn.

Tuy rằng chỉ làm kim hãm được tốc độ lan truyền của tin đồn xấu một chút, thế nhưng bấy nhiêu đó cũng đã là quá đủ với hắn rồi.

Lão Marc không kìm chế được kích động trong lòng, cặp vai ôm lấy một tên thanh niên bên cạnh liền mồm tán thưởng hắn.

- “Hay lắm! Làm tốt lắm Tim. Cảm ơn người cùng với mấy anh em trong đội của người nhiều lắm. Sau chuyện này ta nhất định sẽ về báo cáo lại với Ủy ban quản lý.”

Tên thiếu niên gọi Tim kia có chút xấu hổ, đưa tay gãi gãi sau đầu ngượng ngùng nói.

- “Chú Marc quá khen. Ta chỉ thành công chặn được công kích của một người thôi. Đối phương nhất định là còn có rất nhiều người ở phía sau nữa. Chúng ta lần này may mắn nhờ có người hỗ trợ nên mới có khả năng đẩy lùi được sự công kích của bọn họ mà thôi.”

Lão Marc nghe xong không nói gì, chỉ cười lớn một tiếng liên tục vỗ vai Tim. Lão tuy là nghe không hiểu Tim đang nói gì, nhưng ít nhất cũng biết sơ sơ là lần này có người giúp đỡ [The Alliance] bọn họ mà thôi.

Nhưng lão cũng không nghĩ quá nhiều về chuyện này, vì chỉ cần thoát khỏi được kiếp nạn bây giờ là đã quá đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 230: Thực lực tăng mạnh

Cũng tại thời điểm lão Tim rời đi khỏi căn biệt thự ở vùng ngoại ô thì ở khu vực dã ngoại phía đông nam EL thành, Henry đang luyện cấp cùng với đám thuộc hạ của hắn.

Ngay khi biết được chuyện này thì hắn không khỏi tức giận một hồi lâu. Nhưng cũng không đến nỗi có những hành động quá mức như trước nữa.

Lần này tuy rằng bị truy đến tận sào huyệt nhưng cũng không có tổn thất gì. Hơn nữa hắn còn đã biết được một chuyện quan trọng, đó chính là [The Alliance] cũng không phải thân đơn thể cô mà bọn họ còn có một chút ít quan hệ với phe chính phủ.

Ngồi trên mặt đất trầm ngâm suy nghĩ, Henry cũng mặc kệ cho đám đội viên và thuộc hạ của hắn nai lưng ra đánh quái cày kinh nghiệm mang về cho mình.

Sau một lúc, hắn lựa chọn chức năng liên lạc điện thoại với thế giới hiện thực, kết nối với lão Tim.

- “Ta nghe đây thiếu gia.”

Giọng nói già nua của lão Tim vang lên bên trong điện thoại. Henry không vòng vo lắm lời, lập tức tiến thẳng vào vấn đề chính.

- “Chú không cần phải sử dụng hacker nữa, cứ để cho đám người đó thoải mái “sửa” đi. Bây giờ chỉ cần gọi thêm người tuyên truyền, nhất định phải xé lớn chuyện này ra cho ta.

Đặc biệt là ở những trang diễn đàn của nước ngoài! Ta nghe nói được đã có mấy nước đệ trình đơn lên Liên Hiệp Quốc yêu cầu điều tra tên Đình Tấn rồi. Tiếp tục phá rồi như vậy không sớm thì muộn hắn cũng sẽ bị bắt đi tra khảo thôi.”

Lạnh lùng, tàn nhẫn, có thể nói lúc này Henry đã không còn chừa bất cứ thủ đoạn nào, muốn dồn Đình Tấn vào đường cùng.

Ông lão quản gia Tim nghe xong cũng khỏi cảm thấy lạnh cả người. Lão ta nhanh chóng đáp lại rồi cúp máy, đi thực hiện nhiệm vụ được giao.

Henry tắt đi giao diện liên lạc, mắt nhìn xung quanh đám đội viên của mình đang chiến đấu với từng con Uniwolf to lớn, khóe miệng không tự chủ nhếch lên, nở một nụ cười lạnh.

...

Thời gian cứ như vậy mà chậm rãi trôi qua...

Ở trong không gian phụ bản đặc biệt, Đình Tấn đã chìm đắm trong quá trình tu luyện và chém giết mà không hề hay biết những gì đang diễn ra ở ngoài thế giới hiện thực.

Từ lúc đợt sóng thứ tư, Griffin Lãnh Chúa, bắt đầu cho đến hiện tại, thời gian đã trôi qua đúng 29 tiếng trong game rồi.

Có thể nói đây chính là một đợt sóng dài nhất trong số những đợt sóng quái vật trước đó mà Đình Tấn đã đối mặt, tổng thời gian chiến đấu đã vượt qua gấp hai lần tổng số thời gian những đợt sóng quái vật trước đó cộng dồn lại rồi.

Bất quá, cũng nhờ có 29 tiếng chiến đấu này, đẳng cấp của Đình Tấn đã được nâng lên đến 30 cấp 88%, chỉ không đến năm, sáu lượt Griffin xông ra khỏi đường hầm không gian nữa thôi thì lập tức có thể tăng lên 31 cấp rồi.

Tuy nhiên lúc này, không gian xung quanh ngọn đồi vẫn là một mảnh vắng lặng, không hề có thân ảnh của con Griffin Lãnh Chúa hay đám vong linh hay bất cứ dấu hiệu nào của việc chiến đấu. Chỉ có hai cánh cổng lỗ đen của đường hầm không gian vẫn đang văng vẹo mà thôi.

Giữa bầu trời đêm, tối đen như mực, chỉ lấp lóe một chút ánh sáng của mấy cây đuốc được cắm rải rác ở khắp nơi, một mình Đình Tấn vẫn đang ngồi xếp bằng trên đỉnh ngọn đồi dốc.

Đôi mắt hắn khép hờ, dường như không hề quan tâm gì đến hai lỗ đen bên cạnh mình là mấy.

Khoảng thời gian vừa qua ở trong phụ bản chiến đấu với đợt sóng thứ tư Griffin Lãnh Chúa này, hắn đã dành toàn bộ thời gian rảnh cho việc tu luyện của mình.

Tất cả những bí kíp có lượt giới hạn như “Cường Hóa Triệu Hồi Thuật”, “Cơ Bấp Cường Hóa” v.v... đều được hắn tu luyện đến giới lượt giới hạn trong ngày, không hề bỏ phí dù chỉ là một vòng.

Hiện tại thì Đình Tấn đang tu luyện “Minh Tường Thuật” tăng lên điểm thuộc tính tinh thần đến giới hạn tối đa mà cơ thể hắn có thể chịu đựng được.

Cứ mỗi một đẳng cấp tăng lên, Đình Tấn liền có thể tu luyện thêm 10 điểm thuộc tính tinh thần. Mà hai ngày thời gian trong game vừa qua, nhờ có phụ bản này, Đình Tấn đã vượt lên được 4 cấp liên tục.

Chính vì thế mà bây giờ, Đình Tấn muốn nhanh chóng tu luyện để đạt trạng thái cao nhất được hệ thống cho phép, chuẩn bị cho mọi tình huống có thể xảy ra.

Không quá lâu sau đó, Đình Tấn chậm rãi mở mắt ra rồi đứng dậy, bắt đầu triệu hồi quân đoàn vong linh của mình ra.

“Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” (x151)

“Triệu hồi Tang Thi” (113)

“Triệu hồi Bộ Xương Cung Thủ” (x75)

Sau hơn một ngày liên tục tu luyện không ngừng nghỉ, Đình Tấn đã chạm đến cột mốc giới hạn thuộc tính tinh thần mà cơ thể hắn có thể chịu đựng được.

Hơn thế nữa, hắn cũng đã đủ đẳng cấp để trang bị sợi dây chuyền [Mắt Quỷ Beholder] lên người.

Đây chính là vật phẩm trang bị có chất lượng Đồ Tím mà hắn thu thập được từ trận chiến với con Griffin Lãnh Chúa trước đó.

Nhưng vì chưa đủ đẳng cấp để trang bị nên đã để dành lại. Trước đó hắn cũng không gửi cho Lý Uyên cất giữ, mà mang theo bên người đến hiện tại để đề phòng cho tình huống đã đủ đẳng cấp mà lại không có trang bị để mang.

Ở thời điểm này, chỉ số thuộc tính của Đình Tấn đã tăng vọt lên đến một tầm cao hơn rất nhiều, so với trước kia. Quân đoàn vong linh của hắn cũng vì thế mà được gia tăng quân số lên đến hơn 60 tên, vượt mốc 300 rồi.

Bất quá, trong lòng của hắn cũng có một chút tiếc nuối. Bởi vì đa số những thuộc tính tăng lên đó, có hơn một nửa là số liệu ảo, không có giá trị sử dụng ở hiện thực.

- “Aaaa...”

Triệu hồi xong đàn vong linh, Đình Tấn đưa mắt nhìn lấy bàn tay mình. Cảm thụ dòng chảy sức mạnh đang lưu thông qua những mạch máu dưới lớp da kia, hắn không kìm được thét dài một tiếng giải tỏa sự kích động trong lòng.

Cái cảm giác này không khỏi làm cho hắn có chút mê mẩn, muốn mãi cứ chìm đắm bên trong nó, không muốn bước chân ra khỏi hiện thực nữa.

Chậm rãi đưa tay thao tác, mở ra bảng thông số nhân vật để kiểm tra toàn diện. Cũng đã lâu lắm rồi, Đình Tấn vẫn chưa xem lại thông số nhân vật của mình đã biến đổi ra sao nữa.

Giao diện quen thuộc của bảng thông số nhân vật chậm rãi hiện lên trước mặt của Đình Tấn.

--- Bảng thông số nhân vật ---

Tính danh: Đình Tấn

Biệt danh: The Dawn

Tuổi: 25

- Chức nghiệp:

Vong linh ma pháp sư (Chức nghiệp ẩn)

Linh Mục

- Chức nghiệp phụ trợ:

Phù Văn Sư (Đăng cấp 3: 0/400)

Khảm Nạm Sư (Đăng cấp 0: 0/50)

- Đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] [296.450/300.000]

Chức vị: (Đội trưởng)

---- Thông số ----

Lực lượng: 171 (+51.3)

Nhanh nhẹn: 120 (+36)

Thể lực: 170 (+51)

Tinh thần: 640 (+448)

---- Chi tiết ----

Level: 30

- HP: 12.240 (+3672)

HP Khôi phục: 10.2 (+3.1)

- MP: 17.664 (+12364.8)

MP Khôi phục: 89.6 (+62.7)

EXP: 3.579.500/ 4.063.435 (88%)

Tổng thuộc tính thêm vào:

+70% tinh thần

+30% tất cả thuộc tính

+250% MP khôi phục

+100% HP khôi phục

+130% MP tối đa

+20% HP tối đa

+30% Sát thương phép

Nhìn từng dòng thông số thuộc tính đã thay đổi đáng kể của mình, Đình Tấn càng cảm thấy phấn khởi hơn. Nhưng bất chợt, hắn lại sức nhớ đến một chuyện, dường như trong sách bí kíp tu luyện vong linh pháp thuật của hắn có ghi lại.

[Khi quân đoàn vong linh của ngươi đã đạt đến ngưỡng cửa 300, đó cũng chính là lúc binh đoàn Bộ Xương Pháp Sư vĩ đại đã sẵn sàng vì ngươi phục vụ. Dùng tâm niệm của ngươi để khẩn cầu, triệu hồi lấy những vị đại ma đạo sư vĩ đại đã an giấc nghìn thu trở về nhân giới, vì ngươi mà chiến.

Nên nhớ, hãy biết tự lượng sức của mình, đừng vì quá tham lam và chìm đắm vào trong sức mạnh, để rồi tự bán đi sinh mệnh của mình...]

Từng chữ cái, từng hình ảnh được ghi trên quyển bí kíp tu luyện vong linh pháp thuật như in vào đại não của Đình Tấn, lúc này lại bắt đầu xuất hiện rõ mồn một trong trí nhớ của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 231: Đột thứ tư kết thúc

Có một sự thật là ngay lúc này đây, cơ thể hắn đã run run lên vì không kìm chế được kích động. Bởi vì những điều mà Đình Tấn vừa nhớ lại làm cho hắn nghĩ đến một điều.

- ‘Ta đã đi được một nửa đoạn đường để lấy lại sức mạnh của ta trước khi trọng sinh rồi, mà thời gian cũng chỉ trôi qua gần hai tháng kể từ lúc ta trọng sinh trở về quá khứ mà thôi.’

Chỉ cần nghĩ đến đó thôi, Đình Tấn đã càng thêm kích động không kìm được xuất hiện nghĩ đến chuyện thử nghiệm kỹ năng triệu hồi

‘Ki...a quát quát...’

Bất quá, tiếng kêu gọi của hai con Griffin Lãnh Chúa trong đường hầm không gian đột ngột vang lên, như một hồi chuông cảnh báo, cắt đứt dòng suy nghĩ miên man của Đình Tấn.

Định thần nhìn lại, hắn mới phát hiện mình đã ngẩn ngơ được một lúc lâu, mà đám Bộ Xương Chiến Sĩ đã bắt đầu vật lộn chiến đấu với những con Griffin Lãnh Chúa ở bên dưới kia rồi.

Âm thầm tự trách bản thân chỉ vì một chút kích động nhất thời mà quên mất chuyện quan trọng phải làm. Bây giờ, phụ bản chưa kết thúc mà muốn vui vẻ thì vẫn còn quá sớm, Đình Tấn nhanh chóng rút ra kinh nghiệm cho mình.

Bên ngoài vẫn còn có rất nhiều thứ cần phải học, hắn cũng không ngu ngốc đến nỗi quá tự tin vào tài năng của mình mà lười biếng, làm trễ nải thời gian. Còn muốn thử tu luyện kỹ năng cũng phải chọn lựa thời điểm thích hợp.

Hiện tại đang là lúc phải chiến đấu căng thẳng, để đến khi xong chuyện nơi đây thì sẽ có rất nhiều thời gian cho mình luyện tập, thử nghiệm.

Thăm nghĩ trong đầu an ủi mình, sau đó hít sâu một hơi, Đình Tấn dần dần bình tĩnh lại tâm tình của mình, đồng thời nhanh tay đặt tay lên sách để triệu hồi kỹ năng.

Bên cạnh đó, hắn cũng sử dụng tinh thần ra lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ và Tang Thi chia nhau ra công kích mục tiêu.

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

+3065

“Cầu Phúc Trị Liệu” (1300 giây)

+130

“Năng Lượng Chúc Phúc”

+2400

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

-1400

...

Từng kỹ năng nhanh chóng được hần tung ra với tốc độ nhanh đến chóng mặt. Đình Tấn chính là muốn kiểm tra thử sức mạnh của mình sau khi tăng lên đến một cấp độ như vậy thì có những thay đổi gì.

Nhìn thấy hiệu quả của kỹ năng đều được tăng lên gần như gấp đôi, Đình Tấn càng thỏa mãn mỉm cười vui vẻ. Nụ cười của hần lại kết hợp với thăm trạng của hai con Griffin thì không khỏi làm cho người ta cảm giác rợn cả tóc gáy.

...

‘Quát... quát...’

EXP +60480

EXP +60480

Không đến 5 phút sau, hai con Griffin Lãnh Chúa đồng loạt kêu thảm một tiếng rồi ngã xuống, công hiến điểm kinh nghiệm của chúng cho Đình Tấn.

Cùng lúc đó, âm thanh của hệ thống lại nối tiếp vang lên.

Keng! – Đợt sóng quái vật thứ tư, Griffin Lãnh Chúa, còn 5 phút nữa sẽ kết thúc. Xin người chơi cố gắng chống cự.

Có chút kinh ngạc khi nghe xong thông báo này, Đình Tấn vội vàng mở ra hệ thống kiểm tra lại thời gian. Tính đến thời điểm hiện tại, thời gian đã trôi qua hơn 30 giờ rồi.

Điều đó cũng có nghĩa là sau khi đánh xong lượt Griffin công kích này thì đợt quái vật xâm lấn thứ tư sẽ chiếm trọn 30 tiếng thời gian chiến đấu của Đình Tấn rồi.

Nhằm tính lại thời gian chiến đấu, khoảng thời gian này đã vượt qua đợt quái vật xâm lấn thứ ba Biến Dị Gấu Đen gấp 6 lần.

Nếu tiếp tục xông ra đợt thứ năm, Đình Tấn quả thật không dám tưởng tượng hần sẽ phải mất bao lâu thời gian mới hoàn thành phòng thủ xong nữa.

Bất quá bây giờ đã đâm lao rồi, hần đành phải theo lao mà thôi. Nhanh chóng vung tay thu hồi toàn bộ quân đoàn vong linh của mình, Đình Tấn lại tiếp tục ngồi xuống, tranh thủ tu luyện thêm một vài vòng bí kíp “Đào Dai Cường Hóa”.

...

Keng! – Chúc mừng, ngài đã hoàn thành thủ vững được đợt thứ tư, Griffin Lãnh Chúa, trong chuỗi nhiệm vụ “Ngăn chặn quái vật xâm lấn”. Hệ thống thưởng cho một điểm kỹ năng, một túi phần thưởng bí kíp ngẫu nhiên. Xin ngài hãy nhanh chóng chuẩn bị cho đợt quái vật xâm lấn cuối cùng, Reek (Đăng cấp 32).

Đang lúc Đình Tấn tu luyện sắp hoàn thành một vòng “Đào Dai Cường Hóa” thì bất chợt, có một âm thanh của hệ thống liên vang lên bên tai hần. Tuy nhiên vì là đang trong trạng thái tu luyện, nên Đình Tấn cũng không có quá nhiều phản ứng gì.

Nhưng rất nhanh thì vòng tu luyện “Đào Dai Cường Hóa” này cũng được hần hoàn thành trọn vẹn. Đình Tấn chậm rãi mở mắt ra kiểm tra lại vật phẩm trong ba lô của mình.

Không hề có bất kì vui mừng hay kích động nào ngay lúc này, Đình Tấn gương mặt thâm trầm muốn chảy ra nước cũng bởi đầu thông báo vừa này đã nói cho hần biết đối thủ tiếp theo là ai.

32 cấp, Reek quái vật tiến hóa ra đá Hạt Nhân Nguyên Tố, có thể sử dụng ma pháp kỹ năng [Hỏa] hệ. Đây có thể nói là loài quái vật mà Đình Tấn không muốn đối mặt nhất.

Sát thương ma pháp diện rộng, quân số lại đông đúc. Tất cả điều đó kết hợp cùng một chỗ làm cho những lợi thế của quân đoàn vong linh đều bị đánh tan thành mây khói.

Đứng trên đỉnh ngọn đồi dốc, để từng cơn gió hiu hiu phả vào mặt mình, Đình Tấn chậm rãi nhắm mắt lại. Dang hai tay mình ra rồi hít một hơi thật sâu như muốn ôm trọn tất cả những cơn gió này vào lòng, xóa tan đi nỗi lo lắng trong lòng hần ngay lúc này.

36 tiếng liên tục chiến đấu vừa qua, không ít thì nhiều, nó cũng gọi lại cho Đình Tấn những cảm giác mà khi xưa hần đã từng trải qua, trước khi trọng sinh. Những trận chiến khốc liệt suốt nhiều ngày đêm để phòng thủ quái vật hay những đợt hành quân, vận tải tiếp tế bị quái vật xông ra bao vây.

Tất cả những cảm giác đó tràn về làm Đình Tấn không khỏi cảm thấy cuộc sống bây giờ vẫn còn quá yên bình so với thời kì tận thế đó rồi. Bây giờ mới gặp một chút khó khăn đã làm hần lo sợ thời đại đến khi tận thế xảy ra thì làm sao mà hần có thể chịu đựng được.

Bất chợt hiểu rõ được cốt lõi của vấn đề, hần mở trừng mắt ra, trong đôi con ngươi đã không hề có lo lắng hay sợ sệt gì chỉ có ngọn lửa chiến ý đang cháy bùng bùng bên trong.

Ngay sau đó, Đình Tấn liền lựa chọn mở ra túi phần thưởng bí kíp trong ba lô mà mình vừa nhận được.

Trước đó, ở đợt sóng thứ ba quái vật xâm lấn, hắn nhận được một điểm kỹ năng. Đến bây giờ độ khó tăng lên thì phần thưởng ngoài điểm kỹ năng còn tăng thêm một phần túi bí kíp kỹ năng, điều đó cũng không có gì quá khó hiểu.

Nhìn vòng xoay lại bắt đầu gia tốc làm hắn không khỏi bắt đầu chờ mong nhiều hơn.

Keng! – Chúc mừng, ngài nhận được bí kíp kỹ năng ‘Bộc Lôi Thuật’, xin hãy cố gắng chăm chỉ tu luyện.

Theo sau một âm thanh thông báo của hệ thống, một tấm da cũ kỹ mờ nhạt, từ từ hiện rõ lên trong bàn tay của Đình Tấn.

Nghe thấy hệ thống thông báo tên của kỹ năng này, Đình Tấn cũng có chút ngạc nhiên, bởi vì đây không phải là một bản kỹ năng tu luyện.

Đã từ lâu lắm rồi, sau lần mở ra bản kỹ năng “Tứ Vong Mân Che” thì những lần mở túi bí kíp còn lại, tất cả đều là kỹ năng tu luyện.

Hiện tại có một kỹ năng khác làm Đình Tấn không khỏi càng thêm háo hức chờ mong.

Bộc Lôi Thuật

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Dùng tinh thần thành lập mối liên kết với nguyên tố [Lôi] trong không gian xung quanh, làm cho công kích của bản thân người sử dụng và những đối tượng có liên kết tinh thần với họ được gia tăng thêm một lượng [Lôi Thuộc Tính Sát Thương].

Tiêu hao: Khi kích hoạt, vĩnh viễn khấu trừ 30% lượng MP tối đa.

Hiệu quả: Thêm vào 5 điểm [Lôi Thuộc Tính Sát Thương], giới hạn đối tượng liên kết = [Điểm tinh thần / 30]

...

Nhìn vẻ bề ngoài không có gì đáng chú ý, chỉ là một tấm da cũ, có ghi vài dòng chữ ghi rõ lại phương pháp sử dụng như những quyển kỹ năng trước đó mà thôi.

Đình Tấn ánh mắt lướt nhanh qua phần thông tin của tấm da ghi bí kíp tu luyện của kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” này.

Xem sơ qua phần giới thiệu của kỹ năng, Đình Tấn có chút chán nản, bĩu môi khinh thường, khi mà FtukvMBn hắn đọc đến đoạn ‘tăng 5 điểm [Lôi Thuộc Tính Sát Thương]’.

- “Thật là ít đến đáng thương còn không bằng một món Đồ Trắng 5 cấp nữa, nói chi là...”

Lầm bầm trong miệng, chê bai một tiếng. Bất quá nói đến giữa chừng thì hắn đột ngột ngưng giọng lại, tựa như có ai đó bóp cổ họng mình vậy.

Nhiều chặt đôi chân mày của mình lại, ánh mắt Đình Tấn quay trở lại phần thông tin, đọc kỹ lại từ đầu đến cuối.

Một hồi lâu vẫn không rời khỏi những dòng thông tin ghi trên bảng giao diện của hệ thống, dường như đang suy nghĩ, phân tích điều gì đó.

Trong phần thông tin của sách bí kíp kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” này có rất nhiều chỗ làm cho Đình Tấn khó hiểu.

Nào là ‘liên kết với nguyên tố [Lôi]’, hay là ‘vĩnh viễn khấu trừ 30% lượng MP tối đa’ và đặc biệt làm cho hắn chú nhất ở đoạn ‘5 điểm [Sát Thương Thuộc Tính Lôi]’ yếu ớt kia.

Cẩn thận sắp xếp ý nghĩa của từng câu chữ lại, Đình Tấn liền đại khái hiểu ra được tác dụng của kỹ năng này.

Có nghĩa là, khi kích hoạt sẽ bị giảm đi 30% lượng MP tối đa trong ống MP của mình đổi lấy 5 điểm sát thương thuộc tính [Lôi] cho bản thân và những người trong tổ đội của hắn.

Bất chợt, dường như đã chú ý đến điều gì đó, ánh mắt Đình Tấn lóe sáng lên thấy rõ. Hắn khẩn trương xem xét tỉ mỉ toàn bộ thông số của sách bí kíp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 232: Thần kỹ Bộc Lôi Thuật, Đợt cuối cùng

- “Ahahahaha...”

Sau khi xem lại xong toàn bộ thông tin, Đình Tấn đột nhiên không nhận được ngửa đầu lên trời cười lớn một tiếng kích động.

Có thể nói, với một người bình thường thì kỹ năng này quả thật có chút ‘sida thời kì cuối’.

Bởi vì đối với một tên người chơi bình thường, khi trông thấy 5 điểm [Lôi Thuộc Tính Sát Thương], người nói nhẹ nhàng, văn hóa thì sẽ là ‘Có thể không hữu ích nhiều lắm’, còn nói thẳng vào mặt là ‘Quả thật không thể phế vật hơn được nữa’.

Đây đều là bởi vì lượng sát thương nguyên tố thuộc tính [Lôi] cộng thêm vào rất thấp rồi, còn không bằng một món Đồ Trắng 15 cấp nữa. Đã vậy mà trong khi đó, kỹ năng lại cần bỏ ra rất nhiều điểm MP để sử dụng.

Nhất là đối với những loại nghề nghiệp không tu luyện tinh thần thuộc tính, có rất ít điểm MP như: chiến sĩ, đấu sĩ, cung thủ, đạo tặc, thích khách... lượng MP của bọn họ đã rất ít rồi.

Nếu như còn sử dụng thêm kỹ năng này nữa thì sẽ càng bị khấu trừ đi 30% lượng MP tối đa của mình. Đây là còn chưa kể đến việc tinh thần quá thấp thì sẽ không thể liên kết được với nhiều đối tượng để tăng phúc.

Đến lúc đó, cho dù ông MP có đang ở trạng thái đầy đi chăng nữa thì chắc cũng không đủ để tung ra những kỹ năng trung cấp, nói chi là những kỹ năng cao cấp khác đòi hỏi tiêu hao nhiều MP.

Mặt khác, đối với những nghề nghiệp tập trung tu luyện thuộc tính tinh thần như pháp sư, triệu hồi sư, linh mục, thợ săn v.v... giống như Đình Tấn, thì 30% lượng MP tối đa của bọn họ cũng đã là một con số rất lớn rồi.

Lấy ví dụ như Đình Tấn. Nếu hắn muốn sử dụng kỹ năng này thì phải bỏ ra một ‘cái giá’ là ông MP sẽ bị khấu trừ đi 10.000 điểm giới hạn tối đa, tức là sẽ chỉ còn lại khoảng chừng 20.000 điểm mà thôi.

Chi tiêu hao bấy nhiêu đó thì cũng đã đủ cho Đình Tấn triệu hồi ra toàn bộ quân đoàn vong linh và chiến đấu trong vài chục giây rồi.

Vì vậy, có thể nói là sẽ rất ít có người chịu học tập, tu luyện kỹ năng này vì cái giá phải trả quá đắt đỏ, so với những gì mà nó có thể mang lại cho bản thân họ.

Tuy nhiên, những định nghĩa ‘phế vật’, ‘vô dụng’ của kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” sẽ hoàn toàn bị thay đổi, tất cả cũng chỉ tóm gọn bởi vài chữ nằm trong phần thông tin của sách bí kíp đó mà thôi.

‘...Những đối tượng có liên kết tinh thần với người sử dụng...’

Điều này có nghĩa là, đối với những quân đoàn đồng người, kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” này lại sẽ thể hiện ra sức mạnh kinh khủng của nó.

Cứ tưởng tượng một đại quân với hơn nghìn người như [The Throne], bất cứ khi nào có một tên pháp sư hay triệu hồi sư chịu đứng ra và hi sinh 30% lượng MP của mình để sử dụng kỹ năng này cho quân đoàn của hắn, thì lượng [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] tăng lên sẽ cứ theo đầu người công dồn tới.

Đến lúc đó, con số ‘5 điểm [Sát Thương Thuộc Tính Lôi]’ sẽ được nhân lên rất nhiều lần, chạm đến một con số không tưởng.

Đây chính là điều mà Đình Tấn đã nhận ra khi chịu khó xem kỹ lưỡng lại thông tin của kỹ năng này. Có thể nói, kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” chính là kỹ năng của thần, là kỹ năng dành riêng cho nghề nghiệp Vong Linh Pháp Sư của hắn.

Đúng vậy! Có tinh thần liên kết với Đình Tấn thì chẳng khác nào là đang nói tới đám vong linh của hắn! Đây cũng chính là điều làm cho kỹ năng này từ vô dụng biến đổi trở thành siêu cấp vô địch.

Hơn 300 con vong linh một khi được tăng phúc thêm 5 điểm [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] thì đồng nghĩa với việc tăng lên 1.500 điểm sát thương thuộc tính [Lôi].

Vẫn chưa dừng lại tại đó, về chuyện tinh thần liên kết mà kỹ năng yêu cầu và giới hạn ở con số [Điểm tinh thần / 30], Đình Tấn sẽ không cần phải lo lắng về điều đó.

Vì khi triệu hồi ra vong linh sinh vật thì giữa bản thân hắn và đám vong linh đã có một mối liên kết tinh thần rồi sẵn rồi, như vậy thì hắn mới có thể thông qua tinh thần mà truyền đạt mệnh lệnh cho đám vong linh.

Điều này cũng gián tiếp làm cho giới hạn về khả năng tạo ra liên kết tinh thần thông qua kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” cũng bị hủy bỏ đi. Ở khía cạnh này thì cũng có thể gọi là một bug nhỏ, nhưng ai bảo Đình Tấn có lợi thế của riêng mình làm chi.

Nghĩ thông suốt được mọi chuyện, khoe miệng Đình Tấn không tự chủ mà nhếch lên một nửa vòng cung, nở một nụ cười tà. Nhanh chóng lựa chọn học tập kỹ năng này.

Một luồng tin tức không lớn tràn vào đại não của Đình Tấn, cứ như những thứ đó hắn đã từng tiếp xúc qua trước đây, đến bây giờ mới sực người lại mà thôi.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã học tập được kỹ năng “Bộc Lôi Thuật”. Xin cố gắng luyện tập tăng lên thực lực.

Đình Tấn không lựa chọn lưu trữ lại sách kỹ năng này cũng bởi vì trước đó hắn đã suy tính kỹ lưỡng rồi. Nếu như học xong thì có thể nhanh chóng hiểu rõ được kỹ năng này, vừa có thể tăng nhanh thực lực lại vừa có thể tiết kiệm được rất nhiều thời gian.

Cho đến sau này, khi mà bản thân hắn đã hoàn toàn hiểu rõ được triệt để bản chất của kỹ năng đó thì lập tức có thể viết ra lại một quyển sách tu luyện kỹ năng khác mà thôi.

Tuy không biết nó có thể được hệ thống công nhận làm sách bí kíp tu luyện để trực tiếp sử dụng hay không nhưng ít nhất, hắn có thể chắc chắn là, những Ft3uwWG7 ai học sách kỹ năng của hắn viết lại thì vẫn có thể hiểu và sử dụng được kỹ năng đó.

Keng! – Đốt sóng thứ năm (Cuối cùng), Reek, trong chuỗi nhiệm vụ “Ngăn chặn quái vật xâm lấn” sẽ bắt đầu trong 10 giây. Thời gian 10 giây bắt đầu đếm ngược.

10...

9...

Đang thần thờ cảm thụ từng luồng tin tức vừa được truyền vào trong trí nhớ của mình, một âm thanh thông báo của hệ thống đột nhiên vang lên bên tai của Đình Tấn.

Hắn giật mình kinh ngạc, ngỡ ngàng một chút. Sau đó, đến khi đã phục hồi tinh thần lại, Đình Tấn mới vội vàng mở sách triệu hồi kỹ năng.

8...

“Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

7...

“Triệu hồi Tang Thi”

6...

“Triệu hồi Bộ Xương Cung Thủ”

Đại quân vong linh của Đình Tấn nhanh chóng được triệu hồi ra, bắt đầu tập hợp lại thành hàng ngũ ngay ngắn chờ đợi mệnh lệnh của Đình Tấn.

Thế nhưng hắn vẫn chưa ngừng tay lại chút nào, từng kỹ năng lại tiếp tục được hắn vung vẩy triệu hồi ra.

5...

“Cầu Phúc Trị Liệu”

4...

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

3...

“Năng Lượng Chúc Phúc”

2...

“Tử Vong Màn Che”

Cùng lúc đó, lối đen của đường hầm không gian bắt đầu xuất hiện và mở rộng ra. Khung cảnh xung quanh cũng bị vặn vẹo, cường độ càng lúc càng lớn.

Đình Tấn đưa mắt quan sát tình hình xung quanh thì nhận ra là, số lượng đường hầm không gian đã tăng lên, trở lại thành bốn cái lối đen như trước đó rồi.

Ngay sau đó, hắn không hề chậm trễ chút nào, nhanh chóng mệnh lệnh đám Bộ Xương Chiến Sĩ chia ra làm bốn nhóm tiến lên chặn lại lối ra của đường hầm không gian.

1...

Âm thanh hệ thống vẫn tiếp tục đếm ngược, trong lúc Đình Tấn đang cố gắng vận dụng những luồng tin tức vừa được truyền vào trong đại não của mình trước đó để tung ra kỹ năng “Bộc Lôi Thuật”.

0...

Keng! – Quái vật đã bắt đầu xuất hiện, xin mời cẩn trọng.

Một tiếng thông báo vang lên bên tai hắn, báo hiệu cho đợt sóng quái vật xâm lấn này sẽ bắt đầu.

Bất quá, Đình Tấn vẫn không hề quan tâm đến những thứ đó. Hắn bây giờ đang phải tập trung toàn bộ tinh thần của mình để có thể tự chủ hoàn thành kỹ năng này.

“Bộc Lôi Thuật” không yêu cầu phải vẽ vòng tròn ma pháp hay phải đọc niệm chú ngữ gì cả.

Tất cả những gì hắn phải làm lúc này chính là tập trung cảm thụ những hạt nguyên tố [Lôi] thuộc tính trong không gian xung quanh và dùng tinh thần của mình để thành lập mối liên kết với những hạt nguyên tố đó.

Nếu như là những người khác sử dụng “Bộc Lôi Thuật” thì bọn họ còn phải làm thêm một bước nữa, chính là việc sử dụng tinh thần để liên kết với đồng đội của mình.

Tuy nhiên, với Đình Tấn thì hắn đã có sẵn sợi dây liên kết tinh thần với đám vong linh đó rồi. Mà lúc này hắn cũng không có người đồng đội nào khác ngoài đám vong linh, cho nên quá trình này có thể bỏ qua một bên.

‘Gào... Grừ...’

Từng tiếng kêu gào từ không gian đen tối bên trong lỗ đen đường hầm không gian truyền ra ngoài. Bất quá, Đình Tấn đã có thể trông thấy thân ảnh quen thuộc của đám Reek này, thông qua ánh sáng phản hắc ra những đốm lửa bập bùng bên trong miệng của chúng.

Đứng thẳng sống lưng, hai tay hơi đưa ra hai bên, ánh mắt Đình Tấn chăm chú nhìn về phía lỗ đen đường hầm không gian trước mặt.

Hắn không hề chú ý đến đôi bàn tay của mình đã bắt đầu xuất hiện những tia sét nhỏ lập lóe ánh sáng, tựa như những con giao long có sinh mạng riêng, đang vui vẻ bay lượn, vòng quanh lòng bàn tay hắn.

‘Xoẹt xoẹt xoẹt...’

Bỗng dưng, Đình Tấn lại nghe ra được trong tiếng kêu gào của đám Reek đột ngột xuất hiện những âm thanh giống như tiếng của dòng điện cao thế đang hoạt động.

Ánh mắt hắn lập tức trở nên sắc lạnh, một bên khóe miệng cong lên, nhếch mép mỉm cười.

- “Bộc Lôi Thuật!”

Ngay sau đó, Đình Tấn đột ngột hét lớn một tiếng rồi đưa tay mình giờ lên cao.

‘Ầm ầm... xoẹt xoẹt xoẹt...’

Không gian xung quanh không biết từ đâu lại xuất hiện vô số tia sét, kích thước cỡ như cánh tay người trưởng thành. Tất cả những tia sét này đều có một mục tiêu duy nhất, chính là đôi bàn tay của Đình Tấn.

Ánh sáng từ những tia sét chiếu sáng một cả một vùng trời trong bầu trời đêm đen tối, kèm theo đó là tiếng sấm ầm ầm vang vọng khắp nơi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Bất thường

Những tia sét như vô cùng vô tận, tập trung về phía Đình Tấn vô tình biến hắn trở thành một trạm thu lôi.

Ngay sau đó, bắt đầu từ Đình Tấn, những tia sét này nhanh chóng lan tỏa ra bốn phía xung quanh, mà mục tiêu của bọn chúng chính là đám vong linh đang tụ tập xung quanh ngọn đồi.

Thế là từ một trạm thu lôi, Đình Tấn lại nhanh chóng bị biến đổi trở thành một cái máy phát điện.

Nếu để ý nhìn kỹ sẽ có thể thấy rõ, tất cả những tia sét phân tán ra xung quanh đều có một quy luật riêng của chúng. Dường như bọn chúng đều di chuyển trên một sợi dây điện vô hình, nối từ Đình Tấn đến mỗi con vong linh.

Những tia sét nhanh chóng nhập vào thân thể của đám vong linh, rồi quay trở về hai cánh tay của chúng, lượn lơ vòng quanh tại đó giống hệt như của Đình Tấn.

Có được tia sét bổ trợ, đám vong linh này dường như rất hưng phấn, kêu gào liên hồi. Ngọn lửa linh hồn lấp lóe trong hốc mắt của chúng cũng cháy bùng lên, mạnh mẽ hơn rất nhiều.

‘Rầm rầm rầm...’

Tiếng sấm tuy rằng rất vang dội thế nhưng cũng không thể hoàn toàn lấn át âm thanh va chạm giữa bầy Reek và đám Bộ Xương Chiến Sĩ. Nhờ vậy mà Đinh Tấn lập tức đã chú ý đến ngay.

Mượn nhờ ánh sáng lấp lóe từ những tia sét, hắn có thể nhìn rõ được toàn cảnh xung quanh khu vực ngọn đồi dốc này, rõ như ban ngày. Không còn cần phải dựa vào ánh sáng mờ nhạt từ những ngọn đuốc nữa.

Ngay sau khi Đinh Tấn vừa tung ra kỹ năng ‘Bộc Lôi Thuật’ xong thì đàn Reek đã bắt đầu va chạm với đội Bộ Xương Chiến Sĩ.

Rất may là trước đó, hắn đã phân chia binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ ra làm bốn nhóm, số lượng mỗi nhóm là 37 - 38 tên, chặn giữ trước lối ra của lỗ đen đường hầm không gian. Nên trong lúc hắn phân tâm triệu hồi kỹ năng thì đàn Reek vẫn không thoát ra khỏi đường hầm không gian được.

Càng may mắn hơn là đàn Reek khi vừa xông ra khỏi đường hầm không gian thì bọn chúng chưa hề sử dụng bất cứ kỹ năng công kích nào khác, ngoài những đòn công kích vật lý bằng những bộ phận trên cơ thể của chúng.

- ‘Tấn công!’

Híp mắt lại quan sát xung quanh, Đinh Tấn nhanh chóng nhận ra, số lượng quái vật xâm ỡ lượt lần đầu tiên của đợt sóng cuối cùng này chỉ có bốn con mà thôi. Hắn ngay tức khắc mặc niệm trong lòng một tiếng, ra lệnh cho đám vong linh của mình phát ra công kích.

Lũ Tang Thi không chần chừ chút nào, nhanh chóng vượt qua hàng rào của nhóm Bộ Xương Chiến Sĩ để xông tới bầu chặt lấy cơ thể con Reek. Ở bên ngoài, binh đoàn Bộ Xương Cung Thủ cũng giong cung lấp tên, nhắm chuẩn vào cùng một mục tiêu duy nhất rồi bắn tên đi.

‘Phập phập phập...’

-658

-5 [Lôi]

-1120 (Điểm Yếu)

-5 [Lôi]

...

EXP +10.560

Chỉ trong chớp mắt, vẫn chưa kịp kêu gào thêm một tiếng nào nữa, thì một con Reek đã bị thuận sát. Thân thể to lớn của nó ầm ầm ngã xuống, công nạp lượng kinh nghiệm khổng lồ cho Đinh Tấn.

Cảm thấy đàn Reek này có chút yếu ớt, Đinh Tấn không khỏi có chút khó hiểu, tò mò mở ra hệ thống dò xét thông tin quái vật.

Reek

Đẳng cấp: 32

HP: 4400/6450

Kỹ năng: Xung Phong, Cấn Xé

...

Nhìn thấy dòng kỹ năng này của con Reek này, Đinh Tấn liền kinh ngạc một hồi. Bởi vì ngoài lượng thuộc tính HP nhiều hơn so với những con Chupacabra ở đợt sóng đầu tiên thì những con Reek này đã không còn điểm nào nổi bật nữa cả.

- ‘Làm sao kỹ năng ‘Đốt Cháy’ của mấy con Reek này lại biến đi đâu mất rồi nhỉ?’

Âm thầm tự hỏi mình, Đinh Tấn vẫn đang cố nhớ lại xem, trước đó đối chiến với đàn Reek thì có những đặc điểm gì mà hắn đã bỏ quên mất.

Bất quá, đàn Reek này lại không cho hắn có thời gian để suy nghĩ. Ngay khi con Reek kia vừa bị giết đi thì từ trong đường hầm không gian lúc này lại tiếp tục xông ra tới bốn con khác.

Cùng lúc đó, binh đoàn Bộ Xương Cung Thủ cũng vừa phát ra công kích của chúng, giết chết một con Reek trong đường hầm không gian khác.

Tuy nhiên do lối ra của lỗ đen FJ0pKM9Q đường hầm không gian có kích cỡ không đủ rộng để hai con Reek cùng lúc đi ra một lượt, cho nên hai con Reek xông ra trước đó vẫn chưa bị giết chết, đã vô tình cản trở đường đi của những con đang xông tới ở phía sau.

Đình Tấn ngay lập tức nhận ra được sự thay đổi trong đợt sóng quái vật xâm lấn cuối cùng này. Thời gian giãn cách giữa mỗi lượt quái vật xông ra đường như đã giảm xuống chỉ còn 1 giây mà thôi.

Nghĩ đến đó thì hắn đã muốn vãi mồ hôi hột ra, bởi nếu như duy trì cường độ chiến đấu liên tục, không thể nghỉ ngơi hồi sức như đợt đầu tiên thì rất có thể hắn sẽ không thể trụ vững được quá lâu vì lượng thuốc khôi phục của hắn ngay lúc này chỉ còn lại đúng 20 bình mỗi loại.

Và điều Đình Tấn lo sợ đã đến, đúng một giây sau, nương nhờ ánh sáng phát ra từ những tia sét đang vòn quanh cơ thể của đám vong linh, hắn đã trông thấy thân ảnh của bốn con Reek khác đang xông ra khỏi đường hầm không gian và bị đồng loại của chúng chặn đường lại.

Nhưng có một điều kì lạ là những con Reek trong lượt thứ ba này có kích thước thân thể to lớn hơn, đồng thời đốm lửa trong miệng bọn chúng càng bốc cháy mạnh mẽ hơn so với những con xông ra trước đó.

‘Rống... gầm...’

Vừa xông ra khỏi đường hầm không gian, chúng lập tức thể chỗ cho những con Reek đã ngã xuống từ vong trước đó, va chạm lấy đàn Bộ Xương Chiến Sĩ đang chặn trước lối ra của lỗ đen đường hầm không gian.

Rất nhanh thì hai trong số bốn con Reek bị con này đã có câu trả lời cho những điều Đình Tấn thắc mắc, khó hiểu trước đó.

‘Gào...’

‘Đốt Cháy’

Gầm thét một tiếng, từ trong miệng của bọn chúng nhanh chóng xuất hiện một vòng tròn ma pháp, tốc độ hình thành còn nhanh hơn cả tốc độ Đình Tấn triệu hồi kỹ năng gấp mấy lần.

‘Phùng phùng phùng...’

-844

-883

...

Gần như trong chớp mắt kỹ năng đã được chúng triệu hồi thành công. Một cột lửa màu đỏ bắn ra khỏi vòng tròn ma thuật đó, phun thẳng vào đội hình của những tên Bộ Xương Chiến Sĩ đang đứng trước mặt con Reek.

Liên tục xuất hiện những con số sát thương to lớn ở trên đầu của đám Bộ Xương Chiến Sĩ bị ngọn lửa bắn trúng. Hầu như cứ một giây thì sẽ có ba, bốn con số sát thương, nằm trong khoảng từ 800 – 1.000 điểm, chất chồng nhau hiện ra.

Mặc kệ cho những con Bộ Xương Chiến Sĩ có đưa khiên chống đỡ hay không thì ngọn lửa vẫn có thể xuyên qua được những khe hở của tấm khiên rồi đánh lên người chúng hay thậm chí là những tên đồng đội ở phía sau của bọn chúng nữa.

Chính vì vậy mà binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ đã hoàn toàn mất đi lợi thế làm giảm bớt 80% lượng sát thương nhận vào, khi đón đỡ thành công. Những con đứng ở hai hoặc ba hàng đầu tiên đều ăn trọn toàn bộ sát thương đến từ ngọn lửa đỏ.

Ông HP của bọn chúng bị tuột xuống như đi tàu điện siêu tốc, thẳng cho đến khi không còn một giọt nào.

Không đến ba hơi thở, hai nhóm Bộ Xương Chiến Sĩ đối đầu với hai con Reek này đã có hơn 15 tên ở những hàng đầu tiên, bị lửa thiêu trụi thành bột phấn. Mà ngọn lửa đỏ lôm kìa vẫn còn tiếp tục phóng mạnh, phả vào người những tên Bộ Xương Chiến Sĩ ở phía sau.

Tuy rằng ngọn lửa đã gây ra thiệt hại rất to lớn, nhưng có một điều may mắn là khi những tên Bộ Xương Chiến Sĩ bị đánh trúng Diễm Yếu hay Chí Mạng thì lượng sát thương mà chúng nhận phải vẫn bị tính như cũ, không được hệ thống nhân lên gấp hai, gấp ba lần như những đòn công kích kỹ năng bình thường.

Nhờ vậy mà hai nhóm Bộ Xương Chiến Sĩ chặn đứng trước công đường hầm không gian của hai con Reek Tinh Anh kia vẫn còn trụ lại được một nửa quân số.

Đang có chút buông lỏng tinh thần khi trông thấy đám Reek cũng không có mạnh như mình tưởng tượng, đến lúc hai con Reek Tinh Anh xông ra chém giết hơn 30 con Bộ Xương Chiến Sĩ thì Đình Tấn mới hoảng hồn tỉnh lại.

Hắn cũng bị những con Reek này làm cho giật mình kinh hoàng không ngớt, vội vàng mở sách để triệu hồi kỹ năng, gọi ra một đám Bộ Xương Chiến Sĩ để bù đắp vào lỗ hổng.

‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’ (x40)

Bây giờ, hẳn mới nhớ đến một chuyện, những con Reek này không phải con nào cũng sử dụng kỹ năng ‘Đốt Cháy’ được.

Trong đầu thì thầm ‘Dò xét’ một tiếng, bảng thông số của những con Reek có thân thể to lớn, vừa lao ra khỏi lỗ đen đường hầm không gian, liền xuất hiện trước mặt hắn.

Reek (Tinh Anh)

Đăng cấp: 34

HP: 10350/12375

Kỹ năng: Xung Phong, Cẩn Xé, Đốt Cháy

Và quả thật là giống hệt như những gì Đình Tấn đã nhớ lại. Những con Reek này chính là thuộc về loại quái vật Tinh Anh. Cả về sức tấn công lẫn phòng thủ và độ trâu bò của chúng đều đã tăng lên rất nhiều lần so với những con bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Tác dụng của nguyên tố [Lôi]

Cũng may, nhờ có làn khói đen từ kỹ năng “Từ Vong Mãn Che” lan tỏa, bao trùm toàn bộ khu vực xung quanh ngọn đồi và cả khu vực xung quanh lối ra của đường hầm không gian, nên đám Reek Tinh Anh này vừa bước ra khỏi lỗ đen thì lập tức bị suy giảm thuộc tính.

Lại thêm sức mạnh của đàn vong linh của Đình Tấn đã có rất nhiều thay đổi, không còn giống như thời điểm mà hắn lần đầu tiên đối chiến với đàn Reek, bị đánh đến không có sức chống trả, phải tháo chạy giữ mạng.

Chính nhờ những điều đó mà hai đội Bộ Xương Chiến Sĩ chặn đứng đường hầm không gian, khi đối mặt với những con Reek Tinh Anh kia vẫn còn bám trụ lại được một nửa quân số.

Không đến 10 hơi thở sau, cột lửa phun ra từ vòng tròn ma pháp của đám Reek Tinh Anh này đã bắt đầu yếu đi thấy rõ. Tuy vậy, số lượng Bộ Xương Chiến Sĩ đã bị ngọn lửa đánh trúng, thiêu trụi cũng có không dưới 30 – 50 con.

Đình Tấn lập tức hiểu ra được là những con Reek Tinh Anh này chỉ có thể sử dụng kỹ năng ‘Đốt Cháy’ trong một khoảng thời gian nhất định mà thôi, không thể duy trì lâu được.

Mà cũng trong khoảng thời gian đó, giữa tấm màn đen bên trong lỗ đen đường hầm không gian đã liên tục xuất hiện những thân ảnh to lớn, mang theo những đóm lửa đỏ, lơ lửng chẳng khác gì những ngọn lửa ma trơi.

Đây chính là những con Reek xuất hiện ở những lượt tiếp theo, nhưng do đường đi chật hẹp và lối ra của lỗ đen đường hầm không gian bị chặn lại, nên bọn chúng chỉ có thể xếp hàng nối tiếp nhau.

Trong lúc chờ đợi, những con Reek này liên tục gào thét dường như rất tức giận và đang hối thúc cho những con ở phía trước nhanh chóng đột phá vòng vây, để cho những con ở phía sau như bọn chúng có thể xông ra ngoài thể hiện uy phong của mình.

Tình cảnh càng lúc càng căng thẳng, Đình Tấn cũng không hề chần chừ một chút nào, nhanh chóng dùng tinh thần phát ra mệnh lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ và Tang Thi.

Hắn chỉ huy bọn chúng toàn lực tập trung công kích những con Reek tinh anh nguy hiểm trước, rồi mới quay trở lại chém giết với những con bình thường sau.

‘Xoẹt xoẹt xoẹt...’

Giương cung lấp tên, đám Bộ Xương Cung Thủ không hề do dự chút nào bắn ra những mũi tên xương của chúng.

Tuy nhiên, ngay lúc này, Đình Tấn mới để ý đến những mũi tên xương kia đã có một chút khác biệt so với trước khi hắn học được kỹ năng “Bộc Lôi Thuật”.

Ngay khi những con Bộ Xương Cung Thủ đang giương cung, những tia sét lượn lờ trên cánh tay của chúng đột ngột tràn vào những mũi tên xương đó.

Toàn thân của những mũi tên xương này đều đang có những tia sét vờn quanh, giống hệt như những tia sét màu trắng xanh đang lưu động quanh bàn tay

của Đình Tấn vậy.

‘Phập phập phập...’

-244

-5 [Lôi]

-452 (Điểm Yếu)

-5 [Lôi]

...

Những mũi tên bay tới liên tục cắm lên trên thân thể của những con Reek Tinh Anh đang vẫn còn đang phun lửa khí thể.

Lượng sát thương gây ra cũng rất khả quan, nhưng nhìn lấy những con sốt sát thương nổi lên trên đầu của bọn chúng, Đình Tấn không khỏi nhíu chặt đôi chân mày.

Nếu tính theo lượng tinh thần của hấn hiện tại, thì mỗi con Bộ Xương Cung Thủ lúc này đã có thể gây ra một lượng sát thương hơn 1.500 điểm rồi. Đó là vẫn chưa kể đến khi đánh trúng điểm yếu và điểm chí mạng, được tăng lên gấp hai, ba lần.

Thế mà chúng chỉ gây ra không đến 300 điểm sát thương cho những con Reek Tinh Anh này nữa. Dù đã bao gồm 40% sát thương bị áp chế bởi chênh lệch 4 đẳng cấp.

Bấy nhiêu đó thôi cũng đã đủ chứng minh về khả năng phòng thủ, kháng đòn vật lý trâu bò của bọn Reek Tinh Anh này rồi.

Nếu như là đối với những con Griffin Lãnh Chúa ở đợt sóng quái vật trước đó, Đình Tấn cũng sẽ không lấy gì làm lạ khi mà thân thể to lớn của nó lại mang được một khả năng kháng đòn vật lý cao.

Nhưng với những con Reek Tinh Anh này, tuy rằng thân thể có kích thước nhỏ hơn con Griffin Lãnh Chúa rất nhiều lần, thế mà nó lại mang một khả năng phòng thủ không hề thua kém con Griffin.

Điều đó làm cho Đình Tấn cũng có chút rối rắm, khó hiểu. Đến sau cùng thì hấn cũng chỉ đành đổ mọi lý do cho viên đá Hạt Nhân Nguyên Tố mà con Reek này đã hình thành trong đầu nó.

Thế nhưng, điều làm Đình Tấn càng chú ý hơn là lượng sát thương đến từ 5 điểm [Sát Thương Thuộc Tinh Lôi] của kỹ năng ‘Bộc Lôi Thuật’.

Những con Reek Tinh Anh này dường như không thể chống đỡ được sát thương đến từ những đòn công kích chứa nguyên tố thuộc tính.

Đồng thời, Đình Tấn không hiểu sao mình lại có cảm giác, dường như những con Reek Tinh Anh này bị khựng lại một vài lần.

Tuy rằng khoảng thời gian gián đoạn (Delay) này rất thấp, chỉ khoảng vài mili giây, nhưng điều đó không có nghĩa rằng chúng lại không có tác dụng gì.

Cứ như trong lúc con Reek Tinh Anh đang phun ra ngọn lửa hủy diệt của nó vào đội Bộ Xương Chiến Sĩ, thì bỗng dưng nó bị khựng lại một nhịp. Dù là chỉ 0.1 giây nhưng điều đó lại làm cho kỹ năng ‘Đốt Cháy’ của nó không thể tiếp tục phát ra được nữa.

Con Reek Tinh Anh đó phải triệu hồi lại vòng tròn ma pháp thì mới có thể tiếp tục phun ra lửa được. Chính vì thế, áp lực mà đội Bộ Xương Chiến Sĩ phải chịu cũng giảm đi rất nhiều.

Đồng thời, những con Bộ Xương Chiến Sĩ được Đình Tấn triệu hồi bổ sung lại quân số cho những con đã bị ngọn lửa giết chết, cũng kịp thời bỏ ra khỏi hố đen trên mặt đất, gia nhập vào đội hình.

Chuyện này làm Đình Tấn không khỏi liên tưởng đến hiệu ứng của nguyên tố thuộc tính [Lôi], thứ được ghi chép trong sách tài liệu ở trong tương lai tận thế.

Theo hấn nhớ được, công kích hoặc kỹ năng có chứa nguyên tố thuộc tính [Lôi], thường sẽ gây ra hiệu quả ‘Tê Liệt’ và làm gián đoạn hành động của kẻ địch trong một khoảng thời gian ngắn, tùy thuộc vào độ mạnh yếu của nguyên tố thuộc tính [Lôi].

Bất quá, tất cả vẫn chỉ là suy đoán sơ bộ của Đình Tấn. Hiện tại, đòn công kích của hấn chỉ mới có 5 điểm [Sát Thương Thuộc Tinh Lôi]. Có gián đoạn thì chắc cũng không nhìn ra được rõ, cho nên rất nhanh thì hấn liền tạm gác chuyện này lại.

Hiện tại, điều quan trọng là phải tập trung vào quá trình chiến đấu trước mặt, không thể để xảy ra bất cứ sơ sót nào.

...

Trong lúc Đình Tấn đang mải mê nghĩ đến chuyện nguyên tố thuộc tính [Lôi] thì cuộc chiến bên dưới đồi dốc đã ngày càng trở nên căng thẳng hơn.

Thời gian cứ nhỏ giọt trôi qua từng giây từng phút, Đình Tấn liếc mắt nhìn ống HP và MP chỉ còn lại một nửa của mình thì cũng không kìm được lo lắng và bất an trong lòng.

Trong người chỉ còn lại không đến 20 bình thuốc khôi phục mỗi loại, hẳn ngay lúc này không dám sử dụng thuốc khôi phục lung tung, trừ phi là đạt đến giới hạn của mình.

“Cầu Phúc Trị Liệu” (1300 giây)

+130

“Năng Lượng Chúc Phúc”

+2400 MP

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

+3065

...

Tự tay thêm cho mình những kỹ năng khôi phục, hẳn nhanh chóng uống thêm hai bình thuốc khôi phục HP và MP vào rồi lại tiếp tục triệu hồi vong linh ra bù đắp vào số những con đã chết.

“Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

- ‘Không được! Cứ như vậy thì không phải là cách giải quyết’

Vừa triệu hồi kỹ năng, Đình Tấn vừa âm thầm suy nghĩ trong đầu. Dù rằng hiện tại, mỗi đám Bộ Xương Chiến Sĩ vẫn còn có thể chống đỡ, ngăn chặn lại đàn Reek xông ra khỏi lỗ đen đường hầm không gian, nhờ vào khả năng triệu hồi bổ sung quân số của hắn.

Thế nhưng nếu bất gặp cùng một lúc ba hoặc bốn con Reek Tinh Anh thì hẳn chắc chắn sẽ không thể triệu hồi bổ sung kịp cho số những con đã chết.

Đến khi đó thì hàng phòng thủ rất có khả năng bị đánh ra một lỗ hổng và chỉ cần một con Reek chui ra ngoài thôi thì hẳn nhất định sẽ xong đời.

Nghĩ đến đó thôi, Đình Tấn đã bắt đầu cảm thấy bồn chồn hơn rồi. Đại não nhanh chóng phân tâm ra, vừa đọc chú ngữ triệu hồi vừa quan sát xung quanh, suy nghĩ tìm ra hướng giải quyết.

Rất nhanh sau đó, Đình Tấn chợt chú ý đến một chi tiết. Những nguy cơ bị đánh thủng hàng phòng thủ, tất cả đều đến từ đám Reek Tinh Anh kia.

Nếu như hắn cách FJUNEWFF ly được bọn chúng không để cho chúng có cơ hội công kích binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ của mình thì mọi chuyện nhất định sẽ được giải quyết.

Đôi mắt Đình Tấn lập tức lóe lên một tia ý tưởng. Hắn vội vàng nhìn lại những lối ra của lỗ đen đường hầm không gian như để kiểm chứng cho ý nghĩ của mình.

Không quá lâu sau, dường như đã nghĩ ra cách giải quyết, khóe miệng Đình Tấn nhếch lên, nở một nụ cười tà, trong đầu thì nhanh chóng dùng tinh thần truyền đạt mệnh lệnh cho đám vong linh.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Thay đổi chiến thuật, biến động

Bốn nhóm Bộ Xương Chiến Sĩ nhanh chóng thay đổi đội hình, làm thành một trận hình quạt bao bọc lấy toàn bộ khoảng trống, chặn trước lối ra của lỗ đen đường hầm không gian.

Ở hàng đầu tiên, số Bộ Xương Chiến Sĩ đối diện chống đỡ mấy con Reek thì đã được Đình Tấn gia tăng lên đến 8 – 9 tên.

Bọn chúng đứng san sát nhau không để lộ ra một kẽ hở. Đến những hàng tiếp theo sau đó thì mới giảm dần lại số lượng những tên Bộ Xương Chiến Sĩ có mặt ở mỗi hàng.

Đội hình bị thay đổi, làm cho một con Reek Tinh Anh đang phun lửa vào một nhóm Bộ Xương Chiến Sĩ chỉ có thể tấn công vào duy nhất hàng đầu tiên, những hàng tiếp theo ở phía sau thì ngọn lửa đỏ lôm khia lại không thể với tới.

Bất cứ con Bộ Xương Chiến Sĩ nào ngã xuống sẽ ngay tức khắc được đồng đội ở phía sau của chúng tiến lên thế chỗ. Tuy rằng vẫn còn Bộ Xương Chiến Sĩ bị giết chết thế nhưng số lượng chết đi lại được giảm xuống rất nhiều.

Còn lại đám Tang Thi và Bộ Xương Cung Thủ được Đình Tấn mệnh lệnh thay đổi phương thức công kích. Không còn tập trung vào một mục tiêu nữa mà là chia nhau ra mà công kích.

Hơn nữa, mục tiêu của chúng đã không còn là những con Reek đang vật lộn chính diện với đám Bộ Xương Chiến Sĩ nữa.

Đình Tấn chính là nghĩ ra cách, dùng chính những con Reek này chặn đường đồng loại của chúng.

Nếu như thế thì áp lực lên đám Bộ Xương Chiến Sĩ nhất định sẽ giảm xuống rất nhiều, bởi vì đối thủ của bọn chúng chỉ là những con Reek bình thường, với những đòn công kích vật lý bị đón đỡ, giảm xuống 80% lượng sát thương.

Quả thật, ngay khi đám Bộ Xương Cung Thủ và Tang Thi bắt đầu thi hành mệnh lệnh này, tốc độ chém giết những con Reek bình thường đã tăng nhanh lên thấy rõ. Đồng thời áp lực mà những con Bộ Xương Chiến Sĩ phải chịu đựng cũng giảm xuống rất nhiều.

Tuy rằng vẫn còn có Bộ Xương Chiến Sĩ ngã xuống vì không đón đỡ được công kích của những con Reek, nhưng số lượng chết đi đó đã được không chế lại ở mức 1 – 2 con mỗi giây, còn không bằng 1 / 5 con số Bộ Xương Chiến Sĩ bị ngọn lửa đỏ của những con Reek Tinh Anh giết trước đó nữa.

Đồng thời, những con Reek Tinh Anh khi gần thoát ra khỏi lỗ đen đường hầm không gian thì cũng đều bị chặn lại bởi đồng loại của chúng.

Không thể chém giết được đồng loại, lại liên tục bị những mũi tên có mang theo tia sét bắn lên người làm nó điên cuồng gào thét như heo bị chọc tiết, rồi ngã xuống chết trong bất lực.

Coi như là có một số con Reek Tinh Anh có thể luồn lách đầu của chúng qua khe hở giữa cơ thể của những con Reek chắn trước mặt, thoát được một phần đầu ra ngoài đường hầm FfaM9p không gian để tung ra kỹ năng, phun lửa vào đội Bộ Xương Chiến Sĩ thì ảnh hưởng của chúng cũng đã không còn quá lớn như trước.

Nhiều lắm thì chỉ giết được 5 – 6 con Bộ Xương Chiến Sĩ mà thôi. Rồi những con Bộ Xương Chiến Sĩ ở phía sau sẽ nhanh chóng tiến lên lấp lại lỗ hổng.

Sau khi thay đổi chiến thuật, tình hình đã ổn định thấy rõ. Đình Tấn cũng thở phào một hơi nhẹ nhõm.

“Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu hồi Tang Thi”

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

...

Vung tay liên tục tung ra những kỹ năng đã làm lạnh xong, Đình Tấn lại triệu hồi đầy đủ số lượng tối đa của quân đoàn vong linh, sau đó mới từ từ ngồi xuống nhắm mắt tu luyện để gia tăng khả năng khôi phục MP và HP.

Hiện tại, lượng tiêu hao để hỗ trợ duy trì cho quân đoàn vong linh của mình đã lên đến con số 900 điểm HP mỗi giây.

Bởi vì Đình Tấn không thể chịu đựng nổi một lượng tiêu hao kinh khủng như vậy, thế nên hắn phải chia ra bớt một phần triệu hồi vong linh thông qua việc sử dụng MP.

Tuy rằng triệu hồi bằng MP sẽ tiêu hao nhiều hơn gấp 5 lần so với việc triệu hồi bằng HP, thông qua cách hiến tế sinh mệnh (Kỹ năng đặc trưng của nghề nghiệp vong linh pháp sư).

Nhưng nhờ có lượng MP dồi dào, dù rằng đã phải hi sinh một phần ba lượng MP tối đa để sử dụng kỹ năng “Bộc Lôi Thuật”, Đình Tấn vẫn còn lại đến hơn 20.000 điểm MP.

Lại thêm việc tập trung tu luyện tinh thần làm cho khả năng khôi phục của MP cao hơn rất nhiều lần so với khả năng khôi phục của HP, nên Đình Tấn có thể yên tâm mà sử dụng MP để triệu hồi.

Nắm mắt ngồi tu luyện “Minh Tướng Thuật” gia tăng tốc độ khôi phục MP, thỉnh thoảng lại đứng lên triệu hồi bỏ lại vong linh bổ sung cho số đã từ vong, đồng thời còn phải sử dụng kỹ năng “Sinh Mệnh Cứu Rỗi” và “Năng Lượng Chúc Phúc”, khôi phục lại một ít HP và MP.

Đình Tấn coi như là đã thành công vượt qua khoảng thời gian khó khăn lúc ban đầu của đợt sống quái vật xâm lấn cuối cùng này.

Tuy nhiên gương mặt của hắn lại không hề giãn ra chút nào. Bởi lẽ lúc này đây, MP và HP của Đình Tấn vẫn đang tiếp tục tuột dốc không phanh, dù rằng đã dùng đủ mọi cách có thể để hạn chế lại khả năng tiêu hao nhưng chúng vẫn cứ vượt qua khỏi tầm kiểm soát của hắn.

Đôi chân mày nhíu chặt, Đình Tấn uống ngay một bình HP và một bình MP thuốc vào, sau đó đảo mắt nhìn quanh bốn cái lỗ đen đường hầm không gian một chút.

Rất nhanh thì Đinh Tấn đã có quyết định. Hắn liền quả quyết vung tay, thu hồi đi một nửa số lượng của binh đoàn Tang Thi.

Nhờ hành động này, lượng MP và HP đang suy giảm của Đinh Tấn lập tức bị kéo chậm đi đến gần 1 / 3.

Nhưng có lợi thì cũng sẽ có hại, trước đó nhờ đám Tang Thi công kích nên tốc độ chém giết những con Reek cũng rất nhanh.

Đồng thời nhờ có sự quấy rối đàn Reek trong đường hầm không gian của đám Tang Thi này, đội Bộ Xương Chiến Sĩ cũng được chia sẻ áp lực một phần nào.

Bây giờ bị Đinh Tấn rút đi một nửa quân số, đám Tang Thi này hầu như không gây được quá nhiều ảnh hưởng cho những con Reek kia, thế nên lượng sát thương gây ra cũng đã giảm xuống rất nhiều.

Bất quá, như vậy cũng không ảnh hưởng nhiều đến toàn cục. Nói chung tốc độ chém giết tuy chậm hơn, trước đó giết một con Reek bình thường thì cần 4 – 5 giây, một con Reek Tinh Anh thì cần 10 – 15 giây. Bây giờ thời gian đó lại tăng lên, 2 – 3 giây thì cũng không có ảnh hưởng gì nhiều lắm.

Thấy vậy, Đinh Tấn cũng âm thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm. Tuy rằng vẫn còn có chút vấn đề, do HP và MP vẫn còn đang tuột xuống.

Nhưng rất may là tốc độ tiêu hao đã giảm đi đáng kể, hắn vẫn còn có thể duy trì chiến đấu như thế này trong hơn hai giờ nữa nếu như sử dụng hết toàn bộ thuốc khôi phục.

...

Trong khoảng thời gian đó, ở thế giới bên ngoài thì tình hình [The Alliance] càng lúc càng trở nên căng thẳng hơn.

Tuy rằng đã có chính phủ hỗ trợ không chế được dư luận trong nước, thế nhưng Henry đã rất khôn khéo chuyển hướng sang phát tán tin đồn xấu ở nước ngoài.

Chính vì thế mà Bộ phận an ninh mạng của nước Entire Land và những người trong nhóm tuyên truyền của lão Marc cũng không làm được gì nhiều.

Dù rằng đã cố gắng không chế, đưa ra dẫn chứng và phản biện lại rất nhiều tin tức xuyên tạc Đinh Tấn cùng với [The Alliance], nhưng là số lượng những người này quá đông nên bọn họ cũng chỉ đành bỏ tay.

Bây giờ, bọn họ cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn những người kia phát tin tức xấu ra liên tục không ngừng nghỉ, giống như một đại dịch, nhanh chóng lan truyền từ người này sang người khác, từ già đến trẻ v.v...

Mà cũng tại thời điểm này, Lý Uyên vẫn đang ngồi trong phòng làm việc của [Cửa Hàng Trading Hall] với gương mặt hốc hác và tiêu tụy vì mệt mỏi thấy rõ.

Hơn 40 tiếng thời gian trong game trôi qua, kể từ lúc Đinh Tấn rời đi khỏi EL thành làm nhiệm vụ, nàng đã phải liên tục vận dụng 200% tinh thần của mình để làm việc, từ trong game ra tới hiện thực, để giải quyết những vấn đề của [The Alliance].

Dường như có một bàn tay đang thao túng ở phía sau, làm cho những đối tác kinh doanh và những cửa hàng bán lẻ được phẩm đã ký hợp đồng với công ty [The Alliance Y Dược] và những cửa hàng có liên quan đến [The Alliance] trước đó, đều nhanh chóng thay đổi quyết sách của họ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 236: Tình thế nguy cấp

Mặc kệ phải trả một số tiền lớn phí bồi thường do vi phạm hiệp ước trong hợp đồng, mấy công ty đối tác này đều không do dự gì mà rút lại vốn đã đầu tư hoặc hủy bỏ đi bản hợp đồng đã ký trước đó.

Thế nhưng, dù có ai tới muốn nói chuyện hủy hợp đồng, Lý Uyên vẫn chào đón bằng một nụ cười mỉm, không hề do dự chút nào đồng ý, chấp nhận yêu cầu của bọn họ.

Điều này cũng làm cho những người đại diện của một số công ty, đến trực tiếp văn phòng của nàng để bàn chuyện hủy hợp đồng, thất sắc không thôi. Bất quá, có ai lên tiếng hỏi thì Lý Uyên chỉ đáp lại rất ngắn gọn.

- “Các người rồi sẽ phải hối hận!”

Quả quyết khẳng định với thái độ rất ngạo mạn, Lý Uyên đã làm cho một số người thuộc những công ty phân phối lớn cũng cảm thấy tức giận không thôi. Nhưng là cũng không ai nói được gì bởi hiện tại hợp đồng giao dịch cũng đã hủy, nói nhiều cũng vô ích.

Chính vì thế mà mấy người nhện không được cũng chỉ có thể bỏ lại vài câu dọa dẫm giống như ‘Để rồi xem’ hoặc là ‘Hối hận sẽ là ngươi’ v.v...

Tóm lại, những câu nói này rơi vào tai của Lý Uyên thì liền lập tức đi từ bên này lọt sang bên kia. Bởi nàng biết rõ, mình cũng không cần thiết phải để ý những thể loại này.

Có thể là những người khác sẽ không bao giờ nghĩ đến, trong trận phong ba sóng gió lần này, Lý Uyên là muốn đánh liều một lần, làm một trận cá cược thật lớn.

Với số tiền đặt cược chính là toàn bộ dự định và kế hoạch phát triển của [The Alliance] trong tương lai 6 tháng sắp tới, mà nàng và Đình Tấn đã khổ công chuẩn bị trước đó.

Nếu như thành công thì danh tiếng của [The Alliance] sẽ tiếp tục được đẩy lên cao, đến lúc đó tự động sẽ có người chủ động đến đề ra yêu cầu hợp tác với những công ty của [The Alliance].

Còn nếu như thất bại, Lý Uyên sẽ phải tiêu tốn thêm rất nhiều thời gian để tìm lại những đối tác mới cho việc mở rộng kinh doanh sản phẩm của [The Alliance Y Dược].

Đồng thời, nàng còn phải tìm cách bào chữa cho danh tiếng đã mất của [The Alliance]. Vì một khi đã mang vết nhơ thì không ai lại có thể yên tâm tin tưởng mà sử dụng một mặt hàng nhạy cảm như dược phẩm của công ty đó cả.

Bất quá, Lý Uyên thì khá là tự tin trong lần đánh cược này. Nguyên nhân một phần cũng bởi vì cảm giác nhạy bén với thương trường mạch bảo nàng nên làm như vậy.

Mà một phần khác, chính là nàng tin tưởng vào Đình Tấn, tin tưởng vào ánh mắt nhìn người của mình nhất định sẽ không sai. Hẳn chắc chắn FjYJWGjC sẽ mang lại điều bất ngờ và sẽ không để cho nàng thất vọng.

Giữ vững niềm tin đó, Lý Uyên đã cố gắng giải quyết mọi chuyện hoàn mỹ, chỉ chờ Đình Tấn mang về tin tức tốt cho nàng nữa mà thôi.

Hiện tại, thời gian trong game cũng là gần đến 6 giờ sáng.

Lý Uyên lúc này vẫn đang xem xét kỹ lưỡng một bản hợp đồng cuối cùng, vừa được fax tới cho nàng. Bản hợp đồng này chính là yêu cầu hủy bỏ đi một số lượng lớn thuốc chữa trị vết thương mà công ty này đã đặt hàng và đôi bên đã thỏa thuận trước đó.

Một hồi lâu sau, cảm thấy bản hợp đồng yêu cầu hủy hàng này đã ổn, không hề có bất cứ vấn đề nào, Lý Uyên liền nhấc tay cầm bút, không do dự gì mà ký vào. Sau đó mở hệ thống liên lạc trong game, gọi đến một số điện thoại.

- “Xin chào, Lý Uyên tiểu thư. Hợp đồng ổn chứ.”

Giọng nói trầm trầm của một người đàn ông vang lên bên tai của Lý Uyên.

Mỉm cười theo thói quen, Lý Uyên từ tốn đáp lại.

- “Mọi thứ đều ổn, ta đã ký hợp đồng. Xin người mau báo cáo lại với cấp trên rồi nhanh chóng gửi lại tiền bồi thường qua cho ta.”

Người đàn ông bên kia nghe được lời nói của Lý Uyên thì dường như đã bỏ rơi được một tảng đá đè nặng trong lòng. Hắn thở phào một hơi dài, sau đó vội vàng hứa hẹn như sợ Lý Uyên sẽ đổi ý.

- “Vâng! Vâng! Ta sẽ nhanh chóng báo lại với bộ phận tài chính. Công ty LotteMart thật sự xin lỗi Lý Uyên tiểu thư vì sự thất hẹn lần này. Hi vọng sau này vẫn sẽ có cơ hội hợp tác.”

Đây là một chuỗi cửa hàng siêu thị nhỏ, đối phương cũng không phải là nhân vật lớn lao gì. Thế nên người đàn ông này vẫn rất giữ lễ độ, liên tục xin thứ lỗi làm cho người nghe dù cho có tức giận cũng không đành lòng bộc phát với hắn.

- “Không có gì, vậy thì hẹn lần sau hợp tác vậy. Chào ngài.”

Lý Uyên bình thản nói lại như không hề có chuyện gì to tát xảy ra. Đây không phải là nàng không tức giận vì cách hành xử của những người này.

Mà bởi đây là một nguyên tắc quan trọng đầu tiên của một thương nhân. Nếu không phải là kẻ thù một sống một chết, thì không nên làm mọi chuyện quá tuyệt tình.

Hòa khí sinh tài, đánh người không đánh mặt, mọi chuyện làm việc nên chừa một đường để sau này còn có thể tiếp tục kiếm tiền từ đối phương, đây mới là cách trả thù tốt nhất.

Hơn nữa những con người này cũng không đáng để Lý Uyên tức giận. Nàng tin rằng rất nhanh thì bọn họ sẽ thay đổi suy nghĩ của mình mà thôi.

Ngã đầu ra phía sau, lưng tựa lên ghế, nàng vươn vai, duỗi thẳng lưng thật căng một cái, làm cho mái tóc dài được xõa ra phía sau lưng ghế như một thác nước màu đen, để lộ ra chiếc cổ trắng ngần ở phía trước.

Kèm theo đó là bộ ngực căng tròn, lập tức bị chiếc áo dài truyền thống của quê hương mẹ nàng, càng trở nên siết chặt hơn. Cả bộ ngực kia dường như muốn xé rách cả lớp áo mỏng để được tự do đi ra bên ngoài, thậm chí còn có thể thấy hai điểm nho nhỏ đang nhô lên phía sau lớp áo mỏng kia.

Nhưng cũng rất may, nơi đây là không gian riêng nên không có ai ở đây cả, chứ nếu không chắc chắn bọn họ sẽ không kim được nổi lên ý đồ xấu với Lý Uyên mất.

Duỗi người xong, ngồi ngay ngắn trở lại, Lý Uyên đưa tay cầm lấy một khung ảnh đặt trên bàn làm việc của nàng. Ánh mắt mê say nhìn tấm ảnh, bàn tay nàng lại ve vuốt nó như đang âu yếm vật quý giá nhất của nàng.

Nếu Đinh Tấn nhìn thấy bức ảnh này nhất định sẽ bị kinh ngạc không thôi. Bởi đó chính là tấm ảnh chụp ‘selfie’ của Lý Uyên với Đinh Tấn, lúc hắn đang bị hôn mê nằm ở bệnh viện, vì suy yếu phản phệ lại sau khi triệu hồi ra Tu La Huyết Chiến Sĩ.

Trong bức ảnh, Đinh Tấn đôi mắt nhắm nghiền, giống như đang ngủ rất say. Còn Lý Uyên thì lại không ngại ngừng gì một tay vuốt ve, ôm lấy gương mặt rồi hôn lên má của hắn. Nhìn chẳng hai người khác nào là một cặp tình nhân.

Khóe miệng không kim chế được nở một nụ cười mỉm mỗi khi nhìn thấy tấm ảnh này, Lý Uyên thần thờ, tự lẩm bầm thì thầm.

- “Khi nào thì người mới trở về đây...”

Nói xong, nàng lại không kim được mà thờ dài. Tình trạng [The Alliance] lúc này đã càng lúc càng nguy cấp rồi, nếu hắn không nhanh trở về thì sợ rằng mấy đối tác còn lại với công ty [The Alliance] chắc cũng sẽ không nhận được mà cắt hợp đồng mất.

Mà trên diễn đàn Anh Hùng hay thậm chí là rất nhiều nơi ở hiện thực, tin đồn có bug và lỗi game đã lan rộng ra khắp nơi. Đến nỗi đi đến quán ăn, quán bar nào cũng nghe người ta bàn tán về đề tài này.

Những gì mọi người trên thế giới nghĩ đến khi nhắc tới [The Alliance] chính là lừa đảo, gian lận v.v... Kế hoạch mở rộng danh tiếng [The Alliance] của Lý Uyên và Đinh Tấn bày ra trước đó cũng vô tình bị phá hỏng.

Tại thời điểm đang thần thờ nghĩ ngợi lung tung, một âm thanh thông báo của hệ thống bỗng nhiên vang lên bên tai, làm Lý Uyên giật thót tim, không tự chủ mà bật người đứng dậy, hai mắt mở trừng trừng dường như gặp một chuyện gì đó rất khó tin.

[Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The Dawn của đội Lĩnh Đánh Thuê [The Alliance] đã thành công vượt qua phụ bản đặc biệt ‘Ngăn chặn quái vật xâm lấn’, xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ ngăn chặn quái vật bảo vệ sự yên bình cho EL thành. Xin mời người chơi nghiêm người kính cần chào để tỏ lòng biết ơn với người Anh Hùng này.]

Ba đầu thông báo thế giới vang vọng bên tai của Lý Uyên cùng với tất cả những người chơi trên thế giới. Không chỉ là Lý Uyên, tất cả mọi người khi nghe được tin tức này đều là một biểu hiện giống y hệt nàng như đúc.

Ở khu vực bãi quái Uniwolf phía nam EL thành, Henry đang luyện cấp, bất chợt nghe xong đầu thông báo này thì đầu hắn cảm giác mê muội một hồi, tựa như có ai đó vừa đánh vào một gậy thật mạnh.

‘Phụ bản đặc biệt là cái gì?’, ‘Ngăn chặn quái vật xâm lấn là chuyện gì xảy ra?’, ‘Làm sao chỉ có một mình hắn?’ v.v... rất nhiều câu hỏi cứ lần lượt trong đầu của Henry. Có quá nhiều thứ làm hắn không hiểu được có chuyện gì đang xảy ra.

Nhưng có một điều mà hắn đã biết rõ ràng, ‘Tên Đinh Tấn kia trở về rồi’. Trở về ngay ở những giây phút cuối cùng, khi mà Henry cũng vừa nhận được một tin tức mà hắn đã mong chờ từ lâu.

Liên Hiệp Quốc đã thông qua đề xuất của những thành viên thường trực và đang sắp xếp một cuộc họp yêu cầu nước Entire Land giao ra Đinh Tấn để thẩm vấn về chuyện thăng cấp liên tục đang đồn đãi trên mạng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Nhiệm vụ hoàn thành

Bây giờ, có đầu thông báo này thì chẳng khác nào Đinh Tấn đã cầm trong tay một tấm ‘Kim bài miễn tử’.

Tất cả mọi cố gắng để dồn ép [The Alliance] và Đinh Tấn vào đường cùng của Henry trong hai ngày vừa qua cũng tự động tiêu tan thành mây khói.

Tuy rằng thất bại, thế nhưng Henry cũng không có quá nhiều tức giận hay phản ứng điên cuồng gì như trước.

Hắn chỉ có chút tiếc nuối vì không thể tạo cho Đinh Tấn thêm nhiều phiền phức hơn, cũng như là không thể giáng một đòn nặng nề vào danh tiếng của

[The Alliance].

- “Người rất may mắn... cứ chờ đó, rồi sẽ có một ngày ta hủy đi mọi thứ mà người tạo dựng nên.”

Siết chặt nắm tay, Henry lăm bắm thì thầm trong miệng. Đôi mắt thì lóe ra từng tia sắc lạnh.

Hiện tại mọi chuyện đã sáng tỏ, sẽ không ai tin tưởng game Anh Hùng xuất hiện bug hay lỗi gì khác. Tất cả mọi tin đồn mà nhóm tuyên truyền của lão Tim tung ra trước đó, đã không còn tác dụng gì nữa. Thế nên, Henry nhanh chóng mở ra giao diện liên lạc, gọi điện cho lão quản gia Tim để thu quân.

...

Trong khi đó, ở những nơi khác trên khắp thế giới, tất cả những người từng để ý qua chuyện của Đình Tấn đều cũng bị đầu thông báo này làm cho giật mình không thôi.

Bất quá cảm xúc của mỗi người lại mỗi khác. Có người vui, có người buồn, có người thì lại không quan tâm nhiều lắm...

Nói chung, những người trước đó ủng hộ Đình Tấn và [The Alliance] bây giờ đều vui mừng, hớn hở và dĩ nhiên thành viên của [The Alliance] cũng nằm trong số đó.

Lúc này chỉ mới khoảng 7 giờ sáng, mọi thành viên của [The Alliance] vẫn chỉ mới rời khỏi không gian phòng riêng của mình. Nhanh hơn một chút thì đã có người đi đang ăn sáng và chuẩn bị đến Đại Sảnh Linh Đánh Thuê nhận nhiệm vụ.

Nhưng mà tất cả bọn họ ngay khi nghe được tin tức thông báo thì đều có phản ứng giống nhau, như vừa bị sét đánh trúng, mọi hoạt động đang làm đều ngừng lại để nghe trọn ba lần thông báo.

Ngay sau khi thông báo vừa kết thúc, những thành viên [The Alliance] liền gào thét tung hô lên, bởi vì kích động và hưng phấn.

- “Tao nói rồi mà, đội trưởng nhất định là đang đi phụ bản!”

- “Hahaha... tao bây giờ phải lên diễn đàn chửi lại một đám chó vừa mắng tao đêm qua mới được. Để xem lần này bọn nó còn nói gì được nữa.”

- “Mẹ kiếp, mày nhắc tao mới nhớ. Có vài đứa trong xóm còn bảo tao là chơi với một lũ gian lận, lừa đảo. Tức chết mà không thể nói lại, hôm nay phải về lật mặt tụi nó mới được.”

...

Những ngày vừa qua, bọn họ đã phải chịu rất nhiều áp lực vì bị chỉ trích từ rất nhiều phía. Bây giờ có được kết quả và bằng chứng rõ ràng, bọn họ hận không thể nhanh chân hơn để lật mặt đám người đã từng chỉ trích mình trong thời gian vừa qua.

Khoảng thời gian trước đó, cái định nghĩa ‘Người của [The Alliance] đều là kẻ gian lận, chơi bẩn’ bị những người trên mạng truyền miệng nhau càng lúc càng nhiều làm cho cuộc sống của những thành viên [The Alliance] cũng bị quấy rối và đảo lộn lên rất nhiều.

Tuy nhiên, bởi vì có sự trấn an đến từ những người chỉ huy của họ, bao gồm Terrell, Louis, Ameerah, ba anh em David hay những chàng thanh niên tiểu đội trưởng như Tom, Jimmy và Alvin nên niềm tin bọn họ vẫn trước sau như một không thay đổi.

Dù cho có rất nhiều sự chỉ trích, tin đồn xấu hay thậm chí là có người còn đứng ra chửi mắng bọn họ, nhưng toàn bộ 633 người thành viên không một ai nản chí rời khỏi [The Alliance].

Điều này vô tình làm cho tinh thần đoàn kết trong [The Alliance] càng được thắt chặt hơn rất nhiều. Cũng nhờ vậy mà cuộc chiến dư luận trên mạng bắt đầu thay đổi nhanh đến chóng mặt.

Có bằng chứng, lại kết hợp với sự đoàn kết của những người theo phe ủng hộ [The Alliance], một cuộc lợi ngược dòng nhanh chóng diễn ra trên diễn đàn Anh Hùng ở khắp nơi trên thế giới.

Tất cả những người tung tin đồn xấu trước FjyDzNAq đó nhanh chóng bị đàn áp, dồn ép không còn có thể phản biện thêm một lời nào nữa.

Lý Uyên nắm bắt thời cơ rất chính xác, hơn nữa nàng cũng đã chuẩn bị cho điều này từ trước đó rồi. Vừa hoàn hồn tỉnh lại sau khi bị đầu thông báo kia làm cho giật thót tim, nàng lập tức gọi điện liên hệ với lão Marc triển khai kế hoạch.

Dùng toàn bộ số tiền bồi thường do hủy bỏ hợp đồng của các công ty đối tác, Lý Uyên dốc toàn lực thuê người tuyên truyền quảng cáo và truyền bá tin tức này đi.

Đồng thời những phương tiện giải trí, khu vực biển quảng cáo trên khắp mọi nơi ở Entire Land, đã được nàng thuê lại chuẩn bị sẵn trước đó, đến bây giờ mới có cơ hội thể hiện ra tác dụng của chúng.

Liên hệ với gã HappyLife413, Lý Uyên nhanh chóng đề xuất ra những yêu cầu của mình. Dùng thời gian nhanh nhất thiết kế ra được những đoạn quảng cáo để lấp đầy những biển quảng cáo mà nàng đã thuê.

...

Ở thế giới bên ngoài sôi động bao nhiêu thì bên trong không gian phụ bản lại tĩnh lặng đến bấy nhiêu.

Đình Tấn lúc này đang nằm ngửa người trên thảm cỏ xanh của vùng đồng bằng rộng lớn này. Ngực liên tục phập phồng, thở hổn hển như vừa trải qua một cuộc vận động với cường độ cao.

Mà quả thật đúng là như thế. Cách đây một giờ, Đình Tấn đang chiến đấu với đám Reek bình thường rất thông thả, không hề có bất cứ áp lực nào. Bỗng dưng không biết làm sao, hệ thống âm thanh liền vang lên một tiếng.

Keng! – Đợt sóng cuối cùng còn 5 phút nữa sẽ kết thúc. Xin người chơi hãy cố gắng chống cự.

Đáng lẽ tin tức này phải là một tin vui cho Đình Tấn bởi vì lượng thuốc khôi phục của hắn cũng đã gần hết rồi, chỉ còn lại 10 bình thuốc mỗi loại.

Nhưng mà hệ thống lại không chịu để yên cho hắn hoàn thành phụ bản một cách dễ dàng. Âm thanh hệ thống vừa vang lên xong thì bốn cánh cổng đường hầm không gian ở bốn phía đột nhiên di chuyển đến ngay ở trên đầu của Đình Tấn.

Biết là có chuyện không ổn xảy ra, Đình Tấn lập tức bỏ cửa chạy lấy người, dùng tinh thần ra lệnh đám Bộ Xương Cung Thủ tản ra xung quanh rồi mặc kệ bọn chúng làm sao, hắn nhanh chân chạy trước về một phía.

Cũng may là những con Reek trong đường hầm không gian dường như đã bị triệu hồi lại nên không có con nào xông ra. Đình Tấn tốc độ cũng nhanh nên đã thoát khỏi được vùng ảnh hưởng.

Thế nhưng trong may mắn thì lại có bất hạnh. Bốn lỗ đen đường hầm không gian gộp lại làm cho kích cỡ của chúng càng trở nên to lớn hơn.

‘Gào...’

Ngay sau khi vừa hoàn thành hợp nhất, một tiếng rống dài của một con Reek vang lên từ trong đường hầm không gian to lớn này.

Tiếng kêu gào vừa kết thúc thì một thân ảnh khổng lồ từ trong lỗ đen đường hầm không gian bay vọt ra bên ngoài, nặng nề rơi xuống mặt đất bên dưới.

Đình Tấn vốn không hiểu chuyện gì đang xảy ra, cứ cầm đầu mà chạy. Đến khi cảm thấy mặt đất chấn động, xoay đầu nhìn lại phía sau thì mới giật mình kinh hoàng khi nhận ra sự xuất hiện của một con quái vật khổng lồ đó.

Reek (Boss)

Đẳng cấp: 36

HP: 40800/40800

Kỹ năng: Vô Tới, Cẩn Xé, Đốt Cháy, Hỏa Ngục

Kinh ngạc thì kinh ngạc, thế nhưng Đình Tấn cũng rất nhanh lấy lại được bình tĩnh của mình để kịp thời phát ra mệnh lệnh cho đám vong linh.

Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi nhanh chóng xông lên bao vây, công kích con Reek Boss này. Còn Bộ Xương Cung Thủ chạy tứ tán ra xung quanh khu vực ngọn đồi cũng dừng bước, nhất cung của chúng bắt đầu công kích.

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

“Năng Lượng Chúc Phúc”

“Cốt Giáp”

“Ngự Thuần Thuật”

“Lá Chấn Ma Pháp”

...

Buff cho mình tất cả các kỹ năng khôi phục và bảo vệ mạng sống xong, Đình Tấn nhanh chóng triệu hồi lại quân đoàn vong linh của hắn đến số lượng tối đa.

Trong khi đó, va chạm giữa đám vong linh và con Reek Boss đã xảy ra. Cũng giống như những con Reek bình thường khác, con Reek Boss này vừa xông ra thì không công kích bằng kỹ năng nhiều, dường như muốn vờn con mồi của nó một chút.

Thế nên nó chỉ công kích bằng móng vuốt hay bằng những cái sừng trên đầu của mình hoặc bằng hàm răng sắc nhọn như dao.

Đến khi Đình Tấn triệu hồi ra lại đầy đủ đám Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ mà trước đó hắn đã thu hồi bớt. Con Reek này liền nhanh chóng rơi vào

trong địa ngục mà nó không thể tưởng tượng được.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Hiệu ứng của kỹ năng 60 cấp

Đám vong linh ủa lên công kích nếu như là lúc bình thường trước đây thì sẽ không có gì đáng để nói.

Bất quá lúc này đây thì lại khác. Đinh Tấn vẫn đang sử dụng kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” từ đầu đến giờ chưa hề ngừng lại.

Thế nên công kích của những con vong linh kia đều mang theo một ít [Sát Thương Thuộc Tính Lôi].

Mà cũng chính lúc này, Đinh Tấn mới nhận ra rõ ràng hiệu quả của nguyên tố thuộc tính [Lôi] này.

Bị hơn 300 con vong linh mang theo [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] công kích, tuy rằng lượng sát thương nhận vào là rất ít, thế nhưng hiệu ứng mà nguyên tố thuộc tính [Lôi] mang đến thì lại rất khủng khiếp.

Con Reek Boss giống như là một vũ công đang nhảy vũ điệu popping. Hành động của nó liên tục bị làm gián đoạn, tuy rằng khoảng thời gian đó chỉ có 0.1 giây nhưng là nó lại xuất hiện không ngừng nghỉ chút nào.

“Nguyên Rửa Suy Yếu”

-4000

-20

-4 [Lôi]

-30

-4 [Lôi]

...

Tung một kỹ năng giảm thuộc tính lên người con Reek Boss này, Đinh Tấn vừa uống thuốc khôi phục, vừa kinh ngạc quan sát tình cảnh kỳ dị trước mặt.

Con Reek Boss vừa há miệng muốn triệu hồi vòng tròn ma thuật để phun ra ngọn lửa đỏ thiêu trụi đám vong linh, thì bất thành linh ảnh hưởng gây “Tê Liệt” của nguyên tố thuộc tính [Lôi] lại xuất hiện.

Tuy rằng nó có thể kháng cự lại khoảng 10% ảnh hưởng đến từ nguyên tố thuộc tính [Lôi], nhưng là số lượng vong linh công kích lại quá nhiều làm cho xác suất mà nó gặp phải hiệu ứng “Tê Liệt” tăng lên gấp nhiều lần.

Phải biết rằng, hiện tại, nếu muốn hỗ trợ cho 300 người mang theo sát thương nguyên tố [Lôi] thông qua phương pháp tạo liên kết tinh thần của kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” thì trước tiên, Đinh Tấn cần phải có 9.000 điểm thuộc tính tinh thần.

9.000 điểm tinh thần, muốn tăng giới hạn chịu đựng của cơ thể lên đến con số đó thì không biết phải chờ đến năm nào, tháng nào. Bởi vì lên cấp càng cao thì khả năng thăng cấp càng khó.

Mà đó là còn chưa tính đến chuyện phải bỏ ra rất nhiều thời gian để tu luyện ra được số điểm tinh thần đó nữa.

Nhưng mà nhờ có một lợi thế là khả năng triệu hồi và liên kết tinh thần với vong linh, cho nên Đinh Tấn đã vượt qua được một đoạn đường rất dài để có thể tạo ra một đội quân 300 tên vong linh mang theo sát thương nguyên tố [Lôi].

Có thể nói, bây giờ Đinh Tấn đã cầm trong tay một hiệu ứng tăng cường sát thương và khả năng khống chế chỉ thuộc về đẳng cấp 60 trở lên rồi.

Nếu có đối mặt một chọi một với con Boss đẳng cấp dưới 50 mang kháng tính với nguyên tố thuộc tính [Lôi] thấp đến đáng thương thì Đinh Tấn đã có thể vỗ ngực, tự xưng mình có khả năng khống chế vô địch thủ rồi.

Và điều đó chính là áp dụng cho tình hình hiện tại, ở con Boss Reek trước mặt này. Hoàn toàn không có khả năng hành động, con Boss Reek mỗi khi muốn công kích thì lại bị làm gián đoạn.

Những con vong linh sẽ lợi dụng khoảng thời gian gián đoạn này, mà nắm bắt thời cơ để né tránh hoặc chống đỡ đòn công kích đó.

Tuy rằng vẫn còn có nhiều lần không kịp hành động mà bị tát chết ngay lập tức, nhưng cũng không ảnh hưởng gì nhiều, bởi tốc độ triệu hồi bù đắp quân số đàn vong linh của Đình Tấn vẫn còn lớn hơn con số vong linh bị giết chết kia.

Khởi đầu nhìn thấy tình cảnh như vậy, Đình Tấn cũng là có chút cứng đờ cả người, không dám tin FjITIZPO tưởng những gì đang diễn ra trước mắt mình.

Hắn cùng với những người đồng đội ở thời điểm trước khi trọng sinh, cho đến lúc chết vẫn chưa từng nắm giữ một loại nguyên tố nào cả.

Cũng chưa từng có cơ hội tiếp xúc với những nhân vật có khả năng khống chế nguyên tố nào. Bởi tất cả những vị ma pháp sư đều là thuộc về quân đoàn ‘Pháo đài di động’ cao cấp hơn, nên hắn rất khó mà tiếp xúc được bọn họ.

Đến lúc này, vừa được chơi game vừa được trải nghiệm cảm giác nắm giữ sức mạnh nguyên tố làm Đình Tấn có chút run rẩy vì kích động.

Hắn bây giờ mới hiểu rõ được vì sao những người có khả năng nắm giữ được nguyên tố thuộc tính đều sẽ trở thành những nhân vật quan trọng, có chức vị cao trong tương lai tận thế.

Nhìn chăm chăm vào những tia sét đang vây quanh nắm tay siết chặt của mình, Đình Tấn dường như đã cảm nhận được một luồng cảm giác nóng bỏng của những tia sét đó.

Âm thầm khắc ghi điều quan trọng này vào trong lòng, Đình Tấn bắt đầu chăm chú hơn vào trận chiến đấu trước mặt.

Không có khả năng hành động thuận tiện, con Reek Boss này chống cự trong vô vọng với đám vong linh đang vờn quanh mình.

Bên ngoài là Bộ Xương Cung Thủ, bên trong lại có Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ, HP của con Reek Boss này bị đám vong linh bào mòn tuột xuống với tốc độ nhanh đến chóng mặt.

Đình Tấn càng nhìn càng kích động, cảm giác như mình đã phát hiện ra một cánh cửa tu luyện mới. Điều này làm cho hắn không khỏi càng muốn nghiên cứu tìm hiểu sâu hơn.

Bất quá, con Reek Boss lại không cho hắn có cơ hội thành thạo như vậy mà chiến thắng. Dù sao nó vẫn mang tiếng là một con Boss, bị một đám hơn 300 con vong linh với kích cỡ chỉ bằng một con kiến so với nó, bấu vào đề ‘hấp diễm’ như vậy thì không khỏi có chút mất mặt đi.

Ngay khi con Boss Reek chỉ còn lại trên dưới 8.000 điểm HP, nó gào rống một tiếng thê thảm, sau đó cả người bốc lên một ngọn lửa đỏ. Dường như nó đang thiêu đốt sinh mạng của mình để ‘Đồng quy vu tận’ cùng với đám vong linh của Đình Tấn.

Thấy vậy, Đình Tấn không kìm giết thót tim một cái. Trong đầu chỉ có một ý nghĩ duy nhất.

- ‘Chạy!’

Không chần chừ chút nào, Đình Tấn mặc kệ cho đám vong linh vẫn còn đang công kích con Reek Boss khí thế. Hắn nhanh chân chạy ngược về phía sau, muốn chạy ra khỏi con Reek Boss này càng xa càng tốt.

Những con vong linh vẫn không hề biết sợ điên cuồng công kích lấy con Reek Boss. Có hai điều kì lạ là, ngọn lửa đỏ kia không hề gây ra sát thương nào với những con Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi đang bao vây, hay thậm chí là đeo bám trên cơ thể của nó.

Mà một điều nữa chính là hiệu quả ‘Tê Liệt’ của nguyên tố thuộc tính [Lôi] dường như đã bị mất đi tác dụng. Mặc cho đám vong linh liên tục công kích lấy mình, con Reek Boss vẫn cứ tiếp tục sức lực, tung ra kỹ năng.

‘Gàoooo...’

‘Hỏa Ngục’

Đình Tấn chạy đi không quá 20m thì đột nhiên con Reek Boss gào thét một tiếng vang dội. Ngay sau đó, mặt đất lập tức ầm ầm run lên, chấn động càng lúc càng dữ dội, dường như có núi lửa đang hoạt động.

Vừa chạy vừa quay đầu nhìn lại, Đình Tấn không kìm được mà trợn mắt há hốc mồm. Mặt đất xung quanh con Reek Boss như bị ai đó xé rách ra làm nhiều lỗ hổng.

Thảm cỏ xanh mượt bằng phẳng cứ như thế mà xuất hiện vô số hố sâu, như muốn đâm thẳng xuống đến địa ngục. Đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi đứng quanh đó cũng có vài con bị rơi xuống những cái hố đen đó, mất đi kết nối tinh thần với Đình Tấn.

Nhưng một màn tiếp theo lại càng làm tim hắn không tự chủ đập càng nhanh hơn. Ngọn lửa đỏ như lửa của địa ngục từ bên dưới những cái hố sâu kia, phun thẳng lên trời, sau đó bắt đầu lan tràn ra xung quanh miệng hố.

‘Ầm ầm ầm ầm...’

...

Những con vong linh bị ngọn lửa đỏ kia đụng trúng, dù chỉ là một tí thôi thì cũng lập tức hóa thành bột phấn, rồi được hố đen đưa trở về cõi chết. Mà vùng ảnh hưởng của ngọn lửa đỏ vẫn tiếp tục lan rộng ra xung quanh.

‘Phùng phùng...’

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Thoát chết, rời khỏi phụ bản

Ngọn lửa phun mạnh rất nhanh thì đuổi kịp đến phía sau lưng Đình Tấn. Cảm giác nhiệt độ càng ngày càng tăng, làm hắn không khỏi dâng lên một trận hốt hoảng trong lòng.

Bất quá, tốc độ của Đình Tấn lại không nhanh bằng tốc độ lan tràn của những ngọn lửa đỏ này, khoảng cách giữa đôi bên mỗi giây lại rút ngắn lại đi vài centimet. Không đến 3 lần hô hấp sau đó, đã có một vài đốm lửa tóe ra, bắn lên người của hắn.

Cảm giác tim đập nhanh lại xuất hiện trong lòng Đình Tấn. Hắn không tự chủ được xoay đầu nhìn về phía sau. Đập vào mắt hắn chính là hai đốm lửa đang bắn tới như hai viên đạn.

Miễn dịch (x2)

...

Nhưng rất may là có hai trong số bốn cái khiên xương thay nhau lao ra đón đỡ thay cho hắn. Nhờ vậy mà Đình Tấn đã thoát được kiếp nạn bị thiêu sống như đám vong linh.

Liều mạng chạy bằng hết tốc độ bình sinh của mình, lại thêm tốc độ lan tràn của ngọn lửa đỏ càng ra ngoài xa thì càng giảm đi nên Đình Tấn rất nhanh thì thoát khỏi được vùng nguy hiểm.

Mấy con số sát thương nổi rải rác ở những vị trí mà đám vong linh ngã xuống. Số lượng tuy rằng ít, nhưng mà chất lượng thì cực cao. Không hề có con số nào nằm dưới 5 chữ số cả.

Đến Đình Tấn nhìn thấy những con số sát thương đó cũng không kinh được mà lạnh cả sống lưng. Nếu như đem con Reek Boss này so sánh với con Griffin Lãnh Chúa 31 cấp mà hắn đã giết trước đó thì có thể nói rằng, hai bên Fas3KohV không ở cùng một cấp độ.

Con Reek Boss chắc chắn có thể miêu sát con Griffin Lãnh Chúa chỉ trong một nốt nhạc với kỹ năng này.

Nhưng có một điều làm Đình Tấn càng chú ý hơn, đó chính là lượng HP của con Reek Boss. Trước đó, khi cả quân đoàn vong linh công kích nó, Đình Tấn cũng rất đau đầu với khả năng hồi phục HP cao ngất ngưỡng đến hơn 1.000 điểm mỗi giây.

Thế nhưng bây giờ, dù cho không bị ai công kích, HP của con Reek Boss này cũng vẫn không hề khôi phục được một chút nào.

Thậm chí nó vẫn còn đang cấp tốc giảm xuống, từ 8.000 đến bây giờ đã chỉ còn lại không tới 2.000.

Đình Tấn khi chạy ra khỏi khu vực ảnh hưởng của kỹ năng Hỏa Ngục kia khoảng 30 mét thì ngừng lại bước chân. Bởi vì hắn nhận ra một điều là, con Reek Boss này dường như lúc tung ra kỹ năng đó thì không thể di chuyển. Và ngọn lửa dường như cũng đã lan tỏa đến giới hạn lớn nhất của nó.

‘Gào...’

Ngọn lửa cứ tiếp tục không ngừng nghi phun ra từ hố sâu trên mặt đất. Cho đến khi HP của con Reek Boss trở về còn 1 điểm cuối cùng thì mới ngừng lại hoàn toàn. Đó cũng là lúc không còn có bất cứ dấu hiệu sinh mạng nào xung quanh khu vực này ngoài Đình Tấn và con Reek Boss.

“Cốt Thứ”+ “Khống Vật Thuật”

Không chần chừ chút nào, Đình Tấn lập tức sử dụng combo kỹ năng công kích của mình, kết liễu sinh mệnh của con Reek Boss.

‘Phập’

...

EXP +108.000

Chắc có lẽ thiêu đốt sinh mệnh để sử dụng kỹ năng kinh khủng cuối cùng của mình, đã làm cho con Reek Boss không còn sức để làm ra bất cứ sự chống trả nào nữa.

Nó lẳng lặng đứng im cho thanh cốt thứ của Đình Tấn cắm lên cơ thể, kết liễu sinh mệnh mình.

Một con số kinh nghiệm to lớn hiện lên trên đầu của con Reek Boss, bắt quả Đình Tấn lại không hề quan tâm đến điều đó. Hẳn như đã bị rút đi hết sức lực cuối cùng của mình, cả người ngã ra nằm ngửa trên mặt đất, thở hổn hển.

Nếu có ai trông thấy quang cảnh xung quanh khu vực đồng bằng này chắc sẽ há hốc mồm kinh ngạc. Bởi vì toàn bộ thảm cỏ xanh đã bị đốt trụi đi, mặt đất cũng lôm chôm những hố sâu không thấy đáy.

Nhưng rất may đây là trong game, thế nên tốc độ khôi phục của nó cũng rất nhanh. Hố sâu dần dần được lấp đầy lại, còn bãi cỏ thì đang nhanh chóng mọc ra trở lại như hiện trạng trước đó.

Cùng lúc đó là liên tục 5 – 6 âm thanh hệ thống nối tiếp nhau vang lên bên tai Đình Tấn.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã tăng lên 1 cấp. Hiện tại có 1 điểm tự do, xin hãy sử dụng cẩn thận.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã hoàn thành thủ vững được đợt cuối cùng, Reek, trong chuỗi nhiệm vụ “Ngăn chặn quái vật xâm lấn”. Hệ thống thưởng cho một phần ‘Sách thông tin’.

Keng – Chúc mừng, ngài đã hoàn mỹ vượt qua phụ bản đặc biệt ‘Ngăn chặn quái vật xâm lấn’. Hệ thống xin thưởng cho một phần sách bí kíp ngẫu nhiên, một phần túi trang bị đồ tím, một phần túi vật phẩm ngẫu nhiên và một điểm kỹ năng, kèm theo ba lần thông báo hệ thống.

[Thế giới thông báo: Chúc mừng người chơi The Dawn của đội Linh Đánh Thuê [The Alliance] đã thành công vượt qua phụ bản đặc biệt ‘Ngăn chặn quái vật xâm lấn’, xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ ngăn chặn quái vật bảo vệ sự yên bình cho EL thành. Xin mời người chơi nghiêm người kính cần chào để tỏ lòng biết ơn với người Anh Hùng này.]

Nhắm mắt nằm tại nơi đó, Đình Tấn không quan tâm đến những thông báo kia đang nói gì.

- “Ha... haha... hahahaha...”

Hắn ngay lúc này đang cười, từ nhỏ chuyển sang lớn dần lên, sau đó là điên cuồng cười lớn như muốn giải tỏa toàn bộ căng thẳng, mệt mỏi, kích động... tất cả những cảm xúc dồn nén trong hơn 40 tiếng vừa qua.

Phụ bản này gọi lại cho hắn rất nhiều thứ đã chìm sâu trong ký ức của hắn. Từ vui đến buồn, từ sung sướng đến gian khổ... Đoạn thời gian hắn trải qua ở tận thế trước khi trọng sinh, từng đoạn ký ức cứ như một con lũ tràn về.

Đồng thời, trải qua hai ngày hai đêm chém giết, thực lực của hắn cũng đã tăng lên rất nhiều.

Tăng liên tục 5 đẳng cấp, hai điểm kỹ năng, ba món trang bị đồ, ba viên đá Hạt Nhân Nguyên Tố, một viên đá Năng Lượng Kết Tinh bị xài một nửa và đặc biệt là một thần kỹ “Bộc Lôi Thuật” mà hắn đã học. Đó vẫn là chưa kể đến những phần quà mà hệ thống vừa tặng thêm cho hắn.

Một hồi lâu sau, Đình Tấn chậm rãi ngồi dậy. Nằm nghỉ ngơi một hồi, những mệt mỏi về tinh thần sau nhiều giờ hoạt động căng thẳng cũng đã giảm bớt đi chút ít.

Cũng may hiện tại là ở trong game, cho nên cơ thể của Đình Tấn cũng không mệt mỏi gì nhiều. Nếu là ở hiện thực chắc có lẽ hắn đã bủn rủn cả tay chân vì không ăn không uống, mà vẫn phải liên tục chiến đấu xuyên suốt hai ngày hai đêm rồi.

Chống người đứng dậy, Đình Tấn uể oải bước từng bước nhỏ đi đến bên cạnh cái xác của con Reek Boss. Bàn chân hắn bước đi trên những ngọn cỏ đang mọc nhanh ra, làm nên một cảnh tượng kỳ quan, lạ mắt.

Nhìn chăm chăm vào cái xác của con Reek Boss, hắn có chút tiếc nuối vì không có nghề nghiệp phụ Thu Thập Thuật để giải phẫu cái xác của con Reek Boss này. Nếu không hẳn chắc chắn rằng có thể thu thập được ít nhất là một viên đá Hạt Nhân Nguyên Tố.

Nhưng dù sao cũng là một món đồ trang bị ảo, Đình Tấn cũng không có quá nhiều tiếc nuối. Đưa mắt nhòm ngó xung quanh một hồi, cảm thấy đã không còn bỏ sót lại thứ gì nữa, hắn mới xoay người đi ngược trở lại con đường mà hắn đã tiến vào phụ bản này.

Sau khi con Reek Boss chết đi, màn sương mù đã tán đi gần hết, thế nên khung cảnh xung quanh Đình Tấn có thể nhìn rõ ràng mọi thứ. Dựa vào trí nhớ của mình, Đình Tấn rất nhanh trở lại khu vực đồng bằng quen thuộc trước đó.

Đột nhiên, trong tầm mắt của Đình Tấn xuất hiện vô số bóng người. Bọn họ tản ra rải rác xung quanh, liên tục nhòm ngó như đang muốn tìm kiếm thứ gì đó.

Đang trong lúc Đinh Tấn tò mò không hiểu, làm sao lại có người xuất hiện ở một khu vực xa như thế này thì bỗng nhiên trong nhóm người đó lại có một gã nhìn chăm chăm về phía hắn.

Sau đó, tên này vừa giơ tay chỉ Đinh Tấn vừa hét vang lên, cảnh báo cho đồng bọn của hắn.

- “Hắn kia rồi! Chính là hắn!”

Nghe được tiếng gào thét của gã đàn ông này, một dự cảm xấu bỗng nhiên dâng lên trong lòng của Đinh Tấn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 240: Hồng Môn Hội chặn đón

Đinh Tấn trước giờ vẫn luôn tin vào giác quan thứ sáu của mình. Vừa cảm giác được sẽ có nguy hiểm xảy ra thì hắn lập tức vung tay lật sách, bắt đầu triệu hồi vong linh.

“Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ”

“Triệu hồi Tang Thi”

“Bộ Xương Cung Thủ”

...

Ba kỹ năng nối tiếp nhau được hắn tung ra, mặt đất xuất hiện hơn 30 cái hố đen ở khắp nơi trên mặt đất xung quanh Đinh Tấn.

Đám người phía bên kia ngay khi tiếng hét vang của gã phát hiện Đinh Tấn vừa vang lên, bọn họ mấy trăm ánh mắt lập tức đổ dồn về phía Đinh Tấn.

Rất nhanh, một tiếng gào rống của một gã khác lại vang lên, nhưng lần này dường như là mệnh lệnh của gã chỉ huy đám người này phát ra.

- “Nhanh xông lên, bao vây hắn lại cho ta! Đừng để cho hắn kịp triệu hồi vong linh ra!”

Mệnh lệnh của chỉ huy vừa được phát ra thì đám người này liền nhanh chóng hành động.

Xung quanh đó không biết từ đâu bỗng nhiên xuất hiện càng nhiều bóng người hơn, số lượng càng lúc càng đông từ 100, đến 200 rồi dần dần tăng lên đến hơn 600 người.

Trông thấy một màn này, Đinh Tấn cũng không khỏi giật mình kinh ngạc, có chút bất ngờ vì quân số của kẻ địch không ngờ lại đông đến như vậy.

Nhưng mà mặc kệ điều đó, hắn vẫn bình tĩnh nhìn một đám đông người đang xông về phía mình nhưng không hề có bất cứ sợ hãi gì, bởi vì khoảng cách đôi bên vẫn còn có hơn 50 mét. Chờ cho bọn họ kịp xông tới bao vây hắn thì đám vong linh cũng đã tập trung ra hơn một nửa quân số rồi.

Trong người vẫn còn vài bình MP cùng với một nửa viên đá Năng Lượng Kết Tinh, bấy nhiêu đó cũng đã đủ để duy trì cho Đinh Tấn chiến một trận với đám người này rồi.

Hắn chỉ lẳng lặng triệu hồi ra những kỹ năng phụ trợ, buff lên người mình để giảm bớt đi lượng tiêu hao đồng thời cũng là chuẩn bị nếu cho chiến đấu sẽ xảy ra trong thời gian sắp tới.

“Sinh Mệnh Cứu Rồi”

“Cầu Phúc Trị Liệu”

“Năng Lượng Chúc Phúc”

...

Từng kỹ năng nhanh chóng được tung ra và cũng may mắn là kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” vẫn còn được Đinh Tấn duy trì đến hiện giờ.

Bởi vì kỹ năng này chỉ khấu trừ đi 30% lượng MP tối đa mà thôi chứ cũng không tiêu hao gì theo thời gian. Cho nên Đinh Tấn cũng chơi rất ‘sộp’, duy trì kỹ năng này luôn chứ không thu hồi như những kỹ năng triệu hồi vong linh khác.

Nhờ vậy mà Đình Tấn cũng tiết kiệm được rất nhiều thời gian. Hơn nữa khi triệu hồi kỹ năng này, động tĩnh gây ra sẽ rất dễ dàng gây ra sự chú ý.

Lúc này vẫn giữ trạng thái sử dụng kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” thì cũng xem như là một loại ẩn giấu lá bài tẩy, vì hiệu ứng tia sét vòn quanh bàn tay người nhận được buff của kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” rất khó phát hiện ra nếu như không nhìn kỹ.

Khoảng cách giữa đôi bên càng lúc càng được rút ngắn lại, chỉ còn không đến 30 mét nữa thì hai bên sẽ bắt đầu va chạm. Trong khi đó thì đám vong linh cũng đang bò nhanh ra khỏi hố đen, tăng nhanh quân số của chúng.

Còn Đình Tấn thì không có hành động gì khác nữa, chỉ hơi híp mắt nhìn kỹ đám người trước mặt. Hắn phát hiện đám người này dường như có chút quen mặt, nhưng không nhớ ra là bọn họ là ai và đã từng gặp nhau ở đâu.

Lia mắt nhìn quanh một vòng, đến khi trông thấy một thân ảnh trong nhóm khoảng 100 – 200 tên đang dùng chân đứng ở phía ngoài xa xa, không chạy theo đoàn người này, Đình Tấn không kìm được nhếch miệng, nở nụ cười khinh thường.

Lẽ dĩ nhiên, hắn đã nhận ra đối phương là ai. Làm sao quên được đồng minh của kẻ thù, những người đã từng góp chung một tay phá rối kế hoạch săn Boss Griffin Lãnh Chúa dSNYmgUZ của mình cách đây không lâu.

Đúng vậy! Người dẫn đầu kia chính là gã Trần Cận Hùng mà hơn 600 tên người chơi này đều là thuộc hạ trong Hồng Môn Hội của hắn. Bọn họ từ lúc nhận ra được Đình Tấn đi theo hướng đông bắc của ngôi làng Brooklyn thì đã lên đường đi đến nơi này.

Trên đường đi, hơn 600 người cũng đã tản ra khắp mọi khu vực xung quanh để tìm kiếm tung tích của Đình Tấn. Tuy nhiên, do hắn đang ở trong không gian phụ bản chiến đấu đợt cuối cùng với đàn Reek và con Reek Boss nên nên bọn họ vẫn chưa tìm ra được mà thôi.

Ngay khi bọn họ nghe được thông báo của hệ thống, gã Trần Cận Hùng mới dự đoán là Đình Tấn chắc chắn vẫn còn đang quanh quẩn ở vòng vòng khu vực đồng bằng này.

Thế nên hắn đã mệnh lệnh cho đám thuộc hạ của mình tản ra xung quanh, chia nhau tìm kiếm. Nếu phát hiện tung tích Đình Tấn thì phải lập tức báo về cho cả đoàn.

Rất không may cho bọn họ, tuy rằng đã phát hiện Đình Tấn thế nhưng bọn họ đồng thời cũng bị Đình Tấn phát hiện lại. Với một đám hơn 600 người, ần nấp rồi mai phục, đánh lên một cú bất ngờ thì may ra có thể tạo cho hắn chút ít phiền phức.

Bất quá bọn họ đã bị phát hiện, điều đó tạo cho hắn cơ hội để kịp thời triệu hồi ra vong linh, chuẩn bị chiến đấu.

Đã xác nhận đối phương là kẻ địch, Đình Tấn cũng không còn lý do gì để chần chờ nữa. Hắn bắt đầu dùng tinh thần để phân phát mệnh lệnh ra cho ba binh đoàn vong linh của mình.

Bộ Xương Chiến Sĩ lập thành một vòng vây, hai lớp tường rào bao vây xung quanh Đình Tấn với bán kính cách hắn 5m, tiếp theo đó là một vòng những con Tang Thi đến cuối cùng mới là binh đoàn Bộ Xương Cung Thủ chủ lực công kích.

Theo đội hình này triển khai ra, Đình Tấn được bảo vệ chặt chẽ bởi ba hàng phòng thủ vững chắc. Đây cũng chính là đội hình mà hắn đã sử dụng để chống đỡ đợt thứ nhất, quái vật Chupacabra xâm lấn trong phụ bản đặc biệt trước đó.

Đám người Hồng Môn Hội này tuy rằng rất đông, nhưng cũng chưa chắc có thể so sánh được với đàn Chupacabra nữa, nói chi là đến những đàn khác như Mammuthus Trogon hay Biển Dị Gấu Đen...

Với lại Đình Tấn cũng muốn thử nghiệm một chút nguyên tố thuộc tính [Lôi] có gì khác khi tác dụng lên những mục tiêu yếu hơn hay không. Dù sao trước đó chiến đấu với đàn Reek và con Reek Boss đều là những mục tiêu có đẳng cấp cao hơn hắn.

Ngược lại với sự thông dong và bình tĩnh của Đình Tấn. Đám người Hồng Môn Hội đang trên đường xông tới thì nhanh chóng phát hiện ra Đình Tấn đã kịp triệu hồi ra vong linh. Và hơn thế nữa, số lượng của đám vong linh đó đang càng lúc càng tăng lên nhanh chóng.

Gã Trần Cận Hùng trông thấy tình hình trước mắt như vậy thì không khỏi có chút bồn chồn, gấp gáp. Hắn vội vàng hướng về đám thuộc hạ hét lớn.

- “Nhanh chân lên! Xông lên bao vây hắn lại! Đội viễn trình, toàn lực phát ra công kích giết chết tên đó cho ta!”

Vừa gân cổ hét lớn, hắn vừa vung vẩy pháp trượng của mình bắt đầu triệu hồi kỹ năng, mà mục tiêu chính là Đình Tấn đang đứng ở giữa vòng vây của đám vong linh.

Hơn 200 người xung quanh gã Trần Cận Hùng chính là thuộc về đội nghề nghiệp viễn trình do gã chỉ huy. Có được mệnh lệnh, bọn họ không hề do dự chút nào, giơ lên pháp trượng triệu hồi kỹ năng, nhắm chuẩn về phía Đình Tấn.

Khoảng cách không đến 50 mét, thế nên hành động của đối phương đều rơi vào trong tầm nhìn của Đình Tấn. Điều này làm hắn có chút căng thẳng.

Với đội cận chiến của đối phương thì Đình Tấn không hề lo lắng gì, bởi hắn biết bọn họ không thể nào vượt qua được hàng phòng thủ của đám Bộ Xương Chiến Sĩ, nói chi là xông qua binh đoàn Tang Thi ở phía sau.

Nhưng là với công kích viễn trình nhiều xạ từ trên cao xuống, bọn họ rất có thể công kích trúng hắn. Bây giờ đang phải tiêu tốn một lượng lớn HP và MP

để duy trì đám vong linh này, nếu hấn lại bị công kích thì có thể thời gian triệu hồi quân đoàn vong linh sẽ bị giảm xuống rất nhiều.

Âm thầm suy tính trong đầu, Đình Tấn nhanh chóng tìm ra phương án ứng đối.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 241: Chiến Hồng Môn Hội

Chỉ trong vòng một nốt nhạc, Đình Tấn liền đã đưa ra được phương án giải quyết. Hấn dùng tinh thần mệnh lệnh cho đám vong linh xông lên trực diện chém giết với đám người chơi cận chiến của Hồng Môn Hội.

Trong lúc đang điều động, chỉ huy đám vong linh, Đình Tấn như chợt nghĩ đến điều gì đó. Sau đó hấn tiện tay mở ra giao diện hệ thống, bắt đầu mở chế độ quay phim thông qua tầm nhìn của người chơi.

Khoảng cách chỉ còn không đến 10 mét, đám người chơi Hồng Môn Hội dường như không nhớ đến sự khủng bố của đám vong linh này, dù rằng trước đó đôi bên đã có va chạm qua một lần. Bọn họ vẫn giữ vững tốc độ cao nhất mà xông tới.

Hơn nữa, bởi vì đàn vong linh được Đình Tấn mệnh lệnh lập thành một vòng tròn hàng rào bao vây xung quanh hấn. Thế nên người ngoài nhìn vào sẽ chỉ thấy được một số lượng ít ỏi vong linh đang dàn thành một hàng rào hình vòng cung mà thôi.

Hiện tại, có được mệnh lệnh của Đình Tấn, đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi lập tức rời bỏ đội hình xông thẳng vào giữa đám người đang lao tới bên kia.

Đám Tang Thi có tốc độ và sự linh hoạt cao hơn, thế nên bọn chúng rất nhanh chóng vượt qua hàng ngũ của binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ, xông thẳng vào đội hình của đám người chơi cận chiến Hồng Môn Hội.

“Soạt”

-880

-5 [Lôi]

-240 (Xé Rách)

-120 (Bỏ Độc)

-1220 (Điểm Yếu)

-5 [Lôi]

-240 (Xé Rách)

-240 (Bỏ Độc)

...

Đám Tang Thi vừa lao vào ở giữa lòng địch thì lập tức sử dụng móng vuốt sắc nhọn có kèm theo những tia sét nhỏ công kích những người vây xung quanh chúng.

- “Á!”

- “Ư ư ư...”

...

Những người bị chúng công kích thì không chỉ phải nhận một lượng lớn sát thương mà còn liên tục kêu rên thảm thiết dường như phải chịu đựng điều gì đó rất kinh khủng, có một số người thì lại bị cứng đờ ra tới gần nửa giây sau mới khôi phục lại được.

Một tên chỉ huy, nghề nghiệp thích khách, là thuộc hạ thân tín của gã Trần Cận Hùng, trông thấy đám đàn em của mình bỗng dưng cứng đờ người ra, không phản công mà cứ để mặc cho đám Tang Thi cắn xé, thì nhện không được đưa tay kéo lại một tên vừa bị tình huống như vậy rồi hỏi thăm.

- “Chuyện gì xảy ra vậy?! Sao người không đánh trả lại chúng nó?”

Tên đàn em chơi nghề nghiệp chiến sĩ này, gương mặt hoảng sợ vẫn còn chưa tan đi hết, vội vàng báo cáo lại chuyện kinh khủng mà hắn vừa đối mặt lúc này.

- “Lúc này bị nó tát trúng người một cái, cảm giác như bị điện giật vậy. Toàn thân em bị tê cứng hết, không cử động được, chờ cho mất cảm giác tê cứng thì nó đã lao sang chỗ khác rồi.”

Nói đoạn, tên chiến sĩ này không khỏi rung mình một cái, dường như nhớ lại cảm giác bị dòng điện cao thế đó giật trúng thì không hề thoải mái một chút nào.

Tình huống như vậy cứ liên tục diễn ra ở khắp nơi trong đội hình của đám người Hồng Môn Hội. Những nơi mà binh đoàn Tang Thi càn quét qua đều không thể giữ vững được đội hình ổn định, lập tức trở nên rối loạn.

Bất quá, đám Tang Thi cũng chỉ có hơn 110 con cho nên khu vực ảnh hưởng của bọn đSgofpu chúng cũng không thể bao trùm toàn bộ đội hình hơn 400 tên cận chiến của Hồng Môn Hội.

Nhưng cũng may, ở phía sau còn có hơn 150 con Bộ Xương Chiến Sĩ vẫn đang xông lên. Đình Tấn rất tin tưởng vào sức mạnh của binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ nên hắn mệnh lệnh bọn chúng chỉ xếp thành một hàng ngang duy nhất.

Nhờ vậy mà diện tích bao phủ của chúng càng trở nên rộng rãi hơn. Nếu nhìn từ trên cao xuống, sẽ rất dễ phát hiện đội hình của bọn chúng chẳng khác gì một cái túi lớn đang bao trùm lấy hơn 400 người chơi cận chiến của Hồng Môn Hội.

Mà ngay tại thời điểm đám Bộ Xương Chiến Sĩ va chạm với đội cận chiến của đám người Hồng Môn Hội, công kích của nhóm người chơi viễn trình được chỉ huy bởi gã Trần Cận Hùng cũng đã lục tục phát ra, hướng lên trời mà bay một quãng đường hình vòng cung đánh tới Đình Tấn.

Đình Tấn cũng không ngu ngốc mà đứng im tại chỗ chịu trận. Hắn mệnh lệnh cho những con Bộ Xương Cung Thủ còn lại tự do công kích, rồi mặc kệ bọn chúng muốn làm gì thì làm. Bản thân hắn thì nhanh chân chạy về phía trước, đuổi theo sau binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi.

‘Ầm ầm xoẹt xoẹt phốc...’

-577

-55

-1420 (Chí Mạng)

-220 (Điểm Yếu)

...

Một số mũi tên bay nhanh tới mang theo một vài tia sáng, dường như bay quá nhanh làm chúng ma sát với không khí và bốc cháy ra ánh sáng đủ màu. Ngoài ra còn có vô số đòn công kích ma pháp đủ loại hình phong, thủy, hỏa, thổ, băng đánh tới.

Liên tục những con số sát thương nổi lên trên đầu của Đình Tấn. Rất may thuộc tính tinh thần của hắn rất cao cho nên phòng thủ ma pháp của hắn cũng vì thế mà cao hơn người bình thường rất nhiều lần.

Lại thêm đẳng cấp cao hơn 8 – 9 cấp áp chế, giảm đi hơn 40% lượng sát thương nhận vào, những đòn công kích ma pháp này hầu như chỉ gây ra cho hắn được một phần tư lượng sát thương so với đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi kia, tức là chỉ nằm trong khoảng 50 - 200 điểm.

Tuy nhiên, bởi vì khả năng phòng thủ vật lý hoàn toàn chỉ dựa vào thuộc tính của mình, không hề có một món trang bị nào hỗ trợ, cho nên khi một số mũi tên có sát thương vật lý khá cao đánh vào những vị trí hiểm yếu như đầu, ngực, tim v.v... trên người Đình Tấn, lượng sát thương cũng cao hơn bình thường rất nhiều.

Sau một lượt công kích đầu tiên, HP của Đình Tấn bị đánh hụt đi gần một phần ba lượng HP, có hơn 4.000 điểm. Chuyện này không khỏi làm cho hắn kinh hoàng vội vàng uống một bình HP thuốc và buff cho mình một kỹ năng “Sinh Mệnh Cứu Rỗi” để hồi lại HP.

Nhưng cũng may, nhờ có hắn nhanh chân chạy về phía đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi nên những đòn công kích kia, đa số đều đã đánh hụt. Chứ nếu không, có thể hắn sẽ phải tử trận rồi.

Chỉ là tội cho đàn Bộ Xương Cung Thủ đứng tại một chỗ ở phía sau, nên đa số những đòn công kích đánh hụt kia đều đã nện lên người bọn chúng, gây ra một lượng sát thương lớn hơn gần như gấp đôi so với lượng sát thương mà Đình Tấn đã nhận phải. Đã có đến 27 con Bộ Xương Cung Thủ đã không qua khỏi được lượt công kích này.

Đừng xem thường số lượng 27 con Bộ Xương Cung Thủ này. Phải biết lượng HP của bọn chúng đều là hơn 3.500 điểm mỗi con, lại thêm lượng phòng thủ vật lý và ma pháp của chúng tuy rằng rất yếu kém nhưng cũng là dựa trên chỉ số của Đình Tấn mà tính ra. Thế nên bị đánh chết 27 con đã là rất nhiều rồi.

Mà trong lúc bị tấn công, bọn chúng cũng đã nhanh chóng giơ cung lắp tên bắn trả lại đối phương. Dĩ nhiên bọn chúng đều là công kích bình thường, thế

nên tốc độ bắn tên đều là phải cao hơn đám người chơi viễn trình của Hồng Môn Hội thi triển kỹ năng nhiều lần.

Hơn 70 con Bộ Xương Cung Thủ đồng loạt công kích, một loạt hơn 70 mũi tên bay lên trời như một trận mưa rào đánh thẳng vào đội hình viễn trình người chơi của Hồng Môn Hội.

‘Phập phập phập...’

-1433

-5 [Lôi]

-2866 (Điểm Yếu)

-5 [Lôi]

-4189 (Chí Mạng)

-5 [Lôi]

...

Từng con số sát thương kinh khủng nổi lên trên đầu đám người này. Những ai bị trúng tên ngay vào Điểm Yếu hay Chí Mạng trên cơ thể thì ngay tức khắc bị giết, gần như không thể chống cự đến mũi tên thứ hai.

Còn lại những người không chết thì thân thể bị cứng đờ đi gần nửa giây do hiệu ứng “Tê Liệt” của nguyên tố [Lôi], làm bọn họ chậm mất một nhịp để né tránh mũi tên tiếp theo, và rồi chỉ có thể trơ mắt nhìn mũi tên lao nhanh tới, cắm lên trên cơ thể mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 242: Mất quyền khống chế

Công kích cao như vậy tất cả cũng bởi vì đẳng cấp Đình Tấn quá cao, vượt hơn đám người này 8 – 9 cấp, lại thêm bọn họ đều là nghề nghiệp viễn trình có đặc điểm chung là máu yếu giáp mỏng.

Đẳng cấp trung bình của người chơi ở thời điểm hiện tại cũng chỉ nằm trong khoảng 22 – 23. Với người chơi nghề nghiệp cận chiến thuộc loại hình phòng thủ như chiến sĩ, đấu sĩ, võ sư... thì lượng HP của họ chỉ nằm trong khoảng 8.000 điểm. Nếu cao hơn một chút thì có thể chạm đến mốc 10.000 điểm HP và ngược lại công kích chỉ nằm trong khoảng 400 – 700 điểm nếu như có trang bị tốt.

Còn đối với đám người chơi viễn trình này, HP nếu như cao lắm thì cũng chỉ đạt đến khoảng 4000 điểm, bởi vì bọn họ toàn bộ đều tập trung vào tu luyện tinh thần thuộc tính để gia tăng lượng sát thương cho công kích của mình. Thế nên công kích của bọn họ đều vượt lên gấp hai, ba lần so với người chơi cận chiến.

Chính vì thế mà khi công kích Đình Tấn, bọn họ mới có thể gây ra một lượng sát thương cao như vậy, nhưng nhận lại sát thương cũng cao không kém.

Hiện tại, không có bất cứ người nào trong game Anh Hùng lại có khả năng tu luyện đến giới hạn tối đa của bất cứ thuộc tính nào mà cơ thể có thể chịu đựng như Đình Tấn, dù cho có luyện ngày luyện đêm đi chăng nữa.

Bởi vì không phải ai cũng có bí mật về thuật tu luyện để kích hoạt kỹ năng và cũng không phải ai cũng có đủ điểm kỹ năng để nâng cấp bí kíp tu luyện hệ thống tặng cho lên hai cấp cả.

Đa số bọn họ tu luyện một vòng chỉ được 1 – 2 điểm tinh thần là nhiều, còn Đình Tấn thì lại hơn người ta đến gấp rưỡi lần.

Đó là chưa kể đến việc hắn còn có ba, bốn cái bí kíp tu luyện khác nhau và một số lượng lớn trang bị khủng với toàn bộ đều là chất lượng từ Đồ Đỏ trở lên, bổ sung cho hắn thêm 70% điểm thuộc tính tinh thần và 30% toàn bộ điểm thuộc tính còn lại.

Chính vì vậy mà công kích của đám Bộ Xương Cung Thủ dựa trên thông số [Từ gấp 1.5 đến 1.8 lần điểm thuộc tính tinh thần của Đình Tấn] mới kinh khủng như vậy.

Gã Trần Cận Hùng ẩn nấp phía sau hai hai ba tên thuộc hạ, trông thấy một màn này thì trợn mắt há mồm không nói nên lời. Cũng nhờ có hai tên thuộc hạ này đón đỡ thay cho 5 mũi tên nên gã mới may mắn thoát chết.

Bất quá, vừa hết một lượt công kích này, đội viễn trình của gã Trần Cận Hùng cũng đã bị giết đi ít nhất 50 người, gần một phần tư quân số rồi. Mà đám

Bộ Xương Cung Thủ đầu thế nào dễ dàng bỏ qua cho bọn họ như vậy được.

Không hề cho đám người chơi viễn trình của Hồng Môn Hội kịp triệu hồi kỹ năng làm ra phản kích, những con Bộ Xương Cung Thủ này đã giờ cung lấp tên phát ra đợt công kích thứ hai của bọn chúng.

Bên cạnh đó, ở chiến trường giữa đám Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi với đội cận chiến của Hồng Môn Hội, tình hình cũng đang dần dần tiến về hồi kết.

Binh dSDWJT3g đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ đã thành công bao trùm hết đám người Hồng Môn Hội vào trong đội hình ‘chiếc túi lớn’ do bọn chúng tạo ra.

Theo mệnh lệnh tiếp theo của Đình Tấn, những con Bộ Xương Chiến Sĩ từ từ siết chặt đội hình lại, càng lúc càng dồn ép không cho đám người Hồng Môn Hội có cơ hội phát huy ra lợi thế về số đông của bọn họ.

Cùng lúc đó, đám Tang Thi thì liên tục nhào lộn chém giết ở giữa lòng địch. Tuy là mỗi con mang trên người một lượng HP hơn 5.000 điểm, lại thêm tốc độ và phản ứng linh hoạt, thế nhưng bọn chúng cũng không thể né tránh công kích của nhóm người hơn gấp đôi quân số của mình.

Xét về mặt thương vong, bọn chúng cũng là binh đoàn bị tử vong nhiều nhất trong số ba binh đoàn vong linh của Đình Tấn.

Nhưng nhờ có khả năng triệu hồi bù đắp lại quân số với tốc độ cao của Đình Tấn, binh đoàn Tang Thi liên tục được đưa về trạng thái quân số lớn nhất của chúng. Đám người Hồng Môn Hội kia cũng không tránh khỏi có cảm giác bọn Tang Thi này có số lượng vô cùng vô tận, giết mãi không hết.

Gã Trần Cận Hùng trông thấy sức mạnh đôi bên chênh lệch quá nhiều, hay có thể nói là hoàn toàn bị áp đảo thì không tự chủ xuất hiện một con hoảng sợ trong lòng.

Đợt tranh giành Boss Griffin vừa rồi làm cho những tên thuộc hạ trong Hồng Môn Hội của hắn đã bị thiệt hại rất nhiều, cả về kinh nghiệm lẫn trang bị. Dù đã được bù đắp lại bằng bản hợp đồng, chiếm lấy một số lượng lớn cổ phần của công ty bất động sản với Henry, nhưng nếu như lần này lại tiếp tục bị diệt đoàn, hắn quả thật không dám tưởng tượng, uy tín của mình liệu sẽ bị sụt giảm đến mức nào nữa.

- “Rút lui, nhanh rút lui! Không cần đánh nữa, nhanh rút lui cho ta!”

Hốt hoảng, hắn vừa hét to liên tục, vừa nhanh chân chạy về phía sau, bởi vì lúc này, trên bầu trời có vô số những mũi tên xương mang theo một lượng sát thương kinh khủng đang lao nhanh tới.

- “Rút lui! Toàn đội nhanh rút lui!”

- “Chạy mau! Không phải đánh nữa!”

...

Những tên thuộc hạ thân tín của gã Trần Cận Hùng vừa nhận được mệnh lệnh thì mừng như điên, vội vàng hò hét ra lệnh cho đám đàn em của chúng rút lui.

Chiến đấu không quá 5 phút, thế nhưng bị những con Bộ Xương Chiến Sĩ kia bao vây, bọn họ có khổ không nói nên lời. Muốn xông ra ngoài nhưng lại không thể vượt qua hàng rào kín mít, không một kẽ hở của những con Bộ Xương Chiến Sĩ.

Còn công kích thì dù có đánh kiểu nào, ở góc độ nào đi chăng nữa cũng đều sẽ bị bọn chúng kịp thời đưa khiên ra đón đỡ được. Với lượng sát thương chỉ khoảng 400 – 700, đánh với những con quái vật chỉ khoảng 5000 – 8000 HP, bọn họ còn có thể tự tin mà chiến đấu lại.

Nhưng đấu với đám Bộ Xương Chiến Sĩ có lượng HP đến hơn 8.000 điểm mà lại có khả năng giảm đi 80% lượng sát thương nhận vào thì có thể nói bọn họ đã không còn ý chí để mà chiến đấu thêm một phút nào nữa.

‘Binh bại như núi lở’, mệnh lệnh rút quân vừa phát ra thì đám người Hồng Môn Hội này đã hoàn toàn không còn để ý đến đồng đội của mình nữa. Nơi miệng ‘Cái túi’ vẫn còn chưa được đám Bộ Xương Chiến Sĩ bịt kín nhanh chóng trở thành một lối thoát hiểm cho đám người này.

“Từ Vong Mãn Che”

Đình Tấn nhếch mép cười khinh thường, vung tay một cái tung ra kỹ năng mà hắn đã chuẩn bị này giờ cho thời điểm cuối cùng này. Hắn phải chọn thời điểm này vì nếu tung ra quá sớm, bọn họ có thể quá sợ hãi mà bỏ chạy. Đến lúc đó hắn rất khó lòng mà truy sát được.

Hiện tại, số lượng người của Hồng Môn Hội chỉ còn lại không đến 400 người, cho đám vong linh truy giết thì càng dễ dàng hơn.

Hắn cũng không quên ra lệnh cho mấy con Bộ Xương Chiến Sĩ không cần phải cố thủ nữa, có thể tự do xông lên công kích.

Màn khói đen lan tỏa ra không gian xung quanh, làm giảm đi thuộc tính của đám người Hồng Môn Hội và đồng thời cũng tăng lên thuộc tính của đám vong linh.

Nhưng con Bộ Xương Chiến Sĩ và Tang Thi như là được hít ‘Lá đu đủ’, ngọn lửa linh hồn trong hốc mắt của chúng điên cuồng cháy bùng bùng lên,

nhánh chân đuổi theo chém giết đám người Hồng Môn Hội đang tháo chạy tuốt cả quần.

Nhìn tình cảnh này, Đình Tấn không khỏi nhớ lại khoảng thời gian trước đó, khi mà Ameerah và Louis lãnh đội những thành viên [The Alliance] kết hợp cùng với đám Bộ Xương Chiến Sĩ cũng đuổi giết đám người này.

Tuy rằng bọn họ có chút ngu ngốc, lại cũng yếu ớt hơn mình rất nhiều, thế nhưng hắn vẫn luôn tự nhắc nhở bản thân rằng. Bên ngoài kia vẫn có thể sẽ còn có người giỏi hơn mình, nếu xuất hiện bất cứ ý nghĩ khinh thường mọi người trong đầu thì có thể một ngày nào đó, hắn sẽ phải đối diện với cái chết mà không hiểu tại sao.

Tận thế xảy ra, hắn cũng đã chứng kiến những mặt tối, những phần ‘Con’ trong mỗi người lúc đó mới bắt đầu lộ ra rõ ràng. Đã có rất nhiều tình cảnh người hại người, tranh quyền đoạt lợi. Những kẻ mạnh mẽ vì khinh thường kẻ yếu đê rồi bị hại chết ngược lại.

Chính điều này vẫn luôn nhắc nhở Đình Tấn phải giữ trong lòng sự cảnh giác, dù cho đối phương là một kẻ hiền hậu, kẻ yếu, kẻ hèn v.v...

Vừa bước chậm theo sau đám vong linh đang truy giết đám người Hồng Môn Hội, Đình Tấn vừa thần thờ nhớ lại những hồi ức trước khi trọng sinh. Những con Bộ Xương Cung Thủ cũng chậm rãi bước theo sau hắn, đồng thời giờ cung công kích đám người Hồng Môn Hội đang chạy ở phía xa.

Bất chợt, lúc này, một âm thanh nhắc nhở của hệ thống lại vang lên bên tai làm gián đoạn dòng suy nghĩ của Đình Tấn.

Keng! – Ngài đã vượt quá giới hạn để điều khiển vong linh. Liên kết tinh thần bị đứt đoạn, vong linh mất quyền khống chế. Xin hãy cẩn thận.

Keng! – Ngài đã vượt quá giới hạn để điều khiển vong linh. Liên kết tinh thần bị đứt đoạn, vong linh mất quyền khống chế. Xin hãy cẩn thận.

...

Liên tục những đầu thông báo giống hệt nhau vang lên bên tai Đình Tấn, chẳng khác gì tiếng chuông báo thức làm cho đầu óc của hắn cũng có chút ong ong lên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 243: Loạn Tang Thi

Đến gần 2 phút sau, khi mà âm thanh thông báo hệ thống đã dừng lại ở con số 95 lần, Đình Tấn mới kịp định thần phân tích lại những lời mà hệ thống vừa nói.

Đến khi hiểu ra, hắn mới giật mình kinh ngạc, đưa mắt nhìn về phía đội quân vong linh đang truy giết đám người Hồng Môn Hội ở phía trước mặt.

Trong lúc đang thần thờ suy nghĩ chuyện viễn vong lúc này thì khoảng cách từ hắn đến đám Bộ Xương Chiến Sĩ và đội Tang Thi của mình đã nhanh chóng vượt qua quãng đường hơn 300 mét.

Nhưng với tốc độ nhanh hơn, đám Tang Thi đã đuổi theo phía sau đám người Hồng Môn Hội, bỏ lại những tên Bộ Xương Chiến Sĩ ở phía sau hơn chục mét có thừa.

Đình Tấn cẩn thận suy xét lại liền đưa ra suy đoán, có thể là do đám Tang Thi này vượt ra ngoài tầm điều khiển của hắn nên hệ thống mới thông báo như vậy.

Không chậm trễ nữa, Đình Tấn nhanh chân cất bước đi về phía đám Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ trước mặt. Hắn muốn thử xem, liệu rút ngắn lại khoảng cách thì có thể nối lại liên kết tinh thần hay không.

Vừa đi, hắn cũng vừa tranh thủ xem lại khoảng cách từ vị trí mà hắn nhận được đầu thông báo kia cho đến vị trí của đám Tang Thi, để có thể đưa ra kết quả chuẩn xác hơn.

Bất quá, không đợi cho Đình Tấn kịp đi đến nơi, những con Tang Thi mất đi quyền khống chế này bắt đầu nổi điên lên.

Chúng lao vào chém giết những tên Hồng Môn Hội đang bỏ chạy ở gần mình nhất. Mỗi con Tang Thi ngay khi vồ được một con mồi, thì bọn chúng sẽ lập tức điên cuồng cắn xé cho đến khi đối phương từ vong.

Tốc độ chém giết dường như đã tăng lên rất nhiều lần so với khi còn bị điều khiển, làm Đình Tấn cũng có chút giật mình.

Trước đó, Đình Tấn đã mệnh lệnh cho đám Tang Thi là đuổi theo quấy rối đám người Hồng Môn Hội, không để cho bọn họ chạy trốn. Thế nhưng bây giờ, bọn chúng đã không còn nghe theo mệnh lệnh nữa mà chỉ điên cuồng chém giết.

Thế nên nhờ vậy mà những tên Hồng Môn Hội may mắn tránh thoát móng vuốt và hàm răng sắc bén của con Tang Thi liền lợi dụng thời cơ mà trốn đi.

Không quá lâu sau đó, khi mà bọn Tang Thi cắn giết hết đám người Hồng Môn Hội, thì cũng là lúc những con Bộ Xương Chiến Sĩ kịp thời chạy đến bên cạnh chúng.

Những con Tang Thi này vừa cắn xé xong con mồi thì bắt đầu nhòm ngó đác đác xung quanh như đang tìm kiếm mục tiêu mới. Mà những con Bộ Xương Chiến Sĩ thì lại đứng ngay sát bên cạnh chúng.

Điều này không khỏi làm cho đám Tang Thi nhận định đối phương chính là con mồi được lựa chọn tiếp theo.

Hơn 90 con Tang Thi mất đi không chể, còn sống sót sau trận chiến và đang đuổi theo đám người Hồng Môn Hội đã quay ngược trở lại, lao vào công kích binh đoàn 150 con Bộ Xương Chiến Sĩ của Đình Tấn.

Nhờ vậy mà gã Trần Cận Hùng và đám đàn em hắn đã an toàn thoát khỏi sự truy quét của binh đoàn vong linh.

Cũng giống như khi công kích với đám người Hồng Môn Hội, những con Tang Thi này vô tội, đeo bám lên cơ thể của những con Bộ Xương Chiến Sĩ, sau đó lại dùng hàm răng và bộ vuốt sắc bén của chúng mà cắn xé đối phương.

Tuy rằng lúc bình thường, đội Bộ Xương Chiến Sĩ này chống đỡ quái vật và người chơi thì rất lợi hại.

Thế nhưng khi đối mặt với kẻ địch linh hoạt, có ý thức chiến đấu tốt và đặc biệt là không sợ chết như đám Tang Thi này, những tên Bộ Xương Chiến Sĩ dường như có hơi vương tay vương chân không thể thể hiện ra toàn bộ sức chiến đấu của mình.

Mỗi khi đưa khiên xương ra đón đỡ, những con Tang Thi lập tức sẽ mượn nhờ tấm khiên đó leo lên trên cơ thể chúng. Đến lúc đó, con Bộ Xương Chiến Sĩ này chỉ có thể ‘Chịu đấm ăn xôi’, vùng vẫy riu đánh lên người của đối phương.

Nhưng mấy con Tang Thi nào có để đối phương được ‘Ăn xôi’ dễ dàng như vậy. Mỗi khi phát hiện tên Bộ Xương Chiến Sĩ muốn vùng vẫy công kích mình, những con Tang Thi đang đeo bám trên cơ thể chúng, lập tức sẽ nhảy khỏi người đối phương, bay sang đeo bám một đối tượng khác bên cạnh nếu có.

Cứ như thế đám Bộ Xương Chiến Sĩ này hoàn toàn bị áp chế, không thể thi triển ra khả năng đón đỡ công kích của chúng.

Đám Tang Thi này ngoài sự khổng lồ và buff nguyên tố thuộc tính [Lôi] bị mất ra thì sức mạnh cùng với thuộc tính cơ bản đều hoàn toàn không có gì thay đổi.

Chính vì thế mỗi đòn công kích của bọn chúng đánh lên người những con Bộ Xương Chiến Sĩ đều là nằm trong khoảng 600– 900 điểm, đó vẫn là đã tính qua lượng sát thương bị giảm xuống do phòng thủ vật lý khá cao của đám Bộ Xương Chiến Sĩ.

Tuy rằng hiệu ứng kỹ năng bị động Thi Độc và Xé Rách không có tác dụng với đám Bộ Xương Chiến Sĩ, nhưng mà tốc độ công kích của bọn Tang Thi thì lại nhanh gấp ba, bốn lần những tên người chơi bình thường, thế nên lượng sát thương gây ra là rất lớn, nhiều hơn gấp mấy lần so với đám người Hồng Môn Hội trước đó.

Điều này làm cho lượng HP chỉ có 8.000 điểm của những con Bộ Xương Chiến Sĩ nhanh chóng bị đánh thành trống rỗng. Không tới 1 phút chiến đấu mà đã có gần 10 con nhanh chóng ngã xuống từ vong.

Theo như phân chia cấp bậc trong bí kíp vong linh phép thuật của Đình Tấn, những con Tang Thi này lại thuộc một cấp bậc bình chủng cao cấp hơn Bộ Xương Chiến Sĩ.

Điều này không phải là không có lý do, mà quá trình chiến đấu giữa hai loại vong linh bình chủng trước mắt này, chính là một lời giải đáp cho điều đó.

Đột nhiên, có một số con Tang Thi đã quay trở lại khá sâu, tiến vào vùng ảnh hưởng của kỹ năng “Từ Vong Mãn Che” mà Đình Tấn đã tung ra trước đó.

“Từ Vong Mãn Che”

-670

-670

...

Liên tục những con số sát thương do thuộc tính bị suy giảm nổi lên trên đầu của 11 - 12 con Tang Thi bị mất đi khổng lồ. Những con Tang Thi này như bị làm cho tức giận, gào thét một tiếng chói tai, sau đó ánh mắt chuyển hướng về phía Đình Tấn.

Nhìn thấy tình cảnh này, Đình Tấn không khỏi nhú chặt đôi chân mày lại, trong lòng lo lắng không thôi.

‘Triệu hồi Tang Thi’ (x115)

Hắn thử đặt tay lên sách triệu hồi lại một nhóm Tang Thi khác thì bất ngờ, lại có thể thành công. Điều này càng không khỏi làm cho hắn nhận ra nhiều

điều mới lạ trong phép thuật triệu hồi vong linh mà hắn đã bỏ thời gian hơn 3 năm ra nghiên cứu.

Nhưng không hề cho hắn có thời gian suy nghĩ lâu, những con Tang Thi bị kỹ năng “Tứ Vong Mãn Che” ảnh hưởng kia đã từ bỏ công kích với đám Bộ Xương Chiến Sĩ, nhanh chóng xông về phía hắn.

- ‘Tấn Công’

Nhận ra được điều này, Đình Tấn cũng không chần chờ nữa, nhanh chóng thì thầm trong đầu một tiếng, phát ra mệnh lệnh cho Bộ Xương Chiến Sĩ và Bộ Xương Cung Thủ cùng với đám Tang Thi, mới vừa được triệu hồi này, phát ra công kích, nhanh chóng giải quyết đám Tang Thi mất đi quyền khống chế kia.

Khoảng cách đôi bên có không đến 20 mét, với tốc độ nhanh gấp hai, ba lần so với những tên người chơi bình thường của mấy con Tang Thi mất đi khống chế này, Đình Tấn biết bọn chúng sẽ chỉ tốn vài giây thôi thì sẽ có thể tiếp cận được mình.

Chính vì thế hắn phân công cho một nửa quân số đội Bộ Xương Cung Thủ xông lên, FRKMJVfq cận thân chiến đấu cầm chân lại đám Tang Thi này, còn một nửa khác thì đứng ở ngoài bắn tỉa vào yểm hộ đồng đội.

Ngay lập tức, liền có 35 con Bộ Xương Cung Thủ nhận mệnh lệnh, vác cung lên lưng rồi lấy ra dao găm đeo bên hông, xông thẳng về phía 12 con Tang Thi mất đi khống chế kia.

Đều là loại hình binh chủng thiên về tốc độ và sức sát thương, 20 mét đoạn đường cũng rất nhanh đến hồi giao nhau. Những con Tang Thi cứ theo bài cũ, lao tới vô chạp lấy kẻ địch, muốn mượn lực đeo bám lên thân thể những con Bộ Xương Cung Thủ trước mặt này.

Bất quá, với một loại binh chủng cao cấp hơn bọn chúng, những con Bộ Xương Cung Thủ hoàn toàn áp chế đám Tang Thi mất khống chế này cả về tốc độ lẫn sức sát thương.

Một tên Bộ Xương Cung Thủ trông thấy có một con Tang Thi đang vô tới mình thì lập tức lách người sang một bên, dao găm mạnh mẽ cắm lên người nó.

‘Phập...’

-1322

-7 [Lôi]

Một con số sát thương khủng bố nổi lên trên đầu của con Tang Thi bị mất đi khống chế này. Đồng thời, những tia sét quán quanh đầu dao găm của con Bộ Xương Cung Thủ nhanh như chớp truyền sang, bao phủ toàn bộ thân thể con Tang Thi.

Cùng lúc đó, thân thể con Tang Thi bị tia sét bao phủ kia đã bị cứng đờ ra, khựng lại ở ngay động tác vô tới. Con Bộ Xương Cung Thủ đối mặt với nó làm sao có thể dễ dàng bỏ qua cơ hội này. Nó lập tức vung dao găm tiếp tục đâm vào đầu của đối phương.

‘Phập...’

-3773 (Chí Mạng)

...

Sát thương chí mạng hiện lên, rút đi toàn bộ lượng HP còn lại của con Tang Thi này. Cảnh tượng tương tự như vậy cũng liên tục xuất hiện xung quanh chiến trường giữa đám Bộ Xương Cung Thủ và Tang Thi.

Những con Bộ Xương Cung Thủ còn có được một lợi thế là buff nguyên tố thuộc tính [Lôi] từ kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” của Đình Tấn, thế nên đôi lúc chiến đấu với đám Tang Thi, chỉ cần hiệu ứng “Tê Liệt” xuất hiện thì ngay tức khắc sẽ có kẻ phải chết.

Đứng bên ngoài quan sát, Đình Tấn trông thấy toàn bộ một màn chiến đấu này thì không khỏi xuất hiện một chút kinh ngạc, không phải vì sức mạnh của lũ Bộ Xương Cung Thủ mà là vì con số [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] đã không còn là 5 điểm nữa, mà đã tăng lên 7 điểm rồi.

Đưa tay xoa cằm cẩn thận suy đoán lại, Đình Tấn nghĩ rằng, có thể đám Tang Thi này hay thậm chí là quân đoàn vong linh của hắn không thể đề kháng với nguyên tố thuộc tính [Lôi] nên lượng [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] sẽ gia tăng.

Đồng thời lúc này hắn còn có cảm giác, dường như thời gian con Tang Thi bị “Tê Liệt” cũng nhiều hơn bình thường gần như gấp rưỡi lần vậy. Điều này không khỏi làm hắn có một nhận thức mới hơn về khả năng đề kháng và ảnh hưởng của sát thương của nguyên tố thuộc tính.

Trong lúc Đình Tấn đang suy nghĩ, số lượng những con Tang Thi tiến vào vùng ảnh hưởng của kỹ năng “Tứ Vong Mãn Che” càng lúc càng nhiều. Và đa số bọn chúng đều bị kích thích, chuyển đổi mục tiêu thù hận lên Đình Tấn.

Tuy rằng những con Bộ Xương Cung Thủ có lượng HP và chỉ số phòng thủ thấp hơn nếu bị đánh trúng một đòn Điểm Yếu hay Chí Mạng thì lập tức có thể bị thuần sát.

Thế nhưng trừ phi bị hại, ba con Tang Thi vậy công thì những tên Bộ Xương Cung Thủ mới bị đánh trúng. Còn nếu không thì gần như con Tang Thi không thể chạm vào người của đối phương.

Lại thêm những con Tang Thi mới được Đình Tấn triệu hồi ra bắt đầu tham gia vào chiến trường, thế nên số lượng 90 con Tang Thi bị mất không chế bắt đầu giảm dần đi thấy rõ.

Âm thầm thở phào một hơi, Đình Tấn bắt đầu quay trở lại với việc phân tích về giới hạn của thuật triệu hồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 244: Giới hạn triệu hồi thuật

Ngồi trên mặt đất, mặc kệ cho đám vong linh của mình chiến đấu với mấy con Tang Thi bị mất quyền không chế kia. Đình Tấn vẫn đang tập trung suy nghĩ về vấn đề giới hạn tầm điều khiển.

Tính từ vị trí hấn nghe được âm thanh thông báo của hệ thống đến nơi mà đám Tang Thi đã bị mất đi không chế, đoạn đường này có hơn 350 mét.

Cần thận ngẫm nghĩ lại, nếu liên kết tinh thần bị đứt đoạn thì chắc chắn là phải có liên quan đến thuộc tính tinh thần rồi. Còn những thông số thuộc tính khác thì có vẻ như không có khả năng liên quan nhiều cho lắm.

Nghĩ vậy, Đình Tấn liền mở ra bảng giao diện thông số nhân vật kiểm tra lại kỹ lưỡng. Hiện tại, thông số thuộc tính tinh thần của hấn là 1088 điểm nếu tính luôn cả phần hỗ trợ của trang bị.

Nếu như mang số điểm thuộc tính tinh thần này chia cho khoảng 350 mét đoạn đường, vậy thì hấn có được một công thức tính tầm điều khiển vong linh là bằng [Điểm thuộc tính tinh thần / 3].

Đây chỉ là Đình Tấn làm tròn, bởi vì đoạn đường bị giới hạn hấn cũng không tính chính xác mà chỉ ước lượng ra một khoảng 350 mét đó thôi.

Bất quá chỉ cần như vậy là đã đủ rồi. Hiện tại, hấn đã có thêm một phần thông tin về kỹ năng triệu hồi thuật của mình.

Tuy rằng không biết điều này có thể xảy ra trong hiện thực hay không, nhưng tốt nhất là hấn cũng dVSbVpzF nên có một sự chuẩn bị sẵn. Để lỡ như lại xuất hiện tình huống vong linh bị mất không chế rồi quay trở lại công kích người triệu hồi thì lại khổ nữa.

Đặc biệt là khi hấn triệu hồi ra những loại binh chủng cao cấp như Tu La Huyết Chiến Sĩ thì rất có thể, không chỉ bản thân mà cả đoàn đội của hấn cũng không đủ cho đối phương chém giết nữa.

Nghĩ đến đó thôi, Đình Tấn đã không khỏi cảm thấy có chút lạnh lạnh ở sống lưng. Trong lòng âm thầm tự khắc cốt ghi tâm, thuật triệu hồi cũng giống như là một con dao hai lưỡi và không hề đơn giản như bề ngoài của nó, phải cẩn thận hơn khi sử dụng thuật triệu hồi này mới được.

Nhiệm vụ đi Thụy Điển sắp tới sẽ không tránh khỏi có chút va chạm với người của ‘Thế giới ngầm’, với lượng tính thần cơ bản không có trang bị hỗ trợ là 640 điểm, Đình Tấn càng có thêm một chút tự tin để vượt qua lần nhiệm vụ này. Cũng như là bảo vệ đồng đội của hấn khỏi những nguy hiểm, không như lần trước đó suýt chết cả bọn Linh Đánh Thuê.

Ngồi thẫn thờ suy nghĩ một hồi, Đình Tấn mới chú ý đến số lượng đám Tang Thi bị mất đi không chế đã không còn lại bao nhiêu. Hơn nữa bọn chúng cũng không hoảng sợ tháo chạy ra xung quanh như những con quái vật đã ngoại khác.

Thế nên, hấn cũng yên tâm ngồi chờ đợi cho đám vong linh của mình dọn dẹp sạch sẽ những con Tang Thi bị mất không chế này.

Tuy rằng lần này gặp phải đám người Hồng Môn Hội chặn đường, bất quá cũng không có nguy hiểm gì nhiều, chỉ mỗi tội giết người nhiều làm điểm PK của Đình Tấn tăng lên vùn vụt.

Rất không may bởi vì hấn khi ra mệnh lệnh cho đám Tang Thi và Bộ Xương Chiến Sĩ xông lên chém giết thì hấn đã là người chủ động công kích trước tiên.

Lại thêm một mình một người có ác ý công kích, diệt sát người chơi khác cho nên hệ thống phán định là mỗi khi giết một người thì điểm PK của hấn lại tăng lên một điểm, không hề chia sẻ bớt cho ai như hồi trận chiến giành Boss Griffin trước đó với đám người [The Throne].

Nhìn lấy số điểm PK đã vượt lên hơn 200 điểm trong bảng thông số nhân vật, cùng với cái tên ‘The Dawn’ và quần áo đen kịt xung quanh người, Đình Tấn có chút lắc đầu cười khổ. Điều này cũng đồng nghĩa với việc, một mình hấn đã giết hơn 200 tên thành viên của Hồng Môn Hội.

Hơn thế nữa là hấn phải bỏ ra một khoảng thời gian để dạo quanh mấy khu vực đông quái để tàn sát một lần, giảm bớt điểm PK rồi.

Đình Tấn mang theo con tức giận bắt đầu đi thu dọn chiến trường. Vừa đi hấn vừa lăm bằm trong miệng, âm thầm mắng chửi đám người Hồng Môn Hội một hồi.

- “Mẹ kiếp, rảnh rồi, không có chuyện gì làm lại đem mạng tới ‘Cúng’ cho mình lên điểm PK.”

Nếu tên Trần Cận Hùng và đám thuộc hạ hấn có mặt ở đây mà nghe được lời của Đình Tấn thì chắc sẽ không khỏi tức đến muốn khóc, mắng chửi hấn một hồi.

- “Đại ca a, bọn tiểu đệ đâu phải là tới “Cúng” mạng mà là tới giết nguoi cướp trang bị đó nha...”

...

Thời gian cứ nhỏ giọt trôi qua, số lượng đám Tang Thi mất quyền khống chế của Đình Tấn mỗi giây cứ giảm đi hai, ba con. Trong khi đó Đình Tấn thì cứ dạo vòng quanh khu vực của đám người Hồng Môn Hội bị chém giết bỏ mạng mà thu nhặt trang bị rác.

Tuy là chỉ có khoảng 80 món đồ trắng và một ít đồ xanh 20 cấp, nhưng bấy nhiêu đó cũng là một khoản tiền lớn rồi. Phải biết việc tìm kiếm trang bị trong game Anh Hùng rất là khó khăn, vì không phải quái vật nào cũng cho ra vật phẩm.

Đồ trắng trang bị, đẳng cấp 20, ở thời điểm hiện tại cũng đã là rất quý rồi, nói chi là đến đồ xanh, đồ đỏ. Đừng nhìn Đình Tấn mà đánh giá trang bị của những tên thành viên Hồng Môn Hội này, bởi vì bản thân hấn đã chiếm được rất nhiều lợi thế từ đầu game nên thu hoạch nhiều hơn người bình thường là lẽ dĩ nhiên.

Hơn nữa, trong một công hội muốn có được trang bị cao cấp thì chức vị phải cao, muốn so sánh được với chất lượng trang bị của Đình Tấn thì chắc chỉ có thể mang ra so với chủ của những công hội lớn, S cấp tầm cỡ thế giới mà thôi.

Rất nhanh sau đó, Đình Tấn cuối cùng cũng đã thu thập xong đồ vật trang bị rơi ra của đám người Hồng Môn Hội. Mà lúc đó cũng là thời điểm mà đám Tang Thi bị mất khống chế đã bị quân đoàn vong linh diệt sạch.

“Thu Hồi”

Vung tay một cái, Đình Tấn thu hồi lại gần hết số lượng vong linh. Chỉ chừa lại vài con Bộ Xương Cung Thủ và Bộ Xương Chiến Sĩ bên người.

Với lượng MP khôi phục mỗi giây đã đạt đến con số 150 điểm, Đình Tấn có thể duy trì khả năng triệu hồi cho 4 con Bộ Xương Cung Thủ liên tục mà không cần tiêu hao thuốc hay phải sử dụng kỹ năng gì nữa.

Bên cạnh đó, với 13 điểm HP khôi phục mỗi giây, hấn còn có thể giữ lại 10 con Bộ Xương Chiến Sĩ bên người. Một công một thủ, cứ như vậy chỉ số an toàn sẽ được nâng cao lên rất nhiều.

Đình Tấn mang thân thể nặng nề, bị giảm đi gần hết tốc độ di chuyển do mang đồ vật quá tải trọng cơ thể cho phép mà bước lên đường về EL thành.

Trên đường đi, hấn dựa trên trí nhớ, sẵn tiện ghé thăm sang những khu vực tập trung quái vật mà trước đó đã đi ngang qua một lần. Mục đích thì dĩ nhiên là để chém giết, giải trừ bớt một ít điểm PK rồi.

Tốc độ di chuyển phải nói là còn chậm hơn cả mấy cụ ông cụ bà đi bộ đường sinh, Đình Tấn cứ thế mà bước đi một đoạn đường hơn 50 km vì phải vòng quanh chém giết quái vật.

Đến gần 5 giờ chiều, cổng phía đông EL thành đã thấp thoáng xuất hiện ở phía xa xa trong tầm mắt của Đình Tấn.

- “Phải chi có mấy tên đó ở đây thì hay biết mấy...”

Mang quá nhiều trang bị trên người làm Đình Tấn không khỏi có chút nhớ nhung mấy tên đồng đội của mình.

Chậm rãi bước đi trong khi 14 con vong linh đang quần quật chiến đấu với mấy con quái vật xung quanh, Đình Tấn chợt nhớ đến những tên đồng đội thì tiện tay mở lên giao diện hệ thống bảng xếp hạng – Đăng Cấp kiểm tra xem bọn họ hai ngày thời gian trong game vừa qua đã làm ăn thế nào rồi.

Bảng Xếp Hạng [Đăng Cấp]

1/ The Dawn - Đăng cấp: 31

2/ John Rothschild - Đăng cấp: 28

3/ James D. Rockefeller - Đăng cấp: 27

4/ Wer Frank - Đăng cấp: 27

5/ Siêu cấp Ammida - Đăng cấp: 25

6/ The King - Đăng cấp: 25

7/ Chiến Cuồng Terrell - Đẳng cấp: 25

8/ David Levi - Đẳng cấp: 24

9/ Louis Nguyễn - Đẳng cấp: 23

10/ Trần Cận Hùng - Đẳng cấp: 23

11/ HungCuong - Đẳng cấp: 20

12/ Báo Đen – Đẳng cấp: 20

...

Bảng xếp hạng, vị trí hầu như không có gì thay đổi nhiều. Hai ngày thời gian trong game trôi qua, mỗi người trên bảng xếp hạng nhanh thì tăng lên 2 cấp, còn chậm thì chỉ có một.

Bất quá vị trí của tên Báo Đen và gã Trần Cận Hùng lại tiếp tục đi thụt lùi xuống. Tên Trần Cận Hùng thì Đình Tấn không cần phải nghĩ tới cũng biết nguyên do rồi, chắc chắn là do bỏ thời gian tìm kiếm hãn trong hai ngày vừa qua nên không có khả năng đi luyện cấp nhiều.

Còn gã Báo Đen thì lại bị một tên người chơi khác đề lên đầu, điều này lại làm cho Đình Tấn không khỏi có chút thất vọng trong lòng.

- “Hừm... chắc không có thời gian chơi game vì phải tham gia huấn luyện chuẩn bị cho nhiệm vụ sắp tới đây.”

Âm thầm suy đoán nguyên do, Đình Tấn đưa tay tắt đi bảng giao diện. Rất may mắn là trong khoảng thời gian này, những người trong tiểu đội của hãn không ai lại lười biếng.

Mọi người chắc đều cố gắng rất nhiều nên mới có thể tăng lên hai cấp như vậy, hãn cũng rất vui mừng vì điều đó, sức mạnh càng tăng lên thì ắt hẳn độ nguy hiểm của chuyến đi sắp tới đến Thụy Điển sẽ được giảm xuống rất nhiều.

Bất quá Đình Tấn vẫn luôn chú ý đến hai cái tên vẫn đang đuổi sát theo ở phía sau hãn.

Với Henry thì hãn đã quá quen thuộc rồi. Trong hai ngày vừa qua, tên này ắt hẳn cũng đi luyện cấp rất điên cuồng nên mới đề ép được Ameerah xuống dưới một bậc như vậy.

Tuy nhiên, Đình Tấn cũng không để ý quá nhiều về chuyện của tên này. [The Throne] sau nhiều trận thất bại thì chắc chắn đã bị trọng thương rất nhiều rồi. Bọn chúng cũng cần phải có thời gian nghỉ ngơi hồi sức, thế nên uy hiếp trong tương lai cũng là không đáng kể lắm.

Còn cái tên John Rothschild cũng gọi lên cho Đình Tấn rất nhiều suy nghĩ.

Nhìn đẳng cấp của đối phương, hãn không khỏi nghĩ đến nếu không phải lần này gia nhập phụ bản đặc biệt tăng liền một lúc 5 cấp thì có lẽ hãn đã bị đối phương đuổi kịp đẳng cấp rồi.

Điều này nói lên thực lực của đối phương... Không! Phải nói là thực lực của thế lực đối phương có thể sẽ rất mạnh.

Mà Lý Uyên chính là muốn chống đối với gia tộc Rothschild này. Thế này thì chẳng khác nào trong tương lai, hãn chắc chắn lại sẽ phải đối mặt với một đối thủ cường đại khác nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 245: Trở về

Bỏ ra hơn 2 tiếng thời gian đi bộ, Đình Tấn cuối cùng cũng về được đến [Đệ Nhất Quán] ở quảng trường trung tâm. Bầu trời lúc này đã tối đen, thời gian hiện tại cũng đã gần 9 giờ tối.

Phải biết lúc Đình Tấn chém giết với đám người Hồng Môn Hội thì cũng chỉ mới là 7 – 8 giờ sáng mà thôi. Quá trình chiến đấu cũng không quá 30 phút, nhưng tiêu tốn nhiều thời gian như vậy một phần cũng là vì hãn phải đi đánh quái để tẩy điểm PK.

Còn lại một phần khác thì là do hãn mang quá nhiều đồ vật trên người, vượt quá tải trọng mà thuộc tính nhân vật cho phép. Vì thế nên tốc độ bị làm chậm lại đến hơn 80%.

Nếu không phải có trang bị Quần Prometheus, Giày Mercuries và Áo Khoác Ma Pháp hỗ trợ đến 90% tốc độ di chuyển, Đình Tấn sợ rằng phải đến hơn 12 giờ đêm mới có thể đặt chân về đến EL thành.

Một mồi kéo lê thân xác vào trong quán ăn, Đình Tấn đưa mắt nhìn xung quanh, dường như đang tìm kiếm ai đó. Hiện tại tuy rằng đã hơn 9 giờ tối, thế nhưng người chơi cũng còn hoạt động rất sôi nổi. Trong [Đệ Nhất Quán], bàn ăn đều đã kín mít, chỉ còn một vài bàn trống trong tổng số hơn vài chục bàn ăn của quán.

- “Xin lỗi, ngài cần gì ạ?”

Đang lúc Đình Tấn ngó dáo dác nhìn xung quanh thì không biết từ lúc nào đã có một cô gái trẻ chỉ khoảng độ 18 – 19 tuổi tiến đến phía sau hắn, mở giọng hỏi thăm. Cả người ăn bận một bộ váy tiếp viên kín đáo, thanh lịch, cô gái này chính là một người chơi được thuê làm nhân viên phục vụ của [Đệ Nhất Quán].

Nghe có người ở phía sau mình lên tiếng hỏi thăm, Đình Tấn giật mình xoay người lại nhìn xem đối phương là ai và muốn gì.

- “A! Ngài là...”

Không chờ cho Đình Tấn kịp lên tiếng hỏi thăm, cô gái còn chưa thấy được khuôn mặt của hắn, chỉ mới vừa trông thấy dáng vẻ bên ngoài thôi thì dường như đã nhận ra được thân phận của hắn là ai rồi.

Nàng kinh ngạc không kịp được bật thốt lên, sau đó như sự nhớ ra điều gì nên liền vội vàng che miệng lại. Bất quá, ngón tay nàng đang chỉ thẳng vào người hắn thì vẫn còn ngừng lại giữa không trung mà quên thu hồi về.

Tiếng la của cô gái phục vụ viên này tuy nhỏ nhưng cũng làm những người xung quanh đó bị hấp dẫn sự chú ý. Một số người có chút tò mò nhìn sang cô gái rồi lại nhìn đến thân ảnh của Đình Tấn.

Và rồi không biết từ đâu và FjGChaYJ từ ai trong đại sảnh quán ăn, một giọng nói vang lên đánh động tất cả những người chơi đang có mặt tại đây.

- “Ah! Là The Dawn! Người đó là hội trưởng [The Alliance]!”

Giọng nói vừa phát ra, vô số cặp mắt lập tức đổ dồn về phía Đình Tấn làm hắn không khỏi đỏ mặt hồi hộp.

Ngay khi hắn vừa định nhất chân, cất bước chạy đi ra ngoài, một gã người chơi đột nhiên lao ra chặn đường, rồi lao vào ôm lấy tay hắn, liền mồm gào thét lên.

- “Aaa... Hội trưởng, ta là fan cuồng của ngài đây. Ta rất rất hâm mộ ngài, cho ta vào [The Alliance] đi, ta hứa sẽ làm nhiệm vụ mỗi ngày, sẽ nạp tiền vào cống hiến cho công hội. Cho ta gia nhập đi.”

Tên người chơi này vừa nắm chặt lấy cánh tay của Đình Tấn, vừa lắc mạnh không ngừng nghỉ. Miệng cũng liên tục ‘nã đạn’, khiến cho hắn có chút bối rối không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- “Mới rồi đi nơi này có hai ngày, đáng lý ra mọi người phải quên ta đi chút ít rồi mới phải chứ. Làm sao cứ như bản thân lại trở nên càng thêm nổi tiếng vậy trời?!”

Trong đầu âm thầm kinh ngạc suy nghĩ, Đình Tấn cũng cố nặn ra nụ cười, từ tốn nói câu từ chối với tên người chơi đang đeo bám mình rồi nhẹ nhàng gạt tay hắn sang một bên, muốn nhanh chóng rời khỏi nơi nguy hiểm này.

Bất quá, đám người xung quanh lại không cho hắn đi mới khổ. Có một người rồi lại hai, ba người cho đến N người lao vào bao vây lấy Đình Tấn chẳng khác nào hắn chính là một minh tinh đang hot nhất thời điểm hiện tại vậy.

Đình Tấn trước giờ nào có bị tình cảnh người bu đông như thế này bao giờ, nhiều lắm là bị một đám quái vật vây quanh mà thôi. Muốn chen lấn ra bên ngoài nhưng đông người quá, hắn lại không thể thoát ra được.

Bỗng nhiên, không biết là ai và từ đâu đến đột nhiên nắm lấy tay hắn, lôi ngược về phía sau. Đình Tấn không tự chủ mà chạy theo sự lôi kéo của đối phương.

Đám đông trông thấy Đình Tấn bỏ chạy thì liên tục gào thét như zombie đuổi theo con mồi, thế nhưng bọn họ rất nhanh thì lại bị mấy thân ảnh khác đứng ra ngăn cản lại. Những người này đều mang trên vai phù hiệu của [The Alliance].

Một lúc sau, Đình Tấn cuối cùng cũng biết người lôi kéo mình là ai. Chính là người mà hắn đang muốn tìm kiếm trước đó, Lý Uyên.

Trước đó, khi Đình Tấn bị người chơi vây quanh, cô gái tiếp viên đã vội vàng chạy đi tìm Lý Uyên để báo cáo. Nhận được tin tức Đình Tấn đã quay trở lại, Lý Uyên vất bỏ mọi công việc đang làm dang dở, nhanh gọi mấy người trong tiểu đội chạy ra giúp đỡ ngăn lại đám người quá khích kia rồi lôi kéo hắn về không gian riêng của phòng ăn.

Bây giờ, ngồi xung quanh bàn ăn đã đầy đủ những gương mặt quen thuộc không thiếu một ai, ngược lại còn có thêm hai người mà Đình Tấn không biết là ai. Một người thanh niên trẻ, đang ngồi cạnh tên HappyLife413, và một cô gái trẻ lạ mặt đang ngồi bên cạnh David.

- “Chắc hẳn đây là hai thành viên mới được tuyển mộ vào làm việc không lâu.”

Thăm nghĩ trong đầu, không tìm được sự tò mò trong lòng Đinh Tấn liền mở lời hỏi thăm.

- “Mấy hôm nay xảy ra chuyện gì vậy? Làm sao ta cảm giác như mình lại trở nên nổi tiếng thế?”

Lời vừa thốt ra thì Đinh Tấn liền trông thấy hơn mười cặp mắt liền đổ dồn về phía mình như đang nhìn động vật quý hiếm.

Lý Uyên lúc này mới vừa từ bên ngoài trở về sau khi bàn giao lại công việc cho mấy người nhân viên xong.

Vô tình nghe được lời nói của Đinh Tấn, con tức giận kìm nén mấy ngày hôm nay của nàng liền bị kích thích bộc phát ra. Hùng hổ tiến đến bên cạnh, Lý Uyên đưa tay véo thật mạnh vào lỗ tai hắn, nghiêng răng nghiêng lợi mà nói.

- “Ngươi còn hỏi là tại làm sao? Mấy ngày hôm nay ngươi không biết mình làm nên chuyện gì sao? Đến cả về cũng không báo trước một tiếng, làm hại mọi người bị ngươi làm cho bận bù đầu, tôi tắm mặt mũi, khổ không thể tả.”

- “Áu áu... từ từ bình tĩnh có gì thì nói. Đừng động tay động chân mà...”

Đinh Tấn gương mặt vô tội, không hiểu tại làm sao mình lại bị véo tai. Tuy rằng không đau nhưng hẳn biết, có thể mình đã gây ra chuyện rồi. Thế nên hắn giả vờ giống như cảm giác đau lắm vậy, liên tục xoa tay kêu gào cầu xin tha thứ.

Thấy vậy, Lý Uyên cũng có chút xót trong lòng, không nỡ muốn làm đau hắn. Bất quá, đang lúc nàng không để ý thì đột nhiên, không biết là vô tình hay cố ý, bàn tay Đinh Tấn đang quơ lung tung lại đưa tới vuốt nhẹ vào tay nàng.

Cảm giác hơi ấm của bàn tay Đinh Tấn truyền đến tay mình rồi xông thẳng lên đến đầu não. Lý Uyên vội vàng rút tay trở về, cả gương mặt cũng trở nên đỏ chót. Cả bàn tay trở nên tê dại, nhất là nơi xảy ra ‘va chạm’ tựa như có một dòng điện chạy qua.

Dường như vẫn chưa hề hay biết hành động của mình đã gây ra hậu quả thế nào, Đinh Tấn vô tư gãi đầu, hỏi thăm mấy người trong tiểu đội.

- “Mấy ngày hôm nay, ta vướng vào một cái phụ bản, loại hình khá là đặc biệt và mới lạ, phải phòng thủ năm đợt sóng quái vật công kích, rất khác biệt so với những kiểu phụ bản chém giết quái vật theo khu vực như trước đây.

Ở trong phụ bản thì không cho liên hệ với những người ngoài, thế nên ta quả thật không biết mấy ngày hôm nay xảy ra chuyện gì. Mấy người các ngươi có thể giải thích một chút không?”

Mấy người trong tiểu đội nghe Đinh Tấn giải thích thì lập tức hiểu ra, bởi lẽ bọn họ cũng không liên lạc được. Trong số bọn họ, Lý Uyên và lão Marc là hai người trực tiếp bày ra kế hoạch cho lần rắc rối này, thế nên cả nhóm người liền đưa ánh mắt mình về lão Marc và Lý Uyên tựa như muốn nói cho Đinh Tấn hai người này sẽ trả lời cho hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 246: Người mới

Lý Uyên vừa bị chuyện lúc nãy làm cho gương mặt đỏ lên thành một quả táo chín mọng, nào có dám ngẩng đầu lên nhìn mọi người. Lão Marc thấy biểu hiện của nàng như vậy liền chỉ có thể cười thầm, lắc nhẹ đầu rồi hắng giọng một cái.

- “Ừc Hừm! Chuyện là thế này...”

Nhẹ giọng giải thích từ đầu đến đuôi câu chuyện, lão Marc không bỏ sót chi tiết nào từ việc tin đồn bị người lan truyền, đồ thêm mắm thêm muối thêm dầu rồi xáo trộn cả lên. Đến cả những khu vực nước ngoài cũng bị truyền tới, đồn đãi tin tức xấu khắp nơi.

Nghe xong toàn bộ câu chuyện, Đinh Tấn có chút trợn mắt há mồm khó tin.

- “Đẳng cấp tăng lên hơi bị nhanh một chút mà thôi, có cần phải làm rộn lên như vậy hay không đây.”

Trong đầu nghĩ thầm một tiếng, hắn cũng không khỏi cảm thấy có chút bó tay với đám người chơi rảnh rỗi này. Không chuyện gì làm, cứ thích lo chuyện bao đồng thiên hạ.

- “Bây giờ đã giải quyết được chưa?”

Đinh Tấn cũng không quên hỏi thăm lại phương hướng giải quyết. Dù sao mọi chuyện vẫn là bắt đầu từ hắn, cũng không thể để kế hoạch toàn cục được bố trí trước đó bị ảnh hưởng theo.

Lão Marc lúc này đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Uyên, dĩ nhiên ý của lão là ‘Ngươi nên hỏi nàng’.

Lúc này, Lý Uyên cũng đã khôi phục trở lại bình thường được chút ít rồi. Ngẩng đầu lên nhìn thấy Đinh Tấn đang nhìn mình chăm chăm, nàng lại có chút bối rối, nhưng rất nhanh đã khống chế được tâm tình của mình.

- “Hừm, kế hoạch mở rộng công ty [The Alliance Y Dược] có lẽ sẽ bị chậm trễ một chút. Đợt lan truyền tin đồn xấu lần này làm ảnh hưởng khá nhiều đến những đối tác của chúng ta.

Hơn một nửa những nhà phân phối và những nhà thuốc bán lẻ đã cắt hợp đồng đặt trước loại Thuốc Chữa Thương Ngoài Da của chúng ta. Tuy rằng có tiền đền bù thiệt hại do vi phạm hiệp ước trong hợp đồng, nhưng bởi vì công ty của chúng ta còn mới ở trạng thái sơ sinh, nên khi bàn luận hợp đồng đặt hàng, ta không thể yêu cầu tiền đền bù quá cao, vì thế mà mấy công ty kia cũng không có bị thiệt hại quá nhiều.

Nhưng tóm lại là chuyện vốn lưu động không đủ đã tạm thời được giải quyết một phần nào rồi. Chỉ chờ cho đợt đấu giá hội sắp tới diễn ra nữa thì mọi chuyện chắc chắn sẽ được hoàn toàn giải quyết thôi.”

Đinh Tấn vừa ngồi chăm chú nghe Lý Uyên giải thích, vừa đưa tay chống cằm dường như đang suy tính điều gì đó.

Rất nhanh sau khi Lý Uyên nói xong, Đinh Tấn lại hướng về phía tên HappyLife413 nói.

- “Một chút ta giao cho ngươi một phần phụ bản ghi lại (Replay) và một phần phim ta quay được khi chiến đấu trong chuyến đi lần này. Chuyện còn lại chắc cũng không cần ta nói thì ngươi cũng biết là phải nên làm thế nào rồi chứ?”

Gã HappyLife413 và tên thanh niên ngồi bên cạnh nghe đến “Phụ bản ghi lại” thì gương mặt lập tức có chút hớn hờ, vội vàng gật đầu liên tục, khẳng định.

- “Ta hiểu rồi! Chúng ta nhất định sẽ làm tốt tuyên truyền, lấy lại hình tượng của ngài và [The Alliance] trong lòng mọi người.”

Đinh Tấn không nói gì chỉ mỉm cười rồi gật nhẹ đầu.

Bọn họ háo hức như vậy cũng là phải thôi, mỗi khi vượt phụ bản, hệ thống sẽ ghi lại toàn bộ quá trình chiến đấu trong phụ bản đó. Nếu người chơi muốn khoe khoang hay chia sẻ cách vượt phụ bản thì “Phụ bản ghi lại” chính là một trong những cách dễ dàng nhất.

Có thể nói xem “Phụ bản ghi lại” thì chẳng khác nào là đang tham gia phụ bản đó cả, bởi vì người xem có thể điều chỉnh mọi góc độ và thời gian mình muốn để xem.

Chợt, đến lúc này Đinh Tấn mới sực nhớ lại trong phòng có thêm hai gương mặt mới. Liền, có chút tò mò, hắn đưa tay chỉ về phía người thanh niên ngồi bên cạnh tên HappyLife413 rồi quay sang hỏi thăm Lý Uyên.

- “Đây là...?”

Trông thấy hành động của Đinh Tấn, Lý Uyên mới nhớ lại mình quên chưa giới thiệu thành viên mới trong nhóm quản trị này.

- “Chắc, quên mất. Hắn gọi Tim, là một hacker với bí danh MasterTim.Pro, cũng là thành viên mới trong đội tuyên truyền và quản lý của chúng ta. Đợt ngăn chặn tin tức xấu lan truyền vừa rồi công lao của đoàn đội hắn cũng rất lớn.”

Đội Lý Uyên nói đoạn, Đinh Tấn gật gù, trầm trồ một tiếng, sau đó lại mỉm cười hướng về Tim giờ tay.

- “Chào ngươi, rất cảm ơn sự đóng góp và giúp đỡ của ngươi.”

- “Chào ngài.”

Thanh niên Tim tuy rằng còn rất trẻ tuổi, thế nhưng thái độ trầm ổn lại hơn hẳn tên HappyLife413 trước đó. Hắn cũng không có hành động gì quá lớn, rất chuẩn mực mỉm cười, bắt tay chào hỏi với Đinh Tấn.

Trông thấy thái độ của Tim như vậy thì Đinh Tấn cũng không khỏi bị ngạc nhiên một hồi. Đồng thời cũng xem trọng đối phương thêm mấy phần, bởi vì đối với hắn thì người có tài ắt phải được xem trọng và đầu tư nhiều hơn.

Lý Uyên thì không có nghĩ nhiều, nàng chỉ là thấy Tim cùng với đoàn đội của hắn cũng rất có nhiều hiểu biết về lĩnh vực công nghệ mà trong tương lai, Đinh Tấn lại muốn tiến quân vào lĩnh vực này để mở rộng kinh doanh [The Alliance]. Chính vì thế, bây giờ tuyển mộ bọn họ, để chuẩn bị cho tương lai sắp tới là vừa ý nàng.

Sau FjBXSVBj đó, hướng về cô gái có mái tóc đen được cắt ngắn ngang cằm, đang ngồi ngay bên cạnh David, Lý Uyên dùng ánh mắt chỉ điểm cho Đinh Tấn rồi nhỏ giọng mà nói. Âm lượng cũng chỉ đủ cho hai người nghe, chậm rãi giới thiệu tình huống.

- “Kia là Lạc Hồng. Nàng là đội trưởng của đội nữ Linh Đánh Thuê [Shine]. Do trước đó, David có gặp qua tổ đội của nàng một lần, đôi bên có chút va chạm nên đã giao chiến với nhau. Vì thế đôi mà đôi bên đã xem như là có chút quen biết.

Lúc ngươi rời đi có ký gửi nơi ta một cái Lệnh Bài Thành Lập Công Hội. Hỏi thăm thì ta biết được công hội là bao gồm nhiều đội Linh Đánh Thuê gộp

lại với nhau mà tạo thành.

Ta có thử nhờ Tim điều tra một chút về lý lịch của cô ta. Tên Lạc Hồng và tuổi tác 20 đều không có gì sai. Xuất thân từ trại trẻ mồ côi, sống độc thân như ta ở khu lao động, tương đối trong sạch, không có vấn đề gì. Sở hữu tiềm năng phát triển cũng tương đối tốt, rất có năng khiếu về khả năng quản lý và chỉ huy. Lại thêm đã có mối liên hệ với David cho nên ta đã mời nàng gia nhập vào [The Alliance] luôn.

Bây giờ ta chuẩn bị sẵn trước, để lỡ như người có bất ngờ thành lập công hội thì việc mở rộng cũng không bị trở ngại về vấn đề thiếu người quản lý.”

Ánh mắt Đinh Tấn không tự chủ mà hướng về phía cô gái gọi Lạc Hồng này nhìn lại. Về bề ngoài trẻ hơn rất nhiều so với số tuổi 23 của nàng, mái tóc đen dài búi lên cao, làm nàng trông càng có vẻ chững chạc hơn. Ngũ quan sắc sảo cũng không hề thua kém Lý Uyên chút nào, thậm chí còn có đôi nét hấp dẫn hơn.

Dường như cảm giác được có người đang nhìn mình, Lạc Hồng đang trong lúc trò chuyện với David liền ngừng lại, hơi nhú mày, đưa mắt cảnh giác nhìn xung quanh tìm kiếm ánh mắt đang nhìn nàng.

Bốn mắt chạm nhau, Đinh Tấn cũng hơi bất ngờ vì sự nhạy bén của cô gái trẻ này. Đồng thời, hắn cũng có cảm giác dường như cô gái Lạc Hồng này rất bài xích với những người lạ.

Bất quá bởi vì Lý Uyên đã nói qua trước đó. Nàng đã điều tra kỹ đối phương nên mới chấp nhận mời người ngoài vào trước khi mở ra thông báo chiêu thu thành viên mới. Thế nên Đinh Tấn cũng tin tưởng vào năng lực của nàng. Hắn cũng không để ý nhiều những chuyện này.

Hắn nở một nụ cười thân thiện tiến đến bên cạnh đối phương, đưa tay ra làm hành động giống hệt như với Tim trước đó.

- “Chào người, [The Alliance] rất hân hạnh vì có sự gia nhập của người. Hi vọng trong tương lai chúng ta có thể hợp tác tốt.”

Lạc Hồng đang ngồi cũng từ từ đứng dậy, đưa tay bắt lấy tay của Đinh Tấn. Gương mặt bình thản nói.

- “Rất vui vì được gia nhập [The Alliance], ta thay mặt những thành viên trong đội Lính Đánh Thuê [Shine] cảm tạ thành ý của các người.”

Đinh Tấn mỉm cười nhẹ gật đầu, sau đó hướng về David chỉ đến rồi nói với Lạc Hồng.

- “Nếu người đã quen biết với David vậy thì có chuyện gì thì cứ liên lạc với hắn. Chúng ta cùng giúp đỡ nhau cùng phát triển thế nên không phải ngại ngần gì cả.”

Lạc Hồng liếc mắt nhìn qua David một cái, gương mặt lạnh lạnh kia cũng không tự chủ mà nở một nụ cười mỉm. Vui vẻ hướng về Đinh Tấn gật đầu ra hiệu ‘Mình đã biết’, sau đó lại ngồi xuống tiếp tục trò chuyện với David.

Nhìn David, Đinh Tấn khoe miệng nhếch lên nở một nụ cười tà, nháy mắt ra hiệu cho hắn, sau đó lại trở về vị trí của mình ở bên cạnh Lý Uyên. Cú nháy mắt này của Đinh Tấn không khỏi làm cho David có chút bối rối ngượng ngùng.

Hắn dĩ nhiên là hiểu thâm ý của Đinh Tấn, tuy nhiên dù đã lớn đến 21 tuổi thế nhưng hắn cũng chưa từng va chạm qua những điều này bao giờ, bởi từ nhỏ đến lớn David đều là phải cực khổ làm việc để lo cho hai đứa em của hắn, nào có thời gian rảnh cho chuyện tình cảm yêu đương như bây giờ.

Bất quá, trong lòng hắn thì muôn phần cảm tạ Đinh Tấn, bởi chính đối phương đã cho anh em hắn một ngôi nhà mới, một cuộc sống mới. Bây giờ lại có thêm một đoạn tình cảm chớm nở.

Nói thật lòng David là gần như tuyệt đối trung thành với [The Alliance] luôn rồi. Thậm chí hắn sẵn sàng hi sinh mạng sống của mình chỉ để bảo vệ nó, cũng như là lần trước Đinh Tấn đã làm cho hắn.

Đinh Tấn nhìn lấy David và Lạc Hồng nói chuyện vui vẻ như vậy cũng không tiện chen lời nhiều. Trong lòng hắn bây giờ cũng là tràn ngập những điều nghi vấn, bởi lúc này nhìn vào gương mặt của đối phương, Đinh Tấn lại có một cảm giác quen thuộc không tên.

Dường như hắn và nàng có một mối liên hệ nào đó không thể diễn tả bằng lời, mà cũng không rõ đó là mối quan hệ gì. Những điều nghi vấn này đều bị hắn dồn nén lại, dự định có cơ hội nhất định sẽ hỏi thăm về hoàn cảnh khi còn nhỏ của nàng một chút.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 247: Giới hạn sát thương của trang bị

Trong phòng ăn, mọi người luân phiên bàn luận, nói cho Đinh Tấn biết về những thay đổi của [The Alliance] trong khoảng thời gian này.

Đầu tiên là việc quản lý quân đoàn cũng không hề có gì thay đổi nhiều, chỉ là số lượng người mà ba tên thanh niên tiểu đội trưởng, bao gồm Alvin, Jimmy

và Tom, quản lý đã tăng từ 20 lên đến 60 - 70 người rồi.

Điều FjYJWGjC đó cũng gián tiếp làm cho chức vị của ba người không còn là tiểu đội trưởng nữa mà đã thăng tiến thành phó chỉ huy rồi.

Đây không phải là vì chức vị của bọn họ tăng lên mà là vì sắp tới cả tiểu đội của Đình Tấn phải rời đi Entire Land ra nước ngoài một đoạn thời gian. Cũng không thể bỏ mặt toàn bộ những thành viên trong [The Alliance] như vậy được.

Chính vì thế mà David, Louis, Ameerah và Terrell sau khi bàn luận với Lý Uyên cùng với lão Marc thì đã quyết định ‘chuyển nhượng’ dần dần vị trí của họ cho mấy tên thanh niên phó chỉ huy này. Để đến khi cả nhóm rời khỏi game đi ra hiện thực làm nhiệm vụ thì mọi người trong [The Alliance] vẫn có thể hoạt động bình thường.

Riêng có Lý Uyên thì nhanh chóng trình báo Đình Tấn về chuyện kinh doanh của [The Alliance].

- “Hết ngày mai trong game nữa là đã đến ngày 24 tháng 1 ở hiện thực rồi. Người có dự định bổ sung thêm cái gì cho buổi đấu giá hội online không?”

Nghe Lý Uyên nói Đình Tấn chợt sực nhớ đến bây giờ đã là hơn 9 giờ sáng ở hiện thực rồi, chỉ còn lại không đến 24 tiếng thời gian trong game nữa thôi là sẽ đến giờ bắt đầu buổi đấu giá hội online mang danh nghĩa [The Alliance] tổ chức.

Nhớ đến chuyện này, Đình Tấn lại không khỏi nhớ đến những món trang bị trong người mình.

- “Người xem mấy thứ này thêm vào được không?”

Nói đoạn, Đình Tấn cứ như mèo máy ‘Doremon’ liên tục lấy những món “trang bị thần kỳ” khác nhau từ cái túi ‘thần kỳ’ của hắn ra đưa cho Lý Uyên.

Khởi đầu, Lý Uyên có chút ngạc nhiên nhìn lấy những món trang bị này của Đình Tấn, cẩn thận đánh giá từng món, thì nàng đưa ra kết luận đại đa số đều là đồ trắng 20 cấp, một số ít vài món đồ xanh.

Nhưng là Đình Tấn cứ như máy móc liên tục lấy đồ ra, đến khi hắn lấy ra món đồ thứ 40, nàng đã bị giật mình kinh ngạc vì số lượng trang làm sao nhiều đến như vậy.

Phải biết ở những lần đi vượt phụ bản trước đó của Đình Tấn, cho dù có giết hết cái phụ bản thì nhiều lắm là hắn cũng chỉ lấy được 20 món trang bị là nhiều. Bây giờ Đình Tấn đã lấy ra hơn gấp đôi so với bình thường rồi mà vẫn chưa hề có dấu hiệu muốn dừng tay lại chút nào.

Hành động của hắn cũng đã hấp dẫn sự chú ý của những người xung quanh. Hơn chục cặp mắt trong phòng đều bị hấp dẫn bởi một đồng trang bị bày ra trên bàn ăn trước mặt Lý Uyên.

Đột nhiên, ánh mắt của Ameerah dường như vừa phát ra một ánh sáng khi nàng phát hiện có một quần sáng màu đỏ trong đồng trang bị. Lý Uyên cũng tròn tròn mắt khi nhìn thấy ánh sáng màu đỏ này, nhưng là nàng đã chậm hơn Ameerah một bước.

Lý Uyên vừa định đưa tay ra cầm lấy món đồ phát ra ánh sáng màu đỏ thì Ameerah đã nhanh tay chớp lấy trước tiên. Ngẩng đầu lên nhìn về phía Ameerah, Lý Uyên trông thấy trong tay cô nàng lúc này đang cầm một cây cung lớn. Bề ngoài được khắc họa những đường hoa văn, họa tiết giống như một con rắn đang quấn quanh thân cung.

Ameerah hưng phấn, rất yêu thích mà lật qua lật lại, đánh giá cây cung trong tay. Sau một hồi nàng không nhìn được giờ cung rồi kéo căng dây cung, làm thân cung biến dạng thành một nửa vòng tròn.

Bộ ngực nhỏ cũng theo động tác này mà ưỡn về phía trước, bộ áo bó sát cơ thể khắc họa ra từng đường nét chi tiết của hai ngọn đồi nhỏ kia. Louis ngồi bên cạnh, được một phen ngắm cảnh thỏa thích thì không nhìn được nuốt một ngụm nước vào miệng.

‘Ưc ưc...’

Tiếng nuốt nước liên tục vang lên từ phía bên cạnh của mình, làm cho Ameerah không hiểu nhìn liếc mắt qua một cái. Trông thấy gương mặt đang đại ra, dường như miệng còn đang chảy nước của Louis, lại nhìn về hướng ánh mắt của hắn đang nhìn tới. Gương mặt Ameerah thoáng chốc trở nên đỏ như một quả cà.

- “Đồ đề tiện...”

Nàng tức giận, không thèm đếm xỉa đến cây cung nữa, vắt nó sang phía Lý Uyên sau đó thâm nẵng một tiếng. Hai tay khoanh lại, che chắn trước ngực mình rồi từ từ ngồi xuống.

Louis bị nàng bắt quả tang thì cũng giật mình phục hồi tinh thần lại nhưng đã quá muộn. Hắn bối rối, lúc thì chà sát hai tay vào nhau, lúc thì lại gãi đầu muốn nói gì đó để giải thích nhưng không biết phải nói sao.

‘Hahaha...’

Những người trong phòng chứng kiến được tình cảnh này thì đều buồn cười, nhưng vì không muốn để Louis khó xử hơn nên đều cố gắng bịt miệng kìm nén lại. Bất quá, âm thanh thì vẫn phát ra và Ameerah thì dĩ nhiên đã nghe được, gương mặt càng đỏ, đầu cúi gằm như dán sát vào ngực.

- “Ahahaha...”

Bộ dáng này của nàng như càng có tính chọc cười nhiều hơn, Terrell không nhịn được ôm bụng cười lớn một hồi. Mấy tên thanh niên phó chỉ huy ngồi xung quanh hắn cũng không nhịn được nữa, bắt đầu cười theo.

Lý Uyên ngay khi vừa chộp được món trang bị màu đỏ này vào trong tay thì hầu như không còn quan tâm đến mọi chuyện xung quanh nữa rồi. Tất cả đều là vì nàng đã bị cuốn hút bởi vẻ bề ngoài huyền bí với những đường hoa văn đậm nét phong cách châu Á trên cây cung này.

Xuyên Giáp Cung

Chất lượng: Đồ Đỏ

Đẳng cấp: 25

Thuộc tính:

Sát thương vật lý tăng 30% (Giới hạn 2150 điểm)

...

Nhìn xem thuộc tính của món trang bị này, Lý Uyên không kiềm được hít một hơi khí lạnh. Hô hấp cũng bắt đầu trở nên dồn dập lên.

So với thanh kiếm màu đỏ Đình Tấn đã đưa nàng trước đó, món đồ này quả thật mang theo thuộc tính mạnh hơn rất nhiều, rất nhiều lần. Chưa kể phần hiệu ứng Xuyên Giáp 5%, chỉ cần gia tăng 50% thuộc tính sát thương thôi cũng đã đủ để món đồ này đặt ngang hàng với thanh kiếm hôm trước rồi.

Nhưng mà đó cũng không phải là tất cả. Cây cung này đặc biệt mạnh là bởi vì giới hạn lượng sát thương của nó đã vượt qua con số 2000 điểm. Đây là nói lên rằng cây cung này không những mạnh mẽ mà có hạn sử dụng dài hơn gần như gấp đôi so với những cây cung khác.

Nói về hạn sử dụng thì vũ khí cung cũng có một chút tương tự như một số loại vũ khí cận chiến khác, nó có một lượng sát thương giới hạn ở một mức nhất định. Đến khi đạt đến lượng sát thương giới hạn đó, dù thuộc tính nhân vật có mạnh mẽ đến đâu đi chăng nữa thì khi công kích cũng chỉ có thể đạt đến lượng sát thương giới hạn đó mà thôi.

Còn riêng vũ khí ma thuật như pháp trượng, đoản trượng hay quyền sách ma thuật của Đình Tấn v.v... những món trang bị đó khi mang ra sử dụng kỹ năng thì đều sẽ được tăng lên sát thương mà không hề có bất cứ giới hạn nào. Bởi vì bọn chúng chỉ là một loại vật dẫn trung gian để sử dụng tinh thần về kí hiệu vòng tròn ma pháp mà thôi.

Tuy nhiên nếu như dồn quá nhiều năng lượng tinh thần vào đó thì món đồ vật ma pháp đó sẽ bị nổ hoặc bị hủy đi ngay tức khắc, chứ không giống như những món vũ khí vật lý kia chỉ đơn giản là bị giới hạn lại sức sát thương mà thôi.

Trở lại với vũ khí cung này, trừ phi là sử dụng kỹ năng thêm vào thì may ra mới có sát thương thêm vào nhiều hơn một chút. Chính vì vậy, khi đem so sánh điểm giới hạn sát thương chỉ tầm 400 – 900 ở những cây cung bình thường kia với cây Xuyên Giáp Cung này, có thể nói như là so sánh giữa trời và đất.

Hơn thế nữa, nghề nghiệp cung thủ và thợ săn đều có thể sử dụng được loại vũ khí cung lớn này. Bọn họ đều là nghề nghiệp tập trung tu luyện về nhanh nhẹn để có thể linh hoạt mà thi triển ra một lượng công kích thật lớn, áp đảo kẻ địch.

Tuy rằng lượng sát thương của bọn họ đều hoàn toàn dựa dẫm vào thuộc tính sức mạnh cùng với tinh thần của nhân vật nhưng quan trọng nhất vẫn là thuộc tính tăng thêm sát thương của vũ khí.

Sức mạnh chính là nguồn lực để tăng lượng sát thương cơ bản lên giới hạn cao nhất mà cây cung có thể cho phép, còn tinh thần chính là để sử dụng thêm những kỹ năng gia tăng thêm một lượng sát thương thêm vào. Chính vì vậy, khi mang theo 50% lượng sát thương thêm vào, cây cung này đã là cực phẩm trang bị cho những tên cung thủ và thợ săn rồi.

- “Uy... người không sao chứ?”

Đang lúc Lý Uyên thần thờ suy nghĩ về giá trị của cây Xuyên Giáp Cung này, giọng nói của Đình Tấn lại vang lên bên tai, kéo nàng ra khỏi dòng suy nghĩ.

Lúc này, hắn đã lấy ra toàn bộ đồng trang bị thu được từ đám người Hồng Môn Hội. Lý Uyên nhìn thấy đồng trang bị với hơn 100 món, hoành tráng đủ chủng loại, từ chất lượng đồ trắng lại xen kẽ những ánh sáng màu xanh rực rỡ, nàng dường như đã bị chết lặng đi nói không nên lời.

Kim lòng không được, nàng ngơ ngác quay sang nhìn hắn mà hỏi với giọng điệu khó tin.

- “Người là đi ăn cướp ở trong Phụ bản hả?”

Đình Tấn nghe xong trong lòng không khỏi thầm chửi một tiếng.

- “Trông ta bộ rất giống ăn cướp sao?!”

Bất quá, đó chỉ là thăm nghĩ thôi chứ hấn cũng không dám nói ra. Bề ngoài vẫn giữ nụ cười, im lặng không nói gì.

Rất nhanh, Lý Uyên liền phục hồi tinh thần lại, kích động mà nói với Đinh Tấn.

- “Tốt! Được! Với đồng trang bị này là đủ rồi, không cần phải mời người đến bán trang bị nữa.”

Đinh Tấn suy nghĩ một chút liền gật đầu đồng ý, giữ im lặng nhìn Lý Uyên thu giữ từng món đồ vào trong ba lô. Ánh mắt hấn thỉnh thoảng vẫn liếc nhìn lên sang Lạc Hồng, dường như muốn tìm một chút manh mối gì đó trong trí nhớ của mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 248: Ba Đậu Đậu

Một hồi sau, tất cả những gì xảy ra trong thời gian gần đây đều được báo cáo lại hết, Đinh Tấn cũng đã hoàn toàn nắm rõ được tình huống hiện tại của [The Alliance].

Thành viên chính thức thì vẫn đang hoạt động rất tích cực, làm nhiệm vụ và thăng cấp thì vẫn không bỏ sót một ngày nào. Còn việc kinh doanh thì trong game vẫn chưa đến nỗi suy sụp nhiều lắm, nhưng ở hiện thực thì có chút thâm.

Sau đợt bạo động tin tức xấu làn này, có rất nhiều công ty đối tác và người chơi bởi vì quá kích động mà đã tiến hành tẩy chay [The Alliance]. Đạo lý ‘Cây cao đón gió’ thì Đinh Tấn cũng hiểu, thế nên tình huống trước mắt là phải giải quyết được vấn đề lòng tin của người dùng.

Bất chợt, Đinh Tấn lại nhớ đến mình cũng đã hoàn thành xong phần mềm trí tuệ nhân tạo trong lúc đang cày phụ bản.

Thế là mặc kệ vẫn còn có rất nhiều người trong phòng ăn, hấn vội vàng gọi lại Lý Uyên hỏi thăm.

- “Uyên! Phần mềm trí tuệ nhân tạo ta đã làm xong rồi, hay là chúng ta mượn dGHC45pS nhờ buổi đấu giá lần này để đưa nó vào tầm mắt của người dùng luôn một thể?”

Đang ngồi tập trung kiểm tra trang bị, Lý Uyên bị Đinh Tấn gọi thì ngừng tay một chút, nghe hấn giải thích.

Ý kiến của Đinh Tấn làm cho nàng nhũn chặt đôi chân mày, đôi mắt đảo quanh dường như đang suy tính cách thực hiện và độ khả thi của kế hoạch này.

- “Ừm... ta hiện tại cũng chưa biết là nó ra sao cho nên người nói làm ta cũng rất mơ hồ không biết phải áp dụng thể nào nữa.”

Sau một lúc, Lý Uyên lắc nhẹ đầu mà nói. Điều này làm Đinh Tấn không khỏi tự mắng mình đang trí.

Thế là hấn nhanh chóng mở ra giao diện máy tính, đôi bàn tay gõ nhẹ như đang lướt sóng trên phím ảo.

‘Ten ten...’

Màn hình hệ thống giải lập giao diện máy tính, từ từ biến mất. Sau đó giữa không trung, trước mặt Đinh Tấn dần dần hiện lên phù hiệu vòng tròn với chữ A cách điệu ở giữa. Hay nói đúng hơn đây sẽ là logo của [The Alliance]. Kèm theo đó là âm thanh mở màn khá vui tai.

‘Bịch’

Không biết từ đâu trên không lại đột nhiên rơi xuống một con vật, hình tượng như một chú mèo truyện tranh, vừa mập vừa tròn có hai tai nhọn ở trên đầu, tứ chi ngắn ngủn, với đôi mắt híp lại thành một đường thẳng trông rất dễ thương.

Nó dùng hai cái tay ngắn chống đỡ thân thể ục ịch của mình đứng dậy, con vật này hướng về phía Đinh Tấn mà mở miệng nói.

- “Ba Đậu Đậu xin hân hạnh được phục vụ ông chủ”

Giọng nói như một đứa trẻ con, không phân biệt được trai gái. Con vật gọi Ba Đậu Đậu này tự giới thiệu bản thân mình cho Đinh Tấn.

Do Đinh Tấn mở chức năng chia sẻ âm thanh cũng chỉ ở mức độ nhỏ, thế nên mọi người xung quanh cũng không ai nghe được giọng nói của con Ba Đậu Đậu này. Bọn họ vẫn tiếp tục chăm chú nói chuyện, thảo luận với nhau.

Riêng có Lý Uyên ngồi bên cạnh hấn thì đã nghe rõ được giọng nói của con Ba Đậu Đậu. Nàng trông thấy một màn này thì cũng khá là kinh ngạc. Nhưng không phải vì trí thông minh của phần mềm này mà là bởi vì tốc độ lập trình của Đinh Tấn.

- “Có thật là người lập trình ra bộ phần mềm trí tuệ nhân tạo này chỉ trong một tuần thời gian trong game, chứ không phải là đã chuẩn bị từ trước?”

Có chút khó tin, nàng nhìn không được hỏi lại Đình Tấn. Phải biết từ lúc quay trở lại game sau khi đi cứu anh em David, Đình Tấn mới bắt đầu bàn luận đến chuyện lập trình phần mềm nhân tạo này.

Nếu như tính từ khoảng thời gian đó đến hiện tại, thời gian trôi qua cũng chỉ mới 7 ngày thôi. Mà đó là thời gian trong game, nếu mang ra hiện thực thì sẽ giảm đi một nửa, chỉ còn lại 3 ngày.

Lý Uyên tuy rằng không biết công việc lập trình có khó hay không, thế nhưng nhìn những công ty lớn đầu tư một số tiền lớn vào trong quá trình nghiên cứu và phát triển thuật toán ứng dụng vào bộ phần mềm trí tuệ nhân tạo của họ, lại kết hợp thêm một số đông nhân thủ làm việc trong một khoảng thời gian dài mới có thể đưa ra một bộ phần mềm hoàn chỉnh.

Bấy nhiêu đó cũng đã đủ nói lên độ khó của công việc này rồi. Vậy mà ở đây, Đình Tấn chỉ một mình một người làm việc trong một tuần thì quả thật điều này cũng là có chút khó tin.

- “Thật ra thì nó cũng chưa hoàn thiện lắm.”

Đình Tấn trông thấy biểu hiện của Lý Uyên như vậy thì biết rằng mình đã làm việc hơi bị lố. Hắn có chút ngượng ngùng giải thích.

- “Ba Đậu Đậu lúc này cũng chỉ mới đạt đến phiên bản thử nghiệm thôi. Như người thấy đó, hiểu biết của nó cũng còn quá nông cạn. Quá trình hoàn thiện kiến thức vẫn còn cần có một đoạn thời gian dài tích lũy nữa thì mới có thể gọi là trí tuệ nhân tạo.”

Như để chứng minh cho lời nói của mình, Đình Tấn hướng về con Ba Đậu Đậu này ra lệnh.

- “Ba Đậu Đậu, đây là người quản lý của [The Alliance], Lý Uyên. Ghi nhớ người này đi.”

Hắn đưa tay vừa chỉ về phía Lý Uyên vừa nói với con Ba Đậu Đậu.

Bất quá, trả lời lại hắn là một gương mặt ục ịch có chút ngáo ngơ của con Ba Đậu Đậu cùng với một câu hỏi rất ngây thơ như con nít hỏi người lớn.

- “Ông chủ, quản lý với [The Alliance] là cái gì vậy?”

Nghe lời nói của con Ba Đậu Đậu này, Đình Tấn cũng không có quá nhiều kinh ngạc, bởi vì con vật ảo trí tuệ nhân tạo này chính là do hắn tạo ra. Trạng thái của nó thế nào thì hắn phải biết rõ nhất.

‘Phi...’

Lý Uyên trông thấy thái độ và cách giải thích của hắn, lại thêm hình dáng của con Ba Đậu Đậu cũng rất buồn cười nên không kìm được phì cười một tiếng. Đây cũng là lần đầu tiên nàng nhìn thấy một người trầm ổn như Đình Tấn lại có biểu hiện gập gáp, vội vàng như vậy.

Giọng cười của Lý Uyên cũng làm cho những người xung quanh chú ý đến tình huống bên này.

Mọi người khi trông thấy có một con vật hoạt hình rất dễ thương đang lơ lửng trước mặt Đình Tấn thì không khỏi tò mò quan sát.

- “Anh Đình Tấn, con này là thú nuôi ảo của anh à?”

Ameerah không thể kháng cự được vẻ dễ thương của con Ba Đậu Đậu, nàng ngay lập tức hỏi Đình Tấn nguồn gốc của con vật này, dường như đang có ý định tìm về nuôi một con chơi.

- “Ba Đậu Đậu không phải vật nuôi. Ba Đậu Đậu là người hầu của ông chủ!”

Con Ba Đậu Đậu giống như là nghe được lời nói của Ameerah, nó lập tức xoay người lại phản bác. Tuy giọng nói bình thường thế nhưng gương mặt biểu hiện có chút cứng đờ.

Ameerah cùng với mọi người xung quanh cũng bị nó làm cho kinh ngạc không thôi.

- “Nó là do ta làm ra, bây giờ vẫn chưa có công bố ra đâu. Để sắp tới có thời gian ta lại cho người một con.”

Đình Tấn ngay lập tức đoán biết được ý đồ của Ameerah. Hắn vừa cười vừa hứa hẹn để cho cô nàng này không làm lộn xộn lên.

- “Phần mềm này có áp dụng vào trí tuệ nhân tạo phải không hội trưởng?”

Làm một tên hacker, thanh niên Tim rất nhanh thì nhận ra sự khác biệt ở trong con vật Ba Đậu Đậu này. Hắn liền lên tiếng hỏi lại Đình Tấn để xác nhận suy đoán của mình.

Bất quá, Đình Tấn cũng không trả lời hắn câu nào, chỉ nở một nụ cười rồi gật đầu với hắn một cái mà thôi. Thế nhưng bấy nhiêu đó cũng đã quá đủ với Tim rồi. Hắn cùng với Ameerah, hai người nhanh chóng bay tới bên cạnh Đình Tấn bắt đầu mò mẫm, vọc vạch với con Ba Đậu Đậu.

- “Tốt rồi, ta nghĩ là một sản phẩm chưa hoàn thiện mà lại đem tung ra sớm như vậy thì chẳng khác nào là đem ấn tượng đầu tiên của nó với người dùng

giết đi không thương tiếc.

Cho nên kế hoạch của người cứ để lại sau này đi rồi tính. Đừng quá nôn nóng, gấp gáp làm gì, chờ đến khi người hoàn thiện tất cả rồi tung ra thị trường cũng không muộn đâu.

Với lại bây giờ, điều chúng ta cần phải làm là tập trung phát triển [The Alliance Y Dược] trước cái đã. Chỉ khi nó đứng vững được trên thị trường dược phẩm thì chúng ta mới có khả năng tính toán đến những lĩnh vực khác.”

Lúc này, Lý Uyên mới từ tốn giải thích cho Đinh Tấn những vấn đề trong kinh doanh cần được đặt ra trong chuyện đưa ra sản phẩm công nghệ này.

Điều này cũng không khỏi làm Đinh Tấn có chút hụt hẫng. Nếu đem so sánh chuyên môn kinh doanh thì quả thật, hẳn không thể nào sánh bằng được Lý Uyên, thế nên bây giờ có chút nôn nóng thì cũng không thể trách hẳn. Dù sao lần này hẳn cũng chỉ muốn làm luôn một thể cho tiện mà thôi.

Lý Uyên nói đoạn, nằng lại trầm ngâm như đang suy tính vài chuyện sau đó lại bổ sung thêm

- “Tuy nhiên, nếu như người có thể sửa lại một chút vài vấn đề thì ta nghĩ vẫn có thể đưa nó vào lần hội đấu giá này.”

- “Người muốn làm thể nào?”

Đinh Tấn có chút tò mò hỏi lại. Ngoài chuyện giới thiệu sản phẩm ra thì hẳn đã không nghĩ ra để cho một phần mềm trí tuệ nhân tạo làm cái gì nữa.

Nở một nụ cười bí hiểm, Lý Uyên hướng về hắn chậm rãi bày kế.

- “Nếu người có thể làm cho nó có đủ khả năng phụ trợ ta chủ trì lần hội đấu giá này thì chẳng phải là có cơ hội cho nó ra mắt công chúng rồi sao. Chúng ta có thể thành lập một công ty phần mềm trước, sau đó đưa phiên bản thử nghiệm này ra cho người dùng sử dụng miễn phí. Đến lúc người hoàn thành toàn bộ phần mềm của Ba Đậu Đậu thì chúng ta lại chuyển về thu phí cũng không muộn.”

Có được lời giải thích của Lý Uyên, đôi mắt của Đinh Tấn lập tức sáng lên thấy rõ.

- “Tốt! Vậy ta sẽ cố gắng làm xong trong ngày mai rồi giao cho người.”

Đã có được sự thống nhất về ý kiến, Lý Uyên mỉm cười, gật đầu với hắn một cái.

Hiện tại thời gian cũng đã hơn 11 giờ đêm trong game, Đinh Tấn nhìn lại đồng hồ thì cũng không kìm được kinh ngạc một chút. Chỉ ngồi bàn chuyện quá tập trung làm hắn cũng không để ý đến giờ giấc.

Đinh Tấn nhanh chóng hướng về những người có mặt trong phòng ăn này nói.

- “Đã trễ rồi, mọi chuyện hôm nay cũng bàn xong. Mọi người tranh thủ về nghỉ ngơi đi. Ameerah, Louis, David và Terrell, các người nhớ chăm chỉ tu luyện. Chúng ta chỉ còn không tới 3 ngày nữa thôi đây.”

Gọi mọi người giải tán, Đinh Tấn cũng không quên nhắc nhở những đồng đội của mình thời gian chuẩn bị cho nhiệm vụ sắp tới đã không còn nhiều nữa.

Những người trong phòng ăn nghe được lời của Đinh Tấn thì cũng lục tục thay phiên nhau đứng lên, chào hắn một cái rồi trở về phòng.

Bất quá, đang lúc Lạc Hồng định đi ra khỏi phòng thì giọng nói của Đinh Tấn lại vang lên.

- “Lạc Hồng người có thể nán lại một chút được không? Ta có chút chuyện muốn hỏi.”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 249: Hỏi thăm

Nghe được yêu cầu này của Đinh Tấn, đôi chân mày lá liễu của Lạc Hồng liền nhíu lại, sau đó giãn ra ngay tức khắc. Nàng không nói gì, chỉ gật nhẹ đầu một cái ra hiệu đồng ý sau đó hướng về phía Đinh Tấn mà đi lại.

David trông thấy tình cảnh này thì cũng có chút tò mò. Bất quá, hắn cũng không nghĩ gì nhiều, chỉ liếc nhìn một cái, gật đầu chào Đinh Tấn rồi thông thả rời khỏi phòng ăn.

Về phần Lý Uyên thì hơi liếc mắt nhìn qua Đinh Tấn, rồi lại nhìn về phía Lạc Hồng một cái. Nhưng phản ứng thì cũng giống như David, không hề nói tiếng nào mà chỉ bình thản rời đi.

Chờ cho mọi người rời khỏi phòng ăn này, Đình Tấn mới ngồi xuống rồi ra hiệu cho Lạc Hồng ngồi xuống vị trí ở đối diện hắn.

Hai người nhìn nhau một lúc lâu nhưng không nói một lời nào. Đình Tấn thì chỉ im lặng quan sát kỹ lại Lạc Hồng, lúc này ngồi có chút xa hắn cũng nhìn không rõ được đối phương.

Mà Lạc Hồng mới đầu cũng rất bình tĩnh, thế nhưng dần dần bị ánh mắt soi mói của Đình Tấn nhìn mãi thì cũng có chút không chịu được rồi. Nàng mới lên tiếng mở lời trước tiên.

- “Người gọi ta lại làm gì?”

Giọng nói dGCpTc3V lạnh lạnh của Lạc Hồng vang lên bên tai, Đình Tấn lúc này mới giật mình phục hồi tinh thần. Nghĩ lại thì không khỏi có chút ngưng ngừng vì hành động không lễ phép như vậy.

Tuy nhiên, gương mặt của hắn vẫn bình tĩnh, không hề có biểu hiện gì khác. Mỉm cười, Đình Tấn trả lời một cách từ tốn.

- “Ta có vài chuyện muốn hỏi người một chút.”

- “Chuyện gì?”

Lạc Hồng nhanh chóng hỏi lại.

- “Ừm, một chút chuyện trong quá khứ của người. Ví dụ như người tên thật là Lạc Hồng luôn sao? Khi còn nhỏ người ở đâu? Có người thân nào hay không?”

Đình Tấn nêu ra một vài ví dụ cũng như là đặt luôn câu hỏi cho Lạc Hồng. Điều này làm nàng không khỏi trở nên cảnh giác với đối phương, dường như có ý định muốn đứng dậy rồi đi.

Thấy vậy, Đình Tấn vội vàng giải thích.

- “Người đừng hiểu lầm ta hỏi vậy cũng là có lý do. Đạo gần đây [The Alliance] cũng đã đối đầu với hai công hội lớn trong EL thành, bao gồm [The Throne] và Hồng Môn Hội thì chắc người đã biết rồi. Dù sao tuyển người vào làm đồng minh với [The Alliance] cũng không phải là một chuyện chỉ nói vài câu là xong. Thế nên ta cũng muốn tìm hiểu một chút về người mà thôi.”

Bất quá, Đình Tấn giải thích cũng không phải hoàn toàn là thật. Hắn cũng không thể cứ nói thẳng ra là:

- ‘Nhìn người ta có một chút cảm giác quen thuộc lắm nhưng không biết phải nói thế nào.’

Nếu hắn nói thế thì chắc Lạc Hồng sẽ càng trở nên cảnh giác hơn với hắn, thậm chí là rời khỏi căn phòng này ngay tức khắc luôn cũng không chừng.

Thế nên Đình Tấn chỉ có thể bịa ra một vài lý do khác, nghe có vẻ chính đáng hơn cái lý do của mình là được.

Và quả thật nó làm sự căng thẳng của Lạc Hồng cũng giảm đi không ít. Nàng cơ thể đã không còn căng cứng như trước nữa mà đã buông lỏng, trở nên thoải mái hơn.

Gật nhẹ đầu ra hiệu cho hắn là nàng đã hiểu, Lạc Hồng im lặng một lúc dường như đang suy nghĩ phải nên trả lời thế nào.

Ngay sau đó không lâu, nàng bắt đầu giải trình cho Đình Tấn về xuất thân của mình.

- “Ta không có người thân, từ lúc ta nhận biết được sự vật xung quanh thì đã sống ở một cô nhi viện gọi là Marie rồi. Lúc 14 tuổi ta trốn ra ngoài vì nơi đó định bán ta cho một khu ‘nhà thổ’. Sau đó thì ta lang bạc bên ngoài, sống nhờ ăn xin, phụ giúp việc, buôn bán v.v... cho đến hiện tại.”

Giọng nói bình tĩnh, không vui không buồn, không nóng không lạnh của Lạc Hồng làm cho Đình Tấn cũng phải nhìn lại nàng với một ánh mắt khác.

Với một đất nước nghèo nàn, kinh tế bị thụt lùi lại so với những quốc gia khác trên thế giới đến hơn 50 – 60 năm như nước Entire Land thì cũng chỉ có thể hơn được một vài nước nghèo ở châu Phi mà thôi.

Tất cả nguyên do đều đến từ khoảng thời gian chiến tranh, giành độc lập cho lãnh thổ. Đối với chiến tranh thì chuyện trẻ con bị bỏ rơi, buôn bán người cũng là quá thường thấy.

Nhưng đâu ai biết đối với một đứa trẻ thì chuyện đó không hề bình thường chút nào. Bản thân Đình Tấn cũng là một nạn nhân trong số những đứa trẻ bị mồ côi, mất đi cả cha lẫn mẹ không nơi nương tựa. Thế nên hắn biết rõ cuộc sống đó rất khó khăn, nói chi là đến Lạc Hồng, một thân cô gái sống một mình bên ngoài xã hội đầy rẫy nguy hiểm kia.

Có chút thổn thức và đau xót trong lòng, Đình Tấn không kìm được lại hỏi thăm nàng thêm vài câu.

- “Hiện tại người đang sống thế nào? Có ổn không?”

- “Ta sống một mình ở Thành phố Sinra. Từ lúc chơi game đến giờ thu nhập của ta tăng lên rất nhiều cho nên điều kiện cuộc sống cũng không còn khó

khăn như trước nữa rồi. Người cũng không cần phải lo.”

Lạc Hồng vẫn lạnh nhạt trả lời từng câu hỏi của Đình Tấn. Đồng thời cũng không thắc mắc gì nhiều việc hấn hỏi thăm chuyện đời sống riêng tư của nàng nữa.

Về phía Đình Tấn, biết được nàng đã ổn định sống cũng không còn khó khăn như trước thì không hiểu sao tâm trạng như bị một thứ gì đó đè nặng cũng trở nên nhẹ nhõm hơn đôi chút.

Đôi mắt hấn đảo quanh một vòng, sắp xếp lại câu chữ rồi mới lên tiếng.

- “Nếu như có xuất hiện khó khăn về mặt kinh tế hay có vấn đề gì ở cuộc sống hiện thực thì cứ nói với ta hoặc David hoặc bất cứ ai trong [The Alliance] nhé. Cứ xem nơi này là một ngôi nhà mới của người, đừng ngại ngần gì cả.”

Với nụ cười ấm áp và giọng nói trầm ấm đầy từ tính của Đình Tấn, nếu có cô gái nào đó nghe được lời an ủi này của hấn thì chắc sẽ không nhịn được cảm động, ‘đỏ’ ngay mặt.

Bất quá, Lạc Hồng thì không có biểu hiện gì quá kích động, chỉ cười mỉm gật đầu một cái. Dường như xã hội tàn khốc đã dạy cho nàng rất nhiều bài học về lừa gạt thế nên nàng cũng chưa buông lỏng cảnh giác với Đình Tấn.

Lắc đầu cười khổ một cái, Đình Tấn cũng hiểu thái độ của nàng là bởi vì cuộc sống tạo thành, cũng không thể bắt nàng trở nên thân cận, hoàn toàn tin tưởng với một người chỉ mới vừa gặp mặt vài tiếng được. Bây giờ có hỏi tiếp cũng không thể thu hoạch được thông tin mà hấn muốn, thế nên hấn cũng nhanh chóng đáp lời.

- “Thôi trẻ rồi, người về phòng đi. Nếu có cần gì thì cứ nói, nhớ nhé!”

Lạc Hồng mỉm cười, chậm rãi đứng dậy chào hấn một cái rồi dứt khoát xoay lưng rồi đi.

Nhìn lấy bóng lưng của nàng, Đình Tấn lại không tự chủ đưa tay lên sờ sờ lấy khuôn mặt của mình. Trong lòng không khỏi nghĩ đến một vài khả năng làm xuất hiện cảm giác quen thuộc trong lòng hấn.

Nhưng là rất nhanh, hấn liền lắc đầu dẹp bỏ suy nghĩ này, trong miệng thì thảo.

- “Biển người vô số, người giống người là chuyện bình thường. Ta cũng không biết rõ nguồn gốc của mình, thì làm sao có khả năng xảy ra chuyện đó kia chứ. Thôi, kệ đi, tập trung lo chuyện trước mắt đã.”

Nói đoạn, Đình Tấn từ từ đứng dậy trở về phòng riêng của mình ở [The Alliance Khách Sạn].

Một lúc sau đó...

Ngồi trên giường, Đình Tấn mở ra kiểm tra lại ba lô của mình. Lúc này, khi đang lấy đồng trang bị rác ra cho Lý Uyên, hấn mới để ý tới những phần thưởng mà hệ thống thưởng cho, khi kết thúc đợt sóng quái vật xâm lấn cuối cùng.

Bởi vì trên đường gặp phải đám người Hồng Môn Hội chặn đánh, sau đó lại gấp gáp trở về rồi gặp cả đám người trong đội làm cho hấn quên bén đi mất mấy phần thưởng này.

Còn khi ngồi trên bàn ăn, người đông quá, hấn cũng không tiện mà mở ra kiểm tra xem phần thưởng đó là cái gì. Bây giờ rảnh rồi có thời gian, Đình Tấn mới lấy ra xem xét lại mấy phần thưởng này.

Trong đợt sóng quái vật xâm lấn cuối cùng, hệ thống chỉ thưởng cho Đình Tấn một món đồ vật, gọi là ‘Sách Thông Tin’. Đến sau khi hoàn thành xong cả phụ bản, hệ thống mới tiếp tục thưởng thêm mấy món như ‘Túi Trang Bị Đồ Tím’, ‘Túi Vật Phẩm Ngẫu Nhiên’ và ‘Túi Bí Kíp Ngẫu Nhiên’, mỗi thứ một phần.

Những món phần thưởng ở phía sau thì Đình Tấn đã quá quen thuộc rồi, thế nên hấn cũng không chú ý đến quá nhiều. Tuy nhiên, món phần thưởng ‘Sách Thông Tin’ thì lại khá xa lạ với hấn.

Từ lúc bắt đầu đặt chân đầu tiên vào trong game cho đến hiện tại, hấn chưa từng nghe tới món đồ này. Mà về phần giá trị của nó, chỉ cần xem cách tặng thưởng được hệ thống sắp xếp theo thứ tự tăng dần sau mỗi đợt sóng quái vật, trong lần phụ bản này thì đã đủ biết rồi.

Đợt sóng thứ tư Đình Tấn nhận được một điểm kỹ năng tự do, một ‘Túi Bí Kíp Ngẫu Nhiên’, mà đến đợt cuối cùng hấn chỉ nhận được duy nhất một phần ‘Sách Thông Tin’. Điều này nói rõ, giá trị của nó chỉ có cao chứ không thể thấp hơn, so với hai thứ kia cộng lại.

Chậm rãi cầm một quyển sách, bề ngoài dày cộm không khác gì với một quyển từ điển hay sách bách khoa toàn thư quái vật mà Đình Tấn vẫn hay đọc ở thời điểm trước khi trọng sinh.

Thử lật xem nội dung bên trong quyển sách, toàn là giấy trắng không hề có ghi thứ gì trong đó, Đình Tấn cũng không khỏi có chút hụt hẫng. Nhưng ngay sau đó, khi hấn vừa nhìn đến thông tin của quyển sách thì cảm nhận liền trọn tròn lên. Nhịp tim bắt đầu gia tốc, đôi bàn tay đang cầm cuốn sách cũng trở nên run rẩy.

Chương 250: Sách Thông Tin

Sách Thông Tin

Chất lượng: Đặc Biệt

Yêu cầu: Đăng cấp 30

Giới thiệu: Mang đến cho Thành Chủ Albert đề đổi lấy một lần thu hoạch thông tin chi tiết về một số đồ vật trong game, bao gồm vật phẩm đặc biệt, bí quyết chế tạo trang bị, chủng loài quái vật, người nổi tiếng, bí quyết tu luyện và tăng cấp kỹ năng v.v... mà người cần biết. (Lưu ý: Chỉ đổi được một đầu thông tin cho một quyển Sách Thông Tin)

Nhìn phần giới thiệu của vật phẩm này, Đình Tấn liền hiểu ra ngay tại sao giá trị của nó lại cao hơn cả điểm kỹ năng tự do và sách bí kíp cộng lại.

Thông tin này chính là có tiền cũng không mua được. Dù cho có đem điểm kỹ năng hay sách bí kíp lấy ra đổi thì cũng chưa chắc có người chịu giao dịch.

Phải biết trong game tồn tại rất nhiều bí mật chưa được bật mí. Ví dụ như muốn mang đồ vật đồng bộ ra hiện thực thì cần rất nhiều thứ, từ nguyên liệu cho đến cách thức chế tạo và điều kiện chế tạo. Nhưng mấy thứ đó đều là tuyệt mật, người chơi chỉ có thể tự mò mẫm lấy dựa theo phản hướng dẫn có ghi trên sách công thức chế tạo hoặc trong phần giới thiệu vật phẩm trong mấy món trang bị Đồ Tím mà Đình Tấn thu hoạch được trước đó.

Hoặc giả dụ như Đình Tấn muốn tăng cấp kỹ năng triệu hồi vong linh của hắn thì quyển Sách Thông Tin này chính là một chiếc chìa khóa, mở cánh cổng của lối đi tắt đó.

Kim chế kích động trong lòng mình lại, Đình Tấn bắt đầu nhanh chóng suy nghĩ xem hiện tại hắn đang cần cái gì.

Về mặt thông tin quái vật, người nổi tiếng và kỹ năng thì chắc chắn là hắn không cần thiết rồi. Bản thân hắn cũng là một người trọng sinh, lại mang theo một quyển bí kíp tu luyện vong linh mà pháp ở trong đầu.

Đình Tấn tin tưởng rằng, bản thân mình cũng không hề thiếu thông tin về quái vật và kỹ năng. Còn về những nhân vật có tiếng tăm ở tận thế thì chắc không cần thiết rồi. Bản thân hắn cũng là biết kha khá một số người nổi tiếng nhờ kí ức trước khi trọng sinh của mình rồi, nhưng mà vấn đề quan trọng là nếu bây giờ kiểm thêm người về thì cũng chưa chắc người ta sẽ chịu trung tâm phục vụ cho [The Alliance] của hắn.

Hơn nữa chính hắn cũng đã là một người nổi tiếng có vô số nhân tài cùng đồng hành. Bỏ gần lấy xa thì không phải là một hướng đi đúng đắn lúc này.

Riêng về mảng chế tạo trang bị thì quả thật là hắn có một chút thiếu hụt, do không có cơ hội trải nghiệm nhiều ở thời điểm trước khi trọng sinh nên kiến thức về mảng này của hắn có thể nói là rất nông cạn. Nếu sử dụng quyển sách này đổi lấy kiến thức hay một số bí quyết để chế tạo trang bị thì cũng tiết kiệm được rất nhiều thời gian mà mò mẫm nghiên cứu.

Mặc khác, thông tin về vật phẩm đặc biệt cũng hấp dẫn sự chú ý của hắn rất nhiều. Khi nói đến vật phẩm đặc biệt thì Đình Tấn không khỏi nhớ đến món đồ vật Viên Đá Bị Nguyên Rùa Bjorketorp.

Đây có thể nói là một trong những món đồ vật lợi hại nhất trong số những món trang bị mà hắn từng thu hoạch được. Ngày hắn bị con Griffin Lãnh Chúa 31 cấp giết chết, mất đi Chiếc Nhẫn Bị Nguyên Rùa phiên bản gốc, Đình Tấn có thể cảm giác được, sức mạnh quân đoàn vong linh của mình, mất đi không chỉ đơn giản là một nửa quân số.

Sức mạnh của Đình Tấn gần như bị phế đi hơn hai phần ba vì hiệu ứng gia tăng gấp đôi hiệu quả kỹ năng của chiếc nhẫn quả thật rất là bá đạo đối với hắn.

Ấy vậy mà lần trước, khi giao nhiệm vụ cho Thành Chủ Albert, Đình Tấn còn may mắn nhận được một chút gợi ý về sự hiện diện của Viên Đá Bị Nguyên Rùa này ở hiện thực.

Nhưng tất cả cũng chỉ là cách ám chỉ của Thành Chủ Albert mà thôi. Đình Tấn vẫn chưa thể khẳng định rằng nó là có thật.

Chính vì thế mà khi có được quyển Sách Thông Tin này trong tay, Đình Tấn cũng không khỏi có chút phân vân, do dự giữa thông tin về vật phẩm đặc biệt và bí quyết chế tạo trang bị.

- “Hừm... đường còn dài. Trang bị ta có thể tự mình nghiên cứu, thế nào cũng sẽ chế tạo ra được mà thôi. Còn vật phẩm đặc biệt, nếu như bị người khác nhanh chân đến trước đoạt lấy mất thì lúc đó có muốn lấy lại cũng khó...”

Đình Tấn ngồi im đưa tay chống cằm, trầm tư suy nghĩ về lợi và hại giữa hai loại thông tin này.

- “Quyết định vậy đi!”

Một lúc sau, hắn mới đưa ra được quyết định cuối cùng. Hô một tiếng, đồng thời cắt lại quyển Sách Thông Tin vào trong ba lô. Đinh Tấn không nghĩ nhiều đến vấn đề này nữa, bắt đầu chuẩn bị chơi quay số may mắn.

- “Túi vật phẩm ngẫu nhiên trước đi. Biết đâu lại ra được một quyển Sách Thông Tin nữa thì sao.”

Đinh Tấn lăm bằm trong miệng, ảo tưởng đến việc hắn lại có thể thu thập thêm một phần Sách Thông Tin để mang đi đổi tin tức với Thành Chủ Albert.

Bàn tay cũng không dừng lại, hắn lựa chọn sử dụng để cho vòng xoay bắt đầu gia tốc.

‘Lạch cạch’

Tốc độ vòng xoay dần dần giảm lại, và dừng ở một ô cuối cùng.

Keng! – Chúc mừng ngài. Ngài nhận được một phần bí kíp kỹ năng ‘Lưu Thủy Gia Tốc’

Ngay sau đó, trên tay Đinh Tấn cũng dần dần hiện lên một tấm da cũ kĩ, đã bị ố vàng theo thời gian.

Lưu Thủy Gia Tốc

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Một phương pháp kích thích sức mạnh tiềm ẩn trong cơ thể của người Việt Nam cổ xưa, đã bị thất truyền từ lâu. Kỹ năng do Mai Hắc Đế sáng tạo nên, sau khi lãnh ngộ được hàm ý trong dòng nước chảy. Thông qua việc điều chỉnh nhịp tim làm gia tăng tốc độ lưu thông dòng máu ở một mức độ an toàn, giúp cho người dùng có khả năng lập tức gia tăng tốc độ và sự linh hoạt của cơ thể trong chớp mắt.

Tiêu hao: 50 MP và 50 HP mỗi lần sử dụng

Hiệu quả: Toàn bộ thuộc tính tốc độ của nhân vật gia tăng 100% trong 1 giây. (Không thể chồng chất)

Bề ngoài không có gì bất mắt, đến khi hắn nhìn xem dòng giới thiệu của kỹ năng này thì không khỏi giật mình kinh ngạc.

100% hiệu quả gia tăng toàn FMPwC20L bộ tốc độ thuộc tính, điều đó cũng đồng nghĩa với việc những gì có liên quan đến tốc độ như tốc độ di chuyển, tốc độ công kích, tốc độ sử dụng kỹ năng v.v... đều sẽ được gia tăng lên 100%.

Kỹ năng này nói về tính thực dụng thì không thể chê vào đâu được. Bởi vì đối với Đinh Tấn, tốc độ chính là điểm yếu của hắn. Hắn phải dành đa số thời gian để nâng cao những thuộc tính như tinh thần, sức mạnh và thể chất để cường hóa cho quân đoàn vong linh của mình.

Còn về thuộc tính nhanh nhẹn thì không có tác dụng nhiều đối với vong linh, thế nên hắn chỉ có thể dành một ít thời gian rảnh rỗi sau khi đã tu luyện xong những bí kíp kia.

Bất quá hiện tại thì thời gian rảnh rỗi của hắn đã nhiều hơn rồi. Nguyên do chỉ bởi vì những bí kíp tu luyện của hắn đã gần như chạm đến giới hạn lớn nhất của nó. Chính vì thế, thuộc tính nhanh nhẹn cũng được hắn chăm chú tu luyện nhiều hơn.

Thế nên, khi có được kỹ năng lưu thủy này, Đinh Tấn cũng không có quá nhiều phản kích như khi hắn có được “Bộc Lôi Thuật” trước đó.

Nhanh chóng cắt đi quyển kỹ năng “Lưu Thủy Gia Tốc” này, Đinh Tấn cũng không có ý định học nó. Hắn dự định sẽ tự học, sau đó đưa bản kỹ năng này lại cho những người trong đội.

Nhiệm vụ ở Thụy Điển sắp tới, có thêm được kỹ năng này cũng là nắm chắc thêm được một phần thành công và bảo đảm an toàn cho mọi người.

Đưa mắt nhìn về phía hai phần thưởng còn lại trước mặt là ‘Túi Trang Bị Đồ Tím’ và ‘Túi Vật Phẩm Ngẫu Nhiên’, Đinh Tấn quyết định mở phần túi đồ tím trước.

Hắn cũng có chút chờ mong muốn biết vật phẩm mà mình sắp nhận là vật gì, có khả năng mang ra chế tạo ở hiện thực hay không. Vì dù sao bây giờ trang bị của hắn và những người đồng đội ở trong game cũng đã đủ rồi, nếu có thể mang ra hiện thực chế tạo thì chắc chắn sẽ tốt hơn nhiều lần.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Tiếp tục mở phần thưởng

Keng! – Chúc mừng, ngài đã nhận được trang bị ‘Lôi Lệ Kết Tinh’

Vòng xoay nhận thưởng sau một hồi liền dừng lại trước một món đồ trang sức. Âm thanh hệ thống vừa vang lên thì một chuỗi vòng đeo tay mờ nhạt, dần dần hiện lên trong tay của Đình Tấn.

Bề ngoài không khác gì một chuỗi vòng ngọc trang sức ở thế giới hiện thực, tuy nhiên, những viên ngọc trên chiếc vòng đeo tay này đều có hình dạng như một giọt nước và tất cả bọn chúng đều trong suốt giống hệt như thủy tinh.

Chắc có lẽ chính vì giọt nước thủy tinh này làm người ta liên tưởng đến giọt nước mắt, thế nên chiếc vòng mới có tên là Lôi Lệ Kết Tinh như vậy.

Nhưng chỉ bấy nhiêu đó thôi thì vẫn chưa đủ để nó trở thành một món đồ tím. Đình Tấn sau khi quan sát kỹ lưỡng một hồi thì mới đưa ra suy đoán, điều khiến nó trở nên đặc biệt hơn so với những món trang bị khác chính là vì những sợi tơ màu xanh tím đang di chuyển ở trên trong những giọt nước thủy tinh của chuỗi vòng tay này.

Bề ngoài những hạt thủy tinh hình giọt nước kia dường như có khắc họa những hoa văn và ký hiệu đặc biệt, giống hệt như ấn ký ma pháp, nhưng Đình Tấn cũng không hiểu được ý nghĩa của nó là gì.

Phía bên trong hạt thủy tinh, đang có những tia màu xanh tím, trông giống như những tia sét vẫn còn đang lưu động ở bên trong. Những tia sét này trông giống như là một sinh vật còn sống vậy. Chúng liên tục di chuyển khắp nơi rồi đánh lên bề mặt của hạt thủy tinh dường như muốn thoát ra bên ngoài.

Lôi Lệ Kết Tinh (Vòng Đeo Tay)

Giới thiệu: Phần dây đeo của vòng tay FMv4DRmB được làm từ gân cột sống của loài trăn có độ tuổi trên 70 năm. Chuỗi ngọc được làm từ hạt thủy tinh hình dạng giọt nước, nhằm tạo nên khả năng liên kết chặt chẽ và có độ cứng cao hơn cả các loại hợp kim kim loại khác. Sử dụng tinh thần pha lẫn với dung dịch acid ăn mòn, điều khắc lên bề mặt hạt thủy tinh một loại ma pháp giam cầm để lưu giữ lại tia sét và nguyên tố thuộc tính [Lôi] ở bên trong.

Chất lượng: Đồ Tím

Yêu cầu: Đẳng cấp 30

Thuộc tính:

- Gia tăng lượng MP khôi phục: 50%

Hiệu ứng mang theo: Lôi Kích (Chủ Động) – Dùng tinh thần kích liên kết với vòng đeo tay, kích hoạt và phá hủy đi ma pháp giam cầm, phóng thích ra tia sét và nguyên tố thuộc tính [Lôi] được tích trữ ở bên trong. Tạo thành một luồng sét đánh về kẻ địch.

Hiệu quả: Gây ra một lượng sát thương bằng 1.000 điểm [Sát Thương Thuộc Tính Lôi]. (Hạn sử dụng 10/10)

(Lưu ý: Trang bị chất lượng [Đồ Tím] (đẳng cấp từ 30 trở lên) có thể chế tác ở hiện thực, điểm thuộc tính dựa trên cơ sở trong game tính toán, độ tương đồng chênh lệch từ 60% - 95% tùy theo cách chế tạo và chất lượng nguyên liệu. Xin mời người chơi cố gắng tìm hiểu, nghiên cứu thêm)

Có một điều bất ngờ, món trang bị này có thuộc tính rất bèo bọt. Hầu như không có giúp ích gì nhiều cho người sử dụng nó cả.

Bất quá, có một điều đặc biệt ở món trang bị này chính là nó có phần hiệu ứng thuộc tính rất kinh khủng. Với 1.000 điểm [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] và 10 lần sử dụng không giới hạn thời gian làm lạnh, Đình Tấn có thể ngay tức khắc bộc phát ra một lượng sát thương hơn 10.000 điểm [Sát Thương Thuộc Tính Lôi].

Nếu như bất gặp những con quái vật thuộc tính [Thủy] hoặc sống ở vùng đất nhiều nước như con Piranhaconda mà hắn đã gặp qua trước đây, thì chiếc vòng Lôi Lệ Kết Tinh này có thể thuận sát đối phương ngay.

Mà hơn hết là phần giới thiệu cách chế tạo của nó lại làm Đình Tấn đặc biệt chú ý nhiều hơn. Xem kỹ phần giới thiệu này, ngoài chuyện khắc họa kí hiệu ma pháp để tạo nên một phép thuật giam giữ những tia sét và nguyên tố thuộc tính [Lôi] ra, thì hẳn những phần còn lại đều không có gì gọi là khó khăn cả.

Điều này không khỏi làm Đình Tấn có chút bối rối, phân vân khi nghĩ lại đến mục đích sử dụng quyền Sách Thông Tin mà hắn đã quyết định trước đó.

Sau một lúc tranh đấu tư tưởng, Đình Tấn lắc mạnh đầu một cái như để làm bay mất đi ý tưởng mới vừa xuất hiện trong tâm trí của mình lúc nãy.

Nhanh chóng cất đi món Lôi Lệ kết tinh này, Đình Tấn quyết định sẽ xem xét và tự mày mò ra kí hiệu ma pháp để có thời gian thì hắn sẽ đem ra hiện thực ứng dụng thử.

Dù sao phần trang bị này cũng là có sẵn phần giới thiệu và hướng dẫn cách làm rồi. Chỉ cần hắn tự xem mẫu rồi bắt chước làm theo thì ắt sẽ chế tạo ra thành công mà thôi.

Còn với Sách Thông Tin, hắn không nghĩ rằng còn có cách nào khác để tìm thông tin mà mình cần lại ngoài việc sử dụng Sách Thông Tin. Chính vì thế, Đình Tấn chỉ có thể cố nén nhịn lại ý tưởng muốn sử dụng Sách Thông Tin để đổi lấy bí quyết chế tạo chiếc vòng tay này.

Chỉ còn lại một món vật phẩm thường duy nhất ‘Túi Vật Phẩm Ngẫu Nhiên’, Đình Tấn cũng không do dự gì nữa mà nhanh chóng lựa chọn sử dụng.

Keng! – Chúc mừng, ngài đã nhận được vật phẩm đặc biệt ‘Hình Nhân Thế Thân’.

Vẫn như thường lệ, trong tay Đình Tấn nhanh chóng xuất hiện một vật phẩm khác. Lúc này là một con búp bê bằng rom, được vẽ lên phù chú ngoằn ngoèo rất nhiều. Hắn cũng không rõ ý nghĩa là gì nhưng nghe tên món đồ vật thì cũng đoán được đại khái sơ sơ rồi.

Hình Nhân Thế Thân

Chất lượng: Đặc biệt

Yêu cầu: Không

Hiệu ứng mang theo:

1 - Sinh mệnh hộ thuẫn (Chủ Động): Sau khi sử dụng tinh thần liên kết đến bùa chú của hình nhân thì sẽ kích hoạt kỹ năng được vẽ ở bên trên. Hình nhân sẽ tạo ra một vòng bảo vệ (có lượng HP là 10.000 điểm), chủ động hấp thu 40% tổn thương của đòn công kích đánh tới người dùng. Thời gian duy trì cao nhất là 24h nếu như không bị phá hủy sau khi đánh hết HP.

2 – Bảo Điện Từ (Bị Động): Khi người sử dụng hình nhân bị bất cứ đòn công kích vật lý nào đánh trúng thì Hình Nhân Thế Thân sẽ có 10% xác suất phát ra một cơn bão điện 20.000 Volt trong bán kính 5 mét. Kẻ địch khi bị đánh trúng sẽ phải gánh chịu 200 điểm [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] và xuất hiện hiệu quả “Tê Liệt” trong thời gian 3 giây.

Bỏ ra một chút thời gian xem xét thuộc tính của món đồ vật này, Đình Tấn cũng không khỏi âm thầm tắc lưỡi.

Nói về tính thực dụng của món đồ này, Đình Tấn quả thật không thể chê vào đâu được. Chỉ riêng việc tạo ra một vòng bảo vệ 10.000 điểm HP để hấp thu đi 40% lượng sát thương khi bị công kích thì đã biến nó thành một món đồ vật có giá trị cực cao rồi.

Mà đã vậy, nó lại có thêm một hiệu ứng thứ hai là bị động phòng thủ, đề phòng có người lao ra đánh lên thì sẽ tạo ra một đòn công kích khổng lồ chế trên diện rộng. Điều đó chẳng khác nào Đình Tấn nếu mang món đồ này thì sẽ có thể bảo đảm thêm một phần an toàn của mình, không sợ bị đánh lên.

Tuy rằng xác suất xảy ra hiệu ứng thứ hai của Hình Nhân Thế Thân là rất thấp, chỉ có một phần mười cơ số, nhưng là như vậy vẫn còn tốt hơn không có phòng bị gì. Phải biết Đình Tấn nếu như bị tập kích không thể phòng thủ thì hắn cũng không thể sử dụng sức mạnh của quân đoàn vong linh.

Như vậy thì chẳng khác nào phế đi 90% sức mạnh của hắn cả. Chính vì thế mà món đồ vật bảo hiểm mạng sống này cũng có tác dụng rất lớn với hắn.

Dù biết là đồ vật hiệu quả cũng rất tốt, thế nhưng Đình Tấn cũng là có chút tiếc nuối vì món đồ vật này cũng không có nói gì liên quan đến việc nó có khả năng chế tạo ở hiện thực cả.

Bất quá Đình Tấn cũng không hề nản chí nhiều. Hắn có thể nghiên cứu thử bởi vì xem sơ qua vẻ bề ngoài của món đồ vật này thì nguyên liệu cũng khá đơn giản. Phong cách vẽ bùa chú cũng không khác mấy với cách chế tạo Phù Văn của nghề nghiệp phụ trợ Phù Văn Sư mà hắn đã học.

Chính vì thế, Đình Tấn rất nhanh thì lấy lại tinh thần, cất món đồ này đi, để khi nào có thời gian hắn lại sẽ lấy ra nghiên cứu tìm hiểu cách chế tạo thử.

Sau khi Đình Tấn hoàn thành kiểm duyệt xong hết mấy món vật phẩm mà hệ thống thưởng cho, thì thời gian cũng đã chạm đến mốc 12 giờ đêm.

Trước đó bởi vì đã bỏ ra rất nhiều thời gian tu luyện ở trong không gian của phụ bản thế nên chỉ số thuộc tính của Đình Tấn gần như đã chạm đến con số tối đa mà hắn có thể đạt được.

Một số bí kíp tu luyện thì bị vướng lại bởi lượt giới hạn tu luyện mỗi ngày, cho nên Đình Tấn lúc này cũng không vội vàng mà tu luyện nữa, có thể dời lại vào sáng hoặc trưa chiều ngày mai luyện lại cũng được.

Thế nên khi mọi chuyện đã làm xong, Đình Tấn cũng nhanh chóng điều chỉnh tinh thần của mình, mở ra giao diện hệ thống giả lập máy tính để bắt đầu lập trình lại phần mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu theo như yêu cầu mà Lý Uyên đã đưa ra trước đó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: Đột nhập trộm dữ liệu

Đêm nay, hắn muốn thu thập dữ liệu cho Ba Đậu Đậu, bao gồm những loại câu giao tiếp, cách biểu đạt cảm xúc, cách nói chuyện, những kiến thức khác v.v...

Một phần mềm trí tuệ nhân tạo thì cần phải có một lượng lớn thông tin và một giải thuật tìm kiếm. Giải thuật tìm kiếm càng tốt thì tốc độ vận hành của Ba Đậu Đậu sẽ càng nhanh hơn, chỉ cần đặt ra câu hỏi thì nó sẽ lập tức có thể trả lời lại ngay.

Và thời gian chậm trễ càng thấp thì mức độ cảm giác chân thực của Ba Đậu Đậu đối với người dùng sẽ càng được nâng cao hơn.

Mặt khác, một lượng lớn dữ liệu và thông tin chính là để Ba Đậu Đậu có thể tìm kiếm ra câu trả lời thích hợp nhất nhằm đáp lại mệnh lệnh của người sử dụng.

Số lượng thông tin này là một con số rất là khổng lồ, không phải chỉ cần vài bộ máy chủ lưu trữ thì liền có thể lưu lại được hết dữ liệu cần thiết.

Bởi vì con người ta một ngày giao tiếp biết bao nhiêu là câu nói, mà muốn lưu lại hết những câu nói đó với ngữ điệu và cách dùng trong nhiều tình huống khác nhau thì dĩ nhiên là không thể ít hơn con số hàng tỉ terabyte rồi.

Đó vẫn là FHYHvgtV chưa kể đến việc, trên thế giới có nhiều loại ngôn ngữ khác nhau và mỗi ngôn ngữ lại có cách thức giao tiếp, không nơi nào giống nơi nào cả.

Mà thời gian và khả năng cần thiết để thu thập những thông tin đó cũng là cả một vấn đề, bởi vì những một số thông tin đó sẽ có thể dính líu đến những thông tin cá nhân và riêng tư của người dùng.

Giống như khi mọi người sử dụng điện thoại hay máy tính thường sẽ có một mục nhà phát triển gọi là ‘Dữ liệu cải tiến’, ‘Giúp nhà phát triển cải tiến sản phẩm’ v.v. . .

Đó chính là cách mà những công ty công nghệ lớn như Alpha Bet, Apple, Microsoft, IBM. . . thu thập những luồng thông tin để phát triển cho phần mềm trí tuệ nhân tạo của bọn họ.

Hiện tại, Ba Đậu Đậu cũng chỉ mới là hình thái sơ khai của nó mà thôi. Giải thuật tìm kiếm thì Đình Tấn đã có sẵn rồi và dĩ nhiên là không phải do hắn sáng tạo ra, mà chỉ là một sản phẩm của những nhà khoa học trong tương lai tận thế mà thôi.

Đây là một loại giải thuật được nghiên cứu và phát triển dựa trên những tài liệu thu được từ đám quái vật ngoại không gian xâm lấn, kết hợp cùng với những kỹ thuật có sẵn trên trái đất mà tạo thành.

Nó bao hàm rất nhiều loại thuật toán như thuật toán mạng neuron, logic suy luận, tính toán tiến hóa hay các loại thuật toán tìm kiếm v.v. . .

Thế nên, nếu đem so sánh tốc độ hoạt động của nó với những loại giải thuật cao cấp nhất ở thời điểm hiện tại, khi hoạt động trên cùng một bộ máy chủ và một cơ sở dữ liệu, thì chắc chắn giải thuật của Đình Tấn sử dụng có thể vượt trội hơn vài mili giây.

Đừng xem thường số lượng vài mili giây này. Phải biết hàng trăm nghìn nhà khoa học hợp sức cũng đã mất hơn 10 năm mới có thể cải thiện được con số vài mili giây, bấy nhiêu đó thôi thì đã đủ biết nó là nhiều như thế nào.

Còn lại phần thông tin, Đình Tấn trọng sinh trở về chỉ mang theo linh hồn và ký ức của hắn mà thôi. Làm sao hắn có thể mang về cả một bộ máy chủ lưu trữ những thông tin dữ liệu của phần mềm trí tuệ nhân tạo trong tương lai được chứ.

Chính vì thế mà hiện tại, hắn phải tìm cách để giải quyết vấn đề thiếu thốn nguồn thông tin trầm trọng của Ba Đậu Đậu.

Và cách giải quyết mà hắn đưa ra ngay lúc này chính là ‘Hack!’.

Đúng vậy! Hắn sẽ tấn công vào máy chủ của những công ty công nghệ lớn như Apple, Microsoft, Alpha Bet, IBM, Tencent, Samsung Electronics, BKAV v.v. . . có sản xuất phần mềm trí tuệ nhân tạo như hắn để lấy thông tin.

Điều này tuy rằng rất nguy hiểm vì khi bị phát hiện thì hắn sẽ phải đối mặt với sự truy nã của toàn án quốc tế. Thế nhưng Đình Tấn vẫn có thể tự tin hoàn thành mà không để lại dấu vết nào. Dù gì đi nữa thì kiến thức học được trong tương lai tận thế của hắn cũng không phải chỉ là để trưng bày đó cho vui.

Thế nhưng mà vẫn sẽ còn có một nguy cơ tiềm ẩn khác, khi đưa phần mềm ra ngoài cho người sử dụng dùng thử, có khả năng Ba Đậu Đậu sẽ bị người khác phát hiện ra nó đang sử dụng dữ liệu bị đánh cắp từ những công ty lớn.

Cho nên, ngoài việc ‘Hack’ vào máy chủ của những công ty lớn để trộm dữ liệu, Đình Tấn còn phải dự trù ra một phương án B để phòng cho tình huống phát sinh. Bất quá, hắn sẽ giao chuyện đó lại cho người khác làm.

Ngồi trên giường, đôi bàn tay của Đình Tấn lướt đi như đang nhảy múa trên bàn phím ảo trước mặt. Ánh mắt hắn thì vẫn chăm chú nhìn về màn hình hệ thống giả lập máy tính ở trước mặt, với những dòng số liệu chẳng chịt, rắc rối không hề thua kém với ký hiệu triệu hồi ma pháp kỳ năng chút nào.

Hơn 11 giờ tối ở thế giới hiện thực, tại trụ sở chính của công ty Viv, tọa lạc tại thành phố San Jose, tiểu bang California nước Mỹ. . .

Trong một căn phòng chật đầy những bộ máy lưu trữ thông tin bằng công nghệ máy tính lượng tử cao cấp nhất ở thời điểm hiện tại, một nhóm 30 - 40 người với nhiều độ tuổi và giới tính khác nhau đang ngồi trước màn hình thủy tinh của máy tính, chăm chú quan sát những số liệu của hệ thống đang hiện lên bên trên đó.

Nhóm người này chính là nhân viên kỹ thuật cao cấp phụ trách phát triển phần mềm trí tuệ nhân tạo Viv của công ty Samsung Electronics thuộc nước

Hàn Quốc.

Gương mặt của bọn họ hiện tại đều đồng dạng là một mảnh căng thẳng thấy rõ. Không ai dám lên tiếng, chỉ có chăm chú quan sát dữ liệu hệ thống, đồng thời thoăn thoắt gõ tay chạm vào màn hình thủy tinh hay bàn phím ảo để đưa ra điều chỉnh gì đó cho hệ thống.

- “Thế nào rồi? Có nhận ra điều gì lạ thường không Whale?”

Một người đàn ông có mái tóc đã chuyển bạc đi gần hết, dường như là người đứng đầu trong nhóm người ở đây. Hắn cẩn thận xem xét bảng số liệu có kích cỡ lớn nhất một chút rồi mới lên tiếng hỏi thăm một người cấp dưới của mình, kẻ đang ngồi điều chỉnh trước tấm màn hình lớn đó.

- “Không có phát hiện bất cứ sự xâm nhập nào thừa sếp. Nhưng mà làm sao dữ liệu lại cứ tràn ra bên ngoài một cách quá bất thường vô lý như vậy được kia chứ?! Đây rõ ràng là dấu hiệu có người đang ăn cắp truyền tải đi thông tin mà.”

Người đàn ông kỹ thuật viên tên gọi là Whale này có chút khó hiểu mà trả lời lại. Chính hắn là người phát hiện ra điều bất thường đang diễn ra với hệ thống lưu trữ dữ liệu của phần mềm trí tuệ nhân tạo Viv.

Hơn nửa giờ trước đó, sự việc dữ liệu bị tràn đi ra ngoài lớn hơn gấp năm, sáu lần so với lúc bình thường làm hắn không kìm chế được kinh ngạc rồi. Dự đoán điều này chính là do có người động tay động chân, thế nên hắn đã gọi toàn bộ những người trong đội quản trị hệ thống đến đây để kiểm tra.

Với sự hợp sức của cả một nhóm hơn 30 người, vậy mà vẫn không hề có phát hiện ra điều gì bất thường. Mọi chuyện cứ diễn ra giống như là những người sử dụng hệ thống mạng lưới điện tử của công ty Samsung đang đồng loạt gửi tín hiệu tới máy chủ nhiều hơn lúc bình thường gấp mấy lần thôi vậy.

Bọn họ chỉ có thể trở mắt nhìn những dòng dữ liệu của máy chủ bị “cháy” bên ngoài mà không thể ngắt hay dừng lại máy chủ được.

Bởi vì tất cả những yêu cầu truy xuất dữ liệu này đều là đến từ rất nhiều người dùng khác nhau ở khắp nơi trên thế giới và tất cả đều có thật chứ không phải giả.

Nếu như bọn họ ngắt kết nối hay tắt đi máy chủ thì có thể sẽ làm ảnh hưởng đến người dùng rất nhiều, thậm chí là ảnh hưởng đến danh tiếng, chất lượng và hình tượng của công ty đã gây dựng qua nhiều năm. Đây chính là điều tối kỵ trong phương thức kinh doanh của công ty bọn họ.

Sự việc như vậy cũng xuất hiện liên tục ở những nơi như trụ sở điều hành và phát triển Cortana của Microsoft, hay trụ sở Gono của Google, cả IBM Watson và nhiều nơi khác nữa... cũng đồng thời nằm trong nhóm này.

Những nhân viên túc trực và quản lý hệ thống cũng giống như tên kỹ thuật viên Whale kia. Tuy rằng đã sớm phát hiện ra điều bất thường, thế nhưng vẫn không tìm ra bất cứ manh mối nào từ sự truy cập dữ liệu này.

Và không biết là ai truyền ra tin tức trụ sở lưu trữ dữ liệu của những công ty lớn này bị đánh cắp. Một số người trong giới mạng lưới ngầm đã bắt đầu lan truyền tin tức này ở khắp nơi, đồng thời bọn họ cũng rất tò mò không biết là ai làm nên chuyện này.

Thế nên một lần sóng truy tìm nhân vật bí ẩn được mệnh danh là ‘Cái Bóng’ (The Shadow) nhanh chóng lan truyền như lũ quét trong giới hacker.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 253: Phân công kế hoạch

Thời gian cứ nhanh chóng trôi qua, Đình Tấn vẫn tiếp tục chăm chú làm việc trên máy tính, đến khi hắn hoàn thành xong tất cả mọi chuyện, nhìn lại đồng hồ thì đã là 11 giờ trưa.

Thờ dài một hồi, hắn đứng dậy vươn vai giãn gân cốt một cái thật căng, sau đó bỗng nhiên cất tiếng nói một mình.

- “Mở liên lạc với Lý Uyên cho ta.”

- “Đã liên lạc, thưa ông chủ”

Giọng nói trẻ con của Ba Đậu Đậu vang lên ngay sau đó, đồng thời màn hình máy tính trước mặt của Đình Tấn cũng biến mất đi, thay vào đó là hình ảnh lập thể 5D của Ba Đậu Đậu đang trôi nổi lơ lửng trên không.

Dường như trí tuệ của nó đã tốt hơn rất nhiều, sau một đêm được Đình Tấn cải tiến.

- “Ta nghe đây, có chuyện gì không?”

Giọng nói của Lý Uyên rất nhanh thì truyền ra từ Ba Đậu Đậu, cứ như là chính nó đang nói chuyện vậy.

- “Trở lại [The Alliance Khách Sạn] đi, gọi theo cả Tim nữa, ta có một số chuyện cần nhờ người và hẳn thực hiện giúp.”

- “Đã biết”

Lý Uyên vừa nói xong thì nhanh chóng cúp máy, có vẻ như nàng cũng đang rất bận bịu công việc ở một nơi khác, vì trong giọng nói của nàng còn pha lẫn rất nhiều tiếng ồn.

Đình Tấn cũng không nhiều lời. Ngay khi Lý Uyên vừa cúp máy thì hắn cũng nhanh chân rời khỏi không gian phòng riêng của mình, đi xuống đại sảnh [The Alliance Khách Sạn] để chờ nàng.

Rất nhanh sau đó, cả ba người đồng thời ngồi xung quanh một chiếc bàn ăn, ở một góc vắng vẻ, không người trong đại sảnh của [The Alliance Khách Sạn].

- “Có chuyện gì vậy?”

Có chút thắc mắc, Lý Uyên mở lời hỏi thăm trước tiên. Ngồi bên cạnh nàng, chàng thanh niên hacker Tim cũng có một chút thắc mắc không hiểu làm sao mình lại bị gọi tới.

Mỉm cười một cái, Đình Tấn từ tốn nói.

- “Ba Đậu Đậu, ra chào hỏi mọi người đi.”

Ngay sau đó, hình ảnh lập thể của Ba Đậu Đậu lại đột ngột xuất hiện giống hệt như lần đầu tiên, từ trên trời rơi xuống. Bất quá lần này nó cũng không bị té dập mặt nữa mà đã giữ được thăng bằng, dường như trước đó bị nó làm cho mất mặt nên Đình Tấn đã chú ý sửa lại ở điểm này.

- “Ba Đậu Đậu chào Uyên quản lý”

Thân thể mập mạp hướng về phía Lý Uyên hơi cúi xuống, giọng nói trẻ con lại cất lên chào hỏi với nàng.

Nhưng đến khi chuyển sang chàng thanh niên Tim ở bên cạnh, nó vừa định tiếp tục cúi chào thì bỗng nhiên ngừng lại giữa chừng.

- “Chào... à... ờ... ngài là ai vậy?”

Khuôn mặt có chút ngáo ngơ, cái tay ngắn ngủn đưa lên gãi gãi đầu vì không tìm được thông tin của đối phương trong bộ nhớ của nó.

Thế nhưng là bấy nhiêu đó cũng đã đủ làm cho Lý Uyên và Tim giật mình kinh ngạc rồi. Tất cả cũng là bởi vì biểu hiện của Ba Đậu Đậu đã không còn cứng đờ như lần đầu tiên nó xuất hiện nữa.

Đặc biệt, phản ứng dữ dội nhất vẫn là Tim. Hắn gương mặt bây giờ giống như đã bị đóng băng, cứng đờ ra, không biết phải nên nói thế nào nữa.

Làm một tên kỹ thuật viên hacker, hẳn hiểu rõ, việc thay đổi từ một cỗ máy cứng đờ chỉ biết thực hiện theo những chỉ lệnh sẵn có, để trở thành một con Ba Đậu Đậu có biểu hiện cảm xúc chân thật như bây giờ là một phần thay đổi lớn lao như thế nào.

Đến hiện tại phần mềm trí tuệ nhân tạo tiên tiến nhất trên thế giới Gono do Google sản xuất cũng không thể linh hoạt được như Ba Đậu Đậu ở trước mặt hắn.

Phải biết đối phương là một công ty lớn, chuyên hoạt động về dịch vụ tìm kiếm trong suốt hơn hai thập kỷ vừa qua. Dù cho thuật toán của Gono có tệ hại đến đâu đi chăng nữa, thì với lượng thông tin khổng lồ mà Google thu thập trong suốt hơn hai thập kỷ vừa qua, cũng đã đủ để đáp ứng được cho khả năng đối thoại linh hoạt của Gono rồi.

Ấy thế mà khi hắn sử dụng Gono trong suốt mấy năm gần đây cũng không hề có cảm giác chân thực chỉ bằng một câu nói của Ba Đậu Đậu lúc này.

- “Ta gọi là MasterTim.Pro, người có thể gọi ta là Tim. Chức vụ của ta là phụ trách mảng thông tin và tuyên truyền của tập đoàn [The Alliance].”

Hắn có chút tò mò, thử trả lời lại cho Ba Đậu Đậu như muốn kiểm chứng mức độ linh hoạt của nó.

Ba Đậu Đậu có chút ngơ ngác khi nghe hắn nói, cứ như thông tin của Tim truyền vào vẫn còn đang được xử lý. Một lúc sau, nó mới lên tiếng trả lời.

- “Há, ta biết rồi. Vậy thì chào phó phòng kỹ thuật Tim.”

Đến hơn 2 - 3 giây sau đó thì tình trạng ngơ ngác của Ba Đậu Đậu cũng kết thúc. Nó cúi đầu chào Tim một cái rồi lên tiếng nói.

Tim có chút kích động và hưng phấn. Bởi vì đối phương thật sự hiểu được những lời hắn nói, không khác gì một con người chân thật đang đứng trước mặt hắn đối thoại.

Mà hơn thế nữa là nó còn tìm ra được chức vụ thật sự của hắn, bởi vì trong mảng thông tin và tuyên truyền của tập đoàn [The Alliance], hắn chỉ mới đảm nhiệm chức vụ phó phòng mà thôi, còn trưởng phòng chính là tên HappyLife413 kia.

Lúc này, Đinh Tấn mới lên tiếng giải thích cho hai người.

- “Ba Đậu Đậu hiện tại vẫn còn làm việc dựa trên hệ thống giả lập của game, thế nên tốc độ xử lý thông tin của nó không thể nào nhanh bằng với mấy cái phần mềm trí tuệ nhân tạo khác đang hoạt động trên siêu máy chủ của mấy công ty lớn được.

Nhưng là ta có thể tự tin nói cho các người biết rằng, khả năng giao tiếp chân thực của nó chỉ hơn chứ không thể nào kém hơn so với những phần mềm trí tuệ nhân tạo khác.

Mục đích ta gọi hai người các người tới lần này cũng là để giao chuyện Ba Đậu Đậu cho các người xử lý. Thứ nhất, nhanh chóng tìm cho Ba Đậu Đậu một hệ thống máy chủ cao cấp để cho nó có khả năng phát huy ra tối đa khả năng xử lý thông tin của mình.

Thứ hai, nhanh chóng thành lập một trụ sở lưu trữ dữ liệu và thông tin cho Ba Đậu Đậu, rồi chuyển dữ liệu của nó vào trong nơi đó.

Hiện tại ta đang lên lưu trữ dữ liệu của Ba Đậu Đậu trong rất nhiều máy chủ khác nhau của mấy công ty nhỏ, vì thế chúng ta không thể nào đưa nó ra công khai cho người dùng sử dụng được. Nếu muốn đưa nó ra mắt cho người dùng trong buổi đầu giá sáng mai ở hiện thực thì tốt nhất là bây giờ các người nên gấp rút đi làm chuyện này đi.”

Nói để đây, Đinh Tấn liền ngắt giọng, sau đó ánh mắt chăm chú chuyển hướng, nhìn về phía Tim. Thần sắc nghiêm nghị, hần trầm giọng nói với đối phương.

- “Tim, còn chuyện cuối cùng này ta giao cho người. Nhiệm vụ này cũng rất quan trọng, có dính líu đến rất nhiều vấn đề, mà mỗi một vấn đề trong số đó cũng đủ để đưa người và ta trở thành tội phạm bị tòa án quốc tế thế giới truy nã.

Cả tập đoàn và công hội [The Alliance] cũng sẽ có thể bị chôn cùng nếu như để lộ chuyện này ra bên ngoài. Thế nên ta muốn người phải giữ kín như bưng chuyện này, sống thì giữ trong lòng, chết lại mang theo xuống mồ. Người làm được hay không?!”

Nhìn sắc mặt nghiêm túc của Đinh Tấn, Tim không tự chủ được mà có chút đồ mồ hôi hột, sợ hãi vì tính nghiêm trọng của nó. Hắn có chút do dự không biết nên gật đầu đồng ý hay lắc đầu từ chối.

Im lặng cúi đầu không nói một lời nào khá lâu, hần có chút phân vân không biết phải làm sao, bởi vì bản thân hần, hay nói đúng hơn là những tên hacker thì rất sợ phiền phức, đa số bọn họ đều sống trong bóng tối ở sâu phía bên dưới của mạng lưới internet, thế nên lần này, khi nghe tới rắc rối thì hần cũng không khỏi chùn bước.

Ngẩng đầu lên nhìn Đinh Tấn, hần muốn lắc đầu từ chối. Nhưng nhìn thấy ánh mắt kiên quyết của đối phương, không hiểu sao hần lại không tự chủ được hành động của mình, hơi run run mà gật đầu.

- “Rất tốt!”

Đinh Tấn mỉm cười, vỗ vai hần một cái thật mạnh đồng thời cũng hô lớn một tiếng khen ngợi.

Tim như bị rút đi hết sức lực, thở phào một hơi ngã người ngồi bệt ra ghế.

- “Ta tin tưởng. Nhiệm vụ này, nếu như người chỉ làm một mình không nói cho bất cứ ai biết thì chắc chắn sẽ không một ai có thể phát hiện ra. Ta không nói, người không nói, Lý Uyên chắc chắn cũng không nói thì thế giới này sẽ không thể có ai khác biết được chuyện này ngoài ba chúng ta.”

Giọng nói như có từ tính của Đinh Tấn bắt đầu chậm rãi vang lên bên tai của Tim, như để cam đoan và hạ bớt căng thẳng cho hần.

Nói đoạn, Đinh Tấn lại đưa tay ra, vẫy một cái như vắt một cái gì đó về phía Tim. Ngay sau đó, một bảng giao diện nhận tập tin lưu trữ trên máy tính liền xuất hiện trước mặt Tim.

- “Nhiệm vụ của người là mang cái phần mềm này về, cài đặt vào siêu máy chủ của Ba Đậu Đậu sau khi đã được kết nối với hệ thống lưu trữ dữ liệu và mạng lưới internet.

Nó sẽ tự động lan truyền ra khắp mọi ngõ ngách trong mạng lưới internet để ăn trộm thông tin, sau đó chuyển về máy chủ để lưu trữ lại. Người chỉ việc khởi động cho nó chạy, sau 5 tiếng, nó sẽ tự hủy mọi dấu vết của mình, vậy là xong. Không có gì rắc rối cả.”

Cùng lúc đó là lời FH8wfoL giải thích của Đinh Tấn về kế hoạch lần này.

Tim nhìn bảng giao diện kia một hồi lâu, lại nhìn về phía Đinh Tấn. Hần có chút khó tin mà nói.

- “Hội trưởng... ngài... ngài là Cái Bóng (The Shadow)?!”

Nghe lời giải thích của Đinh Tấn, hần lại sức nhớ đến vấn nạn trộm cắp thông tin ở những công ty lớn được lan truyền trong giới hacker đêm vừa qua, cùng với những thay đổi của Ba Đậu Đậu.

Kết hợp những điều trùng hợp này lại với nhau, hần dĩ nhiên đã đoán biết được đối phương chính là kẻ ẩn danh đã trở thành huyền thoại hacker chỉ trong một đêm, Cái Bóng (The Shadow).

Có chút hưng phấn, hắn muốn tiến lên hỏi thăm Đinh Tấn thật giả của chuyện này. Thế nhưng lại bị hành động đưa ngón tay lên miệng, mang ý nghĩa giữ im lặng, của Đinh Tấn ngăn cản.

Chợt nhớ lại, chuyện này không thể để lộ ra ngoài. Tim mới vội vàng kìm chế kích động trong lòng, đôi mắt tỏa sáng nhìn Đinh Tấn vẫn giữ nụ cười mỉm kia mà không nói gì.

Đôi mắt với cao thủ trong game, quả thật hắn cũng không có cảm giác hưng phấn gì nhiều, bởi hắn chủ yếu chơi game là vì tham gia với bạn bè cho vui, còn đam mê của hắn vẫn là kỹ thuật và công nghệ.

Bất quá, ngay lúc này, trước mặt của hắn là một cao thủ trong cao thủ hacker, người vẫn định thế giới mạng internet ngằm chỉ trong một đêm, cũng là người mà hắn hoàn toàn bị thuyết phục.

Chính điều này mới làm cho hắn không khống chế được kích động trong lòng. Nếu như là trước đó, hắn có chút không tình nguyện tham gia vào kế hoạch lần này, thì bây giờ, sau khi nghe rõ nhiệm vụ và thân phận của Đinh Tấn, hắn đã không còn bất cứ sự do dự nào nữa.

Chàng thanh niên Tim này muốn làm một vụ lớn để đời cho mình!

- “Chúng ta có thể mở ra cuộc cách mạng công nghiệp thứ sáu không hội trường?”

Hắn phấn khích mở lời hỏi thăm Đinh Tấn. Làm một tên kỹ thuật, ai lại không muốn tên của mình được lưu danh vào sử sách.

Đinh Tấn nhếch mép cười tà, giọng quả quyết khẳng định.

- “40 năm trước, máy tính lượng tử được áp dụng đại trà cho dân dụng, mở cuộc cách mạng công nghiệp thứ năm thay đổi thế giới.

Vậy thì bây giờ, trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu của chúng ta sẽ tiếp tục mở ra một cuộc cách mạng công nghiệp thứ sáu, cuộc cách mạng về trí tuệ nhân tạo hóa công nghệ, sẽ là lẽ dĩ nhiên mà thôi.

Người cứ việc theo như lời ta nói mà làm, thời đại của trí tuệ nhân tạo chắc chắn sẽ không thiếu tên của ngươi.”

Lý Uyên ngồi ngay đơ, từ đầu đến cuối không nói lời nào. Nghe hai người luyện thuyên nói chuyện với nhau mấy thứ mà nàng cũng không hiểu nhiều lắm.

Thế nhưng nàng có thể đoán ra được một vài chi tiết quan trọng, rằng Ba Đậu Đậu sẽ có thể thay đổi được [The Alliance] hay thậm chí là thay đổi cả thế giới này.

Ánh mắt nàng nhìn về phía Đinh Tấn đã không hề giấu giếm được sự yêu thích và hâm mộ trong đó.

Khóe miệng cũng không tự chủ mà nở một nụ cười đầy vui vẻ hạnh phúc, khi nghĩ đến chuyện.

- “Bản thân mình chính là người ở bên cạnh hắn trong những giây phút quan trọng như thế này.”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 254: Trao đổi thông tin

Đã bàn giao toàn bộ nhiệm vụ triển khai Ba Đậu Đậu cho Lý Uyên và Tim xong, Đinh Tấn cũng không chậm trễ thời gian nữa.

Hắn nhanh chân rời khỏi [The Alliance Khách Sạn], đi đến Tòa Thị Chính gặp Thành Chủ Albert để thực hiện kế hoạch mà hắn đã định ra trong ngày hôm nay.

Mất 15 phút mới đến được phòng của Thành Chủ Albert, Đinh Tấn nhanh chóng giải trình mục đích của chuyến viếng thăm lần này.

- “Chào thành chủ, hôm nay ta đến đây là muốn trao đổi với ngài một ít thông tin quan trọng.”

Thành Chủ Albert có chút ngờ vực ngẩng đầu nhìn hắn, sau đó cất tiếng.

- “Chuyện gì? Thông tin ta cũng không thể cung cấp quá nhiều, luật lệ có quy định rằng một số chuyện người chơi các ngươi phải tự mình đi tìm hiểu. Nếu ngươi cần những thông tin đó thì thật xin lỗi, ta không giúp được đâu.”

Nghe trong lời của Thành Chủ Albert có ẩn ý từ chối thấy rõ, Đinh Tấn cũng không hề e ngại gì. Hắn mỉm cười nhanh chóng đáp lại.

- “Ta cần biết một số thông tin về viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp mà trước đó ngài đã nói cho sơ qua với ta về truyền thuyết của...”

Không chờ cho Đình Tấn nói hết câu, Thành Chủ Albert đã cắt ngang lời hắn, quả quyết nói.

- “Xin lỗi! Chuyện đó là không thể nào! Ngươi nên từ bỏ ý định đó đi thôi.”

Giọng nói tuyệt nhiên, không hề chừa lại bất cứ đường lui nào cho Đình Tấn. Bất quá, tuy là bị từ chối thế nhưng Đình Tấn cũng không hề lo lắng gì. Hắn đưa tay vào ba lô lấy ra quyển Sách Thông Tin rồi từ tốn đáp lại.

- “Nếu như ta dùng vật phẩm này để trao đổi với Thành Chủ thì sao?”

Vừa nói hắn vừa tiến tới bên cạnh bàn làm việc của đối phương rồi giờ ra quyển sách. Điều này không khỏi làm cho Thành Chủ Albert có chút ngỡ vực, hơi nghiêng đầu nhìn kỹ lại đồ vật trong tay đối phương là cái gì.

Ngay khi trông thấy vật thể trên tay của Đình Tấn, Thành Chủ Albert không khỏi giật mình kinh ngạc nhìn lại hắn một cái.

Trông thấy gương mặt thản nhiên của đối phương, Thành Chủ Albert cũng liền hiểu được thì ra Đình Tấn đã có sự chuẩn bị từ trước rồi.

- “Được rồi, ngươi là muốn biết thông tin về viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp phải không?”

Thành Chủ Albert thản nhiên lên tiếng hỏi lại để xác nhận ý kiến của Đình Tấn.

- “Phải!”

Đình Tấn khẳng định, gạt mạnh đầu dứt khoát trả lời.

- “Chắc chắn chứ? Sau khi ta nói ra thì quyển sách thông tin đó không thể lại sử dụng tiếp được đâu. Ngươi nên suy nghĩ kỹ, vẫn có thể còn có nhiều thông tin khác ví dụ như một vài bí quyết hoặc vị trí để tìm kiếm những nguyên liệu dùng cho việc chế tạo những trang bị mà ngươi đang mặc trên người, ở thế giới hiện thực kia.”

Thành Chủ Albert vẫn tiếp tục nhắc nhở Đình Tấn thêm, đồng thời còn đưa ra vài gợi ý cho hắn.

Thế nhưng, trả lời lại đối phương vẫn là cái lắc đầu từ chối thẳng thừng của Đình Tấn. Hắn lên giọng khẳng định lại thêm một lần nữa.

- “Ta lựa chọn đổi thông tin món đồ vật “Viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp“. Đây là quyết định cuối cùng của ta, xin ngài mau nói đi.”

Trông thấy thái độ quả quyết của Đình Tấn như vậy, Thành Chủ Albert cũng không muốn tiếp tục nói thêm gì nữa. Hắn giờ tay gọi.

- “Được rồi, giao quyển sách cho ta đi, rồi ta sẽ nói cho ngươi biết vấn đề mà ngươi muốn.”

Không hề có bất cứ sự do dự nào, Đình Tấn nhanh chóng giao quyển sách trong tay mình cho Thành Chủ Albert.

Đưa tay tiếp nhận quyển sách thông tin từ Đình Tấn, Thành Chủ Albert lại lật ra dường như muốn kiểm tra thêm một lần nữa. Sau khi đã chắc chắn là hàng thật không phải hàng ‘rôm’, hắn mới cất đi quyển sách rồi cất tiếng.

- “Cái tên ‘Viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp’ là xuất phát từ đá cổ ngữ Rune, loại đá cổ xưa được cho là có ẩn chứa sức mạnh phép thuật do các vị tu sĩ và pháp sư quyền năng dựng lên ở châu Âu trong những năm 360 trước công nguyên.

Tuy nhiên thì không phải đá cổ ngữ Rune nào cũng có ẩn chứa sức mạnh phép thuật cả, một trong số bọn chúng chỉ là để tưởng niệm người đã mất mà thôi. Mà ‘Viên đá Bjorketorp’ chính là một trong số những viên đá có ẩn chứa sức mạnh phép thuật được phát hiện sớm nhất.

Nguồn gốc của nó không rõ xuất phát từ đâu, nhưng có một điều vẫn được đồn đãi trong nhiều thiên niên kỷ qua về viên đá này. Người ta vẫn truyền miệng nhau rằng, viên đá đó được một tu sĩ quyền năng dùng làm vật để giam cầm một con quỷ mạnh mẽ ở bên trong.”

Thành Chủ Albert nói đến đây thì chậm rãi đứng dậy, rời khỏi bàn làm việc của mình để đi tới bên cạnh một chiếc tủ chứa đầy sách vở trên đó. Hắn vừa lục lọi tìm kiếm món đồ vật gì đó trong đồng sách trên tủ, cũng vừa tiếp tục giải thích cho Đình Tấn.

- “...Trên thế giới này vẫn còn tồn tại rất nhiều thế lực và đạo giáo ma quái, không tin hoặc muốn phản lại thánh thần. Bọn họ đã cố gắng tìm cách giải phóng con quỷ đó ra để không chế và sử dụng sức mạnh của nó vì mục đích cá nhân. Bất quá, vẫn còn may mắn là chưa có ai từng thành công cả trong việc đó cả.

Rồi cho đến khi quái vật bắt đầu xâm nhập trái đất, chúng ta mới vô tình đã tìm ra cách để sử dụng nó trong một bí kíp giấu trong bụng quái vật. Cách sử dụng được ghi lại trong đây...”

Nói đoạn, hắn đưa ra một tờ giấy cũ kỹ màu vàng. Bên trên có ghi lại rất nhiều thứ, mà bắt mắt Đình Tấn nhất vẫn là hình ảnh minh họa của một vòng tròn ma pháp.

Đợi Đình Tấn đưa tay tiếp nhận tờ giấy xong, Thành Chủ Albert lại tiếp tục cất lời, đồng thời cũng chậm rãi đi trở lại bàn làm việc của hắn.

“...Viên đá Bjorketorp này nằm tại vị trí ven bờ biển Baltic của tỉnh Blekinge thuộc đất nước Thụy Điển. Vị trí và tọa độ chính xác thì người chỉ có thể tự đi mà tìm, ta không thể cung cấp được vì không có bất cứ thông tin nào về khoản này cả.

Một điều nhắc nhở sau cùng, nếu người muốn tìm kiếm viên đá này vì mục đích riêng thì tốt nhất là nên cẩn thận với sức mạnh ẩn chứa ở bên trong nó. Nếu quá tham lam thì người có thể sẽ phải đánh đổi cả sinh mạng của mình đấy. Nhớ kỹ điều đó.”

Thành Chủ Albert nói xong câu cuối cùng này thì không tiếp tục nói thêm gì nữa, chỉ im lặng mà nhìn Đình Tấn cùng với tờ giấy trong tay hắn.

Đến đây thì Đình Tấn cũng đã biết là không còn thông tin nào nữa rồi. Bất quá, cái quan trọng nhất là công thức để sử dụng vật phẩm đặc biệt ‘Viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp’ này đã thuộc về hắn.

Nhìn tờ giấy trong tay đồng thời cẩn thận nhớ kỹ lại những lời Thành Chủ Albert vừa nói, Đình Tấn cũng không kìm được vui vẻ trong lòng.

Nhếch mép mỉm cười một cái, hắn hướng về Thành Chủ Albert cúi người, nói lời cảm tạ.

- “Cảm tạ Thành Chủ đã giúp đỡ.”

- “Còn chuyện gì nữa không?”

Thành Chủ Albert chỉ gật nhẹ đầu một cái rồi hỏi lại ngay tức khắc, dường như đang rất bận và có ý định tiễn khách rồi.

Đình Tấn suy nghĩ một chút sau đó mới nhớ đến việc thành lập công hội. Tuy rằng trong lệnh bài thành lập công hội đã có ghi rõ về điều kiện, thế nhưng hắn vẫn muốn hỏi lại người có hiểu biết cho chắc chắn.

- “Ta còn có một vấn đề nhỏ xin thành chủ giải đáp thắc mắc. Chuyện là ta muốn thành lập công hội. Về điều kiện thì ta nghĩ mình đã đầy đủ rồi, không biết thành chủ có lời khuyên gì dành cho ta hay không?”

Nghe câu hỏi này của Đình Tấn, Thành Chủ Albert không khỏi giật mình kinh ngạc một hồi. Hắn có chút khó tin, nhíu nhíu mày quan sát kỹ lại Đình Tấn từ đầu đến chân, dường như muốn kiểm chứng lại điều kiện của hắn xem đã đủ như lời hắn nói hay không.

- “Người còn thiếu vật phẩm ‘Lệnh Bài Thành Lập Công Hội’ đấy, tốt nhất là nên tìm ra nó trước tiên đi rồi hắn quay trở lại đây hỏi chuyện với ta.”

- “Ta đã có lệnh bài rồi, chỉ là không mang theo trên người. Xin ngài cứ cho ta lời khuyên để ta có thể sớm đưa ra dự trù.”

Đình Tấn vội vàng trả lời lại.

Phân vân một chút, dường như đang suy nghĩ chuyện gì đó. Sau đó Thành Chủ Albert mới gật đầu đáp.

- “Ừm... chuyện này cũng không ảnh hưởng nguyên tắc nói một chút cho người cũng không sao.

Thành lập công hội điều kiện cần thiết là có ít nhất một đội Linh Đánh Thuê đạt được cấp độ 5, đồng thời sở hữu hai cửa hàng hoặc hai căn nhà ở để làm kho và trụ sở cho công hội. Đội trưởng đăng cấp trên 30 và phải đạt cấp độ Linh đánh thuê từ A trở lên.

Đủ hết điều kiện đó thì đến nơi này của ta để đăng ký FHIT8U4B để thành lập khu vực đóng quân doanh trại của công hội các người ở dã ngoại. Sau đó trải qua thử thách và hoàn thành xong thì công hội cùng với khu doanh trại của người sẽ được công nhận.”

Tập trung nghe kỹ từng câu từng chữ của Thành Chủ Albert, đến khi nghe đối phương nhắc đến ‘thử thách’ Đình Tấn không khỏi có chút kinh ngạc. Chờ đợi cho thành chủ nói xong, hắn mới vội vàng hỏi thêm.

- “Thử thách là gì vậy thành chủ?”

- “Cái đó thì tới lúc người tới đây đăng ký ta sẽ nói. Bây giờ ta có việc phải làm, không còn chuyện gì nữa thì người nhanh về đi.”

Bất quá trả lời lại cho Đình Tấn là câu nói cụt ngủn và lệnh trục khách của Thành Chủ Albert.

Thấy vậy Đình Tấn không khỏi thờ dài một hơi chán nản, chào thành chủ một cái rồi xoay người rời đi. Hắn cũng không thắc mắc nhiều vì đối phương có thể là trí tuệ nhân tạo cao cấp, nói nhiều có khi lại làm mất thiện cảm thì hại nhiều hơn lợi.

Nhanh chóng trở về [The Alliance Khách Sạn] để tu luyện, dù sao thời gian cũng đã là khá trễ, có hơn 2 giờ rồi. Buổi tối hôm nay hắn phải túc trực để kiểm tra xem tình hình buổi đấu giá diễn ra thế nào.

Cho nên cũng phải tranh thủ tu luyện sớm, không phí phạm mấy lượt giới hạn tu luyện trong ngày.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 255: Ăn trộm dữ liệu

Trở về phòng của mình, Đinh Tấn bắt đầu lao vào việc tu luyện. Bỏ một đêm ra để giải quyết chuyện của Ba Đậu Đậu làm hắn không còn thời gian rảnh rồi để mà tu luyện nữa. Hiện tại mọi việc đã xong, hắn cũng muốn nhanh chóng bù đắp lại khoảng thời gian đã mất trong buổi tối đêm qua.

Thời gian cứ thế mà nhanh chóng trôi qua...

Trong khi Đinh Tấn đang tu luyện thì ở thế giới hiện thực, toàn bộ những người sử dụng mạng internet đều bắt đầu rơi vào một cơn khủng hoảng ‘Cá mập cắn cáp’. Một số người sử dụng máy tính và điện thoại thì gần như không thể truy cập mạng, do đường truyền đột nhiên trở nên quá chậm chạp.

‘Rầm!’

- “Đột cụt bà, cụt ông nhà mạng, lại có cá mập cắn cáp nữa à?!”

Tại nước Việt Nam, trong giữa lòng thành phố Sài Gòn, một thanh niên đang chơi game thực tế ảo, VRMOBA - Liên Minh Anh Hùng tại nhà của hắn đã không nhận được tức giận mở miệng mắng to.

Bởi vì máy chủ game đặt tại nước ngoài, thế nên tình trạng mạng internet của hắn nếu không ổn định thì sẽ không thể nào chơi game được. Hắn đưa tay tháo đi mũ chơi game đang đeo trên đầu rồi quăng bừa ra đất, ngã nằm lên giường.

Thời gian vừa qua, có rất nhiều những người bạn bè của hắn đã chuyển sang chơi game online Anh Hùng. Chỉ còn lại hắn và một số ít người vẫn còn lưu luyến với trò chơi Liên Minh này, bởi vì tâm huyết bọn họ đổ dồn vào đó đã quá nhiều, không thể đếm xuể.

Nếu bỏ ngang giữa chừng như vậy thì hắn cũng không tránh khỏi có chút tiếc của. Thế nên hắn vẫn cứ cầm chừng như vậy mà chơi tiếp Liên Minh, nhưng là tình hình càng ngày càng tệ đi. Người rao bán tài khoản, người thì nghỉ ngang giữa chừng số lượng càng lúc càng nhiều.

Kể từ sau khi Game online Anh Hùng ra mắt cho đến bây giờ, thì game Liên Minh Anh Hùng của hắn từ một trò chơi đang hot, có hơn vài triệu người trực tuyến một lúc, đã chỉ còn lại không đến 10.000 người trực tuyến, mà con số dpwP9AOm đó vẫn còn đang tiếp tục giảm xuống không phanh.

Nằm trên giường, nhắm mắt muốn ngủ một lúc, thế nhưng chàng thanh niên này lại không thể ngủ được mà mất cứ mờ trưng trưng. Làm một tên thức khuya lâu năm như hắn, muốn ngủ sớm một lần thì chỉ trừ khi hắn quá mệt mỏi mới có thể làm được chuyện đó mà thôi.

Còn nếu không thì cứ xem tình trạng như bây giờ của hắn là sẽ biết. Quá buồn chán, hắn liền mở điện thoại lên mạng tìm kiếm một ít phim ‘Xem xong xóa’ ở ‘Trung tâm người nghèo’ để giải khuây.

‘Đang tải...’

Ngay trước mặt hắn, màn hình giả lập ba chiều của điện thoại cứ hiện lên một dòng chữ biểu thị rằng, nó đang tải dữ liệu từ máy chủ về. Thế nhưng 1 phút, 2 phút rồi đến N phút trôi qua, màn hình vẫn chưa hề hiện lên bất cứ thứ gì khác ngoài hai chữ ‘Đang tải’, đã xuất hiện từ đầu đến giờ.

- “Trời đụ! Đến cả mạng cũng không vào được nữa thì còn làm ăn được gì nữa đây.”

Hắn có chút chán nản, mặc kệ màn hình giả lập, nằm lăn qua lăn lại trên giường. Hiện tại chỉ mới rạng sáng 3 giờ mà thôi, nếu hắn có muốn ra ngoài thì cũng không ổn chút nào, vì giờ này thường là giờ hoạt động của mấy tên ấu dâm.

Mà ở trong nhà thì hắn lại không ngủ được, cũng không có gì để chơi. Điều này càng lúc càng làm cho hắn bấn loạn tâm sinh lý lên rồi. Bất chợt, hắn lại nghĩ đến lũ bạn đã chuyển qua chơi trò chơi gọi là game online Anh Hùng, cách đây hơn một tháng.

- “Đã lâu không liên lạc với tụi nó rồi, hay là gọi hỏi thăm một chút...”

Hắn nghĩ thầm trong đầu, sau đó đưa tay bấm số điện thoại của lũ bạn trên màn hình giả lập.

- “Giới Bảo?”

Giọng nói từ trong điện thoại vang lên. Chàng thanh niên tên Bảo này nghe được giọng nói của bạn mình thì hơn hờ hỏi thăm.

- “Ey, dạo này sao rồi mậy?”

- “Đột, bố đang chiến Boss. Có rầm thì mau phóng, không rầm thì đi tắm đi.”

Bất quá, trả lời lại Bảo là giọng nói có chút gấp gáp, vội vàng của thằng bạn thân. Đồng thời còn có rất nhiều tiếng ồn ào xung quanh, dường như đang ở nơi đông người và... đang có cuộc ẩu đả hay gì đó nên âm thanh rất lộn xộn.

Nghe được câu trả lời của thằng bạn thân, thanh niên Bảo này không khỏi kinh ngạc, tò mò hỏi lại.

- “Á đừ, mày vẫn còn chơi game được à? Mạng nhà tao hình như bị cá mập cắn rồi, chậm kinh khủng không thể làm được gì hết. Gọi lên tổng đài thì người ta cứ bảo là lỗi kỹ thuật, đang sửa. Bây giờ chán đến phát nản luôn, nên mới gọi điện hỏi thăm mày một chút.”

- “Mọi, chơi mấy cái game cùi bắp đó thể nào chẳng bị. Game Anh Hùng được cả thế giới đầu tư phát triển thì không chơi. Tao chơi từ đầu game đến giờ chưa thấy một lần nào gọi là giật chứ nói chi là bị lag.

Đã bảo chuyển qua chơi Anh Hùng đi mà không chịu, chẳng những vừa được chơi game mà còn vừa kiếm tiền được nữa. Bây giờ thấy cảnh sống chung với lag khó khăn thể nào chưa. Ngày mai đi mua mũ trò chơi Anh Hùng về chơi đi, Lazada đang có đợt giảm giá đó, vào bỏ kéo đi luyện cấp cho. Hehehe...”

Tên bạn thân này của Bảo giọng nói có chút giễu cợt, trêu đùa như đang cười trên sự đau khổ của người khác vậy. Cũng không quên buông lời dụ dỗ, ga gài Bảo đi vào con đường như hấn.

Tuy nhiên, chàng thanh niên Bảo này cũng không có tức giận gì, vì bạn bè thân thiết với nhau, hấn cũng thường hay trêu đùa như vậy với đối phương không ít lần. Bảo chỉ là đang im lặng để suy nghĩ những chuyện mà thằng bạn thân mình đã nói.

Điều hấn trầm ngâm ngay lúc này chính là những lời mà đứa bạn mình vừa nói, dù sao đối phương nói cũng không phải là sai hoàn toàn. Quả thật chất lượng trò chơi Anh Hùng đã được kiểm chứng từ lâu rồi, chỉ là hấn không muốn bỏ rơi tâm huyết của mình với trò chơi Liên Minh mà thôi.

Hai người trò chuyện hỏi thăm thêm vài câu sau đó thì Bảo cúp máy. Thờ dài một hồi, nằm trên giường suy nghĩ, phân vân một lúc giữa lựa chọn có nên rời hay nên bỏ, ánh mắt của hấn không tự chủ nhìn về tấm áp phích trên tường.

Nơi đó in hình ảnh của một nhóm năm người xếp thành một hàng ngang với dòng chữ [The Alliance] bên dưới. Đây là thứ mà hấn vô tình thấy được ở tiệm sách, trông cũng khá bắt mắt nên đã mang về nhà dán lên tường cho đẹp, đảm ra cũng tò mò tìm hiểu thử tin tức của những người trên tấm áp phích này. Rồi dần dần không biết từ lúc nào, hấn đã trở nên yêu thích bọn họ.

- “Thôi, mai sẽ đập ống heo đi mua mũ trò chơi, để xem Anh Hùng có thật sự hay như lời bọn nó nói không...”

Tên thanh niên này dường như đã đưa ra quyết định sau cùng, thì thào một tiếng rồi nhắm mắt dần dần chìm vào giấc ngủ.

...

Cùng lúc đó, rất nhiều người ở khắp nơi trên thế giới cũng gặp tình trạng giống như thanh niên Bảo này. Mạng internet từ lâu đã trở thành một phần thiết yếu, gắn liền với cuộc sống của con người. Thế cho nên chỉ cần nó xảy ra một chút chuyện nhỏ, thôi thì cũng là không thể chấp nhận được rồi.

Vậy mà lần này, mạng internet đã gần như hoàn toàn bị tê liệt. Người dùng không thể sử dụng được bất cứ thứ gì có liên quan đến mạng, điều đó làm cho điện thoại của các nhà phân phối mạng internet réo lên liên tục. Tất cả đều là những cuộc gọi phản nản, báo cáo sự cố hay thậm chí là chửi mắng của mấy người dùng quá kích động.

Những tên kỹ thuật viên thì cứ liên tục phải chạy đôn chạy đáo đi kiểm tra từng ngõ ngách trong phòng máy chủ của bọn họ, để xem có con chuột con gián nào đi lộn đường làm tắt nghẽn mạch hay không.

Nhưng hơn hai, ba giờ trôi qua, vẫn không hề có phát hiện được sự việc bất thường nào. Dù rằng mọi công việc kiểm tra thường lệ đã được những tên kỹ thuật viên từ cấp thấp cho đến chuyên nghiệp kiểm tra qua không phải chỉ một lần.

- “Lạ thật, mạng internet vẫn đang chạy bình thường mà?! Luồng dữ liệu vẫn cứ đang chuyển đi như cũ đây, làm sao mà bọn họ lại thông báo không có mạng được chứ?!”

Một tên kỹ thuật viên ngồi trước màn hình máy tính, một tay thì gõ gõ trên bàn phím ảo, một tay còn lại thì liên tục sử dụng màn hình thủy tinh cảm ứng, điều chỉnh và kiểm tra lượng dữ liệu đang lưu thông giữa các máy chủ.

Bọn họ nào có nghĩ được đến khả năng tất cả điện thoại, máy tính, tivi v.v... tất cả những thứ có kết nối với mạng internet ngay lúc này đều đang bị nhiễm phải một con virus ăn trộm thông tin đâu chứ.

Đây chính là tác phẩm của Đinh Tấn. Hấn lợi dụng kiến thức vượt thời đại của mình để tìm ra lỗ hổng bảo mật trong những phần mềm hệ điều hành như Android, iOS, BKOS, Tizen, Window v.v...

Sau đó, một đoạn mã độc được hấn ẩn trong một gói tập tin của máy chủ, truyền tải vào các thiết bị của những người dùng đang sử dụng mạng internet.

Không âm thanh, không tiếng động, không có bất cứ sự thông báo nào để người dùng hay thậm chí là những tên kỹ sư phần mềm cao cấp của các công ty lớn, phát hiện ra được bọn họ đã bị lây nhiễm virus.

...

Bầu trời đang dần dần lộ ra những tia sáng của buổi bình minh, ngồi trong một căn phòng nhỏ ở thành phố Loda, thanh niên hacker Tim ánh mắt chăm chú nhìn lấy những con số dữ liệu đang nhảy lên trên màn hình thủy tinh trước mặt mình.

Gương mặt hắn đã đi từ từ kinh ngạc, đến khó tin và lúc này thì đã trở nên chết lặng đi vì sự kinh khủng của bộ phần mềm nhỏ nhỏ mà Đinh Tấn đã giao cho hắn trước đó.

Làm một tên ‘tin tặc’ hắn hiểu rõ khả năng để có thể trộm được thông tin với quy mô toàn cầu và có tốc độ nhanh đến chóng mặt như thế này thì gần như bằng không, hay có thể nói đây quả thật là một ý nghĩ viễn vọng.

Nếu như trước đó có ai nói với hắn rằng ‘Có người có thể làm được điều đó’. Chắc chắn Tim sẽ cười vào mặt kẻ đó, chân thành khuyên đối phương bớt hù là đủ đủ hay bớt phát ngôn gây sốc đi.

Thế nhưng là bây giờ thì hoàn toàn trái ngược lại rồi. Tim sẽ không mắng chửi gì, mà hắn sẽ vỗ vai đồng tình với người nói câu nói đó, bởi vì tất cả những chuyện đó đang thực sự diễn ra trước mắt hắn.

Hơn 3 giờ trước Lý Uyên đã hoàn thành thủ tục thu mua lại một khu trung tâm lưu trữ dữ liệu của một công ty tầm trung thuộc lĩnh vực công nghệ.

Tuy rằng phải bỏ ra một cái giá gần như gấp đôi so với bình thường. Thế nhưng nàng cũng vẫn hoàn toàn đồng ý chấp nhận chi trả số tiền đó, để đổi lại có thể lập tức vào sử dụng phòng máy chủ này.

Máy móc tuy rằng đã sử dụng có hơn một năm, thế nhưng tất cả đều vẫn còn rất mới vì được bảo trì thường xuyên, có thể ngay tức khắc đưa vào sử dụng. Thế nên sau khi hoàn tất mọi thủ tục thì Lý Uyên không chần chờ chút nào gọi Tim tới đây.

Cũng may trước đó, sau đợt biến động vì tin đồn xấu do Đinh Tấn gây ra, Tim cùng với toàn bộ những người trong đội hacker của hắn, đã được Lý Uyên mời chuyển sang thành phố Loda sinh sống để thuận tiện cho công việc của họ.

Vì thế cho nên thời gian di chuyển từ nơi hắn đang tạm trú đến khu trung tâm lưu trữ dữ liệu này cũng là không quá xa, chỉ mất khoảng 30 phút đường xe chạy. Bất quá, bởi vì lần hành động này mang tính bí mật rất cao, thế nên Tim chỉ có thể thực hiện một mình không thể mang theo đội của hắn.

Bên trong khu trung tâm lưu trữ dữ liệu này có khoảng 2.000 bộ máy chủ với công nghệ máy tính lượng tử tiên tiến nhất ở thời điểm hiện tại. Tim nhanh chóng bắt tay vào khởi động máy chủ. Sau đó liền làm theo như lời của Đinh Tấn, cài đặt bộ phần mềm của hắn vào trong đó và bật nó lên, quan sát nó hành động.

Quá trình làm việc bởi vì chỉ có một mình Tim nên cũng không thể quá nhanh được. Mất hơn 1 giờ, hắn mới hoàn thành xong việc khởi động máy chủ. Nhưng đến phần cài đặt phần mềm của thì lại nhanh hơn rất nhiều.

Tính đến thời điểm hiện tại, thời gian đã trôi qua hơn 3 giờ, chỉ còn không đến 2 tiếng nữa thôi thì theo như lời Đinh Tấn có nói, bộ phần mềm này sẽ tiến vào quá trình tự hủy.

Tuy là có một chút tiếc nuối, thế nhưng Tim cũng không giữ trong lòng quá lâu. Hắn biết rằng, nếu như giữ bộ phần mềm này lại, lỡ như không cẩn thận để rơi vào tay kẻ xấu thì quả thật là một hậu quả khôn lường.

Tim rất khó để tưởng tượng ra được kết quả mà nó mang đến sẽ kinh khủng như thế nào nếu để một người xấu lợi dụng bộ phần mềm này để đánh chiếm thông tin của những ngân hàng hay những công ty và tổ chức lớn v.v...

Chỉ cần điều này trở thành hiện thực, Tim có hơn 80% chắc chắn, nền kinh tế của một số quốc gia có thể bị cái phần mềm nhỏ nhỏ này đánh thụt lùi trở về hơn 10 năm có thừa.

Nhưng ít nhất là hắn biết rằng, với tổ chức nhà nước hay quân sự của một quốc gia, những nơi chỉ sử dụng một mạng đóng kín, không kết nối với mạng internet thế giới, thì bộ phần mềm này cũng không thể chạm tới được. Vì thế nên khả năng gây ra hậu quả chiến tranh của bộ phần mềm này sẽ rất thấp.

Bất quá chỉ bấy nhiêu đó thôi đã đủ để làm Tim cúi đầu bái phục rồi. Càng nhìn những dòng dữ liệu đang chảy xiết về như một con lũ quét, lấp đầy vào bộ nhớ của máy chủ, Tim càng thêm khâm phục với tài nghệ của Đinh Tấn.

Hắn muốn học được những thứ này, muốn một ngày bản thân hắn cũng có thể làm cả thế giới mạng internet bị chấn động một lần.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 256: Chuẩn bị cho buổi đấu giá

‘Reng reng...’

- “Ông chủ ơi, tới giờ đi dự buổi đấu giá rồi.”

Âm thanh tiếng chuông báo thức vang lên, kèm theo đó là giọng nói trẻ con của Ba Đậu Đậu.

Đang tu luyện dang dở một vòng “Đào Dai Cường Hóa”, Đinh Tấn cũng nhanh chóng thu thế lại, không cố gắng hoàn thành nốt vòng tu luyện mà làm chậm trễ thời gian.

Hắn chậm rãi đứng lên đồng thời ra lệnh cho Ba Đậu Đậu.

- “Gọi quản lý Uyên đi.”

- “Vâng, ông chủ.”

Ba Đậu Đậu tiếp nhận mệnh lệnh, ngay sau đó không lâu thì tiếng nói của Lý Uyên liền vang lên.

- “Ta đang ở [Cửa Hàng Trading Hall] cùng với mọi người. Ngươi đang ở đâu?”

- “Đợi chút, ta đến ngay đây.”

Đinh Tấn vội vàng đáp lại, sau đó cất bước chạy nhanh đến [Cửa Hàng Trading Hall] nơi mọi người đang tụ tập.

Ngay lúc này, mặc dù thời gian đã là gần 9 giờ tối ở trong game, cũng là sắp đến 9 giờ sáng ở hiện thực, thế nhưng cửa hàng [Cửa Hàng Trading Hall] đã đứng đầy ắp người từ trong ra ngoài.

Trong đại sảnh đã chật kín người, những bộ bàn ghế để khách ngồi nghỉ ngơi, xem xét cũng như đưa ra quyết định có mua hàng hay không, cũng không còn một cái ghế nào còn trống. Kể cả mảnh đất bên ngoài quảng trường trước cửa hàng cũng bị lấp đầy bởi vô số người.

Ở giữa quảng trường trung tâm, số lượng người tụ tập ít nhất cũng có đến hàng chục triệu. Lần đầu giá hội đầu tiên của game online Anh Hùng này dĩ nhiên đã thu hút được rất nhiều sự chú ý từ hơn 50 triệu người chơi của EL thành.

Đó vẫn là chưa kể số lượng người đang online trực tuyến trên khắp thế giới để xem buổi đấu giá này thông qua chương trình trực tiếp video (Livestream).

Bọn họ đứng tụ tập trước một màn hình Tivi có hơn 500 inch, được đặt ở phía trên ban công lầu hai đến lầu ba của [Cửa Hàng Trading Hall], thậm chí nó còn lấn sang cả bên [The Alliance Khách Sạn] và [Đệ Nhất Quán] nữa.

Tuy nhiên cũng may hai cửa hàng đó đều thuộc về sở hữu của [The Alliance] nên chuyện này cũng không có ảnh hưởng gì mấy, chứ nếu không thì chắc đã bị quản lý via hè ở quảng trường tháo dỡ rồi.

Những tên người chơi đứng tụ tập thành từng nhóm với nhau, xôn xao bàn tán về những món đồ đặc biệt trong lần đầu giá hội đầu tiên của game online Anh Hùng này.

Đinh Tấn khó khăn lắm mới bon chen vượt qua đám người để đi vào bên trong [Cửa Hàng Trading Hall]. Ngay sau đó hắn nhanh chân chạy lên trên lầu ba của cửa hàng. Đây chính là nơi mà mọi thành viên trong nhóm quản lý của [The Alliance] đã tập trung chờ sẵn.

Bước lên trên gác, Đinh Tấn rất nhanh thì phát hiện nội thất của lầu hai đã hoàn toàn bị thay đổi. Trước kia, khi ăn mua căn nhà này để mở ra buôn bán [Cửa Hàng Trading Hall] thì nơi này chính là phòng làm việc và phòng nghỉ của hắn.

Nhưng kể từ khi có được [The Alliance Khách Sạn] và giao quyền quản lý của hàng lại cho Lý Uyên, thì nơi lầu ba của [Cửa Hàng Trading Hall] đã bị sửa đổi lại thành một phòng buôn bán đồ VIP.

VIP chính là một thứ cấp bậc, cũng giống như luyện cấp ngoài dã ngoại, nhưng thay vì đánh quái, người chơi phải mua hàng trong [Cửa Hàng Trading Hall] mới có được kinh nghiệm để thăng cấp VIP.

Cấp độ VIP càng cao thì chiết khấu giảm giá sản phẩm khi mua hàng ở [Cửa Hàng Trading Hall] sẽ càng cao. Đồng thời VIP còn có thể tiến đến khu vực cấm ở tầng cao hơn.

Như lầu hai chỉ dành cho VIP cấp độ từ 4 – 6, còn ở khu vực lầu ba này thì chỉ có những ai đạt đủ đẳng cấp VIP từ 7 – 9 mới có khả năng tiến lên. Bất quá, hôm nay là ngày đặc biệt nên dù có là khách VIP cấp 10 đi chăng nữa thì cũng không được phép tiến lên đây.

Ngày hôm nay, không gian ở trên lầu ba này lại được Lý Uyên thay đổi, nội thất không khác gì một sân khấu kịch. Mà trên sân diễn, có duy nhất một cái bục phát biểu khá cao, kèm theo micro. Đây chính là nơi nàng sẽ chủ trì toàn bộ buổi đấu giá ngày hôm nay.

- “Ngươi làm sao lại đến trễ như vậy, bây giờ chỉ còn lại chưa đến 15 phút nữa thì buổi đấu giá đã bắt đầu rồi.”

Trông thấy thân ảnh Đinh Tấn đã xuất hiện ở lối đi lên cầu thang của lầu ba này, Lý Uyên vội vàng chạy tới hấp tấp nói.

Hôm nay, nàng đặc biệt chăm chú cách ăn mặc của mình. Vẫn là một bộ áo dài màu đỏ bó sát thân thể, thế nhưng độ bóng từ tơ lụa làm cho nó càng thêm phần sang trọng so với những bộ áo vải nàng thường mặc hàng ngày.

Mái tóc búi cao gọn gàng, để lại một phần mái trước che khuất một bên gò má hồng, làm cho nàng trông càng trở nên quý phái hơn.

Đình Tấn trông thấy Lý Uyên ăn diện như vậy thì cũng không khỏi kinh ngạc, ngăn người nhìn nàng tỉ mỉ một hồi lâu.

- “Người nhìn gì vậy?”

Bị Đình Tấn nhìn một lúc lâu, Lý Uyên cũng là có chút mắc cỡ, tức giận mắng yêu hấn một tiếng.

Nhờ vậy mà Đình Tấn mới bị gạt mình sức nhớ lại chuyện quan trọng cần làm trước mắt.

- “Ồ... thì... một chút nữa ta phải làm sao đây?”

Hắn có chút bối rối, hỏi bừa lại Lý Uyên.

Nhìn thấy biểu hiện của Đình Tấn như vậy, Lý Uyên cười thầm trong bụng một tiếng, rất phấn kích, nhưng về ngoài thì vẫn giữ lại vẻ lạnh lùng của mình. Nàng không nhanh không chậm đáp lại.

- “Một hồi nữa người lên phát biểu một chút kiểu như giới thiệu lần đầu giá hội này, rồi nói một số hứa hẹn vật phẩm cao cấp có mặt trong lần đầu giá. Xong thì kết thúc, chỉ có vậy thôi.”

Nói đoạn, nàng lấy từ trong ba lô ra một bộ đồ rồi giao cho Đình Tấn, tiếp tục giải thích.

- “Đây là đồ ngoại trang ta chuẩn bị sẵn, người mặc vào đi. Đại diện cho [The Alliance] thì không thể làm sơ sài được.”

Đình Tấn đưa tay tiếp nhận đồ vật từ trong tay của Lý Uyên, có chút ngờ vực nhìn kiểm tra xem đây là cái gì.

Comple (Nam)

Chất lượng: Đồ Ngoại Trang

Yêu cầu: Không

Thuộc tính: Không

Là một bộ comple trang phục làm việc màu đen dành cho nam. Đình Tấn cũng có chút bất ngờ vì không nghĩ tới Lý Uyên lại chuẩn bị kỹ lưỡng như vậy. Hắn cũng không chần chừ lựa chọn trang bị lên người.

Ngay tức khắc, toàn bộ những trang bị của hắn đồng loạt bị thay đổi thành một bộ comple đen của nam, với cả vật đồ làm nổi bật lên bộ quần áo sơ mi trắng bên trong.

Tuy nhiên thì những hiệu ứng ánh sáng từ trang bị cũng không bị thay đổi. Những ánh sáng màu tím và đỏ lượn lờ quanh người làm cho hắn càng có thêm phần yêu dị, ma quái.

Lý Uyên lần đầu tiên được trông thấy Đình Tấn ăn mặc một bộ đồ nghiêm chỉnh như vậy. Về bề ngoài cao ráo, cơ bắp thân thể kiện mỹ ẩn hiện bên dưới lớp quần áo kia càng thêm có sức hút.

Lại thêm gương mặt góc cạnh rõ ràng, với một nụ cười nhếch mép làm nàng không không thể di dời đi ánh mắt của mình, có chút mê ly mà chăm chú nhìn hắn mãi.

- “Đi thôi, để ta khởi động cho buổi đầu giá này.”

Đình Tấn tự tin, hào khí mà nói. Hai tay chỉnh chu lại bộ comple trên người, một tay xỏ túi quần, đầu ngẩng cao bước nhanh về phía trước.

Phía bên dưới, Lý Uyên chờ cho đến khi Đình Tấn cất bước, lướt ngang qua bên cạnh thì mới gạt mình phục hồi tinh thần lại, đôi má đỏ lên vì nghĩ tới hành động không kìm được cảm xúc của mình lúc này.

Nhưng rất nhanh nàng liền đã khống chế lại cảm xúc của mình, hướng về những người gần bên cạnh hô to.

- “Mọi người chuẩn bị nhé, nhớ kiểm tra lại chương trình quay phim của hệ thống và chương trình trực tiếp (Livestream) xem có bị gì không? Đúng 9 giờ tối chúng ta sẽ bắt đầu đây.”

Mọi người tất bật kiểm tra lại những đồ vật trên người để chắc chắn cho nhiệm vụ của mình không bị làm rối loạn giữa chừng.

Riêng Đình Tấn thì vẫn giữ vững tốc độ, tiến tới bục phát biểu gỗ trên sân diễn. Bất quá, khi đi sắp lên tới nơi thì hắn chợt phát hiện một thân ảnh. Ngẫm nghĩ một chút, hắn đổi hướng bước về phía đối phương.

- “Chào hội trường!”

Vừa đến gần, không đợi cho Đình Tấn cất lời, thanh niên hacker Tim đã đứng ra chào hỏi trước. Ánh mắt mang theo một luồng lửa nóng như người hâm

mộ thấy được thần tượng.

- “Chào người. Công việc làm đến đâu rồi?”

Đình Tấn vẫn giữ vững nụ cười mỉm của mình, gật đầu chào lại đối phương, sau đó cất giọng hỏi thăm.

Nghe câu hỏi của Đình Tấn, Tim không kìm được hưng phấn, vội vàng đáp lại. Trình báo ra toàn bộ quá trình thi hành nhiệm vụ của hắn.

- “Đã hoàn thành tốt hoàn mỹ. Ta đã xóa phần mềm gốc, còn trên máy tính quá trình tự hủy cũng hoạt động ổn thỏa, ta nghĩ chắc sẽ không để lại một dấu vết nào đâu. 2.000 bộ máy chủ cũng đã gần như bị lấy đầy hết bởi dữ liệu rồi, bấy nhiêu đó chắc cũng đủ để Ba Đậu Đậu tham gia phụ trợ vào lần đấu giá này rồi.”

Thấy biểu hiện của đối phương, Đình Tấn liền biết mọi chuyện đã ổn thỏa rồi. Có lẽ, tập đoàn [The Alliance] sẽ nhanh thôi lại sẽ có một công ty con.

- “Làm rất tốt! Khi nào [The Alliance] thành lập nhánh công ty con công nghệ phần mềm, người sẽ là người toàn quyền phụ trách! Đây là lời hứa của ta.”

Đình Tấn gật mạnh đầu một cái, đưa tay ra vỗ vai đối phương, vừa chăm chú nhìn hắn, vừa nghiêm túc, nói từng câu rõ ràng.

Tim bị biểu hiện của Đình Tấn cũng làm cho kích động không thôi. Trong lòng tự dung dâng lên một con nhiệt huyết, muốn vượt qua mọi khó khăn để cống hiến cho [The Alliance].

Bất quá, Đình Tấn cũng không đợi cho đối dpOs1vw4 phương trả lời lại câu nào. Bàn tay hắn vỗ vỗ vai đối phương thêm vài cái như muốn nói ‘Cố lên, người cứ yên tâm mà làm việc của mình. Còn lại thì cứ để cho ta’.

Sau đó nhanh chóng xoay người, cất bước đi lên bục phát biểu trên sân diễn. Để lại Tim một mình đứng nơi đó, xiết chặt nắm tay nhìn theo bóng lưng hắn, âm thầm quyết tâm sẽ cống hiến hết mình vì [The Alliance]

Không thể ngờ rằng, chỉ một vài câu nói và hành động nhỏ của Đình Tấn lại có thể làm cho [The Alliance] có thêm một thành viên tử trung với nó nữa. Đây cũng có thể xem như là sức hút từ nhân cách và mị lực của hắn đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 257: Ra mắt Ba Đậu Đậu

Trên quảng trường trung tâm của EL thành, ánh mắt của những tên người chơi đều tập trung trên màn hình lớn đặt ngay phía trên lầu hai và lầu ba của [Cửa Hàng Trading Hall].

Cùng lúc đó, đa số những người chơi game Anh Hùng trên thế giới đều đang tụ tập lại với nhau thành từng nhóm để cùng nhau xem trực tiếp của buổi đấu giá hội do [The Alliance] tổ chức lần này.

Sự kiện này có thể là một sự kiện lớn trên thế giới, do đó cũng có rất nhiều đài truyền hình và các công ty giải trí đã chủ động liên hệ với Lý Uyên để xin quyền trực tiếp quá trình diễn ra của sự kiện.

Thời gian đã tiến vào giai đoạn đến ngược từng giây, ngay khi đồng hồ cả trong game lẫn ở ngoài hiện thực vừa điểm đúng 9 giờ, màn ảnh tivi FPv4FIOb cực lớn trên trung tâm quảng trường EL thành cũng với màn ảnh chương trình trực tiếp video (Livestream) trên mạng lập tức hiển thị lên hình ảnh của sân biểu diễn ở lầu ba [Cửa Hàng Trading Hall].

- “Chào tất cả các người, những người chơi Anh Hùng. Có lẽ một trong số các người đã biết đến ta với cái tên The Dawn. Nhưng nhân tiện sự kiện lần này, ta muốn tự giới thiệu lại bản thân mình.

Ta gọi là Đình Tấn, là một công dân của đất nước Entire Land, hội trưởng của [The Alliance] và cũng là chủ tịch của tập đoàn [The Alliance]. Lần này, chúng ta xin mạo muội đi tiên phong, tổ chức một sự kiện đấu giá hội, để bán đấu giá những món trang bị mà chúng ta cho rằng độc nhất vô nhị trong thế giới Anh Hùng này.

Hiện tại, theo như thông tin ta nhận biết được, đang có hơn 200 triệu người trên toàn thế giới, quan sát buổi đấu giá hội này. Ta, xin thay mặt cho toàn bộ thành viên và ban quản lý của [The Alliance] chân thành cảm tạ sự ủng hộ của các người.

Chắc các người đang rất nôn nóng lần đấu giá hội này sẽ có những món đồ vật gì phải không? Haha... thôi, không chậm trễ thời gian nữa. Ta xin tuyên bố, đấu giá hội bắt đầu!”

Một bài phát biểu cực kỳ ngắn gọn, không dài lê thê lách thép như màn diễn văn khai mạc trận đấu bóng đá của ai đó kéo dài đến hơn nửa tiếng. Đình Tấn nói xong thì nhanh chóng rời khỏi bục phát biểu, đi xuống sân biểu diễn.

Ngay sau đó, dưới sự chăm chú của vô số ánh mắt trước màn hình trực tiếp, Lý Uyên mặc một bộ áo dài màu đỏ nhạt khẽ bước lên trên đài đấu giá, bộ áo dài màu đỏ bao lấy dáng người đầy đặn khiến cho không ít ánh mắt hiện lên vẻ nóng cháy.

Đứng lên bục phát biểu, Lý Uyên chỉnh chu lại những tờ giấy phát thảo, ghi lại toàn bộ những lời mà mình sẽ nói trong buổi đấu giá hội này, đã được chuẩn bị từ trước để phòng một số tình huống bất ngờ xảy ra.

Hoàn thành việc sắp xếp lại tài liệu xong, khuôn mặt Lý Uyên mang theo một nụ cười quyến rũ, hướng đến mọi người cười nói mấy câu, cơ hồ khiến cho người ta bốc lên một ngọn lửa nhiệt trong lòng, dễ dàng làm bầu không khí xung quanh những người tham gia lần đấu giá này nóng lên.

- “Xin chào mọi người, ta là CEO của tập đoàn [The Alliance], đồng thời cũng là quản lý của đội Lĩnh Đánh Thuê [The Alliance], Lý Uyên. Hôm nay ta sẽ là người chủ trì cho buổi đấu giá lần này.”

Nói đến đây, Lý Uyên liền ngừng lại hướng về phía những người đang quay phim bên dưới sàn diễn cúi chào một cái, sau đó mới tiếp tục nói.

- “Bởi vì buổi đấu giá lần này tổ chức là dành cho toàn bộ những người chơi Anh Hùng trên khắp thế giới, cho nên chắc mọi người cũng đang thắc mắc làm sao có thể tham gia tăng giá một món sản phẩm nào đó mà chỉ thông qua màn hình video trực tiếp (Livestream) như thế này thôi phải không?”

Vậy thì tức khi bắt đầu buổi đấu giá, ta xin có một yêu cầu nho nhỏ dành cho những người có ý định đấu giá sản phẩm. À mà những người chỉ tham gia cho vui cũng có thể thực hiện theo để phòng lúc cần thiết muốn đấu giá là có thể ra tay ngay, để không bị hối hận nhé.”

Lời nói dịu ngọt với giọng điệu như đang dụ dỗ người ta phạm tội làm cho đám người chơi đang ngồi xem trước màn hình trực tiếp không nhận được, bắt đầu tò mò với điều mà nàng muốn mình làm.

Lý Uyên không chần chừ lâu, vừa dứt lời thì lập tức vung tay sang ngang một cái. Ngay sau đó, thân ảnh quen thuộc của Ba Đậu Đậu liền từ trên trần nhà rơi xuống, đứng vững ở giữa sàn diễn.

Lần này, nàng đã sử dụng màn hình giả lập của máy chủ Ba Đậu Đậu, vừa được xây dựng xong ngoài hiện thực, kết nối vào trong game, thế nên kích cỡ của Ba Đậu Đậu có chút lớn hơn so với lúc bình thường.

- “Xin giới thiệu với mọi người, đây là Ba Đậu Đậu, cũng là phụ tá của ta trong lần đấu giá này, làm cầu nối trung gian để kết nối giữa ta và mọi người đang muốn tham gia đấu giá.”

‘Ồ... à...’

Ở trung tâm quảng trường của EL thành, nơi tập trung hơn chục triệu người đang xem màn ảnh lớn kia khi trông thấy sự xuất hiện của Ba Đậu Đậu và nghe lời giới thiệu của Lý Uyên thì không kìm được, đồng thanh kêu lên một tiếng kinh ngạc.

- “Ba Đậu Đậu xin chào tất cả những khán giả đang xem chương trình trực tiếp của buổi đấu giá. Mọi người có ai có ý định đấu giá thì xin cho máy tính quét qua bộ mã QR này để tải Ba Đậu Đậu về hệ thống của người. Ba Đậu Đậu hứa sẽ rất ngoan phục vụ cho mọi người, không ăn trộm hay làm mất thứ gì của mọi người đâu, nên xin mọi người cứ yên tâm.”

Ba Đậu Đậu nhanh chóng cúi thấp người, đầu gần như muốn lún sâu vào cái bụng tròn mập mạp của nó. Đồng thời, bên cạnh nó cũng xuất hiện một bảng mã QR, kích cỡ cũng khá to lớn.

Tại một quán ăn trong IT thành, có một nhóm thanh niên đang ngồi trước màn hình giả lập máy tính, một tên thanh niên có chút kinh ngạc mở miệng hỏi những người bạn của hắn đang ngồi bên cạnh.

- “Á đù, trò này mới nha. Cái con đó là cái gì vậy? AI* à?”

*AI: (Artificial Intelligence) trí tuệ nhân tạo.

- “Hình như là vậy đó, có nên tải không tui bây?”

Một tên khác có vẻ không chắc chắn, do dự vì sợ bị đối phương cài virus ăn trộm dữ liệu.

Nghe được câu nói của tên bạn mình, một tên thanh niên khác nữa ngồi bên cạnh không nhận được mở miệng mắng to.

- “Mấy suốt ngày cứ coi phim ‘xem xong xóa’ có cái quần gì mà sợ mất. Hơn nữa người ta là công ty lớn, bắt đầu thành lập tập đoàn rồi kia. Có ai ngu ngốc tới nỗi đầu tư ra một số tiền lớn rồi xách đi đi cài virus cho người dùng tẩy chay không?! Quét mã đi, sợ cái gì.”

Ba tên còn lại trong nhóm nghe gã này giải thích cũng không khỏi đồng tình gật đầu theo. Dù sao bọn họ cũng chỉ là học sinh sinh viên, làm gì có một số tiền lớn hay thông tin gì tuyệt mật, quan trọng mà sợ bị lừa gạt.

Hơn nữa bọn họ cũng không có ‘gấu’ nên chuyện lộ “hàng nóng” là không phải lo. Không có tài sản gì lớn lao, cài vào cũng không sợ bị mất mát cái gì, thế là mấy tên thanh niên trong nhóm này xúm nhau bắt đầu tải về phần mềm của Ba Đậu Đậu.

...

Cùng lúc đó tại một căn phòng sang trọng của khu thành thị khác, có một thanh niên và bốn người khác đang ngồi trên một bộ ghế salon sang trọng, quan sát màn ảnh tivi hơn 50 inch trước mặt.

- “Cậu chủ, có nên tải khô...”

Cô gái duy nhất trong số bốn người đang ngồi bên cạnh gã thanh niên kia có chút chần chừ quay sang hỏi ý kiến của hắn. Nhưng mà chưa kịp nói dứt câu thì nàng đã trông thấy đối phương đã bắt đầu thao tác quét mã cài đặt rồi.

Cười khò một tiếng nàng cùng với mấy gã đàn ông trong nhóm bốn người đưa mắt nhìn nhau, sau đó cũng nhanh chóng quét mã của Ba Đậu Đậu đưa ra.

- “Ba Đậu Đậu xin chào ông chủ...”

Rất nhanh thì gã thanh niên kia đã cài đặt xong phần mềm của Ba Đậu Đậu, hình ảnh lập thể của nó liền xuất hiện trước mặt hắn. Vẫn là hành động cúi chào quen thuộc cùng với giọng nói trẻ con.

- “Ta có thể gọi ngươi là Mập Mập không?”

Gã thanh niên này có chút hứng thú, hỏi lại Ba Đậu Đậu.

- “Được đó, được đó, ta rất thích cái tên này. Cảm ơn cậu chủ John Rothschild.”

Ba Đậu Đậu nghe hắn muốn đặt tên mình thì dường như rất hưng phấn, liên tục nhảy chồm lên vỗ tay hoan hô, đồng thời cũng gọi ra tên hắn.

Điều này không khỏi làm cho cả năm người đang ngồi trước mặt nó giật mình kinh ngạc không thôi, nhất là gã thanh niên John Rothschild kia.

- “Ngươi biết ta?”

Tuy là có chút kinh ngạc, thế nhưng John cũng không có biểu hiện gì quá lớn. Hắn hứng thú và có chút ngờ vực hỏi lại Ba Đậu Đậu.

- “Mập Mập tìm thấy danh tính của ngài trên mạng. Mọi người gọi ngài là John Rothschild cậu chủ, thế nên Mập Mập bắt chước bọn họ gọi theo. Ngài không thích hả? Nếu không được Mập Mập sẽ đổi cách gọi khác hoặc gọi ngài như cũ.”

Ba Đậu Đậu được hắn đặt tên Mập Mập nên tự xưng mình là Mập Mập luôn, không còn sử dụng lấy cái tên Ba Đậu Đậu mặc định của nó nữa.

Nó có chút ngại giải thích lý do tại sao mình lại gọi hắn như vậy, đồng thời gương mặt cũng xuất hiện vẻ hoảng sợ và lo lắng, trông rất chân thực không hề có một chút dấu vết nào của máy móc.

- “Hahaha... thật thú vị. Ngươi cứ gọi ta là cậu chủ giống bọn họ là được.”

Ngược lại với lo lắng của Ba Đậu Đậu, John cười lớn một tiếng vui vẻ. Đã lâu lắm rồi hắn mới tìm được một chuyện đầy lý thú và mới mẻ như vậy.

Bàn tay hắn không tự chủ đưa ra, ý định muốn vỗ đầu Ba Đậu Đậu. Nhưng bất chợt, hắn mới sực nhớ lại đối phương chỉ là một phần mềm được máy tính trình chiếu dưới dạng lập thể mà thôi.

Hành động này của hắn cũng không hề làm cho mấy tên thuộc hạ hộ vệ bên cạnh kinh ngạc gì, dường như đó là chuyện hiển nhiên. Bởi vì chính bọn họ cũng cảm thấy Ba Đậu Đậu gần như là một con vật biết nói tiếng người vậy. Đến khi sực nhớ lại đối phương chỉ là một phần mềm, bọn họ mới kinh ngạc không hiểu sao mình lại có ý nghĩ như vậy.

John giờ bàn tay mình lên rồi nhìn chằm chằm vào nó, sau đó lại nhìn lên trên màn hình tivi đang trực tiếp, nơi đó có một thân ảnh yếu điệu với nụ cười quyến rũ của người chủ trì buổi đấu giá này.

Khóe miệng hắn nhếch lên cười tà, thì thào một câu.

- “Thật thú vị lắm, chị của ta à...”

...

Không chỉ đối với John và nhóm hộ vệ của hắn, Ba Đậu Đậu cũng là nhân cơ hội lần này lọt vào tầm mắt của rất nhiều người trên thế giới. Gần như sự tò mò và hứng thú của bọn họ trước những sự vật mới mẻ đều bị Ba Đậu Đậu hấp dẫn ra hết.

Thậm chí có người còn trò chuyện với Ba Đậu Đậu mà quên cả mục đích của họ lần này, chính là tham gia buổi đấu giá trang bị trong game Anh Hùng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 258: Đấu giá bắt đầu

Trong hội trường ghi hình buổi đấu giá, Lý Uyên vẫn tươi cười đứng chờ đợi một hồi lâu. Nhưng là bên tai của nàng vẫn vang lên giọng nói của Tim.

Hắn chính là đang báo cáo về tổng số lượt tải của phần mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu được công bố lên mạng cho rất nhiều hệ điều hành khác nhau.

- “20 triệu lượt tải... 50 triệu...”

Ngồi trước một chiếc bàn làm việc, ánh mắt của Tim chăm chú nhìn vào từng dòng số liệu trên màn hình giả lập máy tính trước mặt, miệng không ngừng kích động hô to.

Hắn có chút không thể tin tưởng nổi khi con số lượt tải dần dần cán đến cột mốc 100 triệu.

Phải biết, nếu một phần mềm hay game không có trải qua quá trình quảng bá rộng rãi trước khi tung ra ngoài thì quả thật muốn đạt đến con số 100 triệu lượt tải này không biết phải chờ bao lâu. Nhưng chắc có lẽ phải 3 – 4 tháng sau thì may ra mới có khả năng. Tim nhin không được kích động trong lòng, quay đầu nhìn sang bóng người bên cạnh mình, chính là Đình Tấn. Dường như muốn hỏi đối phương, ‘Đây là thật hay đang mơ?’.

Bất quá, Đình Tấn cũng không nói gì, chỉ vỗ vai nhẹ vai hắn vài cái rồi cười nhạt, chẳng khác gì chuyện này đều đã nằm trong sự tính toán của hắn.

Khởi đầu, dường như mọi người vẫn còn đang phân vân có nên tải hay không, hoặc là nghi ngờ về vấn đề an toàn của phần mềm này, cho nên số lượt tải tăng rất chậm.

Nhưng sau đó, không đến 15 phút, kể từ khi có người đăng tải lên mạng xã hội những đoạn video về quá trình đối thoại với Ba Đậu Đậu thì con số lượt tải này đột ngột tăng lên với tốc độ chóng mặt, cho đến bây giờ cũng gần như chưa có dấu hiệu suy yếu.

Đã dặn dò từ trước, Lý Uyên cũng không gấp gáp gì, vẫn bình tĩnh chờ đợi tin tức báo cáo của Tim.

Khởi đầu, do lượt tải tăng rất chậm thế nên nàng cũng không nhin được căng thẳng, xiết chặt nắm tay. Tuy nhiên sau đó mọi chuyện dần dần được ổn định lại, nàng cũng đã có thể thở phào một hơi.

Vẫn giữ nụ cười tươi quyen rũ trên khuôn mặt, nghe báo cáo của Tim về những con số lượt tải đang tăng lên với tốc độ không tưởng, Lý Uyên trong lòng thoáng có chút đắc ý.

Mấy năm lăn lộn ngoài xã hội làm cho nàng hiểu rõ, mỹ mạo của mình đối với một số tên đàn ông đến tột cùng sẽ có bao nhiêu lực hấp dẫn. Đôi môi đỏ mọng nhấc lên nhún nhật ý cười, sóng mắt lưu chuyển nhìn xung quanh căn phòng này, rồi dừng lại ở một bóng người đang đứng bên cạnh Tim.

Ánh mắt Đình Tấn mặc dù vẫn đang nhìn chăm chăm vào đài đấu giá, chẳng qua là trong ánh mắt đó làm cho Lý Uyên cảm giác được, hắn tựa hồ đối với vẻ bề ngoài xinh đẹp của nàng không hề có chút biểu hiện hứng thú nào. Điều này không khỏi làm cho nàng âm thầm nghiên rặng, tức giận.

Cũng chính con người này đã cho nàng cơ hội để được thi triển tài năng của mình, và cũng chính hắn đã lấy đi trọn vẹn cả trái tim nàng. Những đêm gần đây cứ nhắm mắt thì nàng lại không khỏi nghĩ đến bóng hình của hắn. Nghĩ đến chuyện này làm cho nàng không khỏi thẹn thùng đỏ mặt.

Lý Uyên không hề hay biết rằng, chỉ một cử chỉ biểu cảm nhỏ của mình đã làm vô số tên đàn ông ngồi trước màn ảnh trực tiếp không khỏi nuốt một ngụm nước.

- “300 triệu...”

Nàng vẫn còn đang chìm trong suy nghĩ vấn vương của mình, thì giọng nói của Tim vang lên, kéo nàng ra khỏi dòng suy nghĩ thơ mộng đó.

Thời gian đã trôi qua 30 phút, tính từ lúc hội đấu giá bắt đầu. Điều đó cũng có nghĩa là ở hiện thực đã trôi qua 15 phút và số người tải về phần mềm của Ba Đậu Đậu đã đạt đến con số 300 triệu.

Cảm thấy số lượng người tham gia chắc cũng đã gần đến giới hạn rồi, đôi môi đỏ mọng của Lý Uyên hé mở, cười khẽ một tiếng vỗ vỗ bàn tay trắng nhỏ, cười nói.

- “Thời gian tải ứng dụng đã hết. Ta cũng biết mục đích của mọi người khi tải về Ba Đậu Đậu rồi, cho nên, lần đấu giá hội này, những bước khởi động như những buổi đấu giá thường lệ sẽ bị lược bỏ đi. Chúng ta trực tiếp đi vào chính đề luôn nhé.”

Nói xong, bàn tay nhỏ của Lý Uyên khẽ vung lên, ngọn đèn chiếu sáng trên trần nhà nhất thời âm đạm đi rất nhiều.

Khẽ cử động thân mình, Lý Uyên lấy từ trong ba lô ra một bàn bằng gỗ đặt sang bên cạnh của bục phát biểu, sau đó lại tiếp tục lấy ra từ trong ba lô ra một kệ gác kiềm đặt ở trên bàn. Và một điều đặc biệt là ở trên kệ gác kiềm đó có một thanh kiềm đang lấp lóe ra ánh sáng màu đỏ.

- “Đây là vũ khí với chất lượng Đồ Đỏ, được mang ra công khai giao dịch đầu tiên. Tên gọi của nó là ‘Đại kiềm Graphene’. Xin mời quý vị kiểm tra thuộc tính.”

Nàng vừa nói dứt câu thì ánh sáng trong căn phòng lập tức bị tắt đi, chỉ chừa lại một ngọn đèn tập trung chiếu rọi vào chiếc bàn gỗ bên cạnh bức phát biểu, hay nói đúng hơn chính là đang chiếu rọi thanh 'Đại kiếm Graphene' kia.

Cùng lúc đó, trong màn hình trực tiếp ở quảng trường trung tâm EL thành và những màn ảnh trực tiếp video (Livestream) trên mạng internet cũng bị thay đổi mục tiêu, chuyển sang quay chụp cận cảnh từng đường nét của thanh kiếm.

Đại kiếm Graphene

Chất lượng: Đồ Đồ

Yêu cầu: Đăng cấp 30

Thuộc tính:

- Gia tăng sát thương vật lý: 13%

- Gia tăng tốc độ công kích: 25%

Hiệu ứng mang theo: Phá hủy (Bị động) - Được làm từ chiếc mỏ cứng cáp của con Griffin và phủ lên một lớp Graphene, thanh đại kiếm này có khả năng hủy diệt mọi thứ trên đường đi của nó.

Hiệu quả: Sát thương khi kẻ địch đón đỡ thành công tăng lên 30% (Kẻ địch đón đỡ thành công phải nhận 50% sát thương của đòn công kích đó)

Thuộc tính của trang bị cũng được hiển thị ở ngay bên cạnh, rất gọn gàng và bắt mắt, để người xem chương trình có thể trông thấy được rõ ràng nhất từng chi tiết của thanh kiếm.

'Hít hà...'

- "Vãi thật, lần đầu tiên trong đời thấy được thuộc tính trang bị Đồ Đồ."

- "Mẹ kiếp, quá mạnh mẽ. Còn chưa kể tới cái kỹ năng bị động mang theo kia nữa là đã gần như vượt FbNehuwM qua gấp bốn năm lần so với cây kiếm Đồ Xanh tao đang mang rồi."

- "Món đồ này phải là của tao!"

...

Trong quảng trường, đồng loạt vang lên một trận hút khí lạnh, không có một tiếng động gì phát ra, dường như bọn họ đều đã bị thuộc tính kinh khủng của thanh kiếm làm cho kinh ngạc không nói nên lời.

Ngay sau đó, cả đám đông cũng bị vỡ òa lên. Từng tiếng nói kinh ngạc, tiếng bàn luận liên tục vang lên ở khắp mọi ngõ ngách.

Đối với những người chơi không có mặt ở quảng trường, bọn họ cũng đồng dạng là bị thuộc tính của trang bị Đồ Đồ làm cho giật mình không thôi.

- "Ôi trời! Kinh thật!"

Một tên người chơi đang xem trực tiếp trên mạng (Livestream) không kìm được bật thốt lên một tiếng rõ to. Tiếng hô của hắn lập tức hấp dẫn sự chú ý của những tên đồng bạn xung quanh.

- "Chuyện gì. Chuyện gì vậy?"

Nghe bạn mình hỏi, gã người chơi này vội vàng chuyển màn hình hệ thống đang trình chiếu video qua cho bạn mình xem, đồng thời cũng có chút phần khích giải thích.

- "Là trang bị đồ đồ đây. Lần đầu ta được thấy trang bị Đồ Đồ đấy. Kinh khủng chưa?!"

Gã người chơi kia vội vàng liếc mắt nhìn sang thì cũng không kìm được kinh hô lên một tiếng. Đối với người chơi bình thường như bọn họ, Đồ Xanh trang bị xem như đã là cao cấp lắm rồi.

Còn lại Đồ Đồ thì rất khó mà kiếm được vì phải chiến với Boss mới có khả năng rơi ra đồ đồ. Không phải ai cũng có quân đoàn vong linh bất tận như Đinh Tẩn cho nên bọn họ phải dùng rất nhiều sinh mạng của đồng đội để đánh đổi giết chết Boss, hoặc nhờ vào vận may tận dụng được một số lợi thế về địa hình để giết Boss.

Chuyện này đã gián tiếp làm cho những món trang bị Đồ Đồ trở nên càng đắt giá hơn rất nhiều lần, đồng thời cũng bị biến tướng, trở thành một món đồ vật có thể làm cho chủ nhân của chúng mang họa sát thân nếu để người khác biết được.

Đã có rất nhiều trường hợp, bạn bè thân thiết, anh em ruột thịt, người yêu lâu năm, vì bị tiền tài che mắt mà lừa gạt hãm hại lẫn nhau. Cướp đoạt một món

Đồ Đỏ, rồi âm thầm mang ra ngoài chợ đen bán đi, lấy tiền tiêu xài.

Chính vì vậy, đã có rất nhiều người dù đang sử dụng trang bị Đồ Đỏ ở trên người thì cũng không dám khoe khoang gì nhiều. Bởi lẽ bọn họ biết được chỉ cần để lộ ra thì sẽ có người chú ý đến. Nói không chừng một ngày nào đó bước ra đường sẽ bị người khác phục kích chém giết cướp đồ lúc nào không hay.

Điều đó càng làm cho thông tin của những món trang bị Đồ Đỏ trở nên ít xuất hiện hơn trong mắt người chơi bình thường. Cho nên nhờ vậy mà lần xuất hiện công khai món trang bị Đồ Đỏ của buổi đấu giá này mới trở nên thành công gây được nhiều sự thu hút như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 259: Bắt đầu ra giá

Vẫn chăm chú xem trực tiếp từ đầu đến giờ, ngay khi John trông thấy món đồ vật đầu giá đầu tiên được chiếu lên trên tivi thì cũng bị làm cho giật mình kinh ngạc.

Mặc dù bản thân hắn và mấy tên hộ vệ cũng đang mang trên người người hai, ba món Đồ Đỏ, thế nhưng đó một phần là do hắn phải bỏ ra rất nhiều công sức, từ điều tra vị trí của Boss đến việc điều động người đi đánh Boss.

Một phần khác là hắn phải vận dụng rất nhiều mối quan hệ mới bỏ giá cao mua được từ chợ đen. Và dĩ nhiên giá tiền của nó cũng không hề thấp, chắc có lẽ đủ để cho một người bình thường sống an nhàn sung sướng cả đời.

Tuy số tiền đó không là gì với gia tộc ‘ngành tỷ’ Rothschild của hắn. Thế nhưng điều đó cũng đã chứng minh lên giá trị của trang bị đỏ trong game.

Lúc này đối phương lại mang ra đấu giá công khai thì cũng có nghĩa là món trang bị này sẽ được định giá bởi người mua. Dĩ nhiên giá trị của nó sẽ bị giảm đi rất nhiều so với khi bán ở chợ đen trong thế giới ngầm, nơi mà người bán mới là người định giá món đồ.

Chính vì thế mà một tên đàn ông trung niên, gương mặt lạnh lùng với mái tóc đen dài che phủ một nửa gương mặt, từ đầu đến giờ đều không hề lên tiếng một lần nhưng lúc này cũng không nhịn được bật thốt ra một câu.

- “Bọn này quả thật muốn danh tiếng đến điên rồi. Bán xong món này chắc cũng lỗ ít nhất chục triệu \$ so với đem bán trong chợ đen.”

John không hề cho bất cứ ý kiến gì về lời của người đàn ông trung niên này. Hắn hướng về một gã đàn ông khác, cất giọng hỏi thăm.

- “Simon, người cảm thấy thanh kiếm này thế nào?”

Tên thanh niên trẻ tuổi nhất trong nhóm hộ vệ của John lúc này mới lên tiếng.

- “Thuộc tính rất tốt, thay thế vào vị trí hai thanh kiếm của ta thì chẳng thế nào thích hợp hơn.”

Như để minh chứng cho lời nói của mình, hắn vung tay giơ lên thanh kiếm vũ khí Đồ Xanh của mình. Đồng thời một bên tay khác vẫn còn đang cầm một thanh kiếm Đồ Đỏ.

Đây chính là đặc điểm của nghề nghiệp đấu sĩ. Thay vì lựa chọn sử dụng một vũ khí một tay kết hợp với khiên như chiến sĩ, bọn họ có thể mang cho mình một vũ khí hai tay hoặc hai món vũ khí một tay.

Mỗi loại đều có ưu điểm cùng với phong cách chiến đấu của riêng mình. Cứ như khiên và kiếm thì sẽ tăng sức phòng thủ, hai tay vũ khí thì toàn lực tấn công không phòng thủ hay né tránh, song vũ khí thì vừa tấn công vừa né tránh. Mỗi loại có một cái hay riêng, tùy cho người lựa chọn đường đi thích hợp nhất với mình.

Nhưng điều đó cũng đòi hỏi người chơi càng phải có kỹ thuật chiến đấu rất cao, bởi vì khi sử dụng, bọn họ còn có thể chống đỡ để giảm thiểu 80% lượng sát thương nhận vào. Từ bỏ khiên cũng đồng nghĩa với việc bọn họ phải sử dụng sự linh hoạt của mình để tránh né công kích của quái vật.

Mà nghề nghiệp đấu sĩ khi kết hợp với loại vũ khí hai tay này phải cân bằng giữa sức mạnh và nhanh nhẹn, để công kích có thể gây ra lượng sát thương cao trong khi tốc độ vẫn đuổi kịp với đối thủ. Không như nghề nghiệp đạo tặc hay thích khách, đấu sĩ có rất ít kỹ năng không chế nên khó càng thêm khó.

Chính vì vậy mới nói nghề nghiệp này yêu cầu độ khó chỉ hơn chứ không hề thua kém bất cứ nghề nghiệp nào. Ấy vậy mà John vẫn chịu khó đầu tư cho hắn trang bị rất cao cấp thì đã đủ biết đối phương không phải là hạng xoàng xĩnh.

John trông thấy Simon cũng ‘Chăm’ thanh ‘Đại kiếm Graphene’ kia rồi thì cũng không nói nhiều. Hắn chỉ mỉm cười gật đầu một cái rồi tựa lưng lên ghế chờ đợi Lý Uyên thông báo về quy tắc đấu giá.

...

Trong khi đó, tại Trụ sở của [The Throne], trông thấy thanh kiếm này thì đôi mắt của Henry không khỏi cau chặt lại.

Đọc qua phần giới thiệu thì nó nói rõ nguồn gốc của nguyên liệu làm nên thanh kiếm này, dĩ nhiên Henry đã nhận ra thanh kiếm này chắc chắn đến từ con Griffin Lãnh Chúa mà đôi bên đã tranh giành nhau cách đây không lâu.

Bất quá hẳn cũng không có tức giận gì nhiều, bởi vì chuyện này hẳn đã bỏ qua từ lâu, không nghĩ đến nữa rồi. Thế nên Henry vẫn bình tĩnh tiếp tục xem tivi trực tiếp buổi đấu giá.

Bên cạnh hẳn là ông lão quản gia cùng với hai tên đội trưởng và chín tên hộ vệ quen thuộc, đồng thời còn có sự góp mặt của một con Ba Đậu Đậu vừa mới được Henry tài xuống.

Trở lại với căn phòng trên lầu ba của [Cửa Hàng Trading Hall]...

Lý Uyên canh đúng thời gian ‘show hàng’ là năm phút thì lập tức cất giọng, lớn tiếng nói về quy tắc của cuộc đấu giá này.

- “Mọi người, ai muốn tăng giá thì xin cứ tự tiện nói với Ba Đậu Đậu. Nó sẽ tự động truyền tin của mọi người đến đây và thống kê. Sau đó, quá trình thanh toán nó sẽ hướng dẫn cho ngài. Đến khi chúng ta nhận được tiền thanh toán thì sẽ gửi bưu kiện qua ngay tức khắc. Xin mọi người cứ yên tâm đấu giá nhé.

Bây giờ, lần đấu giá thứ nhất trong buổi đấu giá hội lần này, thanh ‘Đại kiếm Graphene’, vũ khí chất lượng Đồ Đồ. Giá khởi điểm 0 đồng, mỗi lần tăng giá vô hạn. Đấu giá bắt đầu! Xin mời mọi người ra giá.”

Giọng nói ngọt ngào quyến rũ, không nhanh không chậm giải đáp rõ ràng mọi quy tắc được đặt ra trước đó.

‘Rầm’

Ngay sau khi Lý Uyên vừa đọc lên câu cuối cùng, nàng cũng đồng thời giơ lên cây búa gỗ trên bục phát biểu, gõ mạnh lên trên một miếng gỗ lớn, gây ra một tiếng vang vọng như để đánh vào tinh thần của đám người tham gia cuộc HijENlv đấu giá hội này.

Đồng thời, trên sàn diễn cũng xuất hiện một màn hình lớn khác. Nơi đó chính là để một dòng chữ số ‘0 đồng 0 bạc 0 vàng’ biểu thị cho giá của thanh kiếm đang được đấu giá ở thời điểm hiện tại.

1 giây

2 giây

...

10 giây

Thời gian cứ nhỏ giọt trôi qua, thế nhưng có một điều kỳ lạ là giá tiền của thanh ‘Đại kiếm Graphene’ này vẫn chưa hề tăng lên dù chỉ là một đồng lẻ.

Điều này không khỏi làm cho Lý Uyên có chút đỏ mặt hỏi. Ánh mắt nàng đầy lo lắng nhìn về phía Đình Tấn.

Trông thấy Lý Uyên đang hướng về phía mình nhìn lại, đầy lo lắng, Đình Tấn cũng không có nói gì. Chỉ mỉm cười gật đầu nàng một cái, tự như đang nói. ‘Sẽ không sao đâu...’

Nhìn biểu hiện của Đình Tấn, Lý Uyên cũng bớt được phần nào hốt hoảng nhất thời. Dù sao đây là lần đầu tiên nàng đứng ra chủ trì một sự kiện lớn như vậy, có chút ‘hụt hơi’ thì cũng không có gì quá khó hiểu.

Hít sâu một hơi, Lý Uyên nở một nụ cười mỉm, hướng về màn ảnh nói.

- “Trang bị này chính là rơi ra từ con quái vật Boss Griffin Lãnh Chúa. Mọi người chắc có lẽ không rõ lắm điều này ý nghĩa thế nào. Ta xin mạn phép nói ra một số chi tiết nhỏ.

Con Griffin Lãnh Chúa này có đẳng cấp là 31 cấp. Có thể bay trên không trung, đồng thời sở hữu ba kỹ năng ma pháp bao gồm ‘Lưỡi Dao Gió’, ‘Tuồng Gió’ và quan trọng nhất là tuyệt chiêu cuối của nó ‘Triệu Hồi Lốc Xoáy’.

Cả hai đoàn lính đánh thuê [The Alliance] và [The Throne] đã phải tử vong hơn 2000 người mới thành công đem nó chém giết. Và thanh đại kiếm này chính là một trong số những món vật phẩm thu hoạch được từ nó.

Chất lượng của nó mọi người chắc vẫn chưa biết nhưng là ta có thể cam đoan, thuộc tính của nó đủ để ăn đứt một món trang bị Đồ Đồ khác ngang cấp. Chính vì thế lần này là một cơ hội cho những ai muốn sở hữu một món trang bị Đồ Đồ, nên nếu không ra tay bị người đoạt mất cũng xin đừng hối hận nha...”

Một hơi hải nói về nguồn gốc của thanh kiếm này, đồng thời cũng bốc phét lên một chút về thuộc tính của thanh kiếm này, Lý Uyên đã gần như sử dụng hết vốn liếng của mình để câu ra tính cách hơn thua trong nhóm người chơi này.

Cùng lúc đó, những con Ba Đậu Đậu được Đình Tấn gửi cho một mệnh lệnh hỏi giá người chơi. Ngay tức khắc, những con Ba Đậu Đậu được người chơi cài đặt xong liền xoay ngang hỏi thăm chủ nhân của nó.

- “Ông chủ ngài có muốn ra giá không?”

- “Bà chủ, nhanh ra giá đi, biết đâu lại mua được thì sao.”

- “Cậu chủ, làm sao bây giờ? Chưa có ai ra giá hết, hay chúng ta ra tay trước đi...”

...

Và dường như hành động này của Đình Tấn rất có tác dụng. Với sự kích thích của mấy con Ba Đậu Đậu, nhóm người chơi này bắt đầu ra giá.

- “Ngài ‘Kysi_khongdau16’ ra 100 tiền đồng!”

- “Ah! Đã có ngài ‘Hongphuong210789’ ra giá 50 bạc!”

- “Ôi trời ơi ngài ‘Hcongdanh’ đã ra giá 1 vàng rồi!”

- “Cảnh báo! Cảnh báo! Giá cả bây giờ đã là 10 vàng do ngài ‘Blackangel1306’ ra giá!”

- “Đại gia ‘Hungcuong1’ đã ra giá 100 vàng rồi kìa mọi người ơi!”

...

Con Ba Đậu Đậu mập mạp to lớn trên sàn diễn liên tục hét lên tên và số tiền của người chơi đấu giá như đang đọc RAP, rất là vui tai. Cùng lúc đó, bảng hiện thị số tiền đấu giá của thanh ‘Đại kiếm Graphene’ điên cuồng tăng lên.

Ở phía trên của bảng hiện thị số tiền này cũng liên tục xuất hiện tên của những người ra giá, nhưng chưa đến một giây thì đã bị đẩy lùi bởi một cái tên khác.

Điều này cũng làm cho Lý Uyên cùng với những người có mặt trong căn phòng này cũng âm thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm. Bắt đầu có chút hưng phấn và chờ mong, quan sát số tiền tiền đang điên cuồng nhảy lên kia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 260: Trận đấu giữa những người giàu

Trên sàn diễn, con Ba Đậu Đậu vẫn tiếp tục gọi tên những người đấu giá và đọc ra giá tiền. Trong khi đó, bảng hiện thị giá tiền của thanh kiếm đang tăng lên với tốc độ khoảng 5 – 10 vàng mỗi giây.

Không đến 5 phút, số tiền đấu giá đã vượt qua cột mốc 1.000 đồng tiền vàng, bất quá, con số đó vẫn chưa phải là cuối cùng. Với tỉ giá quy đổi 1 \$: 0.5 tiền đồng, thì giá trị của thanh kiếm đã tăng lên hơn 5 triệu \$, tiền hiện thực.

Một con số không tưởng dành cho một món trang bị ảo trong game, đã có rất nhiều người bị số tiền này làm cho kinh ngạc đến không ngậm được mồm. Bởi lẽ, đa số bọn họ đều đã ra giá cho món đồ này, nhưng chủ yếu là tầng lớp người chơi bình thường.

Đối với bọn họ, khi đánh chết một con quái vật và nhận được hơn 200 điểm kinh nghiệm, thì chỉ mới nhận được hơn 100 tiền đồng mà thôi. Điều đó cũng đồng nghĩa với việc, để có được 1 đồng tiền vàng thì bọn họ phải đánh hơn 100 con quái vật.

Mà muốn có 1000 đồng tiền vàng thì có thể nói là lấy tổng số quái vật từ lúc bọn họ bắt đầu chơi Anh Hùng đến bây giờ cộng lại cũng chưa đủ nữa. Thế nên gần như 80% số người tham gia đấu giá chỉ ra giá khoảng 100 – 500 đồng tiền vàng thì bọn họ đã phải ngừng bước.

Hiện tại, những người vẫn tiếp tục ra giá cho thanh kiếm đa số đều là người có gia sản tiền tỷ trở lên. Đối với bọn họ, những người đã từng có tiếp xúc với trang bị Đồ Đồ, thì giá tiền này vẫn còn quá rẻ.

Phải biết, trong chợ đen của thế giới ngầm vẫn còn đang rao mua những món trang bị có chất lượng Đồ Đồ này, mà giá cả của nó vẫn còn cao hơn rất nhiều với con số 1.000 đồng tiền vàng.

Bất quá, đó chỉ là những món Đồ Đồ tầm thường, làm sao có thể so sánh với trang bị do Boss Lãnh Chúa trên 30 cấp rơi ra chứ.

Chính vì thế mà những người đã từng có tiếp xúc với việc buôn bán ở chợ đen trong thế giới ngầm cũng không hề cảm thấy con số 1000 đồng tiền vàng này là nhiều. Thanh ‘Đại kiếm Graphene’ này còn đáng giá hơn số tiền đó nhiều.

Thời gian cứ chậm chạp trôi qua, khi số tiền đầu giá của thanh kiếm đã chạm đến cột mốc 2000 đồng tiền vàng thì dường như số người đầu giá đã bị loại ra rất nhiều, chỉ còn lại khoảng 15% tổng số người tham gia lần đầu giá này.

Đứng trên bục phát biểu, Lý Uyên cũng nhận ra được điều này. Thế nhưng nàng không hề lo lắng gì, chỉ hơi trầm ngâm một chút mà thôi. Bởi vì hiện tại mới là giờ phút cuộc đấu giá thực sự bắt đầu, trở nên khốc liệt hơn.

- “Woa! Ngài ‘John Rothschild’ đã ra giá 3.000 đồng tiền vàng cho món đồ này! Có ai có thể vượt qua ngài ấy hay không?”

Đột nhiên, con Ba Đậu Đậu to mập ở trên sàn diễn bỗng nhiên cao giọng hét lên một tiếng, làm cho cả Lý Uyên lẫn những người trong sảnh lâu ba này cũng bị giật mình theo.

Những người khác là đều bị giật mình vì lần tăng giá này đã đột biến tăng vùn vụt lên đến 1000 đồng tiền vàng, gần như nhiều hơn gấp 10 lần so với những lần tăng giá trước đó.

Còn riêng về phần Lý Uyên, khi nghe đến cái tên ‘John Rothschild’ hai bờ vai của nàng không khỏi run mạnh lên một cái, nhưng rất nhanh đã bị nàng khống chế lại.

Nàng dĩ nhiên biết cái tên đó mang ý nghĩa thế nào. Tuy rằng không biết đối phương có biết đến mình hay không nhưng nàng vẫn phải cố gắng giữ cho trạng thái bề ngoài của mình bình ổn nhất có thể, để không bị ai phát hiện ra rằng ‘Mình đang có ý đồ với gia tộc Rothschild’.

Sau khi cái giá 3.000 đồng tiền vàng này được đưa ra, gần 10 giây sau đó, hầu như không có ai đứng ra trả tiếp tục trả giá cho món tiền này. Lý Uyên sau khi bình tĩnh lại tâm tình đang kích động của mình mới vội vàng lên tiếng.

- “Giá cao nhất hiện tại đã lên tới 3.000 đồng tiền vàng, thưa quý vị. Có ai ra giá cao hơn hay không? Món trang bị Đồ Đồ này là vật phẩm Đồ Đồ đầu tiên được công khai buôn bán ở buổi đấu giá này, nên xin mọi người hãy cẩn thận suy tính kỹ. Bỏ qua cơ hội lần này thì về sau muốn mua trang bị giống như vậy sẽ rất khó có được nha.”

Nói đoạn, nàng lại ngưng thần chờ đợi một chút. Thế nhưng là dường như cú tăng giá đột biến này làm cho rất nhiều người chùn bước không muốn tiếp tục ra giá.

“Rầm”

- “Giá cao nhất 3.000 đồng tiền vàng lần thứ nhất...”

Thấy vậy, Lý Uyên đôi mắt lóe lên vẻ quyết tuyệt, dùng búa gõ gõ mạnh lên tấm gỗ trên bục một cái, gây ra một tiếng vang rất lớn như muốn đánh vào tâm lý của những người đang phân vân, không muốn ra giá.

...

Ngồi trước màn hình, nghe tiếng gọi của Lý Uyên, gã Simon ngồi ngay bên cạnh John, cười lớn một hơi, hưng phấn cất lời.

- “Hahaha, mấy người dường như bị cậu chủ làm cho teo cả ‘trứng’, không giám ra giá luôn...”

“Rầm!”

- “Giá cao nhất 3.000 đồng tiền vàng lần thứ nhất...”

Bất quá, ngay lúc hần chưa kịp nói dứt câu thì tiếng gõ và giọng nói của Lý Uyên vang lên, như bóp miệng hần lại.

John vẫn im lặng quan sát tình hình trên màn ảnh tivi, trông thấy một điều này thì đôi mắt lập tức lóe lên một tia sáng, sự chú ý bắt đầu tập trung vào thân ảnh người chủ trì Lý Uyên kia.

Hần dường như đã để ý đến một chút tài năng của Lý Uyên trong việc nắm bắt tâm lý của người đầu giá, dù chỉ là thông qua một hành động nhỏ mà thôi.

...

Cùng lúc đó, Henry cùng với đám thuộc hạ của hần vẫn đang ngồi trước màn ảnh chăm chú xem diễn biến của buổi đấu giá.

Henry bây giờ rất phân vân không biết có nên ra giá hay không. Tuy rằng William gia tộc của hần cũng rất lớn, thế nhưng mà bỏ một số tiền hơn 20 triệu \$ ra chỉ để mua một món đồ trang bị Đồ Đồ ảo thì quả thật là cũng có chút chịu không nổi nhiệt.

“Rầm”

- “Giá cao nhất 3.000 đồng tiền vàng lần thứ nhất...”

Tiếng đập bàn và giọng nói của Lý Uyên vang lên như đánh vào hàng phòng tuyến cuối cùng của Henry.

Xiết chặt nắm tay, hấn hướng về con Ba Đậu Đậu gần đó cất lời. Điều này không khỏi làm cho đôi mắt của hai tên hộ vệ nghề nghiệp chiến sĩ và đấu sĩ lóe sáng lên, hưng phấn một hồi.

- “Ba Đậu Đậu, ta muốn...”

Bất quá, như đã đoán trước được Henry sẽ hành động như thế, ông lão quân gia lập tức lên tiếng chặn lại lời nói tiếp theo của hắn.

- “Thiếu gia, ta nghĩ không nên mua món đồ này. Dù sao đối phương là kẻ địch của chúng ta, mua món đồ này chẳng khác nào cho đối phương có thêm sức mạnh để chống đối lại với chúng ta.

Mà ngài cũng nên suy nghĩ kỹ, trong số chúng ta ngoài Long và Bò Cạp có thực lực cận chiến rất tốt ra thì những người khác đều chỉ là thuộc về loại bình thường.

Mua món trang bị này về, hai người kia lại không thể sử dụng được thì mấy người còn lại, không ai đủ sức đem sức mạnh của món đồ này phát huy ra, như vậy thì cũng chỉ là phí phạm tiền bạc mà thôi.”

Lời nói của ông lão quân gia làm cho Henry vội vàng sức nhớ lại, quả thật trong nhóm hộ vệ của hắn, tuy rằng có một đấu sĩ, một chiến sĩ thực lực cũng không tệ. Nhưng mà để có thể được xếp vào cấp bậc cao thủ như Long và Bò Cạp thì vẫn còn quá xa.

Nếu như bỏ tiền ra mua món trang bị này thì có lẽ chỉ là phí phạm hơn 3.000 đồng tiền vàng mà thôi.

Henry thở dài một hơi, buông lỏng nắm tay đang xiết chặt ra, ngã người tựa lưng lên ghế tiếp tục xem tivi.

...

Trong khi đó, tại một căn phòng sang trọng ở một cửa hàng gọi là [Cửa Hàng The Saint] thuộc IT thành, một cô gái có dáng người cao gầy, với mái tóc màu vàng đang ngồi xem tivi trực tiếp buổi đấu giá cùng với một nhóm người đàn ông trung niên khác.

Gương mặt thanh tú và đôi mắt to tròn, đầy thánh thiện, tựa như một thiên thần. Nhìn thấy gương mặt này, dù cho có là một kẻ giết người không góm tay cũng không thể dâng lên một ý nghĩ xấu nào.

- “Angela tiểu thư, chúng ta nên đặt giá không? Đã gần sắp đến cuối buổi đấu giá rồi, cũng nên đến lúc chúng ta ra tay.”

Một người đàn ông trung niên, đầu tròn to con, hướng về cô gái lên tiếng. Bất quá nàng cũng không nói gì, chỉ mỉm cười, gật nhẹ đầu một cái, ra hiệu đồng ý.

Có được sự đồng ý của cô gái gọi Angela kia, người đàn ông đầu tròn kia liền hướng về con Ba Đậu Đậu đang đứng bên cạnh màn ảnh tivi lên tiếng.

- “Ta muốn ra giá, 3.500 đồng tiền vàng.”

- “Rõ, thưa ông chủ.”

Ba Đậu Đậu hưng phấn nhảy lên một cái, rồi cúi đầu nhận lệnh. Ngay sau đó, trên màn ảnh tivi, bảng hiển thị số tiền của món trang bị kia lập tức thay đổi thành 3.500 đồng tiền vàng. Đồng thời, tiếng hét của con Ba Đậu Đậu mấp mạp ở giữa sàn diễn cũng vang lên.

- “Siêu cấp phú hào ‘Jack Smith’ đã ra giá 3.500 đồng tiền vàng. Còn có đại gia nào ra giá cao hơn hay không?!”

Bên cạnh đó, tên của người đàn ông trung niên đầu tròn kia cũng hiển thị ở phía trên tấm bảng đó. Hắn gọi là ‘Jack Smith’.

Nếu Báo Đen có xem tivi trực tiếp buổi FE1HLFrU đấu giá này, ắt hẳn sẽ bị kinh ngạc vì cái tên này chính là một trong những mục tiêu của nhiệm vụ sắp tới của bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 261: Chốt giá

- “3.500 đồng tiền vàng, có ai ra giá cao hơn hay không? Cơ hội chỉ đến một lần, không phải lúc nào cũng có được trang bị Đồ Đỏ, mọi người nên suy nghĩ kỹ đừng để phí phạm cơ hội lần này nhé.”

Lý Uyên nắm bắt ngay thời cơ, vội vàng hét lên gọi giá. Nàng vừa dứt lời thì con Ba Đậu Đậu bên cạnh liền hét lên.

- “Á... Ngài ‘John Rothschild’ lại tiếp tục tăng giá lên 4.500 đồng tiền vàng rồi.”

Số tiền trên bảng hiển thị cũng lập tức bị thay thế bởi con số 5.000. John vẫn giữ lấy mức tăng giá 1.000 đồng tiền vàng như trước đó, tốc độ ra giá cũng rất nhanh dường như không hề có bất cứ sự phân vân hay do dự nào ở đây.

Điều đó nói lên rằng, đối với số tiền hơn 20 triệu \$ này, hẳn là không hề có chút tiếc nuối nào. Những người chơi bình thường đã từ bỏ trước đó, nhìn thấy con số này cũng không khỏi trợn mắt, há mồm.

Đây có thể nói là một cuộc đấu giá giữa những nhà tỷ phú có danh tiếng trên toàn thế giới.

Rothschild gia tộc giàu nhất của nước Mỹ thì mọi người đã biết quá rõ rồi, còn về phần Jack Smith, một nhà tỷ phú kinh doanh trong lĩnh vực sản xuất và buôn bán vũ khí nóng cũng là một trong những người nằm trên bảng xếp hạng những người giàu nhất, được tạp chí Forbes bình chọn.

Jack Smith dường như cũng bị John làm cho bất ngờ, có chút chùn bước lại. Con số 4.500 đó vẫn giữ nguyên trong một hồi lâu.

- “Có ai ra giá nữa hay không?!”

Sau một hồi lâu không thấy có ai ra giá, Lý Uyên lúc này mới cất giọng. Nàng cũng là hưng phấn và kích động không thôi bởi giá trị của thanh kiếm này đã vượt ra khỏi tầm dự đoán của mình.

Nhưng là ngay lúc này, đột nhiên trên tấm bảng lại xuất hiện biến đổi.

- “Đã có ngài ‘Janus Dracul’ ra giá 5.500 đồng tiền vàng. Có ai muốn tăng giá nữa hay không?!”

Con Ba Đậu Đậu cũng nhanh chóng hô lên tên và số tiền mà một tên người chơi khác vừa ra giá.

Lý Uyên cũng bị giật mình kinh ngạc, mà John ngồi trước màn hình cũng bị một tên người mới chen ngang này làm giật mình.

Bọn họ không phải kinh ngạc vì số tiền 5.500 đồng tiền vàng kia, mà bởi vì người ra giá này không hề có tên tuổi trong bảng xếp hạng những nhà giàu nhất của tạp chí Forbes, hay là nổi tiếng với số tài sản đủ nhiều để chỉ ra số tiền kết xù hơn 25 triệu \$.

Ánh mắt Lý Uyên không tự chủ nhìn về phía Đình Tấn như muốn hỏi dù hẳn, có thể tin tưởng người ra giá này hay không. Bởi vì nàng sợ là có người cố ý tăng giá món trang bị trong khi không đủ khả năng chi trả số tiền đó.

Đình Tấn nhìn về phía Lý Uyên. Trông thấy ánh mắt của nàng đầy do dự và lo lắng, hẳn liền hiểu điều mà nàng đang suy nghĩ. Hắn hướng về màn hình giao diện liên lạc giữa Tim và Lý Uyên, bình thản nói.

- “Người yên tâm, Ba Đậu Đậu có thể dò tìm và phân tích khả năng chi trả của đối phương bằng rất nhiều cách, độ chính xác gần 90% nên không có chuyện quỵ tiền đâu, đừng lo.”

Giọng nói trầm trầm của Đình Tấn, ngay tức khắc vang lên bên tai của Lý Uyên. Tâm trạng đang xao động của nàng cũng nhanh chóng được bình ổn lại.

Hít sâu một hơi, nàng lại mỉm cười, hướng về màn ảnh gọi giá.

“Rầm!”

- “5.500 đồng tiền vàng lần thứ nhất.”

Mỗi lần gọi giá, nàng đều dùng búa gõ mạnh lên tấm gỗ như muốn hỏi thúc những người đang phân vân, nên ra giá cuối cùng của họ đi.

“Rầm”

- “5.500 đồng tiền vàng lần thứ hai. Có ai ra giá cao hơn không?”

Và ngay khi nàng vừa gọi giá lần thứ hai, con Ba Đậu Đậu mập mạp cũng lên tiếng đáp lại lời nàng.

- “Ngài ‘John Rothschild’ muốn trả 6.000 đồng tiền vàng cho món trang bị này!”

- “6.500 đồng tiền vàng! Ngài ‘Jack Smith’ nói món trang bị này phải là của hắn!”

- “7.500 đồng tiền vàng! Ngài ‘Janus Dracul’ ra giá 7.500 đồng tiền vàng.”

Số tiền cấp tốc tăng lên đến chóng mặt, người này vừa ra giá thì người khác sẽ nhanh chóng chen chân vào. Gần như chỉ trong chưa đến 1 phút thì đã vượt qua gấp mấy lần khoảng thời gian đầu giá lúc ban đầu rồi.

Những tên người chơi bình thường đang xem trực tiếp quá trình đấu giá cũng không nhận được mà hít một hơi khí lạnh. Bọn họ có thể nói là mở mạng tầm mắt, khi được trông thấy những người giàu có xài tiền.

John và người đàn ông tên Jack Smith kia, đang ngồi trước màn ảnh tivi đều đồng loạt nhú mồm một cái.

Bọn họ đều là cũng có cùng chung ý nghĩ với Lý Uyên trước đó, vì cái tên Janus Dracul này quá xa lạ đi, dù cho đã làm trong giới kinh doanh lâu năm nhưng bọn họ đều chưa nghe qua tên của người này.

Bất quá, rất nhanh thì tiếng gõ bàn và giọng nói của Lý Uyên liền cắt ngang suy nghĩ của bọn họ.

“Rầm”

- “7.500 đồng tiền vàng lần thứ nhất!”

Jack Smith âm thầm cắn răng, đưa ra quyết định tăng giá thêm. Trong người của hắn hiện tại cũng chỉ còn lại chưa đến 9.000 đồng tiền vàng.

Lần này hắn quyết định chơi đòn tâm lý tăng mạnh giá lên thêm 1.000 đồng tiền vàng, để cho đối phương cảm giác hắn sẵn sàng liều mạng hoặc muốn tăng giá không, gài bẫy mình.

Nếu đối phương chùn bước thì Jack xem như là sẽ thành công mua được trang bị. Còn nếu như đối phương lại tiếp tục tăng giá thì có lẽ hắn phải từ bỏ thôi.

- “Ta muốn tăng giá 8.500 đồng tiền vàng.”

Vừa hướng về con Ba Đậu Đậu nói xong, trên bảng giá lập tức thay đổi thành 8.500 đồng tiền vàng.

John cũng bị con số này làm cho hết hồn. Đôi mắt hắn đảo quanh một vòng, sau đó nhếch mép mỉm cười, hướng về tên thanh niên Simon bên cạnh mà nói.

- “Ngươi để lần sau thôi, ta không đủ tiền.”

Simon nghe cậu chủ của mình nói vậy thì cũng không có ý kiến gì, chỉ cười trừ ‘Ha ha’ một tiếng.

Thật sự thì đối với hắn, dù trang bị có tốt hay không thì cũng không quan trọng lắm, vì trong tòa USA thành này cũng rất hiếm có người dám đứng ra trực tiếp solo 1 vs 1 với hắn.

Thực ra, trong người của John vẫn còn đến hơn 10.000 đồng tiền vàng. Bất quá số tiền đó đã được hắn đổi từ tiền hiện thực vào từ trước rồi.

Nếu bây giờ tiêu hết thì hắn phải trở về báo cáo với bộ phận tài vụ của tập đoàn Rothschild, để xin xuất tiền, rồi sau đó mới có thể tiếp tục đổi tiền vào game được.

Như thế thì sẽ rất phiền phức, mà đây chỉ là món đồ vật đầu tiên. Hắn cũng không muốn quá điên cuồng, tung hết tiền của mình vào món trang bị này, để rồi một chút nữa đấu giá những món đồ khác cần thiết thì chỉ có thể ngồi ngó.

Bất quá, tuy là Henry không ra tay nhưng số tiền trên bảng hiện thị vẫn thay đổi.

- “Ngài ‘Janus Dracul’ lại tiếp tục tăng giá tiền lên 9.000, có ai trả giá cao hơn hay không?”

Con Ba Đậu Đậu mập mạp tiếp tục gọi tên và số tiền người tăng giá lần này. Lý Uyên nghe con số này cũng không khỏi giật mình.

Nàng nhìn qua bảng hiển thị giá trị của món trang bị Đồ Đồ, đã có chút không thể tin vào mắt mình. Một vài giây sau đó, phục hồi tinh thần lại, không thấy ai tiếp tục tăng giá nữa, Lý Uyên mới nhanh chóng gọi giá.

“Rầm!”

- “9.000 đồng tiền vàng lần thứ nhất!”

“Rầm!”

- “9.000 đồng tiền vàng lần thứ hai!”

“Rầm!”

- “9.000 đồng tiền vàng lần thứ ba! Thành giá! Xin chúc mừng ngài ‘Janus Dracul’ đã là chủ nhân của thanh ‘Đại Kiếm Graphene’ này.”

Liên tục ba lần gọi giá, nhưng không hề có ai tiếp tục ra giá, Lý Uyên nhanh chóng kết lại giá tiền cuối cùng. Sau đó, nàng vui vẻ mỉm cười quyến rũ nói.

- “Xin cảm ơn ngài ‘Janus Dracul’ đã trả giá cao cho món đồ này. Mời ngài nhanh chóng cấp phép chuyển tiền cho Ba Đậu Đậu để chúng ta có thể

nhANH chóng gửi bưu kiện món đồ này đến cho ngài.”

Những người tên người chơi xem trực tiếp, ngay khi trông thấy đã có giá sau cùng của món trang bị Đồ Đỏ này thì liền trầm trở lên. Cả quảng trường trung tâm, nơi tập trung hơn chục triệu người nhanh chóng bị giá tiền này làm cho sôi lên sùng sục, tiếng người bàn tán ồn ào huyền não khắp mọi ngõ ngách của quảng trường.

Riêng Lý Uyên sau khi kết giá xong thì nhanh chóng thu lại thanh đại kiếm này vào trong ba lô, rồi tiếp tục lấy ra năm món trang bị khác, đặt lên năm cái bàn gỗ ở giữa sàn diễn.

Nàng chậm rãi nói ra quy tắc đấu giá cho năm món đồ này.

- “Tiếp tục buổi đấu giá lần này, chúng ta có năm món Đồ Xanh. Giá khởi điểm 5 đồng tiền vàng, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 50 bạc. Xin mời người chơi tự do tăng giá.”

Màn hình trực tiếp cũng nhan chóng được phân chia ra làm năm khung đều nhau. Mỗi khung vừa đủ để hiển thị hình dạng của món trang bị và thông số của nó. Bên dưới mỗi khung là một tấm bảng nhỏ hiển thị giá tiền và tên người đang ra giá cao nhất.

Nhờ có sự thay đổi này mà sự chú ý của đám người tham gia đấu giá cũng nhanh chóng bị hấp dẫn. Tiếng ồn ào trong quảng trường trung tâm của EL thành cũng lập tức bị giảm bớt đi rất nhiều.

Buổi đấu giá cũng vì thế mà tiếp tục trong không khí náo nhiệt, được hâm nóng bởi màn đấu giá món đồ đầu tiên. Rất nhiều người đã bị hấp dẫn bởi số tiền vừa bán món trang bị kia. Bọn họ âm thầm hạ quyết tâm lần sau nếu có đấu giá, chắc chắn phải liều mạng kiếm trang bị mang đi bán.

...

Tại khu vực UK thành, trong một căn phòng rộng rãi của một tòa nhà tư nhân cao tầng mang biển hiệu [Blood Castle], một tên thiếu niên có gương mặt trắng bệch đang hưng phấn trò chuyện với Ba Đậu Đậu.

- “Này Januse, ta mua món đồ chơi này rồi, bây giờ phải làm sao?”

Hắn gọi con Ba Đậu Đậu bằng cái tên mà mình mới đặt cho FLa8Y6CK nó, mang ý nghĩa là em trai của Janus.

- “Cậu chủ chỉ việc đồng ý chuyển tiền, ta sẽ làm mấy chuyện còn lại hết cho ngài.”

Đôi mắt của con Ba Đậu Đậu híp lại thành một đường thẳng, cười vui vẻ, hớn hờ đáp lại, dường như nó rất thích cái tên mới của mình.

‘Cạch...’

Ngay tại thời điểm đó, cánh cửa phòng mở ra.

Một người phụ nữ tóc vàng mắt xanh, mũi cao và làn da mịn màng, trắng hồng như da em bé. Vóc người nóng bỏng, ẩn hiện sau bộ váy cổ điển phương Tây, nàng cất bước, nhẹ nhàng đi vào.

Gã thiếu niên kia vừa trông thấy người phụ nữ này lập tức lao nhanh vào lòng ngực với hai ‘ngọn núi’ đồ sộ, của nàng rồi, phần khởi hô to.

- “Mẹ! Ta có con thú cưng mới này. Ta đặt tên nó là Januse, người xem nó có dễ thương không?”

Người phụ nữ hai tay dang rộng, ôm đứa con của mình vào lòng. Gương mặt dịu dàng, trêu mến vuốt đầu nó rồi nhẹ giọng đáp lại.

- “Tốt, tốt. Từ nay con có bạn chơi cùng rồi nhì.”

Giọng nói như chim hoàng anh, ngọt ngào như thấm vào tận xương tủy con người. Nếu như là đang nói với một người đàn ông thì chắc hẳn, giọng nói này cũng đủ làm cho hắn không thể nào kìm chế được dục tính của mình.

- “Ngài cho ta tiền mua đồ chơi nhé. Januse nói, giao cho nó chuyển tiền thì ta sẽ có đồ chơi.”

Tên thiếu niên này nhanh chóng mở miệng vờ vĩnh, vừa ôm chặt vừa lắc tay, xin tiền mẹ của mình.

Bất quá, người phụ nữ cũng không có tức giận gì, mà ngược lại nàng dường như rất vui vẻ khi thấy hắn có được niềm vui của riêng mình. Khóe miệng mỉm cười quyến rũ, đẩy cung chịu, nàng đáp lại.

- “Được rồi, được rồi. Con đi nói với tên hầu Lauren đi.”

- “Vâng, Janus biết rồi! Januse, đi thôi.”

Gã thiếu niên này nhanh chóng hô to gọi con Ba Đậu Đậu, rồi lao vụt ra khỏi không gian phòng riêng này, bỏ lại mẹ hắn đang đứng đó một mình.

Người phụ nữ kia chỉ biết âm thầm lắc đầu, cười trừ một cái rồi chậm rãi rời khỏi phòng, đi theo hắn.

Nếu như có người ở đây, khi trông thấy tốc độ của tên thiếu niên này, ắt hẳn sẽ bị kinh ngạc không nói nên lời, vì chỉ trong chớp mắt, hắn đã biến mất rồi lại xuất hiện ở một nơi khác.

Tuy rằng đoạn đường rất ngắn, thế nhưng điều đặc biệt là hầu như không thể thấy được thân ảnh của hắn đang di chuyển, cứ như hắn đang di chuyển bằng cách tốc biến vậy.

Nhưng điều đó vẫn chưa là gì nếu như bọn họ còn biết được tuổi tác và danh tính thật của người phụ nữ kia, ắt hẳn sẽ còn kinh ngạc hơn gấp mấy lần.

Bởi lẽ, nàng gọi là Domini, một người phụ nữ đã sống hơn 135 năm mà vẫn giữ được vẻ đẹp của tuổi thanh xuân 20.

Bên cạnh đó, cái tên Lauren, trong miệng người phụ nữ Domini nhắc tới kia, chính là người kế thừa của một trong dòng tộc Griff, chuyên kinh doanh trang sức và đá quý lớn nhất Vương Quốc Anh.

Với gia sản lên đến 733 tỷ \$, xếp hạng thứ 8 trong bảng danh sách những nhà giàu nhất thế giới do tạp chí Forbes bình chọn. Thế mà hắn lại cam nguyện làm người hầu cho mẹ con của tên thiếu niên Janus Dracul này cũng đủ để biết thân phận đối phương là kinh khủng cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 262: Vật phẩm đặc biệt

Trông thấy món đồ đầu tiên đã được bán đi với một cái giá tốt, Đình Tấn cũng âm thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm. Nói thật, trong gần nửa giờ đấu giá thanh đại kiếm Đồ Đồ đỏ, nhiều lúc hắn hồi hộp đến tim cũng muốn ngừng đập.

Nhưng vì để tạo niềm tin cho những người xung quanh mình, hắn đã phải cố giả vờ trấn tĩnh, không hề để lộ ra một biểu hiện quá lộ liễu nào. Chính vì điều này mà Lý Uyên, Tim hay là tất cả những người có mặt trong sảnh lâu ba này mới có thể giữ vững lòng tin, thực hiện nhiệm vụ của bọn họ.

Những người trong tiểu đội của hắn, trông thấy món đồ đầu tiên đã bán ra được đến tận 9.000 đồng tiền vàng, tương đương với 45 triệu \$, thì không khỏi mừng như điên. Nếu như không phải là ở đại sảnh lâu ba này đang quay phim trực tiếp thì chắc bọn họ đã điên cuồng hét lên.

Phải biết số tiền này đã gần bằng với một nửa thu nhập của toàn bộ sản nghiệp thuộc [The Alliance] từ lúc được Lý Uyên quản lý vận hành đến nay. Đình Tấn chỉ đánh ra một món trang bị thì đã thu lại được một khoảng tiền lớn như vậy, đây có thể nói là một điều bất ngờ.

Bất quá, nếu Đình Tấn biết giá trị của thanh kiếm này chỉ thu về được một phần ba so với khi mang nó đem bán ở chợ đen trong thế giới ngầm thì không rõ hắn sẽ có biểu hiện gì nữa đây.

Tuy nhiên thì đó chỉ là nếu mà thôi. Hiện tại, giá trị cuối cùng của thanh ‘Đại kiếm Graphene’ này cũng đã được định ra, có muốn thay đổi nữa cũng không được rồi.

Lý Uyên hiểu rõ điều này nên từ lúc hô lên hai chữ ‘Thành giá!’ thì thanh kiếm đã bị nàng để sang một bên, xem như nó đã không còn thuộc về nàng nữa. Toàn bộ sự tập trung của nàng lúc này đều là dồn vào những món trang bị Đồ Xanh đang trưng bày đấu giá bên cạnh mình.

Không như món trang bị Đồ Đỏ trước đó, những món Đồ Xanh này giá tiền tăng lên rất chậm, đến khi thành giá thì cũng rất thấp. Riêng những món đầu tiên còn thu về được hơn 20 đồng tiền vàng, thế nhưng những món sau đó thì thu về chỉ tầm cỡ trên dưới 10 đồng tiền vàng mà thôi.

Nguyên do cũng bởi những món trang bị đầu tiên thì sự hưng phấn của người chơi đấu giá vẫn còn rất cao. Bọn họ sẵn sàng bỏ ra một số tiền lớn để mua được món đồ mà họ nghĩ là tốt.

Nhưng dần dần, bởi vì số lượng đồ xanh có rất nhiều, khoảng hơn 40 món, cho nên cơn sốt đấu giá cũng dần dần tiến vào thời kỳ bình ổn. Người chơi bắt đầu ra giá có lý trí hơn, không còn xài tiền như xả rác giống trước đó nữa.

Hơn 40 món Đồ Xanh rất nhanh thì đã bán xong. Lý Uyên nhanh chóng giới thiệu đấu giá một số món đồ đặc biệt mà nàng đã thu thập được trong thời gian vừa qua.

- “Sau đây sẽ là một số món vật phẩm khá đặc biệt trong thời gian vừa qua [Cửa Hàng Trading Hall] đã thu thập được từ người chơi. Mọi người ai có hứng thú thì xin mời ra giá nhé.”

Nói đoạn, nàng mỉm cười vung tay. Trên bàn gỗ trưng bày bên cạnh cũng nhanh chóng xuất hiện ba món đồ vật.

Đình Tấn trông thấy một màn này thì không khỏi có chút bất ngờ, dù sao thì tất cả kế hoạch của buổi đấu giá này đều được một mình Lý Uyên phụ trách cho nên hắn không biết lại sẽ có một tiết mục như vậy cũng là lẽ dĩ nhiên.

Đưa mắt nhìn xem thông tin của ba món vật phẩm lần này, Đình Tấn cũng muốn kiểm tra xem liệu có thứ gì đáng để hấn ra tay hay không.

Trên sàn diễn lúc này đang trưng bày ba món đồ vật. Từ trái sang phải, món nằm trên chiếc đầu tiên là một xấp những tờ giấy, đan lại với nhau.

Sách công thức chế tạo thuốc khôi phục toàn diện (Hạ cấp)

Cấp bậc: Trung cấp

Giới thiệu: Hướng dẫn chi tiết cách chế tạo ra loại thuốc khôi phục toàn diện, cả HP lẫn MP. Nguyên liệu cần thiết: Diệp thảo, máu rắn, sấm đất...

Hiệu quả của thuốc: Khôi phục 50 điểm HP và 50 điểm MP mỗi giây, kéo dài 5 giây. (Có thể chống chất, kết hợp với các loại thuốc khôi phục HP hoặc MP khác)

...

Đây ắt hẳn là một tờ công thức chế tạo thuốc khôi phục, tuy rằng có thể khôi phục cả HP lẫn MP nhưng chất lượng của nó thì lại quá thấp, chỉ thích hợp cho những người chơi đẳng cấp từ 15 cấp trở lại sử dụng mà thôi.

Hiện giờ, đẳng cấp trung bình của người chơi đều đã vượt qua 20, đa số đều nằm ở khoảng từ 21 – 23 cấp, chỉ trừ có một số người vừa mới tham gia game thì mới thấp hơn con số đó. Chính vì thế mà thuốc khôi phục hạ cấp đã theo không kịp với nhịp điệu chiến đấu của bọn họ.

Có thể một số người vì tiết kiệm tiền thì sẽ sử dụng loại thuốc khôi phục này, hoặc là muốn gia tăng tốc độ khôi phục HP hoặc MP thì có thể lựa chọn nó, bởi lẽ, nó có thể đồng thời kết hợp với những loại thuốc khôi phục khác.

Đình Tấn cũng có chút hứng thú với loại thuốc này. Phải biết khi hấn triệu hồi vong linh, việc tiêu hao HP và MP để duy trì vẫn còn là một vấn đề làm cho hấn đau đầu bấy lâu nay.

Tuy rằng hấn đã chuyển qua sử dụng thuốc khôi phục có chất lượng cao cấp nhất trong số nhưng loại được cửa hàng dV63i9nB thuốc của NPC bày bán, nhưng mà tốc độ khôi phục vẫn là không thể theo kịp tốc độ tiêu hao. Nếu như có thêm được loại thuốc khôi phục toàn diện này, thì chắc có lẽ khả năng duy trì quân đoàn vong linh của Đình Tấn sẽ được lâu hơn một chút.

Liếc mắt nhanh chóng phân tích tác dụng của món đồ này đối với mình, Đình Tấn âm thầm ghi nhớ phải đấu giá nó nếu như có cơ hội. Sau đó lại chuyển dời ánh mắt sang vật phẩm đặt trên chiếc bàn bên cạnh.

Lệnh bài thành lập đội Linh đánh thuê.

Giới thiệu: Dùng để thành lập một đội lính đánh thuê.

Yêu cầu: Phải có một cửa hàng hoặc một căn nhà ở để làm kho và trụ sở. Đội trưởng đẳng cấp 20 và cấp độ Linh đánh thuê từ B trở lên.

...

Nhìn thấy món đồ này, Đình Tấn cũng khá là kinh ngạc. Bởi lẽ đây cũng là lần đầu tiên hấn tận mắt chứng kiến món đồ này được bán công khai.

Thực ra, lần đấu giá hội này không phải là lần đầu tiên những món trang bị Đồ Đồ hay những vật phẩm đặc biệt được bán ra. Chỉ vì Đình Tấn không có để ý đến những chuyện hoạt động kinh doanh như Lý Uyên mà thôi.

Trong khoảng thời gian này, số lượng và thực lực của người chơi dần dần tăng nhanh lên. Kéo theo đó là những khu vực lãnh địa của Boss cũng nhanh chóng bị quét sạch mỗi khi hệ thống đổi mới Boss ở đầu tuần.

Nhờ vậy mà tỉ lệ xuất hiện những món trang bị Đồ Đồ hoặc những loại vật phẩm đặc biệt như thế này cũng không phải là hiếm có như trước nữa.

Nhưng mà có một điều bất cập ở đây là, thay vì đem vật phẩm bán cho cửa hàng tư nhân như [Cửa Hàng Trading Hall] thì những người chơi sẽ lựa chọn mang chúng đem bán ở chợ đen bên ngoài để thu được lợi nhuận cao hơn.

Vì thế, đối với những người không chú ý đến hướng đi của thị trường như Đình Tấn, có cảm thấy bất ngờ bởi sự xuất hiện của những món đồ này thì cũng là chuyện bình thường.

Tuy là món đồ vật này rất hiếm, nhưng Đình Tấn cũng không có hứng thú gì nhiều bởi hấn đã có [The Alliance] rồi. Hiện tại, muốn thành lập thêm đội Linh Đánh Thuê thì cũng chưa phải là lúc thích hợp.

Hơn nữa, với thực lực của hấn bây giờ, bỏ chút ít thời gian ra đi săn những con Boss cấp thấp kia thì chắc chắn không cần mất quá nhiều thời gian là sẽ thu được một cái lệnh bài mà thôi.

Một mình hấn đi đánh Boss, mặc dù đẳng cấp áp chế hơi nhiều nhưng chắc chắn tỉ lệ rơi đồ cũng sẽ cao hơn so với vài chục người đi đánh Boss.

Cho nên hấn liếc mắt nhìn sơ một cái, liền không thèm chú ý đến món vật phẩm này nữa. Ánh mắt lại chuyển dời sang món vật phẩm cuối cùng.

Ngay lúc Đình Tấn nhìn xem thông tin món đồ thứ ba thì bất chợt, hô hấp của hắn bỗng nhiên ngừng lại một nhịp. Ánh mắt hắn tràn đầy lửa nhiệt, tập trung nhìn về phía một món đồ trưng bày trên chiếc bàn gỗ nằm ở giữa.

Nơi đó đang trưng bày một quyển sách, mà thông tin chi tiết của nó đang xuất hiện trước mắt anh.

Vận Phong Thuật

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Dùng tinh thần thành lập mối liên kết với nguyên tố [Phong] trong không gian xung quanh, phụ trợ cho bản thân người sử dụng và những đối tượng có liên kết tinh thần với họ được gia tăng thêm một ít tốc độ và kháng bị đánh bay.

Tiêu hao: Khi kích hoạt, vĩnh viễn khấu trừ 30% lượng MP tối đa.

Hiệu quả: Gia tăng 10% toàn bộ thuộc tính tốc độ, giảm khả năng bị đánh bay 10%. Giới hạn đối tượng liên kết = [Điểm tinh thần / 30]

...

Trông thấy quyển bí kíp này ở đây, Đình Tấn mừng như điên đến nỗi đôi bàn tay không tự chủ xiết chặt và đang run rẩy của hắn cũng không thể kìm chế lại được.

Nếu không phải vì lần đấu giá này cần có sự xuất hiện của hắn để đọc bài diễn văn khai mạc thì có lẽ hắn đã biến đi nơi nào đó, giao tất cả mọi chuyện lại cho Lý Uyên và những người trong ban quản lý [The Alliance] rồi.

Rõ ràng đây là một món đồ vật rất quan trọng và đặc biệt có giá trị đối với Đình Tấn. Bởi vì nó chính là một phiên bản khác của kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” với hiệu quả phụ trợ mạng thuộc tính nguyên tố thuộc tính [Phong].

Có thể nói đây là một kỹ năng cần phải có cho Đình Tấn, cũng như là cho quân đoàn vong linh của hắn. Ánh mắt chăm chú nhìn về biển báo giá của quyển sách kỹ năng này, Đình Tấn cũng đồng thời suy tính làm thế nào để đấu giá món đồ này.

Cùng lúc đó là giọng nói của Lý Uyên vang lên, thông báo quy tắc lần đấu giá này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 263: Đình Tấn tham gia đấu giá

- “Quy tắc đấu giá như cũ, mỗi món đồ vật giá khởi điểm 5 đồng tiền vàng, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 50 đồng bạc, có thể đấu giá nhiều vật phẩm cùng lúc. Đấu giá bắt đầu!”

‘Rầm’

Lý Uyên vừa nói dứt câu thì lập tức vung tay cầm búa đập mạnh xuống miếng gỗ. Ngay sau đó, con Ba Đậu Đậu mập mạp ở giữa sàn diễn điên cuồng hét lên.

- “Ngài ‘Kidvotinh1412’ đã ra giá 5 đồng tiền vàng và 50 bạc cho ‘Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê’.”

- “Úi trời, lại có ngài ‘Thangiovpbnt’ ra giá 6 đồng tiền vàng cho món ‘Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê’.”

- “Không, không... là 6 đồng tiền vàng và 50 bạc thưa quý vị, ngài ‘DongWei’ đã vừa tăng giá lên rồi.”

...

Giọng nói trẻ con của Ba Đậu Đậu lại giống như đang đọc RAP, nói liên không dứt, cũng giống như người bình thường nói mà không cần ngắt quãng vì lấy hơi, bởi lẽ nó chính là một bộ phận mềm.

Cùng lúc đó, trên bảng hiển thị số tiền của ba món vật phẩm đặc biệt đang đấu giá, tấm bảng ở giữa biểu thị cho món đồ ‘Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê’ liên tục nhảy số như đang chạy đua với thời gian.

Riêng chỉ có hai vật phẩm là ‘Sách công thức chế tạo thuốc khôi phục toàn diện’ và quyển bí kíp kỹ năng “Vận Phong Thuật” có giá tiền vẫn đang dậm chân tại chỗ, không hề có người nào muốn ra giá mua bọn chúng.

Điều này không khỏi làm cho Lý Uyên có chút cười khổ không thôi. Nàng thật ra cũng đã sớm nghĩ tới chuyện này rồi, bởi vì nếu so về độ hiếm có thì

quả thật ba món này không hề thua kém nhau chút nào.

Nhưng khi so sánh về tính thực dụng và độ hot của chúng thì có lẽ, ‘Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê’ vẫn là vượt trội hơn hai món đồ còn lại rất nhiều lần.

Hiện tại, tuy rằng trên thế giới đã có rất nhiều đội Linh Đánh Thuê được thành lập bởi những công ty hoặc tổ chức, hay những công hội lớn, ở những trò chơi khác vừa di cư qua Anh Hùng.

Thế nhưng bởi vì số lượng thành viên của đội Linh Đánh Thuê đều bị giới hạn lại ở một mức độ nhất định. Lại thêm có một số người giàu, chơi theo hội hoặc theo nhóm, ưa thích tự chủ, tự lập hơn là phải làm việc cho người khác.

Bọn họ hùng vốn, cùng nhau góp tiền để mua một tấm lệnh bài về thành lập nên đội Linh Đánh Thuê của riêng mình cũng là chuyện thường thấy. Chính vì vậy mà nó đã vô tình thúc đẩy số lượng của đội Linh Đánh Thuê tăng lên một cách nhanh chóng.

Qua đó thì món vật phẩm ‘Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê’ sẽ càng trở nên đắt hàng hơn, và cứ mỗi tuần khi Boss bắt đầu được hệ thống đổi mới thì sẽ có một vài nơi ở trong chợ đen bán ra. Nhờ vậy vẫn có rất nhiều đội Linh Đánh Thuê tiếp tục mọc lên như nấm rừng.

Bất quá, số lượng ‘Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê’ vẫn là cung không đủ cầu. Cho nên đến bây giờ thì vật phẩm này vẫn luôn là một món hàng hot, hàng dễ bán nhất được những thương gia săn đón với giá cao.

Nếu như không phải có hơn 633 người thành viên của [The Alliance], lại thêm bốn người trong tiểu đội của Đình Tấn, có nhiều kinh nghiệm đánh Boss và biết nhiều khu vực tồn tại Boss Thủ Lĩnh, Boss Lãnh Chúa. Thì dù cho bọn họ có chia nhau ra tìm kiếm, săn lùng Boss cỡ nào đi chăng nữa chắc cũng không thể tìm về được một tấm lên bài này, chỉ trong khoảng thời gian mấy ngày Đình Tấn đi vắng.

Đến lúc đó, Lý Uyên lại phải bỏ ra một số tiền lớn, ít nhất là 200 đồng tiền vàng, tương đương với 1 triệu \$, để có thể mua được một tấm lệnh bài về làm áp trực cho đợt đấu giá vật phẩm đặc biệt này.

Với mong muốn làm cho buổi đấu giá này có thể thành công thu hút được sự chú ý của đám người chơi thì đây là điều cần thiết. Bởi vì nếu chỉ buôn bán những vật phẩm trang bị bình thường thì có lẽ vẫn chưa đủ để gây nên tiếng vang, thu hút được những người hay đi săn Boss.

Buổi đấu giá sẽ trở nên vô nghĩa nếu như sau đó, những người này vẫn lựa chọn bán vào chợ đen thay vì bán trang bị cho [Cửa Hàng Trading Hall].

Còn một khi đã thành công và có được nguồn hàng, Lý Uyên chắc chắn có thể triển khai, mở rộng thêm quy mô kinh doanh của [Cửa Hàng Trading Hall] lên một tầm cao mới nữa.

Đến lúc đó, lợi nhuận trích phần trăm từ số tiền bán đấu giá được vật phẩm cũng đủ để nuôi cả công hội [The Alliance] rồi.

Riêng hai món đồ vật còn lại thì là do một số người chơi khác đem lại đây kí gửi nhờ bán hộ với mức chi phí bằng 5% tổng số tiền bán ra.

Lý Uyên cũng không đánh giá cao về hai món đồ vật này lắm, vì nàng biết chắc mấy món đồ vật này là không bán được ở chợ đen nên mới đem đến đây cho mình bán. Hơn nữa, sau khi quan sát, nàng cũng đã đưa rất nhiều kết luận.

Với sách chế tạo thuốc, khi nàng xem sơ qua phần nguyên vật liệu thì đã nhận ra số tiền để mua bọn chúng cũng đã đủ để mua hơn vài bình thuốc khôi phục khác, đồng chất lượng rồi. Đó là chưa kể đến phần tiền công thuê người chế tạo nữa.

Kéo theo đó, giá thành của loại thuốc này sau khi được chế tạo ra thành phẩm thì chắc cũng phải đắt gấp vài lần thuốc khôi phục bình thường.

Chính vì thế mà khả năng kiếm lời của món đồ này sẽ không thể nào cao được hay thậm chí là có thể dẫn đến lỗ vốn. Lý Uyên cũng không muốn liêu lĩnh đặt cược vào quyền sách chế tạo thuốc này.

Còn riêng về quyền kỹ năng ‘Vận Phong Thuật’ kia, thì sau khi đã bàn bạc với cả đội, cả nàng và bọn họ đều thống nhất lựa chọn bán đi quyền kỹ năng này. Bởi vì tuy rằng hiệu ứng gia tốc của nó cũng rất tốt, đã bằng với một món Đồ Xanh rồi, nhưng đổi lại thì giới hạn mục tiêu nhận buff lại quá thấp.

Có thể nói ngoài Đình Tấn ra thì những người pháp sư hay triệu hồi sư, cao nhất cũng chỉ có thể buff cho 15 người trở lại mà thôi. Con số hồi báo này quả thật rất thấp so với việc bọn họ phải hi sinh 30% lượng MP của mình để sử dụng kỹ năng.

Cũng đâu có ai có thể nghĩ đến việc, Đình Tấn chính dV 78r là một ngoại lệ không chịu sự ràng buộc này.

Cho nên đến bây giờ, Lý Uyên và kẻ cả những người trong đội, ánh mắt đều tập trung lên giá tiền của tấm ‘Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê’. Chỉ riêng có Đình Tấn vẫn chăm chú quan sát lấy hai món đồ vật còn lại.

Sau một hồi lâu, khi mà giá tiền của vật phẩm ‘Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê’ đã tăng lên đến hơn 20 đồng tiền vàng, Đình Tấn mới bắt đầu ra tay.

- “Tim, thay ta đấu giá món đầu tiên và món thứ ba kia đi.”

Hắn hướng về Tim đang ngồi quan sát màn hình hệ thống ở ngay bên cạnh mà nói.

Thanh niên Tim nghe được yêu cầu của Đình Tấn thì cũng không khỏi giật mình kinh ngạc.

Hắn quay đầu nhìn chằm chằm vào Đình Tấn, tựa như muốn xác nhận lại yêu cầu của đối phương.

- “Tiền ta sẽ cấp cho ngươi. Ngươi chỉ việc thay ta ra giá thôi. Bản thân ta có rất nhiều người chú ý, nếu như ta ra tay sẽ không khỏi đánh động tới bọn họ. Khả năng những người đó nâng giá với ý đồ xấu cũng là rất cao. Ngươi thay ta ra giá thì chắc chắn sẽ giảm bớt được sự chú ý của những người này. Hiểu chứ?!”

Ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm lên thông tin bảng giá hai món đồ vật đó, Đình Tấn từ tốn giải thích với Tim. Tuy rằng bây giờ hắn vẫn muốn ra giá, nhưng nghĩ kỹ lại thì cái tên của hắn quá nổi tiếng và cũng rất dễ nhận biết.

Nếu hắn ra đích thân ra tay thì sẽ không tránh khỏi làm động đến sự chú ý của nhiều người.

Cũng không phải tất cả mọi người đều là người ngu ngốc. Lỡ như có ai đó đủ thông minh để có thể từ hắn mà suy luận ra sự lợi hại của hai món đồ này thì chắc chắn thiệt hại sẽ càng nhiều nữa. Thậm chí bọn họ có thể ra tay nâng giá món đồ này lên, muốn tranh đoạt cùng Đình Tấn cũng không chừng.

Đình Tấn vì muốn đề phòng khả năng bị tranh đoạt, đồng thời muốn dùng cách dễ dàng nhất để thành công, đạt được mục đích của mình thì nhất định là không thể không ‘Chơi Chiêu’.

Hiểu được ý đồ của hắn, Tim gật mạnh đầu một cái, sau đó nhanh chóng gọi ra con Ba Đậu Đậu của mình để tăng giá.

- “Ngài ‘VansyTran’ vừa ra giá 5 đồng tiền vàng và 50 đồng bạc cho món đồ [Sách công thức chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] rồi. Có ai ra giá cao hơn không?”

- “Vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê] đang có giá cao nhất là 36 đồng tiền vàng do ngài ‘Freefoplay1996’ ra giá.”

- “Woa! Ngài ‘MasterTim.Pro’ vừa tăng giá 6 đồng tiền vàng cho món [Sách công thức chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] rồi.”

- “Ngài ‘MasterTim.Pro’ lại tiếp tục trả thêm 6 đồng tiền vàng cho [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật]. Thật là đại gia mà, có ai muốn ra giá cao hơn ngài ấy không?”

- “Ồi trời! Ngài ‘Cường.P.Huy’ vừa tăng giá món [Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê] lên 40 đồng tiền vàng rồi mọi người ạ. Có ai giám tranh với ngài ấy hay không?!”

...

Lý Uyên đang nghe con Ba Đậu Đậu gọi giá của ba món vật phẩm, đột nhiên nghe đến cái tên ‘MasterTim.Pro’ thì không khỏi giật mình kinh ngạc nhìn về phía Tim và Đình Tấn đang đứng bên dưới sàn diễn.

Tim trông thấy ánh mắt của Lý Uyên nhìn tới mình thì gương mặt tỏ vẻ vô tội, đưa tay chỉ chỉ về phía Đình Tấn.

Còn Đình Tấn thì vẫn không tỏ thái độ gì, khi bị ánh mắt kinh ngạc của Lý Uyên nhìn tới. Hắn vẫn chăm chú quan sát giá tiền của hai món vật phẩm mà mình đang chú ý.

Trong thời gian Đình Tấn đang phân vân suy nghĩ, cũng đã có một vài người ra giá cho hai món đồ này rồi. Tuy nhiên, có vẻ như bọn họ chỉ là tò mò muốn ra giá mua về xem xét thử hiệu quả mà thôi.

Có sự tham gia của Tim, những người này dường như đã chùn bước, không muốn bỏ nhiều tiền vào những món đồ vô ích, vì sự tò mò của mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 264: Tranh giá (1)

Tuy rằng Lý Uyên có chút khó hiểu, không rõ vì sao Đình Tấn lại có hứng thú với hai món vật phẩm có giá trị rất thấp này. Nhưng là bây giờ đã đặt lên bàn đấu giá rồi, năng cũng không thể rút trở về để đưa cho hắn.

Thế nên Lý Uyên chỉ có thể thuận theo tự nhiên, để cho hắn tự mình đấu giá giành lấy món đồ mà hắn cần thôi. Vẫn giữ nụ cười mỉm quyền rũ trên môi, nàng tiếp tục gọi giá, dùng búa gỗ nhịp như muốn hối thúc cho đám người chơi đấu giá nhanh lên.

...

Ở một góc trong quảng trường trung tâm EL thành, một nhóm bốn tên người chơi đang tập trung nhìn vào bảng giá của hai món vật phẩm ‘Sách chế tạo

thuốc khôi phục toàn diện' và 'Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật' trên màn hình ở trước [Cửa Hàng Trading Hall].

Một tên to con, già dặn nhất trong nhóm bốn người, lúc này mới thở dài lên tiếng.

- "Hàiz... sao giá lại thấp như vậy chứ..."

Mấy ai biết được bốn người này chính là chủ nhân của hai trong số ba món đồ đang đấu giá trên màn ảnh rộng lớn kia. Bọn họ bốn người tuy rằng nhân số ít, thế nhưng thực lực mỗi người đều rất cao.

Lại thêm kết hợp bốn nghề nghiệp, đạo tặc, chiến sĩ, cung thủ và pháp sư, tổ đội của bọn họ đã thành công chém giết được rất nhiều Boss. Mà cũng nhờ có nhân số ít nên xác xuất rơi đồ khi bọn họ giết Boss cũng tăng lên rất nhiều.

Hai món đồ kia chính là bọn họ thu được sau khi đánh chết được một con Boss Thủ Linh 22 cấp.

Và quả thật giống như Lý Uyên đã suy đoán. Trước đó, bọn họ đã thử rao bán trong chợ đen, đồng thời cũng liên hệ với những tên thương nhân buôn bán ở thế giới ngầm.

Nhưng do tính thực dụng của hai món đồ này rất thấp nên đa số thương nhân hoặc người mua đều trả giá rất thấp. Người ra giá cao nhất cũng chỉ có trên dưới 100 đồng tiền vàng mà thôi.

Thế nên người đàn ông to con, già dặn nhất trong số bốn người này mới bàn tính đến chuyện mang lên kí gửi [Cửa Hàng Trading Hall] đấu giá hai món vật phẩm này.

Đâu ai biết được là thậm chí giá tiền đấu giá còn thấp hơn rất nhiều lần so với khi bọn họ đem rao bán ở chợ đen nữa. Điều này không khỏi làm cho ba người càng trở nên sa sút.

- "Ta đã nói rồi mà, bán ở đây thì làm sao cao giá được chứ. Giờ thì ngay cả 20 đồng tiền vàng cũng không được nữa rồi nói chi là kiếm lời hơn 100 đồng tiền vàng như bán ở chợ đen..."

Một tên thanh niên trẻ tuổi nhất trong nhóm, chơi nghề nghiệp ma pháp sư, không nhịn được dằn vặt vì bán đồ không được giá mới lên tiếng trách móc. Hai tên thanh niên còn lại trong nhóm dường như cũng đồng tình với ý kiến của hắn, ánh mắt đều đổ dồn về phía người đàn ông to con tội nghiệp kia.

Cũng không thể trách bọn họ được, vì dù sao một số người chơi game Anh Hùng này là vì để kiếm tiền. Mất đi 90 đồng tiền vàng cũng đồng nghĩa với việc bọn họ bị mất đi một số tiền khá lớn, đến hơn 450.000 \$. Chính vì vậy mà trong lòng những người này mới không kìm chế được cảm xúc và hành động của mình.

Người đàn ông to con kia bị những anh em trong đội đổ dồn ánh mắt về phía mình như vậy cũng là có chút khó tin. Hắn đưa mắt nhìn lại từng gương mặt trẻ tuổi, quen thuộc đã theo mình suốt một khoảng thời gian dài, cùng chiến đấu trong nhiều thế giới game khác nhau.

Tiến vào trong game Anh Hùng này, tuy rằng cơ hội kiếm tiền thì có rất ít, thế nhưng một khi xuất hiện cơ hội thì có thể lập tức biến một tên ăn mày thành một triệu phú chỉ trong chớp mắt.

Trước kia tuy rằng cũng có những sự kiện như vậy nhưng dù sao cũng không đến nỗi hắn bị biến trở thành kẻ tội đồ giống như lúc này.

Có lẽ tiền tài quả thật đã làm mờ mắt của bọn họ, trước kia chưa từng xảy ra không có nghĩa là hiện tại sẽ không như vậy, chỉ vì số tiền nhỏ lúc trước chưa đủ để đánh động đến bọn họ mà thôi.

Người đàn ông to con này hơi suy nghĩ một chút, hắn âm thầm cắn răng đưa ra một quyết định liều lĩnh.

- "Nếu các người đã nói như vậy thì ta đây bỏ ra 100 đồng tiền vàng ra mua lại hai món đồ này. Các người có đồng ý hay không?"

Ba người thanh niên còn lại trong nhóm đều bị làm cho bất ngờ bởi câu nói này của người đàn ông to con. Bọn họ đưa mắt nhìn nhau một hồi, sau đó âm thầm hướng về người đàn ông to con gật đầu ra hiệu đồng ý.

Không hề do dự chút nào, người đàn ông này lập tức đứng bật dậy, lấy từ trong ba lô ra một túi tiền, giao cho tên thanh niên đã lên tiếng trách mắng mình lúc nãy rồi nói.

- "Đây là 100 đồng tiền vàng, xem như ta trả lại hết cho các người. Chúng ta không ai nợ ai nữa, sau này đường ai nấy đi. Đừng đến tìm ta!"

Nói đoạn hắn dứt khoát xoay lưng rồi đi góc nhỏ trong quảng trường trung tâm này, hướng về [The Alliance Khách Sạn] gần đó đi tới.

Ba người thanh niên nghe hắn nói như vậy cũng là có chút sợ sệt, thế nhưng trông thấy hắn rời đi thì lập tức quên những lời hắn nói ngay. Thậm chí tên thanh niên lên tiếng trách mắng hắn cũng không quên buông lời mắng hắn một câu.

- "Dùng hết gia sản để đòi lấy chút sĩ diện hả?! Tên ngu ngốc!"

Ngay sau đó, ba người nhanh chóng xúm lại vào nhau, bắt đầu chia tiền của người đàn ông to con này.

...

Thời gian cứ chậm rãi trôi qua, giá của của vật phẩm ‘Lệnh bài thành lập đội Lính Đánh Thuê’ vẫn cứ tiếp tục tăng lên nhanh chóng, vượt qua hơn 100 đồng tiền vàng.

Riêng chỉ có hai món đồ vật còn lại là sách chế tạo thuốc khôi phục và sách kỹ năng ‘Vận Phong Thuật’, sau khi được Đình Tấn cùng với một tên người chơi khác gọi ‘VansyTran’ tranh giá nhau một hồi, đến khi đạt tới 10 đồng tiền vàng thì đối phương đã ngừng lại.

Dường như 10 đồng tiền vàng chính là số tiền tối đa mà đối phương muốn chi trả cho một trong hai món đồ vật này. Điều này không khỏi làm Đình Tấn âm thầm thở phào một hơi.

Không phải là hấn sợ giá tiền bị đẩy lên cao sẽ làm hao tổn tiền tài của mình, chủ yếu vì hấn sợ rằng, giá tiền tăng cao có thể sẽ gây nên sự chú ý của những tên đầu to khác. Đến lúc đó thì lại sẽ phiền phức nữa.

...

Trong trụ sở của [The Throne], ông lão quản gia đang ngồi bên cạnh Henry, đôi chân mày của lão đã cau chặt một hồi lâu không giãn ra, dường như đang suy nghĩ chuyện gì đó.

Ông lão quản gia bị như vậy đã được một hồi lâu. Cả Henry và những người khác có mặt trong căn phòng này cũng đã bắt đầu chú ý đến biểu hiện kỳ lạ của lão.

- “Có chuyện gì vậy chú Tim?”

Henry nhin không được tò mò, lên tiếng hỏi trước.

Ông lão quản gia cũng bị hấn làm cho giật mình, phục hồi tinh thần lại. Sau đó lão chỉ vào một cái tên xuất hiện trên bảng giá của hai món đồ vật ‘Sách chế tạo thuốc khôi phục đa năng’ và ‘Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật’ rồi nói.

- “Ta nhìn cái tên ‘MasterTim.Pro’ này rất quen thuộc, giống như đã có ai đó nói qua với ta cách đây không lâu. Nhưng mà lại không nhớ là mình đã gặp hay nghe qua ở đâu.”

Nghe ông lão quản gia nói xong, tên Bò Cạp liền nhanh chóng hỏi lại.

- “Có phải người nghe trong thời gian tin đồn xuất hiện lỗi game gần đây không?”

Lời nói của tên Bò Cạp như đánh vào trong trí nhớ của ông lão quản gia, làm ông ta cảm giác như mình sắp chạm được đến nơi đó rồi. Cúi đầu suy tư một hồi lâu, bất chợt đôi mắt của lão mở to ra, miệng thì liên mồm hét lên.

- “Đúng rồi! Hấn là người của [The Alliance]! Lần trước hacker của chúng ta bị tên này tấn công, đánh lui trở về. Ta nhớ rõ, tên hacker đó có nickname cũng gọi là ‘MasterTim.Pro’ giống như vậy.”

- “Vậy thì chẳng lẽ hai món vật phẩm này là do người khác gửi bọn chúng bán đấu giá hộ và bọn chúng thì đang muốn mua lại hai vật phẩm này?!”

Henry nghe xong lời của ông lão quản gia thì trầm tư, lăm lăm ra suy tính của mình. Những người xung quanh cũng nhanh chóng hòa theo.

- “Nhất định là đám người [The Alliance] đó đang muốn mua lại rồi thiếu gia.”

- “Phải đó thiếu gia. Bọn chúng chắc là đang rất cần hai món đồ đó.”

- “Chúng ta không nên để cho chúng dễ dàng đạt được mục đích như vậy, thiếu gia.”

...

Bị những tên thuộc hạ của mình châm dầu vào lửa, Henry cũng dần dần khẳng định suy đoán của hấn là đúng. Nhất định đám người Đình Tấn đang cần hai món đồ vật này nên mới chịu trả giá nhiều như vậy.

Nhanh chóng đưa ra quyết định, Henry hướng về con Ba Đậu Đậu ra lệnh.

- “Ba Đậu Đậu, ta muốn ra giá 10 đồng tiền vàng cho món vật phẩm ‘Sách hướng dẫn chế tạo thuốc khôi phục toàn diện’ và 10 đồng tiền vàng cho món vật phẩm ‘Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật’.”

- “Đã rõ, thiếu gia.”

Giọng nói trẻ con của Ba Đậu Đậu lập tức đáp lại lời hấn. Ngay sau đó, trên màn ảnh tivi, tấm bảng hiển thị giá tiền của hai món đồ vật này lập tức bị biến đổi thành 10 đồng tiền vàng.

Cùng lúc đó, cái tên ‘MasterTim.Pro’ đã bị thay thế bởi tên nhân vật của Henry. Con Ba Đậu Đậu mập mạp đứng trên sàn diễn cũng nhanh chóng xướng

lên.

- “Ngài ‘The King’ đã tăng giá 10 đồng tiền vàng cho vật phẩm ‘Sách hướng dẫn chế tạo thuốc khôi phục toàn diện’ và 10 đồng tiền vàng cho món vật phẩm ‘Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật’. Có ai muốn tranh giá với ngài ấy hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Tranh giá (2)

Trông thấy cái tên ‘The King’ hiện lên trên hai món đồ mà mình đang muốn đấu giá, đôi chân mày của Đình Tấn lập tức nhíu chặt lại với nhau.

- “20 đồng tiền vàng.”

Hắn lạnh lùng thốt ra một câu cụt ngủn.

Ngồi ở ngay bên cạnh, Tim hiểu ý chanch chóng ra lệnh cho con Ba Đậu Đậu tăng giá cả hai món đồ vật kia.

Bảng giá tiền ngay tức khắc tăng lên 20 đồng tiền vàng cho mỗi món vật phẩm, bên cạnh đó, tên nhân vật của Tim lại quay trở về vị trí cũ trước đó của nó.

Phía bên kia màn ảnh, Henry trông thấy điều này thì không kìm được mở miệng cười lớn, khinh thường nói.

- “Hahaha... muốn mua hai món này, không dễ như vậy đâu. Ba Đậu Đậu, tăng giá 40 đồng tiền vàng cho hai món vật phẩm vừa nãy ta đã ra giá.”

Con Ba Đậu Đậu vội vàng tiếp nhận mệnh lệnh, truyền thông tin trở về máy chủ. Biểu giá lại tiếp tục thay đổi thành 40 đồng tiền vàng, tăng gấp đôi số tiền trước đó.

Tình huống như vậy xảy ra, làm cho Đình Tấn không khỏi phải suy tính lại. Âm thầm nghĩ kỹ một hồi lâu, hắn đưa ra hai tình huống.

Thứ nhất, có thể đối phương đã đoán biết được thân phận của Tim rồi. Còn tình huống thứ hai, rất có thể là hai món đồ này đã thu hút được sự chú ý của đối phương.

- “Người có từng va chạm qua với đám người [The Throne] lần nào không?”

Đình Tấn trầm giọng, hướng về Tim đặt câu hỏi.

Tim im lặng, lục lọi trong trí nhớ của mình một chút, rồi thì lắc nhẹ đầu một cái. Nhưng ngay sau đó, dường như nhớ ra thêm được điều gì, hắn vội vàng nói bổ sung thêm.

- “Hình như trong lần lan truyền tin tức xấu lần trước, lúc chúng ta bị mấy tên hacker [The Throne] tấn công, ta có đánh lui được một người. Nickname cũng đúng là tên nhân vật của ta, chắc có thể là có người của bọn họ đã phát hiện và nhớ được tên của ta.”

Làm một người thông minh, Tim rất nhanh thì hiểu ra được dụng ý trong câu hỏi của Đình Tấn. Hắn vội vàng trình báo ra hết tất cả những gì mà mình biết.

Có được câu trả lời của Tim, Đình Tấn lập tức hiểu ra được nguyên nhân mà đối phương lại tham gia đấu giá hai món đồ vật phẩm này.

Âm thầm thở phào một hơi, nếu như đối phương có hứng thú với món đồ này thì đó mới là điều mà Đình Tấn thật sự lo lắng. Còn nếu là vì tranh giá, không muốn cho hắn mua được hai món vật phẩm này thì điều đó cũng không đáng ngại lắm.

Cúi đầu trầm tư suy tính một chút, sau đó, Đình Tấn lại đưa mắt, quét nhìn xung quanh sảnh lầu ba này một vòng, tựa như đang tìm kiếm một ai đó.

Rất nhanh thì hắn đã chú ý được một nhóm ba người, đang tụ tập đứng cùng với những người trong tiểu đội của hắn. Chính là ba tên thanh niên vừa được lên chức phó chỉ huy, bao gồm Alvin, Tom và Jimmy.

Trông thấy ba người này thì ngay tức khắc, một ý nghĩ bất chợt lóe lên trong đầu của Đình Tấn.

Cẩn thận suy tính, sắp xếp lại từng bước kế hoạch trong đầu của mình xong, hắn vội vàng chạy tới bên cạnh nhóm người này, kêu gọi ba tên thanh niên đó.

Trên đường đi tới, ánh mắt của hắn không tự chủ mà đảo qua những người khác trong nhóm và bất thành linh dừng lại ở một thân ảnh yếu đuối, đang đứng nói chuyện với David.

- “Lạc Hồng, sao ngươi lại ở đây?”

Có chút kinh ngạc vì sự xuất hiện của Lạc Hồng ở đây, Đinh Tấn tiến lại hỏi chuyện. Nhưng không chờ cho Lạc Hồng mở miệng thì David đã vội vàng giành trả lời trước.

- “Xin lỗi, hội trưởng. Lúc này trông thấy Lạc Hồng đứng xem màn ảnh lớn ở bên ngoài [Cửa Hàng Trading Hall], nên ta đã tự ý mời Nqrq1ZZ vào đây, chứ không phải là nàng ấy tự tiện đi vào.”

Nghe giọng nói gấp gáp của David, cả Đinh Tấn lẫn Lạc Hồng đều nhúu đôi chân mày lại.

Phản ứng của Đinh Tấn như vậy cũng bởi vì lần đầu giá này rất quan trọng. Những người có mặt trong căn phòng này, hầu hết đều là những nhân viên được Lý Uyên trực tiếp thuê mướn trong hiện thực hoặc những thành viên tham gia [The Alliance] từ rất sớm, đã trải qua rất nhiều khoảng thời gian khó khăn để chứng minh lòng trung thành của bọn họ.

Phải biết, ngoài Terrell và Ameerah là hai người mà Đinh Tấn đã biết trước khi trọng sinh ra, thì cả Louis lẫn David đều phải trải qua rất nhiều thử thách mới được hân tin tưởng hoàn toàn, không hề ngần ngại khi giao toàn bộ [The Alliance] cho bọn họ.

Còn Lạc Hồng thì vẫn là một người mới gia nhập không lâu. Mặc dù Đinh Tấn có ấn tượng khá tốt với nàng, nhưng điều đó cũng không nói lên hẳn có thể hoàn toàn tin tưởng nàng như tin Lý Uyên hay những người khác trong tiểu đội của mình.

Trông thấy biểu hiện của Đinh Tấn như vậy, Lạc Hồng cũng dường như đã đoán ra được suy nghĩ của hắn. Nàng nhúu mày, có chút không vui nói.

- “Nếu như không được ở đây thì ta trở ra ngoài xe tiếp cũng được.”

David trông thấy thái độ của hai người càng lúc càng trở nên căng thẳng thì không khỏi trở nên rối rắm. Gương mặt bình tĩnh lạnh lùng ngày thường cũng bị vẻ bối rối thay thế, hắn có chút cuốn quýt không biết phải nói hay nên làm thế nào để giải quyết chuyện này.

Bất quá, Đinh Tấn dường như cũng không quan tâm đến suy nghĩ của David. Hắn hướng về Lạc Hồng gật nhẹ đầu một cái, rồi thẳng thắn nói.

- “Thật có lỗi, là do ta quên thông báo trước về chuyện ngăn cấm người ngoài vào đây. Tuy rằng ngươi đã gia nhập [The Alliance] nhưng chúng ta cũng chưa đến mức độ có thể hoàn toàn tin tưởng lẫn nhau. Thế nên rất xin lỗi, mong ngươi hiểu và thông cảm.”

Lạc Hồng nghe hắn nói xong cũng không có trả lời lại một câu nào. Nàng chỉ lạnh nhạt gật đầu một cái, sau đó hướng về David và những người khác trong tiểu đội nói một tiếng chào hỏi.

Những người khác trong đội cũng không có ý kiến gì với cách hành xử của Đinh Tấn, bọn họ cũng chỉ gật đầu chào lại Lạc Hồng một cái rồi thôi. Chỉ riêng có David thì không dám nhìn thẳng vào mắt Lạc Hồng, âm thầm cúi đầu lẩm bầm một tiếng.

- “Xin lỗi...”

- “Không có gì, là ta mạo muội. Chào mọi người, gặp lại sau vậy.”

Đôi môi nhỏ nhắn, đỏ hồng mỉm cười một cái, nàng nhẹ giọng đáp lại với giọng nói rất bình thản, không hề có tức giận hay xấu hổ gì ở trong đó. Nói xong thì Lạc Hồng nhanh chóng bước thẳng đến lối đi xuống cầu thang trong sảnh lầu ba này.

Thái độ của nàng càng bình thản bao nhiêu thì càng làm cho David cảm thấy có lỗi nhiều hơn bấy nhiêu. Bất quá, hắn cũng không thể trách Đinh Tấn bởi vì tất cả nguyên do đều bắt nguồn sự tự tiện của mình mà đưa đến hoàn cảnh khó xử như vậy.

Đôi theo bóng lưng của Lạc Hồng, Đinh Tấn cũng không hề có cảm giác áy náy gì cả. Bởi lẽ, đây là điều cần thiết mà một công hội muốn phát triển vững mạnh cần phải làm.

Vì nếu lỡ như có thông tin mật nào đó của công hội bị lọt ra bên ngoài, mất mát không chỉ là nguồn thông tin đó, mà sẽ còn có thêm cả sự đoàn kết của những thành viên trong công hội.

Nhìn David vẫn còn đang thần thờ, trông theo lối đi xuống cầu thang của sảnh lầu ba này, Đinh Tấn âm thầm thở dài một hơi, vừa vỗ vai hắn vừa nhẹ giọng an ủi.

- “Đừng buồn, trải qua một thời gian nữa để kiểm chứng thì ắt hẳn sẽ biết rõ thái độ của Lạc Hồng mà thôi.”

David ngẩng đầu lên nhìn về phía Đinh Tấn, rồi gật đầu một cái, ra hiệu hắn đã hiểu.

An ủi David xong, Đinh Tấn cũng không nói gì thêm nhiều nữa.

- “Alvin, Tom và Jimmy ta cần các ngươi giúp một vài chuyện. Đi theo ta!”

Hắn nhanh chóng gọi lại ba tên thanh niên Alvin, Tom và Jimmy đi trở về bên cạnh Tim để thực hiện kế hoạch vừa định ra của mình.

Quay lại góc sảnh lầu ba vắng vẻ, để không ảnh hưởng đến những người đang quay phim trực tiếp video (Livestream), Đinh Tấn đứng trước mặt của ba

tên thanh niên phó chỉ huy này, nhanh chóng giải thích cho bọn họ mục đích của hắn.

- “Ta cần các người thay phiên nhau ra giá cho hai món vật phẩm kia.”

Ba người đưa mắt nhìn theo cánh tay của Đinh Tấn, đang chỉ vào hai món món vật phẩm đầu giá thứ nhất và thứ ba. Bọn họ có chút không hiểu đưa mắt nhìn nhau, sau đó lại nhìn Đinh Tấn như muốn hỏi hắn ‘Tại sao?’

- “Không cần phải thắc mắc gì nhiều. Ta trả giá thì các người cứ thay phiên nhau ra lệnh cho Ba Đậu Đậu gọi giá là được. Chúng ta bắt đầu đi.”

Đinh Tấn không giải thích gì nhiều cho bọn họ, chỉ ra hiệu lệnh bắt đầu kế hoạch mà thôi. Ba tên thanh niên này cũng nhanh chóng chấn chỉnh tinh thần, không thắc mắc nữa.

- “Alvin, người tới trước, 50 đồng tiền vàng, món thứ ba. Jimmy, 80 đồng tiền vàng, món thứ nhất.”

Hai người được Đinh Tấn gọi tên nhanh chóng gọi ra Ba Đậu Đậu của mình, bắt đầu kêu giá cho hai món đồ theo như yêu cầu của Đinh Tấn.

Bảng giá nhanh chóng bị thay đổi, đồng thời, ở trên sàn diễn, con Ba Đậu Đậu mập mập cũng lớn giọng gọi ra tên và giá tiền mà bọn họ đã đưa ra cho hai món đồ này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 266: Tranh giá (3)

Những chuyện của Lạc Hồng, Đinh Tấn cũng không hề hay biết gì, hoặc có thể nói là hắn cũng không quan tâm đến cách suy nghĩ hay cảm xúc của nàng nhiều lắm.

Dù sao đối phương cũng chỉ mới gia nhập vào [The Alliance] mà thôi, cũng chưa chắc rằng nàng ta sẽ trung tâm tuyệt đối với [The Alliance].

Rút kinh nghiệm từ lần giành Boss Griffin Lãnh Chúa với [The Throne] và Hồng Môn Hội trước đó, hắn không muốn để nội gián lẩn quá sâu vào trong nội bộ quân mình.

Chính vì thế, việc hắn giữ thái độ đề phòng với những người mới gia nhập là lẽ dĩ nhiên.

Hiện tại, Đinh Tấn đã vất bỏ chuyện đó ra sau đầu để tập trung toàn bộ tinh thần vào việc phân tích và triển khai kế hoạch của mình, cùng với sự giúp đỡ của ba tên thanh niên phó chỉ huy lần Tim.

Trong khoảng thời gian Đinh Tấn rời đi đến tiếp chuyện với Lạc Hồng thì giá tiền của hai món vật phẩm kia vẫn không hề có sự thay đổi gì. Chắc có lẽ là do không có ai đồng ý ra một số tiền lớn cho hai món đồ mà họ không thể sử dụng hoặc không có tác dụng gì lớn.

Chỉ có mỗi món vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê] thì vẫn được người chơi gọi giá không ngừng nghỉ, làm cho giá của nó bây giờ đã tăng lên đến 150 đồng tiền vàng rồi.

Bất quá, tốc độ tăng giá của nó cũng không cao, chỉ khoảng từ 1 – 5 đồng tiền vàng cho mỗi lần ra giá.

Nguyên do cũng bởi vì đa số người đầu giá vật phẩm này đều thuộc tầng lớp trung lưu và giá tiền của tám lệnh bài này ở chợ đen, cao nhất cũng chỉ trên dưới 300 đồng tiền vàng mà thôi.

Người chơi tới đây, chủ yếu là để mua được đồ vật với giá hời. Không ai lại dại dột, tăng một hơi lên giá quá cao để rồi bị hớ một số tiền lớn. Như thế thì chẳng thà đem tiền ra mua trực tiếp ngoài chợ đen hoặc ở thế giới ngầm luôn cho nhanh.

Lý Uyên bởi vì đã biết được Đinh Tấn có hứng thú với hai món vật phẩm đang đầu giá này, thế nên nàng đã cố ý kéo dài thời gian, không vội kết giá sớm cho hai món vật phẩm đó.

- “Ngài ‘Jimmy Jimmy’ vừa ra giá 80 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khô phục toàn diện]. Thật là một số tiền lớn nè nha.”

- “[Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật] được ngài ‘Alvin’ trả giá 50 đồng tiền vàng. Có ai tiếp tục ra giá cao hơn không?”

- “Ồi trời, phú hào ‘Kolatarama’ vừa ra giá 160 đồng tiền vàng cho món vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê] kia mọi người ơi.”

...

Ngay khi bên tai vừa vang lên tiếng gọi giá của con Ba Đậu Đậu có xuất hiện hai cái tên Alvin và Jimmy, Lý Uyên đôi mắt lóe lên một tia sáng, lập tức

biết được Đinh Tấn đã ra tay hành động.

‘Rằm’

- “80 đồng tiền vàng cho [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] và 50 đồng tiền vàng cho [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật]. Có ai muốn ra giá cao hơn hay không?”

Nàng vung tay đập mạnh cây búa xuống mặt gỗ rồi xướng lên, tựa như muốn nhanh chóng kết giá cho hai món vật phẩm này vậy.

Tốc độ tăng giá của hai món vật phẩm này bất thành linh lại tăng nhanh lên làm cho những tên người chơi ngoài kia có chút khó hiểu và kinh ngạc không thôi.

Đặc biệt, người bị kinh ngạc nhiều nhất không thể ai khác, chắc chắn là chủ sở hữu của hai món đồ vật này rồi.

Gã đàn ông to con, có chút lớn tuổi kia, ngay khi trông thấy giá tiền tăng lên đến 130 đồng tiền vàng, cho hai món vật phẩm của mình, thì đã không kìm được siết chặt nắm tay mình lại vì kích động.

Bên cạnh đó thì ba gã thanh niên từ bỏ quyền sở hữu của hai món vật phẩm, chỉ vì 100 đồng tiền vàng, thì lúc này lại đang trợn mắt, há mồm, dường như không thể tin vào ánh mắt của mình cũng như là giá tiền của hai món đồ trên màn hình trình chiếu trước mặt.

Còn với người đang âm mưu phá rối Đinh Tấn thì lại khác. Henry trông thấy hai cái tên lạ lẫm ra giá cho hai món đồ vật này thì cũng bị bất ngờ không thôi.

Hắn có chút nghi hoặc hướng về ông lão quản gia và những tên thuộc hạ có mặt trong phòng này hỏi thăm.

- “Các người có ai nhận biết hai tên này không?”

Trả lời lại cho câu hỏi của Henry là gương mặt ngờ ngạc không biết gì của một đám người. Ngay cả ông lão quản gia cũng không biết đối phương là ai.

Nhưng bất thành linh, trong tivi lại truyền ra tiếng gọi giá của con Ba Đậu Đậu mập mập.

- “Ngài ‘MasterTim.Pro’ lại tiếp tục ra giá 60 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật] và 90 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện]”

- “Vâng, phú hào ‘Dole2711’ đã trả giá 175 đồng tiền vàng cho [Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê]. Có ai tiếp tục ra giá không?”

...

Henry chưa kịp suy nghĩ được cái gì thì đã phát hiện giá tiền lại thay đổi, mà người ra giá cũng chính là người đã tranh giá với hắn trước đó, tên ‘MasterTim.Pro’.

Nhíu nhíu đôi chân mày lại, hắn đưa tay chống lên trán trầm ngâm suy nghĩ đến cùng là chuyện gì đang xảy ra.

Trông thấy Henry có biểu hiện như vậy, ông lão quản gia dường như đã hiểu điều mà Henry đang lo lắng nên vội mở lời trấn an.

- “Thiếu gia, chắc có lẽ là có người ra giá bình thường mà thôi. Đám người [The Alliance] chắc cũng không điên tới nỗi tự nâng giá đồ của mình đang cần mua đâu.”

Henry liếc mắt nhìn sang ông lão một cái, rồi lại nhìn về phía mà ánh tivi. Hắn đưa tay vuốt miệng một cái, hướng về phía con Ba Đậu Đậu ra lệnh.

- “Ba Đậu Đậu, tăng giá 100 đồng tiền vàng cho [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện], 100 đồng tiền vàng cho [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật]”

- “Vâng thiếu gia.”

Con Ba Đậu Đậu nhanh chóng tiếp nhận mệnh lệnh, truyền về tới phòng đấu giá. Số tiền trên bảng hiển thị giá của hai món vật phẩm này lập tức bị thay đổi thành giá của Henry.

- “Tim, tăng giá 150 đồng tiền vàng cho cả hai món.

Jimmy, nếu như tên The King có ra giá thì người cứ trả lại với giá gấp đôi của hắn cho ta.

Tom, đến lượt người. Chờ khi Jimmy ra giá xong thì người nâng giá lên thêm 50 đồng tiền vàng.”

Đinh Tấn vừa trông thấy bảng giá tiền của hai món đồ bị thay đổi thì nhanh chóng chỉ huy, phân công nhiệm vụ cho từng người phải tăng giá thế nào.

Đã ngồi chờ sẵn từ lâu, ngay khi có được mệnh lệnh của Đinh Tấn, thanh niên Tim nhanh chóng dẫn đầu nhóm người, gọi giá với con Ba Đậu Đậu.

- “Ngài ‘MasterTim.Pro’ vừa ra giá 150 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] và 150 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Bí

kíp kỹ năng Vận Phong Thuật]. Có ai tiếp tục ra giá cao hơn không?”

- “Giá của vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Lính Đánh Thuê] cao nhất bây giờ đang thuộc về ngài ‘Machongquan’ với 190 đồng tiền vàng nha mọi người.”

...

Trên màn ảnh, con Ba Đậu Đậu mập mạp kia tiếp tục hô hào tên và giá tiền của món vật phẩm mà những người chơi vừa ra giá.

Nhìn lấy cũng con số tiền đang thay đổi nhanh chóng kia, Henry nhếch mép cười khinh thường, không hề do dự, hướng về con Ba Đậu Đậu tiếp tục gọi giá.

Trên màn ảnh, nhanh chóng truyền về giọng gào thét của con Ba Đậu Đậu mập mạp dẫn chương trình.

- “Ngài ‘The King’ lại ra giá 200 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] và 200 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật] rồi.”

- “Ngài ‘Jimmy Jimmy’ không hề chịu thua, đã trả giá 400 đồng tiền vàng để sở hữu món đồ [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] này.”

- “Ôi trời! Ngài ‘Tom’ đã ra giá 450 đồng tiền vàng cho [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] rồi.”

...

Henry có chút khó tin khi nghe được con Ba Đậu Đậu gọi giá. Hắn định thần nhìn kỹ lại thì mới phát hiện, ngoài một tên trước đó đã ra giá cho món đồ vật này thì bây giờ lại có thêm một người khác nữa chen chân vào, ra giá với món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] này.

Phân vân một hồi, Henry mới đưa ra quyết định tiếp tục ra ra giá với con Ba Đậu Đậu.

- “Ngài ‘The King’ đã ra giá 500 đồng tiền vàng cho món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện]. Có ai ra giá cao hơn hay không?”

Có được tiếng hô hào này của con Ba Đậu Đậu mập mạp dẫn chương trình, Đình Tấn không chậm trễ một giây phút nào, gơ tay vỗ vai Tim vội vàng nói.

- “1.000 đồng tiền vàng, món thứ nhất!”

- “Ta ra giá 1.000 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện]!”

Tim phản ứng cũng rất nhanh. Hắn lớn tiếng như hét vào mặt con Ba Đậu Đậu giá tiền của món vật phẩm này.

Ngay tức khắc sau đó, bảng giá vừa hiện lên cái tên ‘The King’ thì lập tức bị thay thế bởi tên nhân vật của Tim.

- “Lý Uyên! Kết giá món thứ nhất và món thứ ba đi.”

Cùng lúc đó, Đình Tấn cũng hướng về giao diện liên lạc của Tim với Lý Uyên to giọng nói. Cũng may là nhóm của hắn tụ tập ở một góc vắng vẻ trong sảnh lâu ba này, nếu không chắc tiếng hò hét của bọn họ đã truyền ra khắp trong video trình chiếu trực tiếp rồi.

Về phần Lý Uyên. Ngay khi nhận được yêu cầu bất thành linh này của hắn, nàng cũng không khỏi bị làm cho giật mình, kinh ngạc một hồi.

Theo lý mà nói, hai món vật phẩm này phải nằm trong tầm ngắm của hắn nhưng hiện tại chỉ có mỗi một món [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] là do Tim đang giữ giá cao nhất.

Còn quyền [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật] kia thì giá cao nhất vẫn còn thuộc về Henry, với con số 200 đồng tiền vàng. Nếu như bây giờ nàng kết giá thì có thể một trong số hai món vật phẩm đó sẽ rơi vào tay của Henry mất.

Bất quá lúc này, Đình Tấn đã có quyết định và đưa ra yêu cầu cho nàng. Tuy rằng không hiểu hắn đang gì trong đầu, nhưng nàng cũng không thể cãi lại của hắn được.

- ‘Chắc có lẽ NDhótFu là sách chế tạo thuốc thì có tác dụng nhiều hơn đối với hắn...’

Nghĩ thầm trong đầu, Lý Uyên nhanh chóng hành động. Nàng vung búa đập mạnh xuống mặt gỗ trên bục phát biểu rồi cao giọng nói.

- “1.000 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] và 200 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Bí kíp Vận Phong Thuật] lần thứ nhất! Có ai ra giá cao hơn hay không?!”

...

Cùng lúc đó, Lạc Hồng đã trở về về không gian phòng riêng của mình tại [The Alliance Khách Sạn].

Nàng không tiếp tục xem đấu giá ở ngoài quảng trường trung tâm như trước đó mình đã nói. Chắc có lẽ bởi vì tức giận với cách hành xử của Đình Tấn hay là vì nguyên do nào khác nữa thì cũng không ai biết được.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 267: Di biến

Trong khi đó, tại USA thành, John Rothschild cùng với bốn tên thuộc hạ của hắn cũng bị tiếng gọi giá của con Ba Đậu Đậu làm cho kinh ngạc không thôi.

- “Làm sao lại có người chịu ra giá 400 đồng tiền vàng cho cái loại thuốc vô dụng này chứ?!”

Tên đàn ông trung niên có mái tóc dài che phủ một nửa bên mặt, không kìm được mâu thuẫn trong lòng nên lúc này mới đặt câu hỏi, tự vấn bản thân hắn cũng như những người có mặt trong căn phòng này.

- “Hừm, chắc có lẽ là có bí mật gì đó ở đây mà chúng ta không biết. Đám [The Alliance] này cũng phá được khá nhiều phụ bản, chắc là bọn chúng thu được tin tức gì đó chăng?!”

Nghe được lời nói của người đàn ông kia, tên thanh niên Simon đang ngồi bên cạnh Henry cũng lên tiếng phụ họa.

Duy chỉ có người đàn ông trung niên hơi to con và cô gái trẻ ngồi bên phía còn lại của John là không nói gì, chỉ im lặng nhìn lấy màn hình.

Riêng về phần John. Thực ra hắn đã bắt đầu chú ý việc lạ thường này, kể từ lúc giá tiền của hai món vật phẩm đó vượt qua con số 50 đồng tiền vàng.

Theo như khứu giác nhạy bén của hắn về giá cả thị trường thì chắc chắn hắn sẽ không bao giờ thu vào hai món vật phẩm này với giá cả trên 50 đồng tiền vàng.

Bởi vì suy nghĩ của hắn cũng giống y hệt với những nhận xét của Lý Uyên về hai món vật phẩm này. Hiệu quả kinh tế của chúng không đủ để bù đắp lại với số tiền cần phải bỏ ra.

Bây giờ xuất hiện di biến như thế này, John đã không kìm được phải thay đổi suy nghĩ của mình về hai món vật phẩm ‘vô dụng’ này. Hắn bắt đầu hướng sự chú ý của mình về những cái tên đang liều mạng đấu giá với nhau như những tên điên kia.

Một người gọi là ‘The King’, nằm trên bảng xếp hạng đẳng cấp, cũng có chút nổi tiếng. Thế lực sau lưng là [The Throne] do tập đoàn William tài trợ, đã từng xảy ra mâu thuẫn với kẻ tổ chức hội đấu giá này.

Ba người còn lại thì hắn không tìm ra chút tin tức nào, ngay cả trên bảng xếp hạng cũng không hề có tên của bọn họ. John đã nghi ngờ bọn họ là đang cố tình tăng giá ác ý mà không có khả năng chi trả.

- “Mập Mập, bọn họ cố tình tăng giá ác ý, không có khả năng chi trả cho giá tiền đó thì phải làm sao?”

Dần dần hướng về lối suy nghĩ này càng sâu hơn, thế nên hắn đã phải đặt ra câu hỏi cho con Ba Đậu Đậu của mình.

Tuy nhiên, nhận lại được câu trả lời làm cho hắn không khỏi trợn mắt kinh ngạc một hồi lâu.

- “Cậu chủ John cứ yên tâm, Mập Mập có thể điều tra khả năng chi trả của người đấu giá thông qua tài sản cá nhân và gia đình, hoàn cảnh sinh sống, khả năng vay mượn tiền người khác, cũng như là khả năng bán nội tạng v.v... tất cả đều được tổng hợp lại, độ chính xác lên đến hơn 90%.

Nếu ra giá tiền nằm trong số tài sản cho phép thì mới chấp thuận cho người đó ra giá. Còn nếu không thì Mập Mập nhất định sẽ từ chối, nên ngài cứ yên tâm, sẽ không có tình trạng tăng giá ác ý mà không có khả năng chi trả đâu.”

- “Hahaha... Cậu chủ, ngài thử hỏi nó xem, nội tạng ngài bán được bao nhiêu?”

Cô gái duy nhất trong căn phòng, ngay khi nghe đến việc con Ba Đậu Đậu này còn tính tới chuyện bán nội tạng của John thì không nhịn được cười lớn một tiếng, trêu chọc hắn một câu.

John chỉ có thể lắc đầu từ chối cho ý kiến. Hiện tại, hắn không có tâm trí đâu để mà đùa giỡn vì vật phẩm này nếu như chứa bí mật gì đó thì rất có khả năng nó sẽ mang đến một cơ hội kinh doanh lớn.

Hay thậm chí là nó đang chất chứa bí mật về việc đồng bộ giữa game với hiện thực, đã được những người phát hành game Anh Hùng quảng cáo rầm rộ trên rất nhiều trang mạng lúc game mới mở ra.

Chính vì có ý nghĩ này mới làm cho John đặt nhiều sự quan tâm, chú ý nhiều như vậy. Chứ nếu không thì hắn cũng chẳng dư thừa hơi sức đâu mà nghĩ

nhieu làm gì.

Ánh mắt chăm chú nhìn vào màn hình, xem giá tiền của hai món vật phẩm cất chứa rất nhiều bí mật này, trong đầu của John cũng nhanh chóng suy diễn ra những bí mật mà hai món đồ vật này đang cất chứa.

Sau một hồi quan sát, đến khi giá tiền của món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] kia chạm đến cột mốc 1.000 đồng tiền vàng thì John đã không kìm được phải mở miệng bật thốt lên một câu chửi tục.

- “Mẹ kiếp! Hai thằng điên này! Nâng giá như vậy là sợ mấy người bọn ta không chú ý được hay sao đây?!”

Bốn tên thuộc hạ xung quanh hắn cũng bị câu mắng này làm cho giật mình, có chút khó tin mà nhìn lấy John.

Hình tượng trầm ổn, như nắm bắt được mọi thứ, của John trong lòng bọn họ, gần như đã sụp đổ chỉ trong nháy mắt. Đây cũng là lần đầu tiên bọn họ thấy được John lại có biểu hiện bối rối như vậy.

Nghĩ kỹ lại thì cũng phải thôi, dù sao sự việc lần này quá mức phức tạp, bọn họ gần như bị rơi vào thế bị động, cũng hoàn toàn không có bất cứ thông tin gì về giá trị lẫn công dụng và hiệu quả của hai món vật phẩm này.

Chỉ có những kẻ điên khùng mới đi tham gia vào một cuộc đấu giá của một món vật phẩm đắt tiền, mà bản thân không biết tác dụng của nó cả.

Dù rằng John thuộc về gia tộc giàu nhất nước Mỹ thì hắn cũng không phải loại người có thể vung tiền như rác. Mà ngược lại, hắn càng phải cẩn thận suy tính kỹ lưỡng trước khi chi ra tiền của mình dù chỉ là một đồng lẻ.

Bất quá, bọn họ làm sao hiểu được suy nghĩ thực sự của John. Con số 1.000 đồng tiền vàng kia, làm cho hắn nghĩ tới rất nhiều thứ.

Đối với John, mục tiêu của đối phương đã bày ra trước mắt hắn quá rõ ràng rồi. Khởi đầu tên ‘MasterTim.Pro’ ra tay đấu giá với hai món đồ là muốn che mắt người khác.

Mục đích thực sự của hắn chính là nhằm vào món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] kia.

Hiện tại, rất có thể là vì không có kinh nghiệm đấu giá nên hắn đã bị rối loạn. Nôn nóng không kịp chờ đợi một phút giây nào nữa, hắn muốn nhanh chóng giành món đồ này.

Hoặc cũng có thể là gã ‘MasterTim.Pro’ này đã hết ‘vốn’ muốn ra tay lần cuối, muốn hù dọa tên ‘The King’ kia chùn bước.

Nhưng mặc kệ mục đích là cái gì thì ngay lúc này, tiếng gọi kết giá của Lý Uyên đã bất thành linh vang lên bên tai của John và bốn tên thuộc hạ của hắn.

‘Rầm!’

- “1.000 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] và 200 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Bí kíp Vận Phong Thuật] lần thứ nhất! Có ai ra giá cao hơn hay không?!”

Tiếng búa gõ giống như một quả bom đánh vào phòng tuyến của cùng của John.

- “Mập Mập! Ta ra giá 1.100 đồng tiền vàng cho món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện]!”

Cấn răng đưa ra quyết định cuối cùng, John hướng về con Ba Đậu Đậu của mình thét lên như muốn xả ra hết bứt rứt trong lòng hắn. Sau một hồi lâu suy nghĩ, quả thật hắn đã bó tay không nghĩ ra được cái gì.

Tiếng gọi kết giá của Lý PIXFnZn Uyên vang lên có chút gấp gáp bởi trước đó, nàng thường chờ đợi cho món đồ ra giá được một lúc thì mới lên tiếng kết giá. Nhưng không biết là vô tình trùng hợp hay cố ý, vì cũng tại thời điểm này, John cũng đã bị suy nghĩ của mình làm cho rối loạn.

Có thể nói, chính sự trùng hợp trong tiếng gọi kết giá của Lý Uyên đã dồn ép John vào đường cùng. Trong tình thế bất buộc này, hắn phải ra tay đấu giá, bởi vì hắn cũng không muốn bỏ lỡ một cơ hội trước mắt rơi vào tay kẻ khác.

- “Wow! Ngài ‘John Rothschild’ đã ra giá 1.100 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện].”

- “Oh my Chúa! Đại phú hào ‘Jack Smith’ lại ra tay tăng giá 1.500 đồng tiền vàng cho món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] rồi! Có ai tiếp tục tranh giá hay không?!”

- “Giá tiền cao nhất của món vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Lính Đánh Thuê] hiện đang thuộc về ngài ‘Thaibao2991’ với mức giá 220 đồng tiền vàng.”

- “Ngài ‘Alvin’ cũng đã ra giá 210 đồng tiền vàng cho món vật phẩm [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật].”

...

Không đến 2 giây sau khi Lý Uyên gõ nhịp búa kết giá lần thứ nhất, giọng nói trẻ con của con Ba Đậu Đậu mập mạp, phụ trợ chủ trì buổi đấu giá này,

ngay tức khắc gọi ra giá tiền và người ra giá của từng món vật phẩm.

Nhưng lần này, tấm lệnh bài đã không còn là vật phẩm có giá cao nhất nữa. Cuộc bút phá tốc độ tăng giá của quyền sách chế tạo thuốc đã bỏ xa gấp ba lần tổng số tiền của hai món đồ vật còn lại.

‘Ồ... A!...’

Bên ngoài quảng trường trung tâm EL thành, hàng chục triệu người đồng loạt cùng nhau trầm trồ thốt lên một tiếng tràn đầy sự khó tin bên trong đó.

- “Đệt! Quyền sách đó là chế tạo thuốc tiên hay gì mà lên giá dữ dội vậy?! Trong cửa hàng bán một cuốn sách chế tạo hạ cấp cũng mới có 1 đồng tiền vàng mà thôi...”

- “Ai mà biết được mấy người nhà giàu đó muốn làm gì kia chứ. Ngồi xem tiếp thôi.”

- “Lót gạch hóng thông tin tác dụng của loại thuốc này.”

...

Những tiếng bàn luận vang lên ở khắp mọi ngõ ngách trong quảng trường. Đa số mọi người đều không hiểu tại sao giá tiền lại đột ngột tăng lên nhanh như vậy.

Không ai chú ý đến trong một góc của quảng trường, có ba tên thanh niên đang ngồi bệt ra đất, cả thân thể cứng đờ, ánh mắt khó tin nhìn tấm bảng báo giá của hai món vật phẩm kia. Bọn họ chính là ba người ‘Chủ cũ’ của hai món đồ vật này.

Đồng thời, có kẻ buồn thì cũng có người vui. Người đàn ông to con, già dặn lúc này cũng đang quan sát quá trình trực tiếp của buổi đấu giá. Hắn đang nhìn chăm chăm màn hình hệ thống hay nói đúng hơn là đang nhìn vào bảng giá của hai món đồ vật kia. Trái tim hắn dường như đã dừng lại, vì kích động, vì hưng phấn bởi quyết định của hắn đã được hồi báo.

...

Trong khi đó, Henry thì đang ngồi trước màn hình, đang phân vân khó hiểu vì không biết chuyện gì đang xảy ra

Keng! – Ngài có một cuộc gọi từ hiện thực.

Đột nhiên, bên tai hắn lại vang lên âm thanh thông báo của hệ thống.

Henry liếc nhìn sơ qua một cái, xem người gọi đến là ai. Sau đó hắn hơi nhũn mày một chút, thân ảnh mờ nhạt dần, đã đăng xuất, thoát khỏi game. Nhưng không quá 10 giây sau, hắn lại xuất hiện ở vị trí cũ.

Lúc này, ánh mắt hắn sáng rực nhìn chăm chăm vào món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện]. Dường như đã bị cái gì đó tác động nên thái độ của hắn đã hoàn toàn thay đổi 180 độ. Hắn không muốn phá rồi nữa, mà là thực sự muốn tranh giá món đồ này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 268: Phân vân

Tiếng kêu giá của con Ba Đậu Đậu không chỉ làm cho Henry giật mình kinh ngạc mà còn có nhiều người khác nữa. Chẳng hạn như người đàn ông trung niên đầu trọc, mập mạp gọi Jack Smith kia.

Tại IT thành, trong trụ sở của [The Saint] công hội, ngay khi Tim bắt đầu tăng giá hai món vật phẩm lên, theo mệnh lệnh của Đình Tấn, thì người đàn ông gọi Jack Smith kia cũng đã bị hấp dẫn sự chú ý.

Phản ứng của hắn sau khi món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] kia dần dần được nâng giá lên với tốc độ chóng mặt, cũng không khác John là bao nhiêu.

Thậm chí còn có phần kịch liệt hơn nữa, bởi hắn là một người chuyên buôn bán về vũ khí nóng, có thể chính vì nguyên nhân này mà tính cách của hắn có phần đa nghi so với John vẫn còn nhiều hơn gấp mấy lần.

Cũng có lẽ vì tính cách đa nghi này của hắn, lời kêu gọi kết giá gấp gáp của Lý Uyên đã làm cho hắn có phản kích động nhiều hơn so với John, biểu hiện cũng ở chỗ hắn tăng giá nhiều hơn John đến 3 – 4 lần.

Còn về phần cô gái trẻ Angela kia, từ đầu đến cuối nàng cũng không hề nói gì với gã Jack Smith cả. Có vẻ như, nàng không quan tâm nhiều lắm hoặc

cũng có thể là nàng không hiểu rõ những thứ phức tạp trong cuộc đấu giá này.

Ánh mắt hồ hững, Angela vẫn ngồi lặng im một chỗ, quan sát những người xung quanh và cả màn ảnh tivi trước mặt.

Keng! – Ngài nhận được tin nhắn từ hiện thực.

Bất chợt, một âm thanh thông báo của hệ thống vang lên bên tai của nàng. Angela chậm rãi vung nhẹ bàn tay để mở ra bảng giao diện hệ thống, kiểm tra xem nội dung của tin nhắn vừa được gửi đến.

- “Có người đột nhập, nhưng đã bị khống chế. Chúng ta đã có phát hiện về tung tích của thánh vật, xin ngài hãy mau chóng đến thánh điện.”

Đầu tin nhắn nội dung cũng rất đơn giản, nhưng trong đó lại có những thứ khá kì bí như ‘thánh vật’ hay ‘thánh điện’. Nếu để cho người ngoài đọc được, chắc sẽ không khỏi làm tưởng bọn họ là một giáo phái nào đó cũng nên.

Angela xem xong tin nhắn này thì đôi mắt lập tức lóe lên một tia sáng, vẻ mặt cũng không còn lạnh nhạt, ung dung như trước nữa. Thay vào đó là sự kích động và hưng phấn đang hiện rõ trên gương mặt nàng.

Nàng có chút gấp gáp nói một tiếng thông báo cho gã đàn ông trung niên đầu trọc bên cạnh mình.

- “Jack, ta ra ngoài thánh điện một chút. Ngươi khi nào giải quyết xong chuyện nơi này thì mau ra ngoài trợ giúp ta.”

Không ngừng lại một giây phút nào, giọng nói trong trẻo, dịu ngọt của nàng lại tiếp tục hướng về mấy người còn lại trong căn phòng này ra lệnh.

- “Mấy người các ngươi cũng thoát game đi. Theo ta trở về thánh điện.”

Nói đoạn, không chờ cho bọn người này có phản ứng gì, thân ảnh của nàng nhanh chóng mờ nhạt dần, đã đăng xuất ra khỏi game.

Chắc có thể là đầu tin nhắn kia đang báo cáo đến một sự kiện quan trọng của thánh điện mới làm cho cô gái này vội vàng đến như vậy.

Những người còn lại trong căn phòng cũng không chậm trễ, nhanh chóng đăng xuất ra khỏi game, để lại người đàn ông trung niên Jack Smith ngồi một mình trong căn phòng sang trọng này.

...

Về phần John, ngay khi tiếng gọi giá của con Ba Đậu Đậu vang lên, trong lòng hắn bỗng trở nên căng thẳng hơn, đến nỗi đôi bàn tay đã không tự chủ xiết chặt lại, miệng cũng lẩm bầm, thậm chí mắng một tiếng.

- “Khốn kiếp! Bị tên kia chú ý tới rồi...”

Lẽ dĩ nhiên, hắn là đang nhắc đến tên Jack Smith kia. Đối phương ra giá đến 1.500 đồng tiền vàng, bỏ xa hắn đến mấy con phở.

Điều đó chẳng khác nào là nói rõ cho John biết, đối phương cũng đang nhắm về phía món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] này.

Thêm một người tham gia đấu giá thì cũng đồng nghĩa với việc có thêm một kẻ địch, mà kẻ địch lần này của John lại là một người có tài lực không hề thua kém hắn bao nhiêu.

Nghĩ đến đó thôi đã đủ làm John đau đầu rồi. Hắn đưa tay chống lên trán cúi đầu trầm tư suy nghĩ.

Bất quá, trong màn ảnh tivi lại tiếp tục truyền ra tiếng gọi giá của con Ba Đậu Đậu mập mạp dẫn chương trình.

- “Ngài ‘The King’ đã ra giá, 1.600 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện]. Có ai theo hay không?!”

- “Ngài ‘The Dawn’ đã ra giá, 1.800 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện].”

Liên tục những tiếng gọi tăng giá làm cho đầu óc của John có chút quay cuồng, ánh mắt của hắn thần thờ nhìn lấy màn ảnh trước mặt lúc này, trong đầu thì xuất hiện hai chữ ‘Không ổn’.

Cái tên ‘The Dawn’ này quá quen thuộc đối với hắn rồi. Bởi trong thời gian vừa qua, đã có rất nhiều những tin đồn xấu về chuyện hắn lợi dụng lỗi game, biết rõ bug, hay thậm chí là bí mật đồng bộ hóa khả năng tu luyện giữa game và hiện thực.

Chính vì thế mà sự xuất hiện của hắn ngay lúc này, có thể nói là một giọt nước làm tràn ly, càng góp phần thêm vào khả năng món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] mang theo một bí mật gì đó không muốn cho người biết.

Và quả thật giống hệt như những gì John dự đoán, ngay sau khi cái tên ‘The Dawn’ xuất hiện không bao lâu thì lại có người tiếp tục tăng giá món đồ vật này.

- “Ồ nó... giá tiền cao nhất của vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] đã bị đột phá bởi 2.000 đồng tiền vàng của ngài ‘Wer Frank’ rồi!”

- “Vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] được ngài ‘Lauren Griff’ ra giá 2.200 đồng tiền vàng. Có ai ra giá cao hơn hay không?!”

Nhìn hai cái tên vừa nhảy vào tranh giá, John có chút chết lặng đi.

Một mình tên thương nhân vũ khí nóng Jack Smith đã đủ làm John đau đầu rồi, bây giờ lại lòi ra thêm một tên ‘Lauren Griff’ thuộc về ‘Gia tộc hoàng kim nước Anh’, thì cuộc tranh đoạt này chắc chắn sẽ lại có thêm vô số trở ngại.

Đó lại là chưa kể đến ba, bốn cái tên mà John vẫn chưa biết rõ danh tính như ‘Jimmy Jimmy’, ‘MasterTim.Pro’ hay ‘Wer Frank’ kia nữa.

Đầu óc John nhanh chóng xoay chuyển, muốn tìm ra phương án ứng đối. Thế nhưng Lý Uyên lại không hề cho hắn có thời gian để làm chuyện đó.

‘Rầm!’

- “2.200 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện]

220 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Lính Đánh Thuê]

210 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Bí kíp Vận Phong Thuật]

Lần thứ nhất! Có ai tiếp tục ra giá nữa hay không?!”

Ngồi trước màn ảnh, cả John lẫn Henry và người đàn ông trung niên Jack Smith, đều bị tiếng gọi giá gấp gáp của Lý Uyên làm cho hoảng hồn, đầu óc càng thêm bối rối.

Bọn họ đều đang phân vân không biết có nên tiếp tục tăng giá hay không, vì món đồ này thật sự đã vượt qua khỏi giá trị của nó rất nhiều.

Cả ba người đều là những tên thương nhân, cho nên điều bọn họ nghĩ đến trước tiên phải là lợi ích kinh tế mà món đồ vật này có thể mang lại.

Hiện tại, tất cả những gì bọn họ có được chỉ là một giả thuyết mơ hồ về bí mật đồng bộ hóa giữa game và hiện thực. Bấy nhiêu đó vẫn chưa đủ để cho bọn họ bỏ một số tiền lớn ra để đánh đổi.

Dù cho có gia tài tiền tỷ, giàu nhất nhì thế giới thì bọn họ cũng không muốn chi tiền ra, phí phạm cho một cơ hội mơ hồ, mặc kệ cho bí mật đó có lớn đến bao nhiêu đi chăng nữa.

Đây chính là điểm khác biệt giữa những tên thương nhân như bọn họ và loại người muốn tăng mạnh thực lực của mình như Đình Tấn.

Bởi vì chỉ cần có cơ hội tăng lên thực thi Đình Tấn chắc chắn sẽ không ngần ngại bỏ hết vốn liếng của mình ra, dù cho đó chỉ là một cơ hội nhỏ bé mong manh.

Đang lúc những người này phân vân, không biết nên tiếp tục tranh giá hay không thì tiếng gõ bàn và giọng nói của Lý Uyên lại vang lên.

‘Rầm!’

- “2.200 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục NhnRvw1 toàn diện]

220 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Lính Đánh Thuê]

210 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Bí kíp Vận Phong Thuật]

Lần thứ hai!”

Không đến ba nhịp thở, Lý Uyên đã tiếp tục gọi giá hai lần. Chỉ cần một lần nữa thôi thì ba món vật phẩm này sẽ bị kết giá rồi.

- “Ngài ‘Wer Frank’ lại tiếp tục ra giá 2.500 đồng tiền vàng cho món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện].”

Giọng trẻ con kêu gào của con Ba Đậu Đậu mập mập dẫn chương trình liền nối tiếp ngay sau tiếng gọi giá lần thứ hai của Lý Uyên.

...

Cũng tại thời điểm đó, trong sảnh lầu ba của [Cửa Hàng Trading Hall], Đình Tấn đã phải siết chặt nắm tay của mình lại, cố gắng kìm chế không cho bản thân mình quá kích động rồi hướng về giao diện liên lạc giữa Tim và Lý Uyên mà nói.

- “Kết giá món thứ hai và món thứ ba đi! Càng nhanh càng tốt!”

Nói đoạn, hắn ngẩng đầu lên ánh mắt chăm chăm nhìn vào mắt Lý Uyên.

Lý Uyên bên tai vừa vang lên giọng nói của Đình Tấn, ánh mắt lại chạm với ánh mắt của hắn. Xâu chuỗi những việc mà hắn đã làm lại với nhau, nàng nhanh chóng hiểu ra được ý đồ của đối phương ngay.

- ‘Man thiên quá hải, dương đông kích tây à?’

Nói thảm một câu trong đầu, khóe miệng Lý Uyên không kìm được nở một nụ cười mỉm.

‘Rầm!’

- “220 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê]

210 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Bí kíp Vận Phong Thuật]

Lần thứ hai! Có ai tiếp tục ra giá nữa hay không?!”

Không chần chờ gì nữa, Lý Uyên lập tức vung búa, đánh mạnh lên tấm gỗ trên bục phát biểu, cao giọng hỏi lại một câu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 269: Tâm lý chiến

Lần này, Lý Uyên không còn gọi giá món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] nữa mà nghe theo lời của Đình Tấn, chỉ gọi giá hai món [Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê] và [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật] thôi.

Tiếng gọi giá vừa vang lên, Lý Uyên ánh mắt liếc nhìn xung quanh những người đang quay video trực tiếp (Livestream) bên dưới sàn diễn, tựa như đang quét nhìn những người đang xem chương trình trực tiếp này vậy.

1 giây...

2 giây...

Vừa đúng ở giây thứ ba, Lý Uyên lại vung mạnh búa đập xuống, vang lên một âm thanh vang dội.

‘Rầm!’

- “220 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê]

210 đồng tiền vàng cho vật phẩm [Bí kíp Vận Phong Thuật]

Lần thứ ba! Thành giá!”

Lớn tiếng gọi ra hai chữ ‘Thành giá’ kết thúc phiên đấu giá cho hai món đồ này. Nàng nhanh chóng vung tay thu lại hai món vật phẩm vừa kết giá, sau đó nhanh chóng nói thêm.

- “Chúc mừng ngài ‘Thaibao2991’ đã thành công đấu giá món vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Linh Đánh Thuê]. Xin ngài mau chóng cấp quyền cho Ba Đậu Đậu để chuyển khoản cho chúng ta. Vật phẩm sẽ ngay tức khắc được đến cho ngài qua hệ thống bưu kiện của game sau khi chúng ta đã nhận được tiền chuyển khoản.

Đồng thời cũng chúc mừng ngài ‘Alvin’ đã thành công đấu giá món vật phẩm [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật]. Mời ngài mau chóng sử dụng Ba Đậu Đậu để chuyển khoản tiền mua vật phẩm. Chúng ta sẽ ngay tức khắc gửi vật phẩm đến cho ngài qua hệ thống bưu kiện của game sau khi đã nhận được tiền chuyển khoản.”

Ngay sau đó, trên màn ảnh tivi rộng lớn trước [Cửa Hàng Trading Hall] và những video trực tiếp trên mạng internet đều xuất hiện sự thay đổi.

Ba món vật phẩm đặc biệt đấu giá đã bị mất đi hai món, chỉ còn lại một món vật phẩm đầu tiên là [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] mà thôi.

Video trình chiếu cũng thu hẹp lại ống kính, tập trung quay chụp cận cảnh cho món vật phẩm này, kèm theo đó là hiển thị bảng giá tiền và tên của người đấu giá.

Bây giờ, người nắm giữ giá cao nhất hiện tại đang là ‘Wer Frank’ với giá tiền 2.500 đồng tiền vàng. Một người cũng từng xuất hiện trên N1RBkeS bảng xếp hạng đẳng cấp.

Lý Uyên cũng nhân cơ hội này chạy nhanh xuống dưới sàn diễn, tiến tới bên cạnh Đình Tấn.

- “Người cần món vật phẩm này?”

Vừa đến trước mặt Đình Tấn, nàng đã không kìm được sự tò mò bị dồn nén từ lâu, nên vội vàng đặt câu hỏi. Đồng thời, quyển sách [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật] cũng được nàng lấy từ bên trong ba lô ra, đưa đến trước mặt Đình Tấn.

Nhìn thấy quyển sách này, Đình Tấn càng trở nên kích động, không trả lời câu hỏi của nàng trước tiên, mà đột ngột giơ tay ra muốn chụp lấy quyển sách kỹ năng trước.

Nhưng mà, Lý Uyên lại nhanh hơn hẳn một bước. Nàng giật lại quyển sách, ôm vào trong ngực mình rồi nôn nóng, gắt giọng nói.

- “Mau trả lời ta trước.”

Bị chụp hụt, Đình Tấn liền ngạc nhiên nhìn nàng một cái, sau đó liền thân nhiên nói.

- “Ừ, từ đầu vẫn là nhắm vào nó.”

Câu trả lời này của Đình Tấn càng làm cho Lý Uyên bị giật mình kinh ngạc không ngớt. Có thể nói, trong suốt một phiên đấu giá vừa qua, nàng cũng không thể hiểu rõ được ý đồ của Đình Tấn là đang muốn làm gì đây.

Nếu như Lý Uyên không phải người chủ trì ở trực tiếp tại hiện trường, tận mắt chứng kiến hắn đang tụ tập cùng với mấy tên thanh niên góp mặt đấu giá. Lại còn được đích thân Đình Tấn ra hiệu cho nàng gian lận, kết quả sớm hơn lúc bình thường, thì chắc có lẽ nàng cũng đã bị hắn lừa gạt, không thể biết mục đích thật sự của hắn là đang nhắm vào món đồ vật này rồi.

Nghĩ đến chuyện ngay cả bản thân mình cũng bị lừa, Lý Uyên không kìm được phải khen hắn một câu.

- “Không ngờ người cũng có năng khiếu kinh doanh nhỉ. Vậy mà làm ta cứ tưởng người hoàn toàn mù tịt về kinh doanh chứ... Hay là người đang giả ngu để gài ta đây?!”

Tuy rằng là đang khen ngợi, thế nhưng mấy tên thanh niên ở phía sau Đình Tấn thì đều nghe ra được rõ ràng ẩn ý trong lời nói của Lý Uyên. Nàng rõ ràng đang cay cú, muốn chát vấn Đình Tấn đây mà.

Bị ánh mắt hình viên đạn của Lý Uyên nhìn tới, Đình Tấn đột nhiên cảm thấy nguy cơ đang ập đến trùng trùng. Hắn vội vàng xua tay chối bỏ.

- “Làm gì có... đây không phải là vấn đề về biết hay không biết kinh doanh. Mới đầu ta còn định thăm lạng bắt hai món đồ này đây. Ai biết tên Henry lại nhớ được tên nhân vật của Tim, nhảy ra chơi ta một ván, cho nên mới phải đánh một trận tâm lý chiến.

Ta lợi dụng những tin đồn xấu trên mạng trước đó như ‘kẻ gian lận’, ‘biết lỗi game’, ‘lợi dụng bug’, hay thậm chí là ‘biết bí mật về đồng bộ giữa game và hiện thực’... dụ bọn chúng vào bẫy, tập trung sự chú ý lên một món đồ ta không quan tâm nhiều lắm, rồi âm thầm giật món này vào tay mà thôi.”

Lý Uyên nghe lời giải thích khá sơ sài của Đình Tấn thì vẫn còn có chút hồ nghi, liếc nhìn qua gương mặt của mấy tên thanh niên phía sau lưng hắn một cái.

Cẩn thận ngẫm nghĩ một chút, nàng bỗng dưng lại cảm thấy lạnh cả người.

Có được lời giải thích này của Đình Tấn, rồi nhớ lại từng bước trong phiên đấu giá vừa qua, Lý Uyên đã hoàn toàn hiểu rõ được từng bước trong kế hoạch của hắn.

Khởi đầu, hắn lợi dụng danh tính của Tim để đấu giá hai món đồ với tốc độ rất chậm, nhằm không làm cho người ta chú ý, muốn âm thầm ôm trọn cả hai món vật phẩm đấu giá.

Bất quá, nhờ có tên ‘The King’, tức là gã Henry kia, nhảy ra làm ‘Lục Vân Tiên’ giữa chừng, mới làm cho hắn phải thay đổi toàn bộ kế hoạch.

Lợi dụng sự chú ý của Henry vào Tim, Đình Tấn lại gọi thêm ba tên thanh niên phó chỉ huy ra đấu giá, dựng lên một màn tranh giá căng thẳng, cứ như món vật phẩm này rất quý hiếm vậy.

Nhờ đó mà hắn đã thành công tạo dựng nên một ‘Hiệu ứng đám đông’, khơi dậy nên sự tò mò và ‘Tâm lý bầy đàn’ của những người tham gia đấu giá.

Một cú đẩy giá cao chót vót, thu hút toàn bộ sự chú ý của những tên phú hào đã tham gia hội đấu giá lần này. Lại thêm danh tiếng của cái tên ‘The King’, nằm trên bảng xếp hạng đẳng cấp cũng khá là nổi tiếng.

Với tính cách đa nghi của những tên nhà giàu này thì khả năng bọn họ suy diễn lung tung sẽ càng cao hơn. Sự tập trung của bọn họ đều sẽ dồn vào trong món vật phẩm có giá cả cao nhất, mà bỏ quên hai món vật phẩm còn lại.

Lần gọi kết giá đầu tiên đến rất nhanh, mục đích là vì không để cho đám người này có quá nhiều thời gian suy nghĩ. Dồn những kẻ có ý định đấu giá món vật phẩm này vào đường cùng, bắt buộc bọn họ phải ra giá.

Thậm chí Đình Tấn còn cẩn thận suy tính đến chuyện, có người sẽ để ý đến món vật phẩm [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật].

Vì thế nên, hắn đã ra hiệu cho Lý Uyên gọi kết giá một lúc hai món vật phẩm này, để mọi người xuất hiện ảo giác với sự chênh lệch to lớn về giá trị của chúng.

Cứ như vậy, đám người này càng lúc càng bị lún sâu vào trong vòng xoáy tranh giá của món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện].

Riêng với món vật phẩm [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật] thì đã được Đình Tấn sắp đặt Alvin giữ giá của nó ngay từ đầu.

Để cho Alvin trở thành một kẻ vô danh tiểu tốt, đứng ra tranh giá không khác gì với món [Lệnh bài thành lập đội Lính Đánh Thuê] kia.

Cả hai món đồ vật này giá tiền không chênh lệch nhau nhiều, sẽ tạo ra một loại cảm giác tương đồng, làm cho người xem có cảm tưởng như là chúng đều có giá trị ngang nhau.

Và rồi, đến khi mà cái tên ‘The Dawn’ đầy tai tiếng này xuất hiện, thì cũng giống như một điểm nhấn, thêm vào rất nhiều ý tưởng cho suy đoán của những kẻ vẫn còn đang phân vân, do dự.

Góp phần cho bọn họ có thêm quyết tâm để đưa ra quyết định cuối cùng của mình, nếu như không muốn bỏ lỡ cơ hội cho kẻ khác.

Đúng lúc này thì lần kết giá thứ hai cũng được gọi ra. Vì để thêm an toàn, tránh bị người khác nghi ngờ và để ý, Đình Tấn đã yêu cầu Lý Uyên ngụy trang bằng cách, kết giá cùng lúc hai món vật phẩm [Lệnh bài thành lập đội Lính Đánh Thuê] cùng với [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật].

Cuối cùng thì hai món vật phẩm đó được kết giá trong lúc đám người kia vẫn còn đang điên cuồng tranh giá với món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] kia.

Tuy rằng tám [Lệnh bài thành lập đội Lính Đánh Thuê] vẫn còn khả năng tiếp tục tăng giá, nhưng vì để cho an toàn Đình Tấn không thể không hi sinh nó.

Mặc khác, lợi nhuận trích phần trăm từ số tiền đầu giá cho món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] kia cũng đã đủ để bù đắp lại cho phần mất mát đó rồi.

Sau khi đã hiểu rõ tất cả mọi chuyện, Lý Uyên dường như đã chấp nhận với câu trả lời này của Đình Tấn.

Nàng lại đưa ra quyền sách kỹ năng cho hắn. Đồng thời cũng không quên hăm dọa một câu.

- “Mai một, tốt nhất là ngươi nên nói rõ cho ta biết, đừng để ta cứ như con ốc xoay vòng vòng không biết mình đang làm cái gì.”

- “Biết rồi, biết rồi... Ta chỉ là dựa vào suy nghĩ của mình thôi, chứ còn kinh doanh thì vẫn phải dựa vào ngươi dài dài chứ.”

Đình Tấn đỏ mặt hộc hộc, vội vàng đáp lại, hai tay cũng nhanh chóng đưa ra tiếp nhận quyền sách kỹ năng.

Liếc mắt nhìn Đình Tấn một chút, được hắn nhìn nọt thì cái cảm giác bị lừa gạt trong lòng Lý Uyên cũng đã nguôi ngoai một chút rồi. Nàng xoay người trở lên bục phát biểu tiếp tục chủ trì buổi đấu giá này.

Hiện tại đã có sự kích thích của Đình Tấn, mấy người Henry, John, Jack Smith, hay cả những người mới như Lauren Griff, Wer Frank đều bị cuốn vào vòng xoáy tăng giá điên cuồng cho món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện này].

Nhìn lấy giá tiền đã tăng lên đến hơn 4.000 đồng tiền vàng, Lý Uyên cũng đã không thể tin tưởng vào mắt của mình được nữa.

Nàng không ngờ rằng, Đình Tấn lại có thể dựng lên một cái bẫy kinh khủng đến như vậy, đủ để biến một vật vô dụng thành một món trân bảo đáng giá nghìn vàng.

Trong lòng cũng không tự chủ xuất hiện một chút hâm mộ, cảm thán về khả năng của Đình Tấn. Một con người không biết gì về kinh doanh lại có thể qua mắt một đồng người rành rọt trong giới kinh doanh bao gồm cả nàng trong đó.

Rất nhanh sau đó, món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] này cũng đã có chủ sở hữu của nó. Chính là tên Henry sau khi ra giá 8.000 đồng tiền vàng, tương đương với hơn 40 triệu \$.

Đây cũng không phải giá cuối cùng mà món vật phẩm này có thể chạm tới, nhưng vì chủ ý của Đình Tấn là như vậy nên Lý Uyên cũng không thể không kết giá sớm.

Nguyên nhân rất rõ ràng, bởi vì khi đầu giá gần đến con số này, cường độ tăng giá của Henry đã giảm xuống nhanh chóng thấy rõ. Hắn chỉ tăng khoảng 100 đồng tiền vàng trong mỗi lần ra giá mà thôi.

Điều đó cũng chứng minh rằng Henry đã bắt đầu đuối sức, tài sản trong người đã không đủ để chi trả rồi.

Đình Tấn vì muốn ‘Bỏ đá xuống giếng’, làm suy yếu thực lực của kẻ địch, nên mới đưa ra quyết định để cho Lý Uyên kết giá nhanh hơn bình thường, giúp Henry mua được món đồ vật này.

...

‘Rầm!’

- “Chúc mừng ngài ‘The King’ đã thành công đấu giá món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện]. Xin ngài mau chóng cấp quyền cho Ba Đậu Đậu để chuyển khoản cho chúng ta. Vật phẩm sẽ ngay tức khắc được đến cho ngài qua hệ thống buru kiện của game sau khi chúng ta đã nhận được tiền chuyển khoản.”

Giọng nói của Lý Uyên vang vọng trong khắp cả sảnh lầu ba này, cũng như là cả ở quảng trường trung tâm của EL thành và ở khắp nơi đang xem video trực tiếp (Livestream) trên thế giới.

Cùng lúc đó, ngồi trong căn phòng trụ sở của [The Throne], tuy rằng có chút cảm giác sai sai khi mà mình lại có thể bắt được món đồ vật này quá dễ dàng.

Thế nhưng do Henry đang hưng phấn và kích động vì đã bắt được món đồ vật này vào trong tay mình, nên hắn cũng nhanh chóng vứt những cảm giác sai sai đó ra sau đầu.

Bất quá, không chờ cho hắn kịp ra lệnh chuyển khoản tiền cho Ba Đậu Đậu, thì giọng nói của Lý Uyên trong tivi lại tiếp tục truyền ra.

- “Sau đây sẽ là món vật phẩm đấu giá cuối cùng, cũng như món vật phẩm có giá trị cao nhất trong hội đấu giá hôm nay. Nào! Xin mời quý vị cùng chiêm ngưỡng [Xuyên Giáp Cung]”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 270: Vật phẩm đấu giá cuối cùng

Vì để tránh cho có người chú ý đến việc mình kết giá quá vội vàng, Lý Uyên chỉ có thể âm thầm đánh lạc hướng bằng cách nhanh chóng lấy ra món vật phẩm áp trục cho buổi đấu giá này.

Trên sàn diễn lúc này chỉ còn lại một chiếc bàn lớn duy nhất. Lý Uyên vừa nói xong thì lập tức vung tay sang ngang một cái, trên bàn lập tức xuất hiện một cây cung lớn màu đỏ được chạm khắc hoa văn rất bắt mắt, sinh động.

Xuyên Giáp Cung

Chất lượng: Đồ Đỏ

Đăng cấp: 25

Thuộc tính:

Sát thương vật lý tăng 30% (Giới hạn 2150 điểm)

Gia tăng thuộc tính sức mạnh 5%

Hiệu ứng mang theo:

Xuyên Phá (Bị Động) – Tạo ra một lưỡi dao gió phụ gia vào mũi tên, làm gia tăng độ sắc bén, có khả năng xuyên phá qua giáp phòng thủ của kẻ địch.

Hiệu quả: Tăng sát thương 20%, Có tỉ lệ bỏ qua phòng thủ của kẻ địch 5%

...

Màn hình trình chiếu lúc này được phân chia ra hai bên, một bên là để quay chụp cận cảnh hình dạng cây cung khi đang được dựng đứng lên.

Còn lại một bên khác là để hiển thị toàn bộ thông số chi tiết của cây cung Đồ Đỏ này.

- “Sặc! 2150 điểm giới hạn! Cái này có thể sử dụng tới cấp mấy đây?!”

- “Đấy thì đã là gì, nhìn cái hiệu ứng kỹ năng của nó đi. Bỏ qua phòng thủ 5%, tăng sát thương 20%. Tổng cộng sát thương cây cung này có là tới 50% đó, gấp 3 lần cây cung Đồ Xanh tao đang mang rồi...”

- “Chắc giá tiền phải cao hơn cây đại kiếm Đồ Đỏ trước đó quá”

...

Những người chơi ngay khi trông thấy cây cung Đồ Đồ 25 cấp này thì biểu hiện của bọn họ cũng không khác gì với biểu hiện của Lý Uyên khi nàng nhận được nó từ tay Đinh Tần.

Bọn họ thậm chí cũng đã quên mất cả việc bàn luận về giá tiền kinh khủng của món vật phẩm ở phiên đấu giá trước đó luôn rồi.

Trong căn phòng của tên John, cô gái trẻ duy nhất trong nhóm ngay khi vừa nhìn thấy cây cung này thì đôi mắt lập tức lóe sáng lên những vì sao.

- “Cậu chủ, cậu chủ! Ngài phải giúp Nana mua cây cung này, nha nha!”

Cô gái tự xưng mình là Nana này nhanh chóng quay sang John, vừa lắc tay hắn, vừa tỏ vẻ tội nghiệp khẩn cầu.

Thậm chí nàng còn không tiếc cọ cọ bộ ngực to tròn, căng phồng của mình vào tay John như để tăng thêm phần hấp dẫn.

- “Biết rồi, bỏ tay ra đi Yuna. Để ta làm việc...”

Bất quá, John chỉ lạnh nhạt đáp lại mà không hề có động thái nào khác. Chắc có lẽ là do trước đó đấu giá không thành công món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] nên hắn đã có chút không vui.

...

Trong khi đó ở thế giới hiện thực, tại một sân bay của thành phố New York thuộc nước Mỹ, một nhóm ba người gồm hai nữ một nam đang tụ tập cùng nhau ở tại sân bay chờ đợi chuyến bay của bọn họ.

- “Chị Michelle, Katelyn, mau nhìn kia.”

Đột nhiên, tên thanh niên duy nhất trong nhóm này chỉ tay về phía màn hình thủy tinh cực lớn ở giữa sảnh chờ của sân bay rồi hô to.

Cô gái tóc dài có màu bạch kim này đang lờ mờ vì thiếu ngủ, thì bị tiếng hô của hắn làm cho giật mình, tỉnh ngủ luôn.

‘Bốp’

- “La cái gì mà la, nói từ từ không được sao?!”

Có chút tức giận vì bị phá rối giấc ngủ của mình, Michelle vung tay tát mạnh vào đầu của em trai mình. Sau đó ánh mắt chậm rãi dời về phía màn ảnh thủy tinh lớn ở giữa sảnh.

Ngay khi vừa trông thấy hình ảnh trên màn hình thủy tinh kia, Michelle đã không nhịn được hét lên một tiếng.

- “Ôi trời! Katelyn, mau nhìn kia.”

Nàng đưa tay chụp lấy cánh tay của cô bạn thân mình, vừa kéo mạnh vừa hò hét, âm lượng chắc cũng không thua kém như đứa em trai của mình lúc này.

- “Thấy rồi, thấy rồi, ta đang xem đây.”

Cô gái tóc vàng cắt ngắn ngang vai, có chút phiền muộn nói, đồng thời vuốt vuốt cánh tay của bạn mình như muốn để cho đối phương giảm lực kéo lại.

Thực ra, nàng đã chú ý đến những gì đang trình chiếu trên màn hình thủy tinh kia từ trước cả lúc tên thanh niên kia kêu gọi rồi. Chỉ là vì trông thấy hai chị em nhà này có chút uể oải nên nàng mới không muốn nói ra để đánh động đến bọn họ.

Hiện giờ, màn ảnh thủy tinh kia đang trình chiếu trực tiếp một chương trình đấu giá, mà vật phẩm của phiên đấu giá này chính là một cây cung lớn.

Bề ngoài màu đỏ, chạm khắc hoa văn hình tượng một con rồng với phong cách châu Á, đẹp tuyệt mỹ. Bên cạnh đó, thuộc tính của cây cung lớn này cũng rất tốt.

Nó mang theo 50% khả năng gia tăng sát thương lại kết hợp với lượng sát thương giới hạn cao đến 2150 điểm, hai thuộc tính này hỗ trợ nhau rất hoàn mỹ. Bên cạnh đó, 5% khả năng bỏ qua phòng thủ của kẻ địch cũng rất đáng gờm, nếu chiến Boss thì không thể nào tốt hơn được nữa.

Quả thật, một món vật phẩm Đồ Đồ đẳng cấp 25 có thuộc tính kinh khủng như vậy thì có rất ít. Ngay cả những tên thương buôn trong chợ đen cũng bị kinh ngạc chứ nói chi là ba người bọn họ.

- “Cây cung này giá cả nhất định sẽ không thấp đâu...”

Katelyn thờ dãi một hơi, có chút buồn phiền nói. Bản thân nàng chính là mang theo danh hiệu ‘Lãnh Huyết Vũ Công’, với khả năng thông thạo rất nhiều loại vũ khí từ viễn trình đến cận chiến.

Nhưng mà có một điều mọi người vẫn không biết, toàn bộ trang bị của nàng đều mang chất lượng Đồ Xanh là cao nhất. Đây không phải do nàng không

có trang bị Đồ Đồ để sử dụng.

Ngược lại đã có rất nhiều người muốn tặng cho nàng những trang bị Đồ Đồ mua được từ chợ đen hoặc thế giới ngầm hoặc từ sấn Boss rơi ra, chỉ để lấy lòng nàng.

Tuy nhiên, Katelyn đều từ chối tất cả, vì nàng không muốn nhận ân huệ của bất cứ ai. Những trang bị đang mang trên người của jaQdrWV nàng đều là tự bản thân kiếm được.

Bất quá, dù có là cao thủ đi chăng nữa thì nàng cũng không đủ sức để solo một chọi một với Boss.

Vì thiên hướng của nàng là chủ tu thuộc tính nhanh nhẹn, chính vì vậy mà lượng sát thương của nàng rất ít khi vượt qua được lượng HP khôi phục của quái vật, dù rằng có đẳng cấp cao áp chế đi chăng nữa thì cũng phải tốn một thời gian rất dài mới giết được Boss.

Bỏ thời gian đó ra giết Boss còn không bằng nàng đi luyện cấp kiếm tiền mua trang bị.

Trông thấy biểu hiện của Katelyn như vậy, tên thanh niên kia vội vàng nói chen vào.

- “Katelyn, ngươi thích không? Hay là ta đấu giá nó thử nhé.”

Nghe tên thanh niên này nói, Katelyn từ chối cho ý kiến, chỉ cười mỉm một cái rồi thôi. Riêng cô chị Michelle của tên này thì lập tức phản ứng lại ngay.

- “Billy, bớt có làm xàm đi. Lấy tiền ở đâu ra để đấu giá chứ?! Có thấy giá tiền bây giờ đã qua 1.000 đồng tiền vàng rồi không mà còn đòi ra giá nữa.”

Tên thanh niên Billy nghe thấy con số này thì không khỏi giật mình kinh ngạc, vội vàng nhìn về phía màn hình lớn.

Quả thật, bảng biểu thị số tiền đấu giá của món đồ này đã lên đến hơn 1.000 đồng tiền vàng, mà người ra tay chính là cậu chủ nổi tiếng của dòng họ nghìn tỷ, John Rothschild.

Có chút ngưng ngừng, Billy chỉ biết cúi đầu, thì thào một tiếng xin lỗi rồi thôi. Tình hình hiện tại của hắn quả thật là không cho phép mình chi ra một số tiền lớn như vậy.

Cả ba người lại tiếp tục ngồi im xem đấu giá, không nói một lời nào.

Đúng vậy! Ba người này chính là hai chị em nhà Rockefeller và Katelyn. Sau khi nhận được tin tức từ mẹ của Michelle và Billy, cả ba người đã nhanh chóng rời khỏi game, đi đặt vé máy bay để trở về nước Ý (Italy).

Nhưng vì hiện tại chỉ mới là gần cuối tháng một của năm 2111, nên thời tiết vẫn còn rất hay xuất hiện bão tuyết, gây khó khăn trở ngại cho việc di chuyển đường hàng không.

Chính vì thế, chuyến bay của ba người đã bị trì hoãn lại đến mấy giờ đồng hồ rồi. Mà chắc có lẽ là sẽ còn bị trì hoãn trong một thời gian dài nữa, vì bão tuyết bên ngoài vẫn còn rất lớn.

Bây giờ trông mong lớn nhất của ba người bọn họ là sớm được quay trở về nước Ý để xem xét tình hình của ông nội bọn họ.

Mặc dù nơi này có anh cả James của hai người không chế tình hình, nhưng thời gian chắc chắn là sẽ không lâu được.

...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Buổi đấu giá kết thúc

Trong lúc mọi người tập trung xem cuộc đấu giá căng thẳng thì ngay lúc này, Đình Tân thì lại đang dồn hết sự chú ý của mình vào trong quyền [Bí kíp kỹ năng Vận Phong Thuật] mà hắn vừa thu được này.

Giống hệt như quyền bí kíp “Bộc Lôi Thuật” mà trước đó hắn đã thu được từ phần thưởng hệ thống, quyền bí kíp “Vận Phong Thuật” này chỉ có vài trang đơn giản ghi lại cách sử dụng kỹ năng.

Riêng có phần hướng dẫn cách tìm kiếm nguyên tố thuộc tính trong không gian xung quanh thì khác nhau mà thôi. Vì một cái là tìm kiếm nguyên tố thuộc tính [Lôi], còn một cái khác là nguyên tố thuộc tính [Phong].

Nhưng vì đã có kinh nghiệm từ kỹ năng “Bộc Lôi Thuật”, thế nên Đình Tân cũng không nhất thiết phải học kỹ năng này thông qua hệ thống của game.

Hắn muốn tự mình mày mò, nghiên cứu để học kỹ năng này. Qua đó sẽ góp phần gia tăng kiến thức về ma pháp của hắn, cũng như đồng thời gia tăng sự thông thạo khi sử dụng kỹ năng.

Mặc kệ ba tên thanh niên phó chi huy và Tim vẫn đang đứng cạnh mình, hắn tìm cho mình một cái ghế rồi im lặng, ngồi trong một góc vắng vẻ khác của sảnh lâu ba này, rồi vùi đầu vào nghiên cứu quyển bí kíp kỹ năng “Vận Phong Thuật”.

Một hồi lâu sau...

‘Rầm’

- “11.300 đồng tiền vàng cho vật phẩm Đồ Đồ [Xuyên Giáp Cung] lần thứ nhất! Có ai ra giá cao hơn hay không?!”

Đang ngồi tập trung nghiên cứu, bất thành linh bên tai Đình Tấn liền vang lên âm thanh quen thuộc khi Lý Uyên gõ mạnh búa lên tấm gỗ của bục phát biểu. Hắn cũng bị âm thanh này cắt ngang dòng suy nghĩ, phục hồi tinh thần lại ngay.

Chú ý nhìn lại biển báo giá của cây cung Đồ Đồ kia thì Đình Tấn không khỏi bị giật mình kinh ngạc, bởi vì số tiền đã vượt qua con số mà hắn đã dự tính trước đó.

Thực ra trong phiên đấu giá này cũng không hề khác gì mấy với phiên đấu giá đầu tiên của vật phẩm [Đại kiếm Graphene].

Duy chỉ có bóng dáng của tên người chơi gọi là ‘Janus Dracul’, người đã thành công mua được thanh kiếm Đồ Đồ đó, thì giống như bị bốc hơi đi rồi, đã không còn thấy đâu hết.

Thay vào đó thì phiên đấu giá này lại có được sự góp mặt của Lauren Griff, một gã tỷ phú khác nằm trong top 10 người giàu nhất thế giới. Cùng với tên hội trưởng của đội Lĩnh Đánh Thuê [Lycan Bộ Tộc], gọi là Wer Frank. Vì thế nên phiên đấu giá lần này diễn ra vẫn được tính là rất sôi nổi.

Khởi đầu, có rất nhiều người bao gồm John Rothschild, Henry, Lauren Griff, Wer Frank, Jack Smith, cùng với những tên thương nhân ở chợ đen và thế giới ngầm tham gia vào tranh giá.

Nhưng tốc độ tăng giá quá nhanh làm cho món vật phẩm này nhanh chóng vượt qua dự đoán của nhiều người. Đến khi giá tiền chạm mốc 5.000 đồng tiền vàng, rất nhiều người quyết định dừng cuộc chơi.

Ở thời điểm này, những tên lái buôn nhỏ lẻ đã có thể tưởng tượng ra con số cuối cùng khủng khiếp như thế nào, thế nên rất nhiều người đã phải từ bỏ tranh giá vì tài lực không đủ.

Một vài người biết mình chắc chắn đã không thể sở hữu món vật phẩm này, nên bắt đầu bình luận hoặc than phiền như để xoa dịu nỗi buồn của họ.

- “Chết tiệt thật... đều tại bọn [The Alliance] này không thông báo ra danh mục vật phẩm đấu giá trước, nếu không thì ta đã chuẩn bị tiền sẵn rồi.”

- “Thật không ngờ mấy gã khổng lồ như Rothschild gia tộc cũng có hứng thú với buổi đấu giá này...”

- “Thôi coi như là xem cho mở mang kiến thức đi, chứ các người có bán hết gia sản chắc cũng không thể cạnh tranh lại với mấy gã tỷ phú kia đâu.”

...

Tuy rằng tiếng bình luận và than phiền đều xuất hiện ở khắp nơi, từ trong game ra đến hiện thực, kể cả ở trên mạng xã hội và diễn đàn Anh Hùng cũng không thiếu những lời đồn đãi. Nhưng cuộc đấu giá thì vẫn tiếp tục diễn ra trong sự cạnh tranh khốc liệt.

Sau một hồi lâu tranh giá, đến thời điểm hiện tại thì gần như phiên đấu giá này đã tiến vào hồi kết.

Món vật phẩm [Xuyên Giáp Cung] đã một lúc lâu không có ai tiếp FIO9ymOS tục ra giá nữa, thế nên Lý Uyên mới bắt đầu gọi giá. Lần gọi giá thứ nhất vừa xong được một lúc, nàng cũng không thấy ai ra giá nữa.

Thế là Lý Uyên chỉ có thể vung tay đập búa xuống bục gỗ, tiếp tục lớn giọng hô lên.

‘Rầm!’

- “11.300 đồng tiền vàng lần thứ hai! Có ai tiếp tục ra giá hay không?”

Trải qua hai lần kêu gọi mà vẫn không thấy có ai tiếp tục ra giá, Lý Uyên dứt khoát gõ búa một tiếng cuối cùng, kết thúc cho phiên đấu giá của món vũ khí Đồ Đồ [Xuyên Giáp Cung] này.

‘Rầm!’

- “11.300 đồng tiền vàng lần thứ ba! Thành giá!”

Ngay sau đó nàng cũng không quên lặp lại một câu căn dặn quen thuộc.

- “Chúc mừng ngài ‘John Rothschild’. Vật phẩm [Xuyên Giáp Cung] này bây giờ đã thuộc về ngài. Xin mau chóng sử dụng Ba Đậu Đậu chuyển tiền cho chúng ta để sớm nhận được vật phẩm này nhé.”

Vừa nói dứt câu, Lý Uyên lại tiếp tục hít sâu một hơi, mỉm cười cất giọng nói tiếp.

- “Vây là phiên đấu giá cuối cùng cũng đã xong, buổi đấu giá ngày hôm nay cũng đã nên đến hồi kết. Cảm ơn mọi người đã tham gia hội đấu giá do [The Alliance] tổ chức ngày hôm nay.”

Lý Uyên nói tới đây thì cũng có nghĩa là hội đấu giá này cuối cùng cũng đã đến thời điểm phải kết thúc rồi.

- “Nhân tiện cũng xin thông báo với mọi người một tin tức. [Cửa Hàng Trading Hall] sẽ tổ chức một buổi giảm giá trong thời gian nhất định (Flash sale) vào ngày mai.

Trong buổi giảm giá này vẫn còn rất nhiều vật phẩm với chất lượng và giá tiền khác nhau phù hợp cho mọi đẳng cấp người chơi. Chi tiết thông tin về vật phẩm, mọi người có thể xem và đặt hàng trực tiếp trên trang web mạng của [The Alliance].

Nàng nhanh chóng tuyên bố lời bế mạc cho lần đấu giá hội này, đồng thời cũng không quên giới thiệu và quảng cáo lễ hội giảm giá cùng với trang web mua bán hàng vừa được nàng thành lập.

Bên cạnh đó, dự định cho hội đấu giá lần thứ hai cũng đã được nàng lên kế hoạch và định ra sẵn thời gian. Nhân cơ hội này, Lý Uyên cũng thông báo một tiếng cho những tên người chơi kia, như để áp ủ sự tò mò trong lòng của bọn họ trước tiên.

- “Một lần nữa, chân thành cảm tạ mọi người đã ủng hộ. Chào tạm biệt và hẹn gặp lại mọi người vào hội đấu giá lần thứ hai sẽ được tổ chức trong tháng sau.”

Nói đoạn, Lý Uyên nhanh chóng bước ra giữa sân diễn, đứng bên cạnh con Ba Đậu Đậu mập mạp, hướng về phía những người đang quay phim trực tiếp bên dưới sân diễn, cúi chào một cái.

Ngay sau đó, màn ảnh tivi thủy tinh rộng lớn đặt trước [Cửa Hàng Trading Hall] cùng với những đoạn video trực tiếp (Livestream) trên mạng cũng dần dần trở về với tấm màn đen ban đầu của nó, báo hiệu cho chương trình đấu giá hội lần này đã xong.

...

Tàn cuộc, những tên người chơi tụ tập ở bên ngoài quảng trường trung tâm của EL thành cũng nhanh chóng tản ra xung quanh, ai trở về nhà nấy, hay nói đúng hơn là ai trở về khu vực hoạt động của người đó.

Vừa đi, bọn họ vừa hưng phấn bàn luận sôi nổi về những ý nghĩ của mình trong suốt buổi đấu giá hội vừa qua.

- “Haiz... xem xong cái hội đấu giá này làm ta cũng được mở mang tầm mắt. Trước giờ cứ nghĩ là Đồ Xanh của ta cũng là rất khá rồi, giờ mới biết mình chỉ là ếch ngồi trong đáy giếng.”

Một tên người chơi có chút cảm thán, thờ dài một hơi nói ra suy nghĩ trong lòng hắn.

Nghe được gã người chơi này than thở, một gã đồng bạn đi bên cạnh hắn cũng lên tiếng phụ họa.

- “Ừ, trang bị Đồ Đỏ đẳng cấp 25 kinh khủng thật. Phải chi ta nhặt được một món thì chẳng phải sẽ lập tức giàu to, trở thành triệu phú cũng nên haha...”

Mấy tên người chơi ở xung quanh nghe vậy thì cũng lên tiếng bình luận.

- “Hừ, người thì biết gì. Trong diễn đàn Anh Hùng bây giờ đang bàn tán rùm rền lên về bí mật của vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] kia.”

- “Tóm lại là lần sau có trang bị ta nhất định phải trừ lại. Đợi đến khi có hội đấu giá nữa thì mang ra ký gửi chứ không rao bán trên ở ngoài nữa đâu.”

- “Phải đó, không ngờ bán đấu giá lại còn lời hơn là bán ở ngoài chợ đen nữa.”

- “Biết thế thì lần trước nhặt được vài món đồ xanh từ mấy con Tinh Anh, ta đã trừ lại để gửi bán đấu giá thì nhất định sẽ được giá cao rồi.”

...

Có người thì hưng phấn, một số khác thì lại tiếc hận, nhưng đa phần bọn họ đều có một điểm giống nhau, đó chính là dự định tích trữ đồ, sau đó đem ký gửi cho [Cửa Hàng Trading Hall] tại kì đấu giá lần thứ hai trong tháng sau.

Lần đấu giá hội này, nhờ có sự suy tính và sắp xếp kỹ lưỡng từ Lý Uyên nên ấn tượng của người chơi đã dần dần bị thay đổi.

Bọn họ đã không còn thiên hướng đem đồ vật rao bán ở chợ đen nữa mà bắt đầu nhắm tới những cửa hàng có ký gửi bán đấu giá trong game.

Mà đây cũng chính là mục đích mà Lý Uyên muốn hướng tới, khi nàng lập kế hoạch tổ chức lễ hội đấu giá này.

Thứ nghĩ, nếu như cứ một món đồ đấu giá hoặc ký gửi bán trên [Cửa Hàng Trading Hall] hoặc trên trang web bán hàng online của [The Alliance], thì nàng sẽ thu phí lại được 5% tổng giá trị của món hàng đó.

Chỉ bằng cách biến [The Alliance] trở thành một người trung gian, cung cấp cho người chơi một nơi để bán hàng, Lý Uyên đã tạo ra được một cửa hàng kinh doanh không vốn, không có nguy cơ vỡ nợ, quả thật có thể nói là một phương pháp kiếm tiền hoàn mỹ.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại...

Sự thành công của buổi đấu giá này thì có 80% công lao là thuộc về Đình Tấn. Bởi chính hắn đã mang về hai món Đồ Đỏ áp trực, cùng với hơn 40 món Đồ Xanh, tạo ra hứng thú cho người chơi đấu giá.

Đó vẫn là chưa kể đến việc, trong lúc vô tình đấu giá vật phẩm mà mình cần, Đình Tấn đã góp phần gây nên một cuộc tranh giá không tương với một món vật phẩm vô dụng [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] kia nữa.

Bất quá, Đình Tấn thì cũng không quan tâm lắm đến vấn đề công lao thuộc về ai, vì [The Alliance] chung quy cũng là thuộc về hắn, chỉ cần có thể làm cho nó tốt lên thì như vậy đã là đủ lắm rồi.

Thời gian trong game hiện tại cũng đã là 3 giờ sáng.

Sau khi tuyên bố bế mạc xong, Lý Uyên nhanh chóng phân công sắp xếp mọi người chuẩn bị để chào đón khách hàng đổ xô đến mua trang bị ở [Cửa Hàng Trading Hall] vào đợt giảm giá ngày mai.

Đây cũng là một bước quan trọng trong kế hoạch mở rộng thị trường kinh doanh của [The Alliance] do Lý Uyên đặt ra.

Làm xong hết mọi việc, nàng vội vàng trở về không gian phòng riêng ở [The Alliance Khách Sạn] để kiểm kê lại những món tiền mà người chơi tham gia đấu giá đã gửi đến.

Trong khoảng thời gian hội đấu giá đang diễn ra, vì bận phải chủ trì buổi đấu giá, Lý Uyên vẫn chưa kịp xem xét lại kỹ lưỡng mấy tin nhắn thông báo nhận tiền nữa.

Cũng may là Đình Tấn đã mang ra Ba Đậu Đậu để triển khai và áp dụng vào lần đấu giá hội này, chứ nếu không thì chắc bây giờ Lý Uyên cũng không còn dư thừa sức như vậy để tiếp tục làm việc đâu mà đã nằm lăn ra ngủ vì mệt mỏi tinh thần rồi.

Ngay sau khi đã tỉ mỉ kiểm chứng tên người mua và số tiền trùng khớp lại với những thông tin ghi chép lại, Lý Uyên nhanh chóng gửi vật phẩm đến cho người chơi thông qua đường bưu kiện của hệ thống.

Đây có thể nói là một chức năng rất tuyệt vời, chỉ cần bỏ ra một khoảng chi phí nhất định cho một món đồ, người chơi có đính kèm vật phẩm vào thư rồi gửi qua cho nhau như chuyển phát nhanh ở hiện thực.

Nhờ vậy mà trong buổi đấu giá hội này, khách hàng của [The Alliance] mới được mở rộng ra đến rất nhiều quốc gia khác trên thế giới, chứ không chỉ gò bó trong mỗi đất nước Entire Land nhỏ bé này.

Đó cũng chính là nguyên do tại sao Đình Tấn rơi vào phụ bản đặc biệt thì không thể liên lạc với thế giới bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 272: Làn sóng ảnh hưởng (1)

Hội đấu giá cũng đã xong, Đình Tấn nhanh chóng gọi lại mấy người trong tiểu đội để dặn dò bọn họ một số chuyện quan trọng.

- “Chúng ta còn thời gian một ngày trong game nữa thôi, các người nếu như có chuyện gì chưa kịp làm thì nhanh chóng bàn giao lại đi, để đến khi rồi đi thì không thể quay lại giữa chừng đâu.”

Đứng trước mặt bốn người anh em trong tiểu đội của mình, Đình Tấn nghiêm mặt, trầm giọng nhắc nhở bọn họ về thời gian thi hành nhiệm vụ.

Đây không phải là lần đầu tiên hắn nhắc nhở mấy người anh em của mình. Bất quá, vì để chắc chắn không cho xuất hiện F86VBwV bất kỳ sơ sót nào, hắn mới phải nhắc đi nhắc lại nhiều lần như vậy.

Tuy rằng Báo Đen đã nói qua về thời gian rồi đi làm nhiệm vụ, chỉ nằm trong khoảng một tuần đồ lại.

Thế nhưng đã từng làm một tên quân nhân, Đình Tấn hiểu rõ, chuyện này không thể nào nói trước được, vì chẳng phải lúc nào kế hoạch đều sẽ thuận lợi

như trong dự tính, đôi lúc vẫn sẽ có những sự cố bất ngờ, không lường trước được phát sinh.

Cho nên hẳn vẫn phải chuẩn bị trước cho mọi tình huống có khả năng xảy ra nhất. Đó là một thói quen, cũng như điều quan trọng nhất mà hẳn cần phải làm để có thể được toàn mạng trở về, dù tham gia vào bất cứ nhiệm vụ từ lớn đến nhỏ nào đi chăng nữa.

Bốn người, Ameerah, Louis, David và Terrell cũng bị lời nói của Đình Tấn làm cho trở nên nghiêm túc hơn. Bọn họ đồng loạt gật đầu ra hiệu đã hiểu.

Riêng chỉ có mấy tên thanh niên phó chỉ huy bên cạnh là vẫn còn ngơ ngác, không hiểu chuyện gì xảy ra.

Đình Tấn trông thấy bốn người cũng đã hiểu rõ tầm quan trọng của chuyện này, nên gương mặt nghiêm túc cũng từ từ giãn ra.

- “Tốt rồi, mọi người trở về phòng tu luyện rồi nghỉ ngơi đi. Thời gian cũng không còn sớm nữa đâu.”

Hắn mỉm cười, gật đầu ra hiệu giải tán.

Đứng chờ đến khi mọi người rời đi hết chỉ còn lại một mình, lại nhìn xung quanh sảnh lầu ba đầy yên tĩnh và vắng vẻ, Đình Tấn không khỏi thở ra một hơi dài cảm thán.

Nhớ lại ngày nào vừa mới mua được cửa hàng, khu vực sảnh ở tầng ba này vẫn còn rất đơn sơ, vậy mà giờ đây, nó đã thay đổi nhanh đến chóng mặt. Nghĩ đến những sự thay đổi này, Đình Tấn không tự chủ nhớ đến bóng hình của Lý Uyên.

Nếu không có sự giúp đỡ nhiệt tình của nàng, chắc cô lẽ [The Alliance] cũng không thể lớn mạnh được như bây giờ, hay thậm chí còn có thể bị rất nhiều công hội khác vượt mặt rồi.

Đôi mắt đảo quanh một vòng, bàn tay hắn giơ lên rồi ngừng lại giữa chừng, dường như đang do dự, phân vân điều gì đó. Thế nhưng rất nhanh thì hắn đã dứt khoát làm ra quyết định.

...

Keng! – Ngài nhận được một tin nhắn mật.

Đang ngồi kiểm kê lại thông tin của khách hàng trong không gian phòng riêng của mình, bên tai của Lý Uyên lại vang lên âm thanh thông báo của hệ thống.

Xoa xoa cái đầu hơi choáng váng và mệt mỏi vì phải tập trung đầu óc để làm việc liên tục, nàng vung tay lên mở ra giao diện hệ thống tin nhắn kiểm tra.

- “Đừng có làm việc quá sức, sẽ ảnh hưởng không tốt đến sức khỏe đấy. Tranh thủ nghỉ ngơi sớm đi. . .”

Liếc mắt nhìn sơ qua nội dung tin nhắn này, Lý Uyên có chút ngạc nhiên. Đến khi nàng nhìn lại tên của người gửi, khóe miệng không kìm được kéo ra một vòng, nở một nụ cười rạng rỡ, đầy hạnh phúc.

Mệt mỏi trong đầu dường như cũng bị đoạn tin nhắn này thổi bay đi một nửa. Bàn tay nàng nhanh chóng lướt đi trên mặt bàn phím ảo, soạn tin nhắn phản hồi lại.

- “Ngươi cũng vậy nhé. Ngày mai gặp lại.”

Bấm gửi đi, Lý Uyên đột nhiên cảm thấy dường như mình có chút nhớ nhung, đồng thời cũng hơi nôn nóng, muốn trời mau sáng nhanh hơn để gặp lại con người đó.

Nghĩ đến đây, hai gò má của nàng bỗng dưng trở nên nóng hơn. Lý Uyên có chút xấu hổ đưa hai tay lên áp vào gò má của mình như muốn tản nhiệt trên mặt mình. Đầu cũng lắc lắc một chút, muốn đẩy những suy nghĩ đang xuất hiện trong đầu mình ra ngoài hết.

Bất quá, cảm giác đó lại không hề nhạt phai đi mà càng lúc càng chiếm cứ đầu óc của nàng. Nhịn không được, Lý Uyên cắn nhẹ đôi môi nhỏ, đỏ mọng của mình, lẩm bẩm mắng một câu.

- “Tên khốn này, đã khuya vậy mà vẫn còn làm phiền ta. . .”

Tuy rằng mắng chửi, thế nhưng bên trong giọng điệu không hề có ý tứ trách móc gì, mà ngược lại giống như là đang mắng yêu nhiều hơn.

Nàng nói thầm một mình xong thì không thể làm gì khác hơn là tiếp tục tập trung vào làm việc, muốn phân tán suy nghĩ của mình để không nhớ đến hắn nữa.

...

Cũng trong lúc Lý Uyên đang bận bịu làm việc trong không gian phòng riêng, thì ở thế giới bên ngoài đang bắt đầu sôi trào lên, người chơi hầu hết đều không đi ngủ mà tụ tập với nhau, bàn tán về những món đồ xuất hiện trong hội đấu giá vừa kết thúc.

Ngoài ra, trong các trang thông tin lớn và các trang web diễn đàn có liên quan đến game Anh Hùng, chủ đề nóng nhất ngay lúc này chính là đang nói về

cuộc đấu giá của món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện].

Bên cạnh đó, ở thế giới hiện thực, hàng tỷ người dân cũng bị hội đấu giá này hấp dẫn sự chú ý rất nhiều. Không chỉ vì hội đấu giá này có rất nhiều người tham gia, mà còn là vì giá trị của những món vật phẩm đấu giá đã vượt qua sức tưởng tượng của bọn họ.

Bởi vì chính sách ưu tiên, thúc đẩy người dân tiến vào chơi game Anh Hùng của chính phủ, cho nên những tin tức có liên quan đến game Anh Hùng rất được các đài truyền hình giải trí và các phương tiện truyền thông chú ý.

Lẽ dĩ nhiên, một sự kiện lớn có tầm cỡ thế giới như buổi đấu giá hội đầu tiên trong thế giới Anh Hùng, được [The Alliance] tổ chức, thì sẽ được rất nhiều đài truyền hình hoặc đài phát thanh ở khắp nơi trên thế giới chú ý đến.

...

- “Chào ngài Nam. Xin hỏi, ngài cảm thấy như thế nào sau khi bán được món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] kia với mức giá không tưởng 40 triệu \$?

Một đài truyền hình lớn của nước Entire Land đã nhanh chóng tìm được thông tin và liên lạc với người chủ nhân của món vật phẩm [Sách chế tạo thuốc khôi phục toàn diện] kia.

Gã đàn ông tên Nam lúc này rất hưng phấn và kích động không nói nên lời. Sau một trận cười to, hắn mới mở miệng nói với cô gái phóng viên trước mặt mình.

- “Rất cảm tạ những vị lãnh đạo của [The Alliance] đã tổ chức lễ hội đấu giá này. Ta thật sự không thể tưởng tượng được hai món vật phẩm của mình lại có thể bán được với giá cả hơn 8.000 đồng tiền vàng. Nếu như không phải có hội đấu giá của [The Alliance] thì chắc ta đã mang nó bán đi với giá 100 đồng tiền vàng rồi. Hahaha...”

- “Ta nhận được tin tức từ ba tên người chơi khác. Bọn họ nói món vật phẩm này cũng có một phần là thuộc về bọn họ, nhưng ngài đã âm thầm ôm trọn, giấu đi làm của riêng. Bọn họ sẽ đâm đơn lên tòa án chính phủ để khởi kiện ngài về tội chiếm đoạt tài sản. Sự việc có phải như vậy không ạ?”

Người phóng viên này nhanh chóng hỏi lại, như để kiểm chứng thông tin mà nàng nhận được, đồng thời cũng là thu thập thêm tin tức cho bản tin.

Câu hỏi này không khác gì một chậu nước lạnh, xối lên đầu người đàn ông to con kia, dập tắt sự hưng phấn của hắn. Hừ lạnh một tiếng, hắn bắt đầu chậm rãi hồi đáp.

- “Còn muốn đòi phần của mình à?! Hừ! Bọn khốn vô ơn bạc nghĩa đây không có phần nào trong số tiền này cả. Ta đã có một cuộc giao dịch, mua lại ‘phần’ của bọn chúng trong hai món đồ này và bọn chúng cũng đã đồng ý rồi. Ta có quay phim lại rõ ràng đây, người nếu không tin thì ta có thể lấy ra cung cấp, làm bằng chứng.”

Nói đoạn hắn lật tay, mở ra màn hình giả lập của điện thoại, sau đó điều chỉnh đoạn phim mà hắn giao dịch túi tiền có 100 đồng tiền vàng cho ba tên thanh niên, đồng đội cũ của hắn. Làm một tên người chơi già dặn, đã trải qua nhiều sự đời như hắn thì làm sao không có hậu chiêu, để phòng người khác trở mặt chứ.

Cô gái phóng viên xem xong đoạn phim quay lại cảnh giao dịch kia thì cũng âm thầm gật đầu. Mỉm cười, nàng nói lời cảm tạ.

- “Cảm tạ sự hợp tác của ngài. Ta sẽ đưa ra phần tin tức này để trả lại sự trong sạch cho ngài. Bài phỏng vấn của chương trình [Người Nổi Tiếng] đến đây là hết, xin mời quý vị và các bạn tiếp tục đón xem trong chương sau.”

Đoạn phim phỏng vấn trực tiếp này nhanh chóng kết thúc, đồng thời nó cũng được lan truyền ra khắp nơi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 273: Làn sóng ảnh hưởng (2)

Có thể thấy rõ, gã đàn ông này cũng không biết được giá trị thật của món đồ này. Thế mới nói, hội đấu giá đã vô tình làm cho hắn trở thành triệu phú chỉ trong chớp mắt, đồng thời cũng càng làm cho những người dân thường chưa tham gia game ngoài hiện thực càng bị cuốn hút nhiều hơn.

Rất nhiều người bắt đầu tìm kiếm thông tin rồi bàn luận về hội đấu giá. Điều đó vô tình làm cho thứ hạng của các từ khóa liên quan đến game Anh Hùng hoặc hội đấu giá và những F87dp1YL món vật phẩm trong game cũng được đẩy lên cao.

Tại thời điểm này, Đinh Tấn thì không hề hay biết những chuyện đang xảy ra bên ngoài. Hắn đang bận rộn với những việc tu luyện của mình cùng với những sắp xếp cho kế hoạch hoạt động trong thời gian sắp tới.

Cùng với sự chú ý của tất cả mọi người, tốc độ tiêu thụ của mũ và cabin trò chơi cũng được tăng nhanh lên rất nhiều lần trong suốt cả ngày mà hội đấu giá diễn ra.

Cho đến nay, người chơi đẳng cấp trung bình chỉ mới đạt đến con số 20 – 22 cấp và đẳng cấp cao nhất chính là Đinh Tấn với con số 31 cấp.

Tuy rằng chênh lệch đẳng cấp cũng hơi nhiều một chút, nhưng những người chưa từng chơi game Anh Hùng cũng không hề lo lắng nhiều về chuyện đó, bởi vì sự hấp dẫn của cơ hội kiếm tiền, làm giàu trong game là quá lớn.

Cuối cùng, gần như số lượng mũ và cabin trò chơi còn tồn kho lại của những nhà phát hành game đều đã bị bán đi sạch sẽ.

Thông qua con số thiết bị chơi game đó, rất nhiều những công ty và tập đoàn lớn cũng đã bắt đầu chú ý đến tầm ảnh hưởng của game Anh Hùng này.

Mặc dù trước đó, bọn họ cũng đặt sự chú ý của mình vào trò chơi này, nhưng mà mức độ quan tâm thì cũng không nhiều lắm.

Tối đa thì cũng chỉ dừng lại ở việc thu mua một số phòng làm việc (Studio) nhỏ lẻ trong game hoặc đầu tư chút tiền, thành lập một văn phòng riêng rồi để bọn họ tự do hoạt động mà thôi.

Nhưng hiện tại, sau khi đã nhận ra được tầm ảnh hưởng lớn của game, những công ty và tập đoàn này mới nhanh chóng thay đổi thái độ của mình.

Bọn họ đồng loạt bơm tiền, đầu tư vào những tổ chức của mình ở trong game hoặc thuê mướn những cao thủ chơi game, có kinh nghiệm về quản lý và dẫn dắt một thế lực lớn, để đầu quân làm việc cho mình.

Điều này vô tình làm cho giá tiền quy đổi giữa game và hiện thực bị thay đổi nhanh chóng. Từ [1 tiền đồng cho 0.5 \$] đã nhanh chóng tăng lên lại thành [1 tiền đồng cho 0.75 \$].

Mặc dù chỉ tăng lên 0.25 \$, nhưng chỉ cần tích lũy trong người hơn 1 đồng tiền vàng thôi thì những tên người chơi đã có thể quy đổi ra 7.500 \$ tiền hiện thực rồi. Con số này nhiều hơn đến 2.500 \$ so với thời điểm trước khi hội đấu giá được tổ chức nữa.

Chưa dừng lại tại đó, giá tiền tăng lên cũng góp phần làm cho giá cả vật phẩm và trang bị đều bị thay đổi nhanh đến chóng mặt.

Nhất là những món trang bị Đồ Trắng và Đồ Xanh cấp thấp, bị xem như là rác rưởi, phế thải trong đoạn thời gian gần đây, nhanh chóng bị đẩy giá lên cao ngất ngưỡng, hơn rất nhiều lần so với giá trị thực sự của nó.

Tại thời điểm này, nếu như một tên người chơi muốn mua sắm cho mình một bộ trang bị Đồ Trắng cấp 10 thì phải bỏ ra số tiền đến hơn 2.000 \$, nhiều hơn gần ba, bốn lần so với đoạn thời gian trước nữa.

Ấy vậy mà cũng không ngăn cản được người chơi nhiệt tình tham gia vào thế giới game Anh Hùng này. Có thể nói bọn thương nhân cùng với lái buôn trong chợ đen và thế giới ngầm là người được lợi rất nhiều từ buổi đấu giá của [The Alliance].

...

Cuộc đấu giá dựa trên những quy tắc rất đơn giản và nó cũng đã kết thúc từ lâu, nhưng một vài người biết rằng nó sẽ không kết thúc một cách đơn giản như vậy.

Bởi vì hội đấu giá này đã kết thúc với một số lượng tiền giao dịch khổng lồ. Rất nhiều người sẽ biết đến nó thông qua báo chí hoặc truyền miệng hoặc các phương tiện truyền thông xung quanh.

Để tạo ra một bài quảng cáo thì phải cần chi ra rất nhiều tiền, nhưng mấy khi quảng cáo lại có thể thu hút được sự chú ý đâu. Phần đông người chỉ xem nó như là một kẻ phá hời, hay chen ngang những đoạn phim hoặc tin tức hay mà mình đang xem, làm tuột cảm xúc.

Còn đối với tin tức hoặc phóng sự về một nhân vật phát lên thành triệu phú trong phút chốc chỉ nhờ bán được một món vật phẩm game, thì dĩ nhiên sẽ có rất nhiều người đều quan tâm và chú ý. Đây cũng chính là cách mà bộ phận khảo sát trong mỗi công ty đều tìm hiểu về vấn đề.

Các công ty truyền thông kỹ thuật số đang cạnh tranh nhau gay gắt, các đài truyền hình về trò chơi cần một nhân vật làm người đại diện, để thu hút thêm người tham gia vào game. Điều này sẽ góp phần tăng độ tin cậy và hình tượng của đài truyền hình trong lòng công chúng.

Chính vì điều đó mà những công ty truyền thông kỹ thuật số và các đài truyền hình đua nhau đưa tin về người đàn ông to con tên Nam kia, hoặc tin tức về buổi đấu giá, hay nói đúng hơn là về tập đoàn [The Alliance] vừa mới nổi lên này.

Vô hình trung, tập đoàn [The Alliance] của Đinh Tấn đã được đưa ra làm người đại diện cho game Anh Hùng trước toàn thể công chúng trên thế giới. Mà nhờ vậy, những gì thuộc về tập đoàn [The Alliance] cũng bắt đầu lọt vào mắt rất nhiều người.

Đinh Tấn, người sáng lập, cũng là chủ tịch của tập đoàn [The Alliance], trở nên nổi tiếng.

CEO của tập đoàn [The Alliance] là Lý Uyên cũng được rất nhiều người chú ý, bởi vì cả về bề ngoài và năng lực của nàng đều quá hoàn hảo.

Còn lại những thành viên quản lý cao cấp trong tiểu đội của Đinh Tấn cũng nhanh chóng được mọi người biết đến.

Nhưng có một điều không thể ngờ tới là lại có một nhân vật càng trở nên nổi tiếng hơn cả những người vừa kể trên.

Đúng vậy! Đó chính là con Ba Đậu Đậu, một phần mềm trí tuệ nhân tạo.

Ngay sau khi đài truyền hình truyền phát ra tin tức của buổi đấu giá và tập đoàn [The Alliance], sự tồn tại của Ba Đậu Đậu cũng nhanh chóng lọt vào mắt của công chúng trên toàn thế giới.

Mặc dù đấu giá hội đã kết thúc, thế nhưng đoạn phim trực tiếp (Livestream) trước đó vẫn còn lưu lại, và dĩ nhiên là mục tải về của phần mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu đều có ở bên trong đó.

Một số người vì tò mò muốn thử trải nghiệm cái mới, hoặc muốn kiểm chứng Ba Đậu Đậu quả thực có thông minh như vậy không, nên đã không ngần ngại tải Ba Đậu Đậu về những thiết bị điện tử như máy tính, điện thoại, đồng hồ, tivi v.v... của mình.

Sau khi tải và sử dụng được một hồi lâu, gần như 99,9% những người này đều bị Ba Đậu Đậu thuyết phục bởi khả năng phản ứng, đối thoại và giao tiếp của nó với mệnh lệnh của người dùng quá chân thực.

Những người này sau khi phát hiện được sự thú vị ở Ba Đậu Đậu thì lập tức chạy đi giới thiệu cho người thân, bạn bè hoặc đăng tải lên các trang mạng xã hội, diễn đàn công nghệ. Thậm chí là đã có người thành lập tổ chức fan hâm mộ cho Ba Đậu Đậu luôn nữa.

Cứ như vậy, Ba Đậu Đậu được nhóm người này nhiệt tình quảng cáo ở khắp mọi nơi, nhưng Lý Uyên và Đinh Tấn thì lại không cần phải chi ra dù chỉ là một ‘Đồng xu, các bạc’ nào hết.

Sự xuất hiện của Ba Đậu Đậu mang lại niềm vui cho rất nhiều người, nhưng cũng không phải là tất cả ai cũng đều như vậy.

Trái ngược lại với những công ty truyền thông đang hưng phấn vì có tin tức nóng hổi, hay những công ty thương mại điện tử, nắm bắt được một cơ hội kinh doanh mới. Những công ty thiên về phần mềm khoa học và kỹ thuật như Apple, IBM, Google, Samsung, BKAV... lại bị Ba Đậu Đậu làm cho đầy sống, đứng ngồi không yên.

Làm một công ty phần mềm, công nghệ cao, nếu như sản phẩm của bọn họ đột ngột trở nên lỗi thời, vậy thì cũng đồng nghĩa với việc, ngày tàn của bọn họ cũng sắp đến.

Chính vì điều đó mà khi phát hiện có một con vật trí tuệ nhân tạo cao cấp hơn của công ty mình rất nhiều lần, những người trong bộ máy đầu não của mấy công ty này mới tập trung lại với nhau, tổ chức một buổi họp để tìm ra phương án ứng đối.

Và cuối cùng phương án đưa ra chính là triển khai một tổ nghiên cứu, phân tích ra những kỹ thuật được áp dụng trong phần mềm của Ba Đậu Đậu.

Song song với chuyện đó, bọn họ còn tìm cách chặn đứng những người dùng sản phẩm của mình, không cho tiếp tục tải về phần mềm của Ba Đậu Đậu.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 274: Phương án giải quyết của tập đoàn lớn

Cách làm của những công ty này tuy rằng có thể tạm thời ngăn chặn người dùng tải ứng dụng từ kho phần mềm mà bọn họ cung cấp, thế nhưng điều đó cũng không thể áp dụng dài lâu được.

Bởi vì lúc nào cũng sẽ có một số chuyên gia tìm ra cách lách luật, sau đó tạo ra một phương pháp đơn giản nhất để thực hiện và chia sẻ rộng rãi cho mọi người, còn việc tính phí hay không thì nói sau.

Chính vì điều đó mà những công ty công nghệ và phần mềm lớn này bắt đầu dòi ánh mắt về phía tập đoàn [The Alliance].

...

Sau khi buổi đấu giá đã kết thúc được hơn 6 tiếng, thì ánh mặt trời cũng bắt đầu ló dạng ở trong thế giới Anh Hùng.

Tại USA thành, trong một căn nhà cao 6 tầng được thuê mướn làm văn phòng cho công ty Apple, một người đàn ông trung niên đeo kính, hiện tại vẫn còn đang vào đầu, bứt tai để tìm cách giải quyết vấn đề về sự xuất hiện đột ngột của Ba Đậu Đậu.

Hắn ta chỉ khoảng chừng 50 tuổi, đầu hơi hói với gương mặt già hơn đến gần 20 năm, so với tuổi tác thật của mình. Chắc có lẽ là do áp lực công việc kinh doanh quá lớn làm hắn bị lão hóa nhanh hơn.

‘Reng reng...’

Âm thanh tiếng chuông điện thoại vang lên bên tai, cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

- “Thế nào rồi? Đã tìm ra được manh mối gì chưa?”

Vội vàng đưa tay áp lên má nghe máy, câu đầu tiên hắn hỏi vẫn là câu nói mà trước đó hắn đã hỏi qua rất nhiều lần.

- “Xin lỗi ngài Steve Cook. Chúng ta đã cố hết sức rồi nhưng chỉ mới vượt qua được lớp tường lửa thứ nhất thôi. Không biết đối phương có tổng cộng bao nhiêu lớp tường lửa nhưng mà trước nhất thì chúng ta đã bỏ tay với bức tường thứ hai này rồi.

Còn cái phần mềm trí tuệ nhân tạo kia thì giống hệt như là được lập trình bằng một loại ngôn ngữ hoàn toàn mới vậy. Không hề có một điểm tương tự với bất cứ ngôn ngữ lập trình hiện hành nào ở thời điểm hiện tại. Muốn chúng ta hoàn toàn giải mã ra được thuật toán hoạt động của nó thì chắc phải tiêu tốn không dưới 8 tháng đầu tư nữa ngài.”

Một giọng nói khàn khàn vang lên bên tai của người đàn ông trung niên tên Steve Cook này.

Nghe trong giọng nói của đối phương dường như hơi sa sút, Steve Cook lập tức hiểu ra ngay tập đoàn [The Alliance] mới được thành lập không lâu này cũng không phải đơn giản như hắn vẫn tưởng tượng.

Hắn ta nhanh chóng trấn an người ở phía bên kia đầu dây điện thoại.

- “Không sao các người cứ tiếp tục làm đi, chỉ cần tìm ra được thuật toán hoạt động của bộ phần mềm đó là được, ta có thể chi thêm gấp đôi tiền công...”

Nhưng không chờ cho Steve Cook nói xong thì người kia đã chen lời, cắt ngang.

- “Thú thật với ngài, lúc chúng ta tấn công vào lớp tường lửa thứ nhất, bọn họ còn không thèm ra tay làm ra bất cứ hành động phòng thủ nào nữa. Khởi đầu chúng ta rất muốn cho đám kiêu ngạo đó một bài học vì khinh địch, nhưng mà đến giờ ta mới hiểu, thực lực và trình độ kỹ thuật của đôi bên chênh lệch quá lớn.

Người trong đội của ta đã hết cách rồi, nên sau khi thống nhất với cả đội thì ta gọi đến đây là để nói với ngài rằng, chúng ta muốn từ bỏ yêu cầu của ngài.

Một hồi nữa sẽ có người chuyển khoản lại toàn bộ số tiền mà ngài đã chuyển khoản trước đó, xem như lần này chúng ta làm việc miễn phí cho ngài.”

Nói đoạn, người kia cũng không chờ cho Steve Cook có bất cứ phản ứng nào, lập tức cắt đứt kết nối điện thoại.

Điều đó không khỏi làm cho Steve Cook có chút thất vọng nhìn vào hình chiếu giả lập giao diện của điện thoại trên lòng bàn tay mình.

Người mà Steve Cook vừa nói chuyện chính là thủ lĩnh của băng [Mũ đen nước Mỹ] (Black Hat USA), một băng nhóm hacker tội phạm nổi tiếng trong thế giới ngầm của mạng internet của nước Mỹ.

Hắn và đồng bọn đã thành công đánh sập rất nhiều máy chủ của những công ty lớn, thậm chí bọn họ còn kiêu ngạo đến nỗi tấn công vào những ngân hàng lớn xuyên quốc gia cũng để trộm cắp một số tiền rất lớn.

Vì không muốn liên lụy đến tập đoàn Apple, Steve Cook đã phải thuê mướn những người hacker này để tấn công vào máy chủ lưu trữ dữ liệu của Ba Đậu Đậu để ăn trộm thông tin.

Đồng thời cũng thực hiện công việc phân tích và giải mã gói phần mềm được cài đặt trên các thiết bị điện tử, để tìm ra được thuật toán hoạt động của bộ phần mềm trí tuệ nhân tạo này.

Vậy mà không ngờ, một băng nhóm có thực lực mạnh mẽ và kiêu ngạo đến như vậy lại có thể thốt ra một câu “Thực lực chênh lệch quá lớn”.

Chẳng những thế mà bọn họ còn tình nguyện làm việc không công nữa, thì Steve Cook đã đủ hiểu được mình đã rơi vào trong một ngõ cụt không có phương hướng giải quyết.

Thở dài một hơi, Steve Cook tắt đi điện thoại, hai tay ôm trán, trầm lặng suy nghĩ phương hướng giải quyết trước mắt.

Một hồi lâu sau đó, dường như đã đưa ra quyết định cuối cùng, Steve Cook mở ra điện thoại, gọi cho thư ký của mình.

- “Sắp xếp cho ta một cuộc hẹn với CEO của tập đoàn [The Alliance].”

- “Vâng!”

Chờ cho bên kia truyền ra tiếng trả lời của một cô gái, Steve Cook lập tức cúp máy rồi bắt đầu mở ra máy tính, tìm kiếm tất cả thông tin về tập đoàn [The Alliance] này.

...

Cùng lúc đó, ở những khu vực thành thị khác trong thế giới Anh Hùng cũng bắt đầu trở nên nhộn nhịp hơn, vì thời điểm hiện tại chính là giờ bắt đầu đi làm

của những văn phòng công ty đã được chuyển dời vào game.

Bất quá, cũng có một số người cả đêm không ngủ giống như trường hợp của Steve Cook. Một số ít trong những người này chính là giám đốc điều hành của các công ty công nghệ và phần mềm lớn, nổi tiếng trên thế giới.

Tình thế của bọn họ đều giống hệt như Steve Cook, bởi vì sự xuất hiện bất thành linh của Ba Đậu Đậu mà làm cho cả tập đoàn bị rối loạn cả lên. Không ai biết nó từ đâu ra, cũng không ai biết là nó do ai khởi tạo hay nghiên cứu. Cứ như nó bỗng nhiên từ trên trời rơi xuống vậy.

Chính vì sự đột ngột này mới làm cho bọn họ không kịp trở tay, tìm ra phương án giải quyết tối ưu. Một số người có thực lực mạnh mẽ như tập đoàn IBM, Samsung, Tencent đã thuê mướn hacker như Steve Cook hồng tìm bí mật của đối phương.

Nhưng tất cả đều chỉ có một kết quả là thất bại thảm hại. Điều này làm cho phần lớn những tập đoàn này bắt đầu thay đổi thái độ, muốn tìm ra phương án giải quyết khác thay vì dùng thực lực trong chuyên ngành khoa học, kỹ thuật và công nghệ cao của bọn họ.

Một vài người giống như Steve Cook, lựa chọn phương án giải quyết là liên hệ với người quản lý của [The Alliance] để thử bàn bạc phương án hợp tác cùng có lợi cho đôi bên.

Số khác lại lựa chọn cách tiêu cực hơn, chính là vẫn tiếp tục sử dụng thủ đoạn công kích mạng lưới máy chủ của tập đoàn [The Alliance] nhằm ăn trộm thông tin và dữ liệu, tìm ra bí mật của Ba Đậu Đậu.

Khả năng thành công của thủ đoạn trộm cướp này tuy rằng đã được báo trước là không cao, nhưng những người chủ quản tập đoàn đều tin chắc chỉ cần tập trung nhiều nhân lực hơn thì nhất định sẽ có thể làm được.

Thực ra bọn họ không phải là không muốn hợp tác với [The Alliance], nhưng mà dù sao thì hiện tại, Ba Đậu Đậu vẫn còn chưa chính thức được tung ra thị trường. Cho nên bây giờ vẫn còn có cơ hội, thì những người này đều muốn thử một lần.

Nếu quả thật có thể tìm ra bí mật trong bộ phần mềm trí tuệ nhân tạo này, bọn họ hoàn toàn có thể tự lập phát triển mà không cần phải chia chác lợi nhuận cho bất cứ ai.

Thế mới nói, tiền tài có thể làm che mờ đi tầm nhìn của con người, dù rằng kẻ đó thông thái đến đâu đi chăng nữa.

...

Bất quá, những chuyện này Đinh Tấn đều không hề hay biết gì. Vì lúc này hắn đang tập luyện để thi triển ra kỹ năng “Vận Phong Thuật” sau một đêm dài ròng rã ngồi nghiên cứu.

Bởi vì trong game, khi tiến vào khu vực thành thị an toàn, ngoại trừ kỹ năng tu luyện thì người chơi không được phép sử dụng bất cứ kỹ năng nào khác nữa. Chính vì vậy mà Đinh Tấn chỉ có thể chờ đợi cho trời sáng rồi nhanh chóng chuồn ra ngoài thành để thử nghiệm.

Quả thực, mọi chuyện đều giống như người xưa thường nói, ‘Có học thì phải có hành’ mà học lý thuyết thì bao giờ cũng dễ dàng hơn là mang ra ngoài thực hành.

Đinh Tấn đã thử triệu hồi “Vận Phong Thuật” hơn 2 giờ đồng hồ mà vẫn chưa thể cảm nhận được cái nguyên tố thuộc tính [Phong] như trong bí kíp đã nói.

Bỏ ra hơn 15 phút để cẩn thận nhớ lại từng câu chữ trong bí kíp đã nói, hắn lại bắt đầu một vòng mới thử triệu hồi kỹ năng “Vận Phong Thuật”.

Nhắm mắt, hít sâu một hơi, Đinh Tấn dựa theo như những gì đã làm với “Bộc Lôi Thuật” để chậm rãi cảm nhận nguyên tố thuộc tính [Phong] trong không khí đang chảy vào TGqYcye khí quản của mình.

‘Vù vù...’

Một cơn gió thổi nhẹ qua người, tốc bay lên áo khoác và quần áo bên ngoài của hắn. Bất chợt, dường như nắm bắt được cái gì đó từ cơn gió kia, Đinh Tấn vội vàng phóng ra tinh thần của mình, truy đuổi theo cơn gió đó.

Keng! – Phát hiện người chơi tự chủ sử dụng kỹ năng “Vận Phong Thuật”, kỹ năng sẽ được tự động thêm vào.

Chúc mừng, ngài học được kỹ năng “Vận Phong Thuật”. Xin chăm chỉ tu luyện tăng cường thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 275: Học được Vận Phong Thuật, báo chí tin xấu

Nghe được âm thanh này của hệ thống, Đình Tấn không kiềm được vui mừng, vung mạnh nắm tay một cái.

Hắn vội vàng mở ra kiểm tra xem thuộc tính của kỹ năng này có thay đổi gì nhiều hay không.

Vận Phong Thuật

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Dùng tinh thần thành lập mối liên kết với nguyên tố [Phong] trong không gian xung quanh, phụ trợ cho bản thân người sử dụng và những đối tượng có liên kết tinh thần với họ được gia tăng thêm một ít tốc độ và kháng bị đánh bay.

Tiêu hao: Khi kích hoạt, vĩnh viễn khấu trừ 30% lượng MP tối đa.

Hiệu quả: Gia tăng 10% toàn bộ thuộc tính tốc độ, giảm khả năng bị đánh bay 10%. Giới hạn đối tượng liên kết = [Điểm tinh thần / 30]

Đồng bộ hóa hiện thực: Thuộc tính tương tự như trên, độ tương đồng khoảng 95%.

Thuộc tính hoàn toàn không có quá nhiều sự thay đổi, duy chỉ có thêm một dòng thông số về sự chênh lệch giữa game và hiện thực khi sử dụng kỹ năng này.

- “Không biết nguyên tố thuộc tính [Phong] có hiệu ứng phụ nào khác nữa không nhỉ...”

Đình Tấn vừa quan sát thông số xong thì có chút tò mò, tự lẩm bẫm một mình. Hắn là nghĩ rằng, có thể nguyên tố thuộc tính [Phong] chắc cũng sẽ có ẩn tàng một hiệu ứng phụ nào đó như hiệu ứng “Tê Liệt” của nguyên tố thuộc tính [Lôi] vậy.

Bây giờ đã kích hoạt đồng bộ hóa kỹ năng với hiện thực, thế nhưng thông tin về hiệu ứng của nguyên tố thuộc tính [Phong] vẫn không có nhắc đến.

Điều này lập tức làm cho Đình Tấn hiểu ra, ắt hẳn kỹ năng này cũng giống với “Bộc Lôi Thuật”, người chơi phải tự mình tìm hiểu vấn đề này mà thôi.

Vung tay tắt đi bảng thông số, Đình Tấn lên đường đi trở về EL thành. Hiện tại thời gian cũng chỉ mới có hơn 11 giờ sáng mà thôi, tức là đã trôi qua 10 tiếng thời gian trong game, kể từ khi buổi đấu giá hội kết thúc.

Mà đêm nay hắn phải thoát game ra hiện thực để đi làm nhiệm vụ rồi, thế nên Đình Tấn cũng muốn tranh thủ một chút ít thời gian còn lại này để sắp xếp và giải quyết những sự vụ của [The Alliance].

Tuy rằng [The Alliance] đã có Lý Uyên quản lý rất tốt nhưng dù sao cũng sẽ có một số chuyện ví dụ như tuyển mộ thành viên hoặc ký kết hợp đồng thì vẫn cần phải có hội trưởng kiêm chủ tịch của tập đoàn [The Alliance] đứng ra.

“Lưu Thủy Gia Tốc”

Thì thầm một tiếng trong đầu, Đình Tấn kích hoạt kỹ năng gia tốc mà mình vừa học được cách đây không lâu. Cả thân thể trở nên nhẹ hẫng đi, hắn lướt đi như một con gió thổi qua mặt nước, tốc độ nhanh hơn gấp đôi so với lúc bình thường. Áo khoác bên ngoài cũng bị gió thổi làm tốc bay lên không trung.

Bỏ ra không đến 15 phút thời gian, Đình Tấn đã về đến được [The Alliance Khách Sạn]. Nhưng vừa bước vào được sảnh thì thân ảnh của Lý Uyên đã chặn trước mặt hắn rồi.

- “Ngươi về đúng lúc lắm, ta cũng vừa muốn nhắn tin gọi ngươi đây. Theo ta một chút, có chuyện quan trọng cần bàn bạc.”

Lý Uyên có chút gấp gáp nói, sau đó xoay người dẫn đầu đi về một góc vắng vẻ, nơi có bố trí vài ba bộ bàn ghế cho người chơi ngồi chờ đợi hoặc nghỉ ngơi trong đại sảnh của [The Alliance Khách Sạn].

Đình Tấn cũng có chút ngạc nhiên, không hiểu vì chuyện gì mà lại làm nằng trở nên gấp gáp như vậy. Hắn nhanh chóng cất bước đuổi theo sau Lý Uyên.

Ngồi đối diện nhau, Lý Uyên mới chậm rãi nói.

- “Chắc ngươi cũng chưa biết sau khi buổi đấu giá thì tình hình thế giới ở bên ngoài ra sao nhỉ?”

Nghe câu hỏi của Lý Uyên, Đình Tấn hơi khó hiểu, gật gật đầu mình.

Bất quá, nằng cũng không có giải thích gì cho Đình Tấn mà chỉ gọi một tiếng, ra lệnh cho Ba Đậu Đậu.

- “Ba Đậu Đậu, mở những trang tin tức có liên quan đến ngươi đi.”

- “Vâng, cô chủ”

Giọng nói của Ba Đậu Đậu vang lên, ngay sau đó, nó liên tục vung tay múa chân, vút ra những tấm bảng nhỏ, chính là màn hình giả lập giao diện của trình duyệt web.

Phía trên những màn hình giả lập đó đang bày ra vô số những trang mạng tin tức khác nhau, từ lớn đến nhỏ, của các nước trên thế giới, như BBC, CNN, VTV v.v...

Thời gian đăng tải những đoạn tin tức này đều không xê xích gì nhiều, cũng chỉ trong khoảng thời gian mà hắn đi ra ngoài luyện tập kỹ năng “Vận Phong Thuật” mà thôi.

Về phần nội dung, những trang tin tức này có những bài đăng tin tức tương tự nhau khá nhiều, đều là đang nói về phần mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu.

Liếc mắt nhìn sơ qua, Đinh Tấn xem những đoạn tiêu đề của mấy bài báo này thì cũng bị làm cho buồn cười không thôi.

(BBC)

- “Ba Đậu Đậu – Con quái vật không lồ tiếp theo của lĩnh vực công nghệ cao?”

Tay chống cằm, Đinh Tấn lẩm bẩm F7uY48Y4 một câu sau khi đọc xong được tiêu đề của bài đăng tin tức này.

- “Hùm, cũng không tệ lắm...”

Sau đó, ánh mắt lại chuyển dời đến một bảng giao diện khác.

(CNN)

- “Trí tuệ nhân tạo cùng với chuyện riêng tư. Lời nói thật hay là lời nói dối?”

(CTV)

- “Ba Đậu Đậu – Phần mềm gián điệp, cẩn thận bị lấy cắp thông tin”

(VTV)

- “Cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ sáu của thế giới, cách mạng về Trí tuệ nhân tạo?”

...

- “Hahaha... ta đúng thật là đang có ý này. Mấy tên nhà báo này cũng hay thật.”

Xem lướt qua hết một vài bài đăng, lại thêm trong lòng của Đinh Tấn cũng đang vui vẻ vì vừa học được kỹ năng mới, thế là hắn liền không nhịn được mở miệng cười lớn, nói đùa một câu.

- “Ngươi còn cười được? Ngươi ta đánh đến nơi rồi mà ngươi còn có tâm trạng cười giỡn sao?!”

Đang lo lắng, thấp thỏm trong lòng, Lý Uyên trông thấy bộ dạng của Đinh Tấn như vậy thì lập tức bị kích thích, nổi khùng lên, hét vào mặt hắn.

Đinh Tấn đang mở miệng cười toe toét cũng bị nàng nói cho cứng đờ gương mặt. Vội vàng ngậm miệng, co rụt cổ lại, có chút vô tội mà nói.

- “Chỉ là mấy bài báo lá cải thôi mà, cứ mặc kệ bọn họ nói đi...”

- “Ngươi tốt nhất là nên đọc kỹ lại đi! Bọn họ rõ ràng là đang công kích tập đoàn [The Alliance] đó. Nếu giải quyết không khéo thì thành quả gầy dựng mấy hôm nay cho buổi đấu giá này cũng sẽ tan tành theo mây khói luôn, để ngươi ở đó mà cười tiếp.”

Lý Uyên không chờ cho hắn nói xong thì đã lên tiếng, cắt ngang lời hắn.

Bị nàng nói như vậy, Đinh Tấn mới nghiêm túc hơn một chút, bắt đầu chăm chú đọc lại nội dung của mấy bài đăng tin tức này.

*(BBC): “Ba Đậu Đậu – Con quái vật không lồ tiếp theo của lĩnh vực công nghệ cao?”

[... Sự phát triển của Trí tuệ nhân tạo là một xu thế tiến bộ của xã hội hiện đại. Đối với những quốc gia có nền công nghiệp nặng phát triển thì quá trình tự động hóa quy trình sản xuất, giảm bớt nhân công, tăng hiệu suất nhưng vẫn giữ được chất lượng của sản phẩm vẫn là một vấn đề thiết yếu rất cần được coi trọng.

Mặt khác, đối với loại hình kỹ thuật Trí tuệ nhân tạo dân dụng đã xuất hiện trên thị trường, những cơ quan lập pháp vẫn đang thiết lập cơ cấu và hoàn thiện dần những quy phạm pháp luật có tương quan, lấy bảo đảm lợi ích của người dân cùng với xí nghiệp làm mục tiêu hàng đầu...]

《Martins Jobs》đưa tin.

*(CTV): “Ba Đậu Đậu – Phần mềm gián điệp, cẩn thận bị lấy cắp thông tin”

[...Theo như những nghiên báo cáo từ công ty bảo mật hàng đầu Trung Quốc QQAV, phần mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu đang được lan truyền rộng rãi trên khắp các trang mạng internet có khả năng cất chứa một loại mã độc ăn cắp thông tin và dữ liệu của người dùng bao gồm cả những thông tin cá nhân, tài khoản giao dịch ngân hàng, nội dung tin nhắn và cuộc gọi, v.v...]

QQAV khuyến cáo người dùng tạm thời không nên tải ứng dụng này về các thiết bị điện tử của mình, đề phòng có trường hợp mất trộm tiền bạc và bị bán thông tin cho những phần tử có ý đồ xấu...”

*(CNN): “Trí tuệ nhân tạo cùng với chuyện riêng tư. Lời nói thật hay là lời nói dối?”

[...Theo những chuyên gia phân tích, bất cứ phần mềm trí tuệ nhân tạo nào đều cũng sẽ dựa trên thuật toán của nó để phân tích điều lệnh của người dùng, sau đó mới thực thi mệnh lệnh. Do đó, dữ liệu của nó cần phải cất chứa với số lượng rất lớn, bao gồm cả những thông tin riêng tư của người dùng.

Việc tập đoàn [The Alliance] sử dụng Ba Đậu Đậu để làm phụ tá trong hội đấu giá thì không có gì là sai, nhưng việc bọn họ bắt buộc người tham gia đấu giá phải cấp phép cho Ba Đậu Đậu quyền truy cập và quản lý tài khoản ngân hàng, mà không hề có bất cứ một điều lệ ràng buộc nào thì quả là một hành động vượt quá mức cho phép.

Điều này có thể dẫn đến rủi ro người dùng bị mất trộm thông tin và tiền bạc, nhưng không có quyền để khiếu nại đến tập đoàn [The Alliance] vì bọn họ chưa từng nêu ra bất cứ ràng buộc pháp lý nào về việc phải chịu trách nhiệm cho sản phẩm của họ.

Thiết nghĩ người dùng nên cẩn thận làm ra lựa chọn cho mình trước khi tập đoàn [The Alliance] đưa ra toàn bộ quy định pháp lý cho sản phẩm Ba Đậu Đậu, để phòng tránh xảy ra thiệt hại không mong muốn...]

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 276: Tổng hợp kỹ năng

Chỉ xem vài đoạn nội dung, Đình Tấn đã hiểu ra được lý do tại sao mà Lý Uyên lại trở nên lo lắng như vậy. Rõ ràng những bài đăng tin tức này, đa số đều mang tính chất công kích, khuyên người sử dụng không nên dùng Ba Đậu Đậu.

Lý do mà bọn họ nêu ra cũng rất hợp lý, quả thật Đình Tấn đã quên mất chuyện đưa ra thông tin và điều lệ ràng buộc về việc chịu trách nhiệm cho những vấn đề mà một phần mềm trí tuệ nhân tạo cần phải có.

Bất quá, điều này cũng không mang ý nghĩa gì với hắn cả, bởi Ba Đậu Đậu cũng không phải là một loại phần mềm trí tuệ nhân tạo bình thường.

Nó chính là kết tinh rất nhiều tri thức ở trong tương lai tận thế được hắn mang về đây, từ ngôn ngữ lập trình cho đến lý niệm thiết kế và thuật toán hoạt động đều khác nhau một trời một vực.

Đình Tấn tin tưởng, ở thời điểm hiện tại này, cũng chỉ có những người nắm bắt được trí tuệ đến từ tương lai như Tạ Quân giáo sư, thì mới có thể khám phá và phân tích ra toàn bộ bí mật của Ba Đậu Đậu.

Còn đối với những người khác thì chắc chắn cũng sẽ cần rất nhiều nguồn nhân lực cao cấp, trong khoảng thời gian gần một năm có hơn thì may ra mới có khả năng.

Thế nhưng mà Tạ Quân giáo sư lại có thời gian rảnh rỗi để đi nghiên cứu cái phần mềm trí tuệ nhân tạo này sao?

Bọn họ nếu quả thật có thể buông bỏ việc nghiên cứu phương pháp đóng lại đường hầm không gian, thì chắc Đình Tấn cũng không cần phải tiếp tục phát triển Ba Đậu Đậu đâu, vì cuối cùng thì loài người và cả thế giới này đều sẽ bị diệt vong mà thôi.

Chính vì biết chắc được điều này nên Đình Tấn mới có thể bình thản đến như vậy. Hắn mỉm cười, nhẹ giọng trấn an Lý Uyên.

- “Người không cần phải lo lắng đâu. Ta có thể chắc chắn với người một điều rằng, bọn họ không thể phát hiện ra bất cứ thứ gì bên trong phần mềm của Ba Đậu Đậu đâu.”

Nói đoạn, Đình Tấn giọng quả quyết, tiếp tục khẳng định với nàng

- “Trước đó, ta không có gọi người đi đăng ký độc quyền cũng như bằng sáng chế gì đó đều bởi vì muốn cho thông tin không bị tiết lộ ra bên ngoài. Cho nên chuyện này người chỉ cần gọi Tim đi mở cuộc họp báo, nói vài câu khẳng định cho người dùng yên tâm là được.

Còn pháp lý sao? Người cứ mặc kệ nó đi cho ta. Tạo ra điều khoản thì thế nào chúng ta cũng sẽ bị một chút ràng buộc không mong muốn, thậm chí là bị bắt ép để lộ sơ hở cho đối thủ. Cho nên ai sợ thì cứ xóa bỏ, ai tin tưởng thì tiếp tục dùng. Ta cũng không rảnh rỗi đâu mà bắt ép bọn họ.”

Nghe ra được ý tứ bá đạo trong lời nói của hắn, Lý Uyên cũng bị làm cho kinh ngạc không thôi. Trước giờ làm kinh doanh, nàng cũng mới nghe được có

một ông chủ của công ty lớn lại không cần khách hàng như hân.

Nhưng ngắm nghĩ kỹ lại thì cũng phải mà thôi, bởi vì Đình Tấn làm ra bộ phần mềm trí tuệ nhân tạo này quá mức vượt trội hơn so với những sản phẩm tương tự khác ở thời điểm hiện tại rồi.

Người dùng dân dụng cũng không phải ai cũng lo sợ sẽ bị mất thông tin bởi đối với một số người như trẻ em vị thành niên thì thông tin của chúng cũng chẳng có tác dụng gì nhiều, còn việc thông tin giao dịch ngân hàng nếu sợ bị mất thì cứ việc không cấp phép cho Ba Đậu Đậu sử dụng là được.

Hiểu rõ được điều này, trong lòng của Lý Uyên cũng trở nên yên tâm hơn một chút.

- “Còn chuyện gì nữa không?”

Thấy Lý Uyên đã hiểu ý của mình, Đình Tấn lên tiếng hỏi tiếp.

- “Ừm, có mấy công ty phần mềm nhỏ muốn liên hệ để bàn chuyện hợp tác trong dự án phần mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu này. Người muốn tham gia không?”

Lý Uyên bình tĩnh trả lời.

- “Ta chỉ phụ trách sáng tạo và phát triển ra nó mà thôi, những chuyện còn lại thì toàn quyền quyết định của người, ta không hề có bất cứ ý kiến nào cả.”

Đình Tấn thân nhiên trả lời lại, giọng điệu quả thật không hề giống một ông chủ lớn gì cả, cứ như hân chỉ là một tên nhân viên phát triển sản phẩm thôi vậy.

Điều này cũng làm cho Lý Uyên không biết nên vui hay nên buồn. Đôi lúc, nàng có cảm giác như tập đoàn [The Alliance] này là của nàng chứ không phải là của hân nữa.

Nhưng cũng nhờ vậy mà nàng mới có thể thi triển được tài năng của mình, thế nên Lý Uyên cũng không có bất cứ than phiền nào.

- “Tốt rồi, cho ta ít tiền đi, trong người hết thuốc khôi phục rồi... sẵn tiện giao lại cho ta cái Lệnh Bài Thành Lập Công Hội luôn. Ta đang cần. À! Nhớ chuẩn bị sẵn p cho ta luôn, hết ngày hôm nay là ta phải trở lại hiện thực rồi.”

Thấy Lý Uyên không nói gì nữa, Đình Tấn liền mở miệng yêu cầu và dặn dò nàng vài chuyện.

Nghe thấy Đình Tấn nói đêm nay hân phải đi, Lý Uyên mới sực nhớ ra, thời gian dường như cũng đã gần đến lúc đó rồi. Nàng nhanh chóng lấy từ trong ba lô của mình ra một túi tiền và một tấm thẻ đưa cho hân rồi gật đầu hồi đáp.

- “Ta nhớ rồi. Khi nào đi nhớ nói cho ta biết trước một tiếng.”

- “Ừ” gấp lại sau...”

Đình Tấn cầm lấy túi tiền và tấm lệnh bài, chào Lý Uyên một câu rồi cất bước rời đi [The Alliance Khách Sạn].

Được Lý Uyên giao cho 500 đồng tiền vàng, Đình Tấn liền nhanh chân đi đến hiệu thuốc của NPC để mua thuốc khôi phục cao cấp. Tuy rằng [Cửa Hàng Trading Hall] có bán thuốc do đội người chơi phụ trợ chế tạo ra, nhưng đa số đều chỉ mới dừng lại ở trung cấp.

Đối với thuốc khôi phục trung cấp chỉ mang lại 100 điểm HP hoặc 150 điểm MP mỗi giây, kéo F73gTIBp dài trong 15 giây thì quả thật không đủ để cho hân duy trì trạng thái toàn lực triệu hồi quân đoàn vong linh. Vì vậy, hân chỉ có thể bỏ tiền ra để thu mua thuốc khôi phục từ cửa hàng mà thôi.

Còn riêng về tấm lệnh bài thành lập công hội, Đình Tấn muốn nhân cơ hội này lấy lại, để tự mình cất giữ luôn. Lần sau muốn đi thành lập công hội cũng đỡ phải mất công chạy đi chạy lại làm phiền Lý Uyên.

Với 500 đồng tiền vàng, Đình Tấn sử dụng toàn bộ số tiền đó để thu mua được 500 bình thuốc MP và 500 bình HP cao cấp. Số tiền này đã tương đương với 6.5 triệu \$, bằng cả một gia tài mà hai, ba đời người mới có thể tích trữ được.

Bấy nhiêu đó cũng đủ hiểu, tiền trong game Anh Hùng tiêu hao cũng không kém so với khả năng kiếm tiền của nó.

Chính vì vậy mà người chơi mới phải thật tiết kiệm khi sử dụng thuốc khôi phục, điều đó cũng đồng thời làm giảm hiệu suất giết quái thăng cấp của bọn họ. Chỉ có một số người có tài lực hùng hậu thì may ra mới có khả năng sử dụng thuốc khôi phục số lượng lớn như Đình Tấn.

Mua thuốc khôi phục xong, Đình Tấn lại chuẩn bị lên đường ra ngoài thành luyện cấp. Nhưng vừa cất bước ra khỏi hiệu thuốc thì đập vào mắt Đình Tấn chính là Đại Sảnh Chức Nghiệp của quảng trường trung tâm EL thành.

Điều này làm hân đột nhiên nhớ lại, trong người mình còn có một phần thưởng nhận được từ phụ bản đặc biệt vẫn chưa sử dụng.

Đúng vậy! Ở đợt quái vật xâm lấn lần thứ ba và thứ tư, Đình Tấn có hai lần nhận được điểm kỹ năng.

Hiện tại, nhân vật của Đình Tấn đã kích hoạt được có đến hơn 20 kỹ năng khác nhau.

Trong đó có bốn bản kỹ năng tu luyện thuật, bao gồm “Cường Hóa Triệu Hồi Thuật”; “Đào Dai Cường Hóa”; “Cơ Bấp Cường Hóa”; “Minh Tường Thuật”.

Cùng với chín kỹ năng nghề nghiệp gồm: “Nguyên Rửa Suy Yếu”; “Cốt Giáp”; “Cốt Thử”; “Tái Tạo”; “Sinh Mệnh Cứu Rỗi”; “Ngự Thuần Thuật” và ba kỹ năng triệu hồi vong linh sinh vật.

Đa phần, những kỹ năng quan trọng thì đều đã được Đình Tấn nâng cấp từ lúc vừa chuyển chức. Chỉ riêng có mấy kỹ năng tu luyện thì hắn vẫn chưa nâng cấp cái nào ngoại trừ “Minh Tường Thuật”.

Nguyên nhân cũng bởi vì có thể vẫn sẽ còn có những kỹ năng tu luyện cao cấp hơn ở thế giới ngoài kia. Hắn không muốn phí phạm điểm kỹ năng của mình vào những loại bí kíp tu luyện mà chỉ được có một, hai điểm thuộc tính này.

Chỉ riêng có “Minh Tường Thuật” thì là điều ngoại lệ vì hắn cũng cần nhanh chóng tăng lên thực lực nên mới phải chịu khó đầu tư một chút trước tiên.

Ngoài những kỹ năng kể trên ra thì vẫn còn có bốn phần kỹ năng được kèm theo trang bị. Trong đó ba bản kỹ năng chủ động, bao gồm “Cầu Phúc Trị Liệu”, “Lá Chấn Ma Pháp”, “Năng Lượng Chúc Phúc”, là không thể nào thăng cấp được.

Thậm chí trong đầu Đình Tấn cũng không hề có bất cứ khái niệm hay thông tin nào về việc sử dụng kỹ năng này. Mỗi lần hắn muốn kích hoạt thì chỉ cần nghĩ thầm một tiếng kỹ năng cần sử dụng, hệ thống lập tức sẽ tự động làm thay cho hắn tất cả.

Mặc dù đã cố hết sức quan sát và ghi nhớ thế nhưng hắn không tài nào bắt chước hệ thống để tự chủ sử dụng mấy kỹ năng này được. Cỗ lẽ, những nhà lập trình game cũng không hề cho Đình Tấn kiểm được món hồi như vậy.

Riêng về năm cái kỹ năng thụ được từ sách bí kíp như: “Lưu Thủy Gia Tắc”; “Tứ Vong Mãn Che”; “Khống Vật Thuật”; “Bộc Lôi Thuật”; “Vạn Phong Thuật”, thì Đình Tấn vẫn chưa có cơ hội thử nâng cấp bọn chúng lần nào. Theo như hắn suy đoán rất có thể là những kỹ năng này còn có thể tăng lên được cấp cao hơn nữa.

Nghĩ đến điều này, Đình Tấn liền cắt bước thay đổi hướng đi, tiến về phía Đại Sảnh Chức Nghiệp.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 277: Nâng cấp kỹ năng (1)

Kể từ khi hoàn thành chuyển chức đến nay thì Đình Tấn vẫn chưa hề quay lại nơi này. Thế nên nhìn bề ngoài của đại sảnh này, hắn có cảm giác dường như nó cũng đã trở nên rộng lớn hơn rất nhiều.

Khu vực Đại Sảnh Chức Nghiệp này hầu như ngày nào cũng có một số lượng lớn người tiến đến nơi này, nguyên do thì dĩ nhiên là để chuyển chức hoặc nâng cấp kỹ năng hoặc ‘thả thính’ gì đó thì không biết được.

Nói chung hiện tại, bên trong đại sảnh vẫn còn có rất đông đúc người qua lại, mà nghề nghiệp đang hot nhất trong thế giới Anh Hùng ở thời điểm này chính là cung thủ và pháp sư.

Hai loại nghề nghiệp viễn trình này đều chung một đặc điểm là sở hữu một lượng sát thương khá lớn, nếu có kỹ năng thao tác tốt và biết lợi dụng địa hình thì hai loại nghề nghiệp này thích hợp cho việc solo luyện cấp.

Với những nghề nghiệp khác thì cũng có khá đông người ủng hộ. Đặc biệt là bốn loại nghề nghiệp đấu sĩ, chiến sĩ và đạo tặc, thích khách.

Mấy loại nghề nghiệp này được người chơi rất hoan nghênh, nguyên do cũng bởi cách chơi đơn giản hơn nghề nghiệp võ sư cùng với thợ săn rất nhiều. Hơn nữa nó còn tiêu hao rất ít vật phẩm phụ trợ như thuốc khôi phục, cung tên hoặc bẫy rập v.v...

Qua đó người chơi có thể tiết kiệm được một ít tiền, để làm những chuyện khác ví như nâng cấp trang bị của mình hoặc để trang trải cuộc sống...

Duy chỉ có nghề nghiệp linh mục và triệu hồi sư thì tình trạng hơi bị thảm. Ít nhất là trước mắt Đình Tấn trông thấy không có bất cứ ai đang đứng trước mặt tên huấn luyện viên của hai nghề nghiệp này để chờ đợi đến lượt mình chuyển chức hoặc nâng cấp kỹ năng cả.

Có thể nguyên do là vì hai loại nghề nghiệp này yêu cầu hơi cao hơn so với những nghề nghiệp khác.

Với nghề nghiệp linh mục, nếu như không phải vận động viên hoặc quân nhân hoặc những người chơi thể thao thường xuyên, có được một cơ thể khỏe mạnh hơn người bình thường, thì đừng mong có đủ điểm thiên phú để đăng ký chuyển chức.

Có thể khi người chơi vừa bước tới trước mặt tên huấn luyện viên linh mục thì đã bị đuổi thẳng, loại từ vòng gửi xe rồi.

Còn đối với nghề nghiệp triệu hồi sư, thì cứ lấy Đình Tấn làm ví dụ điển hình. Mạnh thì hẳn rất mạnh nhưng đối chiến solo một chọi một thì chắc còn phải xem lại.

Liệu kẻ địch có chịu dễ yên cho hẳn triệu hồi ra ‘đàn em’ của mình không nữa. Đó vẫn là chưa kể đến khả năng ‘đốt tiền nấu cháo, tỏ ra mình giàu’ của nghề nghiệp này.

Cứ thấy Đình Tấn uống thuốc khôi phục như uống nước thì đã đủ hiểu tốc độ tiêu hao của nghề nghiệp triệu hồi sư là cao hơn rất nhiều lần so với những nghề nghiệp khác. Cũng không phải ai cũng có đủ kinh tế để duy trì khả năng chiến đấu dài hạn như vậy cả.

Bất quá, cũng nhờ vậy mà khi tiến vào đại sảnh rộng lớn và quen thuộc này, Đình Tấn thẳng bước, tiến đến tên huấn luyện viên Triệu Hồi Sư, không hề có sự cản trở nào, hay phải tiêu tốn thời gian để chờ đợi cho đến lượt của mình.

- “Này người anh em. Muốn chuyển chức triệu hồi sư à?”

Trông thấy Đình Tấn đi thẳng đến tên huấn luyện viên của nghề nghiệp triệu hồi sư, một tên thanh niên, tuổi độ 25 đứng ra, nín hẩn lại, giọng quan tâm mà hỏi chuyện.

Đình Tấn nhìn thấy đối phương cũng không phải là có ý muốn gây sự với mình nên hẳn cũng không có hành động gì quá khích, chỉ dừng lại bước chân, nhìn về phía đối phương rồi gật nhẹ đầu.

Tên thanh niên kia nhìn thấy phản ứng của Đình Tấn thì âm thầm thở dài một hơi cảm thán, lên giọng khuyên can, như một người từng trải nói với một tên lính mới.

- “Đừng chuyển chức qua nghề nghiệp triệu hồi sư, không thì người sẽ hối hận đó. Ta là nghề nghiệp triệu hồi sư đây, bây giờ đi đánh quái vật luyện cấp thì không ai chịu tổ đội ta cả. Người có biết tại sao không?”

Đình Tấn lại lắc lắc đầu ra hiệu không biết.

- “Là vì ta chỉ trụ được 30 giây thôi đó. Người hiểu với một tên đàn ông như ta mà bị gán một cái nhãn ‘30 giây’ là đau khổ đến cỡ nào không?! Thôi quên đi, nếu như nhà nghèo chơi game, không đầu tư vào trên 20.000 \$ thì ta khuyên người tốt nhất là đừng chuyển chức qua nghề nghiệp triệu hồi sư. Không sống nổi với tốc độ tiêu hao của nó đâu.”

Tên thanh niên này đau khổ kể lại chuyện bất hạnh của mình, đồng thời cũng đưa ra lời khuyên cho Đình Tấn.

Nhìn thấy biểu hiện của người này, Đình Tấn không nhịn được cười.

- “Hahaa... ta biết rồi. Cảm ơn người anh em, có cơ hội đến gia nhập [The Alliance] nhé, nghe nói HP và MP thuốc đều được bọn họ bao đặt trọn gói cho thành viên đó. Thôi chào nhé.”

Mở miệng cười lớn một tiếng xong, Đình Tấn cũng vừa vỗ vai vừa đưa ra lời đề nghị cho đối phương. Sau đó hẳn lại cất bước đi tiếp về phía tên huấn luyện viên triệu hồi sư.

Tên thanh niên kia có chút ngẩn ngơ, nhìn về phía thân ảnh trầm ngâm trong áo khoác của Đình Tấn đang dần dần đi xa. Đến khi phục hồi tinh thần lại, hẳn không kìm được mở giọng mắng thăm một tiếng.

- “Anh mà cần chú phải nhắc sao... ai mà chẳng biết mỗi ngày công hội [The Alliance] đều phát thuốc khôi phục cho thành viên của bọn họ để đi làm nhiệm vụ chứ. Nếu không phải bên đó tuyển người quá khắt khe thì anh đã đầu quân vào từ lâu rồi... haiz”

Nói đoạn, hẳn lại không kìm được thở dài một hơi, rảo bước đi đến tên huấn luyện viên nghề nghiệp pháp sư ở gần đó. Chắc có lẽ, hẳn muốn chuyển đổi sang một loại nghề nghiệp khác phù hợp hơn với điểm thuộc tính của mình.

Có rất nhiều người khởi đầu đều phân vân không biết nên chọn lựa cho mình nghề nghiệp gì hoặc có thể nói là không hiểu đặc điểm của từng loại nghề nghiệp giống như trường hợp của tên thanh niên này.

Bất quá, hệ thống của game Anh Hùng lại không hề giới hạn nghề nghiệp cho lần chuyển chức đầu tiên, cho nên nhờ vậy mà những người chơi đó có thể tự do tìm hiểu khả năng của từng nghề nghiệp.

Qua đó, những người chơi gà con, mới gia nhập game có thể bỏ thời gian của mình ra để trải nghiệm và tìm hiểu nhiều loại nghề nghiệp khác nhau, sau đó mới lựa chọn cho mình một nghề nghiệp chính cho mình.

Tuy rằng có người sẽ nói, nếu học nhiều loại nghề nghiệp thì sẽ quá không FysGWIIM cân bằng, vì kỹ năng sẽ nhiều hơn người chơi khác gấp mấy lần, đồng nghĩa với việc sức mạnh nhiều hơn gấp mấy lần.

Nhưng phải nhớ rằng, muốn học nhiều thì cũng phải có khả năng mới được. Giả dụ như học năm, sáu loại nghề nghiệp, nhưng thuộc tính tạp nham chẳng đâu ra đâu vậy thì sức mạnh của kỹ năng sẽ bị giảm thấp xuống rất nhiều.

Hoặc nếu như lựa chọn hai loại nghề nghiệp có thuộc tính giống nhau, vậy thì cũng phải đòi hỏi người chơi cần bỏ ra nhiều thời gian hơn để nghiên cứu và

thích nghi với những kỹ năng của từng loại nghề nghiệp. Như vậy thì mới có thể hoàn toàn thi triển ra được sức mạnh của loại nghề nghiệp đó.

Vấn đề quan trọng nhất vẫn là cách người chơi phối hợp giữa những loại nghề nghiệp với nhau, hoàn thiện điểm yếu và gia tăng điểm mạnh của từng loại nghề nghiệp. Vậy thì bọn họ mới có thể càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Và đó cũng chính là mục đích mà game Anh Hùng này được tạo ra...

Đình Tấn thì không ham muốn nhiều. Hắn đã có định hướng sẵn cho mình và cũng rất hài lòng với hai nghề nghiệp linh mục và vong linh pháp sư này rồi.

Một công một thủ, hai loại nghề nghiệp bổ trợ và che lấp khuyết điểm cho nhau một cách hoàn mỹ như bây giờ thì hắn đã không còn gì để chê trách nữa.

Rất nhanh thì hắn đã tiến đến trước mặt tên NPC huấn luyện viên nghề nghiệp triệu hồi sư. Bấm lựa chọn chức năng giao dịch với tên huấn luyện viên, trước mặt Đình Tấn rất nhanh thì hiện lên bảng giao diện kỹ năng quen thuộc.

[Điểm kỹ năng tự do: 4]

“Cốt Thứ” (Có thể nâng cấp)

“Không Vật Thuật” (Có thể nâng cấp)

“Bộc Lôi Thuật” (Có thể nâng cấp)

“Vận Phong Thuật” (Có thể nâng cấp)

“Tử Vong Mãn Chế” (Có thể nâng cấp)

“Nguyên Rửa Suy Yếu” (Có thể nâng cấp)

“Đẻo Dài Cường Hóa” (Có thể nâng cấp)

“Cơ Bắp Cường Hóa” (Có thể nâng cấp)

“Cường Hóa Triệu Hồi Thuật” (Có thể nâng cấp)

“Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ” (Chưa đủ đẳng cấp)

“Triệu hồi Bộ Xương Cung Thủ” (Chưa đủ đẳng cấp)

“Triệu hồi Tang Thi” (Chưa đủ đẳng cấp)

...

Trên giao diện bảng kỹ năng, hình ảnh hiển thị đã khác hẳn so với thời điểm Đình Tấn lần đầu sử dụng dụng chức năng nâng cấp này, khi mà hắn mới vừa chuyển chức xong.

Những kỹ năng của Đình Tấn đều được liệt kê ra trong bảng kỹ năng, nhưng thứ tự sắp xếp đều đã bị thay đổi toàn bộ. Chỉ những kỹ năng mà hắn có thể thăng cấp mới được sắp xếp lên trên đầu, còn lại những kỹ năng không thể nâng cấp thì đều bị sắp xếp xuống phía sau.

Bên cạnh đó, cách biểu thị mỗi kỹ năng cũng khác nhau. Ở mỗi ô kỹ năng, ngoài hình đại diện xếp bên trái và tên của kỹ năng xếp ở bên phải, vị trí vẫn giữ nguyên như cũ thì viền ngoài của mỗi ô kỹ năng có thể nâng cấp đều được đổi thành màu xanh lá, đang lóe sáng lên.

Còn đối với những kỹ năng không thể nâng cấp thì dĩ nhiên là được gán một màu đỏ tươi lên, trông rất bắt mắt và dễ hiểu. Người chơi dù không biết chữ thì chắc cũng có thể tự mày mò ra được chức năng của nó rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 278: Nâng cấp kỹ năng (2)

Quan sát bảng giao diện kỹ năng này một lúc, Đình Tấn cũng nhanh chóng suy nghĩ xem nên lựa chọn thăng cấp kỹ năng nào.

Theo như trước đó hệ thống có phân chia thì phải đến khi đạt được đẳng cấp 40, hắn mới có thể tiếp tục nâng cấp những kỹ năng có cấp độ từ Trung Cấp lên thành Cao Cấp được.

Mà cho đến bây giờ, chủ lực sức mạnh của Đình Tấn đều là xuất phát từ đại quân vong linh, với ba loại Trung Cấp binh chủng khác nhau. Thế nên nếu hắn muốn tăng lên sức mạnh của mình thì nhất định phải tập trung phát triển những kỹ năng xoay quanh đại quân vong linh mới được.

Keng! – Ngài xác định muốn nâng cấp kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” lên “Trung Cấp – Bộc Lôi Thuật” chứ?

Điều kiện:

- Cấp 30 (Thoả mãn)
- 1 điểm kỹ năng (Thoả mãn)

[Đồng Ý] --- [Hủy]

Một bảng giao diện khác liền hiện lên ngay sau khi Đình Tấn lựa chọn nâng cấp kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” của mình.

Không hề có bất cứ sự do dự nào, hắn ngay tức khắc gõ tay bấm chọn nút [Đồng Ý] bên trên bảng giao diện kia.

Keng! – Xin chúc mừng, kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” của ngài đã được nâng cấp thành “Trung Cấp – Bộc Lôi Thuật”.

Kèm theo âm thanh của hệ thống vang lên bên tai Đình Tấn, bảng giao diện kỹ năng cũng lập tức bị thay đổi. Ô kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” lúc này đã bị dồn xuống những hàng bên dưới và viền màu xanh lá xung quanh cũng bị đổi thành màu đỏ. Dòng chữ điểm kỹ năng tự do cũng bị giảm xuống còn lại ba điểm.

Không vội vàng kiểm tra thông số của kỹ năng “Bộc Lôi Thuật” vừa được nâng cấp, Đình Tấn lại tiếp tục bấm lựa chọn thăng cấp với kỹ năng “Vận Phong Thuật”.

Keng! – Ngài xác định muốn nâng cấp kỹ năng “Vận Phong Thuật” lên “Trung Cấp – Vận Phong Thuật” chứ?

Điều kiện:

- Cấp 30 (Thoả mãn)
- 1 điểm kỹ năng (Thoả mãn)

[Đồng Ý] --- [Hủy]

Keng! – Xin chúc mừng, kỹ năng “Vận Phong Thuật” của ngài đã được nâng cấp thành “Trung Cấp – Vận Phong Thuật”.

Làm xong thao tác thăng cấp, Đình Tấn liền tắt đi bảng giao diện kỹ năng này, sau đó nhanh chóng xoay người rời đi khu vực Đại Sảnh Chức Nghiệp này.

Tuy rằng trong người vẫn còn lại hai điểm kỹ năng, nhưng vì phải suy tính cho tương lai sau này nên Đình Tấn quyết định vẫn là giữ lại đến khi cần.

Phải biết khoảng cách đạt đến đẳng cấp 40 của hắn đã không còn quá xa xôi nữa. Mà trong khoảng thời gian đó, Đình Tấn cũng không biết, liệu mình còn có thể tiếp tục may mắn thu được điểm kỹ năng tự do nào nữa hay không, ngoài một điểm kỹ năng tặng thưởng khi đạt đến cấp độ 40.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, như lần hắn vô tình rơi vào phụ bản đặc biệt, thì tình hình trước mắt là hắn chắc chắn sẽ chỉ có 3 điểm kỹ năng tự do, khi đạt đến đẳng cấp 40 mà thôi.

Trong khi đó, chưa biết mình còn có thể tìm ra thêm được kỹ năng mạnh mẽ nào khác nữa hay không, nhưng với ba kỹ năng Triệu hồi vong linh là Đình Tấn bắt buộc phải thăng cấp rồi.

Chính vì điều đó mà Đình Tấn không thể tiêu xài quá phung phí hai điểm kỹ năng tự do này. Nâng cấp hai kỹ năng siêu cấp “Bộc Lôi Thuật” và “Vận Phong Thuật” là đã quá đủ cho hắn rồi.

Nhanh chân bước ra khỏi Đại Sảnh Chức Nghiệp, Đình Tấn cất bước đi thẳng về hướng cổng phía nam của EL thành. Trên đường đi, thuận tiện mở ra giao diện bảng kỹ năng, bắt đầu kiểm tra thông số của hai kỹ năng mới vừa được nâng cấp.

Trung Cấp - Bộc Lôi Thuật

Cấp bậc: Trung Cấp

Giới thiệu: Dùng tinh thần thành lập mối liên kết với nguyên tố [Lôi] trong không gian xung quanh, làm cho công kích của bản thân người sử dụng và những đối tượng có liên kết tinh thần với họ được gia tăng thêm một lượng [Lôi Thuộc Tính Sát Thương].

Tiêu hao: Khi kích hoạt, vĩnh viễn khấu trừ 25% lượng MP tối đa.

Hiệu quả: Thêm vào 15 điểm [Lôi Thuộc Tính Sát Thương], giới hạn đối tượng liên kết = [Điểm tinh thần / 25]

Trung Cấp - Vận Phong Thuật

Cấp bậc: Trung Cấp

Giới thiệu: Dùng tinh thần thành lập mối liên kết với nguyên tố [Phong] trong không gian xung quanh, phụ trợ cho bản thân người sử dụng và những đối tượng có liên kết tinh thần với họ được gia tăng thêm một ít tốc độ và kháng bị đánh bay.

Tiêu hao: Khi kích hoạt, vĩnh viễn khấu trừ 25% lượng MP tối đa.

Hiệu quả: Gia tăng 15% toàn bộ thuộc tính tốc độ, giảm khả năng bị đánh bay 30%. Giới hạn đối tượng liên kết = [Điểm tinh thần / 25]

Đồng bộ hóa hiện thực: Thuộc tính tương tự như trên, độ tương đồng khoảng 95%.

...

Thông số của hai kỹ năng này hầu như đã có một sự thay đổi rất lớn. Trước nhất chính là lượng tiêu hao đã giảm xuống 5% cho mỗi kỹ năng. Điều đó cũng đồng nghĩa với việc khi triệu hồi ra sử dụng hai kỹ năng này cùng một lúc thì Đình Tấn chỉ bị mất đi 50% lượng MP của mình mà thôi.

Riêng về phần hiệu quả, thì với kỹ năng “Bộc Lôi Thuật”, lượng [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] thêm vào cho mỗi đòn công kích đã gia tăng từ 5 điểm lên đến 15 điểm, gấp ba lần lượng [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] so với cấp độ trước đó của nó.

Còn đối với “Vận Phong Thuật”, sự thay đổi cũng có chút lớn, tốc độ phụ trợ của nguyên tố thuộc tính [Phong] đã tăng lên thêm được 5%. Thế nhưng khả năng kháng bị đánh bay lại đột ngột cao đến 30%, tăng vọt 20% so với thời điểm còn ở cấp độ Hạ Cấp.

Trước khi nâng cấp, có thể Đình Tấn đã không quá xem trọng kỹ năng “Vận Phong Thuật” này bằng người anh em “Bộc Lôi Thuật” của nó. Bởi vì 10% kháng bị đánh bay trông có vẻ rất vô dụng, không có tác dụng gì nhiều lắm hay có thể nói là chỉ để làm vật trưng bày.

Mục tiêu khi Đình Tấn nhắm đến quyền bí kíp kỹ năng này chính là khả năng gia tốc của nó mà thôi.

Bất quá, Fyuzg0v sau khi nâng cấp lên thì cách suy nghĩ của hắn đã lập tức bị thay đổi 180 độ ngay. Tất cả cũng đều là vì cái thuộc tính phụ trợ [Kháng bị đánh bay 30%] đó.

Trong ba binh đoàn vong linh của Đình Tấn, thì mỗi binh đoàn đều nắm giữ một nhiệm vụ và tác dụng riêng của chúng. Cứ như Tang Thi nắm giữ khả năng vây quét, quấy rối đội hình kẻ địch. Bộ Xương Cung Thủ thì đảm nhiệm chủ lực phát ra sát thương, khống chế kẻ địch khi cần thiết.

Cuối cùng là binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ, đảm nhiệm trọng trách ngăn cản kẻ địch, phát ra một ít công kích khi cần thiết. Tuy rằng nhiệm vụ của bọn chúng chỉ là làm một con tốt thí mạng, nhưng cũng đừng nên xem thường điều đó.

Bởi vì có thể nói rằng, trong ba binh đoàn vong linh này, kẻ nắm giữ sinh mệnh của toàn đội, hộ tống và bảo vệ chủ nhân Đình Tấn của chúng, chính là một nhiệm vụ quan trọng nhất không thể thiếu.

Thế nhưng cũng bởi vì nắm giữ một vị trí quan trọng như vậy nên đòi hỏi đám Bộ Xương Chiến Sĩ phải có đủ sức để chống đỡ kẻ địch.

Dạo gần đây, Đình Tấn đã phát hiện ra một nhược điểm của binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ, nằm ở chỗ kích thước cơ thể của bọn chúng quá nhỏ bé so với những con Boss Lãnh Chúa to lớn như con Griffin hay Reek...

Nếu như không phải nhờ Đình Tấn thiết lập cho bọn chúng một đội hình phòng thủ vững chắc, xếp chồng theo từng lớp thì có lẽ, khi đối mặt với những con Boss này, hết thảy binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ đều phải rơi vào cảnh ngộ bị Boss đánh bay, cày nát đội hình phòng thủ.

Bây giờ, với thuộc tính [Kháng bị đánh bay 30%] của kỹ năng “Vận Phong Thuật”, Đình Tấn đã đẩy lên một tia hi vọng trong đầu.

Hắn thầm nghĩ, nếu như cứ giữ tốc độ tăng cao như vậy thì khi đối chiến với quái vật Boss, những con Bộ Xương Chiến Sĩ sẽ giảm xuống rất nhiều hay thậm chí là không còn bị áp đảo về chênh lệch thể tích cơ thể nữa.

Đó chính là điều đã làm cho hắn phải thay đổi lại cách nhìn của mình với kỹ năng phụ trợ, thoạt nhìn như không quá hữu dụng này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 279: Cuộc họp báo

Sau khi đã hoàn thành quá trình kiểm tra, tổng kết và quy hoạch ra đường lối chiến đấu trong tương lai cho hai bản kỹ năng mới vừa nâng cấp này, Đình Tấn cũng đã bước chân đến bên ngoài cổng phía nam EL thành.

Thời gian đã vượt qua 12 giờ trưa, chỉ còn lại không đến 9 tiếng nữa thôi thì hẳn phải quay trở về.

Âm thầm tính toán thời gian, Đình Tấn nhanh chân chạy ra ngoài khu vực bãi quái vật phù hợp với đẳng cấp của mình để luyện cấp.

“Luu Thùy Gia Tộc”

Kích hoạt kỹ năng gia tộc, Đình Tấn lướt đi như một cơn gió, trong ánh mắt kinh ngạc của người chơi xung quanh. Hướng thẳng đến vùng dã ngoại ở khu vực doanh trại đóng quân.

- “Đệt... lúc này mày có nhìn thấy tốc độ di chuyển của tên kia không?”

Một tên người chơi vô tình nhìn thấy thân ảnh của Đình Tấn vừa lướt qua, nhìn không được nên mở miệng hỏi thăm tên đồng bạn bên cạnh của mình.

- “Thấy rồi, chắc là cao thủ thích khách hoặc đạo tặc. Chỉ có hai nghề nghiệp theo thuộc tính nhanh nhẹn này mới có tốc độ di chuyển cao như vậy thôi.”

- “Ừ, mà chắc là đồ trang bị của tên đó cũng phải đủ set Đồ Xanh rồi mới có thuộc tính nhanh tới như vậy. Tao chơi cùng thủ cũng tu luyện nhanh nhẹn mà cũng có được bằng một nửa của hắn đâu.”

Hai tên người chơi này đối thoại, bàn luận qua lại với nhau, trong lúc thân ảnh của Đình Tấn đã dần dần khuất vào sâu trong cánh rừng.

...

Cũng tại thời điểm đó, ở [The Alliance Khách Sạn], Lý Uyên sau khi nhận được lời khuyên của Đình Tấn thì đã lập tức trở về hiện thực bắt đầu tổ chức buổi họp báo với những kí giả của mấy đài truyền thông lớn, trong nước Entire Land.

Những công ty báo chí và truyền thông này, đa phần đều đã thuê được nhà trong EL thành làm trụ sở cho mình, thế nên việc Lý Uyên tổ chức họp báo cũng không mất quá nhiều thời gian.

Trong khu đại sảnh của [The Alliance Khách Sạn] lúc này đã được bày biện, dọn ra một khu vực trống, có bố trí khoảng 20 chỗ ngồi và một cái bục phát biểu, để chuẩn bị cho cuộc họp báo.

Ở bên ngoài lục tục có những người đi vào bên trong đại sảnh, sau đó gợn ra thẻ nhà báo, thẻ phóng viên hoặc thẻ nhân viên thuộc công ty truyền thông của mình rồi mới ngồi vào những chiếc ghế được sắp đặt sẵn kia. Một số người thì lại đứng vây xung quanh bục phát biểu, nhiệm vụ chắc có lẽ là ‘Cameraman’ rồi.

Một hồi lâu chờ đợi, số người phóng viên cũng dần dần đông lên, lấp đầy lại những vị trí chiếc ghế trống. Lý Uyên trông thấy vậy lại nhìn tới đồng hồ cũng đã gần chạm đến thời điểm 1 giờ trưa rồi thì liền ra hiệu cho người của mình bắt đầu ngăn không cho người chơi khác vào quấy rối.

Đồng thời nàng cũng kêu gọi Tim nhanh chóng chuẩn bị, rồi cả hai cùng nhau chậm rãi tiến thẳng lên bục phát biểu.

Đứng trên bục đối diện với những gã phóng viên, Lý Uyên thân mang áo dài hồng nhạt thướt tha, tóc búi cao gọn gàng, mỉm cười quyến rũ, nhẹ giọng cất tiếng.

- “Xin chào mọi người, cảm ơn mọi người vì đã đáp lại lời mời trong cuộc họp báo do [The Alliance] tổ chức ngày hôm nay.

Xin mạo muội tự giới thiệu, ta là Lý Uyên, CEO của tập đoàn [The Alliance] và đây là ngài Tim, Giám đốc điều hành của [The Alliance Khoa Học Kỹ Thuật].

Chúng ta đại diện cho ngài Chủ tịch Đình Tấn đã vắng mặt, xin được phép trả lời và giải đáp những thắc mắc của quý vị về vấn đề pháp lý, của bộ phận mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu, vừa được tung ra thị trường vào sáng nay.

Kế tiếp mời quý vị phóng viên có thứ tự lần lượt đặt câu hỏi, mỗi người một câu thôi nhé. Bắt đầu từ vị này đi.”

Lý Uyên rất từ tốn và lịch sự giới thiệu bản thân và Tim cùng với mục đích của buổi họp báo này, đồng thời cũng không quên nhắc nhở những tên phóng viên này nên làm việc có thứ tự, tránh xảy ra ồn ào, lộn xộn làm mất thời gian.

Một cô gái phóng viên trẻ tuổi, ngồi ở dãy ghế đầu tiên, bị Lý Uyên chỉ trúng thì vui mừng vội vàng đặt câu hỏi mà mình đã chuẩn bị từ lâu.

- “Xin chào, ta là ‘Ttquyen7696’ phóng viên của báo ‘Lá Cài’. Xin hỏi quý công ty có mục đích gì không, khi lại tung ra phần mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu mà không hề có bất cứ sự ràng buộc pháp lý nào cả?”

Câu hỏi của cô gái này rõ ràng ẩn chứa đầy hàm ý ở bên trong đó. Nếu Lý Uyên chỉ đơn giản trả lời ‘Không’ hoặc giả dụ như đưa ra lời giải thích không hợp lý thì nhất định sẽ không khỏi gây ra một vài ý tứ, làm cho người khác hiểu lầm nàng đang cố tình nói dối.

Bất quá, Lý Uyên làm sao lại sẽ để làm ra những sơ suất nhỏ như vậy được kia chứ. Nàng vẫn giữ nụ cười mỉm trên môi, chậm rãi đáp lời.

- “Về phần mục đích tung ra Ba Đậu Đậu, chúng ta chỉ là đơn giản muốn sử dụng công nghệ mới vào buổi đầu giả để giảm bớt áp lực cho nhân viên mà thôi. Còn vấn đề pháp lý thì nhân tiện đây ta cũng xin nói rõ, Ba Đậu Đậu sẽ không hề có một điều khoản pháp lý nào cả. Ta xin nhấn mạnh lại một lần nữa là KHÔNG, HỀ, CÓ, MỘT, ĐIỀU, KHOẢN, PHÁP, LÝ, NÀO!”

Nói đến câu cuối cùng, Lý Uyên nhấn giọng, đọc chậm từng chữ.

Câu trả lời của nàng làm cho những tên phóng viên có mặt trong sảnh chờ này không khỏi bị giật mình kinh.

Cô gái phóng viên ‘Ttquyen7696’ kia vừa định lên tiếng nói tiếp thì lập tức đã bị Lý Uyên cắt ngang.

- “Xin mời vị phóng viên này đặt câu hỏi.”

Người đàn ông phóng viên bị Lý Uyên chỉ lên ngay tức khắc nói ra câu hỏi của mình đã chuẩn bị sẵn.

- “Ta là ‘Thinh143’ của báo BBC NEWS ở Entire Land. Xin hỏi Lý Uyên tiểu thư, phần mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu có thật là mang theo virus ăn cắp thông tin như những nhà chuyên gia báo mật đã tuyên bố không?”

Câu hỏi rất trực tiếp của tên phóng viên ‘Thinh143’ này cũng là một chủ đề nóng đang được thảo luận sôi nổi trong thời gian vừa qua ở trên báo chí, mạng internet và những phương tiện truyền thông khác trong hiện thực.

- “Câu hỏi này ta xin nhường lại, để Giám Đốc Tim của [The Alliance Khoa Học Kỹ Thuật] trả lời cho các vị.”

Lý Uyên mỉm cười, vừa đưa tay hướng về phía Tim vừa bình thản nói.

Ánh mắt của những tên phóng viên cũng nhanh chóng đổ dồn về phía người thanh niên trẻ tuổi Tim này.

Trong lòng Tim tuy rằng có chút hồi hộp, nhưng cũng nhờ có Lý Uyên đứng bên cạnh nên hấn cũng đã đỡ hơn một chút rồi. Fy1KIUm6

Nuốt một ngụm nước như để tráng giọng, hấn bình tĩnh cất tiếng.

- “Xin chào các vị, tại đây ta xin khẳng định rằng, phần mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu là KHÔNG, CÓ, VIRUS, ĂN, TRỘM, THÔNG, TIN!”

Giọng nói của hấn càng về sau thì càng tràn ngập ý quả quyết, như chém đinh chặt sắt.

Một tên phóng viên ngồi ngay bên cạnh người vừa đặt câu hỏi này cũng biết đã đến lượt mình nên nhanh chóng giơ tay, đứng dậy đặt câu hỏi.

- “Chào ngài, ta là ‘Le Huu Truyen’ của đài truyền hình FOX NEWS. Xin hỏi, ngài làm sao khẳng định được điều này khi mà quý công ty lại không hề có bất cứ thông tin pháp lý nào được đưa ra để bảo đảm?”

Câu hỏi này như một thanh dao bén, kề bên cổ của Tim. Nếu như hấn trả lời không cẩn thận thì có lẽ trong khoảng thời gian sắp tới, Ba Đậu Đậu chắc chắn sẽ bị rơi vào tình cảnh bị tẩy chay.

Suy nghĩ một chút, Tim mới trầm giọng trả lời cho vấn đề khó khăn này.

- “Vấn đề này người phải hỏi ngược lại, bằng chứng đâu mà lại dám khẳng định phần mềm của chúng ta cất chứa virus không an toàn. Nếu như không có bằng chứng cụ thể thì tất cả những bài báo, trang mạng đăng tải tin tức này đều đang vu khống.”

- “Ta là ‘Phan Huy Cường’ của đài truyền thông CNN. Xin hỏi, ngài định giải quyết ra sao với những trường hợp này?”

Chờ cho Tim nói xong, một tên phóng viên khác lại tiếp tục đứng lên đặt câu hỏi.

Vừa nói dứt câu xong, Tim đưa mắt quét nhìn tên phóng viên này cùng với những người khác bên dưới bục phát biểu. Sau đó mới từ từ đáp lại.

- “Đối với những công ty truyền thông nào có đăng tải thông tin phần mềm Ba Đậu Đậu, ta yêu cầu bọn họ lập tức viết bài xin lỗi, trả lại sự trong sạch cho Ba Đậu Đậu.”

Dứt câu, hấn ngừng lại một lúc rồi mới lên tiếng nói thêm, giọng điệu tràn ngập ý đồ hăm dọa.

- “Tại đây cũng xin gửi lời đến những cá nhân hay tổ chức nào đã có phát biểu Ba Đậu Đậu sẽ gây nguy hiểm cho người dùng.

Hi vọng rằng các người có thể nhanh chóng tìm ra được bằng chứng chân thật, chứng minh cho lời nói của mình! Vì hiện tại, chúng ta đã liên hệ và làm việc với luật sư, bắt đầu quá trình khởi kiện về tội vu khống, có ý đồ gây rối, phá hoại chuyện kinh doanh của [The Alliance Khoa Học Kỹ Thuật] rồi.

Trong vòng ba ngày nếu như không có công bố ra được bằng chứng, các người sẽ phải chịu trách nhiệm cho lời nói của mình tại tòa án.”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Bàn bạc hợp tác

Những người phóng viên này, nghe được câu trả lời đanh thép của Tim thì cũng bị hồi hộp, tim đập nhanh lên thêm.

Bởi lẽ bọn họ không ít thì nhiều cũng có một ít bài viết mang ẩn ý trái chiều, cho rằng Ba Đậu Đậu quả thật mang theo virus trộm thông tin kia.

Nếu như những tên chuyên gia kia có thể tìm ra được bằng chứng thì sẽ không có chuyện gì xảy ra. Nhưng với thái độ chắc chắn như đinh đóng cột, không hề sợ hãi của Tim thì bọn họ cũng bắt đầu xuất hiện nghi vấn: ‘Chẳng lẽ quả thật không có virus’.

Những suy nghĩ như vậy cứ liên tục xuất hiện trong đầu đám phóng viên, vô tình làm cho bầu không khí của buổi họp báo càng trở nên trầm trọng thêm.

Một vài người phóng viên tiếp theo sau đó đặt ra những câu hỏi đa phần đều là hỏi về những vấn đề như.

- “Dự án phần mềm trí tuệ nhân tạo Ba Đậu Đậu được khởi công từ lúc nào?”
- “Quá trình nghiên cứu và phát triển Ba Đậu Đậu đã mất bao lâu thời gian?”
- “Ai là người đảm nhiệm phát triển hạng mục này?”
- “Những hướng đi trong tương lai của [The Alliance Khoa Học Kỹ Thuật] là gì?”

...

Mấy câu hỏi được đặt ra, cả Lý Uyên và Tim thay phiên nhau trả lời cho từng câu hỏi một cách cẩn thận, không để lộ ra bất kì sơ hở nào.

Buổi họp báo dần dần đến hồi kết khi số lượng phóng viên đặt câu hỏi cũng đã gần xong.

Ngay sau khi trả lời xong câu hỏi của tên phóng viên cuối cùng, Lý Uyên mới hắng giọng lên tiếng.

- “Hm... Nhân tiện đây cũng xin thông báo một chuyện, công ty con [The Alliance Y Dược] của tập đoàn [The Alliance] sẽ có buổi ra mắt sản phẩm, bao gồm bốn loại dược phẩm mới nhất định sẽ gây ra một cơn chấn động trong giới y học. Mong rằng quý vị phóng viên ở đây sẽ tham gia góp mặt vào buổi ra mắt sản phẩm của chúng ta.

Còn bây giờ, thời gian cho buổi họp báo cũng đã hết, nếu quý vị có gì thắc mắc chúng ta có thể sẽ trả lời lại sau. Một lần nữa xin cảm ơn mọi người đã tham gia buổi họp báo nào.”

Nói đoạn, Lý Uyên cùng với Tim đi ra khỏi bục phát biểu chào một cái rồi xoay lưng bước đi, để lại đám phóng viên mặt ngây người ra ở phía sau.

Những tên phóng viên này cứ nghĩ rằng buổi phỏng vấn, họp báo này đến đây thì đã kết thúc rồi nhưng đến khi nghe được Lý Uyên nói về những thứ như ‘Sản phẩm mới’, ‘Gây chấn động giới y học’... thì bọn họ cứ như bị điểm trúng huyệt định thân, cả người ngây dại, đứng trơ ra như phỗng.

Đợi đến khi Lý Uyên và Tim vừa xoay người bước đi, thì những tên phóng viên này mới giật mình tỉnh lại, vội vàng đuổi theo hò hét.

- “Lý Uyên tiểu thư, xin hỏi sản phẩm mới là gì?”
- “Giám đốc Tim, xin hỏi sản phẩm mới có liên quan đến Ba Đậu Đậu không?”
- “Xin hỏi, buổi ra mắt sản phẩm là vào thời gian nào?”

...

Bất quá, bọn họ dù muốn xông lên cũng không thể được vì đã có những nhân viên và thành viên của [The Alliance] đứng bảo vệ, chặn đường lại rồi.

Chờ đến khi Lý Uyên và Tim đã đi khuất lên lầu để trở lại không gian phòng làm việc của mình thì những tên phóng viên này mới bình tĩnh lại.

Tuy rằng bọn họ đã không còn kích động và từ bỏ ý đồ đuổi theo hai người hỏi thêm tin tức, nhưng là sự hưng phấn trong lòng của họ cũng không hề giảm bớt.

Có thể nói là bây giờ, bất cứ tin tức gì có liên quan đến tập đoàn [The Alliance] đều có thể trở thành tin tức hot. Mà tin tức sản phẩm y học mới mà bọn họ sắp ra mắt được công bố ra ngoài thì nhất định sẽ gây ra được rất nhiều sự chú ý.

Điều đó cũng làm cho bọn họ vui đi ngay những lo lắng trong lòng, về chuyện phải viết bài cáo lỗi vì những tin tức vu khống, theo như lời Tim đã nói trước đó. Trong đầu những tên phóng viên ngay lúc này đều bị lấp đầy bởi ý nghĩ trở về viết tin tức mới vừa thu được này.

Không chậm trễ chút nào, những tên phóng viên nhanh chóng cất bước trở về trụ sở của công ty mình, chuẩn bị khai mào cho một làn sóng tin tức hot mới nổ ra.

...

Tim sau khi trở về không gian phòng riêng của hắn thì lập tức đăng xuất ra khỏi game, trở về với trụ sở lưu trữ dữ liệu và máy chủ của Ba Đậu Đậu để tiếp tục đắm chìm vào thế giới số liệu của hắn.

Riêng có Lý Uyên, sau khi trở về phòng của mình thì nàng lập tức gọi ra Ba Đậu Đậu.

- “Ba Đậu Đậu, mở ra hệ thống giả lập VRCall*.”

*VRCall (Virtual Reality Call): cuộc gọi thực tế ảo.

- “Vâng, cô chủ.”

Giọng nói trẻ con của Ba Đậu Đậu vang lên, kèm theo đó là không gian ở trước mặt của Lý Uyên bất thành linh xuất hiện một ít gọn sóng nhỏ.

‘Xoẹt xoẹt...’

Sau một lúc lâu gọn sóng, cuối cùng không gian xung quanh cũng dần trở lại yên tĩnh, mà lúc này, trước mặt Lý Uyên đã xuất hiện thân ảnh của một người đàn ông trung niên đeo kính, hơi hói đầu.

Đây chính là loại đối thoại không gian hình chiếu ba chiều, gần như thật nhất, để cho người dùng có thể thuận tiện giao tiếp với nhau ở khoảng cách xa, chẳng hạn như buổi gặp mặt trò chuyện này của Lý Uyên.

- “Xin chào, Giám Đốc Lý Uyên! Hân hạnh được biết ngài.”

Hắn ta mở giọng chào hỏi với Lý Uyên.

- “Chào ngài, Steve Cook. Nghe danh đã lâu, rất hân hạnh được gặp ngài.”

Lý Uyên mỉm cười đáp lại, giọng nói bình tĩnh không vui không buồn, dường như đối với nàng, người đàn ông trước mặt này cũng không phải nhân vật lớn lao gì.

- “Ta đi thẳng vào vấn đề chính để đỡ mất thời gian quý giá của nhau đi. Hôm nay gặp ngài chủ yếu là vì ta muốn bàn chút chuyện về vấn đề hợp tác đôi bên. Apple sẵn sàng chi trả 5 tỷ \$ để mua lại công ty con [The Alliance Khoa Học Kỹ Thuật] của tập đoàn [The Alliance] của các ngài. Cô nghĩ sao Giám Đốc Lý Uyên?”

Steve Cook thẳng thắn nói ra mục đích lần hẹn gặp mặt lần này của hắn.

Lý Uyên nghe xong ý đồ của đối phương thì cũng không kinh ngạc gì mấy. Dù sao nàng cũng đã đoán trước ra được một, hai rồi.

Không có do dự gì, Lý Uyên ngay lập tức lắc nhẹ đầu, thản nhiên nói.

- “Chúng ta không có dự định bán công ty con [The Alliance Khoa Học Kỹ Thuật] hay bất cứ hạng mục sản phẩm nào của tập đoàn [The Alliance] cũng vậy, mong ngài thông cảm cho.”

- “Vậy chúng ta đổi một cách hợp tác khác thế nào?”

Như đoán trước được Lý Uyên sẽ trả lời như vậy, Steve Cook nhanh chóng đáp lại.

- “Mời ngài nói”

Giờ nhẹ tay làm ra tư thế mời, Lý Uyên vẫn bình tĩnh mà nói.

Steve Cook sửa lại tư thế ngồi của mình một chút, hai tay chấp lại để lên mặt bàn, hơi chồm về phía trước như muốn tiến đến gần hơn Lý Uyên, rồi thản nhiên nói.

- “Chúng ta thương lượng chuyện mua lại quyền sử dụng bằng sáng chế những kỹ thuật được sử dụng để xây dựng nên hệ thống xử lý dữ liệu của Ba Đậu Đậu. Người...”

- “Không được! Sao chúng ta không bàn một cách hợp tác khác, theo ý của ta nhỉ.”

Không chờ cho đối phương nói xong, Lý Uyên quả quyết lên tiếng, cắt ngang lời hắn. Điều này làm cho Steve Cook không khỏi nhú nhú đôi chân mày của mình lại, vì không nghĩ Fwai4Tlz tới đối phương lại khó nhằn như vậy.

Bất quá, hắn cũng không tỏ ra thái độ gì khác, vẫn im lặng chăm chú lắng nghe những lời nói kế tiếp của Lý Uyên.

- “Chúng ta sẽ bán quyền sử dụng Ba Đậu Đậu trong thời hạn 5 năm cho quý công ty. Bởi vì ngài là người đến đầu tiên, thế nên ta sẽ cho ngài thêm một ít ưu đãi, ví như thêm gấp đôi thời hạn sử dụng hoặc giảm đi 10% chi phí sử dụng bản quyền. Ngài thấy thế nào?”

Steve Cook nghe xong lời của Lý Uyên thì cặp chân mày của hắn càng nhíu chặt hơn. Trầm ngâm một lúc lâu, hắn thở dài ra một hơi, giọng điệu không mặn mà lắm đáp lại.

- “Giám Đốc Lý Uyên quả thật lợi hại. Điều kiện này một mình ta cũng không thể quyết định được. Thôi thì mong Giám Đốc Lý Uyên cho ta xin chút ít thời gian để về bàn bạc với hội đồng quản trị của Apple đã.”

- “Tốt, vậy thì chào ngài vậy. Mong rằng lần tới gặp mặt sẽ là lúc chúng ta ký hợp đồng hợp tác.”

Lý Uyên nhanh chóng đáp lời, nụ cười trên mặt dường như có chút tươi tắn hơn.

Steve Cook chỉ gật nhẹ đầu đáp lại lời nàng, sau đó ngắt kết nối trò chuyện. Không gian xung quanh lại trở về với sự tĩnh lặng của nó.

Ngã người lên ghế, Lý Uyên cũng thở ra một hơi thật dài. Tuy rằng thời gian trò chuyện rất ngắn, thế nhưng mà áp lực đối phương mang lại cho nàng cũng không hề thấp.

Dù sao Steve Cook cũng là một tiền bối của nàng, tài năng ‘con buôn’ của hắn không phải là một tên lính mới như nàng có thể hiểu thấu đáo được. Những đề nghị của hắn, nàng cần phải cân trọng suy tính kỹ lưỡng để không bị rơi vào bẫy ‘hố giá’ của đối phương.

Tức là nêu ra những cái giá rất rất thấp, để đánh lạc hướng người giao dịch. Sau đó nâng lên một chút giá hơi cao để con mồi xuất hiện cảm giác rằng, giá cả đó đã tốt hơn rất nhiều rồi. Nhưng thực chất đó chỉ là bằng một phần tư hay thậm chí là một phần mười giá giới hạn mà đối phương có thể đưa ra.

Đó là điều mà Lý Uyên cần phải cân trọng khi bàn chuyện hợp tác với những con cáo già này. Bất quá, nắm giữ ưu thế trong tay, nàng đã nhanh chóng gạt lại quyền chủ động, bắt buộc đối phương phải đi theo phương hướng giao dịch của mình.

Hơn thế nữa, Lý Uyên vẫn còn giữ lại một hậu chiêu, đó là nàng vẫn chưa đưa ra giá tiền cho việc mua quyền sử dụng Ba Đậu Đậu.

Nếu lần sau đối phương cần câu đồng ý giao dịch nàng sẽ giở trò yêu cầu cách chi trả là phân chia phần trăm lợi nhuận chứ không lựa chọn cách chi trả một lần duy nhất.

Điều này ít nhất sẽ đảm bảo nàng vẫn giữ được quyền chủ động trong tay, thương lượng ra được một bản hợp đồng giao dịch có lợi nhiều nhất có thể cho tập đoàn [The Alliance].

- “Cô chủ, ngài nhận được một cuộc gọi VRCall từ ngài Peter Gates của tập đoàn Microsoft.”

Đang lúc Lý Uyên nhắm mắt dưỡng thần suy tính những bước tiếp theo của kế hoạch, thì giọng nói trẻ con của Ba Đậu Đậu lại vang lên đánh thức nàng dậy.

Lý Uyên nhanh chóng chấn chỉnh lại tinh thần của mình, sau đó ngồi ngay ngắn lại rồi nhẹ giọng nói.

- “Tiếp nhận...”

Một nhân vật tầm cỡ nữa lại xuất hiện, đại biểu cho việc một cuộc đàm phán nữa bắt đầu.

Cứ như vậy, Lý Uyên liên tục tiếp nhận từng cuộc gọi điện đến từ những nhân vật chủ chốt của các tập đoàn, công ty lớn trên thế giới, mãi cho đến tận đêm khuya.

...

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 281: Trở về hiện thực

Trong khi Lý Uyên đang có những cuộc họp và buổi gặp mặt quan trọng, quyết định cho tương lai của [The Alliance], thì Đình Tấn vẫn phải đang liều mạng chạy về phía vùng đất dã ngoại để tìm quái vật luyện cấp.

Sau khi bỏ ra hơn một giờ chạy bộ thì cuối cùng hắn cũng đã đến được khu vực doanh trại đóng quân ở dã ngoại.

Tốc độ nhanh hơn gấp hai lần so với thời điểm trước kia, bởi vì Đình Tấn chấp nhận hi sinh HP và MP của mình để kích hoạt liên tục kỹ năng “Lưu Thủy Gia Tốc” cùng với “Vận Phong Thuật” vừa học được.

Lưu Thủy Gia Tốc

Cấp bậc: Hạ cấp

Giới thiệu: Một phương pháp kích thích sức mạnh tiềm ẩn trong cơ thể của người Việt Nam cổ xưa, đã bị thất truyền từ lâu. Kỹ năng do Mai Hắc Đế sáng tạo nên, sau khi lãnh ngộ được hàm ý trong dòng nước chảy. Thông qua việc điều chỉnh nhịp tim làm gia tăng tốc độ lưu thông dòng máu ở một mức độ an toàn, giúp cho người dùng có khả năng lập tức gia tăng tốc độ và sự linh hoạt của cơ thể trong chớp mắt.

Tiêu hao: 50 MP và 50 HP mỗi lần sử dụng

Hiệu quả: Toàn bộ thuộc tính tốc độ của nhân vật gia tăng 100% trong 1 giây. (Không thể chồng chất)

Đồng bộ hóa hiện thực: Thuộc tính tương tự như trên, độ tương đồng khoảng 95%.

(Xin cẩn thận sử dụng, thể chất quá yếu không nên liên tục duy trì kỹ năng, có thể ảnh hưởng đến cơ bắp dẫn đến bại liệt)

...

Kỹ năng này quả thật rất thực dụng đối với Đình Tấn, bởi vì tuy rằng tiêu hao có chút nhiều, gần như bằng với con số tiêu hao khi triệu hồi ra cả binh đoàn Bộ Xương Chiến Sĩ rồi.

Bất quá bấy nhiêu đó, đối với hắn thì bấy nhiêu đó vẫn chưa thấm vào đâu. Chỉ cần tiết kiệm được một số lượng lớn thời gian quý giá thì Đình Tấn vẫn chấp nhận chi trả.

Tuy nhiên khi vào hiện thực, chắc có lẽ hắn cũng không dám sử dụng lung tung vì như trên thông tin kỹ năng có nói, nếu như quá lạm dụng, hắn có thể sẽ phải gánh chịu một hậu quả nặng nề, đó chính là bị tàn phế.

Bây giờ khu vực của đám Reek đã bị dọn ra đến ngoài 40 km hơn, thế nên Đình Tấn phải bỏ ra thêm chút ít thời gian nữa để chạy đến khu vực đó.

Đến được một vùng đất trống rộng rãi ngoài khu vực quái vật trên 30 cấp này, Đình Tấn ngay tức khắc đã trông thấy một bầy Reek khoảng 20 con đang có tu tập với nhau.

Hắn nhanh chóng giải trừ trạng thái “Lưu Thủy Gia Tốc”, sau đó triệu hồi ra một nửa quân đoàn vong linh của mình.

‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’ (x76)

‘Triệu hồi Tang Thi’ (x57)

‘Triệu hồi Bộ Xương Cung Thủ’ (x38)

Chờ cho bọn chúng tập kết được một nửa quân số, Đình Tấn mới bắt đầu dùng tinh thần mệnh lệnh, phân công cho từng binh đoàn.

Bộ Xương Chiến Sĩ và Bộ Xương Cung Thủ thì tập trung ở bên cạnh hắn, lập thành một vòng vây bảo vệ.

Còn với đám Tang Thi thì bắt đầu tản ra khu vực xung quanh 300 mét, trong giới hạn điều khiển tinh thần của hắn, để cho bọn chúng tự do chạy vòng quanh, lôi kéo những đàn Reek xung quanh vùng đất này tập trung về đây chém giết một lượt.

“Bộc Lôi Thuật”

‘Ầm ầm...’

Đình Tấn cũng không quên triệu hồi ra kỹ năng quan trọng nhất, thứ cho hắn niềm tin mình có thể chống đối với bầy Reek kinh khủng kia. Vô số tia sét nhanh chóng quần quanh đôi bàn tay của hắn, rồi truyền tới từng con vong linh.

“Cầu Phúc Trị Liệu” (1300 giây)

+130 HP

“Năng Lượng Chúc Phúc”

+2000 MP

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

+1300 HP

...

Làm xong tất cả những chuyện này, hắn mới chậm rãi cho mình toàn bộ các kỹ năng buff rồi ngồi xuống bắt đầu buổi tu luyện.

Phía bên ngoài vòng vây, từng con Tang Thi đang lúi kéo đám Reek chạy vòng quanh. Nhưng cũng có một số con Reek bị đám Bộ Xương Cung Thủ công kích nên đã đổi mục tiêu, chuyển hướng về đội hình phòng thủ xung quanh Đình Tấn mà lao tới.

Không may là bọn chúng đều bị hàng rào Bộ Xương Chiến Sĩ chặn đứng. Lần này nhờ có buff từ kỹ năng “Vận Phong Thuật”, hỗ trợ 30% kháng bị đánh bay nên hầu như không có con Bộ Xương Chiến Sĩ nào bị fAv4KEx đánh lùi, dù chỉ là một bước nhỏ.

Có thể nói, đám Bộ Xương Chiến Sĩ bây giờ mới thực sự là một bức tường phòng thủ vững chắc.

EXP +5.280

EXP +12.480

...

Hơn 20 con Reek Bình Thường và Tinh Anh trong bầy đàn này, nhanh chóng bị đại quân vong linh giết chết, cống hiến điểm kinh nghiệm cho Đình Tấn.

Ngay sau đó thì đám Tang Thi bên ngoài lại tiếp tục dẫn dắt thêm về một đàn Reek khác, nối dài không dứt.

Bất quá, điểm kinh nghiệm mà Đình Tấn nhận được thì đã rơi xuống rất nhiều. Bị mất đi có hơn một nửa, do không nhận được điểm kinh nghiệm thưởng từ 50% tổ đội với thành viên cùng đội Linh Đánh Thuê, hay 10% điểm kinh nghiệm thưởng cho mỗi đẳng cấp chênh lệch.

Tuy rằng có ít hơn một chút, nhưng Đình Tấn cũng không chê số này. Hắn chỉ cần vừa có thể tu luyện vừa có thể nhận được kinh nghiệm thì đã không còn gì để chê trách nữa rồi.

Một đêm vừa qua, Đình Tấn vẫn chưa có thời gian để tu luyện. Hắn phải bỏ thời gian ra tập trung để nghiên cứu kỹ năng “Vận Phong Thuật” cùng với “Lưu Thủy Gia Tốc”.

Hơn nữa, hắn còn phải nghiên cứu đến phần tài liệu về cách khống chế và sử dụng viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp, mà Thành Chủ Albert đã giao cho hắn trước đó.

Hiện tại, một đêm thời gian vừa qua cũng đã có được hồi báo. Hắn đã kích hoạt thành công hai phần kỹ năng, “Vận Phong Thuật” cùng với “Lưu Thủy Gia Tốc”.

Đồng thời Đình Tấn cũng đã nắm giữ được cách khống chế và sử dụng viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp. Chỉ cần chờ đến khi ra ngoài hiện thực, bỏ chút ít thời gian để thu thập nguyên vật liệu, chế tạo những thứ thuộc cần thiết thì hắn đã sẵn sàng để làm chuyện đó rồi.

Bây giờ tranh thủ chút ít thời gian cuối cùng này, Đình Tấn muốn tranh thủ tu luyện, tăng lên một chút kinh nghiệm của mình. Nếu như có thể giết được Boss thăng cấp thì càng tốt.

Tại ngôi tại chỗ tu luyện đến hơn 2 giờ, xung quanh cũng bắt đầu ít đi những con Reek trở về cùng với đám Tang Thi. Thấy vậy thì Đình Tấn cũng không tiếp tục tu luyện nữa, chuyển đổi sang một vị trí khác.

Cứ như thế, sau khi Đình Tấn liên tục chuyển đổi vị trí ba lần thì bầu trời sập tối đen ngòm chỉ còn lại một chút ánh sáng le lói từ những ngôi sao trên trời.

Kiểm tra lại thời gian, cũng đã hơn 8 giờ đêm một chút, Đình Tấn cũng không chậm trễ nữa, vội vàng kích hoạt “Lưu Thủy Gia Tốc” nhanh chân chạy về doanh trại quân đội đóng quân.

Một buổi chiều vừa giết quái luyện cấp, vừa tranh thủ tu luyện, ổng kinh nghiệm của Đình Tấn đã từ 0% gia tăng lên một đoạn dài, đã sắp lấp đầy 25% rồi. Còn về phần thuộc tính cũng được gia tăng lên thêm một ít, sức mạnh và thể lực đồng loạt tăng lên thêm 3 điểm. Nhờ đó, điểm giới hạn thuộc tính tinh thần của hắn cũng đã tăng lên 646 điểm.

Tuy rằng chỉ số tăng lên cũng không nhiều, nhưng tích tiểu thì mới có thể thành đại được. Đình Tấn cũng không chê con số này quá ít mà lười biếng, bỏ qua việc tu luyện được.

Vừa chạy vừa kiểm tra thu hoạch trong ngày hôm nay, nên rất nhanh thì hắn đã về đến được khu trại tư nhân của [The Alliance] ở nơi doanh trại quân

đội này.

Ngay khi đến nơi, Đình Tấn cũng không khỏi bị kinh ngạc một chút vì nơi này đã bắt đầu xuất hiện người chơi rồi, không còn vắng vẻ như trước nữa.

- “A! Hội trưởng đến kia các anh em. Mau ra tiếp đón hội trưởng...”

Không đợi cho Đình Tấn làm ra phản ứng gì, một tên người chơi chiến sĩ, trên vai có mang phù hiệu của đội Lính Đánh Thuê [The Alliance], liền lớn giọng hét to lên.

Ngay sau đó, bên trong lều trại của [The Alliance] xông ra thêm mấy chục thân ảnh khác nữa, bao vây lấy Đình Tấn liên tục hô hào.

- “Á đù, chào hội trưởng.”

- “Hội trưởng đến khảo sát anh em hả?”

- “Đêm nay lại tổ chức party nữa hả hội trưởng?”

...

Đình Tấn bị đám thành viên của [The Alliance] bao vây, nhiệt tình hỏi thăm như vậy tuy có chút phiền nhưng hắn cũng không nở chối từ lòng tốt của bọn họ. Mỗi người chào hỏi đều được hắn mỉm cười bắt tay, vỗ vai đáp lại.

Sau khi từ chối bọn họ ở lại nhậu nhẹt, mở tiệc bên ngoài, Đình Tấn cuối cùng cũng đã về đến được không gian phòng riêng của hắn.

Những tên thành viên này, chủ yếu là đang đi làm nhiệm vụ Lính Đánh Thuê hoặc đang trong hợp đồng thuê mướn nhân lực, kéo cáp hoặc làm nhiệm vụ cho người chơi khác... thế nên cũng không có người nào trong nhóm quản lý ở đây chỉ huy bọn họ.

Suy nghĩ một chút, Đình Tấn liền lớn tiếng gọi ra Ba Đậu Đậu.

- “Ba Đậu Đậu, thiết lập cuộc gọi nhóm cho David, Terrell, Ameerah, Louis, Lý Uyên.”

- “Vâng ông chủ”

Thân ảnh Ba Đậu Đậu liền hiện ra giữa không trung, tiếp nhận mệnh lệnh rồi vung đôi bàn tay cụt ngắn của mình, mở ra một bảng giao diện cuộc gọi video bình thường.

- “Ameerah có mặt!”

- “David đây, có gì không hội trưởng?”

- “Có chuyện gì vậy Tấn?”

...

Từng gương mặt quen thuộc xuất hiện trên từng gương mặt quen thuộc xuất hiện trong bảng giao diện cuộc gọi nhóm. Mỗi người lên tiếng chào hỏi xong thì im lặng, đợi thông báo của Đình Tấn.

Hắn chờ cho bọn họ đều đã bắt máy xong, thì mới lên tiếng.

- “Đến giờ rồi, mọi người thoát game tập trung tại sân bay của thành phố Loda đi. Lý Uyên nhớ mang theo thuốc. Những người còn lại nhớ bàn giao xong mọi chuyện, đừng để bỏ sót thứ gì đấy.”

- “Rõ rồi hội trưởng.”

Ameerah nhanh chóng trả lời.

- “Ok, gặp lại sau.”

Lý Uyên cũng vội vàng đáp lại, đăng xuất ra khỏi game, dường như là phải đi chuẩn bị thuốc chữa thương.

Những người khác cũng không nói gì nhiều, chỉ gật đầu ra hiệu rồi ngắt kết nối.

...

Thấy mọi người đều đã rời đi, Đình Tấn cũng ra lệnh cho Ba Đậu Đậu ngắt kết nối cuộc gọi, sau đó thân ảnh của hắn dần dần mờ nhạt đi, đã đăng xuất ra khỏi game.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 282: Lên đường (1)

‘Cạch’

Chờ đợi một lúc lâu cho dịch dinh dưỡng rút đi hết, cuối cùng thì nắp cabin trò chơi cũng bật ra.

Đình Tấn chậm rãi ngồi dậy, hít một hơi thật sâu. Không ngờ mới vừa trở lại game được một tuần sau sự cố lần trước thì đã phải quay trở lại hiện thực rồi.

Bất quá, hắn cũng không có ý kiến gì nhiều, vì dù sao thì đây cũng là một chuyến đi cần thiết.

Không tính đến chuyện thông tin mật của cả nhóm đã bị lộ ra bên ngoài, chỉ riêng việc tìm được tin tức của món vật phẩm viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp trong hiện thực thôi thì cũng đã đủ để hắn không thể không rời game rồi.

‘Rộp rộp...’

Lắc lắc cái cổ có chút cứng đờ của mình, Đình Tấn từ từ đứng dậy bước ra khỏi cabin trò chơi, tiến vào phòng tắm tẩy sạch dịch dinh dưỡng vẫn còn bám trên người mình.

Để cho nước ấm dội lên người mình, Đình Tấn tay chống tường cúi đầu trầm tư suy nghĩ, sắp xếp kế hoạch cho chuyến đi lần này của mình.

Do lần này phải hành động cùng với đội đặc nhiệm của Báo Đen nên có thể sẽ có rất nhiều hạn chế, không thể tự do đi lại lung tung được.

Chính vì vậy, nếu hắn muốn đi đến vùng đất ven biển Baltic của tỉnh Blekinge thì nhất định là phải tách rời ra khỏi nhóm một đoạn thời gian.

Điều này có thể sẽ gặp rất nhiều trở ngại, nhất là đến từ những người chỉ huy cho nhiệm vụ lần này.

Làm một tên quân nhân, Đình Tấn hiểu được, việc tuân thủ mệnh lệnh, dùng hết khả năng để thực thi nhiệm vụ được giao dù cho có bỏ mạng, thì vẫn là một điều rất cần thiết. Hay thậm chí có thể nói, đó là thứ quan trọng nhất trong số những tố chất mà người quân nhân cần có.

Cho nên việc muốn trái mệnh lệnh cũng làm cho Đình Tấn cảm thấy rất khó xử. Nếu không phải vì món vật phẩm Viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp đó quá mức quan trọng với hắn thì có lẽ, Đình Tấn cũng sẽ không phải quá mức gấp gáp như bây giờ.

Hơn 15 phút sau, vuốt đi lớp nước ấm đang bao phủ trên gương mặt mình, Đình Tấn tắt đi vòi nước rồi bước ra khỏi phòng tắm. Lau khô thân thể, thay một bộ áo thun quần jean đơn giản, hắn lẳng lặng ngồi im trên bộ ghế salon sang trọng của phòng khách.

Sau một hồi lâu suy nghĩ trong phòng tắm, cuối cùng Đình Tấn vẫn là quyết định để đến khi hiểu rõ được toàn bộ hành trì của đội đặc nhiệm thì mới tiếp tục tính toán đường đi, nước bước cho kế hoạch của mình.

Liếc mắt nhìn lại đồng hồ đang treo trên tường, thời gian cũng đã hơn 9 giờ tối rồi. Đình Tấn không chậm trễ nữa, bật người dậy rời khỏi phòng khách sạn.

Lần trước sau khi rời khỏi bệnh viện, hắn cùng với Louis, hai cha con Terrell và ba anh em David đều quay trở lại một khu khách sạn sang trọng để ở tạm, chờ đợi cho Lý Uyên có thời gian rảnh rỗi thua mua được một khu nhà ở có điều kiện tốt một chút thì mới dọn qua.

Thế nên bây giờ rời khỏi trò chơi, Đình Tấn cũng không phải tiêu tốn quá nhiều thời gian để đi đón mấy người đó.

‘Cạch...’

Vừa bước ra khỏi cửa phòng, Đình Tấn liền đã trông thấy thân ảnh của ba người, Louis, David và Terrell đều đã đứng chực chờ sẵn ở phía cuối hành lang.

- “Hội trưởng, bây giờ đi ra sân bay à?”

David lên tiếng hỏi trước Đình Tấn.

Lắc nhẹ đầu một cái, Đình Tấn vừa đi đến bên cạnh ba người, vừa chậm rãi nói.

- “Không, chúng ta đến nhà của Ameerah đón nàng cùng với Lý Uyên trước. Có một vài món đồ cần mang theo, cũng không thể để cho hai cô gái người ta mang vác dùm bọn mình được.”

Ba người nghe xong cũng gật đầu tán đồng với ý kiến của Đình Tấn. Nhất là Louis đôi mắt có chút lóe sáng lên, dường như đang rất chờ mong.

- “Hai người các người đã thu xếp người nhà xong chưa.”

Đình Tấn dẫn đầu bước đi về phía cầu thang máy, đồng thời cũng không quên hỏi thăm David và Terrell. Hai người này ở nhà vẫn còn có một người cha già và hai đứa em nhỏ, thế nên cũng không tránh khỏi sẽ có chút lưu luyến.

Terrell hàm hậu cười cười, giọng ồm ồm trả lời.

- “Cha ta từ lúc chơi game, tu luyện mấy kỹ năng người cho đến giờ thì đã rất khỏe, không còn bị mấy cái bệnh lật vật nữa rồi. Với lại bây giờ hán cũng đang tập trung vào công việc quản lý [Cửa Hàng Trading Hall] của mình.

Có vẻ như việc kinh doanh làm hán rất hứng thú nên từ lúc chúng ta đón David và Louis trở về đến giờ thì hán cũng chẳng còn muốn ra ngoài hiện thực nữa. Cho nên cũng không có gì phải lo lắng.”

Đi bên cạnh Terrell, David cũng gật đầu đồng ý tiếp lời.

- “Ừm... hai đứa nhóc nhà ta thì cũng rất thích chơi game. Hầu như là không còn thoát game ra hiện nữa luôn rồi. Ta thấy người nói đúng đó hội trưởng à, có lẽ thời đại bây giờ sắp phải thay đổi rồi, con người thích hợp hơn khi phát triển ở trong game. Chắc ta sẽ không đăng kí cho bọn nó đi học nữa đâu, cứ để cho bọn nhỏ tiếp tục phát triển con đường mà bọn nó mong muốn thôi.”

Đình Tấn nghe David nói xong thì không khỏi có chút giật mình kinh ngạc. Sau đó cũng hiểu ra được chút ít suy nghĩ của hán.

Quả thật trước kia Đình Tấn có đề nghị David không cần cho hai đứa em của hán trở lại trường học. Nguyên do thì dĩ nhiên là để chuẩn bị cho tận thế rồi. Sau này khi quái vật bắt đầu xâm lấn, thì chỉ người có thực lực mạnh mẽ mới là nhân tố quyết định.

Chỉ không phải tiền bạc hay học vấn là thứ quyết định tương lai của bọn trẻ. Hơn nữa bỏ thời gian ra đi học thực lực của bọn chúng sẽ không thể tăng lên nhanh chóng được, hay thậm chí còn có thể bị người vượt mặt.

Dù cho Đình Tấn đã cung cấp cho Ami và Dendi rất nhiều bí kíp tu luyện, nhưng dù sao mấy cái đó cũng là bí kíp hạ cấp, người khác cũng có thể đạt được bằng cách chuyển chức sang nghề nghiệp khác hoặc thu mua ở những tên huấn luyện viên nghề nghiệp khác nhau trong Đại Sảnh Nghề Nghiệp.

Chính vì thế nên nếu David hi vọng hai đứa em hán trở thành người trên người thì nhất định phải bỏ ra càng nhiều thời gian hơn để luyện cấp và tu luyện trong game.

‘Keng’

Vừa đi vừa trò chuyện, bốn người rất nhanh thì đã xuống đến tầng trệt của khu khách sạn sang trọng này.

Đình Tấn không dừng bước, nhanh chóng dẫn đầu cả nhóm ra bên ngoài khách sạn, đón xe taxi để đi đến nhà của Ameerah.

- “Ba Đậu Đậu! Gọi cho Lý Uyên.”

Ngồi trên xe taxi tự động không người lái, sau khi đưa ra địa chỉ nhà của Ameerah cho xe tự chạy đến thì Đình Tấn liền lấy ra điện thoại rồi lên tiếng ra lệnh cho Ba Đậu Đậu.

- “Vâng thưa ông chủ”

Chiếc điện thoại iPhone XS cũ kỹ của hán, liền hiện ra hình ảnh của Ba Đậu Đậu, cùng với giọng nói của nó.

Nhìn chiếc điện thoại trên tay, Đình Tấn cũng không khỏi âm thầm ngẫm nghĩ, chắc đã đến lúc phải đổi một chiếc điện thoại vòng tay rồi.

Bởi lẽ, chiếc điện thoại của hán là được sản xuất vào năm 2080, giai đoạn cuối của các loại thiết bị điện tử sử dụng màn hình LED và IPS. Thời đại hiện tại, đã phần những chiếc điện thoại đều được làm theo kiểu nhấn hoặc vòng tay, với loại hình chiếu giả lập 3D cho phép người dùng tương tác và mang theo dễ dàng hơn.

Bất quá, vất bỏ chiếc điện thoại đã theo làm bạn mình nhiều năm thì Đình Tấn cũng có chút không nỡ. Dù sao những ngày đầu khi rời khỏi cô nhi viện, Đình Tấn cũng không có công việc làm ổn định, nói chi là đến điện thoại cầm tay.

Đây chính là món đồ đầu tiên mà hán mua được bằng tiền lương bồi bản của mình. Thuở khó khăn đó làm hán nhớ lại rất nhiều kỷ niệm

Từ việc học tập kiến thức công nghệ thông tin bằng chiếc điện thoại nhỏ này, cho đến việc từ tương lai trọng sinh trở lại, vật đầu tiên chào đón hán cũng là nó.

Đang lúc Đình Tấn hồi tưởng một chút về quá khứ thì điện thoại đã hoàn thành kết nối, giọng nói của Lý Uyên cũng vang lên bên trong điện thoại.

- “Ta nghe đây Tấn.”

- “Ừ, chúng ta đang trên đường đến nhà Ameerah, người chuẩn bị thuốc chữa thương sẵn đi, đợi chúng ta đến nơi thì mang theo luôn cho tiện.”

Đình Tấn phục hồi tinh thần lại, nhanh chóng trả lời.

- “Ừ biết rồi, vậy thì gặp lại sau. Bye”

Lý Uyên rất ngắn gọn đáp lại, nhưng vẻ chờ mong bên trong giọng nói của nàng thì không hề giấu giếm được chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 283: Lên đường (2)

Hơn 30 phút sau, cuối cùng thì xe taxi của cả nhóm Đình Tấn cũng đã dừng lại trước nhà của Ameerah.

Bốn người Đình Tấn thay phiên nhau bước ra khỏi xe, vừa nhìn tới trước cửa võ quán thì đã trông thấy Lý Uyên và Ameerah đang đứng chờ chờ sẵn rồi. Bên cạnh hai người còn có cha, mẹ của Ameerah và một số tên học viên trong võ quán của bọn họ nữa.

Đồng thời, làm Đình Tấn chú ý nhất vẫn là một đống những thùng các tông lớn được bao bọc rất cẩn thận, ngay ở sau lưng của những người này.

- “Hội trưởng. Khi nào thì chúng ta lên đường?”

Ameerah ngay khi vừa trông thấy Đình Tấn bước xuống xe thì vội vàng chạy lại, hứng khởi hỏi.

- “Thu dọn xong thì lên đường ngay.”

Đình Tấn lắc đầu cười cười trả lời nàng, sau đó liền chuyển hướng ánh mắt đến cha mẹ của Ameerah. Hai người lúc này đang đứng ngắm nhìn hán, ánh mắt có chút kì lạ.

- “Chào cô chú, xin cho phép cháu đưa Ameerah đi du lịch Thủy Điện. Một tuần sau bọn cháu sẽ đưa em ấy về tận nhà ạ.”

Đình Tấn cất bước đi đến trước mặt hai người, từ tốn, lễ phép nói. Tuy nhiên hán cũng không nói ra sự thật là phải đưa Ameerah đi làm nhiệm vụ với đội đặc nhiệm của nước Entire Land này.

Cũng không thể trách hán không thành thật, bởi lẽ chuyến đi này cũng có một ít nguy hiểm. Hơn nữa có thể hai người vẫn chưa biết rõ về năng lực của con gái mình, cho nên Đình Tấn chỉ có thể nói dối cho qua cửa.

Cha của Ameerah, một người đàn ông gốc châu Á với mái tóc màu đen, dáng người khôi ngô bởi vì luyện tập võ thuật thường xuyên. Hán bước chậm đến trước mặt Đình Tấn, hơi nheo nheo mắt nhìn một lúc rồi cất giọng.

- “Tốt, ta giao con gái cưng của ta cho ngươi. Nhưng tốt nhất là đừng để nó xảy ra chuyện gì. Nếu không, cho dù ngươi có là chủ tịch của một tập đoàn lớn đến thế nào đi chăng nữa, ta cũng khẳng định có thể tìm tới ngươi...”

Nói đến câu cuối, cha của Ameerah liền đưa tay quét ngang cổ hán, làm ra tư thế hạ sát. Điều này không khỏi làm cho Đình Tấn mồ hôi, vội vàng tiếp lời.

- “Vâng, vâng. Ta hiểu rồi. Nhất định sẽ đem con gái của ngài về còn nguyên vẹn.”

Lý Uyên cùng với những người còn lại trong nhóm, khi trông thấy biểu hiện của Đình Tấn và cha của Ameerah thì không nhịn được buồn cười, phải đưa tay bịt miệng cười trộm để không phát ra tiếng.

Ngược lại, Ameerah thấy vậy thì lại bị kinh hoảng không ngớt. Phải biết trước đó Đình Tấn cũng không muốn mang nàng theo. Nếu không phải nàng liên tục nài nỉ, còn có Lý Uyên cầu tình thì chắc giờ này nàng đã phải ở nhà rồi.

Bây giờ chưa gì thì Ameerah đã trông thấy cha mình tới hăm dọa Đình Tấn, lỡ như hán đổi ý bỏ lại nàng ở nhà thì biết làm sao.

Thế nên nàng liền vội vàng lao tới nắm lấy tay cha mình, sau đó gương mặt mếu máo nhìn qua mẹ của mình, tỏ ra bộ dáng đáng thương mà nói.

- “Papa... làm cái gì vậy?! Mama, ngươi xem Papa muốn cho ta bị bỏ lại ở nhà kia.”

Mẹ của Ameerah, một người phụ nữ châu Âu, tóc vàng mắt xanh, dáng người cũng rất nóng bỏng do cũng có luyện tập võ thuật, nếu như không nhìn kỹ thì chắc chắn không ai biết nàng đã là mẹ của một cô bé 17 tuổi đâu.

- “Nói bao nhiêu lần rồi hả? Bạn của con gái ông mà cứ mở miệng ra là hăm dọa là sao?!”

Trông thấy con gái cưng của mình sẽ khóc ra tiếng, mẹ của Ameerah vội vàng tiến lên, véo tai của chồng mình, gắt giọng nói. Hành động này lập tức làm đỏ vớ ngay hình tượng đầy cứng rắn của cha Ameerah.

Nói đoạn, mẹ của Ameerah liền quay sang Đình Tấn rồi cười thật tươi, dịu dàng cất tiếng.

- “Mấy cháu chăm sóc giúp Ameerah nhà cô nhé. Con bé trước giờ mới lần đầu được đi du lịch ra nước ngoài nên chắc sẽ còn bỡ ngỡ, không hiểu chuyện.”

- “Vâng, vâng. Xin cô cứ yên tâm, cháu và những anh em trong đoàn nhất định sẽ hết sức chăm sóc nàng.”

Như nhìn thấy sát khí ẩn nấp phía sau nụ cười của mẹ Ameerah, Đình Tấn nào dám làm ngơ. Hắn vội vàng gạt đầu lia lịa thề thốt bảo đảm cho nàng yên tâm.

Biểu hiện của Đình Tấn dường như làm mẹ Ameerah rất hài lòng. Bà ta không nói gì nữa mà nắm tay lôi kéo chồng mình vào bên trong nhà.

Chờ cho hai dGCPtc3V người đi hết Đình Tấn mới thở phào ra một hơi. Đối phó với phụ huynh thật sự là một chuyện rất kinh khủng với hắn.

Nhưng mấy ai biết được, đó cũng là điều mà hắn vẫn luôn hằng mơ ước. Có cha mẹ người thân chăm sóc, vẫn còn tốt hơn là sống lẻ loi một mình không nơi nương tựa.

Nhanh chóng vứt bỏ những suy nghĩ này ra sau đầu, Đình Tấn tiến đến bên cạnh Lý Uyên hỏi thăm.

- “Đồ vật đã chuẩn bị chưa?”

- “Rồi, ở ngay đây.”

Lý Uyên gạt đầu trả lời, sau đó xoay người chỉ về phía những cái thùng các tông ở phía sau lưng mình và nhóm người học viên của võ quán.

Đình Tấn lúc này đưa mắt nhìn kỹ lại những cái thùng các tông kia. Số lượng có khoảng tám cái, được xếp chồng lên nhau, kích cỡ mỗi thùng chỉ bằng với một thùng 24 lon nước ngọt coca cola mà thôi.

Vì loại thuốc này cũng không cần yêu cầu môi trường bảo quản phải quá khắc khe, cho nên việc sử dụng thùng các tông để cất giữ và vận chuyển thì sẽ tiện lợi hơn, đồng thời cũng sẽ ít gây ra sự chú ý cho người khác.

Hắn chậm rãi đi lại gần, muốn kiểm tra chất lượng thuốc bên trong.

- “Chào hội trưởng”

- “Chào ngài The Dawn.”

...

Bất quá, hắn chỉ vừa đi đến bên cạnh những người học viên của võ quán thì những người này liền đứng nghiêm, cúi đầu lên tiếng chào hỏi.

Điều này không khỏi làm cho Đình Tấn có chút kinh ngạc. Ánh mắt hắn ngờ vực nhìn qua Lý Uyên như muốn hỏi nàng: “Đây là chuyện gì?”.

- “Bọn họ là thành viên chính thức của [The Alliance] sống ở tại thành phố Loda này.”

Lý Uyên nhẹ giọng giải thích.

- “Phải đó hội trưởng, ta gọi là Propmconnor đã gia nhập [The Alliance] từ lúc ngài mới vừa tuyển mộ đợt đầu tiên đó.”

- “Chúng ta cũng có tham gia trận đánh với Hồng Môn Hội và [The Throne] đó hội trưởng. Đêm đó, ta có mời ngài uống rượu, ngài có nhớ không?”

...

Mấy tên học viên này cũng vội vàng lên tiếng phụ họa.

Đưa mắt nhìn qua một vòng những người này, được bọn họ nhắc nhở, hắn mới nhớ ra có một vài gương mặt cũng hơi quen thuộc đã thường gặp qua ở trong [The Alliance Khách Sạn] hoặc ngoài doanh trại đóng quân ở dã ngoại.

- “Chào các ngươi, hân hạnh được gặp mặt các ngươi ở hiện thực. Cảm ơn sự cống hiến của các ngươi vì [The Alliance]. Nếu có khó khăn gì cứ nói với ta hoặc Uyên quản lý nhé, anh em một nhà với nhau không cần thiết phải ngại ngần làm gì.”

Đình Tấn vui vẻ cười nói vài câu, vừa vỗ vai, vừa bắt tay từng người chào hỏi, để kéo gần hơn mối quan hệ giữa mọi người.

Những tên thành viên kia thì cũng rất kích động, cảm giác lân lân sung sướng, nụ cười trên mặt một lúc lâu đã không tan đi rồi. Mặc dù trước đây bọn họ cũng đã có dịp tiếp xúc với Đình Tấn ít nhiều, nhưng đó cũng chỉ là ở trong game mà thôi.

Bây giờ được tận mắt chứng kiến, tận tay tiếp xúc thì dĩ nhiên cảm giác phải thực tế hơn rất nhiều rồi. Có thể nói Đình Tấn chính là một thần tượng trong lòng bọn họ. Hai bàn tay trắng xây dựng nên [The Alliance], phát triển ra đến tập đoàn [The Alliance] như bây giờ, bọn họ làm sao không phục cho được.

Một hồi lâu sau, khi đã giao lưu với đám người hội viên nhiệt tình kia xong, Đình Tấn liền tiến đến trước một thùng đựng Thuốc Chữa Vết Thương Ngoài Da đã được chuẩn bị sẵn, mở ra kiểm tra chất lượng thuốc bên trong.

Cầm lấy một bình thuốc lên xem, Đình Tấn kỹ lưỡng quan sát. Thuốc được đựng trong một bình thủy tinh chịu lực nhỏ, rất chắc chắn. Loại thủy tinh này có thể chịu tác động va đập từ độ cao hơn 3 mét mà không vỡ.

Chất thuốc màu đỏ do có thành phần nguyên liệu của nhiều loại máu của động vật, được tinh luyện cùng với thảo dược nên màu cũng không đậm, gần như rất trong suốt, có thể nhìn xuyên qua được.

‘Soạt...’

Đình Tấn rút ra một con dao găm vắt ở sau lưng của mình, cắt một đường trong lòng bàn tay của hắn. Sau đó liền mở nắp bình thuốc chữa thương, rưới thuốc lên miệng vết thương còn đang chảy máu.

Những người có mặt ở công võ quán lúc này đã vây quanh lấy Đình Tấn. Nhìn thấy hắn bình thản, không hề có cảm giác đau đớn gì cắt ra vết thương của mình thì không khỏi trợn mắt lên vì kinh ngạc.

Nhưng một màn kế tiếp lại làm cho bọn họ càng không thể tin vào mắt của mình nữa. Vết thương sâu đến hơn 1cm có hơn, vừa được Đình Tấn rưới nước thuốc lên thì máu và nước thuốc nhanh chóng hòa quyện, dung hợp lại với nhau làm một.

Ngay sau đó, máu lập tức ngừng chảy, còn miệng vết thương thì khép lại bằng tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy được.

- “Ngài... là người đột biến gen hả?”

- “Wolverine?”

...

Một vài tên học viên của võ quán, trợn mắt hốc mồm nhìn Đình Tấn, cất tiếng hỏi hắn.

Còn Lý Uyên thì như bị lên cơn suyễn, bộ ngực đầy đặn cũng liên tục phập phồng vì khó thở. Nàng chỉ vào Đình Tấn miệng lắp bắp nói không nên lời.

- “Ngươi... ngươi... làm sao có thể như vậy được?!”

Khó khăn lắm nàng mới bật thốt lên được một câu trọn vẹn, nhưng ngay sau đó đôi mắt nàng lóe lên một tia sáng. Như bị lên cơn, Lý Uyên vỗ lấy Đình Tấn, gấp gáp và kích động mà nói.

- “Chúng ta thí nghiệm, loại vết thương như vậy phải mất đến hơn 5 phút mới hoàn toàn chữa lành kia mà?! Có bí mật gì? Mau nói cho ta biết nhanh lên! Nhanh lên.”

Đình Tấn bị Lý Uyên vừa hét vào mặt, vừa lung lay như muốn tháo rời hết khớp xương của hắn thì cũng không chịu được.

- “Bình tĩnh! Trường hợp của ta là đặc biệt!”

Hắn nhanh chóng ra tay ngăn nàng lại, đồng thời cũng không quên nói vài câu giải thích sơ sơ. Chờ cho Lý Uyên đã bình tĩnh lại rồi thì Đình Tấn mới chậm rãi giải thích.

- “Người phải hiểu bí mật của chúng ta là gì. Thể chất của chúng ta được tăng lên thì dĩ nhiên khả năng khôi phục cũng phải cao hơn người bình thường rồi. Loại thuốc này giống như một loại thuốc kích thích. À! Đúng rồi, nó giống như thuốc gia tăng khả năng khôi phục HP ở trong game vậy đó. Người hiểu rồi chứ?”

Những người có mặt ở đây đang chăm chú nghe Đình Tấn giải thích. Nhưng chờ cho hắn giải thích xong thì có hai trường hợp.

Trường hợp thứ nhất là đối với những người trong tiểu đội của hắn và Lý Uyên. Bọn họ biết bí mật mà Đình Tấn nói tới là gì, thế nên ngay tức khắc hiểu ra được hàm ý trong câu nói của hắn.

Còn đối với những tên học viên của võ quán, bọn họ thuộc về trường hợp thứ hai. Bởi vì không biết bí mật về việc đồng bộ tu luyện, giữa game và hiện thực, cho nên gương mặt bọn họ đều là một vẻ ngơ ngác, không hiểu Đình Tấn đang nói về cái gì.

Bất quá, Đình Tấn cũng không muốn giải thích nhiều cho bọn họ. Vung tay ném chai thuốc trở lại thùng các tông, Đình Tấn lớn tiếng ra hiệu.

- “Mọi người chuyển đồ lên xe taxi đi, chúng ta lên đường. Cũng đã muộn rồi, 12 giờ đêm nay là máy bay phải khởi hành rồi đây.”

‘Rõ...’

Mọi người đồng loạt hô to một tiếng, sau đó David, Louis và Terrell nhanh chóng lao vào mỗi người ôm một thùng thuốc bỏ lên xe, những gã học viên của võ quán cũng nhanh chóng lao vào phụ giúp.

Trong khi đó, Lý Uyên lại tiến đến bên cạnh của Đinh Tấn, giao cho hắn mấy tờ giấy nhỏ.

- “Đây là vé máy bay đặt trước, thời gian khởi hành là 12 giờ đêm nay, các người phải có mặt trước đó nửa giờ để vận chuyển kiểm tra hành lý nữa. Có thể việc kiểm tra sẽ có một chút trở ngại, người cứ giữ giấy xét nghiệm này đi. Khi nào có người muốn yêu cầu kiểm tra thuốc thì giao cho bọn họ.”

Nghe lời Lý Uyên vừa nói, Đinh Tấn cũng tò mò đưa tay tiếp nhận mấy tờ giấy trong tay nàng rồi lật ra xem. Bên trong có năm tờ vé máy bay và một tờ giấy kiểm nghiệm được phẩm.

Quả thật, có một người suy tính chu toàn thì vẫn là tốt hơn. Nếu không phải Lý Uyên đã nghĩ đến việc kiểm tra an ninh hành lý trước khi lên máy bay thì chắc Đinh Tấn cũng không thể nhớ tới chuyện này.

Đến lúc đó, hắn nhất định phải tốn thêm thời gian chờ đợi cho giám sát an ninh ở sân bay xét nghiệm thuốc nữa. Vì dù sao, những thứ nước như thế này vẫn có thể là ẩn chứa ‘hàng cấm’.

Nhanh tay cất đi mấy tờ giấy vào trong người, Đinh Tấn mỉm cười gật đầu dặn dò Lý Uyên.

- “Người nếu có rảnh thì bỏ ra chút ít thời gian tìm kiếm cho chúng ta một ngôi nhà lớn một chút nhé. Dù sao cũng không thể ở mãi trong khách sạn được. Người cũng nên có nơi ở riêng, chứ tạm trú nhà của Ameerah cũng không phải là ý kiến hay đâu.”

Nghe đến chuyện dọn về ở chung, bất chợt gương mặt của Lý Uyên đột ngột trở nên đỏ và nóng dần lên. Nàng lí nhí nói trong miệng một câu gì đó mà Đinh Tấn cũng nghe không rõ nữa.

- “Hội trưởng, đã xong rồi. Lên đường thôi!”

Không chờ cho Đinh Tấn kịp hỏi lại, giọng nói của Ameerah đã vang lên từ phía sau. Nhóm người đó đã hoàn thành việc vận chuyển thuốc lên xe taxi rồi, bây giờ vẫn đang đứng đợi chờ đợi.

- “Thôi, chào người nhé. Hẹn gặp lại vào tuần tới.”

Thấy vậy, Đinh Tấn cũng không nghĩ hỏi lại Lý Uyên đang nói gì nữa. Hắn vội vàng mỉm cười, nói câu từ biệt với nàng rồi xoay người lên xe, để lại Lý Uyên vẫn đứng tại chỗ ngơ ngác nhìn theo.

Vừa ngồi vào trong xe taxi, Đinh Tấn lập tức lấy điện thoại ra.

- “Ba Đậu Đậu, gọi cho Báo Đen.”

- “Vâng thưa ông chủ”

Ra lệnh cho Ba Đậu Đậu xong, tiếng chuông của điện thoại liền vang lên.

‘Tút tut... cách’

- “John Conor đây, ai vậy?”

Giọng nói trầm trầm của Báo Đen rất nhanh thì truyền ra từ bên trong điện thoại. Đinh Tấn thần nhiên đáp.

- “Đinh Tấn đây, chúng ta đang lên đường đến thành phố FLY. Ngày mai 5 giờ sáng sẽ có mặt ở sân bay, người cho người ra đón chúng ta đi.”

- “Biết rồi. Còn gì nữa không?”

Báo Đen hỏi lại.

- “Không. Ta cúp máy đây.”

Đinh Tấn trả lời cụt ngắn, không chờ cho Báo Đen có phản hồi thì liền đã cúp máy trước.

Ở bên kia đường đây, Báo Đen đang ngồi trong phòng cũng ngẩn ngơ, nhìn màn hình điện thoại giả lập trước mặt mình một hồi. Sau đó, nhin không được cục tức này, hắn liền mở giọng mắng chửi.

- “Mẹ kiếp thằng nhóc này! Đã không tham gia huấn luyện lại còn kiêu ngạo như vậy... haiz, không biết nhiệm vụ lần này cho bọn chúng theo có phải là sai lầm không nữa.”

Nghĩ đến thái độ của đối phương như vậy, Báo Đen cũng hơi chán nản thở dài một hơi, tự thì thầm hỏi mình.

Nói đoạn, hắn vung tay tắt màn hình điện thoại rồi đứng dậy đi ra khỏi phòng làm việc của mình, tiến thẳng đến một khu doanh trại ở bên ngoài tòa nhà văn phòng này.

Nơi đây chính là phòng của những người trong biệt đội đặc nhiệm mà hắn phụ trách huấn luyện cho lần nhiệm vụ ở Thụy Điển sắp tới.

‘Leng keng leng keng...’

Ngay khi vừa ra khỏi cửa của tòa nhà văn phòng, Báo Đen đưa tay ấn vào một cái nút trên tường, tiếng chuông báo hiệu lập tức vang lên, truyền đi khắp cả khu doanh trại yên tĩnh và vắng vẻ này.

Không đến 1 phút sau, trước mặt Báo Đen đã xuất hiện 13 tên lính, trong đó chỉ có một người là nữ, độ tuổi của bọn họ đều nằm trong khoảng 25 – 28.

Thông thường, ở doanh trại quân đội thì giờ giấc nghiêm là 9 giờ. Nghĩa là đến giờ đó, những người lính trong doanh trại phải đi nghỉ ngơi, nếu như ai vẫn còn thức sẽ bị phạt.

Tuy nhiên dù hiện tại đã gần 10 giờ đêm nhưng tất cả những người này đều ăn mặc quân phục màu xám đen chỉnh tề ngay ngắn, không có một nếp nhăn.

Báo Đen thì không quan tâm lắm đến điều này, dường như những thứ này đã quá quen thuộc với hắn. Chờ cho năm người đứng nghiêm chỉnh, xếp thành hàng ngang thì hắn mới lên tiếng.

- “Tại đây ta thông báo, ngày mai sẽ có năm người mới đến đây. Bọn họ là những thành viên mới trong đội đặc nhiệm, được cử đi cho nhiệm vụ ở Thụy Điển lần này. Nhiệm vụ của các người là phải hòa đồng, nói cho bọn họ biết nên làm cái gì, tốt nhất là đừng nên xung đột. Hiểu chưa?”

“Sir, yes sir!”

13 người này dầm mạnh chân xuống đất, nghiêm chào một cái, rồi đồng thanh hô to.

- “Tốt! Giải tán đi!”

Báo Đen dứt khoát hô một tiếng. Sau đó thì mặc kệ cho mấy tên lính trẻ kia có trở về hay là không, hắn vẫn xoay người, vội vàng đi trở vào trong tòa nhà văn phòng.

Chờ cho Báo Đen đi khuất, một tên thanh niên trẻ tuổi, dáng người hơi gầy, cất tiếng hỏi thăm một tên khác đang đứng bên cạnh mình.

- “Này Vansy, có phải là đám nhóc chơi game đó không vậy?”

Tên Vansy này sở hữu một mái tóc và đôi chân mày có màu xanh nhạt hơi ngả sang trắng như màu của băng tự nhiên, dáng người cũng khá cao nhưng hơi gầy. Hắn chỉ lắc nhẹ đầu mình một cái, giọng lạnh lạnh đáp lời.

- “Ta không biết, nhưng có thể là vậy. Người muốn làm gì? Định học theo thằng Vominh sao?”

Nói đoạn, ánh mắt của hắn liếc nhìn qua tên thanh niên hơi gầy kia, dường như đã đoán ra được ý đồ của đối phương.

- “Hehehe... thì dù sao cũng phải cho bọn đàn em hiểu biết một ít quy tắc ở đây chứ. Các người nghĩ thử xem, cũng nên cho bọn nó hiểu sự khác biệt giữa đàn anh và đàn em là như thế nào chứ. Đúng không?”

Tên thanh niên hơi gầy kia cười một tiếng gian xảo, xoa xoa đôi tay mình. Trong mắt thì hiện rõ sự hung tàn, bạo ngược.

Vansy chỉ lắc lắc đầu, không nói gì, xoay lưng rồi bước theo những người khác trở về doanh trại. Dường như tính cách của hắn cũng lạnh lẽo như màu tóc của hắn vậy.

Một gã thanh niên khác, dáng người cao to, tóc đen mắt nâu, có chút hàm hậu vỗ vai, nhắc nhở tên thanh niên gầy ốm có tên gọi là Hieman này.

- “Núi cao còn có núi khác cao hơn đấy Hieman à, ta nghe nói mấy người đó cũng không đơn giản đâu”

Nói dứt câu, hắn cũng xoay người đi trở về lều trại.

- “Này này, cả người cũng vậy sao Trần Hạo? Cùng hội cùng thuyền với nhau mà sao cứ trù ẻo ta là sao hả? Tiêu Phuong, Đỗ Lễ, cả hai người các người cũng vậy sao?”

Hieman có chút bức xúc khi mà mấy người trong nhóm của hắn không ai lên tiếng ủng hộ hết. Trông thấy một tên thanh niên và cô gái duy nhất trong nhóm vẫn chưa rời đi, hắn liền vội vàng quay sang hỏi.

- “Ta không biết. Ta về ngủ trước đây... ơ ơ...”

Gã thanh niên gọi Đỗ Lễ nghe Hieman nói thì cũng lắc đầu, không tỏ ý kiến gì.

- “Ngu ngốc!”

Riêng cô gái duy nhất trong nhóm gọi là Tiêu Phuong này, nhin không được mới mắng Hieman một câu, sau đó cất bước đi thẳng về doanh trại.

Hieman cũng không tức giận lắm với phản ứng của mọi người. Bởi vì tính cách của bọn họ, hẳn đều đã quen thuộc từ lâu. Dù sao bọn họ đều là cùng một lứa tuổi, thời gian được đưa vào trại huấn luyện cách nhau cũng không xa.

Thế nên mới có thể trở thành một nhóm như vậy cũng không phải là chuyện ngẫu nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 284: Lần đầu đến doanh trại, rắc rối

4 giờ 30 phút sáng, ngày 25 tháng 1 năm 2111.

Cả nhóm của Đinh Tấn cuối cùng cũng đã đáp chuyến bay đi đến thành phố FLY theo như lời hẹn trước với Báo Đen.

Trước lúc lên máy bay, việc kiểm tra hành lý quả thật có làm bọn họ gặp một chút rắc rối như Lý Uyên đã dự đoán trước đó.

Nhưng vì đã sự chuẩn bị từ trước nên nhân viên an ninh ở sân bay cũng không thể làm khó bọn họ nhiều. Nhờ vậy mà cả nhóm mới có thể sớm đi đến thành phố FLY trước điểm hẹn.

Hiện tại năm người đã rời khỏi máy bay. David nhận trách nhiệm đẩy xe chở đồng hành lý của cả nhóm. Bên trong cũng không có gì nhiều, chủ yếu là vài bộ quần áo để phòng hờ mà thôi, tuy nhiên đa phần số hành lý này đều là thuộc về Ameerah.

Đinh Tấn lúc ra tới sân bay mới kịp chú ý đến đồng hành lý đồ sộ của Ameerah. Hắn thậm chí có cảm tưởng nàng giống hệt như là đang đi du lịch vậy. Ba cái vali quần áo của nàng chắc cũng đã bằng gấp hai, ba lần với số đồ vật của bốn tên đàn ông trong nhóm rồi.

Riêng đồng thuốc chữa thương thì đều được giao cho Terrell phụ trách, bởi trọng lượng của đồng thuốc này cũng không ít. Nhưng trong nhóm thì chỉ có hắn là chủ tu thuộc tính sức mạnh mà thôi.

Cả nhóm bốn người nhàn nhã đẩy xe chở đồ đi ra đến sảnh chờ của sân bay. Hiện tại, trong sảnh cũng khá đông người qua lại để vào khu vực ga sân bay hoặc đứng ở tại chỗ để chờ đợi, đón người thân.

Đinh Tấn kiểm tra lại thời gian thì bây giờ đã là hơn 5 giờ sáng rồi. Nếu theo như lời hẹn trước đó của hắn với Báo Đen thì có lẽ, lúc này trong sảnh đã phải có người đến đón rồi.

Nghĩ vậy, hắn liền quét mắt nhìn xung quanh, tìm kiếm trong đám người đang đứng trong khu vực sảnh chờ này. Rất nhanh thì Đinh Tấn đã phát hiện, có một người đàn ông đang cầm một tấm bảng nhỏ, trên đó có ghi tên của hắn.

Không chần chờ chút nào, Đinh Tấn vội vàng cất bước, dẫn đầu cả nhóm tiến về phía người đàn ông đó.

- “Ta là Đinh Tấn đây, người là người của Báo Đen?”

Tiến đến bên cạnh đối phương, Đinh Tấn cất giọng hỏi thăm.

Người đàn ông này đang không chú ý có người đã tiếp cận mình, đến khi nghe được có người lên tiếng, hắn mới giật mình nhìn lại.

Quét mắt nhìn Đinh Tấn từ trên xuống dưới, người đàn ông này mới bật màn hình giả lập của chiếc vòng tay điện thoại lên. Hình chiếu lập thể của Đinh Tấn lập tức xuất hiện, xoay vòng quanh trên cổ tay hắn.

Dường như đã xác nhận danh tính của Đinh Tấn xong, hắn vung tay tắt đi màn hình, nghiêm người, giờ tay chào theo kiểu quân đội một cái rồi lớn tiếng nói.

- “Thượng sĩ quan, Nguyen Hang, theo mệnh lệnh của Đại Tá John Connor đến đây tiếp đón Thiếu Tá Đinh Tấn cùng đồng đội.”

Đinh Tấn trông thấy đối phương đã xác nhận xong, đang đứng nghiêm chào mình thì cũng vội vàng giờ tay đặt lên trán, chào lại theo kiểu quân đội.

Chào hỏi xong, Đinh Tấn chậm rãi thả tay xuống, vừa bắt tay với đối phương, vừa nói.

- “Xin chào, chúng ta nhanh chóng lên đường thôi, thời gian cũng không còn nhiều nữa đâu.”

- “Vậy thì mời các người lên xe.”

Nguyen Hang gật nhẹ đầu mình, chỉ lạnh nhạt đáp lại một câu.

Hắn giờ tay làm ra tư thế mời, rồi dẫn đầu bước đi về phía một chiếc xe quân đội đang đỗ sẵn ở bên ngoài sảnh chờ của sân bay này.

Cả nhóm của Đình Tấn cũng vội vàng theo sau hắn, chất đồ đạc lên xe rồi nhanh chóng rời đi khỏi sân bay này.

Trên đường đi, Đình Tấn tranh thủ chút ít thời gian này hỏi thăm tên Thượng sĩ Nguyen Hang này một số chuyện, nhằm tích góp thêm chút ít thông tin cho mình.

Hơn nữa, hắn cũng là có ý đồ muốn moi móc thêm thông tin, nếu như sau đó đến gặp Báo Đen, Đình Tấn cũng sẽ có thêm khả năng để phán đoán đối phương đang nói thật hay nói dối.

- “Có thể nói cho ta biết chi tiết về nguyên do của sự cố mất cắp thông tin lần này không? Trước đó Báo Đen có nói cho ta biết thông tin bị đánh cắp nhưng lại không nói rõ chi tiết làm thế nào mà bị mất.”

Mặc dù nghe được lời của Đình Tấn nói, thế nhưng tên Thượng sĩ Nguyen Hang vẫn tiếp tục tập trung vào việc lái xe. Hắn im lặng một hồi lâu không nói một lời nào cứ như đang giả vờ không nghe hoặc làm ngơ trước câu hỏi của Đình Tấn.

Một hồi lâu sau, đến khi Đình Tấn đã muốn từ bỏ việc thu thập thông tin thì tên Thượng sĩ Nguyen Hang này bất ngờ lại lên tiếng, trả lời câu hỏi của Đình Tấn.

- “Ta chỉ nghe nói, sự cố này đều là bởi vì một tên gián điệp đã trà trộn vào Entire Land rồi giả dạng làm tình nhân của bà Bộ trưởng bộ tư pháp, Jenny. Rất có thể, tên đó đã lợi dụng máy tính có kết nối với mạng nội bộ của bà ấy, hack vào nơi lưu trữ thông tin cấm của quốc gia để lấy đi mớ tài liệu mật của các người.”

Dường như Nguyen Hang rất không ưa bà Bộ trưởng bộ tư pháp gọi là Jenny này. Khi nói ra chuyện thông tin bị đánh cắp, giọng điệu của hắn cũng không có quá nhiều lo lắng về khả năng chuyện này có thể bị tiết lộ ra ngoài hoặc khả năng uy tín của bà ta trong lòng Đình Tấn sẽ bị suy giảm.

Mặc dù quân hàm của hắn thấp hơn Đình Tấn đến ba, bốn cấp bậc, thế nhưng trong lời nói của hắn với Đình Tấn lại không hề có chút gì gọi là kính trọng. Khác hẳn một trời một vực với lúc hắn nhắc đến tên của Báo Đen.

Bất quá, Đình Tấn cũng không để ý chuyện nhỏ nhặt này, chỉ cần đối phương chịu trả lời là tốt rồi, còn lại những chuyện khác thì không cần thiết phải quan tâm.

Những thông tin mà tên Thượng sĩ Nguyen Hang này đã nói, đều có liên hệ rất lớn đến uy tín của bộ máy lãnh đạo quốc gia.

Nếu chuyện này bị đồn thổi ra bên ngoài thì nhất định bà Jenny kia sẽ phải đối mặt với hình phạt rất nặng, thậm chí còn có thể bị phế truất chức vụ Bộ trưởng bộ tư pháp của nước Entire Land.

Chính vì vậy, nếu như đến hỏi Báo Đen thì chắc có lẽ, Đình Tấn sẽ chỉ nhận được một lời nói dối mà thôi, chứ không thể nào đạt được một tin tức chân thật như của tên Thượng sĩ Nguyen Hang này đã nói.

Suy nghĩ một chút, Đình Tấn lại tiếp tục hỏi thêm một chút về biệt đội đặc nhiệm do Báo Đen phụ trách.

- “Ừm... người có biết gì về đội đặc nhiệm do Báo Đen phụ trách không? Chúng ta lần này sẽ hợp tác với nhau những vẫn chưa hiểu rõ gì về đối phương cả. Nếu có thể thì xin người nói cho chúng ta biết sơ qua một chút, đến lúc gặp mặt cũng đỡ phải ngỡ ngàng.”

Nguyen Hang lần này không có do dự gì nhiều, rất thoải mái đáp lời Đình Tấn.

- “Được thôi, Dù sao nếu bây giờ ta không nói thì sớm muộn các người cũng phải biết, chuyện này cũng không tính là bí mật gì.”

Nói đến đây, hắn liền ngừng lại một chút vì xe đã chạy đến một đoạn ngã tư đường giao nhau rồi. Trong lúc chờ đợi cho đèn xanh để đi tiếp, Nguyen Hang mới chậm rãi lên tiếng, còn ánh mắt thì vẫn nhìn về phía trước đường.

- “Đội đặc nhiệm do Đại Tá John phụ trách có tổng cộng 13 thành viên. Bọn họ đều là những người có năng lực đặc biệt bẩm sinh, được chúng ta phát hiện và đưa về quân đội để đào tạo từ lúc còn rất nhỏ. Trong số 13 tên thành viên đó, có một nhóm năm người cũng khá giỏi. Bọn họ có khả năng rất lớn sẽ trở thành một nhóm của các người trong lần hành động này.”

‘Ting...’

Nguyen Hang vừa nói dứt câu thì đèn xanh đã bật lên. Hắn nhanh chóng đạp lên chân ga cho xe chạy, đồng thời cũng cất tiếng nói tiếp.

- “Năm người này có bốn nam một nữ, trong đó người đội trưởng gọi là Vansy và một người đội phó là Trần Hạo. Ba người còn lại lần lượt có tên là Hieman, Tiêu Phuong, Đỗ Lễ. Tuổi tác của bọn họ chắc cũng tầm ngang ngửa tuổi của các người thôi.”

Đầu tuần trước ta có nghe Đại Tả John nói, hắn sẽ gọi các người đến để tham gia tập huấn và làm quen với mọi người, đồng thời chuẩn bị cho nhiệm vụ sắp tới. Vậy mà đến bây giờ mấy người các người mới tới, ta cũng là lần đầu tiên thấy có một tên quân nhân lại đi làm trái mệnh lệnh cấp trên như vậy đây.”

Giọng nói của tên Nguyen Hang lúc này bắt đầu tỏ rõ vẻ bất mãn, ánh mắt hình viên đạn của hắn cũng đã liếc nhìn sang Đình Tấn đang ngồi ở ghế bên cạnh.

Đến bây giờ Đình Tấn mới hiểu tại sao đối phương dường như cũng không có thiện cảm với cả đội của mình. Thì ra hắn vẫn luôn bất mãn vì cả đội của hắn đã cãi lại đề nghị của Báo Đen, không tham gia tập huấn.

- “Không biết năng lực của các người đạt đến mức độ nào mà lại được coi trọng như vậy, nhưng một hồi nữa đến doanh trại, ta nghĩ các người tốt nhất là nên ra chào hỏi mấy người kia trước một tiếng, để còn xin một ít chỉ điểm thêm đi. Còn trẻ cũng nên khiêm tốn một chút, đừng quá kiêu ngạo chỉ thiết thời bản thân thôi.”

Tên Thượng sĩ Nguyen Hang chỉ liếc nhìn Đình Tấn một cái rồi thôi. Sau đó lại chuyển sang khuyên bảo, nhưng ý tứ bên trong lời nói của hắn chẳng khác nào đang muốn cảnh cáo, răn đe cả nhóm Đình Tấn.

Đình Tấn nghe vậy thì cũng không tỏ ý kiến hay nói thêm lời nào nữa. Hắn chỉ cười mỉm một cái, rồi ngả người dựa vào ghế, nhắm hờ hai mắt dưỡng thần.

Nửa giờ sau...

Cảm giác dường như chiếc xe đã dừng lại, Đình Tấn mới chậm rãi mở mắt ra. Rốt cuộc, xe chở tiểu đội của hắn cũng đã đến được một doanh trại quân đội ở khu vực ngoại thành của thành phố FLY này.

Nơi đây là một vùng đất hoang vu, xung quanh đều có núi đá hiểm trở. Hướng đông của doanh trại là ở gần với khu vực bờ biển. Bán kính 2 km xung quanh doanh trại hầu như không có hộ dân cư nào sinh sống.

Lúc này, tên Nguyen Hang lái xe chạy chậm, đi qua hai trạm gác ở bên ngoài cổng của doanh trại. Mỗi trạm gác có hai tên lính đeo quân hàm hạ sĩ, cả người được vũ trang đầy đủ, từ súng năng lượng cho đến lựu đạn khí áp.

Khác hẳn so với loại vũ khí thuốc súng cũ kỹ mà những tên lính đánh thuê được đám người Hồng Môn Hội đã thuê trước kia, vũ khí mà quân đội nước Entire Land sử dụng đều là những loại vũ khí hiện đại, tiên tiến nhất nhì trên thế giới.

Ở thời điểm hiện tại, đa phần vũ khí đều được áp dụng công nghệ laser quang học và năng lượng hạt nhân mini. Có nghĩa là loại súng này sử dụng nguồn năng lượng điện cao áp của phản ứng hạt nhân, để bắn ra một luồng ánh sáng laser có cường độ cao.

Điều này làm cho tốc độ bay của đạn laser có thể gần đuổi kịp với tốc độ ánh sáng, qua đó làm cho tốc độ bắn nhanh hơn, khả năng xuyên thấu cao và độ chính xác sẽ không còn chịu ảnh hưởng từ các nhân tố thời tiết. Chính vì vậy mới nói mấy loại vũ khí này đều vượt trội hơn gấp nhiều lần so với viên đạn được làm từ ductyXz kim loại.

Bọn lính gác này đều đang trong tư thế sẵn sàng chiến đấu, Đình Tấn chắc chắn chỉ cần đội của mình hoặc bất cứ ai có hành động gì quá mức thì nhất định sẽ bị hạ sát ngay không nương tay.

Mức độ kiểm soát ở nơi này nghiêm ngặt đến nỗi, một tên người quen ở đây như gã Thượng sĩ Nguyen Hang cũng phải mất hơn 10 phút mới hoàn thành xong quá trình kiểm tra.

Trở lại xe, gã Nguyen Hang chậm rãi lái xe tiến vào bên trong khoảng đất trống bên ngoài khu trung tâm doanh trại, nơi đỗ những phương tiện di chuyển của quân đội.

Rất nhanh thì xe của bọn họ cũng dừng lại. Từng người một thay phiên nhau bước ra khỏi xe. Louis cùng với Ameerah phụ trách tháo dỡ hành lý, còn Terrell và David thì lo cho mấy thùng thuốc chữa thương.

Chỉ riêng có Đình Tấn thì đứng rảnh rỗi tại chỗ, quan sát địa hình xung quanh khu doanh trại này. Đây cũng là thói quen của hắn, khi đến bất cứ nơi nào mà có ý định dừng chân ở lại thì hắn đều phải kiểm tra địa hình xung quanh trước tiên.

Nhờ vậy hắn mới có thể đưa ra phương hướng giải quyết tốt nhất nếu như có xảy ra bất cứ tình huống đột xuất hay bất trắc gì đó.

“Không Vật Thuật”

Trông thấy Ameerah và Louis còng kênh mang vác mớ hành lý trên người, lại thêm David dùng hai tay bưng bê bốn thùng thuốc cũng có chút bất tiện, Đình Tấn liền sử dụng ra kỹ năng “Không Vật Thuật” điều khiển chúng bay lơ lửng thay cho bọn họ.

Theo như chỉ số thuộc tính tinh thần cơ bản đã lên đến 640 điểm ở thời điểm hiện tại, thì kỹ năng “Không Vật Thuật” của Đình Tấn đã có thể điều khiển đồ vật nặng đến 64 kg.

Đối với trọng lượng không quá 20 kg của đồng hành lý và mấy thùng thuốc chữa thương này thì vẫn chưa là vấn đề khó khăn gì với hắn.

Nhờ vậy mà ba người này liền có thể rảnh tay, chia nhau ra phụ giúp Terrell bê theo bốn thùng thuốc, thành thạo đi vào doanh trại.

Trông thấy mấy món đồ vật đột nhiên lại bị nhấc bổng lên không trung tựa như đang có một bàn tay vô hình điều khiển, tên Thượng sĩ Nguyen Hang cũng giật mình kinh ngạc không ngớt.

- “Ngươi... ngươi...”

Giơ một ngón tay chỉ vào Đinh Tấn, miệng hắn lắp bắp nói không nên lời.

- “Đẫn đường đi.”

Không đợi cho hắn kịp nói tròn câu, Đinh Tấn vừa hát đầu ra hiệu cho đối phương tiếp tục dẫn đường, vừa thản nhiên nói.

‘Ừc...’

Nuốt một ngụm nước cho thông cổ họng, gã Nguyen Hang mới cứng ngắt xoay người đi vào bên trong doanh trại.

Khu vực bãi đỗ xe này cũng không có gì đặc biệt, cả đội của Đinh Tấn rào bước theo sau gã Nguyen Hang dần dần tiến sâu vào khu vực trung tâm của doanh trại này.

Vượt qua khu vực bãi đỗ xe là một vùng lều trại nằm san sát nhau, bên trong mỗi cái lều đều có năm sáu cái giường nhỏ. Bố trí ở nơi này làm Đinh Tấn không khỏi liên tưởng đến doanh trại đóng quân ở dã ngoại trong game.

Chắc có lẽ đây là lều trại sinh hoạt của quân lính ở tại nơi này. Hiện tại thời gian cũng đã hơn 6 giờ sáng, những người quân nhân ở đây đều phải dậy sớm để huấn luyện nên khu doanh trại cũng không có nhiều bóng người xuất hiện.

Càng đi vào sâu bên trong, những túp lều trại càng ít dần đi. Đến khi bọn họ đã đi được đoạn đường hơn 300 mét thì xung quanh lều trại đã không còn nữa. Xung quanh khắp nơi đều là cây cối nằm san sát nhau.

Nhìn thấy địa hình của nơi này, Đinh Tấn không khỏi hơi nhíu đôi chân mày lại. Nếu là doanh trại quân đội thì sẽ không thể nào đặt ở một khu vực cây cối rậm rạp như vậy được, vì rất dễ tạo cơ hội cho kẻ địch trà trộn, lẫn trốn vào.

- “Chúng ta đi đâu?”

Hắn hơi tò mò lên tiếng hỏi thăm.

Gã Nguyen Hang lúc này cũng đã không còn lạnh nhạt như trước nữa, thái độ cũng đã nghiêm túc hơn. Hắn giơ tay chỉ về phía một tòa nhà lớn ở phía trước mặt rồi nói.

- “Chúng ta đến đó trước, phải báo cáo với Đại Tá John trước rồi ta sẽ dẫn đến nơi các ngươi sẽ ở qua đêm nay.”

Đưa mắt nhìn về phía tên Nguyen Hang chỉ tới, Đinh Tấn trông thấy nơi đó có một tòa nhà văn phòng nằm ở phía cuối của con đường mòn này. Đây ắt hẳn là nơi làm việc của tên Báo Đen.

Đã biết được mục tiêu của mình, Đinh Tấn cũng không hỏi nhiều nữa. Cả đội im lặng tiếp tục theo sau Nguyên Hang, cứ chậm rãi đi trên một con đường mòn, kích cỡ chỉ đủ cho một chiếc xe tải nhỏ chạy.

Vượt qua một vùng rừng cây rậm rạp, Đinh Tấn để ý thì phát hiện có một vài túp lều ẩn sâu bên trong những khu rừng cây này. Điều này không khỏi làm kích phát sự tò mò trong lòng hắn.

Đinh Tấn vừa định mở miệng hỏi thăm tên Nguyen Hang về những túp lều trong rừng kia, thì đột ngột dị biến phát sinh.

‘Soạt...’

Một âm thanh ma sát của lá cây liền vang lên.

Đinh Tấn vì cứ chú quan ở trong doanh trại sẽ không có gì nguy hiểm xảy ra nên đã không hề sử dụng khả năng dò xét bằng sóng tinh thần của mình. Đến khi phát hiện âm thanh kia, hắn mới bị giật mình, kinh ngạc nhìn lại.

‘Vù...’

Đập vào mắt hắn chính là một bóng đen đang lướt tới với vận tốc rất nhanh, mà khoảng cách giữa đôi bên chỉ còn lại không quá 3 mét.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 285: Va chạm

Chỉ trong khoảnh khắc nháy mắt đó, Đinh Tấn đã trông thấy một vật nhọn lóe lên ánh sáng kim loại, đồng thời vật đó cũng đang hướng về phía ngực của mình mà đâm tới.

Theo phản xạ tự nhiên của cơ thể, Đinh Tấn hơi nghiêng người lách qua một bên. Hai cánh tay của hắn cũng đồng thời được đưa ra, đẩy mạnh một cái về phía bóng đen này.

‘Roẹt...’

Chiếc áo thun của Đinh Tấn bị vật nhọn sắc bén kia cắt ngang qua một cái, để lại một lỗ hổng to tướng trước ngực hắn. Nhưng may mắn nhờ có cú đẩy lúc nãy mà khoảng cách giữa hắn và bóng đen đã được kéo dài ra một đoạn.

Bóng đen khi phát hiện hành động của mình đã thất bại thì lập tức mượn nhờ phản lực từ cú đẩy của Đinh Tấn, nhanh chóng di chuyển sang một hướng khác rồi lùi về phía sau.

Bốn người còn lại trong nhóm của Đinh Tấn lúc này mới kịp hoàn hồn, nhận ra có kẻ tấn công. Bọn họ đồng loạt đặt thùng thuốc đang bê trên tay xuống đất, tiến vào trạng thái chiến đấu.

Cùng lúc đó, bóng đen cũng đã dừng lại ở khoảng cách hơn 10 mét, đứng đối diện trước mặt nhóm người Đinh Tấn. Bộ dáng và diện mạo của hắn lộ rõ trong mắt của những người có mặt ở đây.

Hắn là một tên thanh niên trạc tuổi với Terrell, sở hữu mái tóc màu đen, dáng người cao gầy. Trong tay hắn vẫn còn đang vung vẩy lấy hai thanh dao găm quân dụng, thứ đã cắt ra một lỗ hổng trên áo của Đinh Tấn.

Dường như có quen biết với người này, ngay khi gã Thượng sĩ Nguyen Hang nhìn thấy rõ được bộ dáng của đối phương thì vội vàng đứng ra chặn trước mặt, rồi quát lớn một tiếng.

- “Hieman, người đừng có làm bậy. Đây là người dPJ3qaf1 mới, bọn họ còn chưa gặp Đại Tá John đâu.”

Thái độ của tên Hieman này rất lạnh nhạt trước sự hăm dọa của gã Thượng sĩ Nguyen Hang. Hắn chỉ lạnh nhạt đáp lại một câu.

- “Tránh ra đi, chuyện này không liên quan đến ngươi. Ta cũng chỉ hơi tò mò, muốn thử sức một chút với những nhân vật ‘đặc biệt’ mà Đại Tá John phải mời đến tham gia nhiệm vụ sắp tới thôi.”

Hieman vừa nói xong thì ở trong bụi cây, phía sau lưng hắn cũng chậm rãi đi ra thêm bốn người khác nữa. Bọn họ bao gồm ba nam một nữ, đều rất trẻ tuổi.

Trong số bốn người này có một tên thanh niên dáng người rất cao to, không hề thua kém Terrell là bao nhiêu.

Đinh Tấn hơi hơi nheo mắt lại, nhìn lấy những tên thanh niên trẻ tuổi này. Rất có thể, đây là những người trong đội đặc nhiệm mà Nguyen Hang trước đó đã nói.

Đào mắt nhìn lướt qua bốn người vừa mới bước ra từ trong bụi cây, giọng Đinh Tấn trầm thấp, lạnh lẽo nói.

- “Các ngươi muốn gì?”

Hieman nghe được câu hỏi của Đinh Tấn thì không nhịn được, phì cười một cái. Hắn liếc mắt nhìn qua tên thanh niên có mái tóc xanh trắng bên cạnh, như dò hỏi ý.

Trông thấy hành động của Hieman, gã Thượng sĩ Nguyen Hang chợt nhớ ra điều gì nên vội vàng lên tiếng.

- “Vansy, ngươi nên suy nghĩ kỹ. Một hồi nếu như lỡ tay làm xảy ra chuyện lớn, để Đại Tá John biết được thì các ngươi không thể gánh nổi trách nhiệm đâu.”

Tên thanh niên có tên gọi Vansy, chính là kẻ có mái tóc màu xanh trắng mà Hieman mới vừa nhìn qua hỏi ý. Đồng thời hắn cũng là người cầm đầu nhóm người thanh niên này.

Dường như lời hù dọa của Nguyen Hang đối với nhóm thanh niên này không tác dụng gì mấy. Vansy nghe hắn nói xong thì biểu hiện trên gương mặt vẫn lạnh lùng như cũ, nhàn nhạt đáp lại.

- “Chúng ta sẽ ra tay có chừng mực, ngươi cũng không cần phải xen vào đâu Nguyen Hang. Đừng nghĩ mình thường xuyên ở bên cạnh Đại Tá John thì chúng ta sẽ sợ ngươi.”

Lời nói của tên Vansy này không chỉ làm cho gã Thượng sĩ Nguyen Hang khó chịu, mà ngay cả Đình Tấn cũng không nhận được phải nhún mày.

- “Các người thật sự muốn gây sự với bọn ta?”

Đình Tấn chấp hai tay sau lưng, ánh mắt sắc bén nhìn lấy hai tên thanh niên Vansy và Hieman, lạnh giọng hỏi lại.

Bất quá, câu hỏi này của Đình Tấn chẳng khác nào đã làm cho nhóm thanh niên kia buồn cười thêm.

Không giống như những tên côn đồ trong Hồng Môn Hội mà Đình Tấn đã gặp trước đó. Nhóm thanh niên này đều là những người quân nhân có năng lực đặc biệt, lại được huấn luyện khắc khổ từ nhỏ cho nên thực lực dĩ nhiên phải rất mạnh mẽ hơn người bình thường gấp nhiều lần.

Điều đó cũng vô tình làm cho lòng kiêu ngạo và tự trọng của bọn họ cao hơn rất nhiều so với những người quân lính khác.

Thế mà vừa qua, nhóm của Đình Tấn đã bác bỏ yêu cầu của Báo Đen để đến đây tham gia tập huấn, chuẩn bị cho nhiệm vụ sắp tới.

Chuyện như vậy thì chẳng khác nào cả đội của hắn đã khinh thường, đánh giá thấp những người quân nhân trong đội đặc nhiệm này.

Và lại những tên thanh niên này vẫn còn quá trẻ tuổi, suy nghĩ của bọn họ đôi khi rất đơn giản, làm sao có thể so sánh được với một kẻ đã trải qua hai đời người như Đình Tấn.

Hieman trông thấy những món hành lý và thùng thuốc đang bay lơ lửng ở phía sau đám người Đình Tấn thì cũng đã suy đoán ra năng lực của đối phương. Hắn càng không khách sáo, mở miệng nói một câu châm chọc.

- “Này, đừng có tự đánh giá cao mình quá được không. Người nghĩ rằng chỉ cần có cái năng lực khuôn vác đồ kia thì sẽ có thể kéo theo một đám tạp nham đi thể hiện khắp nơi được sao? Bớt có ảo tưởng đi, thằng nhóc à.”

Câu nói này của Hieman lập tức khơi dậy cơn giận trong lòng của những người trong tiểu đội của Đình Tấn. Phải biết ngoài Ameerah ra, thì trên người những người còn lại trong nhóm đều mang ân huệ của Đình Tấn.

David và Terrell thì được hắn cứu mạng người thân yêu nhất của bọn họ. Còn Louis thì được hắn cho một gia đình, chỉ dạy cho cách sử dụng năng lực của mình. Bấy giờ nghe được Đình Tấn bị người khác lăng mạ, làm sao bọn họ có thể nhịn được.

David càng là nghiêng chặt hai hàm răng, ánh mắt lạnh lẽo ác liệt nhìn lấy Hieman. Hắn siết chặt nắm tay mình, đã nhịn không được bước lên một bước, dường như muốn xông tới cho đối phương một trận vì những lời đã nói.

Tuy nhiên giữa chừng thì bị Đình Tấn đưa tay ra ngăn cản lại.

- “Đây cũng là ý của các người sao?”

Đình Tấn đưa mắt nhìn về phía tên thanh niên to con đang ngờ ngác đứng nhìn xung quanh và một gã thanh niên khác có chút uể oải, lười biếng, đang gãi hai tay ra sau đầu. Bộ dạng của hai người này có vẻ như cũng không quan tâm lắm đến chuyện va chạm lúc này.

Nghe Đình Tấn hỏi vậy, gã thanh niên lười biếng kia mới uể oải lên tiếng.

- “Hm, ta là bị mấy người này kéo tới đây, đừng có lôi ta vào rắc rối. Mấy người các người muốn làm gì thì làm nhanh đi. Đêm qua đã bị chỉ huy phá giấc ngủ rồi, bữa nay ta còn phải ngủ bù lại nữa... hơ hơ...”

Nói xong, hắn còn nhịn không được ngáp dài một cái. Tên to con bên cạnh cũng nhanh chóng phụ họa.

- “Ừ, ta cũng giống Đỗ Lễ thôi. Mấy người các người làm gì làm lẹ đi, bọn ta không nhúng tay.”

Tên to con này vừa nói dứt câu thì liền đưa tay kéo gã Đỗ Lễ lười biếng ở bên cạnh lùi lại phía sau một chút.

Lúc này, Đình Tấn lại chuyển dời ánh mắt của mình về phía cô gái duy nhất trong nhóm, người có mái tóc dài màu đỏ tự nhiên trông rất nổi bật này.

Bất quá, cô gái này dường như không hề chú ý đến lời nói của hắn mà vẫn chăm chăm nhìn lấy những món đồ vật đang bay lơ lửng được điều khiển bằng kỹ năng “Không Vật Thuật”.

Đã xác định được những người có ý đồ với mình, ánh mắt sắc bén của Đình Tấn lại nhìn về phía Hieman và Vansy.

Lúc này, hắn mới trầm giọng nói.

- “Ta cho các người một cơ hội cuối cùng. Rời đi và chuyện này ta sẽ xem như là chưa từng xảy ra. Đừng để những suy nghĩ trẻ con của các người làm ảnh hưởng đến kế hoạch sắp tới của bọn ta.”

Nói đoạn, Đình Tấn liền lẩm bẩm trong đầu một tiếng.

“Vận Phong Thuật”

‘Vù vù...’

Một cơn gió thổi qua khắp cả người của hắn. Ngay tức khắc, Đinh Tấn liền vận dụng tinh thần làm thành một sợi dây, nối liền đến từng người trong nhóm của mình.

David, Louis, Terrell và Ameerah đột nhiên cảm giác như có một cơn gió vừa thổi vào trong người của mình, một cảm giác khoan khoái khó tả lan tràn ra khắp cơ thể.

Trong khoảnh khắc đó, cả bốn người đều có một cảm giác như ‘cả thân thể bỗng chốc thu bé lại vừa bằng một cơn gió’.

- “Ahahaa...”

Cùng lúc đó, Hieman cười lớn một tiếng rồi cất bước đi chậm về phía Đinh Tấn.

- “Này, ta không biết ngươi là dựa vào đâu lại bình tĩnh được tới như vậy đây. Hay là ngươi thử chỉ có ta xem, các người ngăn ta bằng cách nào... đi”

Vừa đi hắn vừa ngoáy tai mình, đồng thời cũng chậm rãi cất tiếng, thái độ lơ đãng, bất cần đời.

Thế nhưng khi chỉ còn cách Đinh Tấn không đến 5 mét, cũng là thời điểm hắn vừa nói xong một chữ ‘...nào’ thì đột nhiên. Hieman bắt ngờ gia tốc, lướt qua bên cạnh gã Thượng sĩ Nguyen Hang đang đứng chặn giữa hai phe, rồi lao nhanh về phía Đinh Tấn.

Gã Thượng sĩ Nguyen Hang chỉ cả thấy một cơn gió vừa lướt qua vai mình một cái, sau đó thân ảnh của Hieman ở trước mặt hắn đã không thấy đâu nữa.

Cả Đỗ Lễ và tên thanh niên to con Trần Hạo, cùng với những người trong tiểu đội của Đinh Tấn đều bị bất ngờ về độ nham hiểm của Hieman. Bọn họ cũng không ngờ rằng, hắn lại có thể làm ra một hành động lợi dụng lúc người ta không chú ý mà đánh lén, bí ối như vậy.

Chỉ riêng có Vansy và cô gái tóc đỏ Tiêu Phương thì dường như đã biết trước điều này sẽ xảy ra. Hai người vẫn bình tĩnh, gương mặt không biểu tình mà quan sát cục diện.

Bất quá, sự bình tĩnh của hai người này cũng không duy trì được lâu...

Ngay khi Hieman vừa lướt qua người của gã Thượng sĩ Nguyen Hang được một bước, thì cũng là lúc một bóng đen từ trong nhóm của Đinh Tấn lướt nhanh về phía hắn.

Trong ánh mắt kinh hoàng của Hieman, một bàn tay càng lúc càng phóng đại lên, úp vào cả gương mặt, che mất đi một bên mắt trái của hắn. Tốc độ quá nhanh làm cho hắn cũng không kịp đưa ra bất cứ hành động chống trả nào.

Ngay sau đó, một lực lượng mạnh mẽ không thể kháng cự từ bàn tay kia truyền đến, làm cho cả thân thể của Hieman không chỉ bị chặn lại, mà còn ngã về phía sau.

Tầm nhìn của hắn hoàn toàn bị đảo lộn. Hieman không thể nhìn thấy được gì ngoài bầu trời trong xanh và những tán lá cây sum suê xung quanh. Chỉ trong chớp mắt, một cảm giác đau đớn từ đầu và khắp cả người liền truyền đến đại não của hắn.

‘Àm...’

Một tiếng động va đập giữa cơ thể con người với mặt đất vang vọng ra khắp cả một khu vực rừng cây rậm rạp này.

Đầu của Hieman bị một cánh tay đè ép, lún vào sâu trong mặt đất mềm bên dưới.

Một màn này đều đã làm cho cả nhóm thanh niên trong đội đặc nhiệm và tên Thượng sĩ Nguyen Hang kia kinh ngạc đến trợn cả hai mắt ra vì khó tin.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 286: Hieman vs David

- “Aaaa...”

Hieman điên cuồng gào cổ rống lớn lên một tiếng. Cảm giác nhục nhã xông lên đầu làm hắn không thể khống chế được cảm xúc của mình được nữa.

Vì một bên mắt trái đã bị che đi bởi bàn tay của đối phương, tầm nhìn của Hieman đã bị hạn chế đi rất nhiều. Hắn chỉ có thể dựa vào cảm giác để xác định vị trí của kẻ địch, sau đó dứt khoát vùng mạnh thanh dao găm đang cắm trong tay phải, nhắm vào đầu của kẻ đang dùng tay áp lên mặt, đè đầu

mình xuống đất, mà đâm tới.

Có thể hắn đã thật sự có ý định muốn hạ sát đối phương, bởi vì cả về lực lượng và tốc độ đều gần như được dốc toàn lực, tăng lên rất nhiều lần so với lần công kích trước đó nhắm vào Đinh Tấn.

Thế nhưng, hành động của hắn dường như đang bị đối phương đoán biết trước được.

‘Bật...’

Cánh tay đang vùng dao găm sang ngang của Hieman chỉ mới vừa đi được một nửa đoạn đường thì đã bị một bàn tay khác bắt được.

Ngay sau đó, một lực lượng mạnh mẽ truyền đến từ bàn tay đó đã đẩy ngược cánh tay phải của Hieman xuống, vòng qua phía bên vai trái, siết chặt vào cổ của hắn.

- “Aaaa...”

Hieman vẫn tiếp tục gào thét liên tục, không chịu từ bỏ chống cự. Một tay trái vẫn còn đang tự do của hắn nhanh chóng vùng ngang một cái. Dao găm trên tay cũng được xoay ngược lại, mũi dao hướng về phía kẻ địch đang không chế hắn mà đâm tới.

Đúng lúc này, bàn tay đang úp lên mặt, đè ép đầu của Hieman đã được nhấc lên, chuyển hướng về phía cánh tay trái đang vùng dao tới của hắn mà chộp tới.

Kết quả vẫn như cũ, tốc độ của Hieman không thể đuổi kịp với đối phương. Cánh tay trái của hắn dễ dàng bị không chế lại. Đồng thời lực lượng mạnh mẽ truyền đến lại đè ép cánh tay trái này của hắn vòng qua phía bên vai phải, tạo thành một thế gọng kìm siết chặt lấy cổ của hắn.

Lúc này, Hieman đã có thể nhìn rõ được gương mặt của kẻ đã không chế mình này giờ, một người thanh niên trẻ tuổi, chỉ khoảng 22 – 23, với mái tóc xoắn màu đen. Hắn nhớ được, đây cũng chính là kẻ đã có ý định xông lên, muốn trực tiếp va chạm với mình lúc này, nhưng đã bị tên Đinh Tấn kia cản lại.

Đến thời điểm hiện tại, Hieman mới kịp nhận ra rằng, đối phương cũng không phải yếu như mình nghĩ. Bọn họ rất có thể đều có thực lực ở ngang tầm với mình hay thậm chí là cao hơn một bậc cũng không chừng.

- “David, có chừng mực.”

Đúng lúc này, giọng nói của Đinh Tấn liền vang lên từ phía sau. Hắn sợ rằng, nếu lỡ như có xảy ra sơ xuất gì thì có thể sẽ ảnh hưởng không tốt đến kế hoạch của nhiệm vụ lần này nữa.

Thì ra kẻ đã xông lên, không chế lại tên Hieman này giờ chính là David.

Qua lời nói của Đinh Tấn, Hieman cũng đã biết được tính danh của kẻ đang đối chiến với mình. Ánh mắt đầy sát khí của hắn nhìn chằm chằm vào gương mặt của David, sau đó lạnh giọng thốt ra một câu.

- “Ngươi rất nhanh.”

Làm một người có năng lực đặc biệt về tốc độ, Hieman có thể gia tăng tốc độ tối đa của mình lên gấp ba lần so với một người bình thường. Thế mà đối với David, hắn đã không thể chối cãi về tốc độ và khả năng phản ứng cực nhanh của đối phương.

Bất quá, nhìn phong cách chiến đấu, Hieman lập tức có thể nhận ra, đối phương tuy nắm giữ năng lực có thể còn cao cấp hơn của mình nữa, nhưng là kỹ năng chiến đấu thì có thể vẫn còn nằm dưới cơ mình. Chính vì điều đó, nên hắn mới vẫn giữ được bình tĩnh như lúc này.

Nghe được lời khen của Hieman, David cũng không khách sáo, châm chọc lại một câu, dường như muốn trả đũa lại cho những câu nói ngạo mạn lúc này của đối phương.

- “Còn ngươi thì rất chậm...”

Tuy rằng bị châm chọc, nhưng Hieman cũng không tỏ vẻ tức giận gì về câu nói của David. Hắn chỉ nhếch mép, như cười mà không cười đáp trả lại một câu.

- “Cái đó thì chưa chắc!”

Ngay khi vừa nói dứt câu, Hieman giơ chân đạp mạnh vào vùng eo của David. Sau đó lợi dụng phản lực, hắn vùng mạnh đôi tay để thoát ra khỏi sự kìm kẹp từ đôi bàn tay như hai chiếc kềm thép của đối phương.

David do bị câu nói của đối phương làm phân tâm, không cẩn thận chú ý nên đã không kịp thời né tránh cú đạp chân này. Đến khi kịp nhận ra mục đích của đối phương thì mọi chuyện đã quá muộn, Hieman đã thoát ra khỏi thế gọng kìm và đang vùng dao găm, hướng về ngực của mình đâm tới.

‘Soạt...’

Lưỡi dao sắc lạnh lướt ngang qua chiếc áo sơ mi trắng mỏng của David, mở ra một lỗ hổng to lớn cùng với để lại một vết thương rộng đến hơn gang tay, đang ứa ra máu trên ngực hắn.

Tuy rằng bị thương, thế nhưng ánh mắt David nhìn cũng không nhìn lấy ngực mình một cái, vẫn đang tập trung chú ý từng động tác của Hieman. Bởi vì đây là bài học thứ nhất Đình Tấn đã dạy cho hắn, ‘Không bao giờ được rời mắt khỏi kẻ địch của mình’.

Điều này cũng làm Hieman bị kinh ngạc không thôi, vì dù sao theo phản xạ tự nhiên của con người, một khi bị thương hay bị đau thì bọn họ sẽ không tự chủ mà nhìn lại nơi bị đau hoặc bị thương của mình.

Hắn sẽ lợi dụng cơ hội đó để tiếp tục xông lên công kích, làm cho đối phương không kịp trở tay. Chiêu trò này cũng được hắn sử dụng rất nhiều lần với những người trong đội đặc nhiệm, thế mà hôm nay không ngờ lại bị thất bại ở một tên lính mới như David vậy.

Hieman nào biết được rằng, David đã phải luôn chịu đựng sự đau đớn đến từ hệ thống giả lập gần với 100% độ chân thực của game Anh Hùng. Kể từ lúc gia nhập vào tiểu đội của Đình Tấn, hắn chưa bao giờ giảm xuống mức độ giả thuyết hiện thực dưới 90% cả. Con đau rất từ vết thương này, cũng không là gì đối với hắn, thậm chí còn có thể nói chỉ hơi đau nhức như bị kiến cắn mà thôi.

Cuộc va chạm của hai người cũng chỉ diễn ra trong chớp mắt, chưa đầy 3 giây đồng hồ, thế nên những người ở bên ngoài muốn nhúng tay cũng không kịp làm gì được cả vì cũng không thể theo kịp tốc độ của bọn họ.

Bây giờ trông thấy bọn họ giằng co một hồi lâu không nói tiếng nào, Vansy hơi cau mày quay sang nhìn Tiêu Phuong đang đứng bên cạnh, nhỏ giọng thì thầm.

- “Có định lên giúp hắn không?”

Tiêu Phuong nhìn vào Hieman, sau đó lại hướng về phía David. Nàng hơi lắc nhẹ đầu mình, lên tiếng trả lời.

- “Đây là cuộc đấu giữa hai người đàn ông, ta không muốn nhúng tay vào.”

Vansy nghe vậy thì mới chợt sực nhớ ra điều này. Hắn quay đầu nhìn lại chiến trường, sau đó hơi suy nghĩ gì đó, ánh mắt bắt đầu chuyển hướng, chăm chú nhìn về phía Đình Tấn.

Cùng lúc đó, David đã bắt đầu có hành động. Hắn đưa tay rút ra một tay dao gọt trái cây ốm nhỏ được vắt ở sau lưng, xoay mũi dao hướng xuống đất rồi đưa ra chắn trước ngực.

Hắn khom người xuống, cả thân thể hơi chồm về phía trước. Đây chính là hành động mà David vẫn thường hay làm trước khi tiến vào trạng thái sức tích lực lượng, chuẩn bị bạo phát ra tốc độ tối đa của hắn.

Hieman hơi híp mắt lại, nhìn lấy từng động tác chuẩn mực của David, hầu như không để lộ ra sơ sót nào. Hắn quả thật có chút bất ngờ về thực lực của đối phương, vì không hề nghĩ rằng một người không ở trong quân ngũ, không trải qua huấn luyện khắc khổ, chỉ tham gia game Anh Hùng thôi mà lại có thể đạt được thực lực như vậy.

Bản thân Hieman cũng tham gia chơi game Anh Hùng, thế nên hắn biết rõ. Mặc dù trong game có mức độ chân thực đến đâu đi chăng nữa thì trong một khoảng thời gian ngắn ngủi cũng rất khó lòng đạt được kinh nghiệm thực chiến ngoài hiện thực. Đó còn chưa nói đến bản thân Hieman đã tích lũy qua nhiều năm đào tạo vì một mục đích chiến đấu, nên mới có được kỹ xảo cận chiến như bây giờ.

Đôi bên chăm chú nhìn nhau một hồi, bất chợt, một cơn gió nhẹ thổi qua, xô đẩy những tán lá cây, làm cho chúng phát ra âm thanh xì xào. Ngay tại thời khắc đó, cả hai người Hieman lẫn David đều đã biến mất trong chớp mắt.

‘Choang choang choang... xoẹt’

Không đến một giây sau đó, David và Hieman đã dính sát vào nhau. Hai cánh tay của hai người bơi vì tốc độ vung vẩy quá nhanh, làm cho người xem ở đây không kịp nhìn theo, chỉ thấy từng tia lửa lóe lên cùng với âm thanh kim loại va chạm với nhau vang lên liên hồi.

Cả hai người dường như đánh ngang tay nhau. David thì có tốc độ và sức mạnh đều nhỉnh hơn Hieman một chút. Bởi vì hắn đã tu luyện trong game, gia tăng thuộc tính nhanh nhẹn và sức mạnh rất nhiều. Còn riêng Hieman thì lại có hai thanh vũ khí dao găm, lại thêm một khối kinh nghiệm thực chiến cao hơn David nên vẫn giữ được thế cân bằng.

Đôi bên một dao đâm tới, một tay đón đỡ qua lại liên tục, tuy rằng trông như rất nguy hiểm, mỗi đòn đều đánh vào vị trí hiểm yếu, nếu đâm trúng thì lập tức có thể lấy mạng của đối phương, nhưng cho đến hiện tại thì vẫn chưa người nào làm bị thương người nào.

‘Choang...’

David một tay vung dao gọt trái cây đón đỡ thanh dao găm quân dụng của Hieman, một tay còn lại trống không cũng giơ ra bắt lấy cánh tay còn lại của đối phương. Đến lúc này, hai người dường như hiểu ý của đối phương, không tiếp tục công kích nữa mà đã dừng lại, bốn mắt chăm chú nhìn nhau.

- “Ngươi rất mạnh, cũng rất nhanh! Ta thật không thể nghĩ tới làm sao ngươi lại có thể làm được như vậy.”

Hieman giọng nói hưng phấn, không ngăn ngại tán thưởng David.

- “Ngươi cũng rất nhanh! Nhưng phần thắng đã thuộc về ta!”

David cũng không tiếc cho đối phương một lời tán thưởng. Bất quá, câu nói phía sau của hắn cũng đồng thời làm cho Hieman bị kinh ngạc không thôi.

- “Hahaaaa... vậy thì tới đây cho ta xem ngươi làm gì được ta!”

Nghe xong câu nói ‘sốc đến tận óc’ của David, Hieman cũng không tức giận mà ngược lại còn cười lớn một tiếng, giọng nói tràn đầy sự phấn khích mà quá lớn.

Vừa nói dứt câu, Hieman rút trở về thanh dao găm đang giằng co với thanh dao gọt hoa quả của David, sau đó lại đâm tới một cái. Một cánh tay kia, hắn vẫn còn bị bàn tay như cái kẹp sắt của David giữ chặt nên vẫn không thể làm ra được hành động gì cả.

Vẫn giống như trước đó, David lại đưa thanh dao gọt hoa quả của mình ra đón đỡ đòn công kích của đối phương, nhưng vào chính thời điểm này, bất ngờ lại xảy ra.

Thực chất, đây chỉ là một đòn đánh lạc hướng của Hieman mà thôi. Hắn dựa vào kinh nghiệm thực chiến dày dạn của mình, đã đoán ra trước được hành động của David, nên mới tung đòn ‘hỏa mù’ dụ cho David ra tay đón đỡ đòn công kích của mình.

Ngay khi hai thanh vũ khí của hai người sắp va chạm vào nhau, Hieman cổ tay lách qua một đoạn ngắn, tránh được lưỡi dao gọt hoa quả của David.

Trong ánh mắt lạnh lùng của David, mũi của thanh dao găm quân dụng kia đang nhanh chóng tiếp cận lấy bờ vai của hắn.

Nhưng chỉ trong khoảnh khắc chớp mắt này, Hieman đột nhiên lại có một dự cảm bất an, bởi vì hắn vừa trông thấy được nụ cười trên khóe miệng của David.

‘Phập...’

Lưỡi dao quân dụng kia ngọt ngào xuyên qua chiếc áo sơ mi trắng của David, đâm xuyên vào trong bờ vai phải của hắn gần như ‘lút cán’.

Ấy vậy mà David dường như không hề cảm giác được đau đớn trên vai mình, con dao găm gọt hoa quả đang được hắn giơ lên đón đỡ kia lúc này đã thay đổi phương hướng, mục tiêu chính là cánh tay phải của Hieman.

Hieman tuy bị kinh ngạc vì hành động liều lĩnh, lấy thương đổi thương của David, thế nhưng với kinh nghiệm trận mạc dày dạn của hắn, tình huống như vậy cũng đã thường xảy ra nhiều lần rồi.

Cho nên Hieman cũng không hề có chút lo lắng hay sợ hãi gì. Hắn lách người sang một bên né tránh, đồng thời tay phải nắm thanh dao găm đang cắm trên vai David cũng buông ra, ý định muốn giữ lại tay đang cầm dao gọt hoa quả của David, không cho hắn đâm xuống.

Bất quá, Hieman đã quên mất cánh tay còn lại của mình vẫn còn đang bị David nắm giữ. Một lực kéo mạnh mẽ truyền đến làm cho Hieman không kịp trở tay, cả thân thể bị mất thăng bằng, ngã chúi về phía trước.

Tuy rằng đã bị rơi vào tình thế nguy cấp, Hieman vẫn không chịu từ bỏ chống trả. Hắn giơ chân đạp mạnh vào đùi của David, muốn thực hiện màn thoát hiểm như trước đó đã làm khi bị David khống chế.

Thế nhưng lần này David đã đoán biết trước được ý đồ của Hieman, nên đã làm ra phản ứng né tránh trước tiên.

Cú đá thoát hiểm đã hụt mất mục tiêu, trong ánh mắt kinh hãi của Hieman, thanh dao gọt hoa quả đã lồm chồm răng cưa vì va chạm mạnh với dao quân dụng, nhẹ nhàng đâm vào cánh tay phải của Hieman.

‘Soạt...’

“Tê Liệt”

Cả thân thể Hieman đột nhiên có cảm giác như vừa có một dòng điện chạy ngang qua, làm hắn trợn mắt lên vì kinh ngạc, cứng đờ người ra, không thể làm ra bất cứ cử động nào dù chỉ là động đậy một đầu ngón tay.

Duy chỉ còn có những bộ phận bên trong cơ thể và cặp mắt là vẫn còn hoạt động được bình thường mà thôi. Cái cảm giác này làm cho hắn không khỏi nhớ đến kỹ năng “Tê Liệt” trong game Anh Hùng của nghề nghiệp đạo tặc.

Nhưng mà bây giờ đã không còn thời gian cho hắn suy nghĩ gì nữa rồi. Bởi vì ngay sau đó, Hieman không còn nhìn thấy thân ảnh của David ở trước mặt mình đâu nữa, đồng thời hắn đã cảm giác được có một vòng tay đang siết chặt lấy cổ và đầu của mình, hô hấp cũng vì thế mà càng lúc càng trở nên khó khăn hơn.

Hai giây trôi qua, Hieman rốt cuộc cũng đã lấy lại được quyền khống chế cơ thể. Thế nhưng hai cánh tay của hắn bây giờ đã bị đôi chân của David khóa chặt lại, không thể làm ra bất cứ cử động nào khác, chỉ có thể giang rộng ra hai bên mà thôi.

Mang trọng lượng của một người trưởng thành trên vai, Hieman cố gắng xoay mạnh phần lưng của mình, như muốn hất bay David, thoát khỏi sự kìm kẹp

của đối phương.

‘Hộc hộc...’

Mỗi giây trôi qua, hô hấp của Hieman càng lúc càng trở nên khó khăn hơn, gương mặt của hắn cũng vì thế mà đã đỏ lên, nổi đầy gân xanh trên trán và cổ.

Bất quá, David dường như vẫn chưa có dấu hiệu muốn ngừng tay, trông hắn có vẻ như thật sự muốn xiết chặt đến khi đối phương ngừng thở mới thôi.

Cứ như vậy một phút trôi qua, vận động quá nhiều làm Hieman không còn sức lực để vùng vẫy được nữa.

Đầu óc bắt đầu trở nên mê muội, tầm nhìn cũng trở nên mờ đi, Hieman đã không còn giữ được thăng bằng nữa...

‘Phịch...’

Hắn khụy hai đầu gối xuống, quỳ trên mặt đất, mặt đối diện với những người đồng đội của mình. Một tay hắn giơ ra như muốn cầu cứu lấy bọn họ, vì bây giờ hắn thật sự đã thấy sợ, cảm giác tựa như cái chết đang đến gần với mình lắm rồi.

Làm một người quân nhân trải qua gian khổ huấn luyện, có thể nói là đến chết đi sống lại, thế nhưng khi đối mặt với cái chết thì có mấy ai không hề sợ hãi. Mà đằng này, cái chết vẫn còn đang từ từ, chậm rãi mà đến. Áp lực tinh thần ấy, một người trẻ tuổi như Hieman không chịu đựng nổi cũng là điều bình thường.

- “Đủ rồi, chúng ta nhận thua. Thả hắn ra đi.”

Một giọng nói lạnh lùng của cô gái duy nhất trong đội đặc nhiệm, có tên gọi là Tiêu Phuong kia vang lên.

Một giây...

Hai giây...

Từng giây nhỏ giọt trôi qua, thế nhưng đến hơn năm giây sau, David vẫn chưa hề buông tha cho Hieman. Ánh mắt của hắn vẫn lạnh lùng, chăm chú nhìn lấy gương mặt đang đỏ lên và nổi đầy gân xanh của Hieman.

Gã Thượng sĩ Nguyen Hang từ đầu đến giờ vẫn đang cứng đờ người, đứng chết trân tại chỗ quan sát cả cuộc chiến này. Đến hiện tại, khi đôi bên đã phân định được thắng thua, hắn ta mới vội vàng hướng về phía Đinh Tấn khuyên bảo nói.

- “Thiếu tá Đinh Tấn, mau gọi đồng đội của người dừng tay đi! Dừng để xảy ra án mạng, sẽ không hay đâu...”

Thế nhưng, trả lời lại gã Thượng sĩ Nguyen Hang chỉ là cái lắc đầu và giọng nói lạnh nhạt của Đinh Tấn.

- “Đừng lo, David biết chừng mực. Sẽ không có án mạng gì đâu.”

Gã Thượng sĩ Nguyen Hang nghe vậy thì càng lúc càng gấp hơn, thế nhưng hắn cũng không biết phải làm gì, vì bản thân cũng chỉ là một người bình thường không có năng lực gì đặc biệt. Cho nên hắn không thể tự tiện xông vào, can ngăn hai người được. Lỡ như ăn một cước của bọn họ cũng đủ lấy đi nửa cái mạng của hắn rồi.

Trông thấy ánh mắt của Hieman đã bắt đầu lịm dần đi, bốn người thanh niên trong đội đặc nhiệm bao gồm Vansy, Trần Hạo, Đỗ Lễ, Tiêu Phuong đều gấp đến độ ngồi trên chảo nóng. Bọn họ đều đang nghiến răng, siết chặt nắm tay không hề cảm xúc đang muốn bộc phát của mình để xông lên giải vây cho Hieman.

‘Phịch...’

Lại một lúc lâu sau đó, Hieman đã không chống đỡ được nữa, cả người đổ ập xuống mặt đất. Không biết hắn đã ngất đi chưa nhưng mà David vẫn còn đang giữ chặt lấy cổ và đầu của đối phương, chưa có ý định thả ra.

Thấy thế, cô gái tóc đỏ duy nhất trong đội đặc nhiệm gọi là Tiêu Phuong này đã nhìn không được nữa. Ánh mắt của nàng đầy sát khí nhìn chằm chằm vào David.

- “BUÔNG RA!”

Bất thành linh, nàng hét lớn một tiếng, vung ra bàn tay phải của mình, làm thành tư thế đang nắm một quả cầu.

‘Phùng!’

Chỉ trong chớp mắt, một quả cầu lửa xuất hiện trong bàn tay phải đang vung ra của Tiêu Phuong. Ánh lửa màu trắng sáng lóa chứng tỏ cho nhiệt độ của nó ít nhất không dưới 1.500 độ C.

Ngay sau đó, nàng lập tức nắm quả gPxg5Q cầu lửa này, nhắm về phía đầu của David mà ném mạnh tới.

Nếu David vẫn tiếp tục giữ chặt khur khur lấy Hieman thì nhất định sẽ bị quả cầu lửa này đánh trúng. Với nhiệt độ không dưới 1.500 độ C của quả cầu lửa này thì chắc chắn hẳn không chết cũng phải bị bỏng nặng.

- “Con mụ kia! Đừng có phá rối! Ăn ta một cước!”

Tại thời khắc Tiêu Phuong vừa ném ra quả cầu lửa, một tiếng hét lạnh lạnh vang lên từ trong nhóm người của Đình Tấn, kèm theo đó là một bóng người lao vút đi ra khỏi hàng ngũ, xông thẳng về phía quả cầu lửa đang lao tới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 287: Hỏa Khí Cầu’

‘Àm... phùng phùng...’

Quả cầu lửa sáng chói kia vừa bay đến, chỉ còn cách David chưa đến một mét thì bất thình lình đã bị một bàn chân nhỏ bé đá nổ tung ra giữa không trung. Một vòng sóng lửa hình cầu, lấy tâm điểm từ nơi quả cầu lửa bị đá nổ, nhanh chóng lan tỏa ra xung quanh.

Nhìn thấy tình cảnh này, Tiêu Phuong đang trên đà xông tới cũng bị kinh ngạc, lập tức khựng lại bước chân của mình, đứng chết trân nhìn chằm chằm lấy vòng khí cầu lửa ở trước mặt.

Quả cầu lửa kia chính là một trong những năng lực đặc biệt bẩm sinh của nàng, một năng lực có thể cho phép nàng điều khiển được ngọn lửa, hay những người trong đội đặc nhiệm vẫn luôn gọi là dị năng thuộc tính [Hỏa].

Thế nên Tiêu Phuong hiểu rõ, sức công phá của nó là mạnh đến nhường nào. Có thể nói, nếu quả cầu này đập trúng mục tiêu thì sẽ nổ tung, lan tràn một vòng sóng lửa ra xung quanh bán kính 5 mét. Khả năng gây ra sát thương của vụ nổ chắc chắn không hề thua kém bất cứ quả lựu đạn khí áp nào.

Lúc này nàng ra tay ném quả cầu lửa kia về phía David, người ngoài nhìn vào thì nhất định sẽ nghĩ rằng nàng đang muốn ra tay tấn công đối phương.

Thế nhưng thực chất, Tiêu Phuong đã ném lệch đi một chút, chứ không phải thật sự nhắm ngay đầu của David mà ném tới như mọi người đã nghĩ.

Hơn nữa, nàng cũng chưa dùng toàn lực của mình để ném đi, thế nên tuy rằng trông quả cầu lửa bay rất nhanh nhưng với tốc độ của David đã biểu hiện ra trước đó, khi đang so đầu với Hieman, thì Tiêu Phuong có 100% tin chắc, hẳn có thể né tránh được dễ dàng.

Việc Tiêu Phuong ném ra quả cầu lửa này, mục đích chỉ muốn hù dọa đám người của Đình Tấn không nên làm quá mức nữa và đồng thời cũng ép buộc David phải tránh né để buông tha cho Hieman mà thôi.

Thế mà ai ngờ đâu, sự việc lại thành ra kết quả như lúc này. Nàng cũng không nghĩ tới đám người của Đình Tấn lại thật sự liều mạng như vậy.

‘Phùng phùng...’

Nhìn ngọn lửa vẫn tiếp tục lan tràn ra xung quanh nơi nó bị kích nổ, trái tim của Tiêu Phuong cũng gần như đã chạy lên tới cổ họng rồi.

Sự việc gây hấn với nhóm người của Đình Tấn lúc này, tuy rằng là do Hieman khởi đầu, thuyết phục nàng cùng với Vansy tham gia. Thế nhưng mục đích của bọn họ cũng chỉ đơn giản là muốn dẫn mất nhóm người tân binh này mà thôi.

Trần Hạo tính cách hàm hậu, không thích gây chuyện. Còn Đỗ Lễ thì lười biếng, nếu không phải nhiệm vụ bắt buộc thì hẳn cũng không muốn ra tay. Hai người này mặc dù không trực tiếp tham gia vào vụ va chạm lần này, thế nhưng nếu như thật sự xảy ra án mạng thì bọn họ nhất định cũng không thể tránh khỏi sẽ bị liên lụy, kỷ luật hay thậm chí là xóa tên khỏi sổ quân nhân.

Với sức công phá của vụ nổ từ quả cầu lửa, không chỉ người tiếp xúc với nó mà cả những người ở xung quanh, trong đó có Hieman đang mê mẩn bất tỉnh nằm trên đất, bị David không chế, cũng có khả năng bị nguy hiểm đến tính mạng.

Chính vì điều này mà Tiêu Phuong, và cả những người có mặt ở đây như Vansy, Đỗ Lễ, Trần Hạo, Nguyen Hang đều hoảng hồn, lo sợ bất an không thôi.

Một giây...

Hai giây...

Từng giây trôi qua, ngọn lửa nóng dần dần tán đi. Kéo theo đó là tâm trạng bồn chồn của những người có mặt ở đây càng lúc càng dâng lên cao.

Trong khi đó, tại nơi nhóm người của Đình Tấn đang tụ tập, gương mặt của Louis đã tràn ngập sự hốt hoảng không hề thua kém những người thanh niên trong đội đặc nhiệm bên kia. Nắm tay của hắn đã siết chặt lại đến nỗi móng tay bấm sâu vào trong da thịt mà hắn vẫn không hề hay biết.

Ngay lúc Louis bước lên một bước, chuẩn kích hoạt sức mạnh Lycan của mình. Bất chợt một bàn tay đã giữ chặt lấy vai của hắn, kèm theo đó là giọng nói của Đình Tấn vang lên.

- “Đừng! Vẫn chưa đến lúc ngươi để lộ sức mạnh của mình. Ameerah sẽ không sao đâu đừng lo lắng.”

Chăm chú nhìn lại gương mặt của Đình Tấn, đến khi phát hiện hắn lúc này vẫn bình tĩnh như thường, dường như không hề có chuyện gì xảy ra thì Louis cũng lập tức yên tâm hơn rất nhiều.

Bất quá, gã Thượng sĩ Nguyen Hang thì không được như vậy. Đứng phía trước mặt của cả nhóm, hắn vội vàng quay lưng về phía sau, hướng về Đình Tấn lo lắng hỏi thăm.

- “Thiếu tá Đình Tấn, chuyện này... ơ... người...”

Bất quá, chưa nói tròn câu thì hắn đã bị hành động của Đình Tấn làm cho giật mình kinh ngạc, không thốt ra nổi những lời tiếp theo.

- “Ta biết. Ngươi đừng lo, cô bé không sao đâu...”

Mặc dù chưa nói hết câu thế nhưng Đình Tấn cũng đã nghe và hiểu được điều mà gã Thượng sĩ Nguyen Hang kia đang lo lắng. Hắn vừa cho đối phương một câu trấn an như đã làm với Louis, đồng thời cũng không ngừng lại hành động của mình.

‘Soạt...’

Lúc này, không biết từ đâu, trong tay trái của Đình Tấn đang cầm cầm lấy một con dao gọt trái cây. Hắn đưa lòng bàn tay phải của mình nắm chặt vào lưỡi dao, sau đó vuốt nhẹ một cái, cắt ra một miếng vết thương cũng khá sâu và dài.

Sau đó, Đình Tấn giờ nắm tay phải đang siết chặt ra trước mặt mình, để cho máu tươi chảy ra từ lòng bàn tay, tự do nhỏ giọt lên mặt đất.

Gã Thượng sĩ Nguyen Hang không thể hiểu nổi Đình Tấn đang muốn làm gì mà lại phải tự hành hạ bản thân mình như vậy. Nhịn không được, hắn vội vàng lên tiếng khuyên can.

- “Ngươi đừng làm vậy...”

- “Im lặng!”

Vậy mà lại một lần nữa, chưa kịp để hắn nói tròn câu thì tiếng quát của Louis đã vang lên, cắt ngang lời sắp nói của hắn.

Có thể gã Thượng sĩ Nguyen Hang không biết Đình Tấn đang muốn làm gì, thế nhưng làm một người đã trải qua lần mạo hiểm sinh tử lần đó với hắn, Louis dĩ nhiên là biết được Đình Tấn đang triệu hồi kỹ năng khôi phục sinh mệnh.

Vì thế nên khi gã Thượng sĩ Nguyen Hang muốn lên tiếng ngăn cản, quấy rối Đình Tấn thì dĩ nhiên Louis phải là người đầu tiên đứng ra chặn lại, bởi vì ở trong đội, hắn là người đang lo lắng nhất cho tình hình của Ameerah và David.

Mọi chuyện nói thì dài dòng nhưng thực chất từ lúc Ameerah va chạm, kích nổ quả cầu lửa đến lúc Đình Tấn cắt máu, triệu hồi kỹ năng thì chỉ diễn ra trong vài giây mà thôi.

Đến thời điểm hiện tại, vòng khí cầu lửa đã dần dần tán đi, để lộ ra ba thân ảnh ở bên trong.

- “Khốn kiếp! Thật nóng mà, muốn nướng chín cả ta luôn hay sao đây chứ.”

Một giọng nói lạnh lạnh vang lên, cùng lúc đó, một bóng người nhỏ nhắn, xinh xắn chậm rãi bước ra khỏi vòng khí cầu lửa.

Ameerah vừa đi vừa nói, hai bàn tay cũng đưa lên xoa xoa lấy phần cổ tay của mình. Bởi vì nơi đó đã có một vết bỏng khá lớn, lớp da bên ngoài gần như đã đổi sang một màu đỏ ửng trông rất ghê rợn.

Quần áo của nàng cũng đã bị thiêu cháy, xuất hiện rất nhiều lỗ thủng. Nhất là phần tay áo hoàn toàn bị thiêu cháy, để lộ ra hai cánh tay trắng nõn nà nhưng đã đổi thành màu đỏ hồng vì bị bỏng.

P phía sau nàng, cả David và Hieman đều đang nằm bất động trên mặt đất. Nhưng nếu chú ý kỹ thì có thể nhìn thấy được bộ ngực của hai người vẫn còn đang phập phồng lên xuống.

Khỏa đất trống ở phía trước mặt của bọn họ đã bị phân tách ra làm hai màu, một phần màu đen vì đã bị lửa nóng đốt cháy, còn phần còn lại hình quạt thì vẫn còn giữ nguyên được màu nâu đất như cũ do nhờ có Ameerah đứng ra hứng chịu ngọn lửa của vụ nổ lan tỏa. Từ bên trên nhìn xuống thì khoảng đất trống này trông chẳng khác nào một miếng pizza bị nướng khét vậy.

- “Đậu xanh! Quái vật!”

Tên thanh niên lười biếng, gọi Đỗ Lễ trong nhóm đặc nhiệm đã nhin không được bật thốt lên một câu mắng chửi tục. Còn gã Trần Hạo to con đứng bên cạnh tuy rằng không nói gì nhưng gương mặt cũng đang trợn trừng mắt vì kinh ngạc, khó tin. Duy chỉ có gã Vansy thì vẫn lạnh lùng, không vui không buồn nhìn lấy chiến trường.

Hai người Trần Hạo và Đỗ Lễ có biểu hiện như vậy thì cũng không có gì là lạ, bởi vì phải biết rằng, trong nhóm tiểu đội đặc nhiệm của bọn họ, thì Tiêu Phuong có sức mạnh xếp thứ hai chỉ sau Vansy, kế đến mới là Trần Hạo và Đỗ Lễ, cuối cùng yếu nhất mới là Hieman.

Tuy rằng nói là yếu nhất thế nhưng đôi khi Hieman cũng có thể thủ thắng được một vài người trong số bọn họ nhờ một số chiêu trò và tốc độ siêu việt người thường của hắn.

Trở lại với hai người Đỗ Lễ và Trần Hạo, nếu như bọn họ muốn trực diện chống đỡ một đòn ‘Hỏa Khí Cầu’ của Tiêu Phuong thì phỏng chừng, không chết chắc cũng phải bị lột đi một lớp da.

Chính vì vậy, khi trông thấy Ameerah một mình một người chống đỡ toàn bộ vụ nổ của ‘Hỏa Khí Cầu’ thì mới không không chế được biểu lộ cảm xúc của mình như vậy cũng là điều bình thường.

“Sinh Mệnh Cứu Rồi”

Ngay tại thời điểm những người này vẫn còn chưa thoát ra khỏi sự kinh ngạc do Ameerah mang đến thì bất thình lình, mặt đất đột nhiên xuất hiện những sợi màu xanh như tơ mỏng tựa như đang bốc lên trên trời, sau đó thấm vào cơ thể của Ameerah và hai người David, Hieman đang nằm trên mặt đất.

- “Ah... thật thoải mái.”

Ameerah cảm giác như cả cơ thể đang bị nóng rát của mình đang được ngâm vào trong một hồ nước lạnh. Con đau không chỉ được giảm bớt mà cả tinh thần cũng nhanh chóng được khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

‘Rộp rộp...’

Vừa bẻ các khớp ngón tay của mình kêu lên âm thanh giòn vang, Ameerah vừa bước chậm về phía Tiêu Phuong, ánh mắt tràn đầy chiến ý. Nàng muốn trả đũa lại đối phương bù đắp lại những gì mà quả cầu lửa này mang đến cho mình.

Trông thấy cô bé kia và David, Hieman không có chuyện gì nghiêm trọng xảy ra, Tiêu Phuong cũng âm thầm thở phào ra một hơi. Nhưng đến khi nhìn thấy hành động tiếp theo của Ameerah, Tiêu Phuong đột nhiên hơi nheo mắt lại, khóe miệng nhếch lên một nụ cười mỉa.

Nàng cũng vừa co duỗi như đang khởi động cho những ngón tay, đồng thời cũng vừa bước chậm về phía Ameerah.

Đỗ Lễ và Trần Hạo cũng có chút chờ mong mà nhìn lấy hai cô gái này, không biết bọn họ ai sẽ thắng nữa.

Riêng có Vansy thì vẫn nhìn chăm chăm Đình Tấn bởi vì nơi này ngoài những người trong tiểu đội của Đình Tấn ra thì duy nhất, chỉ có hắn mới phát hiện được những sợi ánh sáng FRdbPZBU màu xanh kia chỉ xuất hiện tại trong một vòng tròn, bán kính khoảng 5 mét và tâm điểm của nó chính là tại vị trí của Đình Tấn.

Hơi hơi nheo mắt lại, Vansy đôi mắt đảo quanh, dường như đang suy đoán chuyện gì đó mà không ai biết được.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 288: Tiêu Phuong vs Ameerah

Đỗ Lễ lúc này đã hoàn toàn tiêu tán đi vẻ lười biếng vốn có của mình. Sắc mặt của hắn đang rất chăm chú nhìn vào chiến trường của hai người phụ nữ trước mặt.

- “Trần Hạo, người đoán hai người này ai sẽ thắng?”

Hắn có hơi thắc mắc trong lòng, không nhin được nên đã lên tiếng hỏi gã to con Trần Hạo bên cạnh.

Trần Hạo đưa tay lên gãi gãi cằm của mình, có chút trầm ngâm nói.

- “Ta nghĩ chắc là Tiêu Phuong, dù sao thực lực của nàng cũng mạnh hơn ta khi kích hoạt ‘Thạch Giáp’ và người khi kích hoạt ‘Lôi Quyền’ rất nhiều. Đón đỡ được ‘Hỏa Khí Cầu’ thì cũng không có nghĩa là cô bé kia có thể đón đỡ được ‘Hỏa Quyền’ cùng với ‘Bạo Cước’...”

Nghe xong lời bình luận của Trần Hạo, Đỗ Lễ cũng âm thầm gật gật đầu mình, tỏ vẻ tán đồng với ý kiến của hắn.

Cũng trong lúc hai người này đang nói chuyện với nhau, Tiêu Phuong cùng với Ameerah đều đã bước đến trước mặt đối phương, chỉ còn cách nhau không quá bốn mét.

Đứng trước mặt Ameerah, nhìn lấy đôi bàn tay lộ ra bên ngoài của nàng vì quần áo bị [Hỏa] cầu đốt cháy, Tiêu Phuong không kiềm lời, tán thưởng một câu.

- “Ngươi là người đầu tiên có khả năng chống đỡ toàn bộ tuyệt kỹ ‘Hỏa Khí Cầu’ của ta mà vẫn còn có khả năng đi lại. Ta thật tò mò, không biết ngươi đã làm chuyện đó bằng cách nào?”

Về mặt của nàng rất chăm chú, dường như điều mà Ameerah làm được đã thật sự khơi dậy tính tò mò trong lòng như lời nàng đã nói.

Điều này cũng không có gì là lạ khi tuyệt kỹ của một con người luôn muốn truy đuổi sức mạnh như Tiêu Phuong lại bị người khác dễ dàng đón đỡ được. Chẳng những thế người này lại còn đang đứng đứng trước mặt nàng, đồng thời đã tiến vào trạng thái chuẩn bị cho trận solo cận chiến tiếp theo.

Ameerah hơi ngẩng đầu lên, đôi chân mày nhíu lại, nhìn tới gương mặt của cô gái cao hơn mình đến một cái đầu này. Nàng thản nhiên đáp lại.

- “Ngươi nói nhiều quá, cứ đánh thì sẽ biết thôi.”

Nói đoạn, Ameerah đột nhiên hét lớn một tiếng rồi nhún mình, hai chân bật nhảy lên cao đến hơn hai mét. Chân phải của nàng giơ lên cao, làm thành một đòn ‘Đá Ché’ (Axe Kick) trong môn võ thuật Taekwondo, nhắm thẳng vào đầu của Tiêu Phuong mà bỏ mạnh xuống.

- “Yahhh...”

‘Vù...’

Tiêu Phuong cũng bị bất ngờ vì tính tình táo bạo của Ameerah. Bản thân nàng đã là một người nóng như lửa, thế mà lại còn có một người không hề thua kém mình như vậy.

Đến khi bên tai vang lên âm thanh xé gió của cái chân đang bổ xuống, Tiêu Phuong mới hoảng hồn, làm ra hành động theo phản xạ tự nhiên của cơ thể mỗi khi nàng gặp phải nguy hiểm.

Một cú đâm móc của Tiêu Phuong được tung ra, mục tiêu chính là gót chân của Ameerah đang bổ xuống. Thế nhưng có một điều đặc biệt là quả đâm này lại đang lóe ra ánh lửa.

‘Hỏa Quyền’

Tuy rằng màu sắc của ngọn lửa không sáng bằng với quả cầu lửa ‘Hỏa Khí Cầu’ lúc này nhưng nếu như nó lại có khả năng bùng nổ giống như khi quả cầu lửa bị Ameerah đá trúng thì chắc chắn là sức công phá của nó sẽ tuyệt nhiên không kém hơn chút nào. Bởi vì vụ nổ lần này đã tập trung vào một chỗ chứ không phải phân tán ra một khu vực lớn xung quanh như trước đó.

- ‘Không xong!’

Đến khi Tiêu Phuong kịp nhận ra mình đã lỡ tay ra một đòn nguy hiểm khác thì đã muộn. Nàng chỉ kịp lăm bắm một tiếng, đồng thời muốn thu tay lại, nhưng nắm tay của nàng và gót chân của Ameerah đã va chạm vào nhau.

‘Ầm...’

Một tiếng nổ lớn vang lên, đánh vào màng tai của những người có mặt ở đây, làm cho đầu óc của bọn họ cũng bị ong ong lên. Một vòng sóng khí áp, tâm điểm bắt nguồn từ vị trí của Ameerah và Tiêu Phuong, lan rộng ra xung quanh.

Chớp mắt ngay sau khi tiếng nổ xảy ra, cả Ameerah lẫn Tiêu Phuong đang dính chặt lấy nhau, cũng đều đồng thời tách ra, lùi lại phía sau mấy bước vì phản lực từ cú va chạm.

- “Ta lại nhìn lầm nữa rồi. Cả hai người phụ nữ này đều quá kinh khủng...”

Trần Hạo miệng lắp bắp nói ra những điều mà hắn đang nghĩ trong lòng ngay tại thời khắc này. Trước đó, hắn đã đánh giá thấp Ameerah, có thể là vì vóc dáng và tuổi tác của đối phương đều quá nhỏ.

Thế nhưng hiện tại, những gì đang diễn ra trước mắt hắn đều đã nói lên điều ngược lại. Ameerah không những hoàn toàn chống đỡ được đòn ‘Hỏa Quyền’ một cách dễ dàng, mà thậm chí còn đánh lùi được cả Tiêu Phuong nữa.

Điều đó cho thấy, đòn ‘Axe Kick’ vừa rồi của Ameerah có sức công phá không hề thua kém với ‘Hỏa Quyền’ của Tiêu Phuong.

Nhìn Ameerah làm một vòng nhào lộn trên không, nhẹ nhàng và an toàn đáp xuống trên mặt đất, Tiêu Phuong cũng trợn mắt há mồm, không thốt nên lời. Làm người trực diện chống đỡ với công kích của Ameerah, chính nàng mới là người hiểu rõ nhất công kích của đối phương.

Vừa rồi, ngay khi nắm tay nàng vừa chạm vào da thịt của Ameerah, thì bỗng nhiên nàng cảm giác được có một vụ nổ khác từ gót chân của của đối

phương truyền ra. Sức mạnh bộc phát ra từ vụ nổ này cũng không hề thua kém với đòn ‘Hỏa Quyền’ nên nàng mới bị đẩy lùi lại như vậy.

- ‘Ngươi...’

Thế nhưng không để cho Tiêu Phương kịp nói ra được suy nghĩ trong lòng thì đã trông thấy kẻ địch đang lao nhanh tới.

Ngay khi vừa đáp xuống đất thì Ameerah đã tiếp tục xông lên, vung nắm đấm nhắm thẳng vào mặt của đối phương.

Đã biết được thực lực đối phương không hề thua kém mình, Tiêu Phương cũng không hề giữ lại bất cứ thứ gì nữa. Nàng nhanh chóng vặn eo, ngã người sang một bên để né tránh đòn công kích của Ameerah.

Ngay sau đó, lợi dụng tư thế gấp người kì quặc này, Tiêu Phương một tay chống xuống đất, nâng đỡ của cơ thể mình. Lấy eo làm trục, nàng gập hai chân mình đá lên cao. Chân trái vung lên trời để tạo lực, chân phải đi sau, nhắm ngay vào đầu của Ameerah đá tới.

‘Bạo Cước’

Ameerah chỉ tập trung đến nửa phần trên của Tiêu Phương, nào đâu chú ý đến nửa phần dưới của đối phương.

‘Vù vù...’

Đến khi âm thanh xé gió từ cú đá của Tiêu Phương đã đến gần kề bên tai, Ameerah mới kịp hoảng hồn nhận ra.

Ameerah nhanh chóng làm ra phản ứng. Lợi dụng thế đang lao tới này, nàng bật người nhảy lên. Vừa ngã người về phía sau, vừa gập lên hai đầu gối đưa về phía trước, ý đồ muốn đá vào bụng của Tiêu Phương, đồng thời cũng né tránh luôn đòn đá nguy hiểm kia.

Chỉ trong chớp mắt đó, Tiêu Phương đột nhiên không biết lấy đâu ra lực, sử dụng chân trái đang gập lên cao của mình để đập mạnh về phía đầu gối của Ameerah, giải vây cho tình thế lần này.

Thời gian không đến một giây, cả hai người đã tung ra hai, ba đòn công kích về phía đối phương.

‘Ầm...’

Đến sau cùng, một tiếng nổ nữa lại tiếp tục truyền ra. Đầu gối của Ameerah cùng với bàn chân trái của Tiêu Phương đã va chạm với nhau.

Lợi dụng sức mạnh bộc phát ra từ nội khí, Ameerah lại đã tiếp tục thành công chống đỡ, đánh ngang với đòn ‘Bạo Cước’ này của Tiêu Phương.

Do đã mất đi thăng bằng, Tiêu Phương lập tức bị phản lực từ cú va chạm này thổi bay ngược về phía sau, lăn lộn nhiều vòng trên mặt đất. Còn Ameerah do vẫn còn thể xông tới hóa giải bớt phản lực từ vụ nổ nên nàng chỉ nằm ngã ngửa ra đất.

Cả hai người nhanh chóng đưa tay chống lấy thân thể bật người đứng dậy, hai nắm tay siết chặt đưa ra trước mặt phòng thủ, ánh mắt cảnh giác nhìn chằm chằm về phía đối thủ của mình.

- ‘Karate kết hợp Capoeira?!’

- ‘Muay Thái cùng với Taekwondo?’

Cả hai người đồng thanh nói ra môn võ thuật mà đối phương sử dụng. Ngay sau đó lại tiếp tục đồng loạt thốt ra một câu, giọng điệu đều giống y hệt nhau, đầy rẫy sự khinh thường bên trong đó.

- ‘Cũng bình thường thôi...’

Vừa nói xong câu này, ánh mắt của cả hai người đồng thời va chạm vào nhau như đang tung tóe ra tia lửa điện.

Đối với những người học hai môn võ Karate và Muay Thái này thì có thể nói, mặc dù chưa quen biết nhưng đã phải làm kẻ địch bẩm sinh của nhau. Bởi devmUPwx vì cả hai môn võ này đã cạnh tranh nhau cho vị trí môn võ có sức chiến đấu thực dụng nhiều nhất.

Cho đến hiện tại, điều đó vẫn còn tiếp tục xảy ra ở những thế hệ học viên mới của những môn võ này. Chính vì điều đó mà thái độ của Ameerah và Tiêu Phương mới nhanh chóng xoay chuyển như vậy.

‘Bộp...’

- ‘Ồi không xong rồi...’

Đứng bên ngoài, Đỗ Lễ vừa nghe được lời nói của hai người phụ nữ này thì đã không kìm được, đưa tay vỗ trán vuốt mặt, chán nản nói.

- ‘Ta nghĩ đến đi gọi chỉ huy thôi...’

Trần Hạo cũng lên tiếng phụ họa thêm vào một câu, mà ‘Chỉ huy’ trong lời nói của hắn không phải ai xa lạ, chính là tên Báo Đen mà Đinh Tấn quen biết.

Hai người bọn họ dĩ nhiên là sợ rằng hai cô gái có tính tình táo bạo này lại làm ra chuyện nữa. Lần “Hỏa Khí Cầu” nổ tung trước đó, bọn họ đã được trải nghiệm cái cảm giác ‘Tim thông’ rồi.

Bọn họ cũng không muốn giải trí bằng cảm giác mạnh như vậy nữa nên bây giờ, cả hai muốn ra tay ngăn cản Ameerah và Tiêu Phuong thì cũng là chuyện bình thường mà thôi.

- “Chờ một chút đi, để xem tình hình thế nào đã”

Từ đầu đến cuối vẫn giữ bình tĩnh quan sát tình hình, Vansy lúc này mới lên tiếng ngăn cản Trần Hạo và Đồ Lễ đi báo cáo với Báo Đen.

Ánh mắt của hắn từ đầu đến cuối vẫn đang chăm chú nhìn vào Đinh Tân. Có lẽ, hắn đang muốn lợi dụng tình cảnh này, dụ cho Đinh Tân ra tay để tìm hiểu được năng lực của đối phương.

Mà cũng ngay tại lúc Vansy vừa nói dứt câu thì Ameerah và Tiêu Phuong đã có hành động tiếp theo. Cả hai người đồng loạt xông về phía đối phương, giờ chân công kích.

‘Bạo Cước’

Tiêu Phuong ngã người ra sau, áp dụng đòn ‘Đá Cao’ (High Kick) trong môn võ Karate, nhắm vào phần đầu của Ameerah.

‘Gối Bay’

Còn Ameerah thì hoa lệ hơn một chút. Cô nàng bật người bay lên, đầu gối giờ ra phía trước, nhắm vào đầu của Tiêu Phuong mà công kích.

Cả hai đòn thế tấn công đều rất nguy hiểm, vì với sức mạnh của hai người, nếu như đánh trúng mục tiêu thì chắc chắn có thể ngay tức khắc làm nổ tung đầu của đối phương.

‘Ầm...’

Tuy nhiên, cả hai đòn đều bị đánh hụt mục tiêu. Bàn chân của Tiêu Phuong va chạm với đầu gối của Ameerah. Nội khí cùng với [Hỏa] dị năng lại tiếp tục bộc phát ra một vụ nổ, tạo ra một làn sóng khí áp lan tràn ra xung quanh.

‘Hỏa Quyền’

‘Inao Thang Grit’

Mặc kệ vụ nổ cùng với làn sóng khí áp, Tiêu Phuong vừa xoay người thu thế sau đòn đá thì tiếp tục tung ra một quyền về phía trước mặt. Nắm tay của nàng đang phồng phồng lên một ngọn lửa đỏ, như muốn hủy diệt mọi thứ ngăn cản trên đường đi của nó.

Còn Ameerah sau khi vừa đáp xuống, trông thấy đầu nắm tay của Tiêu Phuong đang lao tới thì lập tức áp dụng một thế vừa phòng thủ vừa phản công trong môn võ Muay Thái của nàng.

‘Ầm...’

Nắm tay Tiêu Phuong đánh lên vai của Ameerah, đồng thời bờ vai của nàng cũng bị cùi chỏ Ameerah đập trúng. Cả hai người đồng loạt bị đối thủ của mình đánh bay ngược về phía sau hơn ba, bốn mét mới ngừng lại, nằm ngã ngửa ra trên mặt đất.

Thế nhưng, dường như không hề có bất cứ cảm giác đau đớn nào, hai người phụ nữ này ngay tức khắc chống tay búng người, bật đứng dậy trở lại. Sau đó lại tiếp tục xông tới ra quyền, ra chân công kích đối phương.

‘Bạo Cước’

“Búa Và Rìu”

‘Ầm’

Cả hai người đồng thời bật người bay lên không, tung ra đòn đá xoáy. Hai cái chân thon dài, trắng nõn nà va chạm vào nhau như hai thanh sắt, gây ra một vụ nổ lớn đánh bay cả hai lùi về phía sau.

Vừa đáp xuống đất thì Tiêu Phuong lại tiếp tục vung tay, quét ngang. Ameerah vì chưa kịp lấy lại thăng bằng nên không thể làm gì khác hơn là làm ra tư thế phòng thủ.

‘Hỏa Quyền’

‘Paksa Waeg Rang’

‘Ầm’

...

Cứ như vậy, hai người trao đổi qua lại từng chiêu thức, mỗi khi công kích của bọn họ va chạm với nhau thì y như rằng, tiếng nổ vang như sấm lại vang lên.

Tuy rằng trông những đòn công kích này rất nguy hiểm, có khả năng dẫn đến chết người, nhưng sau nhiều lần đánh trúng đối thủ mà cả hai cô gái vẫn chưa hề xảy ra chuyện gì, cho nên những người có mặt ở đây cũng đã không còn lo lắng nữa, yên tâm để mặc cho hai người đánh nhau.

Gã Thượng sĩ Nguyen Hang, khởi đầu còn muốn Đình Tấn đứng ra ngăn cản Ameerah dùng đối đầu trực diện với Tiêu Phuong. Thế nhưng sau khi quan sát một hồi, hần đường như đã bị định thân, đứng chết trân, ánh mắt khó tin nhìn chiến trường ở phía trước mặt.

...

‘Ầm ầm ầm...’

Cũng trong một căn phòng làm việc tại tòa nhà văn phòng cách nơi Ameerah và Tiêu Phuong chiến đấu không xa, gã Báo Đen đang chăm chú làm việc thì đột nhiên bên tai hần lại vang lên tiếng sấm nổ liên hồi.

- “Lạ thật, khí trời tháng một thì làm gì có mưa mà lại xuất hiện sấm sét chứ...”

Hần hơi nhíu mày, lăm bắm một câu. Sau đó đặt bút xuống, tiến lại gần cửa sổ quan sát.

Trong tầm mắt của hần là một cái sân trống rộng lớn, cùng với vài túp lều trại lớn. Phía bên cạnh là một cánh rừng, rậm rạp cây cối cao to. Ngoài xa hơn nữa là một bờ biển rộng lớn, bị đường chân trời cắt ngang.

‘Ầm...’

Ngay lúc này, đột nhiên tiếng sấm lại vang lên từ trong cánh rừng kia, kèm theo đó là một đốm sáng đột nhiên lóe lên rồi dập tắt.

Chứng kiến điều này, gã Báo Đen càng thêm cau chặt đôi chân mày lại. Suy nghĩ gì đó một chút, sau đó hần liền nhanh chóng xoay người rời đi khỏi phòng làm việc của mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 289: Người muốn chiến?!

Cuộc chiến giữa hai cô gái Ameerah và Tiêu Phuong diễn ra càng lúc càng trở nên căng thẳng. Có thể nói, người tám lạng kẻ nửa cân, khó phân thắng bại.

Bởi lẽ, Tiêu Phuong đã gần như kết hợp được hoàn mỹ giữa sự ổn trọng trong môn võ Karate cùng với sự dẻo dai của môn võ Capoeira. Những khuyết điểm của mỗi môn võ này đều được nâng dùng sức mạnh môn võ khác lấp bằng.

Ví như Karate có sức mạnh công phá rất kinh khủng, nhưng cũng chính vì thế sự linh hoạt của nó cũng bị giảm đi đáng kể. Còn Capoeira thì ngược lại, dẻo dai có thừa, mà sức công phá lại rất ít. Đôi bên san sẻ bù đắp cho nhau, điều đó vô tình làm cho Ameerah rất khó nắm bắt được điểm yếu của Tiêu Phuong.

Còn riêng về phần Ameerah, với sự linh hoạt, tinh xảo từ Taekwondo và những đòn công kích ác liệt, mỗi chiêu đều tựa như muốn lấy mạng người từ Muay Thái thì có thể nói, mỗi đòn công kích của nàng đều rất tinh xảo và hoa lệ, nhưng cũng không kém phần nguy hiểm.

Nếu không phải Tiêu Phuong có kinh nghiệm chiến trường dày dặn, đồng thời cũng rất may mắn, lanh trí làm ra những phương án giải vây và né tránh được rất nhiều đòn thế hiểm ác của Ameerah thì có lẽ, nàng đã phải nằm xuống không chỉ một lần rồi.

‘Ầm ầm ầm...’

Từng tiếng nổ như tiếng sấm rền, do sự va chạm giữa [Hỏa] bạo của Tiêu Phuong và nội khí bạo phát của Ameerah liên tục truyền ra, vang vọng khắp cả khu rừng rậm này.

Tiếng nổ đặc biệt vang dội hơn mỗi khi hai người đồng loạt đỡ được công kích của đối phương. Kèm theo đó, sóng khí trong những cú nổ lớn này cũng làm cho những tán lá cây trên cao bị xao động dữ dội, gần như bị đánh trụi cả lá cây xanh tươi.

Nói về quang cảnh chiến trường xung quanh của hai người ngay lúc này thì cũng không có một lời nào để diễn tả được chính xác nhất sự hỗn loạn của nó.

Tuy rằng mặt đất nơi này toàn bộ đều được lót bằng đá xanh, sau đó lại tiếp tục được cán bằng phẳng trông rất chắc chắn, thế nhưng là trong vùng bán kính sáu mét xung quanh nơi hai người đang chiến đấu thì đã xuất hiện rất nhiều cái hố ‘ồ gà’, ‘ồ vịt’, thậm chí là ‘ồ voi’.

Ở giữa mỗi cái hố đó đều có dấu chân hoặc dấu nắm tay in sâu vào bên trong, bấy nhiêu đó cũng đã đủ để thấy sự kinh khủng từ những đòn công kích của hai người trong trận chiến vừa qua.

Cho đến bây giờ, hai người vẫn còn đang trao đổi chiêu thức giao chiến với nhau, mỗi quyền tới thì nhất định sẽ có một cước trả về. Mặc dù ra tay rất hiểm hóc nhưng hai người vẫn hoàn hảo né tránh hoặc đón đỡ được công kích của đối phương.

Tuy nhiên ngay lúc này, trông bọn họ có vẻ rất đuối sức, tốc độ phản ứng đã không còn nhanh nhạy như lúc mới bắt đầu trận chiến nữa. Có những đòn mà cả Ameerah lẫn Tiêu Phuong đều phải rất khó khăn mới tránh né và đón đỡ được.

Và rồi chuyện gì đến cũng sẽ đến. Đang trong khi một người ra đòn cùi chỏ, còn một người ra đòn đâm móc thì bất thành linh, cả hai người đều không cẩn thận, để lộ ra sơ hở của mình. Bên cạnh đó bọn họ cũng không làm ra tư thế phòng thủ kịp thời, nên đã lập tức bị trúng chiêu của đối phương.

Tiêu Phuong trúng phải một đòn cùi chỏ vào bụng, còn Ameerah thì bị dính phải một quyền thẳng vào mặt.

‘Ầm Ầm’

Hai tiếng nổ đồng loạt vang lên, ngay sau đó, cả Ameerah lẫn Tiêu Phuong cùng một lúc bị đánh trúng điểm yếu trên người.

Tiêu Phuong thì bị đánh bay Qarxe5L ngược về phía sau, lăn lộn nhiều vòng trên mặt đất rồi mới dừng lại, nằm úp sấp mặt trên đất.

Riêng Ameerah thì bị trúng một cú đâm móc vào mặt. Vụ nổ từ [Hóa] bạo đã đánh bay cả thân thể nàng lên không trung, với độ cao gần bốn mét. Nàng bay ngược về phía sau, làm thành một đường vòng cung, rồi đập mạnh lưng lên trên mặt đất.

Cả hai người sau khi rơi xuống thì đều nằm im bất động, không hề có động tĩnh gì. Điều này cũng làm cho những người trong đội của bọn họ lo lắng không thôi.

- “Vansy ngừng lại thôi, bọn họ đánh cũng đã đủ rồi. Tiêu Phuong đã sắp cạn kiệt dị năng lực rồi, nếu tiếp tục đánh nữa thì sẽ chết người đấy.”

Gương mặt Trần Hạo tràn đầy lo lắng bất an, vội vàng hướng về tên thanh niên mặt lạnh Vansy lên tiếng.

Bất quá, Vansy cũng không trực tiếp trả lời Trần Hạo một câu nào, mà chỉ liếc mắt nhìn qua một cái rồi im lặng. Nhưng mà Trần Hạo thì biết rõ, với tính cách của Vansy thì không nói gì cũng đã đồng nghĩa với việc chấp thuận ý kiến của hắn rồi.

Thấy vậy hắn vội vàng tiến lên, đi thẳng về phía Tiêu Phuong đang nằm úp sấp mặt trên đất.

Cùng lúc đó, bên trong đội của Đình Tấn, Terrell và Louis cũng đồng loạt lên tiếng.

- “Hội trưởng, ngăn Ameerah lại thôi. Đánh như vậy cũng đã đủ lắm rồi, để... để ta vào thay thế cho nàng ấy đi.”

Louis lo lắng, ấp úng nói. Terrell cũng đồng thời lên tiếng phụ họa.

- “Đúng đó hội trưởng. Nếu người sợ Louis bị lộ ra năng lực thì để ta lên cho.”

Nghe hai người này nói xong, Đình Tấn cũng có một chút phân vân. Bởi vì trong suy nghĩ của một người sống tại tận thế như hắn, thì đây chính là một trận chiến một đấu một. Nếu như hắn để người ngoài can thiệp vào thì chẳng khác nào là không tôn trọng Ameerah cũng như cô gái Tiêu Phuong kia.

Thế nhưng khi nhìn lại tình trạng của Ameerah, hắn chỉ có thể âm thầm thở dài một hơi. Theo như Đình Tấn dự đoán, có lẽ nội khí của nàng đã sắp cạn kiệt rồi.

Tuy rằng không biết đối thủ của Ameerah có còn sức để tiếp tục chiến đấu hay không nhưng nếu như không ra tay ngăn cản mà lại để bọn họ đánh nhau nữa thì rất có khả năng, đôi bên sẽ không cẩn thận để xảy ra sự cố đáng tiếc.

Đó cũng là điều mà Đình Tấn không muốn thấy nhất bởi lẽ lần này hắn dẫn đội tới đây là để nhận nhiệm vụ chứ không phải là để gây phiền toái. Lỡ như có xảy ra sơ suất, thiệt hại nhận đến mạng người thì hắn cũng không biết phải giải thích với Báo Đen thế nào nữa.

Đã nghĩ đến tính nghiêm trọng của việc này xong, Đình Tấn mới gạt nhẹ đầu ra hiệu cho Terrell tiến lên, đưa Ameerah trở về.

Cả Trần Hạo và Terrell đồng thời bước đi ra khỏi hàng ngũ của mình để đi đến bên cạnh người đồng đội nữ đang nằm úp sấp mặt trên chiến trường kia.

Bất quá, không chờ cho hai người Terrell và Trần Hạo kịp đi đến nơi thì cả Ameerah cùng với Tiêu Phuong đều đã tỉnh lại.

Cả hai người đều mệt mỏi, cố gắng dùng hai cánh tay gầy yếu chống đỡ lấy thân thể không còn sức lực của mình để đứng dậy.

Tiêu Phuong gần như không thể đứng thẳng người vì cơn đau trên bụng đang truyền tới. Nàng vừa ôm bụng, bộ ngực to tròn vừa phập phồng, thờ hỏn

hắn từng ngum thêu thảo nói từng câu đứt quãng.

- “Học... học... Ta... biết, ngươi... sắp không xong rồi... Chịu thua đi...”

Bởi vì cú té đập người lúc nãy nên phần lưng của Ameerah cũng rất đau đớn, không hề thua kém cơn đau trên bụng của Tiêu Phuong. Điều này đồng thời làm cho nàng không thể đứng thẳng thân thể. Một tay ôm lấy nửa bên mặt, một tay chống lên phần eo lưng của mình, Ameerah cũng thở hổn hển, tức giận nói.

- “Phù... Ngươi... phù... ngươi cũng... có hơn gì ta... Có ngon... thì... lại đây!”

Trông thấy hai người có dấu hiệu muốn tiếp tục cuộc chiến, Trần Hạo và Terrell hoảng hồn, vội vàng lên tiếng, nhẹ giọng khuyên bảo hai người.

- “Tiêu Phuong ngừng lại thôi.”

- “Ameerah đừng cố nữa. Hội trưởng bảo ngươi ngừng lại đi kia.”

Thế nhưng là...

- “Ngươi cút mau!”

- “Đừng xía vào chuyện của ta, tên mập đáng ghét!”

Cả hai cô gái như mèo bị dẫm phải đuôi, không biết lấy đâu ra sức, lập tức quát lớn vào mặt của hai tên to con vừa khuyên can mình.

Thấy vậy, cả Trần Hạo lẫn Terrell đều như bị gặp phải thiên địch, vội vàng co rút đầu lại không dám lên tiếng nữa.

Đứng ở bên ngoài, cả đám người toàn giống đực này cũng không khỏi bùm mặt, cảm thấy thật thất bại dùm cho hai tên to con.

Trần Hạo do có sức phòng thủ mạnh mẽ nên liên tục bị Tiêu Phuong lôi ra làm bao cát thí nghiệm cho dị năng thuộc tính [Hỏa] của mình. Cứ mỗi lần như vậy thì hắn có thể nói là bị đập đến tối trời đen mặt. Chính điều này đã vô tình để lại một nỗi ám ảnh trong lòng hắn, mang tên Tiêu Phuong.

Riêng còn với Ameerah thì có thể nói, ở trong [The Alliance], ngoài Lý Uyên là quản lý giữ tiền ra thì cô nàng này chính là một ‘Thần Giữ Cửa’ khác của hội. Thế nên sau nhiều lần chọc ghẹo Ameerah, rồi bị trừng phạt cắt lương hoặc không cấp thuốc khôi phục cho thành viên trong đội mà mình quản lý, Terrell đã rất sợ. Nhất là mỗi khi cô nàng cáu giận thì hắn sẽ lập tức chạy trốn đi để tránh gây sự với nàng.

Trông thấy hai tên to con không còn dám quấy rầy mình nữa, Ameerah và Tiêu Phuong đều chuyển dời ánh mắt về phía đối phương, gắt giọng nói.

- “Một đòn cuối cùng?”

- “Hm... một đòn cuối cùng!”

Tiêu Phuong vừa thốt lên một câu khẳng định thì ngay tức khắc sau đó, cả nàng lẫn Ameerah đều nhanh chóng khôi phục lại trạng thái đứng thẳng sống lưng. Tuy rằng bộ ngực vẫn còn liên tục phập phồng nhưng trạng thái của bọn họ đã phần chẵn hơn rất nhiều rồi.

Dường như đây chính là cái mà người ta vẫn gọi thường hay gọi ‘Hồi quang phản chiếu’, một đợt lóe sáng sau cùng của bọn họ, dồn tất cả sức lực còn lại của mình vào một đòn cuối cùng này.

Nhìn thấy điều đó, đội trưởng của hai nhóm băng đảng này cũng hơi nhủu mày. Đình Tấn thì cũng âm thầm đảo mắt một vòng, sau đó dùng “Không Vật Thuật” nhẹ nhàng điều khiển đồng đồ vật đặt lên trên đất.

- “Yahhh... chết đi!”

Ngay khi Đình Tấn vừa bỏ xuống đồng đồ xong thì cũng là lúc Ameerah hét lớn một tiếng rồi xông thẳng về phía Tiêu Phuong.

- “Hãy ah!”

Cả Tiêu Phuong cũng hít sâu một hơi rồi hét lớn, lao nhanh về phía trước.

Ngay khi chỉ còn cách nhau không đến năm mét, Tiêu Phuong đã bay thẳng lên không, chân phải duỗi thẳng về phía trước, chân trái hơi gấp lại. Đầu bàn chân phải vẫn còn đang hùng hực cháy lên một ngọn lửa đỏ.

Ameerah cũng không chịu thua, bật người nhảy lên cao, tung ra một đòn ‘Gối Bay’, nhắm thẳng về phía ngực của Tiêu Phuong bay nhanh tới.

- “Dừng tay!”

- “Ngừng lại!”

Hai người Terrell và Trần Hạo cũng đồng thời hét lớn một tiếng, sau đó liền xông lên chặn đầu Ameerah và Tiêu Phuong.

“Khổng Vật Thuật”

Nhưng điều bất ngờ lại tiếp tục xảy ra, chỉ trong chớp mắt ngay khi Ameerah lấn Tiêu Phuong đều sắp va chạm nhau thì bất thành linh, thân thể của Tiêu Phuong lại đột ngột chuyển hướng, ngã sang một bên.

Nhờ vậy cả hai cô gái đều tránh được một kiếp nạn va chạm nhau. Nhưng mà bởi vì đã dồn hết sức lực cuối cùng vào đòn đá này, nên ngay khi vừa đáp xuống đất, cả Ameerah và Tiêu Phuong đều đồng loạt ngã xù.

Tất cả chuyện này đều là do Đinh Tấn mà ra. Tại thời điểm hai cô gái sắp va chạm nhau, hắn chỉ hơi híp mắt một chút, âm thầm sử dụng kỹ năng điều khiển cho cơ thể của Tiêu Phuong bay lệch đi sang một bên.

Với hơn 640 điểm thuộc tính tinh thần của mình thì cũng đồng nghĩa với việc hắn có thể điều khiển một vật thể nặng hơn 64 kg.

Nhưng với trọng lượng hơn 70 kg của Tiêu Phuong thì điều này vẫn còn chưa đủ. Chính vì thế, người bên ngoài nhìn vào thì bất thành linh trông thấy, thân thể của Tiêu Phuong đột ngột chuyển hướng sang một bên giống như bị ai đó đẩy ngã.

Trùng hợp là ngay lúc Tiêu Phuong bị té ngã sang một bên, thì cũng là lúc Terrell xông tới trước.

- “Ahhh! Người đã làm gì Tiêu Phuong?!”

Trần Hạo trông thấy Tiêu Phuong bất ngờ ngã sang một bên, lại chạy ở phía đối diện Terrell nên hắn đã bị bóng người của Tiêu Phuong che khuất, không nhìn thấy rõ chuyện gì xảy ra.

Đến khi đưa tay đón đỡ, ôm Tiêu Phuong vào lòng, trông thấy nàng đã bất thì, Trần Hạo mới rống giận, gào thét ra một tiếng. Cặp mắt đỏ lòm của hắn cũng nhìn chăm chăm vào Terrell.

Trong khi đó, Terrell cũng mới chỉ vừa đứng dậy sau cú bay người đón đỡ Ameerah. Nghe được tiếng quát tháo của Trần Hạo, hắn mới liếc mắt nhìn qua một cái. Sau đó liền khinh thường hừ lạnh một tiếng, không thèm trả lời mà nghênh mặt, xoay lưng đi trở về đội của mình.

Một cơn phẫn nộ không tên dâng tràn lên trong lòng, làm mặt và đầu của Trần Hạo nhanh chóng nóng lên. Đặt Tiêu Phuong nằm xuống mặt đất trống bằng phẳng bên cạnh, hắn siết chặt nắm của mình rồi từ từ đứng dậy.

- “Aaaa... Thạch Hóa!”

Hét lớn một tiếng, Trần Hạo như một cỗ xe tăng, bước chân nặng nề xông thẳng về phía bóng lưng của Terrell.

‘Rầm rầm rầm...’

Nghe thấy tiếng bước chân ở phía sau lưng mình truyền tới, Terrell vội vàng ngoáy đầu lại nhìn.

- “Louis bắt lấy!”

Nhìn thấy tên Trần Hạo to con bên đội đặc nhiệm đang xông về phía mình, Terrell cũng hốt hoảng vội vàng vung tay, hất bay Ameerah lên trời, sau đó hét to.

Sau khi làm xong, hắn mới xoay người nhìn về kẻ đang xông về phía mình, khàn giọng gào rống một tiếng.

- “NGƯỜI MUỐN CHIẾN?! Đừng nghĩ ta sợ ngươi. GAHH... Cuồng Nộ! Xung Phong!”

Vừa thét lên dứt câu, cả thân thể của Terrell như một mũi tên được bắn ra khỏi dây cung, trực diện xông thẳng về phía Trần Hạo. Cùng lúc đó, cả thân thể của hắn cũng bắt đầu phình to ra.

‘ẦM’

Một tiếng chấn động vang lên, mặt đất ầm ầm run rẩy như đang xảy ra một cơn động đất.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 290: Trần Hạo vs Terrell

Tiếng nổ chấn động này còn mạnh mẽ hơn so với lúc Tiêu Phuong cùng với Ameerah so đấu gặp nhiều lần. Một màn khói bụi quá dày đặc bốc lên bốn

phía xung quanh nơi Terrell và Trần Hạo va chạm.

Bất quá, không giống như Tiêu Phưong và Ameerah. Sau khi hai người va chạm nhau xong thì sẽ tách ra hoặc bị phản lực đánh lùi về phía sau. Trần Hạo cùng với Terrell không những chẳng có động tĩnh gì, mà ngược lại còn đang bị màn khói bụi che lấp. Điều này làm cho những người đứng ở bên ngoài vẫn không nhìn rõ được tình trạng của bọn họ.

- “Ư... chuyện gì xảy ra vậy?”

Có lẽ âm thanh chấn động quá lớn đã làm cho Hieman tỉnh giấc, sau khi bị David siết cổ nằm bất tỉnh nằm trên mặt đất một lúc lâu. Dần dần tỉnh lại, hắn vừa đưa tay xoa xoa phần cổ họng vẫn còn đang đau nhức vì bị David siết chặt lúc này, đồng thời cũng vừa lồm bồm trong miệng một câu.

Hắn ngơ ngác nhìn xung quanh một lúc như muốn tìm ra nguồn gốc của sự chấn động đã đánh thức mình. Đến nhìn chú ý đến hai bóng ảnh đang ẩn hiện trong một màn khói bụi trước mắt, bất chợt hắn lại giống như bị ai đó tiếp tục bóp lấy cổ họng, không tự chủ nuốt một ngụm nước.

- “Đây... đây là... Trần Hạo?”

Lấp bấp nói không nên lời, Hieman thều thào trong vô thức.

Trước mặt hắn chính là một bóng lưng quen thuộc, người đồng đội Trần Hạo của hắn. Mà ngay lúc này, đối phương đang kích hoạt một kỹ năng gọi là “Thạch Hóa”.

Đây được xem như là loại dị năng đặc biệt bẩm sinh của Trần Hạo, thuộc về một loại dị năng có thuộc tính [Thạch], khiến cho cơ thể của hắn hoàn toàn được bao phủ ở trong một lớp đá dày cứng.

Hình tượng bề ngoài này làm cho Trần Hạo trông chẳng khác nào ‘Người đá Ben Grimm’ trong một bộ truyện khoa học giả tưởng ‘Fantastic Four’ được phát hành từ hơn một thế kỷ trước đó.

Mặt khác, khi Hieman nhìn xuống phía bên dưới đôi bàn chân đầy đá cứng của Trần Hạo thì lập tức càng trở nên kinh ngạc nhiều hơn, bởi vì hiện giờ, mặt đất đang nối liền với đôi chân của hắn.

Điều này chỉ có một khả năng xảy ra khi mà Trần Hạo kích hoạt thêm tuyệt kỹ ‘Đại Địa Chi Nguyên’.

Trong lúc sử dụng kỹ năng này, Trần Hạo có thể cắm rễ hai chân của mình để nối liền với mặt đất. Sau đó, thông qua việc hấp thụ năng lượng nguyên tố [Thổ] và [Thạch] trong lòng đất, hắn sẽ được gia tăng khả năng khôi phục và sức phòng thủ, cũng như là khả năng chống cự.

Ở trong trạng thái này, Hieman có thể chắc chắn rằng, Trần Hạo đã có được một khả năng phòng ngự tuyệt đối, không thể đánh lùi được, trừ khi sử dụng các loại vũ khí hạng nặng như súng phóng rocket khí áp hoặc bom mini hạt nhân F6LhOszm thì may ra mới có khả năng đánh lùi được hắn về phía sau.

Còn nếu muốn làm Trần Hạo bị thương thì phỏng chừng sẽ cần phải sử dụng súng laser bắn tia, kẻ sát bên bắn hắn thì may ra mới có khả năng.

Cũng bởi vì nguyên nhân này cùng với tính cách khoan dung và trọng nghĩa của mình nên Trần Hạo mới được người trong cả nhóm bầu chọn làm đội phó của bọn họ.

Ấy vậy mà lúc này đây, dù đã kích hoạt hai kỹ năng mạnh nhất của mình, nhưng Trần Hạo vẫn bị một người có thân thể khổng lồ đang trực diện chống đỡ.

Hai người đang dùng hai tay của mình siết chặt lên bờ vai của đối thủ, cả thân thể chồm về phía trước. Đôi chân của bọn họ ra sức đạp trên mặt đất đầy đá cứng, giống như đang độ sức xem ai là kẻ mạnh mẽ hơn, bằng cách đẩy đối phương về phía sau.

Hieman thậm chí còn phát hiện, Trần Hạo đang bị đối phương liên tục đẩy lùi về phía sau một cách chậm chạp.

Chưa dừng lại tại đó, kẻ ngang nhiên chống đối với Trần Hạo vẫn còn đang bành trướng kích cỡ thân thể của mình. Chiều cao đã vượt qua cả Trần Hạo một cái đầu, cơ bắp trên người hắn cũng đang cuộn cuộn nổi lên.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy mới làm cho Hieman cảm giác tim đập nhanh không thôi.

- “Địa Chấn! Đi chết đi...”

Bất thành linh, đang lúc Hieman ngẩn ngơ quan sát hai người, thì kẻ có thân thể khổng lồ kia đột ngột quát lớn một tiếng.

Ngay sau đó, hắn vung mạnh hai tay mình, hất tung đôi cánh tay đầy đá cứng của Trần Hạo đang đặt trên vai mình, sang hai bên.

Hơi ngã ngửa người về phía sau, tên khổng lồ này tiếp tục giơ chân mình đạp mạnh vào ngực của Trần Hạo một cái. Động tác quá nhanh làm cho Trần Hạo không kịp ra tay đón đỡ.

‘Ầm... Răng rắc...’

Cả người Trần Hạo bị đẩy trượt lùi về phía sau, tuy nhiên do hai chân đã hóa thành đá và đang nối liền với mặt đất, nên hắn chỉ bị trượt lùi về sau đến gần một mét thì đã ngừng lại được.

Đừng xem thường khoảng cách một mét này bởi vì để có thể đẩy lùi được Trần Hạo trong trạng thái kích hoạt cả “Thạch Hóa” và ‘Đại Địa Chi Nguyên’ cũng là cả một vấn đề.

Bên cạnh đó, lớp đá dày trên ngực của Trần Hạo dường như không chịu nổi sức mạnh từ cú đập chân của đối phương nên đã bắt đầu xuất hiện rất nhiều vết rạn nứt.

Nhưng mà bấy nhiêu đó vẫn chưa phải là tất cả...

Hieman đang trợn mắt lên kinh ngạc nhìn cuộc chiến phía trước thì đột nhiên gương mặt của hắn liền biến sắc, kinh hoàng. Hắn vội vàng lăn lộn thân thể của mình sang một bên.

‘Vù vù vù...’

Năm ‘Lưỡi Dao Gió’ bắt ngờ bay nhanh ra từ phía xung quanh, bắt nguồn từ vị trí mà Trần Hạo vừa bị đập trúng lúc nãy.

‘Soạt soạt soạt’

Mấy tán lá cây đã bị thổi trụi lá vì cuộc chiến trước đó của Ameerah và Tiêu Phuong bị những ‘Lưỡi Dao Gió’ kia lướt ngang qua, cắt ngọt một cành cây lớn.

Những lưỡi dao gió này không chỉ làm cho Hieman hoảng hốt mà cả Đinh Tấn và mọi người có mặt ở đây cũng kinh sợ không thôi.

Đinh Tấn thì ngay tức khắc sử dụng “Không Vật Thuật”, lôi kéo David về phía bên cạnh của mình. Trong khi đó, Louis thì gia tốc, ôm Ameerah chạy về bên cạnh Đinh Tấn.

Cùng lúc đó, gã Vansy lạnh lùng cũng hơi nhíu đôi chân mày lại, đôi bàn tay lóe lên một ánh sáng màu xanh biển nhạt, vung ngang một cái. Ngay lập tức, tại vị trí của Tiêu Phuong đang nằm liền xuất hiện một bức tường băng, kịp thời chặn lại ‘Lưỡi Dao Gió’ kia.

Đỗ Lễ thấy vậy thì cũng vội vàng phóng người, xông lên, ông lấy Tiêu Phuong trở về trong đội của mình để tránh bị ngộ thương.

Riêng Hieman khi nhìn thấy một vết hằn trên mặt đất ngay sát bên cạnh mình, nơi một ‘Lưỡi Dao Gió’ vừa cắt ngang qua thì đã không nhận được đồ mồ hôi lạnh khắp người.

- “Con mẹ nó, đám này có phải là tân binh không vậy hay là quân giải ngũ giả dạng đây?! Một lũ điên, toàn bộ đám người điên này thật sự muốn giết người luôn mà...”

Đã bình tĩnh lại sau cơn hoảng loạn, Hieman tức giận mắng to một hồi.

Miệng thì mắng chửi rất khỉ thế nhưng mà hắn cũng không dám ở lại nơi này lâu. Vội vàng ngồi dậy, hắn cố gắng lê lét thân thể mệt mỏi vừa khôi phục lại được chút ít của mình để trở về với nơi Đỗ Lễ và Vansy vẫn còn đang đứng quan sát.

- “Ngươi... dĩ năng của ngươi là sức mạnh sao?”

Làm người trong cuộc, Trần Hạo càng không tránh khỏi sự kinh ngạc trước sức mạnh khủng bố của đối phương. Cảm giác cơn đau nhói đang truyền tới từ trước ngực của mình, hắn hướng về đối thủ của mình lên tiếng hỏi với giọng nói tràn ngập sự khó tin.

Terrell hơi nheo lại cặp mắt đỏ hồng của mình, do phản ứng phụ đến từ “Cuồng Nộ”. Hắn vẫn bình thản nói.

- “Hừ, may cho ngươi có một bộ giáp rùa cứng đấy...”

Mặt ngoài, Terrell rất bình tĩnh nhưng đầu ai biết trong lòng của hắn cũng đang hồi hộp, tim nhảy lên thỉnh thoảng liên hồi vì lo sợ.

Lúc này vì quá điên cuồng do ảnh hưởng của kỹ năng “Cuồng Nộ” mang đến, nên hắn đã không chú ý đến đối thủ của mình, toàn lực tung ra một đòn mạnh nhất của mình.

Đến khi kịp nhớ lại thì tất cả đã muộn, đòn công kích “Địa Chấn” của hắn đã đánh lên người đối phương. Nhưng may mắn là do đối thủ cũng có sức phòng thủ siêu cường nên hầu như không có bị thương tật gì nhiều.

- “Đừng có mạnh miệng, nhìn bộ dáng của ngươi cũng đủ biết là không thể duy trì trạng thái này được lâu rồi, để xem ngươi ngã trước hay ta ngã trước.”

Nghe trong giọng nói của đối phương có ý khinh thường mình, Trần Hạo cũng trầm giọng đáp lại. Đừng nhìn bề ngoài của hắn thô to, vẻ mặt hàm hậu mà làm tưởng hắn không biết dùng đầu óc. Thực chất làm một tên đối phó, hắn dĩ nhiên phải sử dụng đầu óc nhiều hơn gấp mấy lần so với những tên thành viên còn lại trong nhóm.

- “Mạnh miệng?! Ăn ta một đòn thì biết ai mạnh ai yếu!”

Terrell khinh thường đáp trả một câu, sau đó hơi khom người, như một con trâu nước, ùi thẳng về phía đối phương.

Mặc dù trước đó đã bị Terrell cho một đập rất mạnh vào ngực, thế nhưng Trần Hạo không hốt không hoảng, gương mặt vẫn bình tĩnh như không có chuyện lớn lao gì xảy ra.

Hơn mười năm tập luyện chiến đấu gian khổ, kinh nghiệm chiến đấu của hắn được tích lũy lại cũng không hề ít. Chính vì thế nên khi trông thấy tư thế của Terrell, hắn ngay tức khắc đã đoán ra được ý đồ của đối phương là muốn tấn công vào nửa phần thân dưới của mình.

Trần Hạo nhanh chóng làm ra tư thế phòng thủ, hai đầu gối hơi khụy thấp xuống một chút, chuẩn bị sẵn sàng tiếp đón cú ùi tới của Terrell.

Về phần Terrell, theo như nghề nghiệp Cuồng Chiến Sĩ của hắn thì số kỹ năng cơ bản được học ở NPC huấn luyện viên chiến sĩ cũng chỉ có ba cái duy nhất. Bao gồm “Cuồng Nộ”, “Xung Phong” và “Địa Chấn”.

Ở trong game sau khi sử dụng xong ba kỹ năng cơ bản này, Terrell chỉ có thể cầm vũ khí vung vẩy, công kích bình thường mà thôi. Bây giờ ra đến hiện thực, hắn không có vũ khí vừa tay, thế nên Terrell cũng chỉ có thể sử dụng kỹ năng đấu vật mà hắn học được khi còn làm việc trong Lôi Đài Sinh Tử ở thế giới ngầm.

Tuy rằng kỹ xảo đấu vật của hắn cũng không được cao siêu gì cho lắm, nhưng với hơn 35 điểm nội khí tu luyện được từ lúc bắt đầu chơi game đến giờ, Terrell đã có thể gia tăng lên 1050 điểm thuộc tính sức mạnh mỗi khi kích hoạt kỹ năng “Cuồng Nộ”.

Dựa vào điểm này thôi, hắn đã có tự tin đánh ngã được gã đối thủ nặng cân trước mặt mình. Bởi vì theo như những gì Đình Tấn đã chỉ dạy cho hắn, thì khi đối mặt với một sức mạnh tuyệt đối, mọi âm mưu và kỹ xảo đều sẽ bị lật bẻ.

Hoàn toàn không có bất cứ sợ hãi gì trong lòng, Terrell toàn lực dùng tốc độ cao nhất xông tới. Hắn sử dụng phần cầu vai của mình ùi thẳng vào bụng của Trần Hạo.

‘Rầm...’

Cảm giác chẳng khác nào vai mình vừa ùi trúng một tảng đá cuội cứng ngắt, thế nhưng Terrell hoàn toàn không màng tới.

- “Yahhh... Ngã cho ta!”

Hắn gân cổ hét lớn một tiếng, hai tay vòng ra phía trước, ôm lấy vòng eo của Trần Hạo.

- “Nằm mơ đi! Ngươi thua chắc rồi!”

Đồng thời, Trần Hạo cũng không chịu kém cạnh. Hắn gào rống một tiếng, hai chân duỗi thẳng về phía sau, để cho cả cơ thể của mình chồm tới trước, tựa lên trên tấm lưng khổng lồ, chắc nịch của Terrell.

Hai cánh tay được bao phủ bởi lớp đá dày cũng được hắn duỗi ra, một tay xô đẩy, muốn phá vỡ thế gong kìm từ đôi tay đang siết chặt như một chiếc khóa sắt của Terrell. Một bàn tay khác của hắn thì đặt lên đầu của đối phương dùng toàn lực, ép xuống.

Đây là một tư thế phòng thủ khá phổ biến trong kỹ thuật đấu vật gọi là thế ‘Núi đè’, nếu thành công thì Trần Hạo có thể đè ép Terrell nằm sát xuống mặt đất. Đến lúc đó, hắn sẽ có thể lợi dụng dị năng của mình để khống chế đối phương.

Nhưng có một vấn đề là Trần Hạo vẫn còn đánh giá thấp sức mạnh của Terrell.

‘Soạt soạt soạt...’

Đôi chân to lớn như một cái cột nhà của Terrell liên tục đập trên mặt đất, để lại những vết chân to lớn như chân voi, đẩy lùi Trần Hạo trượt về phía sau một cách chậm chạp.

- “Ngươi chịu thua đi, không thể nào đánh đổ được ta đâu!”

Trần Hạo gần gọng nói lớn một tiếng, dường như để Terrell từ bỏ phản kháng, đồng thời cũng như muốn tiếp thêm tự tin cho mình. Trong tình thế này, hắn đã chắc chắn Terrell không có đủ sức để nhắc bổng cả trọng lượng của mình cùng với những sợi rễ liên kết giữa cơ thể hắn với mặt đất bên dưới được nữa.

Bất quá, dường như lời nói của hắn đã gây ra hậu quả không được như mong muốn. Terrell vừa nghe được lời nói khinh thường của đối phương thì giống như bị cái gì đó kích thích thêm, khiến cho sức mạnh của hắn càng tăng mạnh lên.

Hắn hít sâu một hơi, phần nộ gào thét lên.

- “Ngươi nằm mơ đi! Ngã cho ta... aaaa...”

Terrell bước một bước lớn, để cho đầu gối muốn chạm vào ngực của mình, sau đó dốc toàn lực để đứng thẳng người lên.

Đồng thời, hắn cũng buông bỏ hai tay đang ôm lấy vòng eo, để chuyển dời xuống ôm vào hai cái bắp đùi đầy đá cuội của đối phương. Hắn vừa gào lên, vừa dồn lực vào hai chân của mình, ý đồ muốn đứng thẳng người lên, nhấc bổng đối phương lên trên vai.

Cũng vì sự tự tin và nói lỏng tinh thần, xem thường đối thủ đã làm cho Trần Hạo phải trả giá.

- “Không ổn!”

Cảm giác hai chân đang cắm rễ trong mặt đất của mình đang chậm chạp bị nhấc lên, Trần Hạo trong lòng thầm hô một tiếng.

Hai tay của hắn chắp lại vào nhau, giờ cao lên rồi dùng toàn lực đập xuống tám lưng của Terrell, ý đồ muốn đánh gục trước khi hắn kịp nhấc bổng mình lên khỏi mặt đất.

‘Àm... âm... âm...’

Bị đôi bàn tay như một chiếc búa tạ bằng đá liên tục đập lên người, từng cơn đau đớn truyền đến đã càng làm Terrell bị kích thích, phần nộ nhiều hơn.

Mặc kệ cho đối phương có đang công kích mình dữ dội thế nào đi chăng nữa, Terrell càng điên cuồng gào thét lên, đồng thời gia tăng sức mạnh vào hai chân và hai tay của mình.

- “GAhhh... lên cho ta...aaa’

Trong một tiếng gào rống cuối cùng, Terrell như một con mãnh sư đã được giải phóng khỏi sự kìm kẹp. Một chân của hắn đạp mạnh lên trên mặt đất, nâng đỡ cơ thể của mình đứng thẳng lên.

Hai tay cũng ôm lấy được cặp đùi thô to, nhấc bổng Trần Hạo lộn ngược đầu xuống đất.

‘Rầm...’

Cả thân thể được bao bọc bởi một lớp đá cuội dày cộm, chắc chắn của Trần Hạo bị Terrell hất tung lên trời, cách mặt đất đến hơn ba mét có thừa. Đào lộn mấy vòng, Trần Hạo mới nặng nề đập người rơi xuống mặt đất.

Đôi mắt Terrell ngay lúc này đã hoàn toàn chuyển thành một màu đỏ, dường như đã hoàn toàn trở nên điên cuồng.

Không buông tha cho đối phương kịp thở dốc một giây phút nào, hắn xoay người hét lớn một tiếng, đồng thời nhấc chân lên cao rồi dẫm mạnh xuống mục tiêu chính là phần đầu của đối phương.

- “Địa Chấn!”

Trần Hạo chưa kịp hoàn hồn sau cú lộn ngược vòng trên không thì đã trông thấy một bàn chân ở trước mặt mình đang càng lúc càng phóng to. Vì để đánh đổi sức phòng ngự tuyệt đối này, hắn đã phải trả giá bằng gần như là toàn bộ tốc độ và sự nhanh nhạy của mình.

Chính vì thế nên mặc dù phát hiện ra được đòn công kích của đối phương nhưng Trần Hạo cũng chỉ có thể làm ra hành động giờ hai tay chống đỡ trước mặt đồng thời nghiêng đầu qua một bên để né tránh được phần nào đó đòn công kích này thôi.

Cùng lúc đó, ba tiếng gào thét từ ba phía vang lên.

- “Ngừng tay!”

- “Ngừng lại, Terrell!”

- “Cút!”

Kéo theo ba tiếng thét còn có ba bóng người đồng loạt hướng về phía Terrell mà phóng nhanh tới.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 291: Báo Đen tới

“Không Vật Thuật”

Trông thấy Terrell đã trở nên điên cuồng, sắp mất đi không chế thì Đình Tấn vội vàng hét lớn một tiếng để ngăn cản, đồng thời cũng sử dụng “Không Vật Thuật” nhằm vào chân của hắn, ý định đẩy nó sang một bên, tránh để cho Trần Hạo bị đạp trúng vào mặt.

Ở phía đối diện, Vansy cũng đồng thời vung mạnh tay một cái, một vòng ánh sáng màu xanh biển nhạt ngay tức khắc lóe lên trong lòng bàn tay của hắn.

‘Tuồng Băng’

Chỉ trong nháy mắt, trên hai tay đang giơ ra chắn ở trước mặt của Trần Hạo liền xuất hiện một khối băng cứng dày cộm. Tấm băng như là một tấm khiên, thay hẳn đồn đồn bàn chân to lớn và tràn đầy lực lượng của Terrell, đang lao nhanh xuống.

Cùng lúc đó, thân ảnh của Báo Đen cũng vừa kịp thời chạy tới ngay sát bên cạnh Terrell. Hắn nhún người nhảy lên, thân thể ngã ngửa về phía sau để đưa hai chân ra trước, nhằm về phía bờ vai của Terrell mà đập mạnh tới, với ý định muốn làm cho Terrell mất thăng bằng ngã xuống, không thể thực hiện cú đâm chân ‘Địa Chấn’ này.

Ba người cùng hành động một lúc, nhưng dù vậy bọn họ cũng không thể nào ngăn cản kịp Terrell, do khoảng cách giữa hắn và Trần Hạo quá gần.

Với điểm thuộc tính sức mạnh hơn 1000 điểm thì ‘Khổng Vật Thuật’ của Đinh Tấn cũng chỉ có thể làm lệch đi phương hướng đâm chân của hắn một chút mà thôi.

Hơn nữa, tấm băng dày của Vansy cũng chỉ có thể ngăn cản và phân tán được một phần lực va đập của Terrell lên người Trần Hạo, chứ không thể hoàn toàn ngăn cản được.

Còn về phần Báo Đen, không có năng lực như Hieman hay David thì hắn phải cần thêm một giây nữa mới đuổi kịp tốc độ đâm chân của Terrell.

‘Rầm... rốp rốp...’

Âm thanh tan vỡ vang lên, tấm băng dày hơn cả tác của Vansy bị bàn chân Terrell đâm nát ra làm nhiều mảnh, rơi vãi lên khắp người Trần Hạo và mặt đất xung quanh hắn.

Ngay sau đó, thì Báo Đen cũng vừa kịp lúc xông tới, thành công đá lên người của Terrell, đẩy lùi hắn sang ngang vài bước.

- ‘Người muốn chết?!’

Terrell bị người công kích đánh lên sau lưng. Hắn gần như đã không còn khống chế được mình nữa rồi, vừa gân cổ rống lớn một tiếng, vừa giơ tay muốn công kích Báo Đen.

- ‘Terrell! Ngừng tay!’

Đinh Tấn không chậm trễ chút nào, chạy vội tới bên cạnh Terrell giữ chặt cánh tay của hắn lại, đồng thời lên tiếng ngăn cản.

Nghe được giọng nói quen thuộc của Đinh Tấn, Terrell giống như là có một hồi chuông vang lên trong đầu, làm cho tinh thần đang trong cơn cuồng loạn của hắn nhanh chóng được bình ổn trở lại.

Bộ ngực phập phồng lên xuống liên tục như vừa phải vận động cường độ cao, Terrell thở hổn hển thu hồi lại trạng thái ‘Cuồng Nộ’ của mình. Cả thân thể khổng lồ, cao hơn ba mét của hắn nhanh chóng thu nhỏ lại, với tốc độ mắt thường có thể trông thấy được.

‘Lộp cộp...’

- ‘Ừ...’

Đột nhiên lúc này, Trần Hạo đang nằm trên mặt đất lại kêu rên một tiếng.

Sau đó, hắn vung tay đẩy đi lớp băng lạnh còn đang vương vãi trên người mình. Lớp đá dày cứng bao bọc bên ngoài cơ thể của hắn cũng nhanh chóng rơi ra khỏi da thịt giống như đã mất đi khả năng bám dính của nó.

- ‘Trần Hạo!’

- ‘Có sao không?’

Vansy, Hieman và Đỗ Lễ cũng lần lượt thay phiên nhau chạy đến bên cạnh Trần Hạo, đưa tay giúp hắn đứng dậy.

Trần Hạo có chút uể oải đứng thẳng người dậy, lắc nhẹ đầu rồi nói.

- ‘Không sao cả, chỉ bị xây xát nhẹ mà thôi.’

Vừa nói hắn vừa giơ hai cánh tay đã bị bầm dập, loang lổ những vết bầm tím của mình ra bên ngoài.

Bên cạnh đó, một lớp da thịt lớn trên cánh tay trái của hắn đã bị bong tróc, để lộ một lớp cơ thịt ở bên trong và đang liên tục rướm máu ra bên ngoài. Tuy nhìn rất ghê rợn nhưng đối với Trần Hạo thì đây cũng chỉ là một vết thương nhỏ mà thôi, vẫn chưa đủ để làm hắn kêu gào trong đau đớn.

Tay trái bị thương nặng như vậy, tất cả đều là do hắn đã dùng cánh tay này để trực diện chống đỡ với bàn chân của Terrell nên mới bị như vậy.

Rất may nhờ có khối băng của Vansy chống đỡ thay cho hắn một phần lực và kỹ năng “Khống Vật Thuật” của Đình Tấn làm lệch đi phương hướng của bàn chân Terrell nên Trần Hạo mới chỉ bị thương xây xát ở bên một phần tay trái như vậy thôi.

Chứ nếu không thì hắn bị thương sẽ không phải chỉ là cánh tay của mình không đau, mà phỏng chừng sẽ còn có gương mặt của hắn nữa kia.

Đang lúc ba người Đỗ Lễ, Hieman và Vansy lo lắng hỏi thăm Trần Hạo thì lúc đột nhiên Terrell đã đi đến bên cạnh bốn người bọn họ, có chút lấp lửng nói.

- “Xin... xin lỗi. Lúc này ta không có cố ý ra đòn mạnh tay như vậy...”

Terrell vừa nói xong câu này thì cả ba cặp mắt kinh ngạc đều đổ dồn về phía hắn. Điều này không khỏi càng làm hắn trở nên ngượng ngùng nhiều hơn.

Quả thật trước đó hắn không có ý định muốn công kích Trần Hạo ác liệt như vậy, mục đích của hắn chủ yếu chỉ là muốn luận bàn khả năng chiến đấu với đối phương như hai người David và Ameerah trước đó mà thôi.

Nhưng do ảnh hưởng của kỹ năng “Cuồng Nộ” mang lại là quá lớn làm cho hắn đã không khống chế được suy nghĩ và hành động của bản thân được nữa.

- “Hừ! Đi gây chuyện mà còn bị người ta đánh cho không chống đỡ nổi. Ở đây để bị mất mặt còn chưa đủ hay sao?! Mau rút trở về trại băng bó vết thương đi! Làm xong thì quay trở lại văn phòng của ta nhận phạt!”

Báo Đen nghe Terrell nói xong cũng cảm thấy thật xấu hổ không thôi. Dù sao nhóm thanh niên trong đội đặc nhiệm này cũng thuộc về quyền quản lý của hắn. Để xảy ra chuyện như vậy thì hắn cũng không tránh khỏi phải chịu một phần trách nhiệm.

‘Rồi! Thưa chi huy!’

Cả bốn người Vansy, Trần Hạo, Đỗ Lễ và Hieman đồng thanh hô to một tiếng, nghiêm người đứng chào Báo Đen, sau đó nhanh chóng xoay người rời đi.

- “Chờ một chút.”

Đúng lúc bốn người vừa đi bước đi thì đột nhiên Đình Tấn lại cất tiếng gọi lại.

Báo Đen cũng hơi có chút nhú mày, đưa tay ngăn cản Đình Tấn lại rồi nói.

- “Này, nhóc. Chuyện gì cũng nên có giới hạn của nó nhé. Lần này quả thật là bên ta có lỗi nhưng các người cũng đánh đủ rồi. Đừng có được một bước thì muốn tiến thêm một bước.”

Giọng của hắn trầm trầm, dường như đang rất không hài lòng về cách xử sự của Đình Tấn. Phỏng chừng hiện giờ hắn đang nghĩ rằng, Đình Tấn muốn làm lớn chuyện lên hoặc yêu cầu trừng phạt gì đám người vừa gây chuyện với mình.

Đình Tấn liếc mắt nhìn sang Báo Đen một cái, sau đó không nói gì mà chỉ sử dụng “Khống Vật Thuật” nâng đỡ thân thể của David cùng với một bình thuốc chữa thương đến bên cạnh mình.

Trước đó, sau khi David được Đình Tấn dùng “Khống Vật Thuật” đưa trở lại nơi của phe mình thì hắn cũng đã bắt đầu dần dần tỉnh táo lại rồi. Chỉ là trên vai có vết thương do thanh đao găm quân dụng của Hieman đâm vào vẫn còn đó.

Thực ra, hắn cũng không bị ngắt xiu hay bị thương gì nghiêm trọng cả, chỉ là vì sức ép của áp suất không khí từ vụ nổ “Hỏa Khí Cầu” do Tiêu Phương ném ra làm cho hắn không thể thờ nổi nên đầu óc có chút choáng váng mà thôi.

Trông thấy David cùng với một bình thủy tinh chứa một loại nước màu đỏ đang bay lơ lửng đến bên cạnh Đình Tấn, Báo Đen cũng không có nói một lời nào hay thể hiện ra quá nhiều sự kinh ngạc.

Bởi lẽ hắn cũng đã hiểu rõ một phần nào đó về năng lực của Đình Tấn thông qua những đoạn phim ghi hình Đình Tấn chiến đấu với người của Hồng Môn Hội trước đó.

Lúc này đây, hắn chỉ có chút tò mò và nghi ngờ về những điều mà Đình Tấn sắp sửa làm mà thôi.

- “Người xem...”

Đình Tấn hướng về Báo Đen nói một câu cụt ngủn, sau đó đưa tay với lấy bình thuốc chữa thương, vặn nắp rồi tưới nước xuống lên xung quanh vùng vai đang còn hơi rướm máu của David.

Do trước đó, khi mang David trở về thì Đình Tấn đã làm một hồi sơ cứu trước rồi. Con dao găm quân dụng do Hieman đâm vào người David cũng đã được rút ra, đồng thời vết thương cũng đã rưới nước thuốc chữa thương lên một lần rồi.

Chính vì thế mà hiện giờ, vết thương trên bả vai của David đã không còn nặng lắm, chỉ còn một miệng vết thương hơi nông và vẫn còn chảy máu ra chút ít.

Tuy nhiên, làm một tên Đại Tá chỉ huy trường có kinh nghiệm dày dặn như Báo Đen. Hắn chỉ cần nhìn sơ qua vết máu và dấu vết của miệng vết thương còn sót lại trên quần áo và da thịt của David thì lập tức đã biết được vũ khí gây ra vết thương này, cùng với mức độ bị thương nặng hay nhẹ.

Khi phát hiện được vết thương trên vai của David đã gần như được chữa lành, Báo Đen không khỏi trợn mắt lên vì kinh ngạc.

Nhưng tiếp theo đó, khi mà Đinh Tấn rưới nước thuốc lên miệng vết thương vẫn còn đang hơi rướm máu của David, sXgFcWQ gương mặt của Báo Đen lập tức không còn trấn tĩnh được nữa.

Vì khi nước thuốc vừa tiếp xúc với miệng vết thương của David, máu trên vai của hắn liền nhanh chóng bị trộn lẫn với nước thuốc, sau đó miệng vết thương nhanh chóng lành lại với tốc độ không tưởng.

- “Đã thấy rõ chưa? Cảm thấy hiệu quả của băng keo tự khôi phục trong quân đội so với thứ này chênh lệch bao nhiêu?”

Đang lúc Báo Đen chưa kịp thoát ra khỏi kinh ngạc, vẫn còn đang nhìn chăm chăm lấy vết thương của David thì tiếng nói của Đinh Tấn đã truyền tới, giọng điệu giống như đang trêu tức người khác.

Còn băng keo khôi phục trong lời Đinh Tấn nhắc tới chính là một loại da nhân tạo, được làm giống như một loại keo dán dành cho cá nhân sử dụng khi bị thương. Nó vừa có khả năng bịt lại miệng vết thương lớn, đồng thời cũng gia tốc khả năng tái tạo của lớp da bên ngoài.

Tuy nhiên nó cũng có một khuyết điểm rất lớn chính là lớp mỡ và cơ bắp bên dưới da không thể khôi phục lại kịp với lớp da bên ngoài. Điều này cũng đồng nghĩa với việc nó chỉ có tính cầm máu tạm thời, nếu để lâu sẽ tạo thành máu ứ đọng, có khả năng gây ra hoại tử bên trong.

Nghe được lời nói của Đinh Tấn, Báo Đen cũng không hề tức giận mà chỉ ngơ ngác quay đầu nhìn sang đối phương, giọng run run mà hỏi.

- “Ngươi... ngươi lấy thứ này ở đâu?”

Làm một người lính tuy phải bán mạng vì quốc gia, nhưng nếu không cần thiết thì không ai trong số bọn họ lại muốn chết cả. Thứ bọn họ cần nhất ngoài những loại vũ khí hay trang bị hiện đại thì còn cần tới những loại dược phẩm có thể bảo vệ mạng sống của mình và đồng đội.

Chính vì điều đó mà khi trông thấy thứ thuốc chữa thương kia của Đinh Tấn, Báo Đen mới kích động như vậy.

- “Đây là một loại thuốc mới vừa nghiên cứu ra, chưa được công bố ra thị trường. Lần này ta mang nó đến đây là muốn bàn một chuyện hợp tác. Ngươi có hứng thú hay không?”

- “Ngươi nói thật?!”

Báo Đen kích động, vồ tới hai tay bắt chặt vào bắp tay của Đinh Tấn, vừa nhìn chăm chăm đối phương vừa hỏi.

- “Bình tĩnh... vào văn phòng của ngươi đi rồi nói.”

Đinh Tấn gạt tay của Báo Đen ra, thản nhiên đáp lại. Ngay sau đó, hắn lại dùng “Khống Vật Thuật” điều khiển lấy hai bình thuốc chữa thương từ trong thùng thuốc đến bên cạnh mình.

Cầm trong tay hai bình thuốc, Đinh Tấn chậm rãi đi đến trước mặt Hieman và Trần Hạo.

- “Lấy thuốc rưới lên nơi bị thương, vết thương sẽ nhanh chóng khôi phục lại. Thực lực của các ngươi rất mạnh, hi vọng chúng ta sẽ có cơ hội được hợp tác với nhau.”

Đưa hai bình thuốc trong tay mình đến trước mặt hai người đó, Đinh Tấn từ tốn giải thích, cũng không quên tán thưởng bọn họ một câu.

Nói thật lòng mình, Đinh Tấn còn đang có ý định muốn lôi kéo bọn họ gia nhập vào [The Alliance] đây. Nhưng mà đó cũng chỉ là ham muốn nhất thời của Đinh Tấn mà thôi, bởi vì hắn biết muốn đào người của quân đội chính phủ cũng không phải dễ dàng như vậy.

Hieman và Trần Hạo ngơ ngác nhìn nhau một hồi rồi mới đưa tay tiếp nhận thuốc của Đinh Tấn. Đồng loạt gật đầu và nói câu cảm tạ, cả hai người cũng không lập tức thoa thuốc mà lại xoay người rồi đi trở về nơi doanh trại của bọn họ.

Đỗ Lễ thì phụ trách bé Tiêu Phương trở về do cô nàng này đến bây giờ vẫn chưa tỉnh lại. Chắc vì trận chiến trước đó nàng đã sử dụng cạn kiệt dị năng của mình nên mới gây ra phản ứng phụ như vậy.

Chờ cho Trần Hạo và Hieman xoay người rồi đi, Vansy lúc này mới tiến lên giờ tay ra trước mặt Đinh Tấn và cất lời.

- “Ngươi rất mạnh, hi vọng có cơ hội được thử sức cùng ngươi.”

Giọng nói tuy rằng rất lãnh đạm, thế nhưng Đinh Tấn có thể cảm giác được ý chí chiến đấu đang sục sôi trong từng câu từng chữ của đối phương.

Nhếch miệng cười mỉm một cái, Đinh Tấn không do dự bắt tay với đối phương, làm một cuộc hứa hẹn.

- “Chắc chắn sẽ có cơ hội!”

Vansy nhìn chằm chằm lấy Đinh Tấn, gật mạnh đầu một cái, rồi dứt khoát quay lưng rời đi.

Nhìn lấy bóng lưng của nhóm người thanh niên trong đội đặc nhiệm đang dần dần đi khuất, Đinh Tấn thở dài một hơi, xoay người lại gọi Báo Đen và những người khác lên đường.

- “Đi thôi...”

- “Nhanh theo ta.”

Báo Đen lúc này mới hấp tấp lên tiếng, chạy trước dẫn đường. Có vẻ như loại thuốc chữa thương kia của Đinh Tấn đã làm cho hắn bị kích thích rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 292: Kế hoạch nhiệm vụ

Cả nhóm người nối đuôi nhau theo sau Báo Đen đi thẳng đến văn phòng làm việc của hắn. Riêng có gã Thượng sĩ Nguyen Hang, do đã có Báo Đen thay thế làm người dẫn đường cho cả nhóm Đinh Tấn, cho nên nhiệm vụ dẫn đường của hắn đến lúc này cũng đã kết thúc.

Trong nhóm hiện tại, ngoài Terrell và Louis vẫn còn sung sức ra thì David vẫn còn mới bình phục được chút ít, Ameerah thì vẫn còn đang mê man bất tỉnh, nằm trong vòng tay của Louis.

Vì thế nên hiện tại, toàn bộ hành lý đều do Đinh Tấn một mình dùng “Khổng Vật Thuật” mang vác đi.

Sau trận chiến đấu vừa rồi, mọi người cũng đã rút ra được rất nhiều bài học cho bản thân. Bên cạnh đó, Đinh Tấn cũng không quên nhắc nhở những sai phạm mà mỗi người họ vẫn còn mắc phải trong lúc chiến đấu.

- “David, vừa rồi người chiến đấu làm ra đặc biệt kinh ngạc và cũng rất thất vọng. Việc lấy thương đối thương ở trong tình huống đó thật sự không cần thiết. Nếu như ta là người thì chắc chắn tên địch nhân đó không thể trụ được quá 5 giây đâu.

Mặc dù tốc độ của người nhanh hơn đối phương, nhưng người lại quá ỷ lại vào trang bị của mình. Lúc người chiến đấu, ta thấy người đã hoàn toàn bỏ quên một môn vũ khí chính là đôi chân lợi hại của mình. Lần sau trở về phải luyện tập lại phần này, nhớ rút kinh nghiệm.”

Chỉ điểm đầu tiên dĩ nhiên là David. Giọng nói của Đinh Tấn bao hàm rất nhiều thâm ý, đồng thời cũng tràn trề sự thất vọng. Điều đó không khỏi càng làm cho David thêm lo lắng, vì với một người mắc nợ Đinh Tấn nhiều như hắn thì việc bị loại bỏ khỏi đội là một điều làm hắn rất khó chấp nhận. Thế nên hắn deF82I4r liền vội vàng tiếp lời.

- “Vâng! Trở về ta nhất định sẽ cố gắng luyện tập, cải thiện khuyết điểm này.”

Giống như không hề hay biết những nỗi lo lắng của David, Đinh Tấn thậm chí còn không đáp lại lời nói của hắn dù chỉ là một cái gật đầu, mà lại tiếp tục hướng về Terrell lớn tiếng nói.

- “Terrell, một chút nữa xong việc, trở về thì theo ta tu luyện một thời gian. Tinh thần lực của người vẫn còn quá yếu, chỉ mới bị kích thích một chút đã không thể kiểm soát được lý trí của mình thì quả thật là không còn gì để nói nữa. Nếu đây là chiến trường thật sự thì người đã chết không biết bao nhiêu lần mà nói rồi.”

Phòng chừng quá trình chiến đấu của Terrell với Trần Hạo vừa qua đã làm cho Đinh Tấn rất tức giận. Vì vậy mà trong giọng nói của hắn tràn đầy ý trách móc.

Thế nhưng Terrell lại không thể chối cãi lại được gì vì những điều hắn nói đều là hoàn toàn đúng. Quả thật nếu như lúc này Đinh Tấn, Vansy và Báo Đen không kịp thời gian cả lại hắn thoát khỏi sự điên cuồng thì chắc có lẽ đã có án mạng xảy ra rồi.

- “Biết rồi, anh Tấn...”

Đối với Terrell, Đinh Tấn chẳng khác gì như người anh trai của hắn vậy. Thế nên nhận được những lời chỉ dạy này hắn chỉ biết cúi đầu, lẩm bẩm thì thầm trong miệng một tiếng, rồi lảo đảo bước đi theo sau.

Nhìn thấy biểu hiện của Terrell như vậy, Đinh Tấn cũng không nổi trách mắng hắn nữa. Dù sao đám người này tính ra vẫn còn quá non trẻ, tuy rằng tốc

độ tăng trưởng thực lực của bọn họ rất nhanh nhưng kinh nghiệm vẫn còn quá non kém. Bọn họ cần nhiều cơ hội thực chiến để mài giũa kỹ năng của bản thân thì mới có khả năng phát huy ra được sức mạnh thật sự của mình.

Báo Đen nghe Đinh Tấn chỉ điểm từng người như vậy thì cũng không khỏi kinh ngạc, đồng thời cũng rất tò mò vì sao hắn lại có nhiều kinh nghiệm chiến trường như vậy.

Nếu như nói Đinh Tấn là một thiên tài chắc có lẽ Báo Đen sẽ không tin vào điều đó đâu bởi lẽ, làm một tên quân nhân, dù cho có trí não thông minh đến đâu đi chăng nữa thì cũng cần phải trải qua kinh nghiệm xương máu thì mới có thể trưởng thành được.

Bất quá, vì đã quá quen thuộc với cách làm việc kỳ bí của Đinh Tấn, Báo Đen cũng không đặt nặng vấn đề này nhiều. Vì hắn biết dù có hỏi thì phỏng chừng cũng không thể nào đạt được câu trả lời như mình mong muốn.

Đinh Tấn vừa bước đi vừa liếc mắt nhìn qua Ameerah vẫn còn ngủ say và đang được Louis bế trên tay. Lúc này, hắn cũng chỉ có thể thở dài một hơi, nuốt những lời mình muốn răn đe với nàng vào bụng rồi im lặng đi tiếp.

Có thể nói trong trận va chạm với tiểu đội đặc nhiệm vừa qua, Ameerah là người phạm lỗi nhiều nhất trong số những người tham chiến.

Nàng vẫn còn chưa biết kết hợp liên hoàn chiêu để dồn đối thủ vào đường cùng. Tất cả những gì nàng làm chỉ là đang biểu diễn, cứ lôn vôn chạy đông ngảy tây với ý định muốn làm cho chiêu thức trở nên đẹp mắt.

Điều đó góp phần làm cho Ameerah vừa phải tiêu hao thể lực và nội khí, vừa tạo cho đối thủ cơ hội để phòng thủ. Đôi bên giằng co kéo dài thời gian đến lúc cả hai hết thể lực thì mới kết thúc chiến đấu bằng một trò so chiêu.

Đã không còn nội khí để bảo hộ mà vẫn chơi trò liều mạng. Nếu như không phải Đinh Tấn ra tay ngăn cản hai đòn công kích cuối cùng thì chắc có lẽ, cả Ameerah lẫn Tiểu Phuong đều phải bỏ mạng rồi.

Vẫn giữ ý chờ đợi Ameerah thức dậy thì sẽ ‘hót’ cho nàng một trận cho chừa thói càn quấy, Đinh Tấn vẫn chậm bước đi theo sau Báo Đen tiến vào văn phòng của hắn.

Trong căn phòng rộng lớn, với kiểu trang trí nội thất như phòng của giám đốc, Báo Đen ngồi trên một chiếc bàn làm việc lớn chất đầy những đồng giấy tờ và tài liệu. Có lẽ đây chính là một sổ bản hồ sơ và kế hoạch của doanh trại quân đội này do hắn quản lý.

- “Thế nào, bây giờ nói rõ chuyện hợp tác được rồi chứ?”

Ngồi chấp tay trên bàn, Báo Đen có chút nôn nóng lên tiếng hỏi thúc Đinh Tấn. Trên đường về hắn cũng đã âm thầm nhắc nhở hỏi dò Đinh Tấn rất nhiều lần về vụ thuốc chữa thương của hắn.

Nhưng mà Đinh Tấn thì lại quá cứng miệng, nhất quyết không chịu nói trước khi đến được văn phòng cho nên Báo Đen cũng chỉ đành từ bỏ ý định hỏi dò, nhanh chóng hỏi thúc bọn họ trở về văn phòng.

Nghe được lời Báo Đen nói, Đinh Tấn thân nhiên kéo ghế ngồi ngay đối diện trước bàn làm việc với Báo Đen rồi cất lời.

- “Đây là thuốc do tập đoàn [The Alliance] nghiên cứu phát triển và sản xuất. Không quá lâu nữa thôi, nó sẽ được công ty con [The Alliance Y Dược] của chúng ta tung ra thị trường. Số lượng có hạn, nên ta nghĩ người nếu muốn mua nhiều thì phải trả một cái giá không ít đâu.”

- “Nói cái giá đi!”

Báo Đen dứt khoát đáp lại.

Đinh Tấn im lặng nhìn chằm chằm lấy Báo Đen không nói gì. Một lúc lâu sau đó, hắn quả quyết nói ra phương án giao dịch của mình.

- “Miễn mọi thuế phí trong vòng hai năm cho tập đoàn của chúng ta. Đổi lại, thuốc sẽ được cung cấp miễn phí với số lượng gấp ba lần số quân nhân đang tại ngũ vốn có của nước Entire Land.”

- “KHÔNG THỂ NÀO!”

Gần như là hét lên câu nói này, Báo Đen đồng thời cũng đứng bật người dậy khỏi ghế sau khi nghe được yêu cầu có hơi quá lớn của Đinh Tấn. Hắn chống hai tay chống lên bàn, chồm người đến phía trước quát lớn vào mặt Đinh Tấn.

- “Mặc dù loại thuốc này của người cũng rất tốt nhưng việc miễn thuế phí cũng không phải là đơn giản bằng vài câu nói thì sẽ có thể đưa ra quyết định được như vậy. Người đang nói chuyện hợp tác với quân đội chính phủ đây, đừng có làm như hàng rong ngoài chợ trời.”

Cũng khó trách hắn lại có phản ứng như vậy. Dù sao cái giá mà Đinh Tấn đưa ra quá đắt đỏ, hắn cũng không có đủ thẩm quyền để quyết định.

Tuy nhiên, trông thấy Báo Đen tức giận như vậy thì Đinh Tấn ngược đang âm thầm cười như nở hoa trong lòng. Hắn ngã người tựa lên lưng ghế, bắt chéo hai chân rồi nói.

- “Thôi được rồi, nếu người nói vậy thì có lẽ chúng ta không thể tiếp tục hợp tác rồi. Loại thuốc này sản lượng cũng có hạn, mà ta thì chỉ dự định ưu tiên

cho nước nhà của mình nhiều một chút, nếu người không cần vậy thì ta sẽ mang đi tiêu thụ cho những cửa hàng bán lẻ là được. Cũng đã có khá nhiều cửa hàng bán lẻ nổi tiếng trên thế giới đã liên hệ chúng ta, nếu người không chịu được giá cả của ta thì cứ ra cửa hàng mà mua nhé.”

Thái độ bất cần này của Đinh Tấn lập tức làm cho Báo Đen có chút luống cuống tay chân. Hắn vội vã lên tiếng trấn an Đinh Tấn.

- “Bình tĩnh, chuyện này vượt quá thẩm quyền của ta rồi. Yêu cầu của người cần phải có một cuộc họp mặt của những tướng lĩnh trong quân đội và bộ tài chính quốc gia đồng ý thì mới có thể thông qua. Nếu người thật sự muốn hợp tác thì sau khi hoàn thành nhiệm vụ này, chúng ta lại trở về bàn bạc lại sau có được không?”

Đinh Tấn lúc này hơi nhếch mép cười mỉm, vì đã đạt được ý đồ, nắm bắt thế chủ động trong tay mình. Hắn ngồi thẳng lưng dậy, đưa tay lấy một mảnh giấy ghi chép lại số điện thoại liên lạc của Lý Uyên rồi giao cho Báo Đen.

- “Đây là người chịu trách nhiệm quản lý của tập đoàn [The Alliance] chúng ta, gọi là Lý Uyên. Người cứ về xin phép trước, sau đó liên hệ với nàng ấy sau. Lần này ta mang theo tám thùng thuốc, trong đó tổng cộng có 200 bình. 100 bình là thuộc về nhóm của chúng ta sử dụng, còn lại 100 bình là giao cho quân đội của các người muốn làm gì thì làm. Dĩ nhiên các người cũng có thể đem đi nghiên cứu, nhưng mà...”

Nói đến đây, Đinh Tấn đột nhiên ngắt giọng, hơi híp mắt nhìn chằm chằm lấy Báo Đen một hồi. Sau đó mới nói tiếp.

- “...nhưng mà nếu để ta biết thì khả năng hợp tác giữa nhóm chúng ta và chính phủ xem như đã hoàn toàn không còn cơ hội nữa rồi. Thế nên người nhớ nhắc nhở mấy tên khôn lỏi xuất hiện ý tưởng này thì nên nghĩ kỹ lại đi nhé.”

Báo Đen đưa tay tiếp nhận lấy tờ giấy trong tay của Đinh Tấn, đồng thời gật đầu cho hắn một câu hứa hẹn.

- “Ta hiểu rồi. Chuyện đó nhất định sẽ không xảy ra, người cứ yên tâm.”

Đây không phải là vì Báo Đen hay thậm chí là chính phủ sợ Đinh Tấn nên mới nhượng bộ nhiều như vậy. Thực chất sau chuyện tin đồn game Anh Hùng xuất hiện hack và bug lần trước, thì Đinh Tấn đã có nguy cơ bại lộ trước toàn thể liên hiệp quốc rồi.

Với những người lãnh đạo trong nước Entire Land, những người trong cuộc hiểu rõ nhất về thông tin mật của [The Alliance], thì nhất định phải hiểu được giá trị của Đinh Tấn và những người đồng đội của hắn.

Chính vì vậy, nếu như không thật sự cần thiết thì bọn họ phải giữ vững mối liên hệ này với hắn. Ngoài việc khai thác thông tin ra thì còn có thể mượn lực, nhờ hắn trợ giúp cho tương lai sau này, khi quái vật bắt đầu xâm lấn.

‘Lạch cạch...’

Đúng lúc Báo Đen vừa nói xong không lâu thì cửa văn phòng được mở ra. Nhóm năm người thanh niên trong đội đặc nhiệm, vừa va chạm với tiểu đội của Đinh Tấn, lần lượt đi vào bên trong tập họp.

Trạng thái của Tiêu Phuong và Hieman lúc này đã tốt hơn rất nhiều, hầu như không còn dấu vết gì từ việc chiến đấu lúc nãy với nhóm người của Đinh Tấn. Cả cánh tay trái của Trần Hạo cũng đã liền lại da non, không còn cần phải băng bó nữa.

- “Báo cáo chỉ huy, tiểu đội 101 đã tập hợp đầy đủ theo mệnh lệnh.”

Đứng thẳng sống lưng trước mặt Báo Đen, Vansy cất giọng lớn tiếng nói.

Báo Đen liếc mắt nhìn xung quanh một vòng. Nhìn thấy trạng thái và thương thế của năm người đã trở nên rất tốt thì cũng không khỏi kinh ngạc một hồi. Điều này càng làm cho quyết định phải bắt được cơ hội hợp tác lần này với Đinh Tấn.

Hắng giọng một cái, hắn lại đưa mắt nhìn chằm chằm vào Hieman rồi cất giọng.

- “Là người bày đầu phải không?”

Giọng nói trầm trầm của Báo Đen, nghe như khẳng định nhiều hơn là chất vấn. Phóng chừng, làm chỉ huy của nhóm người này, hắn đã hiểu rõ tính cách của từng người nên mới đoán chắc được như vậy.

- “Thưa chỉ huy, đúng...g...”

Hieman hơi cúi đầu mình, nhỏ giọng đáp lại. Nhưng không chờ cho hắn kịp nói ra hết câu thì đã có hai âm thanh khác chen vào ngắt lời.

- “Thưa chỉ huy, là ta đề xuất chuyện này.”

- “Báo cáo chỉ huy, chuyện này là do ta đề nghị.”

...

Báo Đen nhìn về phía Trần Hạo và Vansy, chủ nhân của hai âm thanh vừa cất lời, có chút tức giận lớn tiếng nói.

- “Bây giờ còn định chơi trò hội đồng nữa sao?! Nghĩ rằng các người trong đội đặc nhiệm thì ta không dám phạt?”

Tiếng quát mắng của Báo Đen làm cho năm người đều trở nên lo lắng không thôi, tuy nhiên không ai lại lên tiếng phủ nhận hay từ chối trách nhiệm. Có thể thấy, tinh thần đoàn kết của bọn họ cũng không hề thua kém như cả đội của Đình Tấn.

Ngay lúc Báo Đen vừa định tiếp tục phát tác cơn phẫn nộ của mình thì Đình Tấn liền lên tiếng ngăn cản.

- “Thôi, muốn xử phạt bọn họ thì để sau khi hoàn thành nhiệm vụ trở về đi. Bây giờ có thể nói cho ta biết kế hoạch của nhiệm vụ lần này được rồi chứ?”

Lời Đình Tấn vừa nói ra không chỉ làm cho Báo Đen bị cứng cả miệng mà cả năm người Vansy, Trần Hạo, Hieman, Đỗ Lễ và Tiêu Phương cũng bị giật mình kinh ngạc, ánh mắt khó tin nhìn Đình Tấn.

Bọn họ không thể nào nghĩ tới kẻ mà mình muốn dạy cho mình một bài học về khiêm tốn lúc này lại đứng ra cầu tình cho bọn họ, một cảm giác xấu hổ đột nhiên dâng lên đầu làm cho cả năm người càng không dám nhìn thẳng mặt Đình Tấn.

Về phần Báo Đen. Hắn khởi đầu có chút kinh ngạc, nhưng sau khi suy nghĩ kỹ lại thì cũng tán đồng với ý kiến này của Đình Tấn.

- “Được rồi, vậy thì tạm hoãn chuyện trách phạt lại. Các người tìm chỗ ngồi đi, bây giờ bắt đầu nói về kế hoạch nhiệm vụ lần này.”

Hắn trầm giọng hướng về năm người trong đội đặc nhiệm lên tiếng, đồng thời cũng chỉ về phía những cái ghế trong góc phòng, ý bảo bọn họ ngồi tại đó.

Chờ cho mọi người đã ngồi vào vị trí, Báo Đen mới chậm rãi thuyết trình về kế hoạch.

- “Trong nhiệm vụ lần này, ta sẽ chỉ định tiểu đội đặc nhiệm 101 cùng hành động với các người.”

Vừa nhìn Đình Tấn, Báo Đen vừa chỉ về phía nhóm năm người của Vansy mà nói. Cả hai nhóm người lập tức bị sự sắp xếp này làm cho giật mình kinh ngạc không thôi. Duy chỉ có Đình Tấn thì không có ngạc nhiên bao nhiêu, do trước đó hắn đã được gã Thượng sĩ Nguyen Hang thông báo qua về điều này rồi.

Ngừng một chút, Báo Đen mới tiếp tục nói.

- “Vào lúc 2 giờ rạng sáng ngày mai, nhóm mười người các người sẽ lên máy bay đi đến Thụy Điển với tư cách là một đoàn du lịch tư nhân. Theo như dự kiến, máy bay sẽ đáp xuống ở sân bay Ronneby vào lúc 7 giờ sáng.

Khi các người đến nơi sẽ có một công ty du lịch gọi là “Kami-Sama” ra tiếp đón. Bọn họ chính là người của chúng ta đã được sắp đặt đến Thụy Điển trước để sắp xếp mọi chuyện... Có chuyện gì không hiểu à?”

Báo Đen đang thuyết trình rất trôi chảy thì bất thành linh, Đình Tấn đang cúi đầu trầm tư nãy giờ, đột ngột giơ cao tay, ra hiệu mình có ý kiến muốn hỏi. Điều này không khỏi làm Báo Đen hơi nhúu đôi chân mày, nhưng vẫn ngừng giải thích rồi hỏi lại.

Đôi mắt Đình Tấn lóe sáng, vội vàng nêu ra ý kiến thắc mắc của mình, dường như chuyện này làm hắn rất hưng phấn.

- “Sân bay Ronneby có phải thuộc tỉnh Blekinge của Thụy Điển không?”

- “Đúng vậy. Nằm ở trung tâm của tỉnh Blekinge.”

Có chút khó hiểu, Báo Đen vừa gật đầu vừa trả lời cho Đình Tấn.

- “Cách bờ biển Baltic bao xa?”

- “Khoảng 20 km? Người hỏi chuyện này làm gì? Máy thứ này không có dính dáng gì đến mục tiêu nhiệm vụ hết. Ta nói cho người biết, chuyện lần này rất quan trọng, nếu như thất bại các người thậm chí có khả năng sẽ bị quốc gia chối bỏ vì nó liên quan đến rất nhiều vấn đề quan hệ giữa hai nước, đừng có làm những chuyện gây rối làm hại người khác.”

Dường như đã đoán ra được ý đồ của Đình Tấn, Báo Đen lập tức gắt giọng cảnh báo.

- “Được rồi ta hiểu. Người nói tiếp đi.”

Thế nhưng Đình Tấn giống như là không hề để ý lắm đến những lời này của Báo Đen. Hắn chỉ cười trừ một cái rồi ra hiệu cho Báo Đen tiếp tục thuyết trình nhiệm vụ.

Bất quá, đôi mắt đang không có tiêu cự, phân tâm suy nghĩ về một chuyện khác đã bán đứng hắn. Đình Tấn lúc này chắc đang suy nghĩ về kế hoạch riêng của hắn, kế hoạch “Viên đá bị nguyên rủa”.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 293: Rời đi Entire Land

Trong khi Đinh Tấn đang mải mê đắm chìm vào việc thiết lập kế hoạch tách lẻ ra khỏi nhóm, Báo Đen vẫn tiếp tục buổi thuyết trình của hắn cho chín người còn lại trong căn phòng làm việc này.

Không như Đinh Tấn, bọn họ lúc này vẫn đang chăm chú lắng nghe từng bước sắp đặt trong kế hoạch nhiệm vụ.

Với những người trong tiểu đội của Đinh Tấn, thì đây là lần đầu tiên bọn họ được tham gia góp mặt vào một nhiệm vụ xuyên quốc gia. Vì thế cho nên trong lòng cũng không tránh khỏi bị hồi hộp và lo lắng lấp đầy.

Còn đối với tiểu đội đặc nhiệm 101 thì chuyện tập trung, nghiêm chỉnh lắng nghe từng tiến trình của nhiệm vụ đã là một thói quen của bọn họ rồi.

- "...sau khi được những gián điệp ở Thụy Điển tiếp đón, các người sẽ được bọn họ thông báo chi dẫn chi tiết về quá trình hành động trong nhiệm vụ. Mục tiêu của nhiệm vụ lần này chính là thu về chiếc ổ cứng lưu trữ phần tài liệu mật đã bị đánh cắp, nếu bị bao vây không thể thoát đi thì nhất định phải hủy đi phần tài liệu đó. Đây là hình ảnh minh họa..."

Báo Đen nói đến đây thì xoay người, cầm một chiếc điều khiển màn hình chiếu rồi bấm nút. Phía trên vách tường lập tức hiện ra hình ảnh của một chiếc hộp màu đen, bịt kín cả hai đầu, không khác gì những chiếc hộp đen lưu trữ dữ liệu trong ngân hàng, máy bay và tàu vũ trụ.

- "Thưa chỉ huy trưởng, nhiệm vụ lần này chỉ có nhóm của chúng ta và đội gián điệp ở Thụy Điển tham gia thôi sao? Về phần những người khác trong đội đặc nhiệm thì sao?"

Phòng chừng đã chờ đợi từ lâu, ngay khi Báo Đen vừa ngắt lời để cho mọi người quan sát hình ảnh minh họa của chiếc hộp lưu trữ dữ liệu, Vansy liền đứng lên cất lời đặt câu hỏi.

Đây cũng không phải là điều bí mật gì, thế nên Báo Đen rất thoải mái giải đáp vấn đề thắc mắc của hắn.

- "Hai tiểu đội đặc nhiệm 102 và 103 cũng sẽ tham gia. Tuy nhiên, bọn họ sẽ được giao cho một nhiệm vụ khác, còn việc bọn họ làm gì thì các người không cần biết. Nhiệm vụ của các người là chỉ cần tuân thủ theo những điều sắp đặt trong kế hoạch đã được giao."

- "Rõ! Thưa chỉ huy."

Nghiêm người lớn tiếng nói, sau đó Vansy lại ngồi trở lại ghế của mình, tiếp tục chăm chú lắng nghe.

Đúng lúc Báo Đen vừa đáp xong câu hỏi của Vansy, Đinh Tấn lại tiếp tục gờ tay đặt câu hỏi.

- "Những người còn lại đều là thuộc về đội đặc nhiệm? Bọn họ cũng đều có dị năng đặc biệt bẩm sinh như những người này sao?"

Vừa ngồi tựa lên lưng ghế vừa nói, thái độ của hắn thì giống như là ban giám khảo hỏi học sinh nhiều hơn là đang lĩnh giáo với cấp trên của mình.

Tuy vậy nhưng Báo Đen cũng không bắt bẻ gì về điều đó, bởi Đinh Tấn cũng không trực thuộc dưới quyền chỉ huy của hắn.

- "Phải, bọn họ đều là dị nhân có năng lực đặc biệt giống người và năm tên này."

Báo Đen thẳng thắn trả lời câu hỏi của Đinh Tấn. Thật sự hắn cũng không quá bất ngờ về thái độ bình tĩnh của đối phương, chắc có lẽ nguyên nhân là do Đinh Tấn và những người trong tiểu đội của hắn đều là những người có dị năng đặc biệt. Cũng không có gì lạ khi mà bọn họ gặp phải những dị nhân khác mà không bị bất ngờ, sợ hãi hoặc kinh ngạc, tò mò.

Có được câu trả lời, Đinh Tấn cũng gật nhẹ đầu ra hiệu mình đã biết rồi tiếp tục im lặng chăm chú nhìn lên màn hình chiếu trên tường. Trong đầu thì đang suy nghĩ tìm cơ hội tiếp xúc với những dị nhân này.

Thực tế trong tương lai tận thế, những dị nhân này đã xuất hiện rất nhiều. Tuy rằng thực lực của bọn họ cao hơn người bình thường rất nhiều, nhưng mấy ai biết được sức chiến đấu của bọn họ vẫn chỉ ngang bằng hay thậm chí còn kém hơn so với một số loại vũ khí hiện đại khác.

Chính vì thế cho nên rất có ít dị nhân thường xuyên sử dụng năng lực của mình ở thời điểm ban đầu, khi quái vật mới bắt đầu xâm lấn. Thời điểm đó, bọn họ thường xuyên sử dụng các loại vũ khí chiến tranh như súng laser, bom khí áp hay vũ khí cận chiến năng lượng cao áp v.v...

Những thứ vũ khí này có lực sát thương cũng không hề kém cạnh dị năng của bọn họ, đồng thời sẽ giúp tiết kiệm rất nhiều sức lực để duy trì khả năng trường kỳ chiến đấu cho họ. Vì vậy nếu như không phải rơi vào tình trạng nguy cấp thì dị nhân sẽ rất ít khi sử dụng năng lực của mình để chiến đấu.

Chỉ cho đến khi những phương pháp tu luyện xuất hiện và được phổ biến dần dần rộng rãi ra, những người dị nhân này mới có cơ hội tỏa sáng, phát huy ra toàn bộ năng lực của bọn họ và dần dần lộ diện, phổ biến trong tầm mắt của người bình thường.

Do đó, khi phát hiện trong đội đặc nhiệm toàn là những người dị nhân có năng lực đặc biệt bẩm sinh, Đinh Tấn cũng không hề bị kinh ngạc hay sợ hãi gì

cả.

Nhìn một vòng xung quanh những người còn lại đặc biệt là những người nhóm của Đình Tấn, Báo Đen lớn tiếng hỏi lại một câu cho chắc chắn.

- “Có còn ai thắc mắc gì nữa hay không?”

Sau một hồi lâu không thấy ai lên tiếng, Báo Đen mới tắt màn ảnh trình chiếu đi rồi ra hiệu lệnh giải tán.

- “Tốt! Vậy thì tan họp, mọi người trở về lều trại ăn trưa rồi nghỉ ngơi đi. Vansy, người chỉ dẫn cho nhóm người của Thiếu tá Đình Tấn chỗ bọn họ sẽ tạm trú qua đêm nay. 2 giờ sáng sớm ngày mai, chúng ta sẽ khởi hành lên đường.”

- “Rõ, thưa chỉ huy!”

Vansy nghiêm người đứng dậy chào một tiếng cái, sau đó cả bốn người còn lại trong nhóm cũng đồng loạt đứng lên nghiêm chào rồi lần lượt xoay người đi ra khỏi văn phòng làm việc của Báo Đen.

Đình Tấn lúc này cũng chậm rãi rời khỏi ghế, xoay người đi theo nhóm người của Vansy. Đồng thời cũng không quên sử dụng “Không Vật Thuật” để mang theo hai hòm thuốc chữa thương.

Những người đồng đội cũng hần cũng lập tức nối bước đi theo sau, về phần Ameerah, cô nàng này đã tỉnh lại từ trước đó không lâu, đồng thời cũng nghe rõ toàn bộ quá trình phổ biến kế hoạch nhiệm vụ của Báo Đen.

Báo Đen chăm chú dõi theo bóng lưng của Đình Tấn. Trong lúc giảng giải về kế hoạch nhiệm vụ, hần đã chú ý đến sự dị thường của đối phương. Chờ cho toàn bộ người đã rời khỏi phòng, hần liền mở điện thoại đánh một cuộc gọi ra quốc tế. Phòng chừng là vì đề phòng Đình Tấn gây rối nên hần muốn nhắc nhở những người chịu trách nhiệm cho nhiệm vụ lần này ở Thụy Điển.

...

Trên đường trở về doanh trại, Đình Tấn luôn miệng giáo huấn Ameerah về những lỗi mà nàng đã mắc phải trong trận chiến với Tiêu Phuong trước đó.

Có thể nói, trong số ba người bị hần trách móc thì Ameerah là nặng nhất vì nàng phạm nhiều sai phạm nhất thậm chí còn gây nguy hiểm tới tính mạng của mình.

Cô nàng thì chỉ biết cúi đầu lẻo đẻo theo sau Đình Tấn nghe mắng. Mặc dù phạm sai lầm khá nhiều, nhưng cũng còn tốt là nàng cũng không cứng đầu cãi lại, mà ngược lại, rất ngoan ngoãn nghe Đình Tấn giảng bài.

Trước đó, Báo Đen đã bị kinh ngạc vì ánh mắt sắc bén và những lời răn đe đầy đặn kinh nghiệm của Đình Tấn thì ngay lúc này đây, cả nhóm tiểu đội đặc nhiệm 101 kia làm sao không bị hần làm cho ngạc nhiên kia chứ.

Đặc biệt là với cô gái Tiêu Phuong tóc đỏ. Chân thì bước đi, ánh mắt nhìn về phía trước nhưng cả tâm trí của nàng lại đều đổ dồn vào phía sau để tập trung nghe và lĩnh ngộ từ những lời mà Đình Tấn đang giảng dạy, chỉ điểm về những thiếu sót của Ameerah.

Mãi cho đến khi Đình Tấn đã nói xong, nàng vẫn còn đang tiếp tục chìm đắm trong dòng suy nghĩ của mình. Một hồi lâu sau đó, đôi chân mảy của Tiêu Phuong càng lúc càng nhũn nhặn lại, dường như đang có điều gì đó khiến cho nàng khó hiểu.

Càng nghĩ càng cảm thấy rối bời, Tiêu Phuong chịu không được cái cảm giác này nữa thế nên liền đánh liều, xoay người đi tới bên cạnh Đình Tấn đặt câu hỏi.

- “Có thể giải đáp cho ta một chút thắc mắc không?”

Tiêu Phuong không hề ngại ngần gì nhìn thẳng vào Đình Tấn mà nói. Điều này cũng vô tình làm cho mọi người xung quanh bị ngạc nhiên không thôi.

- “Này, người muốn làm gì đó?!”

Ameerah trông thấy Tiêu Phuong như nhìn thấy kẻ địch, vội vàng tiến lên chặn phía trước Đình Tấn như sợ hần sẽ bị đối phương bắt cóc vậy. Nhưng bởi vì thấp hơn đối phương đến gần một cái đầu nên nàng cũng không thể hoàn toàn che khuất được Đình Tấn.

Bất quá, Tiêu Phuong cũng không hề nói gì mà chỉ chăm chú nhìn trực diện với Đình Tấn, xem Ameerah trước mặt mình chẳng khác nào là không khí cả.

Nhìn thấy Tiêu Phuong cũng không hề để ý đến mình, Ameerah lập tức bị kích thích, càng trở nên tức giận hơn. Nhưng ngay khi nàng vừa muốn phát tác cơn giận thì một bàn tay liền đặt lên bờ vai, ngăn nàng lại.

- “Được rồi Ameerah, đừng có làm rộn. Muốn bị đuổi về nhà phải không?”

Cùng lúc đó, giọng nói của Đình Tấn cũng đồng thời vang lên. Nói với Ameerah xong, hần liền mỉm cười hòa nhã, thân nhiên đáp lời Tiêu Phuong.

- “Người thắc mắc gì cứ hỏi đi, miễn đừng dính liếu đến chuyện cá nhân hay việc tu luyện của chúng ta là được.”

Tiêu Phuong đang hồi hộp chờ đợi, đến khi phát hiện Đinh Tấn cũng không phải là loại người thù vặt nhớ dai thì cũng âm thầm thở phào ra một hơi. Nàng nhanh chóng đặt vấn đề về những điều mà Đinh Tấn vừa giảng dạy cho Ameerah nhưng mình nghe vẫn chưa hiểu rõ lắm.

Đinh Tấn cũng hơi bất ngờ về tinh thần ham học hỏi và mê say võ thuật của cô gái này. Thế nên hắn rất nhiệt tình giải đáp từng vấn đề, rất chi tiết và kỹ lưỡng.

Ameerah bị Đinh Tấn hù dọa d7xLWEs1 đuổi về nhà nên cũng không dám hung hăng nữa. Thế nhưng trông thấy Tiêu Phuong lợi dụng cơ hội để học trộm từ “thầy” Đinh Tấn của mình, Ameerah cũng bị điều này làm cho kích thích, bắt đầu chăm chú tìm cơ hội để xen vào. Đường như không muốn cho đối thủ của mình đạt được quá nhiều sự chỉ điểm từ Đinh Tấn.

Những người còn lại trong tiểu đội đặc nhiệm 101 tuy rằng cũng có chút ngạc nhiên về hành động của Tiêu Phuong nhưng cũng không ai lên tiếng ngăn cản nàng không được làm như vậy.

Mặc dù trước đó đôi bên đã có va chạm với nhau, thậm chí có thể nói là đánh nhau đến sống chết, thế nhưng không đánh thì không quen biết, bọn họ hiện tại đã hiểu thêm về thực lực của đối phương, cho nên không ai trong số họ vẫn còn giữ thái độ xem thường với những người trong tiểu đội của Đinh Tấn.

Cả nhóm chậm rãi bước đi trên đoạn đường trở về khu lều trại của những thành viên trong đội đặc nhiệm. Nơi này có năm cái lều trại lớn, bề ngoài không khác gì với những khu doanh trại mà Đinh Tấn đã bắt gặp trên đường đi đến nơi này, chỉ khác mỗi chỗ nhóm lều trại này đều nằm ở sâu trong khu rừng rậm.

Việc sắp đặt này nhằm lẫn tránh sự tồn tại của những người trong đội đặc nhiệm này. Bởi vì bọn họ chính là một tồn tại rất đặc biệt không tiện để cho người ngoài biết được.

Xung quanh năm túp lều ngay lúc này đang có hai nhóm, với số lượng thành viên mỗi nhóm là bốn người đang chia nhau ra từng khu ngồi trên đất hoặc đối luyện nhau, tập võ.

Có một điều đặc biệt, trong số những người này có một vài người đang sử dụng dị năng để luyện tập, người thì có năng lực điều khiển nguyên tố, người thì có năng lực tăng cường thuộc tính cơ thể... rất đa dạng và phong phú.

Ánh mắt của những người này liền bắt đầu tập trung vào nhóm người của Đinh Tấn ngay khi trông thấy bọn họ đang đi tới. Chắc có lẽ, trận va chạm với tiểu đội đặc nhiệm 101 trước đó đã bị bọn họ biết được. Một số người tò mò, thậm chí còn ngừng tập luyện đứng lại quan sát kỹ lưỡng Đinh Tấn và tiểu đội của hắn, giống như họ đang thật sự có ý định muốn so tài như nhóm người Vansy đã làm trước đó.

Nếu như không phải Đinh Tấn và cả nhóm của hắn đều có những năng lực đặc biệt thì chắc có lẽ bọn họ cũng không thể nào biết được xung quanh mình còn có những người dị nhân có năng lực đặc biệt này, tưởng chừng như chỉ xuất hiện trong phim khoa học giả tưởng.

Rất nhanh thì Vansy đã đi đến và đứng trước một căn lều lớn. Hắn hướng về phía Đinh Tấn và những thành viên trong đội lớn tiếng nói.

- “Được rồi, đây là khu lều trại của các ngươi. Một chút nữa sẽ có người mang đồ ăn trưa đến, sau đó các ngươi cứ nghỉ lại ở đây. Chờ đến rạng sáng ngày mai, chúng ta sẽ khởi hành lên đường.”

Vừa nói dứt câu, hắn cũng không quan tâm Đinh Tấn có thắc mắc gì nữa hay không, lập tức xoay lưng, dứt khoát bước đi trở về một túp lều trại ở ngay sát bên cạnh.

Hieman, Trần Hạo và Đỗ Lễ cũng lần lượt gật đầu chào Đinh Tấn rồi nói bước theo sau Vansy trở về lều trại. Chỉ riêng có Tiêu Phuong thì vẫn còn đứng lại tại nơi đó, dường như nàng cũng không có ý định muốn trở về cùng bọn họ.

Thấy vậy, Đinh Tấn liền chủ động lên tiếng đuổi khéo nàng đi.

- “Ngươi trở về trước đi. Khi nào có thời gian rảnh rỗi thì chúng ta lại luận bàn tiếp tục.”

Tiêu Phuong hiểu ý gật nhẹ đầu một cái xem như là chào hắn, ánh mắt không biết vô tình hay cố ý mà liếc nhìn qua Ameerah một cái, sau đó mới chịu đi.

- “Hừ! Muốn học lỏm hả, không có dễ vậy đâu nha cưng...”

Ameerah nhếch mép hừ lạnh một tiếng, lẩm bẩm thì thầm trong miệng một câu, âm thanh cũng chỉ vừa đủ cho một mình nàng nghe. Nàng cười ma mãnh giống như đã thực hiện được âm mưu đen tối của mình.

Đinh Tấn lúc này mới nhìn vào bên trong lều, nội thất được bố trí cũng tương tự như lều trại tư nhân ở khu đóng quân dã ngoại trong game. Thế nên, hắn cũng không quá lạ lẫm gì nữa, lớn tiếng bắt đầu phân công.

- “Tốt rồi, mọi người chọn giường rồi nghỉ ngơi đi, rảnh rỗi thì tu luyện một chút. À David, một hồi nhớ phân chia thuốc ra năm phần rồi bỏ vào hành lý của mọi người sẵn đi nhé. Còn Terrell ngươi theo tới đây tu luyện với ta một chút.”

Đồng thời, hắn cũng không quên kêu gọi Terrell để chỉ dạy hắn phương pháp tu luyện “Minh Tường Thuật”, nhằm nâng cao thuộc tính tinh thần, giảm bớt khả năng bị mất đi lý trí khi kích hoạt trạng thái “Cuồng Nộ”.

...

Thời gian cứ nhanh chóng trôi qua, chớp mắt thì màn đêm đã buông xuống. Nằm trên mặt đất trước lều trại, Đình Tấn tay vất lên trán suy nghĩ vẩn vơ giết thời gian.

Nhìn bầu trời đêm đầy ánh sao cùng với âm thanh các loài vật hoạt động vào ban đêm và không khí thoáng mát của khu rừng rậm, Đình Tấn không khỏi nhớ về khoảng thời gian trước khi trọng sinh, thời điểm mà hắn và những người đồng đội cũ đã cùng nhau sống cuộc sống đầy mạo hiểm. Mỗi ngày đều phải dạo chơi bên lán ranh giữa sống và chết.

‘Hoét...’

Đang lúc Đình Tấn lạc trôi theo dòng hồi ức, một tiếng còi kêu vang lên kéo hắn trở về với thế giới hiện thực. Ngay sau đó, giọng nói của Báo Đen liên tục truyền đến bên tai của hắn.

- “Tập hợp!”

Lồm cồm bò dậy, phui đi cát bụi trên người, Đình Tấn nhanh chân cất bước đi đến khoảng đất trống, trước mặt Báo Đen và gã thượng sĩ Nguyen Hang đang đứng chờ đợi.

Trong năm túp lều trại cũng lần lượt đi ra từng nhóm người, sau đó chia nhau xếp thành từng hàng ngay ngắn, chỉnh tề.

Tại lều trại của nhóm Đình Tấn, Ameerah, David, Louis, Terrell cũng lần lượt bước ra ngoài. Ánh mắt bọn họ vẫn còn có chút lơ đãng, dường như chưa được tỉnh ngủ cho lắm.

Chờ cho mọi người xếp thành hàng ngay ngắn, Báo Đen mới bắt đầu lên tiếng.

- “Thời điểm đã tới, chúng ta bắt đầu lên đường. Lần nhiệm vụ này rất quan trọng, vì thế cho nên các người phải cẩn thận làm tốt theo kế hoạch được giao. Không được tự ý hành động để làm ảnh hưởng người khác, làm hỏng kế hoạch. Nghe rõ không?!”

‘Rõ! Thưa chỉ huy.’

13 người quân nhân trong ba đội đặc nhiệm 101, 102 và 103 đồng thanh kêu lên một tiếng rõ to.

- “Tốt! Thay đồ và thu thập hành lý đi rồi nhanh chóng tập trung ở ngoài bãi đỗ xe của doanh trại.”

‘Rõ!’

Báo Đen nhanh chóng quát to rồi xoay lưng, dứt khoát rời đi. Từng người trong ba đội đặc nhiệm cũng lập tức tiếp nhận mệnh lệnh, vội vã trở về lều trại của nhóm thu thập hành lý.

Đã có sự chuẩn bị sẵn, ngay khi có hiệu lệnh của Báo Đen, Đình Tấn không chần chừ chút nào, ngay tức khắc sử dụng “Khống Vật Thuật” điều khiển đồng hành lý của nhóm mình rồi cất bước đi theo Báo Đen và gã Thượng sĩ Nguyen Hang.

Đoàn đội với 20 người lần lượt nối đuôi nhau đi trở về khu đậu xe ở bên ngoài doanh trại, nơi mà gã thượng sĩ Nguyen Hang đã đỗ xe trước đó.

Hơn nửa giờ sau...

Trước cửa sân bay của thành phố FLY, bốn chiếc xe SUV sang trọng không người lái, nối đuôi nhau, đậu lại ngay sát bên lề đường.

Từng nhóm người thay phiên bước ra khỏi xe, nhưng dường như bọn họ không hề quen biết nhau. Bốn nhóm người phân chia ra ba hướng tiến về phía lối vào phòng chờ của sân bay.

Trong số đó, nhóm của Đình Tấn và nhóm của tiểu đội đặc nhiệm đồng thời đi cùng với nhau tiến vào một lối vào ga máy bay, làm thủ tục kiểm tra hành lý không khác gì những người đi du lịch.

...

Cũng tại thời điểm này, tại một khu sân bay khác, một nhóm ba người thiếu nam thiếu nữ cũng vừa mới ngồi được lên ghế máy bay.

- “Haiz... đã gặp lại còn gặp đủ thứ chuyện. Hết bão tuyết rồi lại còn bị máy bay quá tải, chọn ngẫu nhiên 10 trong số 300 người mà lại dính trúng cả ba đứa. Thật không biết ăn phải thứ gì mà xui xẻo như vậy nữa.”

Một cô gái tóc bạch kim giọng nói có chút chán chường, than thở đủ chuyện khó khăn xui xẻo mà nàng gặp phải.

- “Thôi đi chị Michelle! Nếu không phải lúc này nhờ có Katelyn can thiệp, ngăn bọn bảo vệ lại thì chắc bọn chúng đã xông vào ‘tấn’ chị một trận rồi đấy...”

Tên thanh niên duy nhất trong nhóm ba người này nghe cô chị Michelle của mình than thở thì không nhịn được lên tiếng cáu gắt, nhắc nhở.

- “Hừ... bây giờ em còn nói được?! Đàn ông con trai gì mà gặp chị của mình bị bắt nạt lại không thể đứng ra can ngăn. Vậy mà lại muốn của Katelyn của chị, em có mà nằm mơ đi Billy à!”

Michelle nhanh chóng lên tiếng phản bác, giọng nói có chút châm chọc đưa em Billy của mình.

Nghe Michelle nói vậy, tên Billy như bị xoáy vào trúng nỗi đau, lập tức muốn lên tiếng giải trình. Nhưng lời chưa kịp nói ra thì đã bị một cô gái tóc vàng ngồi bên ngoài cùng của ghế bay can lại.

- “Thôi được rồi. Nhường nhịn nhau đi, máy bay cũng sắp khởi hành rồi kia. Một hồi còn phải đi thêm một chuyến nữa đó.”

Cô gái này chính là Katelyn. Nàng đi chuyến đi này giống như là một bảo mẫu nhiều hơn vì trong khoảng thời gian vừa qua, hai chị em nhà Rockefeller này đã cãi vã nhau không biết bao nhiêu lần mà nói rồi.

Theo như lời Michelle đã nói trước đó, bọn họ quả thật đã gặp phải đủ xui xẻo nên cũng khó tránh khỏi làm cho mọi người trở nên cáu gắt một chút. Trước đó chuyến bay đã gặp phải tình trạng quá tải hành khách và không thể khởi hành.

Hãng hàng không mới quyết định lựa chọn ngẫu nhiên 10 số ghế, để buộc 10 vị hành khách rời khỏi máy bay và đền bù sau, và càng không may mắn là trong số 10 người bị chọn trúng này có hai anh em nhà Rockefeller là Michelle và Billy.

Do đã bị trễ nải gần hai ngày thời gian vì thời tiết và phải đáp hai chuyến bay mới đến được nước Ý, lại thêm tình trạng khẩn cấp của chuyến đi lần này làm cho Michelle và Billy nhất quyết không chịu rời đi, vì không muốn tiêu tốn thêm thời gian.

Nhưng ngờ đâu, bảo vệ của hãng hàng không mới quyết định sử dụng vũ lực để ép buộc bọn họ rời máy bay. Tất cả cũng còn may mắn, vì nhờ có Katelyn ra tay nên mới kịp ngăn lại, không cho xô xát xảy ra. Chính vì thế mà hai người Michelle và Billy lúc này mới trở nên gay gắt như vậy.

Cùng lúc đó, một giọng nói bỗng nhiên phát ra từ loa của hệ thống thông báo trên máy bay.

- “Xin chào mọi người, ta là cơ trưởng Ngô Công Tuấn thuộc chuyến bay “Tinhban3551”, tua Entire Land tới Ý. Cảm tạ mọi người đã ủng hộ và lựa chọn sử dụng dịch vụ của hãng hàng không Umaru của chúng ta.

Bởi vì điều kiện thời tiết xấu không cho phép chúng ta thực hiện một chuyến bay đường dài cho nên vì sự an toàn của các vị, hãng hàng không của chúng ta quyết định làm một chuyến bay ngắn đến trạm trung chuyển của nước Thụy Điển và thực hiện một đợt bay kế tiếp đến nước Ý ngay sau đó.

Hì vọng mọi người thông cảm cho chúng ta vì sự bất tiện này. Sau đây xin mời làm theo hướng dẫn an toàn của chúng ta để đảm bảo không xảy ra bất cứ nguy hiểm nào cho chuyến bay. Trước tiên xin mời quý khách thắt dây an toàn. Sau đó...”

Ba người Katelyn, Michelle và Billy ngay lúc này mới yên tĩnh trở lại, quen thuộc làm theo hướng dẫn của cơ trưởng trước khi máy bay cất cánh, khởi hành lên đường đi đến Thụy Điển.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 294: Đến Thụy điển, biến cố

Đúng 7 giờ 30 phút sáng...

Sau khi hoàn thành mọi thủ tục và thu thập hành lý của mình, tiểu đội [The Alliance] của Đình Tấn và tiểu đội đặc nhiệm 101 đã đặt bước chân đầu tiên của bọn họ lên mảnh đất Thụy Điển này.

Tuy rằng máy bay đáp trễ hơn so với kế hoạch dự kiến trước đó, nhưng điều này cũng không ảnh hưởng nhiều lắm đến nhiệm vụ của bọn họ.

Ngay lúc này, cả nhóm mười người ăn mặc áo khoác quần jean, đồng loạt nối đuôi nhau kéo vali như những vị khách du lịch, đi ra khỏi ga sân bay. Nếu như nhìn từ bên ngoài, chắc chắn sẽ không có ai nghĩ rằng bọn họ chính là những người dị nhân trong tổ chức đặc biệt được cử đi làm nhiệm vụ cả.

Đầu đội nón ống tay đeo găng, trên người mặc một bộ áo khoác hơi và quần jean dày, Đình Tấn chậm rãi đi song song bên cạnh Vansy. Vừa đi, hần vừa nhòm ngó xung quanh như đang muốn tìm kiếm tám biến cố ghi về công ty du lịch “Kami-sama” như Báo Đen đã nói.

Sau một hồi tìm kiếm không thấy được gì, Đình Tấn liền mở giọng hỏi dò với Vansy.

- “Vansy, người có biết gì về những người gián điệp được cài vào Thụy Điển hay không?”

Trong khoảng thời gian ở trên máy bay tiếp xúc với nhau, cả hai nhóm đã dần dần quen thuộc, hay thậm chí còn có thể nói là trở nên thân thiết hơn rất

nhieu.

Đặc biệt là với những người đã đánh nhau trước đó, có lẽ đây là bởi vì câu nói “Không đánh không quen“. Tuy nhiên cũng có một trường hợp ngoại lệ là hai người Ameerah và Tiêu Phuong thì lại không được vui vẻ cho lắm.

Vansy lắc nhẹ đầu, lạnh nhạt nói.

- “Không biết. Ngoài thời điểm làm nhiệm vụ ra, chúng ta rất ít khi được tiếp xúc với những tổ chức khác của chính phủ.”

Đầu gật gật nhẹ vài cái, Đinh Tấn tiếp tục đặt câu hỏi.

- “Người được quân đội mang về đào tạo từ lúc mấy tuổi?”

Vẫn đang chăm chú nhìn về phía trước, Vansy không vui không buồn đáp lời.

- “Từ lúc bốn tuổi. Trong một lần bị vài đứa nhóc mồ côi, sống lang thang ngoài đường bắt nạt, ta bộc lộ ra dị năng [Băng] không của mình. Thế là sau đó người của quân đội liền đến mang ta đi.”

Giống như là bị dị năng của mình ảnh hưởng, giọng nói và cách hành xử của Vansy có vẻ lạnh nhạt hơn đối với người bình thường rất nhiều.

- “Vậy ngoài các người ra thì những người khác trong đội đặc nhiệm còn có năng lực gì nữa vậy?”

Không biết vô tình hay cố ý, Đinh Tấn bắt đầu lái vào vấn đề dị năng này càng lúc càng sâu. Điều này không khỏi làm cho Vansy phải thay đổi thái độ đối với Đinh Tấn. Bắt đầu liếc mắt nhìn hắn một cái, tỏ vẻ nghi ngờ.

Tuy nhiên, trông thái độ tự nhiên, bất cần lúc này của Đinh Tấn. Vansy cũng không khỏi suy nghĩ, có thể là hắn chỉ vô tình hoặc tò mò về vấn đề này mà thôi.

- “Khi nào có cơ hội giao đấu với bọn họ thì người sẽ biết thôi.”

Bất quá, dù đã buông lỏng đề phòng như Vansy vẫn không nói ra sự thật mà lấp lửng đáp trả lại một câu huê vu.

Dù vậy nhưng Đinh Tấn cũng không có ý kiến gì nhiều. Được Vansy trả lời câu hỏi này xong, hắn cũng không tiếp tục mở miệng nói chuyện nữa. Cả hai người cứ im lặng đi song song nhau, bước ra tới sảnh chờ của sân bay.

- “Woa... thật là đông...”

Vừa bước ra tới sảnh chờ của sân bay Ronneby này, Ameerah đã bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc không thôi.

Những con máy bay drone mini đang lơ lửng trên không, phân tán ra khắp sân bay làm nhiệm vụ canh gác thay cho những chiếc camera an ninh cũ kỹ.

Màn hình thủy tinh trình chiếu giờ khởi hành của những chuyến bay hoặc chiếu những đoạn quảng cáo được treo ngược trên trần nhà, gần như cứ cách một đoạn 5 – 6 mét thì sẽ có một tấm màn hình lớn.

Lối ra của ga sân bay lúc này đã tụ tập hơn bốn, năm trăm người. Kê thì giờ biển hiệu, người thì dùng màn hình hệ thống điện thoại phóng to ra để tạo sự chú ý cho những người mà bọn họ đang đợi chờ.

Bên ngoài thì vẫn còn có vô số nhóm người đang tụ tập, mở giao diện vòng tay điện thoại để liên hệ với người quen, hẹn nơi đợi chờ để đón vì không muốn bon chen vào đám đông trong kia.

Không gian sảnh chờ có hơn 30 cửa ra vào khác nhau, chính vì thế mà nếu muốn tìm người thì quả thật là có chút khó khăn. Hơn nữa bởi vì lần nhiệm vụ này mang tính bảo mật rất cao nên nhóm người của Đinh Tấn không được phép sử dụng điện thoại để liên lạc với nhau, nhằm tránh để lại dấu vết. Chính vì thế mà việc tìm người sẽ càng trở nên khó khăn hơn.

Nếu so với một đất nước đã phải trải qua tình hình giao tranh vũ trang liên tục như Entire Land thì nước Thụy Điển này phải phát triển mạnh mẽ hơn nhiều lần.

Chỉ cần nhìn vào cách ăn mặc bề ngoài với những bộ quần áo thời trang mùa đông - xuân sang trọng của những con người có mặt ở đây cũng đủ biết bọn họ có cuộc sống rất không tệ, tốt hơn người dân ở Entire Land rất nhiều lần.

Chính vì thế, đối với một cô nàng tuổi mới lớn, lần đầu tiên được đi du lịch ra nước ngoài như Ameerah thì bị kinh ngạc cũng là một chuyện quá đỗi bình thường.

- “Hừ! Quê mùa...”

Tiêu Phuong liếc mắt nhìn bộ dáng như người nhà quê mới lên thành thị của Ameerah, không nhịn được liền hừ lạnh lắm bả, thì thầm một tiếng trong miệng.

Tuy nhiên, rất không may là Ameerah lại nghe được. Cô nàng lập tức nổi đóa, sùng sộ mắng to lại.

- “Ngươi mới là đồ nhà quê đó! Bà già tóc đỏ.”

Nghe được hai chữ “Bà già” của Ameerah, Tiêu Phuong như bị chạm vào nỗi đau. Nàng không ngần ngại nơi chốn đông người mà buông bỏ tay kéo vali của mình, xoắn tay áo lên, vừa làm bộ đáng muốn đánh nhau vừa nói.

- “Ngươi nói cái gì. Có ngon thì nói lại một tiếng xem.”

Ameerah nào có chịu thua ai bao giờ. Cô nàng cũng không chần chờ gì, nhanh chóng xoắn tay áo của mình lên.

Điều này cũng vô tình làm cho những người có mặt trong sân bay, ở xung quanh bọn họ bị hấp dẫn sự chú ý tới. Một số người đã bắt đầu hành động, giơ tay mở ra màn ảnh điện thoại vòng tay bắt đầu quay phim.

Bất quá, không chờ cho Ameerah kịp nói lời nào thì Đinh Tấn đã lên tiếng dẹp loạn.

- “Hai người các ngươi thôi đi! Đừng có làm rộn lên nữa, chúng ta tới đây để làm gì các ngươi quên hết rồi sao?!”

Ameerah tuy không ngăn ai, nhưng với Đinh Tấn và cha mẹ của nàng thì là ngoại lệ. Còn đối với Tiêu Phuong, sau mấy tiếng bay đường dài tranh thủ ngồi gần Đinh Tấn thỉnh giáo võ học và kỹ xảo chiến đấu thì trong lòng của nàng đã xem Đinh Tấn gần như là thầy giáo của mình vậy.

Vì thế nên khi có được lời nói của Đinh Tấn, hai cô nàng này cũng không dám manh động nữa, chỉ trừng mắt nhìn nhau một cái rồi hừ lạnh một tiếng, xoắn tay áo khoắc trở lại.

Đinh Tấn cùng với bảy tên đàn ông còn lại trong nhóm trông thấy điều này thì cũng âm thầm thở phào một hơi. Quả thật trong lòng bọn họ cũng có chút sợ hai người phụ nữ hung tợn này.

- “Được rồi, đứng ở đây mãi cũng không phải là cách. Chúng ta chia nhau ra đi tìm kiếm đi.”

Trần Hạo lúc này mới lên tiếng cắt đứt bầu không khí bối rối này.

- “Haaaa... lại đi nữa hả?”

Đỗ Lễ có chút chán chường kêu rên một tiếng. Đối với một kẻ lười biếng thì việc đi lại liên tục giống như là cực hình với hắn vậy. Dù là không muốn nhưng hắn cũng không thể cãi lại được ý kiến của đám đông.

- “Hiện tại chúng ta đang ở trung tâm của sảnh. Nếu như vậy thì Đinh Tấn, nhóm của ngươi tách ra đi tìm bên cánh trái đi nhé. Nhóm của chúng ta sẽ tìm bên cánh phải. 15 phút sau chúng ta tập hợp lại công ra số 15.”

Vansy đứng ra phân chia công việc cho hai nhóm. Cứ như vậy, mười người nhanh chóng phân chia nhau, tản ra khắp nơi trong sảnh chờ sân bay để tìm kiếm nơi có ghi “Công ty du lịch Kami-Sama” theo như hướng dẫn nhiệm vụ.

Đinh Tấn một mình một người, bước đi về phía cổng khu vực số 1, theo như phân công. Đường như khu vực này có chút vắng vẻ hơn so với những nơi khác, chắc có lẽ do rời đi khá xa cổng ra của trung tâm ga sân bay.

Vừa đi hắn vừa nhòm ngó xung quanh những người đang đứng trước lối ra của ga sân bay, hay nói đúng hơn là hắn đang tìm kiếm một tấm biển hiệu hoặc màn hình hiển thị của vòng tay điện thoại nào đó có mang mặt hiệu “Kami-Sama”.

- “Chỉ vài ngày nữa thôi, sản phẩm nước thuốc [Chữa Thương Ngoài Da], nước thuốc [Chữa Trị Thần Kinh Suy Nhược], nước thuốc [Tăng Lực] cùng với nước thuốc [Đốt Cháy Mỡ Thừa Và Khỏi U] của công ty [The Alliance Y Dược] sẽ được mở cửa, bắt đầu cho phép đặt hàng. Số lượng thuốc có hạn, chỉ bán ra 100.000 bình mỗi loại. Xin mọi người hãy nhanh tay, cấp tốc chuẩn bị đặt hàng đi nhé...”

Đang ngáo ngơ bước đi giữa đám đông người, Đinh Tấn bất thành lờn nghe được một giọng nói truyền đến bên tai mình.

Ngừng chân, ngoảnh mặt nhìn lại phương hướng âm thanh vừa truyền đến, hắn phát hiện đó chính là do một tấm màn hình thủy tinh trình chiếu phát ra ở phía bên trên trần nhà.

Bên trong màn ảnh ngay lúc này đang bày biện bốn bình thủy tinh nước thuốc, có bốn loại màu sắc khác nhau, trong đó có một lọ, bề ngoài không hề khác gì so với loại thuốc chữa thương mà Đinh Tấn mang theo trước đó đến doanh trại.

Nhìn thấy dòng tin tức vẫn còn đang tiếp tục giới thiệu, khóe miệng của Đinh Tấn chậm rãi nhếch lên một vòng mỉm cười, bởi vì nó chính là điều báo hiệu cho Lý Uyên đã khởi động kế hoạch tấn công vào thị trường dược phẩm mà hai người bọn họ đã lên kế hoạch từ rất lâu trước đó.

Ngẩn ngơ nhìn màn hình một hồi, Đinh Tấn không hề chú ý đến, phía bên cánh phải của mình, đang có một thân ảnh nóng bỏng, phóng tới với tốc độ rất nhanh.

- “...Ta, Lý Uyên, là CEO của tập đoàn [The Alliance], lấy danh dự của mình đảm bảo, chất lượng của loại thuốc này nhất định sẽ chỉ hơn chứ không hề kém hơn những lời đã quảng cáo...”

Ngay lúc màn ảnh đang trình chiếu quá trình giới thiệu về sản phẩm dfTsXS4u của Lý Uyên, bất thành linh Đinh Tấn cảm giác như có một luồng gió mạnh đang cuốn về phía mình.

Đến khi hần ngoảnh mặt nhìn lại về phương hướng đó thì bất ngờ...

‘Àm...’

Đinh Tấn chỉ cảm giác được có ai đó đã tông thẳng vào lồng ngực của mình, còn tầm mắt của hần thì hoàn toàn bị bao phủ bởi một mái tóc dài màu bạch kim.

Kèm theo đó là một mùi thơm hương hoa dịu dịu, như lan như ngọc, của nước hoa hay cũng có thể là do của cơ thể những cô gái còn đang trong tuổi xuân tự toát ra, xông thẳng vào mũi hần, làm cả tâm thần của hần cảm thấy một trận thoải mái, thư sướng.

Nhưng ngay sau đó, cả thân thể của Đinh Tấn lập tức bị mất đi cân bằng và bị đẩy ngã về phía sau. Hần cũng không tự chủ được mà tự động làm theo phản xạ của cơ thể.

Ngay tức khắc, cả hai tay của Đinh Tấn vòng ra phía trước ôm lấy vật thể hay nói đúng hơn là bóng người vừa tông vào ngực mình, rồi ngã ngửa ra mặt đất.

‘Phịch...’

Phần lưng và đầu của hần đập mạnh lên mặt đất lát những tấm gạch cứng. Đinh Tấn cũng không khỏi cảm thấy đầu óc mình bị choáng váng một hồi. Hần cứ như thế nằm ngửa trên mặt đất mà không hề để ý đến hoàn cảnh xung quanh.

Thế nhưng chưa kịp để hần hoàn hồn lại để xem xét chuyện gì đang xảy ra thì bất thành linh, một giọng nói ngọt lịm truyền đến bên tai hần.

- “Làm ơn, cứu ta với. Có người đang muốn bắt cóc ta! Làm ơn... giúp ta với... huhu”

Ngẩng đầu lên, đập vào mắt Đinh Tấn chính là một gương mặt của một cô gái.

Mắt đào đỏ hồng, đang bị bao phủ bởi một màng nước. Cặp má hạnh và làn da trắng ngần như tuyết tựa như được làm từ nước mà ra, chỉ cần đụng vào có thể sẽ bị vỡ tan ra.

Gương mặt tròn trịa, hơi đỏ hồng lên vì phải vận động mạnh. Thế nhưng, trái ngược với điều đó, đôi môi nhỏ nhắn như hai cánh hoa anh đào chấp lại, đã tái nhợt đi vì lạnh hoặc cũng có thể vì hoảng sợ.

Giọng nói của cô gái có chút run rẩy, nấc thành từng tiếng khóc, giống như một con nai con đang rất sợ hãi, muốn tìm kiếm một nơi có thể che chở bảo vệ nó khỏi những kẻ săn mồi nguy hiểm, đang truy giết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 295: Chiến đấu, khó xử

Biến cố ập tới quá bất ngờ làm Đinh Tấn cũng không thể hiểu nổi chuyện gì đang xảy ra. Hần nhìn về phía gương mặt đang hốt hoảng và có chút dờ dẩn của cô gái, hai tay thì chống lên vai nâng ý đồ muốn đẩy cô gái trẻ này ngồi dậy khỏi thân thể của mình.

Nhưng hai tay vừa dùng lực đẩy một cái thì đôi chân mảy của Đinh Tấn đột nhiên liền nhũn chặt lại. Bởi vì lúc này cô gái kia đã hoàn toàn nằm rạp lên người hần và không có ý định đứng lên.

Những người có mặt ở khu vực sân bay ngay lúc này cũng nhanh chóng bị hành động của hai người làm cho hấp dẫn sự chú ý. Một số người bắt đầu tụ tập lại, vây xem trò vui của hai người.

Cảm giác mềm mại từ bộ ngực căng tròn của cô gái trẻ, đang ép sát lên ngực của mình không khỏi làm Đinh Tấn cảm thấy càng thêm xấu hổ và khó xử. Hần cố gắng giữ cho giọng nói mình bình tĩnh, nhẹ nhàng nói.

“Người bình tĩnh, ngồi dậy trước đã rồi có chuyện gì thì nói sau.”

Nhưng không biết cô gái này có nghe được lời Đinh Tấn nói hay không, nàng vẫn nằm im bất động trên ngực của hần, cũng không hề đáp lại dù chỉ là một lời.

Đinh Tấn hơi cúi đầu nhìn lại vào gương mặt của người con gái đang nằm trong ngực mình này. Đôi mắt to tròn ngấn nước lúc này đã nhắm chặt lại, hô

hấp của nàng cũng đang phập phồng đều đặn, chẳng khác nào là nàng đang ngủ say.

“Này... này tỉnh lại đi.”

Hắn đưa tay lung lay cơ thể của người con gái này, đồng thời cũng lớn tiếng kêu gọi nàng.

Bất quá, sau một hồi lâu kêu gọi, Đinh Tấn vẫn không hề có bất cứ lời hồi đáp nào đến từ cô gái.

“Chẳng lẽ đã hôn mê rồi?”

Đinh Tấn lăm bắm thì thắm trong miệng một tiếng những suy nghĩ của mình. Âm thầm suy tính trong đầu những điều kì lạ vừa mới xảy ra với mình, hắn hơi phân vân một chút về khả năng những người này chính là nhân viên đặc cảnh của nước Thụy Điển đến để điều tra hắn.

Đã có ý nghĩ này trong đầu, Đinh Tấn nhanh chóng dùng tay đẩy mạnh vào bờ vai của cô gái kia, nâng lên rồi đặt nàng nằm sang một bên.

Ngay khi Đinh Tấn ngồi dậy thì bất thành linh, hắn liền trông thấy trước mắt mình đang có hai người đàn ông FENAAVhQ lực lưỡng tóc vàng đeo kính và một bộ comple màu đen, đang hướng về phía mình đi nhanh đến.

Trong lòng đột nhiên xuất hiện một dự cảm bất an, Đinh Tấn vội vàng chống người đứng dậy, đồng thời cũng lên tiếng, có chút cảnh giác hỏi.

“Các người muốn làm gì?!”

Một người đàn ông tóc ngắn đi thẳng đến trước mặt Đinh Tấn rồi lên tiếng, giọng nói thì thảo như chỉ muốn để cho mỗi Đinh Tấn và hắn nghe được mà thôi.

“Tốt nhất là mày đừng nên xía vào chuyện của chúng ta!”

Gã đàn ông này vừa nói xong thì lập tức dứt khoát, vượt qua phía sau của Đinh Tấn rồi đưa tay chụp lấy cánh tay của cô gái vừa tông vào Đinh Tấn lúc nãy, lôi kéo nàng đứng dậy.

Đinh Tấn cũng không sợ hãi gì nhiều đối với lời hăm dọa của tên đàn ông tóc vàng trông như xã hội đen này. Hắn lập tức lách người chặn lại trước mặt của đối phương, gắt giọng vừa chỉ về phía chiếc camera drone mini trên đầu vừa nói.

“Này! Các người muốn làm gì?! Nơi này có camera an ninh đấy! Có tin ta sẽ gọi điện thoại báo cho cảnh sát không?!”

Gã đàn ông kia cũng bị hành động của Đinh Tấn làm cho kinh ngạc. Hắn hơi híp mắt lại nhìn về phía Đinh Tấn rồi gắng giọng.

“Tránh ra!”

Vừa nói hắn vừa rút từ trong túi quần ra một cây roi điện dài đến hơn hai tấc. Không do dự chút nào, gã đàn ông vung mạnh cây roi điện trong tay, quất lên người của Đinh Tấn.

Tuy rằng gã đàn ông xã hội đen này công kích cũng rất bài bản và có kỹ thuật, thế nhưng nếu muốn đấu với một kẻ siêu việt thể chất của người thường gấp mấy lần như Đinh Tấn thì vẫn còn quá non.

“Bật...”

Đinh Tấn nhẹ nhàng giơ tay bắt được cổ tay của đối phương, rồi dùng lực vặn ngược xuống dưới.

“Ư... Mày đang muốn chết có phải không?!”

Bị đau, gã đàn ông này kêu rên một tiếng đau đớn rồi gắt giọng quát lớn.

Tên đồng bạn của hắn nãy giờ đang đứng ở bên cạnh muốn lợi dụng lúc hai người Đinh Tấn đang quấn lấy nhau để tiến lên bắt lấy cô gái đang nằm dưới sàn.

Thấy vậy, Đinh Tấn cũng không quan tâm đến lời hăm dọa của gã đang cầm roi điện kia nữa. Hắn vội vàng lách người, tung một cước, đập mạnh về phần bụng của người đàn ông đó.

“Phịch”

Lực lượng mạnh mẽ từ đôi bàn chân của Đinh Tấn lập tức làm cho gã đàn ông xã hội đen kia bị đập bay về phía sau, va trúng mấy người quần chúng đang bao vây xung quanh xem chuyện vui.

“Vù... vù...”

Trong khoảnh khắc khi vừa đá xong gã đàn ông kia, Đinh Tấn cũng bất thành linh nghe được một âm thanh xé gió truyền đến từ phía sau lưng của mình. Lập tức, hắn không hề có chút do dự nào bước lùi về phía sau một bước.

Giống như là có một con mắt ở sau lưng mình vậy, Đình Tấn giờ hai tay của mình lên như đang bẻ vác một cái gì đó trên vai. Ngay tiếp theo sau đó, một cánh tay đang cầm roi điện của gã đàn ông xã hội đen lúc này đã đập lên bờ vai của Đình Tấn.

Động tác chuẩn xác không thừa không thiếu một ly của Đình Tấn làm cho những người ở bên ngoài nhìn vào chỉ có cảm giác giống như gã đàn ông kia đang chủ động đưa tay đặt lên vai Đình Tấn để cho hắn ôm lấy vậy.

“Yahhhh...”

“Rầm”

Hai cánh tay như hai cái kim sắt kẹp chặt cánh tay của đối phương, Đình Tấn gấp người về phía trước, sử dụng vai mình như một cái đòn bẩy, nâng cả thân thể của gã đàn ông kia lộn nhào một vòng, đập mạnh lưng lên trên tấm sàn cứng trước mặt.

Với phương châm không buông tha cho đối thủ khi hắn chưa hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, Đình Tấn kẹp chặt cánh tay của đối phương vào eo mình, bẻ ngược lên trên một cái thật mạnh.

“Rắc rắc”

“Á...”

Âm thanh giòn vang của các khớp xương khi bị đẩy lệch khỏi vị trí vang lên, kèm theo đó là tiếng kêu rên đầy đau đớn, thảm thiết của gã đàn ông xã hội đen kia.

Ánh mắt sắc lạnh như một con dã thú, Đình Tấn nhìn chăm chăm lấy tên đối thủ đã bị phế đi này. Hắn chậm rãi đứng thẳng người lên, nhìn xung quanh vòng tròn bán kính hơn sáu mét của những người quần chúng lập thành, để tìm kiếm lấy thân ảnh của gã vừa bị hắn đá bay đi lúc này.

Những người quần chúng xung quanh khi trông thấy Đình Tấn nhìn về phía của họ thì không tự chủ được rung mình một cái, lùi về phía sau mấy bước.

Nhờ vậy, Đình Tấn rất nhanh thì trông thấy gã đàn ông mặc áo comple đen đang ôm bụng, lồm cồm bò dậy. Phông chùng cú đá vừa nãy của Đình Tấn cũng đã phế đi một nửa sức chiến đấu của đối phương rồi.

Đình Tấn cũng không câu giờ nữa, nhanh chóng cất bước đi về phía đối phương. Nhưng bỗng nhiên, từ trong đám đông quần chúng đột ngột lao ra ba, bốn tên đàn ông cao lớn khác mặc áo khoác dày và quần dài ủi thẳng về phía Đình Tấn.

Mấy gã này đều có một đặc điểm chung là mặc thường phục chứ không mặc comple giống như hai gã trước đó đã công kích Đình Tấn. Chắc cỡ lẽ, bọn họ là cùng một bọn với nhau nhưng chia ra hai nhóm để phục kích và hành động.

Tuy nhiên, điều đó cũng không quan trọng lắm đối với Đình Tấn. Khi trông thấy đối phương đang cúi người ủi tới, hắn cũng không chần chừ gì, ngay tức khắc làm ra phản ứng nhún người nhảy về phía trước mặt.

“Búa Và Rìu”

Một đòn quen thuộc của Ameerah được Đình Tấn học lóm từ lâu, đến bây giờ mới có cơ hội sử dụng ra, với một kỹ thuật cực kì bài bản giống như đã được hắn luyện tập rất nhiều lần.

Dù rằng không có nội khí như nàng, nhưng đôi chân lực lưỡng của hắn lại trông có vẻ như có sức mạnh công phá lớn hơn rất nhiều. Chắc có lẽ là do kỹ thuật sử dụng đòn “Búa Và Rìu” này của Đình Tấn chuẩn hơn Ameerah rất nhiều.

“Ầm ầm”

Hai chân hắn mạnh mẽ đánh lên đầu và vai của gã đàn ông trước mặt, hạ gục hắn chỉ trong chớp mắt.

Vừa đáp hai chân xuống đất, Đình Tấn lại tiếp tục bật người bay tới một gã đàn ông khác đang ở bên cánh trái của hắn, tung một đấm vào mặt của đối phương.

“Bịch”

Giống như Superman đấu với người thường, khi nắm đất của Đình Tấn va chạm vào mặt của đối phương thì lập tức dính chặt vào nhau. Tới lúc gã đàn ông kia bị nắm đấm đè ép, đập người lên trên mặt đất thì mới rời khỏi nhau.

Đình Tấn nhanh chóng xoay người muốn tiếp tục xông tới một gã khác đang chạy tới thì bất thì linh, một tên ẩn nấp trong đám đông quần chúng ở phía sau lưng hắn bất thành linh lao ra, kẹp chặt lấy hai cánh tay của hắn.

Nhìn thấy có một tên đang xông tới muốn ủi vào bụng của mình, Đình Tấn không chậm trễ một phút giây nào, lưng tựa lên gã đang ôm lấy mình, chân nhún mạnh, bật người lộn ngược lên không.

“Ầm...”

Cả hai tên xã hội đen đụng mạnh vào nhau.

Đã được giải thoát khỏi vòng kim kẹp, Đinh Tấn lộn ngược một vòng trên không, sau đó hai chân đạp mạnh lên một gã đàn ông bật người bay về phía trước.

Phản lực mạnh mẽ làm Đinh Tấn phải ngã lộn ra đất vài vòng trên mặt đất để giảm bớt tốc độ, rồi mới bật người đứng dậy ngay sau đó.

Toàn bộ quá trình chiến đấu không quá 2 phút, xung quanh khoảng đất trống do đám đông quần chúng dành ra lúc này đã có sáu tên đàn ông nằm la liệt trên mặt đất.

Đinh Tấn liếc mắt nhìn xung quanh một vòng, thì mới bất ngờ phát hiện trong lúc mải mê chiến đấu, hắn đã bỏ quên mất cô gái trẻ lúc này.

Đến khi nhìn về phía vị trí trước đó của cô gái kia thì hắn trông thấy gã đàn ông cầm roi điện đã vác được nàng lên vai.

Hơi híp mắt lại, Đinh Tấn cất bước chậm rãi đi về phía gã đàn ông đó mà không có bất cứ sợ hãi gì.

“Bíp bíp...”

“Đã có xảy ra xô xát, xin mời toàn bộ mọi người có mặt ở đây đứng im tại chỗ. Bảo an của sân bay đang trên đường tới đây.”

Cùng lúc đó, từ phía trên không trung đột ngột vang lên một âm thanh giọng nói của máy móc.

Mọi người liếc mắt nhìn lên thì mới biết, đó là do chiếc máy bay drone mini có gắn camera quan sát phát ra.

Phong cảnh cuộc chiến đấu của Đinh Tấn và đám người xã hội đen này, cùng với đám đông vây xem xung quanh đã làm cho bảo an chú ý tới rồi.

“Đứng im đó cho ta!”

Dường như bị âm thanh thông báo của chiếc máy bay drone quan sát kia và sức chiến đấu kinh khủng của Đinh Tấn kích thích, gã đàn ông đang vác cô gái trẻ trên vai đã đưa ra quyết định liều mạng.

Hắn vừa rút súng ra chĩa về phía Đinh Tấn, vừa hét lớn một tiếng.

Đinh Tấn nhếch mép cười khinh thường dường như cũng không hề có bất cứ sự sợ hãi gì. Hắn vẫn giữ vững tốc độ tiếp tục bước đi về phía trước.

Bất quá, những chuyện xảy ra ngay tiếp theo sau đó lại làm cho sắc mặt của hắn trầm xuống số âm độ, đôi chân mày cũng cau chặt lại với nhau.

Từng tên đàn ông xã hội đen vừa bị hắn đánh cho một trận nhưng bị thương không quá nặng dần dần gắng gượng đứng dậy.

Bấy nhiêu đó thì vẫn chưa đủ để làm cho Đinh Tấn có phản ứng như vậy, chủ yếu là trong tay của bọn chúng đều có súng. Mà hơn thế nữa, bọn chúng đều sử dụng súng laser chứ không phải loại súng đạn đồng bình thường.

Nếu như một người dùng súng, Đinh Tấn có thể hoàn toàn không có bất cứ sự lo lắng nào bởi lẽ “Không Vật Thuật” của hắn có thể không chế không cho bọn họ bóp cò súng.

Nhưng với bốn, năm người cùng một lúc chĩa súng về phía hắn thì điều đó không khỏi làm cho hắn có chút khó xử.

Bởi vì lúc này đây máy bay drone mini gắn camera quan sát đã bay ở sát trên đầu của hắn. Nếu như hắn ra tay thì ắt hẳn sự việc này sẽ bị camera quay chụp lại toàn bộ.

Với một người thì hắn có thể âm thầm sử dụng “Không Vật Thuật” làm lệch đi hướng bắn của đối phương, điều đó sẽ vô tình làm giảm đi khả năng bị phát hiện ra năng lực đặc biệt của hắn.

Còn nếu như với bốn, năm người cùng một lúc không chế, không chỉ sẽ rất khó khăn để dùng “Không Vật Thuật” điều khiển bọn họ, mà hơn thế nữa là khả năng bị phát hiện sẽ tăng cao lên rất nhiều.

Nhiệm vụ lần này của hắn đến đây là để lấy lại thông tin mật mà không để lộ bất cứ chứng cứ nào về sự hiện diện và năng lực của mình. Nếu để máy quay ở sân bay ghi lại những năng lực đặc biệt này thì chuyến đi lần này xem như là phí công hết, thậm chí còn có thể làm liên lụy đến những người đồng đội của hắn.

Nhìn tên đàn ông xã hội đen đang vác cô gái trên lưng mình, vừa hù dọa đám đông quần chúng nhường đường, vừa chậm rãi bước lùi về phía sau, nơi có một chiếc xe đang đợi hắn ngoài sảnh chờ sân bay, Đinh Tấn trầm mặt, trong lòng phân vân có nên ra tay hay là không.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 296: Buông bỏ, rời sân bay

Mãi phân tâm suy nghĩ, trong lòng Đinh Tấn chẳng khác nào có một cuộc tranh đấu giữa trái tim và lý trí.

Hắn không phải là một người máu lạnh, thế nên lúc này mới liều lĩnh nhúng tay cứu cô gái trẻ và mạo hiểm ra tay đánh nhau với đám người xã hội đen này dù rằng điều đó có khả năng làm hắn bị lộ ra thân phận thật sự của mình.

Nhưng đến bây giờ, khi đám người này đã bị dồn ép vào đường cùng lấy ra vũ khí công nghệ cao thì cục diện càng lúc càng căng thẳng hơn. Với súng laser, Đinh Tấn không thể nào dễ dàng mà né tránh đạn laser được. Do tốc độ của hắn vẫn chưa đủ nhanh để vượt qua tốc độ của viên đạn laser có vận tốc gần bằng với vận tốc ánh sáng.

Nếu như không sử dụng kỹ năng “Khổng Vật Thuật” làm ảnh hưởng đến hành động của đối phương, thì có thể nói Đinh Tấn gần như không có cơ hội nào để tránh được viên đạn laser.

Hiện tại, lý trí đang mách bảo với Đinh Tấn rằng.

- “Hãy dừng lại tại đây là được rồi, ngươi không thể làm gì thêm nữa để cứu cô gái kia được đâu. Điều đó không đáng với những gì mà ngươi phải đánh đổi.”

Bởi nếu tiếp tục ra tay, khả năng bị lộ ra năng lực “Khổng Vật Thuật” sẽ càng cao hơn rất nhiều. Chính vì thế, Đinh Tấn chỉ đành đưa ra quyết định bỏ cuộc, không nhúng tay quá sâu vào chuyện này nữa.

Những người quần chúng xung quanh vì sợ bị liên lụy bắt làm con tin hoặc trúng đạn laser nên đều run rẩy, tách qua một con đường, thậm chí còn có người đã bỏ chạy đi nơi khác vì sợ ăn đạn lạc.

Ở trong ga sân bay, những bóng dáng của nhân viên bảo an ở sân bay đã xuất hiện và đang nhanh chóng chạy tới nơi đám người tụ tập xung quanh hiện trường xảy ra vụ xô xát giữa Đinh Tấn với những gã xã hội đen này.

Đinh Tấn vì không thể ra tay, nên cứ đứng im im tại chỗ không làm ra bất cứ hành động nào khác. Ánh mắt sắc lạnh của hắn vẫn nhìn chăm chăm lấy mấy gã đàn ông xã hội đen vừa bị mình đập cho một trận toi bời lúc này.

Thế nhưng nào có ai biết được đang có một cỗ cảm phẫn, tức giận cuộn trào lên bên trong lòng hắn.

Đã từng trải qua những ngày tháng sống trong tận thế, bị quái vật xâm lấn săn đuổi, hắn dĩ nhiên đã phải tận mắt chứng kiến rất nhiều người thân thiết, hay anh em và đồng đội của mình ngã xuống, chết trong miệng của quái vật mà lực bất tòng tâm, không thể làm được gì, cũng không thể ra tay trợ giúp.

Đến bây giờ, cái cảm giác ấy lại đang trở dậy khi hắn tận mắt nhìn cô gái trẻ tuổi vừa cầu cứu mình lại bị người khác bắt đi. Mặc dù có sức lực để đứng ra can ngăn nhưng hắn lại không thể sử dụng. Cái cảm giác đó đối với hắn chẳng khác nào như một con dao đang ghim vào trong tim Đinh Tấn.

Đôi bàn tay của hắn lại đang siết chặt vào nhau, móng tay cắm sâu vào da thịt đã rỉ ra máu. Phóng chừng ngay lúc này đây, Đinh Tấn đang phải cố gắng kìm nén không cho tâm trạng của mình vì quá kích động mà không nhìn được phải ra tay, dẹp loạn đám người này cứu lại cô gái trẻ kia.

Dần dần, đám người xã hội đen lúc này cũng đã hoàn toàn rút đi khỏi khu vực sảnh chờ sân bay. Gã đàn ông vác trên vai cô gái trẻ vút nằng vào trong một chiếc xe SUV như vút một bao rác. Sau đó cả đám bốn, năm người thay phiên nhau tiến vào trong xe.

Ngay khi chiếc xe xả khí, bắt đầu bay lên khỏi mặt đất rồi lao vút đi, rời khỏi sân bay, một đám người bảo an hơn mười người nhanh chóng chen lấn, vượt qua hàng rào cản của đám đông quần chúng, tiến vào khu vực khoảng đất trống, nơi chiến trường của Đinh Tấn với đám người xã hội đen lúc này.

- “Có chuyện gì xảy ra? Ngươi là người tham gia đánh nhau, gây rối loạn trật tự ở đây có phải không?”

Một tên bảo an dẫn đầu nhóm, tiến đến bên cạnh Đinh Tấn trầm giọng hỏi. Bộ dạng phòng thủ của dEKbDMFb hắn, giống như là đang lo sợ Đinh Tấn sẽ ra tay đánh mình như đánh những tên xã hội đen lúc này.

Đôi mắt lạnh lùng nhìn qua đám người bảo an, Đinh Tấn giọng nói có chút khàn khàn, gằn từng chữ.

- “Ngươi mù hay không thấy bọn chúng sử dụng súng chữa vào người ta rồi bắt có cô gái kia đi?!”

Chắc có lẽ vì đã phải cố gắng kìm nén cảm xúc quá lâu, nên tâm trạng của Đinh Tấn bây giờ cũng không được tốt cho lắm.

Với lại, hắn dĩ nhiên cũng đã đoán biết được đám người bảo an này chỉ là đang hù dọa, tìm người để bắt về làm báo cáo tránh cho bị người cấp trên phạt bọn họ mà thôi. Chứ với nhiều máy bay drone mini có gắn camera quan sát như vậy thì làm sao mà bọn họ không biết chuyện gì đang xảy ra được kia chứ.

Nói đoạn, Đinh Tấn dứt khoát xoay lưng rồi đi trở lại khu vực công ra số 15 theo như đã hẹn trước đó với cả đội. Hắn đã phí phạm thời gian ở đây quá

hiều rồi, có lẽ bọn họ đã tìm được người liên lạc và đã tới đó trước, đang chờ mỗi mình hắn trở về đây.

Trông thấy Đình Tấn muốn rời đi, gã bảo an kia vội vàng tiến tới, giờ tay muốn bắt lại tay áo Đình Tấn, đồng thời gất giọng quát lớn một tiếng,

‘Soạt’

- “Ngươi khoan đi đã, theo chúng ta trở về lấy lời khai rồi đợi điều tra viên đến kiểm tra nữa.”

Bị lời kéo lại, Đình Tấn dừng bước, từ từ xoay người lại. Ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm lấy đối phương, hắn nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- “Buông tay!”

Bất quá, dường như không sợ gì mấy đối với Đình Tấn, nên gã bảo an này vẫn chưa hề có bất cứ hành động nào khác. Điều này càng không khỏi làm cho Đình Tấn thêm tức giận, hơi híp mắt lại nhìn đối phương.

Đột nhiên, Đình Tấn liền bắt ngờ ra tay. Hắn vung mạnh cánh tay, thoát khỏi sự níu kéo của gã bảo an. Đồng thời, bàn tay cũng giờ lên cao, chụp vào cổ họng của đối phương.

Sức mạnh vượt qua gấp mấy lần người thường bắt đầu bộc phát ra. Đình Tấn từ từ siết chặt ngón tay, cánh tay cũng chậm chạp giờ lên cao, kéo theo cả thân thể to lớn của gã bảo an kia.

Cả thân thể bị nhấc bổng lên khỏi mặt đất, gương mặt gã bảo an kia lập tức trở nên kinh hãi. Cổ họng bị siết lại làm cho hắn không thở được, hai tay đưa lên chụp vào bàn tay của Đình Tấn như muốn tháo gỡ nó khỏi cổ họng của gã, đồng thời đôi chân cũng vùng vẫy thật mạnh để thoát khỏi sự khống chế của Đình Tấn.

- “B...uồn...g...t...ay”

Gã bảo an thều thào kêu ra một tiếng đứt quãng, gương mặt của gã dần dần trở nên tím đi, gân xanh cũng nổi lên cuồn cuộn trên mặt vì thiếu ôxy.

- “Mau buông tay!”

- “Dừng tay!”

- “Nếu không buông tay chúng ta sẽ nổ súng!”

...

Trông thấy Đình Tấn có hành động dùng vũ lực như vậy, mấy gã bảo an còn lại mới giật mình kinh ngạc đứng đờ người ra một lúc. Đợi đến khi gã bảo an bị Đình Tấn bắt lại kia kêu rên một tiếng, bọn họ mới kịp hoàn hồn lại, vội vàng lấy ra súng điện chia về phía Đình Tấn rồi hét lớn.

Đình Tấn chậm rãi ngẩng mặt, dời tầm mắt về phía những gã bảo an này.

Những gã bảo an này khi đối diện với ánh mắt của Đình Tấn thì không khỏi trở nên sợ hãi một chút. Trước đó bọn họ cũng đã quan sát đoạn phim ghi hình của hắn với đám người xã hội đen kia. Chính vì thế bọn họ cũng hơi sợ sệt với vũ lực của đối phương.

Trông thấy Đình Tấn không có dấu hiệu muốn buông tay, một gã bảo an đã không nhịn được bóp lấy cò súng, bắn ra một sợi dây lưới điện về phía hắn.

‘Bật...xoẹt xoẹt...’

- “Ahhh...”

Tiếng dòng điện cao thế, khi bị kích hoạt cùng với một tiếng kêu thảm thiết liền vang lên. Nhưng đó không phải là của Đình Tấn bởi vì hắn đã kịp thời nhấc thân thể của gã bảo an đang bị khống chế trong tay mình ra đón đỡ viên đạn của khẩu súng điện đó.

Đình Tấn liếc nhìn gã bảo an vừa bóp cò súng điện một chút, sau đó mới chậm rãi buông thả gã bảo an trong tay mình xuống rồi thản nhiên nói giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

- “Đây là do các ngươi bắn, không phải do ta làm đấy. Đừng có tưởng ta không biết ý định của các ngươi. Nếu muốn tìm người để đem ra làm bia đỡ đạn thì bắt tên xã hội đen kia về mà tra hỏi, đừng có làm phiền đến ta. Nếu để ta tức giận lên, không chừng ta sẽ đâm đơn khởi kiện công ty hàng hàng không của các người để người mang vũ khí nguy hiểm vào sân bay thì coi như các ngươi xong đời!”

Giọng nói càng về sau thì càng trở nên lạnh lùng hơn, đồng thời hắn cũng đưa tay ra chỉ về phía một gã xã hội đen bị hắn cho ăn một đòn “Búa Và Rìu” vẫn còn đang bất tỉnh nhân sự ngay cách đó không xa.

Nói dứt câu, hắn không chần chờ chút nào xoay người rời đi. Điều này không khỏi làm cho những gã bảo an cũng bị đổ mồ hôi hột theo, không dám tiến lên ngăn đón hắn nữa.

Một vài tên bảo an đầu óc nhanh nhẹn lập tức nhận ra ẩn ý trong lời nói của Đình Tấn nên liền nhanh chân tiến lên vây quanh gã đàn ông đó, làm ra hành

động không chế đối phương lại. Rất có thể gã xã hội đen đang nằm bất tỉnh trên mặt đất này chính là một lối thoát cho bọn họ.

Về phần Đình Tấn. Hắn không nhanh không chậm bước đi, lẩn vào trong đám đông quần chúng xung quanh, hướng trở về phía cổng số 15 của sảnh chờ sân bay mà đi.

Nhưng điều bất ngờ lại xảy ra, ngay khi hắn bước vào trong đám đông không lâu thì đột nhiên có một bàn tay giơ ra bắt lấy tay hắn. Sau đó thì lại có một giọng nói vang lên bên tai hắn.

- “Kami-sama. Đi theo ta!”

Người này nói đoạn một câu cụt ngủn, thì nhanh chóng lôi kéo Đình Tấn lẩn trốn vào trong đám đông rồi chạy đi.

Tuy rằng kẻ này không nói cho hắn biết mình là ai nhưng chỉ cần nghe được hai chữ ‘Kami-sama’ thì Đình Tấn lập tức nhận ra thân phận của đối phương ngay tức thì. Chính vì thế, hắn mới ngoan ngoãn đi theo sự lôi kéo của đối phương.

Sau hơn 10 phút chạy vòng vèo khắp nơi trong đám đông người ở sảnh chờ sân bay, cả hai người mới về một chiếc xe khác lớn 25 chỗ ngồi đậu ở trên đường đi vào của cổng ra số 15.

Tiến vào trong xe, Đình Tấn nhận ra chín người trong đội đã có mặt đông đủ đồng thời còn có thêm bốn người lạ mặt khác, bao gồm ba nam và một nữ.

- “Người quả thật là biết gây chuyện mà, mới vừa đến nơi mà đã bắt đầu gây ra rắc rối rồi.”

Lúc này, người đã dẫn dắt Đình Tấn đi đến đây mới lên tiếng, đồng thời cũng kéo ra mũ trùm đầu, để lộ ra gương mặt của hắn.

Đây là một cô gái trẻ, mái tóc vàng óng, ngũ quan cũng rất hấp dẫn. Đặc biệt quyết rũ, chính là đến từ mắt xanh như biển sâu của nàng, muốn hút cả tâm hồn người vào bên trong, cùng với chiếc mũi ốm và cao tạo thành một nét đặc trưng của một cô gái phương tây.

- “Ta chỉ vô tình bị kéo vào thôi chứ cũng không phải là muốn nhúng tay.”

Nghe lời nói của đối phương, Đình Tấn cũng chỉ biết lắc đầu, cười trừ nói vài câu chối tội cho qua.

Vansy cũng không nhịn được thái độ của hắn nên liền gắt giọng phát biểu.

- “Nhiệm vụ là trên hết, người làm gì thì làm nhưng đừng có quấy rối làm liên lụy đến mọi người.”

- “Thoải được rồi đừng cãi nhau. Chúng ta trở về điểm hẹn đi rồi bàn chuyện nhiệm vụ sau.”

Cô gái tóc vàng dẫn dắt Đình Tấn tới đây trông thấy tình hình càng lúc càng căng thẳng nên vội vàng lên tiếng ngắt lời. Ngăn không cho sự việc đi quá xa.

Sau đó nàng liền hướng về một gã đàn ông to con, tóc đen dài ngồi trên ghế lái kêu lên một tiếng.

- “Huy Cường, lái xe đi!”

Gã Huy Cường kia chỉ gật đầu một cái, rồi nhanh chóng điều khiển xe chạy đi.

Bánh xe chậm rãi lăn bánh chạy đi khỏi sân bay. Cô gái tóc vàng lúc này mới chồm ra nhìn qua cửa sổ của xe nhìn lên trên trời, dường như đang xác nhận không có chiếc máy bay drone nào đó bay theo, theo dõi bọn họ.

Riêng Đình Tấn thì cũng không nghĩ gì nhiều về lời nói của Vansy. Dù sao lỗi cũng là do hắn mà ra, cũng không thể chối cãi được gì.

Một hồi lâu sau đó, sau khi đã xác nhận xong không có ai theo dõi, cô gái tóc vàng kia mới quay trở lại ghế ngồi của xe, ngồi bên cạnh Đình Tấn vừa giơ tay ra trước mặt hắn, vừa lên tiếng giới thiệu.

- “Xin chào, ta là Truy tá Rose, người chịu trách nhiệm bố trí và sắp xếp kế hoạch cho lần hành động này. Hi vọng chúng ta sẽ có thể hợp tác tốt với nhau, thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ rồi an toàn trở về nước.”

- “Thiếu tá Đình Tấn, hội trưởng [The Alliance]. Rất hân hạnh được cùng chung nhiệm vụ và hợp tác với người.”

Đình Tấn mỉm cười, bắt tay nàng rồi ngắn gọn đáp lời.

Cô gái lúc này mới cười rồi chỉ từng người trong đội của nàng, đồng thời lên tiếng giới thiệu với Đình Tấn về danh tính của bọn họ.

- “Cô bé kia là Anhien, kỹ thuật viên chịu trách nhiệm bảo đảm an toàn cho thông tin liên lạc của chúng ta không bị bắt cứ ai giám sát.”

Đình Tấn nhìn về phía Rose đang chỉ tới thì trông thấy một cô gái còn rất trẻ, chỉ độ chừng 20 tuổi. Mái tóc đen, dài ngang vai và đáng người nhỏ bé, gương mặt tròn trịa với một cặp kính đen. Một nét đặc trưng của một cô gái gốc Á châu.

Trông thấy Đình Tấn nhìn về phía mình, cô gái trẻ gọi Anhien đó không dám đối mặt với hắn, tiếp tục cặm cụi vào màn hình giả lập máy tính trước mặt

mình.

Rose lúc này mới nói thêm vào.

- “Anhien từ nhỏ rất có thiên phú về máy tính nên được đưa vào chương trình đào tạo huấn luyện đặc biệt. Cô bé có hơi nhút nhát, nên rất ngại tiếp xúc với người lạ.”

Nói xong nàng lại tiếp tục chỉ về phía người tên Huy Cường đang lái xe, và hai gã đàn ông hơi giống nhau, đều có một ánh mắt sắc lạnh đang ngồi ở ghế sau rồi giới thiệu.

- “Kia là Huy Cường, kẻ vận chuyển. Hai người còn lại là anh em sinh đôi Hưng và Cuong, hai kẻ canh gác.”

Đình Tấn nhìn lại từng người, âm thầm ghi nhớ cả tên lẫn gương mặt của họ rồi gật nhẹ đầu một cái ra hiệu mình đã biết rõ.

Thấy vậy, Rose cũng không tiếp tục nói gì nhiều nữa, nằm tựa lưng lên ghế nhắm mắt dưỡng thần chờ đợi cho xe lái về đến nơi trụ sở của đội.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 297: Trở về trụ sở, lên kế hoạch

Vì trọng lượng FQWFqbc quá nặng, chiếc xe khách không thể nào làm được thế kể để bay lơ lửng như với chiếc xe SUV của đám người xã hội đen mà Đình Tấn đã chiến đấu trước đó.

Đội của Đình Tấn và nhóm người gián điệp cứ ngồi trên xe chờ đợi trong buồn chán đến hơn một giờ đồng hồ sau, xe mới dừng lại trước một căn nhà nghỉ có ba tầng lầu, cũng khá rộng lớn.

Cả nhóm 15 người lần lượt xuống xe khuôn vác hành lý của mình vào bên trong nhà.

Bước vào bên trong, Đình Tấn quan sát một vòng, bố trí nội thất bên trong cũng rất bình thường như một ngôi nhà ở cho khách du lịch theo đoàn không hề giống như là một trụ sở của một tổ chức đặc biệt hay gián điệp một chút nào.

Không gian ba tầng lầu, với hơn 15 phòng ở cũng khá rộng lớn đối với 15 người. Theo sự hướng dẫn của Rose, cả nhóm phân chia nhau ra từng phòng riêng biệt.

Bốn người con gái được sắp xếp lên tầng cao nhất, những người còn lại thì phân chia nhau ra từng phòng ở riêng biệt. Duy chỉ có hai anh em Hưng và Cuong thì chỉ ở cùng một phòng và phân công nhau ra canh gác những camera an ninh được gắn ẩn giấu ở xung quanh ngôi nhà.

Một hồi lâu trôi qua, sau khi mọi người đã hoàn toàn thu dọn và sắp xếp xong đồ đạc của mình, Rose kêu gọi cả hai nhóm người Đình Tấn và Vansy cùng nhau đi xuống phòng bếp của ngôi nhà.

- “Có chuyện gì vậy Rose? Nếu là ăn trưa thì không cần thiết đâu, chúng ta đã ăn trên máy bay trước khi đến đây rồi.”

Nhìn đồng hồ, thời gian cũng đã điểm đúng 10 giờ trưa, Trần Hạo nghĩ thầm trong bụng chắc có lẽ Rose đang muốn làm bữa trưa cho cả nhóm thế nên vội vàng lên tiếng ngăn cản.

Bất quá, Rose thì không có ý định như vậy. Nàng tiến đến bên cạnh chiếc tủ bằng gỗ chứa những vật dụng phòng bếp rồi đưa tay vòng ra phía sau chiếc tủ, giống như đang muốn lấy một vật gì ở nơi ấy.

‘Cạch...’

Ngay sau đó, một âm thanh như một vật được tra vào khớp liền vang lên. Chiếc tủ gỗ cũng tự động chậm chạp di chuyển về bên trái. Rose cũng đồng thời lên tiếng giải thích.

- “Đây là phòng bí mật, có cài đặt thiết bị EMP, phát ra sóng điện làm tê liệt hoàn toàn tất cả những thiết bị điện tử. Chúng ta vào đây để họp bàn nhiệm vụ cho an toàn tránh có xảy ra sơ xuất bị nghe lén hoặc bị người khác theo dõi gì khác nữa thì rất phiền phức.”

Trong lúc Rose đang chậm rãi giải thích, chiếc tủ bằng gỗ cũng đã dịch chuyển sang một đoạn lớn, để lộ ra một cánh cửa bằng sắt, ẩn giấu ở phía sau nó.

Đợi cho cánh cửa sắt đã hoàn toàn để lộ ra bên ngoài, Rose chậm rãi cất bước đi đến cánh cửa, đặt một ngón tay của mình vào trong một chiếc lỗ trên cửa. Đây là một loại thiết bị tối tân, dùng để lấy máu và mở khóa cánh cửa sắt kia dựa trên mẫu AND của Rose.

‘Xi...’

Âm thanh không khí thoát ra khe hở do bị áp suất dồn nén phát ra từ cánh cửa sắt, làm cho nó nặng nề, chậm chạp mở ra.

Rose dẫn đầu cất bước, đi xuống cầu thang ở phía sau cánh cửa. Nhóm người của Đình Tấn cũng không chần chừ gì, nối tiếp nhau đi theo Rose.

Tiến vào bên trong là một tầng hầm ngầm với vách tường được dựng nên bởi những tấm thép kiên cố. Sau khi đi xuống hơn ba, bốn mét đường cầu thang, cuối cùng đoàn người Đình Tấn cũng đã đến được một căn phòng khá rộng, với những chiếc ghế được sắp xếp đều nhau thành từng hàng, phía trước là một cái bục cao có gắn một tấm bảng lớn trên tường.

Rose tiến lên bên trên bục cao, đứng trước tấm bảng rồi bắt đầu lớn tiếng nói.

- “Mọi người vào chỗ đi, để ta giải trình kế hoạch cho nhiệm vụ này.”

Chờ cho mọi người lục tục ngồi vào chỗ, Rose mới chậm rãi cất lời thuyết trình.

- “Lần này hành động sẽ chia ra làm ba bước, bao gồm truy tìm, đột nhập và rút lui.”

Nói một câu ngắn gọn, Rose chậm rãi dùng bút vẽ lên trên bảng lớn hình minh họa.

- “Bước thứ nhất truy tìm sẽ bắt đầu vào ngày mai. Theo như những gì chúng ta đang điều tra và truy tung theo dấu vết của tên gián điệp trong khoảng thời gian trước đó, thì rất có thể đối phương có dính dáng hoặc thậm chí là thuộc về một tổ chức có tên gọi ‘Black Angel’ (Thiên Thần Đen).”

Vừa nói, Rose vừa giơ tay lấy ra một vài tấm hình ảnh lớn rồi dùng kim đính lên trên bảng. Tay nàng chỉ vào tấm ảnh của một người đàn ông, râu ria xồm xoàm, tóc nhuộm đủ màu rồi nói.

- “Đây là T.O.A, chủ của một chuỗi những quán bar và khu giải trí lớn ‘Tình Bạn 3511’. Hắn là trùm buôn lậu thuốc phiện và vũ khí nóng lạnh, công nghệ cao. Đồng thời hắn cũng là cánh tay phải đắc lực, người đại diện của Jack Smith ở khu vực Thụy Điển.

Bởi vì nhiều nguyên nhân, từ lực lượng phòng thủ và thiếu sự chuẩn bị nên lần theo dõi trước đó, chúng ta đã bị mất dấu của tên gián điệp tại đây. Chính vì thế nên quán bar ‘Tình Bạn 3511’ này sẽ là mục tiêu vào đêm nay. Nhiệm vụ chủ yếu sẽ là truy tìm ra thông tin về cơ sở bí mật của tổ chức ‘Black Angel’ (Thiên Thần Đen).

Chúng ta sẽ phân ra làm hai nhóm, Vansy ngồi cùng với đội của mình là một nhóm. Nhiệm vụ của các người là phòng thủ và yểm trợ, nếu như bị phát hiện thì sử dụng năng lực của các người để giải vây cho chúng ta trốn thoát đi.

Còn Thiếu tá Đình Tấn có thể người vẫn chưa quen thuộc với phương pháp và phong cách hành động của đội đặc nhiệm nên ta sẽ theo đội của người làm thành một nhóm để đề phòng có gì bất trắc xảy ra thì vẫn có thể xử lý được. Chúng ta sẽ có nhiệm vụ là tìm cách len vào bên trong khu vực cấm của quán bar để bắt cóc tên T.O.A về, bên cạnh đó nếu có cơ hội thì cũng tranh thủ tìm một số tài liệu về tổ chức ‘Black Angel’ (Thiên Thần Đen) này cùng với trụ sở bí mật của nó nữa.”

Rose nói ra một loạt những sắp xếp rồi ngừng lại một hồi để cho mọi người tiêu hóa hết. Dường như những thứ này đã được nàng chuẩn bị sẵn từ trước đó rất lâu rồi nên không hề có vướng mắc gì nhiều.

Bất quá, nàng vẫn bỏ sót một điều là thực lực của nhóm người Đình Tấn, phòng chừng trước đó Báo Đen cũng không có nói qua với nàng về điều này.

Lựa chọn những người có thực lực mạnh mẽ để làm nhiệm vụ phòng thủ, yểm trợ thì quả thật không có sai. Cái sai của Rose chỉ là nàng chọn không phải là những người có thực lực mạnh nhất trong nhóm.

Chính vì thế mà khi nghe được Rose nói ra sắp xếp như vậy, Vansy không tự chủ quay đầu nhìn về phía Đình Tấn, với một ánh mắt khá quái lạ.

Tuy nhiên, Rose cũng không quan tâm nhiều lắm tới biểu hiện của mọi người. Sau khi nói xong thì nàng bắt đầu cặm cụi lục lọi trong một góc của tầng hầm này rồi lấy ra một chiếc hộp sắt cũng khá lớn. Bên trong có cất chứa rất nhiều thiết bị tối tân dành cho điệp viên.

Cầm trong tay một vật như một cái kẹp bấm lỗ trên giấy, Rose tiếp tục lên tiếng giải thích công dụng của nó.

- “Đây là một chiếc máy liên lạc siêu nhỏ, được chạy bằng điện cực trên cơ thể con người. Các người chỉ cần dùng cái kẹp này bấm vào trên daί tai của mình là được, máy liên lạc sẽ tự động được gắn vào bên trong daί tai của các người.”

Dứt câu, nàng vứt cái kẹp đó về phía Vansy đang ngồi ở hàng đầu.

Giống như đã biết rõ cách sử dụng vật này từ trước, Vansy lạnh lùng không nói một lời nào, đưa chiếc kẹp lên tai, kê vào daί tai của mình rồi bấm mạnh một cái.

‘Kịch’

Chỉ hơi nhú mảy một cái, Vansy cũng không kêu rên dù chỉ một tiếng sau đó liền đưa cho Đỗ Lễ đang ngồi bên cạnh mình.

Nuốt một ngụm nước, Đỗ Lễ cũng bắt chước theo hành động lúc này của Vansy. Nhưng mà phòng chừng hắn có hơi sợ về món đồ vật này nên làm cũng

không đứt khoát như Vansy cho lắm.

Tiêu tốn một chút thời gian, mọi người mới chuyển tay nhau gắn máy liên lạc vào trong dải tai của mình xong. Rose mới tiếp tục lấy ra một thứ đồ vật khác nữa rồi giải thích công dụng của nó.

- “Đây là bông tai, có gắn camera quan sát và cũng là thiết bị định vị công nghệ cao. Nó có thể lẫn tránh và ẩn giấu với phần lớn những thiết bị máy quét tiên tiến nhất ở thời điểm hiện tại.

Các người đeo nó lên trên lỗ tai của mình, nếu có gặp phải bất trắc hay có phát hiện gì thì lập tức bấm lên mặt đá quý có gắn ở bên trên bông tai. Nó sẽ phát ra tín hiệu báo động về cho Anhien. Sau đó nàng sẽ thông qua thiết bị liên lạc để hướng dẫn chúng ta tiến đến nơi phát ra tín hiệu.

Khoảng cách giới hạn của nó là 5 km xung quanh nơi đặt máy thu sóng cho nên các người phải cẩn thận tính toán đường để nó rời khỏi tầm phát sóng.”

Lấy ra 10 cái bông tai, Rose phân phát cho từng người có mặt trong tầng hầm này. Riêng nàng thì đã mang sẵn một cái rồi nên có thể những người gián điệp khác ở đây cũng đã mang sẵn.

Đình Tấn cầm trong tay chiếc bông tai có đính một viên đá quý màu đen khá quen thuộc này. Trong thời điểm tận thế, hẳn dĩ nhiên đã từng sử dụng qua loại thiết bị này, nhưng mà dĩ nhiên là chức năng của nó tiên tiến hơn vì nó còn có tích hợp chức năng như một chiếc máy liên lạc thông qua vệ tinh luôn rồi.

Đợi cho mọi người đeo bông tai xong, Rose lại lấy tiếp ra 10 khẩu súng laser mini, chỉ nhỏ bằng lòng bàn tay có thể bỏ gọn vào trong túi áo.

- “Đây là súng laser mini, tầm bắn 500 mét, sức sát thương 500 mW, độ xuyên thủng 10 cm và 10 phát bắn cho một băng đạn. Mỗi người một khẩu để phòng thân.

Do lần này nhờ có tổng thống đi qua nơi này trước nên chúng ta mới có thể chuẩn bị một số lượng đồ vật cầm có kỹ thuật cao như vậy. Chứ nếu không thì chắc có lẽ phải mua hàng dỏm từ tên T.O.A kia hoặc hành động mà không có thiết bị hỗ trợ rồi.”

Giải thích xong, Rose lại tiếp tục phân phát cho từng người.

Sau khi phân phát xong đồ vật, Rose quét nhìn một vòng những người có mặt trong căn phòng rồi cất giọng hỏi.

- “Có ai còn có thắc mắc gì không?”

Đúng lúc này, Đình Tấn lại giơ tay, rồi bình tĩnh đặt câu hỏi.

- “Buổi trưa này ta có thể ra ngoài không?”

Nghe được câu hỏi của Đình Tấn, Rose hơi nhíu nhíu đôi chân mày của mình, trầm giọng hỏi lại.

- “Người muốn đi đâu?”

- “Ra ngoài mua ít đồ vật thôi.”

Đình Tấn thân nhiên trả lời nàng.

Đảo mắt một vòng, Rose dường như suy nghĩ lợi và hại. Trước đó nàng đã nhận được tin liên lạc của Báo Đen báo trông chừng Đình Tấn, vì có thể hắn đang có âm mưu dự định làm chuyện gì đó. Chính vì thế mà bây giờ nghe được câu hỏi của Đình Tấn thì nàng mới phân vân như vậy.

- “Được rồi, nhưng người không được đi quá xa!”

Một hồi lâu sau đó, Rose đã phân tích xong khả năng nguy hiểm cũng không cao nên mới đồng ý gật đầu đồng ý cho Đình Tấn ra ngoài.

Đối với Đình Tấn thì cũng không có phản ứng gì quá nhiều. Mục đích của việc ra ngoài lần này của hắn cũng không phải là đi truy tìm tung tích của ‘Viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp’, mà là thật sự đi mua sắm một ít đồ vật thôi.

Trước đó, Thành Chủ Albert đã giao cho hắn một tấm da có ghi lại phương pháp thu phục và sử dụng ‘Viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp’. Trong đó có nhắc đến việc phải chuẩn bị một loại nước thuốc hỗ trợ cho việc thu phục và trấn áp viên đá.

Mà có một điều bất tiện là những thứ này đều bao gồm những đồ vật cấm, không được phép mang lên máy bay. Chính vì thế mà Đình Tấn không thể nhờ Lý Uyên chuẩn bị từ trước, chỉ có thể đợi đến Thụy Điển rồi mới bắt đầu đi thu mua rồi chế tạo mà thôi.

Đã được cấp phép, Đình Tấn chỉ gật nhẹ đầu ra hiệu đã hiểu. Rose thấy vậy thì mới tiếp tục hỏi lại, xem có ai có thắc mắc hay có vấn đề gì nữa không.

Một hồi lâu sau, không thấy ai tiếp tục lên tiếng, Rose mới cất giọng gọi mọi người giải tán.

- “Tốt, mọi người trở về phòng nghỉ ngơi đi. Đêm nay chúng ta sẽ bắt đầu hành động. Nếu như thành công tìm ra thông tin của trụ sở bí mật ‘Black Angel’ (Thiên Thần Đen), ta sẽ tiếp tục giải thích về những bước tiếp theo của kế hoạch.”

Nói đoạn, nàng bắt đầu quá trình thu dọn, dùng dung dịch đặc biệt tẩy đi toàn bộ dấu vết của những thông tin mà nàng ghi lại trên tấm bảng. Đây là một thói quen mà một gián điệp cần phải có, không được để lại bất cứ dấu vết nào có khả năng để lộ ra thông tin về nhiệm vụ của họ, dù là một thứ nhỏ nhất.

Đình Tấn và mọi người thì cũng không để ý chuyện này. Đã biết rõ nhiệm vụ của mình, bọn họ cũng không ở lại đây làm gì nữa, lục tục nối tiếp nhau đi trở lại cầu thang, ra khỏi tầng hầm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 298: Đi thu thập nguyên liệu

- “Các người tranh thủ nghỉ ngơi hoặc tu luyện một chút đi, ta đi ra ngoài mua sắm vài món đồ cần thiết một chút rồi sẽ trở về ngay.”

Vừa đi lên cầu thang ra khỏi tầng hầm, Đình Tấn vừa nói với những người trong đội của mình.

- “Nhớ đừng gây chuyện như lúc ở sân bay nữa đấy. Khu vực này khá nhạy cảm, thành phần bang phái và xã hội đen cũng tụ tập ở nơi này rất nhiều, đừng có đụng chạm nhiều đến ai nếu như người không biết rõ thân phận của đối phương.”

Vansy vốn dĩ rất khó tính và nghiêm túc trong bất cứ nhiệm vụ nào cũng vậy. Thế nên khi nghe được Đình Tấn nói ý định đi ra ngoài, hắn liền không nhận được chêm vào một câu.

- “Biết rồi, ta cũng không phải người lỗ mãng. Trước đó chỉ là tình thế bất buộc thôi.”

Đình Tấn đáp lại một câu, sau đó nhanh chóng chạy ra khỏi tầng hầm, đi đến phòng của mình ở lầu hai để lấy một tờ giấy có ghi sẵn những thứ cần phải mua và chuẩn bị.

Đột nhiên nhớ đến mình không thể mang theo điện thoại hay dùng thiết bị máy móc nào để tìm kiếm những nơi buôn bán mấy đồ vật này, hắn hơi buồn bực ngồi lên giường suy nghĩ tìm kiếm đối sách.

Bất thành linh, một thân ảnh đột nhiên xuất hiện trong đầu của hắn. Thế là Đình Tấn vội vàng chạy nhanh lên lầu ba, đứng trước một căn phòng rồi gõ cửa.

‘Cộc cộc...’

- “Tới ngay tới ngay.”

Một giọng nói nhỏ nhẹ của cô nàng Anhien vang lên từ bên trong.

Rất nhanh thì cửa đã mở, Anhien nhìn thấy người tới tìm mình là Đình Tấn thì không khỏi giật mình kinh ngạc, tay vịn chặt vào cánh cửa, lắp bắp hỏi lại một câu.

- “Người... người tìm ta?”

- “Ừm, ta cần mua ít đồ dùng cần thiết nhưng không biết phải mua ở đâu. Điện thoại hay thiết bị điện tử cũng không được sử dụng, chỉ còn biết lên đây nhờ người thôi.”

Đình Tấn nhẹ giọng giải thích hoàn cảnh của mình cho Anhien, sau đó ánh mắt chờ mong nhìn chăm chăm lấy nàng.

Anhien hơi ngượng ngùng hoặc cũng có thể nói là nhút nhát, không dám nhìn thẳng Đình Tấn mà hỏi tiếp.

- “Được... được rồi... Người... người có đeo máy liên lạc rồi phải không?”

- “Ta đeo rồi.”

- “Ừ, vậy người đi đi. Ta sẽ dùng máy liên lạc để chỉ đường cho người.”

‘Rầm’

Nghe được câu trả lời của Đình Tấn, Anhien cấp tốc đáp lại một câu rồi đóng mạnh cửa phòng lại. Phòng chừng, công việc tiếp xúc với máy tính quá nhiều làm cho nàng đã mắc phải hội chứng sợ hãi khi giao tiếp với người lạ cũng nên.

Đình Tấn ngơ ngác đứng trước cửa phòng, tay gãi gãi đầu cười khổ không thôi. Nhưng rất nhanh thì giọng nói của Anhien đã vang lên bên tai hắn.

- “Alo, người nghe rõ chứ?”

Chiếc máy liên lạc được gắn vào bên dưới dải tai của Đinh Tấn lúc này đã bắt đầu phát huy công dụng của nó. Đã tìm được phương hướng giải quyết, ở đây cũng không còn việc gì để làm nữa, hắn nhanh chóng xoay người rời đi khỏi nơi này đồng thời cũng lên tiếng báo cho Anhien một câu.

- “Nghe rõ”

- “Người cần mua đồ gì?”

- “Máu rắn, tốt nhất là rắn Nam Mỹ có kích cỡ trên 10 mét.”

Nghe được câu hỏi của Anhien, Đinh Tấn không chậm trễ chút nào nói ra món đồ vật đầu tiên cần phải mua.

Dòng máu lạnh của loài rắn là một trong những nguyên liệu cần thiết nhất để kích hoạt cho ‘Viên đá bị nguyên rủa Bjorketorp’ có thể hoạt động trở lại sau nhiều năm ngủ say.

Hoặc cũng có thể nói, đây chính là vật môi giới dùng để đánh thức linh hồn của con quỷ đang bị giam cầm và ngủ say bên trong viên đá.

Ở đầu bên kia máy liên lạc, Anhien nghe được yêu cầu của Đinh Tấn thì không khỏi tái xanh cả mặt. Giọng nói nàng run run, cứ tưởng là mình nghe lầm nên tin hời lại.

- “Người nói... nói lại, cần... cái gì?”

- “Máu rắn!”

Đinh Tấn nhanh chóng quả quyết xác nhận lại một lần nữa cho Anhien.

Bất quá, đợi đến khi hắn ra khỏi nhà nhưng Anhien vẫn chưa nói thông tin gì ra cho hắn cả.

- “Alo, người vẫn còn kết nối chứ Anhien?”

Sợ rằng Anhien bị mất kết nối, Đinh Tấn vội vàng lên tiếng hỏi lại.

- “Ta... ta đây, người cần mua thứ đó để làm gì chứ?!”

Dường như có chút kinh sợ vì món đồ vật mà Đinh Tấn muốn mua, giọng nói Anhien tràn đầy bất an nói.

- “Ta biết phương pháp cổ xưa để chế luyện thuốc bổ cho cơ thể, tăng cường sức mạnh của mình. Người cứ giúp ta tìm chỗ bán mấy loại nguyên liệu này là được rồi.”

Anhien im lặng một hồi, sau đó mới lên tiếng.

- “Đi thẳng 200 mét, đến ngã tư đầu tiên thì quẹo trái, sau đó lại đi thẳng khoảng 500 mét thì sẽ gặp được một vườn thú. Người có thể hỏi thăm mấy người công nhân chăm sóc thú trong đó xem thế nào.”

- “Cảm tạ. Món tiếp theo là một nguồn nước suối tự nhiên, người tìm thử đi, đợi ta mua được máu rắn rồi thì nói cho ta biết ở đâu.”

Nhận được sự hướng dẫn cũng rất chi tiết của Anhien, Đinh Tấn vội vàng nói cho nàng biết vật cần tìm tiếp theo, sau đó nhanh chóng lên đường đi đến sở thú theo lời chỉ dẫn.

Nửa tiếng sau...

Cầm trong tay một bịch máu rắn cũng khoảng một lít hơn, Đinh Tấn vừa bước chân ra khỏi vườn thú, vừa lên tiếng nói chuyện một mình.

- “Xong rồi, nguồn suối ở đâu?”

- “Đón xe taxi, thiết lập cho nó đưa người đến con suối Umaru. Đây là con suối tự nhiên gần nơi này nhất.”

Giọng nói của Anhien lại tiếp tục vang lên tai của Đinh Tấn.

Không chậm trễ một phút giây nào, Đinh Tấn vội vàng chạy đến, đón một chiếc xe taxi không người lái gần đó, rồi làm như lời Anhien đã hướng dẫn.

Cứ như vậy, hai người hợp tác với nhau hơn hai giờ đồng hồ. Anhien đưa ra hướng dẫn còn Đinh Tấn thì cứ chạy theo sự chỉ dẫn của nàng.

Đến khi thu mua một món đồ vật cuối cùng thì bất ngờ trục trặc lại xảy ra.

- “Đây là món cuối cùng rồi. Ta cần một bộ xương người hoặc động vật đều được nhưng số tuổi nhất định phải cao hơn 100 năm.”

Đình Tấn vừa FJmQ5On đi trên đường vừa nói ra yêu cầu của món đồ vật cuối cùng. Thực chất món đồ vật này cũng là có tầm quan trọng rất lớn trong việc chế tạo thuốc. Thế nhưng nghĩ đến phản ứng của Anhien từ lúc bắt đầu tìm kiếm đồ vật đến giờ, hắn sợ rằng khi nói ra món đồ vật này thì nàng sẽ lập tức cắt liên lạc đi mất.

Chính vì thế Đình Tấn chỉ có thể chờ đợi, chuyển dời món vật phẩm này đến lúc cuối cùng mới nói ra. Và quả nhiên không ngoài sự dự đoán của hắn, Anhien khi nghe được đến hai chữ “xương người” thì dường như đã bị sốc, im thin thít không thốt lên được một lời.

- “Này... Anhien, người còn đó chứ?”

Lên tiếng kêu gọi nàng, đồng thời Đình Tấn không khỏi lắc đầu, cười khổ không thôi. Hắn nghĩ thầm, làm một tên điệp viên mà lại sợ mấy thứ máu me xác chết như vậy thì quả thật không biết phải nói nàng làm sao nữa.

- “Queo phải đi thẳng 100 mét sẽ có một cái nghĩa trang. Người tự tìm đi, ta không biết gì nữa đâu...”

Đang lúc hắn định gọi thêm một lần nữa thì giọng nói của Anhien liền vang lên. Bất quá, giọng nói của nàng đã không còn dịu dàng, nhỏ nhẹ như trước nữa mà thay vào đó là đang run rẩy.

Phòng chừng cách chế thuốc đầy tà ác của Đình Tấn đã vượt khỏi sự chịu đựng và làm nàng sợ hãi quá nhiều rồi. Bởi nếu muốn tìm loại xương trên 100 tuổi thì chẳng thà hắn nói thẳng rằng mình muốn xương người đi.

Vì động vật thì rất hiếm có giống loài nào có thể sống quá 100 tuổi, thông dụng nhất thì chắc chỉ có loài rùa thôi. Nhưng muốn tìm xương rùa trong thành phố ngay lúc này thì đâu phải là điều dễ dàng.

Tuy vậy nhưng có lẽ là do đã nhận trách nhiệm nên nàng mới bật thốt ra địa điểm của nghĩa trang. Ất hẳn là muốn để cho Đình Tấn đào mộ của người khác để lấy xương.

Đình Tấn thì không quan tâm lắm đến việc đào mộ hay đi mua xương động vật. Hắn chỉ cần đạt được mục đích thì chuyện gì cũng có thể làm.

Hơn thế nữa, hắn cũng không sợ mấy chuyện yêu ma quỷ quái lắm, vì trải qua cái chết một lần thì điều đó gần như đã làm cho hắn không còn biết sợ hãi với cái chết nữa rồi.

Theo như hướng dẫn, Đình Tấn tiến bước đi thẳng đến khu nghĩa trang. Nhìn ánh nắng màu đỏ mặt trời vào thời điểm chiều tà 4 – 5 giờ hắt lên những bia mộ cùng với những cây cối to lớn xung quanh nghĩa trang, hắn cảm giác bầu không khí xung quanh dường như cũng trở nên tối tăm, tĩnh lặng và lạnh lẽo đi rất nhiều.

Chẳng những thế, có những cây cối to lớn trong khu nghĩa trang này cũng đang xào xạt đung đưa theo gió, giống như là có người đang đưa đẩy chúng nó lung lay vậy.

Theo như khoa học và nền công nghiệp ngày càng phát triển, mặc dù đã đưa ra rất nhiều giải pháp bảo vệ nhưng tỷ lệ ô nhiễm của không khí vẫn mỗi ngày mỗi tăng lên.

Vì thế cho nên người ta mới đưa ra một phương hướng giải quyết là thiêu xác sau đó trộn lẫn với đất dinh dưỡng rồi bỏ hạt giống đem trồng nó ở nghĩa trang.

Thân nhân của người chết sẽ xem cái cây đó như là một phần của người thân họ, đồng thời cũng tạo điều kiện gây dựng cây xanh bảo vệ môi trường.

Cho nên khu nghĩa trang này cũng rất rộng lớn và được phủ lên bởi rất nhiều cây xanh. Tổng diện tích chắc cũng có hơn 5 km vuông, với hơn 20 mẫu đất được lấp đầy bởi những bia mộ san sát nhau.

Không hề có chút sợ hãi nào, Đình Tấn bước chậm đi dạo giữa những nấm mộ như đi dạo trong công viên. Hắn muốn tìm ngôi mộ của những người được sinh vào năm 2000 vì chỉ có tầm đó thì xương của bọn họ mới đủ số tuổi 100 năm.

Nhưng từ lúc bước vào đây đến bây giờ, hắn chỉ thấy đa phần đều là ở những năm 2030 trở đi mà thôi. Cao lắm thì có được vài phần một của những người sinh năm 2020.

Gần đó có một ông lão vẫn đang dùng máy đi cắt cỏ, có lẽ ông ta chính là người trông giữ khu nghĩa trang nơi đây. Nhìn thấy Đình Tấn đi dạo trong nghĩa trang vào giờ này làm ông ta không nhịn được có chút tò mò, vì thường thì rất có ít người đi thăm thân nhân vào giờ này.

Tất rồi để máy cắt cỏ xuống một bên, ông ta đi đón đầu chặn lại trước mặt Đình Tấn để hỏi thăm.

- “Này, người muốn tìm mộ của ai?”

Giọng nói khàn đặc của ông lão làm cho Đình Tấn giật mình, thoát khỏi sự tập trung. Hắn cũng không ngờ nơi này lại có người trông giữ. Thế nên hơi suy nghĩ một chút, sau đó hắn mới lên tiếng, bịa ra một lý do.

- “Ta đi tìm mộ của một người họ hàng, nhưng không biết rõ tên. Chỉ biết năm sinh của ông ta là vào năm 2000, lão có biết phần mộ của những người lớn tuổi nằm ở đâu không?”

Thái độ thành khẩn của Đinh Tấn làm ông lão cũng bớt đi phần nào nghi ngờ. Ông ta nhìn xung quanh khu nghĩa trang một chút, sau đó chỉ về một khu đất có vài nấm mộ, cách nơi bọn họ đang đứng có hơn 400 mét, gần với khu nhà thổ để làm lễ khi chôn cất rồi nói.

- “Nơi đó có mấy người sinh năm 1990 tới 2000 người lại đó tìm kiếm xem thử thế nào.”

- “Cảm tạ.”

Đinh Tấn gật đầu nói một tiếng, sau đó liền xoay người rồi đi theo phương hướng mà ông lão canh mộ đã chỉ dẫn.

Nơi ông lão chỉ dẫn đến có sáu ngôi mộ, một nửa trong số đó được chôn cất cách đây 30 năm. Đinh Tấn dời mắt nhìn về phía một ngôi mộ có số năm sinh và năm mất là 1977 – 2017. Nghĩa là chủ nhân của ngôi mộ này chỉ sống được có 40 tuổi mà thôi.

- “Thật là một kẻ không may mà...”

Âm thầm lắc đầu cảm thán thì thào một tiếng, Đinh Tấn dĩ nhiên là muốn lựa chọn ngôi mộ này rồi. Bởi lẽ trong sách chỉ dẫn của Thành Chủ Albert đưa cho hắn có ghi rõ, ngoài việc xương cốt trên 100 năm tuổi thì còn có thêm điều kiện phụ là người chết càng lâu thì tác dụng càng lớn.

Nhìn nấm mộ người đàn ông tên ‘Hồng Quang Minh’ bất hạnh mất sớm này, Đinh Tấn mới không khỏi có chút tội nghiệp hắn, đã chết sớm mà còn không được yên nghỉ, bây giờ phải bị hắn đào lên.

Bất quá vì để đạt thành mục đích của mình, Đinh Tấn không thể làm gì khác hơn. Hắn sau một hồi lâu cầu khẩn, như để an ủi cho đối phương xong thì liền đưa mắt quan sát hoàn cảnh xung quanh mình.

Ông lão canh mộ lúc này đã trở lại với công việc cất cỏ, còn xung quanh bốn bề cũng rất yên tĩnh, không hề có một bóng người. Chỉ là mặt trời thì đang dần dần ẩn nấp xuống phía sau đường chân trời làm cho khung cảnh dần trở nên âm u hơn rất nhiều.

Sau khi đã xác định không có ai đang theo dõi mình, Đinh Tấn bắt tay cho công việc đào mộ.

‘Soạt...’

Dùng dao găm vát sau lưng, Đinh Tấn cắt ra lòng bàn tay của mình một miếng vết thương lớn, rồi theo như thường lệ vẫn làm, giờ nắm tay ra trước mặt để bắt đầu thuật triệu hồi vong linh.

‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

Do phải sử dụng máu để vẽ vòng tròn ma pháp nên tốc độ của hắn cũng không nhanh được. Đến gần một phút sau đó, hắn mới hoàn thành xong phép triệu hồi của mình, vết thương trên tay cũng đang kéo liền da non lại một cách nhanh chóng.

Hồ đen quen thuộc lập tức thay thế vào vị trí của vòng tròn ma pháp được vẽ bằng máu của Đinh Tấn trên mặt đất. Hai con Bộ Xương Chiến Sĩ lục tục, thay phiên nhau bò ra khỏi hồ đen.

Với 640 điểm thuộc tính tinh thần của mình bây giờ, Đinh Tấn có thể duy trì để triệu hồi ra tối đa là 71 con Bộ Xương Chiến Sĩ trong vòng một phút.

Nhưng bởi vì tối nay còn phải làm nhiệm vụ, cho nên Đinh Tấn chỉ có thể triệu hồi ra hai con Bộ Xương Chiến Sĩ để tăng thời gian duy trì lên một khoảng thời gian rất dài mà không hề lo lắng bị tiêu hao quá nhiều.

Hơn nữa công việc đào mộ này cũng không cần quá nhiều, chỉ cần hai con Bộ Xương Chiến Sĩ cũng là dư dả rồi.

Bộ dạng của những con Bộ Xương Chiến Sĩ này cũng giống hệt như là ở trong game không khác gì nhiều.

Nhìn con Bộ Xương Chiến Sĩ cao hơn mình đến gần một cái đầu với chiếc rìu và tấm khiên xương lớn trong tay, Đinh Tấn cũng không khỏi âm thầm thở phào một hơi.

Vì đây là lần đầu tiên triệu hồi ra Bộ Xương Chiến Sĩ ở thế giới hiện thực nên hắn sợ rằng nếu như triệu hồi ra những tên có vũ khí là kiếm hoặc thương thì việc đào đất sẽ khó hơn đối với đám Bộ Xương Chiến Sĩ sử dụng vũ khí là chiếc rìu này rất nhiều.

Ra lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ bắt đầu đập phá một phần của tên đàn ông xấu số này, còn Đinh Tấn thì đứng quan sát xung quanh xem có sự xuất hiện của người nào hay không để kịp thời ra tay ngăn chặn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 299: Trộm mộ, phát hiện lạ

‘Cộp cộp...’

Âm thanh lưỡi búa của hai con Bộ Xương Chiến Sĩ đánh lên trên lớp đá cứng của ngôi mộ lần lượt, nối tiếp nhau vang lên.

Đình Tấn cũng không để ý lắm đến những điều này vì hiện giờ, hắn đang phải dùng 100% sự tập trung của mình để quan sát, cảnh giới khu vực xung quanh, để đề phòng có người phát hiện ra sự tồn tại của hai con Bộ Xương Chiến Sĩ.

Rất may là ông lão canh chừng khu nghĩa trang lúc này đang bận làm việc và cũng cách rất xa nơi hắn đang đứng. Thế nên chuyện hai con Bộ Xương Chiến Sĩ đang đào mộ bị ông ta phát hiện khả năng sẽ rất thấp.

‘Keng’

Một hồi lâu sau đó, đột nhiên có âm thanh va chạm với sắt thép vang lên. Đình Tấn giật mình lập tức ra lệnh cho hai con Bộ Xương Chiến Sĩ ngừng tay, đồng thời cũng xoay người lại kiểm tra.

Lúc này đây, hắn trông thấy hai con Bộ Xương Chiến Sĩ đã đào ra một cái hố sâu đến hơn một mét rồi.

Nhìn lại vị trí lưỡi búa của một con Bộ Xương Chiến Sĩ thì Đình Tấn phát hiện nơi đó đang có một miếng đồ vật màu đen, rõ ràng là một miếng sắt được đóng lên quan tài của người chết.

“Khổng Vật Thuật”

Trong đầu âm thầm gọi lên một tiếng, hắn bắt đầu sử dụng kỹ năng để điều khiển, dọn dẹp những mảnh đất đá còn sót lại xung quanh lưỡi búa của con Bộ Xương Chiến Sĩ này.

Một góc của chiếc quan tài được làm bằng gỗ vàng tâm, có nước sơn màu đen dần dần lộ rõ ra trước mặt của Đình Tấn. Dùng tinh thần của mình chạm chập bao phủ toàn bộ nắp hòm quan tài, hắn đang muốn thử mở hòm bằng kỹ năng “Khổng Vật Thuật” để tiết kiệm thời gian.

‘Cạch cạch...’

Chiếc nắp hòm chỉ bị xô dịch lên không một tí, sau đó lại trở về vị trí cũ của nó. Phòng chừng là do còn có rất nhiều đất đá đang phủ lên bên trên nên trọng lượng của nắp hòm cũng rất nặng, đã vượt ra khỏi khả năng mà kỹ năng “Khổng Vật Thuật” của hắn có thể điều khiển được.

Thế là Đình Tấn chỉ đành ra lệnh cho hai con Bộ Xương Chiến Sĩ tiếp tục đào để mở rộng miệng hố.

‘Tít tít...’

- “Ngươi... ngươi thu thập xong chưa? 6 giờ tối nay chúng ta sẽ khởi hành đó.”

Đúng lúc hắn đang quan sát xem đám Bộ Xương Chiến Sĩ làm việc thế nào thì một âm thanh máy móc cùng với giọng nói của Anhien bất thành linh vang lên bên tai.

- “Ta biết rồi, nửa giờ nữa ta sẽ có mặt ở căn cứ.”

Đình Tấn nhanh chóng trả lời.

Anhien nghe Đình Tấn bảo đảm thì cũng không nói thêm gì nữa, lập tức ngắt kết nối liên lạc. Dường như nàng cũng không muốn nói chuyện nhiều, chắc có lẽ là vì sợ hãi chuyện hắn đi ra nghĩa trang để đào mộ người khác.

Cứ như vậy, hơn 10 phút sau, một miệng hố dài hai mét rộng một mét đã bày ra trước mặt Đình Tấn.

“Khổng Vật Thuật”

Lần này, hắn đã có thể dễ dàng điều khiển cho nắp hòm quan tài di chuyển qua một bên.

‘Rầm...’

Ngay trong khoảnh khắc nắp hòm quan tài vừa lật qua một bên, một mùi ẩm mốc lâu năm và mùi trứng thối xộc thẳng vào trong mũi của Đình Tấn.

Cũng cùng lúc nắp quan tài vừa mở ra thì bất thành linh không biết từ đâu lại xuất hiện một cơn gió lạnh lướt qua mặt của hắn.

‘U...u...’

Kèm theo đó là tiếng gió lùa FnJV9s4U văng vẳng bên tai, nghe như tiếng khóc rên của trẻ con vậy.

Những tán lá cây bị phủ lên một màu đỏ của ánh nắng chiều ở xung quanh đó, dường như cũng bị con gió này làm cho rung động, xô đẩy nhau vang lên những âm thanh ‘Xào xạt...’ liên hồi.

Hơi nhũm nhặn một chút, nhưng với khả năng thích nghi của mình thì Đình Tấn rất nhanh đã quen thuộc với loại mùi khó chịu này. Hắn đưa mắt quan sát phần bên trong quan tài, chỉ có một bộ xương khô màu xám đen do được chôn cất lâu năm và một vài mảnh vải mục nát nằm rải rác xung quanh bộ xương.

Nhìn kích cỡ của bộ xương khô này, Đình Tấn dự đoán gã đàn ông không may kia chắc cũng to con cỡ như mình chứ không kém.

Quan sát một chút, hắn cũng không dây dưa nhiều nữa, mau chóng dùng ‘Khổng Vật Thuật’ điều khiển gắp nhặt từng mảnh xương để vào một cái ba lô đen có mang theo sẵn.

Từng mảnh xương thay phiên nhau bay ra khỏi quan tài, chui vào trong ba lô của Đình Tấn. Mất không quá một phút, hắn đã thu nhặt xong 199 khớp xương của người đàn ông này.

Tuy rằng không hiểu vì lý do gì, người đàn ông này đã bị mất đi 7 khớp xương nữa nhưng điều đó cũng không quan trọng lắm với hắn, vì bấy nhiêu đây cũng đủ để chế luyện rồi.

Dùng tinh thần ra lệnh cho hai con Bộ Xương Chiến Sĩ lấp đất trở lại, Đình Tấn cũng đồng thời sử dụng ‘Khổng Vật Thuật’ để đẩy nắp quan tài trở lại như cũ.

Không mất quá nhiều thời gian, Đình Tấn rút cuộc cũng hoàn thành xong việc che đậy dấu vết, rồi nhanh chóng giải trừ triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ, rồi đi khỏi nghĩa trang này.

Bất quá, lúc rời đi, đột nhiên trong đầu Đình Tấn hiện ra một linh cảm, xuất phát từ bên trong vùng cảm ứng của sóng tinh thần lực, đang khuếch tán ra bên ngoài từ này đến giờ để dò xét xem có người theo dõi hay không.

Hắn cảm giác được dường như đang có ai đó đứng nhìn chằm chằm ở phía sau lưng của mình. Điều đó không khỏi làm cho hắn kinh ngạc, lập tức xoay người lại nhìn xung quanh để kiểm tra.

Quan sát một lúc lâu, ngoài bản thân hắn ra thì hoàn toàn không có phát hiện được bất cứ sự hiện diện của ai khác trong nghĩa trang này nữa. Kể cả ông lão canh gác nghĩa trang cũng đã rời đi từ lúc nào không hay.

Nhìn về phương hướng mà sóng tinh thần lực của hắn cảm ứng được, nơi đó là vị trí của một gốc cây cũng khá lớn, nằm cũng gần ở bên cạnh ngôi nhà thổ để làm lễ an táng của nghĩa trang này. Đình Tấn hơi híu hóp mắt lại, cất bước đi chậm đi đến gần gốc cây đó.

Gốc cây này khá lớn, gần như bằng hai vòng tay của một người mới có thể ôm trọn được nó. Lớp rễ sần sùi bên dưới cũng đang cuộn cuộn nổi lên, giống hệt như những con rắn khổng lồ, quấn quai bò trên mặt đất xốp, phủ đầy những chiếc lá cây đã bị khô héo và đang phân hủy. Đây cũng có thể gọi là một cây đại thụ cũng nên.

Vì gốc cây rất lớn nên ánh sáng mặt trời lúc về chiều cũng gần như bị che khuất gần hết. Đứng dưới gốc cây, Đình Tấn có cảm giác như bầu trời đã sụp tối đi hoàn toàn. Nếu như không phải có ánh sáng từ bên ngoài hắt vào thì chắc có lẽ hắn cũng không thể nhìn thấy được rõ thứ gì dưới gốc cây này.

Không thể quan sát hoàn toàn khu vực xung quanh gốc cây đại thụ này thế nên hắn chỉ có thể vừa đi vừa kiểm tra xung quanh, từ gốc đến ngọn cây.

Thế nhưng sau khi bỏ ra thời gian để đi đến những hai vòng xung quanh gốc cây, hắn vẫn không hề phát hiện ra được có ai ở nơi này như cảm giác lúc này của mình. Đình Tấn không khỏi nghĩ thâm trong đầu, liệu có khi nào cảm giác của hắn đã bị sai lầm.

Càng khó hiểu thì sự tò mò trong lòng Đình Tấn càng tăng trưởng thêm nhiều hơn. Hắn hơi suy nghĩ một hồi, sau đó liền nhắm mắt lại tản ra sóng tinh thần của mình để kiểm tra.

Nhưng đột nhiên...

Ngay khi Đình Tấn vừa nhắm mắt lại và bắt đầu phát ra sóng tinh thần lực thì chỉ trong chớp mắt, không biết từ đâu lại bất ngờ xuất hiện hàng chục thân ảnh và gương mặt lạ lẫm, dính đầy máu tươi trông y hệt như người thật, đang trợn mắt há mồm kêu gào rất dữ tợn, xông thẳng tới trước mặt của hắn.

Đình Tấn cũng bị những hình ảnh này làm cho kinh hãi, hoảng hồn vội vàng mở trừng mắt ra. Cả thân thể của hắn cũng không tự chủ lùi về sau mấy bước như muốn né tránh những bóng người đó.

Mồ hôi trên lưng và trán lấm tấm rỉ ra bên ngoài, làm hắn cảm thấy lạnh toát cả người, ánh mắt của hắn cảnh giác nhìn xung quanh như để kiểm chứng liệu có kẻ nào đó xông tới mình hay không.

- ‘Học... học... thật quái lạ!’

Vừa thờ hồn hèn để cho mình bình tĩnh lại, Đình Tấn vừa lăm lăm thì thầm trong miệng một câu. Bởi vì mặc kệ hắn có quan sát khu vực xung quanh kỹ lưỡng đến thế nào đi chăng nữa thì vẫn không thể phát hiện ra bất cứ ai hay thậm chí là bất cứ sự hiện diện của vật thể sống nào.

Hơi híu hóp mắt ngẫm nghĩ một hồi, Đình Tấn đột nhiên nảy ra một ý tưởng. Hắn ngẩng đầu ngược nhìn lên trên cao của cây đại thụ này, hay nói đúng hơn là

nhìn lấy những tia sáng mờ ảo của ánh mặt trời lúc ban chiều, đang lấp ló xuyên qua những chiếc lá cây.

Không hề do dự chút nào, Đinh Tấn lại rút ra thanh đao găm đang cắm sau lưng mình, cắt vào lòng bàn tay một miệng vết thương lớn.

‘Soạt...’

Con dao gọt hoa quả sắc bén dễ dàng cắt ra một lỗ hồng trên lòng bàn tay của hắn. Máu tươi từ đó bắt đầu tràn ra bên ngoài.

Giơ tay ra trước mặt, Đinh Tấn cứ mặc nhiên để cho máu của mình nhỏ giọt lên trên mặt đất dưới chân mình. Nhưng lúc này, lại một điều kỳ lạ nữa đã xảy ra...

Máu tươi của Đinh Tấn khi vừa rơi xuống trên đất không bao lâu thì nhanh chóng bị rút đi. Giống như những chiếc lá khô héo hoặc đang bị phân hủy trên mặt đất có khả năng thấm hút hoàn toàn lấy máu của hắn vậy.

Điều này không khỏi làm hắn cau chặt đôi chân mày vì khó hiểu. Nhanh chóng suy luận ra nguyên do ở trong đầu, sau đó hắn liền bắt đầu lùi lại từng bước về phía sau.

‘Sột soạt...’

Từng bước chân đạp lên những lớp lá cây khô héo, Đinh Tấn vừa chậm rãi lùi lại vừa quan sát những giọt máu của mình đang nhiều từng giọt lên trên mặt đất.

Sau khi bước lùi về sau được một khoảng cách cũng hơn ba, bốn mét, Đinh Tấn đột ngột ngừng lại bước chân của mình, vì lúc này đây, máu tươi đã không còn bị thấm hút mất đi nữa mà đang tồn đọng lại một chỗ.

Thấy vậy Đinh Tấn vừa phân tâm về vòng tròn ma pháp, đọc chú ngữ để triệu hồi vong linh, đồng thời cũng vừa đưa mắt quan sát xem vị trí hiện tại của mình.

Hiện tại, Đinh Tấn đang đứng cách gốc cây đại thụ kia khoảng bốn mét. Trông thấy ánh sáng đã trở nên rõ ràng hơn, hắn liền ngẩng đầu lên nhìn bầu trời như để kiểm tra.

Đến bây giờ hắn mới nhận ra rằng, vị trí của mình đã vừa vượt ra khỏi khu vực bao trùm của tán cây, hay nói đúng hơn là vừa thoát ra khỏi bóng của những tán cây, đang che phủ ánh sáng mặt trời.

Đinh Tấn cứ đứng tại chỗ nhanh chóng đọc chú ngữ, và dùng máu để vẽ ra vòng tròn ma thuật.

Ánh mặt trời cũng theo thời gian mà dần dần lặn xuống phía chân trời, làm cho không gian xung quanh khu nghĩa trang lúc này càng trở nên tối tăm và âm u, lạnh lẽo hơn.

‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

Ngay khi vừa đọc xong câu chú ngữ và vẽ xong ký hiệu ma pháp cuối cùng, hắn thảm hô một tiếng trong lòng như để kêu gọi đám Bộ Xương Chiến Sĩ ra ngoài.

Bất quá, không gian vẫn tĩnh lặng như cũ, không hề có sự thay đổi nào dù chỉ là một chút nhỏ. Đinh Tấn cũng kinh ngạc vì chuyện kì lạ này.

Kể từ lúc thành công kích hoạt kỹ năng ‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’ của mình, hắn chưa từng bao giờ bị thất bại trong việc triệu hồi ra vong linh mà mình đã thành công kích hoạt được thông qua hệ thống game.

Ánh mắt của hắn vô tình nhìn xuống vòng tròn ma pháp vẽ bằng máu của mình bên dưới mặt đất. Ngay sau đó, hai mắt hắn trợn trừng lên.

Một góc của vòng tròn ma pháp vẽ bằng máu đã bị biến mất đi lúc nào không hay, không còn thấy bất cứ dấu vết nào cả, hết như máu đã bị bốc hơi đi hết rồi vậy. Chính vì điều này mà kỹ năng triệu hồi của hắn mới bị thất bại.

Đinh Tấn chăm chú quan sát kỹ lưỡng một hồi thì nhận ra một điều, trên vòng tròn ma pháp bằng máu, những nơi bị bóng của tán cây đi qua và bao phủ lên thì đều bị những chiếc lá hay nói đúng hơn là mặt đất thấm hút đi hết.

Điều kì lạ này làm cho Đinh Tấn càng lúc càng đau đầu, khó hiểu. Hắn trầm tư chống tay lên trán suy nghĩ những điều kỳ lạ đang diễn ra này.

Từ trước đến giờ, Đinh Tấn chưa hề nghĩ ngợi hay sợ hãi gì với những điều yêu ma quỷ quái, hay những nỗi ám ảnh tâm linh gì đó mà trong phim ảnh vẫn hay đồn đại.

Nhưng ngay lúc này đây, có những điều kì dị xảy ra làm cho hắn không tài nào giải thích được bằng những hiểu biết và kiến thức vượt trội hơn thời đại này đến những 10 năm.

‘Tít tít...’

- “Ngươi về chưa?! Chỉ huy trưởng đã ra lệnh tập hợp rồi kia!”

Tuy nhiên, không để cho Đình Tấn kịp suy nghĩ ra thứ gì thì giọng nói của Anhien lại đã vang lên bên tai hắn.

Đến thời điểm này, Đình Tấn mới giật mình nhớ lại chuyện nhiệm vụ. Nhìn mặt trời đã gần như lặn hết về phía chân trời, hắn mới nhận ra trong lúc mình mãi mê tìm hiểu điều kì bí thì thời gian đã vượt qua hơn 5 giờ rưỡi chiều rồi.

- “Nhiệm vụ vẫn là trên hết...”

Thì thầm một tiếng, Đình Tấn không chậm trễ nữa, nhanh chóng khoác ba lô có chứa một bộ xương người lên vai mình rồi lập tức rời đi khỏi khu nghĩa trang này.

Leo lên xe taxi không người lái, Đình Tấn vội vàng thiết lập địa chỉ của trụ sở căn cứ, để cho nó tự động lái trở về.

Tuy rằng có rất nhiều chuyện kì bí diễn ra lúc này, nhưng xem như là hắn cũng đã hoàn thành quá trình thu thập nguyên liệu cần thiết cho việc chế luyện nước thuốc dùng để thu phục ‘Viên đá bị nguyền rủa Bjorketorp’ rồi.

Trong khi xe taxi không người lái đang chậm rãi đưa Đình Tấn trở về căn cứ thì trong khu nghĩa trang...

Bóng của tán cây vẫn tiếp tục mở rộng ra, bao trùm toàn bộ lấy vòng tròn ma pháp được vẽ bằng máu của Đình Tấn. Bóng đen đi đến đâu, máu sẽ bị mặt đất thấm hút hay có thể nói là tan biến đi đến đó, cho đến khi nó hoàn toàn bị tiêu biến như chưa từng hiện diện.

Cứ như vậy từng giây từng phút trôi qua, ngay tại khoảnh khắc mà mặt trời vừa lặn hoàn toàn xuống dưới đường chân trời, bất thình lình cây đại thụ bắt đầu không gió mà lung lay.

‘Xào xạt... xào xạt...’

Tán cây đung đưa qua lại rất mạnh, nhưng không hề có một cơn gió nào thổi qua, chẳng khác nào có người đang dùng sức lung lay nó vậy.

Nhưng điều kì dị này chỉ diễn ra trong chớp mắt, sau đó cây đại thụ lại trở nên yên tĩnh như cũ. Không gian xung quanh khu nghĩa trang hiện tại cũng chỉ còn có vài ánh đèn mờ nhạt, soi sáng cánh cổng và con đường lớn đi vào ngôi nhà thờ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 300: Đến quán bar

Đình Tấn cũng không hề hay biết được những biến động kỳ lạ ở nghĩa trang sau khi mình rời đi, bởi vì tại thời điểm xảy ra những chuyện đó, hắn đang ngồi trên xe taxi để trở về với căn cứ rồi.

Cũng may là khu vực nghĩa trang cũng không xa trụ sở căn cứ bao nhiêu nên chỉ mất hơn 15 phút, thì rốt cuộc Đình Tấn cũng đã về đến nơi. Dùng “Không Vật Thuật” điều khiển những đồng nguyên liệu mà mình đã thu thập được, Đình Tấn chậm rãi bước vào trong nhà.

Ngay khi hắn và một đồng đồ vật đang bay lơ lửng vừa tiến vào bên trong nhà nghỉ thì liền bị hơn 14 cặp mắt tập trung nhìn chằm chằm lấy.

Tất cả mọi người lúc này đều đang tập hợp trong căn phòng khách, đồng thời mỗi người đều đã thay đổi trang phục, đều ăn bận đặc biệt phong cách với những mẫu quần áo thời trang đang rất HOT ở trên thị trường hiện tại.

Nhất là Rose trên người mặc một cái áo khoác lông, bên trong thì chỉ mặc đơn độc một bộ áo lót làm lộ ra một khe rãnh sâu giữa ngực rất có sức cuốn hút tầm mắt người xung quanh. Bên cạnh đó, chiếc quần jean bó sát cặp mông to tròn, được nâng lên cao nhờ đôi giày cao gót làm nàng trông càng có thêm sức quyến rũ.

Tuy nhiên, không đợi cho Đình Tấn kịp mở lời giải thích, Rose chỉ vừa phát hiện hắn bước vào thì lập tức trầm giọng quát lớn một câu.

- “Người đi đâu mua cái gì mà đến giờ này mới về?! Có biết là mọi người chỉ đang chờ một mình người không?”

Hiện tại đồng hồ đã điểm hơn 6 giờ tối rồi, điều đó cũng có nghĩa là thời gian khởi hành đi đến nơi thực hiện nhiệm vụ cũng đã trễ hơn so với dự kiến đến một lúc lâu.

Đối với những người gián điệp và thành viên trong đội đặc nhiệm có tính cách kỷ luật rất khắc khe trong giờ giấc như Rose và Vansy thì đây quả thật là một chuyện rất khó chấp nhận.

Thế nên lúc này đây, cả nhóm của Rose và năm người trong đội của Vansy cũng nhìn Đình Tấn rất bất thiện.

Biết mình đã làm sai, Đình Tấn cũng không cãi lại nhiều. Gương mặt bình tĩnh, hắn bắt đầu đáp lại bằng những lý do mà mình đã chuẩn bị khi ngồi trên xe taxi trên đường trở về đây.

- “Ta đã thu thập những nguyên liệu cần thiết để chế tạo thuốc. Một lát nữa ta sẽ phân phát cho mỗi người một phần, xem như là để xin lỗi vì đã làm trễ nãi thời gian của mọi người.”

Nghe Đình Tấn nhắc đến ‘Thuốc’, đột nhiên đôi mắt của Trần Hạo và Hieman mở trừng ra vì kinh ngạc, sau đó gương mặt bỗng trở nên kích động lạ thường. Cả Đỗ Lễ, Vansy và Tiêu Phuong phản ứng cũng không kém bao nhiêu.

Trần Hạo mở đầu, vội vàng hỏi kỹ lại Đình Tấn.

- “Người nói là loại thuốc chữa thương trước đó đã đưa cho bọn ta?”

Nói xong hắn nhìn chăm chú lấy Đình Tấn dường như rất chờ mong câu trả lời của đối phương. Hieman tuy rằng không lên tiếng nhưng ánh mắt hưng phấn cũng không hề che giấu chút nào.

Do trước đó, hai người đã từng sử dụng qua loại thuốc này của Đình Tấn thế nên trong số những người có mặt ở đây, bọn họ chính là người biết rõ nhất tác dụng của nó. Chính vì thế mà khi nghe được phân phát cho một phần, hai người mới hưng phấn như vậy.

Phản ứng của bọn họ cũng làm cho Rose và những người trong đội của nàng hơi ngạc nhiên một chút. Trong lòng bọn họ lúc này cũng đang tò mò, không biết loại thuốc này có tác dụng gì mà có thể làm cho tiểu đội đặc nhiệm 101 này có phản ứng như vậy.

- “Được rồi, các người chờ ta một chút, để ta lên cất đồ rồi chúng ta sẽ khởi hành”

Không giải thích gì cho Rose, Đình Tấn chỉ nói ngắn gọn một câu rồi mang theo đồng nguyên vật liệu trở về phòng của mình.

5 phút sau...

Đã cất kỹ những thứ đồ vật thu thập được trong buổi chiều, đồng thời cũng thay cho mình một bộ đồ da bó sát cơ thể được Rose chuẩn bị sẵn, Đình Tấn lại dùng ‘Khổng Vật Thuật’ nhanh chóng mang theo một thùng thuốc chữa thương trở về tầng trệt tụ tập với cả nhóm.

- “Đây là thuốc chữa vết thương ngoài da, đồng thời cũng có hiệu quả cầm máu nữa. Các người chỉ cần dùng nó thoa lên da hoặc trực tiếp đổ lên những nơi bị thương thì sẽ có thể gia tăng tốc độ khôi phục của vết thương.”

Một lần nữa giải thích sơ qua tác dụng và cách sử dụng của thuốc chữa thương cho những người trong đội của Rose, Đình Tấn lấy ra một nửa số thuốc trong thùng phân chia cho bọn họ.

Vì trước đó đã phải giao cho Báo Đen một thùng gần 100 bình thuốc nên hiện tại cũng chỉ còn lại 100 bình này mà thôi. Đình Tấn đương nhiên phải ưu tiên cho đồng đội của mình nhiều hơn, thế nên mỗi người trong đội của Rose và Vansy chỉ nhận được năm bình.

Bất quá, đối với những người trong tiểu đội đặc nhiệm 101 của Vansy, có thể nói rằng 5 bình đã là rất quý giá với bọn họ rồi. Phải biết loại thuốc chữa thương này chính là một loại thuốc tiên với bọn họ.

Đặc biệt là hai người Trần Hạo và Hieman cẩn thận cất giữ từng bình thuốc vào một túi đồ, sau đó chỉ lấy một bình bỏ trong túi quần của mình để mang theo phòng thân.

Chắc có lẽ bọn họ luyện tiết không muốn sử dụng nên mới vừa sử dụng tiết kiệm, vừa lưu trữ lại như vậy.

Thế nhưng cũng có một trường hợp ngoại lệ, chính là cô bé Anhien kia. Khi trông thấy bình thuốc màu đỏ trong tay của Đình Tấn, nàng đã không kìm được hoảng sợ trong lòng, nhanh chân bỏ chạy ngay tức khắc, không thêm quan tâm đến 5 bình thuốc này nữa.

Chắc có lẽ là do trước đó hợp tác với Đình Tấn tìm kiếm nguyên liệu chế luyện nước phép dùng cho kế hoạch đi thu thập ‘Viên đá bị nguyền rủa Bjorketorp’ đã làm cho nàng bị hiểu lầm rằng, Đình Tấn chính là lấy những món đồ vật mà hắn đã thu thập được để chế luyện loại thuốc chữa thương này.

Bị Anhien nấp sau lưng Rose cảnh giác nhìn chăm chăm mình một cách sợ hãi như nhìn thấy một kẻ biến thái, Đình Tấn không khỏi cười khò không thôi. Hắn không thể làm gì khác hơn là chỉ đành cất lại năm bình thuốc vào trong thùng.

- “Các người cũng mang vài bình theo phòng thân đi.”

Nhìn những người còn lại đang cất giữ từng bình thuốc, Đình Tấn cũng hướng về phía những tên đồng đội của mình nhắc nhở một câu.

Chờ cho mọi người đã thu thập thuốc và làm xong tất cả chuẩn bị, Rose lúc này mới lên tiếng.

- “Tốt rồi, chúng ta khởi hành thôi. Huy Cường xuống hầm lấy xe đi.”

Nàng hướng về người đàn ông to con, tóc đen dài Huy Cường ra lệnh một tiếng.

Gã Huy Cường chỉ gật nhẹ đầu một cái xem như là trả lời, sau đó nhanh chân rời khỏi nhà nghỉ để đi đến căn nhà kho ngay sát bên cạnh.

Cả nhóm 14 người còn lại cũng vội vàng thu thập lại đồ vật và trang bị của mình sau đó lần lượt đi ra ngoài cổng chờ đợi.

Một hồi sau, trong nhà kho đột nhiên xuất hiện một chiếc Limousine dòng Luxury Vans mới nhất màu đen, chạy bằng điện từ trường, bắt đầu lơ lửng, chậm rãi rời khỏi căn nhà kho, đi ra phía bên ngoài cổng.

- “Woa... chúng ta sẽ đi làm nhiệm vụ bằng chiếc xe này hả?”

Ameerah lần đầu tiên trong đời được tận mắt chứng kiến một chiếc xe sang trọng như vậy thì cũng không nhịn được trầm trồ lên một tiếng.

Cả những tên đàn ông trong nhóm có máu yêu thích xe cũng không tài nào dời mắt mình ra khỏi chiếc xe trước mặt mình được nữa.

Rose mỉm cười, hướng về Ameerah từ tốn giải thích.

- “Phải, chúng ta đi làm nhiệm vụ bằng chiếc xe này. Do khu vực quán Bar này yêu cầu khách hàng phải thuộc loại VIP mới được tham gia nên chỉ đành bỏ tiền đi thuê một chiếc thôi.”

Không hề giống như hưng thần khi nói chuyện với Đình Tấn lúc nãy, nàng đối với Ameerah có vẻ dịu dàng hơn rất nhiều. Chắc có lẽ do tuổi tác đôi bên chênh lệch khá lớn nên tính cách của Rose có phần thiên về bản năng của người mẹ nhiều hơn.

Mọi người thay phiên nhau, lần lượt lên xe. Chiếc xe Limousine này nhìn bề ngoài rất dài, nên nội thất bên trong cũng rất rộng rãi, 14 người ngồi vào hai bộ ghế sa-lon sang trọng ở phía sau xe cũng không cảm thấy chật chội gì.

Chiếc xe từ từ gia tốc, chạy đi trên đường. Huy Cường, kẻ vận chuyển, đúng như cái biệt hiệu của hắn. Vì đã trễ thời gian so với kế hoạch dự định cho nên hắn phải gia tăng tốc độ của xe lên.

Phải biết để lái một chiếc xe có kích cỡ lớn như chiếc Limousine này thì không phải là chuyện dễ dàng. Ấy vậy mà Huy Cường giữ lái rất chắc chắn, ngồi trong xe Đình Tấn gần như không hề cảm giác được rằng xe đang chạy với tốc độ hơn 80 km/h.

Nhờ vậy mà không quá 15 phút sau, xe đã dừng lại trước một quán bar sang trọng có tên là ‘Kono-xaem’. Đây là một trong những chi nhánh lớn nhất của chuỗi quán bar ‘Tình Bạn 3511’ thuộc sở hữu của T.O.A.

Huy Cường giảm tốc độ lại rồi chậm rãi lái xe vào một sân bãi đỗ xe, có kích thước gần như bằng với một sân bóng đá của quán bar này.

Trong lúc đang chờ xe vào chỗ dừng, Rose mới bắt đầu lên tiếng nhắc nhở mọi người.

- “Mọi người phân chia ra theo nhóm đã được phân công trước đó. Nhớ, nơi này rất nhiều thành phần trong thế giới ngầm nên nếu như không phải rơi vào tình cảnh bắt buộc thì các người không được sử dụng súng laser để làm lớn chuyện. Đã hiểu rồi chưa?”

14 người đồng loạt gật mạnh đầu một cái, như để trả lời cho nàng biết.

Thấy vậy, nàng nhanh chóng phân công ra cho từng người.

- “Tốt. Vậy thì Vansy, người và nhóm của mình vào trước đi, cứ theo chỉ dẫn của Anhien mà làm. Hung, Cuong, hai người các người chia nhau ra, tìm chỗ ẩn nấp, canh gác và yểm trợ chúng ta nếu có xuất hiện biến cố gì không may. Nhớ bật lên camera trên bảng tay.”

Vừa có được mệnh lệnh của Rose, hai anh em Hung và Cuong, mỗi người nắm lấy bộ bao túi xách rất lớn, rồi mặc kệ cho xe vẫn đang di chuyển, bọn họ rất tự nhiên mở cửa nhảy ra ngoài, cất bước chạy đi lẫn vào trong màn đêm.

Còn với nhóm năm người của Vansy, bọn họ không lập tức rời đi liền mà vẫn tiếp tục ngồi chờ. Cho đến khi xe dừng lại thì bọn họ không chần chừ chút nào, từng người một nối tiếp nhau rời khỏi xe đi vào quán bar.

Trong xe bây giờ chỉ còn lại Rose, Huy Cường và cô nàng Anhien cùng với nhóm người của Đình Tấn. Nàng vẫn ngồi im tại chỗ, nhìn ra ngoài quan sát tình hình ở xung quanh.

Một hồi lâu trôi qua, chắc cũng hơn 15 phút thời gian, Rose mới đứng dậy, hướng về phía nhóm của Đình Tấn nói một tiếng.

- “Các người đi theo ta.”

Sau đó không chờ cho Đình Tấn kịp phản ứng, nàng tự nhiên mở cửa xuống xe, bước chân yếu ớt với cái mông ‘Sài Gòn – Chợ Lớn’ đang đưa đến chóng mặt, đi thẳng về phía cửa vào của quán bar, trông giống hệt như một dân chơi thật sự.

Dường như đã có sắp xếp hoặc quen thuộc với cách hành động, cô nàng kỹ thuật viên Anhien và kẻ vận chuyển Huy Cường vẫn còn ngồi lì trên ghế không có bất cứ dấu hiệu nào là phải rời đi.

- “Đi thôi.”

Thấy vậy, Đình Tấn cũng không chần chờ gì nữa, gọi đồng đội của mình rồi vội vàng chạy nhanh đuổi theo Rose.

Cả nhóm sáu người cứ như vậy nối đuôi nhau đi đến trước lối vào của quán bar, nơi có hai cánh cửa lớn kề sát bên nhau và hai người đang đứng nghiêm bảo vệ bên ngoài.

Khi vừa đến lối vào có một tấm bảng ghi một chữ ‘V.I.P’ ở bên trên cửa, thì liền có hai người đàn ông to con, ăn mặc trên người một bộ comple và toàn những thứ phụ kiện màu đen trông rất ‘ngầu’, tiến đến chặn đường bọn họ. Một người bên trái lên tiếng hỏi.

- “Xin hỏi, hai vị có từng đến nơi đây chưa? Hoặc có thể thành viên hay không?”

Ánh mắt Rose đầy yêu mị, nhìn lấy tên bảo vệ này như muốn hút lấy hồn hắn.

- “Anh 1191999”

Đôi môi đỏ mọng của nàng bật thốt ra một dãy số không rõ đầu đuôi, thế nhưng dãy mã số đó rơi vào tai của hai tên bảo vệ thì lập tức làm cho bọn họ kinh ngạc.

- “Chúc quý cô có một buổi tối vui vẻ.”

Bọn họ vội vàng lùi lại, tránh đường cho nàng, gờ tay ra hiệu mời Rose đi vào, đồng thời còn cúi người rất thấp như để chào đón một vị khách quý đến với quán bar.

Không thèm đếm xỉa đến hai tên bảo vệ này, Rose thong thả bước vào trong. Cả nhóm Đình Tấn cũng vội vàng chạy đuổi theo sau nàng.

Vào bên trong là một đường hầm tối om, chỉ có vài ánh đèn mờ ở trên trần chiếu rọi xuống để soi sáng đường đi. Không gian đường hầm này cũng không rộng lớn lắm, chỉ đủ cho ba người cùng đi.

‘Uỳnh uỳnh uỳnh...’

Âm thanh tiếng bass và tiếng nhạc vang vọng từ phía trước làm cho màn tai của Đình Tấn cũng bị ù ù lên.

- “Chị Rose, lúc này chị nói cái gì mà hai người kia ngoan ngoãn dữ vậy?”

Ameerah tính cách vốn tò mò, trông thấy Rose chỉ nói một câu thì đã thu phục được hai người thì không nhịn được liền tiến lên hỏi dò.

- “Là mật hiệu, chỉ dành cho người của đặc khu ‘V.I.P’. Các người bật camera lên đi, để cho Anhien còn định vị được nữa.”

Rose thân nhiên giải thích, cũng không quên nhắc nhở bọn người Đình Tấn mở camera trên bông tai.

Tiến đến cuối đường hầm, Rose đưa tay đẩy mạnh một cánh cửa cách âm, rất dày và nặng.

‘Uỳnh uỳnh uỳnh...’

Tiếng nhạc đột ngột trở nên dồn dập hơn rất nhiều lần, như muốn đánh nổ tim của Đình Tấn. Hắn gần như không thể nghe thấy được bất cứ âm thanh gì từ tiếng nhạc.

Hiện tại, bọn họ đang ở trên một tầng lầu cao. Phía bên dưới là một sân nhảy vòng tròn rất rộng lớn, có hàng trăm người đang đang đưa theo điệu nhạc ở trên đó. Xung quanh sân nhảy chính là ba quầy bar, với những ánh đèn đủ loại màu sắc, sáng trưng ở khắp nơi.

Đình Tấn nhìn xung quanh khu vực lầu cao này thì phát hiện, nơi đây có rất ít người hơn so với phía bên dưới. Bên cạnh đó, bọn họ còn có những cô gái phục vụ viên, ăn mặc rất khiêu gợi tận tình bưng nước đến tận bàn. Phòng chùng, đây chính là phúc lợi của đặc khu ‘V.I.P’ mới có được.

Hắn tiến lại gần sát bên cạnh Rose, kề vào bên tai nàng rồi hét lên.

- “Bây giờ đi đâu?”

Khóe miệng của Rose kéo lên một vòng mỉm cười.

- “Tìm một bàn ngồi làm vài ly rồi chờ đợi tin tức của Anhien.”

Nàng hét lớn một tiếng, sau đó dẫn đầu bước đi tới một khu bàn còn trống ở gần đó.

Khu vực bàn nước được bao phủ bởi một màn ánh sáng, sáu người vừa tiến vào bên trong thì âm nhạc ngay tức khắc bị ngăn trở đi gần hết, chỉ còn lại tiếng bass đang dậm đùng đùng vang dội từ dưới sàn lầu.

Ngay khi sáu người vừa đặt mông ngồi vào ghế, một cô gái trẻ, cả người không mặc gì, chỉ dán ba miếng băng keo ở những khu vực nhạy cảm, tiến đến gần Đình Tấn hỏi thăm.

- “Xin hỏi mọi người cần dùng gì ạ?”

Do Đình Tấn ngồi ở ngoài cùng, đồng thời cũng là trông có vẻ rất giống người dẫn đầu, có thể vì vậy mà cô gái trẻ đã lầm tưởng hắn là người làm chủ trong nhóm này.

Bất quá, hắn cũng không có biểu hiện gì khác thường, chỉ bình tĩnh đáp lời.

- “Một ly Ánh Trăng, một chai Viên Đan Bạc, hai ly Cock-tail trái cây”

Gọi một ly Ánh Trăng, loại rượu yêu thích của mình, hắn đồng thời còn dự trù một bình rượu nhẹ Viên Đan Bạc cho ba người Terrell, David và Louis, cùng với hai ly nước Cocktail trái cây cho Ameerah, Rose.

Cô gái phục vụ viên vui vẻ cười một cái, rồi hỏi thêm.

- “Ngài có cần phục vụ ‘THÊM’ gì không?”

- “Không. Ngươi lấy rượu nhanh đi.”

Đình Tấn dĩ nhiên hiểu ý của cô gái phục vụ này đang muốn làm gì. Thế nên hắn rất thẳng thừng từ chối.

Tuy rằng bị từ chối nhưng cô gái phục vụ trẻ kia cũng không tức giận gì. Nàng nhanh chóng xoay người rồi đi đến một quầy rượu gần đó, thông báo cho pha chế viên.

Rose lúc này mới như cười mà không cười lên tiếng.

- “Ngươi trông vậy mà cũng dày dặn kinh nghiệm ghê nhỉ.”

- “Cũng bình thường thôi. Giờ phải làm sao?”

Đình Tấn thản nhiên đáp lại.

Cũng không trả lời cho câu hỏi của Đình Tấn, Rose lấy từ trong túi xách cầm tay của mình ra năm quả viên bi sắt nhỏ, chỉ lớn cỡ móng ngón tay út, rồi vắt ra bên ngoài màn sáng xung quanh ghế ngồi.

Sau đó nàng đưa tay áp lên má của mình rồi nói.

- “Anhien, đã thả bọ. Quét địa hình đi.”

- “Rõ! Xin chỉ huy chờ một chút.”

Giọng nói của Anhien ngay tức khắc liền vang lên bên tai của sáu người. Làm cho bọn họ có chút không hiểu chuyện gì đang diễn ra.

Riêng Đình Tấn thì khác. Không cần Rose giải thích, hắn cũng biết thì ra nàng cũng chưa biết địa hình của khu vực quán bar này. Thế nên phải sử dụng một con bọ có thiết bị quét địa hình để thăm dò toàn bộ khu vực quán bar, sau đó mới làm ra hành động.

Đã vậy, hắn cũng không gấp gáp gì nữa. Thản nhiên thả lưng trên ghế rồi chờ đợi cô gái phục vụ mang ly rượu yêu thích của mình đến mà thưởng thức.

...

Cũng trong lúc Rose và Đình Tấn đang chờ đợi, tại một gian phòng khác ở tầng cao nhất của quán bar ‘Kono-xaem’ này một tên đàn ông tóc đen, khoảng độ 30 tuổi, đang ngồi vắt chân lên ghế, vừa hút thuốc vừa nói chuyện thông qua màn hình giả lập giao diện gọi điện thoại video.

Lúc này trong video trên màn hình đang là hình ảnh của một ông cụ khoảng chừng 60 tuổi, râu tóc bạc trắng.

- “Ngươi chắc chắn đã bắt được rồi đúng không?”

Ông cụ lúc này lên tiếng hỏi thăm gã đàn ông kia.

Thờ một hơi khói dài, gã đàn ông lúc này mới lười biếng đáp lại.

- “Đã bắt được một đứa vào lúc sáng, hiện tại đang giam giữ ở nơi của ta. Còn thằng nhóc kia thì có người can thiệp nên đã để sống mất rồi.”

- “Không sao chỉ cần bắt được con bé đó là được. Ngươi cứ yên tâm bắt giữ con bé đó một tuần nữa thôi. Ta bảo đảm sẽ trả đủ tiền đồng thời sẽ làm đầy đủ thủ tục chuyển nhượng đất theo như giao dịch của chúng ta đã đặt ra trước đó.”

Trên màn ảnh, ông cụ gật đầu, giọng nói quả quyết đáp lại lời hắn.

- “Tốt, vậy thì số tiền giao dịch và hợp đồng chuyển nhượng khu đất ở vùng phía bắc thành phố Blekinge ngươi chuẩn bị sẵn đi.”

Người đàn ông lạnh nhạt đáp lại. Sau đó không có bất cứ dấu hiệu báo trước nào, hắn liền vẫy tay, tắt đi giao diện màn hình điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 301: Lên tầng hai

Trong khi chờ đợi tin tức từ Anhien, cả nhóm sáu người Đình Tấn ngồi quây quần bên nhau, thưởng thức những ly rượu cay nồng.

Đình Tấn tay bưng một ly rượu trắng, có màu hơi đục, phản chiếu ánh sáng từ bên ngoài tựa như đang có mặt trăng và những ngôi sao ở bên trong đó. Hắn nhấp một ngụm rồi nhìn lấy Rose, nhẹ giọng hỏi.

- “Rose, đây là tên thật của ngươi luôn à?”

Nghe câu hỏi của Đình Tấn, Rose cũng không hề có bất cứ phản ứng gì, vẫn tiếp tục thưởng thức ly cocktail trong tay mình. Một hồi sau, đặt ly nước xuống bàn, nàng bắt chéo hai chân, hơi chồm về phía trước rồi nói.

- “Nếu là thật thì sao? Còn nếu không phải thì sao?”

Đôi mắt lim dim, lơ đãng có chút say, nàng nhìn chăm chăm lấy Đình Tấn giống như đang nhìn lấy một miếng mồi ngon, rất hấp dẫn vậy.

Bất quá, Đình Tấn biết một ly cocktail kia nồng độ cao lắm thì cũng chưa đến mức đủ để làm cho Rose bị say. Cứ nhìn Ameerah vẫn đang hưng phấn vừa uống ly cocktail giống như vậy, vừa nói chuyện rất tỉnh táo thì sẽ hiểu ra ngay.

Hắn nhếch mép cười, nói một câu đùa đùa lại với Rose.

- “Nếu đúng vậy thì chúng ta có thể bước thêm một bước tăng cường mối quan hệ đôi bên. Còn nếu không phải, vậy thì thôi cũng không có gì quan trọng.”

‘Phi...’

Rose nghe vậy thì không nhịn được, vội che miệng phì cười một cái.

Làm một người gián điệp, nàng phải hi sinh tuổi thanh xuân và niềm hạnh phúc của mình, để gắn lên mặt một chiếc mặt nạ. Rất có ít người thật tâm muốn nói đến chuyện làm quen hay thậm chí là đặt mối quan hệ hẹn hò gì đó với nàng. Thế nên khi nghe được câu nói của Đình Tấn, Rose mới có phản ứng như vậy.

Tuy nhiên, Đình Tấn thì lại thấy được trong nụ cười của nàng, dường như cũng có rất nhiều nỗi chua xót. Mặc dù được ăn dấm rất tốt nhưng cũng không thể nào tránh được cặp mắt nhìn đời qua hai kiếp người của hắn.

- “Đây là tên giả khi làm nhiệm vụ. Tên thật thì thứ lỗi ta không thể nói cho ngươi biết được.”

Rose vừa cười vừa trả lời lại cho Đình Tấn.

- “Thế thì tiếc thật, ta đã nghĩ chúng ta có thể sẽ rất hợp với nhau.”

Đình Tấn cũng thuận miệng đáp lại một câu, tiếp tục làm cho Rose vui cười không ngừng.

- “Alo... đã quét địa hình xong. Chúng ta bắt đầu chứ?”

Đang lúc hai người cười nói vui vẻ, đột nhiên giọng nói của Anhien liên vang lên tai của họ đồng thời những người khác trong nhóm của Đình Tấn cũng ngừng cười ngừng nói, bởi vì bọn họ cũng nghe được âm thanh này.

Khuôn mặt Rose dần dần trở lại bình thường như trước đó. Nàng đưa tay áp lên má rồi giả vờ giống như đang nói chuyện với Đình Tấn.

- “Phân bố khu vực ở đây thế nào? Nói cho ta nghe trước đã.”

Đình Tấn lập tức hiểu ý, Rose đang muốn giả vờ nói chuyện với hắn để đánh lạc hướng sự chú ý của những người phục vụ bên ngoài. Hắn cũng phối hợp với nàng, lăm băm thì thảo một mình như đang nói chuyện. Đồng thời cũng không quên nhắc nhở những người đồng đội của mình.

- “Mọi người cứ bình thường đi, không có gì phải vội cả.”

Thế là cả nhóm bốn người, Ameerah, David, Louis và Terrell lại tiếp tục bàn chuyện như trước. Còn Anhien thì vẫn cứ tiếp tục báo cáo cho Rose về những gì mà đám bộ quét địa hình mạng về được.

- “Nơi này có bốn tầng lầu và một tầng hầm, ở tầng hầm cất chứa rượu không có đồ đặc gì đặc biệt cả. Chỉ là...”

Đang giải thích giữa chừng, Anhien đột nhiên ngập ngừng, dường như có chuyện gì làm nàng không thể nói ra được.

- “...Chỉ là... chỗ đó có mấy người đang làm... chuyện đó...”

Sau một hồi cố gắng vượt qua ngưỡng ngừng, Anhien rốt cuộc cũng nói ra được. Đình Tấn lẫn Rose và cả 12 người còn lại trong đội, nghe được chuyện này thì cũng muốn ngã ngửa ra đất.

Rose cố gắng giữ cho đầu óc thật lạnh tỉnh. Nàng háng giọng một cái rồi ra lệnh.

- “Tiếp tục đi Anhien, tầng trệt này và hai tầng lầu còn lại có gì?”

- “Tầng trệt này là nơi tập trung đa số người tham gia quán bar, có bốn căn phòng vệ sinh và một phòng cất chứa rượu. Cầu thang đi lên tầng hai ở ngay gần với phòng vệ sinh, ngay lối đi xuống của ban công tầng V.I.P này. Nơi đó có một người đang canh gác.

Còn về phần tầng hai là phòng chỉ dành cho V.I.P đặc biệt, có những khu tắm hơi và xoa bóp. Còn có... đa số là phòng phục vụ “đặc biệt”.

Cuối cùng ở tầng ba hình như là tầng đặc biệt để dành riêng cho người quản lý quán bar. Trên đó có khá ít người cùng với năm căn phòng được bố trí theo hình dạng chữ U. Theo như ta đoán căn phòng cuối cùng chính là phòng làm việc của T.O.A.”

Anhien lưu loát nói ra phân bố của từng khu vực tầng lầu.

Chờ cho Anhien báo cáo xong, Rose hơi nhú mồm, trầm tư một chút, dường như đang suy nghĩ kế hoạch để đột nhập lên trên tầng lầu thứ ba mà không làm kinh động đến những tên an ninh và bảo vệ ở đây.

Đình Tấn nhìn thấy biểu hiện của Rose thì liền ngay lập tức biết được chuyện nàng đang lo lắng. Thế nên, hắn không do dự gì cất lời.

- “Người đang lo lắng, nếu chúng ta tập trung đi lên tầng hai nhiều người sẽ làm cho bọn họ nghi ngờ, cảnh giác sao?”

- “Ừm, đúng vậy. Cấp bậc V.I.P của ta có thể không đủ để lên trên đó.”

Rose gật nhẹ đầu, trầm giọng nói.

- “Vậy thì đi thôi. Để ta giải quyết tên bảo vệ kia.”

Ánh mắt có chút kinh ngạc, Rose nhìn chăm chăm lấy Đình Tấn sau khi hắn nói ra ý kiến của mình. Thế nhưng không chờ cho nàng kịp phản ứng, Đình Tấn đã đứng bật dậy đi ra khỏi màn sáng cách âm. Nhóm bốn người đồng đội của hắn cũng nhanh chóng nổi bước theo sau.

- “Này chờ đã. Người còn chưa nói kế hoạch.”

Thấy vậy, Rose vội vàng hét lớn, rồi nhanh chân đuổi theo.

Cả nhóm sáu người cặp kè nhau đi xuống sân nhảy ở bên dưới khu ban công dành cho khách V.I.P này. Đình Tấn vừa đi vừa giả vờ uốn éo thân thể theo điệu nhạc, miệng cũng mồm mồm giống như đang hò hét theo tiếng nhạc.

Tuy nhiên những cô gái phục vụ hay những khách V.I.P ở nơi này, nhìn thấy hành động của hắn thì cũng không có lạ lùng gì nhiều vì ở nơi này đa số mọi người đều giống như vậy.

...

Ở ngay bên dưới sân nhảy, trong một góc phía trong cùng, một tên đàn ông cao to lực lưỡng, thân mặc một bộ comple màu đen, đeo kính và tai nghe liên lạc. Hắn hiện đang đứng tại ngay sát bên cạnh cầu thang, lối đi lên tầng thứ hai của quán bar.

- “Á!! Đừng, người làm gì vậy?!”

Đột nhiên, phía bên phải của tên bảo vệ này liền vang lên tiếng thét của một cô gái. Hắn kinh ngạc nhìn qua thì trông thấy cảnh một cô gái rất trẻ tuổi và nhỏ con, chỉ độ chừng 15 – 16 tuổi, còn chưa đủ tuổi vị thành niên. Cô gái đang bị một tên đàn ông to con nắm chặt hai tay ép lên tường. Về mặt của tên đàn ông này đang rất hưng phấn.

- “Này này làm gì đó? Mau buông em tao ra!”

Ngay sau đó, ở phía đằng xa liền truyền tới thanh âm của một chàng trai trẻ.

Gã đàn ông to con đang nắm giữ cô gái kia dường như bị tiếng kêu gọi nà ylafm cho giật mình nên quay đầu lại nhìn thử.

‘Đừng!’

Thế nhưng đón tiếp hắn là một quả đấm vào giữa má, làm cho cả thân thể hắn bị mất đi cân bằng, té ngã ra một bên.

Cô gái trẻ kia hoảng sợ vội vàng chạy lùi về phía sau, ẩn nấp sau lưng người thanh niên kia.

Bị đánh trúng mặt, gã đàn ông to con đã bị kích thích máu điên trong người. Hắn mau chóng chống đỡ thân thể đứng dậy, vung nắm đấm xông thẳng về phía tên thanh niên kia. Cả hai người bắt đầu lao nhanh vào nhau, liều mạng đánh đến người sống kẻ chết.

Tiếng nhạc quá lớn, lại thêm nơi này là F34deVQ8 nằm trong góc khuất cũng khá tối, chỉ có ánh sáng mờ ảo từ đèn trong phòng vệ sinh hắt ra bên ngoài nên làm cho những người xung quanh đó cũng không ai để ý đến vụ xung đột của hai người này.

Gã bảo vệ lúc này mới nhìn xung quanh một chút, sau đó mới cất bước đi về phía hai người đang đánh nhau kia.

- “Này! Hai người các người mau dừng tay!”

Đi đến bên cạnh hai người, gã bảo vệ lớn tiếng gọi lên một cái.

Thế nhưng dường như tiếng nhạc quá lớn làm cho hai người đang đánh nhau không hề nghe thấy giọng nói của gã bảo vệ. Bọn họ càng đánh càng hăng, một quyền vào mặt một cước vào bụng, sau đó ôm nhau lăn qua, lộn lại trên mặt đất ngay trước cửa phòng vệ sinh.

Thấy thế, gã bảo vệ chỉ đành đi lại gần hơn để ngăn cản không cho vụ xô xát này tiếp tục làm ảnh hưởng đến những vị khách đang nhảy nhót ở bên ngoài nữa.

- “Ê! Tao nói bọn mày không nghe rõ sao? Mau dừng lại!”

Đứng trước cửa phòng vệ sinh, gã bảo vệ kêu lớn một tiếng, ra lệnh cho hai người đang đánh nhau dừng tay. Hắn không hề chú ý đến phía sau lưng của mình đang lơ lửng bay tới một cây ống kim tiêm.

- “Ê...”

Ngay tại thời điểm gã bảo vệ định tiến vào bên trong phòng vệ sinh ngăn hai người này lại, thì ông kim tiêm kia bất thành linh gia tốc, lao nhanh về phía sau gáy của hắn.

‘Phốc...’

- “...U...ư”

Giống như có một bàn tay vô hình đè ép cho ống kim tiêm đó để bơm dung dịch chất lỏng đang chứa bên trong nó vào người của gã bảo vệ.

Chỉ kịp kêu lên một tiếng, thân thể của gã bảo vệ bắt đầu ỉu xù xuống, vô lực rồi ngã gục sang một bên.

Đúng lúc này, bàn tay vô hình vừa cầm ống kim tiêm bơm chất lỏng vào người của gã bảo vệ kia lại tiếp tục giờ ra nâng đỡ thân thể của hắn, kéo lê vào bên trong phòng vệ sinh.

Hai người đàn ông đang đánh nhau và cô gái kia lúc này cũng lập tức thay đổi thái độ 180 độ. Cả ba người chạy nhanh tới, đón đỡ lấy thân thể của gã bảo vệ rồi phân chia nhau ra. Một người đóng cửa, còn hai người còn lại thì kéo thân thể của gã bảo vệ vào bên trong một căn phòng vệ sinh.

- “Mẹ kiếp, chỉ là diễn thôi mà người ra tay thật như vậy àh?!”

Gã to con kia không phải ai khác chính là Terrell. Hắn lúc này vừa đưa tay lau vết máu tràn ra từ khoe miệng của mình, vừa uất ức mắng chửi một câu.

Louis chỉ lạnh lùng đáp lại một tiếng.

- “Hội trưởng ra lệnh phải diễn cho giống thật vào.”

Thì ra hắn chính là gã thanh niên đóng vai anh của cô bé gái, do Ameerah thế vai kia. Trong lúc đi xuống nơi này, Đình Tấn đã giả vờ vừa hát vừa nhảy, nhưng thực chất hắn chính là đang bày ra kế hoạch hành động cho mọi người.

- “Hừ... Ta thấy người giống như trả thù ta vì đã sờ vào Ameerah của mình thì đúng hơn...”

Terrell nghe Louis viện lý do như vậy thì vẻ mặt có chút khinh bỉ, hừ lạnh một tiếng, rồi lẩm bầm trong miệng.

- “Hội trưởng, đã giải quyết xong rồi. Phải làm gì nữa đây?”

Đúng lúc này, Ameerah từ ngay trước cửa phòng vệ sinh quay trở lại trước cửa của một căn phòng vệ sinh, gương mặt hưng phấn kêu gọi.

Rose và Đình Tấn lúc này mới đi từ trong một căn phòng vệ sinh đi ra. Thì ra ông kim tiêm lúc này ghim vào sau đầu của gã bảo vệ kia chính là do Đình Tấn dùng “Khổng Vật Thuật” và cảm ứng sống tinh thần của mình thực hiện. Còn về phần ông kim tiêm thuốc mê, chắc có lẽ hắn lấy được từ Rose.

Đình Tấn nhìn gã bảo vệ đang bị hôn mê nằm trên sàn nhà rồi ngẫm nghĩ một hồi. Sau đó hắn liền bắt đầu phân công cho từng người.

- “Ameerah ra ngoài canh chừng với David đi, đừng để cho ai vào đây. Louis, người phụ ta một tay lột đồ tên này ra. Terrell người nhanh thay đồ của tên bảo vệ này đi, rồi thế chỗ hắn đứng canh gác, tránh để cho người khác phát hiện.”

Nói đoạn, Đình Tấn vội vàng cúi người cời quần áo trên người của gã bảo vệ kia.

Những người còn lại cũng nhanh chóng làm nhiệm vụ mình được phân công. Rose cũng không chịu đứng im, mà phụ giúp Đình Tấn thay đồ của tên bảo vệ kia.

Không đến 2 phút sau, Terrell đã không còn ăn mặc quần bò, áo thu nữa mà đang mặc trên người một bộ comple màu đen của gã bảo vệ. Tướng tá của hai người cũng to con gần bằng nhau nên trông cũng không quá rộng hay chật chội.

- “Mau phụ ta trói hắn vào bồn cầu.”

Lột đồ của gã bảo vệ xong, Đình Tấn cũng không ngừng nghỉ, kêu gọi mọi người phụ giúp hắn một tay.

Nhanh chóng trói ngược cả tay và chân của gã bảo vệ vào bồn cầu thật chặt, Đình Tấn bước ra ngoài phòng vệ sinh đó, đóng cửa lại rồi dùng “Khổng Vật Thuật” khóa trái cửa tránh để cho những người đi vào đây phát hiện.

- “Terrell, người đi ra trước đi. Đứng ở lại canh gác nhớ phải cẩn thận, có chuyện gì thì báo trước cho mọi người một tiếng.”

Terrell gật đầu đáp lại Đình Tấn một cái rồi xoay người rời đi khỏi phòng vệ sinh, tới trước nơi cầu thang lối đi lên tầng hai, thế chỗ cho tên bảo vệ đã bị đánh thuốc mê.

- “Mọi người đi thôi, thuốc mê có hiệu lực cũng không lâu đâu.”

Trông thấy Terrell đã vào vị trí, Rose lúc này mới lên tiếng hối thúc mọi người. Đồng thời nàng cũng áp tai lên má của mình, rồi ra lệnh.

- “Anhien, kêu gọi nhóm của Vansy tới canh gác lối đi lên tầng hai.”

- “Rõ, thưa chỉ huy!”

Giọng nói của Anhien vang lên ngay sau khi Rose vừa nói dứt câu.

Cả nhóm chỉnh sửa lại quần áo của mình, thông thả bước đi tới cầu thang lên tầng hai giống như một khách V.I.P thật sự.

Nhưng người xung quanh đó chỉ nhìn rồi kinh ngạc một chút, sau đó cũng trở lại bình thường. Một số người không biết hoặc tò mò, liếc nhìn xông tới, muốn lên tầng hai.

Tuy nhiên tất cả bọn họ đều bị Terrell ngăn cản bằng cách yêu cầu giao ra thẻ khách V.I.P đặc biệt. Cứ như vậy, cửa ải đầu tiên đã thuận lợi vượt qua không hề có khó khăn gì nhiều.

Trong khi đó, tại hai quầy bar gần với nơi Terrell đang đứng thủ, nhóm người của Vansy đã tách ra làm hai nhóm, mỗi người ngồi một góc khác nhau.

Bọn họ vừa nhấp nháp ly nước uống trong tay, vừa cảnh giác, quan sát nhìn xung quanh khu vực sân nhảy này, đề phòng một khi nơi Terrell xảy ra chuyện bọn họ sẽ lập tức xông lên viện trợ theo như mệnh lệnh của Rose.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 302: Kế hoạch đột nhập tầng ba

Đình Tấn cùng với Rose đi song song nhau, chậm rãi bước lên cầu thang. Còn lại hai người Louis và David chia ra hai bên, đi sát bên cạnh Ameerah. Lối đi lên tầng thứ hai cũng khá cao, Đình Tấn ước tính từ tầng một đi lên tầng thứ hai chắc cũng có khoảng sáu, bảy mét hơn.

Vừa bước qua một cửa ngõ của cầu thang, cả nhóm người Đình Tấn liền trông thấy ở nơi lối ra một màn ánh sáng cách âm khá dày, cường độ ánh sáng cao hơn gấp mấy lần so với màn ánh sáng ở nơi bàn uống nước, ở dưới hành lang dành cho khách V.I.P bình thường.

- “Anhien, chúng ta sắp đến tầng hai rồi.”

Rose vừa đi vừa áp tay lên má, thì thào một tiếng kêu gọi Anhien làm ra chỉ dẫn.

Ngay tức khắc, giọng nói của Anhien liền vang lên bên tai của cả năm người trong nhóm.

- “Tầng hai có tổng cộng có hơn 20 phòng, các phòng có đánh số theo thứ tự đều là những phòng phục vụ đặc biệt, dành riêng cho khách V.I.P. Từ số 1 đến 5 là phòng mát xa, 6 đến 10 là phòng tắm xông hơi, 11 đến 20 là phòng hồ bơi nước nóng. Một số phòng này đa số là trả hình để phục vụ cho khách làm... chuyện đó.

Lối đi lên tầng ba nằm ở giữa phòng số 10 và 11, tức là đối diện lối ra tầng hai các người sẽ thấy có cầu thang bộ đi lên tầng ba. Ở chỗ đó đang có hai tên bảo vệ canh gác. Mọi người cần thận chú ý nha, nơi này có camera gắn ở khắp nơi bên ngoài sảnh nên đừng làm ra hành động gì lạ thường, không khéo sẽ bị phát hiện đó.”

Lúc Anhien vừa báo cáo xong thì cả nhóm người của Đình Tấn cũng đã lần lượt bước ra khỏi lối ra của cầu thang, tiến vào sảnh của tầng lầu thứ hai này.

Khi bước qua màn ánh sáng cách âm, Đình Tấn cảm giác cũng chẳng khác nào mình đã tiến vào một thế giới khác. Những âm thanh hò hét hay tiếng nhạc dồn dập ở bên dưới sàn nhảy của tầng trệt đều hoàn toàn bị ngăn cách. Thay vào đó là tiếng nhạc réo rắt, đầy khiêu gợi như muốn kích thích phần ‘con’ bên trong mỗi người.

Không gian trên tầng hai này cũng khá rộng lớn với ánh đèn hơi mờ ảo, mờ lung. Không có những quả cầu ánh sáng lấp lóe chói mắt và bầu không khí náo nhiệt của tầng trệt. Có thể nói, nơi này chỉ dành cho khách V.I.P thượng đẳng thì quả thật không ngoa chút nào.

Những căn phòng riêng theo như lời Anhien nói được bố trí theo kiểu vòng tròn, nằm san sát nhau, vòng quanh một khu vực sảnh có sắp đặt những bộ bàn ghế sang trọng cùng với những sân múa cột, nơi để dành cho các cô gái vũ nữ mua thoát y biểu diễn.

Theo ánh sáng mờ ảo, Đình Tấn trông thấy đa số mỗi căn phòng này đều có một tấm bảng đánh số phòng nằm ở trên cửa vào, đồng thời cũng có một bóng người đứng bên cạnh cửa để canh gác.

Nhưng mà ở trước mấy căn phòng không có người đứng canh gác thì trên tấm bảng đánh số phòng lại đang sáng lên ánh đèn. Đình Tấn lập tức hiểu ra, phòng chừng những căn phòng này đã có người đang ở trong đó rồi.

Dùng đôi mắt điều hâu của mình quét nhìn một vòng xung quanh khu vực sảnh tầng thứ hai này, Đình Tấn rất nhanh đã có phát hiện ra một vài điểm đặc biệt. Hắn đưa tay chỉ về phía hai góc tối, ở phía trước mặt mình, rồi khẽ sát tai của Rose mà nói.

- “Nơi đó và nơi đó đều có gắn camera, bên cạnh cũng còn có quá nhiều người. Nếu chúng ta lại tiếp tục dùng vũ lực để xông lên như ở tầng trệt, thì chắc chắn khả năng bị phát hiện sẽ rất cao.”

Theo hướng tay Đình Tấn đang chỉ tới, Rose liền trông thấy có hai chiếc camera đang quay qua quay lại, ghi hình gần như là toàn bộ khu vực gần lối đi lên tầng thứ ba. Nơi đó cũng là trước cửa phòng số 10 và số 11, đang có hai người đứng bên ngoài canh gác.

Quả thật, với bố trí địa hình như vậy thì bọn họ không thể nào cậy mạnh để đánh gục hai tên bảo vệ canh gác lối đi lên mà không làm đánh động những người xung quanh được.

Cặp mắt đảo quanh một vòng, Rose cất tiếng, hạ đặt mệnh lệnh.

- “Đi đến tìm chỗ ngồi trước đi. Đợi Anhien dò xét kỹ lưỡng một chút nữa rồi tính sau.”

Nói đoạn, nàng kéo tay Đình Tấn đi tới một sân nhảy, đang có một cô gái ăn mặc khiêu gợi, nhảy múa với cây cột trên đó. Trong lúc hai người đang suy nghĩ thì bước chân vẫn không ngừng nghĩ tiến tới khu vực ở giữa sảnh tầng hai, nơi có những sân nhảy của mấy cô gái múa cột, thoát y kia.

Đối với hai người Louis và David thì đây là lần đầu tiên được trông thấy cảnh những cô gái đang uốn éo thân thể, kích tình như vậy. Bọn họ cũng không khống chế được ánh mắt của mình, liếc nhìn lên mấy cô gái trẻ kia một hồi lâu.

Ameerah không chịu được, trong miệng hừ lạnh một tiếng, mắng thầm khi phát hiện vẻ mặt đang đại ra của Louis và David.

Louis nghe vậy thì bị giật thót cả người, tim đập nhanh, vội vàng điều chỉnh lại ánh mắt của mình, tập trung nhìn xuống mặt đất bên dưới, không còn dám ngẩng ngửa vào những cô gái khiêu gợi kia nữa.

Riêng có David thì không ngại gì Ameerah nên hắn chỉ cười trừ ‘Haha’ một tiếng cho qua.

- “Hừ... hai tên già dâm dê vô giáo dục.”

Năm người lần lượt thay phiên nhau ngồi xuống bộ ghế dựa sang trọng xung quanh sân nhảy, Louis và Ameerah chỉ cúi đầu không dám nhìn thẳng, còn David thì vẫn bình thản thưởng thức vũ điệu gợi cảm của cô gái trẻ trên sân nhảy trước mặt.

Đình Tấn và Rose thì lại giống như một cặp đôi. Cả hai người chụm đầu vào nhau bàn luận phương hướng giải quyết cho cục diện khó khăn này. Cũng may là xung quanh sân nhảy đều có ánh sáng cách âm thế nên bọn họ cũng không sợ sẽ bị người khác nghe được âm mưu của mình.

Theo như lời Anhien đã phân tích bố trí của khu vực tầng hai này trước đó, Đình Tấn suy nghĩ một chút rồi mới nhỏ giọng phát biểu ra ý kiến của mình.

- “Hay là chúng ta đi vào trong một căn phòng nào đó đi...”

- “A! Biến thái...”

Không đợi cho hẳn kịp giải thích lý do, giọng của Anhien lập tức vọng lại ngay sau khi nghe được ý kiến đó. Thậm chí cả Rose và Ameerah đều bị giật mình, kinh ngạc nhìn lấy Đình Tấn giống như hẳn vừa mới làm một chuyện ‘Thương thiên hại lý’ vậy.

Thấy vậy, Đình Tấn cũng bị đổ cả mồ hôi hột. Hẳn vội vàng chen lời, bào chữa.

- “Đừng hiểu lầm. Ý của ta là những căn phòng đặc biệt đó ắt hẳn là rất ít có khả năng cài đặt máy quay, với lại cả nhóm chúng ta cùng vào đó ẩn nấp để tìm cơ hội đột nhập lên tầng ba sẽ dễ dàng hơn là dùng vũ lực để giải quyết hai tên bảo vệ kia. Ta nói đúng chứ?”

Vừa giải thích xong, về mặt Đình Tấn cũng có chút sốt ruột nhìn lại hai cô gái trong nhóm là Rose và Ameerah.

Rose âm thầm suy tư một chút về lời nói của Đình Tấn, sau đó cũng gật nhẹ đầu. Nàng lại nhỏ giọng thì thào.

- “Vậy người định làm như thế nào? Theo ta nghĩ trong phòng đó ắt hẳn phải đóng kín rồi, làm sao có lối cửa sổ hay phòng thoát hiểm nào cho chúng ta đi ra tầng ba chứ.”

- “Bây giờ người nhờ Anhien quét dò địa hình tầng thứ ba. Tìm một nơi không có người qua lại hay có camera quan sát, sau đó chúng ta sẽ tìm tới căn phòng ở bên dưới vị trí đó trong tầng hai này, rồi ta sẽ phá hỏng trần nhà, mở đường đi thông lên đó. Người hiểu ý ta chứ?”

Đình Tấn không nhanh không chậm nói ra ý tưởng của mình.

Nghe xong, đôi mắt của Rose như lóe sáng lên một cái. Ở nơi đây là phòng để phục vụ những ‘Chuyên mục đặc biệt’ cho khách V.I.P nên ắt hẳn sẽ có khả năng cách âm rất tốt.

Hơn thế nữa, nơi đó sẽ rất ít có khả năng bị đặt camera quan sát. Bởi vì không có vị khách nào lại muốn bị quay lại những cảnh nóng của mình cả. Chính vì thế nên đây cũng không phải là một ý tưởng tồi trong tình huống bế tắc lúc này.

Rose không chần chừ chút nào, thì thầm trong miệng một câu ra lệnh cho Anhien.

- “Anhien, nghe rồi chứ? Lập tức hành động đi.”

- “Rõ thưa chỉ huy.”

Anhien cũng nhanh chóng đáp lại, bắt tay vào thực hiện công việc dò xét theo như lời của Đình Tấn.

Trong lúc những người phục vụ và bảo vệ chú ý đến những vị khách đi qua lại thì không một ai chú ý đến trên sàn nhà của tầng hai và tầng ba này đang có những viên bi nhỏ lăn lộn chạy khắp nơi.

Ngồi chờ đợi tin tức từ Anhien, Đình Tấn và Rose cũng không có chuyện gì làm nên chuyển dời ánh mắt đến cô gái vũ công đang nhảy múa trước mặt.

Trên người của cô ta lúc này đã chỉ còn lại một mảnh quần tam giác che lại vị trí vùng kín của mình. Gương mặt được trang điểm lõe loét, mái tóc màu đỏ cùng với làn da ẩn hiện trong ánh sáng mờ nhạt làm cho Đình Tấn cũng không thể nhìn rõ được diện mạo thật của cô ta.

Bộ ngực tròn với hai điểm nhỏ lắc lư theo từng cái uốn éo của cơ thể. Vùng eo thon gọn, dẻo dai càng làm cho cô vũ công kia trông giống như một con rắn không xương đang nhảy múa theo điệu nhạc.

- “Thế nào? Người có ham muốn chuyện đó sao?”

Rose trông thấy Đình Tấn đang khoanh tay, chăm chú nhìn ngắm cô vũ công kia thì mở lời trêu ghẹo hẳn một câu.

Đình Tấn chỉ lắc nhẹ đầu mình một cái, xem như đáp lại.

Che miệng cười khẽ một tiếng, Rose không ngừng, tiếp tục nói thêm.

- “Người ngại sao?”

Lúc này, Đình Tấn mới xoay mặt nhìn thẳng vào nàng. Khóe miệng kéo lên một nửa vòng cung, hẳn lên tiếng ‘phản damage’ lại.

- “Ta chỉ đang thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật của tạo hóa mà thôi. Nếu là vì chuyện đó thì phải tầm cỡ như người, ta sẽ còn có chút hứng thú. Thế nào? Có muốn thử không?”

Nói đến câu sau, Đình Tấn khẽ sát vào tai của Rose thì thào.

Cảm giác hơi thở nóng bỏng của Đinh Tấn đang phả vào bên lỗ tai của mình Rose không nhận bị rung mình một cái, được nổi da gà khắp cả người, cả khuôn mặt cũng nhanh chóng đỏ lên.

Những việc quan hệ như vậy đối với một cô gái gián điệp như nàng thì cũng không phải chuyện hiếm có gì. Nhưng ít nhất là vẫn chưa từng có người đã biết được thân phận gián điệp của nàng mà vẫn buông lời gạ gẫm trực tiếp giống như vậy.

Tuy nhiên, dù ngượng ngùng nhưng với tính cách mạnh dạng và khả năng ứng xử trong mọi tình huống của mình, Rose mỉm cười, đưa tay vén tóc ra sau vành tai mình rồi nhàn nhạt đáp lại.

- “Nếu như nhiệm vụ này thành công, có khả năng ta sẽ nghỉ ngơi cho người một cơ hội.”

- “Hahaha... một lời đã...”

Đinh Tấn cười lớn một tiếng, vui vẻ nói.

- “Xin hỏi các vị có cần gọi người tới phục vụ gì thêm không ạ?”

Bất quá, hẳn chưa kịp nói dứt câu thì lại có một giọng nói chen ngang. Không biết từ lúc nào, ở bên cạnh bàn đã xuất hiện cô gái trẻ ăn mặc toàn thân một bộ váy y tá màu trắng. Sau khi hỏi xong, cô gái vẫn đang cúi người lễ phép chờ đợi câu trả lời.

- “Báo cáo, đã hoàn thành dò xét. Khu vực an toàn nằm ở ba phòng số 11, số 12 và số 13. Ta đề nghị chia ra chiếm lấy cả ba phòng rồi hành động ở phòng số 12, để lỡ như có ai đổ vào trong các phòng này lại sẽ bị làm cho kinh động thì rất phiền phức.”

Cùng lúc đó, giọng nói của Anhiên đồng thời vang lên bên tai của năm người. Sau một hồi lâu, cuối cùng thì nàng cũng đã hoàn thành dò xét địa hình và lên tiếng báo cáo lại.

Đinh Tấn nhanh trí, nhân cơ hội này nói với cô gái phục vụ luôn một thể.

- “Chúng ta đang cần ba phòng tắm nước nóng.”

- “Vâng, vậy thì mời ngài đi theo ta.”

Cô gái phục vụ nhanh chóng làm ra hồi đáp. Nàng chậm rãi xoay người, đưa tay làm ra tư thế mời. Chờ cho toàn bộ nhóm người Đinh Tấn đã đứng lên, nàng mới xoay người cất bước hướng dẫn ds6G9i7e về phía bên phải, nơi bố trí những căn phòng kín có đánh số 11 – 20.

Đi đến trước một căn phòng có đánh số 12 phía trên cửa vào, Đinh Tấn và Rose âm thầm thở phào ra một hơi, bởi vì lúc này cả ba căn phòng số 11, số 12 và số 13 vẫn đang còn trống, không có người nào sử dụng.

Cô gái phục vụ tiến tới trước ba người phục vụ đang canh gác ở trước cửa ba căn phòng này rồi nói ra yêu cầu của Đinh Tấn.

Không mất quá nhiều thời gian thì việc bàn giao đã xong xuôi, cô gái phục vụ mới quay lại hỏi thêm yêu cầu của Đinh Tấn.

- “Ngài có cần phục vụ thêm gì nữa không?”

Lập tức hiểu ra được hàm ý trong câu nói này của cô gái phục vụ, Rose lắc nhẹ đầu, thản nhiên nói. Giọng điệu rất kiêu ngạo, không khác gì một vị nữ đại gia hay dân chơi thứ thiệt nào cả.

- “Không cần, chúng ta năm người là đủ rồi. Đừng cho người khác vào làm phiền lúc chúng ta đang vui vẻ.”

Vừa nói dứt câu, một tay nàng khoác lên cánh tay của Đinh Tấn, cả người cũng tựa vào vai hắn giống như một cặp tình nhân.

Cô gái phục vụ kia cũng không ngạc nhiên gì vì thái độ của Rose, chắc có lẽ là do nàng đã quá quen thuộc với thái độ giống như vậy của những người có tiền khi đến đây.

Cúi đầu chào một cái, cô gái phục vụ tránh người sang một bên, để lộ ra cánh cửa phòng tắm nước nóng ở phía sau rồi nói.

- “Vậy thì chúc các vị có được một buổi tối vui vẻ. Nếu cần thêm phục vụ gì xin cứ bấm máy thông báo, chúng tôi sẽ đến thực hiện yêu cầu của các vị nhanh nhất có thể.”

Lời nói của cô gái phục vụ rất bài bản và thành khẩn, giống như đã được huấn luyện qua nhiều lần trước đó.

Đinh Tấn và Rose cũng không đáp lại lời của cô gái phục vụ, mà chậm rãi dẫn đầu đoàn người tiến vào trong phòng tắm bên trong.

- “Chờ đã!”

Nhưng mà, bất ngờ lúc này lại có một bóng người chen ngang trước mặt bọn họ, kèm theo đó là một giọng nói rất kiêu ngạo của một người đàn ông.

Cả năm người trong nhóm của Đinh Tấn cũng bị người này làm cho giật mình. Định thần nhìn kỹ lại, bọn họ phát hiện đây là một người thanh niên, bộ

dáng cao ráo nhưng hơi ốm. Về mặt cũng rất hốc hác, nhất là đôi mắt với một vết quần thâm rất đậm.

Tên thanh niên không chờ cho nhóm người Đinh Tấn kịp phản ứng, hấn lòi kéo một cô gái phục vụ lại chỉ vào căn phòng số 12 kia rồi thản nhiên nói.

- “Ta cần phòng này.”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 303: Đột nhập tầng ba, vô tình bắt gặp

Trông thấy gã thanh niên càn rỡ này liều mạng như vậy, Đinh Tấn cũng hơi nhú nhú đôi chân mày. Nhưng không chờ cho hắn kịp làm ra phản ứng, thì Rose đã bất ngờ chen lòi vào.

- “Người muốn vào cũng được, ta có thể cũng không ngại có thêm một người tham gia vào trò vui hôm nay. Nhưng mà tất cả đều phải theo luật chơi của ta.”

Cả Đinh Tấn lẫn tên thanh niên càn rỡ kia cũng bị kinh ngạc vì lời nói bạo dạn của Rose. Đặc biệt là tên thanh niên kia, ánh mắt hắn sáng rực lên, quét nhìn Rose từ trên xuống dưới.

Liếm liếm hai bờ môi một cái, tên thanh niên cười xòa một tiếng.

- “Tốt, ta thích loại người bạo dạn như cô em đây. Đừng làm chậm trễ cuộc vui, chúng ta vào bắt đầu thôi.”

Nói đoạn, hắn vội vã xoay người mở cửa bước vào trong căn phòng tắm nước nóng số 12, giống như sợ rằng Rose sẽ đổi ý. Những người còn lại trong nhóm của cũng bị sự tự nhiên của hắn làm cho bối rối không biết phải làm thế nào.

Đinh Tấn đảo mắt suy nghĩ một chút, sau đó liền giống như hiểu ra cái gì đó. Hắn nhếch mép mỉm cười, cất giọng nói.

- “Các người cũng vào đi. David người số 13, còn lại Louis cùng với Ameerah thì vào phòng số 11.”

Cũng không làm mất thời gian nữa, Đinh Tấn phân công cho từng người xong thì cũng nhanh chân dẫn dắt Rose đi vào bên trong căn phòng số 12.

Cánh cửa phòng đóng sầm lại, toàn bộ âm thanh tiếng nhạc réo rắc ở bên ngoài đều bị ngăn cách, không gian trong phòng liền trở về với sự yên tĩnh, trầm lắng vốn có của nó.

Trong căn phòng này cũng không có bố trí gì nhiều. Ngoài cái bồn tắm nước nóng hình tròn có đường kính khoảng bốn mét ra thì trong phòng chỉ còn lại một cái tủ chứa những bình chất lỏng không biết tên, cùng với một cái giường da.

Trên người gã thanh niên càn rỡ kia lúc này chỉ còn quần mỗi chiếc khăn tắm. Hắn tự nhiên bước vào trong bồn tắm, đang bốc lên những bọt bong bóng khí, chứng minh nhiệt độ của nó cũng không hề thấp.

- “Thế nào cô nàng, muốn chơi trò gì trước?”

Tên thanh niên kia ngồi tựa lưng, gác hai tay lên thành bồn tắm, thản nhiên nói.

Rose buông ra cánh tay đang khoác trên tay của Đinh Tấn, muốn tiến về phía tên thanh niên kia, thế nhưng nàng chỉ vừa mới nhấc chân lên định bước đi thì đã bị Đinh Tấn cản lại.

- “Chờ chút!”

Gương mặt ngờ vực khó hiểu, Rose nhìn lại Đinh Tấn thì phát hiện hắn đang đứng im tại chỗ, hai mắt nhắm chặt không biết là đang làm gì nữa.

Một hồi sau, Đinh Tấn mới mở mắt ra, gật đầu nói thầm ra hiệu cho Rose.

- “Đã an toàn, không có lắp đặt camera quay lên.”

Rose lúc này mới hiểu ra, Đinh Tấn đã sử dụng năng lực cảm ứng mà hắn đã từng dùng qua trước đó để giải quyết tên bảo vệ ở tầng trệt.

Không còn do dự gì nữa, nàng cầm túi xách của mình bước chậm từng bước về phía tên thanh niên kia. Khóe miệng nàng mỉm FKKMG89L cười, vừa bước đi vừa nhẹ giọng nói.

- “Hừm... đề ta nghĩ thử xem. Trước tiên là chơi trò ‘Công Chúa Ngủ Trong Rừng’ đi.”

- “Cái gì là ‘Công Chúa Ngủ Trong Rừng’? Trò này có vẻ mới nha, ta từ trước đến giờ chơi qua bao nhiêu trò vẫn chưa biết được có thứ gì tên gọi là ‘Công Chúa Ngủ Trong Rừng’ nha. Cách chơi thế nào hả cô em?”

Dường như có chút hứng thú với trò chơi mà Rose nói, tên thanh niên phấn khích ngồi chồm dậy, lên tiếng hỏi lại. Bất quá, đón tiếp hắn lại là một cảm giác đau nhói trên vai, đồng thời cũng có một bàn tay giờ ra, bịt miệng hắn lại.

Không biết từ lúc nào, Rose đã đi đến phía sau lưng của tên thanh niên kia rồi cầm ống kim tiêm thuốc mê, đâm vào trên bờ vai của hắn. Bàn tay còn lại của nàng cũng đưa ra bịt lại miệng của đối phương để không cho hắn phát ra âm thanh nào.

Trong cơn kinh hoàng, gã thanh niên kia giờ tay của mình ra, cào cấu lấy bàn tay của Rose đang bịt miệng hắn, ý đồ muốn kêu lên để cầu cứu. Thế nhưng hắn lại quên mất nơi này là phòng cách âm, dù cho có la to hết cỡ thì người ở bên ngoài cũng không thể nghe thấy được tiếng của hắn.

Sau một hồi cật lực chống cự trong vô vọng, đến khi thuốc mê bắt đầu ngấm dần, gã thanh niên bắt đầu lịm dần đi rồi gục ngã, nằm bất tỉnh trời nổi trong bồn tắm.

Đình Tấn chỉ đứng lặng im nơi đó nhìn Rose ra tay. Đến khi gã thanh niên kia đã hoàn toàn mất đi sức chống cự, hắn mới bắt đầu sử dụng ‘Không Vật Thuật’ nâng đỡ thân thể của đối phương ra khỏi hồ nước để tránh gây ra án mạng không cần thiết.

Nhìn thân thể gầy còm của gã thanh niên đang lơ lửng bay ra khỏi mặt nước, Rose không kìm lòng được bật thốt ra một câu khen ngợi, nhưng giọng điệu thì lại có chút ganh tị.

- “Năng lực của ngươi hữu dụng thật đấy.”

- “Không có năng lực nào là không hữu dụng cả, chỉ là ngươi chưa biết cách tận dụng triệt để sức mạnh của nó mà thôi.”

Đình Tấn thân nhiên đáp lại một câu, sau đó bắt đầu ngắm nghía quan sát xung quanh căn phòng tắm nước nóng này, dường như đang tìm kiếm vị trí thích hợp để ra tay, mở đường đi lên tầng thứ ba.

Rose nhìn chung quanh căn phòng tắm bị phong kín, với trần nhà cao hơn bốn mét. Xung quanh trên bốn bức tường dù cho là một cái lỗ thông gió hay một kẽ hở để lấy ánh sáng bên ngoài cũng không hề có. Không nghĩ ra được cách nào, nàng chỉ đành lên tiếng hỏi thăm Đình Tấn.

- “Thế nào rồi? Tiếp theo phải làm thế nào?”

Hắn hơi nhắm mắt lại, tản ra sóng tinh thần lực của mình để cảm ứng địa hình ở phía bên trên tầng thứ ba. Một lúc lâu sau, Đình Tấn hơi nhíu đôi chân mày, trầm giọng trả lời.

- “Có một người ở phía bên trên căn phòng này,”

Theo như lời của Anhien đã báo cáo trước đó sau khi dò xét thì nơi này ắt hẳn phải là không có ai đang ở phía bên trên mới đúng. Làm sao bây giờ hắn dùng tinh thần dò xét thì lại cảm ứng lời ra được một người, như vậy chẳng phải là sẽ làm lộ hành tung của bọn họ sao.

Giống như biết được suy nghĩ và lo lắng của Đình Tấn, Anhien lập tức lên tiếng giải đáp.

- “Theo những con bọ gián điệp dò xét lúc này thì người ở trên phòng này là một cô gái trẻ, có diện mạo tương tự gần 90% với nạn nhân của một vụ bắt cóc được truyền thông đăng tin thông báo lúc chiều ngày hôm nay. Ngươi có thể yên tâm triển khai hành động, cô ta chắc chắn là không gây ra trở ngại gì đâu.”

Đình Tấn nghe vậy thì cũng hơi ngạc nhiên một chút, không ngờ những tên xã hội đen ở đây lại càn rỡ như vậy. Ngay cả người dân bình thường cũng dám bắt cóc, nếu để cho tổ chức cảnh sát trong nước hoặc an ninh nhân quyền của thế giới biết được thì rất có thể bọn họ sẽ đối mặt với rất nhiều án phạt nặng.

Tuy nhiên, điều đó cũng không can dự gì tới Đình Tấn. Biết được đã không còn trở ngại gì nữa, hắn cũng không còn chần chờ, nhanh chóng lấy dao găm vắt sau lưng ra cắt lấy máu để triệu hồi.

Anhien thông qua máy quay phim nhìn thấy Đình Tấn tự cắt lấy cổ tay mình thì trợn mắt lên kinh ngạc. Trước đó, dù hắn đã có lần sử dụng thuật triệu hồi ở nghĩa trang nhưng bởi vì sợ hãi, nên nàng đã tắt camera quan sát trên bông tai, chưa kịp nhìn thấy hắn sử dụng thuật triệu hồi vong linh.

Chính vì vậy, Anhien cũng giống như Rose, đều là lần đầu tiên cả hai người được tận mắt chứng kiến Đình Tấn thi triển thuật triệu hồi.

‘Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ’

Không mất quá nhiều thời gian, Đình Tấn cũng đã hoàn thành xong thuật triệu hồi của mình. Lỗ đen nhanh chóng thay thế cho vị trí của vòng tròn mà pháp được vẽ bằng máu trên nền nhà.

Lần này Đình Tấn chỉ triệu hồi ra sáu con Bộ Xương Chiến Sĩ, bọn chúng thay phiên nhau lần lượt bò ra khỏi hố đen, cầm vũ khí trong tay đứng ngay hàng trước mặt hai người Đình Tấn và Rose như chờ đợi mệnh lệnh.

Hai mắt Rose mở to nhìn chăm chăm vào cảnh tượng kinh khủng chỉ từng xuất hiện trong phim ảnh trước mặt. Tay nàng đưa lên bịt lại miệng mình để không cho phát ra bất cứ âm thanh nào.

- “Á! Cái quỷ gì vậy?! Ngươi là ác ma à?”

Bất thành linh, tiếng hét của Anhien vang vọng bên tai của Đình Tấn và cả 14 người còn lại trong đội, làm lỗ tai của bọn họ phải ngưng hoạt động một hồi.

- “A... xin lỗi... xin lỗi, ta không khống chế được mình.”

Ngay tức khắc sau đó, Anhien lấp bấp, vội vàng nói lời xin lỗi.

Không cần nói Đình Tấn cũng hiểu tại sao nàng lại bị như vậy. Tất cả đều tại chiếc camera gắn trên tai hắn và sáu con Bộ Xương Chiến Sĩ trước mặt đây. Với những người có dây thần kinh yếu như Anhien thì quả thật không dễ dàng gì mà giữ được bình tĩnh như là Rose đây.

- “Bình tĩnh lại, đây là binh đoàn vong linh do ta triệu hồi. Cách làm thế nào thì các ngươi không cần biết, chỉ cần nhớ là bọn chúng sẽ vô điều kiện tuân theo mệnh lệnh của ta là được.”

Đình Tấn từ tốn giải thích thông qua máy liên lạc gắn trên tai mình, để trấn an cho Anhien cũng như những người khác trong đội.

Tiếp theo đó, hắn sử dụng tinh thần ra lệnh cho những con Bộ Xương Chiến Sĩ chia làm hai nhóm. Ba tên Bộ Xương Chiến Sĩ châu đầu vào nhau, tụm lại một chỗ để làm thành một bậc thang ba chân. Còn lại ba tên thì lần lượt leo lên trên lưng đồng đội của chúng, dùng búa nện lên bên trên trần nhà kia.

Phải làm như vậy cũng bởi vì trần nhà có chút cao. Với dáng người chỉ xấp xỉ hai mét rưỡi của đám Bộ Xương Chiến Sĩ thì phải làm một cái giàn giáo như vậy mới có thể chạm đến được trần nhà.

- “Cái này... như vậy cũng được hả?!”

Rose có chút kinh hãi, lấp bấp nói. Trông thấy đám Bộ Xương Chiến Sĩ cao lớn, từng búa mạnh mẽ gõ lên trần nhà, làm roi rụng từng lớp gỗ sần lốt đến từng lớp xi măng, nàng cảm giác giống như đang nằm mộng.

Trước giờ trên phim ảnh, những con quái vật như bộ xương, xác sống, linh hồn ma quái... đều đã xuất hiện rất nhiều lần. Trong truyện tranh và sách vở cũng có rất nhiều, thế nhưng nàng chưa từng xem cái nào là thật cả.

Bởi vì làm một người luôn dùng những kiến thức khoa học để chứng minh cho mỗi hiện tượng trong cuộc sống như Rose, thì pháp thuật và quái vật vong linh như thế này đều quá là vô lý, không có bất cứ định nghĩa khoa học nào để chứng minh cho sự tồn tại của nó cả.

Ánh mắt của Rose dần dần đã chuyển dời về phía Đình Tấn. Nàng nhìn hắn không chớp mắt một hồi lâu.

- “Ngươi có thể triệu hồi bao nhiêu con? Làm sao triệu hồi được?”

Trong lòng bị con tò mò thúc dục, Rose không nhịn được mở miệng hỏi hắn một câu.

Đình Tấn chỉ thân nhiên lắc đầu một cái rồi đáp lại.

- “Đủ để chống lại một đại đội. Học được từ trong game Anh Hùng.”

Tuy rằng giọng điệu của Đình Tấn khá lạnh nhạt, nói chuyện cũng cụt ngủn, nhưng Rose cũng không để ý đến những chuyện đó, bởi vì nàng đã bị chấn kinh khi hắn nói ra mình có thể chống lại cả một ‘Đại đội’.

Phải biết đại đội là bao gồm hơn trăm người gộp lại, nếu muốn chống lại thì hắn phải có binh đoàn vong linh với quân số ít nhất là ngang ngửa hoặc nhiều hơn số đó. Cho nên điều đó chẳng khác nào là đang nói rằng hắn có thể cùng một lúc triệu hồi ra hơn trăm con vong linh.

Rose mấp máy môi một hồi lâu, giống như muốn nói gì đó nhưng không nói nên lời.

- “Ta có thể dạy cho ngươi.”

Bất thành linh, trong lúc Rose đang cúi đầu suy nghĩ điều gì đó thì giọng nói của Đình Tấn liền vang lên bên tai nàng. Có chút khó tin, nàng ngẩng đầu lên, hai mắt sáng quắc nhìn chăm chăm Đình Tấn, giọng nói hưng phấn, đầy chờ mong hỏi lại.

- “Thật không?!”

- “Điều kiện là ngươi chịu gia nhập vào [The Alliance]”

Khóe miệng nhếch lên một nụ cười tà, Đình Tấn không nhanh không chậm nói ra điều kiện của mình.

Đang hứng khởi, nhưng khi nghe được yêu cầu của Đình Tấn, Rose liền giống như bị xì hơi. Cả thân thể ỉu xìu xuống, im lặng một hồi lâu vì tranh đấu trong lòng. Cuối cùng nàng mới thở dài một hơi, lắc đầu nhỏ giọng nói.

- “Ta không làm được...”

Được huấn luyện từ nhỏ trong quân đội, đã thề trung thành với quốc gia của mình, trừ phi nàng chết hoặc được giải ngũ, nếu không thì rất khó để bắt buộc nàng từ bỏ trách nhiệm của mình.

Phòng chừng là đã đoán biết trước được điều này, Đình Tấn cũng không có tiếc nuối hay chán nản gì. Hắn vẫn giữ nụ cười mỉm trên môi, thản nhiên đáp lại.

- “Không sao cả, chỉ cần ngươi có ý định, [The Alliance] vẫn sẽ luôn mở rộng cửa chào đón ngươi.”

Rose ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào mắt Đình Tấn. Bốn mắt nhìn nhau một lúc lâu không chớp lấy một cái. Bất chợt, nàng nở một nụ cười rất tươi rồi nói.

- “Cảm tạ, nếu có thất nghiệp ta sẽ nghỉ lại.”

Không biết vì sao, Đình Tấn chợt có cảm giác như giọng nói của nàng đã trên nên ôn nhu, dịu dàng hơn trước khá nhiều.

Bất quá, hắn cũng không để ý chuyện này nhiều. Mục đích của hắn chỉ là gieo rắc một hạt mầm vào trong lòng của những người này. Để một ngày nó đó, nó sẽ nảy mầm và trưởng thành thì hắn sẽ lại đến để thu hoạch.

Với tiêu chí không bỏ sót bất cứ nhân tài nào, Đình Tấn dĩ nhiên không thể nào bỏ qua những tên quân nhân đặc biệt có tiềm chất này.

Nếu như Báo Đen có ở đây chắc sẽ tức đến ói máu vì hành động đào người trắng trợn của Đình Tấn.

- “Mấy người khác nếu cảm thấy còn quá yếu kém và muốn tăng cường thực lực của mình thì cứ việc đến tìm ta. Dù cho có là phế vật đi chăng nữa, nhưng chỉ cần ngươi trung thành với [The Alliance], thì ta sẽ không từ chối bất cứ người nào.”

Nhưng rất không may là hắn không có ở đây, cho nên Đình Tấn vẫn cứ tiếp tục lên tiếng nói với những người khác trong đội.

Rose nghe vậy thì chỉ lắc đầu, che miệng cười thầm một tiếng.

‘Keng’

Cũng ngay tại thời điểm Đình Tấn định cất lời nói chuyện tiếp thì bất thành linh, trên trần nhà, nơi những con Bộ Xương Chiến Sĩ đang vung búa mở đường đột nhiên vang lên âm thanh khi gõ vào kim loại.

Đình Tấn giật mình nhìn lại thì phát hiện, ngay ở lỗ hổng trên trần nhà đã có một tia ánh sáng trắng mờ nhạt hắt xuống bên dưới không gian chỉ có vài cái đèn màu, có chút đen tối bên trong căn phòng tắm nước nóng này.

Không chần chờ chút nào, Đình Tấn vội vàng dùng tinh thần ra lệnh cho đám Bộ Xương Chiến Sĩ tiếp tục mở rộng lỗ hổng ra.

Bề dày từ trần nhà trong phòng tắm hơi đến sàn nhà bên trên lầu ba kia cũng khá dày, chắc cũng phải trên dưới hai tấc hoặc nhiều hơn. Dưới chân và trên người của đám Bộ Xương Chiến Sĩ cũng đã chất đầy bụi xi măng và vụn gỗ, còn có một vài thanh sắt thép bị rỉ của đám Bộ Xương Chiến Sĩ chém đứt rơi xuống.

Lúc này, Đình Tấn không còn quan sát trên trần nhà nữa. Hắn xoay người đi tới trước cửa phòng, nhắm mắt lại tản ra sóng tinh thần của mình. Vài giây sau, hắn mới cất giọng ra lệnh.

- “Louis, Ameerah, David. Các ngươi qua đây đi.”

Thì ra hắn đang muốn dò xét tình hình ở bên ngoài sảnh xem có kẻ nào quan sát, canh chừng hay không. Để bảo đảm không có sơ hở nào, Đình Tấn phải tốn thêm một tí thời gian cũng là chuyện nên làm.

Rất nhanh thì ba người kia đã có mặt trong phòng. Đình Tấn đưa mắt nhìn ba người, rồi hướng về David lên tiếng.

- “David, nhiệm vụ ở lại đây trông chừng giao cho ngươi. Nhớ cẩn thận, có phát hiện động tĩnh gì thì nhớ lập tức thông báo cho ta một tiếng.”

Nói đoạn hắn lại tiếp tục nói với Louis, Ameerah, cùng với Rose.

- “Ba người các ngươi ở đây chờ, để ta lên trên đó thám thính tình hình trước đã.”

Vừa dứt câu, không đợi cho những người kia kịp phản ứng, Đình Tấn cất bước đi đến bên cạnh cái thang do đám Bộ Xương Chiến Sĩ làm ra. Lỗ hổng trên trần nhà lúc này đã được ba con Bộ Xương Chiến Sĩ mở rộng ra đến hơn một mét có thừa.

“Không Vật Thuật”

Sử dụng “Không Vật Thuật” giảm nhẹ bớt trọng lượng của cơ thể mình, hắn nhún chân, bật người nhảy lên cao đến hơn hai mét có thừa. Chân đạp lên vai của một con Bộ Xương Chiến Sĩ, Đình Tấn dễ dàng giơ tay bắt được vách của lỗ hổng trên trần nhà.

Dùng sức kéo mạnh thân thể của mình lên, hấn bò qua lỗ hổng, nằm sát trên sàn nhà trên tầng lầu ba này. Vị trí lúc này của hấn chính là đang nằm ở bên dưới một chiếc gầm giường.

Chọn địa điểm này là vì trước đó, dùng sóng tinh thần thăm dò địa hình, do bị ngăn cách bởi một bức tường nên hấn lo sợ, có thể độ chính xác sẽ không cao.

Đình Tấn luôn muốn đảm bảo chắc chắn không có sơ xuất nào xảy ra. Nếu như máy camera quan sát nào được đặt trong căn phòng này thì sẽ rất nguy hiểm. Thế nên hấn chỉ có thể lựa chọn vị trí dưới gầm giường để không bị phát hiện khi lên đây.

Nhắm mắt tán ra sóng tinh thần, bắt đầu dò xét xung quanh căn phòng. Đình Tấn cẩn thận từng li từng tí dò xét dù chỉ là một món đồ vật nhỏ. Một lúc sau, đôi chân máy của hấn liền cau chặt lại, bởi vì không có phát hiện ra vật gì kì lạ hay khả nghi.

Theo như lời của Anhien nói, hấn đã từng suy đoán và lý luận, trong một căn phòng giam giữ con tin bị bắt cóc thì ắt hẳn phải có gắn một thiết bị giám sát nào đó mới đúng.

Nhắm mắt lại, làm thêm một lần dò xét kỹ lưỡng nữa. Và rồi lần này, hấn nhanh chóng phát hiện được một con ốc vít nhỏ nằm trong một thanh sắt trên cửa sổ. Điểm đặc biệt là bên trong con ốc vít này lại có được một ống kính máy quay.

Vì để cho an toàn nên hấn lại sử dụng sóng tinh thần để kiểm tra toàn bộ ốc vít trong căn phòng này thêm một lần nữa. Sau khi không có phát hiện gì Đình Tấn mới âm thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm. Nếu như hấn lộ liễu xông ra thì chắc chắn đã bị phát hiện rồi.

“Không Vật Thuật”

Âm thầm sử dụng “Không Vật Thuật”, điều khiển tấm màn che cửa sổ chặn trước ống kính của chiếc camera quan sát này, Đình Tấn mới bắt đầu trườn ra khỏi gầm giường.

Ngay khi Đình Tấn vừa bò ra khỏi gầm giường, một giọng nói kinh ngạc đột nhiên truyền đến bên tai hấn.

- “Là người?!”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 304: Lại gặp gỡ michelle

Nghe được giọng nói của cô gái, Đình Tấn cũng không có ngạc nhiên gì nhiều vì trước đó Anhien cũng đã nói trước, trong căn phòng trên tầng ba này đang giam giữ một cô gái trẻ bị bắt cóc.

- “Đã an toàn, các người có thể lên rồi.”

Hấn thì thâm trong miệng một câu rồi chậm rãi xoay người lại quan sát tình hình của cô gái trẻ bị bắt cóc này.

Bất quá, nhìn nhìn thấy gương mặt quen thuộc, với mái tóc màu bạch kim đặc biệt kia, Đình Tấn cũng là bị giật mình một hồi.

- “Người là... ở sân bay?”

Có chút kinh ngạc và khó tin vì sự trùng hợp này, hấn đưa tay chỉ về phía cô gái, mở giọng hỏi lại để xác định mình không nhớ nhầm.

Cô gái trẻ kia dường như có chút ồ ồ. Nàng cố gắng chống đỡ mình ngồi dậy, muốn chồm tới níu giữ Đình Tấn. Nhưng có lẽ do không còn sức lực để chống đỡ thân thể của mình nữa, cô gái đã ngã quỵ giữa chừng.

Thấy vậy, Đình Tấn vội vàng lao tới, giơ tay đón đỡ, đưa nàng nằm trở lại trên giường. Hấn hơi nhíu mày, mở miệng hỏi thăm.

- “Người bị đám người đó bắt tới đây luôn hả? Có thể kể cho ta nghe đầu đuôi sự việc không?”

Cô gái tựa cả thân thể mình lên bờ vai Đình Tấn như một con chim non bị hoảng sợ đã tìm tới được một nơi an toàn để ẩn nấp. Giọng nàng nức nở nói.

- “Hic... ta đang cùng với em trai và một người bạn đang trên đường từ nước Mỹ trở về nước Ý vì chuyện gia đình, nhưng do thời tiết không tốt nên phải ghé qua trạm trung chuyển ở Thụy Điển.

Lúc đáp máy bay xuống đây, ta tách hai người đó ra để đi nhà vệ sinh một chút. Rồi đột nhiên không biết từ đâu xuất hiện mấy người đàn ông đó. Bọn họ sử dụng thuốc mê bịt miệng, bịt mũi ta, nhưng bị ta vùng ra, chạy thoát đi được.

Ở thời điểm đó thuốc mê cũng ngấm vào làm đầu óc của ta không được tỉnh táo nữa. Ta chỉ biết cầm đầu mà chạy, tới khi sắp chịu hết nổi rồi thì lại bất gặp được người. Những chuyện sau đó ta cũng không còn nhớ gì cả, chỉ biết rằng lúc tỉnh dậy thì mình đã bị nhốt ở đây rồi.”

Khi cô gái trẻ kể lại xong mọi chuyện, ba người Rose, Louis và Ameerah cũng lần lượt, thay phiên nhau chui ra khỏi gầm giường.

Trông thấy Đình Tấn đang thân mật với cô gái trẻ kia như vậy, Rose cũng hơi tò mò, lên tiếng hỏi.

- “Người biết nàng?”

Trước đó ở sân bay, mặc dù Rose là người đi đón Đình Tấn trở về xe hội họp với cả nhóm, nhưng khi nàng đến thì mọi chuyện đã kết thúc rồi. Thế nên việc nàng không biết cô gái này cũng là chuyện bình thường.

Đình Tấn gật nhẹ đầu, nhìn Rose cười khỏ đáp lại.

- “Chuyện rắc rối trước đó ta bị vướng phải ở sân bay đều là từ cô nàng này mà ra chứ đâu.”

Cô gái trẻ nghe Đình Tấn nói như vậy thì không khỏi đỏ mặt, ngượng ngừng xấu hổ. Nàng hơi xụ mặt xuống, có chút đáng thương nhỏ giọng nói.

- “Xin... xin lỗi đã đem phiền phức tới cho người.”

Biết mình đã nói lỡ lời, Đình Tấn vội vàng chuyển đổi đề tài.

- “Người tên gì? Bây giờ cảm thấy trong người thế nào rồi?”

- “Ta gọi là Michelle, Michelle Rockefeller. Bây giờ trong người ta cảm thấy mệt mỏi lắm giống như bị rút đi hết sức lực vậy, ngay cả nhấc tay lên cũng làm không nổi nữa. Làm ơn giúp ta thoát ra khỏi nơi này với, chỉ lần này thôi.”

Giọng nói cô gái như sắp hết hơi, tràn đầy mệt mỏi mà đứt quãng. Thế nhưng Đình Tấn có thể nghe ra được sự hoảng sợ và lo lắng trong từng câu nói của nàng.

Giống như sợ Đình Tấn sẽ rời đi mình, cô gái gọi Michelle này đưa tay ra nắm chặt vào áo của hắn.

Tuy nhiên, không để cho Đình Tấn kịp lên tiếng thì Rose đã vội vàng nói chen vào.

- “Đình Tấn, chúng ta còn có nhiệm vụ nữa. Không thể mang cô gái này đi theo được nếu không thì sẽ rất phiền phức.”

Michelle nghe được lời của Rose thì gương mặt lập tức biến sắc. Từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ trải qua sự việc bất cớ như vậy, lại thêm một thân một mình bị nhốt ở đây lúc này, nàng đã trải qua một hồi hoảng loạn, bất an trong lòng rồi.

Bây giờ nàng cũng không biết mục đích của bọn bắt cóc này là gì và số phận của mình liệu sẽ ra làm sao nữa. Cho nên khi phát hiện được Đình Tấn, nàng mới không khống chế được cảm xúc mà bật khóc như lúc này. Có thể nói đối với nàng ngay lúc này, hắn chính là tia sáng hi vọng duy nhất có thể đưa mình thoát khỏi hoàn cảnh nguy cấp hiện tại.

- “Đừng... đừng bỏ rơi ta. Làm ơn giúp ta với. Không cần phải báo cảnh sát hay làm gì nhiều đâu, người chỉ cần đưa ta đến sân bay để ta hội họp với em trai và bạn của ta, để chúng ta lên máy bay trở về nước Ý thôi là được rồi. Làm ơn...”

Nỗi lo sợ chiếm cứ cả đầu óc làm nàng không còn giữ được bình tĩnh nữa. Michelle giống như điên cuồng, nắm chặt lấy cánh tay của Đình Tấn, mắt rung rung, vừa khóc vừa khàn giọng, nước nở nỏ.

Thấy tình trạng của Michelle đã trở nên không còn khống chế được nữa, Đình Tấn mới vội vàng lên tiếng trấn an.

- “Được rồi, đừng khóc. Đừng khóc nữa, nín đi, ta sẽ đưa người ra sân bay.”

Giọng nói trầm trầm, lại thêm bàn tay của hắn cũng liên tục vỗ nhẹ lên vai Michelle nên rất nhanh thì nàng đã nín khóc, tuy nhiên bờ vai của nàng vẫn còn run rẩy liên tục.

- “Đình Tấn! Người...”

Rose dường như bị cách suy nghĩ và lời nói của Đình Tấn làm cho tức giận. Không kìm được cảm xúc của mình nữa, nàng giơ tay ra chỉ vào mặt hắn, nhưng lại nói không nên lời.

- “Này! Người đừng có mà tự ý hành động như vậy có được không?!”

Cùng lúc đó, giọng nói lạnh lạnh của Vansy cũng đồng thời vang lên bên tai của mọi người. Một lần trước đó ở sân bay, hắn đã không ưa cách hành xử tùy tiện của Đình Tấn rồi. Lúc này lại nghe được lời nói của Đình Tấn nên có phản ứng như vậy cũng là chuyện bình thường.

Những người khác trong đội tuy rằng không có ai lên tiếng gì, thế nhưng Đình Tấn đoán, ắt hẳn bọn họ cũng đang cau mày nhăn mặt, không khác Vansy

là bao nhiêu đầu.

Hắn cười khổ một cái, sau đó nhẹ giọng nói với Rose cũng như là với những người khác trong đội.

- “Bình tĩnh nào, chúng ta tới nơi này cũng chỉ là để tìm thông tin mật về tổ chức ‘Black Angel’ mà thôi, sau khi hoàn thành nhiệm vụ thì tiện đường chúng ta có thể mang theo Michelle đi thì đâu phải là việc gì khó. Với lại ta cũng có cách giải quyết mà. Ngươi xem. . .”

Nói đoạn, hắn lập tức sử dụng “Khống Vật Thuật” nâng đỡ FZFrkB0y thân thể của Michelle bay lơ lửng lên không trung. Lần này, không chỉ có Rose mà cả Michelle cũng bị Đình Tấn làm cho trợn mắt há mồm vì kinh ngạc.

- “A... đây là...”

Khi trông thấy thân thể của mình đang bay lơ lửng trên không trung, Michelle mới đầu cũng bị giật mình, kêu lên một tiếng do không hiểu chuyện gì đang diễn ra. Thế nhưng ngay sau đó, tựa như đã hiểu ra cái gì đó, nàng không rất ngoan ngoãn không nói gì, chỉ có đôi mắt là đang tập trung nhìn về phía Đình Tấn.

Còn với Rose, nàng chỉ có thể lấp bắp kinh hãi thốt lên một tiếng.

- “Ngươi... năng lực của ngươi lại mạnh như vậy?!”

Nàng cũng không ngờ rằng, Đình Tấn lại có thể điều khiển cả một con người. Nói như vậy, khi muốn làm thịt một ai đó, hắn chỉ cần nâng người đó bay cao lên không trung rồi thả cho rơi tự do xuống là xong ngay.

Tuy nhiên Rose đâu biết rằng, “Khống Vật Thuật” của Đình Tấn chỉ có giới hạn trọng lượng ở trong vòng 64 kg mà thôi. Nếu như Michelle nặng thêm vài kg nữa thì chắc Đình Tấn cũng đành bó tay mà thôi.

Hơn nữa “Khống Vật Thuật” còn có hạn chế, chỉ sử dụng được trong một vùng hoặc khoảng cách nhất định mà thôi. Phòng chừng cũng gần bằng với giới hạn khoảng cách điều khiển của vong linh được triệu hồi vậy.

Đình Tấn chỉ lắc nhẹ đầu mình một cái rồi bình thản đáp lại.

- “Chuyện đó không quan trọng. Ngươi chỉ cần biết chuyện này ta có thể giải quyết ổn thỏa hết là được.”

Sau đó, hắn liền đưa tay hướng về phía Michelle vừa vuốt tóc nàng, vừa mỉm cười nói.

- “Ngươi chịu khó nằm ở đây nghỉ ngơi lấy sức, chờ đợi khi nào ta xong việc thì sẽ quay lại đón ngươi. Được chứ?”

Giọng nói của hắn nhỏ nhẹ, trầm trầm như mang theo một loại nhịp điệu có tác dụng làm cho người khác an thần, tĩnh tâm. Michelle cũng không tự chủ mà gật gật đầu mình, cả thân thể theo bàn tay đang nâng đỡ của Đình Tấn mà chậm rãi nằm xuống giường.

Đã trấn an xong Michelle, Đình Tấn lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía Rose mà nói.

- “Tốt rồi, chuyện này để sau hắn tính. Bây giờ chuyện quan trọng là phải tìm cho ra thông tin mật của tổ chức đã.”

Rose cũng biết là không thể ngăn cản Đình Tấn nữa, thế nên nàng cũng không lằng nhằng vấn đề cứu hay không cứu Michelle.

- “Được rồi. Anhien, báo cáo tình hình bên ngoài nơi này xem.”

Áp tay lên má, nàng bắt đầu ra lệnh cho Anhien làm việc. Còn lại Vansy và những người khác cũng không còn lên tiếng nữa. Phòng chừng lời nói của Đình Tấn đã thuyết phục được bọn họ hoặc cũng có thể là do Rose đã không còn ý kiến, nên bọn họ cũng nghĩ mọi chuyện sẽ ổn thôi.

- “Xin chờ một chút, chỉ huy.”

Giọng nói của Anhien liền vang lên, ngay sau khi nhận được mệnh lệnh của Rose.

Không mất quá nhiều thời gian, Rose đã nhận được báo cáo của Anhien.

- “Chúng ta đang ở căn phòng ở ngay lối cầu thang đi lên từ tầng hai. Bên ngoài căn phòng này có hai tên đang canh gác. Các người ra cửa quẹo phải, đi đến cuối hành lang thì sẽ đến một văn phòng làm việc. Đây có lẽ là phòng làm việc của gã T.O.A kia rồi.”

Trầm ngâm tính toán một chút, Rose mới lên tiếng phát biểu kế hoạch của mình.

- “Ta sẽ giả giọng cô gái này, dẫn dụ cho hai tên gác cửa ngoài kia đi vào đây. Louis và Ameerah sẽ phụ trách giải quyết hai gã này. Còn Đình Tấn, ngươi giữ mấy ống kim tiêm này đi, đề phòng có xuất hiện gã nào khác hoặc chỉ có một tên đi vào thì ngươi phụ trách đánh gục bọn họ.”

Dứt câu, nàng lấy từ trong túi xách của mình ra ba ống kim tiêm thuốc gây mê rồi giao cho Đình Tấn. Lần này hành động, nàng chỉ mang theo có năm ống kim tiêm thuốc gây mê mà thôi. Ba ống kim tiêm này xem như là ba ống cuối cùng rồi.

Nhìn Đình Tấn tiếp nhận ống kim tiêm từ trong tay mình xong, nàng hướng về hắn và hai người Ameerah, Louis gạt đầu ra hiệu bắt đầu hành động.

- “A... đau quá...”

Đã làm xong mọi chuẩn bị, Rose không chần chờ chút nào nhái giọng của Michelle, kêu rên một tiếng rõ to. Bên trong thanh âm thậm chí còn có chút run rẩy, chẳng khác nào đang thật sự bị một con đầu đón dày vò.

...

Ở phía bên ngoài căn phòng giam Michelle, hai gã đàn ông mặc trên người một bộ comple đen lập tức nghe được tiếng kêu rên từ trong phòng truyền ra.

Bọn họ kinh ngạc nhìn nhau, có chút không hiểu và lo lắng. Trước đó, ông chủ của bọn họ đã giao cho một nhiệm vụ là trông chừng cô gái này, không để nàng xảy ra chuyện.

Thậm chí còn dặn dò, nàng chính là chìa khóa cho một cuộc giao dịch quan trọng. Thế nên khi nghe được tiếng rên rỉ, hai người vừa lo lắng, vừa bất an. Chỉ chần chờ một chút, một tên bảo vệ liền lên tiếng nói trước.

- “Để tao vào trong đó xem thử.”

Đội tên đồng bọn của mình gạt đầu ra hiệu đồng ý, gã bảo vệ này không chậm trễ nữa, vội vàng mở cửa đi vào bên trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 305: Tiếp cận

Đứng ở ngay cửa phòng, gã bảo vệ đưa mắt quét nhìn xung quanh bên trong căn phòng. Hắn cảm giác có chút kì lạ, bởi vì lúc này cô gái trẻ đang nằm ngửa trên giường rất yên tĩnh, không hề có dấu hiệu gì giống như bị đau ốm gì.

Âm thầm suy nghĩ một hồi, hắn mới cất bước đi đến bên cạnh chiếc giường của cô gái trẻ để kiểm tra xem tình hình của nàng như thế nào.

Nhưng bất thành linh, khi hắn vừa mới cất bước đi về phía trước thì liền có một bóng người đã ẩn nấp phía sau cánh cửa xông tới phía sau lưng, cho một cước vào đầu hắn.

‘Âm...’

Bàn chân nhỏ bé nhưng chứa đầy lực lượng bên trong, chỉ trong chớp mắt đã hạ gục gã bảo vệ này. Thân thể to lớn, lực lượng của hắn giống như một bao cát bị đánh bay ngang sang một bên, nện mạnh lên vách tường của căn phòng rồi âm ầm ngã gục xuống sàn nhà, bất tỉnh nhân sự.

Âm thanh va chạm rất lớn nên không thể nào tránh thoát khỏi lỗ tai của tên bảo vệ còn lại đang đứng canh gác ở bên ngoài.

Nghe được có động tĩnh trong căn phòng giam giữ con tin, gương mặt gã bảo vệ còn lại kia lập tức biến sắc. Hắn không hề suy nghĩ gì nhiều, vội vàng lách người qua cửa, muốn chạy vào trong phòng xem có chuyện gì đã xảy ra.

Thế nhưng chỉ vừa bước qua cửa phòng được một bước thì phía trên đầu của hắn lại xuất hiện một bóng đen, tiếp theo sau đó hắn chỉ cảm giác được có một vật gì đó bổ mạnh vào ngay ở phía sau đầu của mình.

‘Phịch... rắc’

Âm thanh tiếng xương khớp bị gãy vang lên, gã bảo vệ cảm giác xung quanh bỗng nhiên tối sầm lại. Cả thân thể đang lao tới của gã bảo vệ cũng đổ ập về phía trước, phần đầu chịu lực nên đập mạnh lên trên sàn nhà, rồi nằm im bất động. Không biết đã chết hay chưa nhưng đã không còn thấy phản ứng gì nữa.

Chắc có lẽ lỗ mũi hoặc miệng của gã bảo vệ này không thể nào chịu nổi lực lượng truyền đến từ cú ngã kia nên đã bị gãy hoặc đập, máu tươi bắt đầu tràn lan ra nền nhà xung quanh.

Còn Louis thì trái ngược lại hoàn toàn với gã bảo vệ. Thân thể hắn rất nhẹ nhàng đáp xuống sàn nhà và chỉ gây ra một tiếng động rất nhỏ.

Nằm bên dưới gầm giường cùng với Rose, Đình Tấn vẫn đang liên tục tản ra làn sóng tinh thần của mình để cảm ứng khu vực ở bên ngoài căn phòng. Sau khi phát hiện hai tên bảo vệ đã bị hạ gục và ở bên ngoài cũng không còn đối tượng nào đang canh gác nữa, hắn mới sử dụng “Không Vật Thuật” đóng cửa lại.

Làm xong mọi chuyện, Đình Tấn QHLBDvr và Rose mới từ từ bò ra khỏi gầm giường.

- “Louis, Ameerah hai người các người mau trối hai tên bảo vệ này rồi đưa chúng xuống phòng tắm nước nóng bên dưới đi cho David canh giữ đi.”

Hắn lên tiếng phân công việc cho Ameerah và Louis, sau đó bước chậm tiến về phía cửa phòng.

Đưa tay mở cửa phòng ra một khe hở nhỏ, Đinh Tấn hơi híp mắt lại, dùng sóng tinh thần càn quét qua xung quanh nơi này để dò xét những nơi có xếp đặt camera quan sát theo như lời Anhien đã báo cáo trước đó.

Trong hành lang dài và rộng, hắn rất nhanh thì đã tìm ra được một chiếc camera quan sát nằm ở ngay lối ra của cầu thang, cũng tức là ở ngay trước cửa của căn phòng này. Cùng với một chiếc camera khác được đặt trên vách tường, ngay tại văn phòng làm việc của T.O.A, chính là căn phòng nằm ở cuối hành lang.

Dò xét xong, hắn đóng cửa phòng lại, đồng thời cũng âm thầm thở phào ra một hơi nhẹ nhõm. Nếu như lúc này tùy tiện hành động, dùng kim tiêm đánh gục gã bảo vệ ở bên ngoài hành lang thì chắc có lẽ hành tung của cả đội đã bị phát hiện rồi.

Đứng tại chỗ trầm ngâm suy nghĩ một chút, hắn liền đưa tay áp lên má để liên lạc với Anhien.

- “Anhien, người có cách nào vô hiệu hóa hai cái camera ở bên ngoài hành lang không?”

- “Có. Chỉ cần bộ gián điệp có thể tiếp xúc với camera thì ta có thể sẽ làm giả được hình ảnh thu được của nó ngay. Nhưng camera ở trên cao quá, bộ gián điệp lại bỏ không tới.”

Anhien nhanh chóng trả lời lại cho câu hỏi của Đinh Tấn.

Tuy rằng lời nói của nàng đại ý là không có cách nào làm được, nhưng Đinh Tấn lại nhếch miệng mỉm cười khi nghe được điều đó. Nguyên do cũng bởi vì nếu muốn làm cho bộ gián điệp tiếp xúc được với camera thì cũng không phải là việc gì khó, bởi lẽ hắn còn có kỹ năng “Khống Vật Thuật” nữa.

- “Người chuẩn bị bộ gián điệp đi tới bên dưới hai chiếc camera đi, ta sẽ khống chế làm cho nó bay lên trên camera quan sát.”

Ra lệnh cho Anhien xong, Đinh Tấn lại hơi hé mở cửa phòng ra, nhắm mắt lại tập trung vào sàn nhà bên dưới hai chiếc camera quan sát đặt ở trong hành lang này.

Bởi vì sóng tinh thần của hắn vẫn chưa đủ mạnh để điều khiển một món đồ vật sau nhiều lớp tường ngăn cách. Vì thế nên hắn mới phải mở cửa hé lộ ra một khe hở như vậy để cho thuận tiện hơn.

Rất nhanh thì trong vùng phủ sóng tinh thần của Đinh Tấn đã cảm giác được có hai viên bi tròn đang lăn nhanh đến vị trí được chỉ định. Không chần chờ chút nào, hắn ngay lập tức điều khiển hai con bộ gián điệp tròn như viên bi này bay lơ lửng lên trên trần nhà, nhẹ nhàng đáp lên trên chiếc camera.

Không quá 5 phút sau, giọng nói của Anhien lại vang lên bên tai của Đinh Tấn và những người khác trong đội.

- “Đã hoàn thành làm giả hình ảnh camera quan sát thu được. Mọi người có thể ra ngoài hành động rồi. À, nhớ cẩn thận đừng làm ra tiếng động quá lớn nha. Trong mấy căn phòng này có thể là còn có người đang ở bên trong đấy. Chỉ là cửa đều bị khóa trái hết rồi, cũng không có khe hở nào lớn nên bộ gián điệp không thể chui vào bên trong quan sát được. Ta cũng không biết là có người bị bắt cóc như cô gái Michelle kia không nữa.”

Vẫn luôn chờ đợi tin tức từ Anhien này giờ, ngay khi có được thông báo từ nàng, Đinh Tấn lập tức mở cửa đi ra bên ngoài hành lang.

Đối diện căn phòng giam giữ Michelle này là một cánh cửa phòng khác. Đinh Tấn bước nhẹ đi đến trước cửa, hơi nhắm mắt lại để cảm ứng và dò xét không gian bên trong căn phòng này.

Vài giây sau, dường như không cảm ứng được sự tồn tại của người nào bên trong căn phòng, Đinh Tấn mới bắt đầu sử dụng “Khống Vật Thuật” để mở khóa từ bên trong.

Nắm tay khóa cửa phòng nhẹ nhàng được vặn sang một bên, cửa phòng chậm chạp hé mở ra một khe hở nhỏ. Vì để bảo đảm an toàn và không bị phát hiện, Đinh Tấn lại tiếp tục dùng làn sóng tinh thần để quét dò xem có camera ẩn giấu nào như chiếc camera siêu nhỏ được gắn trên con đỉnh ốc ở trong căn phòng của Michelle hay không.

Không mất quá nhiều thời gian, Đinh Tấn đã hoàn thành công việc dò xét. Hắn hướng về phía Ameerah rồi nói.

- “Phòng đã an toàn, Ameerah người phụ trách tìm kiếm tài liệu hoặc những giấy tờ thông tin hữu dụng trong căn phòng này.”

Nói đoạn Đinh Tấn mở rộng cửa để cho Ameerah đi vào, còn bản thân hắn thì lại hướng về một cánh cửa phòng gần đó để tiếp tục công việc thay cho máy ra-đa dò tìm của mình.

- “Louis, tới lượt người.”

Lập lại quá trình dò xét và đảm bảo mọi thứ đã an toàn, Đinh Tấn hướng về Louis kêu gọi một tiếng.

Louis cũng không ngần ngại gì, lập tức lướt vào bên trong phòng, bắt đầu lục lọi trong những hộc tủ hoặc giấy tờ được đặt ở trên bàn.

Đình Tấn cũng không nán lại trước cửa phòng này quá lâu. Sau khi phân công cho Louis xong, hắn lúi kéo theo Rose đi tới trước cửa căn phòng nằm ngay sát bên cạnh phòng giam giữ Michelle.

Theo như thói quen từ những lần thăm dò trước đó, hắn bắt đầu tản ra sóng tinh thần lực của mình, thế nhưng lúc này, điều bất ngờ lại xảy ra.

- “Không ổn!”

Khi làn sóng tinh thần chỉ vừa mới phát tán ra chưa đầy một mét, Đình Tấn lập tức đã cảm ứng được một bóng người đang tiến về phía trước mặt mình. Hắn mở trừng mắt ra, trong lòng thâm hô một tiếng.

Dù vậy, phản ứng của hắn cũng không hề chậm. Tay luồn vào túi lấy ra một ống kim tiêm, tuốt mở nắp bảo vệ, Đình Tấn không hề do dự vút về phía trước mặt mình.

‘Cách...’

Cánh cửa vừa mở ra, thì cũng là lúc Đình Tấn phát động “Không Vật Thuật” điều khiển cho ống kim tiêm kia luồn lách qua khe cửa, bắn thẳng về phía bóng người mà hắn cảm ứng được trong vùng phủ sóng tinh thần.

Một thân ảnh cao lớn xuất hiện ngay trước cánh cửa. Đây là một gã đàn ông to con, mập mạp, đầu để trọc. Trên người hắn chỉ đang mặc duy nhất một chiếc quần đùi.

‘Phập’

Chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì một cảm giác đau nhói ở bên cánh tay trái của hắn đã truyền đến. Một con buôn ngu bất chợt ập tới làm hắn không khống chế được thân thể của mình nữa, ngã đùng ra sàn nhà như một khúc gỗ mục.

Cùng lúc đó, cánh cửa đã mở rộng ra. Đập vào mắt của Đình Tấn là một chiếc giường với chấn gối xộc xệch, lộn xộn khắp nơi và một cô gái trẻ không một mảnh vải che thân đang nằm trên đó, đưa lưng về phía trước cửa phòng.

‘Rầm...’

Âm thanh va chạm của thân thể gã đàn ông mập mạp kia với sàn nhà dường như đã đánh thức cô gái đang nằm trên giường. Nàng uể oải xoay người nhìn lại, muốn tìm hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Đình Tấn không ngờ lại có thêm một người ở bên trong nữa. Ngay trong khoảnh khắc vừa phát hiện ra cô gái trẻ nằm trong phòng này, hắn đã làm ra hành động.

“Luru Thùy Gia Tộc”

Kích hoạt kỹ năng gia tộc, Đình Tấn giống như một bóng ma, phóng thẳng về phía chiếc giường ở trong phòng hay nói đúng hơn là hướng về phía cô gái trẻ đang nằm trên giường xông tới, với một tốc độ còn vượt trội hơn cả David lẫn Hieman.

- “A...”

Cô gái vừa xoay người ngẩng đầu lên quan sát thì đã trông thấy một bóng lướt về phía mình. Theo phản xạ tự nhiên trong con kinh hãi, nàng há miệng muốn hét lên, nhưng chưa kịp thốt ra một âm thanh nào thì đã bị một bàn tay đưa lên bịt miệng của mình lại.

- “Suỵt... kêu lên thì ta sẽ giết ngươi!”

Tiếp theo đó là một giọng nói trầm thấp, có chút khàn khàn và lạnh lẽo truyền đến bên tai nàng. Giọng nói truyền vào trong đại não làm cho cô gái này lập tức cảm giác được một luồng khí lạnh truyền khắp cơ thể mình.

Nàng run rẩy, cổ họng như bị ai đó bóp chặt lấy, không thể thốt ra nổi một âm thanh nào nữa. Ánh mắt dần dần chuyển đỏ lên, nàng nhìn về phía gương mặt của Đình Tấn đang cách mình chỉ trong gang tấc này rồi liên tục gật đầu mình để ra hiệu.

Vừa nãy Đình Tấn đã thật sự bộc lộ ra ý định giết người của mình. Với một kẻ phải tắm máu tươi mỗi ngày trong mười năm tận thể như hắn, việc chém giết người đã thường xuyên xảy ra như cơm bữa, tạo thành một thói quen rồi.

Chính vì thế mà khi hắn ép sát cô gái như vậy thì ánh mắt, giọng nói và cả hơi thở của hắn cũng đồng loạt thay đổi theo như khi mỗi khi hắn giết người. Điều đó đã vô tình làm cho cô gái kia bị kinh hãi, hoảng sợ không ngớt.

Đứng ở bên ngoài cửa, Rose lúc này mới kịp hoàn hồn, tỉnh táo trở lại. Nàng chạy vội vào trong phòng, nhanh tay đóng chặt cửa lại.

Nghĩ đến chuyện vừa nãy, Rose cảm giác giống như đang mơ mộng, vẫn không thể tin vào mắt của mình. Nàng chỉ trông thấy Đình Tấn đột nhiên lấy ống kim tiêm từ trong túi ra, rồi vút về phía cửa phòng, sau đó thì thân ảnh của hắn đã biến mất không thấy đâu.

Chớp mắt sau đó, nàng mới phát hiện Đình Tấn đã vượt qua cửa phòng, tiến vào bên trong bắt giữ một cô gái làm con tin. Toàn bộ quá trình cũng chỉ

điễn ra chỉ trong vài giây.

Với tốc độ nhanh như tia chớp như vậy, Rose bị kinh ngạc thì cũng không phải là chuyện gì lạ thường.

Chỉ là điều đó đã vô tình làm cho hình tượng của Đình Tấn trong lòng của Rose càng trở nên thâm sâu, thần bí, khó lường trước được những điều mà hắn vẫn còn đang ẩn giấu làm lá bài tẩy.

Nhìn đến gã đàn ông mập mạp đang nằm trên mặt đất, Rose lại tiếp tục bị kinh ngạc một hồi. Nàng chậm rãi đi đến bên cạnh Đình Tấn rồi nhỏ giọng nói.

- “Tên này là trùm buôn bán thuốc phiện Artin. Phòng chừng hắn là đối tác của gã T.O.A mời đến đây để bàn công việc, chiếm lĩnh thị trường thuốc phiện của Umaru, đối thủ một mất một còn của hắn.”

Đình Tấn hơi nghiêng đầu nhìn lại tên mập mạp Artin đang nằm trên sàn nhà kia, rồi lại đưa mắt nhìn lấy gương mặt lấm lem phấn trang điểm của cô gái trẻ này.

Thăm nghĩ trong đầu một số khả năng, phòng chừng cô gái này chỉ là một người tội nghiệp bị bắt đi phục vụ chuyện giường chiếu cho đối phương mà thôi, thế nên Đình Tấn mới từ từ buông lỏng bàn tay đang bịt trên miệng của cô gái trẻ này rồi cất giọng nói.

- “Bọn ta là người của Umaru tới đây để ám sát T.O.A. Ngươi nếu như ngoan ngoãn chịu ngậm miệng thì bọn ta xem như chưa từng có chuyện gì xảy ra. Có hiểu ý của ta không?”

Tiếng nói trầm trầm của Đình Tấn giống như một lời ban ân, đặc xá làm cho cô gái trẻ kia mừng rỡ gật đầu liên tục.

- “Ta... ta chỉ là người làm bị bắt lên đây phục vụ cho tên mập này thôi. Ta không biết gì hết. Các người đừng giết ta, ta sẽ không khai ra ai đâu.”

Nàng run sợ, vội vàng đáp lại, tuy nhiên Đình Tấn cũng không có phản ứng gì nhiều với lời nói của cô gái này. Hắn chỉ nhếch mép cười thầm một tiếng, xem như đã vu oan giá họa thành công.

- “Tốt rồi, nơi này giao cho ngươi. Ta đi tới văn phòng của tên T.O.A kia kiểm tra.”

Đình Tấn xoay người, nói với Rose một câu rồi dứt khoát hướng về phía cửa phòng mà bước đi.

- “Chờ chút đã!”

Thấy Đình Tấn muốn đi, Rose vội vàng gọi hắn lại.

- “Ngươi nghĩ thử một phòng để cho khách tới chơi gái thì làm gì có cất chứa tài liệu bí mật nào ở trong đó kia chứ?! Chờ ta đi với ngươi tới phòng của tên T.O.A rồi tìm kiếm luôn.”

Chờ cho Đình Tấn dừng lại, nàng vội vàng nói ra suy nghĩ trong đầu của mình cho hắn nghe. Đến khi trông thấy hắn đang gật gù tán đồng, Rose nhếch mép mỉm cười một cái.

‘Bốp...’

Không hề có sự báo trước nào, Rose xoay người tung một đấm vào mặt của cô gái trẻ kia.

Đang ngồi trên giường, cô gái cứ nghĩ mình đã an toàn rồi, nên cũng không phòng bị gì. Đến khi bị Rose ăn một đấm vào mặt, cô gái cảm đầu ngã gục sang một bên, bất tỉnh nhân sự.

Chưa kịp nhai hết hàm ý trong lời nói của Rose thì Đình Tấn đã bị hành động của nàng làm cho trợn mắt lên, kinh ngạc không thôi.

- “Đi thôi! Còn chờ gì nữa.”

Rose tự nhiên đi tới bên cạnh Đình Tấn, nắm tay hay lôi kéo đi ra bên ngoài. Dường như rất chắc chắn với cú đấm vừa rồi của mình và cũng không xem nó là chuyện gì lớn lao.

Đình Tấn chỉ biết nuốt một ngụm nước vào cho thông cổ, sau đó thần thờ đi theo sự lôi kéo của Rose ra bên ngoài.

Hai người đi tới trước cửa một căn phòng lớn và duy nhất nằm ngay ngã ba của hành lang tầng ba trong quán bar này. Đình Tấn theo thông lệ lại nhắm mắt bắt đầu phát tán làn sóng tinh thần cảm ứng, dò xét bên trong căn phòng này.

Một hồi lâu sau, hắn hơi nhíu mày trầm trọng nói.

- “Có người ở trong đó. Hình như là gã T.O.A mà chúng ta đang tìm.”

- “Có cách nào giải quyết êm đẹp hắn hay không?”

Rose hơi trầm ngâm một chút rồi lên tiếng đáp lại.

Bất quá, lúc này Đình Tấn chỉ trả lời lại bằng một cái lắc đầu. Hắn cũng đã hoàn toàn bó tay, không nghĩ ra được cách giải quyết nào khác nữa rồi. Vì khi mở cửa thì nhất định sẽ phát ra âm thanh làm kinh động đến tên T.O.A đang ở bên trong.

Biểu hiện của Đình Tấn cũng làm cho Rose cau chặt đôi chân mày lại. Từ lúc bắt đầu làm nhiệm vụ đến bây giờ, nàng đối với Đình Tấn đã có một cái nhìn khác. Một con người toàn năng, từ sức mạnh đến mưu trí đều hoàn mỹ, tuy rằng đôi lúc cũng bị tình cảm chi phối nhưng dù sao điều đó cũng không ảnh hưởng mấy đến toàn bộ kế hoạch.

Nhưng lúc này đây Đình Tấn lại bị bí đường thì Rose cũng cảm thấy vấn đề này quả thật đã vượt khỏi khả năng mà mưu kế có thể giải quyết. Một ý nghĩ liêu lĩnh, phá cửa xông vào bỗng nhiên xuất hiện và trở nên lớn dần trong đầu nàng.

Bất quá, ngay khi Rose vừa định nói ra ý nghĩ của mình thì bất thành linh...

- “Vào đi, cửa không có khóa. Đã đánh gục hết người bảo vệ của ta rồi mà vẫn còn ngại ngần gì nữa sao?”

Ở bên trong căn phòng lại truyền tới giọng nói của một người đàn ông, với giọng điệu lười nhát, nhưng không kém phần thông suốt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 306: T.o.a

Cả Đình Tấn lẫn Rose đều bị giọng nói này làm giật thót trong lòng một cái, đưa mắt nhìn nhau một hồi, giống như muốn hội ý với đối phương.

Chỉ mất vài giây, hai người đồng loạt gật nhẹ đầu một cái ra hiệu đã thống nhất được ý kiến với nhau. Sau đó Đình Tấn là người chủ động mở cửa, tiến vào bên trong phòng trước tiên.

Còn Rose thì đứng im tại chỗ, đưa tay áp lên má của mình, thì thào vài tiếng phát ra mệnh lệnh, âm thanh cũng chỉ đủ cho một mình nàng nghe được.

Đình Tấn cẩn thận tản ra làn sóng tinh thần của mình để dò xét xung quanh, đề phòng gã T.O.A này chơi bản, lấy súng giấu sẵn, đợi hắn đi vào thì sẽ bóp cò súng bắn lên.

Hắn chậm rãi mở cửa ra, rồi đột ngột lách người vượt qua phía sau cánh cửa. Cả thân thể của hắn cũng hơi khom xuống, tiến vào trạng thái phòng thủ và sẵn sàng nhúng nhảy né tránh bất cứ lúc nào. Ánh mắt của hắn như một cái máy quét, bao phủ toàn cảnh xung quanh căn phòng làm việc này.

Đến sau cùng, cặp mắt của hắn chỉ tập trung nhìn về phía trước mặt. Nơi đó đang có bày biện một chiếc bàn làm việc rất rộng lớn, mà người ngồi phía sau chiếc bàn kia thì lại đang đưa lưng về phía hắn.

Trong lòng Đình Tấn liền khẳng định, đây chính là T.O.A, gã trùm của quán bar này, đồng thời cũng là mục tiêu chính trong nhiệm vụ của buổi tối ngày hôm nay.

Gã T.O.A kia lúc này đang ngồi tựa lưng lên trên một chiếc ghế làm việc, thái độ trông rất lười biếng. Một tay của hắn đang nâng đỡ một ly rượu đỏ tươi như máu, mặt đối diện với những cửa sổ thủy tinh, có thể nhìn xuyên qua toàn bộ quan cảnh bên ngoài quán bar này.

Nếu để ý kỹ, ắt hẳn sẽ thấy nơi hắn đang nhìn tới là một tòa nhà chung cư bỏ hoang. Ấy vậy mà nơi đó lại giống như đang lấp lóe một vài sáng, rất khó phát hiện.

- “Đừng căng thẳng. Chúng ta nói chuyện một chút, thế nào?”

Hắn vừa xoay ghế lại, vừa nhàn nhạt cất giọng nói với Đình Tấn. Thái độ rất bình thản dù cho có là một tay già đời như Đình Tấn cũng không thể nhìn ra được ý đồ của hắn.

Thế nhưng Đình Tấn vẫn không hề buông bỏ đề phòng. Hắn vẫn giữ tư thế hơi khom người, sẵn sàng làm ra bất cứ hành động né tránh, rồi lên tiếng hỏi lại.

- “Ngươi có gì muốn nói?”

Một tay bưng ly rượu, một tay chống đỡ thân thể mình đứng dậy, gã T.O.A này thân nhiên cất bước, đi vòng ra khỏi khu vực của chiếc bàn làm việc to lớn kia.

- “Coi nào, bình tĩnh đi chàng trai. Nếu ta muốn ra tay thì lúc các người vào phòng giam con bé kia đã bị người của ta chặn lại rồi. Làm gì có chuyện an toàn mà tới được nơi này chứ. Ngươi nói xem có phải không?”

Gương mặt cười mỉm, lại thêm từng nói đều ẩn chứa hàm ý trêu chọc, giống như đang chế nhạo những chuyện mà Đình Tấn và nhóm đặc nhiệm đã làm trước đó chỉ là một trò hề.

Những lời của gã T.O.A này nói làm cho Rose đang đứng bên ngoài đều bị giật mình kinh ngạc.

Còn với Đình Tấn, tuy mặt ngoài không đổi sắc thể nhưng từng câu từng chữ của đối phương như đánh vào trái tim của hắn, làm cho nó đập mạnh liên hồi. Bởi vì chỉ có hắn mới biết được rằng, bản thân mình từ lúc đặt chân bước vào quán bar cho đến khi tiến đến được căn phòng này đã phải cẩn thận biết bao nhiêu lần mà nói.

Thậm chí sau khi đã thực hiện rất nhiều bước kiểm tra, thăm dò địa hình bằng làn sóng tinh thần của mình để bảo đảm an toàn, nhưng rốt cuộc cũng bị đối phương phát hiện. Điều đó không khỏi làm cho Đình Tấn có chút nghi vấn, chẳng lẽ đối phương lại có năng lực gì đặc biệt.

Bất chợt xuất hiện suy nghĩ này trong đầu, Đình Tấn hơi hít thở lại, thân thể cũng không còn căng thẳng như trước nữa mà đã thả lỏng dần. Hắn liếc mắt để ý quan sát bề ngoài gã đàn ông T.O.A này, ý đồ muốn tìm ra được một chút manh mối gì đó chứng thực cho suy đoán của mình.

Gương mặt góc cạnh, mái tóc để dài được cột lại ở phía sau, thân mang một bộ comple trắng, làm hắn trông không khác gì một tên công tử đại gia chứ không hề có điểm nào giống với trùm của một băng đảng buôn súng ống và thuốc phiện.

- “Ngươi nhận ra từ lúc nào?”

Nếu đã bị phát hiện từ trước, Đình Tấn cũng không còn giữ tâm trạng đề phòng nữa. Hắn đứng thẳng người trở lại, hai tay buông lỏng, bình tĩnh cất giọng hỏi lại.

T.O.A vẫn giữ tốc độ chậm chạp như đang đi tản bộ trong vườn hoa mà bước đến màn hình thủy tinh lớn bên cạnh. Hắn vung nhẹ tay mình một cái, mở màn hình trình chiếu lên một đoạn phim rồi nói.

- “Từ lúc ngươi các ngươi tiến vào phòng con bé kia thì ta đã để ý rồi. Chỉ là ta có chút tò mò, không biết là ai phái các ngươi tới. Hm... có phải là tên Umaru kia không? Là hắn sai bảo các ngươi tới ám sát ta à?”

Nhấp một ngụm rượu, T.O.A xoay người đưa lưng về phía Đình Tấn mà không hề sợ hãi đối phương sẽ ra tay đánh lên. Hắn nhìn màn hình thủy tinh trước mặt đang trình chiếu rất nhiều khung ảnh khác nhau, kết nối từ nhiều chiếc camera quan sát được đặt từ lối vào quán bar cho đến tận phòng làm việc của mình.

Duy chỉ có một khung ảnh đang bị che khuất bởi một màu xanh. Đây có lẽ là chiếc camera mini ẩn giấu trên con đỉnh ốc trong phòng giam giữ Michelle đã bị Đình Tấn dùng tấm màn che mắt.

Bên cạnh đó cũng có một số hình ảnh đang di chuyển xung quanh khu vực tầng một, tầng hai và ngoài hành lang tầng ba. Những chiếc camera này đa số đều nằm trên khu vực mà Đình Tấn đã đi qua.

Nhìn thấy góc quay của những chiếc camera đó, Đình Tấn cũng không kìm được giật mình kinh ngạc. Phải biết trên đường đi, hắn đã liên tục dùng sóng tinh thần để quét dò xem có camera quay lên hay không, vậy mà lúc này đây vẫn còn bỏ sót khá nhiều camera quay lên.

Phòng chừng những chiếc camera này đều được ẩn giấu kỹ lưỡng, giống như chiếc camera mini trong phòng giam của Michelle nên Đình Tấn mới không thể phát hiện ra được.

Có thể hắn đã phát hiện ra được hành tung của cả đội đặc nhiệm của Đình Tấn đang ẩn nấp ở trong quán bar này thông qua những chiếc camera quan sát được ẩn giấu rất kỹ lưỡng này.

Nhưng vẫn còn may là camera lại không thể thu được âm thanh, nên những gì cả đội đã trao đổi trong lúc hành động, gã T.O.A này cũng đều không biết.

Vì thế qua lời nói tự thuật của hắn, Đình Tấn đã đoán ra được có một điều. Đó chính là hắn vẫn còn chưa biết thân phận của bọn họ thực chất không phải là người trong thế giới ngầm, mà là người trong tổ chức của chính phủ.

Đình Tấn siết chặt nắm tay mình, trong đầu thì lại đang âm thầm suy tính phương án xông lên, chế trụ gã T.O.A này. Nhưng không hiểu sao lại có một âm thanh, hay có thể nói là một dự cảm ở trong lòng hắn đang liên tục gào thét nhắc nhở: ‘Không được!’, ‘Không nên làm như vậy!’...

Điều đó không khỏi làm cho Đình Tấn chùn bước, kìm chế lại ý định phát động công kích đang bùng phát trong đầu mình.

Tựa như đã biết được ý đồ của Đình Tấn, T.O.A xoay lưng nhìn thẳng vào mặt Đình Tấn, khoe miệng nhếch lên nở một nụ cười tà rồi nói.

- “Hừm... còn cô gái tóc vàng gọi cảm kia đâu rồi? Ta mời vào này giờ mà ngươi vẫn đứng ở ngoài là sao vậy? Đã tới nơi này tìm ta gây sự mà lại sợ ta sẽ ăn thịt các ngươi chắc, hahaha...”

Dứt câu, hắn mở miệng cười lớn một tiếng đầy trào phúng.

Nhưng chỉ trong chớp mắt, hắn đột nhiên ngừng lại tiếng cười giữa chừng, sắc mặt bỗng trở nên nghiêm túc hơn. Thái độ xoay chuyển gần như có 180 độ, gã T.O.A không chớp mắt, nhìn kỹ Đình Tấn rồi trầm giọng nói.

- “Thôi, mặc kệ các người có thân phận gì, chỉ cần màn trình diễn đột nhập lên tới nơi này cũng đã đủ để làm cho ta phải xem trọng các người rồi. Thế nào? Có muốn kiếm tiền hay không? Chỉ cần đi theo ta, làm thuốc hạ cho ta thì bảo đảm các người thích gì là sẽ có cái đó.”

Lời nói của hắn không hề che dấu hàm ý tán thưởng và muốn mời mọc, dù dĩ Đình Tấn cùng với cả nhóm đặc nhiệm. Phòng chừng, chuyện cả đội đặc nhiệm thông qua thiết bị liên lạc để giao tiếp với nhau cũng đã bị hắn đoán biết được.

Mãi mê nói chuyện, T.O.A dường như cũng không hề chú ý đến việc, đang có một ống kim tiêm tự động trượt trên mặt thảm lót sàn nhà, lén lút như một con rắn độc, vòng ra phía sau lưng của hắn.

Ở bên ngoài cửa, Rose nghe được lời này của hắn thì cũng hơi ngạc nhiên một chút. Nhưng rất nhanh thì nàng đã bình tĩnh trở lại ngay, bởi vì nàng hiểu rõ suy nghĩ và ý đồ của đối phương.

Trước mắt có thể hắn vẫn còn chưa biết người trong nhóm còn có những năng lực gì đặc biệt. Nhưng sau khi nghe được những lời mời mọc này, Rose đã đoán ra được, việc hắn phát hiện ra khả năng điều khiển vật thể và gia tốc trong chớp mắt của Đình Tấn, cùng với sức chiến đấu mạnh mẽ của Ameerah và Louis sau khi hạ gục hai tên bảo vệ canh giữ trước phòng của Michelle, đã là điều chắc chắn rồi.

Bây giờ Rose đã hạ đặt mệnh lệnh, phân công bố trí xong cho nhiệm vụ của từng thành viên trong đội xong xuôi hết rồi. Nàng cũng không cần thiết phải ẩn nấp ở bên ngoài cửa nữa, nên lập tức đẩy nhẹ cửa, tiến thẳng vào trong phòng rồi đứng ngay sát bên cạnh Đình Tấn, mỉm cười nói.

- “Ngài T.O.A quả thật không hổ danh là ông trùm của giới xã hội đen dD2X1jpb ở Thụy Điển. Chuyện gì cũng không thể giấu được tai mắt của ngài.”

- “Đó là điều đương nhiên, hahaha... Thế nào? Các người đồng ý chứ? Tại đây có một lọ thuốc, đồng ý thì cứ uống vào cho ta. Còn nếu không đồng ý thì các người cũng nên hiểu số phận của mình rồi đó. Đối với kẻ địch ta sẽ không nhân từ đâu, dù cho có là mỹ nữ xinh đẹp như tiên như ngọc thế nào đi chăng nữa thì đối với ta cũng không có giá trị gì đâu.”

Được khen, T.O.A cũng thoải mái cười lớn một tiếng, phụ họa theo. Thế nhưng đừng làm tưởng hắn sẽ bị lời nói này chi phối, đánh lạc hướng chú ý.

Hắn đáp lại Rose bằng một lời hăm dọa. Sau đó lấy từ trong túi của mình ra hai lọ thuốc nước không biết tên, vút về phía nàng và Đình Tấn.

Bất quá, ngay khi hắn vừa ra tay, bỗng nhiên có một mũi kim tiêm từ bên trong một góc tối, ở ngay bên dưới màn hình thủy tinh đang trình chiếu camera quan sát, bất thành linh bay ra ngoài, hướng thẳng về phía cổ của T.O.A bay nhanh mà tới.

Đây chính là mũi kim tiêm đã được Đình Tấn âm thầm sử dụng “Không Vật Thuật” điều khiển nó bay đi, phục kích ở phía sau lưng của T.O.A từ trước đó.

Bị động phòng thủ không phải là phong cách chiến đấu của Đình Tấn. Tuy rằng không biết đối phương có được thủ đoạn gì mà lại tự tin như vậy, nhưng trong suy nghĩ của hắn, chỉ cần ít nhất chiếm được tiền cơ để phát động công kích thì tỉ lệ thành công cũng sẽ cao hơn so với việc bị động phòng thủ.

Ngoài ra còn có một điều nữa buộc hắn phải đưa ra phương án giải quyết này. Đó là vì gã T.O.A đã đưa ra tối hậu thư, yêu cầu chiêu hàng. Nếu như Rose lên tiếng phản bác, không đồng ý thì rất có khả năng gã T.O.A sẽ báo động cho bọn thuộc hạ và bảo vệ của quán bar. Đến lúc đó thì phiền phức sẽ càng lớn hơn gấp bội.

Bàn tay đang vung lên vút hai bình thuốc về phía Đình Tấn và Rose, gương mặt của gã T.O.A kia vẫn còn đang duy trì nụ cười mỉm, chẳng khác nào hắn không hề phát hiện được có một ống kim tiêm chứa thuốc mê đang hướng về phía sau cổ hắn bay tới với vận tốc xé gió.

‘Choang... Xoảng’

Nhưng là... chỉ trong chớp mắt, một âm thanh tiếng thủy tinh bị va đập, bẻ vỡ vang dội phát tán ra khắp căn phòng làm việc.

Đình Tấn và Rose vẫn còn thần thờ, chưa kịp hiểu chuyện gì đang diễn ra thì giọng nói của T.O.A đã vang lên.

- “Coi bộ, các người cũng không có ý định đầu hàng rồi nhỉ? Thái độ của các người làm ta có chút nghi vấn, liệu các người có phải là người của gã Umaru kia không đây. Hm... không đúng, nếu như là đến ám sát ta thì ắt hẳn, bốn người các người cũng không chia nhỏ ra vào từng phòng lục soát đồ vật lung tung như vậy.”

Hắn vung tay tùy ý vất chiếc ly thủy tinh cao cổ đã bị bẻ vỡ xuống thảm lót sàn, vừa dùng khăn lau những giọt rượu đỏ còn vương vãi trên bàn tay của mình, vừa cúi đầu trầm tư suy nghĩ, không hề xem trọng hai người trước mặt của mình là mấy. Giống như là mũi kim tiêm công kích hắn lúc này không phải là của bọn họ vậy.

Đình Tấn cùng với Rose đưa mắt nhìn nhau, biểu tình trên gương mặt đều là một mảnh khó tin. Cảnh tượng T.O.A nhẹ nhàng giơ tay đang cầm ly rượu ra để đón đỡ mũi kim tiêm đang bay tới chỉ trong chớp mắt vẫn còn đang chạy đi chạy lại trong đầu, làm bọn họ bị chấn kinh, không nói nên lời.

Ngay cả Đình Tấn cũng không dám chắc mình có thể đón đỡ được mũi kim tiêm đó, trong hoàn cảnh đang vút hai bình thuốc kì bí về phía đối thủ, mà không có chú ý gì đến phía sau lưng của mình.

Bởi vì trước khi trọng sinh, hắn chỉ là một gã thường dân. Thế nên việc trên trái đất liệu có tồn tại một kẻ có năng lực siêu nhiên, mạnh mẽ nào đó trước khi cả quái vật xâm lấn xuất hiện thì hắn cũng không thể nào biết rõ được.

Thậm chí kể cả sau khi quái vật xâm lấn, tận thế ập đến thì hắn cũng chưa từng nghe nói qua, có kẻ nào mang biệt hiệu T.O.A lại có tốc độ vượt trội người bình thường như vậy.

- “Ngươi là ai?!”

Nghi ngờ đã lấp đầy trong tâm trí của Đinh Tấn. Hắn không kìm chế được bật thốt lên một câu hỏi khá là ngây ngô.

Nhưng mà, T.O.A cũng không trả lời cho hắn biết đáp án. Đối phương chỉ ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm vào Đinh Tấn, nghiêng rằng nghiêng lợi, gắng ra từng chữ mà nói.

- “Các ngươi là người của bọn thầy tu?!”

Một câu hỏi không đầu không đuôi từ trong miệng T.O.A thốt ra, làm Đinh Tấn và cả Rose đều ngẩn ngơ, không hiểu gì cả. Nhưng bọn họ cũng không có thời gian nhiều để suy nghĩ vì lúc này đối phương đã động.

Hắn hùng hổ bước chậm từng bước, hướng về phía Đinh Tấn và Rose mà đi tới. Tròng mắt của hắn từ đầu đến giờ vẫn luôn là một màu xanh biển long lanh xinh đẹp, nhưng mà bây giờ, điều bất ngờ là nó lại đang dần dần chuyển đổi thành một màu trắng đục theo mỗi bước đi của hắn.

Thân thể của T.O.A giống như đang bành trướng ra, làm cho bộ comple trắng của hắn cũng nhanh chóng căng phồng lên. Từng sợi chỉ yếu ớt đã vượt quá sự chịu đựng của chúng, bắt đầu vỡ đứt ra làm đôi.

- “‘Cuồng Nộ’ sao?”

Quá trình này rơi vào mắt Đinh Tấn làm hắn không khỏi liên tưởng đến Terrell khi sử dụng kỹ năng “Cuồng Nộ”.

Nguyên do có lẽ là vì hắn đã từng nghe nói rằng, trên thế giới này trước khi tận thế cũng đã từng xuất hiện rất nhiều trường hợp có nhiều người vẫn ẩn giấu sức mạnh trong cơ thể không muốn cho người biết hoặc một số thì không biết mình có sức mạnh đó và chỉ bị kích hoạt ra trong một điều kiện nhất định.

- “Không phải... ‘Cuồng Nộ’ cũng không đổi màu mắt thành trắng như thế này. Cái này... là ‘Hóa Hình’ sao?!”

Bất quá, Đinh Tấn rất nhanh thì đã phủ quyết ý nghĩ vừa mới xuất hiện trong đầu mình này, bởi vì lúc này, T.O.A đã biến hóa hướng về một loại hình dạng khác, không còn là người nữa.

Từ lúc bước vào căn phòng này, cả hai người Đinh Tấn và Rose đều đã đi từ kinh ngạc này đến bất ngờ khác. Cảm xúc của bọn họ lúc này gần như đã chết lặng rồi, nên việc trông thấy hình dạng kinh khủng của T.O.A đối với bọn họ cũng không còn quá nhiều phản ứng.

Dù cho không hiểu được hàm ý trong câu hỏi lúc vừa nãy của T.O.A, nhưng ý định muốn giết người trong từng câu chữ hắn nói ra cũng làm cho bọn họ cũng hiểu được là ở thời điểm hiện tại đã không còn thương lượng hay nói chuyện gì được nữa rồi.

Sàn nhà ầm ầm chấn động theo mỗi bước đi của T.O.A, thân thể hắn sau một hồi biến đổi đã vượt qua sức tưởng tượng của Đinh Tấn. Tuy rằng mặt hắn lúc này vẫn bình tĩnh, nhưng đầu ai biết trái tim trong ngực đang vừa nhảy vừa đập, loạn xạ cả lên.

Miệng đầy răng nanh, T.O.A gầm thét lên một tiếng như một con dã thú xổng chuồng.

- “Gah... Các ngươi hôm nay đều phải chết!”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 307: Quỷ dữ

T.O.A lúc này dường như là đã hoàn thành việc biến đổi hình dạng, bởi thân thể của hắn đã không còn tiếp tục phồng to ra nữa. Tuy vậy nhưng với chiều cao có hơn ba mét của hắn bây giờ thì cũng đủ làm cho người khác cảm thấy kinh hoàng rồi.

Bề ngoài của T.O.A hiện tại đã thay đổi 180 độ, làn da trắng đã bị thay vào bằng một lớp da thú sần sùi, đầy lông lá. Miệng mọc đầy răng nanh sắc nhọn, không còn điểm nào để nhận dạng ra đây là một bộ răng của con người cả. Mái tóc dài được cột gọn phía sau đầu tựa như vừa được sinh trưởng càng thêm nhiều ra, làm phá tung sợi dây cột tóc, xổ bù xù che phủ cả bờ vai và xung quanh gương mặt của hắn.

Bộ móng ở hai tay hai chân cũng mọc dài ra, giống như được mài nhọn thành một mũi dao, trông rất ghê rợn. Và đặc biệt, làm bất mất Đinh Tấn cùng với Rose nhất cũng chính là phần đầu của hắn. Nơi đó đột nhiên đã mọc ra hai chiếc sừng cong như sừng dê núi, bắt đầu từ trên trán mọc dài ra, vòng đến phía sau gáy.

Không biết có phải là vì chuẩn bị cho thân thể biến hình của mình hay không, mà căn phòng làm việc của T.O.A đã được thiết kế và xây dựng với trần nhà rất cao, đến gần năm mét hơn, cùng với độ rộng lớn cũng không hề thua kém sân nhảy ở tầng thứ nhất của quán bar này. Vì thế nên tuy rằng biến lớn nhưng hành động của T.O.A cũng không bị hạn chế là mấy.

Nhìn thân ảnh đầy lông lá trước mặt, Rose cũng lắp bắp mở miệng, nói trong con kinh hãi.

- “Hắn... hắn... không phải là con người...”

Có thể nói, từ trước đến nay, Rose tuy rằng vẫn có cơ hội thường xuyên hợp tác với những con người có năng lực siêu nhiên như các thành viên trong đội đặc nhiệm 101.

Thế nhưng mà với loại năng lực biến hình kì dị này, nàng cũng chưa từng bao giờ được chứng kiến. Mà hơn hết, hình dáng của T.O.A sau khi biến hình lại quá mức kinh khủng. Thay vì nói hắn biến hình thì nàng nghĩ, dùng từ ‘Hóa quỷ’ hoặc “Quý dữ” sẽ thích hợp hơn.

- “Cái quỷ gì vậy...”

Đang bị chấn kinh vì hình dạng đang thay đổi đến chóng mặt của gã T.O.A, Đinh Tấn cũng nói tiếp theo Rose, lăm bắm một câu trong miệng, đồng thời cũng không quên giang tay phải mình ra, đẩy lùi Rose về phía sau lưng, chặn trước mặt T.O.A để bảo vệ nàng.

Rose đột nhiên bị hành động không có chủ ý riêng này của Đinh Tấn làm cho bất ngờ không thôi. Thất thần nhìn vào Đinh Tấn một hồi, sau đó không hiểu sao nàng bỗng nhiên lại nở một nụ cười trên môi, con sợ hãi trong lòng cũng vơi đi rất nhiều.

Nàng cùng với Đinh Tấn đồng loạt đưa tay rút ra một con dao găm cùng với khẩu súng laser mini, được cất giấu trong quần áo của mình, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Bởi vì không có thời gian để triệu hồi vong linh, hơn nữa hắn cũng không muốn để gã T.O.A này biết được năng lực của mình. Trước đó hắn đã cảm thấy rất may mắn vì lúc triệu hồi vong linh ở trong phòng tắm nước nóng ở tầng thứ hai không bị quay chụp lại.

Nếu như bây giờ trong phòng này có camera quay lên, ghi hình lại những kỹ năng học từ trong game Anh Hùng thì chắc chuyến đi tới Thụy Sĩ lần này của hắn để lấy lại dữ liệu mật cũng xem như là uổng phí hết rồi.

Rose cùng với Đinh Tấn giờ súng lên, nhắm về phía cái đầu quỷ của T.O.A, không hề có chút do dự mà bóp cò.

‘Xoẹt... xoẹt... xoẹt...’

Từng luồng ánh sáng màu trắng chói mắt, có chiều dài chỉ cỡ khoảng một tấc, bắn ra khỏi nòng của khẩu súng laser mini trong tay hai người.

T.O.A cũng không chậm. Khi trông thấy Rose và Đinh Tấn lấy súng ra, hắn liền giơ hai tay, đan xen nhau, chắn trước mặt để đón đỡ những viên đạn năng lượng hủy diệt kia.

‘Xèo xèo...’

Đạn ánh sáng laser đánh lên trên cổ tay của T.O.A nhưng không gây ra được sự phá hủy nào nghiêm trọng. Chỉ nghe âm thanh có vật gì đó bị đốt cháy vang lên, sau đó trên cổ tay của T.O.A xuất hiện từng luồng khói đen bốc lên, cùng với một lớp da mỏng và một lớp lông bao phủ bên ngoài cháy khét.

Thế nhưng mà những thứ đó đều nhanh chóng khôi phục lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Cảnh tượng này rơi vào mắt của Rose lập tức làm cho trái tim của nàng ngừng lại mấy nhịp. Nàng và Đinh Tấn cứ vừa bước lùi lại về phía góc của căn phòng, vừa giờ súng nhắm bắn lên hồi.

Nhưng mà sự việc cứ như lúc đầu lặp lại, đạn laser đánh lên bất cứ vị trí nào trên thân thể của T.O.A đều chỉ gây ra một vết cháy xém nhỏ mà thôi, thậm chí hai viên đạn bắn vào cùng một chỗ cũng không thể phá hủy lớp da bên ngoài của hắn nữa.

‘Rầm... rầm...’

- “Chết đi!”

Tiếng nói của T.O.A đã trở nên trầm đục, ồm ồm nối tiếp nhau, giống như có sự pha trộn của rất nhiều giọng nói khác biệt, vang vọng khắp cả căn phòng này. Nói đoạn hắn vung cánh tay đầy móng vuốt của mình tát về phía Đinh Tấn và Rose.

Móng vuốt sắc bén đen đúa, ghê tởm của T.O.A lướt ngang qua trước ngực Đinh Tấn. Nhưng ngay trong khoảnh khắc đó, Đinh Tấn đã làm ra hành động trước tiên.

“Lưu Thủy Gia Tộc”

Hắn kích hoạt kỹ năng gia tốc rồi bước lùi về phía sau, một tay vỗ ôm lấy Rose, hai chân không ngừng nghỉ chạy lướt đi trên vách tường, vòng ra phía sau lưng T.O.A.

“Vù vù...”

Móng vuốt xé gió, lướt ngang qua đầu của Đinh Tấn, khoảng cách cũng chưa đến một bàn tay. Đinh Tấn thậm chí còn cảm giác được những dòng không khí đang chảy qua giữa từng sợi tóc, dội lên trên da đầu của mình.

Chỉ trong chớp mắt, Đinh Tấn đã vượt qua được đôi móng vuốt sắc bén, nguy hiểm của T.O.A. Cùng lúc đó, tay hắn dùng sức hất Rose về phía trước mặt mình.

‘Phịch...’

Lực lượng từ hơn 170 điểm sức mạnh của Đinh Tấn bộc phát ra, đẩy Rose bay tự do trên không trung một đoạn dài, rồi đập mạnh thân thể vào sàn nhà. Do thể tối quá mạnh, năng không thể kiểm soát được cân bằng của cơ thể nên phải lăn lộn vài vòng trên tấm thảm lót sàn mới giảm bớt được tốc độ.

Còn về phần Đinh Tấn, vừa hất tung Rose ra phía trước, hắn lập tức dùng chân trái đập mạnh lên vách tường, bật người nhảy xéo lên trên không trung, hướng về phần lưng của T.O.A lao tới. Miệng hắn cũng gào rống, kêu lên một tiếng rõ to.

- “LOUIS, AMEERAH, RA TAY ĐI!”

Nói đoạn, thân thể của hắn đã tới bên cạnh lưng của T.O.A. Cầm trên tay thanh dao găm gọt hoa quả, hắn không ngần ngại chút nào vung ra cắm lên phần cổ đang lộ ra bên ngoài của T.O.A.

- “Khè...”

Nhưng bất thành linh, trong mớ tóc tai bù xù hỗn loạn của T.O.A đột nhiên xuất hiện một gương mặt với mắt, mũi, miệng đầy đủ. Gương mặt này khi phát hiện Đinh Tấn đang lao tới thì ngay tức khắc há miệng, để lộ chiếc lưỡi ốm dài, với cái đầu rắn đang há miệng, muốn vồ tới cắn chết kẻ muốn công kích mình.

Đinh Tấn cũng bị cảnh tượng trước mặt làm giật thót cả người một cái. Bất quá, hắn cũng không chậm trễ làm ra phản ứng.

“Không Vật Thuật”

Mặc niệm trong đầu một tiếng, kỹ năng “Không Vật Thuật” lập tức được tung ra, đối tượng điều khiển chính là thân thể hắn. Có được lực cân hơn 64 kg, tốc độ lao tới của Đinh Tấn giảm xuống gần như bằng không chỉ trong chớp mắt. Cơ thể đang bay trên không trung của hắn cũng nhanh chóng chuyển đổi phương hướng, lao nhanh xuống mặt sàn nhà bên dưới.

Chiếc lưỡi rắn của gương mặt ở phía sau đầu T.O.A vẫn không chịu từ bỏ, tiếp tục truy đuổi Đinh Tấn đến cùng.

Thấy vậy, Đinh Tấn vung mạnh dao găm trong tay một cái, chém vào phần cổ của cái đầu rắn này, ý đồ muốn cắt đoạn nó.

‘Choang...’

Thế nhưng, những gì diễn ra thì lại không giống như trong ý tưởng của Đinh Tấn. Lưỡi gao gọt hoa quả chém lên cổ của cái đầu rắn thì ngay tức khắc bị chặn lại, kèm theo đó là một âm thanh khi kim loại va chạm vào nhau vang lên.

Tuy nhiên, cũng còn may mắn là nhờ có cú chém này, chiếc lưỡi rắn dài gần cả mét kia cuối cùng cũng bị chặn lại. Đinh Tấn an toàn, nhẹ nhàng đáp xuống bên dưới sàn nhà.

- “Yah...”

- “Gôi Bay”

‘Rầm...’

Và ngay tại thời điểm hắn vừa đáp xuống, giọng gào thét của hai người Louis và Ameerah cùng với tiếng đập phá cửa đồng thời vang lên. Hai người song phi bay tới, một cước, một gối đánh lên người của T.O.A.

Do đang trong tư thế xoay người về phía sau nhìn Đinh Tấn với ý đồ chuẩn bị công kích hắn, T.O.A không kịp chú ý đến phía sau lưng của mình. Thế nên hai đòn công kích của Ameerah và Louis rất dễ dàng đánh lên người hắn.

‘Ầm... ầm... ầm’

Chân của hai người như hai chiếc dùi đánh trống, nện lên bờ vai và ngực của T.O.A, làm vang lên âm thanh như tiếng trống dồn dập. Ngoài ra còn có nội khí của Ameerah bộc phát ra, kêu vang lên một tiếng nổ và gia tăng sức sát thương cho đòn công kích.

- “Gào...”

T.O.A bị đánh trúng, lực lượng đa phần dồn từ nội khí bộc phát của Ameerah làm cho hắn bị đau đớn, kêu gào lên một tiếng, mắt thẳng băng, loạng choạng bước về phía trước mấy bước mới giữ vững được thân thể không để cho mình bị ngã.

- “Báo cáo! Báo cáo! Đội 101 đang trên đường đến tầng ba, đội Đinh Tấn xin cố gắng cầm cự!”

- “Hội trưởng, người có sao không?”

- “Hội trưởng?!”

Tiếng nói của Vansy, Terrell và David cùng lúc vang lên bên tai của Đinh Tấn và những người có mặt trong căn phòng này. Giọng điệu của từng người đều tràn đầy lo lắng bất an.

- “Chúng ta không sao, các người nhanh lên đây hỗ trợ bọn ta không thể cầm cự được lâu. David, Terrell, hai người các người giữ nguyên vị trí, không được làm trái mệnh lệnh!”

Rose áp tay lên má, nhanh chóng, quyết đoán hạ đạt mệnh lệnh.

- “Mấy tên thầy tu khốn kiếp này!”

T.O.A đứng vững được thân thể thì gầm gừ vài tiếng trong miệng. Bàn tay nhanh như chớp quét ngang phía sau lưng mình.

Louis và Ameerah nào đâu hay biết phía sau đầu của T.O.A còn còn một đôi mắt khác, thế nên bọn họ muốn lợi dụng thời cơ muốn công kích thêm một lần nữa. Cả cơ thể đang nhảy lên muốn tung một đòn thì đã trông thấy bàn tay đầy móng vuốt của T.O.A lướt nhanh mà tới.

‘Rầm... rầm...’

- “Ah...”

Cả hai người bị quét trúng người, thân thể chồng chất lên nhau, bay sang một bên khác rồi đập mạnh lên vách tường của căn phòng này. Bề mặt tường bằng xi-măng cốt thép cũng bị lực va đập bẻ vỡ, lộ ra một đống những vết nứt, nối liền nhau như mạng nhện.

Đinh Tấn chỉ mới ngẩng đầu lên thì đã trông thấy Ameerah và Louis đang nằm đè lên nhau trên sàn nhà. Hấn gào rống một tiếng, giọng ngập tràn lo lắng.

- “Louis, Ameerah!”

Hắn nghiêng rằng, chuẩn bị xông lên tiếp tục quán lấy gã T.O.A để câu giờ, chờ đợi những người trong đội của Vansy lên tiếp viện.

- “Tấn! Dùng thuốc mê đi!”

Bỗng nhiên giọng nói của Rose lại vang lên từ phía sau lưng làm Đinh Tấn giật mình sức nhớ lại ngay mình vẫn còn có hai ống kim tiêm có chứa thuốc mê nữa.

Hắn vội vàng lấy từ trong túi quần ra hai ống kim tiêm còn lại, tuốt mở nắp đậy rồi sử dụng “Không Vật Thuật” điều khiển bọn chúng bắn về phía gã T.O.A đang đứng ngay trước mặt mình.

Bên cạnh đó, Đinh Tấn cũng sử dụng súng laser mini bắn nốt hai phát còn lại trong pin năng lượng.

Trông thấy Đinh Tấn lại giờ súng, gã T.O.A cũng không kinh hoàng, rất nhanh giơ tay lên ngăn đón trước mặt mình, đón đỡ hai tia sáng năng lượng đang bay nhanh tới với vận tốc gần bằng vận tốc ánh sáng.

‘Xoẹt xoẹt... xèo xèo...’

Không có gì khác biệt như những lần trước đó, đạn năng lượng đánh lên da thịt của gã T.O.A đốt cháy một lớp lông và da thịt sần sùi, kéo theo đó là một lớp khói bốc lên cùng với một âm thanh bị đốt cháy. Nhưng không chỉ có như vậy thôi, lần này Đinh Tấn vẫn còn có hậu chiêu, chính là từ hai chiếc ống kim tiêm thuốc mê, liều cực mạnh kia.

‘Băng băng...’

Hai ống kim tiêm được hai viên đạn năng lượng mở đường, dễ dàng cắm lên lớp da thịt đã bị đốt cháy khét và đang kéo lành lại kia, rồi bơm chất lỏng bên trong vào bên trong cơ thể của T.O.A.

- “Thành công?”

Trong đầu của Đinh Tấn và Rose đồng loạt xuất hiện một ý nghĩ, khi tận mắt chứng kiến một màn này.

Thân thể to lớn của T.O.A sau khi bị mũi kim tiêm bắn trúng thì vẫn đứng cứng đờ tại chỗ một hồi. Dường như thuốc mê đang ngấm vào và phát huy tác dụng của nó nên T.O.A đang dần dần rơi vào cơn buồn ngủ.

Đinh Tấn liếc mắt nhìn chăm chú một hồi nhưng không thấy T.O.A di chuyển hay cử động gì nữa thì cũng âm thầm thở phào một hồi. Thân thể đang căng cứng trong dHwgyKj tư thế phòng thủ của hắn cũng dần dần được buông lỏng ra.

Hắn đưa mắt nhìn Ameerah và Louis vẫn còn đang lồm cồm bò dậy, rồi lại ngoáy đầu nhìn về phía sau để kiểm tra tình hình của Rose như thế nào.

Nhưng mà, bất thình lình...

- “Tấn!”

- “Hội trưởng...”

- “Cẩn thận!”

Ba giọng nói đồng thanh kêu lên cùng một lúc làm cho Đinh Tấn biến sắc mặt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 308: Bị dồn ép vào đường cùng

Cùng lúc giọng nói của ba người vang lên, Đinh Tấn cũng đã cảm giác được ở phía sau lưng mình đang có vật gì đó đang lao tới. Âm thanh bị ma sát với không khí vẫn vang lên vang vọng bên tai hắn.

“Luru Thủy Gia Tộc”

Kích hoạt kỹ năng gia tộc, Đinh Tấn không cần xoay người nhìn xem vật gì phía sau mà vội vàng lướt về phía trước mặt mình để tránh né đòn công kích này.

‘Soạt’

Nhưng mà tốc độ của hắn lại không nhanh được tốc độ của bộ móng vuốt sắc bén đang lao tới kia. Đầu móng vuốt lướt ngang qua, cắt xé ra một lỗ hổng lớn trên lớp áo khoác da bên ngoài, đồng thời cũng rạch ra ba đường vết thương khá sâu trên lưng của Đinh Tấn.

Lực lượng mạnh mẽ xô đẩy, khiến hắn không thể nào khống chế được thân thể mình nữa. Hắn cảm cú bước được vài ba bước, cố giữ lấy thăng bằng, nhưng rất tiếc là không thể.

Đến cuối cùng, nhờ có Rose xông tới đưa tay ra vồ lấy, đón đỡ thân thể Đinh Tấn nên hắn mới không bị ngã lăn quay ra sàn nhà.

- “Ngươi sao rồi? Có sao không?”

Rose vội vàng mở miệng hỏi thăm, giọng nói tràn ngập lo lắng.

Đinh Tấn lắc nhẹ đầu, gấp rút cố gắng đứng thẳng thân thể mình lên rồi xoay người về phía sau, cảnh giác nhìn lấy từng hành động của tên T.O.A kia. Mắt không nhìn lấy Rose, hắn lên tiếng, trầm giọng đáp lại.

- “Không có gì, cũng may ta phản ứng lại kịp nên chỉ bị thương nhẹ mà thôi. Tên này tốc độ nhanh quá, lại xảo quyết như vậy nữa, ta không theo kịp rồi.”

Vừa nói, hắn vừa đưa tay lấy từ trong túi quần ra một bình thuốc chữa thương, tưới thẳng vào phần lưng đang bị thương ở phía sau của mình.

Hắn cũng không ngờ rằng, tên T.O.A này không chỉ có bề ngoài giống với quý dữ mà cả tâm địa bên trong cũng có phần gian trá, xảo quyết như một con quỷ thật sự. Lợi dụng sự chú ý của mọi người, giả vờ bị ngất thuốc đứng im bất động, sau đó tranh thủ thời cơ, khi Đinh Tấn không chú ý mà ra tay đánh lén, một kích hạ sát.

Nếu không phải có ba người kia kịp thời nhắc nhở để cho hắn giật mình làm ra phản ứng thì chắc có lẽ giờ phút này, Đinh Tấn đã bị cắt xé ra làm nhiều mảnh, đầu một nơi thân một nẻo rồi.

T.O.A lúc này cũng không có hành động gì khác lạ. Hắn chỉ đang thu thế lại sau khi cào trúng phần lưng, gây ra cho Đinh Tấn mấy vết thương mà thôi. Trong khi đứng thẳng người lại hắn cũng nhàn nhạt nói.

- “Vẫn còn chưa chết sao? Hừ... mấy con chuột nhắt các ngươi đúng là nhanh thật đấy. Khả khả...”

Dứt câu, hắn đứng im tại chỗ, rồi đưa bộ móng vuốt sắc bén, đen ngòm vẫn còn vương lại vài giọt máu đỏ tươi của Đinh Tấn lên miệng mình, không hề ngần ngại gì mà thè lưỡi liếm sạch.

Ngay khi vừa nếm thử một giọt máu của Đinh Tấn, đôi mắt trắng đục của T.O.A như lóe lên một tia sáng vậy. Gương mặt hắn tràn đầy hứng thụ nếm trải hết những giọt máu còn lưu lại trên móng tay mình, miệng thì không kìm được cất giọng tán thưởng.

- “Chà chà... máu của ngươi thật đặc biệt, tràn ngập lực lượng sức sống với năng lượng tinh thần bên trong đó. Không ngờ ngoài máu của trẻ con và trinh nữ ra thì máu của tu sĩ cường đại cũng ngon không kém”

Đinh Tấn và Rose lợi dụng thời cơ đối phương không chú ý, lập tức nhảy lùi về phía sau chiếc bàn làm việc của T.O.A, đứng phòng thủ ở nơi đó.

Nhìn thấy mình đã bị ngăn cản với hai con mồi bởi chiếc bàn làm việc, T.O.A cũng không màng tới điều đó mà vẫn tiếp tục thưởng thức máu của Đinh Tấn. Đến khi trên móng vuốt đã không còn giọt máu nào nữa, T.O.A mới tiếp tục chăm chọc Đinh Tấn.

- “Bọn thầy tu các ngươi không dùng nước thánh nữa sao? Hôm nay lại đổi sang dùng thuốc mê, ý tưởng này có vẻ mới lạ đấy. Hahaha...”

Nói đoạn, hắn dường như rất vui vẻ, ôm bụng mở miệng cười nghiêng ngả. Giọng nói hắn như có bất tính năng ‘echo’ vậy. Cứ vang vọng trùng lặp, chất chồng lên nhau, chẳng khác nào có một đám người đang nói phụ họa theo hắn, tạo thành từng cơn sóng nối tiếp, dồn dập đập vào màng nhĩ Đinh Tấn.

Cười một hồi, dGiNjZhL thấy Đinh Tấn và Rose lại không hề có phản ứng gì mà chỉ trầm mặt nhìn mình, hắn lại tiếp tục nói.

- “...Tuy rằng mấy người các ngươi rất khá. Ừ... có thể nói là khá hơn so với thằng ù lì mới bị bắt kia rất nhiều. Nhưng mà ta nói, bọn thầy tu các ngươi cũng chỉ đến thế mà thôi.”

Lúc bấy giờ, trong khi nói chuyện, hắn đã bắt đầu nhấc chân, bước từng bước đi tới trước mặt Đinh Tấn một cách chậm rãi. Gã T.O.A này rất tự tin vào sức mạnh của mình, đến nỗi hắn tuy rằng phát hiện ra Đinh Tấn đã lấy thuốc chữa thương sử dụng, nhưng vẫn không hề có hành động ngăn cản nào khác.

Không biết, liệu hắn có đoán ra được Đinh Tấn là đang câu giờ, chờ đợi tiếp viện hay không. Nhưng phỏng chừng với tính cách xảo quyệt của T.O.A thì chắc đã có hơn 70% xác suất hắn đã đoán ra được rồi.

Hiện giờ hắn chưa vội ra tay chỉ là vì vẫn còn muốn tiếp tục chơi trò mèo vờn chuột với cả nhóm bốn người của Đinh Tấn mà thôi.

Riêng với hai người Đinh Tấn và Rose, lúc này gương mặt của bọn họ đều đang âm trầm, lạnh lẽo đến nỗi muốn đóng thành băng. Hai người cũng không thể nào ngờ rằng, chỉ vô tình đi vào một quán bar làm nhiệm vụ lấy thông tin đơn giản mà lại gặp phải một kẻ địch mạnh mẽ như vậy.

Bên cạnh đó, lời nói của T.O.A cũng làm cho hai người bọn họ như bị lạc vào trong một mảng sương mù rộng lớn, không hiểu rõ đầu đuôi sự việc là như thế nào. Cái gì ‘Thầy tu’, ‘Nước thánh’, ‘Thằng ù lì’, ‘Thế giới địa ngục’ v.v..., từng từ khóa đó cứ chảy qua lỗ tai, đi vào trong đầu của Đinh Tấn nhưng hắn vẫn không thể suy đoán ra được ý nghĩa của mấy thứ này là gì.

- “Buông tha chóng cự đi, để ta đưa các ngươi gia nhập vào thế giới của địa ngục đầy sức mạnh này.”

Không đợi cho Đinh Tấn kịp suy nghĩ ra thứ gì, T.O.A đã há cái miệng rộng, tua tủa răng nanh của mình ra nói một câu rất lạnh lùng, tàn nhẫn.

Hắn đưa chiếc lưỡi dài liếm láp trên bờ môi thâm tím của mình, tựa như vẫn còn đang luyến tiếc dư vị từ máu của Đinh Tấn, lại thêm biểu lộ từ khoe miệng trên gương mặt như quỷ dữ của hắn chẳng khác nào đang nhếch lên mỉm cười đầy tà ác.

Trông thấy T.O.A đang bước chậm từng bước đi tới trước mặt mình, Đinh Tấn cũng có hơi hốt hoảng, tim đập nhanh hơn so với lúc bình thường gấp rưỡi lần.

Nhìn đối phương chỉ còn cách mình chưa đến năm mét, Đinh Tấn cau chặt đôi chân mày, các no-tron trong đại não nhanh chóng vận chuyển, suy nghĩ ra phương pháp ứng phó.

Hắn cứ liên tục bước lùi về phía sau, đến khi va chạm với cửa sổ cửa kính Đinh Tấn đã không còn đường để lùi nữa. Sau một hồi suy nghĩ, hắn cuối cùng cũng đưa ra quyết định.

Âm thầm nghiền răng, hắn lấy gao găm rách tay, cúi người lật lên tấm thảm lót bên dưới chân rồi chà sát vết thương trên lòng bàn tay của mình lên trên sàn nhà bằng gỗ dày. Miệng lầm bầm đọc nhanh những chú ngữ phức tạp.

- “Chắc chắc... Dùng máu ngon như vậy để sử dụng thần thuật thật là phí phạm mà. Ngươi đừng cố gắng vô ích nữa, nếu ngoan ngoãn đầu hàng thì ta hứa sẽ giữ ngươi lại sống tiếp để nuôi lấy máu ăn dần... khá khá”

T.O.A trông thấy Đinh Tấn sử dụng máu tươi để vẽ vôi lên trên sàn nhà thì tặc lưỡi lẩm bẩm, giọng điệu tràn đầy luyến tiếc trong đó. Nhưng với tiếng cười gian tà của hắn thì những lời nói trước đó là thật hay là giả thì cũng không ai biết được.

Bước chân của T.O.A hiện giờ đã tiến tới trước cái bàn làm việc rộng lớn của mình. Nhìn cái bàn ngăn cản đường đi, nếu như bước lên trên bàn thì chắc có lẽ, đầu của hắn sẽ phải va chạm với trần nhà nếu như không cúi thấp người xuống.

Bất quá, T.O.A cũng không đi đường vòng mà chỉ chậm chạp nhấc chân mình đạp bước lên trên mặt bàn làm việc cao đến hơn một mét.

‘Rầm...’

Một âm thanh gậy vỡ vang lên. Không biết là do hấn dùng sức hay là do trọng lượng cơ thể quá nặng mà mặt bàn bằng gỗ dày gần cả tấc ngay tức khắc đã bị gậy lia ra làm đôi.

Tuy nhiên, Đinh Tấn vẫn không hề màng tới điều này. Hiện tại, hắn đang dồn toàn bộ sự tập trung của mình để vẽ vòng tròn ma pháp lên trên sàn nhà. Do không có nhiều thời gian để chờ cho máu tươi nhỏ giọt, nên hắn mới phải quyết định chà xát tay của mình lên sàn nhà, để ép cho máu tươi chảy ra để tăng tốc độ vẽ thêm nhanh hơn so với lúc bình thường.

Tuy rằng cảm giác sẽ rất đau đớn và khó chịu, nhưng với loại người đã được tận thế rèn luyện qua ý chí cứng cỏi như Đinh Tấn thì những thống khổ đó cũng không to tát bao nhiêu, chỉ cần còn sống, thậm chí là chặt tay, đoạn chân hắn vẫn có thể làm được hết.

Rose trông thấy Đinh Tấn vẽ vôi những ký hiệu kỳ lạ lên trên mặt sàn nhà thì lập tức nhớ lại thời điểm hắn sử dụng kỹ năng ở dưới phòng tắm nước nóng trong lần hai.

Nàng nhanh trí, gọi Ameerah và Louis hai người tiến lên hỗ trợ.

- “Ameerah, Louis mau tới hỗ trợ ngăn chặn tên T.O.A này lại đi.”

Trong khi thì thầm nói qua mấy liên lạc, bản thân nàng cũng đồng thời lấy trong túi áo ra một viên pin năng lượng, nạp vào khẩu súng laser mini đã cạn pin của mình, rồi nhắm bắn liên tục vào phần đầu của T.O.A.

Hai người Ameerah và Louis lúc này cũng đã lồm cồm bò dậy. Ameerah bị thương ở đùi phải, còn Louis thì nặng hơn, bị rách cả đùi và một mảng lớn da thịt ở vùng eo, do đón nhận trực diện với móng vuốt của T.O.A.

Nhưng sau một hồi sử dụng một trong số năm bình thuốc chữa thương mang theo tuổi lên miệng vết thương trên người mình. Thương thế của hai người đã trở nên tốt hơn rất nhiều rồi.

Nhận được mệnh lệnh của Rose, lại trông thấy Đinh Tấn đang cặm cũi quỳ trên mặt đất vẽ vôi vòng tròn ma pháp, cả hai cô cậu như ăn được thuốc kích thích, nghiêng rằng mặc kệ từng đau đớn đang truyền đến từ thân thể mình, bắt đầu cấp tốc xông về phía tên T.O.A đang bước đi, đưa lưng về phía bọn họ.

“Lưu Thủy Gia Tốc”

Cả hai đồng loạt sử dụng kỹ năng gia tốc, thứ mà bọn họ đã học được sơ sài chút ít từ bản kỹ năng Đinh Tấn đã giao cho trước đó, chia ra hai phía, một trái một phải, đạp bước chạy về phía trước.

Ameerah tốc độ nhanh hơn một chút, nhanh chân chạy vòng ra phía bên trái, đạp bước đi bộ trên tường như Đinh Tấn đã làm trước đó.

Đến khi chỉ còn cách T.O.A hai, ba mét, cô nàng dậm chân, bật ngược ra bên ngoài. Ameerah lộn nhiều vòng trên không tạo thế cho mình, tới lúc cảm thấy đã đủ lực mới giơ chân lên cao, thực hiện một đòn bổ gót quen thuộc trong thế võ Taekwondo.

- “Yah... Phá núi.”

Nàng hét lớn một tiếng, như để lấy khí thế cho mình, bàn chân nhỏ dồn hết sức lực bình sinh cùng với nội khí và tất cả những mình mà mình có, bổ mạnh xuống.

‘Pật... đừng đừng’

Tiếp theo sau đó là một âm thanh va chạm giữa thịt và thịt vang lên, kèm theo tiếng nổ khi nội khí bộc phát khi đã động được vào mục tiêu.

Thế nhưng ngay sau đó, T.O.A thì vẫn đứng im tại đó, chỉ có cánh tay trái là đang giữ tư thế vung ngang ra cùng với cánh tay phải đang che mặt mình chống đỡ những viên đạn laser nhỏ bé yếu ớt của Rose.

Còn bóng dáng nhỏ bé của Ameerah thì như một viên đạn bắn ngược trở lại phía cửa của căn phòng.

‘Rầm rầm...’

- “Ah...”

Lưng nàng đập mạnh vào bức tường, cảm giác đau đớn làm Ameerah không kìm được kêu lên một tiếng. Nhưng chưa ngừng lại tại đó, phản lực quá mạnh mẽ, đến mức cả bức tường xi măng rắn chắc cũng không thể chịu đựng nổi lực va chạm.

Bức tường lập tức bị tấm lưng bé nhỏ của Ameerah phá thủng ra một lỗ hổng lớn. Thân thể của cô nàng cũng không ngừng lại, tiếp tục bay thẳng ra bên ngoài của căn phòng rồi mới đáp lên trên sàn nhà trong hành lang.

- “Ừ...”

Lăn lộn nhiều vòng, cuối cùng cơ thể bé nhỏ của Ameerah mới ngừng lại, nằm một chỗ quằn quại, miệng rên rỉ đầy đau đớn.

- “Aaaa... đi chết đi!”

Cùng lúc đó, Louis cũng đã tiếp cận được T.O.A. Nhìn thấy Ameerah bị đánh bay ngược ra ngoài, đôi mắt hắn trợn to lên hết cỡ.

Hắn gân cổ rống giận một tiếng, rồi vung chân tung ra một đòn đá thấp vào bắp chân, thứ duy nhất trông có vẻ hơi ốm yếu và mảnh mai, chỉ có da bọc xương của T.O.A.

Ý đồ của Louis rất rõ ràng, hắn chính là muốn tấn công vào điểm yếu, đòn đồ chân trụ, làm T.O.A bị mất thăng bằng, té ngã.

‘Phịch... rắc rắc...’

- “Aaaa...”

Nhưng mà khi đôi bên vừa va chạm nhau, đột nhiên tiếng xương gãy vỡ vang lên, kèm theo đó là một tiếng gào thét tê tâm liệt phế, tràn ngập đau đớn, thống khổ của Louis.

Mục tiêu gã quỷ dữ T.O.A kia vẫn đứng sừng sững tại nơi đó với đôi mắt trắng đục đang liếc nhìn kẻ vừa tấn công mình với thái độ tràn ngập sự khinh thường. Còn Louis thì lại chính là kẻ bị mất thăng bằng, cả thân thể ngã ngửa về phía sau, với ống quyển trên chân phải xiêu vẹo, chứng tỏ cho việc xương cốt đã bị gã vỡ làm đôi.

- “Aaa... mày phải chết, thằng khốn! Hóa Hìn...h”

Thế nhưng mà mặc kệ vết thương trên chân mình, Louis không hề từ bỏ. Hắn chống đỡ thân thể mình, đôi mắt đỏ chót tràn ngập căm hận và điên cuồng nhìn lấy T.O.A, miệng gào thét đến khản cả giọng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 309: Câu giờ

Bất thành lĩnh, nghe được tiếng gào thét của Louis, Đình Tấn kinh hoàng vội vàng đọc nhanh xong câu chú ngữ cuối cùng, rồi bật người đứng dậy thét lên một câu, cắt ngang tiếng rống tràn ngập sự phẫn nộ của Louis.

- “LOUIS, KHÔNG ĐƯỢC!”

Vừa nói hắn vừa dứt tay vào trong túi áo khoác, lấy ra một pin năng lượng thay vào khẩu súng laser mini của mình rồi xông thẳng về phía T.O.A.

Trên mặt đất, vòng tròn ma pháp Đình Tấn vừa vẽ xong trên sàn nhà bắt đầu xảy ra biến đổi. Những vệt máu còn chưa khô nhanh chóng co rút vào nhau, tạo thành từng tấm khiên hình dạng khối kim cương.

Ba tấm khiên cứ như vậy nhanh chóng định hình, bay lên không trung rồi truy đuổi theo Đình Tấn. Trên đường đi, những tấm khiên kia lại tiếp tục biến đổi hình dạng của chúng.

Từ những sợi máu liên kết lại với nhau mỏng dính, chúng dần dần trở nên dày và chắc chắn hơn, cứ như đang hấp thụ bụi bặm trong không khí để gia cố vào những vệt máu của Đình Tấn vậy.

Đến khi tiếp cận và xoay vòng quanh Đình Tấn, ba tấm khiên kia dường như đã biến đổi đến hình dạng cuối cùng của chúng. Chính là những tấm khiên xương quen thuộc của kỹ năng “Cốt Giáp” trong trò chơi.

Tuy nhiên lần này Đình Tấn triệu hồi ra không phải là sáu tấm khiên xương như thường lệ, mà chỉ có ba tấm khiên mà thôi. Phòng chừng do gấp rút muốn hoàn thành quá trình triệu hồi kỹ năng để kịp thời ngăn cản Louis cho nên hiệu quả mới bị giảm thấp xuống chỉ còn lại một nửa như vậy.

Dù kết quả không hoàn mỹ như mọi khi, thế nhưng bấy nhiêu đó cũng đã quá đủ đối với Đình Tấn. Bởi vì sau tiếng thét đó, Louis đã bị giật mình tỉnh táo, trở nên bình tĩnh hơn, đồng thời cũng hủy bỏ việc kích hoạt kỹ năng “Hóa Hình” của hắn.

Ngoài những điều này ra thì còn có một chuyện lạ lùng hơn. Đó là gã T.O.A hiện giờ đang đứng im một chỗ, cả thân thể cứng đờ không có một chút động tĩnh nào. Đôi mắt một màu trắng đục, không có tròng mắt, đang nhìn chăm chú lấy Đình Tấn.

Bộ dạng của hắn lúc này trông cũng không khác gì người bình thường đang trợn trừng mắt, há mồm vì kinh ngạc. Đến một lúc sau, khi Đình Tấn đã tiếp cận đến trước mặt mình, T.O.A mới giật mình hoàn hồn lại.

Một tay hắn giơ lên tát về phía Đình Tấn, một tay khác thì lại ngăn đón trước mặt mình, để đề phòng khẩu súng laser mini trong tay Đình Tấn bắn trúng

những vị trí hiểm yếu trên mặt mình.

- “Tên khốn nguoi sao lại biết được cách triệu hồi “Cốt Giáp”?!”

Gương mặt T.O.A vẫn tràn đầy sự kinh ngạc, mở miệng gào thét một tiếng. Bên trong giọng nói có kinh ngạc, có tò mò, mà đa phần là giận dữ.

Tuy nhiên, Đinh Tấn cũng không nói tiếng nào để trả lời lại câu hỏi của T.O.A. Gương mặt hắn vẫn bình tĩnh, bước chân giữ vững tốc độ cao nhất xông tới trước mặt đối phương.

Hắn cũng không hề làm ra bất cứ hành động nào để né tránh bộ móng vuốt sắc nhọn đang xé gió lao tới, sắp tiếp xúc với đầu của mình. Và chỉ trong chưa đến một phần mười giây, móng vuốt đen ngòm sắc như dao cạo của T.O.A đã tới trước mặt Đinh Tấn.

- “Tấn! Cẩn thận!”

Rose trông thấy cảnh tượng này thì không kiềm được hoảng sợ trong lòng, tim đập nhanh hơn gấp đôi. Pin năng lượng trong súng laser mini đã hết, trong người cũng không có khả năng gì đặc biệt ngoài kinh nghiệm sắp xếp kế hoạch và thu thập tình báo, nàng chỉ có thể đưa hai tay lên bụng miệng hét lớn. Thế nhưng một màn kế tiếp đã làm cho tim của nàng gần như ngừng đập.

‘Vù vù...’

Tường chừng cái đầu của Đinh Tấn sẽ bị móng vuốt của T.O.A đập nát như tương thì đột nhiên, ba tấm khiên xương kia lập tức lao ra đón đỡ lấy bộ móng vuốt sắc bén kia, trông chẳng khác nào bọn chúng có thể trông thấy được nguy hiểm đang tới gần, nên lao ra chặn lại thay cho chủ nhân.

‘Rắc rắc...’

Âm thanh va chạm vang lên, tiếng xương gãy vỡ giòn vang làm người đứng bên ngoài quan sát là Rose nghe được liền muốn sờn cả gai ốc lên.

Móng vuốt chỉ cách đầu của Đinh Tấn không đến một gang tay, ấy thế mà mắt hắn vẫn không chớp lấy một cái. Dường như rất tự tin vào khả năng bảo vệ của tấm khiên xương “Cốt Giáp”, đôi mắt hắn vẫn cứ nhìn chăm chăm từng hành động của T.O.A như để tìm ra sơ hở.

Và rồi ngay khi va chạm vừa xảy ra, hành động của T.O.A đã bị trì hoãn lại một nhịp. Lợi dụng cơ hội tuyệt hảo này, Đinh Tấn lách người vòng qua bên phải của đối phương, giro tay túm lấy cổ áo của Louis.

Đinh Tấn gồng mình, dồn toàn lực lên cánh tay, xé rách cả thân thể của Louis.

- “Gahhh... Mau dùng thuốc chữa thương khôi phục.”

Hắn vừa mở miệng hét lớn một tiếng, vừa vịn người xoay một vòng, lôi kéo Louis xoay vòng theo.

Đinh Tấn giống như một vận động viên ném tạ, lôi kéo Louis xoay quanh hơn nửa vòng tròn rồi mới bị vứt ra ngoài.

Louis chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì đã cảm giác được mình bị nhấc bổng lên, sau đó hắn chỉ thấy trời đất xoay vòng vòng rồi cả người nặng nề rơi trên mặt đất. Dù vậy nhưng hắn cũng đã nghe được lời Đinh Tấn dặn dò trước đó nên vội vàng lấy trong túi áo ra một bình thuốc chữa thương, tưới lên cái chân đang vịn vẹo của mình.

Đứng ở bên ngoài, Rose trông thấy Đinh Tấn vẫn còn sống, thân thể lạnh lạng không có bị thương gì, thì mới âm thầm thở phào ra một hơi nhẹ nhõm.

Còn về phần T.O.A thì lúc này, hắn mới nhận ra rằng, mình đã bị lừa. Đinh Tấn tuy cầm trong tay khẩu súng laser nhưng lại không công kích mà chỉ là hù dọa để buộc mình phải tiến vào trạng thái bị động phòng thủ.

Bất quá, bây giờ hắn có nhận ra được ý đồ của Đinh Tấn thì cũng đã quá muộn màng, vì sau khi tổng khứ Louis ra ngoài khu vực an toàn, Đinh Tấn thuận thể chạy qua một bên, kéo dài khoảng cách với T.O.A để bảo đảm an toàn cho mình.

Đưa lưng về phía màn hình thủy tinh vẫn còn đang trình chiếu hình ảnh từ những chiếc camera quan sát, Đinh Tấn đứng đối diện với T.O.A, một tay cầm dao một tay cầm súng laser mini đan chéo nhau, tập trung toàn bộ tinh thần cẩn thận phòng thủ.

Xoay xung quanh người hắn chính là ba tấm khiên xương và một trong số đó đã xuất hiện rất nhiều vết nứt trên bề mặt. Đây chắc chắn chính là tấm khiên đã lao ra đón đỡ đòn công kích kia của T.O.A thay cho Đinh Tấn.

Nhìn trạng thái của tấm khiên đã bị bể nứt đến hơn phân nửa bộ phận bề mặt bên ngoài của nó, Đinh Tấn dự đoán đòn công kích vừa rồi của T.O.A chắc cũng tầm cỡ hơn 400 – 500 điểm sát thương, tức là sức mạnh của hắn cũng ngang ngửa với một con quái vật Tinh Anh 30 cấp ở trong game.

Bình thường, Đinh Tấn đều sử dụng “Cốt Giáp” kết hợp với “Ngự Thuần Thuật” nên hiệu quả phòng ngự vẫn rất tốt. Nhưng bây giờ hắn chỉ mới triệu hồi ra “Cốt Giáp” mà thôi, muốn tiếp tục triệu hồi “Ngự Thuần Thuật” cũng không được vì T.O.A nhất định đã để ý và có tâm đề phòng rồi.

Khả năng chống đỡ của ba tấm khiên xương này tuy rằng đều dựa vào điểm thuộc tính tinh thần của Đinh Tấn, nhưng xét về mặt tổng thể thì nó đã bị suy yếu đi rất nhiều lần so với thuộc tính vốn có trong trò chơi.

Ví như hiện tại, nó chỉ có hơn 740 điểm HP một chút mà thôi. Điều đó cũng đồng nghĩa với việc, một tấm khiên xương chi chống đỡ được tối đa hai đòn công kích của T.O.A.

Đó còn là chưa kể đến trong trò chơi Đình Tấn có thể triệu hồi ra bảy, tám cái khiên cùng một lúc và mỗi tấm khiên xương đều có hơn 1.000 điểm HP nhờ vào hiệu quả tăng phúc của trang bị. Còn lúc này đây, do không có trang bị, thuộc tính bị suy giảm, cộng với quá trình triệu hồi bị gián đoạn nên hắn chỉ có ba cái khiên khá mỏng manh mà thôi.

Ở thời điểm hiện tại, sát thương của một con quái vật Tinh Anh đánh lên người Đình Tấn thì ít nhất chắc cũng phải lấy đi của hắn hơn 1.000 điểm HP. Nhưng chắc có lẽ T.O.A là nằm trong loại hình quái vật thuộc tính tốc độ nên sức sát thương của hắn cũng thấp hơn nhiều một chút.

Nhưng dù có là vậy đi chăng nữa thì bây giờ Đình Tấn đang ở trong thế giới hiện thực nên nếu đánh trúng những vị trí điểm yếu như bẻ đầu hoặc nổ tim, nổ ngực thì hắn vẫn chết như thường.

Bên cạnh đó vấn đề đẳng cấp áp chế cũng không có tác dụng gì mấy. Trong tay cũng không có trang bị hay vũ khí tân tiến, tối ưu khi bắt đầu thực hiện nhiệm vụ, lại thêm thực lực yếu hơn đối phương nên nếu như Đình Tấn muốn diệt T.O.A thì phải triệu hồi ra vong linh quân đoàn của mình.

Thay vì triệu hồi vong linh, Đình Tấn lại lựa chọn sử dụng ra kỹ năng phòng thủ này cũng là vì hắn không biết rõ, liệu trong căn phòng này có lắp đặt máy quay hay ở bên ngoài còn có ai đang quan sát, nhìn trộm hay không.

Nếu như có chuyện đó xảy ra thì khả năng bị bại lộ mấy kỹ năng triệu hồi quân đoàn vong linh của hắn sẽ là rất lớn. Điều này cũng vô tình làm hỏng đi mục đích của nhiệm vụ, chính là lấy lại những thông tin bị đánh cắp.

Thêm một nguyên do nữa là Đình Tấn chỉ cần câu giờ, để chờ đợi Vansy và những người trong đội của hắn lên tiếp viện, chứ không phải là liều mạng để hạ gục T.O.A. Thế mới nói, “Cốt Giáp” là một sự lựa chọn tối ưu trong hoàn cảnh hiện tại của hắn.

Trong lúc Đình Tấn đang suy nghĩ, T.O.A buông cánh tay đang che chắn trước mặt mình xuống, nhìn nhìn Đình Tấn một chút sau đó nhàn nhạt lên tiếng.

- “Khá lắm, sử dụng “Cốt Giáp” thuật lại còn lừa gạt cả ta. Bọn thầy tu các ngươi sau nhiều năm thì cuối cùng cũng có một chút tiến bộ rồi.”

Ngừng một chút, hắn mới tò mò hỏi tiếp.

- “Làm sao ngươi biết sử dụng “Cốt Giáp” thuật?”

- “Ta học được từ bí kíp.”

Đình Tấn vì muốn câu giờ nên chậm rãi trả lời lại cho T.O.A.

Nghe đến hai chữ ‘bí kíp’, đột nhiên đôi mắt đục ngầu của T.O.A giống như lóe lên một tia sáng.

- “Bí kíp ở đâu? Hm... người ngươi chịu giao thứ đó ra, ta sẽ đồng ý tha mạng cho ngươi và mấy con sâu bọ này. Ngươi nghĩ thế nào?”

T.O.A phỏng chừng đang phải cố gắng kìm chế không cho giọng nói của mình trở nên kích động. Nhưng có vẻ mọi chuyện đều không được thành công cho lắm, vì Đình Tấn đều cảm giác được rõ ràng sự phản kích và ham muốn, tham lam trong giọng điệu của hắn.

Tuy là vậy nhưng Đình Tấn vẫn không tỏ ra biểu hiện gì khác lạ. Hắn thuận miệng tỏ ra nghi ngờ mà nói.

- “Ta làm sao có thể tin tưởng được lời ngươi nói?”

- “Hahahaha...”

Ngay khi nghe được câu hỏi của Đình Tấn, T.O.A đột nhiên chú ý đến, trên màn hình thủy tinh phía sau lưng đối phương đang có mấy khung hình ảnh từ camera quan sát, quay chụp lại được sự hiện diện của một vài người xa lạ. Thấy vậy hắn liền mở miệng cười phá lên.

Một hồi sau, tiếng cười nhỏ dần rồi ngưng hẳn, hắn mới nhàn nhạt nói.

- “Ngươi còn muốn đặt ra yêu cầu với ta trong tình cảnh như thế này? Nếu ngươi không có lý do để giao dịch, vậy thì để ta cho ngươi một vài lý do chính đáng.”

Nói dứt câu, hắn xoay người cất bước đi về phía Louis đang ngồi trên đất ngay gần cửa ra vào của căn phòng.

Louis hiện tại vẫn còn đang trong quá trình khôi phục. Cái chân phải của hắn, ngay ở vị trí ống quyển hiện giờ đã không còn bị xiù vẹo nữa mà gần như đã khôi phục, trở lại trạng thái bình thường trước đó của nó.

Tuy rằng thương thế đã tốt hơn, nhưng do vẫn chưa hoàn toàn lành lặn nên Louis hành động rất bất tiện, hắn chỉ có thể dùng một chân còn lại, chưa bị thương để làm chân trụ mà đứng thẳng người dậy. Nếu như T.O.A xông tới bóp nát xương thì dù cho có tốc độ khôi phục nhanh như người bình thường thì không chết cũng phải bị thương nặng hoặc thậm chí là tàn phế.

Đình Tấn không hề biết rằng, T.O.A đã phát hiện ra những người trong đội của Vansy đang trên đường tiến lên đây. Đến khi nhìn thấy T.O.A bước về

phía Louis, hấn lập tức trở nên kinh hoàng hơn.

“Luu Thủy Gia Tộc”

Hấn vội vàng kích hoạt kỹ năng gia tốc xông lên với ý đồ muốn ngăn cản bước tiến của đối phương.

- “Hừ... lũ sâu bọ.”

T.O.A liếc mắt, hừ lạnh một tiếng. Cánh tay dài với bộ móng vuốt sắc bén vung ngang, tạt về FcsGLGJr phía Đình Tấn.

‘Vù vù...’

Đang trên đà chạy tới, Đình Tấn giống như đã dự đoán trước được hành động của T.O.A nên bất thành linh hơi cúi thấp người xuống. Chỉ trong chớp mắt, bàn tay sần sùi với móng vuốt sắc như dao của T.O.A đã lướt qua trên đầu của hấn, gió xoáy hất tung lên từng sợi tóc trên đỉnh đầu.

T.O.A cũng không chậm, ngay khi cú tát vừa hụt, hấn liền nhanh như chớp giơ chân đá tạt ngang.

Nhưng đáng tiếc lần công kích này của hấn này lại tiếp tục thất bại, bởi vì Đình Tấn đã kịp thời nhảy lên trước.

Mặc dù tốc độ của T.O.A nhanh hơn Đình Tấn khá nhiều, thế nhưng kinh nghiệm và khả năng phán đoán sau nhiều năm chiến đấu đã giúp cho Đình Tấn thành công né tránh hai đòn công kích nguy hiểm của T.O.A.

‘Xoẹt xoẹt xoẹt...’

Đình Tấn đạp bước lên chân của T.O.A lấy thế, sau đó lại bật người nhảy chồm lên trên trần nhà. Khẩu súng laser mini với 10 phát đạn trong tay hấn lúc này mới được sử dụng, bắn xả liên tục về phía gương mặt không đang không được bảo vệ của T.O.A.

‘Xèo... xèo...’

- “Ah... khốn kiếp, con sâu bọ này!”

Hai trong số ba phát đạn Đình Tấn vừa bắn ra đã trúng ngay vào giữa mặt của T.O.A, đốt cháy đi một lớp da thịt trên đó. Một trong số hai phát đạn này đã bắn trúng ngay vào mắt trái của T.O.A.

Nơi đó dường như chính là một trong những điểm yếu của hấn nên cơn đau đớn truyền tới làm T.O.A tức giận, không kìm được gào rú, mắng chửi.

Tuy vậy nhưng vết thương cũng không quá nặng, chỉ bị cháy đen một chút mà với khả năng hồi phục của T.O.A thì đó cũng không phải là chuyện to tát gì. Hấn chỉ bị tức giận cùng với cảm giác bị sỉ nhục vì đã bị Đình Tấn dè ép công kích như vậy.

Trông thấy Đình Tấn đang bay lơ lửng trên trần nhà, không có điểm tựa, T.O.A điên cuồng vung vẩy hai tay như thật sự muốn xé xác Đình Tấn ra, không còn nghĩ đến chuyện chiếm đoạt bí kíp triệu hồi thuật của Đình Tấn nữa.

“Không Vật Thuật”

Như đã đoán trước được điều này, Đình Tấn ngay tức khắc sử dụng “Không Vật Thuật” làm giảm nhẹ trọng lượng của cơ thể mình. Cả người vắn vẹo, thay đổi trọng tâm, chống ngược đầu xuống đất hai chân đưa ngược lên trên. Không ngừng lại dù chỉ là một giây, hấn đạp bước đi trên trần nhà, muốn chạy ra khỏi vùng công kích của T.O.A.

- “Mẹ kiếp! Còn muốn chạy?”

T.O.A rống giận, mắng to một câu, cất bước di chuyển tới phương hướng nơi Đình Tấn đang chuẩn bị đáp xuống, rồi bật người nhảy lên vồ chụp tới con mồi.

Với tốc độ công kích nhanh như tia chớp, nghiền ép cả Đình Tấn, thì làm sao khả năng di chuyển của hấn lại chậm được. Từ đầu đến giờ hấn vẫn giữ thái độ mèo vờn chuột với nhóm người của Đình Tấn nên chỉ toàn là bước chậm mà đi. Đến thời điểm hiện tại, hấn mới bộc lộ ra sức mạnh và tốc độ thật sự của mình.

Kể cả Đình Tấn cũng không thể nào ngờ được rằng, với một cơ thể cao lớn như vậy mà T.O.A vẫn còn có thể bộc phát ra tốc độ di chuyển nhanh đến thế.

‘Ầm... rắc rắc’

Không thể làm ra bất cứ hành động chống trả nào trong tình thế không còn điểm tựa, Đình Tấn chỉ có thể trở mắt nhìn móng vuốt của T.O.A vung tới, giáng một đòn nặng nề vào bắp tay trái của mình.

Nhưng may mắn, vẫn còn ba tấm khiên xương lao ra đón đỡ thay cho hấn thế nên Đình Tấn cũng không bị thương gì. Chỉ là một tấm khiên đã bị vỡ nát ra thành bột phấn, tan biến vào trong không khí. Bên cạnh đó thế tới quá mạnh nên hai tấm khiên xương còn lại cũng không thể chống đỡ nổi, bay ngược về phía sau rồi đánh lên người Đình Tấn.

‘Loảng xoảng... rầm rầm’

Vô tình bị lực lượng tác động mạnh làm cho Đinh Tấn mất khống chế, cả người giống như một quả bóng chuyền bị T.O.A tát bay ngang qua một bên. Tấm lưng rộng của Đinh Tấn nện lên màn hình thủy tinh trên tường, sau đó lại tiếp tục đập lên vách tường xi-măng cốt thép bền chắc ở phía sau. Từng vết nứt như mạng nhện nhanh chóng lan tỏa ra xung quanh nơi hắn bị va chạm.

T.O.A nào có bỏ qua cho cơ hội tốt như vậy. Chỉ trong chớp mắt, bóng dáng của hắn đã biến mất, rồi nhanh như chớp giật đã xuất hiện ở trước mặt Đinh Tấn.

Hắn đưa hai bàn tay đầy móng vuốt găm ghìết của mình ra vịn lên vai của Đinh Tấn rồi thè chiếc lưỡi dài vừa cười gian tà vừa nói.

- “Khà khà khà... khai bí mật về bí kíp hay là chết?”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 310: Lăn ranh giữa sống và chết

Bị T.O.A đè ép dính sát lên trên vách tường, cả thân thể Đinh Tấn gần như không thể cử động hay thậm chí là vùng vẫy. Dù vậy nhưng hắn vẫn rất bình tĩnh, gương mặt cũng không có vẻ gì là sợ hãi.

Đột nhiên, không có bất cứ dấu hiệu báo trước nào, T.O.A vung tay siết chặt nắm đấm, nhanh như chớp giật, đập về phía đầu của Đinh Tấn.

‘Ầm... rắc rắc...’

Hai tấm khiên xương còn lại tiếp tục lao ra đón đỡ nắm đấm của T.O.A thay cho Đinh Tấn. Sức mạnh kinh khủng đập vào tấm khiên, gây ra vô số vết nứt lớn, kèm theo đó là những mảnh xương nhỏ bị vỡ vụn, bay tán loạn ra khắp nơi.

Tấm khiên xương không thể chống đỡ hoàn toàn thế tới của nắm đấm nên lập tức bị đẩy lùi về phía sau, nện thẳng vào lồng ngực của Đinh Tấn.

- “Ư...”

Đinh Tấn dù cố gắng nghiêng răng, nhưng vẫn không kìm được rên rỉ một tiếng đầy đau đớn.

- “Ngoan ngoan nói cho ta bí mật, ta sẽ cho phép ngươi được sống và làm nô lệ hoặc tôi tớ cho ta, còn nếu không thì ngươi xác định phải chết rất khó coi đấy.”

T.O.A nhìn chăm chăm vào gương mặt có hơi nhăn nhó của Đinh Tấn, thì thào vừa hăm dọa vừa dụ dỗ.

‘Phụt...’

Nhưng bất ngờ, Đinh Tấn phồng má thổi mạnh một cái. Hắn đáp lại cho T.O.A một cục đờm dính máu vào ngay giữa mặt, rồi thều thào, vô lực nói.

- “Nằm... mơ...”

Cảm giác bị đè ép ở trên lồng ngực làm cho hô hấp của hắn có chút khó khăn, tiếng nói cũng trở nên đứt quãng, khó nghe.

Bất quá, mấy hành động đó của hắn cũng dShaFWnS đã đủ để làm T.O.A tức giận, nổi điên lên rồi.

‘Ầm...’

- “Còn cứng đầu... Con sâu bọ... nói mau!”

‘Ầm ầm...’

Hắn liên mồm mắng chửi, mỗi câu thốt ra khỏi miệng là một nắm đấm vung mạnh vào người Đinh Tấn.

‘Rắc... rắc...’

Mỗi lần nắm đấm vung tới lại là một tấm khiên xương lao ra đón đỡ, từng mảnh xương vụn bay tung tóe khắp nơi, rồi hóa thành bột mịn, hòa tan vào trong không khí.

Có vẻ như lần này T.O.A vẫn chưa dùng toàn lực. Phòng chừng, hẳn chỉ muốn hành hạ hoặc có thể là hăm dọa, làm cho Đinh Tấn sợ hãi rồi khai ra bí mật. Chính vì thế nên sau hơn ba, bốn năm đắm như vậy thì một tấm khiên xương mới bị đánh hụt hết HP mà vỡ tan nát.

Hiện tại Đinh Tấn chỉ còn lại một tấm khiên xương cuối cùng. Áp lực dồn lên ngực của hắn sau mỗi cú đắm lại tiếp tục tăng lên thêm gấp nhiều lần. Thế mà T.O.A không hề có dấu hiệu muốn ngừng tay, vẫn tiếp tục vung tay đắm lên người Đinh Tấn, hay nói đúng hơn là lên tấm khiên xương cuối cùng.

Đứng ở gần đó, Louis vẫn còn chưa bình phục hẳn. Tuy rằng có dòng máu Lycan với tốc độ khôi phục nhanh hơn người thường gấp nhiều lần, cùng với thuốc chữa thương hỗ trợ, thế nhưng mà bây giờ hắn đã bị thương nặng đến nỗi gãy đôi cả xương ống quyển trên chân. Điều đó khiến cho hắn cũng đành bó tay chịu trận, không thể làm gì được.

Mỗi lần cố gắng chống đỡ thân thể mình đứng lên thì một cơn đau đớn tận xương tủy lại truyền tới khiến hắn không thể tập trung, bị mất thăng bằng rồi té ngã. Tất cả đều là bởi vì xương ống quyển của hắn vẫn chưa lành, không đủ sức để chống đỡ trọng lượng của thân thể.

Ameerah thì vẫn còn đang kéo lê thân thể của mình, vô lực tựa trên vách tường để quay trở lại căn phòng. Chắc có lẽ là vì cú va chạm với vách tường trước đó đã làm cho nàng bị thương rất nặng, thương thế trên người cũng không thua kém Louis là mấy.

Gã T.O.A thì chỉ tập trung sự chú ý vào Đinh Tấn, những thứ xung quanh đó hắn cũng không thèm nhòm ngó tới. Thế nhưng đừng vì vậy mà chủ quan bởi vì phía sau đầu hắn vẫn còn có một đôi mắt khác đang quan sát xung quanh, chỉ cần có sự xuất hiện của bất cứ kẻ địch nào là hắn sẽ lập tức biết ngay.

- “Nói hay không? Đừng buộc ta phải mạnh tay với người!”

Hắn hét vào mặt Đinh Tấn, dường như sự kiên nhẫn của hắn đã sắp đạt đến mức tận cùng rồi.

Bất quá, đáp lại hắn vẫn là một khoảng im lặng cùng với ánh mắt bình tĩnh, không hề có bất cứ sự sợ hãi nào của Đinh Tấn.

- “Ah... mẹ kiếp! Mày nghĩ tao không dám giết mày sao? Không nói thì đi chết đi!”

Điên cuồng gào thét một tiếng, T.O.A buông ra cánh tay còn lại đang vịn trên vai Đinh Tấn. Ngay sau đó, hắn dùng hai tay liên tục vung nắm đấm, đánh lên tấm khiên xương cuối cùng đang cố gắng che chở cho chủ nhân của nó.

Nhưng có một điều là, lần này hắn không còn tiếp tục công kích vào những vị trí phần mềm trên cơ thể như bụng hoặc ngực nữa, mà đã nhắm thẳng đến khuôn mặt của Đinh Tấn.

‘Rầm rầm... răng rắc...’

Cảm giác bị tấm khiên xương đè ép lên mặt, lại nghe trên đó truyền tới những âm thanh khi xương cốt bị gãy vỡ, trong lòng Đinh Tấn thầm hô một tiếng “Không ổn rồi...”

Hắn đoán rằng, chắc T.O.A đã không thể kiên nhẫn hơn được nữa rồi.

Trước đó, Đinh Tấn có 80% chắc chắn rằng T.O.A sẽ không giết mình vì cần đào móc bí mật thuật triệu hồi thì bây giờ chỉ còn lại không tới 30% mà thôi.

Mà con số 30% này cũng chính là hắn dựa trên tính cách quỷ quyệt, gian xảo như quỷ dữ của T.O.A mà cho rằng, hắn sẽ không giết mình vì bí mật của kỹ năng triệu hồi, chứ không có gì hoàn toàn nắm chắc.

Điều đó không khỏi làm cho hắn cảm thấy bồn chồn, gấp gáp lên nhiều.

- “Mấy tên khốn kia giờ này sao vẫn chưa tới đây chứ?!”

Hắn thầm mắng đầu mình một câu, dĩ nhiên đối tượng chính làm đám người Vansy đang trên đường tới đây tiếp viện.

Giống như đoán biết được ý đồ của Đinh Tấn, T.O.A ngừng tay không tiếp tục công kích nữa, miệng cười tà một tiếng, giọng tàn nhẫn nói.

- “Khà khà... chờ tiếp viện phải không? Bọn nó vẫn còn đang ở ngoài hành lang. Tao đếm đến ba, không nói thì chết! Ba...”

Nói đoạn hắn bắt đầu đếm ngược từ từ trở về 0.

Trong lòng có chút hoảng sợ, Đinh Tấn quả thật không thể đoán biết được trong đầu của T.O.A đang nghĩ gì, cũng như là làm cách nào mà hắn biết được nhóm của Vansy đã tới được bên ngoài hành lang của tầng ba này.

Có thể là đối phương đang muốn hù dọa, tạo áp lực cho mình khai báo bí mật, hoặc cũng có thể là hắn đã thật sự muốn giết mình vì đã biết được nhóm người của Vansy đang trên đường tới đây.

Nhìn chăm chăm vào tròng mắt một màu trắng đục của T.O.A, Đinh Tấn cảm giác thời gian trong mỗi nhịp đếm kia giống như kéo dài ra đến gần cả ngày.

- “Hai...”

Trên trán hắn lấm tấm mồ hôi hột, Đinh Tấn cảm giác như nguy hiểm càng lúc càng đến gần, trong lòng của hắn càng lúc càng bồn chồn lên theo. Đây là một hồi so đấu trí lực, cũng có thể như xem ai là kẻ đủ kiên nhẫn hơn.

- “Một... hết giờ.”

Vừa đếm xong nhịp cuối cùng, T.O.A không hề do dự, nhấc tay đâm thẳng vào mặt Đinh Tấn.

- “Chờ đã! Ta nói...”

Trông thấy đối phương muốn ra tay, Đinh Tấn vội vàng hét lớn một tiếng. Hắn chỉ muốn trì hoãn T.O.A thêm một chút thời gian nào thì hay một chút đấy. Hiện tại không có bất cứ khả năng chống cự nào với T.O.A, Đinh Tấn chỉ có thể làm như vậy mà thôi.

Thế nhưng T.O.A không hề có bất cứ dấu hiệu nào là muốn ngừng tay. Thậm chí hắn có nhếch miệng cười, đắc ý đáp lại một câu cụt ngủn.

- “Đã muộn rồi, con sâu bọ.”

‘Rầm... rắc...’

Nắm đấm của hắn nện mạnh lên tấm khiên xương cuối cùng của Đinh Tấn.

Trên mặt tấm khiên loang lổ những vết nứt, biểu trưng cho HP của nó đã còn rất ít. Bây giờ lại bị T.O.A đánh lên thì lập tức vỡ tan tành ra thành từng mảnh nhỏ rồi tiêu tán vào trong không khí như chưa từng tồn tại.

Trong ánh mắt trợn trừng vì kinh ngạc, còn có chút tuyệt vọng của Đinh Tấn, Thế tới của nắm đấm không giảm, xông thẳng tới trước mặt của hắn.

- ‘Không lẽ ta lại phải kết thúc sinh mệnh của mình tại đây sao?’

Thời gian lúc này giống như ngừng lại với Đinh Tấn. Trong đầu hắn liên tục xuất hiện những ý nghĩ, những dự định và kế hoạch trong tương lai mà hắn vẫn chưa thực hiện được. Ngoài mấy thứ đó ra thì còn có những hình ảnh trong trí nhớ của cuộc sinh trước khi trọng sinh của hắn, đó là những lúc mà hắn phải đối mặt với lằn ranh giữa sự sống và cái chết như lúc này đây.

Ở bên ngoài căn phòng, cả Louis và Ameerah đều trợn mắt lên, kinh ngạc nhìn lấy tình cảnh trước mắt. Hai người đồng loạt muốn lao tới, cứu trợ Đinh Tấn nhưng thương thế trên người khiến họ bất lực không thể làm gì được. Louis thậm chí đã kích hoạt ‘Hóa Hình’, cơ thể đang trong quá trình biến đổi thành người sói.

Trong hành lang tầng ba hiện tại đã có thêm năm bóng người, chính là nhóm của Vansy vừa thông qua lỗ hổng trong phòng giam của Michelle để ra ngoài hành lang.

Bất quá, khoảng cách của bọn họ đến căn phòng làm việc nằm ở cuối hành lang của T.O.A vẫn còn có hơn 10 mét. Dù cho trên người có mang theo dị năng tốc độ như Hieman thì cũng phải mất ít nhất hai giây mới đến được hiện trường chiến đấu.

Thông qua máy liên lạc, bọn họ cũng đã có thể đoán ra được tình hình của Đinh Tấn đang nguy cấp thế nào. Nhưng mà bọn họ cũng không có cách gì để cứu giúp được hắn, đi từ lâu một đến tận nơi này chỉ trong vòng chưa đầy năm phút mà không đánh động sự chú ý của đám bảo vệ của quán bar đã là cực hạn của bọn họ rồi.

David và Terrell gương mặt cũng hết hoảng, bất an không ngớt. Bọn họ nhận được mệnh lệnh không được rời đi khỏi vị trí của mình khi chưa có lệnh. Thế nên họ chỉ có thể thông qua máy liên lạc để đoán chừng tình hình chiến đấu của cả đội. Mà nghe được đoạn đối thoại của T.O.A với Đinh Tấn, bọn họ không nhận được hoảng sợ, nghĩ thầm trong đầu mình.

- ‘Chẳng lẽ hội trưởng phải chết?!’

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 311: Khẩn cấp rút lui

Trong ánh mắt thần thờ của Đinh Tấn, hình ảnh phản chiếu của nắm tay T.O.A càng lúc càng phóng to ra. Nhưng ngay khi nó sắp va chạm với gương mặt của hắn thì bất thành linh hai tia sáng trắng như ngôi sao băng lóe lên trước mắt hắn một cái rồi biến mất.

‘Xoẹt... xoẹt’

Tiếp theo sau đó, Đình Tấn chỉ nghe được một tiếng như âm thanh như tiếng nguồn điện cao áp lướt qua bên tai mình. Nắm đấm của T.O.A thể tới cũng không ngừng, nhưng mà hướng đi của nó thì bất ngờ bị lệch một chút.

‘Rầm...’

Nắm tay đánh mạnh lên tường ngay sát bên gò má của Đình Tấn. Bức tường xi măng tường chừng rất chắc chắn nhưng sự thật thì lại không thể chịu đựng nổi lực va chạm từ cú đấm này.

Ngay tức khắc nó giống như một miếng đậu hủ, bị nắm tay của T.O.A đánh vỡ ra một lỗ hổng, lún sâu đến tận khuỷu tay của hắn.

- “Á... Khôn nạn. Bọn sâu bọ ghê tởm này!”

Khi mà Đình Tấn vẫn còn chưa kịp thoát ra khỏi sự bất ngờ vì hiện tượng lạ này thì T.O.A đã kêu thảm một tiếng, miệng cũng không quên kèm theo một câu mắng chửi quen thuộc.

Đình thần nhìn kỹ lại, Đình Tấn liền phát hiện một nửa bên mặt và cánh tay của T.O.A, đang vùng nắm đấm muốn giết chết mình, bỗng nhiên đã xuất hiện một lỗ thủng lớn. Mặc dù vết thương không quá sâu nhưng cũng đã gây ra một vết thương nặng hơn so với vết cháy sém khi hắn sử dụng súng laser mini rất nhiều lần rồi.

Cùng lúc đó, bên tai Đình Tấn đồng thời vang lên hai giọng nói trùng lặp, chắc chồng lên nhau.

- “Đã bắn hạ mục tiêu! Đề nghị giải cứu con tin!”

Đình Tấn tuy rằng có chút lả lẫm về hai giọng nói đó, nhưng ở thời điểm nguy cấp này lại không phải là lúc để cho hắn thần thờ nghĩ ngợi lung tung.

Lợi dụng lúc T.O.A bị thương mà thả lỏng tay đang nắm giữ cơ thể mình, Đình Tấn cố gắng vùng vẫy để tránh thoát sự kìm kẹp của đối phương.

‘Rầm...’

‘Vù...’

Ngay khi Đình Tấn vừa trượt ra khỏi được tư thế kẹt trên vách tường, cánh cửa phòng bất thình lình mở ra, đập mạnh lên bức tường bên cạnh. Tiếp đó, Đình Tấn chỉ cảm thấy một cơn gió lướt qua mặt mình, cùng với một cảm giác ai đó giơ tay ra xé rách cả người của hắn lên, lôi kéo hắn chạy khỏi tầm công kích của T.O.A.

Bóng đen này đập chân lên vách tường bật người bay về phía trước bàn làm việc của T.O.A, nơi đó đang có bóng hình của Rose ẩn nấp.

- “Gào.o... còn muốn chạy khỏi tay ta?!”

T.O.A phát hiện con mồi đã bị cướp mất thì mới giật mình làm ra phản ứng. Hắn xoay người dồn lực vào chân muốn lao tới, đuổi theo bóng đen đã cứu lấy Đình Tấn kia.

Thế nhưng...

‘Tường băng’

Bất thình lình khi hắn vừa phóng người đi chưa được một phần mười giây thì một bức tường băng băng, dày đến hơn cả gang tay, bỗng nhiên xuất hiện và ngăn cản đường đi của hắn. Nhờ vậy, Đình Tấn và bóng đen kia mới an toàn rút lui ra được một khoảng cách với T.O.A.

- “Huy Cường! Mau tới đón chúng ta. Cả đội tập trung trước cửa sổ kính thủy tinh. Nhanh lên!”

Rose hét lớn một tiếng vào trong máy liên lạc, hạ mệnh lệnh cho ‘Kẻ vận chuyển’ Huy Cường cùng với những người khác trong đội.

Huy Cường ngồi ở trên xe, lạnh lùng, ngắn gọn đáp lại.

- “Xe đang trên đường tới, 1 phút 30 giây nữa sẽ tới địa điểm bên dưới cửa sổ thủy tinh của tầng ba quán bar.”

Vừa nói hắn vừa nhanh tay khởi động máy xe.

Không còn có vẻ ỳ lì chậm chạp như thời điểm trước đó lái xe từ trụ sở đến quán bar, chiếc Limousine ngay khi vừa nổ máy thì lập tức phóng bay lên không trung, với độ cao đến hơn một mét.

Theo sự điều khiển điều luyện và thành thạo của Huy Cường, chiếc xe giật nảy phần đầu lên trên cao, cả thân xe hơi nghiêng sang một bên để làm một tư thế xoay đầu, dễ dàng lướt qua những chiếc xe đang đỗ sát bên cạnh.

Chiếc Limousine lơ lửng trên độ cao hơn một mét so với mặt đất, dễ dàng lướt qua hàng chục hàng trăm chiếc xe đang nằm san sát nhau, chập kín trong bãi đỗ xe.

Nếu không phải nhờ có cách xoay đầu xe điều luyện như vậy thì chắc có lẽ phải tốn không ít hơn 15 phút mới, hẳn mới tới được địa điểm mà Rose chỉ định, chứ đừng nói tới là mất 1 phút 30 giây.

Huy Cường mặt bình tĩnh, ngực không thở gấp, chân nhấn ga lao nhanh về phía bên trái của quán bar. Đó cũng chính là nơi ở ngay bên dưới bức tường đầy những tấm cửa sổ làm bằng kính thủy tinh trong phòng làm việc của T.O.A.

Trong khi đó, ở trên tầng ba, nhóm người của Vansy lúc này đã lục tục lao nhanh vào trong phòng.

Đi đầu chính là Vansy và Trần Hạo, còn lại ở phía sau là Tiêu Phuong cùng với Đỗ Lễ, ngoài ra trên hai tay của Tiêu Phuong còn có Ameerah đang trong trạng thái khá yếu ớt.

Mà Đỗ Lễ thì cũng nhanh chóng tiến tới bên cạnh Louis, rồi xách thân thể mọc ra tua tủa đầy lông lá của đối phương lên trên vai mình mà chạy đi tới bên cạnh Rose.

T.O.A dường như có chút e ngại với đám đông người đang thay phiên nhau ủa vào trong căn phòng này.

- “Chết tiệt... mấy tên thầy tu khôn kiếp này!”

Hắn mở miệng kêu gào một tiếng, rồi xông lên vùng tay đánh vào tấm tường bằng vừa được Vansy tạo ra. Mục tiêu truy đuổi dĩ nhiên là Đinh Tấn vì hắn vẫn còn muốn biết được bí mật về khả năng triệu hồi ra vong linh pháp thuật của đối phương.

‘Rầm... rắc âm âm...’

Tấm tường bằng nhìn bề ngoài trông cũng khá dày làm cho người ta có cảm giác được sự chắc chắn của nó. Thế nhưng khi nắm tay của T.O.A vừa đánh lên bề mặt của tấm bằng thì nó lập tức bị bẻ nát ra thành những viên bằng nhỏ.

Tường bằng dù rằng không thể ngăn cản được T.O.A quá năm giây, nhưng nhóm của Vansy cũng chỉ cần bấy nhiêu đó là đủ.

Trần Hạo lợi dụng lúc T.O.A bị tường bằng ngăn cản đã chạy tới tiếp cận được đối phương. Hắn hét lớn một tiếng, tung ra dị năng có sức phòng thủ mạnh nhất của mình.

- “Thạch Hóa!”

Cả thân thể hắn nhanh chóng mọc ra một lớp đá dày cộm. Hắn không hề ngần ngại móng vuốt hay sức mạnh kinh khủng của T.O.A mà lao nhanh tới.

T.O.A chỉ mới nhấc chân lên, định tiếp tục truy đuổi theo Đinh Tấn thì đột nhiên phát giác ra được có kẻ đang vỗ chụp tới ở phía sau lưng mình nhờ vào gương mặt thứ hai trên đầu. Hắn nhanh như chớp làm ra phản ứng, lách người né sang một bên.

‘Băng Gai’

Đang chạy ở phía sau lưng của Trần Hạo, Vansy giống như đã đoán biết trước T.O.A sẽ lách người né tránh, thế nên hắn đã chuẩn bị trước một bước để thi triển ra dị năng của mình.

Ba bức tường băng kẹp sát ở hai bên trái và phải của T.O.A, cùng với một bức tường băng thế chỗ cho tấm bằng vừa bị đánh vỡ chắn ngang trước mặt, làm hắn không thể di chuyển đi đâu được.

Lợi dụng cơ hội này Trần Hạo lướt tới sát ở phía sau lưng của T.O.A rồi dang rộng ra hai cánh tay đầy nham thạch của mình ra.

Giống như một chiếc kim thép, hắn dồn hết sức lực lên hai tay của mình, khóa chặt lại cơ thể của T.O.A. Kể cả hai cánh tay của đối phương cũng bị hắn kẹp chặt lại với nhau, không thể cử động gì cả.

- “Mẹ kiếp! Buông ra!”

T.O.A mở miệng chửi mắng một tiếng rồi âm thầm sử dụng gương mặt ở phía sau đầu, với chiếc lưới có mang theo đầu của một con rắn độc bên trên đó, công kích tới khuôn mặt của Trần Hạo.

Nhưng rất không may cho hắn là, cả người Trần Hạo bây giờ đều được bao bọc trong một lớp đá cuội dày cộm. Dù cho răng nanh của cái đầu rắn kia có được làm bằng sắt đi chăng nữa thì cũng không thể nào xuyên thủng qua lớp đá bảo vệ kia được.

- “Con sâu bọ! Tao mà thoát ra được thì mày phải chết!”

Chính vì nhận ra điều này, T.O.A điên cuồng kêu gào, dùng chân đạp mạnh lên trên mặt đất, hòng thoát khỏi sự kim kẹp của đối phương. Tuy nhiên với kinh nghiệm chiến đấu dày dạn của Trần Hạo, hắn làm sao có thể để cho T.O.A thực hiện ý đồ này được.

Vừa bắt được con mồi, Trần Hạo liền dồn sức vào bắp tay và cơ lưng mình, nhấc bổng thân thể của T.O.A lên trời. Hai chân không thể chạm đất, T.O.A mất đi phần lớn khả năng mượn lực nên chính vì thế, hắn chỉ có thể mở miệng gào rú, vùng vẫy trong sự kim kẹp của Trần Hạo.

Đinh Tấn lúc này đã tới được bên cạnh Rose, bị T.O.A đánh đập, hành hạ một lúc, đầu óc của hắn cũng bị choáng váng, đôi mắt hoa lên không thể nhìn

rõ được hoàn cảnh xung quanh nhiều.

Đến bây giờ khi được cứu đi, hắn mới khôi phục được chút ít tỉnh táo và nhận ra bóng đen vừa lao vào cứu mình chính là Hieman. Không khó để hình dung, chỉ có một người mang tốc độ cao không hề thua kém với David mới có khả năng đuổi kịp theo tốc độ của T.O.A.

Cố gắng hít thở sâu để cho đầu óc được khôi phục lại sự tỉnh táo trước đó, Đinh Tấn không chậm trễ một chút nào vội vàng lên tiếng.

- “David căn phòng ở phía trên có một cô gái trẻ đang bị bắt giam. Người nhanh leo lên mang cô ta rồi đi khỏi nơi này theo lối cửa chính mà chúng ta đã vào. Còn Terrell, người đi theo yểm trợ David cho ta. Chúng ta sẽ đón các người ở đường lớn bên ngoài quán bar.”

- “Rõ!”

Mệnh lệnh rất rõ ràng, David và Terrell sau khi biết được Đinh Tấn đã an toàn thì không còn lo lắng gì nữa, ngay tức khắc nhận lệnh rồi thi hành nhiệm vụ của mình.

Đinh Tấn liếc mắt nhìn ra phía bên ngoài cửa kính thủy tinh ở phía sau lưng mình. Nơi này ở tầng thứ ba của khu quán bar này cho nên độ cao của nó so với mặt đất thì không thể nào dưới 10 mét.

Tuy nhiên điều đó cũng không làm cho Đinh Tấn lo lắng là bao nhiêu, vì ở bên dưới kia còn có khá nhiều tán lá cây mọc ra tua tủa xung quanh cùng với mặt đất xốp, mềm nên nếu như khéo léo đeo bám vào cành cây thì khả năng rơi xuống rồi bị thương sẽ rất là thấp.

Lại đưa mắt nhìn về phía T.O.A, Đinh Tấn liên tục tập trung tinh thần, ngưng kết ra những sợi dây tinh thần lực để liên kết đến những người có mặt trong căn phòng này. Hắn gất giọng thì thầm trong miệng một tiếng.

- “Vận Phong Thuật”

‘Vù... vù... vù...’

Ngay sau khi Đinh Tấn bắt tay sử dụng kỹ năng phụ trợ này, trong căn phòng đóng kín không một khe hở bất thành linh xuất hiện từng cơn gió nhẹ, thoáng lướt qua từng người. Duy chỉ có T.O.A là không thể cảm nhận được điều đó vì hắn không có được sự liên kết tinh thần với Đinh Tấn.

Chỉ trong chớp mắt sau đó, dù là đang chiến đấu với T.O.A như Vansy hay Trần Hạo hoặc là đang bỏ chạy như Đỗ Lễ và Tiêu Phương đều cảm giác được thân thể mình nhẹ hơn rất nhiều.

Cảm nhận rõ ràng nhất dĩ nhiên là người có mang theo dị năng thuộc về loại tốc độ như Hieman. Gương mặt của hắn có chút kinh ngạc, vung tay lên như để kiểm chứng rồi bật thốt lên một câu.

- “Chuyện gì xảy ra vậy?!”

Trần Hạo và Vansy đang trong quá trình chiến đấu, tuy không nói gì nhưng gương mặt khó hiểu và ngỡ vực của họ cũng đã nói rõ rằng bọn họ cũng cảm nhận được sự thay đổi.

Mà cũng nhờ có khả năng gia tốc của “Vận Phong Thuật”, Đỗ Lễ cùng với Tiêu Phương đang mang theo Ameerah và Louis đã nhanh hơn đến tập trung với cả nhóm.

Trông thấy thân thể đang trong quá trình biến đổi, Đinh Tấn vội vàng tiến tới bên cạnh Louis, lớn giọng gào thét.

‘Bóp bóp...’

- “Louis! Louis có nghe ta nói không? Mau ngừng lại, không được sử dụng nó.”

Vừa nói hắn vừa dùng tay tát vào mặt Louis mấy cái mạnh như trời giáng. Louis dường như cũng bị mấy đau đòn làm cho tỉnh táo lại, đôi mắt tràn ngập vẻ điên cuồng, đang dần chuyển sang màu vàng của Louis nhanh chóng co rút lại, trở về trạng thái bình thường của một con người. Lông lá trên khắp cơ thể hắn cũng bị rụng đi hết.

Nhìn ánh mắt Louis tuy rằng có chút lơ đãng như vừa tỉnh ngủ dậy, nhưng thấy hắn đã không còn tiếp tục biến đổi thành người sói nữa thì Đinh Tấn cũng âm thầm thở phào một hơi, trong lòng nhẹ nhõm đi hẳn.

Đinh Tấn đưa mắt nhìn về phía hai người Vansy, Trần Hạo đang phải vật lộn với T.O.A, âm thầm suy nghĩ một chút rồi lấy dao găm rạch tay mình, tiếp tục chà sát vết thương lên sàn nhà để tăng tốc độ vẽ vòng tròn ma pháp.

Lần này vòng tròn ma pháp mà Đinh Tấn đang vẽ dường như có cấu tạo hơi quá phức tạp hơn so với những vòng tròn triệu hồi ma pháp khác, thế nên mất hơn mười giây mà hắn vẫn chưa hoàn thành xong hết mọi chi tiết bên trong.

- “Kể vận chuyển còn năm giây nữa sẽ đến điểm tập hợp.”

Giọng của Huy Cường cùng lúc vang lên khi Đinh Tấn vẫn còn đang cặm cụi vẽ vòng tròn ma pháp và đọc chú ngữ.

Vẫn đứng sát cửa kính quan sát, Rose trông thấy có một chiếc xe Limousine đang nhanh chóng lướt tới bên dưới tòa lầu của quán bar này thì không chậm trễ chút nào, lập tức lên tiếng hạ đặt mệnh lệnh.

- “Tất cả mọi người phá cửa kính nhảy ra bên ngoài! Vansy, Trần Hạo, hai người các người tiếp tục cầm chân kẻ địch, khi có mệnh lệnh của ta mới được rút lui.”

Nói đoạn, nàng dẫn đầu đoàn người, xách chiếc ghế làm việc của T.O.A lên đập vỡ cửa kính rồi không hề do dự gì mà nhảy ra bên ngoài. Trong khi đang rơi tự do, Rose giơ tay ra, cố gắng bầu vùi vào những tán lá cây thưa thớt ở bên ngoài để giảm xuống tốc độ rơi xuống.

Những người còn lại như Hieman, Đỗ Lễ và Tiêu Phuong đưa mắt nhìn nhau một cái sau đó mới cất bước nhảy theo Rose.

Đỗ Lễ một tay ôm theo Louis bay ra bên ngoài, nhưng hắn lại không bay ra quá xa để bắt lấy những tán lá cây như Rose. Mà ngược lại, hắn giơ một bàn tay đang lấp lóe ánh điện của mình, để chạm vào một tấm tường. Đây chính là một loại năng lực không chế điện trường của Đỗ Lễ.

Nhờ có lực hút với những thanh cốt sắt thép trong tấm tường, Đỗ Lễ dễ dàng mang theo Louis trượt từ từ xuống bên dưới tòa nhà của quán bar.

Tiêu Phuong một tay đỡ lấy Ameerah, dưới chân sử dụng dị năng khống chế ngọn lửa để tạo ra một vụ nổ nhỏ khi đạp chân lên sàn nhà. Nhờ vậy dù trọng lượng gia tăng khi mang theo Ameerah nhưng nàng vẫn có thể nhảy ra đến tận ngoài xa hơn ba, bốn mét rồi nhẹ nhàng đáp lên một cành cây to.

Nhún nhảy qua lại giữa những cành cây, mặc dù đi sau Đỗ Lễ và Rose nhưng Tiêu Phuong cùng với Ameerah lại thành công đáp xuống mặt đất trước tiên.

Trong phòng chỉ còn lại bốn người Hieman, Trần Hạo, Vansy và Đình Tấn. Hieman nhìn Đình Tấn một hồi không biết nên đi hay nên chờ đợi, thế nên hắn vẫn cứ lưỡng lự chưa nhảy ra ngoài theo mọi người.

Vansy lúc này mới lớn tiếng ra lệnh.

- “Hai người các người đi trước đi, để ta và Trần Hạo ở lại chặn đường nó.”

- “Đi mau!”

Trần Hạo cũng rống lên phụ họa theo. Hắn lúc này dường như đã có chút đuối sức, không thể nhấc bổng thân thể của T.O.A lên cao như lúc đầu. Thế mà T.O.A thì vẫn còn đang vùng vẫy với cường độ chống trả còn quyết liệt hơn lúc trước.

Điều đó làm cho khoảng cách của hắn cách mặt đất càng lúc càng gần hơn. Mà chỉ cần hắn chạm chân xuống mặt đất được thì chắc có lẽ, Trần Hạo sẽ không thể nào khống chế được hắn nữa, hay thậm chí còn có thể bị vật ngã cũng không chừng.

Hieman định tiến đến lôi kéo Đình Tấn rời đi. Nhưng bất thành linh...

Đang quỳ một chân trên sàn nhà, tay vẽ vờ những ký hiệu ma pháp khó hiểu từ nãy đến giờ thì đột nhiên, Đình Tấn bật người đứng dậy mở miệng hét lớn một tiếng.

- “Cốt Ngục!”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 312: Truy đuổi gắt gao

Đình Tấn vừa hét lên một tiếng xong, thì đột nhiên từ trên sàn nhà ngay ở bên dưới chân của T.O.A bỗng nhiên xuất hiện mười cái lỗ đen nhỏ xếp thành hình vòng tròn, kích cỡ chỉ bằng bắp chân.

Ba người Vansy, Hieman và Trần Hạo chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì từ trong mỗi hố đen đó xông ra một thanh xương cốt dài mà cong, với phần đầu được vuốt nhọn, bề ngoài không khác gì một chiếc ngà voi.

Mười thanh xương châu đầu vào nhau, như một con quai thú há miệng ra đón trọn cả T.O.A vào bên trong.

Trần Hạo đang ôm chặt lấy T.O.A cũng bị mười thanh xương cốt này làm cho giật mình kinh ngạc. Không biết là do Đình Tấn canh chuẩn vị trí hay thanh xương cốt kia có khả năng nhận biết kẻ địch, mà Trần Hạo và T.O.A đều bị tách ra.

T.O.A thoát khỏi sự kìm kẹp của Trần Hạo nên đã rơi xuống, đặt chân lên sàn nhà. Nhưng thứ đầu tiên hắn nói không phải là lời hăm dọa giận dữ như trước đó mà lại là một hồi gào thét vì kinh ngạc.

- “Cái gì?! Đến cả cốt ngực người cũng biết sao?!”

Hai bàn tay đầy những móng vuốt của hắn nắm lên hai thanh xương cốt, vừa nói hắn vừa dùng sức muốn bẻ gãy cái lồng xương đang giam giữ mình này. Hắn chính là bị kỹ năng “Cốt Ngực” này của Đình Tấn làm cho giật mình kinh ngạc không thôi.

Ấy vậy mà Đình Tấn cũng chẳng hề quan tâm đến câu hỏi của T.O.A. Gương mặt hắn có chút tái nhợt, miệng không ngừng gào thét.

- “Chạy mau! Cái lồng không thể cầm chân hắn được lâu đâu!”

Hắn nói xong thì không hề do dự gì nhảy ra bên ngoài cửa sổ theo lỗ hổng mà Rose và những người khác đã nhảy ra trước đó. Rồi sử dụng “Không Vật Thuật” làm nhẹ thân thể mình đi, giảm tốc độ rơi xuống đồng thời cũng giơ tay đeo bám vào những tán lá cây.

Hai người, Hieman và Trần Hạo sau một hồi kinh ngạc thì lập tức bị tiếng gào thét của Đình Tấn làm cho hoàn hồn, tỉnh táo lại. Bọn họ không còn thần thờ đứng tại chỗ quan sát cảnh tượng kì dị trước mắt nữa, mà vội vàng cất bước chạy trốn.

Trần Hạo một tay ôm Vansy một tay ôm lấy Hieman rồi nhảy ra bên ngoài theo Đình Tấn. Mặc dù hai người kia vẫn có thể sử dụng năng lực của mình để nhảy xuống bên dưới lầu, nhưng Trần Hạo lại muốn dùng khả năng phòng thủ kiên cố của mình để chịu lực thay cho hai người đồng đội, đồng thời cũng rút ngắn thời gian tiếp đất.

Vansy nằm trong vòng tay của Trần Hạo vẫn còn chăm chú liếc mắt nhìn cái lồng xương đang giam giữ T.O.A. Hắn hơi suy nghĩ một chút, rồi làm ra tư thế sử dụng kỹ năng, hai bàn tay giơ ra trước mặt, lòng bàn tay hướng về phía chiếc lồng.

“Tường Băng”

“Tường Gai”

Cấp tốc sử dụng dị năng của mình, Vansy tạo ra thêm hai lớp tường băng, bao phủ xung quanh chiếc lồng xương của Đình Tấn. Mục đích của hắn dĩ nhiên là muốn tạo ra thêm phiền phức, cản trở T.O.A, góp nhặt thêm một chút ít thời gian cho cả nhóm kịp thời thoát đi.

Cùng lúc Vansy vừa sử dụng xong kỹ năng thì cũng là lúc Trần Hạo vừa nhảy ra bên ngoài cửa sổ. Trong phòng chỉ còn lại một khối băng cao hơn bốn mét, mà bên trong chính là chiếc lồng bằng xương đang giam giữ T.O.A.

‘Ầm ầm ầm...’

T.O.A liên tục dùng nắm tay đánh lên trên những thanh xương cốt to bằng cả bắp đùi người trưởng thành kia hông phá hủy nó, thoát khỏi cái lồng đang giam giữ mình để truy đuổi theo Đình Tấn.

- “Khốn kiếp! Khốn kiếp! Bọn thầy tu chết tiệt...”

Miệng hắn không ngừng mắng chửi, vì tức giận, vì chủ quan mà để cho đám người kia có cơ hội cứu đi Đình Tấn. Trong lòng hắn hiện giờ vẫn còn không ngừng kinh ngạc và tò mò vì sao đối phương lại có thể sử dụng những kỹ năng triệu hồi như vậy.

‘Ầm ầm... rắc’

Với sức mạnh kinh khủng của mình, T.O.A sau khi dùng toàn bộ sức lực tung ra hơn chục cú đấm mới thành công phá gãy thanh xương cốt kia. Điều đó cũng đủ để thấy rõ, sức phòng thủ của chiếc lồng xương này kinh khủng đến mức độ nào. Phải biết trước đó, hắn ta chỉ cần hai đòn công kích toàn lực là đã có thể phá vỡ “Cốt Giáp” của Đình Tấn rồi.

Như một con mãnh thú xông chuồng, T.O.A dùng vai ùi thẳng vào hai tấm tường băng được Vansy tạo ra.

‘Rắc rắc... ầm’

Hai lớp băng không thể làm ra bất cứ sự ngăn cản nào, T.O.A dễ dàng phá vỡ lớp băng dày cộm kia xông thẳng về phía những khung cửa sổ bằng thủy tinh.

‘Xoảng...’

Cửa kính vỡ ra thành từng mảnh nhỏ rơi xuống mặt đất bên dưới. Một số mảnh kính vỡ còn rơi vãi trên nóc xe của cả nhóm Đình Tấn.

Đang chen chân chui vào trong xe, Vansy và Trần Hạo cũng bị âm thanh kính vỡ này làm cho giật mình.

Nghe được âm thanh này, Đình Tấn lập tức biết được ‘Cốt Ngực’ đã không thể giam giữ được nữa.

- “Chạy mau! Mau cho xe chạy nhanh lên!”

Hắn cố gắng lớn tiếng kêu lên, hối thúc Huy Cường lái xe chạy đi.

‘Kẻ vận chuyển’ Huy Cường cũng biết được thời gian đang trong lúc nguy cấp, hắn không chậm trễ chút nào, đạp mạnh chân ga, lái xe phóng đi khỏi nơi

này.

Vẫn còn đang kẹt lại ở trên cửa vào, cả Vansy và Trần Hạo đều bị cú gia tốc bất ngờ này làm mất thăng bằng ngã sang một bên. Tuy nhiên với kinh nghiệm và thể lực của bọn họ, việc bám chặt cùng với lấy lại thăng bằng, tiến vào trong xe cũng không quá khó khăn và mất nhiều thời gian.

‘Rầm...’

Thân thể to lớn của T.O.A nặng nề rơi trên mặt đất. Hắn ngẩng đầu nhìn lấy chiếc xe đang hướng về đường lớn phóng đi. Hai tay hai chân hắn cắm sâu vào trong mặt đất xốp rồi dùng toàn lực đẩy thân thể của hắn lao nhanh về phía trước tư thế như một con báo săn đang truy đuổi con mồi.

Khu vực nơi này đầy rẫy những cây cối lớn nằm hơi thưa thớt nhau. Cũng may nhờ chiếc xe chở cả nhóm người Đinh Tấn là sử dụng động cơ phản lực để bay lên khỏi mặt đất cùng với tài lái xe của Huy Cường, nên địa hình hiểm trở như vậy cũng không gây ra khó khăn gì nhiều.

Tuy nhiên tốc độ của T.O.A cũng không chậm. Hắn chỉ mất không tới 3 giây thì đã gia tốc, đuổi kịp tốc độ của chiếc xe, đồng thời vẫn còn đang tăng tốc truy đuổi theo sát ở phía sau.

Ngồi ở trong xe, nhìn qua màn hình máy quay gắn ở phía sau xe, cả nhóm người Đinh Tấn cũng lo lắng, bất an không thôi. Tiêu Phuong và Vansy dường như có cùng một ý nghĩ, bọn họ đưa mắt nhìn nhau một cái sau đó liền gật đầu ra hiệu cho đối phương.

Tiếp đó, không thông báo với bất cứ ai, Vansy đứng bật dậy mở nắp đậy trên mũ xe rồi chồm ra bên ngoài. Tiêu Phuong cũng đồng thời chen chúc theo hắn.

‘Tuồng Bẫg’

‘Tuồng Gai’

‘Bẫg Tiễn’

Cả hai người toàn lực tung ra dị năng của mình, tập trung đánh tới T.O.A đang truy đuổi gắt gao ở phía sau. Vansy theo thường lệ dùng dị năng tạo ra những tấm tường bằng đá ngăn chặn, làm giảm tốc độ của T.O.A. Thịnh thoảng hắn còn tạo ra những mũi tên bằng băng bắn tới đối phương.

‘Ầm ầm ầm...’

Thế nhưng T.O.A lại quá xảo quyệt. Hắn liên tục luồn lách giữa những thân cây làm cho Vansy không thể phán đoán được vị trí chính xác để tung ra kỹ năng.

Bất quá, ngay khi T.O.A vừa vọt ra khỏi một góc cây, thì đột nhiên trước mặt hắn lại xuất hiện một quả cầu lửa. Mặc dù tốc độ bay tới của quả cầu rất chậm, nhưng vị trí và hướng bay của nó lại rất chuẩn xác, đón đầu nơi T.O.A sắp sửa chạy tới. Chính vì thế mà T.O.A trông giống như là Ff7eBBXO tự đâm đầu vào quả cầu hơn.

‘Hỏa Khí Cầu’

‘Dùng... ầm ầm ầm...’

- ‘Gào... ah!’

Một tiếng nổ lớn kèm theo đó là tiếng gào rú, hét thảm của T.O.A. Quả cầu kia chính là kỹ năng mạnh nhất của Tiêu Phuong. Nàng sau khi chui ra vẫn đang dồn nén năng lượng vào trong quả hỏa cầu này, đồng thời cũng tập trung quan sát hướng di chuyển của T.O.A để ném quả cầu đi một cách chuẩn xác nhất.

Với sự phối hợp đánh lạc hướng, dồn ép T.O.A vào trong một góc chỉ định từ trước bởi Vansy, ‘Hỏa Khí Cầu’ của Tiêu Phuong đã thành công đánh lên người của T.O.A. Vụ nổ bộc phát ra làm cho hắn bị đánh bay ngược về phía sau đến hơn năm mét mới rơi xuống mặt đất.

T.O.A đau đớn kêu gào thảm thiết, dường như ngọn lửa bùng nổ từ ‘Hỏa Khí Cầu’ chính là khắc tinh của hắn. Cả gương mặt của hắn vẫn còn đang có ngọn lửa bốc cháy kèm theo khói xám lượn lờ bay lên. Làn da sần sùi của hắn cũng bị cháy khét nhiều chỗ làm vẻ bề ngoài đã xấu, bây giờ lại càng trở nên ghê rợn hơn.

Dù là vậy nhưng với khả năng khôi phục mạnh mẽ của T.O.A thì những vết thương kia cũng không quá nghiêm trọng lắm, tới đa chỉ làm hắn bị bỏng nhẹ mà thôi.

Đôi mắt trắng đục của hắn như đang chất chứa sự phẫn nộ bên trong mà nhìn chằm chằm lấy chiếc xe.

- ‘Khốn nạn mấy con sâu bọ thầy tu, tao phải ăn tươi nuốt sống bọn mày!’

Hắn gất giọng mà nói, hai chân không ngừng lại chút nào, tiếp tục phát lực chạy đuổi theo chiếc xe chở cả nhóm người Đinh Tấn.

Khoảng cách tuy được nói lỏng ra hơn 20 mét nhưng với tốc độ của T.O.A cùng với lợi thế về địa hình, thì bấy nhiêu đó vẫn không là gì. Khoảng cách của bọn họ tới con đường đại lộ bên ngoài quán bar vẫn còn có hơn trăm mét, cứ theo đà này T.O.A nhất định sẽ tiếp cận được chiếc xe trước khi bọn

họ kịp chạy thoát ra đường lớn.

Tiêu Phuong và Vansy vẫn tiếp tục, không ngừng nghỉ thi triển ra những kỹ năng của bọn họ. Thế nhưng rất không may là, làm một kẻ gian xảo như T.O.A bị trúng một đòn thì muốn gài bẫy hấn một lần nữa thì chẳng khác nào là làm một chuyện còn khó hơn lên trời.

Tiêu Phuong sau khi thi triển ra ba quả cầu lửa thì gương mặt đã tái nhợt, lấm tấm mồ hôi. Đây chính là triệu chứng cho việc sử dụng dị năng quá độ dẫn tới kiệt sức.

Gương mặt lạnh lùng của Vansy cũng không khá hơn là bao nhiêu, mồ hôi toát ra còn nhiều hơn cả Tiêu Phuong. Bởi lẽ hấn sử dụng không phải chỉ là một hai quả ‘Hỏa Khí Cầu’ mà là hàng chục tấm tường băng rồi.

Nhìn thấy tình cảnh này, Rose cũng trở nên rối rắm không biết phải nên làm thế nào.

Và đúng vào lúc này, Đình Tấn lại mở miệng lên tiếng.

- “Tiêu Phuong tránh ra, để ta...”

Giọng nói khàn khàn, kết hợp với gương mặt tái nhợt của Đình Tấn làm cho bầu không khí trở nên trầm trọng hơn bao giờ hết.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 313: An toàn chạy thoát

Tiêu Phuong đang tập trung tinh thần, cố gắng sử dụng một chút sức lực còn lại trong người để thi triển ra một quả ‘Hỏa Khí Cầu’, ngăn cản bước tiến của T.O.A. Nghe được lời kêu gọi của Đình Tấn, nàng cũng bị kinh ngạc, lên tiếng hỏi lại.

- “Ngươi làm được chứ? Đừng có cố quá sức, ta vẫn còn có thể trụ được.”

- “Mau xuống đây nhanh lên, chúng ta không có nhiều thời gian. Hấn sắp đuổi kịp rồi.”

Đình Tấn trầm giọng quát lớn một tiếng, đồng thời cất bước đi đến vị trí của sổ trời trên mui xe.

Tiêu Phuong nhìn gương mặt trắng bệch như bị thiếu máu và tiêu hao thể lực quá độ của Đình Tấn thì càng lo lắng nhiều hơn. Nàng sợ rằng nếu để cho hấn ra tay thì rất có thể sẽ xảy ra chuyện hay thậm chí là ảnh hưởng tới sức khỏe của FjgsWRx Đình Tấn.

Trong lòng phân vân, khó làm ra quyết định, Tiêu Phuong đưa mắt nhìn về Vansy và Rose như muốn hỏi dò ý kiến của hai người, phải nên làm như thế nào.

Vansy chỉ liếc mắt nhìn Tiêu Phuong một cái, sau đó lại tiếp tục tập trung tinh thần thi triển dị năng của mình, miệng thì lại lên tiếng đáp lời.

- “Ngươi đi xuống để cho hấn lên đi. Nhanh chân lên, chúng ta không có nhiều thời gian đâu, đừng có cố dây dưa nữa.”

Gương mặt của hấn lúc này đã trở nên tái nhợt đi thêm rất nhiều, mồ hôi đã thấm ướt đầm cả mái tóc và cổ áo hấn, có vẻ như ảnh hưởng từ việc liên tục sử dụng dị năng đã bắt đầu trở nên trầm trọng hơn.

Rose cũng đồng thời nhún giọng phụ họa.

- “Nhường cho Đình Tấn đi Tiêu Phuong, ngươi cũng sắp trụ không nổi rồi. Trở lại nghỉ ngơi đi, đề phòng có bất trắc xảy ra thì còn có sức mà chiến đấu.”

Có được sự đồng ý từ Vansy và Rose, Tiêu Phuong không còn do dự gì nữa, vội vàng cúi người trở lại trong khoang xe với cả nhóm.

Vừa ngã lưng ngồi trở lại ghế salon êm ái, cảm giác một môi bắt đầu bộc phát ra càng mạnh mẽ hơn, kèm theo đó là một cơn buồn ngủ ập đến làm hai mí mắt của nàng trở nên nặng trĩu, phòng chừng bất cứ lúc nào cũng có thể đóng kín lại để làm một giấc.

Tuy nhiên, với một chút sự tỉnh táo và lý trí còn lại, nàng cố gắng nhắc nhở bản thân rằng, bây giờ không phải là lúc để ngủ. Điều đó không khác nào tự sát, làm hại đồng đội của mình.

Vì để cho mình không rơi vào cơn buồn ngủ, Tiêu Phuong dùng sức cắn mạnh vào bờ môi mình, để cơn đau làm cho nàng được tỉnh táo hơn. Trong miệng bốc lên mùi tanh nồng cùng với vị mặn từ máu tươi đang chảy ra, tựa như cũng có tác dụng làm nàng tỉnh táo tâm thần thêm đôi chút.

Còn với Đình Tấn, sau khi được Tiêu Phuong nhường chỗ cho mình thì hấn đã nhanh chóng chui nửa thân người qua lỗ thông gió, đứng ngay sát bên

cạnh Vansy.

- “Ta công kích trúng được hấn thì ngươi lập tức tạo ra chướng ngại vật cản lại hấn.”

Hấn trầm giọng nói ra kế hoạch mà mình đã dự trù sẵn trong đầu với Vansy. Sau đó theo như thường lệ, hấn lấy dao rạch ra một đường vết thương, rồi dùng sức chà sát bàn tay bị thương của mình lên nóc mũ xe. Miệng vừa đọc chú ngữ, còn tay thì vẫn cứ để máu tươi ồ ạt tràn ra, vẽ lên những ký hiệu ma pháp.

Kỹ năng ‘Cốt Ngục’ mà hấn sử dụng trước đó là một loại kỹ năng triệu hồi khác trong sách bí kíp triệu hồi vong linh. Với khả năng giam cầm đối thủ mạnh hơn cả mình thì dĩ nhiên đẳng cấp của nó sẽ không hề thấp, vượt qua khả năng mà hấn có thể sử dụng.

Việc triệu hồi ‘Cốt Ngục’ cũng là Đỉnh Tán bất đắc dĩ phải làm vì nếu không sử dụng kỹ năng đó, rất có thể hấn và cả ba người Vansy, Hieman và Trần Hạo đều sẽ bị kẹt lại cùng với T.O.A. Và cũng chính vì phải vượt cấp để triệu hồi kỹ năng mà thể trạng của Đỉnh Tán bây giờ đã rất suy yếu, chỉ cần nhìn vẻ bề ngoài uể oải và mệt mỏi của hấn cũng đủ biết được việc triệu hồi ra ‘Cốt Ngục’ phải rút đi của hấn bao nhiêu HP và MP mà nói.

Tuy vậy nhưng lần triệu hồi kỹ năng này thì lại không giống như lần hấn triệu hồi kỹ năng ‘Cốt Ngục’ trước đó. Hiện tại, tốc độ vẽ vòng tròn ma pháp của Đỉnh Tán đã nhanh hơn rất nhiều, chỉ đến giây thứ ba thì toàn bộ chi tiết ký hiệu ma pháp bên trong vòng tròn đã gần như hoàn thành xong.

“Cốt Thứ”

Hấn nhanh tay vẽ xong ấn ký và đọc nốt câu chú ngữ sau cùng thì kỹ năng cũng đã thành công thi triển ra.

T.O.A đang trên đường đuổi tới phía sau đuôi xe, không quá năm mét nữa là hấn sẽ có thể nhảy chồm lên trên nóc xe rồi. Nhưng bất thành linh, từ trên mặt đất đột ngột mọc ra một thanh “Cốt Thứ” thẳng tắp, quanh thân và phần đầu mọc ra tua tủa gai nhọn như một cây xương rồng.

Phần đầu nhọn trồi ra khỏi hố đen trên mặt đất thì cấp tốc hướng lên trời trời dậy, giống như có một ai đó đang cầm nó ở phía bên kia lỗ đen rồi đâm thẳng vào cơ thể của T.O.A vậy.

- “Cái gì...”

Ngay khi phát hiện Đỉnh Tán đã xuất hiện trên nóc xe, T.O.A vẫn luôn đề phòng cho một cái ‘Cốt Ngục’ thứ hai. Thế nhưng hấn lại không thể nào ngờ tới, đối phương lần này lại triệu hồi ra “Cốt Thứ” chứ không phải là ‘Cốt Ngục’. Chính vì sự bất ngờ này, T.O.A đã phải trả một cái giá rất lớn.

Chỉ trong một phần trăm giây, hấn đã làm ra phản ứng lách người sang một bên, hòng né tránh mũi nhọn từ thanh “Cốt Thứ” này nhưng bởi vì vị trí và góc độ xuất hiện của thanh “Cốt Thứ” lại được Đỉnh Tán sắp đặt quá xảo quyệt, chặn hết cả đường lui của T.O.A.

‘Phập...’

Không hề có bất cứ sự trở ngại nào, thanh cốt thứ đâm xuyên vào bắp đùi của T.O.A, làm hấn bị mất thăng bằng, té lăn lộn trên mặt đất mấy vòng. Bất quá, vết thương thì lại rất nông, chỉ đâm vào cơ thể của T.O.A được không quá 20 cm.

- “Chết tiệt...”

Tức giận chửi mắng một tiếng, hấn mặc kệ vết thương trên đùi của mình, hai tay cố gắng chống đỡ thân thể đứng dậy, gấp rút chạy đi.

‘Tuồng Bẫg’

Ấy vậy mà chỉ vừa bật dậy thì T.O.A lại tiếp tục đâm đầu vào một vật cản trước mặt, làm hấn bị mất thăng bằng ngã lăn ra đất.

Đây chính là tác phẩm của Vansy. Lúc mới đầu, nghe được kế hoạch của Đỉnh Tán thì hấn cũng có chút nghi ngờ bởi vì tốc độ và khả năng phán đoán của T.O.A rất cao, muốn đánh trúng đối phương cũng không phải là một chuyện dễ dàng gì.

Khi trông thấy T.O.A sắp chạy đuổi kịp đến đuôi xe, tim của Vansy cũng đập nhanh lên thêm vài chục nhịp vì hồi hộp. Và rồi đến thời điểm Đỉnh Tán triệu hồi ra “Cốt Thứ” đánh trúng người đối phương, Vansy mới giật mình, hoảng hồn ra tay sử dụng dị năng của mình, đúng lúc dựng lên một bức tường băng chắn ngay trước mặt T.O.A.

‘Bẫg Tiễn’

“Cốt Thứ”

‘Phập phập...’

- “Gào...”

T.O.A té lăn ra trên mặt đất thì lại tiếp tục nhận thêm hai đòn công kích từ Đỉnh Tán và Vansy. Lần này, T.O.A đã không còn mắng chửi tiếng người nữa, con đau đã làm cho hấn nổi khùng lên, phần nộ rống một tiếng như loài dã thú.

Hấn đưa tay rút ra thanh “Cốt Thứ” đang cắm trên đùi mình, rồi tiếp tục bật người phóng đi. Có lẽ con phần nộ đã kích phát thêm sức mạnh làm cho tốc

độ của hần tăng nhanh lên không ít.

“Cốt Thứ”

Nhưng ngay khi chỉ vừa lao đi chưa tới chục mét thì trên mặt đất lại đột ngột xuất hiện thêm một thanh “Cốt Thứ”

Đình Tấn giống như đã hoàn toàn nắm bắt được tiết tấu và suy nghĩ của T.O.A nên đoán biết được đối phương sẽ làm ra phản ứng như vậy. Hần đã chuẩn bị sẵn, chỉ chờ cho T.O.A có hành động thì lập tức tung ra kỹ năng.

Chính vì thế mà T.O.A trong cơn điên cuồng đã không thể làm ra hành động né tránh gì nữa. Hần cắm đầu xông tới, để cho thanh thanh “Cốt Thứ”, cắm sâu vào trên bờ vai của mình.

‘Phập...’

‘Gào...’

Đau đớn kêu gào một tiếng, những vết thương trên người của T.O.A bắt đầu rỉ ra một loại máu màu đen, trông rất ghê tởm không khác gì dầu nhớt xe máy đã qua sử dụng.

Bước chân của T.O.A cũng bị loạn choạng đôi chút nhưng rồi lại nhanh chóng khôi phục, trở lại bình thường. Trên vai hần mang vẫn còn theo thanh “Cốt Thứ”, bước chân không ngừng nghỉ, tiếp tục truy đuổi theo sát ở phía sau chiếc xe.

Nhưng mà hiện tại, hơn trăm mét đường đã kết thúc. Chỉ trong chưa đầy một phút, Huy Cường đã thành công lái xe vượt qua khu vực địa hình rừng rậm hiểm trở, lao ra phía bên ngoài đường lớn. Chỉ cần tiến tới nơi này, xe có thể mở hết tốc độ, bỏ xa tốc độ của T.O.A.

Vansy và Đình Tấn, hai người thấy vậy cũng đưa mắt nhìn nhau một hồi, rồi âm thầm thở phào một hơi nhẹ nhõm. Bọn họ cũng đã sắp chạm đến giới hạn của mình, nếu như không thể cắt đuôi được T.O.A thì chắc là không thể tránh khỏi một cuộc chiến trực diện xảy ra.

Nhưng mà bất chợt, Đình Tấn lúc này mới chợt nhớ đến một chuyện, vẫn còn có ba người mà hần phải đón gặp trên đường lớn, chính là David, Terrell và cô gái trẻ Michelle kia.

- “Huy Cường, xem xét trên đường đại lộ có người của chúng ta hay không?!”

Hần vội vàng cúi đầu xuống trong khoang xe, hét lớn một tiếng hỏi thăm người cầm lái Huy Cường.

Từ đầu đến cuối đều giữ một vẻ trầm tĩnh, Huy Cường liếc mắt quan sát hai bên đường một chút, sau đó lạnh giọng lên tiếng.

- “Không thấy.”

Tuy rằng hiện giờ bọn họ đã ra khỏi được khu vực nguy hiểm, nhưng làm trách nhiệm của một ‘Kẻ vận chuyển’, Huy Cường phải luôn tập trung tinh thần của mình để tránh xảy ra sự cố đáng tiếc. Việc hần lạnh nhạt nói chuyện cũng không có gì phải lấy làm lạ.

Rose nghe được câu hỏi của Đình Tấn thì lập tức hiểu ra hần đang muốn làm gì. Nàng không chậm trễ chút nào, gấp rút ra lệnh cho Anhien.

- “Anhien, tìm kiếm vị trí của David và Terrell. Mệnh lệnh hai kẻ canh gác tiếp đón bọn họ rồi cùng nhau rút lui về khu vực chỉ định.”

- “Rõ, thưa chỉ huy!”

Cô nàng Anhien nhanh chóng tiếp nhận mệnh lệnh của Rose, bắt liên lạc với David và Terrell cùng với cặp song sinh ‘Kẻ canh gác’ về địa điểm tụ họp.

Đình Tấn đang trong cơn hốt hoảng bây giờ nghe được Rose phân công ra lệnh thì mới bình tĩnh trở lại đôi chút. Hần vì quá lo lắng, hấp tấp muốn tiếp đón hai người đồng đội của mình mà quên mất rằng vẫn còn có một kế hoạch rút đi đã được chuẩn bị sẵn.

Đã có sự dàn xếp của Rose, vậy thì mọi chuyện cũng không cần phải nghĩ ngợi nhiều nữa. Đình Tấn cùng với Vansy tiếp tục đứng lộ một nửa phần thân trên qua lỗ thông gió trên mũ xe, nhìn khoảng cách giữa T.O.A và bọn họ dần dần kéo dài ra để bảo đảm không có chuyện gì đột biến xảy ra ngay lúc này.

Không ngoài dự tính, khi ra đến đường đại lộ bằng phẳng không chướng ngại vật, Huy Cường ngay tức khắc đạp chân ga, để chiếc Limousine phóng đi, tốc độ đã nhanh chóng vượt qua đơn vị trăm km/h.

T.O.A dù có tốc độ di động cao đến cách mấy thì cũng không thể đuổi kịp bọn họ, hần chỉ có thể trở mắt nhìn chiếc xe chở đám người Đình Tấn dần dần chạy khuất khỏi tầm mắt của mình.

‘Gào... rống...’

Hần cố gắng dồn lực chạy chồm đuổi theo, miệng luôn gào thét như muốn bày tỏ sự tức giận và bất lực của mình khi để cho con mồi chạy trốn.

Ngồi trong xe, cả nhóm người Đình Tấn cũng nghe được tiếng kêu gào này. Tuy nhiên bọn họ cũng không để tâm là mấy, vì an toàn trở về được đã là

máy nắn lắm rồi.

- “Hắn là cái quỷ gì vậy? Trông thật ghê tởm...”

Đỗ Lễ từ lúc xông vào trong phòng giải cứu nhóm người Đình Tấn và Rose thì vẫn chưa biết rõ thực hư chuyện T.O.A biến hình này. Đến thời điểm hiện tại khi đã thoát khỏi sự truy đuổi của đối phương, hắn mới không kìm được sự tò mò trong lòng mà mở miệng đặt câu hỏi.

Hieman, Tiêu Phuong, Trần Hạo và Vansy dường như cũng có thắc mắc cùng một vấn đề với Đỗ Lễ, mọi ánh mắt bắt đầu đổ dồn về hai người Đình Tấn và Rose như muốn bọn họ giải đáp thắc mắc cho mình.

Bị mọi người nhìn chằm chằm như vậy Rose cũng không biết phải trả lời thế nào, bởi lẽ chính bản thân nàng cũng không biết được câu hỏi. Nàng lại nhìn về phía Đình Tấn như muốn hỏi xem, hắn có đoán ra được manh mối gì hay không.

Đình Tấn thấy mọi người đổ dồn ánh mắt về phía mình thì hơi trầm ngâm đôi chút, sắp xếp lại ngôn ngữ của mình. Tiếp đó, hắn trầm giọng, chậm rãi giải thích.

- “Theo ta suy đoán, rất có thể hắn là một loại quái vật hoặc cũng có thể là quỷ dữ nhập vào thân xác của một con người. Trên cõi đời này có rất nhiều hiện tượng vẫn chưa thể đưa ra được lời giải đáp, rất có thể gã T.O.A này chính là một trong số những người ẩn giấu những bí mật đó.”

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại một chút để cho mọi người bớt kinh ngạc, sau đó mới tiếp tục nói thêm vào.

- “Theo như sự điều tra của các người thì từ trước đến giờ, hắn vẫn chưa từng có biểu hiện gì lạ giống như ngày hôm nay. Điều đó cho thấy hắn vẫn luôn ẩn giấu sức mạnh của mình, không muốn cho người biết rõ.

Đến hôm nay khi gặp những người có năng lực đặc biệt như chúng ta, hắn mới ngộ nhận rằng chúng ta chính là kẻ địch ‘Thầy Tu’ hay ‘Tu Sĩ’ như trong lời hắn đã nói nên mới bộc phát ra bộ mặt thật của mình như vậy.

Ví như trong khi chiến đấu với chúng ta lúc nãy. Đáng lẽ ra, hắn có thể gọi thêm bảo vệ hoặc thuộc hạ của mình cầm vũ khí lên lầu ba hoặc bao vây xung quanh quán bar để vây bắt chúng ta. Nhưng mà hắn lại không làm như vậy, chắc có lẽ là không muốn cho bọn thuộc hạ thấy được vẻ bề ngoài gớm ghiếc của hắn.

Từ đó suy ra, cái tổ chức Black Angel (Thiên Thần Đen) này cũng không phải là đơn giản chỉ buôn bán thuốc phiện và vũ khí cấm như những gì mà các người đã điều tra được. Có khả năng rất cao đây chỉ là cái vỏ bọc bề ngoài của bọn chúng mà thôi.”

Sau những lời suy đoán của Đình Tấn thì cả khoang xe đột nhiên rơi vào một khoảng trầm mặc. Bọn họ đang cẩn thận suy nghĩ lại từng câu từng chữ trong lời nói của Đình Tấn, mà càng nghĩ thì đầu óc của bọn họ càng thêm rối rắm.

Và ngoài ra còn có một chút sợ hãi làm bọn họ không khỏi rung mình, nổi da gà một trận. Với những kẻ địch trong thế giới ngầm, dù cho đối phương có mạnh mẽ cỡ nào đi chăng nữa thì chỉ cần liều mạng bọn họ vẫn còn có thể đối phó được.

Nhưng với những kẻ địch mạnh quá mức bình thường và tràn ngập bí ẩn, như gã T.O.A mà bọn họ đã đối mặt ngày hôm nay, thì việc không hiểu gì về đối phương mới là điều bọn họ sợ nhất. Nó cũng tương tự như việc, khi người trông thấy một người tấn công mình, người có thể báo cảnh sát.

Thế nhưng khi người bị tấn công bởi một thứ không thể nhìn thấy, không thể sờ thấy, vậy thì đó cũng là lúc người phải dựa vào niềm tin và những thứ con người vẫn thường luôn tin vào. Đó chính là tâm linh.

- “Rose, lần này thu thập thông tin xem như thất bại rồi. Bước kế tiếp phải làm sao đây?”

Mặc kệ mọi người đang trầm mặc suy nghĩ vấn đề gì đó, Đình Tấn lại lên tiếng nói với Rose.

Nàng hơi liếc mắt nhìn Đình Tấn một chút rồi đưa tay lấy từ trong túi áo ra một chiếc thẻ, đồng thời cất giọng.

- “Ai nói với người là không có thu thập?”

Nghe được lời này của Rose, Đình Tấn cũng không kìm được giật mình kinh ngạc. Hắn vội vàng lên tiếng hỏi lại.

- “Người nói vậy là sao? Chẳng phải chúng ta vào trong phòng của T.O.A rồi... khoan đã.”

Nói giữa chừng, bất chợt Đình Tấn như nghĩ đến điều gì đó nên đột nhiên ngừng giọng, cắt ngang giữa chừng lời mình đang nói. Ánh mắt hơi híp lại, hắn nhìn thẳng vào đôi mắt xanh và chiếc thẻ lưu trữ thông tin trên tay của Rose, rồi trầm giọng hỏi.

- “Trong lúc chúng ta chiến đấu, người bỏ mặc để đi tìm kiếm thông tin?”

Giọng nói lạnh lùng, tràn ngập mùi vị nguy hiểm của hắn, khi rơi vào tai Rose cũng làm cho nàng cảm thấy khó xử. Trái tim nàng có cảm giác giống như bị một bàn tay nắm chặt lại, mỗi nhịp đập càng trở nên khó khăn hơn.

Trước đó trong lúc Đình Tấn đang bị T.O.A đè ép trên tường hành hạ tới mảy mòi thì nàng đã tranh thủ thời cơ, tiếp cận máy tính và bàn làm việc của hắn để ăn trộm thông tin. Chiếc thẻ trong tay Rose chính là thành quả mà nàng đã đạt được.

- “Xin lỗi... đây là trách nhiệm của ta.”

Không biết vì sao, nàng lại không muốn Đình Tấn vì chuyện này mà tức giận. Hơi cúi đầu, Rose thều thào nói lời xin lỗi.

Dù sao từ khi thực hiện cái nghề nghiệp gián điệp này, nàng đã phải học rất nhiều thứ, trong đó việc phải hi sinh đồng đội để có thể hoàn thành nhiệm vụ được đặt ra là thứ vẫn luôn được nhắc đi nhắc lại nhiều lần trong quá trình huấn luyện. Còn Đình Tấn trong mắt nàng vẫn là một người còn non trẻ, việc hấn tức giận vì bị mình bỏ rơi cũng là chuyện dễ hiểu.

Một lúc lâu sau, Đình Tấn vẫn không hề có một câu nào đáp lại lời của nàng. Rose lúc này mới hít sâu một hơi, lấy lại bình tĩnh, rồi nhìn thẳng vào cặp mắt của Đình Tấn, quả quyết nói.

- “Đối với chúng ta nhiệm vụ là trên hết. Để hoàn thành nhiệm vụ, việc hi sinh là khó mà tránh khỏi, nên trong tình huống đó, ta bắt buộc phải làm như vậy. Hơn nữa, bản thân ta cũng không có năng lực gì lớn lao để giúp các người trong tình huống như vậy. Cho nên mong rằng người sẽ hiểu rằng, ta không phải lợi dụng hay không quan tâm đến các người.”

Giọng nói của Rose dường như có chút run rẩy, chẳng khác nào những lời nói đó gọi lên cho nàng một số hồi ức hoặc suy nghĩ không mấy tốt đẹp.

Nhìn biểu hiện của Rose, Đình Tấn cũng âm thầm suy nghĩ ở trong lòng. Sau một lúc, hấn mới trầm giọng trả lời lại với nàng.

- “Vậy thì ta hi vọng lần sắp tới, các người sẽ điều tra kỹ lưỡng hơn thông tin của kẻ địch. Ta không muốn vì thiếu thông tin mà liều lĩnh để kẻ khác vượt mặt mình.”

- “Nhiệm vụ nào cũng không thể tránh khỏi xảy ra biến cố, nhưng lần này cũng chẳng phải đã vượt qua an toàn rồi sao?”

Vansy ngồi ở bên cạnh nghe hai người Đình Tấn và Rose tranh luận thì cũng không nhịn được phải lên tiếng để bày tỏ quan điểm của mình.

Bất quá, quan điểm của hấn ngay tức khắc bị Đình Tấn phản bác lại.

- “Lần này vượt qua an toàn không có nghĩa là lần sau chúng ta cũng sẽ an toàn. Biến cố không thể tránh khỏi nhưng tốt nhất là nên làm nó giảm xuống mức thấp nhất bằng cách điều tra kỹ thêm thông tin của kẻ địch.”

- “Thôi được rồi, ta hiểu ý của người rồi. Để trở về chúng ta sẽ bắt đầu điều tra những thông tin mà ta thu được trong phòng của T.O.A.”

Thấy tình hình của Đình Tấn càng lúc càng trở nên căng thẳng, Rose vội vàng hạ giọng tiếp tục trấn an hấn.

‘Kết...’

Đúng lúc nàng vừa nói xong thì xe đột nhiên ngừng lại. Quán tính cũng làm cho những người có mặt trong xe bị ngã nghiêng ngã ngửa.

- “Tới rồi à Huy Cường?”

Rose lên tiếng hỏi lại ‘Kẻ vận chuyển’ Huy Cường đang ngồi trên ghế lái. Và như để trả lời cho câu hỏi của nàng, cánh cửa xe lập tức mở ra, ba bốn thân ảnh thay phiên nhau bước vào bên trong khoang xe.

Rất nhanh trong xe đã nhiều thêm năm người, David và Terrell mang theo cô gái Michelle đã tiếp cận được hai anh em Hung. Cuong theo như sự chỉ dẫn của Anhien rồi cả năm người làm thành một nhóm, đi đường tắt đến một góc vắng vẻ để tụ họp cùng với cả đội.

Trên tay Hung và Cuong vẫn còn xách theo hai cái ba lô to đùng, bên trong đựng những linh kiện của khẩu súng laser loại bắn tia đã cứu mạng Đình Tấn trước đó.

Terrell trên người vẫn còn mặc bộ quần áo comple cướp được từ tên bảo vệ trong quán bar. Vừa bước vào xe, hấn nhìn tới gương mặt tái nhợt của Đình Tấn thì vội vàng đặt cô gái Michelle sang một bên rồi tiến tới bên cạnh hỏi thăm

- “Hội trưởng, người không sao chứ? Có bị thương gì không?”

- “Không sao cả, chỉ là tiêu hao quá độ khi sử dụng kỹ năng mà thôi.”

Đình Tấn lắc nhẹ đầu đáp lời. Hấn nhìn qua cô gái Michelle vẫn còn bất tỉnh kia rồi mới lên tiếng, nói với người lái xe Huy Cường.

- “Huy Cường, làm ơn có thể lái xe ghé sân bay trước được không?”

- “Không được!”

Huy Cường dứt khoát, ngắn gọn đáp lại.

Điều này không khỏi làm Đình Tấn có chút hụt hấn, nhưng cũng không tiện nói gì nhiều bởi vì dù sao bọn họ cũng đã bị T.O.A nhốt mặt hay thậm chí là đang bị đối phương cử người đi truy đuổi.

Nếu như đã mang theo Michelle rồi đi thì chắc chắn với tính cách cáo già của T.O.A, thế nào hắn cũng sẽ đoán biết được mình sẽ ra sân bay mà làm ra hành động giăng lưới đón đầu sẵn.

Mà khi Huy Cường lái chiếc xe Limousine bắt mắt này tới sân bay thì chẳng khác nào là chui đầu vào rọ. Chính vì hiểu được điều đó Đình Tấn mới không tiện nói gì nhiều, hắn hỏi ý chỉ vì bây giờ bản thân hắn đã quá mệt mỏi rồi, muốn tiễn đưa Michelle ra sân bay thì chắc phải đợi hắn khôi phục được chút ít sức lực rồi mới lái xe đưa nàng đi ra đó được. Như vậy sẽ tốn thêm một khoảng thời gian quý giá nữa, điều đó là không đáng lắm.

Thờ dài một hơi, Đình Tấn ngã đầu tựa lưng lên trên ghế, mắt nhắm lại dưỡng thần. Hắn muốn nghỉ ngơi khôi phục lại một chút ít sức lực, trong lúc xe đang trên đường trở về căn nhà nghỉ trọ sở.

...

Trong lúc nhóm người Đình Tấn đang trên đường về thì ở một nơi khác, tại một tầng hầm đen tối đang có một người thanh niên bị bắt cóc giam giữ.

Xung quanh tầng hầm toàn là một màu đen, giờ tay ra không thấy được năm ngón, chỉ có độc nhất một tia ánh sáng trắng xuyên qua từ một khe hở ngay phía trên trần của tầng hầm này.

Ở ngay phía bên dưới tia sáng, đang có một tên thanh niên tóc đen da vàng, dáng người hơi nhỏ con, hai tay bị trói trên một cây thập giá, cả người chỉ đơn độc có một mảnh vải quần ngang lưng để che lại bộ vị trọng yếu.

Đầu hắn gục xuống gần như kề sát đến ngực, khắp cả cơ thể hắn đã có vô số miệng vết thương hằn sâu, vết máu đã khô và vết thâm, bầm tím, thậm chí còn có một số miệng vết thương lộ cả phần mỡ vàng ở bên trong ra.

Bờ môi trắng bệch, khô héo với hàng hà sa số những vết nứt mẻ, nói rõ hắn đã không có một giọt nước nào vào trong bụng suốt mấy ngày liền. Nếu vậy thì dĩ nhiên thức ăn hắn cũng sẽ không có. Điều đó thật khó có thể tin khi hắn vẫn còn sống được đến bây giờ.

Chỉ cần nhìn sơ qua những vết thương này thôi thì đã có thể tưởng tượng được trong khoảng thời gian không dài vừa qua, hắn đã phải chịu sự tra tấn kinh khủng đến cỡ nào.

Tên thanh niên này đang nhắm mắt mê mang thiếp đi, có lẽ là vì một mỏi sau khi bị tra tấn, thì bất thành linh...

‘Ào ào...’

Một xô nước lạnh xối lên trên đầu, cái lạnh và mùi vị tanh tươi trong dòng nước làm cho hắn bị giật mình tỉnh giấc.

‘cong cong...’

Âm thanh cái xô đựng nước bị vắt ra bên ngoài mặt đất, kèm theo đó là một giọng nói có chút khàn đặc như lâm phải trọng bệnh vang lên.

- “Nói! “Thánh Vật” ở đâu?”

Tên thanh niên kia có vẻ như đã quá mệt mỏi, không còn hơi sức để nói ra lời nào nữa nên vẫn giữ trầm mặt, im lặng.

‘Chát...’

- “Ừ...”

Không hề có bất cứ sự do dự nào, gã đứng ở trong bóng tối vừa xối nước kia lập tức dùng một sợi roi quất lên người tên thanh niên.

Con đau đón truyền tới làm cho tên thanh niên kia không nhịn được rên rỉ một tiếng.

- “Nói hay là chết?!”

Giọng nói khàn đặc kia lại tiếp tục vang lên, thế nhưng mà tên thanh niên tóc đen vẫn cứng miệng không nói, dù chỉ là một từ.

- “Mẹ... ba, bốn ngày rồi mà vẫn không nói, bọn thầy tu chúng mày đúng là lì lợm lắm. Đã vậy thì đi chết đi.”

Gã đàn ông có giọng nói khàn đặc kia tựa như đã hết sự kiên nhẫn với tên thanh niên này rồi. Hắn gắng giọng nói một câu rồi cất bước đi tới bên cạnh đối phương.

Đôi mắt lơ lơ của tên thanh niên dường như có thể nhìn thấy vật thể kim loại đang phản chiếu lại ánh sáng trong tay của gã đàn ông kia. Trong đầu của hắn lúc này không khỏi bốc lên một suy nghĩ ‘Kết thúc rồi sao?’

Ngay khi gã đàn ông kia giơ tay lên, định sử dụng vật thể đang phản chiếu ánh sáng như kim loại trong tay mình để đâm vào người của tên thanh niên thì đột nhiên, tiếng kêu của một con quạ không biết từ đâu lại kêu vang lên.

‘Quạ quạ quạ...’

Không biết từ nơi nào bay vào, một con quạ đen vỗ cánh giảm lại tốc độ rồi đậu lên bờ vai của gã đàn ông kia, làm cho cánh tay đang giờ lên của hắn phải ngừng lại việc hành quyết tên thanh niên.

‘Quạ quạ quạ...’

Con quạ liên miên kêu vang, giống như muốn nói cho người đàn ông kia điều gì đó, bằng ngôn ngữ loài quạ của nó.

- “Cái gì? Còn xuất hiện thầy tu nữa?!”

Và bất ngờ thay, tên đàn ông kia bật thốt lên một tiếng tràn đầy kinh ngạc, chẳng khác nào hắn đều hiểu được những gì con quạ đen muốn nói.

Hắn đứng im tại chỗ, bất động một hồi lâu. Vì đứng trong bóng tối nên tên thanh niên kia cũng không thể thấy rõ được bộ dáng của đối phương. Tuy nhiên có một điều hắn có thể nhìn thấy được chính là đôi mắt màu trắng đục của gã đàn ông, đang phản chiếu tia ánh sáng duy nhất trong tầng hầm này.

- “Đồng bọn của mày tới rồi, vậy thì để tao gom bọn mày lại cùng một chỗ rồi giải quyết luôn một thể.”

Sau một hồi lâu trầm mặt, im lặng, gã đàn ông mới chột lên tiếng. Giọng nói chứa đầy mùi âm mưu, quỷ kế.

Nghe được lời của gã đàn ông, tên thanh niên đang một mồi bỗng dưng giật thót người một cái. Hắn ngay tức khắc ngừng đầu nhìn chằm chằm vào gã đàn ông kia, lên tiếng hỏi lại.

- “Ngươi... nói vậy là sao?”

Giọng nói hắn khàn khàn, khô khan như không được uống nước trong một thời gian dài. Không hề có mùi vị của một tên thanh niên, trẻ khỏe đáng lẽ hắn phải có.

Gã đàn ông kia cũng không hề quan tâm tới lời nói của tên thanh niên. Hắn xoay người dứt khoát lùi vào trong bóng đêm.

- “Này! Này... tên khốn kiếp, mau trở lại đây...”

Mặc kệ cho tên thanh niên kia kêu gào, vùng vẫy tay chân muốn thoát ra khỏi sự trói buộc, gã đàn ông vẫn tiếp tục bước đi, biến mất vào trong tấm màn đen. Không gian trong tầng hầm trở lại yên tĩnh chỉ còn tiếng kêu gọi vang vọng của tên thanh niên.

Tia sáng trắng cũng tắt ngấm đi sau khi gã đàn ông kia rời khỏi tầng hầm. Khung cảnh xung quanh không còn ánh sáng, chỉ có một màu đen tối bao trùm, mở mắt cũng như nhắm mắt. Không một tiếng động, mùi vị ẩm thấp từ hơi nước bốc lên hòa quện với mùi mồ hôi và máu trộn lẫn đủ làm cho người khác điên cuồng nếu như ở lâu trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 314: Đưa michelle đi, làm ra chuẩn bị

Trở lại với nhóm người Đình Tấn...

Sau khi rời khỏi khu vực quán bar được hơn 20 cây số thì Huy Cường không lái xe về thẳng nhà. Hắn cho xe đi một vòng quanh trung tâm của thành phố Ronneby, đến thời điểm trời gần sáng thì mới ngừng lại ở một cửa hàng cho thuê xe.

Nói cửa hàng như thật ra nơi này trông giống như một bãi đỗ xe hơn, vì nó không hề có mái che dầy hay phòng trưng bày gì cả mà chỉ có một cái sân rộng, kích cỡ còn lớn hơn cả sân bóng đá, trong đó đang có những chiếc xe từ cùi bắp cho tới sang chảnh đỗ san sát nhau.

Đây cũng chính là cửa hàng mà Rose và Huy Cường đã thuê mướn chiếc Limousine sang trọng mà bọn họ đang sử dụng ngay lúc này này.

Nơi này cách căn nhà nghỉ trọ sở của bọn họ khá xa, nhưng nếu so với sân bay thì lại có khoảng cách khá gần. Mục đích của Huy Cường khi đến nơi này không có việc gì khác ngoài chuyển đổi xe, để tránh cho mình bị phát hiện. Việc hắn lái xe đi vòng quanh khắp nơi cũng là muốn đánh lạc hướng tai mắt của T.O.A cài vào trong thành phố này.

Cả nhóm người lần lượt xuống xe, phụ giúp nhau tháo dỡ hành lý của còn để lại trên xe, đa phần đều là máy móc vi tính của Anhien. Sau khi hoàn tất, cả nhóm tập trung lại một chỗ chờ đợi.

Riêng chỉ Huy Cường thì từ lúc xuống xe đã đi thẳng tới quầy phục vụ, nơi đó đang có một gã đàn ông mập mập đang ngủ gà ngủ gật xem chừng những chiếc xe ở nơi này. Phòng chừng hắn chính là chủ nhân của cửa hàng cho thuê xe này.

‘Gâu gâu...’

Vừa tới gần quầy phục vụ, con chó bị xích lại ở gần đó đã cảnh giác liên tục sủa lên như muốn đánh thức chủ nhân của nó. Gã mập mạp đang ngủ gật cũng bị tiếng kêu gào của con chó làm cho giật mình tỉnh giấc.

- “Chúng ta muốn đổi một chiếc xe khác, kích cỡ lớn hơn chiếc xe này nhưng phải đảm bảo có động cơ phản lực. Ngươi có không?”

Huy Cường không hề chậm trễ, ngắn gọn nhanh chóng nói ra mục đích của mình.

Gã mập mạp nghe vậy thì vội vã chồm người về phía trước, đưa mắt nhìn sang chiếc xe Limousine đang đỗ ngay trước cửa của bãi đỗ xe này.

- “Đợi một chút ta kiểm tra tình trạng của chiếc xe cũ đã.”

Giọng nói khàn khàn sau khi vừa tỉnh ngủ, gã mập mạp nhìn thấy chiếc xe quen thuộc của mình thì mới đáp lời với Huy Cường. Nhắc thân thể ừ ừ, mập mạp của mình hần bước đi tới chỗ chiếc xe và bắt đầu quá trình kiểm tra tình trạng xe.

Trong lúc gã mập và Huy Cường đang thảo luận về thủ tục đổi xe mới, Đình Tấn hướng về Rose tranh thủ nói.

- “Rose, nơi này cách sân bay cũng khá gần, có lẽ ta sẽ mang Michelle đi tới sân bay trước sau đó đón xe trở về căn cứ sau. Các ngươi cứ trở về trước đi, không cần phải đợi ta.”

Chắc có lẽ hắn vẫn còn canh cánh trong lòng chuyện Rose đã bỏ mặt an nguy của ba người trong nhóm hắn để lục tìm tài liệu và thông tin mật trước đó nên giọng nói của Đình Tấn có phần lãnh đạm hơn so với thời điểm bọn họ còn ở quán bar.

Rose cũng hiểu Đình Tấn sẽ không dễ dàng mà chấp nhận chuyện từ bỏ đồng đội của mình. Nhưng nói thế nào đi nữa thì suy nghĩ của mỗi người sẽ mỗi khác, năng cũng không thể ép buộc hắn hiểu cho mình nên chỉ đành ngậm ngùi bỏ qua vấn đề này.

Nghe được yêu cầu của hắn, Rose hơi trầm ngâm, suy nghĩ một chút rồi mới lên tiếng đáp lời.

- “Ngươi muốn đi cũng được nhưng lúc trở về phải cẩn thận xem chừng phía sau có người theo dõi hay không. Đừng để lộ vị trí của trụ sở căn cứ làm hại đến mọi người.”

Đình Tấn gật đầu xem như trả lời cho nàng. Hắn bế Michelle trên tay rồi dứt khoát xoay người rời đi. Nói là bế trên tay nhưng thực chất hắn đang sử dụng “Không Vật Thuật” để điều khiển, nâng đỡ cơ thể Michelle bay lơ lửng trước mặt mình, còn hai tay thì lại đưa ra ngoài kê sát với quần áo của nàng để đánh lạc hướng, không làm cho những người khác chú ý.

Trong lúc xe chạy tới nơi này, Đình Tấn đã tranh thủ thời gian chợp mắt nghỉ ngơi được đôi chút nên thần sắc của hắn bây giờ đã tốt hơn rất nhiều. Gương mặt đã không còn vẻ tái nhợt như thiếu máu, làm việc quá độ mệt nhọc nữa. Điều đó cũng đồng nghĩa với việc HP và MP của hắn đã khôi phục lại hơn được một nửa rồi.

Tuy nhiên, điều đó cũng không có nghĩa là bên trong cơ thể của hắn không bị ảnh hưởng gì. Việc vượt cấp sử dụng kỹ năng cao cấp như ‘Cốt Ngực’ tất nhiên phải có một tác dụng phụ hoặc một hiệu quả phản phệ nào đó nhất định, chỉ có điều là hiện giờ hắn vẫn chưa biết nó là gì mà thôi.

Không biết vì liều lượng thuốc mê đám người của T.O.A đã sử dụng cho Michelle có hơi bị quá liều hay là do nàng bị mệt mỏi, áp lực tinh thần mà từ lúc David đưa nàng rời khỏi quán bar đến tận bây giờ, cô nàng vẫn còn chưa tỉnh ngủ.

Đình Tấn chỉ có thể mang nàng ra ngoài đường, đón một chiếc taxi không người lái rồi điều chỉnh cho nó đi đường vòng để trở lại sân bay. Hắn không muốn trực tiếp đi thẳng đến sân bay cũng là do sợ rằng trên đường sẽ bị người phát hiện làm bại lộ việc cả nhóm đã thay đổi phương tiện di chuyển, không còn là chiếc xe Limousine nữa.

Chiếc xe taxi không người lái chở Đình Tấn và Michelle cứ như vậy bon bon chạy đi trên đường phố vắng vẻ lưa thưa người, giữa buổi sáng sớm tinh mơ. Đến khi mặt trời chỉ bắt đầu ló dạng ra khỏi đường chân trời, thì cũng là lúc nó đã đến được cổng ngoài của sân bay thành phố Ronneby.

Ở trên xe, Michelle vẫn còn nằm ngủ ngon lành, đầu tựa lên vai để cho mái tóc bạch kim của mình xõa tung lên cả người Đình Tấn.

Gương mặt tiêu tụy của nàng rằng vẫn còn có một chút lấm lem phấn trang điểm do khóc quá nhiều, nhưng là thần sắc đã trở nên tươi tắn hơn trước đó khi còn bị giam ở quán bar rất nhiều.

Phòng chừng sau khi nàng gặp được Đình Tấn ở quán bar thì những thứ lo lắng trong lòng nàng đều đã tan biến đi hết.

Nhìn vẻ mặt an lành của Michelle, Đình Tấn cũng không nỡ đánh thức cô nàng tỉnh dậy khỏi mộng FV14svNz đẹp. Nhưng vì thời gian có hạn, hắn cũng không thể không làm vậy.

- “Này... Michelle, tỉnh. Mau dậy đi, chúng ta đến nơi rồi.”

Đình Tấn đưa tay vỗ nhẹ lên gò má phúng phính của Michelle.

- “Ừm...”

Bị người khác làm phiền, Michelle giống như không thích lắm. Đôi chân mày đen mỏng hơi nhíu nhíu lại, bờ mi cong dày nhảy nháy vài cái, hai mí mắt chậm chậm tách rời khỏi nhau.

Dùng ánh mắt lơ đãng của một người vẫn còn say giấc ngủ, Michelle lim dim ngó nhìn quan cảnh xung quanh một chút, sau đó không hiểu sao nàng lại nhắm mắt tiếp tục ngủ. Thậm chí cô nàng còn vận vẹo thân thể để chỉnh sửa lại tư thế nằm sao cho thoải mái hơn.

Có vẻ như nàng vẫn còn chưa nhớ lại hoàn cảnh của mình, hay chỉ nghĩ đó là một giấc mơ nên mới có phản ứng như thế. Điều này cũng làm cho Đinh Tấn cảm thấy buồn cười, có chút bó tay với cô nàng này.

- “Này! Dậy đi... chuẩn bị lên máy bay về nhà kia.”

Hắn tiếp tục dùng tay vỗ lên mặt của Michelle, nhưng lần này lại dùng lực mạnh hơn đôi chút.

Như đã nghe được lời nói của Đinh Tấn, đồng thời cũng đã sức nhớ lại tình cảnh hiện tại của mình, Michelle bất ngờ giật thót người một cái, bật dậy ngồi thẳng lưng, gương mặt cảnh giác nhìn xung quanh mình.

- “Đây là đâu?”

Trông thấy gương mặt quen thuộc của Đinh Tấn, Michelle gấp gáp lên tiếng hỏi dò.

- “Ta đã đưa ngươi tới sân bay theo như lời hứa. Chuyện còn lại thì chỉ còn tùy thuộc vào ngươi thôi.”

Đinh Tấn mỉm cười, từ tốn đáp lại.

Michelle há hốc mồm, mắt mở to vì kinh ngạc. Nàng đưa hai tay bưng miệng mình, cố để kìm lại nước mắt đang muốn trào ra.

Nhưng chắc vì quá kích động, Michelle đã không nhận được chòm tới, vòng tay ôm chặt quanh cổ Đinh Tấn. Nàng vùi đầu vào ngực hắn, giọng run run vì vui mừng mà nói.

- “Cám ơn, cám ơn ngươi nhiều lắm...”

Bị Michelle ôm chặt như vậy, Đinh Tấn cũng bị bối rối, không biết phải làm sao. Cảm giác mềm mại khi tiếp xúc da thịt với một cô gái trẻ, cùng với mùi hương thơm tự nhiên của cơ thể thiếu nữ xộc vào mũi làm hắn cũng có chút mê luyến.

Hai tay hắn cứng đờ ra, ngừng lại giữa khoảng không, nhưng sau một lúc không biết suy nghĩ thế nào mà hắn lại nhẹ nhàng vỗ lên tấm lưng của Michelle.

- “Tốt rồi ngươi vào đi, cẩn thận lấy cái áo khoác này trùm lên đầu, che mặt mình lại. Đừng có để cho người khác nhận ra ngươi.”

Nhẹ giọng an ủi nàng, Đinh Tấn dùng một tay đang rảnh rỗi còn lại để cởi cái áo khoác da của mình ra.

Michelle dường như cũng đã nhận ra hành động của mình có hơi bị lộ nên từ từ buông lỏng cánh tay ra, rời khỏi người Đinh Tấn. Nàng hơi cúi đầu ngượng ngùng, mắt lại liếc nhìn trộm gương mặt của hắn.

Từng góc cạnh sắc sảo, mái tóc đen xõa ra hai bên má làm cho trông hắn càng có thêm một vẻ lãng tử. Nhìn nụ cười nửa miệng của Đinh Tấn, Michelle không hiểu sao lại cảm thấy hồi hộp.

Trái tim của nàng đột nhiên trở nên đập nhanh thêm gấp rưỡi lần so với bình thường, hai gò má cùng với vành tai cũng tăng nhiệt độ, nóng rang lên.

Thấy Đinh Tấn đưa tới chiếc áo khoác của hắn cho mình, Michelle cúi thấp đầu xuống đến tận ngực, không muốn cho đối phương thấy biểu hiện xấu hổ của mình ngay lúc này.

- “Cảm ơn...”

Lí nhí thì thầm trong miệng một tiếng, nàng dùng hai tay tiếp nhận chiếc áo khoác như một món đồ vật trân bảo, quý giá nhất từ trước đến giờ mình được nhận.

Nhưng ngay lúc này, Michelle bất chợt nghĩ đến điều gì đó. Nàng thấp thỏm, lo lắng lên tiếng hỏi thêm.

- “Ừm... ngươi có thể... đi cùng ta vào sân bay không?”

- “Xin lỗi, ta không thể theo ngươi vào được. Hiện tại ta rất bận, còn có nhiều công việc cần ta xử lý nên phải rời đi ngay.”

Làm Michelle có chút thất vọng là Đinh Tấn đã thẳng thừng từ chối yêu cầu này của nàng.

Trông thấy bộ dạng của Michelle, Đinh Tấn đảo mắt suy nghĩ trong đầu chuyện gì đó rồi hạ giọng nói thêm vào.

- “Ngươi yên tâm, chỉ cần một hồi nữa vào trong sân bay, ngươi dùng áo khoác che giấu như lời ta nói thì sẽ không có ai nhận ra đâu.”

Nghe được lời an ủi của Đình Tấn, Michelle chỉ gật nhẹ đầu mình vài cái xem như đáp lại. Thế nhưng gương mặt vẫn còn vẻ tội nghiệp, lưu luyến không muốn rời.

Đình Tấn đâu biết rằng, thực chất nàng không phải là muốn hắn theo bảo vệ mình mà là do không hiểu vì sao trong lòng nàng chỉ muốn được đi cùng hắn để trò chuyện thêm một chút mà thôi.

- “Tốt rồi, nhanh đi thôi, kéo bọn người kia lại tới bố trí kịp thì phiền phức lắm.”

Đình Tấn lại tiếp tục vỗ vai Michelle thêm vài cái như để cổ vũ tinh thần, tay cũng vòng qua phía bên kia cánh cửa xe, vặn chốt mở thay cho nàng.

Michelle biết mình không thể lưu lại thêm được nữa vì có thể hai người Katelyn và Billy vẫn còn đang đợi mình. Mà Đình Tấn còn có công việc bận rộn của hắn, không thể ở lại làm phiền hắn thêm nữa.

Thế nên nàng nhanh chóng làm ra quyết định.

- “Ta biết rồi. Tạm biệt, hẹn gặp lại.”

Nàng dứt khoát nói một câu, sau đó mang lên áo khoác của Đình Tấn, kéo phần mũ trùm đầu che khuất lại gương mặt mình rồi chui ra khỏi xe taxi, thậm chí còn không đợi cho hắn kịp nói câu chào hỏi nào cả.

Biểu hiện của cô nàng cũng làm Đình Tấn lắc đầu, buồn cười không thôi.

- ‘Đây có thể xem là do bối rối quá chăng.’

Hắn nói thầm trong đầu mình một câu, tay đưa ra nắm lấy chốt cửa xe định đóng lại. Nhưng đúng vào lúc này, bất thình lình cửa xe lại bị một bàn tay vịn chặt, kéo ngược lại.

Đình Tấn chỉ mới ngẩng đầu lên, định xem chuyện gì xảy ra thì một bóng người đã vồ tới trước mặt hắn.

‘Chụt...’

- “Cám ơn người rất nhiều... anh hùng của ta.”

Cũng là mái tóc màu bạch kim, mùi hương hoa tự nhiên từ cơ thể cùng với giọng nói thì thảo quen thuộc của Michelle. Nhưng lúc này đây, Đình Tấn lại cảm giác được có một vật mềm mại đang đè ép trên môi mình.

Đến khi hắn kịp hồi phục tinh thần lại thì hai tay Michelle đang vịn trên hai gò má đã buông ra. Gương mặt xinh đẹp của nàng gần sát mặt hắn cũng đang nhanh chóng lùi về sau, kéo dài khoảng cách. Lúc này đây, hắn mới nhận ra mình đã bị cô nàng này tập kích, cường hôn một cái.

Michelle sau khi thành công ‘đánh lén’ đối phương thì lập tức xoay người bỏ chạy vào trong sân bay. Gương mặt với làn da trắng mịn ẩn sau mũ áo khoác đã chuyển sang một màu hồng phớt như đang bị say, nhưng nụ cười rạng rỡ trên môi lại làm nàng trông càng thêm quyến rũ.

Nhìn thân ảnh đang khuất dần trong sảnh chờ sân bay, Đình Tấn lắc đầu cười khổ không thôi. Hắn cũng không ngờ rằng có một ngày mình lại sẽ bị một cô gái tập kích như vậy.

Tuy nhiên, đối với hắn thì Michelle dù sao cũng chỉ là một người qua đường mà thôi. Hắn chỉ là vô tình cứu giúp nàng trong cơn hoạn nạn chứ cũng không hề có dụng ý gì khác. Cho nên mới nói, chuyện vừa xảy ra cũng không có gì quá to tát với hắn, rất nhanh thì bị hắn vất ra sau đầu.

Đình Tấn đóng lại cửa xe rồi sử dụng bảng điều khiển để thiết lập cho xe taxi chạy trở về trung tâm thành phố. Dựa vào bản đồ, hắn thiết lập cho xe chạy đến một cửa hàng tạp hóa, khu mua sắm lớn nhất của thành phố Ronneby này.

Mục đích thì có đến lại cái, thứ nhất hắn muốn lợi dụng nơi đông người này để thoát đi sự truy lùng của T.O.A. Còn thứ hai, chính là hắn muốn mua một chút ít đồ dùng.

Trước đó khi đến Thụy Điển, Đình Tấn cứ ý rằng, đám người trong tổ chức của thế giới ngầm này chỉ là một bọn xã hội đen liều mạng, buôn bán đồ lậu để kiếm tiền mà thôi.

Dù cho không có vũ khí chiến đấu hiện đại hay những vật dụng, thiết bị hỗ trợ tân tiến thì với khả năng vượt trội hơn người bình thường gấp nhiều lần như hắn cũng có thể dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ lần này.

Hắn không hề hay thậm chí có thể nó là chưa từng nghĩ tới rằng, mình lại sẽ phải đối mặt với một đối thủ cường đại không hề thua kém một con quái vật ngoại không gian 30 cấp như trong trò chơi như T.O.A.

Vì nguyên do này mà hắn đã chủ quan, bỏ qua rất nhiều thứ đã sắp đặt trong kế hoạch dự trừ lần này. Hiện tại, đã biết đối thủ rất cường đại nên hắn muốn làm ra một số đồ vật để tăng lên sức chiến đấu cho mình và đồng đội.

Mà vật dụng để tăng lên thực lực đó chính là món vật phẩm Đồ Tim ‘Lôi Lệ Kết Tinh (Vòng Đeo Tay)’, thứ mà hắn đã thu thập được trong trò chơi

cách đây không lâu. Với khả năng gây ra một lượng lớn sát thương [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] của món đồ vật này, Đinh Tấn chắc chắn có thể gây ra cho T.O.A không ít phiền toái, hay hơn thế nữa là tiêu diệt được đối phương luôn một thể.

Mang theo dự tính này, Đinh Tấn ngồi ngã lưng trên ghế xe, nhắm mắt dưỡng thần chờ đợi tiến đến khu mua sắm để thực hiện kế hoạch. Trong đại não nhanh chóng vận chuyển, nhớ lại những chi tiết nhỏ trong quá trình chế luyện món vật phẩm ‘Lôi Lệ Kết Tinh’ này.

...

Cùng lúc Đinh Tấn đang ngồi trên xe taxi rời đi sân bay thì cũng tại bên trong sân bay, đang có hai người một nam một nữ ngồi trong phòng chờ của sân bay, cúi đầu trầm mặt, thần sắc tràn ngập sự lo lắng, bất an.

Bọn họ chính là hai người Katelyn và Billy sau khi bị lạc mất Michelle thì đã liên hệ với bảo an cùng với cảnh sát cảng hàng không tại sân bay để tìm kiếm, truy tra ra tung tích của thủ phạm.

Thế nhưng bọn họ đã chờ đợi hơn một ngày một đêm rồi mà vẫn chưa hề có tin tức gì khác. Truyền hình cũng đã loan tin thông báo nhưng đều giống như là đá chìm biển sâu, không hề có bất cứ phản hồi nào.

- “Katelyn à, hay là... chúng ta về Ý trước đi.”

Sau một lúc lâu im lặng, tên thanh niên Billy lên tiếng, ngập ngừng đưa ra đề nghị.

Bất quá, Katelyn không hề có chút do dự nào, lập tức lắc đầu lên tiếng hồi đáp.

- “VẬY NGƯỜI LÊN MÁY BAY ĐI TRƯỚC ĐI, TA SẼ Ở LẠI ĐÂY CHỜ TIN TỨC CỦA MICHELLE. DÙ SAO CŨNG KHÔNG THỂ BỎ MẶC NÀNG, GIAO TOÀN QUYỀN CHO CẢNH SÁT NHƯ VẬY ĐƯỢC.”

Nghe lời nói của Katelyn, Billy cũng bị bối rối không ít. Hắn thực chất chỉ là muốn cùng nàng hai người trở về Ý mà thôi, nếu như về một mình thì chẳng thà hắn ở lại tiếp tục chờ đợi với nàng.

- “Ta... ta nghĩ ta sẽ...”

Hắn ấp úng khó xử định nói gì đó để cho nàng biết mình sẽ ở lại nơi này. Thế nhưng chưa để hắn nói ra tròn câu, trợn ý thì loa thông báo của sân bay đột ngột vang lên cái tên mà của hai người.

- “Thông báo, thông báo, tại phòng giám sát đang có cô Michelle Rockefeller bị lạc hai người bạn là Billy Rockefeller và Katelyn Jolly. Nếu hai người có nghe được thông báo này xin mời về gặp phòng giám sát.”

- “Thông báo...”

...

Liên tục ba lần tiếng thông báo vang lên, kèm theo đó chính là cái tên mà hai người đã chờ đợi trong suốt cả ngày vừa qua.

- “Là Michelle!”

Billy kinh ngạc, đứng bật người dậy khỏi ghế, miệng cũng đồng thời thốt lên một câu.

- “Đi thôi, mau tới phòng giám sát.”

Katelyn cũng nhanh chóng đứng dậy, cất bước rời khỏi căn phòng chờ này.

Cả hai người dùng tốc độ nhanh nhất để chạy đuổi tới phòng quản lý và khi đến nơi. Rất rõ ràng, một gương mặt quen thuộc của Michelle liền xuất hiện trong mắt của hai người.

Michelle trông thấy Katelyn và Billy thì không kìm được nước mắt, cả người vồ tới, ôm chầm lấy đối phương.

- “Oa... Katelyn, Billy, cuối cùng cũng gặp lại được hai người các người...”

Nàng khóc òa lên như một đứa bé, gương mặt đã lấm lem son phấn lại càng thêm bê bết.

Katelyn đưa tay vỗ lưng Michelle, miệng nhỏ giọng an ủi.

- “Không sao rồi, không sao rồi...”

Billy có chút đau xót khi nhìn thấy chị mình khóc thương tâm như vậy. Hắn đưa tay vỗ một bên vai còn lại của nàng miệng cũng không ngừng an ủi.

- “Đừng khóc, đừng khóc, chị an toàn rồi, mọi chuyện ổn cả rồi chị à. Chúng ta về nhà thôi.”

Những người bảo vệ gần đó thì không hiểu chuyện gì xảy ra nên đều để yên như vậy cho mọi người giải tỏa cảm xúc.

Chờ một lúc cho Michelle nín khóc, Katelyn mới đưa tay vuốt tóc nàng nhỏ giọng hỏi thăm tình hình chuyện gì đã xảy ra.

- “Có thể nói cho ta biết người bị làm sao không?”

- “Hôm qua, ta đang đi toilet thì bị một đám người đánh thuốc mê, rồi trong cơn mê mang ta chạy ra ngoài sảnh chờ. Bất ngờ đụng trúng một chàng anh hùng. Hấn ra tay đánh bọn xấu kia, nhưng mà sau đó thì ta đã bị bất tỉnh nhân sự rồi, những chuyện đã xảy ra ở sân bay ta không biết gì hết.

Đến lúc tỉnh lại thì mới phát hiện mình bị nhốt trong một căn phòng ở quán bar. Sau đó, chàng anh hùng kia lại đào đường hầm dưới căn phòng giam ta, cứu ta mang trở lại nơi này.”

Michelle ngắn gọn kể lại toàn bộ sự việc trong tiếng nấc nghẹn ngào. Chắc có lẽ là do áp lực và sợ hãi lúc bị bắt giam trong quán bar làm nàng không khống chế được cảm xúc khi nói tới những chuyện này. Tuy nhiên, khi kể đến cái tên “Chàng Anh Hùng” kia đôi mắt của Michelle không hề che giấu vẻ lưu luyến chút nào.

Nghe hiểu toàn bộ sự việc, Katelyn, Billy và cả những người bảo an, cảnh sát sân bay có mặt trong phòng giám sát cũng bị bất ngờ, kinh ngạc không ngớt. Bọn họ cũng không ngờ rằng, có người lại dám cả gan làm liều như vậy.

- “Cái tên anh hùng đứng ra ngăn cản đám người muốn bắt người ở sân bay rồi đưa người về đến đây là ai?”

Riêng có Katelyn với đầu óc nhạy cảm nên rất nhanh đã nắm bắt được điểm mấu chốt. Nàng vội vàng lên tiếng hỏi thăm người ‘Anh Hùng’ trong lời kể mà Michelle nhắc tới.

Thế nhưng là...

- “Á!!!”

Đột nhiên, không hề có dấu hiệu báo trước nào, Michelle bất ngờ hét thảm một tiếng rõ to, làm cho cả Katelyn, Billy và những người khác đều bị giật thót tim, hoảng hồn lo lắng, sợ nàng có xảy ra chuyện.

- “Ta quên hỏi tên hấn mất rồi~!”

Thế nhưng ngay sau đó, Michelle tiếc hận nói một câu, thậm chí tay cũng đưa lên đánh vào đầu mình một cái vì tự trách bản thân quá mức đăng trí, đến cả việc quan trọng như vậy cũng quên mất.

Cảm xúc như đi tàu lượn siêu tốc, vượt lên tận trời cao rồi lại rơi xuống mặt đất làm cho mấy người Katelyn không nhận được muốn té ngựa với cô nàng Michelle này.

Tuy nhiên thì dù sao sự việc cũng đã trôi qua rồi, Katelyn dù vẫn còn ngờ vực rất nhiều vấn đề ví như làm sao gã “Anh Hùng” đó lại có mặt ở quán bar, hay làm sao hấn lại có khả năng chống đối với những người xấu kia, và còn rất nhiều vấn đề khác nữa.

Thế nhưng mục đích khi hỏi câu hỏi đó cũng chỉ là muốn có dịp thì quay trở lại hỏi thăm một số vấn đề và nói lời cảm tạ người ta mà thôi. Nếu như đối phương đã không để lại danh tính thì đành bỏ qua vậy.

- “Thôi, dù sao mọi chuyện cũng đã qua, người đã trở về an toàn là tốt rồi. Chúng ta lên đường về Ý thôi, thời gian chậm trễ quá nhiều rồi. Chuyện còn lại ở đây cứ giao cho cảnh sát làm việc đi. Nếu có thời gian thì chúng ta sẽ quay trở lại làm rõ sự việc.”

Billy nhân cơ hội này mà nói ra suy nghĩ của mình.

Katelyn và Michelle nhanh chóng phục hồi lại tinh thần sau khi nghe được lời nói của Billy, đồng thời cũng nhớ đến chuyện quan trọng mà bọn họ phải làm.

Cả ba người thống nhất ý kiến với nhau nên vội vàng bàn giao mọi chuyện lại cho cảnh sát rồi trở lại thu thập hành lý đã gửi trong phòng chờ, chuẩn bị lên đường trở lại nước Ý.

Michelle rời khỏi căn phòng giám sát này, trong tay thì vẫn còn đang ôm chiếc áo khoác da kia vào lòng. Về mặt của nàng lúc này có chút mơ mộng, luyến tiếc, cùng với một chút nhớ nhung không muốn rời, hết như một cô gái mới lớn vừa biết yêu.

Ba người bọn họ không thể nào ngờ rằng, chính bản thân bọn họ đều đã từng biết rõ qua người đã cứu Michelle. Chỉ là vì trong lời kể của Michelle đã không nói rõ, và bản thân nàng cũng không nhớ tới chuyện đó mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 315: Điều tra manh mối

Gần 12 giờ trưa...

Đình Tấn ngồi trên một chiếc xe tải, bên cạnh là một gã tài xế người Thụy Điển gọi ‘Kim Sa Lay’. Hắn lúc này đang mang trên mặt một cái khẩu trang bịt mặt, thứ được hắn mua khi vừa mới đến khu mua sắm để che dấu nhân diện của mình, không để cho người khác nhận ra.

Còn việc đón xe tải là do hắn muốn đi bộ vào những đường vắng trở về căn cứ, tránh xuất hiện hoặc để lộ dấu vết khi đi bằng xe taxi. Nhưng giữa đường thì lại gặp phải người đàn ông ‘Kim Sa Lay’ tốt bụng này, muốn tiễn đưa hắn về nhà nên hắn mới ngồi trên xe tải này.

Khoảng cách từ khu mua sắm đến trụ sở căn cứ cũng không xa, chỉ mất khoảng 15 phút đi đường bằng xe máy. Ngồi trên xe, Đình Tấn và ‘Kim Sa Lay’ trò chuyện với nhau một cách vui vẻ.

- “Đến rồi.”

Bất chợt, ‘Kim Sa Lay’ kêu lên một tiếng, mà hiện tại chiếc xe tải cũng đã lái tới khu vực sở thú gần với khu vực nhà nghỉ, cũng là nơi mà hắn đã tới để thu thập máu rắn làm nguyên liệu trước đó.

Hắn không nói ra địa chỉ thật vì không ai biết được liệu ‘Kim Sa Lay’ có dính dáng gì đến người của T.O.A hay không. Thế nên làm ra đề phòng vẫn là tốt hơn hết.

- “Cảm tạ ngài rất nhiều.”

Đình Tấn mỉm cười, gật đầu nói tiếng cảm ơn. Sau đó chờ cho xe ngừng lại, hắn vẫy tay chào ‘Kim Sa Lay’ một cái rồi nắm lấy một cái ba lô khá lớn, mở cửa xuống xe, đi thẳng đến một ngôi nhà dân gần đó.

Người đàn ông ‘Kim Sa Lay’ kia dường như cũng có việc bận nên không nán lại, khi Đình Tấn vừa rời khỏi buồng lái thì hắn cũng khởi động máy, lái xe rời đi.

Bước chậm từng bước, Đình Tấn nhìn xe tải khuất dần sau một khúc cua. Hắn lại đưa mắt nhìn xung quanh, thậm chí còn cẩn thận lan tỏa làn sóng tinh thần ra để kiểm tra.

Khi đã chắc chắn mình không bị ai theo dõi thì hắn mới lách người tiến vào một con hẻm nhỏ, kích hoạt “Lưu Thủy Gia Tốc” rồi theo phương hướng như trong trí nhớ trở về căn cứ.

Làm nhiều bước, cẩn thận từng ly từng tý như vậy cũng là vì Đình Tấn không muốn mình để lại một manh mối nào. Cứ như một bóng ma lúc ẩn lúc hiện sẽ làm cho người của T.O.A không thể nào lần ra được dấu vết của hắn, cũng như là người trong đội đặc nhiệm.

Không đến mười phút sau đó, Đình Tấn đã về đến nơi. Ngay khi hắn vừa bước vào cửa nhà nghỉ, một giọng nói liền vang lên bên tai hắn.

- “Người về rồi à? Có ai theo dõi hay không?”

Phòng chừng là Rose đã phát hiện Đình Tấn thông qua những chiếc máy camera quan sát, được gắn ẩn ở xung quanh khuôn viên nhà nghỉ nên mới lên giọng nhắc nhở. Có thể là do nàng sợ rằng không biết hoặc không cẩn thận quên đi việc này nên mới nói vậy để hắn cẩn thận kiểm tra lại.

Bất quá, Đình Tấn đã làm dự trù sẵn hết rồi nên không hề do dự chút nào, quả quyết đáp lại.

- “Đừng lo ta đã đi đường vòng rất nhiều nơi, lại đeo khẩu trang nữa nên chắc chắn là không bị ai theo dõi đâu.”

- “Ừm, vậy thì vào đi.”

Rose ngắn gọn trả lời.

Đình Tấn không lưỡng lự đứng bên ngoài nữa, vội vàng xách ba lô vào trong nhà rồi bay thẳng trở về phòng của mình bắt tay vào công việc luyện chế ‘Lôi Lệ Kết Tinh’.

Những người khác lúc này hoặc đang nghỉ ngơi lấy lại sức hoặc là đang tập luyện theo như thói quen thường ngày của bọn họ. Sau một đêm chiến đấu liên tục căng thẳng thì quá trình nghỉ ngơi là một chuyện cần thiết nếu như bọn họ còn muốn tiếp tục thực hiện nhiệm vụ trong thời gian gần tới.

Duy chỉ có Anhien và Rose thì lại đang bận bịu sắp xếp. Tất cả đều là vì đồng tài liệu và thông tin mật mà Rose trộm được từ máy tính trong phòng làm việc của T.O.A đem về.

Thời gian thì có hạn, bọn họ phải gấp rút phân tích ra những nội dung quan trọng trong mớ tài liệu đó rồi tìm ra những thứ có liên quan đến tổ chức Black Angel để truy tìm cho ra hang ổ của đối phương.

- “Quái thật. Làm sao chỉ toàn là mấy thứ tầm xàm tào lao bí đao không vậy nè...”

Anhien lẩm bẩm một câu trong miệng. Từ lúc về đến trụ sở tới giờ, nàng phải ngồi căng mắt ra trước màn hình máy tính, vừa phải phân giải những số liệu đã bị mã hóa, vừa phải rà soát từng dòng từng chữ nội dung trên đó. Thế nhưng đã hơn 4 giờ trôi qua mà vẫn chưa có phát hiện thứ gì quan trọng.

Rose ngồi ở bên cạnh quan sát từ đầu đến cuối quá trình này cũng không nhận được mà hơi nhúu đôi chân mướt đẹp của mình. Máy tính của T.O.A chỉ chứa những thứ thông tin thu chi hoặc xuất nhập hàng lậu về quán bar của hắn mà thôi chứ không hề có thứ gì khác. Có lúc Anhien và Rose thậm chí đã nghĩ rằng, phải chăng lần này bọn họ đã đi một chuyến không công rồi.

Nhưng vì vẫn còn khá nhiều dữ liệu chưa bị giải mã nên hai người vẫn chưa thể kết luận được điều gì. Bọn họ chỉ có thể tiếp tục ngồi tại chỗ trước máy tính mà phân tích dữ liệu mà thôi.

1 giờ...

3 giờ...

Đến gần 5 giờ chiều ngày hôm đó, căn phòng làm việc của hai người đột ngột bị mở ra. Huy Cường từ bên ngoài bước vào, trong tay cầm hai hộp thức ăn, đặt lên bàn làm việc của hai người rồi mở lời hỏi thăm.

- “Có phát hiện được gì chưa?”

- “Vẫn chưa...”

Anhien có chút chán nản, ưỡ oải lắc đầu đáp lại. Nàng gõ nhanh ngón tay trên bàn phím, hoàn thiện nốt câu lệnh cuối cùng và nhấn nút thực thi, sau đó đưa tay với lấy hộp thức ăn rồi bắt đầu bữa ăn chiều của mình.

Rose cũng vờn vai một cái đầy mệt mỏi. Ngồi tập trung làm việc trong suốt 10 tiếng quả thật là một cực hình với nàng. Vung tay mở một đoạn phim ghi lại có trong bộ nhớ lưu trữ lấy từ máy tính của T.O.A, tiếp đó nàng cũng với lấy hộp thức ăn mà Huy Cường mang lại.

Thuận miệng, Rose lên tiếng hỏi thăm Huy Cường.

- “Mọi người đang làm gì? Xe đã kiểm tra lại kỹ lưỡng chưa?”

- “Mọi người đang ăn, chỉ có nhóm người của tên Đinh Tấn kia thì vẫn còn đang trong phòng chưa ra ngoài. Xe đã kiểm tra xong, không có vấn đề gì.”

Huy Cường lạnh nhạt đáp lại.

- “Ừ, người có đi gọi mấy người đó chưa? Không biết bọn họ ham ngủ như vậy mà thực lực làm sao lại mạnh như thế nhỉ, nhất là tên Đinh Tấn kia không hiểu sao ta có cảm giác như hắn là quân nhân đã chinh chiến nhiều năm chứ không phải chỉ đơn thuần là một tên game thủ chuyên nghiệp...”

Trong miệng nhai một miếng thức ăn một cách từ tốn, Rose nói ra suy nghĩ vẫn còn đang lẩn quẩn trong đầu nàng.

- “Chắc là bọn họ có bí mật gì FJ0pKM9Q đó chẳng? Ta thấy tên Đinh Tấn kia có năng lực giống hệt như một tên ma pháp sư trong game vậy.”

Anhien miệng nhồm nhoàm nhai thức ăn, nghe Rose nói vậy thì cũng không nhận được lên tiếng phụ họa.

- “Hừm... chuyện này cũng rất đáng nghi ngờ. Có thể về hỏi Đại Tá John thử...”

Rose hơi trầm ngâm mà nói, nhưng không để cho nàng nói dứt câu thì bất thành linh từ bên trong màn hình máy tính đột nhiên truyền ra tiếng hét.

‘Người nói cái gì? Có người đột nhập vào nghĩa trang?!...’

Giọng nói này không phải của ai khác mà chính là của gã T.O.A kia. Tiếng nói của hắn rơi vào tai của Rose và Anhien thì giống như một tiếng sét đánh ngang tai. Hai người đồng loạt buông bỏ hộp thức ăn trong tay, đứng bật dậy chạy tới trước màn hình máy tính của Rose mà quan sát đoạn phim ghi hình. Huy Cường cũng có chút tò mò di chuyển đứng ở phía sau của hai người.

‘...từ lúc nào bị đột nhập? Bọn chúng có mấy người?...Quạ quạ quạ...’

Trong màn hình tiếp tục truyền ra giọng nói của T.O.A. Camera quay lại hình ảnh này đặt nằm ngay ở vị trí màn hình thủy tinh, nơi mà hắn vẫn thường dùng để quan sát những hình ảnh truyền từ máy camera quan sát ở các nơi khác trong quán bar.

Nếu Đinh Tấn có mặt ở đây và nhìn thấy cảnh tượng này, ắt hẳn hắn sẽ rất là vui mừng vì mình đã không sử dụng năng lực triệu hồi vong linh mặc dù bị rơi vào tình cảnh nguy cấp.

Góc quay cũng khá hẹp, chỉ hướng về phía bàn làm việc của T.O.A cho nên việc Louis có sử dụng “Hóa Hình” và đang trong trạng thái hóa sói chắc có lẽ cũng sẽ không bị ghi lại.

Thế mới nói trong cái rủi vẫn còn cái may, mặc dù gặp phải kẻ địch mạnh mẽ như T.O.A nhưng bọn họ vẫn chưa bị phát hiện ra năng lực đặc biệt của mình. Nếu không thì bây giờ chuyện đi thu thập, lấy lại tin tức bí mật bị lộ này xem như là vô nghĩa rồi.

Trở lại với hình ảnh trên màn hình trình chiếu của Rose, T.O.A lúc này đang đứng trước những tấm cửa sổ bằng kính thủy tinh, nơi mà Rose và những người đội đã đập vỡ kính để nhảy ra ngoài trốn thoát trước đó.

Trên bàn làm việc của T.O.A lúc này đang có một con chim quạ đen, kích cỡ gần như ngang ngửa so với một con chim đại bàng đầu bạc ở Mỹ. Con chim quạ đen mở miệng không ngừng kêu gào, còn T.O.A thì đang chăm chú lắng nghe từng tiếng kêu gọi của nó.

Hắn lúc này đã không còn ngồi trên ghế nữa mà đã đứng chồm tới phía trước, hai tay chống lên bàn, vẻ mặt đầy kinh ngạc và giận giữ.

‘Quạ quạ quạ quạ...’

Con quạ liên tục kêu gọi một hồi, thậm chí còn đập đập vỗ cánh như muốn minh họa cho lời nói của mình. Sau khi kêu được một lúc, nó dường như đã kể xong chuyện nên im bất đi, không kêu gọi gì nữa mà chỉ chăm chú nhìn lấy T.O.A.

Ở bên ngoài quan sát thấy những cảnh tượng này thì cả ba người Rose cũng không kìm được kinh ngạc trong lòng. Bọn họ trước đó đã gặp một con quỷ dữ là T.O.A, đến giờ lại gặp thêm một con quạ có thể giao tiếp tiếng người.

Những chuyện này làm họ bắt đầu nghi ngờ, phải chăng thế giới quan của mình vẫn còn quá hạn hẹp, chưa hiểu, chưa biết được tất cả những điều huyền bí còn tồn tại trên hành tinh xanh này.

‘...Hừm, cái mộ bị đào mất thì cũng không quan trọng, chủ yếu là bắt giữ lại được tên thầy tu đó là được. Lần này đầu heo làm việc xem như cũng tốt. Người trở về báo hân chờ đó, ngày mai ta sẽ tới kiểm tra...’

Không để bọn họ đợi lâu, T.O.A bắt đầu hạ giọng, lạnh lùng nói chuyện một mình. Hay nói đúng hơn là hắn đang trả lời cho con quạ đen kia.

Khi nghe được những lời mà T.O.A đang nói, đôi mắt của Rose và Anhien lập tức lóe sáng lên. Bọn họ giống như hiểu ý của đối phương, Rose vội vàng với tay lấy một quyển sổ tay bắt đầu ghi chép, còn Anhien thì vung tay lên, điều chỉnh cho đoạn phim này tua lại từ đầu, khi mà T.O.A bắt đầu nói chuyện với con quạ.

- “Nghĩa trang, mộ bị đào, thầy tu đột nhập và bị bắt, đầu heo, ngày mai sẽ đến...”

Rose trong miệng lầm bầm thì thầm những điểm mấu chốt được T.O.A nhắc tới. Tay cầm bút như múa lửa trên quyển sổ, vung vẩy không ngừng nghỉ ghi chép lại. Cả ba người trong phòng chỉ còn lại tiếng thì thảo của Rose cùng với âm thanh truyền ra từ màn hình máy tính.

Đến khi đoạn phim này kết thúc thì cũng cả ba người có mặt trong căn phòng này mới kịp thở ra một hơi dài, đưa mắt nhìn nhau rồi nở một nụ cười thỏa mãn.

Huy Cường lần này lại chủ động giành quyền lên tiếng nói trước.

- “Vậy là đã có manh mối, rất có thể căn cứ của bọn chúng ở một khu nghĩa trang ở thành phố Ronneby này rồi. Lại thêm tình tiết ngôi mộ bị mất trộm thì càng có thể thu hẹp phạm vi tìm kiếm lại. Nhưng ta vẫn còn thắc mắc, không biết thầy tu mà gã này thường xuyên nhắc tới là cái gì vậy?”

- “Chắc có thể là kẻ địch của bọn chúng. Ta đoán chắc là cùng một kiểu như mấy tu sĩ trong Vatican chuyên đi trừ tà quá.”

Anhien dùng tay đẩy cặp kính mắt dày cộm của mình lên, gương mặt tỏ ra thông thái mà nói. Bộ dáng của cô nàng không khác chi một thám tử chuyên nghiệp.

Rose thấy hai nói chuyện hào hứng như vậy mà quên mất chuyện chính thì mới vội lên tiếng cắt ngang.

- “Thôi. Chuyện quan trọng bây giờ là mau tìm cho ra chỗ đó. Chúng ta không có nhiều thời gian đâu, nên nhớ chỉ còn lại không tới 6 ngày nữa là chúng ta phải rút về nước rồi đây.”

Bị Rose nhắc nhở, Anhien và Huy Cường mới sực nhớ ra vì bị mấy thứ huyền bí lần này hấp dẫn mà đã quên mất chuyện hệ trọng.

Huy Cường gật đầu nghiêm túc nói.

- “Vậy để ta đi gọi những người khác làm chuẩn bị.”

Nói đoạn, hắn không chờ Rose phản ứng mà dứt khoát xoay người rời khỏi phòng.

- “Ta đi kiểm tra những khu nghĩa trang trong thành phố này.”

Anhien cũng nghiêm túc bỏ qua hộp thức ăn đang bỏ dở giữa chừng, ngồi trở lại trước bàn máy tính của mình, tiếp tục làm việc.

Rose cũng không nhàn rỗi. Nàng cũng tham gia phụ giúp Anhien một tay, để nhanh tìm ra được khu vực căn cứ của kẻ địch.

...

Trong lúc hai người Rose và Anhien đang cật lực làm việc, tìm kiếm tung tích của tổ chức Black Angel thì Đình Tấn lúc này lại đang ngồi bệt ra ở trong

phòng của hắn, tập trung chế luyện trang bị ‘Lôi Lê Kết Tinh’.

Nói về thuộc tính của trang bị này, tuy rằng sức sát thương cũng chỉ tương đương với hai đòn “Cốt Thứ” của hắn, tức là chỉ có khoảng 1000 điểm [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] mà thôi.

Nhưng được một cái lợi ích là nó có thể tạo ra một loại sát thương thuộc tính nguyên tố, đánh xuyên phòng thủ của những kẻ không có tính kháng lại nguyên tố này mà không cần phải vẽ vòng tròn ma pháp hay niệm đọc chú ngữ tốn thời gian. Chỉ cần nắm một viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’ rồi vút ra ngoài là có thể thi triển ra đòn công kích rồi, đây cũng chẳng khác gì sử dụng bom hoặc lựu đạn.

Hơn thế nữa, nó còn có một lợi thế là nguyên liệu để chế luyện rất đơn giản. Chỉ cần một sợi gân cột sống của loài trăn trên 70 năm tuổi và một ít dung dịch acid ăn mòn là có bao nhiêu viên thủy tinh hình dạng giọt nước thì hắn cũng có thể làm ra được bấy nhiêu viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’.

Nhưng mà làm người chế luyện Đình Tấn mới biết nó khó cỡ nào. Bình thường để vẽ vòng tròn ma pháp đã khó thế mà bây giờ lại phải khắc họa vòng tròn ma pháp đó lên trên một món đồ vật bé tí ti chỉ bằng cỡ đầu ngón tay thì đủ biết là độ khó của nó không chỉ tăng lên gấp một, hai lần đơn giản như vậy.

Đình Tấn ngồi thẳng lưng trên sàn nhà, mắt nhìn chăm chăm vào viên thủy tinh trong bàn tay trái. Còn lại bàn tay phải thì cầm thấy một đầu bút kim cương, cứ mỗi một lúc hắn lại sẽ chấm đầu bút vào trong bình chứa dung dịch acid ăn mòn để vẽ lên trên viên thủy tinh.

Bên cạnh đó, hắn còn phải tập trung tản ra làn sóng tinh thần của mình, rồi cô đọng nó lại thành dạng sợi, tựa như tạo ra sợi liên kết tinh thần khi sử dụng kỹ năng “Vận Phong Thuật”, “Bộc Lôi Thuật” rồi liên tục truyền vào bên trong viên thủy tinh kia không ngừng nghỉ.

Từng lúc trở về là buổi trưa đến hiện tại đã trôi qua hơn 4 tiếng. Ấy vậy mà Đình Tấn vẫn chưa thành công được lần nào. Thậm chí hắn còn chưa vượt qua được bước đầu tiên là khắc họa vòng tròn ma pháp cho viên thủy tinh nữa.

Thế nhưng với ý chí kiên định và sự tập trung tinh thần cao độ của mình, hắn vẫn không hề từ bỏ vẫn tiếp tục luyện chế ‘Lôi Lê Kết Tinh’. Gương mặt lấm tấm giọt mồ hôi, đôi mắt đã nổi đầy gân đỏ vì tập trung nhìn vào một chỗ quá lâu đủ để cho thấy công việc này không hề dễ dàng chút nào như bề ngoài nhìn thấy và suy đoán.

Từng nét từng nét được Đình Tấn chậm rãi múa bút kim cương, cẩn thận khắc họa ra từng ký hiệu ma pháp hoàn mỹ toàn vẹn nhất.

30 phút trôi qua...

- “Phù... cuối cùng cũng xong. Để xem thế nào.”

Vẽ xong nét ký hiệu ma pháp cuối cùng, Đình Tấn thở ra một hơi dài, đưa tay lên xoa xoa từng vệt mồ hôi trên mặt mình. Miệng hắn thì thảm một tiếng như để tạo thêm động lực cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 316: Sự cố, tìm ra manh mối

Nói đoạn, Đình Tấn nhắm mắt lại, tập trung tinh thần triệu hồi ra kỹ năng.

“Bộc Lôi Thuật”

Không gian trong căn phòng xung quanh nơi hắn đang ngồi lập tức xuất hiện vô số sợi tia sét mỏng, nối đuôi nhau tụ tập tới xung quanh nắm tay của hắn. Những tia sét như là một sinh mạng thể thực thụ, chúng quây quần bên nhau chẳng khác gì đang đùa giỡn với nhau.

Hoàn thành triệu hồi kỹ năng, Đình Tấn lại cầm lấy viên thủy tinh hình dạng giọt nước mà mình vừa điều khắc vòng tròn ma pháp lên bề mặt của nó. Hắn dẫn động từng làn sóng tinh thần lực làm thành một sợi dây liên kết với viên thủy tinh, hay nói đúng hơn là liên kết với vòng tròn ma pháp được khắc lên bề mặt của nó.

Những tia sét nhỏ như tìm được một lối thoát khác cho mình. Bọn chúng ồ ạt chuyển dời vị trí, di chuyển từ tay Đình Tấn sang viên thủy tinh bên cạnh thông qua sợi dây liên kết tinh thần, rồi biến mất không thấy tăm hơi đâu nữa. Từ bên ngoài nhìn vào trông giống như những tia sét kia đều bị viên thủy tinh hấp thụ hết rồi vậy.

Gương mặt Đình Tấn đầy căng thẳng, tập trung nhìn chăm chăm vào viên thủy tinh hay nói đúng hơn là ở bên trong của nó. Bởi vì lúc này đây hắn đã cảm nhận và đã thấy được những sợi sét nhỏ mỏng manh đang chuyển động qua lại ở bên trong của viên thủy tinh.

Bộ dáng của nó nhìn không khác mấy viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’ ở trong trò chơi mà hắn đã từng sử dụng qua.

Tuy nhiên vẫn còn có một điều là, viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’ này không có màu sắc trắng sáng pha trộn một chút màu tím của món vật phẩm ‘Lôi Lê Kết Tinh’ trong trò chơi.

Đình Tấn thì không quan trọng chuyện này cho lắm, bởi vì đây là lần đầu tiên viên thủy tinh chịu hấp thụ năng lượng được hán truyền vào. Bấy nhiêu đó đã làm hán cảm thấy vui mừng lắm rồi.

Ngoài chuyện đó ra thì hán cũng thấp thoáng nhìn thấy được một ít ánh sáng màu tím đang lấp lóe ở bên trong viên thủy tinh kia rồi. Phòng chừng do năng lượng nạp vào chưa đủ nên mới chưa có được màu sắc giống như món trang bị ‘Lôi Lê Kết Tinh’ ở trong trò chơi mà thôi.

Khi nạp năng lượng, hán lựa chọn sử dụng kỹ năng ‘Bộc Lôi Thuật’ thay vì sử dụng những nguồn năng lượng khác là vì muốn tiết kiệm thời gian. Nếu như muốn thì sấm sét để nạp năng lượng, vậy thì chắc hán phải lên núi cắm cột thu lôi mà chờ đợi sét đánh xuống.

Còn nếu muốn sử dụng điện năng thì phải chuẩn bị rất nhiều thứ, vừa tốn thời gian lại vừa tốn công, mà có khi còn có thể ảnh hưởng đến đường dây điện gây ra cháy nổ thì sẽ rất phiền phức.

Trong khi sử dụng ‘Bộc Lôi Thuật’ vừa nhanh lại gọn lẹ không mất mát gì nhiều, giúp hán tiết kiệm được thêm rất nhiều thời gian và công sức. Có thể nói như vậy đã là sự lựa chọn tốt nhất rồi.

Đình Tấn tập trung tinh thần quan sát, ngồi im một chỗ chờ đợi. Thời gian cứ như ly cà phê nhỏ từng giọt trôi qua, đến hơn năm phút sau đó, màu sắc của viên thủy tinh đã chuyển sang một màu tím đậm trông rất bắt mắt và độ sáng của nó cũng đã ngang ngửa với độ sáng của những viên thủy tinh trên chiếc vòng tay ‘Lôi Lê Kết Tinh’ trong game rồi.

Thế nhưng mà Đình Tấn vẫn chưa ngắt đi sợi dây tinh thần liên kết giữa hán cùng với viên thủy tinh này và hán cũng không hề có ý định ngừng lại việc truyền năng lượng. Hán muốn kiểm tra xem viên thủy tinh này có thể chịu đựng được mức độ năng lượng là bao nhiêu.

‘Rắc rắc...’

Không để hán chờ lâu, viên thủy tinh lập tức cho hán câu trả lời. Khi việc truyền năng lượng đã diễn ra đúng 300 giây, tức là đúng 5 phút, viên thủy tinh bắt đầu xuất hiện từng vết nứt nhỏ.

Thấy vậy thì Đình Tấn mới vội vàng ngắt đi sợi dây tinh thần liên kết với viên thủy tinh. Nhưng mà...

‘Rắc rắc rắc...’

Vết nứt không hề có dấu hiệu muốn ngừng lại, nó cứ tiếp tục lan tràn ra xung quanh bề mặt của viên thủy tinh. Tình hình rơi vào trạng thái không thể kiểm soát làm Đình Tấn cũng có chút giật mình kinh ngạc.

Hán vội cầm viên đá muốn vứt nó ra bên ngoài cửa sổ, nhưng nghĩ lại với khả năng mà vụ nổ khi viên thủy tinh bị kích hoạt có thể xảy ra, cùng với những ảnh hưởng mà vụ nổ mang lại làm cho hán chùn tay lại.

Chính vì giây phút do dự này mà Đình Tấn đã mất đi cơ hội phi tan viên thủy tinh.

‘Xoẹt xoẹt xoẹt’

Vết nứt tràn lan ra khắp bề mặt của viên thủy tinh, chạm đến điểm cực hạn của nó. Những tia sét mang theo năng lượng [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] ở bên trong như tìm được nơi để giải thoát, lập tức bộc phát ra bên ngoài đánh lên trên người Đình Tấn và những thứ đồ vật xung quanh hán.

Vụ nổ xảy ra gây ra 1000 điểm [Sát Thương Thuộc Tính Lôi], nghĩa là Đình Tấn phải trực diện chịu một lực tác động bằng với hai đòn đánh toàn lực của T.O.A lên người.

Lại không ở trong trạng thái phòng thủ nên hán ngay tức khắc bị vụ nổ đánh bay ngược về phía sau, đập mạnh thân thể lên trên vách tường, rồi ngã lăn ra đất, nằm sấp mặt luôn một chỗ.

‘Ầm rầm rầm...’

Không khí bị đốt nóng giãn nở ra đột ngột gây ra một vụ nổ lớn, âm thanh như tiếng sấm rền vang. 14 người khác đang có mặt trong căn nhà nghỉ đều bị tiếng sấm rền này làm cho giật thót người một cái.

Ở gần phòng của hán nhất chính là David. Nghe được tiếng sấm, hán cũng bị giật mình, thoát khỏi trạng thái tu luyện. Đến khi nhận ra nguồn gốc của tiếng sấm, hán mới vội vàng bật người đứng dậy, chạy tới phòng của Đình Tấn để kiểm tra xem tình hình của đối phương.

‘Rầm rầm rầm...’

- ‘Hội trưởng, hội trưởng. Người sao rồi?’

Bởi vì cửa đã bị Đình Tấn khóa trái để tránh không cho người làm phiền trong lúc mình chế luyện vật phẩm nên David không thể nào đi vào phòng. Hán chỉ có thể đứng bên ngoài vung tay đập mạnh cửa phòng, vừa lớn tiếng kêu gọi.

Đang ngồi làm việc trên bàn máy tính, Rose và Anhien cũng bị tiếng nổ làm cho giật thót tim một cái.

Trong đầu nghĩ đến việc kẻ địch tập kích, Rose hoảng hồn vội vàng để tay lên lỗ tai mình để kích hoạt máy liên lạc rồi lớn tiếng hỏi.

- “Chuyện gì xảy ra vậy?!”

- “Không... không có việc gì. Thí nghiệm thật bại thôi.”

Giọng nói Đinh Tấn lập tức truyền lại ngay sau đó làm nàng và những người khác cũng nhẹ nhõm yên tâm đi không ít.

- “Thí nghiệm gì vậy? Đừng làm ra nhiều sự chú ý quá, ta không muốn lại phải giải quyết thêm rắc rối nào nữa đâu.”

Thở phào một hơi dài, Rose lại tiếp tục hỏi, đồng thời cũng không quên nhắc nhở hần một chút.

- “Biết rồi. Lần này là do ta sơ xuất, xin lỗi. Sẽ không có vấn đề gì xảy ra nữa đâu, các người cứ yên tâm làm việc đi.”

Đinh Tấn hắng giọng một cái rồi nhanh chóng cam đoan. Tình trạng bây giờ của hần đã khá hơn một chút rồi.

Lồm cồm bò dậy, hần đưa mắt nhìn lại vị trí, nơi vụ nổ xảy thì trên sàn nhà nơi đó đã có một cái hố thông xuống căn phòng của Đỗ Lễ dưới tầng hai rồi. Xung quanh cái hố tuy không bị đổ nát nhưng cũng đã bị nám đen.

- “Này! Người có biết cái hành động phá giấc ngủ của người khác cũng không khác gì một tội ác diệt chủng hay không hả?”

Bên trong lỗ hổng truyền đến giọng phàn nàn, có chút tức giận của Đỗ Lễ, có thể thấy là vụ nổ đã làm ảnh hưởng đến giấc ngủ và kể đến là tâm trạng của hần đến mức nào.

- “Xin lỗi, xin lỗi. Ta sẽ khắc phục, sẽ không có vụ nổ nào nữa đâu. Người tiếp tục ngủ đi.”

Đinh Tấn lớn tiếng nói xuống bên dưới lỗ hổng kia, sau đó vội vàng chạy đi tìm một vài tấm gỗ và tấm vải lớn để che đậy lại lỗ hổng trên sàn nhà.

Hoàn thành xong mọi việc, Đinh Tấn lại tiếp tục bắt tay vào công việc chế tạo ‘Lôi Lê Kết Tinh’.

Đã thành công chế tạo ra một viên thủy tinh nên hần đã nhớ và nắm bắt được rất nhiều trọng yếu bí quyết trong khâu chế tạo này. Từ việc khắc họa ký hiệu ma pháp lên bề mặt của viên thủy tinh đã không còn thất bại nhiều như trước nữa.

Đến việc truyền tải năng lượng, hần còn đã biết được hạn mức tối đa năng lượng mà một viên thủy tinh có thể chứa đựng. Bằng cách truyền tải năng lượng bằng kỹ năng ‘Bộc Lôi Thuật’, Đinh Tấn dự đoán mỗi viên thủy tinh chỉ có thể liên tục truyền vào năng lượng [Sát Thương Thuộc Tinh Lôi] chỉ khoảng 5 phút trở lại và rất có khả năng nó còn tùy thuộc vào kích cỡ của viên đá thủy tinh nữa.

Chính vì thế mà tốc độ chế tạo ‘Lôi Lê Kết Tinh’ của hần đã nhanh hơn rất nhiều, mất không đến 30 phút, hần đã hoàn thành chế tạo ra một viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’.

Trong khi đó, ở bên trong phòng máy, Rose và Anhien sau sự cố của Đinh Tấn thì lại tiếp tục quay trở lại với công việc tìm kiếm của bọn họ. Bỏ ra hơn một giờ rà soát, bọn họ đã tìm ra được hơn 30 khu nghĩa trang lớn nhỏ khác nhau trong thành phố Romeby này.

Nhưng mà có một điều làm bọn họ cảm thấy rất nhức não. Đó chính là bọn họ đã tìm thấy tám khu nghĩa trang xảy ra tình trạng trộm mộ.

Ấy vậy mà những chuyện trộm mộ này đều là xảy ra hơn mấy năm về trước và được thực hiện bởi một kẻ biến thái mắc phải căn bệnh ‘Necrophilia’ (Yêu xác chết). Sự việc như vậy làm cho hai người Rose và Anhien có chút rối rắm.

Anhien hai tay ôm đầu, ngón tay xỏ xuyên vào nắm lấy từng lọn tóc, gương mặt tỏ rõ vẻ mệt mỏi, chán nản mà nói.

- “Làm sao bây giờ... tám khu nghĩa trang xảy ra trộm mộ, hơn 30 khu nghĩa trang xung quanh thành phố. Chẳng lẽ chúng ta phải đi hỏi dò từng khu sao chỉ huy? Như vậy sẽ tốn rất nhiều thời gian đó... hic... không biết người ở Thụy Điển làm sao lại thích chết như vậy kia chứ. Làm hại phải xây nhiều khu nghĩa trang như thế...”

Rose một tay chống cằm, một tay khác lại điều khiển máy vi tính. Thần sắc của nàng vẫn là một vẻ chăm chú từ đầu đến cuối giống như chuyện làm việc hơn 12 giờ từ sáng đến tối đối với nàng cũng không ảnh hưởng là mấy.

Nghe được lời của Anhien, Rose lắc nhẹ đầu một cái rồi mới chậm rãi phân tích lại những điểm mấu chốt mà Anhien đã bỏ qua.

- “Đoạn phim ghi hình lại đoạn đối thoại của T.O.A với con quạ đen thì chỉ mới trong buổi xế chiều ngày hôm qua mà thôi, như vậy cũng có nghĩa là chuyện trộm mộ chỉ mới xảy ra trong ngày hôm qua hoặc lâu hơn trong tuần này.

Nếu vậy thì rất ít có khả năng các phương tiện truyền thông hay báo chí sẽ đưa tin chuyện trộm mộ này. Người thử mở rộng tìm kiếm sang những tỉnh hoặc thành phố lân cận xem có tin tức nào phù hợp với điều kiện này hay không.”

Nàng rất cẩn thận giải thích cho Anhien như một tiền bối đi trước chỉ dạy cho hậu bối. Cũng do Anhien vẫn còn quá trẻ, chưa thể suy nghĩ thông suốt

được hết mọi chuyện, hoặc cũng là do kinh nghiệm còn non, chưa biết rõ những mảnh khoe trong việc điều tra.

Nhưng sau đó, bất chợt Rose dường như nghĩ đến chuyện gì đó nên tiếp tục lên tiếng nói thêm vào.

- “Ừm... Người nhớ mở rộng khu vực rà soát ra những trang mạng xã hội nữa. Trên đó rất có khả năng người thân hoặc những người đi viếng mộ phát hiện có ngôi mộ bị trộm rồi đăng tải tin tức lên trang mạng xã hội, thông tin tìm được sẽ nhiều hơn là chỉ truy tìm thông qua tin tức báo chí chính quy.

Nếu như mà vẫn không thể tìm thấy thì phỏng chừng là bọn người của tổ chức Black Angel này đã che dấu đi việc ngôi mộ bị trộm để không bị để lộ ra căn cứ trụ sở của mình rồi cũng nên. Đến lúc đó thì chúng ta chỉ có thể bỏ thời gian ra, đi khảo sát từng khu mộ xung quanh thành phố này rồi.”

- “Đã biết rồi chi huy.”

Anhien sau khi đã hiểu rõ mọi chuyện thì rất nhanh đã lấy lại được tinh thần. Nàng nghiêm túc gật mạnh đầu, giọng quả quyết khẳng định đáp lại Rose. Sau đó giống như dXNFkzZj vẫn còn có chút thắc mắc, Anhien mới lên tiếng nói thêm.

- “Không biết tên biến thái nào lại đi trộm mộ nhi... ày... khoan đã... trộm mộ... trộm mộ...”

Nhưng đang nói giữa chừng, bất chợt Anhien kêu lên một tiếng, cả người cứng đờ, ngừng lại mọi động tác gõ phím như bị điểm trúng huyệt tê liệt. Tiếp đó, về mặt nàng thần thò, miệng lẩm bầm một vài từ không rõ, mắt không có tiêu cự nhìn về phía trên trần nhà, chẳng khác nào đang cố nhớ lại chuyện gì đó.

- “Sao vậy Anhien? Có chuyện gì sao?”

Rose nghe Anhien kêu lên một tiếng thì cũng bị giật mình, liếc mắt nhìn qua lại thấy về mặt đang đại ra của cô nàng thì không khỏi lo lắng hỏi thăm.

- “Biến thái... trộm mộ... hôm qua...”

Giống như không hề nghe thấy giọng nói của Rose đang gọi mình, Anhien vẫn không ngừng lẩm bầm nơi đó một mình.

Ngay khi Rose lo lắng, muốn đứng dậy đi tới bên cạnh xem tình trạng của Anhien thế nào thì bất chợt, Anhien động... .

Cô nàng giống như vừa tìm ra được phát kiến vĩ đại nào đó, gương mặt tỏ rõ vẻ hưng phấn, hai bàn tay lướt đi trên mặt bàn, ngón tay cấp tốc gõ lên bàn phím ảo.

Rose cũng không hiểu chuyện gì xảy ra, chỉ là thấy Anhien như vậy thì cũng không tiện cắt đứt, cứ để cho cô nàng làm xong rồi lại kêu gọi cũng không muộn.

- “Tìm được rồi!”

Không mất quá nhiều thời gian, Anhien sau khi liên tục gõ ra rất nhiều câu lệnh để máy tính làm việc thì bỗng nhiên nàng lớn tiếng kêu lên. Rose cũng bị nàng làm cho bất ngờ không kịp trở tay.

Đến khi phục hồi tinh thần lại, nhìn lên màn hình máy tính Rose chỉ thấy thứ nó đang hiển thị là một dòng trạng thái của một người gọi là ‘Quocchien_bn’ đã đăng tải trên trang mạng xã hội Reddit vào buổi trưa ngày hôm nay.

[Hôm nay em đi viếng mộ một người thân được chôn cất từ rất lâu ở phía nam thành phố Ronneby. Khi đến nơi thì bất ngờ phát hiện ra có một ngôi mộ có lớp đất bên trên giống như vừa bị đào xới ra vậy.

Mấy bác giúp em xem thử có phải là bị đào ra không để em còn đi báo công an. Nhớ mấy năm trước giang hồ có tin đồn một kẻ bị biến thái chuyên đi trộm xác về ngủ chung nên em nghi ngờ lần này hẳn lại tái xuất giang hồ rồi đây]

Kèm theo dòng trạng thái này chính là một vài hình ảnh chụp một ngôi mộ cũ kỹ, với phần lớp đất bên trên có dấu hiệu bị xới lên rất rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 317: Truy tìm hang ổ, bị phát hiện

- “Đây là...?!”

Sau một hồi ngỡ ngàng, gương mặt của Rose dần dần chuyển sang thành kinh ngạc. Mắt chăm chú nhìn xem lại những bức ảnh của dòng trạng thái kia, miệng lẩm bầm thì thậm một tiếng như muốn Anhien xác nhận lại.

- “Phải, hôm qua Đình Tấn lúc ra ngoài mua đồ có hỏi ta về việc tìm nguyên liệu chế thuốc gì đó. Đến sau cùng hắn muốn tìm kiếm xương cốt người hoặc động vật lâu năm hơn 100 tuổi. Lúc mới đầu ta cũng không để ý lắm, cứ nghĩ là hắn sẽ không làm chuyện này đâu nên mới đưa cho hắn địa chỉ của một khu nghĩa trang ở gần nơi này.

Nhưng mà lúc này được chỉ huy nhắc nhở nên ta mới sực nhớ lại rồi điều tra tìm kiếm thử. Không ngờ hắn quả thật là đi trộm mộ, thật là biến thái ghê tởm đến cùng cực mà...”

Anhien tay đẩy nhẹ cặp kính mắt, vẻ mặt ngênh lên như vừa lập được đại công mà giải thích cho Rose. Tuy nhiên, khi nàng nói đến đoạn Đình Tấn đi tìm xương người chết thì giọng nói không kìm được có chút run rẩy, sợ hãi.

Rose cũng bị điều này làm cho trợn mắt kinh ngạc không thôi. Hôm qua Đình Tấn cũng có xin phép nàng đi ra ngoài để mua một ít đồ dùng, mặc dù nàng thì lại không biết thứ đồ dùng đó là gì, nhưng mà cũng không quan tâm đến nó là mấy.

Đến bây giờ khi nghe được Anhien nói Đình Tấn đi tìm xác người, lại thêm nàng nhớ tới việc hôm qua khi hắn triệu hồi ra vong linh ở trong quán bar thì trong lòng nàng cũng không khỏi cảm thấy lạnh đi một chút.

Lắc nhẹ đầu mình một cái Rose hắn giọng cố giữ cho mình được bình tĩnh rồi ra lệnh cho Anhien.

- “Đừng nghĩ nhiều nữa, hắn làm gì thì mặc kệ hắn miễn là đừng liên lụy đến chúng ta là được. Người điều khiển máy bay trinh sát đi tới khu nghĩa trang đó dò thám một chút đi. Xem liệu có phải ngôi mộ bị mất trộm thật sự là ở khu nghĩa trang đó hay không.”

- “Tuân lệnh!”

Anhien lớn tiếng đáp lại, bàn tay lại bắt đầu thoăn thoắt nhảy nhót trên bàn phím ảo.

Ngay khi nàng vừa gõ xong một vài dòng lệnh gì đó thì ở phía bên ngoài căn nhà nghỉ, có hai chiếc máy bay drone điều khiển từ xa, kích cỡ khá nhỏ, bên trên có gắn máy camera quan sát, nhanh chóng cất cánh hướng thẳng về phía khu nghĩa trang mà Đình Tấn đã tới hôm qua mà bay đi.

Không mất quá nhiều thời gian, hai chiếc máy bay đã đến được địa phận không vực của khu nghĩa trang này.

Rose đứng ở phía bên cạnh Anhien, ánh mắt chăm chú quan sát hai khung hình ảnh được truyền từ camera quan sát gắn trên hai chiếc máy bay đang trình chiếu trên màn hình máy tính.

- “Cho máy bay hạ thấp độ cao, tản ra xung quanh ra soát, tìm kiếm vị trí của ngôi mộ trong hình ảnh lúc này.”

Nàng lên tiếng ra lệnh.

Hai màn ảnh nhanh chóng phân tách ra. Dựa vào hình ảnh tìm được trên mạng xã hội lúc này, Anhien gấp rút làm ra một mệnh lệnh kiểm tra so sánh. Cũng may lúc này đã là buổi xế chiều nên nghĩa trang đã không còn ai ở lại nơi đó, thế nên hai chiếc máy bay drone cũng không lo bị người khác phát hiện.

Hình ảnh từng ngôi một lượt xuất hiện trên màn hình thủy tinh, chúng nhanh chóng được phần mềm máy tính đưa ra so sánh với những bức hình được đăng tải lên mạng bởi tên người dùng ‘Quocchien_bn’ kia. Dựa vào những điểm tương đồng, Anhien đặt tỉ lệ là phải trên 80% mới được chấp thuận. Chính vì thế mà đã có rất nhiều ngôi mộ bị loại trừ ra khỏi cuộc tìm kiếm.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đến hơn 15 phút sau đó, không biết có phải vì thời điểm trời quá tối mà ánh sáng lại không đủ nên hình ảnh thu được từ camera có chút khác biệt hay không mà những ngôi mộ trong khu nghĩa trang này đã hoàn toàn bị loại bỏ đi ra hết.

Anhien cũng hơi nhũn mảy, giọng khó chịu nói.

- “Trời tối quá chỉ huy ạ, ánh sáng đèn flash từ camera trên máy bay drone không đủ để thực hiện quay chụp ra hình ảnh chất lượng tốt. Muốn tìm kiếm, xác định bằng việc so sánh thông qua hình ảnh thì khó lắm.”

Rose cũng bị vấn đề này làm cho rơi vào trầm mặt. Nàng đưa tay chống lên trán, cúi đầu trầm tư suy nghĩ phương hướng giải quyết.

Sau một lúc, Rose liền đưa ra quyết định.

- “Tấn, có phải ngày hôm qua người đi trộm mộ ở khu nghĩa trang gần đây không?”

Nàng kích hoạt máy liên lạc rồi lên tiếng hỏi thăm, nhưng đối tượng liên lạc chỉ có một mình Đình Tấn mà thôi. Phòng chừng chuyện này quá mức riêng tư, có thể làm người khác xuất hiện ý nghĩ không tốt về Đình Tấn nên nàng cũng không muốn để những người khác trong đội biết được.

Đang tập trung truyền năng lượng [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] vào trong viên thủy tinh, nghe được giọng nói của Rose đột ngột truyền tới bên tai mình thì hắn cũng không kịp phản ứng lại.

Sau một lúc, khi phục hồi tinh thần của mình lại, hắn mới trả lời.

- “Ừ, đào một ngôi mộ gần đây. Ta cần cho việc chế luyện thuốc ma thuật.”

Hắn không hề phủ nhận chuyện này, dù sao Anhien cũng biết rõ việc hắn đã làm, Rose hỏi như vậy thì chắc cũng đã biết rõ rồi nên cũng không cần phải dấu giếm. Bất quá, vì để không bị hỏi nhiều, hắn bịa đại ra một lý do nào đó rồi ngắn gọn đáp lại Rose.

Tuy nhiên, không như Đinh Tấn suy nghĩ, Rose cũng không hề quan tâm tới mục đích đi trộm mộ của hắn. Nàng chỉ gấp rút hỏi lại.

- “Ngôi mộ mà người trộm nằm ở đâu?”

Hỏi bị bất ngờ vì thái độ của Rose, Đinh Tấn có chút tò mò nói.

- “Đi tận sâu vào trong khu nghĩa trang, nằm ở hướng 2 giờ. Làm sao? Có chuyện gì xảy ra à?”

- “Không có gì, cần tìm hiểu một số chuyện thôi. Sẽ nói rõ cho người sau. Người làm việc tiếp đi.”

Rose từ chối trả lời, nói đoạn nàng lập tức ngắt liên lạc với Đinh Tấn, sau đó chỉ huy Anhien điều khiển máy bay tới phương hướng mà Đinh Tấn đã nói.

- “Đây rồi!”

Có được sự chỉ dẫn của Đinh Tấn, Anhien rất nhanh thì đã tìm ra được nơi tọa lạc của ngôi mộ trong bức ảnh nàng tìm kiếm được trên mạng xã hội. Cần thận làm thêm một bước dò xét so sánh, nàng mừng rỡ lớn tiếng kêu lên.

- “Đúng là nó rồi chỉ huy.”

- “Ta thấy rồi, kiểm tra xung quanh xem có gì khác thường hay không?”

Rose bình tĩnh đáp lời, thế nhưng về mặt không kìm chế được niềm hưng phấn khi tìm ra được mục tiêu của nàng lại nói lên điều ngược lại.

Anhien theo mệnh lệnh của Rose điều khiển cho máy bay drone bay vòng quanh khu vực này để tìm kiếm trụ sở bí mật tổ chức Black Angel của T.O.A.

Thời gian hiện tại đã hơn sáu giờ chiều, mặt trời cũng đã lặn ở phía sau đường chân trời, ánh sáng cũng trở nên tối tăm đi rất nhiều. Nếu như không phải có gắn đèn flash ở trên camera và ánh đèn đường mờ ảo của khu nghĩa trang thì chắc có lẽ máy quay cũng không thể quay ra được hình ảnh gì.

- “Thử tìm ở khu vực nhà thổ xem, rất có thể cửa vào bí mật được giấu ở nơi đó.”

Quan sát màn ảnh một lúc, Rose phân tích những điểm quan trọng trong đầu rồi hạ đặt mệnh lệnh cho Anhien.

Ngay tức khắc, một chiếc máy bay drone được điều khiển bay tới khu vực ngôi nhà thổ để làm lễ tang khi chôn cất. Nhưng đúng vào lúc này, điều bất ngờ lại xảy ra.

‘Quạ quạ...’

Tiếng quạ kêu vang lên từ bên trong màn hình máy tính, tiếp theo sau đó thì màn ảnh camera bất thành linh chao đảo rất mạnh.

- “Chuyện gì vậy?!”

Rose bị giật mình, kinh hãi thốt lên một tiếng.

Anhien vội về mặt hoảng hốt, bàn tay lập tức đặt lên trên phím ảo gõ nhanh không ngừng nghỉ.

Một chiếc máy bay drone khác đang thực thi mệnh lệnh bay dạo xung quanh khu nghĩa trang và rà soát. Vừa xảy ra chuyện thì nó liền được cô nàng điều khiển bay tới vị trí nhà thổ để kiểm tra tình hình của chiếc máy bay drone xảy ra chuyện kia.

Màn ảnh của chiếc máy bay drone trong nhà thổ sau một hồi chao đảo lộn vòng, không thấy rõ được gì thì...

‘Phịch... cách cách cách...’

Âm thanh va đập vang lên từ màn ảnh đó, còn khung hình ảnh của chiếc máy bay drone kia đã nằm kề sát bên dưới mặt đất. Ánh sáng đèn flash vẫn còn tiếp tục chiếu rọi khung cảnh ở phía trước máy quay cho thấy, chiếc máy bay drone trong nhà thổ đã bị đánh hạ.

- “Ta nghe có tiếng quạ kêu, rất có thể là có một con quạ xuất hiện rồi quấy phá máy bay trinh sát của chúng ta. Hai trong số bốn động cơ cánh quạt đã bị hỏng rồi thưa chỉ huy, chiếc máy bay drone này xem như xong rồi...”

Nhìn những thông số truyền về trên màn ảnh, về mặt Anhien trầm xuống, giọng ngưng trọng nói cho Rose nghe tình hình của chiếc máy bay drone trinh sát.

Nàng cũng không ngừng lại việc gõ phím, chiếc máy bay drone trinh sát còn lại cũng nhanh chóng được điều khiển bay tới khu nhà thổ. Đèn flash chiếu rọi qua cửa vào ngôi nhà, làm rõ khung cảnh ở bên trong. Trên mặt đất chính là chiếc máy bay drone đang bốc lên khói trắng, ở ngay bên cạnh nó đang đứng một con quạ đen có kích cỡ rất to lớn.

- “Là con quạ của T.O.A!”

Hai tay Anhien bung miệng hô to một tiếng. Cả Rose cũng trợn mắt lên kinh ngạc, nắm tay siết chặt lại, tim đập nhanh lên không ít.

Con quạ đen đang cúi đầu, dùng chiếc mỏ lớn và cứng như sắt thép của nó mổ lên trên chiếc camera gắn trên máy bay drone đã bị nó đánh hạ trước đó. Trông giống như con quạ thật sự biết được món đồ vật đó có tác dụng là gì vậy.

‘Quạ quạ...’

Bị ánh sáng chiếu rọi lên người, con quạ lập tức xoay đầu nhìn sang phương hướng của nguồn ánh sáng. Nó kêu lên một tiếng rồi đập cánh bay về phía chiếc máy bay drone này.

- “Chạy mau! Nó muốn phá luôn chiếc máy bay này của chúng ta đấy. Đừng để cho nó bắt được.”

Rose hốt hoảng, vội vàng vỗ vai Anhien, lên tiếng nhắc nhở.

Bất quá, cần thiết sao? Anhien dĩ nhiên hiểu rõ ý đồ của con quạ. Cô nàng ngay khi trông thấy nó vỗ cánh thì đã lập tức điều khiển, ra lệnh cho máy bay phóng ngược trở về phía sau.

‘Vù vù vù... Phàn phật... Quạ...’

Tiếng gió lùa không ngừng truyền ra từ chiếc máy tính do gió mạnh đang lùa vào chiếc micro gắn trên máy bay. Trộn lẫn với âm thanh đó lại là tiếng chim quạ kêu vang vọng từ phía xa. Những thứ đó như muốn cho hai người biết con chim quạ đen kia vẫn còn đang truy đuổi gắt gao ở phía sau.

Tuy nhiên Rose lại phát hiện ra được một điều, tiếng con chim quạ đen kia vang vọng dường như có cường độ âm thanh càng lúc càng trở nên lớn hơn.

Như vậy càng chứng tỏ thêm cho nàng biết một chuyện, rằng con chim quạ đen kia đang kéo gần khoảng cách với chiếc máy bay drone này.

Tuy rằng chuyện đó diễn ra rất chậm nhưng theo thời gian trôi qua thì tốc độ của con quạ sẽ càng trở nên nhanh hơn, cứ thế thì việc chiếc máy bay drone này bị bắt lại được cũng chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

- “Anhien, nhanh cho máy bay luôn lách qua chướng ngại vật đi!”

Nàng không chần chờ chút nào mà ra lệnh cho Anhien làm ra phương án ứng đối.

Anhien ngay tức khắc gõ phím lập ra những dòng lệnh, để cho máy bay drone lựa chọn những khu vực có nhiều cây cối và chướng ngại vật để bay vào. Với bốn chiếc cánh quạ và một hệ thống điều khiển bằng siêu máy tính, cùng với một kích cỡ khá nhỏ nhắn, chiếc máy bay drone này dĩ nhiên sẽ có độ linh hoạt cao gấp nhiều lần so với con quạ đen kia.

Chính vì thế khi mà chiếc máy bay drone luôn lách vào trong những khe hở giữa những cành cây rậm rạp trong khu nghĩa trang, ưu thế của nó đã được phát huy ra nhiều hơn, con quạ kia truy đuổi theo càng lúc càng trở nên khó khăn.

‘Quạ quạ quạ...’

Tiếng con quạ đang kêu gào như muốn nói cho Anhien và Rose biết rằng nó đang rất tức giận. Nhưng mà con quạ cũng chỉ có thể bắt lực nhìn lấy chiếc máy bay drone càng lúc càng bay xa ra ngoài khu nghĩa trang.

- “Phù... nguy hiểm thật...”

Nghĩ rằng mọi chuyện đã an toàn, Anhien vỗ vỗ bộ ngực nhỏ của mình, thở phào ra một hơi nhẹ nhõm.

Rose cũng dần dần buông lỏng nắm tay đang siết chặt của nàng. Bề ngoài của nàng tuy vẫn không đổi sắc, nhìn không ra được nóng lạnh nhưng khi thấy lòng bàn tay lại đầy những vết lõm do móng tay bấm sâu lên trên đó mới biết vừa nãy nàng đã căng thẳng đến mức độ nào.

Hai chiếc máy bay drone này tuy rằng đã bị đánh hạ, mất đi một chiếc, Rose lại muốn cho bỏ chạy một chiếc không phải là do nàng tiếc rẻ giá trị của chiếc máy bay drone này.

Mà bởi vì nếu để cả hai chiếc máy bay drone đều rơi vào trong tay của kẻ địch thì khả năng đối phương có thể tra ngược tín hiệu đầu vào cuối cùng, từ máy bay trinh sát đến trụ sở nhà nghỉ của bọn họ, sẽ trở nên cao hơn không chỉ giống như là một cộng một thôi.

Chính vì vậy mà Rose mới khẩn trương, lo lắng như vậy khi trông thấy con quạ truy đuổi theo chiếc máy bay drone.

Hiện tại, tiếng quạ kêu truyền ra từ trong màn hình máy tính đã vọng lại rất nhỏ rồi. Điều đó cũng có nghĩa là khoảng cách giữa đôi bên đã cách nhau rất xa, Rose và Anhien cũng hạ xuống tâm trạng của mình.

Nhưng sự việc không chỉ ngừng lại tại đó như bọn họ tưởng tượng...

Trong lúc chiếc máy bay cấp tốc hướng ra phía bên ngoài khu nghĩa trang mà bay đi thì trên con đường vắng đi tới nơi này cũng đang có một chiếc xe Limousine, trông hết với chiếc xe mà cả nhóm đã sử dụng để đi tới quán bar, đang chậm chạp chạy tới và đỗ lại ngay trước cổng vào của khu nghĩa trang.

Tên tài xế mặc đồng phục áo comple đen nhanh chóng đi ra ngoài, rồi chạy vội xuống mở cửa cho người đang ngồi ở khoang xe phía sau.

Một bàn chân mảnh khảnh mang giày cao gót đen lộ ra khỏi cửa xe, sau đó là một bóng dáng cao gầy với mái tóc màu vàng óng chậm chạp bước ra khỏi khoang sau của chiếc Limousine.

‘Vù vù vù...’

Chiếc máy bay drone cấp tốc hướng về phía cổng khu nghĩa trang bay ra ngoài mà không hề hay biết có người đang ở phía bên ngoài.

Cô gái giống như đã nghe được tiếng cánh quạt ma sát với không khí. Nàng nhú nhú đôi chân mày xinh đẹp của mình, đầu hơi ngẩng lên, mắt nhìn đúng về phương hướng mà chiếc máy bay drone đang bay tới.

- “Tiểu thư, có chuyện gì hả?”

Đang lúc nàng chăm chú nhìn nơi đó thì đột nhiên có giọng một người đàn ông truyền tới.

- “Hình như có vài con ruồi đang bay xung quanh đây...”

Cô gái liếc nhìn tên đàn ông ở bên cạnh mình lạnh nhạt nói một tiếng.

Gã đàn ông với cặp mắt xanh biếc như màu của biển và mái tóc dài để xỏa che phủ hai bên má nghe được lời của cô gái thì biểu hiện liền trở nên kinh ngạc, sau đó thì đôi thành sợ hãi. Kẻ này không phải ai khác chính là gã đàn ông T.O.A mà nhóm Đinh Tấn và Rose đã bắt gặp và va chạm ở quán bar đêm hôm trước đó.

Nếu như trông thấy bộ dáng lúc này của hắn, có thể bọn họ sẽ bị kinh ngạc và bất ngờ rất nhiều. Bởi vì rất khó có thể tưởng tượng làm sao một kẻ có thực lực mạnh mẽ, bá đạo như thế lại có biểu hiện sợ hãi như vậy.

Chỉ nhàn nhạt liếc nhìn T.O.A một cái, cô gái kia cũng không nói gì thêm mà thu hồi lại ánh mắt của mình. Bàn tay nàng nhấc lên rồi vung nhẹ một cái.

Chiếc máy bay drone đang thẳng tắp bay nhanh ra phía bên ngoài khu nghĩa trang thì bất thành linh như đụng trúng phải một bức tường vô hình.

‘Ầm... Rắc rắc rắc...’

Tốc độ quá nhanh làm lực va chạm rất mạnh, chiếc máy bay không thể chịu đựng nổi lập tức bị phản lực đánh bay ngược trở lại. Toàn bộ phần trước của nó hoàn toàn bị bể nát.

‘Tút... Rè rè rè...’

Ngồi trong phòng tại nhà nghỉ, Anhien và Rose mới vừa thổi phào một cái thì đột nhiên nghe được một âm thanh va chạm. Sau đó màn hình chiếu khung hình ảnh truyền từ camera gắn trên chiếc máy bay drone kia đột nhiên tắt ngóm đi, không còn bất kỳ tín hiệu nào nữa.

- “Ồ...”

- “Có chuyện gì xảy ra vậy Anhien?!”

Cả hai người, Rose và Anhien đều bị bất ngờ, không kịp phản ứng lại với tình cảnh xảy ra đột ngột này.

Anhien vung tay gõ lên bàn phím những câu lệnh. Đến khi nhìn thông tin trên màn hình máy tính đang hiển thị, gương mặt của nàng liền trở nên trắng xám, miệng lắp bắp tràn đầy khó tin.

- “Không... không thể nào, làm sao lại xảy ra va chạm chứ?! Máy bay của chúng ta đã xảy ra va chạm và mất tín hiệu rồi thưa chỉ huy.”

Vừa nói nàng vừa tua đoạn phim trở lại thời điểm mà camera gắn trên máy bay đã truyền về tín hiệu cuối cùng trước đó để kiểm tra lại.

...

Trong khi đó ở tại khu nghĩa trang, cô gái khi sau khi vung tay xong thì cũng không ngừng lại động tác trên tay của mình. Nàng siết chặt dqyO354b nắm tay và đưa ra trước mặt mình như đang nắm lấy vật gì đó.

Tiếp đó nàng từ từ đưa nắm tay về trong lồng ngực mình và rồi... điều kì diệu đã xảy ra. Xác của chiếc máy bay drone bị bể nát lơ lửng bay về phía nàng một cách chậm rãi.

Nếu Đinh Tấn có mặt ở đây và trông thấy tình cảnh này, hẳn chắc chắn sẽ bị kinh ngạc không ngớt bởi lẽ đây chính là kỹ năng “Không Vật Thuật” mà hắn vẫn thường hay sử dụng kia mà.

T.O.A nhìn thấy chiếc máy bay drone thì cũng trợn mắt lên vì ngạc nhiên. Bên cạnh hắn bây giờ đã có thêm một tên đàn ông mập mạp khác, biểu hiện cũng tương tự không khác nhau là mấy.

Bọn họ không hiểu vì sao đột nhiên lại có một chiếc máy bay drone ở đây vào thời điểm này. Trên trán và cả thân thể của hai người này đang nhanh chóng rỉ ra từng giọt mồ hôi lạnh.

Bất chợt, bọn họ như nghĩ đến điều gì đó mà cả thân thể đều cảm thấy lạnh lẽo như bị bỏ vào trong hầm băng. Đầu bọn họ cúi thấp không dám ngẩng mặt lên, chẳng khác nào một đứa trẻ vừa làm ra lỗi lầm bị người lớn phạt.

- “Các ngươi suy nghĩ đi rồi một chút nữa cho ta lời giải thích.”

Cô gái trẻ nhàn nhạt nói một tiếng, không hề nhận ra được cảm xúc của nàng đang vui hay đang giận. Đồng thời nàng vung tay, vứt xác chiếc máy bay drone mà mình đang cầm về phía T.O.A.

Không quan tâm đến biểu hiện của T.O.A và gã đàn ông béo mập, nàng cất bước đi thẳng vào bên trong khu nghĩa trang.

‘Quạ quạ quạ...’

Con quạ đen kia lúc này mới đuôi tới cổng ra của khu nghĩa trang. Khi trông thấy cô gái tóc vàng, đôi mắt của nó dường như lóe lên một tia sáng hưng phấn.

Nó vội vàng đập cánh giảm lại tốc độ của mình, hạ dần độ cao rồi đáp xuống trên vai của cô gái.

Tựa như chó gặp phải chủ nhân của mình, con quạ kêu vài tiếng, đầu thì cọ nhẹ vào gò má trắng mịn của cô gái trẻ.

- “Hi... Thế nào rồi? Bọn chúng cho ngươi ăn chưa?”

Cô gái trẻ mỉm cười rạng rỡ, gương mặt thánh thiện, thuần khiết như một thiên thần. Nàng đưa tay lên vừa vuốt đầu con quạ vừa cất giọng mà nói. Rất khó để tưởng tượng, một cô gái như vậy lại làm cho một con quỷ dữ như T.O.A cảm thấy sợ hãi.

‘Quạ quạ quạ...’

Con quạ đen hưng phấn kêu lên mấy tiếng, như đáp lại lời của cô gái.

Một người một chim cứ như vậy nhàn nhã bước vào bên trong khu nghĩa trang đầy tăm tối. Phía sau là ba người T.O.A, gã đàn ông mập mạp và tên tài xế lái xe đang đổi bước đi theo sau, với một khoảng cách nhất định không quá xa cũng không quá gần.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 318: Tiến vào khu nghĩa trang

Trong căn phòng làm việc ở nhà nghỉ, Anhien và Rose sau một hồi kiểm tra lại dữ liệu trên máy tính thì gương mặt không khỏi trở nên càng trầm trọng hơn.

- “Chúng ta phải hành động ngay thôi. Anhien, người ở lại cùng với Hung và Cuong thu dọn chúng ta sẽ chuyển sang phương án dự trù, rời khỏi nơi này.”

Sau một hồi kiểm tra và xác nhận rằng, cả hai chiếc máy bay drone trinh sát kia đều đã bị đánh hạ, Rose không hề chần chừ mà hạ đặt mệnh lệnh.

- “Vâng thưa chi huy!”

Anhien gật mạnh đầu, lên tiếng đáp lại. Nàng lập tức xoay người, bắt đầu thu dọn đồ đạc máy tính và thiết bị công nghệ cao trong căn phòng này.

Không ngừng lại tại đó, Rose tiếp tục kích hoạt máy liên lạc rồi lên tiếng thông báo cho những người còn lại trong đội.

- “Đã phát hiện ra được vị trí của kẻ địch, bước kế tiếp của nhiệm vụ bắt đầu thực thi. Tất cả nhanh chóng chuẩn bị đồ đạc rồi tập hợp tại phòng khách, chúng ta sẽ rời đi nơi này sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ.”

Trong lúc nói chuyện, nàng đã cất bước đi ra bên ngoài căn phòng làm việc này, để lại Anhien một mình một người trong căn phòng làm nhiệm vụ thu dọn đồ đạc của mình.

Có được mệnh lệnh thông báo của Rose, 13 người còn lại trong căn nhà nghỉ không chậm trễ chút nào ngừng ngay lại mọi hoạt động đang dang dở của

mình, bắt tay vào thu xếp hành lý.

Riêng có tiểu đội đặc nhiệm 101 của Vansy và đội gián điệp của Rose thì càng chuyên nghiệp hơn. Bọn họ thậm chí còn làm thêm một bước tiêu hủy những vật dụng đã sử dụng qua, xóa đi dấu vết chứng minh cho sự tồn tại của bọn họ trong căn nhà nghỉ này.

Rose phải gấp rút nhanh chóng hành động là vì hai chiếc máy bay đã bị phát hiện và đánh hạ thì việc bọn người của T.O.A bị đánh động là chuyện đương nhiên.

Chính vì thế mà sẽ có hai khả năng xảy ra, một là đối phương sẽ âm thầm thu dọn, xóa dấu vết rồi rút đi khỏi khu nghĩa trang đó. Còn khả năng thứ hai là đối phương sẽ tụ tập người tiến công thẳng đến khu trụ sở nhà nghỉ này của cả nhóm.

Cả hai khả năng đều sẽ làm cho Rose và cả nhóm rơi vào tình thế bị động phòng thủ. Đó là điều mà nàng không muốn nhìn thấy nhất. Cho nên nàng mới đưa ra quyết định chia quân hai đường.

Làm một người gián điệp khi đi làm nhiệm vụ thì kế hoạch lúc nào cũng phải dự trù ra thêm một hoặc hai phương án để đề phòng cho có tình huống bất trắc xảy ra như lúc này.

Đối với Rose cũng là như vậy. Khi đi đến đất nước Thụy Điển này để rà soát tình hình, sau đó tiếp nhận, đón đám người của Đình Tấn đến thì nàng đã chuẩn bị ra được hai kế hoạch chính và một kế hoạch trốn thoát. Và hiện tại thì chính là lúc mà kế hoạch dự trù của nàng phát huy ra tác dụng của nó.

Mất không quá 15 phút, toàn bộ 13 người khác đã có mặt trong căn phòng.

- “Huy Cường, ra chuẩn bị xe, chúng ta sẽ khởi hành. Nhóm đặc nhiệm 101 và nhóm [The Alliance] đi theo ta. Tất cả những người còn lại hỗ trợ Anhien rút khỏi nơi này tới căn cứ thứ hai theo như kế hoạch.”

Đứng trước mặt 13 người, Rose đồng dục cất giọng phân công công việc cho từng đội.

- “Lại có thêm căn cứ khác?!”

Ameerah nghe được lời nói của Rose thì cũng bị kinh ngạc không ít. Cô nàng há miệng trềng mắt, miệng bật thốt lên một câu để tỏ rõ sự tò mò trong lòng mình.

Làm một cô gái mới lớn, cũng chưa từng tiếp xúc với những kế hoạch tầm cỡ, phức tạp như thế này, Ameerah dĩ nhiên không thể nào nghĩ tới còn có một nơi trụ sở bí mật khác nên bị kinh ngạc thì cũng không có gì là lạ.

Những người còn lại thì cũng không có phản ứng gì quá khác thường.

- “Có ai có thắc mắc gì không?”

Rose cũng không quá bất ngờ về biểu hiện của Ameerah. Sau khi phân công xong nàng chỉ cất giọng hỏi lại, mắt quét nhìn gương mặt của từng người. Sau một lúc, thấy không ai có ý định muốn lên tiếng, nàng mới nói tiếp.

- “Tốt! Vậy thì lập tức hành động đi. Vũ khí nhớ bổ sung thêm, tuy rằng không hiện đại nhưng dù sao có vẫn còn tốt hơn không.”

‘Rõ...’

Mọi người đồng loạt hô to một tiếng như để lấy thêm chiến ý trước khi ra quân, sau đó phân chia ra làm hai đường, đi làm nhiệm vụ đã được Rose phân công.

- “Tấn!”

Rose lên tiếng kêu gọi Đình Tấn.

- “Có chuyện gì?”

Về mặt ngạc nhiên một chút, hẳn không hiểu vì sao Rose lại gọi mình.

- “Có thể nói cho ta biết, người đi trộm mộ để làm gì không? Là để triệu hồi ra mấy con Bộ Xương vong linh kia hả?”

Có chút ngập ngừng, Rose tò mò hỏi.

- “Không phải. Là để làm chuyện khác quan trọng hơn. Có thể xong nhiệm vụ này hoặc trong thời gian rảnh rỗi nào đó, ta sẽ lại tách nhóm ra đi làm chuyện riêng của ta.”

Đình Tấn lắc đầu, thẳng thắn đáp lại.

Trông bộ dáng không giống như đang cố tình giấu diếm của Đình Tấn, Rose trầm ngâm một chút rồi gật đầu ra hiệu xem như mình đã hiểu. Nàng chỉ là hơi tò mò về việc có phải hẳn sử dụng tà thuật để triệu hồi người chết hay không.

Dù sao những thứ đó cũng là rất ghê tởm, không phải thuần túy là sức mạnh bản thân mà là dựa vào những yêu thuật, quỷ quái cổ xưa mà thôi. Nhưng không biết cũng không sao, chỉ cần Đình Tấn không đối đầu với cả thế giới thì mọi chuyện xem như có thể chấp nhận được.

Trò chuyện vài câu với Rose, Đình Tấn cũng không tiếp tục ở lại với nàng. Sau lần chiến đấu với T.O.A, hắn cần một con món vũ khí phòng thân tốt hơn con dao găm gọt hoa quả này.

Nếu như lần trước đó hắn sử dụng một thanh dao găm quân dụng thì chắc có lẽ cái lưỡi đầu răn ở gương mặt phía sau đầu của T.O.A đã bị chặt đứt rồi.

10 phút sau...

Cả nhóm 12 người do Rose chỉ huy, sau khi đã thu dọn và chuẩn bị đầy đủ trang thiết bị cho bản thân thì đều chạy ra bên ngoài.

Từng người một thay phiên nhau leo lên chiếc xe Hummer gắn động cơ phản lực đang bay lơ lửng bên ngoài cửa nhà nghỉ. Đây chính là phương tiện di chuyển mới mà Huy Cường đã đổi ở cửa hàng cho thuê xe trước khi về căn cứ.

Kích cỡ bên trong khoang xe cũng khá rộng lớn đủ cho 25 người cùng ngồi vào bên trong nên cả nhóm cũng không sợ chật chội. Tuy nhiên, có một điều làm chiếc xe này trở nên đặc biệt hơn là bởi vì động cơ của nó tương đương với 200.000 mã lực, kèm theo đó là một lớp vỏ bên ngoài được làm bằng một loại hợp kim chống đạn rất chắc chắn.

Riêng có ba người Anhien và hai anh em Hung, Cuong sau khi thu dọn đồ đạc xong thì đã leo lên một chiếc xe tải khác rồi đi khỏi khu nhà nghỉ trước. Bọn họ phải tới khu vực căn cứ khác để bày biện máy móc, chuẩn bị tác chiến.

Đếm đủ quân số là 12 người đã lên xe đầy đủ, Huy Cường nhấn chân ga, lái xe vọt đi về phía khu nghĩa trang theo sự chỉ dẫn của Rose. Thời gian gấp rút vì không muốn để cho đám người của T.O.A kịp rút đi nên Huy Cường gần như phải tập trung toàn lực lái xe với tốc độ nhanh nhất mà hắn có thể.

Động cơ phản lực mạnh mẽ làm chiếc xe bay lên trên không, khoảng cách gần ba mét so với mặt đường. Cũng may lúc này trời đã bắt đầu tối đen đi, đường cũng khá vắng vẻ nếu không chắc có lẽ cảnh sát cũng không để yên cho Huy Cường lái xe nguy hiểm như vậy.

Ngồi trên xe, tranh thủ lúc mọi người còn đang rảnh rỗi, Đình Tấn lấy từ trong túi áo ra 15 phần túi da, bên trong đó là để chứa đựng 30 viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’.

Sau khi phá hư hơn một nửa phần nguyên liệu chế tạo, số 30 viên thủy tinh ‘Lôi Lê Kết Tinh’ này chính là toàn bộ những gì mà hắn đã dùng phần còn lại của đồng nguyên liệu để chế tạo ra được.

Đưa ra cho những người trong tiểu đội của mình mỗi người một túi, Đình Tấn lên tiếng nói giải thích cho bọn họ biết công dụng của nó. Đồng thời cũng như là giải thích với những người khác trong nhóm.

- “Đây là bom điện mà ta đã chế tạo được. Sức công phá không thua gì một quả bom áp suất loại nhỏ, nhưng hiệu quả lớn hơn nhiều, tác dụng có thể so sánh với một quả bom EMP. Các người mỗi người cầm hai quả đi, khi nào gặp nguy hiểm cứ bóp nhẹ nó một cái rồi ném về phía kẻ địch.”

Vì không muốn để lộ ra việc trang bị trong trò chơi còn có thể chế tạo ra ngoài hiện thực, thế nên hắn đã bịa ra một cái tên. Nói đoạn, hắn vung tay vạt từng túi da về phía những người còn lại trong xe.

Gương mặt bọn họ đều là một mảnh ngờ vực, khó tin giống nhau sau khi đã lấy ra viên thủy tinh chứa bên trong túi da ra quan sát. Bởi vì nhìn bề ngoài viên thủy tinh nhỏ nhắn, tản ra ánh sáng màu trắng pha tím này bọn họ cũng không thể nào tin được liệu nó có thật sự mang sức phát hoại như bom áp suất và bom EMP như lời quảng cáo của Đình Tấn hay không.

Tuy nhiên, có một người trong số bọn họ lại biết được điều đó.

- “Thật là một nguồn năng lượng mạnh mẽ, ta có thể cảm nhận được năng lượng lôi thuộc tính đang cuồng bạo ở bên trong viên thủy tinh này! Người làm thế nào mà lại có thể dồn năng lượng lôi thuộc tính vào trong viên thủy tinh này vậy?”

Gương mặt trợn tròng, Đỗ Lễ gần như hét lên. Bàn tay đang cầm viên thủy tinh ‘Lôi Lê Kết Tinh’ của hắn cũng đang run lên không biết là vì kích động hay sợ hãi. Nhưng có một điều là ánh mắt của hắn bây giờ nhìn về Đình Tấn đã không còn lười biếng như trước đó nữa mà mang theo tràn đầy cuồng nhiệt.

Hắn cảm nhận được bởi vì chỉ có hắn là người duy nhất mang theo dị năng liên quan đến nguồn năng lượng đang tích trữ bên trong những viên thủy tinh kia mà thôi.

- “Không có gì, bí thuật của ta mà thôi.”

Đình Tấn nhàn nhạt trả lời lại, tay đưa ba chiếc túi da còn thừa lại sau khi phân phát trả lại trong túi áo.

Đỗ Lễ nghe hắn nói vậy thì gương mặt không khỏi ỉu xiu xuống. Mắt hắn đảo vòng quanh một chút sau đó mới ngáp ngừng mà nói.

- “Ta... ta... người muốn thế nào mới chịu nói?”

Bộ dạng của hắn không khác nào một cô nữ sinh chuẩn bị hiến thân để đạt được điều kiện gì đó với kẻ xấu.

- “Phi... người đừng có làm cái bộ dạng như vậy được không? Trông thật ghê tởm quá đi.”

Trần Hạo nhìn biểu hiện buồn nôn của Đỗ Lễ cũng không nhịn được lên tiếng khinh bỉ hắn một tiếng. Ánh mắt của những người khác trong xe nhìn về phía Đỗ Lễ và Đinh Tấn dường như đã có phần khác đi rồi.

Giống như đã cảm nhận được ý đồ trong những ánh mắt kia, Đinh Tấn cũng lạnh cả người, nổi da gà, vội vàng lên tiếng cắt đứt liên hệ với Đỗ Lễ.

- “Đừng có nói điều kiện. Ta không thể dạy chứ không phải là ta không muốn dạy người. Ngừng chuyện này ở đây đi!”

Rose nhìn Đinh Tấn có chút rối rắm như vậy thì cũng không nhịn được phì cười một tiếng. Không khí căng thẳng trong xe như được sự việc này xoa dịu đi không ít.

- “Tới nơi rồi...”

Một hồi sau, Huy Cường bắt chợt lạnh giọng lên tiếng.

Khoảng cách từ nhà nghỉ đến khu nghĩa trang cũng không xa lắm, chỉ khoảng hơn 20 km mà thôi. Với tốc độ và khả năng lái xe thần thánh của ‘Kẻ vận chuyển’ Huy Cường thì chỉ mất không đến 20 phút, chiếc xem Hummer không lồ đã dừng lại ở một khúc cua trên đường, cách cổng lối vào của khu nghĩa trang khoảng 30 mét.

- “Mọi người theo sát nhau, không được tự ý tách ra khỏi khu vực này. Anhiên một lúc nữa mới có thể hoàn thành việc chuẩn bị nên chúng ta sẽ không thể nào biết được rõ địa hình của khu vực này đâu. Lợi thế về địa hình đã rơi vào tay kẻ địch nên các người phải cẩn thận.”

Rose nghiêm giọng, lên tiếng nhắc nhở từng người. Vừa nói nàng vừa đưa tay mở cửa, dẫn đầu đoàn người bước xuống xe.

Đứng bên cạnh cửa chờ cho mọi người đã hoàn toàn rời khỏi xe, nàng mới tiếp tục lên tiếng phân công nhiệm vụ.

- “Nhóm của Vansy phía bên trái, mọi người bắt cặp đi cạnh nhau, giữ khoảng cách trong vòng năm mét trở lại. Bắt đầu tìm kiếm lối vào trụ sở bí mật của kẻ địch. Nếu có phát hiện hoặc bị gặp bất trắc thì phải lập tức thông qua máy liên lạc thông báo cho người khác. Rõ chưa? Hành động đi.”

Do Huy Cường phải ở lại trông xe đề phòng có bất ngờ xảy ra thì vẫn còn có thể kịp thời rút đi nên hai nhóm người gộp lại cũng chỉ có 11 người mà thôi.

Sau khi bắt cặp đồng đội cho mình, cả nhóm chỉ có Louis, Đinh Tấn và Rose là thừa lại, vì vậy mà cả ba người chỉ có thể lập thành một đội.

Cả nhóm phân tán ra, leo qua hàng rào của khu nghĩa trang, nhanh chóng đột nhập vào bên trong. Đỗ Lễ và Hieman là một cặp, Vansy lại đi với Trần Hạo, Tiêu Phuong cùng Ameerah hai đôi thủ từng chiến sống chết với nhau không ngờ lại thành một đội ngay lúc này. Cuối cùng thì David và Terrell vẫn giữ nguyên đội hình của mình.

Đinh Tấn vừa đi vào bên trong thì mắt không ngừng xoay chuyển để quan sát, ghi nhớ lại địa hình nơi này. Cây cối rất rậm rạp và cao lớn, giống như một khu rừng nguyên sinh.

Do trước đó khu nghĩa trang này không được quy hoạch rõ ràng thế nên dLmZ37KZ trên mặt đất vẫn còn có một số ngôi mộ không được chôn cất theo kiểu trồng cây sinh mệnh, và đa phần những tấm bia mộ đó đều được đặt lộn xộn khắp nơi.

Không gian bên trong khu nghĩa trang lúc này mang theo một mảnh trầm lắng, yên tĩnh không một tiếng động. Duy chỉ có đôi lúc, đột nhiên xuất hiện những con gió nhẹ, lay chuyển những tán cây tạo ra âm thanh xào xạt.

Đinh Tấn không rõ là vì buổi tối nên khí trời trở nên lạnh hay do khu vực này người chết tạo thành âm khí quá nhiều mà nhiệt độ trở nên hạ thấp xuống rất nhiều so với lúc hắn còn ở trên xe.

- “Điểm danh báo cáo.”

Một đường đi tới, ánh sáng mặt trăng và đèn đường dần dần bị những tán lá cây che khuất. Đến khi đã hoàn toàn không còn một tia ánh sáng nào, giờ bàn tay ra trước mặt cũng không thể nhìn thấy được năm ngón, ba người, Rose, Louis và Đinh Tấn chỉ có thể mở lên chiếc đèn pin nhỏ trong tay được chuẩn bị sẵn, đồng thời lên tiếng nói qua máy liên lạc với những người khác.

- “Đội Vansy, Trần Hạo nghe rõ.”

- “Đội Đỗ Lễ, Hieman nghe rõ.”

- “Đội Tiêu Phuong, Ameerah nghe rõ.”

- “Đội David, Terrell nghe rõ.”

Giọng nói của từng người lần lượt lên tiếng thông qua máy liên lạc mà vang lên bên tai của Rose, đồng thời khi nàng đưa mắt nhìn xung quanh cũng thấp thoáng thấy những ánh đèn trắng sáng lấp lóe sau những gốc cây to lớn, điều đó đã khiến cho tâm trạng đang lo lắng của nàng cũng đỡ hơn một chút.

- “Nơi này rất lạ...”

Louis chờ cho mọi người báo cáo với Rose xong thì mới cất tiếng, trầm giọng nói ra cảm giác của hắn.

- “Lạ thế nào?”

Rose ngờ vực lên tiếng hỏi lại.

Bất quá, Louis chỉ đáp lại bằng một cái lắc đầu và một câu trả lời huê vồn.

- “Ta không biết. Cảm giác trong lòng thôi, giống như có rất nhiều người ở nơi này vậy, nhưng mà ta lại không phát hiện được ai hết.”

Quả thật hắn không biết lý do gì mà trong lòng mình lại trở nên bồn chồn, khó chịu như lúc này.

Tuy nhiên, với Đinh Tấn thì khác. Làm một người đội trưởng, đã từng hợp tác, cùng tổ đội với Louis trong suốt nhiều năm chiến đấu trong tận thế, hắn biết rõ Louis có một loại cảm giác trời sinh của loài động vật. Rất có thể thứ đó bắt nguồn từ dòng máu Lycan đang chảy trong người hắn.

Cái cảm giác đó thậm chí còn mạnh mẽ hơn so với linh cảm giác quan thứ sáu của Đinh Tấn đã luyện thành nữa sau nhiều năm đùa chơi với tử thần nữa.

Nghĩ vậy, Đinh Tấn liền nhắm mắt lại, bắt đầu tán lán sóng tinh thần lực của mình ra xung quanh để cảm ứng xem có thứ gì đó đang ở nơi này không.

Nhưng đột nhiên...

Ngay khi hắn vừa phát ra sóng tinh thần lực chưa đến năm mét thì bất thành linh xung quanh vị trí của hắn dần dần xuất hiện một vài bóng người. Bọn họ trên mình ăn mặc đều là một mảnh rách rưới, lộn xộn, đầu tóc bù xù, da dẻ trắng xám, có khi còn bị lở loét trông rất ghê tởm.

Những con người này như những con zombie trong phim ảnh, lơ dờ cúi đầu đi lang thang xung quanh khắp nơi không có định hướng rõ ràng giống như một gã ma men say rượu.

Đinh Tấn cảm giác được những thứ này thì không tự chủ mà giật thót tìm một cái. Hắn lập tức mở trường mắt ra, dừng lại bước đi đứng im tại chỗ, gương mặt tràn đầy cảnh giác, giác giác ngó nhìn xung quanh như để tìm cho ra những thân ảnh mà hắn vừa cảm giác được lúc này.

Rose và Louis cảm giác được Đinh Tấn đã ngừng lại bước chân, nên liền chuyển hướng đèn pin rọi đèn pin về phía sau để kiểm tra. Phát hiện gương mặt của hắn đã lâm tím tím giọt mồ hôi trên trán, Rose vội vàng lên tiếng hỏi thăm.

- “Có chuyện gì vậy Tấn? Người phát hiện được gì sao?”

- “Không... không có gì... phát hiện một vài thứ kì lạ mà thôi.”

Lắc lắc đầu, Đinh Tấn đưa tay lên xoa xoa đi những vết mồ hôi trên trán, nhẹ giọng đáp lại. Thế nhưng hắn không nói rõ ra những thứ mà mình vừa nhìn thấy, bởi vì hắn không muốn làm cho những người xung quanh mình trở nên hoang mang.

Ngẫm nghĩ lại trong đầu thì đây đã là lần thứ hai hắn nhìn thấy những thứ kì quái như vậy ở khu nghĩa trang này. Trước đó đi đào mộ một lần, bây giờ lại thêm một lần nữa, hắn không khỏi nghi ngờ

- “Chẳng lẽ làn sóng tinh thần của mình lại có thể phát hiện những thứ siêu nhiên mà người khác mắt thường không nhìn thấy sao?”

Nghĩ vậy Đinh Tấn không kìm được sự tò mò. Hắn quyết muốn tìm hiểu cho ra lẽ điều bí mật này.

Hít sâu một hơi bình tĩnh lại tâm tình của mình, Đinh Tấn lại nhắm mắt, tán ra sóng tinh thần bắt đầu tập trung dùng tinh thần để cảm ứng, bước chân cũng không ngừng lại, tiếp tục đuổi theo đi sát bên cạnh Rose và Louis.

Rose và Louis cứ như vậy bước đi hai bên vai hắn. Ba người trong một đường đi thẳng về phía trước. Nhưng chỉ vừa bước đi không được bao xa thì chợt...

- “Khoang đã! Ngừng lại!”

Đinh Tấn đột ngột lớn tiếng kêu gọi một tiếng, tay giờ ra muốn chụp vào vai của Louis. Tất cả đều là vì hắn ‘nhìn’ thấy một bóng người đang đi tới trước mặt của Louis, nếu như tiếp tục đi thẳng thì hắn sẽ có thể bị va chạm vào đối phương.

- “Sao hội trưởng?”

Louis nghe Đinh Tấn kêu gọi thì ngơ ngác xoay người lại lên tiếng hỏi.

Thế nhưng Đinh Tấn thì chỉ ngơ ngác đứng tại chỗ không nói gì. Hắn lúc này đây đã dùng sóng tinh thần mà nhìn thấy được bóng người kia đang chậm chạp đi xuyên qua người Louis, tiến gần về phía hắn rồi lừng thững đi về phía xa xa.

Một hồi lâu sau, Đình Tấn mới kịp hoàn hồn lại. Hắn mở mắt ra, trông thấy Louis và Rose vẫn còn đang nhìn mình thì vội vàng lên tiếng giải thích.

- “Không có gì. Cảm ứng được một vật dưới chân người muốn nhìn kỹ xe nó là gì thôi.”

Hai người có chút ngờ vực rọi đèn xuống dưới mặt đất xung quanh mình kiểm tra nhưng đều không có phát hiện được cái gì. Có chút ngờ vực muốn hỏi lại Đình Tấn, nhưng phát hiện hắn đã cất bước đi tiếp nên cũng bỏ qua luôn cho ý nghĩ này.

Thế là ba người cứ một đường đi thẳng về phía trước, Đình Tấn trong dùng tinh thần đã nhìn thấy hơn cả trăm người và cũng đã đi xuyên qua hơn chục người. Hắn lúc này đây mới đưa ra suy đoán rằng, rất có thể những con người này đều đang tồn tại dưới dạng... linh hồn.

Nghe có chút khó tin nhưng hắn cũng chỉ có thể dùng phương hướng này để giải thích mà thôi. Vì dù sao sóng tinh thần cũng là một phần của linh hồn, nếu dùng nó để cảm ứng thì chắc rằng việc hắn nhìn thấy những linh hồn lạc lõng này cũng là một lẽ dĩ nhiên, hợp tình hợp lý. Tuy vậy nhưng hắn cũng không nói với hai người Louis và Rose.

Vừa đi hắn vừa cẩn thận quan sát tiếp những linh hồn lang thang này xem bọn chúng có gì đặc biệt hay không.

Nhưng lúc này, Louis lại tiếp tục lên tiếng.

- “Ta cứ có cảm giác như có ai đó đang quan sát mình vậy. Các người có cảm thấy như vậy không?”

Louis nhiu mày, vẻ mặt nhăn nhó, giống như hắn đang ở trạng thái căng thẳng tột độ.

Nguyên do đều là bởi vì cái cảm giác bồn chồn trong lòng hắn từ lúc đi vào khu nghĩa trang đến bây giờ chưa hề có dấu hiệu giảm bớt, mà thậm chí nó còn đang gia tăng lên khi càng đi vào sâu bên trong khu nghĩa trang.

Đình Tấn cũng cảm giác có chút là lạ nên liền toàn lực tản ra sóng tinh thần bắt đầu ra soát ở những khu vực xa hơn.

- “Người có bị bệnh không? Thương tích ngày hôm qua đã khỏi chưa? Nhưng mà sao ta không có cảm thấy gì hết vậy...”

Rose cũng quan tâm lên tiếng hỏi thăm Louis, nhưng thực chất là muốn trấn an hắn một chút, đưa ra những lý do hợp lý hơn vì nàng nghĩ ‘Có lẽ là do vết thương làm ảnh hưởng đến tâm trạng của hắn’.

Đang lúc hai người nói chuyện thì Đình Tấn đột nhiên xoay người về phía sau.

‘Soạt...’

- “À?!”

Hắn lớn giọng kêu gọi một tiếng, mắt nhắm lại nhưng đầu lại đang ngẩng lên như là đang nhìn chăm chăm về phía trên của một tán cây nào đó.

...

- “Hừ...”

Cũng ngay tại thời khắc Đình Tấn xoay người kêu gọi vào khoảng không thì tại một căn phòng tắm tối, đang có một cô gái tóc vàng ngồi trên một chiếc ghế dựa, cũng đồng thời mở miệng kinh ngạc kêu lên một tiếng.

- “...thật thú vị. Lại có thể phát hiện được sao.”

Nhưng không đến một giây sau, nàng liền nhoén miệng vừa cười vừa nói. Gương mặt tỏ vẻ rất hứng thú giống như một đứa con nít đã phát hiện ra được điều gì đó mới mẻ với mình vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 319: Tra khảo linh hồn

Đưa tay vuốt nhẹ mái tóc đẹp màu vàng óng tự nhiên rủ xuống ngang vai, cô gái mở miệng lầm bầm xong câu nói này thì bật người đứng dậy bước đi ra khỏi căn phòng.

- “Tiểu thư? Có việc gì cần cần dặn sao?”

Vừa bước ra khỏi cửa phòng, giọng nói của T.O.A liên vang lên bên tai nàng. Hắn lúc này đang đứng ngay ở bên ngoài, phòng chừng từ đầu hắn vẫn

luôn đứng nơi này để canh gác. Rất khó có thể tin, làm một người quyền lực như hắn lại trở thành kẻ canh cửa cho một cô gái.

Bất quá, cô gái cũng không có vẻ gì là kinh ngạc, dường như đã quá quen thuộc với chuyện gác cửa của T.O.A rồi. Nàng chỉ hơi vênh lên khoe miệng, lộ ra hàm răng trắng ngà và nụ cười giống như Thiên Sư.

- “Dẫn ta tới chỗ của tên tù nhân kia đi, nhân tiện ngươi đi báo cho Bull biết, có mấy con chuột nhắt đang lang thang trong lãnh địa của chúng ta luôn. Bảo hắn đi giải quyết nhanh gọn đi.”

Nhìn thấy nụ cười của cô gái, T.O.A không hề cảm thấy nàng có vẻ gì là giống với đang cười cả, ngược lại giống như là đang tức giận thì đúng hơn. Hắn hơi cúi đầu vội vàng đáp lại một tiếng.

- “Vâng, tiểu thư xin mời đi lối này.”

Hơi cúi người làm ra tư thế mời, chờ cho cô gái nhấc chân bước đi, hắn mới vội vàng bước nhanh đi trước dẫn đường. Vừa đi hắn vừa mở màn hình điện thoại trên tay liên lạc với Bull như trong lời nói của cô gái.

- “Chuyện gì?”

Gương mặt quen thuộc của gã đàn ông mập mạp đã cùng đến đây với T.O.A xuất hiện trên màn hình giả lập.

- “Có một vài con chuột xuất hiện ở bên ngoài. Tiểu thư muốn ngươi đi giải quyết chúng.”

T.O.A lên tiếng trả lời. Nghe nhắc đến hai chữ ‘Tiểu thư’ thái độ của tên Bull lập tức thay đổi 180 độ.

- “Được được. Ta đi ngay. Cơ mà ngươi với tiểu thư chuẩn bị tới phòng của tù nhân sao?”

Bull xoa xoa tay, gương mặt hèn mọn hỏi lại. Điều này không khỏi làm T.O.A có chút không hiểu ý đồ của đối phương.

- “Phải. Có chuyện gì?”

- “Không chỉ là... ta muốn tự tay làm thịt tên thầy tu đó thôi. Nên ngươi có thể xin phép tiểu thư, nhường phần kết liễu hắn lại cho ta không?”

Lấp bắp mà nói, tên Bull vừa chỉ lên gương mặt mập mạp của mình. Nơi đó đang một vết sẹo rất lớn, kéo dài từ trên trán hắn xuống đến tận bên dưới cằm, trông rất gớm ghiếc hết như một con rết đang bò trên đó.

Vết sẹo làm cho gương mặt T.O.A mập mạp của hắn càng trở nên dữ tợn lên thêm. Chỉ cần nhìn vết sẹo này thôi thì cũng đủ để tưởng tượng ra vết thương của hắn lúc chưa liền sẹo đã kinh khủng cỡ nào.

Tuy vậy nhưng gã T.O.A cũng không có thương tiếc gì cho đối phương. Hắn hừ lạnh một tiếng, chậm chạp mà nói.

- “Hừ... cho chừa cái tội của ngươi muốn giành hết công về phần mình. Nếu đã sớm thông báo cho ta biết thì cũng không đến nỗi phải lãnh một cái sẹo trên mặt như vậy đâu. Ngươi tự đi mà cầu xin, ta không biết, cũng không muốn làm.”

Tuy rằng chế nhạo, nhưng giọng điệu bên trong lời nói của T.O.A lại mang theo một chút gan tị. Rất dễ nhận ra hắn cũng rất không hài lòng với cách làm của Bull.

- “Được rồi, bảo hắn đi làm việc đi T.O.A. Ta chấp nhận yêu cầu của hắn.”

Dường như đã nghe được lời T.O.A và Bull đối thoại với nhau, cô gái trẻ lên tiếng nhàn nhạt nói.

- “Vâng, vâng, cảm ơn tiểu thư. Ta nhất định sẽ hốt gọn một mẻ, không để mấy con chuột đó chạy thoát như T.O.A đã làm đâu. Ngài cứ yên tâm giao cho ta. Ta đi ngay đây, ahahaha...”

Trong sự kinh ngạc của T.O.A, Bull về mặt chuyển sang mừng như điên, gấp rút mà nói, mà hứa hẹn giống như sợ rằng cô gái sẽ đổi ý ngay vậy. Khi nói xong hắn còn cười lớn một tiếng, ánh mắt liếc nhìn T.O.A qua màn hình liên lạc chẳng khác nào muốn chế nhạo đối phương một cái rồi mới chịu gật gật đầu.

- “Tiểu thư! Hắn đã suýt chút nữa để kẻ địch xâm nhập vào thánh địa, còn cô tình giấu giếm không để cho người khác biết muốn tranh công một mình nữa. Ngài sao có thể dễ dàng bỏ qua cho hắn như vậy?!”

T.O.A không thể kìm chế cảm xúc của mình được nữa, đầu óc đã hoàn toàn bị cảm xúc chi phối. Hắn xoay người về phía sau, lớn giọng hét vào mặt cô gái trẻ. Đến khi phóng xuất hết những âm ức trong lòng, hắn mới tỉnh táo lại trong cơn hoảng sợ.

- “Ngươi không hài lòng với quyết định của ta?”

Gương mặt cô gái trẻ không hề có bất cứ biểu hiện cảm xúc nào mà nói.

- “Ta... ta...”

T.O.A lắp bắp không biết phải nói thế nào, gương mặt tràn ngập vẻ hoảng sợ. Thế nhưng ngay sau đó, hắn cũng không thể thốt ra một lời nào nữa.

Cô gái trẻ nhẹ nhàng nâng bàn tay thon nhỏ của mình lên như nâng một vật thể vô hình nào đó trên lòng bàn tay nàng. Cùng lúc đó thì T.O.A ở phía đối diện giống như bị ai đó túm lấy cổ họng. Cả thân thể hắn dần dần bay lơ lửng lên trên không khung.

- “Ta nghĩ dạo gần đây sống quen thuộc với cuộc sống bề trên làm người quên mất bản thân mình là ai và sức mạnh mà người có là ai đã ban cho rồi. Một lần này là lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng, nếu như còn lặp lại dù chỉ là một điểm nhỏ thì người tự kết liễu đi, đừng để ta ra tay.”

Nhẹ nhàng nói chuyện như tiếng gió thoảng qua tai, cô gái rất bình tĩnh làm người khác không thể nhìn ra nàng đang vui hay đang giận.

Nhưng với T.O.A thì hắn hiểu rằng, mình đang phải đối mặt với cái chết trong gang tấc nên vội vàng gạt đầu liên tục dù cho hành động đó rất khó khăn đối với tình trạng bị một bàn tay vô hình bóp cổ, treo lơ lửng trên không.

Thấy biểu hiện của T.O.A như vậy, cô gái trẻ cười mỉm một cái, lộ ra hai lúm đồng tiền rất xinh xắn. Nàng phẩy nhẹ bàn tay, như đang đuổi một con côn trùng đang bay trước mặt mình.

Chỉ trong chớp mắt, T.O.A giống như một cái bao cát bị ném bay về phía trước, đập mạnh thân thể lên mặt đất, lăn lộn mấy vòng mới ngừng lại được thân thể.

Tuy nhiên, hắn liền vội vàng đứng dậy ngay sau đó, không hề có một chút ý đồ muốn nằm ăn vạ trên đất chút nào.

Đứng thẳng lưng cúi đầu, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm xuống mặt đất bên dưới, không dám ngẩng lên nhìn thẳng vào cô gái trẻ dù chỉ là nhìn thoáng qua.

- “Đi thôi.”

Cô gái nhàn nhạt nói, bàn chân nhỏ, đáng người mảnh khảnh lại tiếp tục chậm rãi tiến về phía trước.

T.O.A giống như được đặt xá. Về mặt hắn mừng rỡ, xoay người đi nhanh để dẫn đường cho cô gái.

...

Trong khi đó tại ngay ở bên ngoài khu nghĩa trang. . .

‘Quạ quạ quạ...’

Tiếng chim quạ kêu vang lên như muốn đáp lại cho câu hỏi của Đinh Tấn. Hai người Louis và Rose không hiểu chuyện gì đang xảy ra, chỉ nghe Đinh Tấn kêu lên một tiếng thì lập tức theo phản xạ tự nhiên xoay người về phía sau, vội đèn soi về phương hướng mà hắn đang nhìn tới.

Trên một cành cây cao lớn ở phía sau lưng bọn họ không biết từ lúc nào lại xuất hiện một con quạ to lớn. Nó bị ánh đèn rọi vào thì có vẻ không được thích thú cho lắm, thế nên chỉ kêu gọi vài tiếng xong thì đập cánh bay đi.

- “Chỉ là một con quạ?”

Louis trầm giọng lên tiếng, tựa như đang nói cũng như đang muốn hỏi hai người còn lại.

Rose thì đang trầm mặt suy tư. Trông thấy con quạ này làm cho nàng liên tưởng đến hình ảnh T.O.A đối thoại với con quạ đen trong đoạn phim quay lại trong đồng tài liệu trộm được và cả con quạ đã đánh hạ hai chiếc máy bay drone trinh sát của nàng nữa.

Đinh Tấn lúc này vẫn nhắm mắt, vẻ mặt ngưng trọng như gặp phải đại địch. Lúc này hắn đột nhiên cảm giác có ai đó đang nhìn ở phía sau lưng mình nhưng đó lại không phải là ánh mắt đến từ những linh hồn đang đi lang thang kia.

Khi hắn bắt đầu tản ra sóng tinh thần, tập trung dò xét thì bất ngờ phát hiện có một nguồn năng lượng đã ngăn cản đường đi của sóng tinh thần, tạo ra một khoảng trống rất rõ ràng.

Thế nên hắn mới gạt mình quay lại kiểm tra, muốn nhìn bằng mắt thường của mình xem đó là vật gì. Phát hiện được nơi đó là một con quạ, hắn mới tiếp tục dùng sóng tinh thần để dò xét lại, nhưng rất tiếc không hề có cảm ứng được điều gì khác thường như lúc này.

- “Chắc là do ta nhầm lẫn mà thôi...”

Lắc lắc đầu mình, hắn thở nhẹ một hơi nói. Trong đầu âm thầm suy nghĩ:

- ‘Liệu có phải là do tiếp xúc quá nhiều linh hồn thể lang thang làm cho đầu óc của mình đã trở nên căng thẳng quá hay không?’

Nhìn xung quanh một vòng như muốn kiểm tra xem có vật gì đó khác lạ hay không, nhưng không gian đêm tối mờ mịt, chỉ có ánh sáng đèn pin không thể bao phủ được hết nên hắn cũng không phát hiện được gì.

- “Đi thôi...”

Kêu gọi mọi người một tiếng, Đình Tấn lại cất bước dẫn đầu đi trước.

- “Đi hướng này đi. Trước đó khi ta cử máy bay do thám tới nơi này thì phát hiện chỗ đó có một ngôi nhà thổ. Rất có thể lối vào trụ sở bí mật của bọn chúng nằm ở chỗ đó.”

Rose giơ tay chỉ về một hướng hơi lệch về bên cánh trái của Đình Tấn mà nói.

Nhắc tới nhà thổ, đột nhiên Đình Tấn lại nhớ đến nơi mà hắn đã đào mộ trộm ở khu nghĩa trang này.

- “Ừm, vậy thì tới nói đó đi. Chỗ đó cũng khá là đáng nghi.”

Hắn gật đầu tán đồng với ý kiến của Rose, bước chân chuyển hướng đi với phía nhà thổ.

Vì để đảm bảo an toàn, Rose kích hoạt máy liên lạc rồi thông báo với những người khác một câu.

- “Cả nhóm nghe rõ trả lời. Ta hiện tại sẽ chuyển sang hướng 11 giờ, những người khác nhớ giữ vững khoảng cách không quá năm mét để tiện hỗ trợ nếu xảy ra bất trắc.”

- “Đã rõ, đội Vansy đang chuyển hướng”

- “Đội Đỗ Lễ nghe rõ.”

- ...

Từng giọng nói vang lên, đáp lại tín hiệu của Rose. Ánh đèn pin trắng sáng lấp lóe trong màn đêm, khá bắt mắt trong khu nghĩa trang, đồng loạt thay đổi phương hướng một cách chậm chạp.

Đình Tấn cứ nhắm mắt mà đi tiếp, dù trời có tối đen như mực thì hắn vẫn không hề va đụng trúng phải một chướng ngại vật nào, bởi lẽ làn sóng tinh thần của hắn đã phát tán ra ngoài. Nếu như đem đi so sánh chắc có lẽ năng lực này của hắn cũng tương đồng với khả năng định hướng bằng sóng âm thanh của loài dơi.

11 người chậm rãi bước đi trong màn đêm tĩnh lặng, chỉ có tiếng bước chân đạp lên những ngọn cỏ, cành cây với lá khô rải rác trên mặt đất, làm vang lên những âm thanh sột soạt.

Tiếng gió lùa qua những tán cây nghe như giọng người đang than khóc, lại thêm những tán lá cây đung đưa theo ngọn gió gây ra tiếng vang xào xạt, cũng làm cho nhóm người Đình Tấn khó bề phân biệt ra được có ai đó đang ẩn nấp ở nơi này hay không.

Còn đối với những người như Ameerah thì chắc có lẽ không cần phải nói cũng biết, cô nàng cũng không hề chú ý đến có ai ở bên mình bởi vì từ lúc bước vào nghĩa trang này, nàng đi cầm đầu đi theo Tiêu Phuong một cách cứng nhắc.

Nhìn bộ dạng run rẩy, gương mặt tái nhợt của Ameerah, Tiêu Phuong kim lòng không được mà lên tiếng khuyên bảo.

- “Ngươi ổn chứ? Nếu sợ thì xin phép chỉ huy cho trở về xe nghỉ ngơi đi. Dù sao nơi này cũng có đông người, chỉ huy chắc cũng không trách ngươi đâu.”

- “Không cần đâu, ta có thể làm được. Hội trưởng đã nói, chỉ vượt qua nỗi sợ hãi mới có thể càng trở nên mạnh mẽ hơn!”

Ameerah gương mặt tuy vẫn còn tràn ngập vẻ sợ hãi, nhưng cô nàng lại quả quyết đáp lại.

Nghe nhắc đến Đình Tấn, Tiêu Phuong vẻ mặt liền thay đổi, tựa như đang muốn biểu thị ra một vẻ ‘Thì ra là hắn...’ vậy. Nàng cũng không tiếp tục khuyên bảo Ameerah nữa mà tiếp tục đi về phía trước theo ánh sáng lấp lóe ở xung quanh mình.

Những người còn lại trong đội đều là đàn ông con trai, ý chí tinh thần dĩ nhiên sẽ cao hơn nhiều.

Tuy cũng có người không quen thuộc với không khí u ám, âm lạnh nơi này như David nhưng nhiều lắm thì hắn cũng chỉ là bị đổ mồ hôi lạnh trên lòng bàn tay mà thôi. Chứ không đến nỗi run rẩy, trắng bệch mặt không còn chút máu như Ameerah.

Cả nhóm người bước đi trong không gian yên tĩnh, càng lúc càng tới gần nơi nhà thổ của khu nghĩa trang này.

Bọn họ len lỏi giữa những gốc cây, tán lá rậm rạp cùng với những tấm bia mộ người chết nằm rải rác, thừa thốt trên mặt đất mà không hề chú ý đến một chuyện.

Rằng ở trên một gốc cây đại thụ to lớn cách đó không xa lại đang có hai ánh sáng trắng lóe lên trong đêm rất đặc biệt, nhìn y hệt như một đôi mắt người.

...

Cũng tại thời khắc Đình Tấn và cả nhóm đang tới càng gần với khu nhà thổ thì cô gái trẻ và T.O.A đã tiến tới trước một tấm cửa được làm bằng những

thanh gỗ xếp lại với nhau và cố định bằng những miếng sắt, giống hệt như cửa phòng thời cổ xưa ở phương tây.

T.O.A bước tới đẩy mở cửa, đầu hơi cúi, tay giờ ra làm ra tư thế mời.

Cô gái trẻ không hề do dự chút nào cất bước đi vào bên trong căn phòng. Không gian bên trong tối đen như mực, chỉ có một tia sáng trắng mờ ảo như ánh trăng xuyên qua một kẽ hở, chiếu rọi vị trí ở giữa căn phòng, nơi đang có một người đứng tại đó.

- “Coi bộ cũng lì lợm gớm. Hắn đã khai chưa?”

Cô gái trẻ nhìn tên thanh niên đang bị treo ở giữa căn phòng, tay đưa lên vén tóc mai ra phía sau vành tai, miệng lạnh nhạt hỏi một câu.

- “Thưa tiểu thư, chúng ta đã nhốt hắn gần một tuần không ăn không uống, tra tấn đủ kiểu nhưng hắn vẫn chưa khai ra một chữ. Có vẻ như hắn không có ý định muốn nói cho chúng ta biết rồi.”

T.O.A cúi đầu đi theo ở phía sau, nhanh chóng đáp lại câu hỏi của nàng.

Không tiếp tục đặt câu hỏi, cô gái cất bước chậm rãi đi thẳng tới trước mặt tên thanh niên, nhìn hắn một lúc rồi cất giọng.

- “Ta, kẻ đến từ nơi tối tăm đó. Ta nhân danh quỷ dữ, kêu gọi những điều không thuần khiết ở tận sâu trong linh hồn của ngươi...”

Giọng nói của nàng đã trở nên trầm trầm, đã không còn trong trẻo, thánh khiết như trước đó nữa. Nàng nhắc lên bàn tay trắng nõn nà, thon nhỏ của mình rồi đặt lên trên đỉnh đầu của tên thanh niên.

- “...chính ta mới là chủ nhân của ngươi... chúa tể của những điều xấu xa. Vậy nên hãy đến đây và gặp kẻ chủ nhân của ngươi đi, hồi kẻ tôi tới hèn mọn kia...”

Nàng càng nói về sau thì giọng nói của nàng càng cất lên cao hơn, hệt như những thầy triệu hồn thời xa xưa đang kêu gọi cái gì đó. Đặc biệt hơn nữa là giọng nói của nàng lại giống như có thêm hai ba giọng nói khác trùng lặp, chất chồng lên nhau.

Trong lúc này, vẻ bề ngoài của nàng dần dần thay đổi, mái tóc vàng óc suông mượt như thác nước đỏ xinh đẹp, dần chuyển sang một màu trắng và trở nên khô héo đi rất nhanh. Móng tay trở nên dài hơn, làn da cũng chuyển đổi sang một màu xám như xác chết.

Cặp mắt xanh trong suốt cực kỳ thấu triệt kia cũng đang bị một màu trắng đục che lấp lại. Nếu Đinh Tân có mặt ở đây chắc sẽ bị kinh ngạc không kém vì mắt của cô gái này không khác gì với mắt của T.O.A lúc hắn biến hình thành quỷ dữ ở quán bar.

Sau lời kêu gọi của cô gái, tên thanh niên đang bị trói trên cây cọc gỗ chậm rãi ngẩng đầu lên, đôi mắt trợn trừng không thấy trông đen đâu, chỉ còn một màu trắng sát như đang nhìn về phía cô gái.

- “Nói cho ta biết lối vào thánh địa ở đâu!”

Cô gái trẻ cất giọng mà nói. Nếu chú ý kỹ có thể thấy trong tiếng nói của nàng có khoảng ba bốn âm thanh khác, có người trẻ, có người già, cả nam lẫn nữ.

- “Ồ... ở...”

Tên thanh niên này lắp bắp, ngập ngừng nói không ra lời không biết có phải là vì mệt mỏi không còn hơi sức để nói hay không nữa.

Tuy nhiên, cô gái lại biết rõ, đó là do đối phương vẫn chưa hoàn toàn bị mình khống chế. Ở sâu trong linh hồn, hắn đang cố gắng chống cự lại sự điều khiển của nàng.

- “NÓI! Ở ĐÂU?!”

Cô gái quát lớn một tiếng, âm thanh chói tai phòng chừng có thể làm vỡ nát cả tấm kính thủy tinh dày hơn 1 cm.

- “Ồ... ở... bên dưới... đá... đá... cổ...”

Có thể là vì tiếng quát của cô gái làm cho kinh sợ, tên thanh niên lập tức bật thốt ra một vài từ rồi rạc không rõ ý nghĩa.

Nhưng cô gái lại không hề hỏi nhiều về việc đó, chắc có lẽ nàng đã hiểu ra được hàm ý trong những lời mà tên thanh niên kia vừa nói. Nàng có vẻ trở nên hấp tấp, nôn nóng hơn, vội vàng nói thêm vào.

- “Làm cách nào kích hoạt lối vào?”

- “Dừng... dừng... máu... máu tươi... thuật... công...”

Tên thanh niên lại tiếp tục lắp bắp mở miệng nói ra một vài chữ. Nhưng giống như đã hoàn toàn dốc ra toàn bộ sức lực của mình, hắn khi vừa nói đến một từ ‘công’ thì lập tức gục đầu xuống không còn động tĩnh.

Cùng lúc đó, cô gái bất thành linh bị mất thăng bằng, cả thân thể vô lực ngã về phía sau. T.O.A kinh hãi vội vàng tiến tới đưa tay đón đỡ nàng, về mặt kinh hoàng hỏi thăm.

- “Tiểu thư, tiểu thư, người không sao chứ?”

Mái tóc trắng xơ xác dần dần trở lại màu vàng óc trước đó, cặp mắt cũng trở lại bình thường. Nàng dần dần khôi phục trở lại diện mạo vẻ bề ngoài ban đầu của mình.

- “Không... không có gì. Điều khiển linh hồn làm mất sức quá độ thôi.”

Giọng nói đã trở lại bình thường, tuy nhiên lại giống như mất đi toàn bộ sức lực, nàng thều thào, đứt quãng đáp. Có thể thấy, việc khống chế linh hồn của tên thanh niên đã làm nàng mệt mỏi đến mức độ không thể nói nên lời.

T.O.A nghe vậy thì cũng có chút yên tâm. Hắn vẫn đứng đỡ nàng tại chỗ để nàng nghỉ ngơi lấy lại sức.

Một hồi lâu sau, cô gái mới tiếp tục lên tiếng.

- “Đi thôi, đưa ta trở lại thánh địa. Chúng ta chuẩn bị tiếp đón ngài.”

Về mặt của nàng tuy rằng vẫn còn tái nhợt như bị thiếu máu, kiệt sức quá độ nhưng có một thứ còn được biểu hiện rất rõ ràng, đó chính là nụ cười hưng phấn và kích động.

- “Vâng! Mà... còn tên này thì sao? Ngài thật sự định giao lại cho tên mập kia giải quyết à?!”

T.O.A gật đầu tiếp nhận mệnh lệnh. Nhưng sau đó, hắn lại có chút ngập ngừng mà nói thêm vào.

Đột nhiên, T.O.A vừa nói dứt câu thì nụ cười trên gương mặt của cô gái bất ngờ tắt ngóm đi. Nàng liếc mắt nhìn hắn một lúc, điều này không khỏi làm cho T.O.A cảm thấy lạnh cả sống lưng, tim đập nhanh lên liên hồi.

- “Tiểu thư thứ lỗi. Ta buộc miệng mà hỏi thôi. Xin ngài bỏ qua.”

Hắn vội vàng cúi đầu, hạ giọng cầu xin.

Thấy biểu hiện của T.O.A như vậy, cô gái hừ lạnh một tiếng đáp lại.

- “Hừ... tên kia chưa chết, tinh thần và ý chí lực của hắn quá mạnh, còn chống lại được thuật điều khiển linh hồn của ta nữa. Nhưng may là vẫn lấy được lời khai của hắn. Giờ hắn đang bất tỉnh mà thôi, chuyện kia quan trọng hơn. Người mau đưa ta về thánh địa đi, đừng thất lạc hỏi nhiều làm gì.”

Có vẻ như nhắc đến chuyện ‘quan trọng’ lại làm nàng hưng phấn không kìm được, nên tâm trạng cũng vui vẻ hơn chút ít, bỏ qua chuyện của T.O.A.

Được đặt xá, T.O.A không dám hỏi nhiều nữa, vội vàng bế cô gái đứng dậy, nhanh chóng rời đi khỏi nơi phòng giam âm u này.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 320: Bị đánh lén

‘Kẹt kẹt...’

Âm thanh ma sát của hai tảng đá nhám vang lên, lớp sàn đá ở trên mặt đất trong căn nhà thổ đột nhiên di chuyển sang hai bên, để lộ ra một đường hầm đi xuống bên dưới lòng đất.

Thân ảnh của T.O.A nhanh chóng xuất hiện, bước chạy ra khỏi đường hầm này. Trong tay của hắn chính là cô gái trẻ kia, về mặt tuy đã tỉnh táo lại đôi chút nhưng về tái nhợt, làn da trắng bệch vẫn còn đó chưa tán đi. Phóng chừng ảnh hưởng của thuật điều khiển linh hồn mà cô ta vừa sử dụng kéo dài rất lâu.

T.O.A không hề ngừng lại một giây phút nào, vừa bước ra khỏi đường hầm là lập tức phóng đi ra bên ngoài. Hắn chạy về phía trái ngược với lại phương hướng mà nhóm người Đình Tấn đi tới.

Mục đích thì dĩ nhiên là muốn tránh không để cho bọn người Đình Tấn làm phiền, ngăn trở mình đưa cô gái trẻ này rời đi khỏi khu nghĩa trang. Chính vì vậy mà hắn một đường đi thuận lợi không hề bị ai ngăn trở.

Đi được một đoạn không quá trăm mét, hắn đã tới được một cánh cổng sắt. Đây có thể là cổng sau của khu nghĩa trang này, phía bên ngoài cánh cổng

đang có một chiếc xe Limousine đã đợi chờ sẵn từ lúc nào không biết.

T.O.A và cô gái trẻ cứ như vậy mà lên xe, rồi đi khu nghỉ trang này không một chút trở ngại. Cả nhóm người của Đình Tấn không hề hay biết rằng, bọn FX3fKEVn họ vừa đã để sống mất một nhân vật quan trọng của tổ chức Black Angel này.

Bọn họ lúc này vẫn đang tập trung toàn bộ tinh thần vừa đi vừa quan sát, mục tiêu là tiến thẳng tới ngôi nhà thổ mà Rose đã chỉ định sẵn. Bọn họ vẫn không hề hay biết rằng, cách mình không xa, cặp mắt trắng sáng đang lóe sáng kia vẫn còn đang lấp lóe, tiến tới càng gần hơn.

- “Khà khà... đông người thật. Lại còn có ba cô gái trẻ như vậy, không biết sẽ có mùi vị thế nào nhỉ.”

Ẩn nấp ở trên một tán lá cây, kẻ mang cặp mắt trắng sáng kia cười thầm, lẩm bẩm trong miệng mình. Nếu nương tựa theo ánh sáng đang lấp lóe từ đôi mắt hắc mà nhìn kỹ thì sẽ thấy, hắn đang liếm bờ môi mình, vẻ mặt rất thèm thuồng nhìn lấy Ameerah, Tiểu Phuong và Rose.

‘Vù vù... xào xạt...’

Một cơn gió nhẹ lướt qua những tán lá cây rậm rạp, khiến chúng đung đưa ma sát vào nhau mà phát ra âm thanh. Tên đang ẩn nấp trên cành cây như nương tựa theo cơn gió, nhún người bay từ cành cây này sang cành cây khác một cách nhẹ nhàng.

Chân và tay hắn đáp lên một tán cây lớn mà không hề làm nó phát ra một âm thanh nào, chỉ đung đưa nhẹ một cái tựa như bị gió lung lay mà thôi.

Khoảng cách của hắn càng lúc càng đến gần hơn với nhóm người Đình Tấn, so với nhóm sau cùng là Hieman và Đỗ Lễ thì không quá 30 mét.

Có một điều rất may mắn là, khoảng cách từ vị trí ẩn nấp của hắn tới đội ba người của Đình Tấn dẫn đầu cả nhóm tiến về phía nhà thổ, có đến tận 50 mét hơn.

Tuy rằng Đình Tấn đang liên tục phát ra sóng tinh thần, nhắm mắt tập trung dò xét, thế nhưng rất không may là làn sóng tinh thần của hắn chỉ có thể giới hạn trong một vùng với bán kính 30 mét mà thôi.

Thế nên với khoảng cách này, hắn không thể nào phát hiện ra được có kẻ vẫn đang nhón nhor, rình mò ở phía sau lưng mình.

Đình Tấn và Rose rốt cuộc cũng đã tới được căn nhà thổ. Xung quanh bia mộ và cây cối đã ít đi rất nhiều. Có lẽ khu vực này không cho chôn cất người vì nó phải để dành khá nhiều chỗ trống cho việc làm lễ tiễn đưa người chết.

Nhìn ngôi nhà thổ mang kiểu dáng như một ngôi đình này, Đình Tấn cất bước chậm rãi đi tới trước lối vào của nó. Vừa đi hắn vừa rọi đèn soi xuống bên dưới mặt đất xung quanh mình mà dò xét.

Bất chợt, hắn cúi người xuống, quỳ một gối trên mặt đất, bàn tay đưa vào một vết lõm trên mặt đất xấp xỉ rồi sờ soạn, như để cảm giác độ sâu của vết lõm đó.

- “Vết chân này vẫn còn hơi ẩm và một ít mùi thơm nước hoa, phần mũi chân lại hướng ra bên ngoài, điều đó chứng tỏ nơi này hình như vừa có người đi ra từ bên trong. Dấu vết khá sâu, có lẽ thể trọng của đối phương rất lớn, nằm ở trong vòng 200 kg.”

Bốc lên một nắm đất rồi dùng hai đầu tay xoa xoa nhẹ một cái, Đình Tấn đưa lại gần mũi mình ngửi một cái rồi trầm tĩnh nói. Về mặt của hắn dần trở nên ngưng trọng hơn.

Rose nghe vậy cũng hồi hộp không ít, bởi vì nàng hiểu ý nghĩa trong lời nói của Đình Tấn. Không hề do dự chút nào, nàng đưa tay lên kích hoạt máy liên lạc rồi trầm trọng thông báo.

- “Kẻ địch có thể đã phát hiện chúng ta và ra ngoài ẩn nấp ở xung quanh mai phục. Tất cả mọi người thắt chặt đội hình, cẩn trọng quan sát không được lơ là!”

‘Rõ...’

Nàng vừa thông báo dứt lời thì mấy giọng nói đồng loạt vang lên một lúc chát chỏng lên nhau. Thế nhưng...

‘Phịch...’

- “Áh...”

Trong số những tiếng kêu xác nhận đó lại có một tiếng hét thảm rất rõ ràng. Rose lập tức nhận ra giọng nói đó là của Hieman. Về mặt trở nên kinh hoàng, nàng vội vàng lớn tiếng kêu gọi.

- “Chuyện gì vậy?! Hieman mau báo cáo tình hình của người? Vansy, Trần Hạo, mau kiểm tra xem có chuyện gì xảy ra với...”

- “Báo cáo chỉ huy, chúng ta bị kẻ địch đánh lén. Đề nghị viện trợ. Nhắc lại, xin nhanh chóng viện trợ.”

Chưa nói dứt câu thì Rose đã bị giọng nói của Đỗ Lễ chen ngang vào. Giọng nói của hắn rất gấp rút, thờ dốc liên hồi không biết là vì kinh hoàng quá độ hay vì vừa phải vận động vừa nói chuyện.

- “Mau đi xem thế nào!”

Đình Tấn không chần chờ chút nào, cất tiếng kêu gọi Rose, rồi lập tức bật người đứng dậy, phóng đi về phía bên phải của mình nơi đó đang có vài âm thanh va đập vang vọng lại, tốc độ nhanh đến nỗi không hề thua kém mũi tên rời khỏi dây cung.

- “Đi!”

Louis thấy Rose vẫn còn đứng thẫn thờ thì đưa tay vỗ nàng một cái rồi đuổi theo phía sau Đình Tấn.

“Vận Phong Thuật”

Trong lúc chạy, Đình Tấn âm thầm tập trung tinh thần thì triển ra kỹ năng phụ trợ gia tốc. Những sợi dây tinh thần vô hình cấp tốc truyền từ đầu hấn đến những người có mặt trong vùng phủ sóng tinh thần của hấn.

Dần dần phục hồi lại sau cơn kinh ngạc nhờ cái vỗ vai của Louis, Rose không chậm trễ cất bước đuổi theo. Bất ngờ nàng cảm giác được bước chân, thân thể của mình đột nhiên trở nên nhẹ nhõm đi không ít. Nhưng điều đó cũng không làm cho nàng vui đi bớt nỗi lo lắng trong lòng.

Ngay lúc này, tại vị trí cách Đình Tấn hơn 30 mét là nơi hai người Hieman và Đỗ Lễ đang bị phục kích.

Hai tay mang theo từng dòng lõi điện điên cuồng dao động, Đỗ Lễ đang phải đứng trực diện đối mặt với một bóng người cao lớn.

Đây chính là chủ sở hữu của cặp mắt trắng như hai bóng đèn đã rình mò nhóm người của Đình Tấn từ hồi lâu trước đó.

Thân cao hơn 3 mét, cả người đầy lông lá chỉ mặc đơn độc một chiếc quần ngắn che bộ vị trọng yếu. Móng vuốt trên tay sắc bén và gương mặt hết như một con tinh tinh. Làm người khác kinh ngạc là hấn lại có thể nói được tiếng người.

- “Khà khà... thật là yếu đuối, thậm chí còn thua thằng thầy tu kia nữa. Các nguoi mới là tập sự à?”

Gương mặt mang theo một vết sẹo dài từ trán đến cằm, con tinh tinh này mở ra cái miệng đầy răng nanh của nó mà nói chuyện. Giọng nói đặc biệt trầm đục như âm thanh kim loại va chạm với nhau.

Trong lúc nói chuyện, hấn lại dùng sức nhấn mạnh chân mình xuống, xoay chuyển mà chà sát. Nơi đó đang có một người nằm bên dưới mặt đất chính là Hieman.

- “Ư...”

Trong lúc đang nhìn ngó quan sát chung quanh, Hieman và Đỗ Lễ đột ngột bị gã này nhảy từ trên cây xuống. Do không chú ý quan sát ở trên không mà còn đặc biệt là kẻ địch đánh tới từ phía sau của mình, Hieman dù có dị năng là gia tăng tốc độ tức thời nhưng cũng không kịp né tránh.

Thế nên hấn bị quất một tát vào eo, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu. Đến hiện tại mới bị đối phương dẫm đạp lên lồng ngực mà chà sát, si nhục như vậy. Còn riêng Đỗ Lễ cũng suýt bị ăn trúng một tát, do nhờ có Hieman kịp thời đẩy hấn sang một bên nên mới an toàn tránh thoát được kiếp nạn này.

- “Nguoi là ai?!”

Đỗ Lễ vì muốn câu giờ chờ cho những người khác kịp tụ tập tới nơi này nên mới lớn tiếng hỏi.

- “Khà khà... đừng có nghĩ ta ngu ngốc giống thằng T.O.A kia.”

Tên khi đột cười gian xảo một tiếng.

Trong lúc Đỗ Lễ không hiểu đối phương có ý gì thì bất thình lình, không hề có dấu hiệu báo trước, tên khi đột dùng bàn chân với năm ngón tay dài như loài khỉ, túm lấy cổ của Hieman rồi chuyển lên tay mình như cầm nắm một món đồ vật.

Một tay bóp chặt cổ Hieman, để thân thể hấn lơ lửng ở trước mặt mình, tên khi đột lên giọng mà nói.

- “Nhớ kỹ, tao gọi là Bull nhé! Khà khà...”

Thì ra hấn chính là gã Bull mập mạp, đồng bọn của T.O.A.

Khai báo ra cái tên của mình, Bull há cái miệng đỏ như máu đầy răng nanh sắc nhọn của mình ra, hướng về phần đầu của Hieman mà tát tới.

- “KHÔNG!!!!”

Đỗ Lễ kinh ngạc, nhận ra được ý đồ của đối phương thì rống giận đến khàn cả giọng. Bàn chân cắm vào trong mặt đất, dùng toàn lực đẩy thân thể phóng về phía tên Bull. Đôi bàn tay của hấn vung lên, kích hoạt năng lực điều khiển lõi điện của mình.

- “NGỪNG TAY!”

Cùng lúc đó, ở phía bên trái của Bull cùng lúc vang lên hai giọng nói.

‘Địa Thứ’

‘Tuồng Gai

Một cây gai bằng đá bất ngờ từ bên dưới mặt đất trời lên, hướng về phía cái miệng rộng đang há ra của Bull mà đâm tới. Nếu như hấn vẫn còn tiếp tục muốn nhai đầu của Hieman thì nhất định sẽ bị cây gai đá này xuyên thẳng vào miệng.

Đồng thời, trước mặt của Hieman cũng xuất hiện một tấm tường bằng trời lên những cây gai nhọn, chặn lại miệng của gã Bull.

Chính là hai người Vansy và Trần Hạo đã kịp thời chạy tới và tung ra kỹ năng để mà ngăn trở Bull.

Nghĩ rằng có thể cản lại hành động của Bull nhưng một màn sau đó làm cho Trần Hạo, Vansy và cả Đỗ Lễ cũng không khỏi trợn mắt lên.

Bull không hề có vẻ gì là sợ hãi cây gai đá kia. Hấn dùng miệng của mình cắn vào mũi nhọn của cây gai đất.

Giống như cắn phải một cây bánh mì, gai đá của Trần Hạo không hề có một chút cứng cáp nào như vẻ bề ngoài vốn có của nó, bị hàm răng nanh sắc nhọn của Bull kẹp nát ra thành từng mảnh nhỏ.

Nhưng mà như vậy cũng đã là quá đủ với ba người Trần Hạo, Vansy và Đỗ Lễ rồi. Bởi vì khoảng cách của họ tới tên Bull cũng không tới chục mét, trì hoãn hấn một nhịp cũng đủ để bọn họ tiếp cận được hấn.

- “Hừ, bọn sâu bọ thầy tu...”

Bị quấy phá bữa ăn của mình, Bull tức giận gầm chửi một tiếng. Hấn nắm lấy Hieman như một món vũ khí, quát về phía Trần Hạo và Vansy đang lao tới bên cạnh mình. Một bàn chân của hấn cũng đạp về phía Đỗ Lễ đang chạy tới ở phía sau.

- “Mau tránh!”

Thấy hành động của Bull, sắc mặt Vansy liền trở nên kinh hoàng, hét lên một tiếng nhắc nhở Trần Hạo, rồi tung người sang một bên, né tránh Hieman đang bị ném tới.

Trần Hạo cũng biết mình không thể trực diện đón đỡ mặc dù đã có “Thạch Hóa” hỗ trợ nên sẽ không bị thương vì đòn đánh này nhưng Hieman thì khác. Nếu như hấn bị đạp trúng Trần Hạo với tốc độ như sét đánh đó thì không chết cũng phải mất nửa cái mạng hoặc tệ hơn là bị tàn phế suốt đời.

‘Soạt soạt...’

Bàn chân của Hieman lướt qua gương mặt của hai người, từng cơn gió như những cây roi, quét lên da thịt trên mặt bọn họ. Bấy nhiêu đó cũng đủ biết tốc độ ra đòn và sức mạnh của tên Bull này không phải chỉ là gấp hai, ba lần người bình thường.

- “Chết đi!”

Nhưng ở phía sau, Đỗ Lễ đã tiếp cận được Bull, hấn làm một cú xoay người 360 độ sang một bên, né tránh cái chân thô to như cây cột đang đập tới ngực mình, rồi nhún người, nhảy chồm về phía trước.

Hấn vùng bàn tay đang lóe sáng lên như một bóng đèn neon, đập tới đầu của gã Bull. Nếu nhìn kỹ vào sẽ thấy trong đốm sáng kia đang tràn ngập những sợi tia sét.

Trong khoảnh khắc chớp mắt đó, khe miệng của Bull đột nhiên kéo ra một vòng mỉm cười. Nụ cười này ngay tức khắc làm cho Đỗ Lễ dâng lên một nỗi bất an, trong đầu cũng thầm hô một tiếng “Không ổn!”.

‘Phịch...’

- “A!”

Bất quá, tất cả đã quá muộn. Trước khi Đỗ Lễ kịp đánh tới đầu của Bull thì bỗng nhiên có một vật gì đó giống như một cái roi quét mạnh vào ngực hấn một cái, đập hấn bay ngược ra phía bên ngoài hơn năm mét, ngã nằm trên mặt đất.

- “Đỗ Lễ!”

Trần Hạo gào lên một tiếng thê lương, khi trông thấy Đỗ Lễ bị đánh bay ra ngoài, nằm ngã bất động trên mặt đất, quần áo và lớp da thịt trước ngực của hấn cũng bị đánh rách ra một cái động lớn, máu tươi đang không ngừng phun trào ra bên ngoài.

Bull lúc này mới lộn người về phía sau, hoàn toàn không hề có một dấu hiệu nào trở ngại bởi thân thể thô kệch của mình. Đến bây giờ Vansy và Trần Hạo mới kịp nhìn thấy vật thể đánh trúng người Đỗ Lễ chính là chiếc đuôi ở sau mông của Bull.

- “Khà khà... đúng là lũ không biết tự lượng sức mình, dám quấy phá bữa ăn của ta nữa.”

Cười châm chọc một tiếng, Bull lại đưa lên Hieman vẫn đang cầm trong tay mình lên tới miệng, miệng há rộng như muốn tiếp tục bữa ăn bị đang dở.

Không biết do vết thương quá nặng hay do bị siết cổ không có dưỡng khí để hô hấp, Hieman đã ngất xỉu đi, hoàn toàn không có khả năng chống cự với những gì kinh khủng đang sắp xảy ra với hắn.

- “KHÔNG!!!!”

“Tuồng Bể”

Trần Hạo do đã bị hù dọa, bước lùi về sau mất đi thế tới nên không thể làm gì hơn là mở miệng gào thét trong khi đang cố gắng gia tốc đuổi tới ngăn cản Bull.

Riêng Vansy tuy gương mặt tràn ngập vẻ kinh hoàng và lo lắng, nhưng hắn lại vẫn còn một chút tỉnh táo sau cùng, vung tay tạo ra một lớp tường băng chặn lại ngay trước mặt của Bull.

“Rắc... rốp rốp...”

Nhưng lớp tường băng kia giống như một tấm giấy mỏng, Bull chỉ hơi ngậm miệng lại một chút thì nó đã bị vỡ nát ra thành từng mảnh.

Trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng của Vansy và Trần Hạo cái miệng rộng của Bull dần dần hướng về phần đầu của Hieman mà bao trùm qua.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 321: Căng thẳng chiến đấu

“Soạt...”

Không biết từ lúc nào, ở phía sau của Bull đột ngột xuất hiện một bóng người. Bóng người này ẩn nấp trong màn đêm như hòa làm một thể với không gian tối đen như mực xung quanh.

Không để phát ra một tiếng động nào, hắn đã tiếp cận được phía sau lưng của Bull. Trong lúc hai người Trần Hạo và Vansy đang tuyệt vọng không biết phải làm gì để ngăn cản Bull không cho hắn giết chết Hieman thì bất thành linh, một tiếng nổ như tiếng sấm rền, vang vọng khắp cả khu vực nghĩa trang yên tĩnh này.

“Àm... xoẹt xoẹt”

- “Aaa...”

Ánh điện quang lấp lóe liên hồi ở phía sau gáy của Bull. Con đầu ập tới bất ngờ làm hắn hét thảm một tiếng, bàn tay cũng theo phản xạ tự nhiên của cơ thể mà buông bỏ Hieman, đưa ra che đẩy lại vị trí bị đau của mình ở phía sau đầu, đồng thời làm ra hành động xoay người nhìn về phía sau, muốn biết kẻ nào đã cá gan đánh lên mình.

- “Địa Chấn!”

Thế nhưng, chưa để Bull kịp hoàn hồn tỉnh táo lại thì một tiếng nổ hống của Terrell đã vang lên. Cáp mắt trắng đục của Bull vừa ngẩng lên, nhìn về phía trước mặt thì lập tức bị kinh ngạc bởi một thân thể không lồ không hề thua kém mình đang giờ chân đạp tới.

- “Chết đi, con sâu bọ thấy tu!”

Từ trước đến nay vẫn luôn tự tin vào sức mạnh cơ thể của mình, Bull không hề đặt đối thủ có thân thể to lớn ở trước mặt mình này vào trong mắt. Trong cơn phấn nộ, hắn vung nắm tay đánh tới kẻ địch, mặc kệ cho đòn công kích của đối phương sẽ đánh lên ngực mình trước tiên.

“Àm...”

Chỉ trong chưa đầy một giây, bàn chân thô to như cây cột nhà của Terrell đã đánh lên bộ ngực đầy lông lá của Bull.

Ngay khi va chạm vừa xảy ra, Bull lập tức trợn mắt lên, vẻ mặt kinh ngạc, không thể tin mà nhìn về phía Terrell. Nhưng chớp mắt ngay sau đó, cơ thể hắn giống như một cái bao cát luyện tập, bị đánh bay ngược về phía sau, bay bổng trên không cách mặt đất đến gần một mét có hơn.

“Phịch...”

Thân thể thô kệch của Bull nặng nề rơi trên mặt đất, phần ngực của hắn ngửa lên trời, để lộ ra năm vết cắt sâu hoắm, nhìn thấy cả tận xương cốt trắng xám bên trong.

- “Mau dùng bom điện của hội trưởng!”

David lớn tiếng kêu gọi, đồng thời lấy ra một viên thủy tinh đang lập lòe ánh sáng trong túi quần của mình, dùng dao găm đập mạnh vào nó một cái rồi vất về phía gã Bull đang muốn lồm cồm bò dậy.

Trần Hạo và Vansy đang xông tới muốn dùng dị năng để trấn áp lại gã Bull thì bị tiếng gọi của David làm cho giật mình sức nhớ lại. Không hề do dự chút nào, hai người lấy ra một viên thủy tinh ‘Lôi Lê Kết Tinh’ được cất giữ cẩn thận trong người của mình, dùng lực đập mạnh lên bề mặt thủy tinh một cái gây ra một vết nứt nhỏ rồi ném về phía Bull.

Bull phát hiện có ba viên thủy tinh lập lòe ánh sáng màu tím hướng về phía mình bay tới thì dâng lên một dự cảm bất an trong lòng. Hắn cố kìm nén lại đau đớn trên lồng ngực mà chống đỡ thân thể nhảy sang một bên.

‘Ầm... ầm... ầm...’

Ba tiếng sấm rền vang lên, nơi vị trí trước đó của Bull ngay tức khắc mọc ra một lỗ hổng lớn, bán kính có hơn một mét. Những tia điện quang vẫn còn đang liên tục chập chòn lấp lóe sáng lên trong màn đêm, rất bắt mắt.

Trông thấy cảnh tượng này, Bull cũng không khỏi cảm thấy đồ mồ hôi lạnh một trận. Tuy rằng trước đó, viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’ mà David đánh lên đầu hắn chỉ gây ra một cơn đau đớn chút ít rồi thôi chứ không hề có vết thương nặng gì lưu lại, nhưng với ba viên tập trung cùng một chỗ thì chắc chắn mọi chuyện sẽ khác đi rất nhiều.

Có thể tưởng tượng nếu hắn không tránh thoát đi thì có lẽ ba viên thủy tinh gây ra vụ nổ kia có thể xé ra một lỗ hổng khác nữa trên ngực hắn cũng nên.

- “Khốn kiếp... thì ra bọn thầy tu tập sự chúng mày lại nắm giữ vũ khí mới.”

Về mặt nhân số, trở nên dữ tợn, Bull nghiêng hàm răng đầy răng nanh của mình mà nói. Đồng thời hắn cũng bước từng bước lùi về phía sau, có vẻ như muốn trốn chạy đi.

Còn với bốn người David, Vansy, Trần Hạo và Terrell, đánh đuổi Bull xong thì bọn họ cũng không hiếu chiến mà tiếp tục truy đuổi theo. Bởi lẽ, sau một trận giao phong và chạm vừa rồi, bọn họ đều nhận ra rằng, đối phương có tốc độ rất nhanh.

Lại thêm phản ứng né tránh ba viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’ cực kì nhanh nhẹn, lưu loát vừa lúc này thì càng chứng tỏ, Bull cũng chỉ bị thương nhẹ mà thôi.

Đừng nhìn vết thương do kỹ năng “Địa Chấn” của Terrell xé rách ra nhiều rãnh sâu vẫn còn đang đổ máu trên ngực hắn mà lầm tưởng rằng hắn không còn sức chiến đấu nào.

Rất có thể tất cả chỉ là nguy trang mà thôi, chờ cho bọn họ chủ quan xông vào thì hắn sẽ bộc phát ra sức mạnh kinh khủng của mình, diệt gọn từng người.

- “Hieman thế nào rồi?”

Vansy gấp rút chạy tới bên cạnh Terrell và David, về mặt tràn ngập lo lắng hỏi thăm.

Bọn họ hiện tại đang ở ngay bên cạnh hai người Đỗ Lễ và Hieman đang bị trọng thương nằm trên mặt đất. Tình trạng của hai người không hề khả quan chút nào, một người bị Bull tát trúng vào lưng, một người bị đuôi của hắn quất lên bụng.

Vết thương hiện tại đang rỉ máu ra bên ngoài không ngừng. Nếu như không làm ra cách cấp cứu thì dù cho có là dị nhân mạnh mẽ đến cỡ nào đi chăng nữa thì cũng chỉ có một con đường chết.

- “Không sao. Ổn rồi, vẫn còn chưa chết.”

David về mặt bình tĩnh đáp lại. Hắn lấy trong túi áo trong của mình ra hai bình thuốc chữa thương, tưới lên miệng vết thương của Hieman và Đỗ Lễ.

Nhìn thấy tình cảnh này, Trần Hạo và Vansy đưa mắt nhìn nhau. Bọn họ bây giờ mới sức nhớ ra trong người mình vẫn còn có mang theo một bình thuốc chữa thương mà Đinh Tân đã cấp cho khi vừa mới tới Thụy Điển này.

Phóng chừng là do áp lực căng thẳng, lại thêm trước giờ bọn họ cũng chưa có thói quen sử dụng loại thuốc này nên đã nhất thời quên đi mất diệu dụng của nó.

- “Ừ...”

Vết thương liền lại rất nhanh, Đỗ Lễ do bị thương nhẹ hơn một chút nên đã tỉnh lại trước tiên. Hắn rên lên một tiếng, mí mắt chớp giật một lúc mới mở ra.

- “Đỗ Lễ, ngươi sao rồi? Ổn chứ?”

Trần Hạo vội vàng cúi người xuống nâng đỡ Đỗ Lễ ngồi dậy, vẻ mặt tràn ngập lo lắng mà hỏi thăm tình hình của đôi phương.

- “Không... không sao. Hieman sao rồi?”

Đỗ Lễ lắc nhẹ đầu, bờ môi tái nhợt mấp máy vài tiếng thì thào đáp lại. Ánh sáng từ bốn cây đèn pin nhỏ trong tay của bốn người Vansy, chiếu rọi lên gương mặt tái nhợt của Đỗ Lễ càng làm cho hắn trông có vẻ hư nhược thêm rất nhiều.

Cũng ngay lúc này, Bull lại cất giọng.

- “Các người được lắm. Lại còn có mạng theo thuốc, nhưng mà để ta xem có bao nhiêu thuốc để cứu mạng của các người.”

Trong lúc nói chuyện, hắn dùng hai tay chống đỡ thân thể, như đang bò trên mặt đất bộ dáng y hệt một con vượn không khác tí nào.

Cặp mắt trắng đục lóe sáng trong đêm tối, lại thêm không gian xung quanh chỉ có một màu tối đen như mực trùng với màu lông trên người càng làm hắn trông có vẻ thêm ghê rợn.

Chắc có lẽ là do trông thấy Đỗ Lễ đã tỉnh lại sau khi được sử dụng thuốc chữa thương nên Bull đã hủy bỏ đi kế hoạch giả vờ, để lộ ra điểm yếu của mình dự định tấn công.

Về yếu ớt trước đó như bị trọng thương của hắn đã hoàn toàn biến mất chẳng thấy đâu. Thay vào đó là một hồi bước đi vững vàng, chắc nịch.

Nhưng chưa đề FAJmd2Ez hắn đi được mấy bước thì bất thành linh, hai giọng hét của hai cô gái lại vang lên.

“Búa Và Rìu”

‘Bạo Cước’

Vansy nghe được hai tiếng hét này thì giật mình kinh hoàng, không hề chần chừ chút nào vung tay tung ra kỹ năng, miệng thì khàn giọng rống lên.

- “Không được! Mau lui lại!”

“Tường Băng”

Cùng một lúc, hai tấm tường băng được dựng lên ở hai bên cánh trái và phải của Bull. Chớp mắt ngay sau đó thì liền có hai bóng dáng xuất hiện trong vùng chiếu sáng của mấy chiếc đèn pin trong tay nhóm bốn người Vansy.

Tiêu Phuong và Ameerah là nhóm người ở đi ở giữa nhóm của Đình Tấn và nhóm của Vansy. Bọn họ theo như mệnh lệnh lập tức đã tới nơi này tiếp viện cho nhóm của Đỗ Lễ. Khoảng cách có hơi xa hơn so với Vansy và Trần Hạo nên bọn họ dĩ nhiên đã tới sau hai người kia một lúc.

Hai người vẫn luôn âm thầm quan sát ở bên trong màn đêm, khi trông thấy Bull bị thương thì mới nảy ra ý định làm một pha đột kích đánh lén. Thế nhưng bọn họ nào đâu biết được rằng, vết thương trên ngực của Bull đã liền lại, gần như là khỏi hẳn rồi.

Trong khi đó, Bull dù nghe được giọng hét lớn của hai người nhưng hắn cũng không thêm nhòm ngó dù chỉ là một cái liếc nhìn sơ qua.

- “Gàoooo...”

Miệng há rộng, hống một tiếng như một con dã thú vượn người thật sự, hắn siết chặt nắm tay, vung lên quá đầu rồi đập mạnh xuống đất.

‘Ầm ầm ầm...’

Mặt đất như bị cú đập tay của hắn làm cho chấn động, khí áp dồn nén làm thành một vòng sóng không khí đánh ra khu vực bán kính 5 mét xung quanh hắn, thổi bay những chiếc lá, cành cây khô héo nằm trên mặt đất.

‘Rắc rắc rắc...’

Hai tấm tường băng được Vansy dựng lên ngay lúc này phát huy ra tác dụng của nó. Toàn bộ những cơn gió sắc bén như những lưỡi dao thay vì đánh lên người của Ameerah và Tiêu Phuong thì đều được tường băng ngăn chặn lại hết.

Từng vết nứt sâu hoắm xuất hiện trên bề mặt của tấm băng dày, có thể nghĩ tới nếu như Vansy không kịp thời ra tay dựng lên tường băng thì phỏng chừng hai cô gái kia chưa kịp đánh tới Bull thì đã bị lưỡi đao gió cắt chém thành từng mảnh thịt vụn, chết ngay tức khắc rồi.

Ameerah và Tiêu Phuong hiện tại mới nhận ra sai phạm chết người của mình. Vì quá liều lĩnh, không nhận biết và phán đoán sai lầm trạng thái của kẻ địch mà đã rơi vào trong vòng nguy hiểm.

Mượn nhờ vào tấm tường băng vẫn còn chưa bị đổ vỡ, hai cô gái chuyển hướng đòn công kích của mình đánh lên tấm tường băng. Nhờ vậy mà bọn họ đã cắt đứt thể xông tới hung hãn của mình, cũng mượn nhờ được phản lực từ cú đá mà lộn người, bay ngược trở lại phía sau.

- “Khà khà... đánh lén rồi muốn chạy? Đòi làm gì có chuyện dễ dàng như vậy hả cô bé.”

Bull khép chặt hàm răng nắn, vẻ mặt gian xảo cười tà một tiếng. Hắn liếc mắt nhìn về phía Ameerah và Tiêu Phuong rồi vung vung bàn tay của mình ra, ý đồ muốn bắt gọn hai cô nàng.

- “Mau chia ra chạy!”

Tiêu Phuong rống to, chân nhún mạnh trên mặt đất, đồng thời kích hoạt dị năng của mình tạo ra một vụ nổ nhỏ, mượn nhờ phản lực mà lộn ngược một vòng hơn năm, sáu mét về phía sau.

- “Cút đi con đười ươi! Đồ gớm ghiếc.”

Ameerah mắng to một câu, chân dùng sức đạp mạnh lên trên mặt đất, bật người lộn ngược nhiều vòng về phía sau.

Bị tránh thoát mất một con mồi, chỉ có khoảng cách với Ameerah là gần hơn, Bull liền tập trung nhắm vào cô nàng.

Rất không may cho Ameerah là tốc độ và sự linh hoạt của Bull lại cũng không hề thua kém nàng bao nhiêu. Một tay hắn chống lên mặt đất, đỡ thân thể của mình lao nhanh về phía trước, một tay vung vẩy muốn bắt lấy Ameerah.

- “Không ổn! Mau tới giúp Ameerah!”

David vẻ mặt biến sắc, vội vàng hô to muốn nhắc nhở mọi người, bước chân không hề chậm trễ phóng nhanh về phía Ameerah.

- “Đi!”

- “Lên!”

Terrell, Trần Hạo, Vansy cũng đồng thời quát nhẹ một tiếng rồi xông thẳng về phía Bull. Bọn họ cũng lấy ra những viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’ còn sót lại trong tay mình, sử dụng lực va đập làm nứt một góc nhỏ rồi ném thẳng về phía Bull.

‘Ầm... ầm...’

Hai viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’ của Vansy và Trần Hạo nổ vang, nhưng vì tốc độ di chuyển của Bull quá nhanh mà vụ nổ cũng không gây ra ảnh hưởng gì nhiều cho hắn, chỉ làm hắn bị gián đoạn bước tiến một chút thôi.

- “Khôn nạn, mấy con sâu bọ. Chờ ta giải quyết con bé này xong thì sẽ tới lượt bọn mày lên đĩa!”

Bull lên tiếng mắng chửi nhóm người của Vansy và David, nhưng bước chân cũng không hề ngừng lại chút nào, tiếp tục truy sát theo phía sau Ameerah.

Tiêu Phuong trông thấy những người khác trong đội đã kịp thời tiến lên hỗ trợ thì cũng không tiếp tục lùi lại phía sau nữa mà lập tức phóng nhanh tới tụ tập cùng với cả đội chuẩn bị giải cứu Ameerah.

Do tốc độ của Ameerah nhanh hơn so với những người khác một chút nên chỉ có David là mới gần đuổi kịp với nàng mà thôi. Những người còn lại thì không rút ngắn được khoảng cách là mấy, thậm chí Trần Hạo mang theo thân thể nặng nề còn bị bỏ xa lại ở phía sau.

‘Phịch...’

- “Á...”

Và rồi sau nhiều vòng nhào lộn né trái tránh phải, Ameerah rốt cuộc cũng bị bàn tay thô kệch của Bull quất trúng vào bụng một cái. Nàng hét thảm một tiếng, cả người mất thăng bằng, theo đà ngã lăn quay nhiều vòng về phía sau.

Bull lợi dụng cơ hội này phóng nhanh tới, một tay thò ra chụp lấy vòng eo 56 cm của Ameerah.

- “Á! Đau... mau buông ta ra...”

Ameerah đau đớn kêu gào một tiếng, phỏng chừng là do bàn tay vượn thô kệch của Bull dùng lực, siết chặt vào quá mạnh, kèm theo vết thương sau cú tát của hắn nên nàng mới không kìm được kêu lên một tiếng như đau tận xương tủy.

Bull nắm chặt lấy Ameerah đang cố gắng vùng vẫy, dùng bàn tay nhỏ bé của nàng đánh lên bàn tay thô to của mình, như muốn thoát khỏi trời buộc. Hắn mở giọng mà nói.

- “Khà khà... hết chạy rồi nhé cô bé. Còn bọn mày muốn nó chết thì cứ tiến thêm một bước nữa thử xem!”

Nói với Ameerah một câu xong, hắn quay đầu lại, vẻ mặt dữ tợn, gần giọng nói với những người còn lại đang xông tới.

‘Răng rắc...’

- “Áaaa...”

Bất ngờ, Bull bàn tay dùng lực siết chặt thêm một chút. Tiếng xương khớp bị gãy vỡ vang lên, kèm theo đó là một tiếng hét thảm của Ameerah.

- “Ngừng lại!”

- “Mau ngừng!”

David và Vansy cùng lúc lớn tiếng hô lên, hai tay giang ngang, ngăn cản không cho những người đồng đội ở phía sau của mình tiếp tục tiến tới. Bọn họ đều nghe thấy được sự đau đớn tột cùng ở trong tiếng hét của Ameerah.

Dù biết rằng đứng lại cũng không thể làm gì được, nhưng ít nhất thì cũng có thể giữ cho Ameerah được toàn mạng chờ cho đến khi Đình Tấn và Rose kịp tới nơi này.

Bất quá, dị biến lúc này lại tiếp tục phát sinh, từ bên trong màn đêm một bóng người cao lớn đầy lông lá xông ra. Đôi mắt vàng như hai viên hổ phách lóe sáng trong đêm, còn rực rỡ hơn cả cặp mắt trắng đục đang lập lòe lóe sáng của Bull.

- “GÀO! BUÔNG RA!”

Bóng người này mở ra cái miệng máu đỏ lôm đồm đầy răng nanh, gào rống một tiếng khàn đục. Cùng lúc đó, bàn tay đầy móng vuốt, đang lượn lờ, xoay chuyển những tia sét tím, mỏng manh, của hân vung mạnh một cái tát đánh tới đầu của Bull.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 322: Đánh gục

Bóng dáng kia xuất hiện quá bất ngờ, lại thêm tốc độ chớp nhoáng, gần như ngang ngửa với phản ứng của Bull làm hân không kịp trở tay hay né tránh gì.

‘Soạt...’

Bộ móng vuốt sắc như dao cạo trên bàn tay đầy lông lá kia lướt ngang qua một nửa bên mặt của Bull, cắt xé ra năm miệng vết thương sâu hoắm.

- “Ah... khốn kiếp! Kẻ nào cả gan như vậy?”

Bull đang đón gào hét lên, giọng tràn ngập sự phẫn nộ. Đến khi dùng đôi mắt trắng đục để nhìn rõ kẻ đã tấn công gây ra vết thương cho mình thì hân không kịp được chấn kinh trong lòng mà bật thốt lên một câu.

- “Ngươi là người của Lycan dòng tộc?!”

Bất quá, không để cho Bull kịp thở dốc lấy hơi, Louis vừa vung tay tát một cái xong thì dẫm chân đạp lên trên một tấm bia một trên mặt đất tiếp tục nhảy vồ tới trước mặt của đối phương.

Lần này hân đưa hai bàn tay đầy móng vuốt của mình ra phía trước, miệng sói há rộng, tấp tới phần cổ của Bull trông hệt như một con sói săn vồ lấy mồi.

Cũng đúng vào thời khắc này, Đình Tấn đã kịp thời chạy đến nơi này bắt đầu lớn tiếng phát ra mệnh lệnh.

- “[The Alliance], toàn lực hỗ trợ Louis!”

Rose cũng không chịu yếu thế hơn, lập tức truyền đạt phân công thông qua máy liên lạc.

- “Toàn đội yểm hộ cho Louis, tập trung giết chết kẻ địch này, không được để cho nó chạy thoát.”

Có được sự gia nhập của Louis sau khi đã ‘Hóa Hình’ thành người sói, thế cục nhanh chóng bị xoay chuyển. Bull bị Louis quán lấy, né tránh tránh phải liên tục.

Ameerah bị nắm bắt trên tay hân đã được thả ra lúc nào không biết, đang nằm bên dưới mặt đất, mắt nhắm chặt bất tỉnh nhân sự. Tuy nhiên bộ ngực phập phồng thờ nhẹ, rất yếu ớt nói rõ nàng vẫn còn sống.

“Bộc Lôi Thuật”

“Vận Phong Thuật”

Tiếp cận được những đồng đội trong nhóm, Đình Tấn không chậm trễ chút nào, ngay tức khắc tập trung tinh thần, tạo ra mối liên kết tinh thần với bọn

họ.

Đúng lúc đó, Tiêu Phuong, Vansy, Trần Hạo đang trên đà chạy tới thì bất ngờ cảm giác được cơ thể của mình đột ngột trở nên nhẹ nhàng hơn. Càng đặc biệt hơn thế nữa là trên tay bọn họ lại xuất hiện vô số những tia sét mỏng đang lượn lờ xoay chuyển như một cột thu lôi cỡ nhỏ.

- “Hả? Chuyện gì đang xảy ra vậy?”

Về mặt của bọn họ đồng dạng đều là chân kinh và tò mò. Làm những người thông minh, bọn họ đều biết được nguồn gốc những thứ này đều là đến từ Đinh Tân mới vừa chạy tới tiếp viện kia.

Bất quá, hiện tại không phải là lúc để tìm hiểu. Bởi vì bọn họ đã tiếp cận được với Bull rồi.

David tốc độ nhanh nhất, lại có thêm “Vận Phong Thuật” hỗ trợ nên khoảng cách không tới chục mét thì hắn đã rất nhanh đuổi tới được đến bên cạnh Bull.

“Tê Liệt”

Nhân lúc Bull đang phải khổ sở dùng hai tay bắt lại bộ móng vuốt sắc bén của Louis, David vung dao găm trong tay, chớp nhoáng đâm vào phần hông của Bull.

Bởi vì trước đó David và Terrell tới sau nhóm hai người Vansy nên đã không kịp chứng kiến thảm trạng của Đỗ Lễ. Hiện tại, hắn lại tiếp tục mắc phải sai lầm của Đỗ Lễ trước đó, bỏ qua mất cái đuôi dài, thứ vũ khí không kém phần nguy hiểm nằm ở phía sau móng của Bull.

‘Vù vù...’

Về mặt của Bull giống như đang kéo lên một vòng mỉm cười gian tà. Chiếc đuôi được hắn quất mạnh về phía David, tốc độ di chuyển quá nhanh làm âm thanh tiếng gió kêu lên vùn vụt như đang bị xé rách.

- “Không được!”

David thảm hô một tiếng trong đầu. Ngay khi tới đứng gần sát bên cạnh Bull, hắn mới phát hiện ra chiếc đuôi nguy hiểm đang lao về phía đầu của mình. Nhưng bây giờ đã quá trễ, hắn muốn làm ra hành động né tránh cũng là chuyện không thể nào.

Âm thầm cắn răng làm ra quyết định, hắn giữ vững tốc độ ra đòn, không hề chùn bước.

- “Liều mạng!”

‘Phập... xoẹt xoẹt...’

Lần này đã không còn là chiếc dao găm gọt hoa quả trước đó nữa mà David đã đổi sang sử dụng dao găm quân dụng. Lưỡi dao sắc bén hơn rất nhiều lần, dễ dàng xé rách lớp da thô ráp, đầy lông lá của Bull, cắm vào phần cơ thịt bên trong.

Nhưng không biết là vì đã đâm dao chạm vào đến tận xương hay vì cơ thịt của Bull quá săn chắc mà David không thể cắm dao vào quá sâu, chỉ đi được khoảng một nửa thân dao thì bị kẹt lại.

Mà quan trọng hơn hết là tác dụng của [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] đã bộc phát ra, kết hợp với hiệu quả của kỹ năng “Tê Liệt” làm cho Bull bị khựng lại một nhịp. David cũng nhờ vào cơ hội này để tránh thoát khỏi vùng công kích của đối phương.

Thậm chí hắn còn phải buông bỏ cả vũ khí trong tay mới kịp tránh thoát khỏi cái đuôi nguy hiểm của Bull.

Lôi điện quán quanh trên thanh dao găm không có tiếp tế từ bàn tay của David nên dần dần tắt đi. Hay nói chính xác hơn là đang bị Bull hấp thu vào bên trong cơ thể.

- “Ú... đồ chó chết, lại dám sử dụng vũ khí có điện. Tao phải xé xác mày!”

Bull bị [Sát Thương Thuộc Tính Lôi] làm tê liệt, cảm giác đó hắn không thích thú cho lắm. Hắn điên cuồng gào thét một tiếng, dồn lực vào hai cánh tay đang bắt lấy móng vuốt của Louis.

‘Gào...’

‘Ầm... rắc rắc rắc...’

Không thể chống cự với sức mạnh của Bull, Louis giống như một bao cát, bị ném sang một bên, thân thể đập mạnh lên trên mặt đất, đụng trúng phải rất nhiều bia mộ nằm rải rác trên đường.

Tất cả những tấm bia mộ tuy được làm bằng đá hoa cương và xi măng cốt thép ở bên trong, nhưng khi va chạm với Louis đều chỉ có một kết quả là bị vỡ vụn ra thành từng mảnh nhỏ. Bấy nhiêu đó cũng đủ thấy sức mạnh ghê gớm của Bull là cỡ nào.

Cũng may người bị thương này là Louis. Mang theo sức mạnh khi ‘Hóa Hình’ thành Lycan làm cho hắn trở nên ngoan cường, lì lợm hơn rất nhiều. Lại thêm khả năng khôi phục mạnh mẽ nên vết thương này tuy rằng làm cho cơ thể của hắn bị gãy mấy khớp xương nhưng bấy nhiêu đó đối với hắn thì chỉ là những vết thương nhỏ ngoài da mà thôi.

Bull đã đánh lùì được kẻ quấy rối mình thì ngay tức khắc xoay người, tìm kiếm bóng dáng của David. Nhưng chưa kịp để hắn nhìn ra cái gì thì một bóng người khác lại đã tới. . .

- “Xung Phong!”

Terrell đón đầu sử dụng kỹ năng tiếp cận kẻ địch của nghề nghiệp Cuồng Chiến Sĩ trong trò chơi. Hắn hơi cúi người bước chân mạnh mẽ xối tung đất đá bên dưới mặt đất lên mà xông về phía trước, dùng cầu vai của mình ủi thẳng vào phần bụng của Bull.

‘Phịch...’

- “Ừ... Gào...”

Chỉ kịp kêu rên một tiếng, Bull ngay sau đó liền cảm giác giống như bị một chiếc xe tải ủi trúng bụng mình.

- “Gahhh... NGÃ CHO TA!”

Vẫn chưa ngừng lại tại đó, lợi dụng thế tới vẫn còn, Terrell hai tay siết chặt eo đối phương, cơ bắp trên lưng và đùi hắn dồn lực nhấc bổng cả cơ thể khổng lồ với thể trọng hơn 300 kg của Bull lên không trung. Từng múi cơ bắp cuộn cuộn nổi lên trên người của Terrell làm hắn trông không khác gì một người được đắp nặng từ những khối thịt săn chắc.

‘Ầm!’

Thân thể của Bull bị Terrell vật ngã xuống đất, nện lên ba bốn ngói một nằm bên dưới làm vang lên một âm thanh va đập nặng nề, đồng thời cũng làm cho đất cát, khối bụi bay tung tóe khắp nơi.

Tiếp theo sau đó, Terrell không chần chờ chút nào, thả lỏng tay mình ra muốn kéo dài khoảng cách với Bull. Bởi vì tuy rằng hắn đang trong trạng thái “Cuồng Nộ” nhưng chỉ là gia tăng sức mạnh lên rất nhiều mà thôi.

Đừng nhìn thấy cơ bắp của hắn trông to lớn như vậy, nhưng thực chất là khả năng phòng thủ của nó cũng không quá cao, thậm chí là còn thua kém “Thạch Hóa” của Trần Hạo rất nhiều.

- “Muốn chạy sao thẳng khôn?! Chết đi!”

Thế nhưng mà làm gì có chuyện Bull lại để cho kẻ vừa công kích mình trốn tránh đi dễ dàng như vậy. Hắn vừa rống lên, vừa chồm dậy, vung tay tát mạnh vào đầu của Terrell.

Tốc độ quá nhanh làm cho Terrell cũng không thể nào kịp làm ra hành động né tránh gì cả, chỉ có thể theo phản xạ của cơ thể mà đưa tay chắn trước mặt bảo vệ phần đầu của mình.

Nhưng chỉ trong khoảnh khắc bàn tay thô kệch của Bull sắp đập vào người của Terrell thì một bóng người bất thành linh xuất hiện, chắn trước mặt hắn và ngăn trở đòn công kích của Bull.

‘Ầm...’

Định thần nhìn kỹ lại, thì ra Trần Hạo đã kịp thời chen chân vào giữa đôi bên, kịp thời đón đỡ giúp Terrell, cứu thoát hắn một mạng.

- “Cảm tạ...”

Terrell mở miệng, lẩm bẫm một tiếng cảm ơn, nhưng chưa để cho hắn kịp nói xong thì một tiếng nổ lớn lại đã vang lên. Một làn sóng khí nóng phả vào mặt của Terrell cùng với Trần Hạo làm hai người không nhận được mà phải lùi lại mấy bước.

‘Ầm...’

‘Hóa Khí Cầu’

Chính là Tiêu Phuong đã tích sức năng lượng từ nãy đến giờ, lúc này đây mới ném ra một quả cầu lửa, đánh lên người của Bull.

Bull bị đánh trúng nhiều đòn không kịp trở tay, từng đòn liên tục đánh tới làm hắn chỉ có thể bị động phòng thủ, vừa đưa hai tay ra che chắn trước mặt vừa bước lùi về sau tìm đường chạy trốn.

- “Mưa Sao Băng!”

Nhưng ngay sau đó, một giọng gào thét lạnh lẽo vang lên, kèm theo đó là một đồng những mũi băng thô to như bắp đùi của Terrell, đầu sắc nhọn như mũi thương, từ trên không trung không ngừng rơi xuống, chắn hết cả đường lui của Bull.

‘Rầm rầm rầm...’

Nhìn những mũi băng này rơi xuống, Bull kinh hoàng vội vàng chống đỡ thân thể lách người né tránh sang một bên.

Đây chính là đòn mạnh nhất mà Vansy có thể tung ra được bằng vào thực lực của mình ở thời điểm hiện tại. Sử dụng “Tuồng Băng” làm mất của hắn chưa đến 1 giây nhưng với kỹ năng “Mưa Sao Băng” này thì hắn đã phải dồn lực còn lâu hơn kỹ năng “Hỏa Khí Cầu” của Tiêu Phuong thì đủ biết nó làm hắn phải tiêu hao nhiều đến cỡ nào.

- “Là bọn mày ép tao! Là bọn mày... tất cả đều là bọn thầy tu khôn kiếp chúng mày! Gahh...”

Vừa ngồi xổm trên mặt đất sau khi lẩn nhiều vòng tránh né đòn đại chiêu của Vansy, Bull điên cuồng rống lên như đã mất đi lý trí.

Về mặt của hắn dần dần biến đổi, đôi mắt xuất hiện một chấm màu đỏ lờ mờ đang nhanh chóng lan rộng ra xung quanh thế vào chỗ của tinh thể màu trắng đục, còn cơ thể nhanh chóng phình to ra.

Rose thấy bộ dạng của Bull như vậy thì ngay tức khắc đoán được rằng hắn đang muốn tung ra đại chiêu, biến hình hoàn toàn như trước đó T.O.A đã từng làm khi truy đuổi theo xe của bọn họ.

- “Mau ngăn hắn lại!”

Nàng gân cổ khàn giọng hét lên, tay cũng không chậm lấy từ trong túi quần ra khẩu súng laser mini của mình, liên tục bóp cò bắn về phía Bull.

‘Gào...’

Thế nhưng mà tất cả đã quá muộn, Bull dường như đã hoàn tất quá trình ma hóa của mình, hắn rống lên hết như một con dã thú thật sự, đôi mắt đã hoàn toàn chuyển sang một màu đỏ, kích cỡ thân thể phồng to ra gấp đôi có thừa.

Lớp đất xốp mềm cùng với những tấm bia mộ bên dưới chân hắn cũng bị thể trọng vượt quá 600 kg của mình đè lún xuống sâu hơn một tấc, có mấy tấm bia mộ còn bị vỡ nát ra thành từng mảnh.

Terrell, Trần Hạo, Louis đang trên đà xông tới, ý đồ muốn ngăn hắn trước khi hắn kịp thời hoàn thành việc sử dụng kỹ năng, thế nhưng tất cả đều đã chậm một bước và hậu quả chính là bọn họ tự đâm đầu vào chỗ nguy hiểm.

‘Hóng... Âm ầm ầm’

Như một con vượn hoang, hắn mở miệng rống khan một tiếng vang vọng khắp cả khu nghĩa địa, đồng thời vùng tay đập mạnh lên ngực mình mấy cái rồi thực hiện đòn nén đất như lúc này đã làm với Tiêu Phuong và Ameerah.

‘Rầm...’

Hai đôi tay dài gần gấp đôi chân của mình, hắn vùng quá đầu rồi chấp lại như một cái đại chùy, nén mạnh xuống mặt đất.

Sóng khí áp sau khi bị dồn nén rồi lại khuyết tán ra xung quanh, cắt chém lên thân thể của những kẻ liều mạng đang xông tới trước mặt của Bull.

‘Á... ừ...’

Tiếng hét thảm vang lên liên tục, không ngừng nghỉ. Ba người Trần Hạo, Terrell và Louis đều bị trúng đòn, thân thể xuất hiện hàng loạt vết thương như vết dao cắt chém lên da thịt, máu tươi văng tung tóe khắp nơi.

- “Gào... chết... chết... chết hết đi cho ta...”

Bull lại tiếp tục khàn giọng kêu gào, hai tay chống đỡ thân thể lao nhanh đuổi theo ba người vừa bị mình đánh bay.

Tuy nhiên, Bull chưa kịp nhấc lên thân thể để bước ra bước đầu tiên thì đột nhiên một mũi tên bằng xương cốt từ phía bên trái, chớp nhoáng hướng tới bờ vai của hắn ghim tới.

‘Phập...’

Một mũi tên này ghim vào phần vai trái của Bull, đâm thủng đến tận phía sau lưng của hắn, thế nhưng lực lao tới chưa hết nên nó tiếp tục xuyên qua người hắn, cắm lên một gốc cây gần đó mới ngừng lại.

- “Gàooo”

Con đau trên da thịt truyền đến dây thần kinh trên đại não, làm hắn không nhận được gào lên một tiếng. Giọng điệu đã không còn điên cuồng nữa, chỉ có đau đớn và đau đớn tột độ.

‘Triệu hồi Bộ Xương Cung Thủ’ (x10)

Cùng lúc đó, tại vị trí của Đình Tấn lúc này đã xuất hiện hai cái hố đen trên mặt đất, trông hệt như đang bò từ trong lòng đất ra vậy.

Từng con Bộ Xương Cung Thủ từ trong đó nhanh chóng bò ra ngoài, mà đã có một con đang đứng giờ cung lấp tên hướng về phía tên Bull bên kia bắn tới. Nó cũng là chủ nhân của mũi tên đã bắn xuyên qua người của Bull lúc nãy.

Từ đầu đến giờ, Đình Tấn vẫn đứng tại chỗ cắt máu để cho máu tươi nhỏ giọt lên mặt đất mà vẽ vòng tròn ma pháp. Chắc có lẽ chính vì thế mà hắn mới mất nhiều thời gian như vậy mới triệu hồi ra được đám Bộ Xương Cung Thủ này.

- “Bộ... Bộ... Xương Cung Thủ... làm thế nào mà... á...”

Bull lấp bắp nói trong con hoảng loạn và kinh ngạc. Nhưng con Bộ Xương Cung Thủ nào có cho hắn được nói tròn câu, chúng không hề do dự chút nào tiếp tục lấp tên bắn tới một mũi tên khác, cắm lên bờ vai còn lại của hắn, mở ra một cái động lớn, làm hắn đau đớn hét lên rất thê thảm.

Nhưng ngay sau đó, hắn không hề có chút do dự nào xoay lưng bỏ chạy. Dường như hắn đã nhận ra con Bộ Xương Cung Thủ và biết được với thực lực của mình thì không thể nào chống lại được mũi tên đòi mạng kia, mà nói chỉ là đến việc vẫn còn có mấy con Bộ Xương Chiến Sĩ khác đang bò ra khỏi mặt ở cách đó khá xa.

‘Linh Hồn Chấn Động’

- “GIẾT!”

Đình Tấn lúc này rống lớn một tiếng kêu gọi những người trong đội, đồng thời cũng xem như là phát ra mệnh lệnh cho một tên Bộ Xương Cung Thủ sử dụng kỹ năng không chế lại Bull.

‘Phập’

Giống như một tia chớp giạt, lóe lên trong màn đêm tăm tối trong khu nghĩa trang, mũi tên xương cốt đặc biệt của tên Bộ Xương Cung Thủ này xuyên thủng qua bụng của Bull, trong lúc hắn đang cố chống đỡ thân thể leo lên một cái cây gần đó để mượn nhờ cây cối tránh né mũi tên và trốn thoát.

Bị mũi tên bắn trúng nhưng lần này có chút đặc biệt, hắn không hề có phát ra một tiếng kêu gào hay một tiếng hét thảm nào, tầm nhìn hai màu đen và trắng bất thành linh cũng trở nên tối đen, đầu óc rơi vào một khoảng không trống rỗng nửa mê nửa tỉnh không biết mình đang làm gì hay cảm giác được những thứ gì xung quanh.

Không còn trí não để điều khiển cơ thể, hắn cứng đờ khựng lại một chỗ, nhưng thế tới vẫn còn đó làm cho thân thể của hắn mất thăng bằng tiếp tục nhào tới trước ngã lăn lộn trên mặt đất.

Phía bên nhóm người của Trần Hạo, Louis và Terrell, tuy rằng bị thương nhưng với khả năng phòng thủ và sức chống chịu trâu bò của bọn họ thì khôi phục cũng khá nhanh.

Nghe được lời kêu gọi của Đình Tấn, bọn họ cố gắng chống đỡ thân thể của mình phóng tới chỗ của Bull.

‘Linh Hồn Chấn Động’

Lại thêm một mũi tên không chế được con Bộ Xương Cung Thủ phóng ra, kèm theo mũi tên đặc biệt này là 8 mũi tên bằng xương cốt kích cỡ bình thường FR4empbj khác bắn tới.

Cũng ngay tại thời khắc đó, Bull đã khôi phục lại sau một hồi tê liệt. Nhưng đập vào mắt hắn là một đồng những mũi tên xương đang lao tới. Kinh hoàng, tìm đập nhanh, đầu óc theo phản xạ tự nhiên mà điều khiển hai tay chống đỡ thân thể mình lăn lộn sang một bên né tránh.

Thế nhưng tốc độ của mũi tên xương cốt lại quá nhanh làm hắn không thể tránh né được toàn bộ những mũi tên.

Có 9 mũi tên xương bắn tới thì một mũi tên đặc biệt sử dụng kỹ năng ‘Linh Hồn Chấn Động’ tới trước ghim lên ngực hắn, còn lại 8 mũi tên khác thay phiên nhau cắm khắp người hắn, biến hắn trở thành một con nhím.

Tiếp tục bị tê liệt, Bull mặc dù vẫn còn sống nhưng hơi thở đã yếu ớt đi rất nhiều. Nếu hắn có thể hành động thì phòng chừng, hắn đã có thể trốn thoát với khả năng khôi phục cực mạnh của mình.

Tuy nhiên, đáng tiếc là điều đó không thể nào xảy ra. Bull nằm đơ người tại đó mà không hề hay biết rằng, xung quanh hắn đã nhiều ra thêm bốn, năm người, đang dồn toàn lực của bọn họ công kích hắn.

‘Địa Chấn’

‘Róc Xương’

‘Bạo Cước’

‘Chùy Băng’

...

Từng kỹ năng và dị năng như mưa rơi, đáp lên người của Bull. Sinh mệnh mạnh mẽ cường đại của hắn dần dần yếu đi bớt. Đến khi hắn kịp khôi phục trở lại thần trí của mình thì từng cơn đau đớn ập tới nhanh chóng, làm hắn rên rỉ kêu lên rất thảm thiết.

Bất quá, không có vẻ gì là thương hại đối phương, Đình Tấn bây giờ mới cất bước bắt đầu chạy tới bên cạnh Bull đồng thời phát ra mệnh lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ tiếp tục phát ra một đợt công kích nữa.

Bull bị vây chặt, lại thêm thân thể bị trọng thương, thủng hơn chục lỗ lớn làm hắn không thể hành động thuận lợi và linh hoạt như trước nữa. 8 mũi tên xương tiếp tục lao tới, trong ánh mắt tuyệt vọng của Bull, cắm lên cơ thể và kết liễu sinh mệnh của hắn.

‘Rầm...’

Thân thể của hắn ầm ầm đổ gục xuống mặt đất bên dưới hất tung lên một đồng bụi mù và đất cát.

Nhóm người David, Vansy, Trần Hạo, Tiêu Phuong đứng xung quanh hắn hiện tại mới thở ra được một hơi nhẹ nhõm. Chiến đấu liên tục lại thêm thương tích trên người làm bọn họ mệt mỏi không thôi, ngực phập phồng liên tục thở dốc vì mệt mỏi.

Gần đó, những người bị thương do Bull gây ra cũng đã dần khôi phục lại sự tỉnh táo của mình nhờ có thuốc chữa thương của Đình Tấn. Tất cả đều đang ngồi nghỉ trên mặt đất, thậm chí là ở trên những ngôi mộ.

Riêng có Terrell và Louis lúc này vẫn còn bình thường. Bọn họ sau khi giải trí trạng thái ‘Cuồng Nộ’ và ‘Hóa Hình’ thì thân thể đã khôi phục về kích cỡ trước đó. Tuy rằng có chút mệt mỏi nhưng thương tích cũng không nặng lắm, chỉ là một số ít vết thương ngoài da, không động đến gân cốt bên trong.

- “Tàn ra, đừng đứng xung quanh hắn mà thả lỏng phòng thủ như vậy!”

Đình Tấn đến bên cạnh nhóm người đồng đội của mình nhưng câu đầu tiên không phải là câu hỏi thăm mà lại là một câu phẫn nộ quát lớn.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 323: Nguy hiểm trong gang tấc, xuống đường hầm

Nhóm người đứng xung quanh thân xác to lớn của Bull cắm đầy những mũi tên xương, nghe Đình Tấn hét lên như vậy thì cũng bị giật mình.

Nhưng ngay sau đó, Terrell liền lớn tiếng cười to, lên giọng đáp lại Đình Tấn.

- “Hội trưởng, người lo lắng quá rồi. Nhìn hắn bị mấy mũi tên xương cắm lên người như con nhím thể này thì sống thế nào được nữa chứ. Ở đây cũng không phải trong trò chơi, không thể nào chỉ còn chút ít vài trăm điểm HP mà vẫn có thể hành động thuận lợi, hung hãn như lúc bình thường đâu. Tên này nếu còn sống thì chắc cũng chỉ còn lại nửa cái mạng, đã cử động được là may lắm rồi nói gì đến chuyện gây hại cho chúng ta.”

Mấy người xung quanh hắn tuy không nói gì nhưng vẻ bình tĩnh, kèm theo một chút buồn cười trên gương mặt đã nói lên rằng, bọn họ cũng tán đồng với ý kiến của Terrell.

Nhóm người đang vây xung quanh mình đang bị cuộc đối thoại của Đình Tấn và Terrell làm mất sự tập trung, không ai chú ý để cái xác của Bull đang chậm rãi xê dịch, hơi cong lên hai cánh tay mà không gây ra một tiếng động nào làm người khác chú ý.

Đình Tấn nghe Terrell nói thì lắc nhẹ đầu, gương mặt hơi nhăn nhó, thần sắc rõ ràng đang tỏ vẻ không hài lòng với câu phản bác của Terrell.

- “Các người thật là...”

Hắn cất giọng trả lời, muốn dạy dỗ đám người này thêm một ít lý niệm trong cuộc sống sinh tồn ở thời kì tận thế. Thế nhưng khi hắn chỉ mới mở miệng ra nói được vài chữ thì bất thành linh dị biến lại xảy ra.

- “ĐI CHẾT ĐI, TÊN VONG LINH PHÁP SƯ ĐOẠ LẠC KIA!”

Bull đột ngột chống đỡ thân thể ngồi dậy, miệng đầy ranh ranh và máu tanh mờ rộng ra, khàn giọng rống lên. Lần này hắn đã hoàn toàn dùng toàn bộ sức lực cùng với tốc độ bình sinh vốn có của mình, không còn chừa lại chút gì nữa.

Sự thật ngay lúc này đã nói rõ mọi chuyện lại trái ngược hoàn toàn với suy nghĩ của Terrell. Quả thật không ngoài dự liệu của Đình Tấn, tên Bull vẫn còn chưa chết. Hắn chỉ là đang giả vờ, chờ cho Đình Tấn lại gần thì một đòn tóm gọn.

Nguyên do bởi vì hắn biết, đấu với đàn vong linh Bộ Xương Cung Thủ kia thì chỉ có một con đường chết. Muốn sống thì phải tóm được cổ cả kẻ triệu hồi rồi giết đối phương thì đàn vong linh đại quân mới bị hủy diệt. Đây cũng chính là con đường sống duy nhất của hắn.

Nhưng Bull cũng không ngờ rằng, Đình Tấn lại cẩn trọng như vậy, đã dự tính đến tình huống hắn già chết để dụ cho đám người xung quanh mình buông lỏng đề phòng rồi ra tay đánh lên.

Tất cả kế hoạch và âm mưu của hắn đã bị phá hoại hoàn toàn chỉ bởi vì một câu nói của Đình Tấn. Cũng chính điều đó đã dồn Bull vào đường cùng, hắn biết mình đã không còn cơ hội để thoát đi khỏi nơi này nữa rồi.

- “Đã vậy thì liều mạng!”

Cặp mắt trắng đục của hắn bắt chợt lóe lên một tia hung quang, Bull hạ quyết tâm phải liều mạng xông lên giết chết tên vong linh pháp sư này.

Hắn dựa theo phương hướng giọng nói Đình Tấn truyền tới mà mình đã nghe được trong lúc nằm già chết, dồn lực xông thẳng tới.

Thậm chí ở phương hướng đó đang có Trần Hạo và Terrell chắn ngang. Ấy vậy mà hắn vẫn không hề quan tâm, chỉ dùng cánh tay vung ngang một cái.

“Rầm...”

Cánh tay dài tràn ngập lực lượng của Bull đánh bay hai người này sang một bên rồi tiếp tục lao tới Đình Tấn trong thời gian ngắn nhất có thể.

Bất quá, trong khi tất cả mọi người đều bị hành động và tiếng rống giận của Bull làm cho giật thót tim thì Đình Tấn ngược lại trông rất bình tĩnh.

- “Hừ... ta đã biết ngươi sẽ làm vậy mà...”

Hắn nhếch mép cười tà, miệng lẩm bẩm một câu, nhưng thân thể thì không hề chậm chút nào, cúi người quỳ một chân lên trên mặt đất để lộ ra khoảng không phía sau đã bị che khuất nãy giờ.

Sau đó, tất cả những người ở đây liền được chứng kiến một cảnh tượng rất ngoạn mục. Cả tám con Bộ Xương Cung Thủ còn lại không biết từ lúc nào đã đồng loạt rút từ trong ống tên sau lưng của mình ra một mũi tên xương đặc biệt và đặt lên trên cây cung của mình.

Mũi tên đang bốc cháy bùng bùng lên một ngọn lửa linh hồn màu xanh, rất bắt mắt trong màn đêm đen tối của ngời trăng.

Đây chính là do Đình Tấn đã dùng tinh thần truyền đạt mệnh lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ tiến vào trạng thái chuẩn bị sử dụng kỹ năng trước đó khi bước tới nơi này.

Ngay khi Đình Tấn vừa cúi người xuống, Bull trợ mắt lên, cả thân thể đột nhiên cảm giác được một trận lạnh lẽo từ gót chân lên tới đỉnh đầu. Hắn thậm chí tuyệt vọng đến nỗi đã ngừng lại bước chân, không còn ý chí chiến đấu muốn chạy tới trước mặt Đình Tấn nữa.

Khoảng cách đôi bên chỉ còn không tới chục mét, Bull mang thân thể của một con vượn lớn khổng lồ, chống hai tay lên mặt đất đứng trước mặt Đình Tấn. Giọng nói dường như có chút khàn đi, hắn mở cái miệng máu của mình ra cất lời.

- “Ngươi... làm sao biết được?”

Đình Tấn cũng không ngạc nhiên vì hành động của Bull, bởi lẽ muốn chạm đến hắn thì ít nhất cũng cần có đến một hoặc hai giây, nhưng mũi tên xương kia thì không cần tới một giây là đã cắm lên người của Bull rồi.

Hắn tự tin rằng, chỉ cần trúng mũi tên ‘Linh Hồn Chấn Động’ thì Bull nhất định sẽ không còn khả năng hành động được nữa. Điều đó cũng đồng nghĩa với việc sự an toàn của hắn là tuyệt đối.

- “Ta đã từng sống trong một thế giới rất khắc nghiệt, nơi mà chỉ khi nào ta chắc chắn xác định được kẻ địch của mình đã bị tận diệt thì mới được buông lỏng sự đề phòng.”

Đình Tấn bình tĩnh lên tiếng đáp lại cho câu hỏi cuối cùng của Bull xem như một lần ban ân trước khi chết cho hắn.

Bull có được câu trả lời của Đình Tấn thì giống như bị kích thích. Hắn điên cuồng gào rống lên.

- “Trả lời cho ta, nói cho ta biết, tại sao ngươi lại phản bội Ngài, phản bội lại tín ngưỡng Hắc Ám để đi theo đám thầy tu khôn kiếp này?! Tại sao? Tại...”

Càng nói về sau hắn càng không thể kìm chế được nữa, vô tới muốn chop lấy Đình Tấn để bóp chết kẻ thù không đội trời chung này.

Nhưng không để cho hắn kịp nói dứt câu hay làm được gì, Đình Tấn vừa nhìn thấy hắn có hành động thì ngay tức khắc liền ra lệnh cho đám Bộ Xương Cung Thủ ở phía sau buông tay, bắn tiến.

‘Phập phập phập...’

Bull tốc độ tuy nhanh, vượt qua một khoảng dài chỉ còn cách Đình Tấn bốn mét, thì từng mũi tên ồ ạt bay tới, thay phiên nhau xuyên thủng qua thân thể

của Bull. Một số mũi tên bắn chồng lên mũi tên trước đó còn cắm trên người của hắn, làm cho mũi tên cũ ngay tức khắc bị phá nát ra thành từng mảnh xương vụn.

Thân thể khổng lồ của Bull vẫn còn đứng sững ra tại chỗ sau khi bị đục thêm tám cái lỗ trên người. Cặp mắt trắng đục của hắn dần dần mờ nhạt đi, miệng hắn thì thảo nói vài chữ, máu tươi tràn vào hai lá phổi và đường hô hấp làm âm thanh của hắn bị đứt quãng liên tục, giọng cũng rất nhỏ, chỉ đủ cho Đình Tấn nghe.

- “Ngươi... ngươi... tiểu thư... ngài... nhất định... không... để yên...”

Nói chưa dứt câu thì ánh sáng trong cặp mắt bị vân đục của hắn đã tắt ngóm đi, hoàn toàn biến thành một màu đen, không còn phát ra ánh sáng như trước nữa.

‘Rầm...’

Thân thể khổng lồ của hắn giống như một tấm bia đá cứng ngắt mà nặng nề ngã lên trên mặt đất lần thứ hai.

Tuy nhiên lần này, Đình Tấn có thể chắc chắn rằng Bull đã hoàn toàn tuyệt mệnh vì bề ngoài của Bull đang phát sinh ra quá trình biến hóa.

Bộ dáng khổng lồ dần dần thu nhỏ lại, móng vuốt, răng nanh cùng với lông lá trên cơ thể cũng chậm chạp rút vào bên trong da thịt của hắn, để lộ ra một lớp da người trắng nõn.

Không đến một phút sau đó, Bull đã hiện lộ ra hình dạng người của hắn, một gã mập mạp, đầy thịt mỡ mang bộ mặt của một người đàn ông phương Tây chính gốc.

Mặc dù trở lại với bộ dáng của người bình thường nhưng những vết thương, những lỗ hổng lớn do bị mũi tên ‘Linh Hồn Chấn Động’ gây ra vẫn còn tại đó. Làm cho xác chết của Bull trông càng ghê rợn hơn rất nhiều.

- “Có sao không Tấn?”

Đến thời điểm này, Rose mới kịp thời đuổi tới bên cạnh Đình Tấn, thần sắc tràn ngập lo lắng mà hỏi thăm. Trước đó tuy rằng nàng vẫn đang truy đuổi theo sau Đình Tấn, nhưng được hắn làm ra dấu hiệu ngừng lại, lùi về sau nên Rose mới giữ một khoảng cách nhất định với hắn như vậy.

- “Không có gì, mệt mỏi một chút mà thôi. Mau đi xem những người kia thế nào rồi.”

Đình Tấn lắc nhẹ đầu đáp lời, dường như những lời nói của Bull trước khi chết không được hắn để tâm cho lắm.

Lúc bấy giờ, trên gương mặt hắn đang hiện lộ rõ ra một vẻ mệt mỏi. Phóng chừng triệu hồi ra 10 con Bộ Xương Cung Thủ trong cùng một lúc cũng làm hắn bị tiêu hao khá nhiều điểm HP rồi.

Rose thấy Đình Tấn vẫn còn ổn thì không hỏi nhiều làm phiền hắn nữa. Nàng nhanh chóng cất bước chạy đi tới bên cạnh Trần Hạo và Terrell đang được mọi người đỡ đứng lên.

Hai người này bởi vì chủ quan nên đã bị Bull giáng cho một đòn nặng nề. Nếu không phải vì Bull bị đám Bộ Xương Cung Thủ uy hiếp, chỉ nhắm tới Đình Tấn mà gấp rút lao tới thì chắc có lẽ bọn họ cũng không phải chỉ là bị thương đơn giản như vậy.

Một hồi lâu sau, cả nhóm đã tụ tập lại cùng với nhau bên cạnh Đình Tấn, hay nói đúng hơn là bên cạnh cái xác của Bull. Hiện tại, quang cảnh xung quanh bọn họ đều là một mảnh tan hoang.

Cây cối gãy đổ, bia mộ vỡ nát nằm rải rác ở khắp mọi nơi hết như vừa bị một quả bom hạt nhân oanh tạc, trông rất thảm hại. Không gian cũng trở lại yên tĩnh, bao trùm bởi một tấm màn đen như trước đó.

Terrell vẻ mặt đầy phẫn nộ, tức giận mắng.

- “Thằng khốn này! Mẹ nó, còn dám chơi trò giả chết muốn ám hại hội trưởng. May mà hội trưởng đã có chuẩn bị, nếu không thì gay go rồi.”

Chỉ bằng lời nói không thể xả được cơn tức của mình, Terrell còn dùng chân dẫm đạp, đá lên cơ thể đầy mỡ của Bull.

- “Đều tại ngươi chứ ai, đã không cẩn thận để phòng còn lên tiếng cãi lại hội trưởng, chưa chết là may rồi.”

Ameerah vẻ mặt có chút hả hê, ngênh mặt lên nói lại.

- “Ta... ta...”

Terrell bị Ameerah nói cho cứng họng, bối rối gãi đầu không biết phải làm sao đáp trả cho tình huống này. Quả thật nếu như trước đó hắn làm ra hành động sau khi nghe được tiếng nhắc nhở của Đình Tấn thì có lẽ cũng không đến nỗi phải ăn một cái tát của Bull.

- “Bây giờ làm gì với cái xác của hắn đây? Không lẽ cứ bỏ đây?”

David bây giờ mới lên tiếng giải vây cho Terrell. Mọi người đang buồn cười thì lập tức bị câu hỏi này hấp dẫn sự chú ý.

- “Gần đây có một ngôi mộ còn trống. Người đi với Louis và Terrell mang hân lại đó chôn đi. Những người còn lại chia ra xung quanh nhà thổ này để tìm kiếm đi, ta nghi ngờ chỗ này còn có một loại tàng hầm ẩn giấu nào đó cũng nên.”

Đinh Tấn không hề do dự chút nào nói ra suy nghĩ của mình. Từ lúc phát hiện dấu chân ở ngay trước căn nhà thổ thì hân đã nghi ngờ rằng, rất có khả năng nơi này ẩn chứa một tàng hầm bên dưới lòng đất.

Bất quá lối vào thì hân vẫn còn chưa biết là ở đâu, có thể là ở trong nhà thổ hoặc bị giấu ở trong một ngôi mộ nào đó cũng nên.

Thế là cả nhóm người theo sự phân công của Rose bắt đầu chia ra làm nhiệm vụ tìm kiếm. Bắt đầu từ khu vực xung quanh nhà thổ cho đến những ngôi mộ, hộc cây nằm gần đó cũng thuộc bên trong phạm vi tìm kiếm.

Còn ba người David, Louis và Terrell thì theo như sự chỉ dẫn của Đinh Tấn mà mang theo xác chết của Bull, đi tới ngôi mộ mà hân đã đào trộm xương cốt trước đó, để chôn cất.

Hơn nửa giờ sau đó, bất thành linh tiếng hét lớn của Rose liền vang lên thông qua máy lên lạc của mọi người.

- “Toàn đội mau tập trung lại nhà thổ, chúng ta đã phát hiện lối vào.”

Vừa đúng lúc ba người David đã chôn cất xong xác chết của Bull, bọn họ đều mang theo sự tò mò trong lòng, bước chân chạy nhanh tới ngôi nhà thổ.

Đến khi bước vào bên trong căn nhà, cả ba người đều bị hấp dẫn bởi một đường hầm bằng đá, bên trong đen ngòm không nhìn thấy được thứ gì ở bên dưới.

Đường hầm cũng không quá lớn, vừa đủ cho hai người đi xuống cùng một lúc. Cả nhóm người lần lượt nối đuôi nhau, theo sau Rose và Đinh Tấn đi xuống bên dưới.

Trong tay mỗi người đều cầm đèn pin để rọi sáng và xem xét xung quanh. Nơi này có vẻ yên tĩnh hơn bên ngoài rất nhiều, vì không có tiếng gió lùa và tiếng cây cối đung đưa xào xạc.

Nhìn cấu tạo của con đường hầm này thì giống như nó đã có từ rất lâu năm rồi. Vách tường, bậc thềm không phải làm bằng xi măng hiện đại mà được làm hoàn toàn từ một loại đá cuội được đẽo gọt kỹ lưỡng, xếp liền nhau không để lộ ra một kẽ hở.

Đi dẫn đầu là Rose và Đinh Tấn, hai người rất nhanh thì đã xuống tới được tận cùng bên dưới con đường hầm. Trước mặt bọn họ là một con đường hầm khác, được chia ra làm ba lối rẽ khác nhau.

- “Ba người một nhóm, David, Terrell, Louis bên trái. Vansy, Hieman, Trần Hạo bên phải. Ta, Đinh Tấn và Đỗ Lễ sẽ đi phía trước. Còn Tiêu Phương cùng với Ameerah ở lại nơi này canh giữ đề phòng có kẻ nào chạy ra thì lập tức đánh gục.”

Rose vung tay phân công cho từng người, sau đó liền kéo theo Đinh Tấn và Đỗ Lễ dẫn đầu đi vào ngã rẽ ở trước mặt. Từng người còn lại cũng không chần chừ nữa, nhanh chóng nối đuôi nhau đi theo sự phân công, để tìm kiếm tài liệu mật hoặc còn có người nào ở bên trong đường hầm này hay không.

Đinh Tấn vừa đi vừa quan sát. Lối đi của hân giống như một thông đạo chiến hào thời chiến tranh, được đào ra khá rộng rãi, đủ cho ba người cùng dằng hàng ngang đi qua.

Con đường hầm cũng không quá dài, đi đến khoảng 30 mét thì bọn họ đã tới được một ngã ba đường.

- “Ta bên trái, hai người các người đi bên phải đi. Đỗ Lễ nhớ bảo vệ Rose, có chuyện thì lập tức thông báo qua máy liên lạc.”

Nhìn thấy ngã rẽ này, Đinh Tấn không chờ Rose tiếp tục phân công nữa mà đã lên tiếng nhận nhiệm vụ cho mình.

- “Tốt! Người cẩn trọng.”

Đỗ Lễ cũng gật đầu đồng ý với sự phân công của Đinh Tấn. Bởi vì hân đã biết được thực lực của Đinh Tấn rất mạnh khi triệu hồi ra vong linh, còn Rose thì không có năng lực gì đặc biệt cả, nên ắt hân sẽ cần có một người theo hỗ trợ cũng như bảo vệ nàng.

Ba người phân chia ra hai phía, tiếp tục đi vào sâu bên trong. Đinh Tấn vừa đi vừa rọi đèn, khúc đường hầm này có vẻ khúc khuỷu và chật chội hơn so với con đường hầm lúc này nhiều.

Không hề có một ánh đèn hay ánh sáng trắng sao hắc vào bên trong nơi này, tất cả đều chỉ là một màn đen tăm tối. Lại thêm âm thanh tĩnh lặng, càng làm cho bầu không khí nơi này trở nên quỷ dị đi rất nhiều.

Đi được vài bước, Đinh Tấn rọi đèn về phía trước thì phát hiện ở phương hướng trước mặt của hân, khoảng cách hơn hai mươi thước, xuất hiện bức tường, hay nói đúng hơn nơi đó là một con đường cụt.

Mà trên đoạn đường đi gần tới nơi đó, Đinh Tấn phát hiện khoảng cách gần cuối đường sở hữu ba cánh cửa phòng, tất cả đều nằm tại bên tay phải.

Nhưng ngược lại, bên tay trái thì lại là một mặt tường, không có cái gì khác lạ.

Đình Tấn cất bước tiếp tục đi tới trước cái cửa phòng đầu tiên, nhưng bất chợt...

- “Thả ta... thả ta ra...”

Một âm thanh như tiếng rên rỉ của một đứa bé trai vang lên bên tai Đình Tấn.

- “Ai?!”

Đình Tấn lập tức căn thẳng thần kinh của mình lên, đèn pin rọi xung quanh trước sau tìm kiếm nguồn gốc của âm thanh kia.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 324: Linh hồn kì lạ, phát hiện người bị giam

Bởi vì giọng rên rỉ lúc này bất chợt vang lên, lại thêm khu đường hầm này rất chật chội nên âm thanh vọng lại làm cho Đình Tấn cũng khó lòng mà phân biệt ra được phương hướng nguồn gốc của nó.

Hắn cầm trong tay đèn pin rọi sáng xung quanh mình, mắt cảnh giác quan sát. Thế nhưng ngoài cánh cửa và những bức tường đá thì hắn cũng không phát hiện ra được thứ gì khác lạ nữa. Hơi suy nghĩ một chút, hắn liền chuyển hướng ánh mắt của mình về phía cánh cửa trước mặt này.

Một mình một người ở trong một con đường hầm tối đen như mực, lại thêm tiếng rên rỉ của trẻ con truyền tới từ phía sau cánh cửa phòng làm hắn cảm thấy nơi này càng lúc càng trở nên quỷ dị, khó lường.

Rút ra con dao găm vắt ở phía sau lưng, Đình Tấn một tay cầm đèn pin một tay khác cầm dao găm phòng thủ trước ngực.

“Không Vật Thuật”

Hít sâu một hơi như để lấy can đảm sau khi chuẩn bị xong tất cả, Đình Tấn vận dụng kỹ năng đẩy nhẹ cánh cửa gỗ này ra.

‘Kéo kẹt...’

Tiếng trục cửa cũ kỹ ma sát với nhau do lâu năm bị rỉ sét vang lên cực kì chói tai trong bầu không khí tĩnh lặng ở nơi đường hầm này, tựa như một viên đá rơi vào bên trong mặt hồ tĩnh lặng, làm dấy lên vô số gợn sóng.

‘Vù vù...’

Bất thành linh, một con gió nhẹ thổi lướt qua gương mặt của Đình Tấn, cảm giác lạnh lẽo truyền tới làm đầu óc của hắn đột nhiên trở nên tỉnh táo hơn bao giờ hết.

Đứng giữ khoảng cách với cửa phòng khoảng hai mét Đình Tấn dùng đèn pin rọi vào, soi sáng không gian đen tối bên trong. Làm hắn có chút ngờ vực là trong căn phòng này lại không hề có bất cứ kẻ hở nào để gió có thể luồng từ bên ngoài vào được.

Nhưng điều đó cũng không làm hắn bận tâm nhiều. Cầm đèn pin trong tay, Đình Tấn bước chậm từng bước, thái độ rất cẩn trọng đề phòng mà đi vào bên trong căn phòng này.

Trong phòng không có một tia sáng nào, tất cả mọi thứ như bị phủ lên một tấm màn đen tăm tối. Ánh sáng theo chiếc đèn pin trong tay Đình Tấn soi từ bên ngoài cửa vào, làm rõ cảnh tượng trong phòng góp phần làm cho người ta sợ hãi.

Đây là một căn phòng giam, diện tích chỉ khoảng 10 mét vuông. Tại góc phòng bày biện một vài cái thùng gỗ, nằm ngang dọc đồ nát lung tung, phòng chừa chính là thứ để chứa đựng cho người bị giam đi phóng uế.

Trên mặt đất rơi là tả lượ rất nhiều đồ vật lẫn lộn, đại bộ phận nhìn qua đều là các loại rác rưởi vô dụng, ví dụ như mảnh vải rách mục nát, vài ba mảnh gỗ hoặc bát đĩa vỡ vụn, ngoài ra còn có một vài mảnh vỡ thủy tinh không rõ nguyên gốc của nó là cái gì...

Gần cửa phòng là một chiếc giường sắt, trên đó vẫn còn lưu lại một vài mảnh vải ga giường đã bị mục nát theo thời gian dài. Đình Tấn ngửi thấy toàn bộ mọi thứ trong căn phòng này đều tràn ngập một cái mùi ẩm mốc rất khó chịu và đặc biệt hơn nữa là những nơi bị ánh sáng chiếu qua, hầu như không một chỗ nào không thấy vết máu khô đã hoàn toàn chuyển sang một màu đen như mực.

Đang lúc Đình Tấn chăm chú quan sát xung quanh thì bất thành linh...

- “Hihhi...”

Một tiếng cười đùa của trẻ con lại vang lên bên tai hắn.

Lập tức xoay người lại phía sau, nơi nguồn gốc của tiếng cười mà hắn đã nghe được, Đinh Tấn chỉ trông thấy một bóng đen lướt ra bên ngoài cửa phòng.

- “Cái quỷ gì vậy?!”

Sự quỷ dị liên tục xảy ra xung quanh mình, làm Đinh Tấn không kịp nhận rõ chuyện gì đang diễn ra ở nơi tăm tối u ám này. Cảm giác cứ như hắn đang lạc vào trong một ngôi nhà bị ma ám vậy.

Bất thành linh, suy nghĩ này xuất hiện trong đầu làm Đinh Tấn đột nhiên nhớ tới một chuyện, đó chính là những oan hồn đang lang thang ở bên ngoài khu nghĩa trang mà hắn đã từng gặp qua trước đó.

Ý tưởng nảy ra làm đôi mắt Đinh Tấn lóe lên một tia sáng. Không hề do dự chút nào, hắn nhắm mắt bắt đầu tập trung phát tán sóng tinh thần của mình ra để dò xét.

- “Hihihhi...”

Giọng nói của đứa trẻ kia lại tiếp tục vang lên, Đinh Tấn theo phương hướng âm thanh truyền tới, bắt đầu khuếch tán sóng tinh thần ra để dò xét.

Ngay tức khắc, khi sóng tinh thần bao phủ ở một góc tối trong căn phòng, gần bên chân của chiếc giường, Đinh Tấn thông qua sóng tinh thần liền nhìn thấy một bóng dáng nhỏ bé.

Đối phương là một cậu bé trai gầy ốm, độ khoảng chừng 12 tuổi, tay chân chỉ còn da bọc xương, vẻ mặt cúi gằm xuống, chen vào giữa hai chân làm Đinh Tấn cũng không nhìn rõ được gương mặt của cậu bé.

- “Ngươi là ai?”

Đinh Tấn cất giọng hỏi.

Nhưng một lúc sau, đứa bé kia vẫn cúi gằm mặt vào hai chân của nó, không nói một lời nào đáp lại.

Hơi suy nghĩ một chút Đinh Tấn mới dùng đèn pin rọi vào chỗ của nó. Và đúng lúc ánh sáng vừa chiếu rọi qua, đứa trẻ bất thành linh ngẩng đầu lên. Đến bây giờ Đinh Tấn mới nhìn rõ được diện mạo của đứa trẻ này, trái tim của hắn cũng không kìm được mà đập nhanh lên liền hỏi.

Tất cả đều là vì da thịt màu trắng xám chỉ thuộc về người chết, ở trên mặt hốc hác của nó đều đã bị bong tróc ra gần hết. Trông rất ghê rợn, thậm chí còn có cả máu tươi đang nhỏ giọt ra bên ngoài, còn khuôn bố hơn rất nhiều lần so với những linh hồn lang thang mà Đinh Tấn đã bắt gặp qua trước đó ở nghĩa trang bên ngoài.

Đứa trẻ như được một bàn tay nâng đỡ đứng dậy, đôi mắt màu đen ngòm của nó vẫn còn đang nhìn chăm chăm Đinh Tấn từ đầu đến giờ. Đang lúc Đinh Tấn định lên tiếng hỏi dò thì đứa trẻ bất ngờ lại gào thét một tiếng rất chói tai.

- “Áaaaa...”

Đầu óc của Đinh Tấn cũng cảm thấy ong ong lên một hồi lâu, tai hắn bị tiếng hét kia làm cho tê liệt, không thể nghe được gì ngoài tiếng động như tiếng ong vò vẽ kêu.

Bước chậm từng bước đi về phía trước mặt Đinh Tấn, đôi mắt của đứa trẻ này vẫn trừng trừng mở ra, bàn chân nó đạp lên mặt đất đến đâu thì đều để lại dấu chân, nhuộm đậm máu tươi đến đó.

Đinh Tấn vẻ mặt ngưng trọng, mắt tuy nhắm nhưng hắn vẫn có thể ‘nhìn’ thấy thông qua sóng tin thần dò xét, tay cầm đèn pin của hắn lúc này đã chuyển đổi thành khẩu súng laser mini, một tay khác thì cầm dao găm đan chéo trước ngực tiến vào trạng thái phòng thủ.

Và rồi không hề có dấu hiệu báo trước nào, đứa trẻ bất ngờ lướt tới trước mặt Đinh Tấn. Đúng vậy, nó lướt đi giữa không trung, chân không chạm đất chứ không còn bước đi như trước nữa.

‘Xoẹt xoẹt xoẹt...’

Không một chút nào do dự hay chần chừ, Đinh Tấn lập tức bóp cò bắn xối xả đạn laser vào đứa trẻ kia. Nhưng một màn kế tiếp làm hắn chấn kinh không ngớt.

Những viên đạn laser khi vừa chạm đến cơ thể của đứa trẻ thì đều xuyên thủng qua phía sau lưng nó, thế nhưng có một điều là chúng không hề để lại một vết thương nào ở nơi vừa xuyên qua trên cơ thể đứa trẻ.

Đứa trẻ cứ như vậy mà bay sát lên trước mặt Đinh Tấn, một tay vung ngang tát vào mặt của hắn.

Đinh Tấn chỉ cảm thấy, giống như có một bàn tay vô hình đánh lên mặt của mình. Lực lượng cũng không quá mạnh chỉ làm cho hắn bị chao đảo đi ngang

sang một hai bước mà thôi.

Tiếng rống giận của đứa trẻ lại vang lên, dường như nó rất không hài lòng vì không thể đánh bay được Đình Tấn. Chính vì thế mà nó tiếp tục bay tới rồi vung tay đánh lên người Đình Tấn, tốc độ lần này nhanh hơn rất nhiều.

“Luru Thủy Gia Tốc”

Tuy nhiên, đã mất phải một lần Đình Tấn đã rút ra được kinh nghiệm cho mình. Hấn kích hoạt kỹ năng gia tốc, đồng thời lại có thêm kỹ năng hỗ trợ “Vận Phong Thuật” vẫn còn đang thi triển từ trước đó nên đã kịp thời nhún người nhảy sang một bên, làm cho đòn đánh này của đứa trẻ đã đánh vào trong không khí.

Hơn thế nữa, trong lúc nhún nhảy, hấn còn vung tay sử dụng dao găm trên tay của mình cắt ngang qua phần chân của đứa trẻ.

- “Áaaaaa...”

Dường như đã bị cú vung chao chém tới này của Đình Tấn làm cho bị thương, đứa trẻ trở nên giận dữ hơn hét lớn một tiếng tiếp tục bay vồ tới Đình Tấn như muốn liều mạng.

“Khổng Vật Thuật”

Đình Tấn trong lúc bị dồn ép đột nhiên nghĩ đến một chuyện, nếu hấn đã không thể chạm vào linh hồn, vậy thì sử dụng sóng tinh thần sẽ có khả năng đó hay không. Nghĩ vậy hấn liền không hề chậm trễ tung ra kỹ năng “Khổng Vật Thuật” nhắm vào cậu bé.

Như bị một bàn tay to lớn túm lấy cổ họng, đứa trẻ mang theo vẻ mặt hốt hoảng, vừa hét lớn vừa liều mạng vùng vẫy tay chân trong không khí, muốn trốn thoát sự khống chế từ bàn tay vô hình kia.

Thấy vậy Đình Tấn cũng liền hiểu ra, mình đã hoàn toàn tìm ra phương pháp khắc chế cho linh hồn thể này rồi. Vậy là hấn cũng không lo lắng bị đứa trẻ này làm hại nữa, “Khổng Vật Thuật” cũng từ từ giải trừ.

Được giải thoát, đứa trẻ ngay tức khắc bay lùi về phía sau, kéo dài khoảng cách với Đình Tấn. Đôi mắt của nó mang theo một vẻ hốt hoảng, sợ hãi, bồn chồn, lo lắng, điên cuồng... rất nhiều cảm xúc mặt trái, tiêu cực đều được Đình Tấn nhìn rõ ràng ở bên trong trông mắt chỉ có một màu đen đỏ. Điều này không khỏi làm cho hấn có một chút tò mò về đứa trẻ này.

Vẫn giữ tư thế phòng thủ, Đình Tấn xoay chuyển bước chân bước chậm từng bước đi về phía đứa trẻ. Mỗi khi hấn tiến thêm một bước thì đứa trẻ lại bay lùi về sau một chút, giữ vững khoảng cách hơn năm mét với hấn, thái độ cũng thay đổi không còn hung hăng như trước nữa mà đã trở nên cẩn thận đề phòng hơn.

Đình Tấn cũng bị tình huống này làm cho kinh ngạc không ngớt. Hấn ngừng lại bước chân đứng im tại chỗ, thông qua sóng tinh thần ‘nhìn’ thẳng vào cặp mắt như một lỗ đen vũ trụ của cậu bé rồi mở miệng cất giọng hỏi.

- “Người là ai?”

Bất quá, lần này cũng giống hệt như lần trước đó, cậu bé cũng không hề lên tiếng trả lời mà chỉ đứng tại chỗ nhìn chằm chằm vào hấn, dường như đang sợ hãi với khả năng có thể bị hấn dùng con dao găm đầy tia sét kia chém mình một cái nữa hay bị bàn tay vô hình túm lấy cổ họng.

- “Báo cáo chỉ huy, báo cáo chỉ huy, đội Vansy, Hieman, Trần Hạo phát hiện một người còn sống bị giam trong một căn phòng. Xin chờ chỉ thị.”

Đúng lúc Đình Tấn định tiếp tục lên tiếng hỏi lại thì giọng nói của Vansy bất ngờ vang lên từ trong máy liên lạc. Tiếp theo sau đó, Rose lập tức trả lời lại ngay.

- “Chỉ huy nghe rõ. Tình hình của người bị giam thế nào? Có nhận dạng được đối phương hay không?”

- “Báo cáo, tình trạng của người này rất nguy cấp, cơ thể suy nhược quá độ, thiếu nước trầm trọng. Đã xuất hiện triệu chứng giảm nhịp tim, giãn đồng tử trong mắt.”

Giọng nói ngưng trọng của Vansy đáp lại. Điều này làm cho Rose nhận ra tình huống đã rất cấp bách rồi. Nàng không tiếp tục chần chừ làm trễ nải thời gian nữa, nhanh chóng thông qua máy liên lạc ra lệnh.

- “Toàn đội gấp rút tập trung trở lại vị trí của Vansy. Tấn, người nghe rõ không? Nếu có thể thì nhanh chóng trở lại giúp chúng ta, kẻ bị giam giữ này rất có thể biết rõ một số thông tin quan trọng của tổ chức Black Angel này.”

Đình Tấn nghe Rose nói xong, ánh mắt không tự chủ được mà liếc nhìn về phía linh hồn của cậu bé trai đang bay lơ lửng trên không kia. Mắt hấn đảo quanh một vòng suy nghĩ điều gì đó, xong thì mới kích hoạt máy liên lạc đáp lại.

- “Nghe rõ, ta sẽ lập tức tới ngay.”

Nói đoạn, hấn buông lỏng cơ thể, thu hồi vũ khí lại vào trong người rồi bước chậm từng bước đi ra ngoài cửa. Linh hồn của cậu bé kia trong lúc đó vẫn luôn cẩn thận nhìn lấy hấn.

Không biết tại sao, Đình Tấn đột nhiên có một loại cảm giác, linh hồn của cậu bé trai này rất đáng thương. Mặc dù đã chết nhưng cũng không thể thoát khỏi nơi này, giống như hắn đã bị nguyên rủa.

Ngoài ra, sau khi đã tiếp xúc rất nhiều linh hồn lang thang ở nơi này, hắn còn bạo dạn suy đoán thêm một điều, có lẽ thảm trạng bề ngoài của linh hồn chính là minh chứng cho tình trạng của bọn họ trước lúc chết.

Điều đó cũng đồng nghĩa với việc cậu bé trai này trước khi chết đã trải qua một quãng thời gian rất đáng sợ. Từ vẻ bề ngoài ốm yếu gầy gò mình chứng cho việc nó đã bị bỏ đói, đến việc da mặt bị bong tróc chảy đầy máu tương nói rõ nó có thể bị người nào đó tra tấn trước khi chết.

Đình Tấn không thể nào tưởng tượng ra lại có một người nào ác độc đến mức đi hành hạ một đứa trẻ một cách tàn nhẫn đến như vậy. Đến mức mà khi đã biến thành một linh hồn, nó vẫn còn lưu lại những kí ức và cảm giác sợ hãi khi bị người khác làm đau.

Mang theo tâm tình trầm trọng trong người, Đình Tấn thu hồi sóng tinh thần của mình, bước ra khỏi căn phòng giam này rồi đóng cửa lại, như để trả cho cậu bé kia bầu không khí yên tĩnh vốn có của nó.

Có một chuyện hắn vẫn phân vân khi đóng cửa, đó chính là có nên để cửa mở cho cậu bé kia rời đi nơi này hay không, vì trước đó hắn đã nghe được tiếng nó rên rỉ đòi được thả ra ngoài.

Bất quá, sau khi suy nghĩ một hồi, hắn cuối cùng cũng quyết định đóng cửa vì cậu bé đã không còn thuộc về thế giới này nữa rồi. Cứ để nó ở lại trong căn phòng thì tốt hơn là để nó đi ra bên ngoài gây hại, làm sợ hãi người khác.

Cầm đèn pin rọi đường bước đi trở lại theo con đường cũ, Đình Tấn rất nhanh thì đã bắt gặp được bóng dáng của Rose và Đỗ Lễ. Hai người bởi vì khởi hành từ sớm nên dĩ nhiên đã đi trước hắn được một quãng đường.

Bước chân nhanh hơn đuổi theo hai người, Đình Tấn cùng bọn họ hội hợp với nhau tiến về con đường hầm nơi thuộc diện dò xét của nhóm ba người Vansy.

- “Người có phát hiện gì không?”

Trên đường đi, Rose thuận tiện mở lời hỏi thăm Đình Tấn.

- “Một vài chuyện kì quặc mà thôi. Không có thông tin gì đặc biệt cả.”

Đình Tấn hồ hững đáp lại, dường như chuyện của linh hồn cậu bé trai kia làm cho hắn không được vui vẻ cho lắm. Ở nơi cuối con đường hầm đó vẫn còn có hai căn phòng khác.

Bất quá, trước khi rời đi, hắn có nhìn lại cửa bề ngoài của hai căn phòng đó. Tất cả đều không khác gì với cửa phòng giam của cậu bé kia, lại thêm bọn chúng ở cùng một khu với nhau thì không nói hắn cũng đoán biết được hai căn phòng đó cũng là để giam giữ, tra tấn những con người xấu số như cậu bé kia nên có vào thì cũng không làm được gì ngoài việc làm cho lòng mình càng trầm trọng thêm thôi.

Thấy thái độ của Đình Tấn dường như không muốn nói như vậy thì Rose cũng không gắng ép hỏi gì thêm. Nàng chỉ bình thản nói về tình hình của mình.

- “Chỗ của chúng ta cũng là tới một căn phòng giống như phòng kho để lưu trữ thức ăn, trong đó không có gì đặc biệt ngoài mấy túi đồ ăn đã bị mục nát...”

Vừa tăng tốc bước chân đi nhanh, ba người vừa nói chuyện trao đổi với nhau về những điều mình đã phát hiện ở trong khu đường hầm rộng lớn Bm5fYl này.

Không đến 10 phút sau, ba người đã tới được nơi con đường hầm mà nhóm Vansy đã đi vào. Trước cửa đường hầm có hai người Hieman và Trần Hạo đứng đợi sẵn để dẫn đường.

- “Mau theo ta, người bị giam kia chắc sắp không chịu nổi nữa rồi.”

Thấy Đình Tấn đi tới nơi này, Trần Hạo vội vàng tiến lên túm lấy hắn lôi kéo mà đi. Làm vậy thì cũng không có gì lạ, tất cả cũng bởi vì Đình Tấn trong mắt bọn họ là một con người thần kỳ, từ thuốc chữa thương cho tới những phép thuật triệu hồi vong linh mạnh mẽ kia làm hình tượng hắn trong lòng bọn họ càng thêm thần bí hơn.

Rose và Đỗ Lễ cũng chỉ biết lác đác cười khổ với thái độ của Trần Hạo đối với Đình Tấn, tuy vậy nhưng bọn họ cũng không nói gì nhiều. Với lại Rose thì cũng đã ngầm thừa nhận điều này, bởi lẽ chính nàng cũng là người đề ra yêu cầu cho Đình Tấn tới nơi này trợ giúp một tay.

Quanh co, rẽ trái, quẹo phải mấy hồi, rốt cuộc nhóm người Đình Tấn cũng đã thấy được căn phòng giam mà Vansy đã từng đề cập. Bên trong căn phòng được bao trùm bởi một mảnh màu đen, nhưng may nhờ có ánh đèn từ mấy chiếc đèn pin chiếu rọi làm cho mọi thứ cũng không đến nỗi tối tăm, giờ tay không thấy được năm ngón.

Ở giữa căn phòng là Vansy đang quỳ một gối bên cạnh một người đàn ông ăn mặc rách rưới nằm trên mặt đất. Vẻ bề ngoài của người này trông có chút thảm, tay chân chỉ còn da bọc xương, cổ tay và chân có rất nhiều vết hằn do bị trói lâu ngày.

Gương mặt hốc hác, gò má và hốc mắt hăm sâu vào bên trong xương sọ, còn bờ môi thì khô héo đến trắng bệch. Đây chính là triệu chứng của người bị bỏ đói bỏ khát lâu ngày, dẫn đến cơ thể kiệt quệ héo rút dần dần.

- “Người cho hắn uống thuốc chữa thương của ta rồi à?”

Đình Tấn sau một hồi quan sát thì mới lên tiếng hỏi dò Vansy. Hắn dựa vào bờ môi còn vuron lại chút ít giọng nước màu đỏ hồng nên đưa ra phán đoán như vậy.

Vansy cũng không giấu giếm mà gật đầu xác nhận.

- “Phải, tình trạng của hắn rất không ổn rồi. Mất lơ đờ, nhịp tim suy giảm, hô hấp rất yếu. Nhớ lại thuốc chữa thương của người cũng rất thần kỳ nên mới quyết định cho hắn uống một bình cầm hơi. Tuy nhiên tình hình có vẻ không khả quan cho lắm. Hắn vẫn chưa có dấu hiệu gì là muốn hồi phục lại.”

- “Thuốc chữa thương chỉ có tác dụng khôi phục vết thương mà thôi. Tên này bị suy nhược cơ thể, nên thuốc chữa thương cũng không có tác dụng gì nhiều đâu, cùng lắm là chữa lành mấy vết thương trên người hoặc nội tạng trong cơ thể của hắn.”

Thở ra một hơi thật dài, Đình Tấn vừa lắc đầu vừa trầm giọng nói. Quả thật tình trạng của người đàn ông này không thể nào được chữa khỏi hoàn toàn mà chỉ nhờ vào thuốc chữa thương. Trừ phi hắn được đưa đến bệnh viện để cấp cứu truyền dịch thì may ra mới may mắn thoát chết.

Nhưng với tình cảnh đang trong quá trình thực hiện nhiệm vụ bí mật cấp quốc gia thì nhóm người Đình Tấn không thể nào làm được chuyện đó. Đình Tấn cứ như vậy mà ngồi bên cạnh tên đàn ông đáng thương kia mà trầm tư suy nghĩ.

Đúng lúc này, nhóm người David, Terrell và Louis cùng với người dẫn đường là Hieman lần lượt thay phiên nhau bước vào trong căn phòng. Bọn họ chỉ đi sau nhóm của Đình Tấn một chút nên đến bây giờ mới kịp tới nơi này tập họp.

Bọn họ có chút tò mò đi tới bên cạnh nhóm người đang tụ tập xung quanh tên đàn ông xấu số này mà hỏi thăm tình hình. Bất chợt, David nhìn thấy gương mặt người đàn ông kia thì lập tức liền bị hấp dẫn sự chú ý.

Hắn nghiêng trái, nhìn phải, chăm chú quan sát gương mặt của người đàn ông kia một lúc, đôi chân mày thì càng lúc càng nhíu chặt lại, tựa như đang lục lọi trong trí nhớ bị phủ bụi của mình một chi tiết nào đó đã quên mất.

- “Long?”

Bất chợt, miệng hắn đột ngột bật thốt ra một cái tên đầy lạ lẫm.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 325: Gặp lại long, rời đi

Giọng của David bất chợt vang lên làm cho mọi người trong căn phòng cũng có chút ngạc nhiên, mọi ánh mắt ngay tức khắc đổ dồn về phía hắn như muốn chất vấn là chuyện gì xảy ra.

- “Người quen biết hắn?”

Đứng bên cạnh David, Louis vì nhìn không được sự tò mò trong lòng mà đặt câu hỏi ngay cho đối phương. Hai người bọn họ có thể nói là anh em cùng nhau lớn lên, cùng nhau vượt qua hoạn nạn, khó khăn, vì thế người mà David tiếp xúc không ít thì nhiều, Louis cũng sẽ dQu6qtr biết một, hai.

Nhưng đằng này, khi nhìn người đàn ông gốc châu Á, tóc đen da vàng, chỉ còn nửa bước là đi tới cõi chết trước mặt mình, Louis lại không tài nào nhớ ra nổi, hắn và David liệu có tiếp xúc qua đối phương lần nào hay không, nên mới dăm ra tò mò như vậy.

David gật đầu, nhưng sau đó như nghĩ tới điều gì thì hắn lại lắc đầu, về mặt hơi bản khoản đáp lại.

- “Không biết có phải là hắn hay không nữa. Nhìn bộ dạng gương mặt và vẻ bề ngoài của hắn bây giờ thật giống như hai người khác nhau một trời một vực nên ta cũng không dám chắc chắn.”

Quả thật nhìn bề ngoài thâm trầm của người đàn ông đang nằm trên mặt đất kia chỉ còn lại da bọc xương như xác chết, nếu không phải là người thân cận lâu năm thì cũng rất khó mà nhận diện ra được thân phận của đối phương.

- “Nói những gì mà người nghĩ xem nào.”

Đang quỳ một chân ngồi bên cạnh người đàn ông kia, Đình Tấn bây giờ mới lên tiếng.

Hơi suy nghĩ hồi lâu để sắp xếp lại lời nói của mình, David chậm rãi kể lại đầu đuôi sự việc.

- “Các người chắc còn nhớ sự kiện đi cướp đoạt Boss Lãnh Chúa Griffin giữa [The Alliance] với [The Throne] cách đây không lâu chứ? Trong trận chiến đó, hội trưởng yêu cầu ta dẫn dắt các anh em đạo tặc và triệu hồi sư ra ngoài canh chừng, sẵn tiện quấy rối kẻ địch để câu giờ.

Nhưng giữa chừng, chúng ta đã rơi vào bẫy rập của đối phương và bị bao vây tiêu diệt. Làm một người chỉ huy trưởng, ta không còn cách nào khác nên quyết định dẫn dắt số anh em còn lại, liều mạng mở ra đường máu để ám sát tên [The King].

Mọi việc diễn ra đúng theo như kế hoạch mà ta đã đề ra. Sau khi hi sinh toàn bộ các anh em trong đội, ta cuối cùng cũng đã tiếp cận được tên [The King]. Bất quá, đúng lúc này thì một tên người chơi nghề nghiệp Linh Mục lại lao ra ngăn cản ta.

Gã đó thực lực rất mạnh, nếu không nhờ có thuộc tính và trang bị vượt trội hơn hẳn rất nhiều lần thì chắc ta cũng không thể nào chạm được vào sợi tóc của tên [The King] nữa.”

- “Ý người là tên linh mục đó chính là gã này?”

Terrell vẻ mặt nôn nóng, vội đưa tay chỉ tên đàn ông nằm trên mặt đất rồi lên tiếng cắt ngang lời David mà hỏi.

Đã hiểu rõ tính cách của Terrell không thích dài dòng, David cũng không lạ gì với phản ứng này của đối phương. Hắn gật nhẹ đầu xác nhận tuy nhiên vẫn còn một phần do dự nói thêm.

- “Ta chỉ là suy đoán mà thôi. Gã linh mục đó làm ta bị ấn tượng rất sâu sắc, ta không hạ sát được tên [The King] cũng vì cái kỹ năng khôi phục của tên linh mục đó.

Lúc này đi vào đây nhìn thấy diện mạo của gã này thì ta mới không nhận được mà liên tưởng tới tên linh mục đó. Cả hai cũng có vài nét giống nhau, nhưng bây giờ nhìn bộ dạng của gã đàn ông này thì ta cũng không dám chắc bọn họ có phải là cùng một người hay không nữa.”

Chỉ mới tiếp xúc qua một lần, David không nhớ rõ gương mặt của đối phương thì cũng chỉ là chuyện bình thường. Nếu không phải vì bị người này làm phá vỡ kế hoạch thì chắc có lẽ hắn cũng đã quên đối phương ngay sau khi trận chiến kết thúc rồi.

Đình Tấn đột nhiên nghe David nhắc đến kỹ năng khôi phục của linh mục thì đôi mắt liền lóe lên một tia sáng. Hắn cất giọng mà nói, ngăn cản mọi người tiếp tục hỏi David.

- “Mặc kệ chuyện phải hay không nếu gã này đã có mặt ở đây thì ắt hẳn hắn phải biết một số chuyện. Việc quan trọng bây giờ cứu hắn trước đã rồi chuyện khác thì tính sau.”

Nói dứt câu, Đình Tấn rút lấy dao găm ra bắt đầu cắt lấy máu để triệu hồi kỹ năng. Máu tươi nhỏ giọt trên tay hắn rồi rơi xuống mặt đất, vẽ thành một vòng tròn ma pháp.

Lần này được yên tĩnh tập trung, không có bất kì sự quấy rối nào nên Đình Tấn cũng không mất quá nhiều thời gian thì đã hoàn thành thuật triệu hồi.

“Sinh Mệnh Cứu Rỗi”

Vòng ánh sáng màu xanh lục đại diện cho màu sắc sinh mạng bắt đầu lan tỏa, khuếch tán ra khu vực bán kính năm mét xung quanh hắn. Từng sợi ánh sáng trắng đan xen với màu xanh lục từ mặt đất bốc lên, làm sáng rực cả không gian trong căn phòng giam u ám này.

Ba người David, Louis và Terrell thì lập tức nhận ra đây là kỹ năng khôi phục sinh mệnh của nghề nghiệp linh mục ở trong trò chơi. Bọn họ đã gặp qua rất nhiều lần khi Đình Tấn và một vài tên người chơi linh mục hiếm hoi khác sử dụng kỹ năng này, cho nên thái độ cũng không có quá nhiều ngạc nhiên.

Riêng có những người trong đội đặc nhiệm thì sắc mặt đều mang theo một vẻ kinh ngạc cùng tò mò, trong lòng tự hỏi không biết lần này Đình Tấn lại sẽ làm gì đây.

Và rất nhanh thì bọn họ lập tức cảm nhận được hiệu quả của kỹ năng này. Những người trước đó bị thương bởi vì chiến đấu với Bull tuy rằng đã bớt đau một chút, nhưng vết bầm tím hay những vết cắt trên người của bọn họ vẫn còn đó. Nếu như không sử dụng thuốc chữa thương thì chắc phải mất một đoạn thời gian nữa thì may ra những vết thương này mới khỏi hẳn.

Vậy mà giờ đây, khi bị những sợi ánh sáng màu trắng xanh vừa được Đình Tấn triệu hồi ra, thấm vào trong người thì bọn họ liền cảm nhận được một cảm giác mát lạnh ở vị trí vết thương của mình.

Trần Hạo thậm chí còn vạch áo của mình ra để kiểm tra lại và ngay tức khắc bị giật mình khi hắn phát hiện vết thương đã khỏi hẳn.

Cùng lúc đó, ở trên mặt đất, gương mặt gã đàn ông đang nằm hấp hối kia có vẻ như đang khôi phục sắc hồng trở lại. Bờ môi khô héo với từng vết nứt sâu hoắm màu trắng bệch cũng đang dần dần lành lại.

- “Nước... nước...”

Vài giây sau, mí mắt hắn chớp giật, miệng thều thào âm thanh rất nhỏ, nói ra hơi được mấy chữ trong cuống họng.

Nghe được lời nói của hắn, Đinh Tấn lập tức lấy ra một bình thuốc chữa thương, kê đầu đối phương cao lên rồi rót vào miệng.

Bởi vì lúc bọn hắn đi chiến đấu thì không có mang theo thứ gì khác ngoài vũ khí cùng với thuốc chữa thương này, thế nên bây giờ có đi tìm nước sạch cho gã đàn ông này uống cũng là một chuyện bất khả thi.

Thuốc khôi phục cũng là một dạng nước thuốc, cho hắn uống để giải khát xem như một cách chữa cháy trong lúc gấp gáp này cũng không có gì lạ lẫm.

Uống được một ngụm nước thuốc chữa thương, gã đàn ông như được tiếp thêm sức lực. Hai mí mắt hắn chậm chạp tách khỏi nhau ra, tròng mắt ở bên cũng sáng sủa hơn so với trước đó rất nhiều, nhất là đôi con ngươi đang từ từ thu nhỏ lại tiêu cự của nó chứng minh cho việc hắn đang khôi phục thị giác của mình.

- “Ngươi là Long phải không?”

Phát hiện gã này đang đảo mắt nhìn giáo dác xung quanh, Đinh Tấn cất giọng hỏi dò.

- “Ngươi... ngươi biết ta?”

Gã đàn ông kia nghe một người xa lạ đột nhiên gọi đến tên của mình thì không khỏi kinh ngạc trợn mắt lên. Ngờ vực nhìn Đinh Tấn rồi hỏi ngược lại.

Bất quá, Đinh Tấn chỉ lắc đầu ra hiệu, thành thật mà nói.

- “Trong nhóm chúng ta có người nhận ra ngươi mà thôi. Bây giờ có thể nói cho chúng ta biết làm sao ngươi lại bị giam ở đây được không? Với cả ngươi có biết nơi nào lưu giữ tài liệu trong tầng hầm này không?”

Đinh Tấn vừa nói dứt câu, gã Long này giống như nhớ lại điều gì đó rất kinh khủng, vẻ mặt lập tức đột biến. Hắn quên mất cả việc mình đang rất suy yếu, cơ thể nhanh như sóc vội vàng túm lấy cổ áo Đinh Tấn, giọng tràn ngập vẻ gấp gáp.

- “Các ngươi vào đây bằng cách nào? Có bị ai phát hiện không? Có bắt gặp người nào ở bên ngoài không? Có cảm nhận được điều gì lạ lẫm không? Lối vào có ai canh giữ hay không?...”

Một tràng những câu hỏi dồn dập ập tới làm Đinh Tấn cũng có chút bối rối, luống cuống không biết nên trả lời câu nào trước. Hắn đưa hai tay vịn lấy vai của Long, giọng hơi lớn tiếng ngăn đối phương tiếp tục hỏi rồi nhẹ nhàng trấn an.

- “IM LẶNG! Bình tĩnh, chúng ta biết ngươi lo sợ điều gì... Lúc tới đây chúng ta bị một con vượn người đột kích, nhưng đã bị tiêu diệt. Ngươi có thể yên tâm, chúng ta đã lục soát qua rồi, nơi này đã không còn có bóng người nào nữa đâu.”

Long nghe được đến đoạn ‘phát hiện và tiêu diệt một con vượn người’ thì mắt trợn tròn lên, trừng trừng nhìn Đinh Tấn với vẻ không thể tin được, giọng gần như là hét lên.

- “Các ngươi giết cả Bull?! Có thật hay không?”

Không hề do dự một chút nào, Đinh Tấn gật gù đầu xác nhận cho hắn.

- “Phải, nói vậy chắc ngươi cũng biết rõ đám người này. Có thể nói cho chúng ta biết một ít thông tin được không?”

Vừa nói, Đinh Tấn vừa nhìn chăm chú vào mắt của Long như muốn xem biểu hiện của đối phương như thế nào, vì hắn sợ Long có thể sẽ cố bịa chuyện ra lừa gạt cho qua cửa, do nơi này ẩn chứa rất nhiều chuyện kì bí không thể nói lung tung được.

Bất quá, Đinh Tấn đã quá lo xa, mọi chuyện cũng không như hắn suy nghĩ. Long gật gù đầu, rất quả quyết nói, bên trong giọng điệu cũng hàm chứa khá nhiều sự lo lắng.

- “Nếu các ngươi đã giết Bull thì tốt nhất chúng ta phải rời khỏi nơi này trước đây...”

- “Vì sao phải rời đi? Không phải nơi này không còn ai nữa à? Chúng ta cũng chưa lục soát được hết tầng hầm này nữa. Lỡ như trong này có chứa tài liệu mật gì đó thì sao?”

Không đợi cho Long kịp nói ra hết ý nghĩ của mình, Tiêu Phương bắt chợt chen miệng vào cắt đứt lời hắn sắp nói.

Long cũng không tức giận mấy vì chuyện này mà rất bình tĩnh giải thích lại.

- “Các ngươi không hiểu. Nơi này chỉ là một khi trại giam, một kiểu phòng tra tấn tù nhân của bọn chúng thôi, chẳng có tài liệu mật nào cả đâu. Muốn sống thì tốt nhất phải nhanh rời khỏi nơi này, nếu không một hồi nữa, chờ cho bọn chúng phát hiện được Bull đã chết rồi cử người lại đây thì chúng ta chỉ có một con đường CHẾT!”

Càng nói về sau, giọng hắn càng trầm xuống và nhấn mạnh vào chữ ‘chết’ như muốn nhắc nhở, làm cho đám người Đinh Tấn biết sợ mà lui.

Trông bộ dạng dường như đã khôi phục lại rất tốt của Long, Đinh Tấn cũng hơi do dự vì lời nói của đối phương. Hắn hơi suy nghĩ một chút rồi ngược mắt lên nhìn về phía Rose như muốn trung cầu ý kiến của nàng. Dù sao nơi này tất cả mọi chuyện cũng phải do nàng quyết định.

- “Được rồi, nếu đã không có tư liệu mật gì thì chúng ta rời đi vậy. Terrell, người phụ trách mạng Long đi nhé, chúng ta trở về trụ sở mới thôi.”

Rose cũng không do dự nhiều để đưa ra quyết định cuối cùng. Nàng nhanh chóng hạ mệnh lệnh thu quân, cùng với phân công việc.

Rất trùng hợp là ngay lúc mới người vừa xoay chuyển bước đi thì máy liên lạc lại truyền ra giọng nói của Anhien.

- “Anhien gọi chỉ huy, Anhien gọi chỉ huy. Nghe rõ xin trả lời.”

- “Chỉ huy nghe rõ. Mau báo cáo tình hình.”

Kích hoạt máy liên lạc, Rose lên tiếng đáp lại.

- “Chúng ta đã tới cơ sở thứ hai, mọi thứ đã thiết lập sẵn sàng. Xin chờ mệnh lệnh.”

- “Ở lại tại đó. Chúng ta sẽ lập tức tới ngay. Người kiểm tra xem trên đường đi có máy quay lên nào hay không, nếu có thì cố gắng vô hiệu hóa nó để chúng ta không bị lưu lại dấu vết.”

- “Đã rõ thưa chỉ huy.”

Anhien và Rose lời qua đáp lại nhanh chóng tiếp thu bước kế tiếp của kế hoạch.

Cả nhóm người theo đường cũ mà quay trở lại nhà thờ, rồi đi khu nghĩa trang này.

‘Kẻ Vận Chuyển’ Huy Cường từ đầu đến giờ vẫn ngồi trên xe canh gác. Đứng ở bên ngoài hắn cũng đã nghe được rất nhiều tiếng động âm ỹ truyền ra từ bên trong khu nghĩa trang. Nhưng vì không có được mệnh lệnh nên hắn không thể làm gì khác hơn là ngồi tại chỗ chờ đợi.

Hiện tại, nhận được lời kêu gọi đón người của Rose, tâm tình của hắn cũng được thả lỏng đi rất nhiều. Huy Cường lập tức lái xe chạy lại trước cổng nghĩa trang tiếp đón mọi người lên xe rồi cấp tốc lái xe rời đi.

Khu nghĩa trang lại trở về sự yên tĩnh, âm u vốn có của nó. Duy chỉ có những dấu vết như gốc cây bị gãy đổ, một vài tấm bia mộ vỡ nát, cùng với mặt đất bị xói tung lên, vẫn còn lưu giữ tại đó để chứng minh cho một việc, nơi này đã từng xảy ra một trận đại chiến căng thẳng giữa một đám người dị nhân và một con quỷ dữ.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 326: Bí ẩn hé lộ

Huy Cường lái xe tốc độ cao theo hướng Nam mà rời đi khỏi khu vực trung tâm của thành phố Ronneby này, tiến thẳng ra vùng bờ biển tiếp giáp với thành phố.

Mất hơn 2 giờ đi đường, đến tận 5 giờ sáng, chiếc xe Hummer lơ lửng trên không của bọn họ rốt cuộc cũng hạ chậm lại tốc độ, chạy chậm tới trước cổng vào một khu bến cảng bên cạnh bờ biển Baltic.

Hiện tại, ở khu vực bến cảng cũng đã có khá đông người qua lại và làm việc. Những người này đa phần là những vị khách du lịch trong nước có sở hữu du thuyền ở nơi này hoặc là những người ngư dân đang chuẩn bị ra khơi, đánh bắt cá. Ánh sáng mặt trời chưa lộ diện nên đèn đóm xung quanh nơi này vẫn còn được bật sáng chói lóa.

Huy Cường cho xe Hummer hạ thấp dần độ cao rồi dừng lại ở bên trong một bãi đỗ xe ngoài bến cảng. Cả nhóm người Đình Tấn ở trong xe lần lượt nói đuôi nhau đi ra ngoài và Long cũng nằm trong số những người này.

Sau một hồi nghỉ ngơi trên xe, lại thêm hiệu quả kỹ năng “Sinh Mệnh Cứu Rỗi” của Đình Tấn đã thi triển trước đó thì thể trạng và tinh thần của Long cũng đã khôi phục được chút ít. Hắn đã không còn cần Terrell bế đi như trước đó nữa rồi.

Tuy rằng hắn đã có thể tự lo liệu việc đi lại của mình, nhưng mà bộ dạng bề ngoài của hắn vẫn chưa khôi phục lại được tốt hơn chút nào. Khắp cả cơ thể đều chỉ có da bọc lấy xương, không thể vận động mạnh hay đánh nhau.

Rose dẫn đầu đoàn người đi vào bên trong bến cảng. Cả nhóm 13 người cứ thế nối đuôi nhau đi thẳng về phía trước và cuối cùng thì dừng lại ở phía trước một chiếc du thuyền màu trắng tinh, kích cỡ vừa đủ cho 10 người cùng ở một lúc, đang neo đậu trên bến cảng.

Ở khu vực bến đỗ thuyền này, đa phần đều là những chiếc du thuyền trang trọng, kích cỡ gần như đủ cho 20 – 30 người trở lên cùng nhau ở tại trên đó, giá trị không dưới chục triệu \$.

Cho nên mới nói, chiếc du thuyền loại bình dân này của Rose cũng giống như ‘Gà lạc giữa bầy hạc’ vậy, không gây nên quá nhiều sự chú ý cho mọi người.

- “Vào đi thôi, đây là chỗ ở mới của chúng ta. Anhien, thả cầu thang đi.”

Hướng về phía mọi người, Rose mỉm cười giới thiệu, sau đó mới kích hoạt máy liên lạc kêu gọi Anhien. Ngay tức khắc sau đó, bên trên chiếc du thuyền sang trọng liền có một chiếc cầu thang tự động chậm chạp hạ xuống. Rose dẫn đầu bước lên trên thang đi lên trên boong thuyền.

Do trước đó, toàn bộ hành lý của mọi người đều đã được nhóm người Anhien mang đi trước, thế nên hiện tại bọn họ cũng không cần phải thu thập gì nhiều, chỉ hai tay không vừa đi vừa ngắm cảnh.

- “Woa... thật oách xà lịch hết cách chống đỡ luôn...”

Ameerah lần đầu tiên được nhìn thấy tận mắt, sờ tận tay, bước lên tận nơi trên một chiếc du thuyền nên cũng không nhin được mà trầm trồ, hâm mộ không ngớt.

Những người còn lại tuy rằng không nói gì nhưng vẻ mặt ngạc nhiên của bọn họ cũng đã đủ để nói lên rằng, bọn họ đều bị bất ngờ bởi việc Rose thậm chí còn lấy ra một chiếc du thuyền làm trụ sở thứ hai của nhóm.

- “Vào đi...”

Nhanh chân vào bên trong khoang thuyền, Rose dẫn dắt mọi người đi tới trước một căn phòng rồi mở cửa để cho mọi người tiến vào.

Anhien và hai anh em song sinh Hung, Cuong đều đã có mặt, chờ đợi sẵn từ trước ở bên trong phòng này.

Nơi này là một căn phòng kín, chỉ có hai cái khe cửa sổ thật nhỏ, chặn lại bằng thủy tinh trong suốt để lấy ánh sáng từ bên ngoài vào chiếu sáng căn phòng, còn lại những nơi khác đều bị bịt kín lại không một khe hở.

Chờ cho mọi người đi vào bên trong xong, Rose mới đi vào khóa trái cửa lại.

- “Được rồi, Long, ở đây có một ít thức ăn nhẹ, người ăn gì đó một chút đi rồi nói cho chúng ta những gì mà người biết về cái tổ chức Black Angel đó. Thời gian rất khẩn cấp nên tốt nhất là chúng ta phải đề ra được một kế hoạch hành động sớm nhất có thể để đối phương không kịp trở tay đề phòng.”

Nàng đứng ở cạnh cửa, đối diện với mọi người đang ngồi xung quanh phòng mà đồng thanh nói. Ngay giữa phòng là một cái bàn nhỏ có sắp đặt một ít món bánh mì và sữa tươi có sẵn.

Trên đường đi xe tới nơi này, Rose cũng dự định đề nghị Long khai ra những tình báo mà hắn biết được về đối phương. Nhưng vì xe chạy đi với tốc độ quá cao làm cho mọi người ngồi trong xe cũng không thể tập trung tinh thần nổi.

Chính vì thế mà đến hiện tại trở về trụ sở, Rose mới lập tức đưa ra yêu cầu với Long như vậy. Còn những món thức ăn kia là do nàng đã yêu cầu Anhien chuẩn bị sẵn cho Long để hắn có thể tiếp tế năng lượng, nhanh chóng khôi phục lại thân thể và sức khỏe bị suy nhược sau khi nhin đối nhiều ngày.

Long tuy rằng bị bỏ đói bỏ khát nhiều ngày, thậm chí còn bị tra tấn, thế nhưng ý chí cùng với nghị lực của hắn phải nói là rất đáng nể. Nhìn thấy một đồng những món ăn bày biện trên bàn, hắn cũng không tỏ vẻ kích động hay làm ra hành động gì quá lỗ vi như vồ tới ăn như hùm như sói.

Ngược lại Long rất bình thản, bước tới bên cạnh bàn cầm ly sữa uống một hơi hết sạch rồi đi ra khoảng trống và đứng ở trước mặt mọi người mở lời, giọng điệu rất thành khẩn.

- “Chào mọi người, một lần nữa, ta tại đây xin chân thành cảm ơn các mọi người vì đã cứu mạng ta.”

Dứt câu, hắn cúi chào một cái thật sâu. Đình Tấn và những người ở đây đưa mắt nhìn nhau một chút, nhưng cũng không có ý ngăn cản hắn. Bọn họ rất thoải mái đón nhận cái cúi đầu cảm ơn này.

Mặc dù chuyện bọn họ cứu hắn chỉ là trong lúc vô tình mà thôi, nhưng đó cũng xem như một lần cứu hắn một mạng, việc hắn cảm tạ cũng là lẽ bình thường nên làm.

Chào xong, Long đứng thẳng người trở lại rồi từ tốn mà nói, dường như cũng không hề có ý đồ giấu giếm gì với mọi người trong nhóm của Đình Tấn.

- “Tự giới thiệu lại một lần nữa, tên gọi đầy đủ của ta là Kaiser Long, 24 tuổi. Các người cứ gọi ta Long thôi cũng được rồi. Nghề nghiệp của ta là một tu sĩ, hay nói chính xác hơn là một Linh Mục, thuộc về một dòng tu sĩ cổ xưa của Thành Quốc Vatican.”

Giới thiệu bản thân mình xong, Long ngừng lại một chút rồi mới tiếp tục giải trình những chuyện mà mình biết.

- “Sự việc ở khu nghĩa trang, nếu muốn giải thích thì rất dài dòng, bởi vì chuyện đó đã kéo dài hơn cả nghìn năm rồi. Con quái vật mà các người nhìn thấy và giết chết ở khu nghĩa trang, nói đúng ra thì bản thể của tên Bull đó cũng là một con người.

Nhưng bởi vì hắn đã bán linh hồn của mình cho quỷ dữ để đổi lấy một phần hợp đồng nào đó, cho nên một nửa của hắn đã không còn là con người nữa

mà đã bị một con quỷ vườn người chiếm lấy.

Sau đó thì như các người đã thấy, tâm trí của hắn dần dần bị con quỷ đó xâm chiếm, đến một thời gian nào đó, hắn sẽ hoàn toàn bị con quỷ dữ này thay thế.

Cũng chính vì không để cho những con quỷ từ địa ngục đó trở lại thế giới này và làm hại đến cuộc sống của người bình thường, nhiệm vụ của những người tu sĩ như ta là đi ngăn cản, tiêu diệt những con quỷ dữ đó.

Dòng tộc Kaiser của ta, bắt đầu ở thời kì cổ xưa do Kaiser Đại Đế của Đế Chế La Mã dẫn đầu thành lập, phát triển cho tới bây giờ đã trải qua hơn 82 đời truyền nhân. Ta chính là hậu nhân cuối cùng của đời thứ 83.

Kể từ lúc phát hiện ra những con quỷ dữ này thì chúng ta đã luôn phải chiến đấu chống lại, ngăn không cho bọn chúng phát triển. Nhưng vì cái xấu luôn có mặt ở khắp mọi nơi và dần trở nên lớn mạnh hơn, dẫn đến đám quỷ dữ đó vẫn cứ phát triển không ngừng, thậm chí là càng lúc càng trở nên mạnh mẽ hơn, lan rộng dần ra tới khắp các nước khu vực châu Âu này.”

Long càng nói về sau thì giọng càng trở nên run rẩy hơn như rằng hắn đang nói trong vẻ bất lực của mình. Làm một người đơn độc chống lại một thế lực tà ác, có thể nói hắn phải gánh chịu cho mình một sức ép lớn đến mức không ai có thể tưởng tượng ra nổi.

Mà sự việc ly kỳ kia cũng làm cho Đình Tấn cùng với những người có mặt trong căn phòng này trợn mắt, ngừng cả hô hấp vì kinh ngạc, hồi hộp không ngớt. Bọn họ trước giờ FPv4FIOb vẫn không hề nghĩ đến những chuyện huyền bí lại vẫn còn tồn tại ở cái thế kỷ 22, thời đại của công nghệ và khoa học phát triển tốt bậc này.

Anhien mặt không đổi sắc, lớn tiếng hỏi lại, đồng thời cũng không quên chen vào vài câu phản bác với cách nói chuyện hoang đường của Long.

- “Người nói thật chứ? Ta cảm thấy chuyện này quả thật là không thể tin nổi. Cứ như đang xem phim kinh dị vậy, thời buổi này mà vẫn còn chuyện ma quỷ, bán linh hồn thì...”

Nàng trước giờ vẫn luôn tin vào hệ thống khoa học phát triển vượt bậc của con người, lại thêm chưa từng nhìn thấy Đình Tấn triệu hồi vong linh nên những chuyện mà Long vừa nói, quả thật làm nàng rất khó chấp nhận.

Long vẫn bình tĩnh như thường, lạnh nhạt đáp lại cắt ngang lời của Anhien sắp nói.

- “Đó là bởi vì người từ trước đến giờ đều sống trên bề mặt nổi của thế giới này. Những thứ tâm linh huyền bí kia, nếu nó không tồn tại thì làm gì có những câu truyện cổ truyền miệng đến tận bây giờ?”

Người nghĩ rằng những quốc gia phương Đông kia tràn ngập một vẻ huyền bí thì ở nơi phương Tây này sẽ không có những điều huyền bí của nó sao? Nói cho người biết, ở nơi này cũng có rất nhiều chuyện kỳ bí nhưng chỉ vì nó bị giấu đi quá kỹ, không thể lọt vào tai mắt của người bình thường mà thôi.

Thế giới này không hề đơn giản như bề ngoài mà người vẫn thường nhìn thấy đâu, cô bé ạ. Có rất nhiều thứ chìm trong tận sâu bên trong xã hội này và chỉ khi người có năng lực mạnh mẽ hơn nữa thì mới có quyền, có khả năng chạm đến nó.”

Về mặt hắn trong lúc nói, tràn ngập mùi vị kì bí, cũng có thêm một phần trêu chọc, khinh thường. Điều đó vô tình làm cho Anhien cảm thấy vừa tò mò vừa xấu hổ đỏ mặt. Nàng phùng má, bặm môi, thần sắc không hài lòng hiển lộ rõ ra bên ngoài.

Cảm thấy tình hình có vẻ không ổn, Đình Tấn liền lên tiếng cắt ngang lời của Long, đồng thời kèm theo ý đồ ngăn chặn không cho Anhien bạo phát.

- “Được rồi, trở lại vấn đề chính đi. Đám người Black Angel kia nếu theo như ý tứ trong lời nói của người thì bọn họ ắt hẳn là một tổ chức tôn giáo đi thờ ma quỷ, tồn tại từ thời cổ xưa đến bây giờ có phải vậy không?”

- “Không phải!”

Đình Tấn vừa nói đoạn thì Long dứt khoát lắc đầu, giọng quả quyết phủ định. Về mặt hắn đột nhiên trở nên trầm trọng hơn, giọng nói cũng trở nên lạnh lẽo hơn cả dị năng nguyên tố [Băng] của Vansy.

- “Bọn chúng không hề tôn thờ ma quỷ, mà chính bản thân bọn chúng vốn dĩ đã là quỷ dữ rồi! Ta vẫn còn nhớ mơ hồ, khi ở trong phòng giam, ta đã bị một người sử dụng pháp thuật để thâm nhập vào sâu trong linh hồn, khơi gọi lên những cái xấu bên trong ta để điều khiển tâm trí của ta. Người đó ắt hẳn phải là một trong những kẻ cầm đầu của cái đám quỷ này.”

- “Người đã tiếp xúc với cả người lãnh đạo cao cấp của bọn chúng?!”

Rose bất ngờ không kim lòng được mà bật thốt lên một câu. Bởi vì trong lời nói của Long, nàng chợt nhận ra rằng, có thể đối phương thậm chí còn hiểu rõ tổ chức Black Angel này còn hơn cả bản thân mình rất nhiều, rất nhiều lần.

Long liếc mắt nhìn qua Rose một cái, rồi ngưng trọng gật đầu trả lời nàng.

- “Phải! Bởi vì ta đang nắm giữ một bí mật kinh thiên động địa, và bí mật này là thứ mà bọn chúng vẫn luôn thèm muốn, theo đuổi từ rất lâu rồi.

Người có thể không biết, việc sử dụng phép thuật điều khiển linh hồn nhằm vào một người tu sĩ đã trải qua quá trình huấn luyện khắc nghiệt để chống lại

nó như ta sẽ làm cho người thi triển pháp thuật bị phản phệ thậm chí là gây ra thương tổn làm suy yếu thực lực rất nhiều.

Thế nhưng mà bọn chúng vẫn liều lĩnh để làm điều đó thì dù biết bọn chúng cần cái bí mật trong đầu của ta nhiều như thế nào rồi. Có thể nói nếu như để chúng thành công thực hiện âm mưu của mình thì cả thế giới này chắc sẽ bị biến trở thành một cái địa ngục kinh khủng...”

Nói một loạt những vấn đề như để khoa trương về tầm quan trọng của sự việc lần này, Long đột nhiên ngừng ngang giữa chừng. Một màn kể tiếp của hắn làm cho những người có mặt ở nơi này đều bị sững sờ, đứng hình.

- “...Ta biết các ngươi có thực lực rất mạnh, việc các ngươi giết chết Bull đã chứng minh cho điều đó! Nên...”

Hắn vừa ngập ngừng nói vừa quỳ gối xuống trên sàn, mắt chăm chú khẩn thiết nhìn một vòng qua Đình Tấn và mọi người xung quanh. Bên trong giọng nói tràn ngập ý khẳng định.

- “...làm ơn... xin hãy giúp ta ngăn cản bọn chúng!”

Dứt câu, hắn không hề do dự chút nào cúi đầu mình để trán chạm đất, bái lạy một cái, âm thanh run rẩy vì không kìm được cảm xúc của mình thốt ra một câu van xin.

Đình Tấn nắm tay siết chặt, lòng rối như tơ vò. Đến bây giờ hắn mới biết được ý đồ của Long là gì.

Phải khẳng định một điều, đối phương rất thông minh, bởi vì chỉ qua một vài câu nói thôi thì Long đã đoán biết được mục đích mà cả nhóm Đình Tấn đang hướng tới, chỉ có thể là một thứ gì đó bên trong tổ chức Black Angel, chứ không hề có gì liên quan đến những con quỷ dữ kia.

Thế nên hắn mới đưa ra yêu cầu như vậy, vì nếu như Đình Tấn và cả nhóm không đồng ý hợp tác thì có lẽ những bí mật tiếp theo sau đó, Long sẽ giữ kín không nói hoặc giả tạo thông tin để gạt bầy bọn họ.

Có thể nói hắn xảo trá nhưng, mọi chuyện cũng không thể trách được hắn, do mỗi người đều có mục đích cùng với nhiệm vụ phải hoàn thành của riêng mình, không ai trách ai được.

Những người khác thì lại có một lối suy nghĩ khác không giống Đình Tấn. Bọn họ đang nghĩ trong đầu mình.

- ‘Điều gì đã làm một người thanh niên ý chí sắt thép, thấy chết không sờn này, dám từ bỏ cả danh dự của mình để quỳ lạy, cầu xin người khác? Là vì ‘Nhiệm vụ của dòng tộc’, hay vì ‘Tín ngưỡng’, ‘Trách nhiệm bản thân’...’

Rất nhiều câu trả lời phỏng đoán lướt qua trong đầu bọn họ, nhưng kết quả cuối cùng thì không ai biết được, bởi vì bọn họ không phải Long.

Thế nhưng có một điều bọn họ biết rõ. Đó chính là nếu như đặt bọn họ vào vị trí của Long thì chắc hẳn, bản thân bọn họ cũng không thể nào làm được như hắn. Và bản thân bọn họ cũng đã bắt đầu xiêu lòng, muốn ra tay trợ giúp Long rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 327: Giúp hay không? – Quyết định cuối cùng

Một hồi lâu trôi qua, cả Rose lẫn Đình Tấn và Vansy, ba người có khả năng đưa ra quyền quyết định ở đây đều không hề lên tiếng nêu ý kiến về lời cầu xin của Long.

Bọn họ đều hiểu, nếu chấp nhận giúp đỡ thì bắt buộc sẽ phải vướng vào vô số vấn đề rắc rối, kéo theo một đồng hệ lụy tiếp theo sau đó và nhất định sẽ có ảnh hưởng tới mục tiêu mà kế hoạch nhiệm vụ đã đề ra lúc ban đầu.

Không ai nói gì, cả căn phòng chìm vào trong một bầu không khí tĩnh lặng chết chóc. Theo thời gian nhỏ giọt trôi qua, nhóm 15 người cứ như vậy mà đứng xung quanh Long đang quỳ gối cúi đầu sát đất trên sàn tàu.

Đến khi không còn chịu được nữa, Đình Tấn mới hắng giọng một cái, dẫn đầu mở lời trước tiên.

- “Biểu quyết đi, ta sẽ giúp hắn, ý của các ngươi thì sao?”

Nói đoạn, hắn mở đầu cuộc biểu quyết bằng cách giơ cao cánh tay của mình lên.

Những người còn lại trong nhóm thì không biết phải làm sao. Bọn họ đưa mắt nhìn nhau, về phân vân, do dự không thể đưa ra quyết định hiển lộ rõ trên khuôn mặt họ.

Bất quá, với Rose thì khác. Nàng gần như là rống lên, về mặt giận dữ, lớn tiếng phủ định ý kiến của Đình Tấn.

- “Không được! Người không thể làm như vậy! Chúng ta vẫn còn có chuyện quan trọng hơn phải làm. Nếu như tiếp nhận giúp đỡ Long thì sẽ mất thêm rất nhiều thời gian, thậm chí là kéo theo rất nhiều phiền phức không đáng có.”

Làm người chỉ huy của nhiệm vụ lần này, nàng không thể nào để cho có chuyện gì xảy ra với kế hoạch nhiệm vụ ngay lúc này được. Điều đó sẽ làm ảnh hưởng đến cả đội rất nhiều, thậm chí còn có khả năng gây ra chia rẽ nội bộ.

Nhưng có một điều mà Rose cũng chưa nghĩ đến, đó là tình cảnh ngộ cụt của bọn họ ở thời điểm hiện tại. Nếu như không giúp đỡ Long thì bọn họ chắc cũng không thể nào tìm ra được tung tích của đám người Black Angel đó. Bởi vì tất cả đầu mối tin tức của bọn họ đều đã bị chặt đứt, tiến vào trong ngõ cụt ở khu nghĩa trang kia rồi.

Đình Tấn và Rose, hai người nhìn thẳng vào mắt của đối phương, dường như không ai có ý định muốn nhượng bộ.

Đúng lúc này, giọng nói lạnh lạnh của Vansy lại vang lên, ngăn cản hai người Đình Tấn và Rose phát sinh tranh cãi.

- “Các người bình tĩnh lại đã. Long, người nói rõ xem muốn chúng ta giúp đỡ chuyện gì trước đã?”

Không khó để nhìn ra được, hắn cũng thiên về phương hướng giúp đỡ Long như Đình Tấn. Phòng chừng hành động hi sinh danh dự của Long đã đánh động được chút cảm xúc bên trong trái tim [Băng] của hắn.

Long nghe được yêu cầu của Vansy thì tâm tình liền trở nên bất định, không biết có nên nói hay là không. Hắn vẫn giữ nguyên tư thế quỳ gối này một khoảng thời gian khá lâu, không động đậy dù chỉ là một ngón tay.

Hành động của hắn không khỏi làm cho Đình Tấn và Rose bị thu hút sự chú ý. Đình Tấn hơi suy nghĩ trong đầu mình một hồi rồi nhẹ giọng khuyên bảo.

- “Người nếu như không nói thì rõ ràng là chuyện này có vấn đề, như vậy thì chúng ta không thể nào giúp được đâu. Người tốt nhất là nên suy nghĩ kỹ, muốn được người khác giúp đỡ thì ít nhất phải tạo ra lòng tin cho đối phương trước đã.”

Lý lẽ của Đình Tấn làm cho Long không đồng ý cũng không được. Hắn từ từ ngồi thẳng lưng dậy, nhưng không đứng lên mà vẫn duy trì tư thế quỳ gối, trong đầu do dự được một lúc thì thở dài một hơi, không còn cách nào khác ngoài việc nói rõ đầu đuôi sự việc.

- “Tổ tiên ta đã chiến đấu với bọn ác quỷ này hơn cả nghìn năm. Có thể nói là thua nhiều thắng ít, nhưng trong số những trận thắng đó lại có một số trận chiến quan trọng giúp chúng ta luôn giữ được thế thượng phong.

Một trong số những trận chiến mang tầm cỡ quyết định vận mệnh của những tu sĩ nói chung và dòng tộc Kaiser nói riêng chính là trận chiến do Kaiser Đế Tứ Đại Đế lãnh đạo vào năm 476 AD (Sau Công Nguyên)...”

- “Khoan đã, những người lãnh đạo của Đế Chế La Mã lúc đó làm gì có ai mang họ Kaiser? Người nói dối à?”

Anhien bất thình lình lên tiếng cắt ngang lời Long đang nói. Về mặt cô nàng có chút hả hê, tựa như đã bắt được lỗi của đối phương làm nàng rất vui vẻ. Chắc là do trước đó bị Long khinh thường, cô nàng này vẫn còn để bụng đến giờ.

- “Đó là trên sách sử sau này dựa trên những tư liệu hoặc vết tích còn sót lại của Đế Chế La Mã mà ghi chép. Còn ta là được học từ sách cổ của dòng tộc Kaiser truyền thừa hơn nghìn năm lưu lại.”

Không hề có chút ngập ngừng nào, Long lập tức lên tiếng phản biện, vừa nói vừa đưa mắt quét nhìn thẳng mọi người đang đứng xung quanh mình, trong cặp mắt đó không hề có chút gì gọi là sợ hãi, rụt rè, hốt hoảng khi một người nói dối bị phát hiện.

Thấy vậy, Đình Tấn cũng hiểu đối phương không phải là đang nói dối. Rất có thể dòng tộc Kaiser này đã chìm vào trong dòng chảy lịch sử và không còn được ai nhắc tới nên thế giới bây giờ mới không biết được có người như vậy tồn tại.

- “Anhien, để Long nói tiếp đi.”

Rose dường như cũng hiểu được điều đó. Nàng nhẹ giọng nói với Anhien một câu, khuyên bảo nàng nhường nhịn Long một chút.

Long cũng không tỏ thái độ gì bất bình với phản ứng của Anhien, dù sao chuyện này cũng rất khó để tin tưởng, vì hầu như mọi người đều chỉ biết dựa vào trong thông tin trên sách sử mà những nhà khảo cổ học lưu lại. Thế mới nói, có một số chuyện không phải lúc nào trong sách cũng là đúng hoàn toàn.

Hắn chờ cho mọi người tập trung trở lại thì mới tiếp tục câu chuyện của mình.

- “...Trong sách cổ của ta có ghi chép lại, lần đó chúng ta phải chiến đấu với một con ác quỷ từ thời kỳ thượng cổ, tồn tại trước cả khi chúa giáng sinh. Bởi vì nguyên do chiến đấu thất bại liên tục sau nhiều năm, Kaiser Đế Tứ bị dồn đến đường cùng nên quyết định liều một trận chiến cuối cùng.

Hắn tập trung toàn bộ tu sĩ và bao gồm cả bản thân của mình để hiến tế, hi sinh mạng sống của bản thân cùng với mọi người, thực hiện một loại cảm thuật, nhốt con ác quỷ đó vào bên trong món thánh vật gọi là ‘Mắt Trái của Chúa’.

Những người hầu trung thành và hậu nhân của Kaiser Đế Tứ, tức là tổ tiên của ta, theo như sự dặn dò của ngài đã chôn giấu món thánh vật đó vào một

noi bí mật, không để bất cứ ai biết được ngoài truyền nhân của mỗi đời tu sĩ trong dòng tộc Kaiser.

Nhưng cũng bởi vì không còn Kaiser Đế Tử dẫn dắt nên Tây La Mã bắt đầu lụi tàn, dẫn đến cả Đế Chế La Mã huy WEKIGO hoàng một thời cũng bị suy yếu rồi sụp đổ dần theo nó.

Cả dòng tộc Kaiser cũng bị suy yếu dần, kéo dài hơi tàn cho đến thời điểm hiện tại cũng chỉ còn lại một mình ta cũng là vì nguyên nhân đó mà ra. Tuy mọi chuyện xấu luôn kéo đến, nhưng bí mật đó thì vẫn được truyền lại cho đến tận bây giờ và ta chính là kẻ nắm giữ trong tay bí mật quan trọng đó.”

- “Nói vậy thì lần trước ngươi bị người khác bắt về tra khảo là để lấy được bí mật đó?”

Rose tổng hợp lại những điều mà Long đã nói thì lập tức suy luận ra phần sau của câu chuyện.

- “Phải, nhưng mà có một điều may mắn là tên cầm đầu đã bị suy yếu sau khi thi triển pháp thuật điều khiển linh hồn với ta. Vì thế, nếu như không còn tên nào có thực lực mạnh mẽ khác thì chắc chắn bọn chúng phải cần một ít thời gian, để chờ cho tên cầm đầu kia khôi phục sức mạnh thì mới lấy được thánh vật.”

Long quả quyết gật đầu, xác nhận suy luận của Rose là chính xác. Giải thích xong hắn vẫn quỳ ngồi tại chỗ, trong mắt hàm chứa ý khẩn cầu nhìn lấy mọi người xung quanh.

Bất quá, làm Long có chút thất vọng là những người này không có ai lên tiếng đáp lại hắn. Tất cả đều còn đang chìm đắm trong dòng suy nghĩ của mình.

Được một lúc, vẫn không thấy ai đưa ra ý kiến, Long mới gấp gáp nói thêm vào.

- “Các ngươi có năng lực, lớn như vậy, cũng là những người duy nhất mà ta có khả năng đề nhờ vả lúc này. Nếu như cứ để cho đám người kia lấy được thánh vật thì mọi thứ chắc sẽ loạn lên mất. Không sớm thì muộn mấy con ác quỷ kia cũng sẽ biến thế giới này thành địa ngục.”

Đối lập với tình trạng thể chất vẫn còn đang suy yếu của mình, vẻ mặt tràn ngập lo lắng của Long như đã nói lên rằng, chuyện ngăn chặn đám người kia đối với hắn là một nhiệm vụ hết sức khẩn cấp. Thậm chí còn quan trọng hơn cả tính mạng của hắn nữa.

Hắn không hề chú ý được rằng, tại thời điểm mà hắn đang nói về sự tích của món thánh vật ‘Mắt Trái của Chúa’ kia thì trong mắt Đình Tấn bất chợt mở trừng ra một cái rồi trở lại bình thường ngay sau đó.

Chờ cho Long nói xong, Đình Tấn hơi híp mắt như một thanh dao sắc bén, nhìn qua đôi phương, giọng nhàn nhạt nói.

- “Nếu có thể thì ta muốn được biết rõ hơn về chuyện thánh vật ‘Mắt Trái của Chúa’ mà ngươi vừa nói. Thực sự thì tác dụng của nó là để làm gì và tại sao đám người kia lại muốn chiếm đoạt nó như vậy?”

Đột ngột nghe được lời nói của Đình Tấn, trái tim của Long liền bị giật thót lên một cái. Ngẫm nghĩ lại ý đồ của Đình Tấn thông qua lời vừa nói, Long liền trở nên cảnh giác hơn, giọng có chút trầm thấp hỏi ngược lại.

- “Ngươi muốn biết để làm gì? Những thứ đó có nói ngươi cũng sẽ không hiểu, chỉ cần biết là nếu để mấy con ác quỷ đó lấy được thánh vật thì cả ta và ngươi cùng với tất cả những người trên thế giới này đều sẽ rơi vào trong một cái địa ngục là đủ rồi.”

Tuy thái độ của Long khá gay gắt nhưng Đình Tấn cũng không hề có biểu hiện gì quá lớn. Hắn vừa nhẹ lắc đầu, vừa hạ thấp âm thanh làm cho giọng của mình càng trở nên lạnh lẽo hơn.

- “Ta không muốn bị người khác nắm mũi mình dẫn đi chỉ vì thiếu sót một ít thông tin. Nguyên tắc của ta là mỗi khi thu thập tình báo thì đều phải lường trước được mọi tình huống để có thể tự bảo vệ mình cho tốt.

Theo như ngươi đã nói, bọn chúng đều là ác quỷ giống hệt như tên Bull mà bọn ta từng giết chết ở khu nghĩa trang, vậy thì ắt hẳn ngươi phải biết rõ mức độ nguy hiểm khi xông vào giữa nơi mà bọn chúng đang tập trung lực lượng. Nếu như chỉ vì chút ít thông tin đó mà ngươi cũng không thể cung cấp thì làm sao ta có thể tin mà giao tính mạng của mình và đồng đội cho ngươi đây?”

Câu hỏi của Đình Tấn làm cho Long bị cứng họng không biết phải trả lời thế nào. Trong suy nghĩ của hắn, có thể nhóm người Đình Tấn cũng là một dạng người có những năng lực đặc biệt hoặc là bộ đội đặc chủng, lính đánh thuê gì đó ra ngoài làm nhiệm vụ.

Thế nên hắn không muốn bọn họ biết quá nhiều về vấn đề bí mật của mình. Nhưng bây giờ đối phương đã dùng thứ đó để uy hiếp làm cho Long đã rơi vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan.

Hắn suy nghĩ một hồi lâu, cuối cùng cũng không còn cách nào khác là đành phải nói ra.

- “Theo như trong sách cổ ghi chép, món đồ vật đó là một thứ có thể làm cho ngươi từ một gã thường dân ngay tức khắc trở thành thần với một sức mạnh vô biên. Bất quá, có được thì sẽ có mất, để sử dụng được sức mạnh đó, ngươi phải bỏ ra một cái giá rất đắt đỏ, chính là nguồn sống và tuổi thọ của ngươi.

Nhưng với bọn quý dữ kia, bọn chúng không cần quan tâm tới cái gọi là nguồn sống hay tuổi thọ, bởi vì bản thân bọn chúng đều là những con ký sinh trong thân xác của người bình thường. Việc tiêu hao của món thánh vật đều sẽ đổ dồn lên cái thể xác đó mà thôi.

Vì vậy, khi đám ác quỷ kia chiếm được thánh vật, chúng sẽ kéo ra càng nhiều con quỷ khác ở thế giới bên kia. Còn con người trên thế giới này sẽ trở thành nguồn năng lượng cho chúng nó sử dụng. Ngươi đã hiểu rõ rồi chứ?!”

Càng kể về sau, giọng của Long càng trở nên khàn đặc đi, đến cuối cùng hắn rống lên một tiếng như để giải tỏa cảm xúc bị dồn nén trong lòng. Có lẽ bởi vì hắn không dám tưởng tượng chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo sau đó nếu thất bại nhiệm vụ của mình.

Thoạt nhìn bề ngoài của hắn cũng rất bình thường, không có gì lạ, nhưng đâu ai biết rằng, gánh nặng trách nhiệm đè nặng lên vai làm tinh thần của Long như bị kéo căng hơn, có thể sẽ bị đứt đoạn lúc nào không hay.

Tuy thái độ của Long làm mọi người rất khó chịu, nhưng Đinh Tấn thì ngược lại. Hắn càng nghe Long kể chuyện thì đôi mắt càng trở nên sáng hơn, như đang có tình mang đang lấp lóe từ bên trong mà tràn ra, đặc biệt là khi Long nhắc đến tác dụng của món thánh vật đó làm hắn liên tưởng ngay đến một món đồ vật.

Đang lúc Long thờ dốc vì mệt mỏi, Đinh Tấn không hề có dấu hiệu báo trước nào bật người đứng dậy, miệng lẩm bẩm ra một cái tên.

- “Bjorketorp...”

Mọi người không ai hiểu, nhưng Long thì trợn mắt lên vì ngạc nhiên, thậm chí quên cả hô hấp. Hắn đưa bàn tay đang run lên bần bật của mình, chỉ về phía Đinh Tấn, hai bờ môi hắn lắp bắp, run rẩy không nói nên lời.

- “Ngươi... ngươi... sao ngươi biết?!”

Mặc kệ mọi người đang ngẩn ngơ không hiểu chuyện gì đang xảy ra, cũng bỏ qua câu hỏi của Long, Đinh Tấn quả quyết, hướng về Rose nói một câu chắc nịch.

- “Ta nhất định phải xen vào chuyện này! Ngươi có hai lựa chọn, hoặc cho cả đội đi theo ta, hoặc toàn bộ [The Alliance] sẽ thoát ly khỏi cái nhóm này và cả tổ chức của chính phủ. Ngươi quyết định đi.”

- “...Ngươi...”

Hai mắt Rose trợn to lên, vẻ mặt không thể tin, chết lặng đứng tại chỗ. Đến một lúc sau đó, nàng mới thốt ra được một chữ, nhưng lại tiếp tục bị tắt nghẹn đi vì cơn giận.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 328: Chuẩn bị kế hoạch

Sau một hồi thờ gáp, Rose cố gắng lấy lại bình tĩnh cho mình, mặt lạnh như băng, trầm giọng nói.

- “Đây không phải là chuyện đùa! Ngươi đừng có làm như vậy ở thời điểm quan trọng lúc này.”

- “Ta không đùa! Ta xin khẳng định với ngươi một lần nữa, chuyện này ta nhất định phải xen vào. Nếu ngươi không thể chấp thuận cho cả đội hành động cùng với ta, vậy thì [The Alliance] xem như rút lui khỏi nhiệm vụ lần này.”

Đinh Tấn không hề lùi bước, quyết tuyệt đáp trả lại Rose. Có thể nói, yêu cầu trong lời nói của hắn đã dồn Rose vào thế bí, không còn đường lui.

Vansy cùng với những người trong đội đặc nhiệm của hắn cảm thấy tình hình có vẻ không ổn thì lập tức tiến đến, lên tiếng khuyên bảo, ngăn không cho hai người xảy ra cãi vã làm tình hình càng trở nên tồi tệ hơn.

- “Bình tĩnh đi đã Tấn.”

- “Có chuyện gì chúng ta có thể bàn luận, đừng căng thẳng như vậy.”

...

Bất quá, Đinh Tấn đều bỏ ngoài tai những lời nói đó, xem nó như gió thoảng qua tai. Hắn vẫn chăm chú nhìn thẳng vào mắt của Rose, chờ đợi câu trả lời cho quyết định cuối cùng của nàng.

Được một lúc sau đó, Rose nhận ra rằng, nàng không thể nào thay đổi được suy nghĩ của người đàn ông này và bản thân mình cũng không còn cách nào khác ngoài việc cúi đầu khuất phục, nếu như muốn tránh chuyện chia rẽ nội bộ.

- “Được rồi, ta sẽ chấp thuận ý kiến đi giúp đỡ Long của ngươi. Nhưng với điều kiện tiên quyết là ngươi phải hành động theo kế hoạch mà cả nhóm sẽ

thống nhất sau đó, không được tự ý tách ra đánh lẻ làm ảnh hưởng đến mọi người. Chúng ta còn muốn toàn mạng mà trở về.”

Nói ra được những lời này xong, vẻ mặt của Rose liền trở nên mệt mỏi rất nhiều, mặc dù thời gian suy nghĩ không nhiều nhưng việc này cũng đã làm nàng đắn đo suy nghĩ rất nhiều mới đưa ra được quyết định đó.

Nhìn bộ dạng chán nản của Rose, Đinh Tấn ngẫm nghĩ lại phản ứng vừa rồi của mình thì cũng cảm thấy quả thật có hơi quá lớn. Phỏng chừng vì quá kích động trước những phát hiện mới này làm cho hắn đã quên mất tình huống của mình, không để ý đến cảm nhận của những người xung quanh.

- “Xin lỗi, nhưng ta thật sự cần phải nhúng tay vào chuyện này.”

Đinh Tấn tiến đến trước mặt Rose, cúi đầu nhẹ nhàng nói như muốn xin lỗi vì đã nặng lời với nàng.

- “Là vì món thánh vật đó? Ngươi cũng cần nó sao?”

Nhưng bất thành linh, Rose đột nhiên hỏi lại một câu làm Đinh Tấn hoàn toàn bị sững sờ cả người.

Mất Đinh Tấn vô ý liếc nhìn qua Long. Phát hiện đối phương vẫn đang nhìn chăm chăm lấy mình, hắn vội vàng thu hồi ánh mắt của mình lại. Điều đó vô tình càng làm cho Long trở nên hốt hoảng, lo lắng càng thêm nhiều hơn.

Đinh Tấn chợt hạ thấp giọng của mình trả lời Rose.

- “Đây là chuyện riêng của ta, ngươi không cần phải biết đâu.”

Dứt câu, Đinh Tấn không dây dưa chuyện này nữa, xoay người ngồi trở lại vị trí cũ của mình.

Không dNgqHf4 hề tức giận gì với phản ứng của Đinh Tấn, Rose nhếch mép cười một cái rồi xoay người hướng về phía Long lên tiếng.

- “Long, như ngươi đã nghe thấy rồi đó, chúng ta đồng ý giúp đỡ ngươi ngăn cản đám người của tổ chức Black Angel kia. Đổi lại ngươi phải cho chúng ta biết rõ trụ sở bí mật của bọn họ là ở chỗ nào.”

Đến lúc này, cảm xúc trong lòng của Long đang trở nên rối như tơ vò. Gương mặt hắn tràn ngập vẻ hoang mang, mắt nhìn vòng quanh những người ngồi trong căn phòng này với vẻ lạ lẫm, nghi hoặc.

Bởi vì sau khi nghe trộm được một vài lời nói của Đinh Tấn với Rose, hắn bất chợt có cảm giác như mình đã chọn nhầm người để nhờ vả. Ánh mắt của hắn cuối cùng cũng ngừng lại ở trên người Đinh Tấn.

Long cắn răng, sắc mặt hoảng sợ, đứng bật người dậy vồ tới Đinh Tấn, dùng hai tay bắt lấy đối phương mà gắng hỏi.

- “Ngươi rốt cuộc là ai? Làm sao ngươi biết cái tên Bjorketorp đó? Là ai nói cho ngươi biết? Có phải ngươi chính là gián điệp của bọn ác quỷ đó cài vào đây có phải không?”

Hắn càng lúc càng trở nên điên cuồng, đôi tay siết chặt, không ngừng lắc lư Đinh Tấn.

Điều này cũng không lạ lùng gì với một cái bí mật được độc truyền từ đời này sang đời khác, đột nhiên ở thời điểm hiện tại lại bị một người xa lạ biết được, Long trở nên nghi ngờ, cảnh giác như vậy cũng là lẽ dĩ nhiên.

‘Rầm’

Bất thành linh, Đinh Tấn vung tay túm lấy cổ của Long, kéo sát tới gương mặt của mình, gần giọng nói ra từng chữ.

- “Ta nói thẳng luôn cho nó vuông. Cái đồ vật mà ngươi vẫn tôn thờ làm thánh vật đó, chỉ có ta là người duy nhất trên thế giới này biết cách sử dụng nó, còn bằng cách nào thì ngươi không cần biết.

Bây giờ, ngươi chỉ phải hiểu rằng ta sẽ không lợi dụng sức mạnh đó để làm việc xấu. Hoặc là tin tưởng, giao thứ thánh vật đó cho ta. Hoặc là để nó rơi vào tay đám ác quỷ kia rồi biến cả thế giới này thành địa ngục. Ngươi chọn đi!”

Đinh Tấn nói xong thì thả lỏng bàn tay đang túm lấy Long ra, nhưng mắt hắn vẫn nhìn thẳng vào bên trong tròng mắt đen của Long.

Đôi bên cứ giữ nguyên tư thế như vậy một lúc lâu, Đinh Tấn có thể nhìn thấy rõ những biến động cảm xúc thông qua cặp mắt đen lay láy của Long, khởi đầu là điên cuồng, cho đến tiếp đó lại bị kinh ngạc thay thế và cuối cùng thì chỉ còn lại phân vân cùng do dự.

Tuy rằng hắn không biết rõ trong đầu Long đang nghĩ cái gì nhưng hắn có thể đoán ra được, với một kẻ có đầu óc thông minh như Long thì ắt hẳn phải hiểu rõ bản thân nên lựa chọn giao sức mạnh cho một người xa lạ không biết hoặc là một kẻ đã nổi tiếng ác độc, xấu xa rồi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, dần dần Đinh Tấn phát hiện sự do dự trong mắt Long càng lúc càng nhiều hơn. Như đã hiểu ra được một số vấn đề, hắn liền nắm bắt cơ hội, tiếp tục nói thêm vào, để đánh đổ phòng tuyến cuối cùng của Long.

- “Ngươi phải hiểu rằng, nếu như cứ giữ lại thứ đó thì một ngày nào đó, đám ác quỷ kia cũng sẽ có thể tiếp tục tìm tới nó mà thôi. Cứ giao cho ta tận

dụng sức mạnh của nó, đảm bảo nó không bị rơi vào tay của chúng thì vẫn còn tốt hơn rất nhiều lần.”

Và đúng như những gì Đình Tấn đã suy nghĩ, sự do dự cùng với cảnh giác trong mắt của Long dần dần vơi đi bớt sau khi nghe được những lời nói đó.

Nhưng dù vậy thì cũng không có nghĩa là hắn đã hoàn toàn tin tưởng Đình Tấn. Sau khi suy nghĩ một hồi lâu, hắn bật thốt ra một câu hỏi.

- “Người muốn làm gì với nó?”

- “Để gia tăng thực lực, bảo vệ mọi người và bản thân mình.”

Đình Tấn rất thẳng thắn, không hề do dự chút nào nói ra câu trả lời thật lòng của mình. Đó vẫn luôn là dự định và mục tiêu của hắn được đặt ra từ khi mới trùng sinh trở lại.

Long nhìn hắn một hồi lâu không nói lời nào. Đến gần 5 phút sau đó, hắn mới từ từ buông ra bàn tay đang siết chặt hai cánh tay của Đình Tấn, đứng thẳng người dậy, rồi xoay người đi trở lại bên cạnh Rose.

- “Có bản đồ không?”

Tới trước mặt Rose, hắn bình thần hỏi.

Rose không chậm trễ chút nào vung tay kích hoạt hệ thống máy tính. Một màn hình chiếu giả lập tức xuất hiện trên bức tường sau lưng nàng.

- “Mời!”

Nàng đưa tay làm ra tư thế mời. Long cũng không ngại ngần gì mà bước chân đến bên cạnh màn hình máy chiếu đang hiển thị một khu vực bản đồ của nước Thụy Điển.

Thân hình gầy gò của Long đi qua lại trước màn hình chiếu, vừa giảng giải một số chuyện cổ xưa mà mình biết, vừa vung tay chỉ lên trên khu vực bản đồ của các nước châu Âu.

- “Như các người đã biết, khu vực châu Âu này có rất nhiều những tảng đá gọi là đá Rune, hay những tượng đầu người bằng đá được chôn sâu xuống bên dưới lòng đất, đã xuất hiện một cách bí ẩn từ hàng nghìn năm trước.

Tất cả những thứ này đều không phải vô tình mà có, bọn chúng đều có nguồn gốc của mình. Đa phần trong số đó là thuộc về tác phẩm của những người tu sĩ, tổ tiên của ta. Chúng có tác dụng như một loại lồng giam, lồng phòng ngự, lồng chúc phúc, hoặc một số chức năng khác nữa.

Và tại nơi này...”

Nói đến đây, hắn ngừng giọng lại, bàn tay vung vẩy làm thao tác phóng to màn ảnh để cho khu vực bản đồ kia phóng đại đến nơi bản đồ của khu vực thành phố Ronneby này, vừa hoa tay, khoanh một vùng rộng lớn trên bản đồ, vừa giải thích.

- “... nơi này chính là khu vực tập trung rất nhiều những tảng đá Rune. Các người có biết vì sao không?”

Long hỏi một câu làm thu hút sự tò mò của mọi người trong phòng. Nhìn bọn họ với vẻ mặt trầm tư suy nghĩ, Long tựa như đã đạt được mục đích của mình.

- “...Nơi này trước đó chính là thuộc về nước Tây La Mã, nơi đã diễn ra những trận đại chiến giữa Kaiser Đế Tứ và con ác quỷ kinh khủng kia...”

Về mặt tràn ngập niềm tự hào, Long giới thiệu về lịch sử huy hoàng của tổ tiên mình.

Thông qua những biểu hiện như vậy của Long, Đình Tấn có thể nhận định được một điều, đối phương chính là một gã tin đồ sùng đạo đến nỗi có thể hi sinh cả tính mạng của mình.

Bất quá, chuyện đó cũng không liên quan gì đến mình nên Đình Tấn cũng không để bụng nhiều lắm. Hắn lại dứt ra khỏi dòng suy nghĩ miên man, tập trung tinh thần để tiếp tục nghe Long giảng thuật câu chuyện.

- “... Và ở nơi này có một tảng đá Rune... nó được mệnh danh là Tảng đá Bjorketorp. Đây chính là thánh địa của mấy con ác quỷ đó và cũng là nơi mà tổ tiên ta đã chôn giấu, phong ấn lại thánh vật ‘Mắt Trái của Chúa’.”

Rất nhanh thì Long đã nói đến phần quan trọng. Hắn chỉ tay lên một vùng cách bờ biển phía nam của thành phố Ronneby, nói chính xác hơn là cách vị trí trụ sở thứ hai này của nhóm Đình Tấn cũng không quá xa, rồi nói với một vẻ ngưng trọng, tràn ngập mùi vị nguy hiểm.

Chỉ vừa ngay khi Long nói dứt câu, Anhien đang ôm máy tính trên đùi, ngồi cào phim từ đầu đến giờ, lúc này mới lên tiếng nói chen vào.

- “Khu vực này trước đây vẫn bị người đồn thổi là có quỷ ám ở trong đó, vì nhiều người chủ sở hữu của nó đều đã qua đời hoặc bị tai nạn, ngã bệnh nặng...”

Cách đây ba năm nó được một gã doanh nhân mua lại rồi xây dựng thành một khu biệt thự rộng lớn. Nhưng theo người dân xung quanh nói thì có vẻ khu

biệt thự này có rất ít người lui tới, thậm chí có người nói nó đã bị bỏ hoang.”

Thông tin chi tiết đến từng millimét làm cho sự việc càng hiển lộ rõ chân tướng của nó ra trong mắt mọi người.

- “Đúng vậy, ta chắc chắn không chỉ có khu vực này mà những vùng đất có những tảng đá Rune cổ xưa ở xung khắp miền Tây Châu Âu này đều đã bị mua lại.

Đây đều là do tay sai của những con ác quỷ đó thực hiện, bọn chúng đã chờ đợi ngày này lâu lắm rồi. Nhưng vì không biết địa điểm chính xác nơi chôn dấu thánh vật nên mới tiêu tốn nhiều thời gian và công sức như vậy để khoanh vùng chiếm đoạt tránh cho người khác xâm chiếm mất.

Trước đó ta là đang ở nước Entire Land để tìm kiếm tài liệu về khả năng phong ấn ác quỷ của dòng tộc truyền lại và bị lưu lạc sang vùng Bắc Mỹ, nhưng đột nhiên nhận được tin tức từ một người trong giáo hội nên mới đi tới nơi này. Cuối cùng thì bị rơi vào bẫy của những con ác quỷ đó.”

Long gật đầu đồng ý với những thông tin của Anhien đã nêu ra, bên cạnh đó hắn còn nói thêm vào một số vấn đề liên quan cùng với nguyên nhân mà mình đã bị rơi vào tình cảnh éo le như bây giờ.

Sau khi đã nghe xong và hoàn toàn hiểu rõ mọi chuyện, Rose đứng dậy rời khỏi ghế của mình đi tới trước màn hình chiếu, rồi cất giọng thông báo.

- “Tốt! Vậy thì chúng ta đã biết rõ vị trí tiếp theo của kế hoạch. Mục đích của chúng ta tới nơi này là để làm gì mong rằng các người vẫn còn nhớ rõ. Ở đây ta sẽ phân công nhiệm vụ và bắt đầu sắp xếp kế hoạch hành động.

Đầu tiên việc chia nhóm, mọi người sẽ vẫn giữ vị trí cũ như lần hành động trước đó ở quán bar. Vansy dẫn đội của mình, ta sẽ theo nhóm của Đình Tấn, những người còn lại phụ trách hậu cần, kỹ thuật liên lạc và yểm trợ rút lui...”

Rose bắt đầu sắp xếp một kế hoạch theo nguyên tắc chuẩn rất bài bản, được nâng tích lũy qua nhiều năm kinh nghiệm làm chỉ huy. Nhưng trong lúc nói, ánh mắt của nàng không biết vô tình hay cố ý mà lại liếc nhìn qua Đình Tấn một cái.

Có vẻ như trước đó, chuyện Đình Tấn tự ý muốn hành động đã làm cho nàng rất không hài lòng. Bất quá, Rose cũng không nói nhiều chuyện này, mọi chuyện dù sao cũng đã xảy ra và đã được nàng đưa ra quyết định cuối cùng rồi, cũng không thể nào thay đổi được nữa.

Thế nên Rose liền vứt những chuyện đó ra sau đầu, tiếp tục nói về những bước quan trọng tiếp theo của kế hoạch.

- “...Thứ hai, kế hoạch hành động bởi vì có phải thêm vào phần giúp đỡ Long nên chúng ta chắc chắn sẽ không thể nào tránh khỏi va chạm với đối phương. Vì thế lần này phải chuẩn bị rất nhiều thứ, một hồi nữa ta sẽ gọi Hung, Cuong đi chuẩn bị sẵn cho mọi người.

Cuối cùng cũng là phần quan trọng nhất. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ chính của chúng ta và lấy được thứ thánh vật kia nữa, thì kế hoạch rút lui đã được định ra trước sẽ là trở lại nơi này và lên thuyền ra khơi, đi du lịch biển một vòng với danh nghĩa là công ty du lịch “Kami-Sama” để trở về Entire Land.

Cho nên bất kể giá nào, nếu như chúng ta đã bị đối phương đánh lui và thất lạc nhau thì hãy cố gắng tách nhóm ra, ẩn nấp một, hai ngày, sau đó mới tìm cách trở lại nơi này. Chúng ta lên đường, tàu sẽ khởi hành vào ngày chủ nhật cuối tuần này. Các người hiểu rõ rồi chứ? Có còn gì thắc mắc không?”

‘Không...’

Cả nhóm người đồng loạt hô lên, hoặc lắc đầu ra hiệu. Thấy vậy thì Rose cũng không dây dưa, dài dòng nữa. Mọi thứ đã lên kế hoạch xong, nàng cũng lên tiếng kết thúc buổi họp.

- “Được rồi. Vậy thì mọi người cứ theo Anhien phân phối rồi trở về phòng nghỉ ngơi đi. Tối hôm nay chúng ta sẽ hành động.”

Nghe vậy, Đình Tấn liền đứng dậy đi tới bên cạnh Rose, nhỏ giọng nói với nàng

- “Chờ một chút.”

- “Chuyện gì?” – Rose hờ hững hỏi lại.

- “Ta cần một ít nguyên liệu để chế tạo một ít đồ vật cần thiết.”

Đình Tấn cũng không cảm thấy gì lạ trong thái độ của Rose nên vô tư trả lời.

- “Được rồi người lên danh sách đồ vật mình cần rồi đưa cho Huy Cường đi. Một hồi hắn sẽ ra ngoài chuẩn bị bữa ăn cho mọi người, thuận tiện sẽ mua giúp người luôn.

Rose trả lời rất nhạt, nói xong thì ngay tức khắc xoay người rời đi khỏi phòng. Để lại Đình Tấn với gương mặt ngáo ngơ đứng tại chỗ không hiểu chuyện gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 329: Tới nơi

Thời gian như dòng nước chảy nhanh chóng trôi qua...

Đình Tấn ngồi giam mình trong phòng bắt đầu từ lúc được phân cho một căn phòng riêng cho đến khi bầu trời đã tối đen như mực.

Căn phòng của hắn nằm ở phía đầu hành lang của khoang tàu, cách xa khu vực động cơ máy tàu. Bên trong không gian yên tĩnh đó, Đình Tấn chìm đắm trong quá trình chế tạo ‘Lôi Lê Kết Tinh’ cùng với nước thuốc trong tờ giấy cổ của Thành Chủ Albert đã giao cho hắn.

Tiêu tốn thời gian hơn 10 tiếng, cùng với toàn bộ phần nguyên liệu đã thu thập được trước đó, Đình Tấn cuối cùng cũng đã chế luyện xong loại nước thuốc kia.

Một lọ nước màu xanh biếc đựng trong một bình thủy tinh nhỏ, hết như những giọt nước mắt, được Đình Tấn mệnh danh là ‘Nước Mắt Của Chúa’, dựa trên cái tên của món thánh vật mà Long đã nhắc đến trước đó.

Có được lọ nước thuốc này, Đình Tấn cũng yên tâm hơn một chút khi phải đối mặt với những thực thể tâm linh mà hắn hoàn toàn không được tiếp xúc qua lần nào.

Bên cạnh đó, 20 viên ‘Lôi Lê Kết Tinh’ cũng là kết quả mà hắn đã dốc công sức bỏ ra với đồng nguyên liệu mà Huy Cường đã giao cho.

Thật lòng mà nói, Đình Tấn nghĩ rằng, món vật phẩm này có tác dụng thật sự không đạt tới cấp độ cùng với phẩm chất Đồ Tim của nó, đã được phân cấp ở trong trò chơi.

Nhưng dù sao cũng không thể đem vật phẩm trong trò chơi để đi so sánh với thế giới hiện thực được. Thế nên Đình Tấn cũng không xoắn xuýt vấn đề này nhiều.

Khi đồng hồ càng lúc càng đến gần với thời điểm 8 giờ tối, Rose cuối cùng cũng ban hành lệnh tập kết.

- “Toàn đội tập hợp lên trên boong tàu, chúng ta chuẩn bị lên đường hành động.”

Không khí trên tàu đang yên ắng thì nhanh chóng bị mệnh lệnh này làm cho sôi động lên, từng người trong phòng gấp rút thu dọn trang bị của mình rồi tới nơi tập kết trên boong tàu.

Đình Tấn nhận được mệnh lệnh thì nhanh chóng thu dọn những thứ vừa được mình chế tạo cùng với một số lượng lớn thuốc chữa thương vào một chiếc ba lô. Tiếp đó, hắn lấy ra một bộ quần áo giáp đặc biệt được Huy Cường giao cho cùng lúc với đồng nguyên liệu.

Bởi vì lần hành động này, cả nhóm đã không còn cần thiết phải cải trang nữa, thế nào rồi thì cũng sẽ không tránh khỏi chính diện va chạm với đối phương. Cho nên tất cả mọi người đều được Rose chuẩn bị cho một bộ quần áo giáp chống đạn đặc biệt đã được chuẩn bị từ trước.

Mặc vào bộ quần áo này, Đình Tấn thử co duỗi bàn tay thì liền cảm nhận được một cảm giác quen thuộc không tên, bắt nguồn từ thời điểm trước khi trùng sinh.

Dù cả thân thể hắn bị che lại ở những bộ vị quan trọng bởi mấy tấm hợp kim rời rạc và rất vững chắc, thế nhưng hành động trên cơ thể lại không hề có bất cứ vướng mắc hay khó khăn nào. Bởi những khớp nối những tấm hợp kim kia đều được làm bằng một loại cao su co giãn, rất thoải mái.

Bên cạnh đó, trên bộ giáp còn được trang bị thêm một máy bay phản lực cá nhân (Jetpack) ở trên phần giáp lưng. Ngoài việc không có mũ giáp bảo vệ ra thì bộ giáp này trông giống hệt như bộ giáp mà những thành viên trong đội đặc nhiệm Delta đã sử dụng trước đó khi tới cứu hắn lúc chiến đấu với đám người Hồng Môn Hội.

Vì nguyên nhân có thể phải sử dụng máu tươi để triệu hồi vong linh nên Đình Tấn bắt buộc phải cởi bỏ đôi bao tay của bộ giáp này.

Hoàn tất xong xuôi mọi việc, hắn mang theo ba lô rời đi khỏi phòng. Tới khi lên trên boong tàu, thì mọi người đều đã có mặt chờ sẵn, trong đó bao gồm cả Long.

Bộ dạng của Long lúc này cũng đã khá hơn rất nhiều. Gương mặt tuy rằng vẫn còn khá hốc hác, nhưng do hắn cũng mang trên người bộ giáp của Rose chuẩn bị nên về bề ngoài cũng không thấy có vấn đề gì.

- “Đi thôi.”

Rose quát lạnh một tiếng, dẫn đầu đoàn người rời khỏi boong tàu.

Một hồi thần sau, Huy Cường lái chiếc xe Hummer vượt qua những tuyến đường vắng, tối đen như mực chỉ có ánh đèn đường mờ mờ sáng, chờ theo 16 người lên đường theo sự chỉ dẫn của Anhien qua máy liên lạc.

Tuyến đường dài hơn 15 km, không mất của Huy Cường quá nhiều thời gian. 15 phút sau đó, khi đồng hồ vừa điểm đúng 9 giờ tối thì cũng là lúc mà Huy Cường lần đầu tiên hạ chậm tốc độ của xe lại, tiến vào một khu nhà dân.

Nhà cửa ở hai bên đường đa phần đều có vẻ bề ngoài rất cũ kỹ, một số còn bị xuống cấp trầm trọng, lổ hổng, sơn ngoài bong tróc ở khắp nơi, như đang minh chứng cho việc nó đã có một thời gian dài không được bảo trì. Xung quanh những ngôi nhà mọc đầy những bụi cỏ dại, vì không được ai chăm sóc nên độ cao của chúng đã gần đến hơn nửa mét có thừa.

Trên mặt đường hoặc đường đi bộ thì đầy những mảnh giấy rác, lá cây khô héo hoặc bao nhựa, rác rưởi... Làm cho nhóm người Đinh Tấn nhìn vào nơi này liền nổi lên một ý nghĩ giống như bọn họ đang tiến vào một khu thành thị bị bỏ hoang lâu năm.

Từng ngôi nhà nằm san sát nhau bên đường thế nhưng có một điều kì lạ là không có bất cứ ngôi nhà nào bật sáng đèn bên trong.

- “Nơi này chắc đã bị bỏ hoang từ lâu lắm rồi thì phải...”

Thông qua cửa sổ một chiều trên xe, Rose quan sát tình cảnh bên ngoài rồi đưa ra một lời bình luận.

Như đã tìm hiểu vấn đề này từ trước đó, Anhien lập tức lên tiếng giải đáp thắc mắc cho Rose cùng mọi người ngay.

- “Theo thông tin trên báo chí và mạng xã hội thì nơi này được mệnh danh là ngôi làng ma. Những người từng sống ở đây đã rời đi hết từ mấy năm trước.

Nơi này thường bị dân cư sống ở các khu vực lân cận xung quanh đồn đại là bị quỷ ám. Do khoảng thời gian trước đó, ở đây liên tục xuất hiện các vụ án mạng vào ban đêm làm cho vô số người chết đi một cách kì bí mà không rõ nguyên nhân.

Cả chính phủ cũng bỏ tay bắt lực trong chuyện này, nhà cửa không bán được mà cũng không ai nguyện ý dọn tới sống ở đây nữa, thế nên khu dân cư này bị bỏ hoang rất lâu rồi.”

Nghe được những lời giải thích của Anhien, vẻ tò mò trên gương mặt của mọi người trong xe liền tiêu tán đi ngay.

- “Chính là do bọn chúng gây ra!”

Vẫn im lặng từ lúc lên xe đến giờ, Long lúc này mới trầm giọng thốt ra một câu. Ánh đèn mờ mờ trên trần xe chiếu rọi khuôn mặt chỉ có da bọc lấy thịt của hắn, càng làm cho nó trông lạnh lẽo, kinh khủng hơn.

- “...Chắc chắn là vì đã phát hiện ra được bí mật thánh vật được chôn giấu ở nơi này nên bọn chúng mới tìm mọi cách đuổi những người sống ở đây đi để không bị ai quấy rầy, kể cả việc giết hại bọn họ cũng là thế.”

Vừa nhìn quang cảnh âm u yên tĩnh ở bên ngoài, hắn vừa nghiêng răng nghiêng lợi gần giọng mà nói.

- “Thật tàn nhẫn...”

Tiêu Phuong không nhịn được thốn thức trong lòng mình, miệng bật thốt một câu cảm thán.

Những thành viên còn lại trong xe, tuy rằng không nói gì về chuyện này nhưng vẻ mặt trầm trọng của bọn họ cũng đủ để nói lên rằng, bọn họ cũng đồng tình với ý kiến mà Tiêu Phuong đưa ra.

Chiếc xe cứ như vậy chậm rãi chạy giữa màn đêm tối tăm, không một ánh đèn đường. Chỉ có ánh sáng từ cặp đèn trước xe cùng một chút ánh sáng tờ mờ từ ánh trăng và sao trên trời, rọi sáng con đường với những ngôi nhà bên cạnh.

Mục tiêu mà bọn họ đang hướng tới chính là ngôi nhà nằm ở phía cuối con đường này. Nơi đó hiện đang có một cái cổng sắt rất lớn, cũng là lối vào của khu biệt thự rộng lớn nhất nơi này.

Càng đến gần cuối con đường, không khí bên ngoài tựa như càng trở nên lạnh lẽo hơn rất nhiều. Dù không bật máy điều hòa nhưng khi gió lùa từ bên ngoài tiến vào trong xe cũng làm mọi người cảm thấy lạnh lẽo đến rùng mình.

‘Hú hú hú...’

Không biết từ đâu đột nhiên truyền đến tiếng chó tru, là sói hay là chó hoang thì không ai biết được.

- “Tới rồi...”

Long bất chợt ngồi thẳng lưng dậy, thần sắc tràn ngập vẻ ngưng trọng mà nói.

Rose cũng bị hành động của Long làm cho khản trương nhiều hơn. Nàng lo lắng hỏi lại một tiếng.

- “Có chuyện gì à?”

- “Ta cảm nhận được năng lượng của cồi chết ở trong không khí đang tràn vào nơi này. Rất đậm, đậm đặc hơn rất nhiều lần so với cả lúc ta cảm nhận được ở trong khu nghĩa trang nữa...”

Long có vẻ như đang bồn chồn đứng ngồi không yên, thấp thòm nói.

- “Sao ta không cảm thấy gì hết vậy?” - Anhien ngờ vực hỏi.

- “Ngươi có cảm thấy lạnh không?” - Long đáp lại trong lúc đang liếc mắt nhìn cô nàng.

- “Hình như cũng có chút lạnh hơn bình thường...”

Được Long nhắc nhở, Anhien mới đưa tay xoa xoa hai bắp tay của mình như để xoa dịu cảm giác lạnh lẽo trên đó.

Long rất kiên nhẫn phổ cập kiến thức về những điều tâm linh mà mình biết cho Anhien.

- “Năng lượng từ còi chết sẽ làm cho ngươi cảm thấy lạnh lẽo, nhưng khác với cái lạnh từ thời tiết, cảm giác lạnh đó còn làm cho ngươi cảm thấy rất đa rât thịt, có khi lạnh đến vào cả trong xương...”

- “Tới nơi rồi.”

Đang lúc Long say sưa nói, Huy Cường đột ngột chen miệng vào một câu, cắt ngang lời hấn, đồng thời cũng kéo theo sự chú ý của mọi người.

Thông qua cửa sổ xe, Đinh Tấn nhìn thấy hiện tại xe đã đỗ lại ở trên con đường đi tới cổng vào của khu biệt thự mục tiêu của nhiệm vụ.

- “Huy Cường, lái xe tìm chỗ ẩn nấp đi rồi ở lại đây thủ xe. Nếu có kẻ địch đột tập đánh lén thì lập tức rời đi, không cần lo cho chúng ta. Hung, Cuong, hai người các ngươi tìm một chỗ cao, cách xe 20 mét, ẩn nấp yểm hộ. Những người còn lại đi thôi.”

Rose nhanh chóng phân công rõ ràng nhiệm vụ cho từng người. Nói xong liền dẫn đầu mở cửa xe, lao ra bên ngoài.

Từng người nhanh chóng xuống xe, mang trên người quần áo giáp một màu đen hòa trộn với bóng tối xung quanh, cho dù bọn họ không ẩn nấp thì cũng rất khó mà bị người khác phát hiện.

Rose lúc này đã không còn vẻ quyến rũ như trước đó nữa, trong tay nàng đang cầm một khẩu súng laser loại tiểu liên, có thể bắn ra 60 phát đạn cho một băng pin năng lượng. Cả người một bộ áo giáp bịt kín không kẽ hở, chân mang giày boot làm nàng trông không khác gì một đặc chủng binh.

- “Mọi người đi sát nhau, giữ khoảng cách, không được tự tiện rời khỏi đội hình.”

Chờ cho mọi người đều đã rời khỏi xe, tập hợp lại một chỗ, Rose cẩn trọng, nhắc nhở lại một câu. Nói đoạn nàng dẫn đầu chạy trước đi về phía cổng vào của căn biệt thự.

Trên con đường vắng vẻ giữa đêm tối không một tiếng động, đột nhiên xuất hiện một nhóm người nối đuôi nhau, lưng hơi khom mà cầm đầu chạy, tiếng bước chân dồn dập làm phá vỡ không khí tĩnh lặng của nơi này.

Do trên đường cái vắng vẻ không có vật thể để che chắn, Rose chỉ có thể mượn nhờ đám bụi cỏ rậm rạp trước những ngôi nhà hoang kia để ẩn nấp thân thể của mình.

Càng tới gần cuối con đường, khung cảnh của căn biệt thự này càng hiển lộ rõ ra trong mắt của mọi người.

- “Mẹ kiếp, cái này phải gọi là lâu đài mới đúng...”

Trần Hạo chạy sau lưng Vansy và Rose, vừa ngẩng đầu lên, nhìn thấy tòa nhà trước mặt mình thì không nhận được hít một ngụm khí lạnh, miệng mắng thầm một câu.

Tòa nhà được xây dựng theo phong cách cổ điển, bề ngoài nhìn vào trông hết như một tòa lâu đài thời trung cổ, với mặt đất xung quanh được nâng lên cao dần từ cổng cho tới gần tòa nhà, làm cho nó trông giống như đang nằm trên một ngọn đồi cao.

Xung quanh khu đất là những bức tường song chắn được làm bằng những ống thép đặc, được tuốt nhọn trên đầu tựa như một mũi thương dựng thẳng lên trời.

- “Kích hoạt máy phản lực.”

Rose vừa chạy tới gần với bức tường rào, chỉ còn cách nó khoảng 5 mét thì đột nhiên hô nhẹ một tiếng.

‘Phù...’

Ngay sau đó, máy bay phản lực gắn trên lưng giáp của nàng liền phun ra một đợt sóng khí nóng, đẩy nàng bay lên, làm thành một đường vòng cung, bay lướt qua những song rào chắn, được tuốt nhọn đầu, rồi tiếp theo sau đó là từ từ hạ thấp độ cao xuống, đến khi nàng nhẹ nhàng chạm đất thì máy bay phản lực cũng vừa lúc ngừng phun khí nóng.

Tiếp theo đó, từng người tiếp bước nhau, hể cứ chạy đến vị trí của Rose liền sẽ kích hoạt máy bay phản lực của mình, lặp lại quá trình bay lượn vượt

tường rào của Rose.

Bất quá, có một chút trục trặc xảy ra khi đến lượt nhóm người của Đình Tấn và Long thực hiện màn bay vượt rào. Chỉ có duy nhất Đình Tấn là thành công vượt qua tường rào một cách nhẹ nhàng.

Còn những người khác thì chắc có lẽ là do chưa quen với loại máy bay phản lực cá nhân này mà không bị chao đảo thì cũng bị tiếp đất mất thăng bằng.

Với Đình Tấn, ngay khi vừa bay vượt qua khỏi bức tường rào sắt, hắn đột nhiên cảm nhận được một luồng không khí lạnh phả vào mặt mình. Không biết là vì gió mạnh lúc đang bay lượn hay là vì không khí còi chết như lời Long đã nói lúc nãy trên xe.

Dù vậy thì đặt chân lên mặt đất đầy cỏ dại mọc rậm rạp, hắn cũng gác những chuyện này sang một bên để tập trung quan sát địa hình khu vực xung quanh.

Chờ mọi người đều đã an toàn đáp xuống, Rose cúi người ẩn mình trong bụi cỏ rậm rạp, nhỏ giọng nói.

- “Chúng ta chia ra hai đường, vòng qua hai bên khu nhà này kiểm tra. Long đi với nhóm của Vansy, còn lại giữ nguyên như lần hành động trước đó. Có phát hiện gì lập tức thông báo qua máy liên lạc lại ngay. Đi. . .”

Rose phân tích tình hình địa vực xung quanh nơi này. Cảm thấy diện tích quá rộng lớn, nếu như tập trung đi cùng sẽ phải mất rất nhiều thời gian, chính vì thế nàng liền quyết định chia đội ra mà đi.

- “Khoan đã!”

Bất quá, ngay khi nàng định xoay người rời đi thì Đình Tấn đột nhiên gọi lên một tiếng.

- “Chuyện gì? Sao lúc nào người có ý kiến cũng là người vậy?!”

Dường như bị Đình Tấn làm cho tức giận nhiều lần dồn nén lại, đến lúc này Rose không nhịn được nữa nên bộc phát ra con phần nộ của mình, gất giọng quát thảm lại hắn.

Tuy nhiên, Đình Tấn cũng không bị thái độ của nàng làm cho tức giận. Hắn rất lãnh tĩnh giải thích.

- “Ta muốn đề nghị để Long đi theo nhóm của ta, đổi lại David sẽ sang theo nhóm của Vansy. Vì có thể một hồi nữa, ta sẽ cần hắn.”

- “Được rồi, vậy thì cứ theo ý người. Đi nhanh thôi.”

Lấy lại bình tĩnh, Rose trầm ngâm một lúc, rồi cũng gật đầu đồng ý. Dù sao thực lực của Đình Tấn nàng cũng đã được chứng kiến ở khu nghĩa trang rồi, nên với lời đề nghị này thì mọi thứ cũng hợp tình hợp lý mà thôi.

- “Đi nhanh thôi. Ta cảm nhận được mùi tử vong càng lúc càng nồng rồi. . .”

Long rất bồn chồn, bất an lên tiếng hỏi thúc mọi người. Hắn không quan tâm gì lắm đến việc mình phải ở chung đội với ai. Tâm trí của hắn ở thời điểm hiện tại chỉ còn lại những suy nghĩ về món thánh vật cùng với bọn ác quỷ kia mà thôi.

Rose cũng không chần chờ nữa mà xoay người rời đi, cả nhóm 12 người cứ như vậy phân chia ra hai hướng trái phải vòng quanh tòa lâu đài biệt thự này.

...

Trong khi đó, ở tại một bãi đất trống khô cằn toàn đá cứng, diện tích rộng rãi được bao bọc lại bởi tầng tầng lớp lớp những bức tường cây cối rậm rạp...

Có một nhóm hơn chục người, ăn mặc áo choàng trùm đầu toàn một màu đen, đang quây quần xung quanh một nhóm bốn tảng đá lớn dựng thẳng, chụm đầu vào nhau, lập lóe phát ra ánh sáng tím mờ ảo.

Ở cách đó không xa, một người đàn ông với gương mặt mập mạp, tiến đến bên cạnh một cô gái trẻ tóc vàng, cúi đầu cung kính nói.

- “Angela Homles tiểu thư, đã chuẩn bị lễ tế xong.”

Cô gái trẻ với gương mặt xinh đẹp nhưng hơi bị tái nhợt như thiếu máu, khi nghe được gã đàn ông kia nói, nàng liếc cặp mắt to tròn như mắt bò câu của mình nhìn tới gã đàn ông bên cạnh.

- “Lần này là lần đầu cũng là lần cuối cùng ta nhắc nhở người. Không được gọi đích danh của ta. Rõ chưa?!”

- “Vâng...ng... vâng... thưa tiểu thư”

Gã mập kinh sợ đến nói không ra lời, lắp bắp một lúc mới nói ra tròn câu.

Cô gái thấy vậy mới hừ lạnh một tiếng, sau đó chuyển dời ánh mắt của mình về phía một góc tối gần đó.

Không ai FSuvWFQp ngờ đến, ở nơi đó đang có năm đứa trẻ độ chừng mười tuổi, bị bắt trói lại cả tay lẫn chân, miệng cũng bị bịt kín bởi một tấm vải trắng dày. Bọn chúng giống như những con cừu non, gương mặt tràn ngập vẻ sợ hãi.

Nương theo ánh sáng mờ ảo từ ánh trắng sao cùng với ánh sáng phát ra từ những tảng đá, nàng có thể thấy được trên gò má của chúng vẫn còn vương lại một ít những giọt nước mắt chưa khô.

Cô gái không có vẻ gì là tội nghiệp hay thương hại với những đứa trẻ đó. Nàng lạnh nhạt đáp lại một câu, mắt vẫn chăm chú nhìn về phía những tảng đá phát ra ánh sáng trước mặt.

- “Được rồi, đợi một chút quá trình triển khai thuật ‘Mở Cổng’ hoàn thành xong thì ta sẽ sử dụng chúng.”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 330: Phong ấn mở, bị chặn đường

Theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, những tảng đá kì dị kia càng lúc càng tỏa ra ánh sáng rực rỡ hơn, mà nguồn gốc của mấy đốm sáng đó cũng dần dần hiển lộ rõ ra bộ dạng thật sự của mình. Nó chính là những ký hiệu kì lạ, không rõ ý nghĩa là gì nằm ở bên trên tảng đá.

Nếu Đinh Tấn có mặt ở đây, hẳn ắt hẳn phải rất ngạc nhiên bởi vì những kí hiệu đó có phần tương đồng rất lớn so với ký hiệu ma pháp mà hắn vẫn thường hay vẽ để triệu hồi kỹ năng.

Cũng biến đổi dần theo bề ngoài của tảng đá, gương mặt bình thản của cô gái trẻ Angela Homles kia nhanh chóng bị sự kích động thay thế. Nàng nhìn thẳng tới tảng đá, không hề nháy mắt dù chỉ là một cái.

‘Àm...’

Nổ tiếng nổ nhỏ vang lên, cả mặt đất cũng bị run rẩy, chấn động theo âm thanh này, tuy nhiên cường độ cũng rất nhỏ nên khu vực ảnh hưởng cũng không rộng lớn cho lắm.

Ở trên bề mặt của khu đá cứng nằm giữa bốn tảng đá đang phát sáng kia đột ngột xuất hiện một vết nứt lớn, xung quanh vết nứt chợt lóe lên một vòng tròn với những ký hiệu bí ẩn hết như vòng tròn ma thuật của Đinh Tấn vẫn hay vẽ.

Bất quá, chuyện đó cũng không quan trọng vì sau tiếng nổ lớn, ánh sáng phát ra từ cái vòng tròn pháp thuật đó cũng dần tiêu tán đi mất, không hề để lại một dấu vết nào trên mặt đất chứng minh sự tồn tại của nó.

Mà ngược lại, vết nứt thì không ngừng biến đổi, càng lúc càng được mở rộng ra, kéo dài qua hai bên để lộ ra một khoảng không đen ngòm ở bên dưới, tạo thành một cái hố sâu thăm thẳm.

Nương theo ánh sáng mờ ảo, có thể thấy rõ ở bên dưới không gian đen tối của vết nứt đó chính là một con đường dốc đi xuống bên dưới sâu trong lòng đất.

Tuy rằng rất kích động, thế nhưng Angela vẫn không hề có hành động gì khác lạ, chỉ đứng im tại chỗ quan sát. Đang lúc nàng bận rộn chìm đắm trong cơn phấn khích và kích động, đột nhiên gã mập mạp đứng cạnh nàng lúc này lại lên tiếng.

- “Tiểu thư, thuộc hạ của ta báo lại, có người đột nhập.”

Vừa nghe dứt câu này xong, ánh mắt của Angela lập tức chuyển biến thành hình viên đạn, liếc nhìn về phía gã mập mạp này.

Chỉ một cái ánh mắt, tên đàn ông mập mạp dường như cảm giác được mình đã đi sát gần bên biên giới giữa sống và chết. Cả người hắn toát ra từng giọt mồ hôi lạnh, gương mặt tái nhợt đi vì sợ hãi.

- “Là ai...?”

Angela nhìn một lúc liền thu hồi ánh mắt của mình, gằn giọng hỏi lại.

Gã mập mạp như vừa bị rút đi hết sức lực, hai chân mềm nhũn run rẩy, ngực nhấp nhô thở dốc liên hồi, nhưng hắn cố gắng dùng tốc độ nhanh nhất đáp lại cho cô gái Angela Homles này.

- “Hộc... hộc... là... là một vài người lạ mặt.”

- “Hừ... người dẫn thuộc hạ đi giải quyết bọn chúng đi. Đừng để kẻ nào tới được đây gây rối vào giờ phút thiêng liêng này.”

Angela lại chuyển dời tầm mắt của mình về phía những tầng đá, lạnh lùng ra lệnh cho gã mập mạp.

- “Vâng... vâng, tiểu thư xin yên tâm. Ta nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ!”

Gã mập mạp như vừa được đặc xá, không ngừng gật đầu thề thốt.

Bất quá, Angela lại cảm thấy bị làm phiền vì tên mập mạp lăm lờ này. Nàng bực tức, vung tay quát lớn một tiếng.

- “Đi!”

Bị tiếng quát làm giật thót tim một cái, tên mập mạp kinh hoàng, ngậm miệng không nói gì nữa, xoay người bỏ của chạy lấy người.

Quay trở về bầu không khí yên tĩnh trước đó, Angela lại tiếp tục chìm đắm vào màn ánh sáng tím mờ ảo của những tầng đá lớn kia. Trong lúc thần thờ, nàng đột nhiên nổi hứng, lên tiếng hỏi.

- “T.O.A, người đoán thử xem, khi có được sức mạnh đó, ta sẽ làm điều gì đầu tiên?”

Lời vừa dứt, từ phía sau lưng cách nàng không đến 3 mét, không gian đột ngột trở nên vụn vẹo không rõ nguyên do. Tiếp theo sau đó, ngay tại vị trí không gian vụn vẹo dần dần xuất hiện một bóng người cao ráo.

- “Chắc chắn là thống trị thế giới này rồi phải không, thưa tiểu thư?”

Không ai khác, bóng dáng quen thuộc của T.O.A bất ngờ hiển lộ ra rõ ràng hơn. Hắn vẫn luôn sử dụng năng lực ẩn hình trong không gian, để theo bảo vệ Angela từ lúc rời khỏi khu nghĩa trang đến hiện tại. Giọng hắn mang theo một chút vẻ nhỉnh bộ, đáp lại lời của nàng.

Mặc dù biết rằng T.O.A đang nhỉnh bộ mình nhưng Angela cũng không tức giận, mà ngược lại nàng còn cười lớn một cách thích thú.

- “Há há há... Huyết Tộc, Lycan Tộc, cả chính phủ thế giới này, tiếp theo đó là cả địa ngục giới... tất cả rồi sẽ quỳ dưới chân ta.”

Vừa cười, Angela vừa siết chặt nắm tay, mắt lấp lóe quang mang mà nói. Gương mặt xinh đẹp hiền dịu như một thiên thần của nàng cũng lập tức biến đổi, trở nên kinh khủng hơn bao giờ hết.

T.O.A và Angela hai người cứ như vậy đứng cạnh nhau tiếp tục chờ đợi cho thời gian trôi qua.

Cho đến một hồi lâu sau, quần sáng xung quanh những ký hiệu kỳ bí trên bốn tầng đá lớn dần dần yếu bớt đi cho đến khi nó hoàn toàn tắt ngóm thì cũng là lúc nàng không kìm chế được nữa, hưng phấn quát lớn một tiếng.

- “Mang theo vật hiến tế, cùng xuống dưới hầm với ta!”

Nói đoạn, nàng bước nhanh đi tới miệng hố sâu ở giữa bốn tầng đá. Còn T.O.A thì chớp nhoáng biến mất sau đó lại xuất hiện ở vị trí cũ, nhưng lúc này trong tay hắn đã có thêm năm đứa trẻ đang vùng vẫy, ú ớ khóc thét vì sợ d5LTRpeZ hãi.

Tiếp bước đuổi nhanh theo Angela, T.O.A mang theo năm đứa trẻ đi thẳng xuống hố đen nằm giữa những tầng đá lớn.

...

Trong khi đó, ở bên ngoài tòa nhà, nhóm người Đình Tấn sau khi phân chia ra làm hai nhóm thì đã lên đường đi một vòng xung quanh ngôi nhà, dò xét tình hình địa lý của như dò xét có kẻ địch mai phục hay không.

Bất quá, những gì mà bọn họ tìm thấy chỉ có cây cỏ cùng với một tòa lâu đài biệt thự phủ đầy bụi vì bị bỏ hoang lâu năm.

Tường chừng như sẽ phải mất thêm rất nhiều thời gian để phân tán ra xung quanh tìm kiếm thì đột nhiên, ngay tại thời điểm mà khe nứt cùng với vòng tròn ma pháp xuất hiện ở nơi của bốn trụ đá, Long bất thình lình hét lên một tiếng.

- “Tới rồi!!! Bọn chúng mở được rồi...”

Giọng nói hắn mang theo tràn ngập sự hoảng loạn cùng sợ hãi. Thân thể chuyển hướng, mắt nhìn về phía một khu rừng cây thông rậm rạp ở ngay phía sau tòa lâu đài biệt thự.

- “Đi! Đi nhanh lên! Bọn chúng mở được cửa vào nơi phong ấn ‘Mắt Trái Của Chúa’ rồi.”

Long sau một hồi hốt hoảng thì mới nhớ lại những người bên cạnh mình. Hắn vội lấy Đình Tấn, lôi kéo chạy đi về phía rừng cây trước mặt.

- “Khoan đã, làm sao người biết được? Có thể kẻ địch chỉ là đánh lạc hướng chúng ta mà thôi.”

Rose không hiểu lên tiếng hỏi lại, ngăn không cho Long tự ý hành động làm bại lộ hành tung của bọn họ vào trong mắt của kẻ địch.

- “Người không thấy sao?! Dải cực quang là đại diện cho không khí từ cõi chết bị tràn ra nhân giới quá dày đặc mà bị cô đặc lại đó.”

Long gần như gào thét lên, tay chỉ về phía trên không trung trước mặt mình.

Hướng ánh mắt nhìn về phía khu rừng cây, Đình Tấn liền phát hiện được ở phía trên khoảng không bầu trời tại nơi đó đang lượn lờ từng dải cực quang lung linh, đầy màu sắc, rất xinh đẹp cũng rất hấp dẫn.

- “Đi!”

Không hề có bất cứ sự do dự gì nữa, Đình Tấn ngay tức khắc hướng về phía những người đồng đội của mình ra lệnh một tiếng, bước chân cấp tốc đuổi về phía khu rừng cây.

Hắn cũng từng nghe đồn đại khi còn sống tại thời điểm tận thế trước khi trùng sinh về, rằng những nơi sau khi đại chiến giữa người và quái vật ngoại không gian xảy ra thường sẽ có xuất hiện những dải cực quang giống như thế này.

Thật không thể nào ngờ tới, sự thật ẩn dấu đằng sau những dải cực quang đó lại chính là sự tử vong.

Rose thấy vậy cũng hiểu rằng, mọi chuyện sự thật có thể giống như những gì mà Long đã nói. Nàng kéo tay áp lên má, giọng khản trương ra lệnh.

- “Toàn đội nghe lệnh, toàn đội nghe lệnh, di chuyển tới khu vực rừng cây phía sau tòa lâu đài biệt thự. Huy Cường cho xe phá công chạy vào bên trong biệt thự, chờ đợi chuẩn bị rút lui khẩn cấp khi cần. Hung, Cuong, hai người các người phân chi ra, tìm vị trí an toàn ẩn nấp trong biệt thự canh gác, đồng thời lục soát bên trong có vật phẩm nhiệm vụ hay không. Lập tức nhanh chóng hành động!”

Một tràn những mệnh lệnh sắp đặt vị trí được Rose liên thanh nói ra cùng một lúc, rất bài bản, rất ngắn gọn, đầu ra đó rõ ràng.

Vừa nói nàng cũng vừa tăng tốc bước chân đuổi theo cả nhóm Đình Tấn đang đi cùng với Long.

Thế nhưng, chưa đi được mấy bước thì bất ngờ dị biến lại tiếp tục xảy ra...

“A hú... gào gào...”

Vô số những con chó hoang đột ngột lao nhanh từ trong khu rừng thông ra bên ngoài, xông thẳng về phía nhóm người Đình Tấn.

Bề ngoài của bọn chúng trông hệt như loài quái vật chó Dingo trong trò chơi, chỉ có đôi mắt màu đỏ và bộ lông một màu đen tuyền là điểm khác biệt duy nhất giữa hai bên.

Sự xuất hiện của những con chó hoang này làm cho Đình Tấn và cả nhóm bị bất ngờ, có chút trở tay không kịp.

- “Terrell, Louis, Ameerah lập vòng vây yểm trợ ta, không cần sử dụng kỹ năng. Rose, Long, hai người các người đứng sát bên cạnh ta!”

Đình Tấn chỉ trong chớp mắt đã lấy lại bình tĩnh, liên tục ra lệnh phân công cho đồng đội mình.

- “Giết!”

Terrell hồng lên một tiếng, một tay vòng ra sau lưng lấy một thanh búa tạ to lớn, trọng lượng ít nhất trăm ký, được làm hoàn toàn bằng thép. Thân thể nghiêng về phía trước, xông thẳng tới đàn chó hoang đang ủa đến.

Louis, Ameerah phân chia ra hai bên trái phải, lao vào giữa đàn chó hoang chém giết. Hai người, một mang theo năng lực tự chữa lành siêu cường, một mang theo thân pháp lạnh lẽo và sức sát thương nội khí kinh khủng nên không hề có bất cứ sự lo lắng hay sợ hãi nào.

- “Các người làm gì vậy?! Mau lùi lại, đây là chó địa ngục đó! Bị chúng cắn trúng một cái thì không bị điên cũng trở thành kẻ đại.”

Long sợ hãi khàn giọng rống lên. Hắn tuy rằng đoán biết sức chiến đấu của đám người Đình Tấn rất mạnh mẽ, nhưng với một đàn hơn trăm con chó hoang thì hắn vẫn không nghĩ rằng đối phương có thể chống lại được.

Mà quan trọng hơn nữa là thông qua đôi mắt đỏ lờm của chúng, Long đã nhận ra đây là giống chó địa ngục, một loại chó giữ cửa có khả năng làm cho người khác bị điên dại, rất được đám ác quỷ ưa chuộng, triệu hồi từ địa ngục lên nhân giới để sử dụng.

Bất quá, tiếng hét của hắn như hạt mưa chìm vào giữa biển rộng. Bốn người trong đội của Đình Tấn không hề chùn lại bước chân dù bọn họ đã nghe được Long nhắc nhở giống loài của đám chó hoang này.

- “Xung Phong!”

Terrell hét lớn một tiếng, kích hoạt kỹ năng xung phong, tay cầm búa ủa thẳng vào bốn, năm con chó đang dẫn đầu cả đàn chạy tới trước mặt mình.

‘Àm...’

‘Ầng Ầng...’

Không hề có bất cứ sự chống cự nào, năm con chó đồng loạt bị Terrell úi bay lên trời, miệng rên rĩ một tiếng rồi nghẹo đầu sang một bên. Quần sáng màu đỏ quanh mắt chúng cũng nhanh chóng tắt ngóm đi, chứng minh cho việc bọn chúng đã bị chết đến không thể chết lại.

- “Hahaha... sản khoái! Chết hết đi cho ta!”

Một cú va chạm đánh bay kẻ địch làm cho Terrell trở nên hưng phấn như uống phải máu gà. Hắn vừa lớn tiếng cười vừa vung vẩy cây búa tạ trong tay mình đánh tới những con chó hoang đang ủa tới, muốn bao vây xung quanh mình.

Louis và Ameerah cũng không chịu yếu thế, thân thể linh hoạt lướt đi qua lại giữa bầy chó hoang đông đúc.

Cũng ở thời điểm hiện tại, Đinh Tấn rung giọng, rống lên.

- “Gahhh... “Vận Phong Thuật” - “Bộc Lôi Thuật”, kích hoạt cho ta!”

Ngay sau lời nói của hắn vừa thốt ra, từng cơn gió mạnh thổi tới cùng với những tia sấm sét ừn ừn kéo đến, đánh lên người rồi quán quanh đôi bàn tay của hắn.

Chỉ trong chớp mắt, không đến 5 giây, những cơn gió và tia sét này theo sợi dây liên kết tinh thần vô hình mà chạy đến sát nhập vào cơ thể của sáu người có mặt ở khu vực này.

Đồng thời hắn cũng lấy ra con dao găm quân dụng cắt tay mình, dùng máu tươi nhỏ giọt vẽ lên trên mặt đất trống trải trước mặt.

Còn Long thì trợn mắt, há hốc mồm về mặt không thể tin tưởng.

- “Đây là... đây là... thần thuật?!”

Hắn đưa hai bàn tay ra trước mặt, nhìn những tia sẽ như những con rồng nhỏ đang lượn lờ xung quanh, miệng lắp bắp, thì thào nói trong vô thức.

Rose cũng đã quen thuộc với cảm giác này rồi nên không bị kinh ngạc là bao với khả năng của Đinh Tấn. Nàng cầm trong tay súng laser liên thanh, nhắm chuẩn ngay đầu một con chó hoang rồi bóp cò.

Viên đạn năng lượng với tốc độ ánh sáng bay lướt ra khỏi nòng súng, đánh chuẩn vào ngay vị trí giữa đầu của con chó, thổi bay bộ não nhỏ của nó ra ngoài, kết liễu sinh mạng trong chớp mắt, không để đối phương kêu rên một tiếng nào.

Cũng tại thời điểm này, ở trong khu rừng cây thông rậm rạp, một bóng người mập mập đứng ẩn nấp ở phía sau một gốc cây to, đầu hơi nghiêng để đưa mắt nhìn ra khu đất trống bên ngoài mà quan sát.

- “Không ngờ bọn thầy tu càng lúc càng tệ, đào tạo ra thế hệ sau cũng chỉ tới được bấy nhiêu đây sức lực sao?! Thật làm ta thất vọng quá...”

Hắn nhìn ba người Terrell, Ameerah và Louis đang chiến đấu, cùng với Rose đang không ngừng bắn tia thì miệng tắc lưỡi, không kìm lòng được cảm thán nói một câu chê bai.

Nhưng mấy ai để ý tới được lúc hắn nói xong câu nói này, vẻ mặt của hắn dường như trở nên tàn nhẫn hơn rất nhiều. Chiếc lưỡi đen ngòm của hắn cũng vòng ra bên ngoài liếm lên bờ môi béo mập của hắn, để cho gương mặt lộ ra một vẻ xảo trá, gian tà.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 331: Cực khổ chống đỡ

Đinh Tấn không hề hay biết rằng, bản thân cùng với cả nhóm của mình đang bị kẻ địch nhòm ngó ở bên ngoài và đám chó hoang này đều chỉ là một mũi tên đánh lạc hướng mà thôi.

Ngay lúc này đây, hắn đang toàn lực tập trung vào quá trình triệu hồi. Từng câu chú ngữ được đọc ra từ miệng hắn nhanh như gió, theo đó vòng tròn ma pháp cũng dần được hoàn thiện bởi những giọt máu tươi trào ra từ miệng vết thương.

Sau khi nhận ra được tác dụng từ hai kỹ năng phụ trợ của Đinh Tấn, Long đã đứng đờ đẫn nhìn đối phương một hồi lâu, chính xác hơn là kể từ lúc hắn phát hiện kẻ đứng trước mặt mình đang đọc chú ngữ cùng với dùng máu vẽ vòng tròn pháp thuật.

- “Ngươi... ngươi làm sao biết thần thuật?!”

Trong vô thức, hắn mở miệng lắp bắp hỏi một câu mà có lẽ sẽ rất lâu sau đó mới nhận được câu trả lời.

Mặt khác, sau một hồi lâu chiến đấu, ở khu đất trống ngoài bia rừng cây thông lúc này đã chồng chất lên đầy rẫy xác của những con chó hoang địa ngục.

Gương mặt Terrell đã không còn vẻ hưng phấn như lúc ban đầu nữa mà đã bị thay thế bởi sự điên cuồng. Trên trán hắn cũng đang rịn ra từng giọt mồ hôi, nhỏ giọt xuống, thấm ướt cả phần áo giáp bên dưới.

Mặc dù những con chó hoang địa ngục này thực lực rất yếu ớt, chỉ cỡ khoảng quái vật cấp 10 trong trò chơi, nhưng bởi vì số lượng của chúng quá đông.

Lại thêm ở đây là hiện thực không có thuộc tính phụ trợ từ trang bị và thuốc khôi phục, cùng với việc bị thương không chỉ mất đi một ít HP mà còn có thể bị mất máu theo thời gian, có thể dẫn đến cái chết.

Chính vì thế cho nên ba người Terrell, Ameerah và Louis bắt buộc phải lui bước về phía sau cô thủ. Hiện tại, bọn họ chỉ còn cách một chút nữa thôi thì đã đến gần sát với vị trí của Đình Tấn.

Nhìn những con chó hoang hết đợt này đến đợt khác tràn từ trong khu rừng ra đông nghìn nghịt như kiến, bọn họ trong đầu không khỏi xuất hiện một ý nghĩ, liệu mình có phải đang đối mặt với kẻ địch dường như vô cùng vô tận hay không.

Dưới chân Rose ở thời điểm này cũng đã nằm rải rác ba băng đạn năng lượng. Khẩu súng laser liên thanh trong tay của nàng cũng đang chuyển dần sang màu đỏ, do bị ảnh hưởng từ đạn năng lượng làm cho nó không ngừng gia tăng nhiệt độ lên nhanh đến chóng mặt.

- “Chỉ huy gọi đội đặc nhiệm! Chúng ta đang bị tập kích và bị bao vây, kẻ địch rất đông. Yêu cầu viện trợ, nhắc lại, yêu cầu viện trợ gấp.”

Ngay khi vừa bắn hết băng đạn năng lượng thứ tư, Rose kích hoạt máy liên lạc trên tai, miệng gấp gáp, khẩn trương kêu gọi.

- “Vansy nghe rõ, chúng ta cũng đang bị tập kích bởi một đám chó hoang. Xin chỉ huy cố gắng chống cự, chúng ta sẽ cố gắng tới đó trong thời gian sớm nhất có thể!”

Giọng nói của Vansy ngay tức khắc vang lên bên tai của mọi người.

Rose biến sắc, đưa mắt nhìn sang Đình Tấn vẫn còn đang bận vẽ vờ vòng tròn ma pháp bằng máu mà rống lên.

- “Tấn! Nhanh lên chúng ta không cảm cự lâu hơn được nữa đâu!”

Vừa nói, tay nàng không ngừng nghỉ một giây phút nào, tranh thủ lấy từ trong túi áo giáp ra một băng đạn năng lượng khác, tra vào súng laser liên thanh, tiếp tục nhắm bắn những con chó hoang địa ngục.

Tiếng hét của Rose vô tình kéo Long ra khỏi dòng suy nghĩ, làm hắn giật mình tỉnh lại sau một hồi thất thần vì những hành động của Đình Tấn.

Nhận ra tình thế cấp bách, nguy hiểm của cả nhóm, hắn mới kinh hồn táng đảm, vòng tay ra sau lưng mình, chụp lấy một cây chùy gai một tay cùng một chiếc khiên tròn nhỏ vắt trên đó, tiến vào trạng thái phòng thủ, chuẩn bị nghênh đón một đầu chó hoang đang lao về phía mình.

Cây chùy gai và chiếc khiên này đều được đúc bằng loại hợp kim đặc biệt cũng là nguyên liệu chính để chế tạo bộ áo giáp mà cả nhóm đang mặc. Có thể nói, độ cứng và độ bền của nó chỉ hơn chứ không hề thua kém với kim cương.

- “Nhân danh thánh thần, ta kêu gọi sức mạnh ánh sáng ẩn giấu trong màn đêm. Thánh Chùy!”

Vung cây chùy gai trong tay chỉ lên không trung, Long lầm bầm thì thầm trong miệng một câu.

Chỉ trong chớp mắt sau khi Long vừa nói dứt lời thì trên không trung, giữa màn đêm tăm tối đột ngột xuất hiện một luồng ánh sáng độc nhất vô nhị, chiếu rọi vào hắn, hay nói đúng hơn chính là cây chùy gai trong tay hắn.

Tại khoảnh khắc ánh sáng chiếu rọi xuống, bất ngờ có ba con chó hoang địa ngục lao nhanh tới, đã tiếp cận được Long.

‘Choang’

Hai con phân chia ra hai bên, vung móng vuốt của mình, vồ tới con mồi ngay trước mặt. Nhưng đáng tiếc cho bọn chúng, Long đã nhanh tay dùng khiên chặn lại hai đòn công kích này.

Một con chó hoang địa ngục đi sau thì không sử dụng móng vuốt mà ngược lại, nó sử dụng hàm răng sắc bén của mình táp tới phần eo và hông đang để trống của Long.

Cũng ngay lúc này, tia sáng chiếu rọi từ trên trời xuống cây chùy gai đã bị dập tắt.

- “Đi chết đi!”

Long rống lớn một tiếng, bàn tay siết chặt cây chùy gai đang tỏa ra ánh sáng màu trắng nhàn nhạt, tràn ngập vẻ thần thánh kia, rồi đập mạnh xuống đầu con chó hoang địa ngục.

Cây chùy theo cánh tay đang vung xuống của Long, kéo dài một đường vòng cung, để lại ba đạo tàn ảnh ở phía sau. Tại thời điểm đầu chùy đầy gai sắc nhọn va đập với đầu của con chó hoang thì điều bất ngờ lại xảy ra.

‘Ầm... ầm ầm ầm...’

Không phải là một mà là liên tục bốn tiếng va đập mạnh vang lên, những đạo tàn ảnh của cây chùy không phải chỉ đơn giản chỉ là những cái bóng mà thôi.

Chúng giống như một thực thể phân thân của cây chùy gai, từng cái nối tiếp nhau nện lên đầu con chó hoang địa ngục, tàn nhẫn mà đập vỡ sọ đầu của nó.

Long không kịp nghĩ lấy hơi thì hai con chó hoang vồ hụt lúc này lại tiếp tục nối đuôi nhau, ồ ạt lao về phía hắn.

Giống như một vũ công múa võ kỹ, Long hết vung khiên đón đỡ công kích rồi lại tạt cây chùy gai trong tay mình, làm ra những đạo tàn ảnh tuyệt đẹp nhưng cũng tràn đầy sự chết chóc.

Mỗi một con chó hoang khi đối mặt với đầu chùy gai và ba đạo tàn ảnh của nó thì đều chỉ có một kết cục, đó là hoàn toàn bị hủy diệt.

Cứ như vậy Long hết lần này tới lần khác tiêu diệt từng nhóm chó hoang địa ngục ồ ạt lao tới, thủ vững được khu vực phía sau lưng của Đình Tấn, để cho hắn có thể an toàn thi triển triệu hồi ma thuật.

Từng giây trôi qua theo những giọt máu tươi của Đình Tấn nhỏ lên trên mặt đất...

Bầy chó hoang địa ngục càng lúc càng trở nên đông hơn, phía bên Rose lúc này nếu không phải có Louis phụ giúp chống đỡ thì có lẽ nàng đã bị đàn chó ăn tươi nuốt sống.

- “Tấn! Nhanh lên!”

Rose vừa gấp rút thay đạn, vừa bồn chồn, lo lắng hét lên, hối thúc Đình Tấn.

Nhưng nàng làm sao biết được rằng trong lòng hắn ngay lúc này đây cũng đang nóng như bị lửa đốt. Nếu không phải vì không thể làm gián đoạn khi đang đọc chú ngữ thì có lẽ Đình Tấn cũng đâu cần cầm, đầu đứng im một chỗ tập trung mà để mặc đồng đội của mình chiến đấu như vậy.

Được một lúc, vòng tròn ma thuật của Đình Tấn cũng đã hoàn thành gần xong 98% quá trình vẽ ký hiệu thì bất thành linh, tiếng hét tràn ngập thống khổ của Louis lại vang lên, vọng đi khắp cả khu vực bãi đất trống.

Phân tâm liếc mắt nhìn qua phương hướng mà Louis đang phòng thủ, cặp mắt Đình Tấn lập tức trợn to ra, gân đờ trong mắt như một con sóng thần, nhanh chóng vùi dập, nhấn chìm đi toàn bộ trống trắng, để cho cặp mắt của hắn chuyển sang một màu đỏ của sự tức giận và phẫn nộ.

Đứng trước mặt Louis ngay lúc này là một con chó lớn, hay nói đúng hơn là một con chó hoang địa ngục không lồ, có kích cỡ gần như gấp tám, chín lần so với một con bình thường.

Móng vuốt trên hai chân trước của nó đã phá tan ra lớp áo giáp bên ngoài, cắm vào hai phần vai lưng của Louis, đè ép hắn nằm sấp mặt xuống trên đất.

- “Louis!”

Hai tiếng hét vang lên. Ameerah cùng với Terrell phẫn nộ, bước chân xoay chuyển muốn chạy tới tiếp viện cho Louis.

Nhưng đúng lúc ấy thì giọng của Rose lại vang lên, ngăn cả hai người bọn hắn lại.

- “Terrell, giữ nguyên đội hình. Ngươi muốn hại chết cả đội sao?!”

Terrell và Ameerah đang muốn xoay chuyển bước chân thì liền bị lời nói của Rose làm cho khựng lại. Lời nói của Rose là hoàn toàn chính xác, bọn họ không thể rời đi nếu không, một khi đội hình phòng thủ bị phá vỡ thì kết cục chỉ có một là toàn quân bị diệt.

Bất quá, lũ chó hoang địa ngục cũng không để cho bọn họ có nhiều thời gian suy nghĩ. Chúng thấy con mồi lo sợ, để lộ ra sơ hở thì làm sao mà bỏ qua được. Thế nên cả đám chó đang bao vây xung quanh Terrell và Ameerah đều đồng loạt xông tới, cuốn lấy bọn họ.

Tương chừng như mọi chuyện sẽ bị rơi vào đường cùng, thì tiếng rống giận của Đình Tấn đột ngột vang lên như để trấn an mọi người.

- “Triệu hồi Bộ Xương Chiến Sĩ! [The Alliance] toàn lực công kích!”

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Chi Vong Linh Pháp Sư* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.